

BİLGİSAYAR HATLI - KOLAY OKUNUŞLU

KUR'ÂN-I KERİM

VE ÂYETLERE GÖRE

GENİŞLETİLMİŞ MEALİ

Not: Bu mealden daha iyi istifade edebilmeniz için kitabın sonunda yer alan sözlükteki kelimelerin manasını bilmeniz gerekmektedir.

MUHAMMED HÜSEYİN (R.A.)

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ١

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٢ اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ٣ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ٤

اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ٥ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ٦

صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ٧

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
سَبْعُ اٰيَاتٍ

1- Fâtiha SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 7 ayettir.

1. **Rahmân** ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına).

2. Hamd (övme ve övülme; yarattıklarını rahmetiyle eğiten, büyüten) âlemlerin* **Rabb**i **Allah**'a mahsustur.

**Allah*'tan başka tüm varlıklar; insan, kâinat ve benzeri.*

3. (O) **Rahmân**'dır ve **Rahîm**'dir (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

4. (O, herkesin kendisine bir imtihan olsun diye nimet veya musibet olarak verilenlerden hesaba çekileceği) Din gününün **Mâlik**'i (sahibi ve idare edicisi)dir.

5. (**Rabb**imiz!) Yalnız Sana âbd olur (aşkla, muhabbetle senin rızanın ve sevginin peşinden koşar)ız ve yalnız Senden (rızanı, yakınlığını, cemâlini, muhtaç olduğumuz her şeyi ve bunları kazanmak için yardımını) dileriz.

6. Bizi sırât-ı mustakîme (Sana gelen dosdoğru yola hidâyetçinle) hidâyet et!

7. Kendilerine nimet verdiğin kimselerin (nebîlerin, sıddıkların, şahidlerin ve sâlihlerin) yoluna. (Sana âbd olmayı kabullenmeyerek) Gazaba uğramışların ve dalâlette kalanların (yoluna) değil!

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمّٓ ۝ ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ۛ فِيهِ ۛ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ
الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ
وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝ اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ ۖ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

سُورَةُ الْبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ وَسِتٌّ
وَثَمَانُونَ اٰيَةً

2- Bakara SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 286 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Elif. Lâm. Mîm.

2. Bu, kendisinde asla şüphe olmayan (Allah tarafından indirilen bir) Kitâb'tır. (O ancak) Muttakiler (Allah'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için bir hidâyettir.

3. Onlar ki (bu Kur'ân'da anlatılanları zahiri olarak görmediği hâlde) gayba iman ederler, namazı ikâme ed(erek her anda Allah'ın huzurunda durmaya çalış)ırlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah yolunda) infak ederler.

4. Yine onlar, sana indirilen (bu Kur'ân)a ve senden önce indirilen (diğer kitap)lara da iman ederler. Âhirete de kesinkes (görüyormuşçasına) inanırlar.

5. İşte onlar, Rabblerinden (kendilerine bahşedilen) bir hidâyet üzeredirler ve felaha (kurtuluş ve saadete) erenler de ancak onlardır.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ۝٦ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ ۖ وَعَلَىٰ
أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝٧ وَمِنَ النَّاسِ
مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ۝٨
يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا ۚ وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ۝٩ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ ۖ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ۚ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝١٠ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ ۖ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝١١ أَلَا
إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ۝١٢ وَإِذَا قِيلَ
لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ۗ
أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ۝١٣ وَإِذَا لَقُوا
الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا ۚ وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ ۖ قَالُوا إِنَّا
مَعَكُمْ ۖ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ۝١٤ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝١٥ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ
بِالْهُدَىٰ ۖ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝١٦

Dikkat edin! Muhakkak ki sefihler (beyinsiz ve ahmak olanlar) ancak onlardır; fakat (bunu) bilmezler.

14. (Bu münafıklar) Mü'minlerle karşılaştıklarında, "(biz de) iman ettik" derler. (Kendilerini saptıran insan ve cin) şeytanları ile baş başa kaldıklarında ise, "biz sizinle beraberiz, biz onlarla sadece alay ediyoruz" derler.

15. (Gerçekte) **Allah** onlarla alay eder ve onlara mühlet verir de onlar azgınlıkları içinde bocalayıp dururlar.

16. İşte onlar, hidâyete karşılık dalâleti satın alanlardır. Onların bu ticaretleri kazançlı olmamış, onlar hidâyeti de bulamamışlardır.

6. (Resulüm!) Gerçek şu ki kâfir olanları (âyetlerimizle) uyarsan da uyarmasan da onlar için birdir, iman etmezler.

7. Allah onların (küfürdeki inatları yüzünden) kalplerini ve kulaklarını (hakikate karşı) mühürlemiştir. Onların gözleri üzerinde de (dünya sevgisinden) bir perde vardır. (İşte) Onlar için (âhirette) büyük bir azap vardır.

8. İnsanlardan öyleleri de vardır ki iman etmedikleri hâlde, "biz **Allah**'a ve âhiret gününe iman ettik" derler.

9. Onlar (kendi akıllarınca) **Allah**'ı ve iman edenleri aldatmaya çalışırlar. Hâlbuki onlar ancak kendilerini aldatırlar da (bunun) farkında değildirler.

10. Onların kalplerinde (şeytanın verdiği vesveseyle) bir hastalık vardır. **Allah** da onların (küfürdeki inatları yüzünden) hastalıklarını artırmıştır. (Söylemekte oldukları) Yalanlar sebebiyle de onlar için (âhirette) elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

11. Onlara, "(böyle yaparak) yeryüzünde fesad çıkarmayın" denildiği zaman, "biz ancak ıslah edicileriz" derler.

12. Dikkat edin! Şüphesiz ki onlar, bozguncuların ta kendileridir, lâkin (bunu idrak edip) anlamazlar.

13. Onlara, "(mü'min) insanların iman ettiği gibi siz de iman edin" denildiği vakit, "biz (hiç), sefihlerin (beyinsiz ve ahmak kişilerin) iman ettikleri gibi iman eder miyiz!" derler.

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِى اسْتَوْقَدَ نَارًا ۚ فَلَمَّآ اَضَآءَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِى ظُلُمَاتٍ لَّا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾
صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ اَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَآءِ
فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ ۚ يَجْعَلُونَ اَصَابِعَهُمْ فِىٓ اٰذَانِهِمْ
مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ ۗ وَاللّٰهُ مُحِيطٌۢ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ
الْبَرْقُ يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ ۖ كُلَّمَآ اَضَآءَ لَهُمْ مَّشَوْا فِيهِ ۙ وَاِذَآ
اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ۗ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ ۗ
اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ۚ ﴿٢٠﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ
الَّذِى خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۙ ﴿٢١﴾ اَلَّذِى
جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشًا وَّالسَّمَآءَ بِنَآءً ۖ وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ
مَآءً فَاَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ فَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا
وَّاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَاِنْ كُنْتُمْ فِى رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا
عَلٰى عَبْدِنَا فَاْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهٖ ۖ وَادْعُوا شُهَدَآءَكُمْ مِّنْ دُونِ
اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا
النَّارَ الَّتِى وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

17. O (münafık)ların durumu, (kapkaranlık bir gecede) ateş yakan kimsenin durumuna benzer. Ne zaman ki (o ateş yanıp) etrafını aydınlatınca, **Allah** (hemen) onların nûrunu giderir ve onları karanlıklar içinde bırakır (münafıklar da **Allah**'ın resulünü ve âyetlerini dinlerken bir an için gönülleri aydınlanır; ama gönüllerindeki küfürden dolayı **Allah** onların aydınlığını giderir de hakkı) göremezler.

18. (Onlar) Sağırdırlar (hakkı işitmezler), dilsizdirler (hakkı söylemezler), kördürler (hakkı görmezler). Bu yüzden de onlar (hakka) dönmezler.

19. Yahut (onların durumu), gökten sağanak hâlinde boşanan, içinde yoğun karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek bulunan yağmur(a tutulmuş kimselerin durumu) gibidir. Onlar yıldırımlardan gelecek ölüm korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıkarlar (münafıklar da şirk ve küfür karanlıkları içindeyken, üzerlerine sağanak hâlinde yağan ve içinde, uyarı ve müjdeler bulunan Kur'ân âyetleriyle muhatap olmuş insanlardır; fakat onlar nefislerinin arzularına, dünyevi çıkarlarına ters düşer korkusuyla **Allah**'ın âyetlerine kulaklarını tıkarlar). Hâlbuki **Allah**, kâfirleri çepeçevre kuşatmıştır.

20. Neredeyse gözlerini kapıverecek olan şimşek (**Allah**'ın âyetleri önlerini ve gönüllerini) aydınlattı mı o(nun ışığı)nda yürürler (o kısacık zamanda kendilerine gelip **Allah**'a iman etmeleri gerektiğini hatırlarlar), üzerlerine karanlık çökünce ise (oldukları yerde) çakılır kalırlar (eski hâllerine geri dönerler). Eğer **Allah** dileseydi elbette onların işitmelerini ve görmelerini giderir (onlara bu hâli yaşatmaz)dı (böyle yaparak **Allah**, onlara iman etmeleri için imkân tanır). Muhakkak ki **Allah** her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

21. Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan **Rabb**inize âbd olun (O'nun rızası ve sevgisi peşinde koşun) ki takvâ sahibi olasınız!

22. O (**Rabb**) ki yeri sizin için bir döşek, göğü de bir bina (tavan) yaptı. Gökten bir suyu indirip onunla rızık olarak size (yerden) türlü mahsuller çıkardı. Öyleyse siz de **Allah**'a bile bile (mülkünde ortak olan) eşler koşmayın!

23. Eğer siz, kulumuz (Muhammed)e indirdiğimiz (Kur'ân) hakkında (herhangi bir) şüphe içindeyseniz ve eğer (iddianızda) doğru kimseler iseniz, haydi **Allah**'tan başka (yardım için) şahidlerinizi de çağırın ve (hep beraber) onun benzeri bir sûre getirin!

24. Eğer (bunu) yapamazsanız -ki asla yapamayacaksınız- öyle ise yakıtı insanlar ve taşlar olan kâfirler için hazırlanmış (cehennem) ateş(in)den sakının!

سُورَةُ الْبَقَرَة ٤

وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ
تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ
رِّزْقًا ۙ قَالُوا هٰذَا الَّذِى رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاُتُوا بِهٖ مُتَشَابِهًا ؕ
وَلَهُمْ فِيهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۙ وَهُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ۝٢٥
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٖٓ اَنْ يَّضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا
فَوْقَهَا ؕ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا فَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ
وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا
مَثَلًا ۘ يُضِلُّ بِهٖ كَثِيرًا وَيَهْدِى بِهٖ كَثِيرًا ؕ وَمَا يُضِلُّ
بِهٖٓ اِلَّا الْفٰسِقِينَ ۙ ۝٢٦ اَلَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ
مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهٖ ۠ وَيَقْطَعُونَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوصَلَ
وَيُفْسِدُونَ فِى الْاَرْضِ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۝٢٧ كَيْفَ
تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ۚ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ
ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝٢٨ هُوَ الَّذِى خَلَقَ
لَكُمْ مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَآءِ
فَسَوّٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ ؕ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ۚ ۝٢٩

25. (Resulüm!) İman edip sâlih ameller işleyenlere, şüphesiz kendileri için altlarından ırmaklar akan cennetler olduğunu müjdele! Onlar ne zaman rızık olarak oradan herhangi bir meyveden rızıklandırılsalar, "bu (tıpkı) daha önce (dünyada iken) rızıklandırıldığımız şey(lerden)dir" derler. Bu (rızıklar) onlara (bazı yönleriyle dünyadakine) benzer olarak verilmiştir. Onlar için orada tertemiz eşler de vardır ve onlar orada ebedi kalacaklardır.

26. Muhakkak ki **Allah** (hakkı açıklamak için) bir sivrisineği ve onun da ötesinde (daha küçük veya zayıf) bir varlığı misal getirmekten çekinmez. Hâl böyleyken iman edenler, kuşkusuz bunun **Rabb**lerinden (gelen) hak (ve gerçek) olduğunu bilirler. Fakat kâfirler, "**Allah** bu misalle neyi murad etti?" derler. (**Allah**) Onunla birçok kimseyi dalâlette bırakır, birçoklarını da hidâyete erdirir. (**Allah**) Onunla fâsıklardan başkasını dalâlette bırakmaz.

27. O (fâsık)lar öyle kimselerdir ki; **Allah**'a (âbd olacaklarına dair) sağlam bir söz verdikten sonra ahidlerini bozarlar. **Allah**'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiği (resulünün ve vahyinin kendisiyle olan ünsiyet bağı)nı keserler ve böylece yeryüzünde fesad çıkarırlar. İşte onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

28. Siz (daha yaratılmamış) ölü iken size hayat veren **Allah**'ı nasıl inkâr edersiniz? Sonra sizi öldürecek, sonra sizi (kıyamet günü tekrar) diriltecek ve sonunda (hepiniz) O'na döndürüleceksiniz.

29. O, yeryüzünde ne varsa hepsini sizin için yarattı. Sonra gökyüzüne yönelip onu yedi gök olarak düzenledi. O, her şeyi (en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

٥ اَلْجُزْءُ الْاَوَّلُ

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّى جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُٓوا
اَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ ۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ اِنِّٓى اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝٣٠ وَعَلَّمَ
اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْۢبِـُٔونِى
بِاَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝٣١ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ
لَنَآ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ۖ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝٣٢ قَالَ يٰٓاٰدَمُ
اَنْۢبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۚ فَلَمَّآ اَنْۢبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ
اِنِّٓى اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۝٣٣ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا
اِلَّآ اِبْلِيسَ ۖ اَبٰى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝٣٤ وَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ
اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا ۪
وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظّٰلِمِينَ ۝٣٥ فَاَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ
عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۪ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِى الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى حِينٍ ۝٣٦ فَتَلَقّٰٓى
اٰدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۖ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝٣٧

30. (Resulüm!) Hani **Rabb**in bir vakit meleklere, "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" buyurdu. Onlar da, "bizler hamdinle Seni tesbih ve Seni takdis edip dururken, orada fesad çıkaracak ve orada kan dökecek birini mi yaratacaksın?" dediler. (**Rabb**in de onlara) "Muhakkak ki Ben, sizin bilmediklerinizi bilirim" buyurdu.

31. Ve (**Allah**) Âdem'e (ve her biri bir Âdem olan insana) bütün isimleri (El Esmâu'l Husnâ'yı talim ettirip) öğretti sonra o (tecelli ettiği esmâ)ları meleklere arz edip, "eğer doğru söyleyenlerden iseniz, (haydi) şunların isimlerini bana haber verin" buyurdu.

32. (Melekler) "Sen **Subhân**'sın (her türlü noksanlıktan münezzehsin ya **Rabb**i), Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Muhakkak ki Sen **Alîm**'sin, **Hakîm**'sin (her şeyi, herkesi bilen ve her işinde hikmet ve hayır olansın)" dediler.

33. (Bunun üzerine **Allah**) "Ey Âdem! O (esmâ)ların isimlerini bu (melek)lere haber ver" buyurdu. Âdem O (esmâ)ların isimlerini onlara haber verince (**Allah**), "Ben size, göklerin ve yerin gaybını (size görünmeyen tüm sırlarını) muhakkak Ben bilirim. Yine açığa vurduklarınızı da gizli tuttuklarınızı da (ancak) Ben bilirim demedim mi?" buyurdu.

34. Hani Biz, bir vakit de meleklere, "Âdem'e secde edin!" buyurmuştuk. Onlar hemen secde ettiler, (cinlerden olan) iblis hariç. O, (secde etmemek için) diretti ve kibirlendi, böylece (**Allah**'ın Âdem'e nefhettiği rûhu görmezden gelip secde etmediği için) kâfirlerden oldu.

35. Ve (sonra) Biz, "ey Âdem! Sen ve eşin (Havva) cennete yerleşin ve dilediğiniz yerde o (cennet nimetleri)nden bol bol yiyin, ancak şu ağaca yaklaşmayın sonra (kendi nefsine zulmeden) zalimlerden olursunuz!" buyurduk.

36. Derken şeytan onları(n ayaklarını) oradan kaydırdı da içinde bulundukları (cennet yurdu)ndan onları çıkardı. Bunun üzerine Biz de onlara, "birbirinize düşman olarak (oradan) inin! Sizin için yeryüzünde (belirlenmiş) bir süreye kadar bir yerleşme ve bir geçimlik (sadakatini ispatlama imkânı) vardır" buyurduk.

37. Nihayet Âdem, **Rabb**inden birtakım kelimeler* aldı (ve onlarla yalvararak **Rabb**ine tövbe etti, **Allah** da) onun tövbesini kabul etti. Çünkü O, **Tevvâb**'tır, **Rahîm**'dir (tövbeleri, kendisine dönenlerin dönüşünü kabul eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

**A'râf Sûresi 23.Âyet'te Allah bu kelimeleri beyan etmiştir.*

سُورَةُ الْبَقَرَة ٦

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ
هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾ يَا
بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا
بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ
مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي
ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا
الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا
مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ
وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ
وَالصَّلَاةِ ۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ
أَنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ
عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا
وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٨﴾

38. (Evet, onların hepsine şöyle) Buyurduk: "Hepiniz oradan (cennetten) inin! Eğer Benden size bir hidâyet gelir de her kim Benim hidâyetime tabi olursa onlara (dünyada da âhirette de hiçbir) korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır."

39. İnkâr edenler ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar ateş ehlidirler ve onlar orada ebedi olarak kalacaklardır.

40. Ey İsrâîloğulları! Size verdiğim nimet(ler)imi hatırlayın, Bana verdiğiniz (âbd olma) sözü(nü) yerine getirin ki ben de size (cennete gireceğinize dair) verdiğim sözü yerine getireyim. Ve sadece Benden korkun.

41. Sizin yanınızda olan (Tevrât')ı tasdik edici olarak indirdiğim (Kur'ân')a iman edin! Sakın onu inkâr eden(ler)in ilki olmayın! Âyetlerimi (dünya malı gibi) az bir pahaya satmayın ve Bana karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)!

42. (Resulümüzün ve ona indirdiklerimizin hak olduğunu) Bildiğiniz hâlde hakkı bâtılla örtmeye çalışmayın ve hakkı gizlemeyin!

43. Salâtı ikâme edin (hem Allah'ın resulünü hem de dinini destekleyerek her anda Allah'ın huzurunda durmaya çalışın), zekâtı ver(ip nefsinizin cimriliğini temizley)in ve rükû edenlerle beraber rükû edi(p Allah'ın hükmü karşısında eğilin, kibirlenmeyi)n!

44. (Ey âlimler!) Sizler Kitâb'ı (apaçık âyetleri) okuduğunuz (gerçekleri bildiğiniz) hâlde insanlara iyiliği emredip kendinizi unutuyor musunuz? Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

45. Sabır ve salât ile (Allah'ın rızasını, yakınlığını ve cemâlini) isteyin! Muhakkak ki o (sabır ve salât, Allah'a karşı derin bir) saygı duyan (gönülden bağlı) kimseler dışındakilere ağır ve zor gelir.

46. Onlar ki kesinlikle Rabblerine kavuşacaklarını ve şüphesiz O'na döneceklerini bilirler.

47. Ey İsrâîloğulları! Size verdiğim nimet(ler)imi ve (bir zamanlar size vahyi taşıma şerefini bahşederek) sizi âlemlere üstün kıldığımı hatırlayın!

48. Öyle bir günden sakının ki (o gün) hiç kimse bir başkası namına bir şey ödey(ip onu kurtar)amaz, hiç kimseden (Allah izin vermedikçe) şefâat kabul edilmez ve fidye de alınmaz. Onlara (o gün) yardım da edilmez.

٧ اَلْجُزْءُ الْاَوَّلُ

وَاِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ
يُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ؕ وَفِىْ ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ
مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنٰكُمْ
وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَاِذْ وٰعَدْنَا مُوْسٰٓى
اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ
﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَاِذْ
اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿٥٣﴾ وَاِذْ قَالَ
مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ
الْعِجْلَ فَتُوْبُوْٓا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ ؕ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ؕ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ
﴿٥٤﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ جَهْرَةً
فَاَخَذَتْكُمُ الصّٰعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنٰكُمْ
مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ
وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ؕ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا
رَزَقْنٰكُمْ ؕ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٥٧﴾

49. Hani sizi Firavun'un ehlinden (ve adamlarından) kurtarmıştık. (Sizler dünyayı âhirete tercih ettiğiniz, Firavun'a ve ehline boyun büktüğünüz için) Onlar size azabın en kötüsünü reva görüyor; (yeni doğan) oğullarınızı boğazlıyor, kadınlarınızı (yani kızlarınızı) ise sağ bırakıyorlardı. Bunda size **Rabb**iniz tarafından büyük bir imtihan vardı.

50. Hani bir zaman da Biz, sizin için denizi yarmış, sizi kurtarmış ve siz (hayretle) bakıp dururken Firavun(u ve) ehlini (denizde) boğmuştuk.

51. Bir zaman da Mûsâ ile kırk gece için sözleşmiştik de siz onun ardından (kendinize) zulmederek buzağıyı (ilâh) edinmiştiniz.

52. Sonra bunun ardından belki şükredersiniz diye sizi affetmiştik.

53. Hani Biz belki hidâyete erersiniz diye Mûsâ'ya kitabı ve (hak ile bâtılı birbirinden ayıran) Furkân'ı vermiştik.

54. O zaman Mûsâ, kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Şüphesiz siz, buzağıyı (ilâh) edinmekle kendinize zulmettiniz. Gelin (her şeyi birbiriyle uyumlu var eden) yaratıcınıza yönel(ip ona tövbe ed)in ve nefislerinizi(n kötü istek ve arzularını) öldürün! Bu(nu yapmanız, her şeyi birbiriyle uyumlu var eden) yaratıcınızın katında sizin için daha hayırlıdır. Böylece **Allah**, tövbenizi kabul etmiş olur; çünkü O, **Tevvâb**'tır, **Rahîm**'dir (tövbeleri, kendisine dönenlerin dönüşünü kabul eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir)."

55. Hani siz bir zaman da, "ey Mûsâ! Biz **Allah**'ı (zahiri gözlerimizle) açıkça görmedikçe asla sana iman etmeyeceğiz" demiştiniz de (temsilci olarak yetmiş kişi Mûsâ ile Tûr'a çıktığınızda) siz bakıp dururken (**Allah** sizi bu tecelliye şahid kılmıştı ve) sizi (öldürecek bir) yıldırım yakalayıvermişti.

56. Sonra Biz sizi, ölümünüzün ardından belki şükredersiniz diye tekrar dirilttik.

57. Ve sizi bulutla gölgeledik, size kudret helvası ve bıldırcın (eti) indirdik. (Sonra size dedik ki) "Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin." Onlar (nankörlük etmekle) Bize zulmetmediler; fakat kendi nefislerine zulmediyorlardı.

سُورَةُ الْبَقَرَة ٨

وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ
خَطَايَاكُمْ ؕ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ۝٥٨ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
قَوْلًا غَيْرَ الَّذِى قِيلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
رِجْزًا مِنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝٥٩ وَاِذِ اسْتَسْقٰى
مُوسٰى لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ؕ فَانْفَجَرَتْ
مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ؕ قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ ؕ كُلُوا
وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝٦٠
وَاِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نَصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا
وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ؕ قَالَ اَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِى هُوَ
اَدْنٰى بِالَّذِى هُوَ خَيْرٌ ؕ اِهْبِطُوا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَا سَاَلْتُمْ ؕ
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَآءُ بِغَضَبٍ
مِنَ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ
النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝٦١

katından size ikram ettiği) O hayırlı olan (nimet)i daha aşağı olan şu (saydığınız) şeyle(rle) mi değiştirmek istiyorsunuz? O hâlde şehre inin; zira istedikleriniz sizin için (orada) var" demişti. (İşte bu hadiseden sonra onların) Üzerlerine aşağılık ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve **Allah**'tan (gelen) bir gazaba uğradılar. Bu (musibetler onların başına), **Allah**'ın âyetlerini inkâr etmeleri, haksız yere nebîleri öldürmeleri sebebiyle geldi. Bu(nun sebebi ise âyetlerimize) isyan etmeleri ve haddi aşmalarıydı.

58. Yine bir zaman size şöyle demiştik: "Şu memlekete girin! Orada dilediğiniz gibi bol bol yiyin ve kentin kapısından secde ederek girin, (girerken) 'hıtta (**Rabb**imiz! Bizi affet)' deyin ki Biz de sizin hatalarınızı mağfiret edelim. Muhsinlere yakında (ihsanımızı) artıracağız."

59. Fakat onlardan zalim olanlar, sözü kendilerine söylenenden başkasıyla değiştirdiler (hıtta sözünü, hınta "buğday" sözüyle değiştirdiler). Bunun üzerine Biz de fâsıklık ettiklerinden dolayı (o) zulmedenlerin üzerine gökten (feci) bir azap indirdik.

60. Hani bir zaman da Mûsâ, (Tîh Çölü'nde) kavmi için su istemişti de Biz (ona), "asanı taşa vur!" demiştik. Böylece ondan on iki pınar fışkırmıştı. Her kabile (su) içeceği yeri bilmişti. (Onlara) "**Allah**'ın rızkından yiyin, için ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak (**Allah**'a) asi olmayın" (buyurmuştuk)!

61. Hani siz bir vakit de şöyle demiştiniz: "Ey Mûsâ! Biz tek bir yemekle (kudret helvası ve bıldırcın etiyle) yetinemeyiz; bizim için **Rabb**ine dua et de yerin bitirdiği şeylerden; baklasından, salatalığından, sarmısağından, mercimeğinden ve soğanından bize çıkarsın." (Mûsâ da size), "(Siz, **Allah**'ın

إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارٰى وَالصَّابِـِٔينَ
مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَاِذْ
اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ ۜ خُذُوا مَٓا اٰتَيْنَاكُمْ
بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ
فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِـِٔينَ ۚ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا
نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَاِذْ
قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖٓ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً ۖ قَالُٓوا
اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۖ قَالَ اَعُوذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ
﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۖ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ
اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ ۖ عَوَانٌ بَيْنَ ذٰلِكَ ۖ فَافْعَلُوا مَا
تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا ۚ قَالَ اِنَّهُ
يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاۤءُ ۙ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾

62. Muhakkak ki iman edenler, Yahudiler, Hristiyanlar ve Sâbiîler(den) **Allah**'a ve âhiret gününe iman edip sâlih amel işleyenler için **Rabb**leri katında mükâfatlar vardır. Onlara (dünyada da âhirette de hiçbir) korku yoktur ve onlar mahzun da olmazlar.

63. Hani, (Tevrât ile amel edeceğinize dair) sizden sağlam bir söz almış, Tûr (Dağı'n)ı da üstünüze kaldırmıştık. "Size verdiğimiz (bu Tevrât)ı kuvvetle tutun ve (her anda **Allah**'ı) zikredin, umulur ki takvâlı olursunuz (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışırsınız)" (demiştik).

64. Ondan sonra siz, (bu söylediklerimizden) yüz çevirdiniz. Eğer sizin üzerinizde **Allah**'ın lütfu ve rahmeti olma(yıp tövbenizi kabul etme)seydi, muhakkak hüsrana uğrayanlardan olurdunuz.

65. Andolsun ki siz, içinizden cumartesi gününde haddi aşa(rak balık tutma yasağını çiğneye)nleri de elbette bilmektesiniz. Bu yüzden Biz onlara, "aşağılık maymunlar olun!" demiştik.

66. Biz bunu (maymunlaşmış insanları) önündekilere ve arkasındakilere (o zamanda bulunanlara ve ardından geleceklere) ibret verici bir ceza, muttakiler (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için de bir nasihat kıldık.

67. Hani Mûsâ yine bir vakit kavmine, "**Allah**, bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti de onlar, "sen bizimle alay mı ediyorsun?" demişlerdi. O da, "cahillerden olmaktan **Allah**'a sığınırım" demişti.

68. Onlar, "bizim için **Rabb**ine dua et, bize onun mahiyetini (nasıl bir sığır olduğunu) açıklasın" dediler. (Mûsâ) "Muhakkak O (**Allah**) buyuruyor ki: 'O, ne yaşlı ne de genç, bu (ikisi)nin arasında bir sığırdır' size emredileni hemen yapın!" dedi.

69. Onlar (bu defa), "bizim için **Rabb**ine dua et, bize onun rengini açıklasın!" dediler. (Mûsâ) "Muhakkak O (**Allah**) buyuruyor ki: O, parlak sarı renkli, bakanların içini açan bir sığırdır" dedi.

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۙ اِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا ؕ
وَاِنَّآ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُوْنَ ۝٧٠ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ
لَّا ذَلُوْلٌ تُثِيْرُ الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِى الْحَرْثَ ۚ مُسَلَّمَةٌ
لَّا شِيَةَ فِيْهَا ؕ قَالُوا الْـٰٔنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ ؕ فَذَبَحُوْهَا وَمَا كَادُوْا
يَفْعَلُوْنَ ۚ ۝٧١ وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادّٰرَءْتُمْ فِيْهَا ؕ وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ
مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ۚ ۝٧٢ فَقُلْنَا اضْرِبُوْهُ بِبَعْضِهَا ؕ كَذٰلِكَ يُحْىِ
اللّٰهُ الْمَوْتٰى وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝٧٣ ثُمَّ قَسَتْ
قُلُوْبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِىَ كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً ؕ وَاِنَّ
مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهٰرُ ؕ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ
فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَآءُ ؕ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ؕ وَمَا
اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۝٧٤ اَفَتَطْمَعُوْنَ اَنْ يُّؤْمِنُوْا لَكُمْ
وَقَدْ كَانَ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُوْنَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُوْنَهٗ
مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝٧٥ وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا
اٰمَنَّا ۚ وَاِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُوْٓا اَتُحَدِّثُوْنَهُمْ بِمَا
فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَآجُّوْكُمْ بِهٖ عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝٧٦

70. Onlar "(Ey Mûsâ) Bizim için **Rabb**ine dua et, bize onun mahiyetini (nasıl bir sığır olduğunu) açıklasın! Çünkü bize göre (birçok) sığır birbirine benzer. Biz inşallah (emredileni yapmakla) hidâyeti buluruz" dediler.

71. (Mûsâ) Dedi ki: "Muhakkak O (**Allah**) buyuruyor ki: O, yer sürmek, ekin sulamak için boyunduruk altına alınmamış, kusursuz, (renginde) hiç alacası bulunmayan bir sığırdır." Onlar, "işte şimdi (bize) hakkı getirdin!" dediler ve bunun üzerine (onu bulup) kestiler; ama nerede ise (bunu) yapmayacaklardı.*

**Hz.Mûsâ'nın kavmi önceden buzağıya taptığı için onu kesmekten korkuyordu; ama Allah onu kesmelerini emredip onlara bu işi yapmamak için hiçbir mazeret bırakmayınca onu kesmek zorunda kaldılar ve böylece kalplerindeki buzağı sevgisi ve korkusu son buldu.*

72. Bir de hani siz, bir kimseyi öldürmüştünüz de onun (katili) hakkında birbirinizle münakaşa etmiştiniz. Hâlbuki **Allah**, gizlemiş olduğunuz şeyi açığa çıkarandır.

73. Bunun üzerine, "haydi, (şimdi öldürülen) o (adam)a (kesilen sığırın) bir parçasıyla vurun" dedik. **Allah**, ölüleri işte böyle diriltir ve (belki) aklınızı kullan(ır, düşünüp anl)arsınız diye size mucizelerini (böyle) gösterir.

74. (Ne var ki) Bunun ardından kalpleriniz (yine) katılaştı; hatta onlar, taş gibi yahut daha da katı oldu. Çünkü taşlardan öylesi vardır ki içinden nehirler çağlar. Öylesi de vardır ki (çatlayıp) yarılır da içinden su çıkar. Taşlardan bir kısmı da **Allah**'ın haşyetinden (yukardan aşağı) yuvarlanır. **Allah**, yaptıklarınızdan (asla) gâfil değildir.

75. Şimdi (ey mü'minler!) onların size inanacaklarını mı umuyorsunuz? Oysa onlardan bir zümre vardı ki **Allah**'ın kelâmını işitirler sonra akıllarını kullan(arak, düşünüp anla)malarının ardından bile bile onu tahrif ed(ip değiştir)irlerdi.

76. (Yahudi münafıklar) İman edenlerle karşılaştıkları zaman, "biz de (sizin gibi **Allah**'a) iman ettik" derler. Birbirleriyle baş başa kaldıklarında ise, "**Rabb**iniz katında aleyhinize delil olarak kullanmaları için mi **Allah**'ın (Tevrât'ta) size açtıklarını onlara haber veriyorsunuz. (Bu kadarına) Akıl erdiremiyor musunuz?" derler.

اَوَلَا يَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾ وَمِنْهُمْ اُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ اِلَّا اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِاَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيلًا ؕ فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّا اَيَّامًا مَعْدُودَةً ؕ قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهٗٓ اَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلٰى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَاَحَاطَتْ بِهٖ خَطِيٓـَٔتُهٗ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِٓى اِسْرَآئِيلَ لَا تَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ؕ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

77. Onlar bilmezler mi ki **Allah** onların gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilir.

78. Bir de onlardan (birtakım) ümmiler (okuma yazması olmayanlar) da vardır ki onlar kitabı (Tevrât'ı) bilmezler. Bütün bildikleri kuruntular (ve kulaktan dolma şeyler)dir. Onlar sadece zan (ve tahmin)de bulunurlar.

79. Yazıklar olsun! Kendi elleriyle (bir) kitap yazıp sonra onu (dünya malı gibi) az bir bedel karşılığında satmak için, "bu, **Allah** katındandır" diyenlere! Elleriyle yazdıklarından dolayı yazıklar olsun onlara ve kazandıklarından dolayı yazıklar olsun onlara!

80. (Yahudiler bir de) Dediler ki: "Sayılı birkaç gün dışında bize ateş dokunmayacaktır (oradan çıkıp cennete gideceğiz)." (Resulüm! Onlara) De ki: "Siz **Allah** katından (buna dair) bir söz mü aldınız -ki **Allah** sözünden asla dönmez- yoksa **Allah** hakkında bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?"

81. Bilakis (gerçek onların sandığı gibi değil)! Kim (düşündükleri veya yaptıklarından dolayı) bir kötülük kazanır ve (bu) suçu kendisini çepeçevre kuşatır (da imansız olarak ölür)se işte o kimseler ateş ehlidirler ve onlar orada ebedi olarak kalırlar.

82. İman edip sâlih ameller işleyenlere gelince, işte onlar cennet ehlidirler ve onlar da orada ebedi olarak kalırlar.

83. Vaktiyle Biz İsrâîloğulları'ndan, "**Allah**'tan başkasına âbd ol(up kulluk et)meyeceksiniz, ana babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara güzellik yapacak, insanlara güzel söz söyleyecek, namazı ikâme ed(erek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)acak ve zekâtı ver(erek nefsinizin cimriliğini temizley)eceksiniz!" diye sağlam (bir) söz almıştık. Sonra sizden pek azı müstesna, (hepiniz sözünüzden) döndünüz, hâlâ da yüz çevirmektesiniz.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَآءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
اَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾ ثُمَّ
اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُونَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ
مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاِنْ يَاْتُوكُمْ
اُسَارٰى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ اَفَتُؤْمِنُونَ
بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَآءُ مَنْ يَفْعَلُ
ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يُرَدُّونَ اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
﴿٨٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ
فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَاٰتَيْنَا عِيسَى
ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ اَفَكُلَّمَا
جَآءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا
غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

(mucizeler) verdik ve onu Rûhu'l-Kudüs ile destekledik. Fakat her ne zaman size bir resul, nefislerinizin hoşlanmadığı bir şey getirdiyse kibirlen(ip büyüklük tasla)madınız mı? Bu yüzden bir kısmını yalanladınız, bir kısmını da öldürdünüz.

88. (Yahudiler resulümüze!) "(Senin bize anlattığın şeye karşı) Bizim kalplerimiz perdelidir" dediler. Hayır! (Resulümüzü ve âyetlerimizi) İnkâr etmeleri sebebiyle **Allah** onları lanetlemiştir. Bu yüzden onların pek azı iman eder.

84. Hani bir zaman da, "birbirinizin kanlarını dökmeyeceksiniz ve birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacaksınız!" diye sizden sağlam (bir) söz almıştık. Sonra da siz (bunu) kabul ettiniz ve (buna) şahidlik etmektesiniz.

85. Ama (bu misakı kabul eden) sizler, (verdiğiniz sözün tersine) birbirinizi öldürüyor, içinizden bir zümreyi yurtlarından çıkarıyor, günah ve düşmanlıkta onlara karşı (birbirinize) arka çıkıyorsunuz. Onları (yurtlarından) çıkarmak size haram olduğu hâlde (hem çıkarıyor hem de) size esirler olarak geldiklerinde fidyelerini ver(ip onları kurtar)ıyorsunuz. Yoksa siz kitabın bir kısmına iman edip bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden bunu yapan kimsenin cezası, dünya hayatında rezillikten başka nedir! Kıyamet gününde ise onlar azabın en şiddetlisine atılırlar. **Allah** yaptıklarınızdan (asla) gâfil değildir.

86. İşte onlar, âhiret karşılığında dünya hayatını satın alan kimselerdir. Bu yüzden (kıyamet günü) onlardan azapları hafifletilmez ve onlara (o gün) yardım da edilmez.

87. Andolsun ki Biz, Mûsâ'ya kitabı (Tevrât'ı) verdik. Ondan sonra ard arda resuller gönderdik. Meryem oğlu Îsâ'ya da apaçık deliller

89. Çünkü onlara **Allah** katından yanlarında bulunan (Tevrât)ı doğrulayıcı bir Kitâb (olan Kur'ân) ve daha önce kâfirlere karşı zafer isterlerken (Tevrât'tan) tanıyıp bildikleri (resulümüz) kendilerine gelince onu inkâr ettiler. **Allah**'ın laneti inkârcıların üzerinedir.

90. **Allah**'ın, kullarından dilediğine kendi fazlından (vahyi) indirmesini kıskandıkları için **Allah**'ın indirdiği (Kur'ân)ı inkâr ederek kendilerini sattıkları şey ne kötüdür! Böylece onlar, gazap üstüne gazaba uğradılar. Ayrıca kâfirler için (âhirette) aşağılayıcı bir azap vardır.

91. Onlara, "**Allah**'ın indirdiğine iman edin!" denilince, "biz sadece bize indirilen (Tevrât)a iman ederiz" derler ve ondan sonra gelen (Kur'ân)ı inkâr ederler. Hâlbuki o (Kur'ân), yanlarında bulunan (Tevrât)ı doğrulayıcı (ve tasdik edici) Hakk (Kitâb)tır. (Resulüm! Onlara) De ki: "Eğer siz (gerçekten Tevrât'a iman etmiş) mü'min kimseler iseniz o hâlde daha önce **Allah**'ın nebîlerini niçin öldürüyordunuz?"

92. Andolsun ki Mûsâ size apaçık mucizelerle gelmişti. Sonra siz onun (Tûr Dağı'na gitmesinin) ardından (kendinize) zulmederek buzağıyı (ilâh) edinmiştiniz.

وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ
وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ فَلَمَّا
جَآءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهٖ ۚ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكَافِرِينَ
۝٨٩ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَكْفُرُوا بِمَآ اَنْزَلَ
اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يُنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَشَآءُ
مِنْ عِبَادِهٖ ۚ فَبَآءُو بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍ ۭ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ
مُهِينٌ ۝٩٠ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ اٰمِنُوا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا نُؤْمِنُ
بِمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَآءَهٗ وَهُوَ الْحَقُّ
مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ ۭ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ اَنْبِيَآءَ اللّٰهِ
مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝٩١ وَلَقَدْ جَآءَكُمْ مُوسٰى
بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ
ظَالِمُونَ ۝٩٢ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ
الطُّوْرَ ۭ خُذُوا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا ۭ قَالُوا سَمِعْنَا
وَعَصَيْنَا وَاُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۭ قُلْ
بِئْسَمَا يَاْمُرُكُمْ بِهٖٓ اِيمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝٩٣

93. Hani (Tevrât ile amel edeceğinize dair) sizden sağlam bir söz almış, Tûr (Dağı'n)ı da üstünüze kaldırmıştık. "Size verdiğimiz (bu Tevrât)ı kuvvetle tutun ve (resulümüzü) dinleyin!" demiştik. (Buna karşılık) Onlar, "işittik ve isyan ettik" dediler de inkârları sebebiyle kalplerine buzağı (sevgisi) içirildi (o sevgi âdeta onların iliklerine işledi). (Resulüm!) De ki: "Eğer siz (gerçekten) mü'min kimseler iseniz o hâlde imanınız size ne kötü şeyler emrediyor!"

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً
مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ
﴿٩٤﴾ وَلَنْ يَّتَمَنَّوْهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ
بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ ۛ
وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ ۛ
وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُّعَمَّرَ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ
بِمَا يَعْمَلُوْنَ ۧ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَاِنَّهٗ نَزَّلَهٗ
عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى
وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ
وَرُسُلِهٖ وَجِبْرِيْلَ وَمِيْكٰلَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٩٨﴾
وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ ۚ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ اِلَّا
الْفٰسِقُوْنَ ﴿٩٩﴾ اَوَكُلَّمَا عٰهَدُوْا عَهْدًا نَّبَذَهٗ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ ؕ
بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ
مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيْقٌ مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا
الْكِتٰبَ ۘ كِتٰبَ اللّٰهِ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠١﴾

94. (Bir de) De ki: "Şayet (iddia ettiğiniz gibi) âhiret yurdu (olan cennet) **Allah** katında başka insanlara değil de sadece size ait ise (ve bu iddianızda) doğru sözlüyseniz, haydi ölümü temenni edin (bakalım)!"

95. Fakat onlar, kendi elleriyle yaptıkları (şirk ve günahlar) yüzünden hiçbir zaman onu temenni etmeyeceklerdir. **Allah** (kendi nefsine zulmeden) zalimleri en iyi bilendir.

96. Andolsun ki sen, onları yaşamaya karşı insanların en hırslısı olarak bulursun. Hatta müşriklerden bile, ki (o müşriklerin) her biri bin yıl ömür sürmeyi arzular. Hâlbuki (çok) ömür sürmesi onu azaptan kurtaracak değildir. **Allah** onların yaptıklarını hakkıyla görendir.

97. (Resulüm! Bir de Kur'ân'ı kendi içlerinden birine değil de sana getiriyor diye onlar Cebrail'e düşman oldular. Onlara) De ki: "Kim Cebrail'e düşman ise (şunu) iyi bilsin ki **Allah**'ın izniyle bu (Kur'ân)ı senin kalbine, kendinden önceki (kitap)ları tasdik edici ve mü'minler için bir hidâyet ve müjde olmak üzere o indirmiştir."

98. Her kim; **Allah**'a, meleklerine, resullerine, Cebrail'e ve Mikail'e düşman olursa iyi bilsin ki **Allah** da kâfirlerin düşmanıdır.

99. (Resulüm!) Andolsun ki sana apaçık âyetler indirdik ve onları ancak fâsıklar inkâr eder.

100. Nitekim ne zaman onlar bir antlaşma yaptılarsa yine kendilerinden bir grup o antlaşmayı bozmadı mı? Zaten onların çoğu (hakikatte **Allah**'a) iman etmez.

101. Onlara, **Allah** katından yanlarında bulunan (Tevrât)ı tasdik edici bir resul gelince, kendilerine kitap verilenlerden bir grup sanki **Allah**'ın kitabını bilmiyormuş gibi onu sırtlarının gerisine at(ıp terk et)tiler.

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ ۚ
وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
السِّحْرَ ۗ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ
وَمَارُوتَ ۭ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُولَآ اِنَّمَا
نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۭ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ
بِهٖ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ ۭ وَمَا هُمْ بِضَاۗرِّيْنَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ
اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۭ
وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتٰىهُ مَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۣ
وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ ۭ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝
وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوْبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ ۭ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَقُولُوا
رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا ۭ وَلِلْكٰفِرِينَ عَذَابٌ
اَلِيمٌ ۝ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
وَلَا الْمُشْرِكِينَ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۭ وَاللّٰهُ
يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝

102. Bir de onlar Süleymân'ın hükümranlığı hakkında şeytanların (uydurup) söylediklerine tabi oldular (ve onun, şeytanları, cinleri, kuşları sihirle idare ettiğini söylediler). Hâlbuki Süleymân (sihir yapıp) kâfir olmadı. Lâkin şeytanlar sihri ve Babil'deki Hârut ve Mârut (isimli) iki meleğe indirileni insanlara öğreterek kâfir oldular. Oysa (o iki melek), "biz ancak (insanlara gönderilen) bir imtihanız, sakın (bizden öğrendiklerinizle **Allah**'ın emrinin dışına çıkıp) kâfir olma(yın)!" demedikçe hiç kimseye (sihir ilmini) öğretmezlerdi. Fakat onlar (o iki melekten), karı ile koca arasını açacak şeyleri öğreniyorlardı; ama onlar, **Allah**'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar verebilecek değillerdi. (Onlar böyle yaparak) Kendilerine zarar veren ve faydasız şeyleri öğreniyorlardı. Andolsun ki onlar, (dünya menfaati uğruna sihir yapıp) onu satın alan kimsenin âhirette bir nasibi olmadığını biliyorlardı. Karşılığında kendilerini sattıkları şey ne kötüdür! Ne olurdu (bunu) bil(ip idrak et)selerdi!

103. Eğer gerçekten onlar, iman edip takvâ sahibi olsalardı (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluklarını bilip yerine getirmeye çalışsalardı), **Allah** katında (kazanacakları) sevap (kendileri için) daha hayırlı olurdu. Ne olurdu (bunu) bil(ip idrak et)selerdi!

104. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! (Resulümüze) "Râinâ (bizim isteklerimize uy)" demeyin, "unzurnâ (bizim haklarımızı gözet)" deyin ve (**Allah**'ın hükmünü) dinleyin! Çünkü kâfirler için (âhirette) elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

105. (Ey mü'minler!) Ne ehl-i kitaptan (olan) kâfirler ne de müşrikler, **Rabb**inizden size bir hayır indirilmesini isterler. **Allah** ise rahmetini dilediğine tahsis eder. **Allah** büyük lütuf sahibidir.

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَآ اَوْ مِثْلِهَا ؕ
اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ
لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾ اَمْ تُرِيدُونَ اَنْ تَسْـَٔلُوا رَسُولَكُمْ
كَمَا سُئِلَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُ ؕ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْاِيمَانِ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ اِيمَانِكُمْ كُفَّارًا ۚ حَسَدًا
مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْفُوا
وَاصْفَحُوا حَتّٰى يَاْتِىَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ
قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ؕ وَمَا تُقَدِّمُوا
لِاَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا اَوْ
نَصٰرٰى ؕ تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْ ؕ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١١١﴾ بَلٰى مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗٓ
اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۪ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

nuz. Muhakkak ki **Allah**, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

111. Bir de (ehl-i kitap), "Yahudi veya Hristiyan olandan başkası asla cennete giremeyecek!" dediler. Bu onların (asılsız) temennileridir. (Resulüm!) De ki: "Eğer doğru söyleyenler iseniz (haydi iddianızı ispat edecek) delilinizi getirin!"

112. Bilâkis, (her) kim muhsin olarak (güzellik yapıp güzel olarak) yüzünü **Allah**'a teslim ederse (her an O'nun huzurundaymış gibi yaşamaya çalışırsa), onun mükâfatı **Rabb**i katındadır. Ve onlara (dünyada da âhirette de hiçbir) korku yoktur, onlar mahzun da olmazlar.

106. (Resulüm!) Biz (ehl-i kitabın elinde bulunan Tevrât ve İncîl'den) bir âyetin hükmünü kaldırır veya onu unutturursak mutlaka daha hayırlısını veya benzerini (bu Kur'ân ile) getiririz. Bilmez misin, şüphesiz **Allah** her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır)!

107. (Yine) Bilmez misin, göklerin ve yerin mülkü (hakimiyet ve hükümranlığı) yalnız **Allah**'a aittir! Sizin için **Allah**'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.

108. Yoksa (siz de ey Müslümanlar) daha önce Mûsâ'nın sorguya çekildiği gibi (ona itaat etmek yerine) resulünüzü sorguya mı çekmek istiyorsunuz? Kim imanı küfürle değiştirirse şüphesiz (o), dümdüz (ve Hakk'a dosdoğru varan) yoldan sapmış olur.

109. Ehl-i kitaptan birçoğu, Hakk (olan bu âyetler) kendilerine apaçık belli olduktan sonra sırf içlerindeki (kıskançlık ve) hasetten ötürü sizi imanınızdan vazgeçirip küfre döndürmek isterler. Yine de siz, **Allah** onlar hakkındaki emrini getirinceye kadar onları affedin ve (en güzel şekilde onlara) muamele edin. Muhakkak ki **Allah** her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

110. Namazı ikâme ed(erek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)ın, zekâtı ver(erek nefsinizin cimriliğini temizley)in! (**Allah** rızasını gözeterek) Hayır namına kendiniz için her neyi (âhirete gönderip huzura) takdim ederseniz **Allah** katında onu bulursu-

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍ ۖ وَقَالَتِ
النَّصَارٰى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍ ۙ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ۗ
كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ
مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعٰى
فِي خَرَابِهَا ۗ اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَدْخُلُوهَا اِلَّا خَائِفِينَ ۗ
لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلّٰهِ
الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۙ سُبْحَانَهُ ۗ بَلْ
لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۗ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ ۗ وَاِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِينَا
اٰيَةٌ ۗ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۗ تَشَابَهَتْ
قُلُوبُهُمْ ۗ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ
بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۙ وَلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

113. Ayrıca Yahudiler, "Hristiyanlar (hak olan) bir şey üzerinde değildir" dediler. Hristiyanlar da "Yahudiler (hak olan) bir şey üzerinde değildir" dediler. Oysa onlar (kendilerine indirilen) kitabı okuyorlardı. İşte böylece (kitap ehli olmayan ve bir şey) bilmeyenler de onların sözlerinin benzerini söylediler. Artık **Allah**, kıyamet günü onların ihtilafa düştükleri şeyler hakkında aralarında hüküm verecektir.

114. **Allah**'ın mescidlerinde O'nun isminin zikredilmesine engel olan ve onların harab olmasına çalışandan daha zalim kim vardır! Aslında böylelerinin oralara ancak (**Allah**'tan) korkarak girmeleri gerekirdi. Onlar için dünyada bir rezillik, âhirette de büyük bir azap vardır.

115. Doğu da **Allah**'ındır batı da. Nereye dönerseniz (dönün) **Allah**'ın vechi (zatından tecelli eden El Esmâu'l Husnâ'sı) oradadır. Muhakkak ki **Allah Vâsi**''dir, **Alîm**'dir (ilmi ve rahmetiyle her şeyi ve herkesi kuşatan ve bilendir).

116. (Bir de Yahudiler Üzeyir'i, Hristiyanlar da Îsâ'yı göstererek) "**Allah** çocuk edindi" dediler. (Hâşâ!) O, **Subhân**'dır (bundan münezzehtir). Aksine, göklerde ve yerde ne varsa (hepsi) O'nundur. Hepsi O'na (gönülden) itaat etmektedir.

117. O, göklerin ve yerin **Bedî**''idir (örneksiz, eşsiz ve benzersiz yaratıcısıdır). O, bir işe hükmettiği zaman ona sadece "ol!" der ve o da hemen oluverir.

118. (Müşrikler ve ehl-i kitaptan olan) Cahiller dediler ki: "**Allah** bizimle (de) konuşmalı ya da bize bir âyet (mucize) gelmeli değil miydi?" (Resulüm!) Onlardan öncekiler de işte böyle onların sözlerinin benzerini söylemişlerdi. (Bak!) Kalpleri (ve sözleri nasıl da) birbirine benzedi? Elbette Biz, kesin olarak iman edecek bir kavim için âyetleri iyice açıkladık.

119. Muhakkak ki Biz seni Hakk (olan bu Kur'ân) ile (ancak) müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. Sen cehennemliklerden sorumlu değilsin.

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۭ
قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ۭ وَلَىِٕنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَاۗءَهُمْ بَعْدَ الَّذِيْ
جَاۗءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۝ اَلَّذِيْنَ
اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهٗ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ ۭ اُولٰۗىِٕكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۭ وَمَنْ
يَّكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝ يٰبَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ اذْكُرُوْا
نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّىْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ
۝ وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَيْـــًٔا وَّلَا يُقْبَلُ مِنْهَا
عَدْلٌ وَّلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ۝ وَاِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰهٖمَ
رَبُّهٗ بِكَلِمٰتٍ فَاَتَمَّهُنَّ ۭ قَالَ اِنِّىْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا ۭ قَالَ
وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ ۭ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً
لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا ۭ وَاتَّخِذُوْا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّى ۭ وَعَهِدْنَآ
اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّاۗىِٕفِيْنَ وَالْعٰكِفِيْنَ وَالرُّكَّعِ
السُّجُوْدِ ۝ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارْزُقْ
اَهْلَهٗ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ قَالَ وَمَنْ
كَفَرَ فَاُمَتِّعُهٗ قَلِيْلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهٗٓ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝

120. (Resulüm!) Dinlerine tabi olmadıkça ne Yahudiler ne de Hristiyanlar senden asla razı olmazlar. De ki: "Şüphesiz ki **Allah**'ın hidâyeti, hidâyetin ta kendisidir." Eğer sana gelen ilimden (Kur'ân'dan) sonra onların hevâlarına (nefislerinin arzu ve isteklerine) tabi olursan (bilmiş ol ki), **Allah**'tan (gelecek azaba karşı) sana ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.

121. Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler(den bazıları) onu, hakkını vererek tilavet edip (hayatına geçirirler, âyetleri üzerlerinde gösterirler ve ayrıca başkalarına da âyetlerimizi) okurlar. İşte onlar, bu (Kur'ân)a da iman ederler; ama her kim de bu (Kur'ân)ı inkâr ederse, işte onlar da hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

122. Ey İsrâîloğulları! Size verdiğim nimet(ler)imi ve (bir zamanlar size vahyi taşıma şerefini bahşederek) sizi âlemlere üstün kıldığımı hatırlayın!

123. Ve öyle bir günden sakının ki (o gün) hiç kimse bir başkası namına bir şey ödey(ip onu kurtar)amaz, hiç kimseden fidye kabul edilmez ve ona (**Allah** izin vermedikçe) şefâat fayda vermez. Onlara (o gün) yardım da edilmez.

124. Hani bir zamanlar **Rabb**i, İbrâhîm'i birtakım kelimelerle (ateşe atılmakla, oğlu İsmâîl'i kurban etmekle ve daha birçok imtihana tabi tutmakla) imtihan etmiş, o da o (imtiha)nları tamamlayınca, (**Rabb**i ona) "Ben seni insanlara imam (her hususta kendisine tabi olunan önder) yapacağım" buyurmuştu. O da, "soyumdan (gelenleri) de (imam yap, ya **Rabb**i)" dedi. (**Rabb**i de duasını kabul etti ancak) "Benim sözüm (senin soyundan da olsa nefsine zulmedip yeryüzünde fesad çıkaran) zalimlere erişmez" buyurdu.

125. Hani Biz Beyt(ullah olan Kâbe'y)i, insanlara bir toplanma mahalli ve güvenli bir yer kılmıştık. (Ey insanlar!) Siz de İbrâhîm'in (**Allah**'ın katındaki) makamından (ona tabi olup onu destekleyerek) bir namazgâh edinin! Ayrıca Biz İbrâhîm ve İsmâîl'le, "tavaf edenler, ibadet edenler, rükû edenler ve secde edenler için evimi temiz tutun!" diye ahidleşmiştik.

126. O vakit İbrâhîm demişti ki: "**Rabb**im! Burayı emin bir belde kıl, halkından **Allah**'a ve âhiret gününe iman edenleri (her türlü) mahsulle rızıklandır!" (**Rabb**i de duasını kabul etti ancak) Buyurdu ki: "Kim de inkâr ederse onu da az bir süre (dünyada) faydalandırır sonra da onu (âhirette) ateş azabına mahkûm ederim. O, ne kötü varılacak yerdir!"

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعِيلُ ۖ رَبَّنَا
تَقَبَّلْ مِنَّا ۖ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا
مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَآ اُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ ۠ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا
وَتُبْ عَلَيْنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ
فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ
يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ اِبْرٰهِيمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ ۖ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ
فِى الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهُ فِى الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ
اَسْلِمْ ۙ قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصّٰى بِهَآ اِبْرٰهِيمُ
بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ ۖ يَا بَنِىَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ
اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۖ ﴿١٣٢﴾ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
الْمَوْتُ ۙ اِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِى ۖ قَالُوا نَعْبُدُ
اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَآئِكَ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَاحِدًا ۚ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

127. Hani İbrâhîm, (oğlu) İsmâîl ile beraber Beyt(ullah olan Kâbe'n)in temellerini yükseltiyor (ve şöyle dua ediyorlardı), "**Rabb**imiz! Bunu bizden kabul buyur; çünkü Sen **Semî**'sin, **Alîm**'sin (her şeyi, herkesi işiten ve bilensin).

128. "**Rabb**imiz! Bizi Sana teslim olan (Müslüman)lardan eyle ve soyumuzdan da Sana teslim olan (Müslüman) bir ümmet (çıkar)! Bize, (Sana) nasıl (kulluk edip) ibadet yapacağımızı göster ve bizden tövbemizi kabul buyur; çünkü Sen **Tevvâb**'sın, **Rahîm**'sin (Sana dönenlerin dönüşünü kabul eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edensin)."

129. "**Rabb**imiz! O (neslimizden gelen)lere de içlerinden bir resul gönder ki Senin âyetlerini kendilerine okusun, onlara kitap ve hikmeti öğretsin ve onları(n nefislerini) temizlesin; çünkü Sen **Azîz**'sin, **Hakîm**'sin (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olansın)."

130. İbrâhîm'in dininden, kendini bilmez sefih (akılsız ve ahmak kişi)lerden başka kim yüz çevirir? Andolsun ki Biz, onu dünyada (resul olarak) seçtik, şüphesiz o âhirette de sâlih kimselerdendir.

131. Çünkü **Rabb**i ona, "teslim ol" buyurmuş, o da "âlemlerin **Rabb**ine teslim oldum" demişti.

132. İbrâhîm bunu kendi oğullarına vasiyet etti ve (onlardan sonra gelen) Yakûb da (kendi oğullarına şöyle vasiyette bulundu) "ey oğullarım! **Allah** sizin için bu dini (İslâm'ı) seçti. O hâlde sakın (**Allah**'a tüm varlığınızla) teslim olmadan ölmeyin!"

133. Yoksa Yakûb'a ölüm geldiği zaman siz (orada olup buna) şahid mi oldunuz? Hani o, oğullarına, "benden sonra kime âbd ol(up kulluk ed)eceksiniz?" demişti. Onlar da, "senin **İlâh**'ın ve ataların İbrâhîm, İsmâîl ve İshâk'ın **İlâh**'ı, **Vâhid** (sıfatlarında ve isimlerinde tek) olan **İlâh**'a âbd ol(up kulluk ed)eceğiz; zaten biz O'na teslim olanlarız" demişlerdi.

134. Onlar bir ümmetti, gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerine, sizin kazandıklarınız da size aittir. Siz onların yaptıklarından sorumlu tutulacak değilsiniz.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى تَهْتَدُوا ؕ قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ
حَنِيفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَٓا
اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَٓا اُنْزِلَ اِلٰٓى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَٓا اُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَٓا اُوتِيَ
النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ ۘ وَنَحْنُ لَهٗ
مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ فَاِنْ اٰمَنُوا بِمِثْلِ مَٓا اٰمَنْتُمْ بِهٖ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ
تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِى شِقَاقٍ ۚ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ؕ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۘ وَنَحْنُ
لَهٗ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ اَتُحَٓاجُّونَنَا فِى اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ
وَلَنَٓا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۚ وَنَحْنُ لَهٗ مُخْلِصُونَ ۙ
﴿١٣٩﴾ اَمْ تَقُولُونَ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْاَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى ؕ قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ
اللّٰهُ ؕ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

(kulluk edip hiçbir şeyi şirk koşmadan, O'na gönülden) bağlananlarız."

140. "Yoksa siz; İbrâhîm, İsmâîl, İshâk, Yakûb ve (onun) torunlar(ın)ın Yahudi veya Hristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz?" De ki: "Siz mi (bunu) daha iyi bilirsiniz, yoksa **Allah** mı?" **Allah** tarafından yanında bulunan şehadeti (Tevrât ve İncîl'de yazılanları) gizleyenden daha zalim kim vardır? **Allah**, yaptıklarınızdan gâfil değildir.

141. Onlar bir ümmetti, gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerine, sizin kazandıklarınız da size aittir. Siz onların yaptıklarından sorumlu tutulacak değilsiniz.

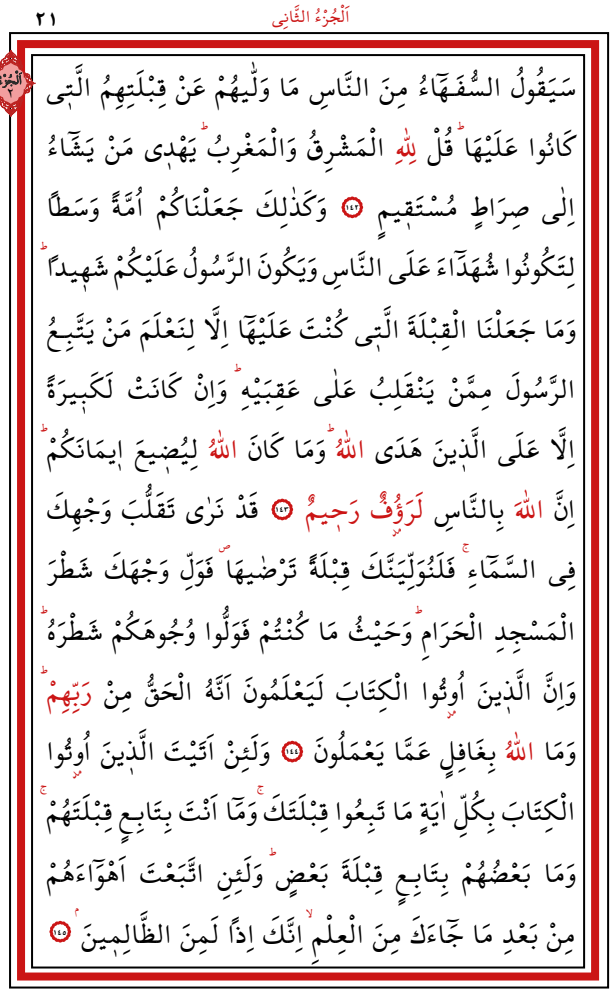
135. (Resulüm! Ehl-i kitaptan olanlar size) "Yahudi ya da Hristiyan olun ki hidâyeti bulasınız" dediler. De ki: "Hayır! (Biz) Hanîf (hakka yönelmiş) olan İbrâhîm'in dinine (tabi oluruz). Çünkü o, (sizin gibi dinini tahrif eden) müşriklerden değildi."

136. (Bir de onlara) Deyin ki: "Biz **Allah**'a ve bize indirilene, İbrâhîm, İsmâîl, İshâk, Yakûb ve (onun) torunlar(ın)a indirilenlere, Mûsâ ve Îsâ'ya verilenlere ve **Rabb**leri tarafından (diğer) nebîlere verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbiri arasında ayrım yapmayız (hepsini **Allah**'ın gönderdiği resuller olarak kabul ederiz) ve biz (sadece) O'na teslim olanlarız."

137. (Resulüm!) Eğer onlar da sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse hidâyeti bulmuş olurlar. Eğer yüz çevirirlerse (iyi bilin ki) onlar ancak (derin) bir ayrılık içindedirler (ve sizi de ayrılığa düşürmek isterler). Onlara karşı **Allah** sana yeter. O, **Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi, herkesi işiten ve bilendir).

138. (Onlara deyin ki) "(Biz) **Allah**'ın boyası (vahyi ve El Esmâu'l Husnâ'sı ile ahlaklanıp boyandık). Boyası **Allah**'tan daha güzel kim vardır? Ve biz ancak O'na âbd ol(up kulluk ed)enleriz."

139. De ki: "**Allah** bizim de **Rabb**imiz, sizin de **Rabb**iniz olduğu hâlde O'nun hakkında bizimle tartışıyor musunuz? Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de size aittir. Ve Biz O'na ihlâsla

142. İnsanlardan bir kısım beyinsizler, "yönelmekte oldukları kıblelerinden (Kudüs'teki Beyt-i Makdis'ten Kâbe'ye) o (Müslüman)ları çeviren nedir?" diyecekler. De ki: "Doğu da batı da **Allah**'ındır. (O) Dilediğini (**Rabb**inin rızasını isteyeni, dosdoğru yol olan) sırât-ı mustakîme hidâyet eder."

143. İşte böylece sizin insanlığa (örnek ve) şahidler olmanız, resulün de size şahid olması için sizi (sırât-ı mustakîmin tam) orta(sın)da (yürüyen) bir ümmet kıldık. Senin yöneldiğin yeri (Kâbe'yi), Biz ancak resule uyanı, topukları üzerinde geri dönenden ayırt etmemiz için kıble yaptık. (Bu) **Allah**'ın hidâyete erdirdiği kimselerden başkasına elbette ağır gelir. **Allah** sizin imanınızı zayi edecek değildir; çünkü **Allah**, insanlara karşı **Raûf**'tur, **Rahîm**'dir (kullarına karşı şefkatle muamele eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

144. (Resulüm!) Biz, senin yüzünü (defalarca) göğe doğru çevirip durduğunu (haber beklediğini) görüyoruz. Artık seni, razı olacağın bir kıbleye döndüreceğiz. Bundan böyle yüzünü Mescid-i Harâm tarafına (Kâbe'ye doğru) çevir. (Ey mü'minler! Siz de) Nerede olursanız olun, (namazda) yüzlerinizi o tarafa çevirin. Şüphe yok ki kendilerine kitap verilen (Yahudi ve Hristiyan)lar, bunun **Rabb**lerinden (gelen) hak olduğunu çok iyi bilirler. **Allah**, onların yaptıklarından gâfil değildir.

145. Andolsun ki eğer sen kendilerine kitap verilen (Yahudi ve Hristiyan)lara her türlü âyeti (mucizeyi) getirsen de onlar (yine) senin kıblene tabi olmazlar. Sen de onların kıblesine tabi olacak değilsin. Onlar birbirlerinin kıblesine de tabi olmazlar. Eğer sana gelen ilimden (Kur'ân'dan) sonra onların hevâlarına (nefislerinin arzu ve isteklerine) tabi olursan (bilmiş ol ki) işte o zaman sen mutlaka zalimlerden olursun.

اَلَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ اَبْنَآءَهُمْ ؕ
وَاِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ اَلْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ
مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ؕ اَيْنَ مَا تَكُونُوا يَاْتِ بِكُمُ اللّٰهُ
جَمِيعًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَاِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ؕ
وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ
وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا
وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۙ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ۗ اِلَّا
الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِى وَلِاُتِمَّ نِعْمَتِى
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۙ ﴿١٥٠﴾ كَمَآ اَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا
مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ اٰيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ؕ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُونِى
اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِى وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

mizi okuyan, sizi (en derin nefsani istek ve arzularınızdan) temizleyen, size (bu) Kitâb'ı ve (onun içindeki) hikmeti talim ettiren (âyetleri size yaşatıp üzerinizde ahlaka dönüştüren) ve size (manevi olarak) bilmediklerinizi (ve dünyevi ilimle hiçbir zaman da bilemeyeceklerinizi) öğreten bir resul (gönderdik).

152. Öyle ise siz Beni zikredin (her anda Benim hesabımı yapın) ki Ben de sizi zikredeyim (sizin hesabınızı yapıp size rahmetimle muamele edeyim). Bana şükredin, sakın (şükürsüzlük ederek) nankörlerden olmayın!

153. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Sabır ve salât ile (**Allah**'ın rızasını, yakınlığını ve cemâlini) isteyin! Çünkü **Allah**, sabredenlerle beraberdir.

146. Kendilerine kitap verdiklerimiz (Yahudi ve Hristiyanlar), o (ellerindeki kitapta yazılı olan resul)ü kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Buna rağmen onlardan bir grup (apaçık) bildikleri hâlde hakkı gizlerler.

147. (Gerçek) Hak, (sadece) **Rabb**indendir. O hâlde (sakın) şüphe edenlerden olma!

148. (Dünyada) Herkesin yöneldiği (peşinden koşup hayatını harcadığı) bir yön vardır. (Ey mü'minler!) Siz hayır işlerinde yarışın! (Unutmayın!) Nerede olursanız olun, (kıyamet günü) **Allah** hepinizi bir araya getirir. Muhakkak ki **Allah** her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

149. (Resulüm!) Nereden (yolculuğa) çıkarsan çık (ve nereye gidersen git, namazda) yüzünü Mescid-i Harâm tarafına (Kâbe'ye doğru) çevir! Hiç şüphesiz ki bu, **Rabb**inden sana (gelen) haktır. **Allah**, yaptıklarınızdan gâfil değildir.

150. (Evet, resulüm!) Nereden (yolculuğa) çıkarsan çık, (namazda) yüzünü Mescid-i Harâm tarafına (Kâbe'ye doğru) çevir! (Ey mü'minler! Siz de) Nerede olursanız olun, (namazda) yüzlerinizi o tarafa çevirin ki zalimler müstesna, insanlar (bilhassa ehl-i kitap) için aleyhinizde (kullanabilecekleri) bir delil olmasın. Bir de onlardan (size bir kötülük yaparlar diye) korkmayın! Yalnızca Benden korkun! Böylece sizin üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım da hidâyete eresiniz.

151. (Andolsun ki Biz, bu Kur'ân nimetini size) Gönderdiğimiz gibi kendi içinizden size (afaktaki ve enfüsteki) âyetleri-

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ ؕ بَلْ اَحْيَآءٌ وَّلٰكِنْ
لَّا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَىْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ
وَنَقْصٍ مِّنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ؕ وَبَشِّرِ
الصّٰبِرِينَ ۙ ﴿١٥٥﴾ اَلَّذِينَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُّصِيبَةٌ ۙ قَالُوٓا اِنَّا لِلّٰهِ
وَاِنَّآ اِلَيْهِ رٰجِعُونَ ؕ ﴿١٥٦﴾ اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۟
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَآئِرِ
اللّٰهِ ۚ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ يَّطَّوَّفَ
بِهِمَا ؕ وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ
يَكْتُمُونَ مَآ اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَالْهُدٰى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنّٰهُ
لِلنَّاسِ فِى الْكِتٰبِ ۙ اُولٰٓئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللّٰعِنُونَ ۙ
﴿١٥٩﴾ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَاَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَاُولٰٓئِكَ اَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۚ
وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ۙ
﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ
﴿١٦٢﴾ وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ۝

154. **Allah** yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin! Bilakis onlar diridirler; lâkin siz (bunu idrak edip) anlayamazsınız.

155. Andolsun ki Biz, sizi biraz korku ve açlıkla, biraz da mallar(ınız)dan, canlar(ınız)dan ve ürünler(iniz)den eksilterek (fakirlikle) imtihan ederiz. (Resulüm! Bunlara) Sabredenleri müjdele!

156. Onlar ki kendilerine bir musibet geldiği zaman, "şüphesiz biz (her şeyimizle) **Allah**'a aidiz ve elbette biz (sonunda) O'na döneceğiz" derler.

157. İşte onlara **Rabb**lerinden salavat (sürekli bir destek, yardım) ve rahmet vardır ve hidâyete erenler de işte onlardır.

158. Şüphesiz Safa ile Merve, **Allah**'ın (hac ve umre ibadeti için tayin ettiği) nişanelerindendir. Her kim Beyt(ullah olan Kâbe'y)i hacc(edip ziyaret) eder veya umre yaparsa onları tavaf etmesinde (ikisi arasında sa'y ederek yürümesinde) kendisine bir günah yoktur. Her kim de gönüllü olarak (fazladan) bir hayır işlerse şüphesiz **Allah** **Şâkir**'dir, **Alîm**'dir (şükredilmeye layık hakiki zattır ve her şeyi, herkesi bilendir).

159. İndirdiğimiz apaçık delilleri ve hidâyeti Kitâb'ta insanlara beyan ed(ip açıkla)mamızdan sonra onları gizleyenler var ya, işte onlara hem **Allah** lanet eder hem de (bütün) lanet ediciler lanet eder.

160. Ancak tövbe edip (nefislerini) ıslah edenler ve (yanlış yaptıklarını) beyan ed(ip gerçeği açıkça ortaya koy)anlar başkadır; çünkü Ben onların tövbelerini kabul ederim. Zira Ben **Tevvâb**'ım, **Rahîm**'im (Bana dönenlerin dönüşünü kabul edenim, isimlerimde ve fiillerimde her zaman rahmeti tecelli edenim).

161. Fakat (âyetlerimizi ve resulümüzü) inkâr eden ve kâfir olarak ölenler(e gelince), işte **Allah**'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti onların üzerinedir.

162. Onlar orada (cehennemde) ebedi olarak (lanet içinde) kalırlar. Artık (o) azap onlardan ne hafifletilir ne de onlara göz açtırılır.

163. İlâhınız **Vâhid** (sıfatlarında ve isimlerinde tek) olan **İlâh**'tır. O'ndan başka **İlâh** yoktur. O, **Rahmân**'dır, **Rahîm**'dir (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ
اللّٰهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ
فِيهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ وَّتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ
بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ أَنْدَادًا يُّحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ
اللّٰهِ ؕ وَالَّذِينَ اٰمَنُوٓا أَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ ؕ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوٓا
إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ ۙ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ۙ وَّأَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ
الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا
الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ
أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا ؕ كَذٰلِكَ يُرِيهِمُ اللّٰهُ
أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ ؕ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾
يَآ أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا ۖ وَّلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ؕ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
بِالسُّوٓءِ وَالْفَحْشَآءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

164. Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelmesinde, insanlara faydalı şeylerle (yüklü olarak) denizde akıp giden gemilerde, **Allah**'ın gökten bir su indirip de onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesinde, orada hareket eden her çeşit canlıyı yaymasında, rüzgârları ve gök ile yer arasında emre hazır bekleyen bulutları yönlendirmesinde aklını kullanan bir kavim için âyetler (ibret ve deliller) vardır.

165. İnsanlardan öylesi vardır ki **Allah**'tan başkasını (**Allah**'a mülkünde ortak olan) eşler edinir de onları **Allah**'ı sever gibi severler. Fakat iman edenlerin **Allah**'a olan sevgileri çok şiddetlidir (onlar **Allah**'a âşıktırlar). Ne olurdu (nefsine zulmeden) zalimler (kıyamet günü) azabı gördükleri zaman (anlayacakları gibi) bütün kuvvetin (ve kudretin) **Allah**'a ait olduğunu ve **Allah**'ın azabının çok şiddetli olduğunu (bu dünyada da) gör(üp anlayabil)selerdi.

166. İşte (o gün, ilâh zannedilerek) kendilerine uyul(up arkalarından gidil)enler, azabı görerek kendilerine uyanlardan uzaklaşırlar ve (o gün) aralarındaki (tüm) bağlar kop(muş, parçalan)mıştır.

167. (O zaman onlara) Uyanlar şöyle derler: "Keşke bizim için (dünyaya) bir dönüş olsaydı da onların (bugün) bizden uzaklaştıkları gibi (biz de) onlardan uzaklaşsaydık!" Böylece **Allah** onlara (dünyada) işledikleri amellerini bir pişmanlık (ve üzüntü kaynağı) olarak gösterir. Artık onlar, o ateşten çıkacak değillerdir.

168. Ey insanlar! Yeryüzünde bulunan helâl ve temiz şeylerden yiyin ve şeytanın adımlarına tabi olmayın; çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

169. O size ancak kötülüğü, fuhşiyatı (aşırılığı) ve **Allah** hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder.

وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ
مَآ اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
شَيْـًٔا وَّلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِى
يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَآءً وَّنِدَآءً ؕ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٌ
فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ اِنَّمَا
حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَآ اُهِلَّ بِهٖ
لِغَيْرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ اَنْزَلَ
اللّٰهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهٖ ثَمَنًا قَلِيلًا ۙ اُولٰٓئِكَ
مَا يَاْكُلُونَ فِى بُطُونِهِمْ اِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ
اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَآ اَصْبَرَهُمْ
عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ؕ
وَاِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِى الْكِتَابِ لَفِى شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۚ ﴿١٧٦﴾

170. O (şeytanın adımlarına tabi olan kâfir)lere, "**Allah**'ın indirdiğine tabi olun" denildiği zaman, "hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye tabi oluruz" derler. Ya ataları hiçbir şey akletmeyen ve hidâyete ermemiş (doğru yolu da bulmamış) idiyseler! (Yine de onlara mı tabi olacaklar?)

171. (Hidâyet çağrısına kulak vermeyen) Kâfirler (ile onları imana davet eden mü'minler)in durumu, bağırıp çağırmadan başka bir şey duymayan (ve anlamayan hayvanlarla, on)lara haykıran (çoban)ın durumuna benzer, (çünkü onlar) sağırdırlar (hakkı işitmezler), dilsizdirler (hakkı söylemezler), kördürler (hakkı görmezler). Nitekim onlar, akıllarını kullan(arak hakkı anla)mazlar.

172. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin, eğer siz yalnız O'na âbd ol(up kulluk ed)iyorsanız, **Allah**'a şükredin.

173. (**Allah**) Size sadece ölüyü, kanı, domuz etini ve **Allah**'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvanın etin)i haram kıldı. Ancak (başkasının hakkına) saldırmamak ve sınırı aşmamak üzere kim de (bunlardan yemek) zorunda kalırsa ona günah yoktur. Muhakkak ki **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

174. **Allah**'ın indirdiği Kitâb'tan bir kısmını gizleyip onu (dünya malı gibi) az bir bedel karşılığında satanlar var ya, işte onların yiyip de karınlarına (doldurdukları) ateşten başka bir şey değildir. Kıyamet günü **Allah** onlarla ne konuşacak ne de onları(n günahlarını mağfiret edip onları) temize çıkaracaktır. (Orada) Onlar için elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

175. İşte onlar hidâyete karşılık dalâleti, mağfirete karşılık azabı satın alanlardır. Onlar ateş(e girme) hususunda ne de (istekli ve) sabırlıdırlar.

176. Bu (azabın sebebi), **Allah**'ın Kitâb'ı hak olarak indirmiş olması (ama onların Kitâb'taki hakikatlere muhalefet etmeleri)dir. Şüphesiz ki Kitâb hakkında ihtilafa düşenler, elbette (haktan) uzak (derin) bir ayrılık içindedirler.

لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ
الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتٰبِ وَالنَّبِيّٖنَ ۚ
وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّهٖ ذَوِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِينَ
وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّآئِلِينَ وَفِى الرِّقَابِ ۚ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى
الزَّكٰوةَ ۚ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عٰهَدُوا ۚ وَالصّٰبِرِينَ
فِى الْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِينَ الْبَاْسِ ۗ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا ۗ
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الْقِصَاصُ فِى الْقَتْلَى ۗ اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْاُنْثٰى
بِالْاُنْثٰى ۗ فَمَنْ عُفِىَ لَهٗ مِنْ اَخِيهِ شَىْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَاَدَآءٌ
اِلَيْهِ بِاِحْسَانٍ ۗ ذٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ فَمَنِ اعْتَدٰى
بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِى الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ
يٰٓاُولِى الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ
اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرًا ۚ الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِينَ
بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهٗ بَعْدَ مَا سَمِعَهٗ
فَاِنَّمَآ اِثْمُهٗ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهٗ ۗ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۗ ﴿١٨١﴾

177. İyilik, yüzlerinizi (namazda) doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir. Asıl iyilik o kimsenin yaptığıdır ki; **Allah**'a, âhiret gününe, meleklere, kitap(lar)a, nebîlere iman eder. (**Allah**'ı sevdiği için) Sevdiği maldan yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, (ihtiyacından dolayı) isteyenlere ve esaret altında bulunanlara verir. Namazı ikâme ed(erek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)ır, zekâtı ver(erek nefsinin cimriliğini temizl)er. (Onlar ki) Antlaşma yaptıkları zaman sözlerini yerine getirirler. Sıkıntı, hastalık ve (savaş zamanı gibi) sıkıntılı hâllerde sabrederler. İşte onlar (**Allah**'a verdikleri âbd olma) sözüne sadık olanlardır. Yine onlar (**Allah**'a karşı) takvâ sahibi olanlar (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar)dır.

178. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Öldürülenler hakkında size kısas (farz olarak) yazıldı. (Diyet olarak) Hüre hür, köleye köle, kadına kadın (diyeti ödenir). Ancak o kimse, kardeşi (öldürülenin velisi veya vârisi) tarafından bir miktar affedilirse artık (taraflar diyeti belirleme hususunda) örfe uymalı ve (öldüren) ona (gereken diyeti) güzellikle ödemelidir. Bu, **Rabb**inizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Her kim bundan sonra haddi aşarsa muhakkak onun için (kıyamet günü) elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

179. Ey gönül (ve akıl) sahipleri (**Rabb**ine yönelenler)! (Caydırıcılığı sebebiyle) Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki takvâlı olursunuz (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışırsınız).

180. Birinize ölüm geldiği zaman eğer bir hayır (bir mal) bırakacaksa; anaya, babaya, yakınlara (örfe ve adalete) uygun bir biçimde vasiyet etmek size (farz olarak) yazıldı. (Bu) Muttakiler (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) üzerine (kesin) bir hak (ve yükümlülük)tür.

181. Her kim bu (yapılan vasiyet)i işittikten sonra onu değiştirirse artık günahı onu değiştirenler üzerinedir. Muhakkak ki **Allah Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi ve herkesi işiten ve bilendir).

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ
فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٨٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۙ ﴿١٨٣﴾ اَيَّامًا مَّعْدُوْدَاتٍ ؕ فَمَنْ
كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ؕ
وَعَلَى الَّذِيْنَ يُطِيْقُوْنَهٗ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِيْنٍ ؕ فَمَنْ
تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهٗ ؕ وَاَنْ تَصُوْمُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِىْٓ اُنْزِلَ فِيْهِ
الْقُرْاٰنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنٰتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ ۚ
فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ؕ وَمَنْ كَانَ مَرِيْضًا اَوْ
عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ؕ يُرِيْدُ اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ
وَلَا يُرِيْدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۫ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ
عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٨٥﴾ وَاِذَا سَاَلَكَ
عِبَادِىْ عَنِّىْ فَاِنِّىْ قَرِيْبٌ ؕ اُجِيْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ ۙ
فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لِىْ وَلْيُؤْمِنُوْا بِىْ لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُوْنَ ﴿١٨٦﴾

182. Kim de vasiyet edenin bir hata etmesinden veya bir günaha girmesinden endişe edip (mirasçıların) aralarını düzeltirse ona bir günah yoktur. Muhakkak ki **Allah** **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

183. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Oruç sizden önceki (ümmet)lere (farz olarak) yazıldığı gibi size de (farz olarak) yazıldı. Umulur ki takvâlı olursunuz (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışırsınız).

184. (Oruç) Sayılı günlerdedir. Fakat (o günlerde) sizden her kim hasta yahut yolculukta olursa (tutamadığı günler) sayısınca başka günlerde (sayıyı tamamlar). Ona (ancak zorlanarak) takat getirenlerin* ise (tutamadıkları her gün için kendi yiyeceklerinden) bir fakiri (bir gün) doyuracak fidye (vermesi) gerekir. Bir de kim gönüllü olarak (fazladan) bir hayır işlerse bu kendisi için daha hayırlıdır. Bununla beraber eğer (idrak ede)bilirseniz (güçlüğüne rağmen) oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

**Oruç tutmaya güç yetiremeyenler.*

185. (O sayılı günler) Ramazan ayıdır ki insanları hidâyete erdiren, hidâyete dair (her şeyi) apaçık beyan eden ve (hakla, bâtılı birbirinden ayıran) Furkân olan Kur'ân o (ay)da indirilmiştir. Öyle ise sizden her kim o aya erişirse (Kur'ân'ın o ayda indirilmesine şükretmek için) o (ay)da oruç tutsun! Fakat (o günlerde) sizden her kim hasta yahut yolculukta olursa (tutamadığı günler) sayısınca başka günlerde (sayıyı tamamlasın)! **Allah** sizin için kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bütün bunlar) Sayıyı tamamlamanız ve sizi hidâyete erdirmesine karşılık **Allah**'ı tekbir etmeniz içindir. Umulur ki şükredersiniz.

186. (Resulüm!) Kullarım sana Benden sorar(lar)sa (söyle onlara), "muhakkak ki Ben **Karîb** (ismimle herkese ve her şeye çok yakın)ım. Bana dua ettiği vakit dua edenin duasına icabet ederim. O hâlde (onlar da) Benim (kulluk davetime) icabet etsinler ve Bana iman etsinler ki rüşdlerine (manevi olarak kemâlâtlarına) ersinler."

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَآئِكُمْ ؕ هُنَّ لِبَاسٌ
لَّكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ؕ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُوْنَ
اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۚ فَالْـٰٔنَ بَاشِرُوْهُنَّ
وَابْتَغُوْا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ ۠ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا حَتّٰى يَتَبَيَّنَ
لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۠
ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ اِلَى الَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَاشِرُوْهُنَّ وَاَنْتُمْ
عٰكِفُوْنَ ۙ فِى الْمَسٰجِدِ ؕ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوْهَا ؕ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿١٨٧﴾
وَلَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوْا بِهَآ اِلَى الْحُكَّامِ
لِتَاْكُلُوْا فَرِيْقًا مِّنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۧ
﴿١٨٨﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ ؕ قُلْ هِىَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ
وَالْحَجِّ ؕ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ ظُهُوْرِهَا
وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى ۚ وَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ اَبْوَابِهَا ۠ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٨٩﴾ وَقَاتِلُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ
يُقَاتِلُوْنَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿١٩٠﴾

187. (Ramazan'da) Oruç (tuttuğunuz günlerin) gecesi, kadınlarınıza yaklaşmak size helâl kılındı. Onlar sizin için (sizi günahtan koruyan) birer elbise, siz de onlar için birer elbisesiniz. **Allah** sizin (ramazan gecelerinde onlara yaklaşarak) nefislerinize yazık ettiğinizi bildi de size af (ve mağfiret)iyle yönel(ip muamele et)ti. Artık (ramazan gecelerinde size helâl olmak üzere) onlara yaklaşın ve **Allah**'ın sizin için takdir ettiklerini isteyin. Şafağın beyaz ipliği (aydınlığı), siyah ipliğinden (karanlığından) ayırt edilinceye kadar yiyin, için sonra da geceye kadar orucu tamamlayın. Bununla birlikte mescidlerde ibadete çekilmiş (itikâfta) iken kadınlara yaklaşmayın. Bunlar **Allah**'ın koyduğu sınırlardır. Sakın bu (sınırlar)a yaklaşmayın. İşte **Allah**, âyetlerini insanlara umulur ki takvâlı olurlar (O'na karşı kulluk sorumluluklarını bilip yerine getirmeye çalışırlar) diye böyle açıklar.

188. Mallarınızı aranızda bâtıl(a uyarak haksız sebepler)le yemeyin ve insanların mallarından bir kısmını bile bile günaha girerek yemek için onları(n mallarını) mevki ve makam sahiplerine (rüşvet olarak) teklif etmeyin.

189. (Resulüm!) Sana hilâl (hâlini alan ay)lardan sorarlar. De ki: "Onlar, insanlar ve hac (zamanı) için vakit ölçüleridir." Öte yandan iyilik, evlere arkalarından girmeniz (meselelere tersinden yaklaşmanız) değildir. Asıl iyilik, takvâ sahibi olmak (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışmak)tır. Artık evlere kapılarından girin (meseleleri **Allah**'ın anlattığı şekilde anlamaya çalışın) ve **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun ki felaha (kurtuluş ve saadete) eresiniz.

190. Sizinle savaşanlara karşı (siz de) **Allah** yolunda savaşın! Sakın haddi aşmayın (**Allah**'ın sınırlarını çiğnemeyin)! Çünkü **Allah**, haddi aşanları sevmez.

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَاَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ اَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ
اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقَاتِلُوكُمْ
فِيهِ ۚ فَاِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ ۗ كَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَاِنِ انْتَهَوْا
فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
الدِّينُ لِلّٰهِ ۖ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ اَلشَّهْرُ
الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ
فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ ۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ
مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ وَاَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوا بِاَيْدِيكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ ۛ
وَاَحْسِنُوا ۛ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ ۚ
فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُسَكُمْ حَتّٰى يَبْلُغَ
الْهَدْيُ مَحِلَّهُ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا اَوْ بِهٖٓ اَذًى مِنْ رَاْسِهٖ فَفِدْيَةٌ
مِنْ صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ ۖ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ
فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ
اِذَا رَجَعْتُمْ ۗ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ۗ ذٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ اَهْلُهُ حَاضِرِي
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

191. O (size karşı savaşa)nları yakaladığınız yerde öldürün! Sizi çıkardıkları yerden (siz de) onları çıkarın! Fitne, (adam) öldürmekten daha beterdir. Mescid-i Harâm'da onlar sizinle savaşmadıkça (siz de) onlarla savaşmayın! Eğer onlar sizinle savaşırlarsa (siz de onlarla savaşın ve) onları öldürün! İşte kâfirlerin cezası böyledir.

192. Eğer onlar (sizinle savaşmaktan) vazgeçerlerse (şunu iyi bilin ki) muhakkak **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

193. O hâlde fitne kalmayıncaya ve din (âbdiyet ve kulluk) da yalnız **Allah** için oluncaya kadar onlarla savaşın! Eğer onlar (yine savaşmaktan) vazgeçerlerse o takdirde zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur.

194. Haram ay haram aya bedeldir ve hürmetler (saygı gösterilmesi gereken şeyler) karşılıklıdır. Öyle ise (o ayda) kim size saldırırsa (siz de) ona size saldırdığı kadarıyla saldırın (**Allah**'ın sınırlarını çiğnemeyin)! **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun ve bilin ki şüphesiz **Allah**, muttakilerle (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlarla) beraberdir.

195. **Allah** yolunda (gizli ve açık) infak edin! Kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın! (Her zaman) Güzellik yapın; çünkü **Allah**, muhsinleri (güzellik yapıp güzel olanları) sever.

196. Haccı ve umreyi **Allah** için tam yapın. Eğer (başladığınız bu ibadeti tamamlamaktan herhangi bir şekilde) engellenirseniz kurbandan kolayınıza gelen(i oraya gönderin). Kurban, yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin! Sizden her kim de hasta olursa yahut başından bir rahatsızlığı bulunur (da tıraş olmak zorunda kalır)sa, (ona da) oruç veya sadaka ya da kurban olmak üzere fidye gerekir. Bir engel olmadığı zaman kim de hac (günlerin)e kadar umre ile faydalanmak isterse, (onun da) kurbandan kolayına gelen(i kesmesi gerekir). (Kurban kesmeye imkân) Bulamayan kimse ise hac günlerinde üç gün, (memleketine) döndüğü zaman da yedi gün oruç tutar ki hepsi tam on (gün)dür. Bu (hükümler), ailesi Mescid-i Harâm (civarın)da oturmayan kimseler içindir. **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun ve bilin ki şüphesiz **Allah**, cezası pek şiddetli olandır.

اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَّعْلُوْمَاتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيْهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوْقَ وَلَا جِدَالَ فِى الْحَجِّ ۗ وَمَا تَفْعَلُوْا
مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمْهُ اللّٰهُ ۗ وَتَزَوَّدُوْا فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ
التَّقْوٰى ۡ وَاتَّقُوْنِ يٰٓاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ ۗ فَاِذَآ اَفَضْتُمْ
مِّنْ عَرَفٰتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۠
وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰىكُمْ ۚ وَاِنْ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهٖ
لَمِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ اَفِيْضُوْا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ
النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٩٩﴾
فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَّنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ
اٰبَآءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا ۗ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ
رَبَّنَآ اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا وَمَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾
وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَّفِى الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ اُولٰٓئِكَ
لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّمَّا كَسَبُوْا ۗ وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

Allah'ı zikredin! İnsanlardan öylesi vardır ki, "**Rabb**imiz! Bize (nasibimizi mal ve servet olarak) dünyada ver!" derler. Böylesinin âhirette hiçbir nasibi yoktur.

201. Onlardan bir kısmı da, "**Rabb**imiz! Bize (El Esmâu'l Husnâ'n ile tecelli ederek) dünyada da güzellik ver, âhirette de güzellik ver ve bizi (cehennemdeki) ateş azabından koru!" der.

202. İşte onlar için kazandıklarından (hem dünyada hem de âhirette büyük) bir nasip vardır. **Allah**, hesabı süratlice görendir.

197. Hac (vakti) bilinen aylardadır. Kim o (ay)larda (ihramını giyerek) haccı (kendine) farz ederse; (bilmelidir ki) hacda (kadına) yaklaşmak, günaha sapmak ve tartışmak yoktur. Siz hayır namına (her) ne yaparsanız **Allah** onu bilir. O hâlde (ey mü'minler! Hem hac için hem de âhiret için) azık edinin! Şüphesiz ki azığın hayırlısı takvâdır. Ey gönül (ve akıl) sahipleri (**Rabb**ine yönelenler)! Bana karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)!

198. (Hac mevsiminde ticaret yaparak) **Rabb**inizden bir lütuf aramanızda size (herhangi) bir günah yoktur. Arafat'tan (ayrılıp sel gibi Müzdelife'ye) akın ettiğinizde Meş'ar-i Harâm'ın yanında **Allah**'ı zikredin! O'nu, size hidâyet ver(ip resulüyle göster)diği şekilde zikredin! Gerçek şu ki siz bundan önce dalâlette olanlardandınız.

199. Sonra insanların (sel gibi) aktığı yerden (Arafat'tan siz de) akın ve **Allah**'tan mağfiret dileyin; çünkü **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

200. Nihayet (hac) ibadetlerinizi bitirdiğinizde, (cahiliye döneminde) babalarınızı zikrettiğiniz gibi hatta ondan daha şiddetli bir anma ile

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فِىٓ اَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ ۭ فَمَنْ تَعَجَّلَ
فِى يَوْمَيْنِ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۚ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۙ لِمَنِ
اتَّقٰى ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّعْجِبُكَ قَوْلُهٗ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَيُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰى مَا فِىْ قَلْبِهٖ ۙ وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ۝
وَاِذَا تَوَلّٰى سَعٰى فِى الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيْهَا وَيُهْلِكَ
الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ۝ وَاِذَا قِيْلَ
لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهٗ جَهَنَّمُ ۭ وَلَبِئْسَ
الْمِهَادُ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْرِىْ نَفْسَهُ ابْتِغَاۗءَ
مَرْضَاتِ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ رَءُوْفٌۢ بِالْعِبَادِ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوا ادْخُلُوْا فِى السِّلْمِ كَاۗفَّةً ۠ وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ
الشَّيْطٰنِ ۭ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۝ فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا
جَاۗءَتْكُمُ الْبَيِّنٰتُ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝
هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيَهُمُ اللّٰهُ فِىْ ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ ۭ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ۝

203. Sayılı (hac) günler(in)de (telbiye ve tekbir getirerek) **Allah**'ı zikredin. Kim iki gün içinde acele ed(ip Mina'dan Mekke'ye dönmek ister)se ona günah yoktur. Kim (de dönüşünü erteleyip) geri kalırsa ona da günah yoktur. (Bunlar) Takvâ sahibi olanlar (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) içindir. **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun ve bilin ki şüphesiz siz O'nun huzurunda toplanacaksınız.

204. İnsanlardan öylesi vardır ki dünya hayatı hakkında söyledikleri senin hoşuna gider. Hatta böylesi (söylediklerîyle) kalbinde olan(ın aynı olduğun)a **Allah**'ı şahid tutar. Hâlbuki o, hasımların en yamanıdır.

205. O, (senin yanından) ayrılınca yeryüzünde fesad çıkarmak, ekin (eker gibi gönüllere ekilen imanı) ve (iman edenlerin) nesli(ni) yok etmek için çalışır. **Allah** ise fesadı (ve fesatçıları) sevmez.

206. Böylesine, "**Allah**'a karşı takvâ sahibi ol (kulluk sorumluluğu bilip yerine getirmeye çalış)!" denildiği zaman gururu (ve kibri) onu günaha sevk eder. İşte böylesine (ceza ve azap olarak) cehennem yeter. Orası ne kötü (ateşten) bir döşektir.

207. İnsanlardan öylesi de vardır ki **Allah**'ın rızasını isteyerek (gerekeni yapıp) nefsini (ve bütün varlığını O'nun yolunda) satar. **Allah** ise kullar(ın)a karşı **Raûf**'tur (çok şefkatlidir).

208. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Hep birlikte İslam'a (**Allah**'a teslim olunan dine ve barışa) girin! Sakın şeytanın adımlarına tabi olmayın! Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

209. Eğer size apaçık deliller (olan **Allah**'ın resulü ve vahyi) geldikten sonra yine de şüpheye düşerseniz, şunu iyi bilin ki muhakkak **Allah** **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

210. (Resulüm!) Onlar (iman etmek için kıyamet günü) ille de buluttan gölgeler içinde **Allah**'ın (azabının) ve meleklerinin gelmesini ve işin bitirilmesini mi bekliyorlar? Bütün işler ancak **Allah**'a döndürülür (o gün her konuda hükmü verecek olan sadece **Allah**'tır).

سَلْ بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ كَمْ اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ اٰيَةٍ بَيِّنَةٍ ۗ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ
اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زُيِّنَ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا ۘ وَالَّذِينَ
اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
﴿٢١٢﴾ كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ مُبَشِّرِينَ
وَمُنْذِرِينَ ۪ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ اِلَّا الَّذِينَ اُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ
مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا
لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهٖ ۗ وَاللّٰهُ يَهْدِى مَنْ يَشَآءُ
اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
وَلَمَّا يَاْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ۗ مَسَّتْهُمُ الْبَاْسَآءُ وَالضَّرَّآءُ
وَزُلْزِلُوا حَتّٰى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِ ۗ
اَلَآ اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۗ قُلْ مَآ
اَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِينَ وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

den (kolayca) cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle (katlanılmaz) darlıklar ve sıkıntılar dokunmuş ve öyle sarsılmışlardı ki resul(leri) ve onunla beraber iman edenler, "Allah'ın yardımı ne zaman!" diyecek kadar. Dikkat edin, muhakkak ki Allah'ın yardımı çok yakındır.

215. (Resulüm!) Sana (Allah yolunda) neyi infak edeceklerini soruyorlar. De ki: "Hayır (namına mallarınız)dan her ne infak ederseniz (o), ana baba, yakınlar, yetimler, yoksullar ve yolda kalmışlar için olmalıdır." (Unutmayın!) Hayırdan her ne yaparsanız muhakkak ki Allah onu hakkıyla bilir.

211. İsrâîloğulları'na sor, Biz onlara (iman etmeleri için) nice apaçık âyetler (mucize ve deliller) verdik (de iman etmediler). Kim, Allah'ın nimeti (olan âyetleri)ni kendisine geldikten sonra değiştirirse (bilsin ki) şüphesiz Allah, cezası pek şiddetli olandır.

212. Kâfirler için dünya hayatı süslü gösterildi. Bu yüzden onlar, (dünyadaki mal ve mevkilerinden dolayı) iman edenlerle alay ederler. Oysa (iman edip) takvâlı olanlar (Allah'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) kıyamet günü onların üstünde (şerefli bir konumda)dırlar. Allah, dilediği kimseye hesapsız rızık verir.

213. İnsanlar sadece bir tek ümmetti (sonradan ayrılığa düştüler). Bunun üzerine Allah, müjdeleyici ve uyarıcılar olarak nebîleri(ni) gönderdi. Ayrıca ayrılığa düştükleri şeyler hususunda insanların aralarında hüküm vermeleri için onlarla beraber kitabı hak olarak indirdi. Ancak kendilerine (kitap) verilenler, apaçık deliller onlara geldikten sonra (bile) sadece aralarındaki kıskançlık yüzünden o (kitap) hakkında (yine) ayrılığa düştüler. Bunun üzerine Allah, kendi izniyle iman edenleri, onların üzerinde ayrılığa düştükleri hakka hidâyet etti. Allah, dilediğini (hidâyete ermek isteyeni) sırât-ı mustakîme (dosdoğru yoluna) hidâyet eder.

214. (Ey mü'minler!) Yoksa siz, sizden önce gelip geçen (ümmet)lerin başına gelenler sizin de başınıza gelme-

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوا
شَيْـًٔا وَّهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسٰٓى اَنْ تُحِبُّوا شَيْـًٔا وَّهُوَ شَرٌّ
لَّكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۚ ﴿٢١٦﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ
عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيْهِ ۗ قُلْ قِتَالٌ فِيْهِ كَبِيْرٌ ۗ وَصَدٌّ
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌ بِهٖ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاِخْرَاجُ اَهْلِهٖ
مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُوْنَ
يُقَاتِلُوْنَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوْكُمْ عَنْ دِيْنِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوْا ۗ وَمَنْ
يَّرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَاُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ
اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ
هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢١٧﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا
وَجٰهَدُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ يَرْجُوْنَ رَحْمَتَ اللّٰهِ ۗ
وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۗ
قُلْ فِيْهِمَآ اِثْمٌ كَبِيْرٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ ۫ وَاِثْمُهُمَآ اَكْبَرُ
مِنْ نَّفْعِهِمَا ۗ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ۗ قُلِ الْعَفْوَ ۗ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ۙ ﴿٢١٩﴾

216. (Ey mü'minler!) Hoşunuza gitmediği hâlde savaş size (farz olarak) yazıldı. Bazen hoşunuza gitmeyen bir şey sizin için hayırlı olabilir ve sevdiğiniz bir şey de sizin için şer olabilir. **Allah** bilir, siz ise bilmezsiniz.

217. (Resulüm!) Sana haram ayı, (yani) onda savaşmayı soruyorlar. De ki: "O (ay)da savaşmak büyük (bir günah)tır. Fakat (insanları) **Allah** yolundan alıkoymak, O'nu inkâr etmek, Mescid-i Harâm(ın ziyaretine mâni olmak) ve halkını oradan çıkarmak ise **Allah** katında (günah bakımından) daha büyüktür. Fitne de (adam) öldürmekten daha büyük (bir günah)tır. (Resulüm! Müşrikler) Eğer güçleri yeterse sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşmaktan vazgeçmezler. Sizden kim (onlara uyup) dininden döner ve kâfir olarak ölürse, işte onların amelleri dünyada da âhirette de boşa gitmiştir. İşte onlar ateş ehlidirler ve onlar orada ebedi olarak kalırlar.

218. Şüphesiz ki iman edenler, **Allah** yolunda hicret edip cihad edenler ise, işte onlar **Allah**'ın rahmetini umabilirler. **Allah** **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

219. (Resulüm!) Sana şarap ve (şans oyunları) kumar hakkında soruyorlar. De ki: "Her ikisinde de büyük bir günah ve insanlar için birtakım faydalar vardır. Ancak her ikisinin de günahı (ve zararı) faydasından daha büyüktür." Yine sana (**Allah** yolunda) neyi infak edeceklerini soruyorlar. De ki: "(İhtiyacınızdan) Fazlasını." İşte, **Allah** size âyetleri umulur ki tefekkür ed(ip enine boyuna düşün)ürsünüz diye böyle açıklar.

فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۗ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْيَتٰمٰى ۗ قُلْ اِصْلَاحٌ
لَّهُمْ خَيْرٌ ۗ وَاِنْ تُخَالِطُوْهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ
مِنَ الْمُصْلِحِ ۗ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ
۝٢٢٠ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكٰتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّ ۗ وَلَاَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ
خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَّلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ
حَتّٰى يُؤْمِنُوْا ۗ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكُمْ ۗ
اُولٰٓئِكَ يَدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ ۚ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
بِاِذْنِهٖ ۚ وَيُبَيِّنُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۚ ۝٢٢١
وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْمَحِيْضِ ۗ قُلْ هُوَ اَذًى ۙ فَاعْتَزِلُوا النِّسَآءَ
فِى الْمَحِيْضِ ۙ وَلَا تَقْرَبُوْهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ ۚ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَاْتُوْهُنَّ
مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِيْنَ وَيُحِبُّ
الْمُتَطَهِّرِيْنَ ۝٢٢٢ نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ ۖ فَاْتُوْا حَرْثَكُمْ اَنّٰى
شِئْتُمْ ۖ وَقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ مُّلٰقُوْهُ ۗ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝٢٢٣ وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِّاَيْمَانِكُمْ
اَنْ تَبَرُّوْا وَتَتَّقُوْا وَتُصْلِحُوْا بَيْنَ النَّاسِ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝٢٢٤

220. Dünya ve âhiret hakkında (güzel olan davranışları düşünün ve ona göre hareket edin). (Resulüm!) Sana yetimler hakkında soruyorlar. De ki: "Onları ıslah etmek (ve maddi durumlarını düzeltmek sizin için) hayırlı olandır. Eğer onlara karışı(p birlikte yaşa)rsanız, (unutmayın ki onlar) sizin kardeşlerinizdir." **Allah**, (insanlar arasında) fesad çıkaranlarla ıslah edenleri çok iyi bilir. Eğer **Allah** dileseydi sizi de (yetim bırakarak) zahmet ve meşakkate sokardı. Muhakkak ki **Allah Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

221. Müşrik kadınları iman edinceye kadar nikâhlamayın! Hoşunuza gitse bile imanlı bir cariye, müşrik bir kadından daha hayırlıdır. Müşrik erkeklerle iman edinceye kadar (kızlarınızı da) nikâhlamayın! Hoşunuza gitse bile imanlı bir köle, müşrik bir erkekten daha hayırlıdır. Zira onlar (sizi) ateşe çağırırlar. **Allah** ise izni (ve yardımı) ile (sizi) cennete ve mağfirete çağırır. (**Allah**) Umulur ki tezekkür ed(ip düşünür anl)arlar diye âyetlerini insanlara (böyle) açıklar.

222. (Resulüm!) Sana kadınların aybaşı hâlini soruyorlar. De ki: "O, bir rahatsızlıktır. Bu sebeple aybaşı hâlinde olan kadınlardan (cinsel olarak) uzak durun! Temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın! Temizlendikleri vakit **Allah**'ın size emrettiği yerden onlara varın!" Şüphesiz ki **Allah**, (günahından dönüp) tövbe edenleri de sever, temizlenenleri de sever.

223. Kadınlarınız sizin için (çocuklarınızın doğup büyüdüğü) bir tarladır. Tarlanıza (**Allah**'ın çizdiği sınırlar çerçevesinde sevgi ve merhametle) nasıl dilerseniz öyle varın! (Öncesinde) Nefsinizin hoşuna giden hazırlık(lar) yapın! **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve bilin ki şüphesiz siz O'na kavuşacaksınız. (Resulüm! Böyle yapan) Mü'minleri müjdele!

224. Bir de iyilik etmemek, takvâlı olmamak, insanların arasını ıslah etmemek hususundaki yeminlerinize **Allah**'ı (bahane göstererek) engel kılmayın (**Allah**'ı kendinize siper etmeyin)! Çünkü **Allah Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi ve herkesi işiten ve bilendir).

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِىٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ
مِنْ نِّسَآئِهِمْ تَرَبُّصُ اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ ۚ فَاِنْ فَآءُوْ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
﴿٢٢٦﴾ وَاِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَاِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ
يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ قُرُوٓءٍ ؕ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ يَّكْتُمْنَ مَا خَلَقَ
اللّٰهُ فِىٓ اَرْحَامِهِنَّ اِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ وَبُعُولَتُهُنَّ
اَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِى ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُٓوا اِصْلَاحًا ؕ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِى عَلَيْهِنَّ
بِالْمَعْرُوفِ ۠ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ اَلطَّلَاقُ
مَرَّتَانِ ۠ فَاِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْرِيحٌ بِاِحْسَانٍ ؕ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ
اَنْ تَاْخُذُوا مِمَّآ اٰتَيْتُمُوهُنَّ شَيْـًٔا اِلَّآ اَنْ يَّخَافَآ اَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ ؕ
فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ ۙ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهٖ ؕ
تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا ۚ وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الظّٰلِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهٗ مِنْ بَعْدُ حَتّٰى تَنْكِحَ
زَوْجًا غَيْرَهٗ ؕ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يَّتَرَاجَعَآ اِنْ ظَنَّآ
اَنْ يُّقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ ؕ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَّعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

225. **Allah** sizi, kasıtsız (düşünmeden ağzınızdan çıkan) yeminlerinizden dolayı sorumlu tutmaz. Lakin kalplerinizin kazandığı (bile bile yaptığınız yeminleriniz)den dolayı sizi sorumlu tutar. Fakat **Allah Ğafûr**'dur, **Halîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden ve hilm sahibi olarak kullarına yumuşak muamele edendir).

226. Kadınlarına yaklaşmamaya yemin edenler için dört ay bekleme (süresi) vardır. Eğer (bu müddet içinde kadınlarına) dönerlerse, muhakkak ki **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

227. Eğer (bu müddet içinde dönmeyip kadınlarını) boşamaya karar verirlerse (ayrılırlar). Muhakkak ki **Allah Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi ve herkesi işiten ve bilendir).

228. Boşanmış kadınlar, kendi başlarına (evlenmeden) üç ay hâli (hayız veya temizlik müddeti) beklerler. Eğer onlar **Allah**'a ve âhiret gününe iman ediyorlarsa (bir başkasıyla evlenmek için) rahimlerinde **Allah**'ın yarattığını gizlemeleri kendilerine helâl olmaz. Eğer kocalar barışmak isterlerse bu (bekleme süresi)nin içinde (boşadıkları kadınları) geri almaya daha fazla hak sahibidirler. (Kocalarının) Onlar üzerinde örfe uygun olan (haklar)ı gibi onların da (kocaları üzerinde hakları) vardır. Ancak erkekler, kadınlara göre bir derece (üstünlü)ğe sahiptirler. **Allah Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

229. (Dönüş yapılabilecek) Boşama iki defadır. Bundan sonrası ya iyilikle tutmak ya da güzellikle salıvermektir. (Boşanma esnasında tarafların) **Allah**'ın sınırlarını koruyamama endişeleri müstesna, onlara (mehir olarak) verdiklerinizden bir şey almanız size helâl değildir. Eğer (siz de bu ikisinin) **Allah**'ın sınırlarını koruyamayacaklarından endişe ederseniz, kadının (boşanmak için kocasına) fidye vermesinde ikisine de bir günah yoktur. Bunlar **Allah**'ın koyduğu sınırlardır. Sakın bunları aşmayın! Kim **Allah**'ın sınırlarını aşarsa işte onlar (kendi nefsine zulmeden) zalimlerdir.

230. Eğer erkek, karısını (üçüncü defa da) boşarsa artık bundan sonra (o kadın) ondan başka bir koca ile evlenmedikçe kendisine helâl olmaz. Eğer (o kocası da) onu boşarsa, (her iki taraf da) **Allah**'ın sınırlarını koruyacaklarına inandıkları takdirde birbirlerine dön(üp yeniden evlen)melerinde onlara bir günah yoktur. İşte bunlar **Allah**'ın koyduğu sınırlardır. (**Allah** bunları) Bilen (ve bilmek isteyen) bir kavim için açıklar.

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ اَوْ
سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ ۪ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا ۚ وَمَنْ
يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۭ وَلَا تَتَّخِذُٓوْٓا اٰيٰتِ اللّٰهِ هُزُوًا ۠ وَاذْكُرُوْا
نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَآ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ وَالْحِكْمَةِ
يَعِظُكُمْ بِهٖ ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۧ ٢٣١
وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ اَنْ يَّنْكِحْنَ
اَزْوَاجَهُنَّ اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ ۭ ذٰلِكَ يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ
مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُ ۭ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ٢٣٢ وَالْوَالِدٰتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ
كَامِلَيْنِ لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُّتِمَّ الرَّضَاعَةَ ۭ وَعَلَى الْمَوْلُوْدِ لَهٗ رِزْقُهُنَّ
وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۭ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَاۗرَّ وَالِدَةٌۢ
بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُوْدٌ لَّهٗ بِوَلَدِهٖ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ ۚ فَاِنْ اَرَادَا
فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۭ وَاِنْ اَرَدْتُّمْ
اَنْ تَسْتَرْضِعُوْٓا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَّآ اٰتَيْتُمْ
بِالْمَعْرُوْفِ ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ٢٣٣

231. Kadınları boşadığınız ve onlar da bekleme müddetlerinin sonuna geldiklerinde ya onları iyilikle tutun yahut iyilikle salıverin! Fakat haklarını çiğneyerek zarar vermek için onları (nikâhınız altında) tutmayın! Kim bunu yaparsa muhakkak kendi (nefsi)ne zulmetmiş olur. **Allah**'ın âyetlerini sakın alaya almayın! **Allah**'ın sizin üzerinizdeki nimetini (size verdiği hidâyeti), size nasihat vermek üzere indirdiği Kitâb'ı ve hikmeti hatırlayın! **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve bilin ki şüphesiz **Allah** her şeyi (en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

232. Kadınları boşadığınız ve onlar da bekleme müddetlerinin sonuna geldiklerinde, aralarında iyilikle rızalaştıkları takdirde onların (eski) kocalarıyla evlenmelerine engel olmayın! İşte bu (âyetler)le içinizden **Allah**'a ve âhiret gününe iman eden kimselere nasihat edilmektedir. Bu (nasihati dinlemek) sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Çünkü **Allah** bilir, siz ise bilmezsiniz.

233. Emzirmeyi tamamlatmak isteyen (baba) için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların yiyeceği ve giyeceği örfe uygun olarak çocuk kendisinin olan (babay)a aittir. Hiç kimse gücünün yettiğinden başkasıyla sorumlu tutulamaz. Ne anne, çocuğu sebebiyle ne de çocuk

kendisinin olan (baba) çocuğu yüzünden zarara uğratılamaz. (Baba vefat etmişse) Mirasçı üzerindeki (sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) birbiriyle istişare ederek ve karşılıklı rızalaşarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan sütten) kesmek isterlerse kendilerine bir günah yoktur. Çocuklarınızı (süt anne tutup) emzirtmek istediğiniz takdirde de (süt anneye) verdiğiniz (ücret)i iyilikle teslim etmeniz şartıyla üzerinize bir günah yoktur. **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve bilin ki şüphesiz **Allah**, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِاَنْفُسِهِنَّ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۚ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِى اَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهٖ
مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاۤءِ اَوْ اَكْنَنْتُمْ فِى اَنْفُسِكُمْ ۗ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ
سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا اِلَّاۤ اَنْ تَقُولُوا قَوْلًا
مَعْرُوفًا ۗ وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتَابُ اَجَلَهٗ ۗ
وَاعْلَمُوۤا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِى اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۚ وَاعْلَمُوۤا اَنَّ
اللّٰهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاۤءَ
مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ اَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۖ وَمَتِّعُوهُنَّ ۚ عَلَى الْمُوسِعِ
قَدَرُهٗ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهٗ ۚ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا
عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٦﴾ وَاِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ
وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّاۤ اَنْ يَعْفُونَ اَوْ
يَعْفُوَا الَّذِى بِيَدِهٖ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۗ وَاَنْ تَعْفُوۤا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۗ
وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

234. Sizden ölenlerin geride bıraktıkları eşleri kendi başlarına (evlenmeden) dört ay on gün beklerler. Bekleme müddetlerinin sonuna geldiklerinde kendileri hakkında yaptıkları meşru işlerde size bir günah yoktur. **Allah** yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

235. (İddet beklemekte olan) Kadınlarla evlenmek istediğinizi onlara üstü kapalı bir biçimde anlatmanızda veya (böyle bir arzuyu) gönüllerinizde saklamanızda size bir günah yoktur. **Allah** bilir ki siz (bu duyguları ileride mutlaka) anacaksınız. Lâkin meşru sözler söylemeniz müstesna, sakın onlara gizlice (buluşma) söz(ü) vermeyin! (Üzerlerine farz olarak) Yazılmış bekleme müddeti sona erinceye kadar da onlara nikâh kıymaya kalkışmayın! Bilin ki **Allah**, içinizden geçeni bilir. Bu sebeple O'n(a karşı gelmek)ten sakının! Şunu da iyi bilin ki şüphesiz **Allah** **Ğafûr**'dur, **Halîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden ve hilm sahibi olarak kullarına yumuşak muamele edendir).

236. Eğer (nikâhtan sonra) kendilerine dokunmadan veya onlara bir mehir tayin etmeden (evlendiğiniz) kadınları boşarsanız bunda size bir günah (ve mehir zorunluluğu) yoktur. Bu durumda onlara mut'a (hediye cinsinden bir şeyler) verin! Zengin olan, durumuna göre, fakir de durumuna göre (bu hediyeyi) vermelidir. Münasip bir mut'a vermek muhsinler (güzellik yapıp güzel olanlar) üzerine (kesin) bir haktır.

237. Eğer ki onlara mehirlerini tayin eder de el sürmeden boşarsanız, bu durumda kendileri ya da nikâh akdi elinde olan (velin)in bağışlaması hariç, tayin ettiğiniz (mehr)in yarısı onlarındır. Bununla birlikte sizin (mehrin tümünü veya fazlasını onlara) bağışlamanız takvâya daha yakındır. (**Allah**'ın size ikram ettiği) Aranızdaki fazilet (ve lütf)u (sakın) unutmayın! Muhakkak ki **Allah**, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى وَقُومُوا
لِلّٰهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا ۚ فَإِذَا
أَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا
تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا ۚ
وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ ۚ فَإِنْ
خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ
مِنْ مَعْرُوفٍ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ
بِالْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ
لَهُمُ اللّٰهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ ۗ إِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ
عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَاتِلُوا
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ
ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا
كَثِيرَةً ۗ وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ ۖ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

Sonra (**Allah**) onları (yeniden) diriltti. Muhakkak ki **Allah**, insanlara karşı lütuf (ve ikram) sahibidir; fakat insanların çoğu şükretmezler.

244. **Allah** yolunda savaşın ve bilin ki şüphesiz **Allah** **Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi ve herkesi işiten ve bilendir).

245. (Ey mü'minler!) Verdiğinin kat kat fazlasını kendisine arttır(arak öde)mesi için (karşılığını sadece **Allah**'tan almak üzere malından infak edip) **Allah**'a güzel bir borç verecek kimdir? **Allah**, (rızkı dilediğine) daraltır ve (dilediğine) genişletir. Sonunda (hepiniz) O'na döndürüleceksiniz.

238. (Ey mü'minler! Günlük) Namazları(nızı) ve (iki namaz arasında kalan tüm vaktinizi **Allah**'ın huzurunda geçirmeye çalışarak) orta namazı(nızı) muhafaza edin! Ve **Allah**'a (gönülden) itaat ederek (her anda O'nun) huzurunda durun!

239. Eğer (herhangi bir şeyden) korkarsanız (namazlarınızı) yürüyerek yahut binek üzerinde (kılın)! (Korkudan) Emin olduğunuz zaman ise siz bilmezken (**Allah** ve resulünün) size öğrettiği şekilde **Allah**'ı zikredin!

240. Sizden ölüp de geride (dul) eşler bırakan kimseler, zevcelerinin (evlerinden) çıkarılmadan bir yıla kadar geçimlerinin sağlanmasını (sağlıklarında) vasiyet etsinler. Eğer onlar, (kendiliklerinden) çıkarlarsa kendileri hakkında yaptıkları meşru işlerde size bir günah yoktur. **Allah** **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

241. Boşanmış kadınların örfe uygun olarak geçimlerinin sağlanması muttakiler (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) üzerine (kesin) bir haktır.

242. İşte **Allah** size, belki aklınızı kullanır (düşünüp anlar)sınız diye âyetlerini böyle açıklar.

243. (Resulüm!) Binlerce oldukları hâlde ölüm korkusuyla yurtlarından çıkanları görmedin mi? **Allah** onlara "ölün!" buyurdu (onlar da öldüler).

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ مِنْ بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰى ۘ
اِذْ قَالُوا لِنَبِىٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِى سَبِيلِ
اللّٰهِ ۭ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ
اَلَّا تُقَاتِلُوا ۭ قَالُوا وَمَا لَنَآ اَلَّا نُقَاتِلَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ
وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَاَبْنَآئِنَا ۭ فَلَمَّا كُتِبَ
عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ
بِالظّٰلِمِينَ ۝٢٤٦ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ
طَالُوتَ مَلِكًا ۭ قَالُٓوا اَنّٰى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا
وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً
مِنَ الْمَالِ ۭ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهٗ بَسْطَةً
فِى الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ۭ وَاللّٰهُ يُؤْتِى مُلْكَهٗ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝٢٤٧ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِهٖٓ
اَنْ يَّاْتِيَكُمُ التَّابُوْتُ فِيْهِ سَكِيْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ
مِّمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوْسٰى وَاٰلُ هٰرُوْنَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰۗىِٕكَةُ ۭ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝٢٤٨

246. (Resulüm!) Mûsâ'dan sonra İsrâîloğulları'nın ileri gelenlerini görmedin mi (ne yaptılar)? Hani onlar, nebîlerinden birine, "bize bir hükümdar gönder de (onun komutasında) **Allah** yolunda savaşalım" demişlerdi. (Nebîleri de) "Ya size savaş (farz olarak) yazılır da savaşmayacak olursanız?" demişti. Onlar da, "yurtlarımızdan ve çocuklarımız(ın yanın)dan çıkarılmış olduğumuz hâlde **Allah** yolunda neden savaşmayalım?" dediler. Fakat kendilerine savaş (farz olarak) yazılınca içlerinden pek azı müstesna (savaştan) yüz çevirdiler. **Allah** (kendi nefsine zulmeden) zalimleri en iyi bilendir.

247. Nebîleri onlara, "şüphesiz **Allah**, size Tâlût'u hükümdar olarak gönderdi" dedi. Onlar, "biz hükümdarlığa daha layık olduğumuz hâlde mal (ve servet) cihetiyle (kendisine) bir genişlik (ve zenginlik) verilmemişken o bize nasıl hükümdar olur?" dediler. (Nebîleri) "Muhakkak ki **Allah** sizin üzerinize (hükümdar olarak) onu seçti, ilimde ve bedende ona üstünlük ver(ip gücünü arttır)dı. **Allah** mülkü(nde hükmetme gücü)nü dilediğine verir. **Allah Vâsi**'dir, **Alîm**'dir (ilmi ve rahmetiyle her şeyi ve herkesi kuşatan ve bilendir)" dedi.

248. Nebîleri onlara devamla (şöyle) dedi: "Onun hükümdarlığının alameti, Tabut'un size gelmesidir. Meleklerin taşıdığı o Tabut'un içinde **Rabb**inizden size bir sekinet (huzur ve sükûnet), Mûsâ ailesinin ve Hârûn ailesinin bıraktıklarından geriye kalan birtakım şeyler vardır. Eğer iman etmiş kimseler iseniz sizin için bunda şüphesiz bir âyet (ibret ve delil) vardır."

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ ۙ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ ۚ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّى ۚ وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ
فَاِنَّهُ مِنِّى اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهٖ ۚ فَشَرِبُوا
مِنْهُ اِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۗ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ
اٰمَنُوا مَعَهُ ۙ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ
وَجُنُودِهٖ ۗ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ اَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللّٰهِ ۙ كَمْ
مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ
مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهٖ
قَالُوا رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا
وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ
بِاِذْنِ اللّٰهِ ۙ وَقَتَلَ دَاوٗدُ جَالُوتَ وَاٰتٰيهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَآءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ
النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَلٰكِنَّ
اللّٰهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

249. Nihayet Tâlût, ordu(su)yla (cihad için) ayrıldığında (askerlerine) dedi ki: "Biliniz ki **Allah** sizi bir nehirle imtihan edecek. Kim ondan içerse benden değildir. Eliyle bir avuç alan müstesna kim ondan tatmazsa, işte şüphesiz o bendendir." İçlerinden pek azı müstesna (hepsi) ondan içtiler. Derken Tâlût ve beraberindeki iman edenler (nehri) geçince, (o nehirden içenler), "bugün bizim Câlût'la ve ordusuyla (savaşacak) takatimiz yoktur" dediler. **Allah**'a kavuşacaklarına kesin olarak bilen (iman eden)ler ise dediler ki: "**Allah**'ın izniyle (sayıca) çok bir topluluğa galip gelen nice (sayıca) az topluluklar vardır ve **Allah** sabredenlerle beraberdir."

250. (Tâlût ve ona itaat eden mü'minler) Câlût ve ordusuyla karşı karşıya geldiklerinde, "**Rabb**imiz! Üzerimize sabır yağdır, ayaklarımızı (yolunda) sabit kıl ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et" dediler.

251. Sonunda **Allah**'ın izniyle onları hezimete uğrattılar ve Dâvûd da Câlût'u öldürdü. **Allah** ona (Dâvûd'a) hükümdarlık ve hikmet verdi ve ona dilediği şeylerden öğretti. Eğer **Allah**'ın insanlardan bir kısmını (diğer) bir kısmıyla yok etmesi olmasaydı elbette yeryüzü fesada uğrar (altüst olur)du; fakat **Allah** bütün âlemlere (ve her biri bir âlem olan insanlara) karşı lütuf (ve ikram) sahibidir.

252. (Resulüm!) İşte bunlar, **Allah**'ın âyetleridir. Biz onları sana hak ile okuyoruz. Muhakkak ki sen (bizim gönderdiğimiz) resullerdensin.

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۘ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللّٰهُ
وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجٰتٍ ۭ وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ
وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۭ وَلَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاۗءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوا
فَمِنْهُمْ مَنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ ۭ وَلَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوا
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۝٢٥٣ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَنْفِقُوا
مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ
وَلَا شَفَاعَةٌ ۭ وَالْكٰفِرُونَ هُمُ الظّٰلِمُونَ ۝٢٥٤ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ
اَلْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۚ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ ۭ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهٗٓ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۭ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيطُوْنَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖٓ اِلَّا
بِمَا شَاۗءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ وَلَا يَـُٔوْدُهٗ حِفْظُهُمَا ۚ
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝٢٥٥ لَآ اِكْرَاهَ فِي الدِّيْنِ قَدْ تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ
مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَّكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۣ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۭ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝٢٥٦

253. İşte Biz, o resullerden bazısını bazısına üstün kıldık. **Allah** onlardan kimiyle konuştu, kimini de derecelerle üstün kıldı. Biz, Meryem oğlu Îsâ'ya da apaçık deliller (mucizeler) verdik ve onu Rûhu'l-Kudüs ile destekledik. Eğer **Allah** dileseydi, bunların arkasından gelen (millet)ler, kendilerine apaçık deliller geldikten sonra birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat (**Allah** onlara cüz'i irade bahşetti, onlar ise) ihtilafa düştüler. İçlerinden kimi iman etti, kimi de kâfir oldu. Yine **Allah** dileseydi onlar birbirlerini öldürmezlerdi; fakat **Allah**, dilediğini yapar.

254. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Kendisinde ne alışveriş ne dostluk ne de (**Allah**'ın izni olmadıkça) bir şefâat bulunan bir gün (olan kıyamet günü) gelmeden önce size rızık olarak verdiklerimizden (**Allah** yolunda) infak edin. Kâfirlere gelince, onlar (kendi nefislerine) zulmedenlerdir.

255. Allah, kendisinden başka **İlâh** olmayandır (mabûd, sevilen ve âbd olunmaya layık tek zattır). (O) **Hayy**'dır, **Kayyûm**'dur (diri, her şeyin kendisiyle diri olduğu ve varlığı varlıkta tutandır). O'nu ne bir uyuklama (hâli) ne de uyku tutar. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmadan O'nun katında kim şefâat edebilir? (O, kullarının) Önlerindekini ve arkalarındakini (geçmişlerini ve geleceklerini) bilir. (İnsanlar ise) O'nun ilminden (kendisinin) dilediğinden başka hiçbir şey kavrayamazlar. O'nun kürsüsü (bütün) gökleri ve yeri (içine alıp) kaplamıştır ve onları koru(yup gözet)mek O'na ağır gelmez. O, **Âliyy**'dir, **Azîm**'dir (anlaşılamayacak kadar yüceliğe, azamete ve büyüklüğe sahip olandır).

256. Dinde zorlama (ve baskı) yoktur; çünkü (bu Kitâb'ta) rüşd ile azgınlık (iman ile küfür, hak ile bâtıl birbirinden tamamen ayrılıp) açıklanmıştır. O hâlde kim tâğutu (azgınlığı, azgınlığın kaynağı olan şeytanı ve sahte ilâhları) inkâr edip (kendisinden başka ilâh olmayan) **Allah**'a iman ederse kopmayan sağlam bir kulpa tutunmuştur. **Allah Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi ve herkesi işiten ve bilendir).

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۙ يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ
اِلَى النُّوْرِ ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَوْلِيٰٓـُٔهُمُ الطَّاغُوْتُ ۙ يُخْرِجُوْنَهُمْ
مِّنَ النُّوْرِ اِلَى الظُّلُمٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ
فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٢٥٧ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِىْ حَآجَّ اِبْرٰهٖمَ فِىْ رَبِّهٖٓ
اَنْ اٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ ۘ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّىَ الَّذِىْ
يُحْىٖ وَيُمِيْتُ ۙ قَالَ اَنَا اُحْىٖ وَاُمِيْتُ ؕ قَالَ اِبْرٰهٖمُ فَاِنَّ اللّٰهَ
يَاْتِىْ بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
فَبُهِتَ الَّذِىْ كَفَرَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۚ ۝٢٥٨
اَوْ كَالَّذِىْ مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَّهِىَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا ۚ قَالَ
اَنّٰى يُحْىٖ هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ
بَعَثَهٗ ؕ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ؕ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ؕ
قَالَ بَلْ لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ
لَمْ يَتَسَنَّهْ ۚ وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِّلنَّاسِ
وَانْظُرْ اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوْهَا لَحْمًا ؕ
فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ۝٢٥٩

257. **Allah**, iman edenlerin velisi (dostu ve destekçisi)dir, onları (cehalet ve nefsani) karanlıklardan nûra çıkarır. İnkâr edenlere gelince, onların veli(si, dostu ve destekçi)leri ise tâğuttur (azgınlığın kaynağı olan şeytan ve şeytanlaşmış insanlardır) onları nûrdan karanlıklara çıkarır. İşte bunlar ateş ehlidirler ve onlar orada ebedi olarak kalırlar.

258. (Resulüm!) **Allah** kendisine hükümdarlık (ve zenginlik) verdi diye (kibirlenerek) **Rabb**i hakkında İbrâhîm ile tartışan (Nemrut)u görmedin mi! Hani İbrâhîm (ona), "benim **Rabb**im hayat veren ve öldürendir" demişti. (O ise) "Ben (de) hayat verir ve öldürürüm" demişti. İbrâhîm, "şüphesiz ki **Allah**, Güneş'i doğudan getirir, haydi sen de onu batıdan getir" dedi. Bunun üzerine kâfir apışıp kaldı (söyleyecek söz bulamadı). **Allah** (hem kendine hem de başkalarına zulmeden) zalimler topluluğunu hidâyete erdirmez.

259. Yahut çatıları üstüne çök(erek altüst ol)muş bir kasabaya uğrayan şu kimse gibisini (görmedin mi)? (Hani o) Demişti, "(acaba) **Allah**, burayı ölümünden sonra nasıl diriltecek?" Bunun üzerine **Allah** onu öldürüp yüz sene (o hâlde bıraktı). Sonra onu (tekrar) diriltti. (**Allah** ona) "Ne kadar kaldın?" buyurdu. O, "bir gün veya günün bir kısmı kadar kaldım" dedi. (**Allah**) "Hayır!

Yüz sene kaldın. Hâl böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış. Bir de eşeğine bak (kemikleri dahi çürümüş)! İşte Biz seni insanlar için (öldükten sonra dirilmeye) bir âyet (ibret ve delil) kılalım (diye yüz sene ölü bıraktık sonra tekrar diriltik). Şimdi sen (eşeğinin) kemikler(in)e bak, onları nasıl bir araya getiriyor sonra da ona nasıl et giydiriyoruz" buyurdu. Kendisine bütün bunlar apaçık belli olunca şöyle dedi: "(Artık) İyice biliyorum ki **Allah**, şüphesiz her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır)."

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّ اَرِنِى كَيْفَ تُحْيِ الْمَوْتٰى ؕ قَالَ
اَوَلَمْ تُؤْمِنْ ؕ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِى ؕ قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً
مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ
جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَاْتِيْنَكَ سَعْيًا ؕ وَاعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝٢٦٠
مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِى سَبِيْلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ
حَبَّةٍ اَنْۢبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِى كُلِّ سُنْۢبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ ؕ وَاللّٰهُ
يُضٰعِفُ لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝٢٦١ اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ
اَمْوَالَهُمْ فِى سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُوْنَ مَآ اَنْفَقُوْا مَنًّا
وَّلَآ اَذًى ۙ لَّهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ ۝٢٦٢ قَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ وَّمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَّتْبَعُهَآ
اَذًى ؕ وَاللّٰهُ غَنِىٌّ حَلِيمٌ ۝٢٦٣ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُبْطِلُوْا
صَدَقٰتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى ۙ كَالَّذِىْ يُنْفِقُ مَالَهٗ رِئَآءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ
عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهٗ وَابِلٌ فَتَرَكَهٗ صَلْدًا ؕ لَا يَقْدِرُوْنَ
عَلٰى شَىْءٍ مِّمَّا كَسَبُوْا ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ۝٢٦٤

260. Hani İbrâhîm de (**Rabb**ine), "**Rabb**im! Ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster!" demişti. (**Rabb**i ona) "Yoksa iman etmedin mi?" buyurdu. (İbrâhîm) "Hayır (iman ettim)! Fakat (hem) kalbimin mutmain olması (hem de kavmimin buna şahid olması) için (bunu istedim)" dedi. (Bunun üzerine **Allah**) "Öyleyse dört tane kuş yakala ve onları (eğitip) kendine alıştır. Daha sonra (onları kesip parçala ve) her dağın üzerine onlardan bir parça koy, sonra da onları kendine çağır, koş(up uç)arak sana gelirler. Şunu iyi bil ki şüphesiz **Allah Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır)" buyurdu.

261. **Allah** yolunda mallarını infak edenlerin misali, yedi başak bitiren bir dane gibidir ki her başakta yüz dane vardır. **Allah**, dilediği kimseye ise (bunun) kat kat (fazlasını) verir. **Allah Vâsi**''dir, **Alîm**'dir (ilmi ve rahmetiyle her şeyi ve herkesi kuşatan ve bilendir).

262. **Allah** yolunda mallarını infak eden sonra da infak ettikleri şeylerin ardından (bunları) başa kakmayan ve (gönül kırarak insanlara) eziyet etmeyen kimseler var ya, (işte) onların mükâfatları **Rabb**leri katındadır. Onlara (dünyada da âhirette de hiçbir) korku yoktur ve onlar mahzun da olmazlar.

263. Güzel bir söz ve mağfiret, (insanların gönlünü kırarak) ardından eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. **Allah Ğaniyy**'dir, **Halîm**'dir (zengin, kerim ve her şey kendisine muhtaç olan ve hilm sahibi olarak kullarına yumuşak muamele edendir).

264. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah**'a ve âhiret gününe iman etmediği hâlde insanlara malını gösteriş için infak eden kimse gibi sadakalarınızı başa kakmak ve (gönül kırarak) eziyet etmek suretiyle boşa çıkarmayın! Böylesinin durumu, üzerinde biraz toprak bulunan bir kayaya benzer ki sağanak bir yağmur ona isabet eder de onu (dümdüz ve) sert bir kaya hâline getiriverir. (Böyleleri dünyada) Kazandıkları hiçbir şeyi (âhirette) elde edemezler. **Allah** kâfirler topluluğunu hidâyete erdirmez.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ
وَتَثْبِيتًا مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا وَابِلٌ
فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ ۚ فَاِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ؕ وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ
مِنْ نَخِيلٍ وَاَعْنَابٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ لَهُ فِيهَا
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۙ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ ۖ
فَاَصَابَهَآ اِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ
اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۚ ﴿٢٦٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُٓوا اَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّآ اَخْرَجْنَا
لَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ
وَلَسْتُمْ بِاٰخِذِيهِ اِلَّآ اَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ ؕ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَنِىٌّ
حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾ اَلشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ ۚ
وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۚ
﴿٢٦٨﴾ يُؤْتِى الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَآءُ ۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
اُوتِىَ خَيْرًا كَثِيرًا ؕ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

265. **Allah**'ın rızasını istemek ve kendilerinde olan (iman)ı sağlamlaştırmak için mallarını infak edenlerin durumu ise bir tepede bulunan üzerine bol yağmur yağmış da iki kat ürün vermiş (güzel) bir bahçeye benzer ki ona bol yağmur yağmasa bile bir çisinti düşer (de yine ürün verir). **Allah**, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

266. Sizden biriniz ister mi ki kendisinin altlarından ırmaklar akan, hurmalıklardan ve üzüm bağlarından ve her çeşit meyveden bulunan bir bahçesi olsun da zayıf (ve bakıma muhtaç çoluk) çocuğu varken kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, derken (bahçeye de) içinde ateş bulunan bir kasırga isabet ederek onu yakıp kül etsin! (Elbette bunu kimse istemez) İşte, **Allah** size âyetleri umulur ki tefekkür ed(ip enine boyuna düşün)ürsünüz diye böyle açıklar.

267. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Kazandıklarınızın temiz olanından ve sizin için yerden çıkardıklarımızdan (**Allah** yolunda) infak edin! (Size verilse) Gözünüzü kapatmadıkça almayacağınız kötü şeyleri (hayır diye **Allah** yolunda) infak etmeye kalkışmayın ve bilin ki şüphesiz **Allah Ğaniyy**'dir, **Hamîd**'dir (zengin, kerim ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu, bütün hamdların ve övgülerin sadece kendisine ait olduğu tek zattır).

268. şeytan size (**Allah** yolunda mallarınızı infak etmekle) fakirleşeceğinizi telkin eder ve fuhşiyatı (mal toplamada aşırılığı ve cimriliği) size emreder. **Allah** ise size katından bir mağfiret ve bir fazilet (lütuf ve ikram) vaad eder. **Allah Vâsi**''dir, **Alîm**'dir (ilmi ve rahmetiyle her şeyi ve herkesi kuşatan ve bilendir).

269. (**Allah**) Hikmeti dilediğine (bu uğurda çalışıp gereğini yapana) verir. Kime de hikmet verilirse elbette (ona) pek çok hayır verilmiş demektir. Ancak gönül (ve akıl) sahiplerinden başkası (bunu düşünüp) öğüt almaz.

وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَاِنَّ
اللّٰهَ يَعْلَمُهٗ ؕ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ اِنْ تُبْدُوا
الصَّدَقٰتِ فَنِعِمَّا هِيَ ۚ وَاِنْ تُخْفُوْهَا وَتُؤْتُوْهَا
الْفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ؕ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ
مِّنْ سَيِّاٰتِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ
هُدٰىهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا
مِنْ خَيْرٍ فَلِاَنْفُسِكُمْ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْنَ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ
اللّٰهِ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ يُّوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ
لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَآءِ الَّذِيْنَ اُحْصِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ضَرْبًا فِي الْاَرْضِ ۫ يَحْسَبُهُمُ
الْجَاهِلُ اَغْنِيَآءَ مِنَ التَّعَفُّفِ ۚ تَعْرِفُهُمْ بِسِيْمٰهُمْ ۚ
لَا يَسْـَٔلُوْنَ النَّاسَ اِلْحَافًا ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ
فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿٢٧٣﴾ اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ
بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٧٤﴾

270. (**Allah** yolunda) Her ne infak edip harcarsanız veya (bu niyetle yapacağınıza dair) her ne adak adarsanız, muhakkak ki **Allah** onu bilir. (Unutmayın! Hem kendi nefsine hem de başkalarına zulmeden) Zalimlerin (kıyamet günü) hiçbir yardımcısı yoktur.

271. Eğer sadakaları açıktan verirseniz bu güzeldir. Eğer onları gizleyerek fakirlere verirseniz, (işte) bu sizin için daha hayırlıdır. Böylece (**Allah**) sizin kötülüklerinizden bir kısmını örter(de kıyamet günü onlardan sorguya çekilmezsiniz). **Allah**, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

272. (Resulüm!) Onları hidâyete erdirmek sana ait değildir (senin vazifen ancak apaçık bir tebliğdir), fakat **Allah**, dilediğini (hidâyeti isteyeni) hidâyete erdirir. Hayır olarak her ne infak ederseniz (bu) kendiniz içindir. Zaten siz (ey mü'minler), ancak **Allah**'ın vechini (cemâlini ve rızasını) istemekten başka (bir amaçla) infak etmezsiniz. Siz hayır olarak her ne infak ederseniz de (karşılığı) size tastamam verilir ve siz asla haksızlığa uğratılmazsınız.

273. (Ey mü'minler! Sizin yapacağınız hayırlar) Kendilerini **Allah** yoluna adamış, (bu sebeple) yeryüzünde (kazanç için) dolaşamayan fakirler için olsun. İffetlerinden dolayı (dilenmedikleri için) cahiller, onları zengin zanneder. Sen onları simalarından tanırsın. Onlar ısrarla insanlardan (bir şey) istemezler. (Unutmayın!) Hayır olarak her ne infak ederseniz, muhakkak ki **Allah** onu bilir.

274. Mallarını gece ve gündüz, gizli ve açık (**Allah** yolunda) infak edenler var ya, işte onların mükâfatları **Rabb**leri katındadır. Onlara (dünyada da âhirette de hiçbir) korku yoktur ve onlar mahzun da olmazlar.

اَلَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ الرِّبٰوا لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا كَمَا يَقُوْمُ الَّذِىْ
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطٰنُ مِنَ الْمَسِّ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْٓا اِنَّمَا
الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا ۘ وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا ؕ فَمَنْ
جَآءَهٗ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهٗ مَا سَلَفَ ؕ وَاَمْرُهٗٓ
اِلَى اللّٰهِ ؕ وَمَنْ عَادَ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ
۝٢٧٥ يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِى الصَّدَقٰتِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ
كُلَّ كَفَّارٍ اَثِيْمٍ ۝٢٧٦ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝٢٧٧ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا
اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا مَا بَقِىَ مِنَ الرِّبٰٓوا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝٢٧٨
فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا فَاْذَنُوْا بِحَرْبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ وَاِنْ تُبْتُمْ
فَلَكُمْ رُءُوْسُ اَمْوَالِكُمْ ۚ لَا تَظْلِمُوْنَ وَلَا تُظْلَمُوْنَ ۝٢٧٩ وَاِنْ
كَانَ ذُوْ عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ ؕ وَاَنْ تَصَدَّقُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝٢٨٠ وَاتَّقُوْا يَوْمًا تُرْجَعُوْنَ فِيْهِ
اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۚ ۝٢٨١

275. Faiz yiyenler (hesap günü kabirlerinden), ancak kendisini şeytan çarpmış kimsenin cinnet nöbetinden kalktığı gibi kalkarlar. Şüphesiz bu (hâl) onların, "alışveriş de tıpkı faiz gibidir" demeleri yüzündendir. Hâlbuki **Allah**, alışverişi helâl, faizi haram kılmıştır. O hâlde kime **Rabb**inden bir nasihat gelir de (faizden) vazgeçerse geçmişte olan kendisinindir. Onun hakkındaki hüküm de **Allah**'a aittir. Kim de (tekrar faize) dönerse, işte onlar ateş ehlidirler ve onlar orada ebedi olarak kalırlar.

276. **Allah**, faizi (bereketsiz kılıp onun karıştığı malı) mahveder, sadakaları ise (bereketlendirip) arttırır. **Allah** (günahında ısrar eden) hiçbir günahkâr kâfiri sevmez.

277. Muhakkak ki iman edip sâlih ameller işleyenler, namazı ikâme ed(erek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)anlar ve zekâtı ver(ip nefsinin cimriliğini temizley)enler var ya, (işte) onların mükâfatları **Rabb**leri katındadır. Onlara (dünyada da âhirette de hiçbir) korku yoktur ve onlar mahzun da olmazlar.

278. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! Eğer (gerçekten) iman etmiş kimselerseniz faizden (kaynaklanan alacaklarınızın) kalan (kısmın)ı bırakın (onları almaktan vazgeçin)!

279. Eğer böyle yapmazsanız, **Allah** ve resulü tarafından açılmış bir savaşla karşı karşıya olduğunuzu bilin! Eğer tövbe ed(ip faiz alacaklarınızdan vazgeç)erseniz sermayeniz sizindir. Böylece siz ne (başkalarına) zulmetmiş ne de zulme uğramış olursunuz.

280. Eğer (borçlu) zor durumda ise (borcunu) kolaylı(kla ödeyebilece)ği (bir süreye) kadar (ona) mühlet verin. Eğer (idrak ede)bilirseniz (o alacağınızı) sadaka olarak bağışlamanız sizin için daha hayırlıdır.

281. Öyle bir günden sakının ki (o gün hepiniz) **Allah**'a döndürüleceksiniz sonra da herkese kazandığı (amellerin karşılığı) tastamam verilecek ve onlara asla zulmedilmeyecektir.

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى
فَاكْتُبُوهُ ۜ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ ۪ وَلَا يَاْبَ
كَاتِبٌ اَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْ ۚ وَلْيُمْلِلِ الَّذِى
عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْـًٔا ۜ فَاِنْ
كَانَ الَّذِى عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا اَوْ ضَعِيفًا اَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
اَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ ۜ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ
مِنْ رِجَالِكُمْ ۚ فَاِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَاَتَانِ
مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَآءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰىهُمَا فَتُذَكِّرَ
اِحْدٰىهُمَا الْاُخْرٰى ۜ وَلَا يَاْبَ الشُّهَدَآءُ اِذَا مَا دُعُوا ۜ
وَلَا تَسْـَٔمُٓوا اَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا اَوْ كَبِيرًا اِلٰٓى اَجَلِهِ ۜ ذٰلِكُمْ
اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدْنٰٓى اَلَّا تَرْتَابُٓوا اِلَّآ
اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُبُوهَا ۜ وَاَشْهِدُٓوا اِذَا تَبَايَعْتُمْ ۪
وَلَا يُضَآرَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ۜ وَاِنْ تَفْعَلُوا فَاِنَّهُ فُسُوقٌ
بِكُمْ ۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۜ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُ ۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

282. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Belirlenmiş bir süre için birbirinize borçlandığınız zaman onu yazın. Bir kâtip (onu) aranızda adaletle yazsın! (Hiçbir) Kâtip, **Allah**'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, (her şeyi olduğu gibi dosdoğru) yazsın. Üzerinde hak olan borçlu (kimse) de (borcunu) yazdırsın, **Rabb**i olan **Allah**'a karşı takvâ sahibi olsun da ondan bir şey eksiltme(den borcunu tam yazdır)sın. Şayet üzerinde hak bulunan (borçlu) kimse akıl noksanlığı olan veya (aklı) zayıf (çocuk yaşta) yahut kendisi yazdıramayacak durumda ise o takdirde velisi (bu borcu) adaletle yazdırsın. (Bu olaya) Erkeklerinizden iki (kişiyi) de şahid tutun. Eğer iki erkek bulamazsanız rıza göstereceğiniz şahidlerden bir erkek ile biri şaşırırsa diğerinin ona hatırlatması için iki kadın(ı bu olaya şahid tutun). Şahidler çağırıldıkları zaman (şahidlik etmekten) kaçınmasınlar. (Borç) Küçük olsun veya büyük olsun, onu vadesine kadar yazmaktan sakın üşenmeyin. Böyle yapmanız **Allah** katında daha adaletli, şahidlik için daha sağlam, şüpheye düşmemeniz için daha uygundur. Ancak aranızda hemen alıp vereceğiniz peşin bir ticaret olursa onu yazmamanızda sizin için bir günah yoktur. Alışveriş yaptığınızda da şahid tutun. Kâtibe de şahide de asla zarar verilmesin. Eğer bunu yaparsanız (onlara bir zarar verirseniz) şüphe yok ki bu sizin için (fâsık olup) yoldan çıkmanız demektir. **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın). (Bakın) **Allah** size (neyi, nasıl yapmanız gerektiğini en ince ayrıntısına kadar) öğretiyor. **Allah** her şeyi hakkıyla bilendir.

وَاِنْ كُنْتُمْ عَلٰى سَفَرٍ وَّلَمْ تَجِدُوْا كَاتِبًا فَرِهٰنٌ مَّقْبُوْضَةٌ ؕ
فَاِنْ اَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِى اؤْتُمِنَ اَمَانَتَهٗ وَلْيَتَّقِ
اللّٰهَ رَبَّهٗ ؕ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ؕ وَمَنْ يَّكْتُمْهَا فَاِنَّهٗۤ اٰثِمٌ قَلْبُهٗ ؕ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ۚ ﴿٢٨٣﴾ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا
فِى الْاَرْضِ ؕ وَاِنْ تُبْدُوْا مَا فِىْۤ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوْهُ يُحَاسِبْكُمْ
بِهِ اللّٰهُ ؕ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٨٤﴾ اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ
وَالْمُؤْمِنُوْنَ ؕ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ ؕ
لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ ۫ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا
غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا
اِلَّا وُسْعَهَا ؕ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ؕ رَبَّنَا
لَا تُؤَاخِذْنَاۤ اِنْ نَّسِيْنَاۤ اَوْ اَخْطَاْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَاۤ
اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا
مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ وَاعْفُ عَنَّا ۟ وَاغْفِرْ لَنَا ۟ وَارْحَمْنَا ۟
اَنْتَ مَوْلٰىنَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٨٦﴾

286. **Allah** kimseye gücünün yettiğinden başkasını yüklemez. Herkesin kazandığı (iyilik) kendi lehine, işlediği (kötülük) de kendi aleyhinedir. (Ey mü'minler! Şöyle dua ediniz) "**Rabb**imiz! Eğer unutursak veya yanılırsak bizi (yaptıklarımızdan) sorumlu tutma! **Rabb**imiz! Bizden öncekilere yüklediğin (zorlu imtihanlar) gibi bize de ağır bir yük yükleme! **Rabb**imiz! Bize gücümüzün yetmediği şeyleri de yükleme! Bizi affet, bizi mağfiret et, bize merhamet et! Sen bizim **Mevlâ**'mızsın (sahibimiz ve tek dostumuzsun), artık (nefsimize ve) kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!"

283. Eğer yolculukta olur da bir kâtip bulamazsanız (borca karşılık) alınmış bir rehin (de yeterlidir). Şayet birbirinize güvenir(de borca karşılık bir rehin tayin etmez)seniz kendisine güvenilen kimse emanet(en ona verilen borc)unu ödesin ve (bu hususta) **Rabb**i olan **Allah**'a karşı takvâ sahibi olsun! Bir de şahidliği gizlemeyin! Kim onu gizlerse şüphesiz onun kalbi günahkârdır. **Allah**, yaptıklarınızı hakkıyla bilendir.

284. Göklerde ve yerde ne varsa (hepsi) **Allah**'ındır. İçinizdekileri açığa vursanız da gizleseniz de **Allah** ondan dolayı sizi hesaba çekecektir. (O) Dilediği kimseyi (imanından dolayı) mağfiret eder, dilediği kimseye de (hak ettiği için) azap eder. **Allah** her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

285. Resul, **Rabb**inden kendisine indirilene iman etti, mü'minler de (onun iman ettiği gibi iman ettiler). Hepsi de **Allah**'a, meleklerine, kitaplarına ve resullerine iman ettiler ve şöyle dediler: "**Allah**'ın resullerinden hiçbiri arasında ayrım yapmayız. (**Allah**'ın resulünü) İşittik ve (ona) itaat ettik. **Rabb**imiz, mağfiretine sığındık, dönüş(ümüz) ancak Sanadır."

3- Âli İmrân SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 200 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

سُورَةُ اٰلِ عِمْرَانَ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَا اٰيَةٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمّٓ ۝١ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ اَلْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝٢ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ ۝٣ مِنْ قَبْلُ هُدًى
لِلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۗ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ
وَاللّٰهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝٤ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَآءِ ۝٥ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ ۗ لَآ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٦ هُوَ الَّذِي اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ اٰيَاتٌ
مُحْكَمَاتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتَابِ وَاُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ ۗ فَاَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَآءَ تَاْوِيلِهِ ۚ وَمَا يَعْلَمُ
تَاْوِيلَهُ اِلَّا اللّٰهُ ۘ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ اٰمَنَّا بِهِ ۙ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ
رَبِّنَا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝٧ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ۝٨ رَبَّنَآ
اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝٩

1. Elif. Lâm. Mîm.

2. Allah, kendisinden başka İlâh olmayandır (mabûd, sevilen ve âbd olunmaya layık tek zattır). (O) Hayy'dır, Kayyûm'dur (diri, her şeyin kendisiyle diri olduğu ve varlığı varlıkta tutandır).

3. (Resulüm!) O, sana (bu) Kitâb'ı hak ve kendisinden önceki (kitap)ları tasdik edici olarak indirdi. Tevrât'ı ve İncîl'i de (O) indirmişti.

4. (Ki bu kitaplar) Bundan önce insanlar için bir hidâyetti. (Allah, indirdiği bütün kitaplarla aslında hakla bâtılı birbirinden ayıran) Furkân'ı indirdi. Muhakkak ki Allah'ın âyetlerini inkâr edenler için (kıyamet günü) şiddetli bir azap vardır. Allah Azîz'dir, Muntakim'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan ve kimsenin yaptığını yanına kâr bırakmayan intikam sahibidir).

5. Şüphesiz ki ne yerde ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

6. Sizi, (analarınızın) rahimler(in)de dilediği gibi suret ver(ip şekillendir)en O'dur. O'ndan başka İlâh yoktur. (O) Azîz'dir, Hakîm'dir (bütün şerefin ve kudretin kendisine ait olduğu, her işinde hikmet ve hayır olan tek zattır).

7. Sana (bu) Kitâb'ı indiren O'dur. Onun bazı âyetleri muhkemdir ki bunlar Kitâb'ın ana (esa)sıdır. Diğerleri de müteşâbihtir. Kalplerinde eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve (ona işlerine gelen manayı yükleyerek) onu tevil etmek için onun müteşâbih olanlarının peşine düşerler. Hâlbuki onun tevilini Allah'tan ve, "biz O'na iman ettik, (bu âyetlerin) hepsi Rabbimizin katındandır" deyip ilimde derinleşenlerden başka kimse bilmez. (Bu âyetleri, Rabbine yönelen) Gönül (ve akıl) sahiplerinden başkası (düşünüp) öğüt almaz.

8. (Onlar ki Rabblerine şöyle dua edip yalvarırlar) "Rabbimiz! Bizi hidâyete erdirdikten sonra kalplerimizi eğriltme! Bize katından bir rahmet (bağışlayıp) hibe et; çünkü Sen Vehhâb'sın (karşılıksız veren, hibe edensin)."

9. "Rabbimiz! (Gelmesi konusunda) Şüphe edilmeyen bir günde insanları mutlaka Câmi' (isminle huzurunda toplayacak olan yine) Sensin." Muhakkak ki Allah, vaadinden (asla) dönmez.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۝١٠ كَدَأْبِ آلِ
فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
بِذُنُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝١١ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝١٢
قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ۖ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ ۚ
وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً
لِأُولِي الْأَبْصَارِ ۝١٣ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ
مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۗ ذَٰلِكَ
مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ۝١٤ قُلْ
أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَٰلِكُمْ ۚ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝١٥

10. İnkâr edenlere gelince, (o gün) onların ne malları ne de evlatları **Allah**'a karşı kendilerine hiçbir fayda sağlamayacaktır. İşte onlar (cehennem) ateşin(in) yakıtıdır.

11. (Onların durumu) Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin durumuna benzer. (Onlar da) Âyetlerimizi yalanlamışlardı. **Allah** da onları günahları sebebiyle yakalayıvermişti. **Allah**, cezası pek şiddetli olandır.

12. (Resulüm!) Kâfirlere de ki: "Yakında mağlup olacaksınız ve cehenneme (sevk edilerek orada) toplanacaksınız. Orası ne kötü (ateşten) bir döşektir!"

13. Andolsun ki (Bedir'de) karşı karşıya gelen iki toplulukta sizin için bir âyet (ibret ve delil) vardır. Biri **Allah** yolunda savaşan bir topluluk, diğeri ise onları gözleriyle kendilerinin iki misli gören kâfir bir grup. **Allah** dilediğini yardımı ile (destekleyip) kuvvetlendirir. Muhakkak ki bunda (hakkı görmek isteyen) basiret sahipleri için elbette bir ibret vardır.

14. Kadınlara, oğullara, yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümüşe, salma (ve güzel) atlara, hayvanlara ve ekinlere karşı duyulan tutkulu sevgi insanlara süslü ve çekici kı-

lındı. Bunlar, dünya hayatının (geçici) menfaatleridir. Hâlbuki varılacak (asıl ve tek) güzel yer ancak **Allah**'ın katındadır.

15. (Resulüm!) De ki: "Size bunlardan daha da hayırlısını haber vereyim mi?" (**Allah**'a karşı) Takvâ sahibi olanlar (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için **Rabb**leri katında içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler, tertemiz eşler ve (hepsinin üstünde de) **Allah**'ın rızası vardır. **Allah**, kulları(nı) hakkıyla görendir.

اَلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ اِنَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ۚ ﴿١٦﴾ اَلصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ
وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْاَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ ؕ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ؕ ﴿١٨﴾ اِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ
الْاِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ
مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ؕ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ
فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَاِنْ حَآجُّوكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ
وَجْهِىَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ؕ وَقُلْ لِلَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ
وَالْاُمِّيّٖنَ ءَاَسْلَمْتُمْ ؕ فَاِنْ اَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ
تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾
اِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيّٖنَ
بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَاْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ ۙ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٢١﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ
اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۗ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٢﴾

16. (Bu nimetler) "**Rabb**imiz! Muhakkak ki biz (Sana ve resulüne) iman ettik, bizim günahlarımızı mağfiret et ve bizi (cehennemdeki) ateş azabından koru!" diyenler,

17. (İmtihanlara) Sabredenler, (dünyaya gelmeden önce **Rabb**lerine âbd olacaklarına dair verdikleri söze) sadakat gösterenler, (**Allah**'ın resulüne gönülden) itaat edenler, (**Allah**'ın kendilerine bahşettiği maddi, manevi her türlü nimeti **Allah** yolunda) infak edenler ve seher vaktinde (günahlarından ve yanlışlarından dolayı **Rabb**lerinden) mağfiret dile(yip O'na yalvar)anlar (içindir).

18. **Allah** şahiddir ki kesinlikle O'ndan başka **İlâh** yoktur. Melekler ve adaletle hüküm veren ilim sahipleri de (şahiddir ki) O'ndan başka **İlâh** yoktur. (O) **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şerefin ve kudretin kendisine ait olduğu, her işinde hikmet ve hayır olan tek zattır).

19. Muhakkak ki **Allah** katında (yegâne) din İslâm'dır. Ancak kendilerine kitap verilen (Yahudi ve Hristiyan)lar, kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki kıskançlık yüzünden (yine) ayrılığa düştüler. Kim **Allah**'ın âyetlerini inkâr ederse, bilsin ki **Allah**, hesabı süratlice görendir.

20. (Resulüm!) Buna rağmen (onlar) seninle tartışmaya girişirlerse (onlara) de ki: "(Ben) Yüzümü (ve tüm varlığımı) **Allah**'a teslim ettim ve bana tabi olanlar da (böyle yaptılar)." Kendilerine kitap verilen (Yahudi ve Hristiyan)lara ve ümmilere (âyetlerimizden habersiz olanlara) da, "(siz de **Allah**'a) teslim oldunuz mu?" de! Eğer onlar (**Allah**'a) teslim olurlarsa elbette hidâyeti bulmuş olurlar. Yok, eğer yüz çevirirlerse sana düşen; yalnızca (hakkı) tebliğdir. **Allah**, kulları(nı) hakkıyla görendir.

21. **Allah**'ın âyetlerini inkâr edenler, nebîleri haksız yere öldürenler ve insanlardan (**Allah**'ın hükmüyle) adaleti emredenlerin canlarına kıyanlar yok mu, (Resulüm!) sen onlara elem verici (iç yakan) bir azabı müjdele!

22. İşte bunlar dünyada da âhirette de amelleri boşa giden kimselerdir. Onlar için (kıyamet günü) hiçbir yardımcı da bulunmaz.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُدْعَوْنَ
اِلٰى كِتٰبِ اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ
مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٣﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا
مَّعْدُوْدٰتٍ ۖ وَّغَرَّهُمْ فِىْ دِيْنِهِمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ
اِذَا جَمَعْنٰهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۖ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا
كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِى
الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ ۖ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ
وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ ۖ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ۖ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٦﴾
تُوْلِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ ۖ وَتُخْرِجُ الْحَىَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَىِّ ۖ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ
الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِىْ شَىْءٍ اِلَّآ
اَنْ تَتَّقُوْا مِنْهُمْ تُقٰىةً ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ۗ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ
﴿٢٨﴾ قُلْ اِنْ تُخْفُوْا مَا فِىْ صُدُوْرِكُمْ اَوْ تُبْدُوْهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ ۗ وَيَعْلَمُ
مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٩﴾

23. (Resulüm!) Kendilerine kitaptan bir nasip verilen (Yahudi)leri görmedin mi? (Onlar) Aralarında hüküm vermesi için **Allah**'ın Kitâb'ına çağrılıyorlar da sonra içlerinden bir grup (haktan) yüz çevirerek dönüp gidiyor.

24. Şüphesiz bunun sebebi; onların, "sayılı birkaç gün dışında, bize asla ateş dokunmayacaktır (oradan çıkıp cennete gideceğiz)" demelerindendir. Böylece dinleri hakkında (**Allah**'a iftira ederek) uydurdukları şeyler kendilerini aldatmıştır.

25. Peki, (gelmesi konusunda) şüphe edilmeyen bir günde onları (huzurumuzda) topladığımız ve hiçbir haksızlığa uğratılmaksızın herkese kazandığı şeyler tastamam ödendiği zaman (onların) hâlleri nice olur?

26. (Resulüm!) De ki: "Mülkün **Mâlik**'i (gerçek sahibi) olan **Allah**'ım! Sen dilediğine mülkü verirsin, dilediğinden de mülkü çeker alırsın. Dilediğini aziz ed(ip yücelt)ir, dilediğini de zelil ed(ip alçalt)ırsın. (Her türlü) Hayır Senin elindedir. Muhakkak ki Sen her şeye **Kadîr**'sin (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutansın)."

27. "Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katarsın. Ölüden diriyi çıkarır, diriden de ölüyü çıkarırsın. Dilediğine de hesapsız rızık verirsin."

28. Mü'minler, mü'minleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesinler! Kim bunu yaparsa artık onun **Allah** nezdinde hiçbir (değeri) kalmaz. Ancak onlardan (gelebilecek tehlikelerden) korunma(k için böyle görünme)niz başkadır. Bununla beraber **Allah** sizi, kendisin(e karşı gelmek)ten sakındırır! Çünkü dönüş (ancak) **Allah**'adır.

29. De ki: "Göğüslerinizde olanı gizleseniz de açığa vursanız da **Allah** onu bilir. Göklerdeki her şeyi ve yerdeki her şeyi de bilir. **Allah** her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır)."

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا ۚ وَمَا عَمِلَتْ
مِنْ سُوٓءٍ ۚ تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهٗٓ اَمَدًا بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ
اللّٰهُ نَفْسَهٗ ۗ وَاللّٰهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ۚ ﴿٣٠﴾ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ
فَاتَّبِعُونِى يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰٓى اٰدَمَ وَنُوحًا وَاٰلَ اِبْرٰهِيمَ وَاٰلَ
عِمْرٰنَ عَلَى الْعَالَمِينَ ۙ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ۚ ﴿٣٤﴾ اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّى نَذَرْتُ لَكَ مَا
فِى بَطْنِى مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّى ۚ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا
وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّى وَضَعْتُهَآ اُنْثٰى ۗ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ ۗ
وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰى ۚ وَاِنِّى سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنِّٓى اُعِيذُهَا
بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
حَسَنٍ وَاَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۙ وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۗ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ ۙ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ قَالَ يَا مَرْيَمُ اَنّٰى لَكِ هٰذَا ۗ
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَٓاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

30. Herkesin hayır olarak yaptıklarını da kötülük olarak yaptıklarını da karşısında hazır bulduğu günde (insan), o (işlediği kötülükleri) ile kendisi arasında uzak bir mesafe olmasını ister. **Allah** sizi, kendisin(e karşı gelmek)ten sakındırır ve **Allah**, kullar(ın)a karşı çok **Raûf** (çok şefkatli)dir.

31. (Resulüm!) De ki: "Eğer **Allah**'ı seviyorsanız bana tabi olun ki **Allah** da sizi sevsin ve günahlarınızı mağfiret etsin; çünkü **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir)."

32. De ki: "**Allah**'a ve resul(ün)e itaat edin!" Buna rağmen (onlar yine de) yüz çevirirlerse bilsinler ki **Allah**, kâfirleri sevmez.

33. Muhakkak ki **Allah**; Âdem'i, Nûh'u, İbrâhîm ailesi ile İmrân ailesini seçip âlemlere üstün kıldı.

34. (Onlar) Birbirinden türeyen nesil(ler)di (bu bakımdan onlar hakkında cahilce konuşup yanlış söz söylemeyin). **Allah Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi ve herkesi işiten ve bilendir).

35. Hani İmrân'ın hanımı şöyle demişti: "**Rabb**im! Karnımdaki (doğacak çocuğu)mu hür olarak (sadece Sana âbd olması ve yolunda hizmet etmesi için) Sana adadım, (bu adağımı) benden kabul buyur! Muhakkak ki Sen **Semî**'sin, **Alîm**'sin (her şeyi, herkesi işiten ve bilensin)."

36. Nihayet onu doğurunca, "**Rabb**im! Ben bir kız doğurdum" dedi (ve bundan dolayı mahzun oldu). Oysa **Allah**, onun ne doğurduğunu çok iyi biliyordu. (Devamında dedi ki) "Erkek, kız gibi değildir. Ben ona Meryem adını verdim. Onu ve soyunu kovulmuş şeytan(ın şerrin)den Senin himayene bırakıyorum."

37. Bunun üzerine **Rabb**i o (kız çocuğu)nu (adak olarak) güzel bir şekilde kabul buyurdu ve onu güzel bir bitki (bir çiçek) gibi yetiştirdi. (Onun akrabası olan) Zekeriyyâ'yı da ona (bakmakla) mükellef kıldı. Zekeriyyâ mâbede her girişinde onun yanında bir rızık bulur ve "ey Meryem, bu sana nereden (geldi)?" derdi. (O da) "Bu, **Allah** katındandır. Şüphesiz ki **Allah**, dilediğine hesapsız rızık verir" derdi.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهٗ ۚ قَالَ رَبِّ هَبْ لِى مِنْ لَّدُنْكَ
ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۚ اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَآءِ ۝٣٨ فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ
قَآئِمٌ يُّصَلِّى فِى الْمِحْرَابِ ۙ اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا
بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَّحَصُورًا وَّنَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِينَ ۝٣٩
قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ لِى غُلَامٌ وَّقَدْ بَلَغَنِىَ الْكِبَرُ وَامْرَاَتِى
عَاقِرٌ ۭ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ۝٤٠ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّىٓ
اٰيَةً ۭ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ۭ وَاذْكُرْ
رَّبَّكَ كَثِيرًا وَّسَبِّحْ بِالْعَشِىِّ وَالْاِبْكَارِ ۝٤١ وَاِذْ قَالَتِ
الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰيكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰيكِ
عَلٰى نِسَآءِ الْعَالَمِينَ ۝٤٢ يٰمَرْيَمُ اقْنُتِى لِرَبِّكِ وَاسْجُدِى
وَارْكَعِى مَعَ الرّٰكِعِينَ ۝٤٣ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ
اِلَيْكَ ۭ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُونَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُونَ ۝٤٤ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ
يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ۖ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى
ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۙ ۝٤٥

38. İşte orada Zekeriyyâ, **Rabb**ine dua etti, "**Rabb**im! Bana katından temiz bir nesil bahşet! Şüphesiz ki Sen **Semî'** (isminle) duayı işitensin" dedi.

39. Zekeriyyâ (bu hâl üzere) mâbedde namaz kılarken melekler ona şöyle nidâ ettiler: "Doğrusu **Allah** sana, **Allah**'tan gelen bir kelime (olan Îsâ)'yı tasdik edici, (insanlar arasında seçkin bir yere sahip olacak) efendi, nefsine hakim ve sâlihlerden bir nebî olarak Yahyâ'yı müjdeliyor."

40. (Zekeriyyâ) "**Rabb**im!" dedi, "bana ihtiyarlık gelip çatmış iken, hanımım da kısır olduğu hâlde benim nasıl oğlum olur?" (Melekler) Dedi ki: "Öyledir, (ama) **Allah** dilediğini yapar."

41. (Zekeriyyâ) "**Rabb**im!" dedi, "(çocuğum olacağına dair) bana bir işaret ver!" (Melekler) "Sana işaret, (sapasağlam olduğun hâlde) işaretleşme dışında üç gün (üç gece) insanlarla konuşamamandır. Ayrıca **Rabb**ini çokça zikret ve akşam sabah onu tesbih et" dedi.

42. Hani (bir zaman da) melekler (Meryem'e) şöyle demişlerdi: "Ey Meryem! **Allah** seni seçti, seni tertemiz yaptı ve seni (tüm) âlemlerdeki kadınlara üstün kıldı."

43. "Ey Meryem! **Rabb**ine (gönülden) itaat et, (acziyetini bilerek) secdeye kapan ve rükû edenlerle beraber rükû ed(ip **Allah**'ın hükmü karşısında boyun bük)."

44. (Resulüm!) İşte bunlar, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. İçlerinden hangisi Meryem'i himayesine alacak diye (kura çekmek için) kalemlerini (suya) atarlarken sen onların yanında değildin, (onlar bu yüzden) çekişirken de sen onların yanında değildin.

45. Hani (bir zaman da) melekler demişlerdi ki: "Ey Meryem! **Allah** seni kendisinden bir kelime (olan bir çocuk) ile müjdeliyor. Onun adı Meryem oğlu Îsâ Mesîh'tir. O, dünyada da âhirette de itibarlı (şerefli) ve (**Allah**'a) yakın olanlardandır."

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِى الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصّٰلِحِينَ ﴿٤٦﴾
قَالَتْ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ لِى وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِى بَشَرٌ ۭ قَالَ
كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۭ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ
وَالْاِنْجِيلَ ۚ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا اِلٰى بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ اَنِّى قَدْ
جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ ۙ اَنِّٓى اَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْـَٔةِ
الطَّيْرِ فَاَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَاُبْرِئُ الْاَكْمَهَ
وَالْاَبْرَصَ وَاُحْىِ الْمَوْتٰى بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا
تَاْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ ۙ فِى بُيُوتِكُمْ ۭ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَىَّ مِنَ التَّوْرٰيةِ
وَلِاُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِى حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِنْ
رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ﴿٥٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ ۭ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّآ اَحَسَّ عِيسٰى
مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَارِىٓ اِلَى اللّٰهِ ۭ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ ۚ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ ۚ وَاشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

46. "(O) Hem beşikte hem de yetişkin çağında insanlarla konuşacak ve sâlihlerden olacaktır."

47. Meryem dedi ki: "**Rabb**im! Bana bir insan dokunmadığı hâlde benim nasıl çocuğum olur?" (Melekler) Dedi ki: "Öyledir, (ama) **Allah** dilediğini yaratır. O, bir işe hükmettiği zaman ona sadece 'ol!' der ve o da hemen oluverir."

48. (Melekler, Îsâ ile ilgili sözlerine devam ederek) "(**Allah**) Ona kitabı (hakikatin bilgisini), hikmeti (**Allah**'ın muradını), (önceden Mûsâ'ya verilen) Tevrât'ı ve (ona indirilecek olan) İncîl'i öğretecek."

49. Ve (o) İsrâîloğulları'na bir resul olarak (şöyle diyecek), "şüphesiz ben size, **Rabb**inizden bir âyet (mucize ve delil) ile geldim. Doğrusu ben, size çamurdan kuş şeklinde bir şey yapar ve ona üflerim, o da **Allah**'ın izniyle hemen bir kuş oluverir. Yine **Allah**'ın izni ile körü ve (cüzzam hastalığına yakalanmış teni) alacalıyı iyileştirir, ölüleri de diriltirim. Ayrıca evlerinizde ne yiyip ne biriktirdiğinizi size haber veririm. Eğer mü'min kimseler iseniz şüphesiz bunda sizin için bir âyet (ibret ve delil) vardır."

50. "Ve Ben, benden önce gelen Tevrât'ı tasdik edici ve size haram kılınan bazı şeyleri de helâl kılmak için (gönderildim) ve size **Rabb**inizden bir âyet (mucize ve delil) ile geldim. O hâlde **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve bana itaat edin!"

51. "Muhakkak ki **Allah**, benim de **Rabb**im, sizin de **Rabb**inizdir. Öyle ise O'na âbd olu(p kulluk edi)n! İşte bu, sırât-ı mustakîm (**Allah**'a dosdoğru varan yol)dur."

52. Îsâ, onlardaki küfrü sezince, "**Allah**'a (varan yolda) benim yardımcılarım kimlerdir?" dedi. Havariler, "biz **Allah**'ın (dininin) yardımcılarıyız, **Allah**'a iman ettik ve şahid ol ki biz şüphesiz Müslümanlarız" dediler.

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ
الشّٰهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۚ
﴿٥٤﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيسٰٓى اِنِّى مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ اِلَىَّ
وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ
فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُٓوا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ
فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَاَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَاُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۫ وَمَا
لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحَاتِ
فَيُوَفِّيهِمْ اُجُورَهُمْ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِينَ ﴿٥٧﴾ ذٰلِكَ
نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ اِنَّ مَثَلَ
عِيسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ؕ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾ اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾
فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا
نَدْعُ اَبْنَآءَنَا وَاَبْنَآءَكُمْ وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا
وَاَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦١﴾

topraktan yarattı. Sonra ona "ol" dedi. O da hemen oluverdi.

60. (Resulüm!) Hak, (sadece) **Rabb**indendir. O hâlde (sakın) şüphe edenlerden olma!

61. Artık sana (Îsâ hakkındaki bu) ilim geldikten sonra kim seninle onun hakkında tartışmaya girişirse (onlara) de ki: "(Eğer iddianızda sadık kimseler iseniz) Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı çağıralım. Biz de siz de toplanalım sonra da gönülden dua edelim de **Allah**'ın lanetinin yalan söyleyenler üzerine olmasını dileyelim."

53. (Havariler) "**Rabb**imiz! Biz, senin indirdiğin (vahyin)e iman ettik ve resulüne tabi olduk. Artık bizi (vahyini ve resulünü tanıyan) şahidlerle beraber yaz!" (dediler)

54. (Ama Yahudiler, Îsâ'ya) Tuzak kurdular, **Allah** da (onların tuzaklarını altüst edecek bir) tuzak kurdu. **Allah**, tuzak kuranların hayırlısıdır.

55. Hani **Allah** (o zaman şöyle) buyurmuştu: "Ey Îsâ! Muhakkak ki Ben, seni vefat ettireceğim, seni kendime yükselteceğim, seni kâfirlerden (kurtararak) temizleyeceğim ve sana tabi olanları kıyamet gününe kadar kâfirlerden üstün kılacağım. Sonra dönüşünüz Bana olacak. (İşte o zaman) Ayrılığa düştüğünüz şeyler hakkında aranızda (Ben) hüküm vereceğim."

56. "Kâfirlere gelince, onları dünyada da âhirette de şiddetli bir azapla cezalandıracağım ve onların yardımcıları da olmayacaktır."

57. "İman edip sâlih ameller işleyenlere gelince, **Allah** onların mükâfatlarını tastamam verecektir. **Allah**, (kâfir olup nefsine zulmeden) zalimleri asla sevmez."

58. (Resulüm!) İşte bu (anlatıla)nları Biz sana âyetlerden ve hikmet dolu Zikir (olan bu Kur'ân)dan okuyoruz.

59. Şüphesiz ki **Allah** katında (babasız yaratılış bakımından) Îsâ'nın durumu, Âdem'in durumu gibidir. (**Allah**) Onu (da babası olmadan) bir

إِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ إِلٰهٍ إِلَّا اللّٰهُ ۚ وَإِنَّ
اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ
بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا
وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا
اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ
فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَاةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ ۚ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هَا أَنْتُمْ هٰؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ
فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلٰكِنْ
كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾ إِنَّ أَوْلَى
النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا ۚ
وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ
يُضِلُّونَكُمْ ۚ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يَا
أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

62. Şüphesiz (Îsâ hakkında anlatılan) bu olaylar hakikatin ta kendisidir. **Allah**'tan başka hiçbir **İlâh** yoktur. Muhakkak ki **Allah**, elbette O, **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şerefin ve kudretin kendisine ait olduğu, her işinde hikmet ve hayır olan tek zattır).

63. Eğer yine yüz çevirirlerse, şüphesiz ki **Allah**, fesad çıkaranları en iyi bilendir.

64. (Resulüm!) De ki: "Ey ehl-i kitap! Bizimle sizin aranızda ortak bir kelimeye gelin! **Allah**'tan başkasına âbd ol(up kulluk et)meyelim. O'na hiçbir şeyi şirk koşmayalım ve **Allah**'tan başka (âlimlerimizi ve) birbirimizi rabler edinmeyelim (onların sözünü **Allah**'ın âyetlerinin önüne koymayalım)." Buna rağmen (onlar yine de) yüz çevirirlerse, onlara deyin ki: "Şahid olun, biz (kendimizi **Allah**'a teslim etmiş) Müslümanlarız."

65. Ey ehl-i kitap! İbrâhîm hakkında niçin tartışıyorsunuz? Oysa Tevrât da İncîl de ondan sonra indirilmiştir. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

66. İşte siz böyle kimselersiniz! (Hadi, biraz) Bilgi sahibi olduğunuz şey (olan Mûsâ ve Îsâ) hakkında tartıştınız; fakat hiç bilgi sahibi olmadığınız (İbrâhîm) hakkında niçin tartışıyorsunuz! **Allah** (her şeyi) bilir, siz ise bilmezsiniz.

67. İbrâhîm, ne Yahudi ne de Hristiyandı; fakat (o, **Allah**'a teslim olmuş ve hakka yönelmiş) hanîf bir Müslümandı, müşriklerden de değildi.

68. Şüphesiz ki İbrâhîm'e en yakın olan insanlar, elbette ona tabi olanlar ile bu nebî (Muhammed) ve (ona) iman edenlerdir. **Allah** da mü'minlerin velisi (dostu ve yardımcısı)dır.

69. Ehl-i kitaptan bir grup sizi dalâlete düşürmeyi arzuladılar. Oysa onlar sadece kendilerini dalâlete düşürürler de (bunun) farkında değildirler.

70. Ey ehl-i kitap! (Hakikati görüp bildiğiniz ve buna) Şahid olduğunuz hâlde niçin **Allah**'ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz?

يَآ اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
اٰمِنُوا بِالَّذِىٓ اُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُٓوا
اٰخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُٓوا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ
قُلْ اِنَّ الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ اَنْ يُؤْتٰٓى اَحَدٌ مِثْلَ مَآ اُوتِيتُمْ اَوْ
يُحَآجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ اِنْ تَاْمَنْهُ
بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِٓ اِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِٓ
اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَآئِمًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ
عَلَيْنَا فِى الْاُمِّيّٖنَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَلِيلًا اُولٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ
وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

71. Ey ehl-i kitap! Niçin (hakkı) bildiğiniz hâlde hakkı bâtılla örtmeye çalışıyor ve hakkı gizliyorsunuz.

72. Ehl-i kitaptan bir grup şöyle dedi: "(Muhammed'e) İman edenlere indirilmiş olan (Kur'ân')a, günün başlangıcında (sabahleyin görünüşte) iman edin, (günün) sonunda (akşamleyin) de (onu) inkâr edin. Belki onlar (size bakarak böylece dinlerinden) dönerler."

73. (Bir de onlar dediler ki) "Sizin dininize tabi olanlardan başkalarına inan(ıp güven)meyin." (Resulüm!) De ki: "Gerçek hidâyet **Allah**'ın hidâyetidir. Birine, size verilenin benzerinin verilmesinden veya **Rabb**inizin huzurunda aleyhinize deliller getirecekleriniz dolayısıyla mı (böyle söylüyorsunuz)?" De ki: "Lütuf (ve ihsan) **Allah**'ın elindedir. Onu dilediğine verir. **Allah Vâsi**'dir, **Alîm**'dir (ilmi ve rahmetiyle her şeyi ve herkesi kuşatan ve bilendir).

74. (O) Rahmetini dilediğine tahsis eder. **Allah**, büyük lütuf sahibidir.

75. Ehl-i kitaptan öylesi vardır ki ona yığınla (mal) emanet etsen, onu sana (noksansız) iade eder. Fakat onlardan öylesi de vardır ki ona bir dinar emanet etsen, tepesine dikilip durmazsan onu sana iade etmez. Bu da onların, "ümmilere (ehl-i kitap olmayan insanlara) karşı (yaptıklarımızdan dolayı) bize vebal (ve günah) yoktur" demelerinden dolayıdır. Onlar **Allah** hakkında bile bile (yalan uydurup O'na iftira ederek) yalan söylüyorlar.

76. Hayır (hakikat onların dediği gibi değil)! Her kim (**Allah**'a verdiği âbd olma) sözünü yerine getirir ve takvâ sahibi olursa bilsin ki **Allah** da muttakileri (O'na karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanları) sever.

77. Şüphesiz ki **Allah**'a verdikleri (O'na âbd olacaklarına dair) sözü ve yeminlerini (dünya malı gibi) az bir pahaya satanlar var ya, işte onlar için âhirette bir nasip yoktur. Kıyamet günü **Allah** onlarla ne konuşacak, ne onlara bakacak ve ne de onları(n günahlarını mağfiret edip onları) temize çıkaracaktır. (Orada) Onlar için elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَّلْوٗنَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتٰبِ لِتَحْسَبُوْهُ
مِنَ الْكِتٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتٰبِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ مِنْ عِنْدِ
اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتٰبَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُوْلَ لِلنَّاسِ كُوْنُوْا عِبَادًا لِّيْ
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُوْنُوْا رَبّٰنِيّٖنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُوْنَ
الْكِتٰبَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُوْنَ ۙ﴿٧٩﴾ وَلَا يَاْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا
الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيّٖنَ اَرْبَابًا ۭ اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ
مُّسْلِمُوْنَ ۧ﴿٨٠﴾ وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ النَّبِيّٖنَ لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ
مِّنْ كِتٰبٍ وَّحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاۗءَكُمْ رَسُوْلٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهٗ ۭ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ
عَلٰي ذٰلِكُمْ اِصْرِيْ ۭ قَالُوْٓا اَقْرَرْنَا ۭ قَالَ فَاشْهَدُوْا وَاَنَا مَعَكُمْ
مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ
الْفٰسِقُوْنَ ﴿٨٢﴾ اَفَغَيْرَ دِيْنِ اللّٰهِ يَبْغُوْنَ وَلَهٗٓ اَسْلَمَ مَنْ
فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّاِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿٨٣﴾

78. Yine (ehl-i kitap) o(la)nlardan öyle bir grup vardır ki kitaptan olmadığı hâlde (söylediklerini) kitaptan sanasınız diye dillerini kitapla eğip büker (sözlerini, **Allah**'ın vahyiymiş gibi göstermek için dillerini eğip bükerek onları, kitabın sözlerine benzetmeye çalışır)lar. Ve o (söyledikleri), **Allah** katından olmadığı hâlde, "bu, **Allah** katındandır" derler. Onlar **Allah** hakkında bile bile (yalan uydurup O'na iftira ederek) yalan söylüyorlar.

79. **Allah**'ın kendisine kitap, hikmet ve nübüvvet verdiği kimsenin, sonra(dan kalkıp) insanlara, "**Allah**'tan başka (bir de) bana âbd olun" demesi olacak şey değildir. Aksine (o ancak şöyle der), "(öğrenip) öğretmekte ve oku(yup okut)makta olduğunuz kitap uyarınca rabbaniler (yalnız **Allah**'a ihlâsla âbd olan kullar) olun!"

80. Ve size, "melekleri ve nebîleri rabler edinin!" diye de emretmez. Siz (**Allah**'a teslim olmuş) Müslümanlar olduktan sonra (o) size hiç kâfirliği emreder mi?

81. Hani **Allah** nebîlerden, "Ben size kitap ve hikmet verdikten sonra yanınızdakini tasdik edici bir resul geldiğinde ona mutlaka iman edeceksiniz ve ona mutlaka yardım edeceksiniz" diye sağlam bir söz almış, "(bunu) ikrar (edip kabul) ettiniz ve bu ağır ahdimi yüklendiniz mi?" buyurmuştu. (Onlar da) "İkrar (edip kabul) ettik" demişlerdi. (Bunun üzerine **Allah** da) "O hâlde şahid olun, Ben de sizinle beraber şahid olanlardanım" buyurmuştu.*

**Allah bu âyetle her nebîden ayrıca onlara iman edip tabi olan herkesten bir söz aldığını buyuruyor. Bu yüzden kendi nebîsine iman edip tabi olan herkes daha sonra gelen, kitap ve hikmeti tasdik eden resule iman etmeli ve ona yardım etmelidir. Yoksa kendi nebîsine iman edip ona tabi olmuş olmaz ve fâsık olmuş olur. Sonraki âyet bunun kanıtıdır.*

82. Artık bundan sonra her kim (hidâyetten) dönerse işte onlar fâsıkların ta kendileridir.

83. Göklerde ve yerde olanlar(ın hepsi) ister istemez O'na teslim olduğu ve (her şey hesap vermek için) O'n(un huzurun)a döndürüleceği hâlde onlar, **Allah**'ın dininden başkasını mı arıyorlar?

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ
وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوتِيَ
مُوسٰى وَعِيسٰى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ ۖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ
مِنْهُمْ ۘ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ
دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِى الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾
كَيْفَ يَهْدِى اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ اِيمَانِهِمْ وَشَهِدُٓوا اَنَّ
الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَٓاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ
الظّٰلِمِينَ ﴿٨٦﴾ اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ
وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٨﴾ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بَعْدَ اِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الضَّٓالُّونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ
فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدٰى
بِهٖ ۗ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩١﴾

isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

90. Şüphesiz iman ettikten sonra inkâr eden, sonra da inkârda ileri gidenlerin tövbeleri (onlardan) asla kabul edilmeyecektir. İşte onlar asıl dalâlette olanlardır.

91. Şüphesiz ki (**Allah**'ı ve resulünü) inkâr edip kâfir olarak ölenler, dünya dolusu altın(ı dünyadayken infak ederek) fidye vermiş olsalar dahi hiçbirinden (bu fidyeleri) kabul edilmeyecektir. Onlar için (kıyamet günü) elem verici (iç yakan) bir azap vardır ve onlar için hiçbir yardımcı da yoktur.

84. (Resulüm!) De ki: "Biz **Allah**'a ve bize indirilene, İbrâhîm, İsmâîl, İshâk, Yakûb ve (onun) torunlar(ın)a indirilenlere, Mûsâ'ya, Îsâ'ya ve **Rabb**leri tarafından (diğer) nebîlere verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbiri arasında ayrım yapmayız (hepsini **Allah**'ın gönderdiği resuller olarak kabul ederiz) ve biz (sadece) O'na teslim olanlarız."

85. Kim, İslâm'dan başka bir din (hayat tarzı yaşayıp) ararsa (bilsin ki o din) ondan asla kabul edilmeyecek ve o, âhirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır.

86. İman ettikten, (kendilerine gelen) resulün hak olduğuna şahidlik ettikten ve kendilerine apaçık deliller geldikten sonra (bunları) inkâr eden bir kavme **Allah** nasıl hidâyet nasip eder? **Allah** (kendi nefislerine ve başkalarına zulmeden) zalim kavmi hidâyete erdirmez.

87. İşte onların (kıyamet günü) cezası; **Allah**'ın, meleklerin ve bütün insanların lanetinin üzerlerine olmasıdır.

88. Onlar bu (lanet)in içinde ebedi olarak kalırlar. Artık (o) azap onlardan ne hafifletilir ne de onlara göz açtırılır.

89. Ancak bundan sonra tövbe edip (nefsini) ıslah edenler müstesnadır; çünkü **Allah** **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden,

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّوْنَ ۬ وَمَا تُنْفِقُوا
مِنْ شَيْءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِيْٓ
اِسْرَآءِيْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَآءِيْلُ عَلٰى نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ
التَّوْرٰىةُ ۭ قُلْ فَاْتُوْا بِالتَّوْرٰىةِ فَاتْلُوْهَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٩٣﴾
فَمَنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ
الظّٰلِمُوْنَ ﴿٩٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ ۣ فَاتَّبِعُوْا مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۭ
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٩٥﴾ اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُّضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِيْ
بِبَكَّةَ مُبٰرَكًا وَّهُدًى لِّلْعٰلَمِيْنَ ۚ ﴿٩٦﴾ فِيْهِ اٰيٰتٌۢ بَيِّنٰتٌ مَّقَامُ
اِبْرٰهِيْمَ ۚ وَمَنْ دَخَلَهٗ كَانَ اٰمِنًا ۭ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ
اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا ۭ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٧﴾
قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۤ وَاللّٰهُ شَهِيْدٌ
عَلٰي مَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُوْنَهَا عِوَجًا وَّاَنْتُمْ شُهَدَاۗءُ ۭ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٩﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تُطِيْعُوْا فَرِيْقًا
مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كٰفِرِيْنَ ﴿١٠٠﴾

92. Sevdiğiniz şeylerden (**Allah** yolunda) infak etmedikçe iyiliğe eremezsiniz. Her ne infak ederseniz de muhakkak ki **Allah**, onu hakkıyla bilir.

93. Tevrât indirilmeden önce (diğer adı) İsrâîl (olan Yakûb)'un kendisine haram kıldığı şeyler dışında bütün yiyecekler İsrâîloğulları'na helâl idi. De ki: "Eğer (deve eti ve sütünün haram olduğu hususunda) doğru söyleyenler iseniz, haydi Tevrât'ı getirip onu okuyun!"

94. Artık bundan sonra her kim **Allah** hakkında yalan uydurup iftira ederse işte onlar (kendi nefislerine zulmeden) zalimlerdir.

95. (Resulüm!) De ki: "**Allah** doğruyu söylemiştir. Öyleyse (hakka yönelmiş) hanîf olan İbrâhîm'in dinine tabi olun. O, müşriklerden değildi."

96. Şüphesiz insanlar için (mâbed olarak) kurulan ilk ev, Mekke'deki mübarek ve bütün âlemlere hidâyet kaynağı olan (Kâbe)dir.

97. Orada apaçık nişaneler, (ayrıca) İbrâhîm'in makamı vardır. Oraya kim girerse emniyette olur. Yoluna gücü yetenlerin o evi haccetmesi, **Allah**'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim (bu hakkı) inkâr ederse bilmelidir ki **Allah** bütün âlemlerden müstağnidir (O'nun hiçbir şeye ve hiç kimseye ihtiyacı yoktur).

98. De ki: "Ey ehl-i kitap! **Allah**, yaptıklarınıza **Şehîd** (ismiyle şahid) olduğu hâlde niçin **Allah**'ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz?"

99. De ki: "Ey ehl-i kitap! Siz (Kur'ân'daki âyetlerin ve size gelen resulün hak olduğuna) şahid olduğunuz hâlde niçin iman edenleri **Allah**'ın yolundan alıkoyarak onu eğri göstermek istiyorsunuz? **Allah**, yaptıklarınızdan (asla) gâfil değildir."

100. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Eğer kendilerine kitap verilen (Yahudi ve Hristiyan)lardan bir gruba tabi olursanız, (onlar) imanınızdan sonra sizi küfre (geri) döndürürler.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيَاتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ
رَسُولُهٗ ؕ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِىَ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۧ ۝
يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهٖ وَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا
وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ
وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَآءً فَاَلَّفَ بَيْنَ
قُلُوبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖٓ اِخْوَانًا ۚ وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ
مِنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهٖ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ۝ وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ
الْبَيِّنَاتُ ؕ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۙ ۝ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ
وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ۚ فَاَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ ۫ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ
اِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ وَاَمَّا الَّذِينَ
ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِى رَحْمَةِ اللّٰهِ ؕ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ تِلْكَ
اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ؕ وَمَا اللّٰهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ۝

mayın. İşte onlar için (âhirette) büyük bir azap vardır.

106. Bazı yüzlerin ağardığı, bazı yüzlerin de karardığı o (hesap) gün(ü), yüzleri kararanlara, "iman ettikten sonra kâfir mi oldunuz? Öyle ise küfrünüzden dolayı tadın azabı!" (denilir)

107. (O gün) Yüzleri ağaranlar ise **Allah**'ın rahmeti(nin tecelli ettiği cennetler) içindedirler. (Ve) Onlar orada ebedi olarak kalırlar.

108. (Resulüm!) İşte bunlar, **Allah**'ın âyetleridir. Biz onları sana hak ile okuyoruz. **Allah**, âlemlere (her biri bir âlem olan insana asla) zulmetmeyi murad etmez.

101. Size **Allah**'ın âyetleri okunurken, üstelik O'nun resulü de aranızda iken (hakikati) nasıl inkâr ed(ip küfre dön)ersiniz? Kim **Allah**'a (O'nun resulüne ve âyetlerine) sımsıkı sarılırsa andolsun ki o, sırât-ı mustakîme (dosdoğru olan yola) hidâyet edilmiştir.

102. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah**'a karşı nasıl takvâ sahibi olmak gerekiyorsa öyle takvâ sahibi olun (O'na karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve ancak (**Allah**'a tüm varlığıyla teslim olan) Müslümanlar olarak can verin.

103. Ve hep birlikte **Allah**'ın ipi (olan Kur'ân'a ve onun resulü)ne sımsıkı sarılın, sakın parçalanıp bölünmeyin. **Allah**'ın sizin üzerinizdeki nimetini (size verdiği hidâyeti) hatırlayın; hani siz (birbirinize) düşman (kimse)ler idiniz de (O), kalplerinizi birleştirmişti ve O'nun nimeti sayesinde kardeş (kimse)ler olmuştunuz. Yine siz (gönlünüzde var olan küfürle dolu) ateşten bir çukurun kenarında idiniz de (O) sizi oradan kurtarmıştı. İşte, **Allah** âyetlerini size umulur ki hidâyeti bulursunuz diye böyle açıklar.

104. Siz(in içiniz)den (her zaman) hayra davet eden, iyiliği emredip kötülükten men eden bir topluluk bulunsun. İşte onlar felaha (kurtuluş ve saadete) erenlerdir.

105. Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ihtilafa düşen (Yahudi ve Hristiyan)lar gibi ol-

وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُوْرُ ۧ ﴿١٠٩﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَاْمُرُوْنَ
بِالْمَعْرُوْفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ؕ وَلَوْ
اٰمَنَ اَهْلُ الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ؕ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ
وَاَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَّضُرُّوْكُمْ اِلَّاۤ اَذًى ؕ وَاِنْ
يُّقَاتِلُوْكُمْ يُوَلُّوْكُمُ الْاَدْبَارَ ۫ ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١١١﴾ ضُرِبَتْ
عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوْۤا اِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ
مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُوْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ؕ
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ
الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ؕ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ۝ ﴿١١٢﴾
لَيْسُوْا سَوَآءً ؕ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قَآئِمَةٌ يَّتْلُوْنَ اٰيٰتِ
اللّٰهِ اٰنَآءَ الَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُوْنَ ۝ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُسَارِعُوْنَ فِى الْخَيْرٰتِ ؕ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَمَا
يَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُّكْفَرُوْهُ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿١١٥﴾

109. Göklerdeki her şey ve yerdeki her şey **Allah**'ındır. Bütün işler ancak **Allah**'a döndürülür (her konuda en son hükmü verecek olan sadece **Allah**'tır).

110. (Ey ümmet-i Muhammed!) Siz, insanlar(ın hidâyeti) için (ortaya) çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten men eder ve **Allah**'a iman edersiniz. Eğer ehl-i kitap da iman etseydi, elbet (bu) kendileri için hayırlı olurdu. Onlardan iman edenler varsa da onların çoğu (yoldan çıkmış) fâsıklardır.

111. Onlar size, (geçici) eziyetten başka (herhangi) bir zarar veremezler. Eğer sizinle savaşırlarsa size arkalarını dönüp (sizden) kaçarlar. Sonra onlara yardım da edilmez.

112. Onlar, **Allah**'ın ipi (olan Kur'ân)a ve insanlardan bir ip (olan **Allah**'ın resulün)e sımsıkı sarılmadıkça nerede bulunurlarsa bulunsunlar, onların üzerlerine aşağılık (damgası) vurulmuş, **Allah**'tan (gelen) bir gazaba uğramış ve (manen) yoksulluğa mahkûm edilmişlerdir. Çünkü onlar, **Allah**'ın âyetlerini inkâr ediyor ve haksız yere nebîleri öldürüyorlardı. Bu(nun sebebi ise âyetlerimize) isyan etmeleri ve haddi aşmalarıydı.

113. (Ancak onların) Hepsi bir değildir. Ehl-i kitap içinde gece saatlerinde **Allah**'ın âyetlerini okuyarak kıyamda duran ve secdeye kapanan bir topluluk da vardır.

114. Onlar, **Allah**'a ve âhiret gününe iman ederler; iyiliği emreder, kötülükten men eder ve hayır işlerinde yarışırlar. İşte onlar sâlihlerdendir.

115. Onların yaptıkları hiçbir hayır karşılıksız bırakılmayacaktır; çünkü **Allah**, muttakileri (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanları) çok iyi bilir.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
١١٦ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَٰذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ
فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ ۚ
وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ١١٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا ۖ
وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ ۚ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ ۖ وَمَا تُخْفِي
صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ ۚ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ
١١٨ هَا أَنْتُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ ۖ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا ۖ وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا
عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ ۚ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ١١٩ إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۖ وَإِنْ
تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا ۚ وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ
كَيْدُهُمْ شَيْئًا ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۚ ١٢٠ وَإِذْ غَدَوْتَ
مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٢١

(dahi en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

120. Eğer size bir iyilik dokunsa (bu) onları tasalandırır, başınıza bir kötülük gelse buna da sevinirler. Buna rağmen eğer (siz) sabreder ve takvâ sahibi olursanız (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışırsanız), onların hileleri size hiçbir zarar veremez; çünkü **Allah** onların yaptıklarını (ilim ve kudretiyle tamamen) kuşatmıştır.

121. (Resulüm!) Hani sen, mü'minleri (Uhud'da) savaş için (uygun) mevzilere yerleştirmek üzere sabah erken, ailenden (ve evinden) ayrılmıştın. **Allah Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi ve herkesi işiten ve bilendir).

116. İnkâr edenlere gelince, (hesap günü) onların ne malları ne de evlatları **Allah**'a karşı kendilerine hiçbir fayda sağlamayacaktır. İşte onlar, ateş ehlidirler ve onlar orada ebedi olarak kalırlar.

117. Onların bu dünya hayatında (gösteriş yapmak için) infak ettikleri şeylerin durumu, nefislerine zulmeden bir kavmin ekinlerini vurup da mahveden kavurucu bir rüzgârın durumu gibidir. **Allah** onlara zulmetmedi; fakat onlar (kendilerine gelen resulleri ve **Allah**'ın âyetlerini inkâr ederek) kendi nefislerine zulmettiler.

118. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Kendinizden başkalarını sırdaş edinmeyin! Çünkü onlar size fenalık etmekten asla geri durmazlar, hep zahmet ve meşakkat çekmenizi isterler. Doğrusu onların (size olan) kin (ve düşmanlık)ları (sizin aleyhinize söyledikleri sözlerle) ağızlarından taşmaktadır. Göğüslerinde sakladıkları (kin ve düşmanlıkları) ise daha büyüktür. Eğer aklınızı kullanan kimseler iseniz, doğrusu Biz size âyetlerimizi iyice açıkladık.

119. İşte siz öyle kimselersiniz ki onları seversiniz; çünkü siz bütün kitaplara (ve Kur'ân'ın bütününe) iman edersiniz; fakat (onlar kendi kitaplarına dahi iman etmedikleri için) sizi sevmezler. Onlar sizinle karşılaştıkları zaman, "biz de (sizin gibi **Allah**'a) iman ettik" derler; ama kendi başlarına kaldıklarında, siz(e olan kinlerin)den dolayı öfkeyle parmaklarını ısırırlar. De ki: "Öfkenizden (kahrolup) ölün!" Muhakkak ki **Allah**, göğüslerin içinde (gizli) olanı

اِذْ هَمَّتْ طَّآئِفَتَانِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا ۙ وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَا ؕ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَّاَنْتُمْ
اَذِلَّةٌ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ تَقُوْلُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ
اَلَنْ يَّكْفِيَكُمْ اَنْ يُّمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
مُنْزَلِيْنَ ؕ ﴿١٢٤﴾ بَلٰٓى ۙ اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا وَيَاْتُوْكُمْ مِّنْ فَوْرِهِمْ
هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِيْنَ
﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوْبُكُمْ بِهٖ ؕ
وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ۙ ﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ
طَرَفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوْا خَآئِبِيْنَ ﴿١٢٧﴾
لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ
فَاِنَّهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٢٨﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۚ
﴿١٢٩﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوا الرِّبٰٓوا اَضْعَافًا مُّضٰعَفَةً ۠
وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۚ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِىْٓ اُعِدَّتْ
لِلْكٰفِرِيْنَ ۚ ﴿١٣١﴾ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۚ ﴿١٣٢﴾

122. O zaman içinizden iki bölük (korkuya kapılarak) bozulmaya yüz tutmuştu. Hâlbuki **Allah** onların velisi (dostu ve yardımcısı) idi. O hâlde mü'minler, ancak **Allah**'a (güvenip) tevekkül etsinler.

123. Andolsun, sizler güçsüz olduğunuz hâlde **Allah**, Bedir'de de size yardım etmişti. Öyle ise **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ki O'na şükretmiş olasınız.

124. Hani (Bedir'de) sen, mü'minlere şöyle diyordun: "**Rabb**inizin size (gökten) indirilen üç bin melekle yardım etmesi size yetmez mi?"

125. Evet, eğer (siz) sabreder ve takvâ sahibi olursanız (O'na karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışırsanız), onlar hemen şu anda üzerinize gelseler, dahi **Rabb**iniz (öncekinden daha fazla olarak) nişanlı beş bin melekle size yardım eder.

126. **Allah** size (meleklerini göndererek yaptığı) bu (yardı)mı sadece müjde olsun ve onunla kalbiniz mutmain olsun diye yaptı. Yoksa yardım ancak **Azîz**, **Hakîm** (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olan) **Allah** tarafındandır.

127. (**Allah** bunu) Kâfirlerden bir kısmının ardını kesmek (kökünü kurutmak) veya perişan ederek harab olmuş bir hâlde dönüp gitsinler diye (böyle) yaptı.

128. (Resulüm!) Bu işte senin yapacağın bir şey yoktur. (Onlar tövbe ederlerse **Allah**) Ya onların tövbelerini kabul eder veya (küfürlerinde ısrar ederlerse) onlara azap eder; çünkü onlar (kendi nefsine zulmeden) zalimlerdir.

129. Göklerdeki her şey ve yerdeki her şey **Allah**'ındır. (O) Dilediği kimseyi (rahmetinden dolayı) mağfiret eder, dilediği kimseye de (hak ettiği için) azap eder. **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

130. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Kat kat arttırılmış olarak faiz yemeyin. **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ki felaha (kurtuluş ve saadete) eresiniz.

131. Ve kâfirler için hazırlanmış olan (cehennem) ateş(in)den sakının!

132. **Allah**'a ve resulüne de itaat edin ki rahmete eresiniz.

وَسَارِعُوٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ ۙ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِيْنَ ۙ ﴿١٣٣﴾ اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ
فِى السَّرَّآءِ وَالضَّرَّآءِ وَالْكٰظِمِيْنَ الْغَيْظَ وَالْعَافِيْنَ
عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ۚ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِيْنَ اِذَا فَعَلُوْا
فَاحِشَةً اَوْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوْا
لِذُنُوْبِهِمْ ۗ وَمَنْ يَّغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ ۗ وَلَمْ يُصِرُّوْا
عَلٰى مَا فَعَلُوْا وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣٥﴾ اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ
مِّنْ رَّبِّهِمْ وَجَنّٰتٌ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ
فِيْهَا ۗ وَنِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ۗ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ۙ
فَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ
﴿١٣٧﴾ هٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَّمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٨﴾
وَلَا تَهِنُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ
﴿١٣٩﴾ اِنْ يَّمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهٗ ۗ وَتِلْكَ
الْاَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَآءَ ۗ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ۙ ﴿١٤٠﴾

133. Rabbinizden bir mağfiret olarak, genişliği gökler ve yer (kadar) olan muttakiler (Allah'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için hazırlanmış cennete koşun!

134. Onlar ki bollukta da darlıkta da (mallarını Allah yolunda) infak ederler, (kızdıkları zaman) öfkelerini yutarlar ve (kendilerine kötülük yapan) insanları affederler. Allah muhsinleri (güzellik yapıp güzel olanları) sever.

135. Yine onlar ki bir aşırılık (kötülük) yaptıklarında ya da nefislerine zulmettiklerinde Allah'ı zikredip (hatırlayarak) günahlarından dolayı hemen (Rabblerinden) mağfiret dilerler. Zaten Allah'tan başka günahları kim mağfiret edebilir! Bir de onlar, yaptıkları (yanlışlar) üzerinde bile bile ısrar etmezler.

136. İşte onların mükâfatı, Rabblerinden bir mağfiret ve içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlerdir. (Allah yolunda) Çalışanların mükâfatı ne güzeldir!

137. Gerçek şu ki sizden önce (helâk olan nice kavimler için ilâhi) sünnetler gelip geçmiştir. Öyleyse yeryüzünde dolaşın da (âyetlerimizi ve resullerimizi) yalanlayanların âkıbetinin nasıl olduğuna bir bakın!

138. Bu (Kur'ân), insanlar için bir açıklamadır, takvâ sahipleri (Allah'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için ise bir hidâyet ve bir nasihattir.

139. Öyleyse (ey iman ettiğini iddia edenler!) gevşeklik göstermeyin ve üzüntüye kapılmayın! Eğer (Allah'a ve O'nun resulüne gerçekten) iman etmiş kimseler iseniz üstün gelecek olan (mutlaka) sizlersiniz.

140. Eğer (savaşı kaybettiğiniz için Uhud'da) size bir yara dokunduysa, şüphesiz (Bedir'de yenilen ve müşrik olan) o kavme de benzer bir yara dokunmuştu. İşte, o günleri Biz insanlar arasında döndürür dururuz (zaferi bazen bir topluma bazen öteki topluma veririz). Allah, sizden iman edenleri ayırt etmek ve sizden şahidler edinmek için böyle yapar. Allah, (kâfir olup nefsine zulmeden) zalimleri asla sevmez.

وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٤١﴾ اَمْ
حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جَاهَدُوْا
مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ
مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ ۖ فَقَدْ رَاَيْتُمُوْهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ
اِلَّا رَسُوْلٌ ۚ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۭ اَفَاۗىِٕنْ مَّاتَ اَوْ قُتِلَ
انْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ ۭ وَمَنْ يَّنْقَلِبْ عَلٰي عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَّضُرَّ
اللّٰهَ شَيْـــًٔا ۭ وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ
اَنْ تَمُوْتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتٰبًا مُّؤَجَّلًا ۭ وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا
نُؤْتِهٖ مِنْهَا ۚ وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ مِنْهَا ۭ وَسَنَجْزِي
الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٥﴾ وَكَاَيِّنْ مِّنْ نَّبِيٍّ قٰتَلَ ۙ مَعَهٗ رِبِّيُّوْنَ كَثِيْرٌ ۚ
فَمَا وَهَنُوْا لِمَآ اَصَابَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوْا وَمَا اسْتَكَانُوْا ۭ
وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوْا رَبَّنَا
اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِيْٓ اَمْرِنَا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا
وَانْصُرْنَا عَلَي الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٤٧﴾ فَاٰتٰىهُمُ اللّٰهُ ثَوَابَ
الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ ۭ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤٨﴾

141. Bir de **Allah**, iman edenleri (nefsani tüm arzularından) arındırmak, kâfirleri de mahvetmek için (böyle yapar).

142. (Ey iman ettiğini iddia edenler!) Yoksa siz, **Allah** içinizden cihad edenleri ortaya çıkarmadan, sabredenleri (imtihan edip) ayırt etmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?

143. Andolsun ki siz, ölümle yüz yüze gelmeden önce onu temenni ediyordunuz. İşte (şimdi) onu gördünüz; ama bakıp duruyorsunuz.

144. Muhammed, ancak bir resuldür. Ondan önce de şüphesiz resuller gelip geçmiştir. Şimdi o ölür ya da öldürülürse, topuklarınız üzerinde (gerisin) geriye (eski hâlinize) mi döneceksiniz? Kim (böyle) topukları üzerinde geriye dönerse, **Allah**'a hiçbir şekilde zarar veremez. **Allah**, şükredenleri (ise kıyamet günü muhakkak) mükâfatlandıracaktır.

145. Hiç kimse **Allah**'ın izni olmadan ölemez. (Ölüm) Belirli bir ecele göre yazılmıştır. Her kim dünya sevabını (ve kazancını) isterse, kendisine ondan veririz, kim de âhiret sevabını (ve kazancını) isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri (kıyamet günü muhakkak) mükâfatlandıracağız.

146. Nice nebîler vardı ki beraberinde birçok rabbaniler (yalnız **Allah**'a ihlâsla âbd olan kimseler) bulunduğu hâlde savaştılar da onlar, **Allah** yolunda başlarına gelenlerden dolayı gevşeklik göstermediler, zaafa düşmediler ve (düşmanlarına da) boyun eğmediler. **Allah** sabredenleri sever.

147. Onların sözleri ancak, "**Rabb**imiz! Bizim günahlarımızı ve (haddi aşan tavırlarımızla) işimizdeki israfımızı mağfiret et, ayaklarımızı (yolunda) sabit kıl ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!" demekten ibaretti.

148. **Allah** da onlara dünya sevabını (ve kazancını) ve (daha da önemlisi) âhiret sevabının (ve kazancının) güzelliğini verdi; çünkü **Allah**, muhsinleri (güzellik yapıp güzel olanları) sever.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تُطِيْعُوا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
يَرُدُّوْكُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿١٤٩﴾
بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ النّٰصِرِيْنَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلْقِيْ
فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَآ اَشْرَكُوْا
بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا ۚ وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ۭ
وَبِئْسَ مَثْوَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ
وَعْدَهٗٓ اِذْ تَحُسُّوْنَهُمْ بِاِذْنِهٖ ۚ حَتّٰٓى اِذَا فَشِلْتُمْ
وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَآ
اَرٰىكُمْ مَّا تُحِبُّوْنَ ۭ مِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيْدُ الدُّنْيَا
وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيْدُ الْاٰخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَبْتَلِيَكُمْ ۚ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۭ وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٥٢﴾ اِذْ تُصْعِدُوْنَ وَلَا تَلْوٗنَ
عَلٰٓى اَحَدٍ وَّالرَّسُوْلُ يَدْعُوْكُمْ فِيْٓ اُخْرٰىكُمْ فَاَثَابَكُمْ
غَمًّۢا بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوْا عَلٰي مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَآ اَصَابَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥٣﴾

raber muhakkak ki (O) sizi affetti. Zaten **Allah**, mü'minlere karşı (büyük) lütuf sahibidir.

153. O zaman (**Allah**'ın) resul(ü) arkanızdan sizi çağırdığı hâlde siz durmadan (kaçarak savaş alanından) uzaklaşıyor, hiç kimseye dönüp bakmıyordunuz. Bundan dolayı (**Allah**) size keder üstüne keder verdi ki gerek elinizden gidene, gerekse de başınıza gelene üzülmeyesiniz. **Allah**, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

149. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Eğer kâfirlere tabi olursanız, sizi topuklarınız üzerinde (gerisin) geriye (eski hâlinize) döndürürler de hüsrana uğrayanların durumuna düşersiniz.

150. Oysa sizin **Mevlâ**'nız (sahibiniz, dostunuz ve yardımcınız yalnız) **Allah**'tır ve O, yardımcıların hayırlısıdır.

151. Biz, (**Allah**'ın) hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri **Allah**'a şirk koşmaları sebebiyle (kıyamet günü) kâfirlerin kalplerine korku salacağız. Onların varacakları yer de (cehennem) ateş(i)dir. Zalimlerin varacağı yer ne kötüdür!

152. Andolsun ki **Allah**, izni ile siz (Uhud'da) onları öldürürken size olan vaadini yerine getirmişti. Nihayet (**Allah**) sevdiğiniz (galibiyet)i size gösterdikten sonra siz (savaş ganimeti hususunda) korkuya kapılıp (resulün size verdiği) emir hakkında (birbirinizle) çekişip isyan ettiniz. İçinizden dünyayı isteyeniniz de vardı, âhireti isteyeniniz de vardı. Sonra (**Allah**) sizi imtihan etmek için sizi onlar(ı mağlup etmek)ten alıkoydu. Bununla be-

ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ اَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشٰى طَآئِفَةً
مِنْكُمْ ۙ وَطَآئِفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ
ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ؕ يَقُوْلُوْنَ هَلْ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَيْءٍ ؕ قُلْ اِنَّ
الْاَمْرَ كُلَّهٗ لِلّٰهِ ؕ يُخْفُوْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُوْنَ لَكَ ؕ يَقُوْلُوْنَ
لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هٰهُنَا ؕ قُلْ لَّوْ كُنْتُمْ
فِيْ بُيُوْتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِيْنَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ ۚ
وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ ؕ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿١٥٤﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ
الْتَقَى الْجَمْعٰنِ ۙ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطٰنُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوْا ۚ
وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿١٥٥﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَقَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ اِذَا
ضَرَبُوْا فِي الْاَرْضِ اَوْ كَانُوْا غُزًّى لَّوْ كَانُوْا عِنْدَنَا مَا مَاتُوْا
وَمَا قُتِلُوْا ۚ لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ يُحْيٖ
وَيُمِيْتُ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِيْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ اَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿١٥٧﴾

154. Sonra o kederin ardından (**Allah**) size (katından) bir güven indirdi ki (bu güvenin yol açtığı) hafif bir uyuklama hâli bir kısmınızı kaplıyordu. Kendi canlarının kaygısına düşmüş (münafıklardan) bir grup da **Allah**'a karşı haksız yere cahiliye (devrin)dekine benzer düşüncelere kapılıyorlar, "bu işten bize ne?" diyorlardı. (Resulüm!) De ki: "Muhakkak ki iş bütünüyle **Allah**'a aittir." Onlar, sana açıklayamadıklarını içlerinde gizliyorlar ve diyorlar ki: "Bu işten bize bir şey olsaydı burada öldürülmezdik." (Onlara) De ki: "Evlerinizde bile bulunsaydınız ölüm üzerlerine yazılmış olanlar (ölüp) mutlaka yatacakları yerlere (kendiliklerinden) çıkıp giderlerdi." **Allah**, sinelerinizde olanı imtihan etmek ve kalplerinizde bulunanları arındırmak için (böyle yaptı). **Allah**, göğüslerin içinde (gizli) olanı (dahi en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

155. Şüphesiz ki (Uhud'da) iki ordunun karşılaştığı gün, içinizden geri dönüp gidenleri, şeytan ancak sırf bazı işledikleri (yanlışlar) yüzünden (ayaklarını imandan) kaydırmak istemişti. Andolsun ki **Allah**, onları (bu yaptıklarından dolayı yine de) affetti; çünkü **Allah Ğafûr**'dur, **Halîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden ve hilm sahibi olarak kullarına yumuşak muamele edendir).

156. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Sizler, kardeşleri yeryüzünde sefere veya savaşa çıktığında onlar hakkında, "eğer bizim yanımızda kalsalardı ne ölürler ne de öldürülürlerdi" diyen kâfirler gibi olmayın! **Allah** bunu, onların kalplerine bir hasret (yarası) olarak koydu; çünkü hayat veren de öldüren de (sadece) **Allah**'tır ve **Allah**, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

157. Eğer **Allah** yolunda öldürülür veya ölürseniz (şunu iyi bilin ki) **Allah**'ın mağfireti ve rahmeti onların topladıkları (dünyalık bütün) şeylerden daha hayırlıdır.

وَلَئِنْ مُّتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ
مِّنَ اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ ۚ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيْظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوْا
مِنْ حَوْلِكَ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِى الْاَمْرِ ۚ
فَاِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِيْنَ
﴿١٥٩﴾ اِنْ يَّنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۚ وَاِنْ يَّخْذُلْكُمْ فَمَنْ
ذَا الَّذِىْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ بَعْدِهٖ ۗ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ
﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِىٍّ اَنْ يَّغُلَّ ۗ وَمَنْ يَّغْلُلْ يَاْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦١﴾
اَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْ بَآءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰيهُ
جَهَنَّمُ ۗ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ
بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ فِيْهِمْ
رَسُوْلًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۚ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٦٤﴾
اَوَلَمَّآ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِّثْلَيْهَا ۙ قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَا ۗ
قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٦٥﴾

158. Zira ölseniz de öldürülseniz de (hepiniz) **Allah**'ın huzurunda toplanacaksınız.

159. (Resulüm!) **Allah**'tan bir rahmet olarak sen onlara yumuşak davrandın! Şayet sen (onlara karşı) kaba ve katı yürekli olsaydın hiç şüphesiz onlar etrafından dağılıp giderlerdi. Artık sen onları affet, onlar için mağfiret dile ve (hakkında vahiy gelmeyen her) iş hususunda onlarla istişare et! (Bir işe) Karar verdiğin zaman da artık **Allah**'a tevekkül et (O'na dayanıp güven)! Çünkü **Allah**, kendisine tevekkül edenleri sever.

160. Eğer **Allah** size yardım ederse artık size galip gelecek kimse yoktur. Eğer sizi (yardımsız bırakarak) terk ederse ondan sonra size kim yardım edebilir? O hâlde mü'minler ancak **Allah**'a tevekkül etsinler.

161. Bir nebînin (ne **Allah**'a ne de insanlara) ihanet etmesi olacak şey değildir. Kim (öncelikle **Allah**'a sonra da diğer insanlara) ihanet ederse kıyamet günü ihanet ettiği şeyle (**Allah**'ın huzuruna) gelir. Sonra da herkese kazandığı (amellerinin karşılığı) tastamam verilir ve onlara asla zulmedilmez.

162. Hiç **Allah**'ın rızasına tabi olan kimse, **Allah**'ın hışmına uğrayan ve varacağı yer cehennem olan kimse gibi olur mu? O, ne kötü varılacak yerdir!

163. O (kul)lar **Allah** katında derece derecedirler; çünkü **Allah**, onların yaptıklarını hakkıyla görendir.

164. Andolsun ki **Allah**, mü'minlere kendi içlerinden; onlara âyetlerini okuyan, onları(n nefislerini) temizleyen, onlara kitap ve hikmeti öğreten bir resul göndermekle (büyük bir) lütufta bulunmuştur. Hâlbuki onlar daha önce apaçık bir dalâlet içindeydiler.

165. (Bedir'de) İki mislini (müşriklerin) başına getirdiğiniz bir musibet, (Uhud'da) kendi başınıza gelince, "bu nereden (başımıza geldi)?" mi dediniz. De ki: "O (başınıza gelen musibet), kendi nefsinizdendir." Muhakkak ki **Allah** her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

وَمَآ اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ
الْمُؤْمِنِيْنَ ۙ﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ نَافَقُوْا ۚ وَقِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوْا
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوِ ادْفَعُوْا ؕ قَالُوْا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّا تَّبَعْنٰكُمْ ؕ هُمْ
لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيْمَانِ ۚ يَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَّا
لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُوْنَ ۚ﴿١٦٧﴾ اَلَّذِيْنَ قَالُوْا
لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوْا لَوْ اَطَاعُوْنَا مَا قُتِلُوْا ؕ قُلْ فَادْرَءُوْا
عَنْ اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ
قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا ؕ بَلْ اَحْيَآءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُوْنَ ۙ﴿١٦٩﴾
فَرِحِيْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۙ وَيَسْتَبْشِرُوْنَ بِالَّذِيْنَ
لَمْ يَلْحَقُوْا بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ ۙ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ
﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُوْنَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ
الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ﴿١٧١﴾ اَلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ مِنْۢ بَعْدِ مَآ اَصَابَهُمُ
الْقَرْحُ ۛؕ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِيْمٌ ۚ﴿١٧٢﴾
اَلَّذِيْنَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوْا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ
فَزَادَهُمْ اِيْمَانًا ۖ وَّقَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ ﴿١٧٣﴾

4.Cüz

166. (Uhud'da) İki topluluğun karşılaştığı gün sizin başınıza gelenler ancak **Allah**'ın dilemesiyle olmuştur ki bu da (**Allah**'ın) mü'minleri ayırt etmesi içindi.

167. Bir de (ikiyüzlülük yapan) münafıkları ortaya çıkarması içindi. Onlara, "gelin, **Allah** yolunda savaşın ya da savunma yapın" denildi de (onlar), "eğer savaşmayı bilseydik elbette sizin peşinizden gelirdik" dediler. Onlar o gün, imandan çok küfre yakın idiler. Ağızlarıyla kalplerinde olmayanı söylüyorlardı. Hâlbuki **Allah**, onların (içlerinde) gizlediklerini çok iyi bilendir.

168. (Resulüm! Uhud günü evlerinde) Oturup da (şehid edilen) kardeşleri hakkında, "eğer bize uysalardı öldürülmezlerdi" diyenlere, "eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi kendinizden ölümü savın (bakalım)!" de.

169. **Allah** yolunda öldürülenleri sakın ölüler sanmayın! Bilakis (onlar) diridirler, **Rabb**leri katında rızıklandırılmaktadırlar.

170. (Onlar orada) **Allah**'ın kendilerine lütuf ve kereminden verdikleriyle sevinirler. Arkalarından (gelecek ve henüz) kendilerine katılmamış olan (kardeş)lerine de 'onlara (dünyada da âhirette de hiçbir) korku olmadığını ve onların mahzun da olmayacaklarını' müjdelemek isterler!

171. (Onlar) **Allah**'tan (gelen) nimet ve keremin; **Allah**'ın, mü'minlerin ecrini zayi etmeyeceği müjdesinin sevinci içindedirler.

172. (Uhud'da) Kendilerine (bir) yara isabet ettikten sonra **Allah** ve resul(ünün cihad davetin)e icabet edenler var ya, işte onlardan güzel davrananlar ve takvâ sahibi olanlar (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için çok büyük bir mükâfat vardır.

173. Onlar ki insanlar kendilerine, "(düşmanlarınız olan) insanlar size karşı (ordu) topladılar, onlardan korkun" dediklerinde, (bu) onların imanlarını daha da artırdı ve "**Allah** bize kâfidir ve (O) ne güzel **Vekîl**'dir!" dediler.

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوْٓءٌ ۙ وَّاتَّبَعُوا
رِضْوَانَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيْمٍ ﴿١٧٤﴾ اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ
يُخَوِّفُ اَوْلِيَآءَهٗ ۖ فَلَا تَخَافُوْهُمْ وَخَافُوْنِ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٧٥﴾
وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِى الْكُفْرِ ۚ اِنَّهُمْ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ
شَيْـًٔا ۗ يُرِيْدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِى الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيْمٌ ﴿١٧٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ
شَيْـًٔا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّمَا
نُمْلِىْ لَهُمْ خَيْرٌ لِّاَنْفُسِهِمْ ۗ اِنَّمَا نُمْلِىْ لَهُمْ لِيَزْدَادُوْٓا اِثْمًا ۚ وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلٰى مَآ اَنْتُمْ
عَلَيْهِ حَتّٰى يَمِيْزَ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِىْ مِنْ رُّسُلِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۖ فَاٰمِنُوْا
بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿١٧٩﴾
وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ هُوَ خَيْرًا
لَّهُمْ ۗ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۗ سَيُطَوَّقُوْنَ مَا بَخِلُوْا بِهٖ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ
وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١٨٠﴾

O hâlde **Allah**'a ve resullerine iman edin! Eğer iman eder ve takvâ sahibi olursanız (**Allah**'a ve resulüne karşı sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışırsanız) sizin için (âhirette) büyük bir mükâfat vardır.

180. **Allah**'ın, kereminden kendilerine verdiklerini (infakta) cimrilik gösterenler, sanmasınlar ki o kendileri için bir hayırdır. Bilakis, bu onlar için bir şerdir. O cimrilik ettikleri şeyler, kıyamet günü (onların) boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası (sadece) **Allah**'ındır (her şeyin kalıcı tek sahibi O'dur). Ve **Allah**, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

174. Bunun üzerine kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan **Allah**'ın nimet ve keremiyle geri döndüler. Böylece **Allah**'ın rızasına tabi oldular. **Allah**, büyük lütuf sahibidir.

175. İşte, o şeytan ancak kendi dostlarını korkutur. Şu hâlde, eğer siz (**Allah**'a ve onun resulüne) iman etmiş kimseler iseniz onlardan korkmayın, (sadece) Benden korkun!

176. (Resulüm!) Küfürde yarışanlar seni üzmesin; çünkü onlar hiçbir şekilde **Allah**'a zarar veremezler. **Allah** onlara (küfürlerinden dolayı) âhirette bir nasip vermemek istiyor. Ve onlar için (ahirette) büyük bir azap vardır.

177. Şurası muhakkak ki iman karşılığında küfrü satın alanlar hiçbir şekilde **Allah**'a zarar veremezler. Ve onlar için (âhirette) elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

178. Kâfirler sanmasınlar ki kendilerine mühlet vermemiz onlar için bir hayırdır. Biz, onlara ancak günahlarını arttırmaları (ve hiçbir mazeretlerinin kalmaması) için mühlet veriyoruz. Ve onlar için (âhirette) aşağılayıcı bir azap vardır.

179. **Allah**, siz mü'minleri (Uhud savaşını kaybettiğinizden dolayı) içinde bulunduğunuz (şaşkın ve pişman bir) hâl üzere bırakacak değildir. Nihayet murdar (olan münafığ)ı temiz (olan mü'min)den ayıracaktır. Bununla beraber **Allah** size gaybı bildirecek de değildir. Fakat **Allah**, resullerinden dilediğini seçe(rek ona gaybı bildiri)r.

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ
اَغْنِيَآءُ ۘ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ
وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
اَيْدِيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ ۚ اَلَّذِينَ قَالُٓوا
اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَآ اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتّٰى يَاْتِيَنَا
بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ ۗ قُلْ قَدْ جَآءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِى
بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِى قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾ فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ
جَآءُو بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ
نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ۗ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُورَكُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ ۗ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ
فَازَ ۗ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَتُبْلَوُنَّ
فِى اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ اَشْرَكُٓوا اَذًى كَثِيرًا ۗ
وَاِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ﴿١٨٦﴾

181. Andolsun ki, "şüphesiz **Allah** fakirdir, biz ise zenginiz" diyenlerin sözünü **Allah** işitmiştir. Onların hem (bu) dediklerini hem de haksız yere nebîleri öldürmelerini yazacağız ve (onlara âhiret günü) diyeceğiz ki: "(Artık dünyada iken yapıp söylediklerinizden dolayı) Tadın (bu) yakıcı azabı!"

182. İşte bu (azap dünyada iken) kendi ellerinizle yaptığınız şeyler yüzündendir. Yoksa, **Allah**, kullar(ın)a asla zulmedici değildir.

183. Onlar ki, "doğrusu **Allah** bize, (gökten inen bir) ateşin (tüm) yiyeceği (yakıp yok edeceği) bir kurban getirmedikçe hiçbir resule iman etmememizi emretti" dediler. (Resulüm! Onlara) De ki: "Size, benden önce apaçık deliller (ve mucizeler)le, (özellikle bu) dediğiniz (mucize) ile (nice) resuller gelmişti. Eğer doğru söyleyenlerden iseniz (söyleyin bakalım) onları niçin öldürdünüz?"

184. (Resulüm!) Eğer seni yalancılıkla itham ediyorlarsa (üzülme ve bil ki) gerçekten senden önce apaçık deliller (ve mucizeler), (kutsal) sahifeler ve nûrlandırıcı kitap getiren (nice) resuller de yalancılıkla itham edilmişti.

185. Her nefis ölümü tadacaktır. Böylece yaptıklarınızın karşılığı kıyamet günü size tastamam verilecektir. (O gün) Kim (cehennem) ateş(in)den uzaklaştırılıp cennete konursa işte (o) gerçekten kurtuluşa (ve saadete) ermiştir. (Bu) Dünya hayatı ise aldatıcı metadan başka bir şey değildir.

186. Andolsun ki mallarınız ve canlarınız konusunda imtihana çekileceksiniz. Sizden önce kendilerine kitap verilen (Yahudi ve Hristiyan)lardan ve (**Allah**'a) şirk koşanlardan da birçok ezalar (görecek ve incitici sözler) işiteceksiniz. Buna rağmen eğer sabreder ve takvâ sahibi olursanız (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışırsanız) bilin ki bunlar azmedilmeye değer işlerdendir.

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَآءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا
بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
يَفْرَحُونَ بِمَآ اَتَوْا وَيُحِبُّونَ اَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا
فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾
وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾
اِنَّ فِى خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
لَاٰيَاتٍ لِاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ اَلَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا
وَعَلٰى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِى خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
﴿١٩١﴾ رَبَّنَآ اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظّٰلِمِينَ
مِنْ اَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَآ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِى لِلْاِيمَانِ
اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا
عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

(o gün) zalimlerin hiçbir yardımcısı yoktur."

193. "**Rabb**imiz! Muhakkak ki biz, '**Rabb**inize iman edin' diye imana çağıran bir davetçiyi (Senin resulünü) işittik ve hemen (ona) iman ettik. **Rabb**imiz! Artık bizim günahlarımızı mağfiret et, kötülüklerimizi (kıyamet günü) bizden ört ve canımızı ebrâr (iyi amel işleyen ve insanları buna sevk edenler) ile beraber al!"

194. "**Rabb**imiz! Resullerin vasıtasıyla bize vaad ettiklerini de bize ikram et ve kıyamet gününde bizi rezil (rüsva) etme! Şüphesiz ki Sen, vaad(in)den (asla) dönmezsin."

187. Hani **Allah**, kendilerine kitap verilenlerden, "onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız ve onu gizlemeyeceksiniz" diye sağlam (bir) söz almıştı. Fakat onlar bunu (kulak ardı ederek) sırtlarının gerisine attılar ve onu (dünya malı gibi) az bir bedel karşılığında sattılar. Yaptıkları (bu) alışveriş ne kötüdür!

188. Sanma ki yaptıklarına sevinen ve yapmadıkları şeylerle övülmeyi seven kimseler, evet, sanma ki onlar azaptan kurtulacaklardır. Onlar için elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

189. Göklerin ve yerin mülkü (hakimiyet ve hükümranlığı yalnız) **Allah**'ındır. Ve **Allah** her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

190. Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelmesinde gönül (ve akıl) sahipleri için elbette âyetler (ibret ve deliller) vardır.

191. Onlar ki ayaktayken, otururken ve yanları üzerine (yatarken her vakit) **Allah**'ı zikrederler, göklerin ve yerin yaratılışı hakkında tefekkür ederler (enine boyuna düşünürler ve şöyle derler), "**Rabb**imiz! Sen bunları boş yere yaratmadın. Sen **Subhân**'sın (her türlü noksanlıktan münezzehsin), Bizi ateş azabından koru!"

192. "**Rabb**imiz! Şüphesiz ki Sen, kimi (cehennemdeki) ateşe koyarsan artık onu rezil (rüsva) etmişsindir ve

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّى لَآ اُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ
مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى ۚ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَاُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُوذُوا فِى سَبِيلِى وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَاُكَفِّرَنَّ
عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ ۚ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾
لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِى الْبِلَادِ ۗ ﴿١٩٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ
مَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ
اللّٰهِ ۗ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِلْاَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ
لِلّٰهِ ۙ لَا يَشْتَرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

سُورَةُ النِّسَآءِ مَدَنِيَّةٌ وَهِىَ مِائَةٌ وَسِتٌّ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

195. Bunun üzerine **Rabb**leri, onların dualarına icabet etti (ve şöyle buyurdu), "muhakkak ki Ben, erkek olsun kadın olsun içinizden (Benim yolumda) çalışan (hiç kimsen)in amelini zayi etmeyeceğim. Sizler birbirinizdensiniz. Hicret edenlerin, yurtlarından çıkarılanların, yolumda eziyet görenlerin, savaşanların ve öldürülenlerin de andolsun ki kötülüklerini (kıyamet günü) onlardan örteceğim ve **Allah** katından bir mükâfat olarak onları altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacağım; çünkü sevabın (ve mükâfatın) en güzeli **Allah** katındadır."

196. Kâfirlerin (refah içinde) diyar diyar gezip dolaşmaları sakın seni aldatmasın!

197. (Bu, onlar için dünyada) Az bir menfaattir. Sonra onların varacakları yer cehennemdir. (Orası) Ne kötü (ateşten) bir döşektir!

198. Fakat **Rabb**lerine karşı takvâ sahibi olanlar (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için **Allah** tarafından bir ağırlama olarak içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. **Allah** katında olanlar ebrâr (iyi amel işleyen ve insanları buna sevk edenler) için daha hayırlıdır.

199. Şüphesiz ehl-i kitaptan öyle kimseler vardır ki hem **Allah**'a hem size indirilen (Kur'ân)a hem de kendilerine indirilen (Tevrât ve İncîl)e **Allah**'a (derin bir) saygı duyarak iman ederler. **Allah**'ın âyetlerini (dünya malı gibi) az bir bedel karşılığında satmazlar. İşte onların mükâfatları **Rabb**leri katındadır. Muhakkak ki **Allah**, hesabı süratlice görendir.

200. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Sabredin, (sabredenlerle beraber olup) sabırda yarışın, (gönlünüzü her anda **Allah** ve resulüne) rabt ed(ip bağlay)ın ve **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ki felaha (kurtuluş ve saadete) eresiniz.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَآ اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِى خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَآءً ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِى
تَسَآءَلُونَ بِهٖ وَالْاَرْحَامَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝ وَاٰتُوا الْيَتٰمٰٓى
اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ ۪ وَلَا تَاْكُلُوٓا اَمْوَالَهُمْ
اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ۝ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوا فِى الْيَتٰمٰى
فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَآءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۚ فَاِنْ خِفْتُمْ
اَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۭ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَلَّا تَعُولُوا ۭ
۝ وَاٰتُوا النِّسَآءَ صَدُقٰتِهِنَّ نِحْلَةً ۭ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا
فَكُلُوْهُ هَنِيْٓـًٔا مَّرِيْٓـًٔا ۝ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَآءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِى جَعَلَ اللّٰهُ
لَكُمْ قِيٰمًا وَّارْزُقُوْهُمْ فِيْهَا وَاكْسُوْهُمْ وَقُوْلُوْا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا
۝ وَابْتَلُوا الْيَتٰمٰى حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۚ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ مِّنْهُمْ رُشْدًا
فَادْفَعُوْٓا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ ۚ وَلَا تَاْكُلُوْهَآ اِسْرَافًا وَّبِدَارًا اَنْ يَّكْبَرُوْا ۭ
وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيْرًا فَلْيَاْكُلْ بِالْمَعْرُوْفِ ۭ
فَاِذَا دَفَعْتُمْ اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهِدُوْا عَلَيْهِمْ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ۝

4- Nisâ SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 176 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten (Âdem'den) yaratan ve ondan da eşini (Havvâ'yı) yaratan ve ikisinden birçok erkekler ve kadınlar (meydana getirip) yayan Rabbinize karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! Adını kullanarak birbirinizden istekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık (haklarına riayetsizlik)ten de sakının! Muhakkak ki Allah sizin üzerinizde Rakîb'dir (yarattıklarına rahmet etmek, ikram etmek için onları koruyup gözetendir).

2. Yetimlere mallarını verin, temizi pis olanla (helâli haramla) değiştirmeyin ve onların mallarını kendi mallarınıza (katarak) yemeyin; çünkü bu, büyük bir günahtır.

3. Eğer (velisi olduğunuz) yetim (kız)lar (ile evlenip onlar) hakkında adaletsizlik etmekten korkarsanız (onları değil), size helâl olan (başka) kadınlardan (isterseniz) ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikâhlayın. Eğer (o kadınlar arasında da) adaletli olamayacağınızdan korkarsanız, o taktirde bir tane alın veya ellerinizin altında bulunan (cariye)ler (ile yetinin). Bu (tek eş veya cariye, sizin) adaletten ayrılmamanız için daha uygundur.

4. (Nikâhınıza aldığınız) Kadınlara mehirlerini gönül rızasıyla (hiçbir karşılık beklemeden) verin; eğer kendi istekleriyle o (mehir)nden bir kısmını size bağışlarlarsa onu da afiyetle, rahatça yiyin.

5. Allah'ın sizin için bir geçim kaynağı kıldığı mallarınızı aklı ermezlere (ve re-

şit olmayan yetimlere) vermeyin; fakat o mallarla onları besleyin, giydirin, bir de onlara iyi (ve güzel) söz söyleyin!

6. Evlilik çağına gelinceye kadar yetimleri (gözetip) deneyin, eğer onlarda (akılca) bir olgunluk görürseniz hemen mallarını kendilerine teslim edin! Büyüyecekler (de mallarını geri alacaklar) diye (o malları) israf ve acele ile yemeyin! (Velilerden) Kim zengin ise (yetimin malından yemeye) tenezzül etmesin! Kim de fakir ise (örfe ve adalete) uygun bir biçimde (hizmetinin karşılığı kadar) yesin! Sonunda mallarını onlara teslim ettiğiniz zaman da yanlarında şahid bulundurun! Hasîb (mahlûkata muamele ederken onun kazanması için her şeyi bir hesapla yapan ve her şeyin hesabını soran) olarak ise Allah yeter.

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَ ۪ وَلِلنِّسَآءِ
نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ اَوْ
كَثُرَ ؕ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ۝٧ وَاِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ اُولُوا الْقُرْبٰى
وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا
مَعْرُوفًا ۝٨ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً
ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ ۪ فَلْيَتَّقُوا اللّٰهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا
۝٩ اِنَّ الَّذِينَ يَاْكُلُونَ اَمْوَالَ الْيَتٰمٰى ظُلْمًا اِنَّمَا يَاْكُلُونَ
فِى بُطُونِهِمْ نَارًا ؕ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ۧ ۝١٠ يُوصِيكُمُ اللّٰهُ
فِٓى اَوْلَادِكُمْ ۖ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ ۚ فَاِنْ كُنَّ نِسَآءً فَوْقَ
اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۚ وَاِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ؕ
وَلِاَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ اِنْ كَانَ
لَهُ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهٗٓ اَبَوَاهُ فَلِاُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ
فَاِنْ كَانَ لَهٗٓ اِخْوَةٌ فَلِاُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِى
بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ؕ اٰبَآؤُكُمْ وَاَبْنَآؤُكُمْ ۚ لَا تَدْرُونَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ
لَكُمْ نَفْعًا ۚ فَرِيضَةً مِنَ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝١١

4.Cüz

7. Ana babanın ve akrabaların (miras olarak) bıraktıklarından erkeklere bir pay vardır. Ana babanın ve akrabaların (miras olarak) bıraktıklarından kadınlara da bir pay vardır. (O mallar) Az olsun çok olsun (bu, **Allah** tarafından) farz kılınan bir paydır.

8. Miras taksiminde (mirastan payı olmayan) akrabalar, yetimler ve yoksullar (orada) hazır bulunursa bundan onları da rızıklandırın, bir de onlara iyi (ve güzel) söz söyleyin!

9. Kendileri geriye zayıf çocuklar bıraktıkları takdirde (hâlleri ne olur diye) onların durumundan endişe edecek olanlar, (yetimler hakkında da aynı endişeyi duysunlar ve onlara haksızlık etmekten) korkup titresinler. Bir de **Allah**'a karşı takvâ sahibi olsunlar (kulluk sorumluluklarını bilip yerine getirmeye çalışsınlar) ve (her zaman, hak olan **Allah**'ın âyetleriyle) sağlam söz söylesinler.

10. Muhakkak ki yetimlerin mallarını zulüm (ve haksızlık)la yiyenler, karınlarına ancak ateş doldurmuş olurlar; zaten onlar yakında alev alev yanan bir ateşe gireceklerdir.

11. Allah size, çocuklarınız(ın alacağı miras) hakkında; erkeğe, kadının payının iki misli (vermenizi) tavsiye eder. Eğer (çocuklar) ikiden fazla kadın iseler, (ölünün) bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer yalnız bir kadınsa (mirasın) yarısı onundur. Şayet (ölenin) çocuğu varsa, ana babasından her birine, bıraktığı (miras)tan altıda bir düşer. Eğer çocuğu yok da (yalnız) ana babası ona vâris olmuşsa, anasına üçte bir (düşer). Eğer (ölenin) kardeşleri varsa, anasına altıda bir (düşer. Bütün bu paylar ölenin), yapacağı vasiyetten ve borçtan sonradır. Babalarınız ve oğullarınız(dan) hangisinin size fayda bakımından daha yakın olduğunu bilemezsiniz. (İşte bu taksimatlar) **Allah** tarafından farz (olarak konulan hükümler)dir. Muhakkak ki **Allah Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ اَزْوَاجُكُمْ اِنْ لَّمْ يَكُنْ
لَّهُنَّ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا
تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ۗ
وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّكُمْ وَلَدٌ ۚ
فَاِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ
مِّنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ۗ وَاِنْ كَانَ
رَجُلٌ يُّوْرَثُ كَلٰلَةً اَوِ امْرَاَةٌ وَّلَهٗ اَخٌ اَوْ اُخْتٌ
فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ ۚ فَاِنْ كَانُوْٓا اَكْثَرَ
مِنْ ذٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَآءُ فِى الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُّوْصٰى بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ۙ غَيْرَ مُضَآرٍّ ۚ وَصِيَّةً مِّنَ اللّٰهِ ۗ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ۗ ﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ۗ وَمَنْ يُّطِعِ
اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۗ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ
﴿١٣﴾ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَتَعَدَّ حُدُوْدَهٗ
يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيْهَا ۖ وَلَهٗ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۚ ﴿١٤﴾

12. Yapacakları vasiyetten ve borçtan sonra hanımlarınızın eğer çocukları yoksa, bıraktıkları (malları)nın yarısı sizindir. Çocukları varsa bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin de yapacağınız vasiyetten veya borçtan sonra eğer çocuğunuz yoksa, bıraktığınız (mallar)ın dörtte biri onlarındır. Çocuğunuz varsa bıraktığınızın sekizde biri onlarındır. Eğer bir erkek veya kadının babası ve çocukları bulunmadığı hâlde (malı mirasçılara kalırsa ve) bir erkek kardeşi yahut bir kız kardeşi varsa her birine altıda bir düşer. Fakat (kardeşler) bundan fazla iseler üçte bire ortaktırlar. (Bu taksimat, vârislere) Zarar vermeksizin yapılan vasiyetten veya borçtan sonra (uygulanır). (İşte bu paylaştırma) **Allah**'tan (size) bir vasiyettir. **Allah Alîm**'dir, **Halîm**'dir (her şeyi, herkesi bilen ve kullarına hilm sahibi olarak yumuşak muamele edendir).

13. Bunlar, **Allah**'ın koyduğu sınırlardır. Kim **Allah**'a ve resulüne itaat ederse (**Allah**) onu içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. İşte büyük kurtuluş (ve saadet) budur.

14. Kim de **Allah**'a ve resulüne isyan eder ve O'nun koyduğu sınırlarını ihlal ederse (**Allah**) onu içinde ebedi kalacağı bir ateşe koyar ve onun için (orada) aşağılayıcı bir azap vardır.

وَالّٰتِى يَاْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَآئِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
اَرْبَعَةً مِنْكُمْ ۚ فَاِنْ شَهِدُوا فَاَمْسِكُوهُنَّ فِى الْبُيُوتِ
حَتّٰى يَتَوَفّٰيهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾
وَالَّذَانِ يَاْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوهُمَا ۚ فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا
فَاَعْرِضُوا عَنْهُمَا ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾ اِنَّمَا
التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ
يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَاُولٰٓئِكَ يَتُوبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ
اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّـَٔاتِ ۚ حَتّٰٓى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ اِنِّى
تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ ۗ اُولٰٓئِكَ
اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا يَحِلُّ
لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَآءَ كَرْهًا ۗ وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا
بِبَعْضِ مَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ اِلَّٓا اَنْ يَاْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ ۚ
وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَاِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسٰٓى
اَنْ تَكْرَهُوا شَيْـًٔا وَيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

4.Cüz

15. Kadınlarınızdan fuhuş yapanlara karşı içinizden dört şahid getirin! Eğer onlar şahidlik ederlerse o kadınları ölüm alıp götürünceye yahut **Allah** onlara (evlenme veya tövbe imkânı gibi) bir (çıkış) yol(u) açıncaya kadar onları evlerde alıkoyun (dışarı çıkarmayın)!

16. İçinizden onu yapanların her ikisine de eziyet edin. Eğer tövbe eder ve (nefislerini) ıslah ederlerse artık onlar(a eziyet etmek)ten vazgeçin; çünkü **Allah Tevvâb**'tır, **Rahîm**'dir (tövbeleri, kendisine dönenlerin dönüşünü kabul eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

17. **Allah** katında (kabul olacak) tövbe, ancak bilmeden bir kötülük edip de sonra çok geçmeden tövbe edenlerin tövbesidir. İşte, **Allah** bunların tövbesini kabul eder. **Allah Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

18. Yoksa kötülükleri (ısrarla) yapıp da onlardan birine ölüm gelip çatınca, "ben şimdi tövbe ettim" diyenler ile kâfir olarak ölenler için (kabul edilecek) tövbe yoktur. İşte Biz onlar için (âhirette) elem verici (iç yakan) bir azap hazırlamışızdır.

19. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Kadınlara zorla vâris olmanız size helâl değildir. Apaçık bir hayâsızlık yapmadıkça onlara verdiğiniz (mehr)in bir kısmını (alıp) götürmek (onlardan geri almak) için onları sıkıştırmayın! Onlarla iyi geçinin! Eğer onlardan hoşlanmazsanız (sabredin ve bilin ki) hoşlanmadığınız bir şeyi **Allah** hakkınızda çok hayırlı kılmış olabilir.

وَاِنْ اَرَدْتُّمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ ۙ وَّاٰتَيْتُمْ
اِحْدٰىهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَاْخُذُوْا مِنْهُ شَيْـًٔا ۭ اَتَاْخُذُوْنَهٗ
بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ۝٢٠ وَكَيْفَ تَاْخُذُوْنَهٗ وَقَدْ
اَفْضٰى بَعْضُكُمْ اِلٰى بَعْضٍ وَّاَخَذْنَ مِنْكُمْ مِّيْثَاقًا
غَلِيْظًا ۝٢١ وَلَا تَنْكِحُوْا مَا نَكَحَ اٰبَاۗؤُكُمْ
مِّنَ النِّسَاۗءِ اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۭ اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً
وَّمَقْتًا ۭ وَسَاۗءَ سَبِيْلًا ۝٢٢ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهٰتُكُمْ
وَبَنٰتُكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ وَعَمّٰتُكُمْ وَخٰلٰتُكُمْ
وَبَنٰتُ الْاَخِ وَبَنٰتُ الْاُخْتِ وَاُمَّهٰتُكُمُ الّٰتِيْٓ
اَرْضَعْنَكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَاُمَّهٰتُ
نِسَاۗىِٕكُمْ وَرَبَاۗىِٕبُكُمُ الّٰتِيْ فِيْ حُجُوْرِكُمْ
مِّنْ نِّسَاۗىِٕكُمُ الّٰتِيْ دَخَلْتُمْ بِهِنَّ ۡ فَاِنْ لَّمْ تَكُوْنُوْا
دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ۡ وَحَلَاۗىِٕلُ اَبْنَاۗىِٕكُمُ
الَّذِيْنَ مِنْ اَصْلَابِكُمْ ۙ وَاَنْ تَجْمَعُوْا بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ
اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۙ ۝٢٣

20. Eğer bir eşin yerine (başka) bir eş almak isterseniz, onlardan birine yığınla (mal) vermiş olsanız (dahi) ondan hiçbir şeyi geri almayın! (Siz şimdi) İftira ederek ve apaçık günah işleyerek onu geri mi alacaksınız?

21. Hem siz birbirinizle içli dışlı olduğunuz ve onlar da sizden pek sağlam bir söz almış olduğu hâlde onu nasıl geri alırsınız!

22. Bir de geçmişte olanlar müstesna, babalarınızın nikâhladığı kadınlarla evlenmeyin! Çünkü bu bir hayâsızlık, (**Allah**'ın) gazab(ını) gerektiren (çirkin bir hareket) ve çok kötü bir yoldur.

da henüz) birleşmemişseniz (onları boşayıp kızlarını almanızda) size bir günah yoktur. Kendi sulbünüzden olan (öz) oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir arada (nikâh altında) toplamanız da (size haram kılındı), ancak geçen geçmiştir. Muhakkak ki **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

23. Analarınız, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerinizin kızları, kız kardeşlerinizin kızları, sizi emziren (süt) analarınız, süt kız kardeşleriniz, eşlerinizin anaları, kendileriyle birleştiğiniz eşlerinizden olup evlerinizde bulunan üvey kızlarınız size haram kılındı. Eğer onlarla (nikâhlanıp

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۚ
كِتَابَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ۚ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ اَنْ تَبْتَغُوا
بِاَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِيْنَ غَيْرَ مُسَافِحِيْنَ ؕ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهٖ
مِنْهُنَّ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ فَرِيْضَةً ؕ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيْمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهٖ مِنْۢ بَعْدِ الْفَرِيْضَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا
حَكِيْمًا ﴿٢٤﴾ وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَّنْكِحَ
الْمُحْصَنٰتِ الْمُؤْمِنٰتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ
مِّنْ فَتَيٰتِكُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِكُمْ ؕ بَعْضُكُمْ
مِّنْۢ بَعْضٍ ۚ فَانْكِحُوْهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ وَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ
بِالْمَعْرُوْفِ مُحْصَنٰتٍ غَيْرَ مُسَافِحٰتٍ وَّلَا مُتَّخِذٰتِ
اَخْدَانٍ ۚ فَاِذَاۤ اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ
مَا عَلَى الْمُحْصَنٰتِ مِنَ الْعَذَابِ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ
الْعَنَتَ مِنْكُمْ ؕ وَاَنْ تَصْبِرُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ۚ ﴿٢٥﴾ يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوْبَ عَلَيْكُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٦﴾

24. (Harp esiri olarak) Ellerinizin altında bulunan (cariye)ler müstesna, evli kadınlar da (size haram kılındı). (Bunlar) **Allah**'ın üzerinize yazdığı (yasaklar)dır. Bunların dışında kalanları ise iffetli yaşamak ve zina etmemek şartıyla mallarınızla (mehirlerini verip) istemeniz size helâl kılındı. Onlardan (nikâhlanıp) faydalanmanıza karşılık kendilerine bir farz olarak (size yazılmış olan) mehirlerini verin! O farz (olan mehir belirlenmesin)den sonra (daha az veya daha çok vermek üzere) karşılıklı anlaşmanızda size bir günah yoktur. Muhakkak ki **Allah Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

25. İçinizden imanlı hür kadınlarla evlenmeye gücü yetmeyen kimse, ellerinizin altında bulunan imanlı genç kızlarınız (sayılan cariyelerinizi)den alsın! **Allah** sizin imanınızı en iyi bilendir. Hepiniz birbirinizdensiniz (insanlık bakımından aranızda fark yoktur). Öyle ise iffetli yaşamaları, zina etmemeleri ve gizli dost da edinmemeleri şartı ile onları sahiplerinin izniyle nikâhlayın ve mehirlerini de (örfe ve âdete) uygun olarak verin! Evlendikten sonra bir fuhuş yaparlarsa onlara hür kadınların cezasının yarısı (uygulanır). Bu (cariye ile evlenme izni), içinizden zorlan(ınca günaha düş)mekten korkanlar içindir. Fakat sabretmeniz sizin için daha hayırlıdır. **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

26. Allah size (bilmediklerinizi) açıklamak ve sizi, sizden önceki (sâlih kimse)lerin yollarına hidâyet etmek ve tövbelerinizi kabul etmek istiyor. **Allah Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

وَاللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ اَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ۝٢٧ يُرِيدُ اللّٰهُ
اَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ ۚ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَعِيفًا ۝٢٨ يٰٓاَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَاْكُلُٓوا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلَّٓا
اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ ۣ وَلَا تَقْتُلُٓوا
اَنْفُسَكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝٢٩ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ
عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ
عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ۝٣٠ اِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَاۗىِٕرَ مَا تُنْهَوْنَ
عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُّدْخَلًا كَرِيمًا
۝٣١ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۭ
لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا ۭ وَلِلنِّسَاۗءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
اكْتَسَبْنَ ۭ وَسْـَٔـلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمًا ۝٣٢ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ
الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُوْنَ ۭ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ
فَاٰتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝٣٣

re kazandıklarından bir nasip vardır, kadınlara da kazandıklarından bir nasip vardır. O hâlde (arzu ettiklerinizi) **Allah**'ın lütfundan isteyin! Muhakkak ki **Allah** her şeyi (en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

33. (Erkek ve kadından) Her biri için ana baba ve akrabanın bıraktığından (hisselerini alacak) vârisler kıldık. Yeminlerinizin bağladığı (kendilerine söz verdiğiniz) kimselere gelince, onlara da nasiplerini verin! Çünkü **Allah Şehîd** (ismiyle) her şeye (en ince ayrıntısına kadar) şahiddir.

27. Allah, sizin tövbenizi kabul etmek ister. Şehvetler(in)e (kötü arzu ve isteklerine) tabi olanlar ise sizin büyük bir meyille (şehvete ve nefsinizin isteklerine) meyletmenizi ister.

28. Allah, (size âyetlerini böyle beyan ederek yükünüzü) sizden hafifletmek ister; çünkü insan zayıf yaratılmıştır.

29. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Karşılıklı rızaya dayanan bir ticaret olması müstesna, mallarınızı aranızda bâtıl(a uyarak haksız sebepler)le yemeyin ve (böyle yaparak) kendinize kıymayın! Muhakkak ki **Allah** size karşı çok **Rahîm**'dir (isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

30. Artık kim düşmanlık ve haksızlık ile bu (yasaklandığı) şeyleri yaparsa (bilsin ki) yakında onu ateşe koyacağız. Bu ise **Allah**'a göre pek kolaydır.

31. Eğer yasaklandığınız büyük (günah)lardan kaçınırsanız, sizin (küçük) günahlarınızı örteriz ve sizi kerim (olan şerefli) bir yere koyarız.

32. Allah'ın, bazınızı bazınızdan kendisiyle üstün kıldığı şeyleri (başkasında olup da sizde olmayanı hasetle) arzu etmeyin! Erkekle-

اَلرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ وَبِمَآ اَنْفَقُوا مِنْ اَمْوَالِهِمْ ؕ فَالصّٰلِحٰتُ
قٰنِتٰتٌ حٰفِظٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ ؕ وَالّٰتِى تَخَافُونَ
نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِى الْمَضَاجِعِ
وَاضْرِبُوهُنَّ ۚ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ؕ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا
فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ اَهْلِهٖ وَحَكَمًا مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ يُّرِيدَآ
اِصْلَاحًا يُّوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا
﴿٣٥﴾ وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا وَّبِذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِينِ
وَالْجَارِ ذِى الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
بِالْجَنْۢبِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۙ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ۙ ﴿٣٦﴾ اَلَّذِينَ يَبْخَلُونَ
وَيَاْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ
مِنْ فَضْلِهٖ ؕ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۚ ﴿٣٧﴾

5.Cüz

34. **Allah**'ın, insanlardan bazısını bazısına üstün kılması sebebiyle mallarından harcama yaptıkları için erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudur. Onun için sâliha kadınlar itaatkârdır. **Allah**'ın (kendilerini kocaları vasıtasıyla) korumasına karşılık (onlar da kocalarından başkasına) gizli (kalması gereken namuslarını onların yokluğund)a korurlar. (Size) İtaatsizliklerinden korktuğunuz kadınlara gelince, onlara nasihat edin, sonra (bu fayda etmezse) onları yataklar(ın)da yalnız bırakın, sonra (yine sizi dinlemezlerse onları) dövün! Eğer size itaat ederlerse artık onları (incitmek içi)n aleyhlerine (başka) bir yol (ve bahane) aramayın! Muhakkak ki **Allah** **Âliyy**'dir, **Kebîr**'dir (anlaşılamayacak kadar yüceliğe, azamete ve büyüklüğe sahip olandır).

35. Bununla beraber (karı kocanın) aralarının açılmasından korkarsanız, erkeğin ailesinden bir hakem ve kadının ailesinden bir hakem (kendilerine) gönderin! Eğer iki taraf da barışmak isterlerse **Allah** onların arasını bulur. Muhakkak ki **Allah** **Alîm**'dir, **Habîr**'dir (her şeyi, herkesi bilen ve onlardan haberdar olandır).

36. **Allah**'a âbd olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve O'na hiçbir şeyi şirk koşmayın! Ana babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolcuya, ellerinizin altında bulunan (kölelere, cariyelere, hizmetçi)lere de güzellikle davranın! Çünkü **Allah**, kendini beğenmiş, övünüp duran kimseyi sevmez.

37. Onlar ki cimrilik eden, insanlara da cimriliği emreden ve **Allah**'ın kendilerine lütfundan verdiği şeyleri gizleyen kimselerdir. Biz, kâfirler için (âhirette) aşağılayıcı bir azap hazırladık.

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ
وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ وَمَنْ يَّكُنِ الشَّيْطَانُ لَهٗ قَرِيْنًا فَسَآءَ قَرِيْنًا
۞ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوْا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيْمًا ۞ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً يُّضٰعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَّدُنْهُ اَجْرًا
عَظِيْمًا ۞ فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ بِشَهِيْدٍ وَّجِئْنَا
بِكَ عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ شَهِيْدًا ؕ ۞ يَوْمَئِذٍ يَّوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَعَصَوُا
الرَّسُوْلَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُ ؕ وَلَا يَكْتُمُوْنَ اللّٰهَ حَدِيْثًا ۚ
۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكٰرٰى
حَتّٰى تَعْلَمُوْا مَا تَقُوْلُوْنَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرِىْ سَبِيْلٍ
حَتّٰى تَغْتَسِلُوْا ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ
اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً
فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
كَانَ عَفُوًّا غَفُوْرًا ۞ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا
مِّنَ الْكِتٰبِ يَشْتَرُوْنَ الضَّلٰلَةَ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيْلَ ؕ ۞

sanız, (abdest veya gusül almanızı gerektiren bu hâllerde bir de) su bulamamışsanız o zaman temiz bir toprakla teyemmüm edin; yüzlerinizi ve (dirseklere kadar) ellerinizi (onunla ovalayıp) meshedin. Muhakkak ki **Allah Afuvv**'dur, **Ğafûr**'dur (affı sonsuz ve sınırsız olan ve her türlü günahı mağfiret edendir).

44. (Resulüm!) Kendilerine kitaptan bir nasip verilen (Yahudi)leri görmedin mi? (Onlar nasıl da âhiret hayatını dünya malı gibi az bir pahaya satıp) Dalâleti satın alıyorlar ve sizin de (böyle yaparak hak) yoldan sapmanızı istiyorlar!

38. (Ayrıca) Onlar, **Allah**'a ve âhiret gününe iman etmediği hâlde insanlara mallarını gösteriş için infak eden kimselerdir. (İşte) şeytan bir kimseye arkadaş olursa (onun durumu böyle olur) o ne kötü arkadaştır!

39. Hâlbuki (onlar) **Allah**'a ve âhiret gününe iman edip de **Allah**'ın kendilerine verdiği rızıktan (gösteriş yapmadan O'nun yolunda) harcasalardı ne olurdu? **Allah** onları(n yaptıklarını en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

40. Şüphesiz ki **Allah** (hiç kimseye) zerre kadar zulmetmez. Eğer (yaptığı çok küçük) bir güzellik bile olsa onu kat kat artırır ve kendi katından büyük bir mükâfat verir.

41. (Resulüm! Kıyamet günü) Her ümmetten bir şahid getirdiğimiz ve seni de onların üzerine şahid olarak getirdiğimiz zaman (onların) hâlleri nice olur?

42. O gün kâfir olanlar ve (**Allah**'ın) resul(ün)e isyan edenler (azaptan kurtulmak için toprağa karışıp) yerle bir olmayı temenni ederler ve (onlar o gün) **Allah**'tan hiçbir sözü gizleyemezler.

43. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Siz sarhoş iken ne söylediğinizi bilinceye kadar, cünüp iken de yolcu olan(larınız) müstesna, gusledinceye kadar namaza yaklaşmayın! Eğer hasta (olur) veya bir yolculuk üzerinde bulunursanız yahut sizden biriniz ayak yolundan gelirse ya da kadınlarla (cinsi) münasebette bulunmuş-

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَآئِكُمْ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا ۙ وَّكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾ مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَّرَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِى الدِّيْنِ ؕ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ وَلٰكِنْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٤٦﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّطْمِسَ وُجُوْهًا فَنَرُدَّهَا عَلٰۤى اَدْبَارِهَاۤ اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّاۤ اَصْحٰبَ السَّبْتِ ؕ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٤٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰۤى اِثْمًا عَظِيْمًا ﴿٤٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُزَكُّوْنَ اَنْفُسَهُمْ ؕ بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّىْ مَنْ يَّشَآءُ وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿٤٩﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ؕ وَكَفٰى بِهٖۤ اِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿٥٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَيَقُوْلُوْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰۤؤُلَآءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا ﴿٥١﴾

45. **Allah**, sizin düşmanlarınızı çok iyi bilir. **Veliyy** (gerçek ve hakiki dost) olarak **Allah** (size) yeter ve **Nasîr** (yardımcı) olarak da **Allah** (size) kâfidir.

46. Yahudilerden öyleleri vardır ki (Tevrât'taki) kelimelerin konuldukları yerleri tahrif ed(ip değiştir)irler, (**Allah**'ın resulüne karşı) dillerini eğip bükerek ve dine saldırarak, "işittik ve isyan ettik", "dinle, dinlemez olası", "râinâ (bizim isteklerimize uy)" derler. Eğer onlar "işittik ve itaat ettik", "dinle" ve "unzurnâ (bizim haklarımızı gözet)" deselerdi, şüphesiz (bu) kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat **Allah**, onları (hakikati örten) küfürleri sebebiyle lanetlemiştir, bu yüzden pek azı müstesna, iman etmezler.

47. Ey kendilerine kitap verilenler! Biz, birtakım yüzleri silip arkalarına çevirmeden (kör, sağır ve dilsiz bir hâle getirmeden) yahut onları, (hadlerini aşarak balık tutma yasağını çiğneyen) cumartesi halkı gibi lanetlemeden önce yanınızda bulunan (Tevrât)ı doğrulayıcı (ve tasdik edici) olarak indirdiğimiz (Kur'ân)a iman edin! Yoksa, **Allah**'ın (bu konudaki) emri (mutlaka) yerine gelecektir.

48. Şüphesiz ki **Allah** kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz, bunun dışında kalan (günah)ları ise (kendi rahmet ve mağfiretinden) dilediği kimse için bağışlar. Kim **Allah**'a şirk koşarsa gerçekten büyük bir günah (işleyerek O'na) iftira etmiş olur.

49. (Resulüm!) Kendilerini (övüp yücelterek) temize çıkaran ("biz, **Allah**'ın dostları ve sevgilileriyiz", "sayılı birkaç gün dışında ateş bize dokunmayacak" diyen Yahudi)leri görmedin mi? Bilakis (âhiret günü) **Allah** dilediğini temize çıkarır ve (onlar o gün) kıl kadar haksızlığa uğratılmazlar.

50. Bak, nasıl da **Allah**'a karşı yalan uyduru(p iftira edi)yorlar! Apaçık bir günah olarak bu (onlara) yeter!

51. (Resulüm!) Kendilerine kitaptan bir nasip verilenleri görmedin mi? Onlar cibt'e (kâhinlere, âlimlere) ve tâğuta (**Allah**'tan başka herhangi bir varlığa) iman ediyorlar, sonra da kâfirler için, "bunlar, (Muhammed'e) iman edenlerden daha doğru yoldadır" diyorlar!

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۖ ﴿٥٢﴾ أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَّا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾ أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مُّلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾ فَمِنْهُم مَّنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُم مَّن صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا ۖ كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُم بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَّهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا ۙ وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ النَّاسِ أَن تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنكُمْ ۖ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۚ ﴿٥٩﴾

metmenizi emreder. Doğrusu **Allah**, size bununla ne kadar güzel nasihat ediyor! Muhakkak ki **Allah Semî**'dir, **Basîr**'dir (her şeyi, herkesi işiten ve gizli, açık her şeyi görendir).

59. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah**'a itaat edin! Resul'e ve sizden olan ulu'l-emre (emri **Allah**'tan ve resulünden alan yetki sahiplerine) de itaat edin! Eğer herhangi bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz, **Allah**'a ve âhiret gününe gerçekten iman ediyorsanız, onu **Allah**'a ve resul(ün)e arz edin (onların hükmüne göre aranızda hüküm verin)! Bu hem daha hayırlı hem de netice bakımından daha güzeldir.

52. İşte bunlar, **Allah**'ın lanetlediği kimselerdir. **Allah**, kime lanet ederse artık ona asla bir yardımcı bulamazsın.

53. Yoksa onların mülkten (ve bu mülkün yönetiminden) bir payı mı var? Eğer öyle olsaydı, (onlar) insanlara bir çekirdek kabuğu (kadar) bile (bir şey) vermezlerdi.

54. Yoksa onlar, **Allah**'ın insanlara fazlından (lütuf ve ihsanından) verdiği (maddi, manevi) şeyler için hased mi ediyorlar? Muhakkak ki Biz, İbrâhîm ailesine kitap ve hikmet verdik ve onlara büyük bir hükümranlık bahşettik.

55. Buna rağmen onlardan kimi ona iman etti, kimi de ondan yüz çevirdi. Artık (ona iman etmeyenlere) alevli bir ateş olarak cehennem yeter.

56. Şüphesiz ki âyetlerimizi inkâr edenleri yakında bir ateşe koyacağız. Ne zaman derileri (yanıp) pişse (ve acı duymaz hâle gelseler) azabı (iyice) tatsınlar diye (onların derilerini) başka derilerle değiştiririz. Muhakkak ki **Allah Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

57. İman edip sâlih ameller işleyenleri ise içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacağız. Onlar için orada tertemiz eşler vardır ve onları (hiç güneş sızmayan) muhteşem bir gölgeye sokacağız.

58. Şüphesiz ki **Allah** size, emanetleri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hük-

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا بِمَٓا اُنْزِلَ
اِلَيْكَ وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ اَنْ يَتَحَاكَمُٓوا
اِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ اُمِرُٓوا اَنْ يَكْفُرُوا بِهٖ ؕ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ
اَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
اِلٰى مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ رَاَيْتَ الْمُنَافِقِينَ
يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ۚ ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ اِذَٓا اَصَابَتْهُمْ
مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَٓاؤُكَ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ
اِنْ اَرَدْنَٓا اِلَّٓا اِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ
يَعْلَمُ اللّٰهُ مَا فِى قُلُوبِهِمْ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ
لَهُمْ فِٓى اَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ
اِلَّا لِيُطَاعَ بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ
جَٓاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
حَتّٰى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا
فِٓى اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

60. (Resulüm!) Sana indirilen (Kur'ân)a ve senden önce indirilen (diğer kitap)lara iman ettiklerini iddia edenleri görmedin mi? Onlar tâğutu (ilâh olarak **Allah**'tan başka herhangi bir varlığı) tanımamaları kendilerine emrolunduğu hâlde (onun önünde) muhakemeleş(ip onun hükmüne tabi ol)mak isterler. Oysa şeytan (böyle yaparak) onları (haktan) uzak (derin) bir dalâlete saptırmak ister.

61. Üstelik onlara, "gelin, **Allah**'ın indirdiği (Kitâb'ı)na ve resul(ün)e (göre aramızda hüküm verelim)" denildiği zaman, (bu) münafıkların senden yüz çevirerek uzaklaştıklarını görürsün.

62. Peki, nasıl oluyor da kendi elleriyle yaptıkları yüzünden başlarına bir musibet isabet edince hemen sana gelip, "biz yalnızca iyilik etmek ve arayı bulmak istedik" diye **Allah**'a yemin ediyorlar?

63. İşte onlar, **Allah**'ın kalplerinde olan (şirk)i bildiği kimselerdir. (Sen) Onlara aldırma, kendilerine nasihat et ve onların içlerine işley(ip onları kendilerine getir)ecek tesirli söz söyle!

64. Biz her resulü, **Allah**'ın izniyle ancak (kendisine) itaat edilmesi için gönderdik. Eğer onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler ve **Allah**'tan mağfiret dileselerdi, resul de onlar için istiğfar etseydi, elbette onlar **Allah**'ı **Tevvâb**, **Rahîm** (tövbeleri, kendisine dönenlerin dönüşünü kabul eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) olarak bulurlardı.

65. Hayır! **Rabb**ine andolsun ki aralarında çıkan anlaşmazlık hususunda seni hakem kılıp sonra da verdiğin hükme karşı içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle (sana) teslim olmadıkça (onlar) iman etmiş olmazlar.

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوٓا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوا
مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ اِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ ۖ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوا
مَا يُوعَظُونَ بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَشَدَّ تَثْبِيتًا ۙ ﴿٦٦﴾ وَاِذًا
لَّاٰتَيْنَاهُمْ مِنْ لَّدُنَّآ اَجْرًا عَظِيمًا ۙ ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا
مُّسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذِيْنَ
اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ وَالصِّدِّيْقِيْنَ وَالشُّهَدَآءِ
وَالصّٰلِحِيْنَ ۚ وَحَسُنَ اُولٰٓئِكَ رَفِيْقًا ۭ ﴿٦٩﴾ ذٰلِكَ الْفَضْلُ
مِنَ اللّٰهِ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيْمًا ۚ ﴿٧٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا خُذُوْا
حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوْا ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوْا جَمِيْعًا ﴿٧١﴾ وَاِنَّ مِنْكُمْ
لَمَنْ لَّيُبَطِّئَنَّ ۚ فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ
اِذْ لَمْ اَكُنْ مَّعَهُمْ شَهِيْدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللّٰهِ
لَيَقُوْلَنَّ كَاَنْ لَّمْ تَكُنْۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهٗ مَوَدَّةٌ يّٰلَيْتَنِيْ كُنْتُ
مَعَهُمْ فَاَفُوْزَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ
يَشْرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ۭ وَمَنْ يُّقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٧٤﴾

bet ederse, "Allah bana lütfetti de onlarla beraber bulunmadım" der.

73. Eğer Allah'tan size bir lütuf (olarak zafer) erişirse (bu sefer de) sanki sizinle onun arasında bir sevgi (bağı ve tanışıklık) yokmuş gibi, "keşke ben de onlarla beraber olsaydım da büyük bir kazanca (ve ganimete) ulaşsaydım!" der.

74. O hâlde dünya hayatını âhiret karşılığında satanlar, Allah yolunda savaşsınlar. Kim Allah yolunda savaşır da öldürülür veya galip gelirse Biz ona yakında büyük bir mükâfat vereceğiz.

66. Eğer Biz onlara, "canlarınızı (Allah yolunda) feda edin" yahut "yurtlarınızdan çık(arak hicret ed)in!" diye (bunu bir farz olarak üzerlerine) yazsaydık, içlerinden pek azı müstesna, bunu yapmazlardı. Ama (hiç olmazsa) kendilerine verilen nasihatleri yerine getirselerdi, elbette (bu) onlar için hem daha hayırlı hem de (kalplerindeki imanın) şiddetlenerek daha sağlam ol(masını sağl)ardı.

67. Biz de o vakit, elbette onlara katımızdan büyük bir mükâfat verirdik.

68. Ve onları, mutlaka sırât-ı mustakîme (Allah'a dosdoğru varan yola) hidâyet ederdik.

69. Kim Allah'a ve resul(ün)e itaat ederse, işte onlar; Allah'ın kendilerine nimet verdiği nebîler, (Rabblerine âbd olacaklarına dair verdikleri söze sadakat gösteren) sıddıklar, (her anda Allah'ın esmâsına şahidlik eden, canlarıyla, mallarıyla Allah yolunda cihad eden) şahidler ve (nefsini ıslah eden) sâlih kimselerle beraberdirler. Bunlar ne güzel yoldaştırlar!

70. Bu lütuf Allah'tandır. (Onları) Bilen olarak Allah (onlara) yeter.

71. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! (Düşmanlarınıza karşı) Tedbirinizi alın! Bölük bölük savaşa çıkın yahut (gerektiğinde) topyekün savaşın!

72. Şüphesiz içinizden öyle kimseler vardır ki (cihad konusunda) pek ağır davranır. Eğer size bir musibet isa-

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَآءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ
الظَّالِمِ اَهْلُهَا ۚ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۚ وَّاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
نَصِيرًا ۝٧٥ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِى سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُٓوا اَوْلِيَآءَ الشَّيْطَانِ ۚ اِنَّ كَيْدَ
الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ۝٧٦ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّٓوا اَيْدِيَكُمْ
وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۚ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ اِذَا فَرِيقٌ
مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ
كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ ۚ لَوْلَآ اَخَّرْتَنَآ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا
قَلِيلٌ ۚ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقٰى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝٧٧ اَيْنَ مَا
تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِى بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ ۗ وَاِنْ تُصِبْهُمْ
حَسَنَةٌ يَقُولُوا هٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هٰذِهِ
مِنْ عِنْدِكَ ۗ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ فَمَالِ هٰٓؤُلَآءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
حَدِيثًا ۝٧٨ مَآ اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ۘ وَمَآ اَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ
فَمِنْ نَفْسِكَ ۗ وَاَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا ۝٧٩

75. Hem size ne oluyor da **Allah** yolunda ve, "**Rabb**imiz! Bizi, halkı zalim olan bu şehirden çıkar, bize katından bir dost ver ve bize katından bir yardımcı gönder!" diyen zayıf (ve çaresiz) erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşmıyorsunuz!

76. İman edenler **Allah** yolunda savaşırlar, inkâr edenler ise tâğut (**Allah**'tan başka herhangi bir varlık) yolunda savaşırlar. O hâlde (sizler iman ettiğinizi iddia ediyorsanız) şeytanın dostlarıyla savaşın (ve onlardan korkmayın)! Çünkü şeytanın hilesi (pek) zayıftır.

77. (Resulüm! Mekke'de iken savaşmayı isteyip de) Kendilerine, "ellerinizi (şimdilik savaştan) çekin, namazı ikâme ed(erek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)ın ve zekâtı ver(erek nefsinizin cimriliğini temizley)in" denilen kimseleri görmedin mi? Şimdi (Medine'de) onlara savaş (farz olarak) yazılınca içlerinden bir fırka, **Allah**'tan korkar gibi hatta daha şiddetli bir korkuyla insanlardan korkmaya başladılar da, "**Rabb**imiz! Savaşı bize niçin (farz olarak) yazdın! Ne olurdu, bizi yakın bir vakte kadar erteleseydin!" dediler. (Resulüm! Onlara) De ki: "Dünya menfaati (**Allah** indinde önemsiz derecede) azdır, **Allah**'a karşı takvâ sahibi olanlar (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için âhiret daha hayırlıdır ve (o gün) size kıl kadar haksızlık edilmez."

78. Nerede olursanız olun, (sarp ve) sağlam kalelerde olsanız bile ölüm size ulaşır! (Resulüm!) Eğer o (münafık)lara bir güzellik isabet ederse, "bu, **Allah**'tandır" derler. Ama onlara bir kötülük gelirse, "bu, senin yüzündendir" derler. De ki: "Hepsi **Allah**'tandır." Bu kavme ne oluyor ki neredeyse hiçbir sözü anlamıyorlar!

79. (Ey insan!) Sana isabet eden her güzellik **Allah**'tandır. Sana isabet eden her kötülük ise kendi nefsindendir. (Resulüm!) Biz seni insanlara (ancak) bir resul olarak gönderdik ve (buna) **Şehîd** (ismiyle şahid) olarak da **Allah** yeter.

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ ۚ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَآ اَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۜ ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ ۖ فَاِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ
بَيَّتَ طَآئِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِى تَقُولُ ۖ وَاللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ ۚ
فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾
اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ لَوَجَدُوا
فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَا جَآءَهُمْ اَمْرٌ مِنَ الْاَمْنِ اَوِ الْخَوْفِ
اَذَاعُوا بِهٖ ۖ وَلَوْ رَدُّوهُ اِلَى الرَّسُولِ وَاِلٰٓى اُولِى الْاَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ۗ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ فِى سَبِيلِ
اللّٰهِ ۚ لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ عَسَى اللّٰهُ اَنْ
يَكُفَّ بَاْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَاْسًا وَاَشَدُّ تَنْكِيلًا
﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهٗ نَصِيبٌ مِنْهَا ۚ وَمَنْ
يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهٗ كِفْلٌ مِنْهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ مُقِيتًا ﴿٨٥﴾ وَاِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِاَحْسَنَ
مِنْهَآ اَوْ رُدُّوهَا ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

80. Kim resule itaat ederse doğrusu **Allah**'a itaat etmiş olur. Kim de (ondan) yüz çevirirse (iyi bilsin ki) Biz seni onların üzerine bekçi göndermedik.

81. Bununla beraber (münafıklar, kendilerine bir şey söylediğin zaman), "baş üstüne" derler; fakat senin yanından ayrılınca onlardan bir grup senin dediğinden başka bir şeyi geceleyin (gizlice) kurar. **Allah** da onların geceleyin kurduklarını yazar. (Sen) Onlara aldırma ve **Allah**'a tevekkül et (O'na güvenip dayan)! Çünkü **Vekîl** olarak **Allah** (sana) yeter.

82. Onlar hâlâ Kur'ân'ı tedebbür etmeyecekler mi (akıllarını kullanıp bu Kitâb'ın **Allah** katından olduğunu düşünmeyecekler mi)? Eğer (o) **Allah**'tan başkası tarafından (indirilmiş) olsaydı, mutlaka onda birçok çelişki bulurlardı.

83. Bir de onlara emniyet veya korkuyla ilgili bir haber geldiğinde onu yayarlar. Hâlbuki onu, resule veya içlerinden ulu'l-emre (emri **Allah**'tan ve resulünden alan yetki sahiplerine) götürselerdi, onların arasından işin içyüzünü anlayanlar, onun ne olduğunu bilirlerdi. Eğer sizin üzerinizde **Allah**'ın lütfu ve rahmeti olma(yıp tövbenizi kabul etme)seydi, pek azınız müstesna, şeytana tabi ol(up cehenneme gid)erdiniz.

84. (Resulüm!) Artık sen, **Allah** yolunda savaş! Sen ancak kendinden mesulsün! Mü'minleri(n gönüllerini de **Allah** yolunda savaşmaya teşvik et ve) harla! Umulur ki **Allah**, kâfirlerin gücünü kırar (da size zarar vermelerini

önler), çünkü **Allah**'ın gücü daha şiddetli ve cezası daha çetindir.

85. Kim güzel bir (işe) destek olur (veya o işin olmasına) aracılık ederse onun o işten bir nasibi vardır. Kim de kötü bir (işe) destek olur (veya o işin olmasına) aracılık ederse onun da ondan bir payı vardır. Zira **Allah** her şey üzerine **Mukît**'tir (her şeye ve herkese gerektiği gibi karşılığını verendir).

86. Bir selam ile selamlandığınız zaman siz de ondan daha güzeli ile selam verin yahut (aynı ile) mukabele edin! Muhakkak ki **Allah** her şeyin üzerinde **Hasîb**'dir (mahlûkata muamele ederken onun kazanması için her şeyi bir hesapla yapan ve her şeyin hesabını sorandır).

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ؕ
وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيثًا ۝٨٧ فَمَا لَكُمْ فِى الْمُنٰفِقِينَ
فِئَتَيْنِ وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا ؕ اَتُرِيدُونَ اَنْ تَهْدُوا مَنْ اَضَلَّ
اللّٰهُ ؕ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝٨٨ وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ
كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَآءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَآءَ حَتّٰى
يُهَاجِرُوا فِى سَبِيلِ اللّٰهِ ؕ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْ ۪ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيرًا ۙ ۝٨٩ اِلَّا الَّذِينَ
يَصِلُونَ اِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ اَوْ جَآءُوكُمْ حَصِرَتْ
صُدُورُهُمْ اَنْ يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ
لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ ۚ فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ
وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ ۙ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝٩٠
سَتَجِدُونَ اٰخَرِينَ يُرِيدُونَ اَنْ يَّاْمَنُوكُمْ وَيَاْمَنُوا قَوْمَهُمْ ؕ كُلَّمَا
رُدُّوا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوا فِيهَا ۚ فَاِنْ لَّمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا
اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
ثَقِفْتُمُوهُمْ ؕ وَاُولٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ۚ ۝٩١

87. **Allah**, kendisinden başka **İlâh** olmayandır (mabûd, sevilen ve âbd olunmaya layık tek zattır). Andolsun ki (O) sizi, hakkında hiçbir şüphe olmayan kıyamet gününde bir araya toplayacaktır. Sözüne **Allah**'tan daha **Sâdık** kim vardır!

88. Size ne oluyor da münafıklar hakkında iki gruba ayrılıyorsunuz? Hâlbuki **Allah** onları kazandıkları (günahlar ve şirk) yüzünden tepetaklak etmiştir. **Allah**'ın (küfürdeki inadı yüzünden) dalâlette bıraktığı kimseyi (siz) hidâyete erdirmek mi istiyorsunuz? **Allah** kimi dalâlette bırakırsa artık onun (kurtulması) için asla bir yol bulamazsın!

89. (Onlar kendilerinin) İnkâr ettikleri gibi sizin de (**Allah** ve resulünü) inkâr etmenizi istediler ki onlarla eşit olasınız. Bu sebeple **Allah** yolunda hicret edinceye kadar onlardan dostlar edinmeyin. Buna rağmen (yine de onlar, imandan) yüz çevirirlerse o takdirde onları yakalayın ve bulduğunuz yerde öldürün, ayrıca onlardan ne bir dost ne de bir yardımcı edinin!

90. Ancak kendileriyle aranızda antlaşma bulunan bir topluma sığınanlar yahut ne sizinle savaşmak ne de kendi toplumlarıyla savaşmak (istediklerin)den göğüsleri daralarak size gelenler müstesna. **Allah** dileseydi onları size musallat ederdi de sizinle savaşırlardı. O hâlde onlar sizden uzak durur ve sizinle savaşmayıp size barış teklif ederlerse bu durumda **Allah** size, onlar aleyhinde (gidebileceğiniz) bir yol (onlarla savaşmak için bir müsaade) vermemiştir.

91. (Bunların dışında) Hem sizden emin olmak isteyen hem de kendi toplumlarından emin olmak isteyen başkalarını da bulacaksınız. Onlar her ne zaman fitneye çağrılsalar ona (hiç düşünmeden) baş aşağı dalarlar. Eğer (böyleleri) sizden uzak durmaz, size barış teklif etmez ve (savaştan) ellerini çekmezlerse onları yakalayın ve yakaladığınız yerde öldürün. İşte Biz size, onlara karşı (savaşmak için) apaçık bir yetki verdik.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَـًٔا ۚ وَمَنْ
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ
مُسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَصَّدَّقُوا ۭ فَاِنْ كَانَ
مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ۭ
وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ فَدِيَةٌ
مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۚ فَمَنْ
لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ۙ تَوْبَةً مِّنَ اللّٰهِ ۭ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝٩٢ وَمَنْ يَّقْتُلْ مُؤْمِنًا
مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاۗؤُهٗ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَلَعَنَهٗ وَاَعَدَّ لَهٗ عَذَابًا عَظِيمًا ۝٩٣ يٰٓاَيُّهَا
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا ضَرَبْتُمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوْا
وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ اَلْقٰٓى اِلَيْكُمُ السَّلٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ۚ
تَبْتَغُوْنَ عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۡ فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ
كَثِيْرَةٌ ۭ كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ۝٩٤

zaman (savaşacağınız toplumları) iyice araştırın! Size (Müslümanca) selam veren (veya teslim olan)a, dünya hayatının geçici menfaatini arzu ederek (ganimet elde etmek için), "sen mü'min değilsin" de(yip onların barış tekliflerini reddet)meyin! (Unutmayın ki asıl ganimet **Allah** katındadır ve) **Allah**'ın katında sayısız ganimetler vardır. Önceden siz de böyle iken **Allah** size (kendinden hidâyeti) lütfetti, öyleyse (savaşacağınız toplumu) iyi araştırın! Muhakkak ki **Allah**, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

92. Bir mü'minin bir mü'mini öldürmesi olacak şey değildir. Ancak yanlışlıkla olması müstesna. Kim de yanlışlıkla bir mü'mini öldürürse mü'min bir köle azat etmesi ve (ölenin) ailesine bir diyet teslim etmesi gereklidir, ancak onların (o diyeti) bağışlaması müstesna (bu takdirde diyet vermez). Eğer o (öldürülen) mü'min olduğu hâlde size düşman olan bir kavimden ise (öldürenin sadece) mü'min bir köle azat etmesi gerekir. Eğer (ölen) kendileriyle aranızda antlaşma bulunan bir kavimden ise (bu takdirde ölenin mü'min mi yoksa gayrimüslim mi olduğuna bakılmaksızın) ailesine bir diyet teslim etmek ve mü'min bir köleyi azat etmek gerekir. Fakat kim (bunları) bulamazsa, **Allah** tarafından tövbesinin kabulü için iki ay peş peşe oruç tutması lazımdır. **Allah** **Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

93. Kim bir mü'mini kasten öldürürse onun cezası, içinde ebedi kalacağı cehennemdir. **Allah** ona gazap etmiş, onu lanetlemiş ve (âhiret günü) onun için büyük bir azap hazırlamıştır.

94. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah** yolunda sefere çıktığınız

لَا يَسْتَوِى الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِى الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
فِى سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ۚ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَفَضَّلَ
اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۙ ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِنْهُ
وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ
الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِى أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ ۖ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ
فِى الْأَرْضِ ۚ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا ۚ فَأُولَٰئِكَ
مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۙ ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾
فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾ وَمَنْ
يُهَاجِرْ فِى سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِى الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً ۚ وَمَنْ
يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ
وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ
فِى الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ
أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾

95. Mü'minlerden özür sahibi olmaksızın (cihad etmeyip) oturanlarla **Allah** yolunda malları ve canlarıyla cihad edenler bir olmazlar! **Allah**, malları ve canları ile cihad edenleri derece bakımından (özürleri dahi olsa) oturanlardan üstün kılmıştır. Gerçi **Allah** hepsine (âhiret günü) güzellik (ve cenneti) vaad etmiştir; ama **Allah**, cihad edenleri oturanlardan çok daha büyük bir ecirle üstün kılmıştır.

96. (**Allah** onlara) Kendi katından yüksek dereceler, bir mağfiret ve bir rahmet (vermiştir), çünkü **Allah** **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

97. Melekler, nefislerine zulmedenlerin canlarını alırken onlara, "(dünyada **Allah** için ne yapıyordunuz) ne işte idiniz!" derler. Onlar da, "biz yeryüzünde zayıf (ve güçsüz) kimselerdik" diye cevap verirler. (Melekler ise) "**Allah**'ın arzı geniş değil miydi? (Başka bir yere) Hicret etseydiniz ya!" derler. İşte onların varacakları yer cehennemdir, (orası) ne kötü bir varış yeridir!

98. Erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf (ve güçsüz) olup hiçbir çareye gücü yetmeyen ve hiçbir yol bulamayanlar müstesna.

99. İşte, umulur ki **Allah** bunları affeder; çünkü **Allah** **Afuvv**'dur, **Ğafûr**'dur (affı sonsuz ve sınırsız olan ve her türlü günahı mağfiret edendir).

100. Kim **Allah** yolunda hicret ederse, yeryüzünde gidecek birçok yer ve (maddi, manevi) birçok genişlik bulur. Kim de evinden **Allah** ve resulüne hicret etmek için çıkar sonra da kendisine ölüm yetişirse artık onun mükâfatı(nı vermek) **Allah**'a düşer. **Allah** **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

101. Yeryüzünde sefere çıktığınız zaman kâfirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız o takdirde namazı kısaltmanızda size bir günah yoktur. Şüphesiz ki kâfirler sizin apaçık düşmanınızdır.

وَاِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِنْهُمْ
مَعَكَ وَلْيَاْخُذُوٓا اَسْلِحَتَهُمْ ۖ فَاِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا
مِنْ وَرَآئِكُمْ ۪ وَلْتَاْتِ طَآئِفَةٌ اُخْرٰى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ
وَلْيَاْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَاَسْلِحَتَهُمْ ۚ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ
تَغْفُلُونَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ
مَيْلَةً وَاحِدَةً ۭ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى
مِنْ مَطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَنْ تَضَعُوٓا اَسْلِحَتَكُمْ ۚ وَخُذُوا
حِذْرَكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۝ فَاِذَا
قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا
وَعَلٰى جُنُوبِكُمْ ۚ فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ ۚ اِنَّ الصَّلٰوةَ
كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ۝ وَلَا تَهِنُوا
فِي ابْتِغَآءِ الْقَوْمِ ۭ اِنْ تَكُونُوا تَاْلَمُونَ فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُونَ
كَمَا تَاْلَمُونَ ۚ وَتَرْجُونَ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا
حَكِيمًا ۝ اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ
بَيْنَ النَّاسِ بِمَآ اَرٰىكَ اللّٰهُ ۭ وَلَا تَكُنْ لِّلْخَاۗىِٕنِينَ خَصِيمًا ۝

102. (Resulüm! Savaşta) Sen içlerinde bulunup da onlara namaz kıldırdığın zaman onlardan bir kısmı seninle beraber (namaza) dursunlar, silahlarını da (yanlarına) alsınlar. (Bu esnada diğer grup düşmanı gözetlesin. Namaz kılan grup) Secdeyi yap(ıp da rekâtı tamamlay)ınca, (düşmanı gözetlemek üzere) arkanıza geçsin. Bu arada namaz kılmamış olan diğer grup gelip seninle beraber namaz kılsın. (Hem namaz kılarken hem de yer değişimi esnasında korunma) Tedbirlerini ve silahlarını (yanlarına) alsınlar. O kâfirler arzu ederler ki siz silahlarınızdan ve eşyanızdan gâfil olsanız da birden üzerinize bir baskın yapsalar. Eğer yağmurdan dolayı bir zahmet çeker yahut hasta olursanız (namaz sırasında) silahlarınızı bırakmanızda size bir günah yoktur. Fakat (korunma) tedbirlerinizi alın! Muhakkak ki **Allah**, kâfirler için aşağılayıcı bir azap hazırlamıştır.

103. Namazı bitirdiğiniz zaman ayakta iken, otururken ve yanınız üzerine (yatarken her vakit) **Allah**'ı zikredin! Güvene kavuştuğunuz zaman da namazı dosdoğru kılın. Çünkü namaz, mü'minler üzerine vakitleri belli (bir farz) olarak yazıldı.

104. O (size düşman olan) topluluğu takip etmekte gevşeklik göstermeyin! Eğer siz acı çekiyorsanız şüphesiz onlar da sizin acı çektiğiniz gibi acı çekmektedirler. Üstelik siz, **Allah**'tan onların ümit etmedikleri şeyleri umuyorsunuz. **Allah Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

105. (Resulüm!) Muhakkak ki Biz, bu Kitâb'ı sana, **Allah**'ın sana gösterdiği şekilde insanlar arasında hüküm veresin diye hak ile indirdik. Sakın hainlerden taraf olma!

وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۚ ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ
عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ اَنْفُسَهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
خَوَّانًا اَثِيمًا ۚ ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
مِنَ اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ ۗ
وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَآ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ
جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُّجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ مَّنْ يَّكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَّعْمَلْ
سُٓوءًا اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَنْ يَّكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلٰى نَفْسِهٖ ۗ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَّكْسِبْ خَطِيٓـَٔةً اَوْ اِثْمًا
ثُمَّ يَرْمِ بِهٖ بَرِيٓـًٔا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِينًا ۚ ﴿١١٢﴾
وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهٗ لَهَمَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ
اَنْ يُّضِلُّوكَ ۗ وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ
مِنْ شَىْءٍ ۗ وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ ۗ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

106. Ve **Allah**'tan mağfiret dile; çünkü **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

107. (**Allah**'a âbd olmayı kabul etmemeleri sebebiyle) Kendilerine ihanet edenleri de savunma; çünkü **Allah**, (ne kendine ne de başkalarına) hainlik eden günahkârları sevmez.

108. Onlar (hainliklerini) insanlardan gizler de **Allah**'tan gizle(ye)mezler; çünkü (**Allah**'ın) razı olmayacağı söz(ler)i geceleyin (gizlice) kurarlarken O, onlarla beraberdi. **Allah**, (onların) yapmakta olduklarını (ilim ve kudretiyle tamamen) kuşatmıştır.

109. İşte siz öyle kimselersiniz ki haydi dünya hayatında onları savundunuz, ya kıyamet günü **Allah**'a karşı onları kim savunacak yahut (o gün) onlara kim vekil olacak?

110. Kim bir kötülük yapar yahut nefsine zulmeder sonra da **Allah**'tan mağfiret dilerse, **Allah**'ı **Ğafûr**, **Rahîm** (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) olarak bulur.

111. Kim bir günah kazanırsa onu ancak kendi aleyhine kazanmış olur. **Allah Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

112. Kim de bir hata işler veya bir günah kazanır sonra da onu bir suçsuzun üzerine atarsa şüphesiz bir iftira(da bulunmuş) ve apaçık bir günah yüklenmiş olur.

113. (Resulüm!) **Allah**'ın sana lütfu ve rahmeti olmasaydı, onlardan bir grup seni dalâlete düşürmeye azmetmişti. Hâlbuki onlar kendilerinden başkasını dalâlete düşüremezler ve sana da hiçbir şekilde zarar veremezler. Çünkü **Allah** sana (bu) Kitâb'ı ve hikmeti indirmiş, ayrıca sana bilmediğin şeyleri öğretmiştir. (Gerçekten) **Allah**'ın senin üzerindeki lütfu çok büyüktür.

لَا خَيْرَ فِى كَثِيرٍ مِنْ نَجْوٰيهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوْ
مَعْرُوفٍ اَوْ اِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ ۭ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ
ابْتِغَاۗءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾
وَمَنْ يُّشَاقِقِ الرَّسُوْلَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِيْنَ نُوَلِّهٖ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِهٖ
جَهَنَّمَ ۭ وَسَاۗءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ
وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ اِنْ يَّدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اِنَاثًا ۚ
وَاِنْ يَّدْعُوْنَ اِلَّا شَيْطٰنًا مَّرِيدًا ۙ ﴿١١٧﴾ لَّعَنَهُ اللّٰهُ ۘ وَقَالَ
لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ۙ ﴿١١٨﴾ وَّلَاُضِلَّنَّهُمْ
وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ
وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ ۭ وَمَنْ يَّتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ
وَلِيًّا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ۭ ﴿١١٩﴾
يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيْهِمْ ۭ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا
﴿١٢٠﴾ اُولٰۗىِٕكَ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُوْنَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

ra adak için) hayvanların kulaklarını yaracaklar. Yine onlara emredeceğim de şüphesiz Allah'ın (insanlarda âbd olmaları için) yarattığı (Allah'ın fıtratı)nı değiştirecekler." Artık kim Allah'ı bırakır da şeytanı dost edinirse elbette (o) apaçık bir zararla hüsrana uğramış olur.

120. (şeytan) Onlara (birçok asılsız) vaadde bulunur ve kendilerini boş temennilere sevk eder. Hâlbuki şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vaad etmez.

121. İşte onların varacakları yer cehennemdir, ondan kaç(ıp kurtul)acak bir yer de bulamazlar.

114. Onların gizli konuşmalarının birçoğunda hayır yoktur. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilik yapmayı yahut da insanların arasını düzeltmeyi emreden(in gizli konuşması) müstesna. Kim Allah'ın rızasını kazanmak için bunu yaparsa, Biz de ona yakında büyük bir mükâfat vereceğiz.

115. Kendisi için hidâyet belli olduktan sonra kim resule karşı çıkar ve mü'minlerin yolundan başkasına tabi olursa onu (kendi) tercih ettiği (yol)da bırakırız ve onu cehenneme sokarız. (Orası) Ne kötü bir varış yeridir!

116. Şüphesiz ki Allah, kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz, bunun dışında kalan (günah)ları ise (kendi rahmet ve mağfiretinden) dilediği kimse için bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa gerçekten (o), (haktan) uzak (derin) bir dalâlete sapmış olur.

117. O (Allah'a şirk koşa)nlar, O'nu bırakıp yalnızca (Lât ve Uzzâ gibi) bir takım dişi (isimli put)lara (dua edip) yalvarıyorlar. (Onlar aslında Allah'a) İtaat dışına çıkan (inatçı ve isyankâr) şeytandan başkasına (dua edip) yalvarmıyorlar.

118. Allah o (şeyta)na lanet etti. Bunun üzerine (o da şöyle) dedi: "Andolsun ki senin kullarından mutlaka belli bir nasip edineceğim."

119. "Ve onları mutlaka dalâlete düşüreceğim, muhakkak onları boş temennilere sevk edeceğim ve kesinlikle onlara emredeceğim de (putla-

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقًّا ؕ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ
وَلَآ اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتَابِ ؕ مَنْ يَعْمَلْ سُوٓءًا يُجْزَ بِهٖ ۙ وَلَا يَجِدْ
لَهٗ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ
مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ اَحْسَنُ
دِينًا مِمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ
اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا ؕ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلّٰهِ مَا
فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ مُحِيطًا ۧ
﴿١٢٦﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِى النِّسَآءِ ؕ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ ۙ
وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِى الْكِتَابِ فِى يَتَامَى النِّسَآءِ الّٰتِى
لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ ۙ وَاَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامٰى
بِالْقِسْطِ ؕ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

5.Cüz

122. İman edip sâlih ameller işleyenlere gelince, onları içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacağız. (Bu) **Allah**'ın hak olan vaadidir. Sözüne **Allah**'tan daha **Sâdık** kim vardır!

123. Ne sizin boş temennileriniz ne de ehl-i kitabın asılsız kuruntuları (gerçektir). Kim bir kötülük yaparsa onunla cezalandırılır ve (kıyamet günü) kendisi için **Allah**'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı bulabilir.

124. Erkek veya kadın, mü'min olarak kim sâlih amellerden işlerse işte onlar cennete girerler ve bir çekirdek kabuğu kadar bile haksızlığa uğratılmazlar.

125. Muhsin olarak (güzellik yapıp güzel olarak) yüzünü **Allah**'a teslim eden (her an O'nun huzurundaymış gibi yaşamaya çalışan) ve (hiçbir şeyi **Allah**'a şirk koşmadan Hakk'a yönelerek) hanîf olan İbrâhîm'in dinine tabi olandan din bakımından daha güzel kim vardır? **Allah** İbrâhîm'i (ateşe atılmakla, oğlu İsmâîl'i kurban etmekle ve daha birçok imtihana tabi tuttuktan sonra kendisine) dost edinmiştir.

126. Göklerdeki her şey ve yerdeki her şey **Allah**'ındır. Ve **Allah** her şeyle (onu rahmeti, kudreti ve ilmiyle çepeçevre kuşatarak) **Muhît**'tir.

127. (Resulüm!) Senden kadınlar (ve onların mirasları) hakkında fetva istiyorlar. De ki: "Onlar hakkında **Allah** size fetva veriyor: (Bu) Kitâb'ta, kendileri için yazılmış olan (miras)ı vermeyip nikâhlamak istediğiniz yetim kadınlar ile zayıf (ve çaresiz) çocuklar bir de yetimlere karşı âdil davranmanız hakkında size okunan (ve **Allah**'ın hükmünü apaçık ortaya koyan âyet)ler vardır." Siz hayır namına (her) ne yaparsanız muhakkak ki **Allah** onu (en ince ayrıntısına kadar) bilir.

وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا اَوْ اِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يُّصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ؕ وَالصُّلْحُ
خَيْرٌ ؕ وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ الشُّحَّ ؕ وَاِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا
فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيْعُوْٓا
اَنْ تَعْدِلُوْا بَيْنَ النِّسَآءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيْلُوْا كُلَّ
الْمَيْلِ فَتَذَرُوْهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ؕ وَاِنْ تُصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ
اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٢٩﴾ وَاِنْ يَّتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا
مِّنْ سَعَتِهٖ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيْمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ ؕ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ
مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيْدًا ﴿١٣١﴾
وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿١٣٢﴾
اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِيْنَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ
اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ﴿١٣٤﴾

Hamîd'dir (zengin, kerim ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu, bütün hamdların ve övgülerin sadece kendisine ait olduğu tek zattır).

132. Göklerdeki her şey ve yerdeki her şey **Allah**'ındır. **Vekîl** olarak **Allah** yeter.

133. Ey insanlar! Eğer (**Allah**) dilerse sizi (bu dünyadan) giderir de (sizin yerinize) başkalarını getirir. (Hiç şüphe yok ki) **Allah** buna **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

134. Kim dünya sevabını (ve kazancını) isterse (bilsin ki) dünyanın da âhiretin de sevabı (ve kazancı yalnız) **Allah** katındadır. Muhakkak ki **Allah** **Semî**'dir, **Basîr**'dir (her şeyi, herkesi işiten ve gizli, açık her şeyi görendir).

128. Eğer bir kadın, kocasının geçimsizliğinden yahut (kendisinden) yüz çevir(ip uzaklaş)masından endişe ederse (boşanmaksızın) bir anlaşma ile aralarını düzeltmelerinde ikisine de bir günah yoktur. Sulh (ederek anlaşmak daima) hayırlıdır; ama nefisler, kıskanç(lık ve bencil)liğe (her zaman daha) hazırdır. Eğer (siz eşlerinize karşı) güzellik yapar ve (**Allah**'a karşı) takvâ sahibi olursanız (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışırsanız, bu sizin için daha hayırlıdır). Muhakkak ki **Allah**, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

129. Ne kadar uğraşırsanız uğraşın, kadınlar arasında adaletli olmaya asla güç yetiremezsiniz; bari (birisine) tamamen yönelip (ilgi göstererek) diğerini (kocasızmış gibi) muallakta bırakmayın. Eğer (siz eşlerinizle aranızı) düzeltir ve (**Allah**'a karşı) takvâ sahibi olursanız (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışırsanız), muhakkak ki **Allah** **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

130. Eğer (eşler) birbirinden ayrılırsa, **Allah** her birini kendi (rahmetinin) genişliğinden zengin ed(ip diğerine muhtaç olmaktan kurtar)ır; çünkü **Allah** **Vâsi**'dir, **Hakîm**'dir (ilmi ve rahmetiyle her şeyi kuşatan ve her işinde hikmet ve hayır olandır).

131. Göklerdeki her şey ve yerdeki her şey **Allah**'ındır. Andolsun ki Biz, sizden önce kendilerine kitap verilenlere ve size, "**Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)!" diye vasiyette bulunduk. Eğer (siz buna rağmen) kâfir olursanız (bilin ki) şüphesiz göklerdeki her şey ve yerdeki her şey **Allah**'ındır. **Allah** **Ğaniyy**'dir,

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ
عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِينَ ۚ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ
فَقِيرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَاِنْ
تَلْوٗٓا اَوْ تُعْرِضُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾ يَآ اَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَالْكِتَابِ الَّذِى نَزَّلَ
عَلٰى رَسُولِهٖ وَالْكِتَابِ الَّذِٓى اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۭ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ
وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا
بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ
ازْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ۙ
﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ۙ ﴿١٣٨﴾ اَلَّذِينَ يَتَّخِذُونَ
الْكَافِرِينَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۭ اَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ
فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ۭ ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِى الْكِتَابِ اَنْ
اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا
مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فِى حَدِيثٍ غَيْرِهٖٓ ۚ اِنَّكُمْ اِذًا مِّثْلُهُمْ ۭ اِنَّ
اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِى جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۙ ﴿١٤٠﴾

135. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Kendiniz, ana babanız ve yakınlarınızın aleyhine de olsa **Allah** için şahidlik yaparak adaleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun! (Haklarında şahidlik ettikleriniz) İster zengin ister fakir olsunlar **Allah**, ikisine de (sizden) daha yakındır. Öyleyse hevânıza (nefsinizin arzu ve isteklerine) tabi olarak adaletten şaşmayın! Eğer (şahidlik ederken gerçeği) çarpıtırsanız veya (şahidlikten) kaçınırsanız, (bilin ki) muhakkak **Allah**, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

136. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah**'a, resulüne, resulüne indirdiği Kitâb'a ve daha önce indirdiği kitap(lar)a iman edin! Kim **Allah**'ı, meleklerini, kitaplarını, resullerini ve âhiret gününü inkâr ederse gerçekten (o, haktan) uzak (derin) bir dalâlete sapmış olur.

137. İman edip sonra inkâr edenleri, sonra yine iman edip tekrar inkâr edenleri, sonra da inkârlarını arttıranları **Allah** ne mağfiret edecek ne de onları (hak) yola hidâyet edecektir.

138. (Resulüm!) Münafıklara, şüphesiz (âhiret günü) kendileri için elem verici (iç yakan) bir azap olduğunu müjdele!

139. Onlar ki mü'minleri bırakıp da kâfirleri dost edinirler. Onlar izzet (şeref ve üstünlüğ)ü onların yanında mı arıyorlar? Hâlbuki bütün izzet (şeref ve üstünlük yalnızca) **Allah**'a aittir.

140. Andolsun ki (**Allah**), size (bu) Kitâb'ta, "**Allah**'ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman onlar bundan başka bir söze dalıncaya (konuyu değiştirinceye) kadar onlarla beraber oturmayın, yoksa siz de onlar gibi olursunuz" diye (bir hüküm) indirmiştir. Şüphesiz ki **Allah**, münafıkların ve kâfirlerin tümünü cehennemde bir araya toplayacaktır.

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ ۚ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا
أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ۖ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ ۙ قَالُوا
أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ
خَادِعُهُمْ ۚ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَىٰ يُرَاءُونَ
النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَٰلِكَ
لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ
لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ
أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ
مِنَ النَّارِ ۖ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا
وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ
وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ
بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

141. O (münâfık)lar (öyle kimselerdir) ki sizi gözetleyip dururlar. Eğer size **Allah**'tan bir fetih (zafer nasip) olursa, "(biz de) sizinle beraber değil miydik? (bize de ganimetten bir pay verin)" derler. Şayet kâfirlerin (zaferden) bir nasibi olursa (bu sefer de onlara), "biz size üstünlük sağlayıp (mü'minlere yardım edebilecekken onlara yardım etmeyerek) sizi mü'minlerden korumadık mı?" derler. Artık **Allah**, kıyamet günü aranızda hüküm verecek ve **Allah**, kâfirler için mü'minler aleyhine asla bir yol vermeyecektir.

142. Şüphe yok ki münafıklar (kendi akıllarınca) **Allah**'ı (ve iman edenleri) aldatmaya çalışırlar. Hâlbuki **Allah**, onları aldatır (da bunun farkında değillerdir). Onlar namaza kalktıkları zaman da üşenerek kalkarlar, (ibadetleriyle) insanlara gösteriş yaparlar ve **Allah**'ı ancak pek az zikrederler.

143. Bu (münafıklar iman ile küfür) arasında bocalay(arak zıplay)ıp durmaktadırlar. (Onlar) Ne bu (mü'mi)nlere ne de şu (kâfir)lere (tam manasıyla gönülden bağlanırlar). **Allah**'ın (içinde sakladığı küfrü yüzünden) dalâlette bıraktığı kimseye asla bir (kurtuluş) yol(u) bulamazsın.

144. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Mü'minleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin! (Yoksa siz bunu yaparak) Kendi aleyhinize **Allah**'a apaçık bir delil vermek (ve O'nun azabını üzerinize çekmek) mi istiyorsunuz?

145. Şüphe yok ki münafıklar (cehennem) ateşin(in) en alt tabakasındadırlar. (Orada) Onlara asla bir yardımcı da bulamazsın!

146. Ancak tövbe edip (nefislerini) ıslah edenler, **Allah**'a (O'nun muhabbetine) sımsıkı sarılanlar ve dinlerini (O'na hiçbir şeyi şirk koşmayarak yalnız) **Allah**'a has kılanlar müstesna. İşte onlar mü'minlerle beraberdirler ve **Allah**, mü'minlere büyük bir mükâfat verecektir.

147. Eğer siz (**Allah**'tan size gelen her türlü nimete) şükreder ve (O'na) iman ederseniz **Allah** size ne diye azap etsin ki! **Allah Şâkir**'dir, **Alîm**'dir (şükredilmeye layık hakiki zattır ve her şeyi, herkesi bilendir).

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ
سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ اِنْ تُبْدُوا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوهُ اَوْ تَعْفُوا
عَنْ سُوٓءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ
وَرُسُلِهٖ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّفَرِّقُوْا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ
نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَّنَكْفُرُ بِبَعْضٍ ۙ وَّيُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَّخِذُوْا
بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ۙ ﴿١٥٠﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ حَقًّا ۚ وَاَعْتَدْنَا
لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ
وَلَمْ يُفَرِّقُوْا بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ اُولٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ؕ
وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۚ ﴿١٥٢﴾ يَسْـَٔلُكَ اَهْلُ الْكِتٰبِ
اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتٰبًا مِّنَ السَّمَآءِ فَقَدْ سَاَلُوْا مُوْسٰٓى اَكْبَرَ
مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُوْٓا اَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ
ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ فَعَفَوْنَا
عَنْ ذٰلِكَ ۚ وَاٰتَيْنَا مُوْسٰى سُلْطَانًا مُّبِيْنًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ
الطُّوْرَ بِمِيْثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُلْنَا
لَهُمْ لَا تَعْدُوْا فِى السَّبْتِ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿١٥٤﴾

148. **Allah**, kötü sözün açıkça söylenmesini sevmez; ancak zulme uğrayan müstesna. **Allah Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi ve herkesi işiten ve bilendir).

149. Bir hayrı açıklar veya gizlerseniz yahut (kendinize yapılan) bir kötülüğü affederseniz, (bilin ki) muhakkak ki **Allah Afuvv**'dur, **Kadîr**'dir (affı sonsuz ve sınırsız olan, kudretiyle de her şeyi hükmü altında tutandır).

150. Şüphesiz ki **Allah**'ı ve resullerini inkâr edenler, **Allah** ile resullerinin arasını ayırmak (**Allah**'a inanıp resullerini inkâr etmek) isteyenler ve, "(biz resullerin) bir kısmına iman ederiz, bir kısmını da inkâr ederiz" diyenler ve böylece bu (ikisinin; yani imanla küfr)ün arasında bir yol tutmak isteyenler var ya,

151. İşte onlar hakiki kâfirlerdir. Ve Biz, kâfirler için (âhirette) aşağılayıcı bir azap hazırladık.

152. **Allah**'a ve resullerine iman eden ve onlardan hiçbirinin arasında ayrım yapmayanlara gelince, işte (**Allah**) onlara yakında mükâfatlarını verecektir. **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

153. (Resulüm!) Ehl-i kitap(tan olan Yahudiler) senden; gökten kendilerine bir kitap indirmeni istiyor. Andolsun ki onlar Mûsâ'dan bunun daha büyüğünü istemişler de, "bize **Allah**'ı (zahiri gözlerimizle) açıkça göster" demişlerdi. (Böyle söyleyerek nefislerine) Zulmetmeleri sebebiyle hemen onları (bir) yıldırım yakalayıverdi. Sonra kendilerine apaçık deliller gelmesinin ardından buzağıyı (ilâh) edindiler. Biz (onları) bu (yaptıkları)ndan (sonra yine de) affettik. Ve Mûsâ'ya apaçık bir yetki (ve hâkimiyet) verdik.

154. (Tevrât ile amel edeceklerine dair) Verdikleri sağlam söz sebebiyle Tûr (Dağı'n)ı da üstlerine kaldırdık ve onlara, "(fethedeceğiniz şu kentin) kapı(sın)dan secde ederek girin" dedik. Yine onlara, "cumartesi (günü çalışma yasağı) konusunda haddi aşmayın" dedik ve onlardan pek sağlam bir söz aldık.

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَقَتْلِهِمُ الْاَنْۢبِيَآءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ؕ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ
اللّٰهِ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ؕ وَاِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا
فِيهِ لَفِى شَكٍّ مِنْهُ ؕ مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ
يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَاِنْ
مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهٖ قَبْلَ مَوْتِهٖ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُونُ
عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۚ ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ
اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا
وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ؕ وَاَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِى الْعِلْمِ
مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ
مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُونَ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ اَجْرًا عَظِيمًا ۚ ﴿١٦٢﴾

155. Fakat (**Allah**'a) verdikleri sağlam sözü bozmaları, **Allah**'ın âyetlerini inkâr etmeleri, haksız yere nebîleri öldürmeleri ve, "(senin bize anlattığın şeye karşı) bizim kalplerimiz perdelidir" demelerinden dolayı (onları lanetledik, onlara türlü belalar verdik. Onların kalpleri perdeli değildir). Bilakis küfürleri sebebiyle **Allah** onların (kalplerinin) üzerine mühür vurmuştur, bu yüzden pek azı müstesna, iman etmezler.

156. (Onların kalplerinin mühürlenmesinin sebebi, Îsâ'yı) İnkâr etmeleri ve Meryem'e büyük bir iftirada bulunmaları,

157. Ve "doğrusu biz, **Allah**'ın resulü (olan) Meryem oğlu Îsâ Mesîh'i öldürdük" demelerindendir. Hâlbuki onu ne öldürdüler ne de onu astılar; fakat kendilerine öyle (olmuş gibi) geldi. Gerçekten onun hakkında ihtilafa düşenler bundan dolayı tam bir şüphe içindedirler. Onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur, sadece zanna uyuyorlar ve (biliniz ki) onu kesin olarak öldürmediler.

158. Bilakis **Allah** onu kendi (katı)na yükseltti. **Allah Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

159. Ehl-i kitaptan hiç kimse yoktur ki ölümünden önce (sekerat hâlinde onu **Allah**'ın resulü olarak tanıyıp kendilerine fayda vermeyecek bir imanla) ona mutlaka iman etmeyecek olsun. Kıyamet gününde ise o, onların aleyhine şahidlik edecektir.

160. Biz, Yahudilerin (hem kendilerine hem de başkalarına) zulmetmeleri sebebiyle kendilerine (daha önce) helâl kılınmış olan temiz şeyleri onlara haram kıldık. Çünkü onlar (insanlardan) birçoklarını **Allah**'ın yolundan alıkoyuyor,

161. Men edildikleri hâlde faizi alıyor ve bâtıl (olan haram yollar)la insanların mallarını yiyorlardı. Biz, onlardan (küfürlerinde inat edip) kâfir olanlar için (âhiret günü) elem verici (iç yakan) bir azap hazırladık.

162. Fakat onlardan ilimde derinleşmiş olanlar, sana indirilen (Kur'ân)a ve senden önce indirilen (diğer kitap)lara iman eden mü'minler, salâtı ikâme ed(erek hem **Allah**'ın resulünü hem de dinini destekleyerek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)anlar, zekâtı ver(erek nefsinin cimriliğini temizley)enler, **Allah**'a ve âhiret gününe iman edenler var ya, işte onlara büyük bir mükâfat vereceğiz.

إِنَّآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ كَمَآ اَوْحَيْنَآ اِلٰى نُوحٍ وَّالنَّبِيّٖنَ
مِنْ بَعْدِهٖ ۚ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْاَسْبَاطِ وَعِيسٰى وَاَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهٰرُونَ وَسُلَيْمٰنَ ۚ
وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُورًا ۚ ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۭ وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوسٰى
تَكْلِيمًا ۚ ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌۢ بَعْدَ الرُّسُلِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾
لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَآ اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهٗ بِعِلْمِهٖ ۚ وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ
يَشْهَدُوْنَ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا ضَلٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
وَظَلَمُوْا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۙ ﴿١٦٨﴾
اِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ
عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاۗءَكُمُ الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ
مِنْ رَّبِّكُمْ فَاٰمِنُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ۭ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ
مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

163. (Resulüm!) Biz Nûh'a ve ondan sonraki nebîlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrâhîm'e, İsmâîl'e, İshâk'a, Yakûb'a, (onun) torunlar(ın)a ve Îsâ'ya, Eyyûb'a, Yûnus'a, Hârûn'a ve Süleymân'a da vahyettik. Dâvûd'a da Zebûr'u verdik.

164. Daha önce sana anlattığımız resullere ve sana anlatmadığımız (daha nice) resullere de (vahyettik). Ve **Allah**, Mûsâ ile (diğer resullerden farklı olarak bir de) kelimelerle konuştu.

165. (Biz) Müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak resuller (gönderdik) ki insanların (kendilerine gelen) resullerden sonra (iman etmemek için) **Allah**'a karşı bir bahaneleri olmasın! **Allah Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

166. (Resulüm! Müşrikler senin **Allah**'ın resulü olduğuna ve bu Kitâb'ın O'nun tarafından indirildiğine iman etmiyorlar) Fakat **Allah** sana indirdiği (bu Kur'ân)ı kendi ilmiyle indirmiş olduğuna şahidlik eder. Melekler de (buna) şahidlik ederler. Kaldı ki şahid olarak **Allah** yeter.

167. (Resulümüzü ve âyetlerimizi) İnkâr edip de (insanları) **Allah** yolundan alıkoyanlar var ya, gerçekten onlar, (haktan) uzak (derin) bir dalâlete sapmışlardır.

168. Şüphesiz ki (resulünü ve âyetlerini) inkâr edip (onlara) zulmedenleri, **Allah** (âhiret günü) ne mağfiret edecek ne de onları (hakiki kurtuluş olan cennetin) yol(un)a iletecektir.

169. (**Allah** onları) Ancak içinde ebedi kalacakları cehennemin yoluna iletecektir. Bu ise **Allah**'a göre pek kolaydır.

170. Ey insanlar! Andolsun ki resul size **Rabb**inizden Hakk (olan âyetler)le gelmiştir (bunda hiçbir şüphe yoktur). O hâlde (hemen ona) iman edin, sizin için hayırlı olan (budur). Eğer (onu ve getirdiği âyetleri) inkâr ederseniz, (bilin ki) şüphesiz, göklerde ve yerde ne varsa (hepsi) **Allah**'ındır (O'nun sizin iman etmenize ihtiyacı yoktur). **Allah Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

يَآ اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِى دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ
اِلَّا الْحَقَّ ؕ اِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ
اللّٰهِ وَكَلِمَتُهٗ ۚ اَلْقٰيهَآ اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ ۫ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ
وَرُسُلِهٖ ۚ وَلَا تَقُولُوا ثَلٰثَةٌ ؕ اِنْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ ؕ اِنَّمَا اللّٰهُ
اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ؕ سُبْحَانَهٗٓ اَنْ يَّكُونَ لَهٗ وَلَدٌ ۘ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ۚ ﴿١٧١﴾ لَنْ يَّسْتَنْكِفَ
الْمَسِيحُ اَنْ يَّكُونَ عَبْدًا لِّلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ؕ
وَمَنْ يَّسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ
جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيهِمْ
اُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۚ وَاَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا
وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ۙ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مِّنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾ يَآ اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ
جَآءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا
﴿١٧٤﴾ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوا بِهٖ فَسَيُدْخِلُهُمْ
فِى رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ ۙ وَّيَهْدِيهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ؕ ﴿١٧٥﴾

cektir. Onlar, (âhiret günü) kendileri için Allah'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı bulacaklardır.

174. Ey insanlar! Şüphesiz size Rabbinizden kesin bir delil (olan Allah'ın resulü) geldi ve Biz size apaçık bir Nûr (olan Kur'ân'ı) indirdik.

175. Allah'a iman edip O'na (O'nun muhabbetine) sımsıkı sarılanlar var ya, (işte Allah) onları kendinden bir rahmet ve lütfun içine koyacak ve onları kendisine varan sırât-ı mustakîme (dosdoğru yola) hidâyet edecektir.

171. Ey ehl-i kitap! Dininizde sınırları aşmayın ve Allah'a karşı haktan başkasını söylemeyin! Meryem oğlu Îsâ Mesîh, ancak Allah'ın resulü, Meryem'e ilka ettiği kelimesi ve O'ndan bir rûhtur. Öyleyse Allah'a ve resullerine iman edin! "(Allah) Üçtür" demeyin, kendi hayrınıza (bundan) vazgeçin! Allah ancak Vâhid (sıfatlarında ve isimlerinde tek) olan İlâh'tır. O, Subhân'dır, çocuk sahibi olmaktan (münezzehtir). Göklerdeki her şey ve yerdeki her şey O'nundur. Vekîl olarak Allah yeter.

172. Ne (Îsâ) Mesîh ne de (Allah'a) yakın melekler, Allah'a âbd ol(up kulluk et)mekten asla çekinmezler. Kim O'na âbd ol(up kulluk et)mekten çekinir ve (kibirlenerek) büyüklük taslarsa (bilsin ki Allah, bu söylediklerinin hesabını sormak için) onların hepsini yakında huzuruna toplayacaktır.

173. İman edip sâlih ameller işleyenlere gelince, (Allah) onların mükâfatlarını tastamam verecek ve kendi fazlından onlara (lütuf ve ihsanını) arttıracaktır. (Allah'a kulluk etmekten) Çekinenlere ve (kibirlenerek) büyüklük taslayanlara gelince, onlara da elem verici (iç yakan) bir azap ile azap ede-

يَسْتَفْتُونَكَ ۖ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ ۚ اِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ
لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ اُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ يَرِثُهَا
اِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ
مِمَّا تَرَكَ ۚ وَاِنْ كَانُوا اِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاۤءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ
الْاُنْثَيَيْنِ ۗ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اَنْ تَضِلُّوا ۗ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

سُورَةُ الْمَآئِدَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۚ اُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا مَا يُتْلٰى
عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾ يَآ
اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَآئِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا
الْقَلَآئِدَ وَلَآ اٰمِّينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۚ
وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا ۚ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوا ۘ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۖ وَلَا
تَعَاوَنُوا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

176. (Resulüm!) Senden (babası ve çocuğu bulunmayanların mirası hakkında) fetva istiyorlar. De ki: "Babası ve çocuğu bulunmayan kimsenin (mirası) hakkındaki fetvayı **Allah** size veriyor: 'Eğer çocuğu olmayan bir kişi ölür de onun bir kız kardeşi bulunursa bıraktığının yarısı onundur. Eğer (ölen kadın ise ve onun da) çocuğu yoksa (sadece erkek kardeşi varsa bu sefer erkek kardeşi tamamen) ona vâris olur. Fakat (ölenin vârisleri) iki kız (kardeş) iseler, bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer erkekli, kadınlı daha fazla kardeş mevcut ise erkeğe, kadının payının iki misli vardır.' Dalâlete düşmeyesiniz diye **Allah** size (bunları) açıklıyor." **Allah**, her şeyi (en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

5- Mâide SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 120 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! (Bir söz verdiğiniz zaman) Akitleri (nizin gereğini) yerine getirin! İhramlı iken Avlanmayı helâl saymamanız şartıyla, (aşağıda) size oku (nup açıkla)nacak olanların dışında kalan (tüm) hayvanlar, sizin için helâl kılındı. Muhakkak ki **Allah**, dilediği hükmü verir.

2. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah**'ın (hac ibadeti için tayin ettiği) nişanelerine, haram aya, (**Allah** adına kesilmiş) kurbana, (onun boynuna asılan) gerdanlıklara, **Rabb**lerinin lütuf ve rızasını arayarak Beyt-i Harâm'a gelenlere (saygısızlık edip bu yaptıklarınızı) helâl saymayın! İhramdan çıktığınız zaman (isterseniz) avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Harâm'dan alıkoydular diye bir kavme olan kin(iniz), sakın sizi haddi aşmaya sevk etmesin! Siz iyilik ve takvâ üzerine yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerine yardımlaşmayın ve **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! Çünkü **Allah**, cezası pek şiddetli olandır.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ لِغَيْرِ
اللّٰهِ بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَآ أَكَلَ
السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
بِالْأَزْلَامِ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ اَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ
عَلَيْكُمْ نِعْمَتِى وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ
فِى مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَسْـَٔلُونَكَ
مَاذَآ أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ
مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ فَكُلُوا مِمَّآ أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ
وَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝
اَلْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ
وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَآ اٰتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِى أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِى الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝

luluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! Muhakkak ki **Allah**, hesabı süratlice görendir.

5. Bugün size (bütün) temiz şeyler helâl kılınmıştır. (Daha önce) Kendilerine kitap verilenlerin yiyeceği size helâl, sizin yiyeceğiniz de onlara helâldir. Mü'min kadınlardan iffetli olanlar ile sizden önce kendilerine kitap verilenlerden iffetli kadınlar da zina etmeksizin, gizli dost tutmaksızın, namuslu bir şekilde mehirlerini ödediğiniz takdirde (size helâldir). Kim (ehl-i kitapta bulunan) imanı inkâr ederse andolsun ki onun ameli boşa gitmiştir ve o, âhirette de hüsrana uğrayanlardandır.

3. Size sadece ölü (hayvanın eti), kan, domuz eti ve **Allah**'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvanın eti haram kılındı), bir de (canı çıkmadan yetişip) kestiğiniz müstesna; boğulmuş, (taş, sopa ve benzeri ile) vurul(up öldürül)müş, (yukarıdan) yuvarlan(arak öl)müş, boynuzla(nıp öldürül)müş, yırtıcı hayvan tarafından parçalanmış, dikili taşlar (olan putlar) üzerine boğazlanmış hayvanlar(ın eti) ve fal oklarıyla kısmet aramanız haram kılındı. Bunlar fısktır (insanı yoldan çıkaran kötü şeylerdir). Bugün artık kâfirler, sizin dininiz(i terk edeceğiniz)den (tamamen) umutlarını kesmişlerdir. Artık onlardan (size bir kötülük yaparlar diye) korkmayın! (Yalnızca) Benden korkun! Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm'a razı oldum. O hâlde kim açlık hâlinde günaha meyletmeksizin (ölmeyecek kadar bunlardan yemek) zorunda kalırsa bilsin ki **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

4. (Resulüm! Mü'minler) Sana kendileri için nelerin helâl kılındığını soruyorlar. De ki: "Size (bütün) temiz şeyler helâl kılınmıştır. **Allah**'ın size öğrettiğinden öğretip avcı hâle getirdiğiniz hayvanların sizin için tut(up yakala)dıklarından da yiyin ve (onu av için salarken) üzerine (besmele çekerek) **Allah**'ın ismini zikredin!" **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorum-

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا
وُجُوْهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوْا بِرُءُوْسِكُمْ
وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوْا ؕ
وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ
مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوْا
صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ مِّنْهُ ؕ
مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَّلٰكِنْ يُّرِيْدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ
۝ وَاذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيْثَاقَهُ الَّذِيْ وَاثَقَكُمْ
بِهٖٓ ۙ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۡ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ
بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ
لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ ۡ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ
عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا ؕ اِعْدِلُوْا ۟ هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۡ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝

6. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı ve topuklara kadar da ayaklarınızı meshedin (ve/veya yıkayın)! Eğer cünüp iseniz (boy abdesti alarak) tamamen temizlenin! Fakat hasta (olur) veya bir yolculuk üzerinde bulunursanız yahut sizden biriniz ayak yolundan gelirse ya da kadınlarla (cinsi) münasebette bulunmuşsanız, (abdest veya gusül almanızı gerektiren bu hâllerde bir de) su bulamamışsanız o zaman temiz bir toprakla teyemmüm edin; yüzlerinizi ve (dirseklere kadar) ellerinizi onunla (ovalayıp) meshedin! **Allah** sizin güçlük çekmenizi istemez; ama sizi tertemiz kılmak ve umulur ki şükredersiniz diye size (ihsan ettiği iman) nimetini tamamlamak ister.

7. (Ey iman ettiğini iddia edenler!) **Allah**'ın üzerinizdeki (iman) nimetini ve (O'na resulü aracılığıyla verdiğiniz ve) sizi onunla bağladığı sağlam sözünü hatırlayın! Hani (o resule) "(seni) işittik ve itaat ettik" demiştiniz. **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! Muhakkak ki **Allah**, göğüslerin içinde (gizli) olanı (dahi en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

8. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah** için şahidlik yaparak adaleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun! Bir kavme olan kin(iniz), sakın sizi haddi aşmaya sevk etmesin! Adil olun! Bu, takvâya daha yakındır. **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! Muhakkak ki **Allah**, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

9. **Allah**, iman edip sâlih ameller işleyenlere (katından geniş) bir mağfiret ve büyük bir mükâfat vaad etmiştir.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ۝١٠ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُٓوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ
اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ۝١١ وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ بَنِٓى اِسْرَآئِيلَ ۚ
وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَىْ عَشَرَ نَقِيبًا ۭ وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّى
مَعَكُمْ ۭ لَئِنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ
بِرُسُلِى وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا
لَّاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنّٰتٍ
تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ
مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ ۝١٢ فَبِمَا نَقْضِهِمْ
مِيثَاقَهُمْ لَعَنّٰهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً ۚ يُحَرِّفُونَ
الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهٖ ۙ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهٖ ۚ
وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلٰى خَآئِنَةٍ مِنْهُمْ اِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝١٣

10. (Resulümüzü) İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar da cehennemliklerdir.

11. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah**'ın üzerinizdeki (iman) nimetini hatırlayın! Hani bir topluluk size (fenalık yapmak için) el uzatmaya yeltenmişti de **Allah** onların ellerini sizden çekmiş (buna engel olmuş)tu. **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! O hâlde mü'minler, ancak **Allah**'a (güvenip) tevekkül etsinler.

12. Andolsun ki **Allah**, (vaktiyle) İsrâîloğulları'ndan (O'na âbd olacaklarına dair) sağlam (bir) söz almıştı. (Her kabileden birer kişi olmak üzere) Onlardan on iki (kişiyi) de (onların başına) önder atamıştık. **Allah** (onlara) şöyle buyurdu: "Muhakkak ki Ben sizinle beraberim. Eğer namazı ikâme eder(ek her anda huzurumda durmaya çalışır), zekâtı ver(erek nefsinizin cimriliğini temizl)er, resullerime iman eder, onlara (gerektiği gibi kıymet verip) saygı gösterir ve (karşılığını sadece **Allah**'tan almak üzere malınızdan infak edip) **Allah**'a güzel bir borç verirseniz andolsun ki (Ben de) sizin kötülüklerinizi (kıyamet günü) örterim ve sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere koyarım. Fakat bundan sonra sizden kim inkâr ederse şüphesiz (o), dümdüz (ve Hakk'a dosdoğru varan) yoldan sapmış olur."

13. Fakat (Bize) verdikleri (o) sağlam sözlerini bozmaları sebebiyle Biz de onları lanetledik ve kalplerini katılaştırdık. Onlar, (Tevrât'taki) kelimelerin konuldukları yerleri tahrif ed(ip değiştir)irler ve kendilerine nasihat edilen (o kitap)tan bir nasip (almay)ı da unuttular. İçlerinden pek azı müstesna, onlardan daima bir hainlik görürsün. (Resulüm!) Yine de sen onları affet ve (en güzel şekilde onlara) muamele et! Çünkü **Allah**, muhsinleri (güzellik yapıp güzel olanları) sever.

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّا نَصَارٰٓى اَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ
فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهٖ ۠ فَاَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۭ وَسَوْفَ
يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُوْنَ ۝١٤ يٰٓاَهْلَ
الْكِتٰبِ قَدْ جَاۗءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ
كَثِيْرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُوْنَ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَعْفُوْا
عَنْ كَثِيْرٍ ۭ قَدْ جَاۗءَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَّكِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ۙ ۝١٥
يَّهْدِيْ بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهٗ سُبُلَ السَّلٰمِ
وَيُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِهٖ
وَيَهْدِيْهِمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝١٦ لَقَدْ كَفَرَ
الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۭ قُلْ
فَمَنْ يَّمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْـــًٔا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُّهْلِكَ
الْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۭ
وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۭ
يَخْلُقُ مَا يَشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝١٧

14. (Biz, Yahudilerden olduğu gibi) "Biz Hristiyanız" diyenlerden de sağlam (bir) söz almıştık; ama onlar da kendilerine nasihat edilen (İncîl)den bir nasip (almay)ı unuttular. Bu sebeple kıyamet gününe kadar (onların) aralarına düşmanlık ve kin saldık. Yakında (gerçekleşecek olan kıyamet günü) **Allah** onlara yaptıklarını (bir bir) haber verecektir.

15. Ey ehl-i kitap! Resulümüz (olan Muhammed) size kitaptan gizlemekte olduğunuz birçok şeyi açıklamak için geldi. O, birçok (kusurunuzu) da affediyor. Gerçekten size **Allah**'tan bir nûr (olan resulü) ve apaçık bir Kitâb (olan Kur'ân) gelmiştir.

16. **Allah**, onunla rızasına tabi olanları selâmet yollarına hidâyet eder ve onları izniyle (cehalet ve nefsani) karanlıklardan nûra çıkarıp sırât-ı mustakîme (**Allah**'a dosdoğru varan yola) hidâyet eder.

17. Andolsun ki, "şüphesiz **Allah**, o Meryem oğlu (Îsâ) Mesîh'tir" diyenler kâfir olmuşlardır. (Resulüm!) De ki: "Peki (**Allah**, sizin ilâh zannettiğiniz) Meryem oğlu (Îsâ) Mesîh'i, annesini ve yeryüzündekilerin hepsini helâk etmek istese **Allah**'a karşı kimin bir şeye gücü yetebilir?" Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin mülkü (hakimiyet ve hükümranlığı yalnız) **Allah**'a aittir. O, dilediğini yaratır; çünkü **Allah** her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارٰى نَحْنُ اَبْنٰٓؤُا اللّٰهِ وَاَحِبَّآؤُهٗ ؕ قُلْ
فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ ؕ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ؕ يَغْفِرُ
لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا ۫ وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝١٨ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ
رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُولُوا مَا جَآءَنَا
مِنْ بَشِيرٍ وَّلَا نَذِيرٍ ۫ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَشِيرٌ وَّنَذِيرٌ ؕ وَاللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ۧ ۝١٩ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اذْكُرُوا
نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيكُمْ اَنْۢبِيَآءَ وَجَعَلَكُمْ مُّلُوكًا ۖ
وَّاٰتٰىكُمْ مَّا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِينَ ۝٢٠ يٰقَوْمِ ادْخُلُوا
الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِى كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلٰٓى اَدْبَارِكُمْ
فَتَنْقَلِبُوا خٰسِرِينَ ۝٢١ قَالُوا يٰمُوسٰٓى اِنَّ فِيهَا قَوْمًا
جَبَّارِينَ ۖ وَاِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوا مِنْهَا ۚ فَاِنْ يَّخْرُجُوا
مِنْهَا فَاِنَّا دٰخِلُونَ ۝٢٢ قَالَ رَجُلٰنِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ
اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۚ فَاِذَا دَخَلْتُمُوهُ
فَاِنَّكُمْ غٰلِبُونَ ۙ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُٓوا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝٢٣

yın, yoksa (dünya ve âhirette) hüsrana uğrayanlardan olursunuz."

22. Onlar dediler ki: "Ey Mûsâ! Orada zorba bir kavim var, onlar oradan çıkıncaya kadar biz oraya asla girmeyiz. Eğer oradan çıkarlarsa biz de hemen (oraya) gireriz."

23. (Onların içinden **Allah**'tan) Korkanlardan, **Allah**'ın kendilerine (ilim ve iman) nimet(ini) verdiği iki kişi ise şöyle dedi: "Onların üzerine (şehrin) kapı(sın)dan girin, oraya bir girdiniz mi artık siz galip kimselersiniz (demektir). Eğer mü'min iseniz ancak **Allah**'a (güvenip) tevekkül edin!"

18. Yahudiler ve Hristiyanlar, "biz, **Allah**'ın oğulları ve sevgilileriyiz" dedi(ler). (Resulüm!) De ki: "Öyleyse (**Allah**), günahlarınızdan dolayı niçin size azap ediyor? Bilakis siz de O'nun yarattığı insanlardansınız." (O) Dilediği kimseyi (rahmetinden dolayı) mağfiret eder, dilediği kimseye de (hak ettiği için) azap eder. Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü (hakimiyet ve hükümranlığı yalnız) **Allah**'a aittir. Dönüş de ancak O'nadır.

19. Ey ehl-i kitap! (Fetret devrinde) Resullerin arası kesildiği bir sırada resulümüz (olan Muhammed) size (hakkı) açıklamak için geldi ki (kıyamet günü), "bize ne bir müjdeleyici ne de bir uyarıcı geldi" demeyesiniz. Andolsun ki size bir müjdeleyici ve bir uyarıcı gelmiştir. **Allah** her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

20. Hani bir zamanlar Mûsâ, kavmine şöyle demişti: "Ey kavmim! **Allah**'ın üzerinizdeki (iman) nimetini hatırlayın! Zira O, içinizde nebîler var etti, sizi (kendi kendinizin) efendileri kıldı ve (bu zamanda vahyi taşıma şerefini size bahşederek) âlemlerden hiç kimseye vermediğini size verdi."

21. "Ey kavmim! **Allah**'ın size (vatan olarak) yazdığı, mukaddes toprak (olan Kudüs)e girin ve (düşmandan korkarak) arkanızı dön(üp kaç)ma-

قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَآ اَبَدًا مَّا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَآ اِنَّا هٰهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّى
لَآ اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِى وَاَخِى فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِينَ سَنَةً ۚ
يَتِيهُونَ فِى الْاَرْضِ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ ابْنَىْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ ۘ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ
مِنْ اَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ ۭ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ ۭ قَالَ
اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ اِلَىَّ يَدَكَ
لِتَقْتُلَنِى مَآ اَنَا بِبَاسِطٍ يَدِىَ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ ۚ اِنِّى اَخَافُ
اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ اِنِّى اُرِيدُ اَنْ تَبُٓوَاَ بِاِثْمِى وَاِثْمِكَ
فَتَكُونَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ ۚ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِينَ ۚ ﴿٢٩﴾
فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ اَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِينَ
﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِى الْاَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِى
سَوْاَةَ اَخِيهِ ۭ قَالَ يَا وَيْلَتٰى اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُونَ مِثْلَ هٰذَا
الْغُرَابِ فَاُوَارِىَ سَوْاَةَ اَخِى ۚ فَاَصْبَحَ مِنَ النّٰدِمِينَ ۚ ﴿٣١﴾

24. Onlar (yine) dediler ki: "Ey Mûsâ! Onlar orada bulundukça biz oraya asla girmeyiz. Sen ve Rabbin gidip savaşın! Biz burada oturacağız."

25. (Mûsâ) Dedi ki: "Rabbim! Ben kendimden ve kardeşimden başkasına güç yetiremiyorum, bizimle bu fâsıklar topluluğunun arasını ayır!"

26. (Allah, şöyle) Buyurdu: "Şüphesiz (bu yaptıklarına karşılık) orası onlara kırk yıl haram kılınmıştır. (Bu müddet içinde) Yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşacaklardır. Artık sen, bu fâsıklar topluluğu için üzülme!"

27. (Resulüm! Sen) Onlara, Âdem'in iki oğlunun (Hâbil ile Kabil'in) haberini de hak olarak oku! Hani ikisi de (Allah'a) birer kurban takdim etmişlerdi de birisinden (kurbanı) kabul edilmiş, diğerinden ise kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen Kabil, kıskançlıkla Hâbil'e) "Andolsun seni mutlaka öldüreceğim" demişti. (Hâbil ise) Dedi ki: "Allah ancak muttakilerden (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlardan kurbanı) kabul eder."

28. "Andolsun ki eğer sen, beni öldürmek için elini bana uzatırsan, ben seni öldürmek için elimi sana asla uzatacak değilim; çünkü ben, âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım."

29. "(Eğer sen böylesine kötü bir işi yaparsan) Ben isterim ki hem benim günahımı hem de kendi günahını yüklenip ateş ehlinden olasın. (Nefsine zulmeden) Zalimlerin cezası işte budur."

30. (Hâbil'in bu sözleri Kabil'e fayda vermedi) Sonunda nefsi onu kardeşini öldürmeye sevk etti ve onu öldürdü. Böylece (hem dünyada hem de âhirette) hüsrana uğrayanlardan oldu.

31. Derken Allah, (ne yapacağını bilemediği) kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini ona göstermek için (öldürdüğü kargayı) yeri eşeley(erek göm)en bir karga gönderdi. (Bunun üzerine Kabil) "Yazıklar olsun bana! Şu karga kadar olamayıp kardeşimin cesedini gömmekten âciz miyim ben" dedi ve (yaptığına) pişman olanlardan oldu.

مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ ۚۛ كَتَبْنَا عَلٰى بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ اَنَّهُ مَنْ
قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِى الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا
قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا ؕ وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَآ اَحْيَا
النَّاسَ جَمِيعًا ؕ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ۫ ثُمَّ
اِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ فِى الْاَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ۝
اِنَّمَا جَزٰٓؤُا الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ
فِى الْاَرْضِ فَسَادًا اَنْ يُقَتَّلُٓوا اَوْ يُصَلَّبُٓوا اَوْ تُقَطَّعَ
اَيْدِيهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ ؕ
ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْىٌ فِى الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ۝ ۙ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ ۚ
فَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۚ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُٓوا اِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِى سَبِيلِهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَا
فِى الْاَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ
يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝

32. İşte bu yüzdendir ki Biz, İsrâîl-oğulları'na (Tevrât'ta) şöyle yazmıştık: "Kim bir canı, bir can karşılığı veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya karşılık olmaksızın (haksız yere zahiren veya manen) öldürürse bütün insanları öldürmüş gibidir. Her kim de birini (zahiren veya manen) yaşatırsa bütün insanları yaşatmış gibidir."* Andolsun ki resullerimiz onlara apaçık deliller (âyetler ve mucizeler) getirdiler; fakat bundan sonra da onlardan çoğu yine yeryüzünde (dünya menfaati uğruna hayatını israf eden) müsrifler oldular.

**Manen öldürme; birini imandan alıkoymak veya küfrüne sebep olmaktır. Manen yaşatma veya diriltme ise; Allah'ın vahyiyle birinin hidâyetine vesile olmaktır.*

33. Allah ve resulüne savaş açanların ve yeryüzünde fesad çıkarmaya çalışanların cezası; ancak (birini öldürmüşlerse kendilerinin de) öldürülmeleri veya (malını da alarak öldürmüşlerse) asılmaları veya (sadece mallarını zorla almışlarsa) elleri ile ayaklarının çaprazlama (bağlanıp) kesilmesi veya (tehditle insanları korkutmuşlarsa, bulundukları) yerden sürgün edilmeleridir. Bu, onların dünyadaki rezilliğidir, âhirette ise onlar için büyük bir azap vardır.

34. Ancak, siz kendilerini ele geçirmeden önce (tövbe ederek yanlıştan) dönenler müstesna. Şunu iyi bilin ki şüphesiz Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

35. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Allah'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! O'na (yaklaşmak için bir hidâyetçi ile) vesile arayın ve O'nun yolunda cihad edin ki felaha (kurtuluş ve saadete) eresiniz.

36. Şüphe yok ki yeryüzünde bulunanların hepsi ve bununla beraber bir misli daha gerçekten kâfirlerin olsa ve kıyamet gününün azabından kurtulmak için onu feda etseler (bu verdikleri o gün) onlardan asla kabul edilmez. Onlar için (artık sadece) elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

يُرِيدُونَ اَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا ۡ
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۝٣٧ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوٓا
اَيْدِيَهُمَا جَزَآءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ۝٣٨ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهٖ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ
يَتُوبُ عَلَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝٣٩ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ
اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ
وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ۝٤٠
يٰٓاَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِى الْكُفْرِ
مِنَ الَّذِينَ قَالُٓوا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ ۛ
وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمّٰعُونَ لِلْكَذِبِ سَمّٰعُونَ لِقَوْمٍ
اٰخَرِينَ ۙ لَمْ يَاْتُوكَ ؕ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهٖ ۛ
يَقُولُونَ اِنْ اُوتِيتُمْ هٰذَا فَخُذُوهُ وَاِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ
فَاحْذَرُوا ؕ وَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهٗ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ
شَيْـًٔا ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ ؕ
لَهُمْ فِى الدُّنْيَا خِزْىٌ وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝٤١

37. (Onlar o gün) Ateşten çıkmak isterler; fakat oradan çıkacak değillerdir. Onlar için (orada) daimi bir azap vardır.

38. Hırsızlık eden erkek ve hırsızlık eden kadının (yaptıklarının sonucunda) kazandıkları (günahları)na karşılık **Allah**'tan ibret verici bir ceza olmak üzere (sağ) ellerini kesin! **Allah Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

39. Fakat kim (hem kendine hem de başkalarına yaptığı) bu zulümden sonra tövbe edip (nefsini) ıslah ederse, şüphesiz **Allah** onun tövbesini kabul eder. Çünkü **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

40. Bilmez misin ki göklerin ve yerin mülkü (hakimiyet ve hükümranlığı tamamen) **Allah**'a aittir. (O) Dilediği kimseye (hak ettiği için) azap eder, dilediği kimseyi de (rahmetinden dolayı) mağfiret eder; çünkü **Allah** her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

41. Ey resul! Küfürde yarışanlar seni üzmesin! Onlar ki kalpleri iman etmediği hâlde ağızlarıyla "iman ettik" diyen (münafık)lar ve (âyetleri) yalanlamak için (sana) kulak veren, (bir de) sana gelmeyen başka bir kavim için (casusluk yaparak mü'minlerin konuşmalarına) kulak veren Yahudilerdir. (Onlar kitaptaki) Kelimeleri yerlerin(e konulduk)tan sonra tahrif ed(ip değiştir)irler. Ve (şöyle) derler: "Eğer size bu (hüküm bizim değiştirdiğimiz gibi) verilirse onu hemen alın, eğer o (şekilde) verilmezse (ondan) sakının!" **Allah**, kimi (küfründeki ısrarı yüzünden) fitneye düşürmek isterse artık sen **Allah**(tan gelecek azab)a karşı onun lehine bir şeye güç yetiremezsin! İşte onlar (**Allah**'ın âyetlerinin hükmünü değiştirmek istemeleri sebebiyle), **Allah**'ın, kalplerini temizlemek istemediği kimselerdir. Onlar için dünyada bir rezillik ve âhirette ise (yine) onlar için büyük bir azap vardır.

سَمّٰعُونَ لِلْكَذِبِ اَكّٰلُونَ لِلسُّحْتِ ؕ فَاِنْ جَآءُوْكَ فَاحْكُمْ
بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ
فَلَنْ يَّضُرُّوْكَ شَيْـًٔا ؕ وَاِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ؕ اِنَّ
اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحَكِّمُوْنَكَ وَعِنْدَهُمُ
التَّوْرٰىةُ فِيْهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ؕ وَمَآ
اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ۘ ﴿٤٣﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيْهَا هُدًى
وَّنُوْرٌ ۚ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّوْنَ الَّذِيْنَ اَسْلَمُوْا لِلَّذِيْنَ هَادُوْا
وَالرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوْا مِنْ كِتٰبِ
اللّٰهِ وَكَانُوْا عَلَيْهِ شُهَدَآءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ
وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِىْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ
اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ
فِيْهَآ اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ ۙ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ
بِالْاَنْفِ وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ ۙ وَالْجُرُوْحَ
قِصَاصٌ ؕ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهٖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهٗ ؕ وَمَنْ
لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٤٥﴾

ler gibi) âyetlerimi (dünya malı gibi) az bir pahaya satmayın! Kim Allah'ın indirdiği (hükümler) ile hükmetmezse, işte onlar kâfirlerin ta kendileridir.

45. Biz, o (Tevrât)ta onlara (şöyle) yazmıştık: "Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş, yaralara ise (ayniyle) kısas (vardır)." Fakat kim bu (kısas hakkı)nı bağışlarsa o kendisi için kefaret olur. Kim Allah'ın indirdiği (hükümler) ile hükmetmezse işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

42. O (münafıklar ve Yahudi)ler (âyetleri) yalanlamak için (sana) kulak verirler, durmadan haram yerler. Eğer (aralarında hüküm vermen için) sana gelirlerse (ister) aralarında hüküm ver veya onlardan yüz çevir! Eğer onlardan yüz çevirirsen (onlar) sana hiçbir zarar veremezler. Şayet (aralarında) hüküm verirsen de aralarında adaletle hükmet! Çünkü Allah, adil olanları sever.

43. (Resulüm!) İçinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrât yanlarında olduğu hâlde nasıl seni hakem kılıyorlar da sonra bunun ardından (senin verdiğin hükme de) yüz çeviriyorlar? Çünkü onlar (kendi kitaplarına da sana da) iman etmiş kimseler değillerdir.

44. İçinde bir hidâyet ve bir nûr olan Tevrât'ı muhakkak ki Biz indirdik. (Allah'a) Teslim olmuş nebîler, onunla Yahudilere hüküm verirlerdi. Allah'ın kitabını muhafaza etmekle görevlendirildikleri için Rabbanîler (yalnız Allah'a ihlâsla âbd olanlar) ve ahbâr (ilim sahibi zatlar) da (onunla hükmeder) ve on(un Allah'ın kitabı olduğun)a şahidlik ederlerdi. Şu hâlde (ey mü'minler! Size bir kötülük yaparlar diye) insanlardan korkmayın! (Yalnızca) Benden korkun ve (Yahudi-

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ التَّوْرٰيةِ ۖ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۙ وَمُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾
وَلْيَحْكُمْ اَهْلُ الْاِنْجِيلِ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيهِ ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ
بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَاَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا
عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَهُمْ
عَمَّا جَٓاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ
شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِى مَٓا اٰتٰيكُمْ
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۙ ﴿٤٨﴾ وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ
وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَٓا
اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُصِيبَهُمْ
بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ اَفَحُكْمَ
الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

6.Cüz

46. O (nebî ve resul)lerin ardından da Meryem oğlu Îsâ'yı, kendinden önce gelen Tevrât'ı tasdik edici olarak gönderdik. Ona da içinde bir hidâyet ve nûr olan, kendinden önce gelen Tevrât'ı tasdik edici ve takvâ sahipleri (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için bir hidâyet ve bir nasihat olarak İncîl'i verdik.

47. Ve İncîl ehli, **Allah**'ın onda indirdiğiyle hükmetsin (diye buyurduk)! Kim **Allah**'ın indirdiği (hükümler) ile hükmetmezse, işte onlar fâsıkların ta kendileridir.

48. (Resulüm!) Sana da kendinden önceki kitab(lar)ı tasdik edici ve on(lar)ı gözetleyici olmak üzere bu Kitâb'ı hak olarak indirdik. O hâlde (sen), onların arasında **Allah**'ın (sana) indirdiği (bu Kur'ân) ile hükmet ve sana gelen haktan ayrılıp da onların hevâlarına (nefsani arzu ve isteklerine) tabi olma! (Ey insanlar! Biz gönderdiğimiz her nebî ile) Sizden her biriniz için (o devre ait) bir şeriat ve bir yol tayin ettik. Eğer **Allah** dileseydi sizi bir tek (şeriat ve yol üzerinde bulunan bir) ümmet yapardı; fakat size verdiği (farklı şeriat ve yollar)la sizi imtihan etmek için (böyle yaptı). Öyleyse hayır işlerinde yarışın! (Unutmayın!) Sonunda hepinizin dönüşü **Allah**'adır ve (O) ihtilafa düştüğünüz şeyleri(n iç yüzünü) size haber verecektir.

49. (Resulüm!) Onların arasında **Allah**'ın (sana) indirdiği (bu Kur'ân) ile hükmet ve onların hevâlarına (nefsani arzu ve isteklerine) tabi olma! **Allah**'ın sana indirdiği (hükümler)in bir kısmından seni şaşırtmalarından da sakın. Buna rağmen eğer (sana indirilen hükümden yine) yüz çevirirlerse artık bil ki **Allah** ancak onlara bazı günahları yüzünden bir musibet tattırmak ister. Şüphesiz ki insanlardan çoğu gerçekten fâsıktırlar.

50. Yoksa onlar (İslam öncesi) cahiliye devrinin hükmünü mü istiyorlar? Kesin olarak ikna ol(up iman ed)ecek bir toplum için hükmü **Allah**'tan daha güzel kim vardır?

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارٰى اَوْلِيَآءَ ۘ بَعْضُهُمْ
اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۭ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاِنَّهٗ مِنْهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظّٰلِمِيْنَ ۝ فَتَرَى الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يُّسَارِعُوْنَ فِيْهِمْ
يَقُوْلُوْنَ نَخْشٰٓى اَنْ تُصِيْبَنَا دَاۗىِٕرَةٌ ۭ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَ بِالْفَتْحِ اَوْ
اَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهٖ فَيُصْبِحُوْا عَلٰي مَآ اَسَرُّوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ نٰدِمِيْنَ ۝
وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَهٰٓؤُلَاۗءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ اِنَّهُمْ
لَمَعَكُمْ ۭ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوْا خٰسِرِيْنَ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَسَوْفَ يَاْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُّحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْنَهٗٓ
اَذِلَّةٍ عَلَي الْمُؤْمِنِيْنَ اَعِزَّةٍ عَلَي الْكٰفِرِيْنَ ۡ يُجَاهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَلَا يَخَافُوْنَ لَوْمَةَ لَاۗىِٕمٍ ۭ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ
عَلِيْمٌ ۝ اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ
الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رٰكِعُوْنَ ۝ وَمَنْ يَّتَوَلَّ اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغٰلِبُوْنَ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَكُمْ هُزُوًا وَّلَعِبًا مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا
الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَاۗءَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝

51. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Yahudileri ve Hristiyanları dost edinmeyin! (Zira) Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse şüphesiz o da onlardandır. Muhakkak ki **Allah**, (böyle yaparak hem kendi nefsine hem de başkalarına zulmeden) zalim kavmi hidâyete erdirmez.

52. (Resulüm!) Kalplerinde (şeytanın verdiği vesveseyle) bir hastalık bulunan (münafık)ların, "(Müslümanları ileride) çepeçevre kuşata(cak bir musibeti)n bize de isabet etmesinden korkuyoruz" diyerek (Yahudileri ve Hristiyanları dost edinmek için) onların aralarında koşuştuklarını görürsün. Umulur ki **Allah** bir fetih yahut katından (münafıklar hakkında) bir emir getirir de onlar içlerinde gizlediklerine pişman olurlar.

53. (İşte o zaman) İman edenler (ehl-i kitaba dostluk gösteren münafıklar için), "bunlar mıdır sizinle beraber olduklarına dair bütün çaba ve gayretleriyle **Allah**'a yemin edenler?" diyeceklerdir. Onların (bütün) amelleri boşa gitmiş ve (onlar) hüsrana uğrayanlardan olmuşlardır.

54. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Sizden kim dininden dönerse (bilsin ki) **Allah** (onların yerine) öyle bir topluluk getirir ki (**Allah**) onları sever, (onlar da) **Allah**'ı severler. (Onlar) Mü'minlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı ise izzet sahibidirler. (Onlar) **Allah** yolunda (mallarıyla ve canlarıyla) cihad ederler ve hiçbir kınayıcının kınamasından da korkmazlar. Bu, **Allah**'ın dilediğine (hidâyeti isteyene) vereceği lütfu (ve ihsanı)dır. Çünkü **Allah Vâsi**'dir, **Alîm**'dir (ilmi ve rahmetiyle her şeyi ve herkesi kuşatan ve bilendir).

55. Sizin dostunuz ancak **Allah**'tır, resulüdür ve iman edenlerdir. Onlar ki rükû ed(ip **Allah**'ın hükmü karşısında kibirlenmey)erek namazı ikâme eden (her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalışan) ve zekâtı ver(ip nefsinin cimriliğini temizley)en kimselerdir.

56. Kim **Allah**'ı, resulünü ve iman edenleri dost edinirse (bilsin ki) mutlaka galip gelecek olanlar **Allah**'ın taraftarlarıdır.

57. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi alaya alıp eğlence konusu edinenleri ve kâfirleri dost edinmeyin! Eğer (gerçekten) mü'min kimseler iseniz **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)!

وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنْقِمُوْنَ مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ
وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ ۙ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٥٩﴾ قُلْ
هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكَ مَثُوْبَةً عِنْدَ اللّٰهِ ۭ مَنْ لَّعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ
عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيْرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوْتَ ۭ اُولٰۗىِٕكَ شَرٌّ
مَّكَانًا وَّاَضَلُّ عَنْ سَوَاۗءِ السَّبِيْلِ ﴿٦٠﴾ وَاِذَا جَاۗءُوْكُمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا
وَقَدْ دَخَلُوْا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوْا بِهٖ ۭ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوْا يَكْتُمُوْنَ
﴿٦١﴾ وَتَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُوْنَ فِي الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ
السُّحْتَ ۭ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهٰىهُمُ الرَّبّٰنِيُّوْنَ
وَالْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۭ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا
يَصْنَعُوْنَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُوْلَةٌ ۭ غُلَّتْ اَيْدِيْهِمْ وَلُعِنُوْا
بِمَا قَالُوْا ۘ بَلْ يَدٰهُ مَبْسُوْطَتٰنِ ۙ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاۗءُ ۭ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا
مِّنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ۭ وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاۗءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۭ كُلَّمَآ اَوْقَدُوْا نَارًا لِّلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا
اللّٰهُ ۙ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٦٤﴾

58. (Onlar, siz ezan okuyarak mü'minleri) Namaza çağırdığınız zaman onu alaya alıp eğlence konusu yaparlar. Bu, şüphesiz onların akıllarını kullanmayan bir kavim olmalarındandır.

59. (Resulüm! Onlara) De ki: "Ey ehl-i kitap! Sırf **Allah**'a, bize indirilen (Kitâb)a ve daha önce indirilen (kitap)lara iman ettiğimiz için mi (bize düşmanlık besleyerek) bizden intikam alıyorsunuz? Oysa çoğunuz (yoldan çıkmış) fâsıklarsınız."

60. De ki: **Allah** katında cezası bundan daha şerli olanı size haber vereyim mi? **Allah**'ın lanetlediği ve gazap ettiği, onlardan (nefsini) maymunlar, domuzlar (gibi doymak bilmez bir hâle sahip) kıldığı ve tâğuta (**Allah**'tan başka herhangi bir varlığa) âbd ol(up kulluk ed)en kimselerdir. İşte bunlar, (âhiret günü) yeri daha şerli, dümdüz (ve Hakk'a dosdoğru varan) yoldan sapmış olanlardır.

61. (Onlar) Siz(in yanınız)a geldikleri zaman, "biz de iman ettik" derler. Hâlbuki (onlar sizin yanınıza) küfürle girmiş ve yine onunla çıkmışlardır. **Allah**, onların (içlerinde) gizlediklerini çok iyi bilendir.

62. (Sen) Onlardan çoğunun günahta, düşmanlıkta ve haram yemede (birbirleriyle) yarıştıklarını görürsün. Onların yapmakta oldukları şey gerçekten ne kötüdür!

63. (İçlerindeki) Rabbanîlerin (yalnız **Allah**'a ihlâsla âbd olması gerekenlerin) ve ahbârın (ilim sahiplerinin) onları, günah olan sözleri söylemekten ve haram yemekten men etmeleri gerekmez miydi! Onların yaptıkları gerçekten ne kötüdür!

64. Yahudiler, "(rızık vermede) **Allah**'ın eli bağlı (ve çok sıkı)dır" dediler. Söyledikleri (bu söz)den ötürü onların elleri bağlansın ve lanete uğrasınlar! Bilâkis, O'nun iki eli de (dünyada da âhirette de kullarına olan ihsanı) açıktır, (O, dilediğini, dilediği kimseye) dilediği gibi verir. (Resulüm!) Andolsun ki sana **Rabb**inden indirilen (bu Kur'ân), onlardan çoğunun azgınlığını ve küfrünü arttırır. Biz (bu hâllerinden dolayı), kıyamet gününe kadar (onların) aralarına düşmanlık ve kin bıraktık. Onlar ne zaman savaş için bir (fitne) ateş(i) yakmışlarsa **Allah** onu söndürmüştür. Onlar yeryüzünde (her daim) fesad çıkarmaya çalışırlar. **Allah** ise fesad çıkaranları sevmez.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتَابِ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ
وَلَاَدْخَلْنَاهُمْ جَنّٰتِ النَّعِيمِ ۝٦٥ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰيةَ
وَالْاِنْجِيلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَاَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ
وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ ؕ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ ؕ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَآءَ
مَا يَعْمَلُونَ ۝٦٦ يٰٓاَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ ؕ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ؕ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ
مِنَ النَّاسِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝٦٧ قُلْ يٰٓاَهْلَ
الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلٰى شَىْءٍ حَتّٰى تُقِيمُوا التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ
وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ؕ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَآ اُنْزِلَ
اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ۝٦٨ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِـُٔونَ
وَالنَّصَارٰى مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝٦٩ لَقَدْ اَخَذْنَا مِيثَاقَ
بَنِٓى اِسْرَآئِيلَ وَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ رُسُلًا ؕ كُلَّمَا جَآءَهُمْ رَسُولٌ
بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُهُمْ ۙ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ۝٧٠

65. Eğer ehl-i kitap(tan olanlar) iman edip takvâ sahibi olsalardı (kulluk sorumluluklarını bilip yerine getirmeye çalışsalardı), onların kötülüklerini (âhirette) mutlaka örter ve elbette onları Naîm cennetlerine koyardık.

66. Eğer onlar Tevrât'ı, İncîl'i ve **Rabb**lerinden kendilerine indirilen (bu Kur'ân)ı (okuyup üzerlerinde ahlaka dönüştürerek hayatlarında) ayağa kaldırsalardı, şüphesiz hem üstlerin(deki manevi nimetler)den hem de ayaklarının altın(daki zahiri nimetler)den yerlerdi. Onlardan orta yolu tutan bir zümre de vardır; fakat onlardan çoğunun yapmakta oldukları şey ne kötüdür!

67. Ey resul! (Sen) **Rabb**inden sana indirilen (Kur'ân)ı tebliğ et! Eğer (bunu) yapmazsan, O'nun (sana verdiği) risalet (görev)ini yerine getirmemiş olursun. **Allah** seni insanlardan korur. Muhakkak ki **Allah**, kâfirler topluluğunu hidâyete erdirmez.

68. De ki: "Ey ehl-i kitap! Siz Tevrât'ı, İncîl'i ve **Rabb**inizden size indirilen (bu Kur'ân)ı (okuyup üzerinizde ahlaka dönüştürerek hayatınızda) ayağa kaldırmadıkça (hakikat namına) hiçbir şey üzerinde değilsiniz." (Resulüm!) Andolsun ki sana **Rabb**inden indirilen (bu Kur'ân), onlardan çoğunun azgınlığını ve küfrünü arttırır. Artık sen, kâfirler topluluğu için üzülme!

69. Muhakkak ki iman edenler, Yahudiler, Sâbiîler ve Hristiyanlar var ya, (işte onlardan her) kim **Allah**'a ve âhiret gününe iman edip sâlih amel işlerse artık onlara (dünyada da âhirette de hiçbir) korku yoktur ve onlar mahzun da olmazlar.

70. Andolsun ki Biz, (vaktiyle) İsrâîloğulları'ndan (**Allah**'a âbd olacaklarına dair) sağlam (bir) söz almış ve onlara resuller göndermiştik. Ne zaman bir resul onlara nefislerinin hoşlanmadığı bir şeyi getirdiyse (ona isyan ettiler ve o resullerden) bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürdüler.

وَحَسِبُوٓا اَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ ۭ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ
بِمَا يَعْمَلُوْنَ ۝٧١ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ
الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۭ وَقَالَ الْمَسِيْحُ يٰبَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ
اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ ۭ اِنَّهٗ مَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ
فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَاْوٰىهُ النَّارُ ۭ وَمَا
لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ۝٧٢ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ
ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّآ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۭ وَاِنْ لَّمْ يَنْتَهُوْا
عَمَّا يَقُوْلُوْنَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ۝٧٣ اَفَلَا يَتُوْبُوْنَ اِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُوْنَهٗ ۭ وَاللّٰهُ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٧٤ مَا الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُوْلٌ ۚ
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۭ وَاُمُّهٗ صِدِّيْقَةٌ ۭ كَانَا يَاْكُلٰنِ
الطَّعَامَ ۭ اُنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ انْظُرْ اَنّٰى
يُؤْفَكُوْنَ ۝٧٥ قُلْ اَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ
لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا ۭ وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝٧٦

71. Ve (yaptıkları bu şeylerin kendileri için) bir fitneye (bela ve musibete) sebep olmayacağını sandılar da (hakka karşı) kör ve sağır oldular. Sonra (tövbe ettiler) **Allah** (da) onların tövbelerini kabul etti. Bunun ardından onlardan çoğu (yine hakka karşı) kör ve sağır oldular. **Allah**, onların yaptıklarını hakkıyla görendir.

72. Andolsun ki, "şüphesiz **Allah**, o Meryem oğlu (Îsâ) Mesîh'tir" diyenler kâfir olmuşlardır. Hâlbuki (Îsâ) Mesîh (onlara şöyle) demişti: "Ey İsrâîloğulları! Benim **Rabb**im ve sizin **Rabb**iniz olan **Allah**'a âbd ol(up kulluk ed)in. Bilin ki kim **Allah**'a şirk koşarsa muhakkak **Allah** ona cenneti haram kılar ve onun varacağı yer ateştir. (O gün nefsine zulmeden) Zalimler için hiçbir yardımcı da yoktur."

73. Andolsun ki, "şüphesiz **Allah**, üçün üçüncüsüdür" diyenler de kâfir olmuşlardır. Hâlbuki **Vâhid** (sıfatlarında ve isimlerinde tek) olan **İlâh**'tan başka hiçbir ilâh yoktur. Eğer (onlar bu) söylediklerinden vazgeçmezlerse, onlardan kâfir olanlara mutlaka elem verici (iç yakan) bir azap dokunacaktır.

74. Onlar hâlâ **Allah**'a tövbe edip O'ndan mağfiret dilemeyecekler mi? Çünkü **Allah** **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

75. Meryem oğlu (Îsâ) Mesîh ancak bir resuldür. Şüphesiz ondan önce de (birçok) resuller gelip geçmiştir. Onun annesi de (**Rabb**ine âbd olacağına dair verdiği söze) sadık olan bir kadındı. İkisi (de her insan gibi) yemek yerdi. Bak, onlara âyetleri(mizi) nasıl da açıklıyoruz, sonra (yine) bak (şeytanın verdiği vesveseyle) nasıl (da haktan) döndürülüyorlar!

76. (Resulüm!) De ki: "**Allah**'ı bırakıp da size ne bir zarar ne de bir fayda vermeye malik olan şeylere mi âbd ol(up kulluk ed)iyorsunuz? Hâlbuki **Allah**, (evet) O, **Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi, herkesi işiten ve bilendir)."

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِىْ دِيْنِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعُوْٓا اَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوْا مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوْا
كَثِيْرًا وَّضَلُّوْا عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ۧ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا مِنْ بَنِىْٓ اِسْرَآئِيْلَ عَلٰى لِسَانِ دَاوٗدَ وَعِيْسَى
ابْنِ مَرْيَمَ ۭ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿٧٨﴾
كَانُوْا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّنْكَرٍ فَعَلُوْهُ ۭ لَبِئْسَ مَا
كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٩﴾ تَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۭ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ
اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِى الْعَذَابِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ
كَانُوْا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوْهُمْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٨١﴾
لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الْيَهُوْدَ
وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِّلَّذِيْنَ
اٰمَنُوا الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰى ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ
قِسِّيْسِيْنَ وَرُهْبَانًا وَّاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٨٢﴾

77. De ki: "Ey ehl-i kitap! Dininizde haksız yere sınırları aşmayın ve (sizden) daha evvel dalâlete düşmüş, birçoklarını da dalâlete düşüren ve dümdüz (Hakk'a dosdoğru varan) yoldan sapmış bir kavmin hevâlarına (nefsani istek ve arzularına) tabi olmayın!"

78. İsrâîloğulları'ndan kâfir olanlar, Dâvûd ve Meryem oğlu Îsâ'nın diliyle lanetlenmişlerdir. Bunun sebebi (âyetlerimize ve resullerimize) isyan etmeleri ve haddi aşmalarıdır.

79. Onlar (bir de) yaptıkları (herhangi bir) kötülükten (birbirlerini) men etmezlerdi. Yapmakta oldukları şey gerçekten ne kötüdür!

80. (Resulüm!) Onlardan çoğunun kâfirlerle dostluk ettiklerini görürsün. Nefislerinin kendileri için (âhirete) gönderdikleri şey ne kötüdür! **Allah** onlara gazap etmiştir ve onlar azap içinde ebedi olarak kalacaklardır.

81. Şayet onlar **Allah**'a, nebîye ve ona indirilen (Kur'ân)a iman etmiş olsalardı, o (müşrik)leri dost edinmezlerdi; fakat onların çoğu (yoldan çıkmış) fâsıklardır.

82. (Resulüm!) İman edenlere düşmanlık etmede insanların en şiddetlisi (olarak) elbette Yahudileri ve (**Allah**'a) şirk koşanları bulursun. İman edenlere sevgi bakımından en yakın (olarak) da "biz Hristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu, onların içinde keşişlerin ve rahiplerin bulunmasındandır; çünkü onlar (**Allah**'a karşı kibirlenip) büyüklük taslamazlar.

وَاِذَا سَمِعُوا مَآ اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُوْلِ تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ تَفِيْضُ
مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوْا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَآءَنَا
مِنَ الْحَقِّ ۙ وَنَطْمَعُ اَنْ يُّدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصّٰلِحِيْنَ
﴿٨٤﴾ فَاَثَابَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوْا جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَذٰلِكَ جَزَاۗءُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿٨٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا لَا تُحَرِّمُوْا طَيِّبٰتِ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۠
وَّاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ
بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُّمُ الْاَيْمَانَ ۚ
فَكَفَّارَتُهٗٓ اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسٰكِيْنَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُوْنَ
اَهْلِيْكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ اَوْ تَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ ۭ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ ۭ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْ ۭ وَاحْفَظُوْٓا
اَيْمَانَكُمْ ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٨٩﴾

83. (Onların) Resule indirilen (bu Kur'ân)ı işittikleri zaman, hakkı tanımalarından dolayı gözlerinden yaşlar boşandığını görürsün. (O vakit onlar) Derler ki: "**Rabb**imiz! (Biz, Senin resulüne ve ona indirdiğin kelamına) İman ettik, artık bizi (vahyini ve resulünü tanıyan) şahidlerle beraber yaz!"

84. "Zaten biz, **Rabb**imizin bizi sâlihler topluluğuyla beraber (cennete) koymasını umarken niçin **Allah**'a ve bize gelen hakka iman etmeyelim?"

85. (Bu) Söylediklerinden dolayı **Allah**, onları içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlerle mükâfatlandırmıştır. Muhsinlerin (güzellik yapıp güzel olanların) mükâfatı işte budur!

86. (Resulümüzü) İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar da cehennemliklerdir.

87. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah**'ın size helâl kıldığı (güzel ve) temiz şeyleri (kendinize) haram kılmayın ve sakın (**Allah**'ın koyduğu sınırları çiğneyerek) haddi aşmayın; çünkü **Allah**, haddi aşanları sevmez.

88. Artık **Allah**'ın, sizi helâl (ve) temiz olarak rızıklandırdığı şeylerden yiyin ve kendisine iman etmiş olduğunuz **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)!

89. **Allah** sizi, kasıtsız (alışkanlıkla düşünmeden ağzınızdan çıkan) yeminlerinizden dolayı sorumlu tutmaz. Lâkin (düşünerek yaptığınız ve) sizi bağlayan yeminlerinizden dolayı sizi sorumlu tutar. Bunun kefareti de ailenize yedirdiğiniz yemeğin orta hâllisinden on yoksulu doyurmak veya onları giydirmek yahut da bir köle azat etmektir. Fakat kim (bunları) bulamazsa üç gün oruç tutar. Yemin ettiğiniz (ve sonra onu bozduğunuz) takdirde yeminlerinizin kefareti işte budur. Yeminlerinizi muhafaza ed(ip gereğini yerine getir)in. İşte, **Allah** size umulur ki şükredersiniz diye âyetleri böyle açıklar.

يَآ اَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اِنَّمَا الۡخَمۡرُ وَالۡمَيۡسِرُ وَالۡاَنۡصَابُ وَالۡاَزۡلَامُ
رِجۡسٌ مِّنۡ عَمَلِ الشَّيۡطٰنِ فَاجۡتَنِبُوۡهُ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُوۡنَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَا
يُرِيۡدُ الشَّيۡطٰنُ اَنۡ يُّوۡقِعَ بَيۡنَكُمُ الۡعَدَاوَةَ وَالۡبَغۡضَآءَ فِى الۡخَمۡرِ
وَالۡمَيۡسِرِ وَيَصُدَّكُمۡ عَنۡ ذِكۡرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ‌ۚ فَهَلۡ اَنۡتُمۡ مُّنۡتَهُوۡنَ
﴿٩١﴾ وَاَطِيۡعُوا اللّٰهَ وَاَطِيۡعُوا الرَّسُوۡلَ وَاحۡذَرُوۡا‌ۚ فَاِنۡ تَوَلَّيۡتُمۡ
فَاعۡلَمُوۡۤا اَنَّمَا عَلٰى رَسُوۡلِنَا الۡبَلٰغُ الۡمُبِيۡنُ ﴿٩٢﴾ لَيۡسَ عَلَى الَّذِيۡنَ
اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جُنَاحٌ فِيۡمَا طَعِمُوۡۤا اِذَا مَا اتَّقَوۡا وَّاٰمَنُوۡا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ثُمَّ اتَّقَوۡا وَّاٰمَنُوۡا ثُمَّ اتَّقَوۡا وَّاَحۡسَنُوۡا‌ؕ وَاللّٰهُ
يُحِبُّ الۡمُحۡسِنِيۡنَ‌ۚ ﴿٩٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَيَبۡلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَىۡءٍ
مِّنَ الصَّيۡدِ تَنَالُهٗۤ اَيۡدِيۡكُمۡ وَرِمَاحُكُمۡ لِيَعۡلَمَ اللّٰهُ مَنۡ يَّخَافُهٗ بِالۡغَيۡبِ‌ۚ
فَمَنِ اعۡتَدٰى بَعۡدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿٩٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا
لَا تَقۡتُلُوا الصَّيۡدَ وَاَنۡتُمۡ حُرُمٌ‌ؕ وَمَنۡ قَتَلَهٗ مِنۡكُمۡ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِّثۡلُ
مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحۡكُمُ بِهٖ ذَوَا عَدۡلٍ مِّنۡكُمۡ هَدۡيًا بَالِغَ الۡكَعۡبَةِ اَوۡ
كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسٰكِيۡنَ اَوۡ عَدۡلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوۡقَ وَبَالَ اَمۡرِهٖ‌ؕ عَفَا
اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ‌ؕ وَمَنۡ عَادَ فَيَنۡتَقِمُ اللّٰهُ مِنۡهُ‌ؕ وَاللّٰهُ عَزِيۡزٌ ذُو انۡتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

90. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! (Aklı örten) İçki (ve benzeri şeyler), kumar, dikili taşlar (olan putlara tapmak), fal (ve şans) okları ancak şeytan işi birer pisliktir. Öyleyse bunlardan kaçının ki felaha (kurtuluş ve saadete) eresiniz.

91. şeytan; içki ve kumar (yoluy)la ancak aranıza düşmanlık ve kin sokmak, sizi **Allah**'ın zikrinden ve namazdan (hayatı yaşarken **Allah**'ın huzurunda durmaya çalışmaktan) alıkoymak ister. Artık siz (bunlardan) vazgeçtiniz (değil) mi?

92. (Ey iman ettiğini iddia edenler!) **Allah**'a itaat edin, resule de itaat edin ve (**Allah**'a karşı gelmekten) sakının! Buna rağmen (itaatten) yüz çevirirseniz bilin ki resulümüze düşen ancak apaçık bir tebliğdir.

93. İman edip sâlih ameller işleyenlere, (haram kılınmadan önce bu sayılanları) tattıklarından dolayı bir günah yoktur. Onlar ki (önce akıllarıyla) takvâ sahibi olup (kulluk sorumluluklarını bilip yerine getirmeye çalışanlar) ve iman edip sâlih ameller işleyenler, sonra (**Allah**'tan bir hidâyetçi ile) takvâ sahibi olup (kulluk sorumluluklarını bilip yerine getirmeye çalışanlar) ve iman edenler, sonra da (her zerresi ile) takvâ sahibi olup (kulluk sorumluluklarını bilip yerine getirmeye çalışanlar) ve güzellik yapanlardır. Çünkü **Allah**, muhsinleri (güzellik yapıp güzel olanları) sever.

94. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah** sizi, gıyabında Kendisinden kimin korktuğunu bil(ip ortaya çıkar)ması için (ihramlı iken yasaklandığınız) ellerinizin ve mızraklarınızın (kolaylıkla) erişebileceği av (hayvanların)dan bir şey ile mutlaka sizi imtihan eder. Her kim bundan sonra haddi aşarsa artık onun için elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

95. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Siz ihramlı iken (karada yaşayan) av (hayvanların)ı öldürmeyin! İçinizden kim (ihramlı iken) onu kasten öldürürse (ona) öldürdüğü hayvanın dengi (bir kurbanlık) ceza vardır. Kâbe'ye varacak bir kurban olmak üzere (bu kurbanın öldürülen hayvanın dengi olduğuna ise) içinizden adalet sahibi iki kişi hükmeder. Yahut (bu avlanmanın cezası), yoksulları doyurmak suretiyle kefaret yahut da buna karşılık oruç tutmaktır. Ta ki (kişi, yaptığı yanlış) işinin vebalini tatmış olsun. **Allah**, geçmişte olanları affetmiştir. Fakat kim (bu yaptığını) tekrar ederse artık **Allah** ondan intikam alır. Çünkü **Allah Azîz**'dir, **Muntakim**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan ve kimsenin yaptığını yanına kâr bırakmayan intikam sahibidir).

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۚ
وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا
لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ۚ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُل لَّا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ
إِن تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ ۚ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ
تُبْدَ لَكُمْ ۖ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَأَلَهَا
قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ
مِن بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ ۙ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۖ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

96. Sizin için de yolcular için de bir geçimlik olmak üzere deniz avı (yapmak) ve o (deniz ürünleri)ni yemek sizlere helâl kılındı. Kara avı ise ihramlı olduğunuz müddetçe size haram kılındı. Huzurunda toplanacağınız **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)!

97. Allah; Kâbe'yi, o Beyt-i Harâm'ı, (kendisinde haccedilen) haram ayı, (hac) kurbanı(nı) ve (onun boynuna asılan) gerdanlıkları insanlar(daki fıtri olan imanları) için bir ayakta tutma (vesilesi) kıldı. Bu, muhakkak ki **Allah**'ın göklerdeki her şeyi ve yerdeki her şeyi bildiğini ve şüphesiz **Allah**'ın her şeyi (en ince ayrıntısına kadar) bilen olduğunu (sizin de) bilmeniz içindir.

98. Bilin ki gerçekten **Allah**'ın azabı çok şiddetlidir. Ve (yine bilin ki) muhakkak **Allah** **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

99. Resule düşen (vazife) ancak (hakkı) tebliğdir. **Allah**, sizin açığa vurduklarınızı da gizli tuttuklarınızı da bilir.

100. (Resulüm!) De ki: "Murdar ile temiz (kâfir ile mü'min, helâl ile haram) bir olmaz, murdar (ve kâfirler)in çokluğu ('**Allah** neden acaba bu kadar murdar ve kâfiri yarattı' deyip) tuhafın(ız)a gitse de (**Allah** böyle takdir etmiştir)." Öyleyse ey gönül (ve aklı selim) sahipleri! **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ki felaha (kurtuluş ve saadete) eresiniz.

101. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Size açıklandığı takdirde hoşunuza gitmeyecek şeyler hakkında (resule soru) sormayın! Eğer Kur'ân indirilirken onları sorarsanız size (hükmü) açıklanır. **Allah**, (onlar hakkında bir hüküm indirmediğine göre) onları affetmiştir (siz sorup da kendinizi altından kalkamayacağınız bir sorumluluk altına koymayın). **Allah** **Ğafûr**'dur, **Halîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden ve hilm sahibi olarak kullarına yumuşak muamele edendir).

102. Sizden önce de bir toplum onları sormuş sonra da (kendilerine verilen hükümlerin gereğini yerine getirmeyip) onunla kâfir olmuşlardı.

103. Allah, (cahiliye devrindeki âdet üzere hayvanlar için) bahîra (beşinci doğurduğu erkek olduğu için kulağı yarılan), sâibe (putlara adak sonucu salıverilen), vasîle (erkek dişi ikizler doğuran) ve hâm (on defa doğurduğundan dolayı yük vurulamayan hayvanlar) diye bir şey(i haram) kılmamıştır. Fakat kâfirler, **Allah**'a karşı yalan uydurarak iftira etmektedirler. Zaten onların çoğu (hakka karşı) aklını kullanmayan (kimse)lerdir.

وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
شَيْـًٔا وَّلَا يَهْتَدُونَ ۝١٠٤ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۚ
لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْ ؕ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝١٠٥ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا شَهَادَةُ
بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ
مِنْكُمْ اَوْ اٰخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِى الْاَرْضِ
فَاَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ ؕ تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلٰوةِ
فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِى بِهٖ ثَمَنًا وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۙ
وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ اِنَّآ اِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِينَ ۝١٠٦ فَاِنْ عُثِرَ
عَلٰٓى اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّآ اِثْمًا فَاٰخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ
اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَآ اَحَقُّ
مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا ۙ اِنَّآ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِينَ ۝١٠٧ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى
اَنْ يَّاْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَآ اَوْ يَخَافُٓوا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌ بَعْدَ
اَيْمَانِهِمْ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوا ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝١٠٨

(ölüye) daha yakın olan iki kişi onların yerini alır ve onlar da **Allah** (adın)a (şöyle) yemin ederler: "Andolsun ki bizim şahidliğimiz onların şahidliğinden daha gerçektir ve biz (kimsenin hakkına) tecavüz etmedik. Aksi takdirde biz, elbette zalimlerden oluruz."

108. Bu (usul), şahidliği layıkıyla yerine getirmeleri yahut yeminlerinden sonra yeminler(in)in (mirasçılar tarafından) reddedilmesinden korkmalarına (çare olarak) daha uygundur. **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve (O'nu) dinleyin! Çünkü **Allah**, fâsıklar topluluğunu hidâyete erdirmez.

104. Üstelik onlara, "**Allah**'ın indirdiği (Kitâb)a ve resul(ün)e gelin" denildiği zaman onlar, "atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeyler bize yeter" derler. Ya ataları hiçbir şey bilmeyen ve hidâyete ermemiş (doğru yolu da bulmamış) idiyseler! (Yine de onlara mı tabi olacaklar?)

105. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Siz kendinizden sorumlusunuz. Siz hidâyete erdiğiniz takdirde dalâlete düşenler size (hiçbir) zarar veremezler. (Unutmayın!) Sonunda hepinizin dönüşü **Allah**'adır ve (O) size yaptıklarınızı (tek tek) haber verecektir.

106. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Birinize ölüm gelip çatınca vasiyet sırasında içinizden adalet sahibi iki kişi aranızda şahidlik etsin! Yahut yeryüzünde seferde iken başınıza ölüm musibeti gelirse sizden olmayan başka iki kişi (bu vasiyete şahidlik etsin)! Eğer (vasiyetinize şahidlik edenlerden) şüpheye düşerseniz onları namazdan sonra alıkoyun da onlar, **Allah** (adın)a (şöyle) yemin etsinler: "Bu (yemin)i akraba dahi olsa (hiç kimseye herhangi bir) bedel karşılığında satmayacağız ve **Allah**'ın şahidliğini* gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz, elbette günahkârlardan oluruz."

**Herhangi bir konuda şahidlik yapan kişinin, Allah'ın kendisini gördüğünü ve her olaya şahid olduğunu bilerek şahidlik yapması gerekir.*

107. Eğer (bu şahidlerin, vasiyetle ilgili yalan söyleyerek büyük) bir günahı hak ettikleri anlaşılırsa; bu durumda (o iki şahidin) haklarına tecavüz etmek istediği (mirasçı) kimselerden

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَآ اُجِبْتُمْ ؕ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا ؕ
اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِى عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ ۘ اِذْ اَيَّدْتُّكَ
بِرُوحِ الْقُدُسِ ۘ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِى الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۚ وَاِذْ عَلَّمْتُكَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ ۚ وَاِذْ تَخْلُقُ
مِنَ الطِّينِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِى فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا
بِاِذْنِى وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِى ۚ وَاِذْ تُخْرِجُ
الْمَوْتٰى بِاِذْنِى ۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِى اِسْرَآئِيلَ عَنْكَ اِذْ
جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَآ اِلَّا
سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١١٠﴾ وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيِّنَ اَنْ اٰمِنُوا بِى
وَبِرَسُولِى ۚ قَالُٓوا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾ اِذْ قَالَ
الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ
اَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِنَ السَّمَآءِ ؕ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ اَنْ نَاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا
وَنَعْلَمَ اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

109. (Ey iman ettiğini iddia edenler!) **Allah**'ın (tüm) resulleri (bir araya) toplayacağı sonra da "(kavminizi vahyime davet ettiğiniz zaman) size ne cevap verildi?" buyuracağı (bir) gün(den kendinizi koruyun! O gün) onlar derler ki: "Bizim (bu hususta hiçbir) bilgimiz yoktur, muhakkak ki (bizim için) gayb (olan tüm gizlilik)leri hakkıyla bilen ancak Sensin."

110. **Allah** o zaman şöyle buyuracak: "Ey Meryem oğlu Îsâ! Sana ve annene olan nimetimi hatırla! Hani seni Rûhu'l-Kudüs ile desteklemiştim. (Sen) Beşikte iken de yetişkin çağında da insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı (hakikatin bilgisini), hikmeti (olaylardaki muradımı), (Mûsâ'ya verilen) Tevrât'ı ve (sana indirilen) İncîl'i öğretmiştim. Hani Benim iznimle çamurdan kuş şeklinde bir şey yapıyordun da ona üflüyordun, Benim iznimle hemen o bir kuş oluyordu. Yine Benim iznimle körü ve (cüzzam hastalığına yakalanmış teni) alacalıyı iyileştiriyordun. Ölüleri Benim iznimle (kabirlerinden dirilmiş olarak) çıkarıyordun. Hani bir vakitte İsrâîloğulları'na apaçık deliller (âyetler ve mucizeler) getirdiğin zaman içlerinden inkâr edenler, 'bu, apaçık bir sihirden başka bir şey değildir' demişlerdi de sen(i onların tuzakların)dan korumuştum."

111. Hani havarilere de "Bana ve resulüme iman edin" diye vahyetmiştim. Onlar (da), "iman ettik (ya **Rabb**i), şahid ol ki biz şüphesiz Müslümanlarız" demişlerdi.

112. Hani bir vakitte havariler, "ey Meryem oğlu Îsâ, **Rabb**in bize gökten bir sofra indirebilir mi?" demişlerdi. (O da) "Eğer (gerçekten) mü'min iseniz **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)!" demişti.

113. Onlar, "biz istiyoruz ki ondan yiyelim, kalplerimiz mutmain olsun, bize doğru söylediğini kesin olarak bilelim ve ona (gözleriyle) şahidlik edenlerden olalım" demişlerdi.

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَآ اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِنَ السَّمَآءِ
تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِنْكَ ۚ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ
خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللّٰهُ اِنِّى مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ
مِنْكُمْ فَاِنِّى اُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَآ اُعَذِّبُهُٓ اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ وَاِذْ
قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِى وَاُمِّىَ
اِلٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ؕ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِى اَنْ اَقُولَ مَا لَيْسَ
لِى بِحَقٍّ ؕ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ؕ تَعْلَمُ مَا فِى نَفْسِى وَلَآ اَعْلَمُ
مَا فِى نَفْسِكَ ؕ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا
مَآ اَمَرْتَنِى بِهٖٓ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّى وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا
مَا دُمْتُ فِيهِمْ ۚ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِى كُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ؕ وَاَنْتَ
عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۚ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ
فَاِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ
صِدْقُهُمْ ؕ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا ؕ
رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ لِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ؕ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

yine şüphe yok ki Sen **Azîz**'sin, **Hakîm**'sin (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olansın)."

119. (Bunun üzerine) **Allah** şöyle buyurdu: "Bu(gün, **Rabb**lerine âbd olacaklarına dair verdikleri söze) sadakat gösterenlere sadakatlerinin fayda vereceği gündür. Onlara, içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. **Allah** onlardan razı olmuş, (onlar da) O'ndan razı olmuşlardır." İşte büyük kurtuluş (ve saadet) budur.

120. Göklerin, yerin ve bunların içinde bulunan her şeyin mülkü (hakimiyet ve hükümranlığı tamamen) **Allah**'a aittir. O, her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

114. (Bunun üzerine) Meryem oğlu Îsâ (dua ederek şöyle) dedi: "Ey **Rabb**imiz olan **Allah**'ım! Bize gökten bir sofra indir ki (bugün) hem bizim için hem de (bizden) öncekiler ve sonrakiler için bir bayram ve Senden bir âyet (mucize) olsun. Bizi rızıklandır; çünkü Sen, rızık verenlerin hayırlısısın."

115. Allah da şöyle buyurdu: "Şüphesiz ki Ben, onu size indireceğim; ama ondan sonra içinizden kim (bu âyetimi) inkâr ederse elbette ona âlemlerden hiç kimseye azap etmediğim bir azapla azap ederim!"

116. Allah (kıyamet günü), "ey Meryem oğlu Îsâ! İnsanlara sen mi 'beni ve annemi, **Allah**'tan başka iki ilâh edinin' dedin?" buyurduğu zaman, o, (hâşâ!) dedi, "Sen **Subhân**'sın (her türlü noksanlıktan münezzehsin), hakkım olmayan bir şeyi söylemek benim haddime değildir! Eğer ben onu söylemiş olsaydım, kesinlikle Sen onu bilirdin. Sen benim nefsimde olanı bilirsin, ben ise Senin zatında olanı bilmem. Muhakkak ki gayb (olan tüm gizlilik)leri hakkıyla bilen ancak Sensin."

117. "Ben onlara ancak, 'benim de **Rabb**im, sizin de **Rabb**iniz olan **Allah**'a âbd ol(up kulluk ed)in' diye (Senin) bana emrettiğinden başka bir şey söylemedim. İçlerinde bulunduğum müddetçe onların üzerinde bir şahid (ve gözetleyici) idim. Fakat beni vefat ettirince onların üzerinde gözetleyici Sen oldun ve Sen **Şehîd** (isminle) her şeye (en ince ayrıntısına kadar) şahidsin."

118. "Eğer onlara azap edersen, şüphe yok ki onlar Senin kullarındır (dilediğini yaparsın). Eğer onları mağfiret edersen,

6- En'âm SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 165 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur. (Bunca âyet ve resulden) Sonra kâfir olanlar (hâlâ başka şeyleri ve başkalarını) Rabblerine denk tutuyorlar.

2. O (öyle bir Rabb'dır) ki sizi bir çamurdan yarattı sonra (size) bir ecel takdir etti. Bir de O'nun katında belirli bir ecel (olan kıyamet vakti) vardır. Hâl böyleyken siz hâlâ şüphe ediyorsunuz.

3. Hâlbuki O, göklerde ve yerde (âbd olunmaya layık bir tek) Allah'tır. (O) Sizin gizlinizi de bilir, açığa vurduğunuzu da. Dahası (O) sizin (hayır ve şerden) ne kazanacağınızı da bilir.

4. (Ama) O (müşrik)lere Rabblerinin âyetlerinden bir âyet gelmeyedursun, mutlaka ondan yüz çevirirler.

5. Andolsun ki onlar, hak (olan âyetlerimiz) kendilerine geldiğinde onu yalanladılar. Fakat kendisiyle alay edip durdukları şeylerin (azabın) haberleri yakında onlara gelecektir.

6. Onlar görmediler mi ki kendilerinden önce nice nesilleri helâk ettik. Onlara yeryüzünde size vermediğimiz (imkân ve iktidar)ı vermiştik. Gökten üzerlerine bol bol (yağmurlar) indirmiş ve (evlerinin) alt (taraf)larından ırmaklar akıtmıştık.

سُورَةُ الْاَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَسِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ۖ
ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ
قَضٰى اَجَلًا ۖ وَاَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ۝ وَهُوَ اللّٰهُ
فِي السَّمٰوَاتِ وَفِي الْاَرْضِ ۖ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ
۝ وَمَا تَاْتِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝
فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ۖ فَسَوْفَ يَاْتِيهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِؤُنَ ۝ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ
فِي الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَٓاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا ۖ وَجَعَلْنَا
الْاَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ
قَرْنًا اٰخَرِينَ ۝ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ
بِاَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَقَالُوا لَوْلَٓا
اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ۝

Sonra onları günahları sebebiyle helâk ettik ve onların ardından başka bir nesil meydana getirdik.

7. (Resulüm!) Eğer sana bir kâğıt üzerinde (nûrdan yazılı) bir kitap indirseydik ve onlar elleriyle ona dokunsalardı, yine de o kâfirler, "bu, apaçık sihirden başka bir şey değildir" derdi.

8. Onlar bir de "o (Muhammed)e bir melek indirilseydi ya!" dediler. Eğer Biz (onların istedikleri gibi gökten) bir melek indirseydik elbette iş bitirilmiş olur (onlar helâka uğrar), artık onlara göz bile açtırılmazdı.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ
مَا يَلْبِسُونَ ۝٩ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ
بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ۝١٠ قُلْ سِيرُوا
فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝١١ قُلْ
لِمَنْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ ۭ قُلْ لِلّٰهِ ۭ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ
الرَّحْمَةَ ۭ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۭ اَلَّذِينَ
خَسِرُوٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝١٢ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الَّيْلِ
وَالنَّهَارِ ۭ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝١٣ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ
وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ۭ
قُلْ اِنِّي اُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝١٤ قُلْ اِنِّي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝١٥ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ ۭ وَذٰلِكَ
الْفَوْزُ الْمُبِينُ ۝١٦ وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ
اِلَّا هُوَ ۭ وَاِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
۝١٧ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ ۭ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝١٨

9. Eğer o (insanlar için gönderdiğimiz resul)ü de bir melek kılsaydık, muhakkak onu (yine) bir adam (suretinde) yapardık da onları yine düşmekte olduklarına (resule ve onun getirdiği âyetlere karşı kuşkuya) düşürürdük.

10. (Resulüm!) Andolsun ki senden önceki resullerle de alay edilmişti, bu yüzden onlarla alay edenleri, alay ettikleri şey (olan o azap) kuşatıverdi.

11. De ki: "Yeryüzünde dolaşın sonra da (resulleri) yalanlayanların âkıbetinin nasıl olduğuna (bir) bakın!"

12. (Ve yine) De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" (Onların da cevap verecekleri gibi) "**Allah**'ındır" de. O, rahmeti kendi zatına yazmıştır. Andolsun hakkında hiçbir şüphe olmayan kıyamet günün(d)e sizi elbette (bir araya) toplayacaktır. (Ama) Kendilerini hüsrana uğratan kimseler var ya, işte onlar (bu söylenenlere) iman etmezler.

13. Oysa, gecede ve gündüzde mesken tutan her şey O'nundur. O, **Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi, herkesi işiten ve bilendir).

14. (Resulüm!) De ki: "Göklerin ve yerin **Fâtır**'ı (yoktan yaratanı) **Allah**'tan başkasını mı (kendime) **Veliyy** (gerçek ve hakiki dost) edineyim! O, (herkesi) doyurur; fakat doyurulmaya muhtaç değildir." (Bir de) De ki: "Muhakkak ki bana (**Allah**'a) teslim olanların ilki (ve önderi) olmam ve müşriklerden olmamam emredildi."

15. De ki: "Ben eğer **Rabb**ime isyan edersem gerçekten büyük bir gün (olan kıyamet günün)ün azabından korkarım."

16. O gün kimden azap giderilirse kuşkusuz (**Allah**) ona rahmet etmiştir. İşte, apaçık kurtuluş (ve saadet) budur.

17. Eğer **Allah** sana bir zarar dokundurursa onu (senin üzerinden) O'ndan başka kaldıracak yoktur ve eğer sana bir hayır dokundurursa (bunu da geri alacak yoktur). (Bil ki) O, her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

18. O, kullarının üzerinde **Kâhir**'dir (hiçbir kulun O'nun hükmünden çıkma imkânı yoktur). O, **Hakîm**'dir, **Habîr**'dir (her işinde hikmet ve hayır olan, her şeyden ve herkesten haberdar olandır).

قُلْ اَیُّ شَیْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ شَهِیْدٌۢ بَیْنِیْ وَبَیْنَكُمْ ؕ وَاُوْحِیَ
اِلَیَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَمَنْۢ بَلَغَ ؕ اَىِٕنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ اَنَّ مَعَ
اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰی ؕ قُلْ لَّاۤ اَشْهَدُ ۚ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّاِنَّنِیْ بَرِیْٓءٌ
مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ۝۱۹ اَلَّذِیْنَ اٰتَیْنٰهُمُ الْكِتٰبَ یَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا یَعْرِفُوْنَ
اَبْنَآءَهُمْ ؕ اَلَّذِیْنَ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ ۝۲۰ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ
افْتَرٰی عَلَی اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰیٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا یُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ۝۲۱
وَیَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِیْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِیْنَ اَشْرَكُوْۤا اَیْنَ شُرَكَآؤُكُمُ
الَّذِیْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ۝۲۲ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْا وَاللّٰهِ رَبِّنَا
مَا كُنَّا مُشْرِكِیْنَ ۝۲۳ اُنْظُرْ كَیْفَ كَذَبُوْا عَلٰۤی اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ
مَّا كَانُوْا یَفْتَرُوْنَ ۝۲۴ وَمِنْهُمْ مَّنْ یَّسْتَمِعُ اِلَیْكَ ۚ وَجَعَلْنَا عَلٰی قُلُوْبِهِمْ
اَكِنَّةً اَنْ یَّفْقَهُوْهُ وَفِیْۤ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ؕ وَاِنْ یَّرَوْا كُلَّ اٰیَةٍ لَّا یُؤْمِنُوْا
بِهَا ؕ حَتّٰۤی اِذَا جَآءُوْكَ یُجَادِلُوْنَكَ یَقُوْلُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْۤا اِنْ هٰذَاۤ اِلَّاۤ
اَسَاطِیْرُ الْاَوَّلِیْنَ ۝۲۵ وَهُمْ یَنْهَوْنَ عَنْهُ وَیَنْـَٔوْنَ عَنْهُ ۚ وَاِنْ یُّهْلِكُوْنَ
اِلَّاۤ اَنْفُسَهُمْ وَمَا یَشْعُرُوْنَ ۝۲۶ وَلَوْ تَرٰۤی اِذْ وُقِفُوْا عَلَی النَّارِ فَقَالُوْا
یٰلَیْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰیٰتِ رَبِّنَا وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ ۝۲۷

19. (Resulüm!) De ki: "Şahidlik bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki: "**Allah** benimle sizin aranızda şahiddir. Bu Kur'ân bana, kendisiyle sizi ve ulaştığı herkesi uyarmam için vahyolundu. Yoksa siz gerçekten **Allah** ile beraber başka ilâhlar olduğuna şahidlik mi ediyorsunuz?" De ki: "Ben (buna asla) şahidlik etmem." (Ve yine) De ki: "O ancak **Vâhid** (sıfatlarında ve isimlerinde tek) olan **İlâh**'tır ve ben sizin (**Allah**'a) şirk koştuklarınızdan kesinlikle uzağım."

20. Kendilerine kitap verdiklerimiz (ehl-i kitap) o (resul)ü kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Kendilerini hüsrana uğratan kimseler var ya, işte onlar (bu söylenenlere) iman etmezler.

21. **Allah** hakkında yalan uydurup iftira eden ya da O'nun âyetlerini yalanlayandan daha zalim kim vardır! Muhakkak ki (nefsinin hevâsına uyan) zalimler iflah olmazlar.

22. O (kıyamet) gün(ü) onların hepsini bir araya toplayacağız sonra da (**Allah**'a) şirk koşanlara, "hani nerede (ilâh olduğunu) zannedip (**Allah**'a) şirk koştuklarınız?" diyeceğiz.

23. Sonra da onların, "**Rabb**imiz! Vallahi, biz sana şirk koşmadık!" demekten başka bir fitneleri (yalanları) kalmayacak.

24. (Resulüm!) Bak, kendi kendilerine nasıl da yalan söylediler ve (**Allah**'a) iftira edip uydurdukları şeyler onlardan kaybolup gitti!

25. Onlardan seni (samimiyetsizce) dinleyenler de vardır; fakat (kendileri, âyetleri anlamak istemedikleri için Biz de) onu anlamalarına engel olmak üzere kalplerinin üstüne kılıflar, kulaklarına da bir ağırlık koyarız. Onlar bütün âyetleri (ve mucizeleri) görseler de (yine) ona iman etmezler. Hatta o kâfirler sana geldiklerinde, "bu (Kur'ân) öncekilerin masallarından başka bir şey değildir" diyerek seninle tartışırlar.

26. Onlar hem (insanları) ondan (Kur'ân'dan) men ederler hem de (kendileri) ondan uzaklaşırlar. Oysa onlar farkında olmadan ancak kendilerini helâk ederler.

27. (Resulüm!) Onların ateşin karşısında durdurulup, "ah, keşke (dünyaya) geri gönderilsek de **Rabb**imizin âyetlerini yalanlamasak ve iman edenlerden olsak!" dediklerini bir görsen!

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا
عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا
بِالْحَقِّ ۚ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ
بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا ۙ وَهُمْ يَحْمِلُونَ
أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ۚ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۖ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ
لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ
كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ
أَتَاهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَإِي
الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ
أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ ۗ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

28. Hayır, (kalplerinde küfür ve nifak gibi) daha önce gizlemekte oldukları şeyler(in neticesi) kendilerine göründü (diye böyle söylüyorlar). Eğer (dünyaya) geri gönderilselerdi yine kendilerine yasaklanan şeylere dönerlerdi; zira onlar gerçekten yalancıdırlar.

29. Onlar, "hayat ancak bu dünyadaki hayatımızdan ibarettir, biz (öldükten sonra) bir daha diriltilecek de değiliz!" derdiler.

30. Rabblerinin huzurunda durduruldukları zaman onları bir görsen! (Rabbleri onlara) "Bu (dirilmeniz) gerçek değil mi?" buyuracak. (Onlar) "Rabbimize yemin olsun ki evet!" diyecekler. (Rabbleri de) "Öyle ise inkâr ettiğinizden dolayı tadın azabı!" buyuracak.

31. Andolsun ki Allah'a kavuşmayı yalanlayanlar hüsrana uğramıştır. Nihayet onlara ansızın o (kıyamet) saat(i) gelip çatınca, onlar günahlarını sırtlarına yüklenerek diyecekler ki: "Orada (dünyada Rabbimize karşı) işlediğimiz kusurlardan (ve O'nun emrettiklerini yapmamamızdan) dolayı yazıklar olsun bize!" Dikkat edin, yüklendikleri şey ne kötüdür!

32. Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Elbette ki takvâ sahipleri (Allah'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için âhiret yurdu daha hayırlıdır. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

33. (Resulüm!) Onların söylediklerinin hakikaten seni üzmekte olduğunu Biz biliyoruz. Aslında onlar seni yalanlamıyorlar; fakat o zalimler Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar.

34. Andolsun ki senden önceki resuller de yalanlanmıştı. Onlar, yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine rağmen sabrettiler, sonunda yardımımız onlara yetişti. Allah'ın kelimelerini değiştirebilecek kimse yoktur (ve Allah sözünden de asla caymaz). Andolsun ki o resullerin haberlerinden (bazısı) sana da geldi.

35. Buna rağmen eğer onların (imandan) yüz çevirmeleri sana ağır geliyorsa o hâlde yerde bir tünel veya gökte bir merdiven arayıp da onlara bir mucize getirmeye güç yetirebilirsen (haydi getir)! (Onların iman etmeleri sana ait değildir) Eğer Allah dileseydi, elbette onları hidâyet üzerinde bir araya toplardı. Öyleyse sakın cahillerden olma!

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۘ وَالْمَوْتٰى يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ ثُمَّ
إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهٖ ؕ قُلْ
إِنَّ اللّٰهَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يُنَزِّلَ اٰيَةً وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
﴿٣٧﴾ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا طٰٓئِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّآ
أُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ ؕ مَا فَرَّطْنَا فِى الْكِتَابِ مِنْ شَىْءٍ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ
يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِى الظُّلُمَاتِ ؕ
مَنْ يَشَاِ اللّٰهُ يُضْلِلْهُ ؕ وَمَنْ يَشَاْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
﴿٣٩﴾ قُلْ اَرَاَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ اَغَيْرَ
اللّٰهِ تَدْعُونَ ۚ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ
مَا تَدْعُونَ اِلَيْهِ اِنْ شَآءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ۧ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ
اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنَاهُمْ بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ
لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَآ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلٰكِنْ
قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَىْءٍ ؕ حَتّٰٓى
اِذَا فَرِحُوا بِمَآ اُوتُوٓا اَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

36. Ancak (samimiyetle seni) dinleyenler (benim davetime) icabet eder. (Kalben) Ölüleri ise (yalnızca) **Allah** diriltir sonra da (hepsi) O'na döndürülürler.

37. (Müşrikler) "Ona **Rabb**inden bir mucize indirilseydi ya" dediler. De ki: "Muhakkak ki **Allah** (her türlü) mucize(yi) indirmeye **Kâdir**'dir." Fakat onların çoğu (bunu) bilmezler.

38. Yeryüzünde hiçbir canlı ve (gökyüzünde) iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki (hepsi) ancak sizin gibi bir ümmet olmasın. Biz (bu) Kitâb'ta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Nihayet (onların hepsi) **Rabb**lerinin huzurunda toplanacaklardır.

39. Âyetlerimizi yalanlayanlar karanlıklar içinde kalmış sağır ve dilsizlerdir. **Allah** kimi dilerse onu (âyetlerini dinlemediği için) dalâlette bırakır, kimi de dilerse onu (âyetlerine iman ettiği için) doğru yola iletir.

40. (Resulüm!) De ki: "Eğer doğru söyleyenler iseniz söyleyin bakalım! Size **Allah**'ın azabı gelse veya o (kıyamet) saat(i) gelip çatsa siz **Allah**'tan başkasına mı (dua edip) yalvarırsınız?"

41. Bilâkis yalnız **Allah**'a (dua edip) yalvarırsınız. O da (kaldırılması için) kendisine yalvardığınız (sıkıntıy)ı dilerse (üzerinizden) kaldırır ve siz (o vakit ona) şirk koştuklarınızı unutursunuz.

42. Andolsun ki senden önceki ümmetlere de resuller gönderdik (fakat onlar kendilerine gelen resullerimizi yalanladılar). Bunun üzerine Biz de onları darlık ve sıkıntılarla yakaladık. Ta ki (tövbe edip iman etmek için) yalvarıp yakarsınlar.

43. Ne olurdu onlara bu şekilde azabımız geldiği zaman (tövbe edip iman etmek için) yalvarıp yakarsalardı! Fakat onların kalpleri katılaştı ve şeytan da onlara yaptıklarını süslü gösterdi.

44. Kendilerine yapılan uyarıları unuttuklarında (indirmiş olduğumuz sıkıntı ve musibetleri kaldırıp) üzerlerine her şeyin kapılarını açtık (bütün nimetleri önlerine serdik). Nihayet kendilerine verilenler yüzünden şımardıkları zaman onları ansızın yakaladık da bir anda onlar bütün ümitlerini yitirdiler.

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ؕ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ
﴿٤٥﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ
عَلٰى قُلُوْبِكُمْ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِهٖ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
الْاٰيٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُوْنَ ﴿٤٦﴾ قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ
اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٤٧﴾
وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۚ فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا
يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَّاۤ اَقُوْلُ لَكُمْ
عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَاۤ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَاۤ اَقُوْلُ لَكُمْ اِنِّيْ مَلَكٌ ۚ
اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰۤى اِلَيَّ ؕ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ؕ
اَفَلَا تَتَفَكَّرُوْنَ ۚ ﴿٥٠﴾ وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْ يُّحْشَرُوْۤا
اِلٰى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ لَّعَلَّهُمْ
يَتَّقُوْنَ ﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيْدُوْنَ وَجْهَهٗ ؕ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَّمَا مِنْ حِسَابِكَ
عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُوْنَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٢﴾

45. Böylece zulmeden o kavmin kökü kesildi. Hamd, âlemlerin **Rabb**i **Allah**'a mahsustur.

46. (Resulüm!) De ki: "Söyleyin bakalım! Eğer **Allah**, kulağınızı ve gözlerinizi alırsa ve kalplerinizi mühürlerse **Allah**'tan başka onu size (geri) getirecek ilâh kimdir?" Bak, âyetleri nasıl da türlü türlü açıklıyoruz; ama onlar (yine de) yüz çeviriyorlar!

47. De ki: "Söyleyin bakalım! Size **Allah**'ın azabı ansızın veya açıkça gelirse zalim toplumdan başkası mı helâk edilir?"

48. Biz, resulleri ancak müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kim (onlara) iman eder ve (nefsini temizleyip) kendini ıslah ederse onlara (bu dünyada da âhirette de hiçbir) korku yoktur ve onlar mahzun da olmazlar.

49. Âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, fâsık olmalarından dolayı onlara azap dokunacaktır.

50. De ki: "Ben size, '**Allah**'ın hazineleri benim yanımdadır' demiyorum. Ben gaybı da bilmem. Size 'ben bir meleğim' de demiyorum. Ben, sadece bana vahyolunana tabi olurum." (Bir de) De ki: "Hiç (hakikate karşı) kör ile gören bir olur mu, hâlâ tefekkür ed(ip enine boyuna düşün)meyecek misiniz?"

51. Rabblerinin huzurunda toplanmaktan korkanları onunla (Kur'ân ile) uyar. Onlar için O'ndan (**Rabb**lerinden) başka ne bir dost ne de bir şefâatçi vardır. Umulur ki takvâ sahibi olurlar (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluklarını bilip yerine getirmeye çalışırlar).

52. (Resulüm!) **Rabb**lerinin vechini (cemâlini ve rızasını) isteyerek sabah akşam O'na yalvaranları (yanından) kovma! Onların hesabından sana bir şey yoktur, senin hesabından da onlara bir şey yoktur. Onları (yanından) kovduğun takdirde zalimlerden olursun.

وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوٓا اَهٰٓؤُلَآءِ مَنَّ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا ۗ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشّٰكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَاِذَا
جَٓاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ
رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۙ اَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُٓوءًا
بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾
وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾
قُلْ اِنِّى نُهِيتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۗ قُلْ
لَٓا اَتَّبِعُ اَهْوَٓاءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَمَٓا اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾
قُلْ اِنِّى عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّى وَكَذَّبْتُمْ بِهٖ ۗ مَا عِنْدِى مَا
تَسْتَعْجِلُونَ بِهٖ ۗ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ۗ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ
الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ اَنَّ عِنْدِى مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهٖ لَقُضِىَ
الْاَمْرُ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظّٰلِمِينَ ﴿٥٨﴾ وَعِنْدَهُ
مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَٓا اِلَّا هُوَ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ
وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِى ظُلُمَاتِ
الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِى كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾

53. Böylece Biz, "**Allah**'ın, aramızdan kendilerine lütufta bulun(up hidâyete erdir)diği kimseler bunlar mı?" desinler diye onların bazılarını bazılarıyla (müşrikleri iman edenlerle) imtihan ettik. **Allah**, şükredenleri en iyi bilen değil midir?

54. O hâlde âyetlerimize iman edenler sana geldikleri zaman (onlara) de ki: "Selam size! **Rabb**iniz rahmeti zatına yazdı. Gerçek şu ki sizden kim cahillikle bir kötülük yapar, sonra ardından tövbe edip (kendini) ıslah ederse bilsin ki **Allah** **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir)."

55. Biz, mücrimlerin yolu belli olsun diye, işte âyetleri böyle (ayrı ayrı ve apaçık bir şekilde) açıklarız.

56. (Resulüm!) De ki: "Muhakkak ki ben, sizin **Allah**'tan başka (dua edip) yalvardıklarınıza tapmaktan men edildim." De ki: "Ben sizin hevâlarınıza (arzu ve isteklerinize) uymam, aksi hâlde hidâyete erenlerden değil dalâlette kalanlardan olurum."

57. De ki: "Şüphesiz ben **Rabb**imden gelen apaçık bir delil üzereyim, siz ise onu yalanladınız. Sizin acele istediğiniz (azap) benim yanımda değildir. Hüküm ancak **Allah**'ındır. (O) Hakkı anlatır ve O, (hakkı bâtıldan) ayırt edenlerin (tek) hayırlısıdır."

58. De ki: "Eğer acele istediğiniz şey (o azap) benim yanımda olsaydı, elbette benimle sizin aranızda iş bitirilmiş olurdu. **Allah** (kendi nefsine zulmeden) zalimleri en iyi bilendir."

59. Gaybın anahtarları **Allah**'ın yanındadır, onları O'ndan başkası bilmez. O, karada ve denizde ne varsa bilir, O'nun ilmi dışında bir yaprak bile (yere) düşmez. Yerin karanlıkları içinde de ne bir dane ve ne yaş ne de kuru (hiçbir şey) yoktur ki apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) bulunmasın!

وَهُوَ الَّذِى يَتَوَفّٰيكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ
يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُسَمًّى ۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ
حَفَظَةً ۭ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ ۭ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ
اَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
تَدْعُونَهٗ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ۚ لَئِنْ اَنْجٰينَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُونَنَّ
مِنَ الشّٰكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ
تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا
مِّنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَّيُذِيقَ بَعْضَكُمْ
بَاْسَ بَعْضٍ ۭ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾
وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۭ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۭ ﴿٦٦﴾
لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ ۡ وَّسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ
فِىٓ اٰيٰتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فِى حَدِيثٍ غَيْرِهٖ ۭ وَاِمَّا
يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ﴿٦٨﴾

60. Geceleyin sizi vefat ettir(ip uykunuzda rûhunuzu al)an, gündüzün ne işlediğinizi bilen sonra belirlenmiş eceliniz tamamlansın diye (gündüz vakti) sizi (tekrar) dirilt(ip rûhunuzu iade ed)en O'dur. Sonra dönüşünüz yine O'nadır. Sonra O, yaptıklarınızı size (tek tek) haber verecektir.

61. O, kullarının üzerinde **Kâhir**'dir (hiçbir kulun O'nun hükmünden çıkma imkânı yoktur) ve sizin üzerinize muhafaza edici (melek)ler gönderir. Nihayet birinize ölüm geldiği zaman resullerimiz (olan görevli melekler) onun canını alırlar ve onlar vazifede (asla) kusur etmezler.

62. Sonra onlar hak **Mevlâ**'ları olan **Allah**'a döndürülürler. Dikkat edin, hüküm yalnız O'nundur ve O, hesap görenlerin en süratlisidir.

63. (Resulüm!) De ki: "Karanın ve denizin karanlıklarından (tehlikelerinden) gizli ve açık olarak 'eğer bizi bundan kurtarırsan andolsun şükredenlerden olacağız' (diye) O'na yalvardığınızda sizi (o tehlikelerden) kim kurtarır?"

64. De ki: "Ondan ve bütün sıkıntılardan (musibetlerden) sizi (ancak) **Allah** kurtarır; (ama) sonra siz (yine O'na) şirk koşarsınız."

65. De ki: "O (**Allah**), size üstünüzden (gökten) veya ayaklarınızın altından (yerden) bir azap göndermeye ya da sizi fırkalara ayırıp kiminize kiminizin hıncını (kin ve nefretini) tattırmaya **Kâdir**'dir." Bak, âyetleri nasıl da türlü türlü açıklıyoruz. Umulur ki (iman etmeyenler bunu) fıkhed(erek düşünüp idrak etmeye çalış)ırlar.

66. (Resulüm!) O (Kur'ân) hak olduğu hâlde kavmin onu yalanladı. (Onlara) De ki: "Ben sizin üzerinize vekil değilim (sizin yaptıklarınızdan sorumlu değilim)."

67. "Her haberin gerçekleşeceği bir zaman vardır. Yakında siz de (bunu) bileceksiniz."

68. Âyetlerimiz hakkında (ileri geri konuşmaya) dalanları gördüğün vakit başka bir söze dalıncaya kadar onlardan yüz çevir! Eğer şeytan sana (bunu) unuttururusa hatırladıktan sonra (oradan derhal ayrıl) artık o zalimler topluluğu ile beraber oturma!

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلٰكِنْ
ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝٦٩ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا
وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ
نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ ۖ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيٌّ
وَلَا شَفِيعٌ ۚ وَاِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا ۗ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ
اُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۚ لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ اَلِيمٌ
بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝٧٠ قُلْ اَنَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا
لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰينَا
اللّٰهُ كَالَّذِى اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِى الْاَرْضِ حَيْرَانَ ۖ لَهٗٓ
اَصْحَابٌ يَدْعُونَهٗٓ اِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ۗ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ
الْهُدٰى ۗ وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۙ ۝٧١ وَاَنْ اَقِيمُوا
الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوهُ ۗ وَهُوَ الَّذِٓى اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝٧٢ وَهُوَ
الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ
فَيَكُونُ ۗ قَوْلُهُ الْحَقُّ ۗ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّورِ ۗ
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۗ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝٧٣

69. Takvâ sahiplerine (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlara), onların hesabından herhangi bir sorumluluk yoktur; fakat (onlara) hatırlatmak gerekir. Belki onlar da takvâlı olurlar.

70. (Resulüm! Sen) Dinlerini bir oyun ve eğlence edinen ve dünya hayatının mağrur ettiği kimseleri bırak! (Sen) Hiç kimsenin kazandığı yüzünden helâka uğramaması için Kur'ân ile öğüt ver! Ona **Allah**'tan başka ne bir dost ne de bir şefâatçi vardır. O, (kıyamet günü kurtulmak için) her türlü fidyeyi verse de bu ondan kabul edilmez. İşte onlar, kazandıkları yüzünden helâka uğramış kimselerdir. İnkâr ettiklerinden dolayı onlar için kaynar sudan bir içecek ve elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

71. De ki: "**Allah**'ı bırakıp da bize fayda veya zarar veremeyecek olan şeylere mi (dua edip) yalvaralım? **Allah** bizi hidâyete erdirdikten sonra şeytanların ayarttığı, yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşan ve arkadaşlarının ise 'bize gel!' diye hidâyete çağırdığı kimse gibi gerisingeri (şirke) mi dönelim?" De ki: "Muhakkak ki **Allah**'ın hidâyeti, hidâyetin ta kendisidir ve bize âlemlerin **Rabb**ine teslim olmamız emredildi."

72. Bir de (bize), "namazı ikâme ed(erek **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)ın ve **Allah**'a karşı takvâlı olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)" (diye emredildi). Zira (kıyamet günü) huzurunda toplanacağınız ancak O'dur.

73. O, gökleri ve yeri, hak (ve hikmet) ile yaratandır. "Ol!" dediği gün her şey oluverir. O'nun sözü haktır. Sûr'a üflendiği gün de mülk (hakimiyet ve hükümranlık yalnız) O'nundur. O, gizliyi de açığı da bilendir ve O, **Hakîm**'dir, **Habîr**'dir (her işinde hikmet ve hayır olan ve her şeyden, herkesten haberdar olandır).

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ لِاَبِيهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً ۚ اِنِّى
اَرٰيكَ وَقَوْمَكَ فِى ضَلٰلٍ مُبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُرِٓى اِبْرٰهِيمَ
مَلَكُوتَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ
﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا ۚ قَالَ هٰذَا رَبِّى ۚ فَلَمَّآ
اَفَلَ قَالَ لَآ اُحِبُّ الْاٰفِلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ
هٰذَا رَبِّى ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِى رَبِّى لَاَكُونَنَّ
مِنَ الْقَوْمِ الضَّآلِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا
رَبِّى هٰذَآ اَكْبَرُ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ اِنِّى بَرِٓىءٌ مِمَّا
تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾ اِنِّى وَجَّهْتُ وَجْهِىَ لِلَّذِى فَطَرَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ حَنِيفًا وَمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ ﴿٧٩﴾ وَحَآجَّهُ
قَوْمُهُ ۚ قَالَ اَتُحَآجُّٓونِّى فِى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنِ ۚ وَلَآ اَخَافُ مَا
تُشْرِكُونَ بِهِٓ اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ رَبِّى شَيْـًٔا ۚ وَسِعَ رَبِّى كُلَّ شَىْءٍ
عِلْمًا ۚ اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ اَخَافُ مَآ اَشْرَكْتُمْ
وَلَا تَخَافُونَ اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا ۚ فَاَىُّ الْفَرِيقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

74. Hani bir zamanlar İbrâhîm, babası Âzer'e, "sen birtakım putları ilâhlar mı ediniyorsun? Doğrusu ben, seni de kavmini de apaçık bir dalâlet içinde görüyorum" demişti.

75. Biz (daha önceden), kesin olarak ikna olanlardan olması için İbrâhîm'e göklerin ve yerin melekûtunu işte böyle gösterdik (ki o da yıldızlara, Ay'a ve Güneş'e tapan kavmini imana davet etsin).

76. Hani, gece (karanlığı) onu kaplayınca bir yıldız gördü (ve kavmindeki yıldızlara tapanlara), "(herhâlde) benim **Rabb**im budur" dedi. Fakat (bir süre sonra o yıldız) batınca "ben batanları sevmem" dedi.

77. Ay'ı doğarken görünce de (kavmindeki aya tapanlara), "(herhâlde) benim **Rabb**im budur" dedi. Fakat (bir süre sonra o da) batınca "eğer **Rabb**im beni hidâyete erdirmezse muhakkak ki ben dalâlete düşen topluluklardan olurum" dedi.

78. Güneş'i doğarken görünce de (kavmindeki, Güneş'e tapanlara), "(herhâlde) benim **Rabb**im budur; zira bu daha büyük" dedi. Fakat (bir süre sonra o da) batınca, dedi ki: "Ey kavmim! Muhakkak ki ben, sizin (**Allah**'a) şirk koştuğunuz şeylerden uzağım."

79. "Şüphesiz ben hanîf (hakka yönelmiş) olarak yüzümü gökleri ve yeri (bir fıtrat üzere) yoktan yaratana çevirdim ve ben müşriklerden değilim."

80. Bunun üzerine kavmi onunla (hemen) tartışmaya girişti. (Onlara) Dedi ki: "(O) Beni hidâyete erdirmişken, gerçekten **Allah** hakkında benimle tartışıyor musunuz? Ben sizin O'na şirk koştuğunuz şeylerden korkmam; ancak **Rabb**imin bir şey dilemesi müstesna. **Rabb**imin ilmi her şeyi kuşatmıştır. Hâlâ (bunu) tezekkür ed(erek düşünüp ibret al)maz mısınız?"

81. "Siz, **Allah**'ın size hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri O'na şirk koşmaktan korkmazken ben sizin (**Allah**'a) şirk koştuğunuz şeylerden nasıl korkarım! Eğer biliyorsanız (şimdi söyleyin), iki taraftan hangisi (**Allah**'ın gazabından) güvende olmaya daha layıktır?"

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يَلْبِسُوْٓا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ
وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ۝٨٢ وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ اٰتَيْنٰهَآ اِبْرٰهِيْمَ
عَلٰى قَوْمِهٖ ۭ نَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَاۗءُ ۭ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ۝٨٣
وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ۭ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوْحًا هَدَيْنَا
مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوْبَ وَيُوْسُفَ
وَمُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ۙ ۝٨٤ وَزَكَرِيَّا
وَيَحْيٰى وَعِيْسٰى وَاِلْيَاسَ ۭ كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۙ ۝٨٥ وَاِسْمٰعِيْلَ
وَالْيَسَعَ وَيُوْنُسَ وَلُوْطًا ۭ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۙ ۝٨٦
وَمِنْ اٰبَاۗىِٕهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ ۚ وَاجْتَبَيْنٰهُمْ
وَهَدَيْنٰهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝٨٧ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِيْ
بِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۭ وَلَوْ اَشْرَكُوْا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ۝٨٨ اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ
وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَاِنْ يَّكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَاۗءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوْا
بِهَا بِكٰفِرِيْنَ ۝٨٩ اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰىهُمُ اقْتَدِهْ ۭ
قُلْ لَّآ اَسْـَٔـلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ۭ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعٰلَمِيْنَ ۝٩٠

82. İman edip de imanlarına zulmü (ve şirki) bulaştırmayanlar var ya, işte onlar için (**Allah**'ın gazabından) emin olmak vardır ve onlar hidâyette olanlardır.

83. İşte bunlar, kavmine karşı İbrâhîm'e verdiğimiz delillerimizdir. Biz dilediğimiz kimseyi derecelerle yükseltiriz. Muhakkak ki senin **Rabb**-in, **Hakîm**'dir, **Alîm**'dir (her işinde hikmet ve hayır olan, her şeyi ve herkesi bilendir).

84. Biz ona (İbrâhîm'e) İshâk ve (İshâk'ın oğlu) Yakûb'u lütfettik, her birini hidâyete erdirdik. Daha önce de Nûh'u hidâyete erdirmiştik. O (İbrâhîm)in zürriyetinden Dâvûd'u, Süleymân'ı, Eyyûb'u, Yûsuf'u, Mûsâ'yı ve Hârûn'u da (hidâyete erdirdik). İşte Biz, muhsinleri (güzellik yapıp güzel olanları) böyle mükâfatlandırırız.

85. Zekeriyyâ'yı, Yahyâ'yı, Îsâ'yı ve İlyâs'ı da (hidâyete erdirmiştik). Herbiri sâlih kimselerdendi.

86. İsmâîl'i, Elyasa'yı, Yûnus'u ve Lût'u da (hidâyete erdirmiştik). Ve her birini âlemlere (her biri bir âlem olan insanlara vahyimizle) üstün kılmıştık.

87. Onların babalarından, çocuklarından ve kardeşlerinden (bazılarını da hidâyete erdirdik). Onları seçkin kıldık ve onları sırât-ı mustakîme (Hakk'a dosdoğru varan yola) hidâyet ettik.

88. İşte bu, **Allah**'ın hidâyetidir, kullarından dilediğini (**Rabb**ine şirk koşmayanları) onunla (hidâyetiyle) hidâyete erdirir. Eğer onlar da (**Allah**'a) şirk koşsalardı yaptıkları (ameller elbette) boşa giderdi.

89. İşte onlar, kendilerine kitap, hikmet ve nübüvvet verdiğimiz kimselerdir. Eğer o (kâfir)ler bu (nebî ve resul)leri inkâr ederse bilsinler ki Biz onları inkâr etmeyecek bir kavmi onlara vekil kılmışızdır.

90. (Resulüm!) İşte onlar **Allah**'ın hidâyete erdirdiği kimselerdir. Sen de onların hidâyetine uy! De ki: "Ben, buna (**Allah**'ın âyetlerini size tebliğ etmeme) karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Bu (Kur'ân tüm) âlemler için ancak bir zikir (hatırlatma ve öğüt)tür."

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖٓ اِذْ قَالُوا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ
مِنْ شَيْءٍ ۗ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ جَآءَ بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا وَّهُدًى
لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِيْسَ تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفُوْنَ كَثِيْرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ
مَّا لَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنْتُمْ وَلَآ اٰبَآؤُكُمْ ۗ قُلِ اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ
يَلْعَبُوْنَ ﴿٩١﴾ وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ
وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا ۗ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ
يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ
افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُوْحِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ
وَّمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ ۗ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ
فِيْ غَمَرٰتِ الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوْٓا اَيْدِيْهِمْ ۚ اَخْرِجُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۗ
اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ
غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا
فُرَادٰى كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّتَرَكْتُمْ مَّا خَوَّلْنٰكُمْ وَرَآءَ
ظُهُوْرِكُمْ ۚ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِيْكُمْ
شُرَكٰٓؤُا ۗ لَقَدْ تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٩٤﴾

ile cezalandırılacaksınız" derken, onların hâlini bir görsen!

94. (Onlara o gün deriz ki) "Andolsun sizi ilk defa yarattığımız gibi (bugün de) tek başınıza (yapayalnız) huzurumuza geldiniz ve (dünyada) size verdiğimiz şeyleri (her türlü dünyalık nimeti) sırtlarınızın gerisinde (arkanızda) bıraktınız! Hani (**Allah**'ın) ortakları olduğunu zannettiğiniz şefâatçilerinizi de yanınızda görmüyoruz? Andolsun ki (bugün) aranızdaki bağlar tamamen kopmuş ve (**Allah**'ın ortağı olduklarını) zannettiğiniz şeyler sizden sapmış (kaybolup gitmiş)tir."

91. (Yahudiler) **Allah**'ın hakkını takdîr edemediler; çünkü, "**Allah** hiçbir beşere bir şey indirmedi" dediler. De ki: "Öyle ise Mûsâ'nın insanlara bir nûr ve hidâyet olarak getirdiği kitabı (Tevrât'ı) kim indirdi? Siz onu parça parça kağıtlar hâline getirip (istediğinizi) açıklıyor, çoğunu da gizliyorsunuz. Sizin de atalarınızın da bilmediği şeyler (Tevrât'ta) size öğretilmiştir." (Resulüm! Sen) "**Allah**" de, sonra onları bırak, (bırak onlar) daldıkları (küfür bataklığı)nda oynayadursunlar!

92. İşte bu (Kur'ân) da şehirlerin anası (olan Mekke) ve çevresindekileri uyarman için sana indirdiğimiz ve kendinden önceki (ilâhi kitap)ları tasdik edici, mübarek (şanı yüce ve insanı yücelten) bir Kitâb'tır. (Ehl-i kitaptan) Âhirete iman edenler buna da iman ederler ve onlar salâtlarını (**Allah**'a olan taat ve ibadetlerini) muhafaza ederler.

93. Allah hakkında yalan uydurup iftira eden yahut kendisine hiçbir şey vahyedilmemişken "bana da vahyolundu" diyenden ve "ben de **Allah**'ın indirdiği (âyetler)in benzerini indireceğim" diyenden daha zalim kim vardır! (Resulüm!) O zalimler, ölümün (boğucu) dalgaları içinde (can çekişirken) melekler de ellerini uzatmış, (onlara), "çıkarın canlarınızı! **Allah** hakkında haksız olarak (O'na iftira edip) söylediklerinizden ve O'nun âyetlerine karşı (kibirlenerek) büyüklük taslamanızdan dolayı bugün aşağılayıcı (ve alçaltıcı bir) azap

إِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى ۖ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ
الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ۚ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْاِصْبَاحِ ۚ
وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ۚ ذٰلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا
فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾
وَهُوَ الَّذِي اَنْشَاَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ
قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذِي اَنْزَلَ
مِنَ السَّمَاۤءِ مَاۤءً ۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا
نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا ۚ وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ
دَانِيَةٌ وَجَنّٰتٍ مِنْ اَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا
وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ اُنْظُرُوٓا اِلٰى ثَمَرِهٖٓ اِذَاۤ اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖ ۗ اِنَّ فِي ذٰلِكُمْ
لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاۤءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ
وَخَرَقُوا لَهٗ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ سُبْحَانَهٗ وَتَعَالٰى عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٠٠﴾ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۗ اَنّٰى يَكُونُ لَهٗ وَلَدٌ
وَلَمْ تَكُنْ لَهٗ صَاحِبَةٌ ۗ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

95. Muhakkak ki **Allah Fâlik**'tir, taneyi ve çekirdeği (içindeki hakikati ortaya çıkarmak için çatlatıp) yarandır. (O) Ölüden diriyi çıkarır, diriden de ölüyü çıkarandır. İşte, (**Rabb**iniz olan) **Allah** budur. O hâlde nasıl oluyor da (haktan) döndürülüyorsunuz!

96. O, (gecenin karanlığını) yarıp sabahı çıkarandır. Geceyi bir dinlenme zamanı, Güneş'i ve Ay'ı da (vakitlerin tayini için) birer hesap (ölçüsü) kılmıştır. İşte bu, **Azîz**, **Alîm** (bütün şerefin ve kudretin sahibi olan, her şeyi ve herkesi bilen **Allah**)ın takdiridir.

97. O, kara ve denizin karanlıklarında kendileri ile yol bulasınız diye sizin için yıldızları yaratandır (ayrıca küfür ve şirk karanlığından kurtulmanız için size hidâyetçi gönderendir). Andolsun Biz, bilen (ve bilmek isteyen her) bir kavim için âyetleri (birer birer böyle) açıklıyoruz.

98. O, sizi bir tek nefisten (Âdem'den) yaratandır. (Sizin için ebedi) Bir kalma yeri (olan âhiret), bir de emaneten (geçici olarak) durduğunuz yer (olan dünya) vardır. Andolsun Biz, anlayan (ve anlamak isteyen her) bir kavim için âyetleri (birer birer böyle) açıklıyoruz.

99. O, gökten bir su indirendir. İşte Biz, her çeşit bitkiyi onunla (yerden bitirip) çıkardık. Ondan da bir yeşillik çıkardık ki; ondan üst üste dizilmiş taneler ve hurma ağacından, onun tomurcuğundan sarkan salkımlar ve üzüm bağları, hem birbirine benzeyen hem de benzemeyen zeytin ve nar (ağaçları) çıkardık. Meyve verdiği zaman meyvesine ve olgunlaşmasına bakın! Muhakkak ki bunda iman eden (ve iman etmek isteyen her) bir kavim için âyetler (delil ve ibretler) vardır.

100. (Kâfirler) Bir de cinleri **Allah**'a şirk koştular. Hâlbuki onları (da **Allah**) yarattı ve (hatta o kâfirler, hakkında) hiçbir bilgileri olmaksızın **Allah**'a oğullar ve kızlar (isnat edip) uydurdular. (Hâşâ!) O, **Subhân**'dır (her türlü noksanlıktan münezzehtir) ve onların vasıflandırmalarından çok yücedir.

101. O, göklerin ve yerin **Bedî**''idir (örneksiz, eşsiz ve benzersiz yaratıcısıdır). O'nun eşi (zevcesi) olmadığı hâlde nasıl çocuğu olabilir! Her şeyi (O) yaratmıştır ve her şeyi (en ince ayrıntısına kadar) bilen de O'dur.

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ ۚ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝١٠٢ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ ۙ وَهُوَ
يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ ۚ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝١٠٣ قَدْ جَاۤءَكُمْ
بَصَاۤئِرُ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۗ
وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ۝١٠٤ وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ وَلِيَقُولُوا
دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهٗ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝١٠٥ اِتَّبِعْ مَآ اُوحِيَ اِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝١٠٦ وَلَوْ
شَاۤءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكُوا ۗ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۚ وَمَآ اَنْتَ
عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝١٠٧ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ
ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝١٠٨
وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاۤءَتْهُمْ اٰيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۗ
قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ ۙ وَمَا يُشْعِرُكُمْ ۙ اَنَّهَآ اِذَا
جَاۤءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝١٠٩ وَنُقَلِّبُ اَفْـِٕدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا
لَمْ يُؤْمِنُوا بِهٖٓ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝١١٠

102. İşte (bütün bunları yapan), **Rabb**iniz **Allah**'tır. O'ndan başka **İlâh** yoktur. O, her şeyin (yoktan yaratıcısı) **Hâlık**'ıdır. Öyle ise O'na âbd olun! Çünkü O, her şeye **Vekîl**'dir (her konuda güvenilmesi gereken tek zattır).

103. Gözler O'nu (görüp) idrak edemez; ama O, gözleri idrak eder. O, **Latîf**'tir, **Habîr**'dir (her şeye nûruyla tecelli eden, lütufta bulunan ve her şeyden, herkesten haberdar olandır).

104. (Resulüm! De ki) "Muhakkak ki size **Rabb**inizden basiretler (hakkı görmeniz için bir nûr olan Kur'ân âyetleri) gelmiştir. Artık kim (hakkı) görürse kendi lehinedir. Kim de körlük ederse kendi aleyhinedir ve ben sizin üzerinize (yaptıklarınızı gözetici bir) muhafız değilim."

105. İşte Biz, âyetleri böyle farklı şekillerde açıklıyoruz ki "sen (**Rabb**inden) ders almışsın" desinler, bir de anlayan (ve anlamak isteyen) bir kavme (âyetleri iyice) beyan edelim (diye böyle anlatıyoruz).

106. (Resulüm!) Sen, **Rabb**inden sana vahyolunana tabi ol! O'ndan başka **İlâh** yoktur ve müşriklerden de yüz çevir!

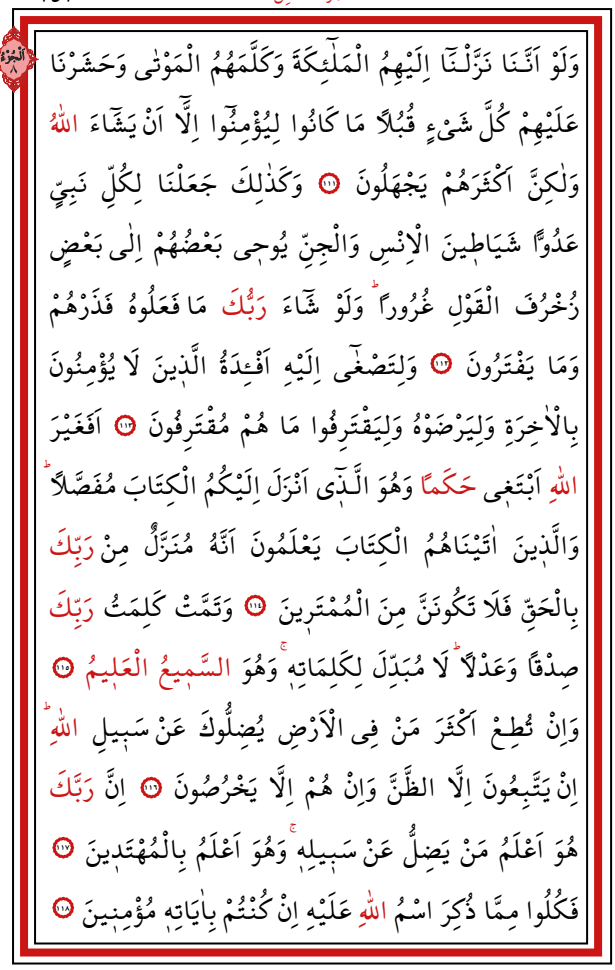
107. Eğer **Allah** dileseydi, onlar (**Allah**'a) şirk koşamazlardı (**Allah** onları tercihlerinde serbest bırakmıştır). Biz seni onların üzerine bir muhafız kılmadık. Sen onların vekili de değilsin (onların yaptıklarından hesaba çekilmezsin).

108. Onların **Allah**'tan başka (dua edip) yalvardıklarına sövmeyin! Sonra onlar da bilgisizce hadlerini aşarak (sizin iman ettiğiniz) **Allah**'a söverler. İşte Biz, her ümmete kendi amellerini böyle

süslü gösterdik. Sonra onların dönüşleri **Rabb**lerinedir. (O) Yaptıklarını onlara (tek tek) haber verecektir.

109. (Müşrikler) Kendilerine bir âyet (ve mucize) gelirse ona mutlaka iman edeceklerine dair bütün çaba ve gayretleriyle **Allah**'a yemin ettiler. De ki: "Mucizeler ancak **Allah** katındadır. (Ey mü'minler!) O (mucize) geldiğinde de (onların) iman etmeyeceklerinin farkında değil misiniz?"

110. Biz onların kalplerini ve gözlerini ters çeviririz de ilkin ona iman etmedikleri gibi (mucize geldikten sonra da iman etmezler) ve onları (kendi) azgınlıkları içinde bırakırız da bocalayıp dururlar.

111. Eğer Biz onlara melekleri indirseydik, ölüler de onlarla konuşsaydı ve her şeyi karşılarında (hakikatin şahidleri olarak) toplasaydık **Allah** dilemedikçe onlar yine de iman edecek değillerdi; fakat onların çoğu (nefislerine uyarak) cahillik ederler.

112. İşte böylece Biz her nebî için insan ve cin şeytanlarını (vahye) düşman kıldık. (Bunlar kendilerini ve mü'minleri) Aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler vahy(edip telkin) ederler. Eğer **Rabb**in dileseydi bunu yapamazlardı; artık onları (**Rabb**lerine) iftira ettikleri şeylerle (baş başa) bırak.

113. Bir de (o insan ve cin şeytanları), âhirete iman etmeyenlerin gönülleri o (yaldızlı sözler)e meyletsin, ondan hoşlansınlar ve kazandıkları (günahları)nı kazanmaya devam etsinler diye (böyle yaparlar).

114. (Resulüm! De ki) "Size Kitâb'ı (hak ile bâtılı birbirinden ayıran bu Kur'ân'ı) tafsilatıyla indiren O iken, ben size **Allah**'tan başka bir **Hakem** mi arayayım?" Kendilerine (daha önceden) kitap verdiğimiz kimseler (ehl-i kitap) gerçekten bu (Kur'ân)ın **Rabb**in tarafından hak olarak indirilmiş olduğunu bilirler. O hâlde sakın şüphe edenlerden olma!

115. **Rabb**inin Kelimesi (olan bu Kur'ân) sadakat ve adaletle tamamlanmıştır. O'nun kelimelerini değiştirebilecek (hiç kimse) yoktur. O, **Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi, herkesi işiten ve bilendir).

116. Eğer yeryüzünde bulunan (insan)ların çoğuna tabi olursan seni **Allah**'ın yolundan saptırırlar. Onlar ancak zanna tabi olurlar ve onlar sadece yalan söylerler.

117. Muhakkak ki senin **Rabb**in, yolundan sapanı da en iyi bilendir, hidâyette olanları da en iyi bilendir.

118. Eğer O'nun âyetlerine iman ediyorsanız, üzerine **Allah**'ın adı anıla(rak kesilen hayva)nlardan yiyin!

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَاْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ
مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ اِلَيْهِ ؕ وَاِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ
بِاَهْوَآئِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾
وَذَرُوا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهٗ ؕ اِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْاِثْمَ
سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَاْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ
اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ لَفِسْقٌ ؕ وَاِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ
اِلٰٓى اَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ ۚ وَاِنْ اَطَعْتُمُوهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾
اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهٗ نُورًا يَمْشِى بِهٖ
فِى النَّاسِ كَمَنْ مَّثَلُهٗ فِى الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ؕ
كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذٰلِكَ
جَعَلْنَا فِى كُلِّ قَرْيَةٍ اَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا ؕ
وَمَا يَمْكُرُونَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا جَآءَتْهُمْ
اٰيَةٌ قَالُوا لَنْ نُّؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَآ اُوتِىَ رُسُلُ اللّٰهِ ؕ
اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهٗ ؕ سَيُصِيبُ الَّذِينَ اَجْرَمُوا
صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

119. Üzerine **Allah**'ın adı anıla(rak kesilen hayva)nlardan yememenize sebep ne? Muhakkak ki **Allah**, mecbur kaldığınız (zaman, ölmeyecek kadar yemek zorunda olduğunuz) şeyler müstesna, haram kıldığı şeyleri size açıklamıştır. Doğrusu (insanların) birçoğu bilgisizce (nefislerinin) hevâlarına uyarak (kendilerini ve başkalarını) saptırırlar. Muhakkak ki senin **Rabb**in, (evet) O, haddi aşanları en iyi bilendir.

120. Günahın açığını da gizlisini de bırakın; çünkü günah kazananlar, işlemekte oldukları (günahlar) sebebiyle yakında cezalandırılacaklardır!

121. Üzerine **Allah**'ın adı anılma(dan kesilen hayvanlar)dan yemeyin; çünkü bu fâsıklıktır. Bir de şeytanlar dostlarına, sizinle mücadele etmeleri için vahy(edip telkin)de bulunurlar. Eğer onlara tabi olursanız muhakkak ki siz de müşriklerden olursunuz.

122. (Manen) Ölü iken dirilttiğimiz ve kendisine insanlar arasında yürüyebileceği bir nûr (yani iman) verdiğimiz kimse, hiç (şeytana tabi olmuş) karanlıklar içinde kalmış (ve) ondan hiç çıkamayacak kimse gibi olur mu? İşte, kâfirler için yapmakta oldukları şeyler (kendilerine) böyle süslü gösterilmiştir.

123. Keza Biz, her memlekette mücrimleri oranın ileri gelenleri kıldık ki oralarda (imtihan gereği insanlara) tuzak kursunlar. Hâlbuki onlar ancak kendilerine tuzak kurarlar da (bunun) farkında değildirler.

124. Onlara bir âyet geldiği zaman, "**Allah**'ın resullerine verilenlerin benzeri bize de verilmedikçe asla iman etmeyeceğiz" dediler. **Allah**, risâletini kime vereceğini en iyi bilendir. Yakında mücrimlere, (mü'minlere) tuzak kurmalarından dolayı **Allah** tarafından aşağılayıcı ve şiddetli bir azap isabet edecektir.

فَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَّهْدِيَهٗ يَشْرَحْ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ ۚ وَمَنْ يُّرِدْ
اَنْ يُّضِلَّهٗ يَجْعَلْ صَدْرَهٗ ضَيِّقًا حَرَجًا كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِى السَّمَآءِ ؕ
كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢٥﴾
وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا ؕ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ
﴿١٢٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلٰمِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ
اسْتَكْثَرْتُمْ مِّنَ الْاِنْسِ ۚ وَقَالَ اَوْلِيٰٓـؤُهُمْ مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا
اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَّبَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِىْٓ اَجَّلْتَ لَنَا ؕ
قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ
حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذٰلِكَ نُوَلِّىْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضًا
بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٢٩﴾ ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَاْتِكُمْ
رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِىْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ
يَوْمِكُمْ هٰذَا ؕ قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿١٣٠﴾ ذٰلِكَ
اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ ﴿١٣١﴾

125. **Allah** kimi hidâyete erdirmek isterse onun göğsünü İslam'a açar, kimi de dalâlette bırakmak isterse onun göğsünü göğe tırmanıyormuş gibi iyice daraltır, sıkar. **Allah** iman etmeyenlerin üstüne işte böyle (şirk ve küfür) pisliği(ni) döker.

126. Bu, **Rabb**inin dosdoğru yoludur. Gerçekten Biz öğüt alan (ve öğüt almak isteyen her) bir kavim için âyetleri (birer birer böyle) açıklıyoruz.

127. **Rabb**leri katında onlara selâm yurdu (olan cennet) vardır ve O (**Allah**), yapmakta oldukları (güzel) şeyler sebebiyle onların dostudur.

128. (**Allah**) Onların hepsini bir araya topladığı (kıyamet) gün(ü onlara şöyle buyurur), "ey cinler (taifesinden olan şeytanlar) topluluğu! Şüphesiz ki siz, insanlardan (inkâr edenlerin sayısını) çoğaltmak istediniz!" Onların insanlardan olan dostları ise der ki: "**Rabb**imiz! (Doğrusu biz) Birbirimizden yararlandık ve bize takdir ettiğin ecelimize eriştik!" (**Allah** da) Şöyle buyurur: "**Allah**'ın dilediği müstesna, içinde ebediyen kalacağınız yer ateştir!" (Resulüm!) Muhakkak ki senin **Rabb**in **Hakîm**'dir, **Alîm**'dir (her işinde hikmet ve hayır olan, her şeyi ve herkesi bilendir).

129. İşte Biz, kazanmakta oldukları (günahlar) yüzünden zalimlerin bir kısmını diğer bir kısmına böyle dost ederiz.

130. (Devamında **Allah** buyurur ki) "Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size âyetlerimi anlatan ve bugünle karşılaşacağınıza dair sizi uyaran resuller gelmedi mi?" Onlar ise, "(bugün biz) kendi aleyhimize şahidlik ederiz (**Allah**'ın resulleri bize geldi)" derler. Dünya hayatı onları aldattı da kâfir olduklarına dair kendi aleyhlerine (o gün) şahidlik ettiler.

131. Bu (resullerin gönderilmesi) şundandır; halkı (hak ile bâtıldan) habersizken, **Rabb**in zulümle ülkeleri helâk edici değildir.

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ
عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۚ
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا
يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾
إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ ۙ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾
قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۚ
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۙ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۚ
إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ
مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ
بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا ۖ فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ
فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ
إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ ۗ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذَٰلِكَ
زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ۖ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

Ortakları için ayrılan, **Allah**'a ulaşmıyor; fakat **Allah** için ayrılan, ortaklarına ulaşıyor! (Bak) Ne kötü hüküm veriyorlar?

137. Yine bunun gibi, ortakları (olan şeytanlar) müşriklerden çoğuna (kız) çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdi ki hem kendilerini mahvetsinler hem de dinlerin(e şirk)i karıştırıp bozsunlar! Eğer **Allah** dileseydi bunu yapamazlardı, artık onları (**Rabb**lerine) iftira ettikleri şeylerle (baş başa) bırak!

132. Herkesin, amellerine göre dereceleri vardır ve **Rabb**in onların yaptıklarından habersiz değildir.

133. Senin **Rabb**in **Ğaniyy**'dir (zengindir, kerimdir ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu), rahmet sahibidir. Sizi başka bir kavmin zürriyetinden meydana getirdiği gibi eğer dilerse sizi (helâk edip) giderir de sizden sonra (yerinize) dilediği (gibi O'na iman eden bir kavmi) getirir.

134. Size vaad edilen (kıyamet günü) mutlaka gelecektir ve siz (**Allah**'ı) âciz bırakacak değilsiniz (o günün gelmesini önleyemezsiniz).

135. (Resulüm!) De ki: "Ey kavmim! Elinizden geleni yapın. Şüphesiz ben de (elimden geleni) yapacağım! Yakında (dünya) yurdun(un) âkıbetinin kimin lehine olduğunu bileceksiniz. Muhakkak ki zalimler iflah olmazlar."

136. Onlar, **Allah**'ın (yaratıp) çoğalttığı ekinlerden ve hayvanlardan **Allah**'a bir pay ayırdılar. Zanlarınca, "bu, **Allah**'ındır, bu da (O'na şirk koştuğumuz) ortaklarımızındır" dediler.

وَقَالُوا هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ وَّحَرْثٌ حِجْرٌ ۖ لَّا يَطْعَمُهَآ اِلَّا مَنْ
نَّشَآءُ بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ
لَّا يَذْكُرُوْنَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ ۗ سَيَجْزِيْهِمْ بِمَا
كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوْا مَا فِيْ بُطُوْنِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ
خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا ۚ وَاِنْ يَّكُنْ
مَّيْتَةً فَهُمْ فِيْهِ شُرَكَآءُ ۗ سَيَجْزِيْهِمْ وَصْفَهُمْ ۗ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ
عَلِيْمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْٓا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًا
بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّحَرَّمُوْا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً عَلَى اللّٰهِ ۗ قَدْ
ضَلُّوْا وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَ جَنّٰتٍ
مَّعْرُوْشٰتٍ وَّغَيْرَ مَعْرُوْشٰتٍ وَّالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
مُخْتَلِفًا اُكُلُهٗ وَالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا
وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ كُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَاٰتُوْا حَقَّهٗ
يَوْمَ حَصَادِهٖ ۖ وَلَا تُسْرِفُوْا ۗ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ۙ ﴿١٤١﴾
وَمِنَ الْاَنْعَامِ حَمُوْلَةً وَّفَرْشًا ۗ كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ
وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۗ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۙ ﴿١٤٢﴾

138. Bir de (o müşrikler asılsız iddialarda bulunarak) zanlarınca dediler ki: "Bu (ilâhlar için ayrılan) hayvanlar ve ekinler yasaklanmıştır. Bunları bizim dilediğimizden başkası yiyemez. (Şunlar da) Sırtları(na binilmesi ve yük yüklenmesi) haram edilmiş hayvanlardır." Birtakım hayvanları da (**Allah** böyle emrediyor deyip) O'na iftira ederek (keserken) üzerlerine **Allah**'ın adını anmazlar. Yakında (**Allah**'a şirk koşarak) iftira ettikleri (bu) şeyler nedeniyle (**Allah** onları) cezalandıracaktır.

139. Yine dediler ki: "Şu hayvanların karınlarında olan (yavru)lar (canlı olursa) yalnız erkeklerimize aittir, kadınlarımıza ise haram kılınmıştır. Şayet (yavru) ölü olursa o zaman (kadın, erkek) hepsi onda ortaktır." (**Allah**) Onları (bu) isnatlarından dolayı yakında cezalandıracaktır. Muhakkak ki O, **Hakîm**'dir, **Alîm**'dir (her işinde hikmet ve hayır olan, her şeyi ve herkesi bilendir).

140. Bilgisizlikleri yüzünden beyinsizce (kız) çocuklarını öldürenler ve **Allah**'ın kendilerine verdiği rızkı **Allah**'a iftira ederek (kadınlara) haram kılanlar, muhakkak ki hüsrana uğramıştır. Andolsun ki onlar dalâlettedir, hidâyete erenlerden değildir.

141. Hem ekilip biçilen ve hem de kendiliğinden yetişen bahçeleri, hurmaları, ürünleri çeşit çeşit ekinleri, birbirine benzer ve benzemez biçimde zeytin ve narları yaratan O'dur. (Her biri) Meyve verdiği zaman meyvesinden yiyin! Hasat edildiği gün de hakkını (zekât ve sadakasını) verin, sakın israf etmeyin! Çünkü **Allah**, israf edenleri sevmez.

142. Yine hayvanlardan yük taşıyanları ve (yününden, tüyünden) döşek yapılanları da (yaratan O'dur). **Allah**'ın size verdiği rızıktan yiyin, şeytanın adımlarına tabi olmayın! Muhakkak ki o, sizin için apaçık bir düşmandır.

ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍ ۚ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ۗ
قُلْ آٰلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ۗ نَبِّئُوْنِى بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ۙ ﴿١٤٣﴾
وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۗ قُلْ آٰلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ
اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ۗ اَمْ
كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ وَصّٰىكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَا ۚ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ
افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۚ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَّآ اَجِدُ فِى مَآ اُوْحِىَ اِلَىَّ
مُحَرَّمًا عَلٰى طَاعِمٍ يَّطْعَمُهٗٓ اِلَّآ اَنْ يَّكُوْنَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا
مَّسْفُوْحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزِيْرٍ فَاِنَّهٗ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ
لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِىْ
ظُفُرٍ ۚ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُوْمَهُمَآ اِلَّا
مَا حَمَلَتْ ظُهُوْرُهُمَآ اَوِ الْحَوَايَآ اَوْ مَا اخْتَلَطَ
بِعَظْمٍ ۗ ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿١٤٦﴾

zorunda kalırsa (bilsin ki) muhakkak **Rabb**in **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

146. Biz, Yahudilere bütün tırnaklı (hayvan)ları haram kıldık. Sırtlarında yahut bağırsaklarında taşıdıkları ya da kemiğe karışan yağlar hariç olmak üzere sığır ve koyunun iç yağlarını da onlara haram kıldık. Azgınlıkları sebebiyle onları böyle cezalandırdık. Biz elbette doğru söyleyenleriz.

143. (**Allah**, erkek ve dişi olmak üzere; koyun, keçi, deve ve sığırdan) Sekiz eş (yarattı)! Koyundan iki, keçiden iki! (O müşriklere) De ki: "İki erkeği mi, yoksa iki dişiyi mi, yoksa o iki dişinin rahimlerinde bulunan (yavru)ları mı (**Allah**) haram kıldı? Eğer (iddianızda) doğru kimseler iseniz bana (gerçek) bir ilim ile haber verin!"

144. Deveden de iki, sığırdan da iki (yarattı)! De ki: "(O bunlardan) İki erkeği mi, yoksa iki dişiyi mi, yoksa bu iki dişinin rahimlerinde bulunan (yavru)ları mı haram kıldı? Yoksa siz, **Allah** böyle tavsiye (edip emr)ederken (buna) şahid mi oldunuz?" Bilgisizce insanları dalâlete düşürmek için **Allah** hakkında yalan uydurup iftira edenden daha zalim kim vardır! Muhakkak ki **Allah** (hem kendine hem de başkalarına zulmeden) zalim kavmi hidâyete erdirmez.

145. (Resulüm!) De ki: "Bana vahyolunan (Kur'ân)da, leş veya akıtılmış kan yahut domuz eti -ki o, şüphesiz necistir- ya da **Allah**'tan başkası adına kesilmiş bir fısk (murdar olmuş bir hayvan) dışında yiyecek kimseye haram kılınmış bir şey bulamıyorum. Fakat (başkasının hakkına) saldırmamak ve sınırı aşmamak üzere kim de (bunlardan) yemek

فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ ۚ وَلَا يُرَدُّ
بَاْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ اَشْرَكُوا
لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكْنَا وَلَآ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَىْءٍ ؕ
كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَاقُوا بَاْسَنَا ؕ قُلْ
هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ؕ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ
وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۚ
فَلَوْ شَآءَ لَهَدٰيكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ
الَّذِينَ يَشْهَدُونَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا ۚ فَاِنْ شَهِدُوا
فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا
وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۧ ﴿١٥٠﴾
قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ
شَيْـًٔا ؕ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوٓا اَوْلَادَكُمْ
مِنْ اِمْلَاقٍ ؕ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِى حَرَّمَ
اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

8.Cüz

147. (Resulüm!) Buna rağmen eğer (o kâfirler) seni yalanlarlarsa (onlara) de ki: "**Rabb**iniz geniş bir rahmet sahibidir; ama O'nun azabı suçlular topluluğundan geri çevrilmez."

148. (**Allah**'a) Şirk koşanlar diyecekler ki: "**Allah** dileseydi ne biz şirk koşardık ne de atalarımız. Hiçbir şeyi de (kendi kendimize) haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de (âyetlerimizi ve resullerimizi) böyle yalanlamışlardı ve sonunda azabımızı tattılar. (Resulüm!) De ki: "Yanınızda bizim için (ortaya) çıkarabileceğiniz bir bilginiz var mı? Siz zandan başka bir şeye tabi olmuyorsunuz ve siz sadece yalan söylüyorsunuz."

149. De ki: "Kâmil delil ancak **Allah**'ın (katında)dır. Eğer O dileseydi elbette hepinizi hidâyete erdirirdi."

150. De ki: "Haydi, 'şüphesiz **Allah** bunu haram kıldı' diye şehadet edecek şahidlerinizi getirin!" Eğer onlar şahidlik ederlerse sen onlarla beraber şahidlik etme! Âyetlerimizi yalanlayanların ve âhiret (günün)e iman etmeyenlerin hevâlarına da uyma! Onlar (başka şeyleri ve başkalarını) **Rabb**lerine denk tutuyorlar.

151. De ki: "Gelin, **Rabb**inizin size neleri haram kıldığını okuya(rak emirlerini anlata)yım: 'O'na hiçbir şeyi asla şirk koşmayın, ana babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin -sizi de onları da Biz rızıklandırıyoruz- fuhşiyatın (aşırılığın) açığına da gizlisine de yaklaşmayın ve haksız yere **Allah**'ın haram kıldığı cana kıymayın!' İşte bunlar **Allah**'ın size tavsiye (ve emr)ettikleridir. Umulur ki aklınızı kullanır (düşünüp anlar)sınız."

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ اِلَّا بِالَّتِى هِىَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ
اَشُدَّهٗ ۚ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا
اِلَّا وُسْعَهَا وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۚ وَبِعَهْدِ
اللّٰهِ اَوْفُوا ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۙ﴿١٥٢﴾ وَاَنَّ هٰذَا
صِرَاطِى مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ
بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهٖ ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ
اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِىٓ اَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا
لِكُلِّ شَىْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾
وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ۙ﴿١٥٥﴾ اَنْ تَقُولُٓوا اِنَّمَآ اُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلٰى طَآئِفَتَيْنِ
مِنْ قَبْلِنَا ۪ وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ۙ﴿١٥٦﴾
اَوْ تَقُولُوا لَوْ اَنَّآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّآ اَهْدٰى مِنْهُمْ ۚ
فَقَدْ جَآءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ اَظْلَمُ
مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَا ؕ سَنَجْزِى الَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَنْ اٰيَاتِنَا سُٓوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

lere) indirildi, biz ise onların okumalarından (Tevrât ve İncîl'de geçen âyetlerden) gerçekten habersizdik" demeyesiniz diye,

157. Yahut "bize de kitap indirilseydi, biz onlardan daha çok hidâyette olurduk" demeyesiniz diye (size Kur'ân'ı indirdik). İşte, size de **Rabb**inizden apaçık bir delil, bir hidâyet ve bir rahmet geldi. **Allah**'ın âyetlerini yalanlayıp onlardan yüz çevirenden daha zalim kim vardır! Yakında âyetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmelerinden dolayı azabın en kötüsüyle cezalandıracağız.

152. "Rüşd çağına erişinceye kadar yetimin malına sadece en güzel şekilde (onun yararına olacak biçimde) yaklaşın, ölçü ve tartıyı adaletle tam yapın -Biz kişiye ancak gücünün yettiğini yükleriz- söz söylediğiniz zaman yakınlarınız dahi olsa adaletli olun ve **Allah**'ın ahdine (ona verdiğiniz âbd olma sözüne) vefa gösterin! İşte bunlar **Allah**'ın size tavsiye (ve emr)ettikleridir. Umulur ki (bunları) tezekkür eder (düşünüp öğüt alır)sınız."

153. İşte bu, benim dosdoğru yolumdur. Öyle ise ona tabi olun! Sizi O'nun yolundan ayıracak (başka) yollara tabi olmayın! İşte bunlar **Allah**'ın size tavsiye (ve emr)ettikleridir. Umulur ki takvâ sahibi olursunuz (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışırsınız).

154. Sonra (Yahudilerden) güzellik yapanlara (nimetimizi) tamamlamak, her şeyi (birer birer) açıklamak, bir hidâyet ve bir rahmet olmak üzere Mûsâ'ya kitabı (Tevrât'ı) verdik ki onlar **Rabb**lerine kavuşacaklarına iman etsinler.

155. İşte, bu (Kur'ân) da bizim indirdiğimiz mübarek (şanı yüce ve insanı yücelten) bir Kitâb'tır. Artık ona tabi olun ve (**Allah**'a karşı) takvâlı olun ki rahmete eresiniz.

156. "Kitap, yalnız bizden önceki iki topluluğa (Hristiyanlara ve Yahudi-

هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَاْتِيَ
بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ ؕ يَوْمَ يَاْتِي بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا
اِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِيْٓ اِيمَانِهَا خَيْرًا ؕ قُلِ
انْتَظِرُوْٓا اِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا
لَسْتَ مِنْهُمْ فِيْ شَيْءٍ ؕ اِنَّمَآ اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ
فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ اِنَّنِيْ هَدٰىنِيْ رَبِّيْٓ
اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ اِنَّ صَلَاتِيْ وَنُسُكِيْ وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِيْ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ۙ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهٗ ۚ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾
قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيْ رَبًّا وَّهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ؕ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ
اِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۚ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَكُمْ
خَلٰٓئِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ
فِيْ مَآ اٰتٰىكُمْ ؕ اِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ وَاِنَّهٗ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

158. (Resulüm! Onlar iman etmek için) Kendilerine (ölüm) meleklerin-(in) gelmesini veya **Rabb**inin (azabının) gelmesini yahut **Rabb**inin bazı (kıyamet) alametlerinin gelmesini mi bekliyorlar? **Rabb**inin bazı (kıyamet) alametleri geldiği gün önceden iman etmemiş ya da imanında bir hayır kazanmamış olan kimseye artık imanı bir fayda vermez. De ki: "Bekleyin, şüphesiz biz de beklemekteyiz!"

159. Muhakkak ki dinlerini parça parça edip gruplara ayrılanlar var ya, senin onlarla hiçbir ilişiğin yoktur. Onların işi ancak **Allah**'a kalmıştır. Sonra (**Allah**) onlara yaptıklarını (tek tek) haber verecektir.

160. Kim (**Allah**'ın huzuruna) güzellikle gelirse ona getirdiğinin on katı vardır. Kim de kötülükle gelirse o sadece getirdiğinin dengiyle cezalandırılır. Onlar haksızlığa uğratılmazlar.

161. De ki: "Şüphesiz **Rabb**im beni dosdoğru bir yola, doğru bir dine, hanîf olan İbrâhîm'in dinine hidâyet etti. Ve o, müşriklerden değildi."

162. De ki: "Muhakkak ki benim salâtım, (ibadetlerim) kurbanım, hayatım ve ölümüm âlemlerin **Rabb**i **Allah** içindir."

163. "O'nun ortağı yoktur. Bana böyle emrolundu ve ben Müslümanların ilki (ve önderi)yim."

164. De ki: "O, her şeyin **Rabb**i iken ben **Allah**'tan başka bir **Rabb** mi arayacağım? Herkesin kazandığı yalnız kendisine aittir. Hiçbir günahkâr başkasının (günah) yükünü yüklenmez. Sonunda dönüşünüz **Rabb**inizedir ve O, (kıyamet günü) ihtilafa düştüğünüz şeyleri(n iç yüzünü) size haber verecektir."

165. Sizi yeryüzünün halifeleri kılan ve size verdiği şeyler hususunda sizi imtihan etmek için kiminizi kiminizden derecelerle üstün kılan O'dur. Şüphesiz ki senin **Rabb**in (küfründe ısrar edenlere verdiği mühleti) sona erdirmesi çabuk olandır ve muhakkak ki O, **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

سُورَةُ الْاَعْرَافِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ وَسِتُّ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓصٓ ۝١ كِتَابٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِى صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ
لِتُنْذِرَ بِهٖ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ۝٢ اِتَّبِعُوا مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ
مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۭ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ۝٣ وَكَمْ
مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا فَجَآءَهَا بَاْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَآئِلُونَ ۝٤
فَمَا كَانَ دَعْوٰيهُمْ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَٓا اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝٥
فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذِينَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ۝٦ فَلَنَقُصَّنَّ
عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَآئِبِينَ ۝٧ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذِ ِۨالْحَقُّ ۚ فَمَنْ
ثَقُلَتْ مَوَازِينُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝٨ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهٗ
فَاُولٰٓئِكَ الَّذِينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ۝٩
وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِى الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۭ قَلِيلًا مَا
تَشْكُرُونَ ۝١٠ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوا لِاٰدَمَ ۡ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْلِيسَ ۭ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۝١١

9. Kimin de (hayır ve güzellikte) tartıları hafif gelirse işte onlar (indirdiğimiz) âyetlerimize zulmettiklerinden (onları görmezden gelip hafife aldıklarından) dolayı kendilerini hüsrana uğratanlardır.

10. (Ey insanlar!) Andolsun ki Biz sizi yeryüzünde (imtihanlara tabi tutup halife olmanız için) yerleştirdik ve orada size geçimlikler (maddi ve manevi her türlü nimeti) verdik. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!

11. Yine andolsun ki sizi Biz yarattık, sonra size suret verdik, sonra da meleklere, "Âdem'e (her biri bir Âdem olan insana) secde edin!" buyurduk. (Hepsi) Hemen secde ettiler; ancak (cinlerden olan) iblis secde edenlerden olmadı.

7- A'râf SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 206 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Elif. Lâm. Mîm. Sâd.

2. (Resulüm! Bu Kur'ân) Sana, kendisiyle (insanları) uyarman ve mü'minlere zikir (öğüt ve nasihat vermen) için indirilen bir Kitâb'tır. Artık bundan dolayı senin göğsünde bir sıkıntı (ve daralma) olmasın!

3. (Ey insanlar!) **Rabb**inizden size indirilen (Kur'ân'a ve sizin için gönderdiği resulün)e tabi olun! Ondan başka dostlar (edinerek onlar)a tabi olmayın! Ne kadar da az (düşünüp) öğüt alıyorsunuz!

4. Nice memleketler vardır ki Biz onları helâk ettik. Azabımız onlara geceleyin (uyurlarken) yahut gündüz (vakti) istirahat ederlerken geldi.

5. Azabımız onlara geldiği zaman onların feryatları, "biz gerçekten (**Allah**'ın hak ile gönderdiği resulünü inkâr eden) zalim kimselermişiz" demelerinden başka bir şey olmadı.

6. Elbette Biz (kıyamet günü), kendilerine (bir resul) gönderilenlere (resule iman edip etmediklerini) soracağız ve gönderilen (resul)e de (sana ne cevap verildi diye) soracağız!

7. Andolsun ki, onlara (yaptıklarını tam) bir ilim ile (bir bir) anlatacağız; çünkü Biz onlardan gaib (habersiz ve uzak) değiliz.

8. O gün (amellerin) tartı(lması) haktır. Artık kimin (hayır ve güzellikte) tartıları ağır gelirse işte onlar felaha (kurtuluş ve saadete) erenlerdir.

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ ؕ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ۚ خَلَقْتَنِىْ
مِنْ نَّارٍ وَّخَلَقْتَهٗ مِنْ طِيْنٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُوْنُ لَكَ
اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصّٰغِرِيْنَ ﴿١٣﴾ قَالَ اَنْظِرْنِىْۤ اِلٰى يَوْمِ
يُبْعَثُوْنَ ﴿١٤﴾ قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَاۤ اَغْوَيْتَنِىْ لَاَقْعُدَنَّ
لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيْمَ ۙ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِّنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَآئِلِهِمْ ؕ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شٰكِرِيْنَ ﴿١٧﴾
قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُوْمًا مَّدْحُوْرًا ؕ لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ
مِنْكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٨﴾ وَيٰۤاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا
مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩﴾
فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطٰنُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وٗرِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا
وَقَالَ مَا نَهٰىكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّاۤ اَنْ تَكُوْنَا مَلَكَيْنِ اَوْ
تَكُوْنَا مِنَ الْخٰلِدِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَاۤ اِنِّىْ لَكُمَا لَمِنَ النّٰصِحِيْنَ ۙ
﴿٢١﴾ فَدَلّٰىهُمَا بِغُرُوْرٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا
يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ؕ وَنَادٰىهُمَا رَبُّهُمَاۤ اَلَمْ اَنْهَكُمَا
عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَّكُمَاۤ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٢﴾

8.Cüz

12. (**Allah**, iblise şöyle) Buyurdu: "Ben sana emretmişken seni (Âdem'e) secde etmekten men eden nedir?" (iblis) "Ben ondan daha hayırlıyım, (çünkü) beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın" dedi.

13. (**Allah**) "Haydi, hemen in oradan! Orada büyüklük taslamak senin haddin değildir. Hemen çık; çünkü sen (kibirlenen) aşağılıklardansın" buyurdu.

14. (iblis) "(O hâlde insanların secdeye layık olmadıklarını ispatlamam için onların) Diriltilecekleri güne kadar bana mühlet ver!" dedi.

15. (**Allah**) "Haydi, sen (o vakte kadar) mühlet verilenlerdensin" buyurdu.

16. (iblis) Dedi ki: "(İnsan secdeye layık olmadığı hâlde Âdem'e secde etmemi emretmekle beni azgınlığa mahkûm ettin) Öyle ise beni azgınlığa mahkûm etmene karşılık ben de onlar(ı azdırmak) için mutlaka Senin (dosdoğru yolun olan) sırât-ı mustakîmin (üzerind)e oturacağım."

17. "Sonra mutlaka onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından yaklaş(ıp onları kendime bağlay)acağım ve (Sen) onların çoğunu şükredenlerden bulmayacaksın!"

18. (**Allah**) Buyurdu: "(Haydi) Yerilmiş ve kovulmuş olarak oradan çık! Andolsun ki onlardan her kim sana tabi olursa mutlaka sizin hepinizle cehennemi dolduracağım!"

19. (Sonra **Allah**, Âdem'e hitâben şöyle buyurdu) "Ey Âdem! Sen ve eşin cennete yerleşin ve dilediğiniz yerden yiyin; ancak şu ağaca yaklaşmayın sonra (kendine zulmeden) zalimlerden olursunuz!"

20. Derken şeytan, onlardan kapalı ayıp yerlerini kendilerine göstermek (ve takvâ elbiselerini üzerlerinden soymak) için onlara vesvese verdi ve "**Rabb**iniz size bu ağacı sırf melek olursunuz veya (melek olup cennette) ebedi kalanlardan olursunuz diye yasakladı" dedi.

21. Ve onlara, "ben gerçekten size (iyiliğiniz için) nasihat edenlerdenim" diye yemin etti.

22. Böylece onları aldattı, (**Rabb**lerinin emrini dinlemeyerek isyana) sürükledi. Derken (yasaklanan o) ağaçtan tattıklarında ayıp yerleri kendilerine göründü ve hemen cennet yapraklarından üzerlerini örtmeye başladılar. **Rabb**leri onlara, "Ben size bu ağacı yasaklamadım mı ve muhakkak ki şeytan sizin apaçık düşmanınızdır, demedim mi?" diye nidâ etti.

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ
مِنَ الْخَاسِرِيْنَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ
فِى الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيْهَا تَحْيَوْنَ
وَفِيْهَا تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا تُخْرَجُوْنَ ﴿٢٥﴾ يٰبَنِىْٓ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا
عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُّوَارِىْ سَوْاٰتِكُمْ وَرِيْشًا ۭ وَلِبَاسُ التَّقْوٰى
ذٰلِكَ خَيْرٌ ۭ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٢٦﴾ يٰبَنِىْٓ اٰدَمَ
لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَآ اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ
عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَا ۭ اِنَّهٗ يَرٰىكُمْ هُوَ وَقَبِيْلُهٗ
مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۭ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَاۗءَ لِلَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَاِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْهَآ اٰبَاۗءَنَا وَاللّٰهُ
اَمَرَنَا بِهَا ۭ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاْمُرُ بِالْفَحْشَاۗءِ ۭ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا
لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨﴾ قُلْ اَمَرَ رَبِّىْ بِالْقِسْطِ ۡ وَاَقِيْمُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ
كُلِّ مَسْجِدٍ وَّادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۭ كَمَا بَدَاَكُمْ تَعُوْدُوْنَ ۭ
﴿٢٩﴾ فَرِيْقًا هَدٰى وَفَرِيْقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلٰلَةُ ۭ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا
الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَاۗءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٣٠﴾

hakkında bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?"

29. De ki: "**Rabb**im adaleti emretti. Her secde yerinde yüzlerinizi (O'na) doğrultun ve dini yalnız O'na has kıl(ıp O'na hiçbir şeyi şirk koşmay)arak O'na dua edin! (Çünkü) Sizi ilk yarattığı (günkü) gibi (tek başınıza yine) O'na döneceksiniz."

30. O, (kullarından) bir kısmını (âyetlerine ve resulüne iman ettiği için) hidâyete erdirdi, bir kısmına da (küfür ve şirklerinden dolayı) dalâlet hak oldu; çünkü onlar, **Allah**'tan başka (bir de) şeytanları kendilerine dostlar edindiler. Buna rağmen onlar, kendilerinin hidâyette olduklarını sanırlar.

23. (Âdem ile eşi) Dediler ki: "**Rabb**imiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer (Sen) bizi mağfiret etmez ve bize rahmet etmezsen, biz mutlaka hüsrana uğrayanlardan oluruz."

24. (**Allah** onlara) Buyurdu: "Birbirinize düşman olarak inin (oradan)! Sizin için yeryüzünde (belirlenmiş) bir süreye kadar bir yerleşme ve bir geçimlik (sadakatini ispatlama imkânı) vardır."

25. "Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz ve oradan (hesaba çekilmek üzere diriltilip) çıkarılacaksınız" buyurdu.

26. Ey Âdemoğulları! Biz size (katımızdan), ayıp yerlerinizi örtecek ve (giyinip) süslenecek bir elbise indirdik. Bir de takvâ elbisesi (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanların nûrdan elbisesi), işte o daha hayırlıdır. Bunlar **Allah**'ın âyetlerindendir. Umulur ki (insanlar bu âyetleri) tezekkür eder (ondan ibret ve öğüt alır)lar.

27. Ey Âdemoğulları! şeytan sizi (de **Allah**'ın emirlerine karşı gelerek) ana babanızın ayıp yerlerini kendilerine göstermek için (nûrdan olan takvâ) elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi aldatmasın! Çünkü o ve kabilesi (olan yandaşları) sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Muhakkak ki Biz, şeytanları iman etmeyenlerin dostları kıldık.

28. Onlar bir aşırılık (ve kötülük) yaptıkları zaman, "biz babalarımızı bunun üzerinde bulduk. **Allah** da bize bunu emretti" derler. (Resulüm!) De ki: "Şüphesiz **Allah**, aşırılığı (ve kötülüğü) emretmez. Siz (şimdi iftira ederek) **Allah**

يَا بَنِيٓ اٰدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
وَلَا تُسْرِفُوا ۚ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۝٣١ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللّٰهِ
الَّتِيٓ اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ۭ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
يَّعْلَمُونَ ۝٣٢ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَمَا بَطَنَ وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ
بِهٖ سُلْطٰنًا وَّاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝٣٣ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ
اَجَلٌ ۚ فَاِذَا جَاۗءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُونَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۝٣٤
يَا بَنِيٓ اٰدَمَ اِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِيْ ۙ
فَمَنِ اتَّقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝٣٥ وَالَّذِينَ
كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَآ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا
خٰلِدُونَ ۝٣٦ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ
بِاٰيٰتِهٖ ۭ اُولٰۗىِٕكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتٰبِ ۭ حَتّٰٓى اِذَا جَاۗءَتْهُمْ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ ۙ قَالُوٓا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ
قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كٰفِرِينَ ۝٣٧

31. Ey Âdemoğulları! Her secde etme yerinde (haşyet, muhabbet ve edep) ziynetinizi takının. (**Allah**'ın size verdiği nimetlerden) Yiyin, için; fakat israf etmeyin! Çünkü O, (hem maddi hem de manevi nimetlerini*) israf edenleri sevmez.

**Maddi nimetler; hayat, zaman, sağlık ve benzeri. Manevi nimetler; iman, ilim, akıl, ahlak ve benzeri.*

32. (Resulüm!) De ki: "**Allah**'ın, kulları için (yerden) çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları haram kılan kimdir?" De ki: "Onlar, dünya hayatında iman edenler içindir (kâfirler de onların yüzü suyu hürmetine bu nimetlerden yararlanırlar ancak) kıyamet günü (bu nimetler sadece onlara) mahsustur." İşte Biz, bilen (ve bilmek isteyen her) bir kavim için âyetleri (birer birer) böyle açıklıyoruz.

33. De ki: "**Rabb**im ancak açık ve gizli hayâsızlığı, günahı, haksız yere saldırmayı, hakkında hiçbir delil indirmediği bir şeyi (nefsinizin hevâsına uyarak) **Allah**'a şirk koşmanızı ve **Allah** hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır."

34. Her ümmetin (ve topluluğun) bir eceli vardır. Ecelleri geldiği zaman ne bir an (onu) erteleyebilirler ne de öne alabilirler.

35. Ey Âdemoğulları! Size kendi içinizden âyetlerimi anlatan resuller gelir de kim (onlara iman edip) takvâ sahibi olur (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışır) ve (nefsini) ıslah ederse artık onlara (dünyada da âhirette de hiçbir) korku yoktur ve onlar mahzun da olmazlar.

36. Âyetlerimizi yalanlayanlar ve ona karşı kibirlenenlere gelince, işte onlar ateş ehlidirler. Onlar orada ebedi olarak kalacaklardır.

37. **Allah** hakkında yalan uydurup iftira eden ya da O'nun âyetlerini yalanlayandan daha zalim kim vardır! Onların kitaptaki nasipleri (ezelde kendileri için takdir edilen rızık ve ömür) resullerimiz (olan melekler) gelip canlarını alıncaya kadar onlara erişecektir. (O gün melekler) Onlara, "(dünyada iken) **Allah**'tan başka (dua edip) yalvardığınız şeyler (bugün) nerede!" derler. (Onlar da) "(Bizi yüzüstü bırakıp) Bizden kayboldular" derler ve kâfir olduklarına dair kendi aleyhlerine şahidlik ederler.

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
فِي النَّارِ ۖ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا ۖ حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا
جَمِيعًا ۙ قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولَاهُمْ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ
عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ ۖ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلَٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾
وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي
الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۚ وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ ۚ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا
لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ ۚ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۖ
وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

lar cennet ehlidirler. Onlar orada ebedi olarak kalacaklardır.

43. Biz onların göğüslerindeki kini (ve bütün kötü hisleri) söküp attık. (Cennette) Onların altlarından ırmaklar akar(ken) onlar, "bizi buna eriştiren Allah'a hamd olsun! Eğer Allah bizi hidâyete erdirmeseydi, biz (kendimiz) hidâyete eremezdik. Andolsun ki Rabbimizin resulleri bize hak ile gelmişler" derler. Derken onlara, "işte bu, yaptıklarınıza karşılık (ebedi) vâris kılındığınız cennet!" diye nidâ edilir.

38. (Allah) Buyurur ki: "Sizden önce gelip geçmiş cin ve insan topluluklarıyla birlikte (siz de) ateşe girin!" (O gün) Her topluluk (cehenneme) girdiğinde (yolunu takip ettiği yoldaşı ve) kardeşine lanet eder. Hepsi orada birbiri ardınca toplandıkları zaman sonrakiler öncekiler için, "Rabbimiz! Bizi bunlar saptırdı! Bu yüzden onlara ateşten kat kat azap ver" derler. (Allah da) "Zaten (bugün) her biriniz için kat kat (azap) vardır; fakat siz (kimin ne azap çekeceğini) bilemezsiniz" buyurur.

39. Öncekiler de sonrakilere derler ki: "Sizin bize bir üstünlüğünüz yok. O hâlde siz de kazandıklarınıza karşılık azabı tadın!"

40. Şüphesiz ki âyetlerimizi yalanlayanlar ve ona karşı kibirlenenler var ya, (işte) onlara göklerin kapıları açılmaz ve onlar, deve, iğne deliğinden geçinceye kadar cennete giremezler! İşte Biz, (nefsinin hevâsına uyan) mücrimleri böyle cezalandırırız!

41. Onlar için cehennem (ateşin)den bir döşek ve üzerlerini örtecek (ateşten) örtüler vardır. İşte Biz, (kendine zulmeden) zalimleri böyle cezalandırırız!

42. İman edip sâlih ameller işleyenlere gelince -ki Biz, kişiye ancak gücünün yettiğini yükleriz- işte on-

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ اَصْحٰبَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا
رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُّمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ؕ قَالُوْا نَعَمْ ۚ فَاَذَّنَ
مُؤَذِّنٌۢ بَيْنَهُمْ اَنْ لَّعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ۙ﴿٤٤﴾ اَلَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ؕ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا
حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَّعْرِفُوْنَ كُلًّا بِسِيْمٰىهُمْ ۚ وَنَادَوْا
اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۫ لَمْ يَدْخُلُوْهَا وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ
﴿٤٦﴾ وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَآءَ اَصْحٰبِ النَّارِ ۙ قَالُوْا رَبَّنَا
لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۧ﴿٤٧﴾ وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا
يَّعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰىهُمْ قَالُوْا مَاۤ اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ
تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٨﴾ اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ ؕ
اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿٤٩﴾ وَنَادٰٓى
اَصْحٰبُ النَّارِ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيْضُوْا عَلَيْنَا مِنَ الْمَآءِ اَوْ مِمَّا
رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ؕ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۙ﴿٥٠﴾ اَلَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا
دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّلَعِبًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ نَنْسٰىهُمْ كَمَا
نَسُوْا لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا ۙ وَمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿٥١﴾

44. Ve cennet ehli, ateş ehline, "biz gerçekten, **Rabb**imizin (dünyada) bize vaad ettiği (nimetleri)ni (bugün) hak olarak bulduk, siz de **Rabb**inizin size vaad ettiği (azabı)nı hak olarak buldunuz mu?" diye nidâ ederler. (Onlar da) "Evet!" derler. Bunun üzerine aralarından bir münadi şöyle nidâ eder: "**Allah**'ın laneti zalimlerin üzerine olsun!"

45. "Onlar ki (dünyada iken insanları) **Allah** yolundan alıkoyar ve onu eğri göstermek isterlerdi. Üstelik onlar âhireti de inkâr ederlerdi."

46. (O gün cennetlik ve cehennemlik olan) İki taraf arasında bir perde ve A'râf üzerinde ise herkesi simalarından tanıyan adamlar vardır. Onlar, henüz (cennete) giremedikleri hâlde (bunu) uman cennet ehline, "selamun aleykum (**Allah**'ın selamı üzerinize olsun)!" diye seslenirler.

47. Gözleri ateş ehli (olan cehennemlikler) tarafına çevrildiğinde ise, "**Rabb**imiz! Bizi (bu) zalimler topluluğu ile bir arada bulundurma!" derler.

48. (Yine) A'râf ehli simalarından tanıdıkları birtakım adamlara seslenerek derler ki: "(Dünyada ne mal ve taraftar) Toplamanız ne de büyüklük taslamanız (bugün) size hiçbir fayda sağlamadı!"

49. (Cennet ehlini onlara göstererek) "Sizin, '**Allah** bunları asla rahmete erdirmez' diye yemin ettikleriniz bunlar mı?" (Derler ve cennet ehline dönerek) "Girin cennete, (bugün) size hiçbir korku yoktur ve siz mahzun da olmayacaksınız" (derler).

50. Ateş ehli ise cennet ehline, "suyunuzdan veya **Allah**'ın size verdiği rızıktan biraz bizim üzerimize de akıt(ıp bize ikram ed)in!" diye nidâ ederler. (Onlar da) "Şüphesiz ki **Allah**, bunları kâfirlere haram kılmıştır" derler.

51. Onlar ki dinlerini bir oyun ve eğlence (kaynağı) edindiler ve dünya hayatı onları aldattı (da Bize hesap vereceklerini unuttular). Onlar bugünlerine kavuşmayı unuttukları ve âyetlerimizi inkâr ettikleri gibi artık bugün Biz de onları unuturuz!

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا تَاْوِيلَهُ ؕ يَوْمَ يَاْتِى
تَاْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا
بِالْحَقِّ ۚ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوا لَنَآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ
غَيْرَ الَّذِى كُنَّا نَعْمَلُ ؕ قَدْ خَسِرُوٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ
مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِى الَّيْلَ
النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا ۙ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ
بِاَمْرِهٖ ؕ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ ؕ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾
اُدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ؕ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۚ ﴿٥٥﴾
وَلَا تُفْسِدُوا فِى الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ؕ
اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِى يُرْسِلُ
الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهٖ ؕ حَتّٰٓى اِذَآ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَآءَ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ
الثَّمَرَاتِ ؕ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

52. Andolsun ki Biz onlara (resulümüz aracılığıyla) bir Kitâb da getirdik ve iman eden bir toplum için bir yol gösterici ve bir rahmet olarak (kesin) bir ilim üzere onu ayrıntılı olarak açıkladık.

53. (Şimdi onlar) Ancak onun tevili (olan kıyametin kopacağı an)ı mı gözlüyorlar? Onun tevili (olan kıyamet) geldiği gün önceden onu unutmuş olanlar derler ki: "Doğrusu **Rabb**imizin resulleri bize hakkı getirmişler. Şimdi bizim şefâatçilerimiz var mı ki bize şefâat etsinler veya (dünyaya) geri döndürülür müyüz ki yapmış olduğumuz (ameller)den başkasını yapalım?" Andolsun ki onlar kendilerini hüsrana uğratanlardır ve (o gün **Allah**'a şirk koşarak) iftira ettikleri şeyler de kendilerinden sapmış (kaybolup gitmiş)tir.

54. Şüphesiz ki **Rabb**iniz, gökleri ve yeri altı günde (safhada) yaratan, sonra Arş'a hükümran olan, geceyi, durmadan kendisini takip eden gündüze (bürüyüp) örten, Güneş'i, Ay'ı ve yıldızları emrine amade olarak (yaratan) **Allah**'tır. Dikkat edin! Yaratmak da emretmek de O'na mahsustur. Âlemlerin **Rabb**i olan **Allah** odur ki mübarek (ve şanı yüce)dir.

55. **Rabb**inize yalvararak ve gizlice (gönülden) dua edin! Çünkü O, (dua etmeyi gereksiz görerek) haddi aşanları sevmez!

56. Ve ıslah edilmesinden sonra yeryüzünde fesad çıkarmayın! (Azabından) Korkarak ve (rahmetini) umarak O'na dua edin! Muhakkak ki **Allah**'ın rahmeti muhsinlere (güzellik yapıp güzel olanlara) yakındır.

57. Rüzgârları rahmetinin önünde bir müjde olarak gönderen O'dur. Nihayet (o rüzgârlar), ağır (yağmur) bulutları(nı) yüklenince onu, (toprağı) ölü bir memleket(i diriltmek) için sevk ederiz. Böylece oraya su indiririz de onunla (yerden) türlü türlü meyveler (ve çeşitli nebatat) çıkarırız. İşte, ölüleri de böyle (diriltip kabirlerinden) çıkaracağız. Umulur ki (bunu) tezekkür eder (düşünüp anlar)sınız.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِاِذْنِ رَبِّهٖ ۚ وَالَّذِیْ خَبُثَ
لَا يَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًا ؕ كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّشْكُرُوْنَ ۝٥٨
لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ
مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اِنِّیْۤ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝٥٩
قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهٖۤ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝٦٠ قَالَ
يٰقَوْمِ لَيْسَ بِیْ ضَلٰلَةٌ وَّلٰكِنِّیْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ
۝٦١ اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّیْ وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ
مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝٦٢ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ
عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوْا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۝٦٣
فَكَذَّبُوْهُ فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ فِی الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا
الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا عَمِيْنَ ۚ ۝٦٤
وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ
غَيْرُهٗ ؕ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ۝٦٥ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖۤ
اِنَّا لَنَرٰىكَ فِیْ سَفَاهَةٍ وَّاِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ۝٦٦ قَالَ يٰقَوْمِ
لَيْسَ بِیْ سَفَاهَةٌ وَّلٰكِنِّیْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٦٧

58. Rabbinin izniyle (toprağı) temiz beldenin bitkisi (güzel) çıkar, kötü olandan ise faydasız (bitki)den başka bir şey çıkmaz (insanın gönlü de toprak misalidir ki; gönlü temizse o gönülde iman ve marifetullah yeşerir, eğer temiz değilse kibir, küfür ve faydasız şeyler yeşerir). İşte Biz, şükreden bir kavim için âyetleri böyle açıklarız.

59. Andolsun ki Biz Nûh'u kavmine (resul olarak) gönderdik. O dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a âbd olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın), sizin için O'ndan başka hiçbir İlâh yoktur. Şüphesiz ben, sizin üzerinize azametli bir günün azabın(ın çökmesin)den korkuyorum."

60. Kavminden ileri gelenler (ona) dediler ki: "Biz seni gerçekten apaçık bir dalâlet içinde görüyoruz."

61. (Nûh) Dedi ki: "Ey kavmim! Bende hiçbir dalâlet yoktur. Aksine ben, âlemlerin Rabbi tarafından (size gönderilmiş) bir resulüm."

62. "Size Rabbimin (vahiy olarak) gönderdiklerini tebliğ ediyorum ve size nasihat ediyorum; çünkü ben Allah tarafından sizin bilmediklerinizi biliyorum."

63. "Yoksa takvâ sahibi olup (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışarak) rahmete eresiniz diye içinizden bir adama sizi uyarması için Rabbinizden bir zikir (öğüt ve hatırlatma) gelmesine şaştınız mı?"

64. Derken (kavmi) onu yalanladı, bunun üzerine Biz de onu ve onunla beraber gemide bulunanları kurtardık, âyetlerimizi yalanlayanları ise (denizde) boğduk; çünkü onlar (hakkı görmeyen) kör bir kavim idiler.

65. Âd kavmine de kardeşleri Hûd'u (gönderdik). O dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a âbd olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın), sizin için O'ndan başka hiçbir İlâh yoktur. Hâlâ takvâ sahibi olmayacak (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışmayacak) mısınız?"

66. Kavminden ileri gelen kâfirler (ona) dediler ki: "Biz seni gerçekten (aklı kıt) bir aptallık içinde görüyoruz ve doğrusu biz senin yalancılardan olduğunu zannediyoruz."

67. (Hûd) Dedi ki: "Ey kavmim! Bende (aklı kıt) bir aptallık yoktur. Aksine ben, âlemlerin Rabbi tarafından (size gönderilmiş) bir resulüm."

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾
أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ۚ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ
مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً ۚ فَاذْكُرُوا
آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ
وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ۚ فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۖ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا
أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۚ فَانْتَظِرُوا
إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا ۚ قَالَ يَا
قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ
مِنْ رَبِّكُمْ ۖ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ
فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

68. "Size **Rabb**imin (vahiy olarak) gönderdiklerini tebliğ ediyorum ve ben sizin için güvenilir bir nasihatçiyim."

69. "Yoksa (iman etmediğiniz takdirde size gelecek bir azapla) sizi uyarması için içinizden bir adama **Rabb**inizden bir zikir (öğüt ve hatırlatma) gelmesine şaştınız mı? Hatırlayın ki (**Allah**), Nûh kavminden sonra (yeryüzünde) sizi halifeler kıldı ve yaratılışta (size farklı imkânlar tanıyarak) sizi onlardan üstün yaptı. O hâlde **Allah**'ın nimetlerini hatırlayın ki felaha (kurtuluş ve saadete) eresiniz."

70. Onlar dediler ki: "Sen bize tek olan **Allah**'a âbd olmamız ve ataların mızın tapmakta olduklarını bırakalım diye mi geldin? Eğer doğru söyleyenlerden isen haydi bizi tehdit ettiğin (azab)ı bize getir!"

71. (Hûd) Dedi ki: "Üzerinize **Rabb**inizden bir gazap ve (küfür) pisliğ(inin inmesi) kesinleşmiştir. Haklarında **Allah**'ın hiçbir (güç, kuvvet vermediği ve) delil indirmediği, sadece sizin ve babalarınızın (uydurarak taşlara) taktığı isimler(e sahip putlarınız) hakkında benimle tartışıyor musunuz? Öyle ise (**Allah**'ın gazabını) bekleyin (bakalım)! Muhakkak ki ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim!"

72. Bunun üzerine Biz de onu ve onunla beraber olanları tarafımızdan bir rahmetle kurtardık. Âyetlerimizi yalanlayan ve mü'min olmayanların ise (hepsini toptan yok edip) kökünü kestik.

73. Semûd kavmine de kardeşleri Sâlih'i (gönderdik). O dedi ki: "Ey kavmim! **Allah**'a âbd olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın), sizin için O'ndan başka hiçbir **İlâh** yoktur. Doğrusu size **Rabb**inizden apaçık bir delil gelmiştir. (O da) Size bir âyet (ve mucize) olarak **Allah**'ın şu devesidir. Onu bırakın, **Allah**'ın arzında yesin (içsin), ona kötülük (etmek niyetiy)le dokunmayın sonra sizi elem verici (iç yakan) bir azap yakalayıverir."

وَاذْكُرُوٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّاَكُمْ
فِى الْاَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
الْجِبَالَ بُيُوتًا ۚ فَاذْكُرُٓوا اٰلَآءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ
لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُونَ اَنَّ صَالِحًا
مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهٖ ۭ قَالُٓوا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾
قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُٓوا اِنَّا بِالَّذِٓى اٰمَنْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ
﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يٰصَالِحُ
ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ
﴿٧٧﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِى دَارِهِمْ جٰثِمِينَ ﴿٧٨﴾
فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ
رَبِّى وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ النّٰصِحِينَ ﴿٧٩﴾
وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْعٰلَمِينَ ﴿٨٠﴾ اِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الرِّجَالَ
شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَآءِ ۭ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

74. "Hatırlayın ki (**Allah**), Âd kavminden sonra sizi halifeler kıldı ve sizi yeryüzünde yerleştirdi. Siz onun düzlüklerinde köşkler ediniyor ve dağlarında evler yontuyorsunuz. Öyle ise **Allah**'ın nimetlerini hatırlayın da yeryüzünde bozgunculuk yaparak (**Allah**'a) asi olmayın!"

75. Kavminden ileri gelen kibirliler, içlerinden zayıf görülen iman edenlere dediler ki: "Siz Sâlih'i gerçekten **Rabb**i tarafından gönderilen biri olarak mı biliyorsunuz?" Onlar da, "biz muhakkak ki (ona ve) onunla gönderilene iman edenleriz" dediler.

76. O büyüklük taslayanlar da, "şüphesiz biz de sizin iman ettiğiniz şeyi inkâr edenleriz" dediler.

77. Derken (bir mucize olarak onlara gönderilen o) deveyi (vahşice biçerek) kesip **Rabb**lerinin emrine karşı geldiler ve dediler ki: "Ey Sâlih! Eğer sen (gerçekten) resullerden isen bizi tehdit ettiğin (azab)ı bize getir!"

78. Bunun üzerine onları o (helâk edici) sarsıntı yakaladı da yurtlarında (tir tir titreyerek) yere yığılıp kaldılar.

79. (Sâlih o zaman) Onlardan yüz çevirdi ve (içi yanarak) şöyle dedi: "Ey kavmim! Andolsun ki ben size **Rabb**imin (vahiy olarak) gönderdiklerini tebliğ ettim ve size nasihat ettim; fakat siz nasihat edenleri sevmiyorsunuz (ne olurdu beni dinleseydiniz de **Rabb**inize iman etseydiniz)."

80. Lût'u da (kavmine resul olarak gönderdik). Hani o, kavmine şöyle demişti: "Sizden önce âlemlerden hiç kimsenin yapmadığı bir hayâsızlığı mı yapıyorsunuz?"

81. "Çünkü siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz? Kuşkusuz siz (şehvetiniz uğruna ebedi hayatınızı) israf eden bir kavimsiniz."

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُٓوا اَخْرِجُوهُمْ
مِنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ
وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾
وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۖ قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ
مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا
النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِى الْاَرْضِ بَعْدَ
اِصْلَاحِهَا ۗ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ ﴿٨٥﴾
وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَاذْكُرُٓوا
اِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ ۖ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَاِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِنْكُمْ اٰمَنُوا
بِالَّذِٓى اُرْسِلْتُ بِهٖ وَطَآئِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا
حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

(dosdoğru yol)da bir eğrilik arayarak (hakka götüren) her yol(un üzerind)e oturmayın! Hatırlayın ki bir zamanlar siz az idiniz de O sizi çoğaltti ve bakın ki (yeryüzünde fesad çıkaran) bozguncuların âkıbeti nasıl oldu!"

87. "Eğer içinizden bir grup benimle gönderilen (vahy)e iman eder, bir grup da iman etmezse artık **Allah** aramızda hükmünü verinceye kadar sabredin! Çünkü O, hüküm verenlerin hayırlısıdır."

82. Kavminin cevabı, "onları (Lût ve taraftarlarını) memleketinizden çıkarın; çünkü onlar çok temiz insanlarmış!" demekten başka bir şey olmadı.

83. Bunun üzerine Biz, onu ve ailesini kurtardık. Karısı müstesna; o, geride (azaba uğrayacaklarla beraber) kalanlardan oldu.

84. Biz onların üzerlerine bir (azap) yağmuru yağdırdık. İşte bak, (nefsinin hevâsına uyan) mücrimlerin âkıbeti nasıl oldu!

85. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). O dedi ki: "Ey kavmim! **Allah**'a âbd olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın), sizin için O'ndan başka hiçbir **İlâh** yoktur. Doğrusu size **Rabb**inizden apaçık bir delil gelmiştir; artık ölçüyü ve tartıyı tam yapın, insanların eşyalarını eksik vermeyin ve ıslah edilmesinden sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın! Eğer mü'min kimseler iseniz (bilin ki) sizin için hayırlı olan budur."

86. "Bir de (insanları) tehdit ederek, **Allah**'ın yolundan O'na iman edenleri alıkoyarak ve o

اَلْجُزْءُ ٩

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ
وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَآ اَوْ لَتَعُودُنَّ فِى مِلَّتِنَا ؕ قَالَ
اَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ۝٨٨ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِى مِلَّتِكُمْ
بَعْدَ اِذْ نَجّٰيَنَا اللّٰهُ مِنْهَا ؕ وَمَا يَكُونُ لَنَآ اَنْ نَعُودَ فِيهَآ اِلَّآ
اَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ رَبُّنَا ؕ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا ؕ عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ؕ
رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ
۝٨٩ وَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا
اِنَّكُمْ اِذًا لَخَاسِرُونَ ۝٩٠ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِى دَارِهِمْ
جٰثِمِينَ ۛ ۝٩١ اَلَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۛ اَلَّذِينَ
كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ۝٩٢ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ
يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّى وَنَصَحْتُ لَكُمْ ۚ فَكَيْفَ
اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كَافِرِينَ ۚ ۝٩٣ وَمَآ اَرْسَلْنَا فِى قَرْيَةٍ مِنْ نَبِىٍّ اِلَّآ
اَخَذْنَآ اَهْلَهَا بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ۝٩٤ ثُمَّ بَدَّلْنَا
مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ اٰبَآءَنَا
الضَّرَّآءُ وَالسَّرَّآءُ فَاَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝٩٥

88. Kavminden ileri gelen kibirliler (ona) dediler ki: "Ey Şuayb! Seni ve seninle beraber iman edenleri memleketimizden mutlaka çıkaracağız veya kesinlikle dinimize (geri) döneceksiniz." (Şuayb) "(Biz bu teklifinizi) Çirkin bulanlardan olsak da mı?" dedi.

89. "Doğrusu **Allah** bizi ondan kurtardıktan sonra eğer (tekrar) sizin dininize dönersek **Allah** hakkında yalan uydurup iftira etmiş oluruz. Hem **Rabb**imiz **Allah**'ın dilemesi müstesna, ona dönmemiz bizim için olacak şey değildir ve **Rabb**imizin ilmi her şeyi (çepeçevre) kuşatmıştır. Biz (yalnız) **Allah**'a tevekkül ederiz." (Sonra ellerini açıp dua ederek dedi ki) "**Rabb**imiz! Bizimle kavmimizin arasını hak ile (hüküm vererek) aç ve Sen (hak ile hüküm verip) açanların hayırlısısın."

90. Kavminden ileri gelen kâfirler (Şuayb'a iman edenlere) dediler ki: "Eğer Şuayb'a tabi olursanız o takdirde siz kesinlikle hüsrana uğrayanlardan olursunuz."

91. Bunun üzerine onları o (helâk edici) sarsıntı yakaladı da yurtlarında (tir tir titreyerek) yere yığılıp kaldılar.

92. (Bu helâkten sonra) Şuayb'ı yalanlayanlar sanki orada hiç (refah ve zenginlik içinde) yaşamamışlardı. Şuayb'ı yalanlayanlar var ya, (işte asıl) hüsrana uğrayanlar onlar oldular.

93. (Şuayb o zaman) Onlardan yüz çevirdi ve (içi yanarak) şöyle dedi: "Ey kavmim! Andolsun ki ben size **Rabb**imin (vahiy olarak) gönderdiklerini tebliğ ettim ve size nasihat ettim. Artık (sizin gibi) kâfir bir kavme (ben) nasıl üzüleyim!"

94. Biz hangi memlekete bir nebî gönderdiysek, oranın halkını (Bize iman edip) yalvarıp yakarsınlar diye mutlaka darlık ve sıkıntıya uğratmışızdır.

95. Sonra Biz (onlar için bir) kötülü(k olarak görünen darlık ve sıkıntın)ın yerini, iyilik (bolluk ve genişlik)le değiştirdik. Ta ki (mal ve evlat olarak) çoğaldılar ve (Bize nankörlük edip) "doğrusu atalarımıza (da böyle) darlık ve sevinç dokunmuştu (bunun tehdit edildiğimiz azapla bir alakası yok)" dediler. Biz de onları, kendileri hiç farkında değillerken ansızın (azabımızla) yakalayıverdik.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ
بَرَكٰتٍ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوا فَاَخَذْنٰهُمْ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ
بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّهُمْ نَآئِمُونَ ﴿٩٧﴾ اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى
اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا ضُحًى وَّهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ اَفَاَمِنُوا مَكْرَ
اللّٰهِ ۚ فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٩٩﴾
اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ اَهْلِهَآ اَنْ لَّوْ نَشَآءُ
اَصَبْنٰهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَنَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآئِهَا ۚ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ؕ
كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الْكٰفِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا
لِاَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۚ وَاِنْ وَّجَدْنَآ اَكْثَرَهُمْ لَفٰسِقِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ
بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوسٰى بِاٰيٰتِنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ
فَظَلَمُوا بِهَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾
وَقَالَ مُوسٰى يٰفِرْعَوْنُ اِنِّى رَسُولٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِينَ ۚ ﴿١٠٤﴾

96. Eğer o memleketlerin halkları iman edip takvâ sahibi olsalardı (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluklarını bilip yerine getirmeye çalışsalardı), elbette onların üstüne gökten ve yerden nice bereketler-(in kapılarını) açardık; fakat onlar (âyetlerimizi ve resullerimizi) yalanladılar. Biz de onları, kazanmakta oldukları (günahlar) yüzünden (azabımız ile kıskıvrak) yakaladık.

97. Yoksa o memleketlerin halkları, geceleyin uyurlarken kendilerine azabımızın gelmeyeceğinden emin mi oldular?

98. Ya da o memleketlerin halkları, gündüz vakti (gaflet içinde) eğlenirlerken kendilerine azabımızın gelmeyeceğinden emin mi oldular?

99. Yoksa onlar, **Allah**'ın (kullarına hemen azap etmeyip mühlet vererek kurduğu) tuzağından emin mi oldular; fakat hüsrana uğrayan kavimden başkası **Allah**'ın (kullarına hemen azap etmeyip mühlet vererek kurduğu) tuzağından emin olmaz!

100. (Geçmiştekilerin başlarına gelenler, şu) Toprağa önceki sahiplerinden sonra vâris olanları (hâlâ) hidâyete erdirmedi mi? Eğer Biz dileseydik onlara da günahları sebebiyle (bir musibet) isabet ettirir ve kalplerini mühürlerdik de onlar (artık hakkı) işitemezler (olurlardı).

101. (Resulüm!) İşte o memleketlerin haberlerinden bir kısmını sana anlattık. Andolsun ki resulleri onlara apaçık deliller (âyetler ve mucizeler) getirmişlerdi; fakat onlar daha önceden yalanladıkları (hakikat)e iman edecek değillerdi. İşte **Allah**, (küfürdeki inatları yüzünden) kâfirlerin kalplerini böyle mühürler!

102. Biz onların çoğunda ("elestu bi **Rabb**ikum" hitâbına karşılık verdikleri "bela şehidna" sözünü yalanladıkları için) ahde vefa bulmadık. Aksine onların çoğunu fâsık (yoldan çıkmış kimseler) olarak bulduk.

103. Sonra onların ardından Mûsâ'yı âyetlerimizle Firavun ve (kavminin) ileri gelenlerine gönderdik de onlar, ona zulme(dip onu inkâr et)tiler. Ama bak, (yeryüzünde fesad çıkaran) bozguncuların âkıbeti nasıl oldu!

104. Mûsâ dedi ki: "Ey Firavun! Şüphesiz ki ben, âlemlerin **Rabb**i tarafından (size gönderilmiş) bir resulüm."

حَقِيقٌ عَلٰٓى اَنْ لَّآ اَقُوْلَ عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ ؕ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ
مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَرْسِلْ مَعِيَ بَنِيٓ اِسْرَآءِيْلَ ؕ ١٠٥ قَالَ اِنْ كُنْتَ
جِئْتَ بِاٰيَةٍ فَاْتِ بِهَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ١٠٦ فَاَلْقٰى
عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِيْنٌ ۚ ١٠٧ وَنَزَعَ يَدَهٗ فَاِذَا هِيَ بَيْضَآءُ
لِلنّٰظِرِيْنَ ۚ ١٠٨ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ
عَلِيْمٌ ۙ ١٠٩ يُّرِيْدُ اَنْ يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ ۚ فَمَاذَا تَاْمُرُوْنَ ١١٠
قَالُوْٓا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ۙ ١١١ يَاْتُوْكَ
بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيْمٍ ١١٢ وَجَآءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوْٓا اِنَّ لَنَا
لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ١١٣ قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ
لَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ١١٤ قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ
نَحْنُ الْمُلْقِيْنَ ١١٥ قَالَ اَلْقُوْا ۚ فَلَمَّآ اَلْقَوْا سَحَرُوْٓا اَعْيُنَ
النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوْهُمْ وَجَآءُوْ بِسِحْرٍ عَظِيْمٍ ١١٦ وَاَوْحَيْنَآ
اِلٰى مُوْسٰٓى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَاْفِكُوْنَ ۚ ١١٧
فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۚ ١١٨ فَغُلِبُوْا هُنَالِكَ
وَانْقَلَبُوْا صٰغِرِيْنَ ۚ ١١٩ وَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ ۚ ١٢٠

105. "(Allah'ın bana yüklediği) Benim üzerimdeki sorumluluk, Allah hakkında haktan başka bir şey söylememektir. Ben size Rabbinizden apaçık bir delil (âyetler ve mucizeler) getirdim. Artık İsrâîloğullarını benimle beraber gönder."

106. (Firavun) Dedi ki: "Eğer sen bir mucize getirmişsen ve doğru söyleyenlerden isen haydi onu (bize) getir (bakalım)."

107. Bunun üzerine (Mûsâ) asasını (yere) attı, o da hemen apaçık (kocaman) bir yılan (oluverdi)!

108. Ve elini (koynundan) çıkardı. Birdenbire o da bakanlar için bembeyaz (nûr saçan bir el olarak görünüverdi)!

109. Firavun (ve on)un kavminden ileri gelenler, dedi(ler) ki: "Şüphesiz bu (adam), çok bilgili bir sihirbazdır."

110. (Firavun onlara Mûsâ için dedi ki) "(O) Sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Şimdi ne buyurursunuz (ona ne yapalım)?"

111. (Onlar) Dediler ki: "Onu ve kardeşi (Hârûn)u (bir süre yanında) beklet ve şehirlere toplayıcılar gönder!"

112. "Bütün bilgili (ve usta) sihirbazları sana getirsinler."

113. Nihayet sihirbazlar Firavun'a gelip dediler ki: "Eğer (sihir konusunda Mûsâ'yı yenip) galip gelen biz olursak bize kesin bir mükâfat var (değil mi)?"

114. (Firavun) "Evet, hem elbette siz mutlaka benim yakınlarımdan olacaksınız" dedi.

115. (Sihirbazlar) "Ey Mûsâ! Sen mi (önce) atacaksın yoksa biz mi atalım?" dediler.

116. (Mûsâ) "Siz atın" dedi. Bunun üzerine onlar (ellerindeki ipleri) atınca, (o attıkları ipler yılan gibi görünüp hareket ettiklerinde) insanların gözlerini büyülediler ve (orda bulunanları) korkut(up şaşkına çevir)diler. Böylece (sihirbazlar) büyük bir sihir (meydana) getirdiler.

117. Biz de Mûsâ'ya, "asanı (yere) at!" diye vahyettik. Bir de ne görsünler o, (sihirbazların) uydurdukları şeyleri (yakalayıp) yutuyor.

118. Böylece hak ortaya çıktı ve onların yaptıkları şeyler yok olup gitti.

119. Onlar orada mağlup oldular ve küçük düşerek altüst oldular.

120. Akabinde sihirbazlar hemen secdeye atıl(ıp yere kapan)dılar.

قَالُوٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِينَ ۙ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ
فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوهُ
فِى الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَآ اَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾
لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ
اَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾ قَالُٓوا اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۚ ﴿١٢٥﴾ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّآ
اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا ۗ رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا
وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ۚ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ
مُوسٰى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِى الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ وَاٰلِهَتَكَ ۭ
قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبْنَآءَهُمْ وَنَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ۚ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوا ۚ
اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ ۚ يُوْرِثُهَا مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۭ وَالْعَاقِبَةُ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾ قَالُٓوا اُوْذِينَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ
مَا جِئْتَنَا ۭ قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ
فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۚ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَآ اٰلَ
فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

121. Dediler ki: "Biz, âlemlerin **Rabb**ine iman ettik."

122. "Mûsâ ve Hârûn'un **Rabb**ine."

123. Firavun dedi ki: "Ben size izin vermeden önce siz ona iman ettiniz (öyle mi)? Şüphesiz ki bu, (Mûsâ'nın) halkını oradan çıkarmak için (sizin Mûsâ'yla beraber) şehirde kurduğunuz bir tuzaktır; ama yakında (buna karşılık size yapacaklarımı) bil(ip gör)eceksiniz!"

124. "Mutlaka ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama (bağlayıp) keseceğim sonra da hepinizi kesinlikle asacağım!"

125. (Onlar) Dediler ki: "Biz mutlaka **Rabb**imize döneceğiz."

126. "Sen sadece **Rabb**imizin âyetleri bize geldiğinde onlara iman ettiğimiz (senin rablik iddianı da kabul etmediğimiz) için bizden intikam alıyorsun." (Sonra dediler ki) "**Rabb**imiz! Üstümüze sabır yağdır ve bizi Müslümanlar olarak vefat ettir."

127. Derken Firavun'un kavminden ileri gelenler dediler ki: "(Ey Firavun! Sen sihirbazları cezalandıracaksın da) Mûsâ'yı ve kavmini, seni ve ilâhlarını terk edip yeryüzünde bozgunculuk çıkarsınlar diye bırakacak mısın?" (Firavun) "Biz onların (yeni doğan) oğullarını öldürüp kadınlarını (yani kızlarını) ise sağ bırakacağız; çünkü biz, onlar üzerinde kahredici bir üstünlüğe sahibiz" dedi.

128. Mûsâ, kavmine dedi ki: "**Allah**'tan (rızasını, yakınlığını, cemâlini kazanmak için yardımını) isteyin ve (başınıza gelen musibetlere) sabredin! Muhakkak ki yeryüzü **Allah**'ındır. O, kullarından dilediğini ona vâris kılar. Hem (en güzel) âkıbet muttakilerin (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanların)dır."

129. Onlar da, "sen bize (resul olarak) gelmeden önce de geldikten sonra da bize eziyet edildi" dediler. (Mûsâ) "Umulur ki **Rabb**iniz düşman(lar)ınızı helâk eder ve sizi yeryüzüne hâkim kılar da nasıl amel ettiğinize bakar (ve kıyamet günü size öyle muamele eder)" dedi.

130. Andolsun ki Biz, Firavun ailesini (ve taraftarlarını) belki (düşünüp) öğüt alırlar diye yıllarca (kuraklık) ve mahsul kıtlığı ile (sıkıp) cezalandırdık.

فَاِذَا جَآءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هٰذِهٖ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
يَطَّيَّرُوا بِمُوسٰى وَمَنْ مَعَهٗ ؕ اَلَآ اِنَّمَا طٰٓئِرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوْا مَهْمَا تَاْتِنَا بِهٖ مِنْ اٰيَةٍ
لِّتَسْحَرَنَا بِهَا ۙ فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٢﴾ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ
الطُّوْفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ اٰيٰتٍ
مُّفَصَّلٰتٍ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا
وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوْا يٰمُوْسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ
عِنْدَكَ ۚ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ
مَعَكَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۚ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ اِلٰٓى اَجَلٍ
هُمْ بَالِغُوْهُ اِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ﴿١٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ
فِى الْيَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٣٦﴾
وَاَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوْا يُسْتَضْعَفُوْنَ مَشَارِقَ
الْاَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِىْ بٰرَكْنَا فِيْهَا ؕ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ الْحُسْنٰى عَلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۙ بِمَا صَبَرُوْا ؕ وَدَمَّرْنَا
مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهٗ وَمَا كَانُوْا يَعْرِشُوْنَ ﴿١٣٧﴾

131. Fakat onlara bir güzellik (ve iyilik) geldiği zaman, "bu bizim (hakkımız)dır" derlerdi. Ama kendilerine bir fenalık gelirse de (bunu) Mûsâ ve beraberindekilerin uğursuzluğuna yorarlardı. Dikkat edin! **Allah** katında asıl uğursuz olanlar onlardır; fakat onların çoğu (bunu) bilmezler.

132. Ve (onlar Mûsâ'ya) dediler ki: "Bizi büyülemek için bize her ne mucize getirirsen getir, biz sana iman edecek değiliz."

133. Biz de ayrı ayrı mucizeler olarak onların üzerine; tufan, çekirge, haşere, kurbağa (sürülerini) ve (bütün su kaynaklarını) kan (olarak) gönderdik. Yine de onlar (iman etmeyip) kibirlendiler ve (nefislerinin hevâsına uyan) mücrim bir kavim oldular.

134. O (kötü) azap üzerlerine çökünce, onlar dediler ki: "Ey Mûsâ! (**Rabb**inin) Sana verdiği söz hürmetine bizim için **Rabb**ine dua et. Eğer bizden o (kötü) azabı kaldırırsan, mutlaka sana iman edeceğiz ve muhakkak İsrâîloğulları'nı seninle göndereceğiz."

135. Ne zaman ki Biz, o (kötü) azabı onlardan (sözlerini yerine getirmeye) yetecek bir süreye kadar kaldırdığımızda onlar hemen yeminlerini bozdular (ve sözlerinden döndüler).

136. Bunun üzerine Biz de onlardan intikam aldık; âyetlerimizi yalan saymaları ve onlardan habersiz (gibi) davranmaları nedeniyle onları denizde boğduk.

137. Ve zayıf görülüp ezilmekte olan kavmi (İsrâîloğulları'nı) ise kendisini bereketli kıldığımız yerin doğu ve batı taraflarına mirasçı kıldık. Böylece sabırlarına karşılık **Rabb**inin İsrâîloğulları'na verdiği o güzel söz gerçekleşmiş oldu. Firavun ve kavminin yaptıkları (sarayları)nı ve (özenle kurup) yükselttikleri (köşk ve bahçeleri)ni de yerle bir ettik.

وَجَاوَزْنَا بِبَنِيٓ اِسْرَآئِيلَ الْبَحْرَ فَاَتَوْا عَلٰى قَوْمٍ
يَعْكُفُونَ عَلٰٓى اَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوا يٰمُوسَى اجْعَلْ لَّنَآ
اِلٰهًا كَمَا لَهُمْ اٰلِهَةٌ ۭ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ
مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ اَغَيْرَ
اللّٰهِ اَبْغِيكُمْ اِلٰهًا وَّهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَاِذْ
اَنْجَيْنَاكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِ ۚ
يُقَتِّلُونَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۭ وَفِي ذٰلِكُمْ
بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ۚ ﴿١٤١﴾ وَوٰعَدْنَا مُوسٰى ثَلٰثِينَ لَيْلَةً
وَاَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهٖٓ اَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ
مُوسٰى لِاَخِيهِ هٰرُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَآءَ مُوسٰى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهٗ
رَبُّهٗ ۙ قَالَ رَبِّ اَرِنِيٓ اَنْظُرْ اِلَيْكَ ۭ قَالَ لَنْ تَرٰىنِي وَلٰكِنِ
انْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهٗ فَسَوْفَ تَرٰىنِي ۚ فَلَمَّا
تَجَلّٰى رَبُّهٗ لِلْجَبَلِ جَعَلَهٗ دَكًّا وَّخَرَّ مُوسٰى صَعِقًا ۚ فَلَمَّآ
اَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

138. Derken Biz, İsrâîloğulları'nı denizden geçirdik. Orada kendilerine mahsus putlara ibadet eden bir kavme rastladılar. (Bunun üzerine) Onlar, "ey Mûsâ! (Kendisine ibadet edeceğimiz) Onların ilâhları gibi sen de bize bir ilâh yap!" dediler. (Mûsâ) Dedi ki: "Gerçekten siz cahil bir kavimsiniz."

139. "Muhakkak ki (din diye) bunların içinde bulundukları şey (kendilerini helâk edici ve) yok olucudur, yapmakta oldukları şey de (tamamen) bâtıldır."

140. (Mûsâ devamında) Dedi ki: "O (**Allah** ki size vahyi taşıma şerefini bahşetmiş ve bununla) sizi âlemlere üstün kılmış iken, ben size **Allah**'tan başka bir ilâh mı arayayım?"

141. (Ey İsrâîloğulları!) Hani sizi Firavun'un ehlinden (ve adamlarından) kurtarmıştık. (Sizler dünyayı âhirete tercih ettiğiniz, Firavun'a ve ehline boyun büktüğünüz için) Onlar size azabın en kötüsünü reva görüyor; (yeni doğan) oğullarınızı öldürüyor ve kadınlarınızı (yani kızlarınızı) ise sağ bırakıyorlardı. Bunda size **Rabb**iniz tarafından büyük bir imtihan vardı.

142. (Hani bir vakit Biz, onu Bizimle konuşmaya hazırlamak için) Mûsâ ile otuz gece için vaadleştik ve (Mûsâ'nın tam hazır olabilmesi için) buna on (gece) daha ilave ettik. Böylece **Rabb**inin belirlediği vakit kırk geceye tamamlandı. Mûsâ, kardeşi Hârûn'a dedi ki: "Kavmimin içinde benim halifem ol(arak yerime geç), onları ıslah et ve sakın bozguncuların yoluna tabi olma!"

143. Mûsâ, tayin ettiğimiz vakitte (Tûr-u Sînâ'ya) gelip **Rabb**i onunla konuşunca,"**Rabb**im! Bana (kendini) göster, Sana bakayım" dedi. (**Rabb**i) "Sen Beni, (baş gözüyle) asla göremezsin; fakat şu dağa bak, eğer o yerinde durabilirse (sen de) Beni göreceksin" buyurdu. **Rabb**i o dağa tecelli edince onu paramparça etti ve Mûsâ (bunu görünce yüzüstü yere) kapanarak kendinden geçti. Sonunda kendine geldiğinde, "(**Rabb**im!) Sen **Subhân**'sın. (Seni, bana nefhettiğin rûhla değil de baş gözümle görmeyi istediğim için tövbe edip) Sana yöneldim ve ben (Senin bu tecellini görüp Sana) iman edenlerin ilkiyim" dedi.

قَالَ يٰمُوسٰٓى اِنِّى اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسٰلٰتِى
وَبِكَلَامِىۖ فَخُذْ مَٓا اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِينَ ﴿١٤٤﴾
وَكَتَبْنَا لَهٗ فِى الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَىْءٍ مَّوْعِظَةً وَّتَفْصِيلًا
لِّكُلِّ شَىْءٍۚ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَّاْمُرْ قَوْمَكَ يَاْخُذُوا بِاَحْسَنِهَاۜ
سَاُرِيكُمْ دَارَ الْفٰسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَاَصْرِفُ عَنْ اٰيٰتِىَ الَّذِينَ
يَتَكَبَّرُونَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّۜ وَاِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ
لَّا يُؤْمِنُوا بِهَاۚ وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًاۚ
وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيلَ الْغَىِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًاۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غٰفِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
بِاٰيٰتِنَا وَلِقَٓاءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْۜ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰى مِنْ بَعْدِهٖ
مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌۜ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهٗ لَا يُكَلِّمُهُمْ
وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًاۘ اِتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظٰلِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا
سُقِطَ فِٓى اَيْدِيهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا۬ قَالُوا لَئِنْ
لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

144. (Allah) Buyurdu ki: "Ey Mûsâ! Ben sana (vahiy olarak) gönderdiklerim ve (seninle) konuşmamla seni insanlar üzerine (resul olarak) seçtim. Öyleyse sana verdiğimi al ve şükredenlerden ol!"

145. Ve Biz onun için (Tevrât) levhalar(ın)da her şeyden bir nasihat ve her şeyin bir açıklamasını yazdık. Ve (ona şöyle dedik) "bunları kuvvetle tut, kavmine de bunları en güzel şekilde tutmalarını emret! Yakında size fâsıkların yurdunu göstereceğim."

146. "Yeryüzünde haksız yere (büyüklük taslayarak) kibirlenenleri de âyetlerimden uzaklaştıracağım. Ki onlar her âyeti (ve mucizeyi) görseler de ona iman etmezler. Eğer (manevi olarak kemale erecekleri) rüşd yolunu görseler onu yol edinmezler; ama azgınlık yolunu görseler onu (hemen kendilerine) yol edinirler. Bu, onların âyetlerimizi yalanlamaları ve ondan gâfil olmalarındandır."

147. "Âyetlerimizi ve âhirete kavuşmayı yalan sayanların amelleri boşa gitmiştir. Onlar, yaptıklarından başka bir şeyle mi cezalandırılacaklardı (çünkü herkese sadece yaptığının karşılığı vardır)."

148. Mûsâ'nın kavmi onun (Tûr-u Sînâ'ya gitmesinin) ardından, ziynet eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykeli (yaparak onu ilâh) edindiler. Onlar o (heykel)in kendileriyle konuşmadığını ve onları hiçbir yola hidâyet etmediğini görmediler mi? (Hâl böyle iken onlar yine de) Onu (ilâh) edindiler ve (kendilerine zulmeden) zalimlerden oldular.

149. Fakat (çaresizce başları) ellerinin arasına düştüğünde (yaptıklarını düşündüler de) şüphesiz kendilerinin gerçekten dalâlette olduklarını gördüler ve dediler ki: "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi mağfiret etmezse kesinlikle biz hüsrana uğrayanlardan oluruz!"

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۙ قَالَ بِئْسَمَا
خَلَفْتُمُوْنِىْ مِنْۢ بَعْدِىْ ۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْ ۚ وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَاَخَذَ
بِرَاْسِ اَخِيْهِ يَجُرُّهٗٓ اِلَيْهِ ۭ قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُوْنِىْ
وَكَادُوْا يَقْتُلُوْنَنِىْ ۡ فَلَا تُشْمِتْ بِىَ الْاَعْدَاۗءَ وَلَا تَجْعَلْنِىْ
مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ١٥٠ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِىْ وَلِاَخِىْ وَاَدْخِلْنَا
فِىْ رَحْمَتِكَ ۡ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ١٥١ اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوا
الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۭ
وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُفْتَرِيْنَ ١٥٢ وَالَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ ثُمَّ
تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِهَا وَاٰمَنُوْٓا ۡ اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ١٥٣
وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُّوْسَى الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَ ۚ وَفِىْ نُسْخَتِهَا
هُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُوْنَ ١٥٤ وَاخْتَارَ مُوْسٰى
قَوْمَهٗ سَبْعِيْنَ رَجُلًا لِّمِيْقَاتِنَا ۚ فَلَمَّآ اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ
لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ قَبْلُ وَاِيَّاىَ ۭ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاۗءُ
مِنَّا ۚ اِنْ هِىَ اِلَّا فِتْنَتُكَ ۭ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاۗءُ وَتَهْدِىْ مَنْ تَشَاۗءُ ۭ
اَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغٰفِرِيْنَ ١٥٥

150. (**Allah**, kavminin yaptıklarını Mûsâ'ya bildirdi) Bunun üzerine Mûsâ, kızgın ve üzgün bir hâlde (Tûr-u Sînâ'dan) kavmine döndüğünde (onlara) dedi ki: "Benden sonra ne kötü halifeler ol(up ardımdan nice çirkin iş yap)mışsınız! **Rabb**inizin (sizin için olan) emrini (beklemeyip) acele mi ettiniz?" Daha sonra (Tevrât) levhaları(nı yere) attı ve kardeşi (Hârûn)un başını tutup kendine doğru çekmeye başladı. (Kardeşi) "(Ey) Anam oğlu! Gerçekten (bu) kavim beni zayıf gördü ve nerede ise beni öldürüyorlardı. (Sen de) Bana (böyle davranarak) düşmanları sevindirme ve beni (bu) zalim kavim ile bir tutma" dedi.

151. (Mûsâ) "**Rabb**im! Beni ve kardeşimi mağfiret et ve bizi rahmetinin içine dâhil et; çünkü Sen, merhametlilerin en merhametlisisin" dedi.

152. (Resulüm!) Buzağıyı (ilâh) edinenler var ya, (âhirette) onlara mutlaka **Rabb**lerinden bir gazap ve dünya hayatında bir zillet erişecektir. İşte Biz, (**Allah**'a) iftira ed(erek şirk koş)anları böyle cezalandırırız!

153. Kötülükler yaptıktan sonra ardından tövbe edip iman edenlere gelince, kuşkusuz senin **Rabb**in, (onların) o (tövbesin)in ardından muhakkak ki **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

154. Nihayet Mûsâ'nın öfkesi dinince (yerdeki Tevrât) levhaları(nı) aldı. O nüshalarda **Rabb**lerin(in rızası ve sevgisini kaybetmek)ten korkanlar için bir hidâyet ve bir rahmet vardı.

155. Mûsâ kararlaştırdığımız vakit(te Tûr-u Sînâ'da Bizim onunla konuşmamıza şahid olmaları) için kavminden yetmiş adam seçti. (Onlar buna şahid olunca) Onları bir titreme yakaladı (ve onların hepsi düşüp helâk oldu, bunun üzerine Mûsâ) dedi ki: "**Rabb**im! Dileseydin onları da beni de daha önce helâk ederdin. İçimizdeki bazı beyinsizlerin yaptığı şeyler yüzünden bizi helâk mı edeceksin? Bu ancak Senin bir imtihanındır. Onunla dilediğini (küfründe inat edeni) dalâlette bırakır, dilediğini (hidâyeti isteyeni) de hidâyete erdirirsin. Sen bizim **Veliyy**'miz (gerçek ve hakiki dostumuz)sun, bizi mağfiret et ve bize merhamet et! Çünkü Sen (hataları) bağışlayanların hayırlısısın!"

وَاكْتُبْ لَنَا فِى هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى الْاٰخِرَةِ اِنَّا
هُدْنَآ اِلَيْكَ ؕ قَالَ عَذَابِىٓ اُصِيبُ بِهٖ مَنْ اَشَآءُ ۚ وَرَحْمَتِى
وَسِعَتْ كُلَّ شَىْءٍ ؕ فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكٰوةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِاٰيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۚ ﴿١٥٦﴾ اَلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الرَّسُولَ النَّبِىَّ الْاُمِّىَّ الَّذِى يَجِدُونَهٗ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ
فِى التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ ۡ يَاْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهٰيهُمْ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
الْخَبَآئِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالْاَغْلَالَ الَّتِى كَانَتْ
عَلَيْهِمْ ؕ فَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِهٖ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا
النُّورَ الَّذِىٓ اُنْزِلَ مَعَهٗٓ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ ﴿١٥٧﴾ قُلْ
يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّى رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيعًا ۨ
الَّذِى لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْىٖ
وَيُمِيتُ ۖ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ النَّبِىِّ الْاُمِّىِّ الَّذِى
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهٖ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾
وَمِنْ قَوْمِ مُوسٰٓى اُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

156. "Bize, bu dünyada da âhirette de güzellik yaz! Muhakkak ki biz, Sana yöneldik." (**Allah**) Buyurdu: "Ben azabımı (günah işleyenlerden) dilediğime isabet ettiririm, rahmetim ise her şeyi kuşatmıştır. Onu da takvâlı olanlara (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlara), zekâtı ver(ip nefsinin cimriliğini temizley)enlere ve âyetlerimize iman edenlere yazacağım."

157. Onlar ki yanlarındaki Tevrât ve İncîl'de yazılı buldukları o resule, o ümmi nebîye tabi olan kimselerdir. O (nebî), onlara iyiliği emreder, kötülükten men eder ve onlara (**Allah**'ın emriyle) temiz şeyleri helâl, çirkin şeyleri ise haram kılar. Onlardan ağır (olan cehalet) yüklerini ve (nefislerinin onlara vurduğu) üzerlerindeki zincirleri kaldırır. Ona iman edenler, ona (gerektiği gibi kıymet verip) saygı gösterenler, ona yardım edenler ve onunla beraber indirilen (âlemlere) nûr (olan bu Kur'ân)a tabi olanlar (var ya), işte felaha (kurtuluş ve saadete) erenler onlardır.

158. (Resulüm!) De ki: "Ey insanlar! Muhakkak ki ben, sizin hepinize, göklerin ve yerin mülkü kendisine ait olan **Allah**'ın (gönderdiği) resulüyüm. O'ndan başka **İlâh** (mabûd, sevilen ve âbd olunmaya layık hiç kimse ve hiçbir şey) yoktur. O, hayat veren ve öldürendir." O hâlde **Allah**'a ve ümmi bir nebî olan resulüne iman edin ki o da **Allah**'a ve O'nun (daha önce gönderdiği tüm kitaplarındaki) kelimelerine iman eder. Evet, ona tabi olun ki hidâyete eresiniz.

159. Mûsâ'nın kavminden (insanları) hak ile hidâyete erdiren ve o (**Allah**)ın (kitabı) ile adaletle hükmeden bir topluluk da vardır.

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَىْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًا ؕ وَاَوْحَيْنَآ
اِلٰى مُوسٰٓى اِذِ اسْتَسْقٰىهُ قَوْمُهٗٓ اَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْحَجَرَ ۚ فَانْۢبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ؕ
قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ؕ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ
وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ؕ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ
مَا رَزَقْنٰكُمْ ؕ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُوْنَ ﴿١٦٠﴾ وَاِذْ قِيْلَ لَهُمُ اسْكُنُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوْا
مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُوْلُوْا حِطَّةٌ وَّادْخُلُوا الْبَابَ
سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيْٓـٰتِكُمْ ؕ سَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ
﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِىْ قِيْلَ
لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا
يَظْلِمُوْنَ ﴿١٦٢﴾ وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِىْ كَانَتْ
حَاضِرَةَ الْبَحْرِ ۘ اِذْ يَعْدُوْنَ فِى السَّبْتِ اِذْ تَاْتِيْهِمْ
حِيْتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَّيَوْمَ لَا يَسْبِتُوْنَ ۙ
لَا تَاْتِيْهِمْ ۚ كَذٰلِكَ نَبْلُوْهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿١٦٣﴾

160. Biz onları topluluk olarak on iki kabileye ayırdık. Ve (Tîh Çölü'nde) kavmi kendisinden su isteyince Mûsâ'ya, "asanı taşa vur!" diye vahyettik. Böylece ondan on iki pınar fışkırdı. Her kabile (su) içeceği yeri bildi. Sonra üzerlerine bulutla gölge yaptık, onlara kudret helvası ve bıldırcın (eti) indirdik. (Daha sonra onlara dedik ki) "Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin." Onlar (nankörlük etmekle) Bize zulmetmediler; fakat kendi nefislerine zulmediyorlardı.

161. Hani bir zaman da onlara şöyle denilmişti: "Şu memlekete yerleşin! Orada dilediğiniz gibi yiyin ve 'hıtta (**Rabb**imiz, bizi affet)' deyin! Kentin kapısından secde ederek girin ki Biz de sizin hatalarınızı mağfiret edelim. Muhsinlere yakında (ihsanımızı) arttıracağız."

162. Fakat onlardan zalim olanlar, sözü kendilerine söylenenden başkasıyla değiştirdiler (hıtta sözünü, hınta "buğday" sözüyle değiştirdiler). Bunun üzerine Biz de (kendilerine) zulmetmelerinden dolayı üzerlerine gökten (feci) bir azap gönderdik.

163. (Resulüm! Sen) O (Yahudi)lere, deniz kıyısında bulunan o şehir (halkının durumun)dan sor! Hani onlar cumartesi (günü çalışma yasağı) konusunda haddi aşıyorlardı. Zira (çalışma yasağının olduğu) cumartesi günü balıkları onlara (sürü hâlinde) akın akın geliyor, cumartesi günü olmadığında ise gelmiyordu. İşte Biz, fâsık olmaları sebebiyle onları böyle imtihan ediyorduk.

وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُوْنَ قَوْمًا ۙ اللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ قَالُوْا مَعْذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿١٦٤﴾
فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖۤ اَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوْٓءِ
وَاَخَذْنَا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا بِعَذَابٍۭ بَـِٔيْسٍۢ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿١٦٥﴾
فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَّا نُهُوْا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا قِرَدَةً خٰسِـِٕيْنَ ﴿١٦٦﴾
وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ يَّسُوْمُهُمْ
سُوْٓءَ الْعَذَابِ ؕ اِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيْعُ الْعِقَابِ ۚ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ
﴿١٦٧﴾ وَقَطَّعْنٰهُمْ فِى الْاَرْضِ اُمَمًا ۚ مِنْهُمُ الصّٰلِحُوْنَ وَمِنْهُمْ دُوْنَ
ذٰلِكَ ۫ وَبَلَوْنٰهُمْ بِالْحَسَنٰتِ وَالسَّيِّاٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ
﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَّرِثُوا الْكِتٰبَ يَاْخُذُوْنَ
عَرَضَ هٰذَا الْاَدْنٰى وَيَقُوْلُوْنَ سَيُغْفَرُ لَنَا ۚ وَاِنْ يَّاْتِهِمْ
عَرَضٌ مِّثْلُهٗ يَاْخُذُوْهُ ؕ اَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِّيْثَاقُ الْكِتٰبِ
اَنْ لَّا يَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوْا مَا فِيْهِ ؕ وَالدَّارُ الْاٰخِرَةُ
خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِيْنَ يُمَسِّكُوْنَ
بِالْكِتٰبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ؕ اِنَّا لَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُصْلِحِيْنَ ﴿١٧٠﴾

164. Hani onlardan bir topluluk demişti ki: "**Allah**'ın helâk edeceği ya da şiddetli bir azaba uğratacağı bir kavme niçin nasihat ediyorsunuz?" Onlar da, "**Rabb**inize mazeret (beyan edip sorumlu olmamak) için bir de umulur ki takvâ sahibi olurlar (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluklarını bilip yerine getirmeye çalışırlar) diye (nasihat ediyoruz)" dediler.

165. Ne zaman ki onlar kendilerine hatırlatılan (nasihatler)i (ciddiye almayıp) unuttular, (o vakit) Biz de kötülükten men edenleri kurtardık ve (âyetlerimizi yalanlayıp resulümüze) zulmedenleri ise fâsık olmaları sebebiyle kötü bir azapla yakaladık.

166. Buna rağmen onlar, kendilerine yasak edilen şeylerden (cumartesi günü balık tutmaktan ısrarla ve hileyle) vazgeçmeyince onlara, "aşağılık maymunlar olun!" dedik.

167. Ve o zaman **Rabb**in, elbette kıyamet gününe kadar onlara azabın en kötüsünü tattıracak kimseleri göndereceğini ilan etti. Şüphesiz senin **Rabb**in, (küfründe ısrar edenlere verdiği mühleti) sona erdirmesi çabuk olandır ve muhakkak ki O, **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

168. Biz o (Yahudi)leri yeryüzünde parça parça topluluklara ayırdık. Onlardan sâlih olanlar da vardır, bundan başka olanlar da. Ayrıca umulur ki (hakka) dönerler diye onları güzellikler ve kötülüklerle imtihan ettik.

169. Derken onların ardından kitaba vâris olan (birtakım kötü) halifeler geldi. Onlar şu aşağılık (olan değersiz dünya) menfaatini alıyor ve "(nasıl olsa **Rabb**imiz) bizi (kıyamet günü) mağfiret edecek!" diyorlar. Eğer kendilerine ona benzer bir menfaat daha gelse onu da alırlar. (Peki) Kitapta **Allah** hakkında haktan başka bir şey söylemeyeceklerine dair onlardan söz alınmamış mıydı ve onlar kitaptakini oku(yup anla)mamışlar mıydı? (Unutmayın!) Takvâ sahipleri (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için âhiret yurdu daha hayırlıdır. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

170. Kitaba sımsıkı sarılanlara ve namazı ikâme ed(ip her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)anlara gelince, muhakkak ki Biz, (o) ıslah edicilerin ecrini asla zayi etmeyiz.

وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهٗ ظُلَّةٌ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهٗ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۚ
خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۚ ﴿١٧١﴾
وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْۢ بَنِيْٓ اٰدَمَ مِنْ ظُهُوْرِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ ۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۭ قَالُوْا بَلٰى ۛ شَهِدْنَا ۛ
اَنْ تَقُوْلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غٰفِلِيْنَ ۙ ﴿١٧٢﴾ اَوْ
تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ اَشْرَكَ اٰبَاۗؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْۢ بَعْدِهِمْ ۚ
اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ
وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِيْٓ اٰتَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا
فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ
شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُ بِهَا وَلٰكِنَّهٗٓ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ ۚ
فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ الْكَلْبِ ۚ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ
يَلْهَثْ ۭ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاقْصُصِ
الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿١٧٦﴾ سَاۗءَ مَثَلًا ۨ الْقَوْمُ الَّذِيْنَ
كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ
فَهُوَ الْمُهْتَدِيْ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٧٨﴾

176. Eğer Biz dileseydik kesinlikle onu, o (verdiğimiz âyet)lerle yüceltirdik; fakat o, (dünya denilen) yere saplan(ıp kal)dı ve (nefsinin) hevâsına tabi oldu. Onun misali (tıpkı) köpeğin misali gibidir; onun üzerine varsan da (sana) dilini sarkıtıp solur, onu (kendi hâline) bıraksan da (sana) dilini sarkıtıp solur. İşte, âyetlerimizi yalanlayan kavmin durumu böyledir. Şimdi onlara bu kıssayı anlat, umulur ki onlar (enine boyuna düşünüp bunu) tefekkür ederler.

177. Âyetlerimizi yalanlayan ve nefislerine zulmeden kavmin durumu ne kötüdür!

178. Kim **Allah**'ın hidâyetinde ise asıl hidâyette olan odur. Kim de dalâletteyse işte hüsrana uğrayanlar onlardır.

171. Hani bir zamanlar da o (Tûr) Dağı(nı) sanki bir gölgelikmiş gibi onların üstüne kaldırmıştık da üzerlerine düşecek sanmışlardı. (Onlara) "Size verdiğim (kitab)ı kuvvetle tutun ve onun içindekileri hatırlayın ki takvâ sahibi olasınız (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip böyle yaşayasınız)!" (diye vahyetmiştik).

172. (Resulüm!) Hani bir zaman da **Rabb**in, Âdemoğullarının sırtından zürriyetlerini çıkarmış ve onları kendi nefisleri üzerine şahid tutarak, "(Ben) sizin **Rabb**iniz değil miyim?" (buyurmuştu. O anda onlar da **Allah**'ın cemâlini ve kudretini müşahede ederek) "Evet! Şahidiz (ki Sen bizim **Rabb**imizsin)" demişlerdi. Kıyamet günü "biz bundan habersizdik" demeyesiniz diye (bunu böyle yaptık).

173. Yahut, "daha önceden babalarımız (**Allah**'a) şirk koşmuştu, biz ise onlardan sonra gelen bir nesildik (bilmeden onların doğru yolda olduğunu zannedip onlara uyduk). Şimdi bâtıl işleyenler yüzünden bizi helâk mı edeceksin?" demeyesiniz diye (bunu böyle yaptık).

174. İşte Biz, belki (kâfirler şirkten imana) dönerler diye âyetleri (birer birer) böyle açıklıyoruz.

175. (Resulüm!) Onlara; kendisine âyetlerimizi verdiğimiz hâlde (onu inkâr ederek ve) onlardan sıyrıla(rak uzaklaşa)n, bu yüzden de şeytanın kendisini peşine taktığı ve sonunda azgınlardan olan kimsenin haberini oku!

وَلَقَدْ ذَرَاْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۖ لَهُمْ قُلُوبٌ
لَا يَفْقَهُونَ بِهَا ۫ وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا ۫ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ
بِهَا ۭ اُولٰۗىِٕكَ كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ ۭ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْغٰفِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلّٰهِ
الْاَسْمَاۗءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ بِهَا ۠ وَذَرُوا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اَسْمَاۗىِٕهٖ ۭ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ
بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٢﴾ وَاُمْلِيْ لَهُمْ ۭ اِنَّ كَيْدِيْ مَتِيْنٌ ﴿١٨٣﴾
اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا ۭ مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ ۭ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٨٤﴾
اَوَلَمْ يَنْظُرُوْا فِيْ مَلَكُوْتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ
مِنْ شَيْءٍ ۙ وَّاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ ۚ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍۢ بَعْدَهٗ
يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهٗ ۭ وَيَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُوْنَ ﴿١٨٦﴾ يَسْـَٔـلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا ۭ قُلْ اِنَّمَا
عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ ۚ لَا يُجَلِّيْهَا لِوَقْتِهَآ اِلَّا هُوَ ۭ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ۭ لَا تَاْتِيْكُمْ اِلَّا بَغْتَةً ۭ يَسْـَٔـلُوْنَكَ كَاَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۭ
قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٧﴾

9.Cüz

179. Andolsun ki Biz, cinlerden ve insanlardan birçoğunu (kendi iradeleriyle hak edecekleri üzere) cehennem için çoğalttık. Onların kalpleri vardır (ancak küfürleri sebebiyle) onunla (apaçık ortada olan hakikati idrak edip) fıkhetmezler, onların gözleri vardır (ama) onlarla (hakkı) görmezler, onların kulakları vardır (fakat) onlarla (nasihatleri) işitmezler. İşte bunlar hayvanlar gibi hatta daha (idrakten yoksun ve) şaşkındırlar. İşte bunlar (**Allah**'tan ve kendilerinden) gâfil olanlardır.

180. El Esmâu'l Husnâ (en güzel isimler) **Allah**'ındır. Öyleyse O'na o (güzel isimleriy)le dua ed(ip yalvar)ın ve O'nun isimlerinde ilhad edenleri (fıtratındaki **Allah**'ın isimlerini yok sayarak doğruluktan ayrılıp eğriliğe sapanları ve zalimleri) bırakın! Yakında onlar yaptıklarının cezasını göreceklerdir.

181. Yarattıklarımızdan, hakka hidâyet eden ve onunla adaleti gerçekleştiren bir topluluk vardır.

182. Âyetlerimizi yalanlayanları ise bilemeyecekleri bir yerden tedrici olarak (yavaş yavaş, hak ettikleri azaba) yaklaştıracağız.

183. Ben onlara mühlet veriyorum. Muhakkak ki Benim (kulluğun ne kadar büyük bir nimet olduğunu insanın tatması için dünyayı çekici kılarak kurduğum) tuzağım çok sağlamdır.

184. Onlar düşünmediler mi ki arkadaşları (olan resul)de hiçbir delilik yoktur? O ancak apaçık bir uyarıcıdır.

185. Onlar göklerin ve yerin melekûtuna (mülkiyet ve hükümranlığına), **Allah**'ın yarattığı herhangi bir şeye ve ecellerinin yaklaşmış olabileceğine hiç bakmadılar mı? Peki, bu (Kur'ân)dan sonra onlar hangi söze iman edecekler?

186. **Allah**, kimi (âyetlerini ve resulünü yalanladığı için) dalâlette bırakırsa artık onu hidâyete erdirecek kimse yoktur. Ve (**Allah**) onları azgınlıkları içinde bırakır da onlar bocalayıp dururlar.

187. (Resulüm!) Sana (kıyamet) saatin(in) ne zaman gelip çatacağını soruyorlar. De ki: "Onun ilmi ancak **Rabb**imin katındadır. Onu tam vaktinde açığa çıkaracak olan da ancak O'dur. O (kıyamet günü), göklere, yere (ve ikisi arasındakilere dehşetinden dolayı) ağır gelmiştir. O size ansızın gelecektir." (Resulüm!) Sanki sen ondan haberdarmışsın gibi sana soruyorlar. De ki: "Onun ilmi ancak **Allah**'ın katındadır; ama insanların çoğu (bunu) bilmezler."

قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِى نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ وَلَوْ كُنْتُ
اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ۚ وَمَا مَسَّنِىَ السُّوٓءُ ؕ
اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ وَّبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۧ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِىْ خَلَقَكُمْ
مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا ۚ فَلَمَّا
تَغَشّٰىهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيْفًا فَمَرَّتْ بِهٖ ۚ فَلَمَّآ اَثْقَلَتْ دَّعَوَا
اللّٰهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٨٩﴾
فَلَمَّآ اٰتٰىهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ فِيْمَآ اٰتٰىهُمَا ۚ فَتَعٰلَى
اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٩٠﴾ اَيُشْرِكُوْنَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَّهُمْ
يُخْلَقُوْنَ ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ لَهُمْ نَصْرًا وَّلَآ اَنْفُسَهُمْ
يَنْصُرُوْنَ ﴿١٩٢﴾ وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوْكُمْ ؕ
سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُمُوْهُمْ اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُوْنَ ﴿١٩٣﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ
تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا
لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٩٤﴾ اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَّمْشُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ
اَيْدٍ يَّبْطِشُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ يُّبْصِرُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ
يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ؕ قُلِ ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيْدُوْنِ فَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿١٩٥﴾

çağırsanız da sussanız da sizin için birdir (onlar iman etmezler).

194. Muhakkak ki **Allah**'ı bırakıp da dua ettikleriniz sizler gibi kullardır. Eğer (bu iddianızda) doğru kimseler iseniz, haydi onlara dua edin de (duanıza) cevap versinler!

195. Onların yürüyecekleri ayakları mı var, yoksa tutacakları elleri mi var, veya görecekleri gözleri mi var, ya da işitecekleri kulakları mı var! (Resulüm!) De ki: "(Haydi, **Allah**'a bütün) Şirk koştuklarınızı çağırın sonra (hep beraber) bana tuzak kurun da bana göz bile açtırmayın (bakalım)!"

188. De ki: "Ben, **Allah**'ın dilediğinden başka kendime herhangi bir fayda veya zarar verme gücüne sahip değilim. Eğer ben gaybı bilseydim hayırdan (istediklerimi) çoğaltırdım ve bana (hiçbir) kötülük de dokunmazdı. (Oysa) Ben, iman eden bir kavim için ancak bir uyarıcı ve bir müjdeciyim."

189. Sizi tek bir nefisten yaratan ve ondan da yanında huzur bulsun diye eşini yaratan O'dur. Ne zaman ki (insan eşiyle birleşip) onu (örtüp) bürüyünce (eşi) hafif bir yük yüklen(erek gebe kal)ır ve (bir müddet) onunla dolaşır. Nihayet (gebeliği) ağırlaşınca her ikisi de **Rabb**leri **Allah**'a, "andolsun ki eğer bize sâlih bir evlat verirsen muhakkak şükredenlerden olacağız" diye dua ederler.

190. Fakat (**Allah**) onlara sâlih bir evlat verince, kendilerine verdiği (bu evlat) hakkında ("benimdir" diye sahiplenerek, ona **Allah**'tan daha fazla güvenip dayanarak) O'na şirk koşarlar. **Allah** ise onların şirk koştuklarından çok yücedir.

191. Onlar, hiçbir şeyi yaratamayan, (bilakis) kendileri yaratılan şeyleri (**Allah**'a) şirk mi koşuyorlar?

192. Hâlbuki onlar ne onlara yardım edebilirler ne de kendilerine yardım edebilirler.

193. Eğer onları hidâyete davet ederseniz size tabi olmazlar. Onları

اِنَّ وَلِيِّۦَ اللّٰهُ الَّذِى نَزَّلَ الْكِتٰبَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِينَ ﴿١٩٦﴾ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِۦ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ
وَلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَاِنْ تَدْعُوهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَسْمَعُوا ۖ
وَتَرٰىهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ
وَاْمُرْ بِالْعُرْفِ وَاَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ
مِنَ الشَّيْطٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۖ اِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾ اِنَّ
الَّذِينَ اتَّقَوْا اِذَا مَسَّهُمْ طٰٓئِفٌ مِنَ الشَّيْطٰنِ تَذَكَّرُوا فَاِذَا
هُمْ مُبْصِرُونَ ۚ ﴿٢٠١﴾ وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِى الْغَىِّ ثُمَّ
لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾ وَاِذَا لَمْ تَاْتِهِمْ بِاٰيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا ۖ قُلْ
اِنَّمَا اَتَّبِعُ مَا يُوحٰٓى اِلَىَّ مِنْ رَبِّى ۚ هٰذَا بَصَٓائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ
فَاسْتَمِعُوا لَهُۥ وَاَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَاذْكُرْ رَبَّكَ
فِى نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْاٰصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَيُسَبِّحُونَهُۥ وَلَهُۥ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾ سجدة

196. "Muhakkak ki benim **Veliyy**'m (gerçek ve hakiki dostum), (bu) Kitâb'ı indiren **Allah**'tır ve O, (bütün) sâlihlere velilik ed(erek sahip çık)ar."

197. O (**Allah**)tan başka dua ed(ip yardıma çağır)dıklarınızın size yardım etmeye güçleri yetmez. Hatta onlar, kendilerine de yardım edemezler.

198. Şayet o (şirk koşan)ları hidâyete davet ederseniz (sizi) işitmezler. (Resulüm!) Sen onların sana baktıklarını görürsün, hâlbuki onlar (basiretsizdirler, seni) görmezler.

199. Sen af (ve kolaylık yolun)u tut, (**Allah**'a göre) iyiliği emret ve cahillerden (de cahiliye âdetlerinden de) yüz çevir!

200. Yine de şeytan bir kışkırtma ile seni dürterse hemen **Allah**'a sığın (O seni korur). Muhakkak ki O, **Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi ve herkesi işiten ve bilendir).

201. Muhakkak ki takvâ sahipleri (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) şeytandan bir vesvese kendilerine dokunduğunda, onlar hemen (**Allah**'ı) hatırlayıp basiret kesilirler (ve her yönden şeytanın hilesini görürler).

202. (şeytanların) Kardeşlerine gelince (onlar kendilerine verilen vesveseye uydukları için şeytanlar) onları azgınlığa sürüklerler sonra da yakalarını (asla) bırakmazlar.

203. (Resulüm! Sen) Onlara (arzuladıkları gibi) bir âyet getirmediğin zaman (o kâfirler) dediler ki: "Keşke onu (bizim isteğimize göre) seçseydin." De ki: "Ben ancak **Rabb**imden bana vahyedilene tabi olurum. Bu (Kur'ân âyetleri), **Rabb**inizden (size gelen) basiretlerdir (hakkı görmeniz için bir nûrdur). İman eden bir kavim için bir hidâyet ve bir rahmettir."

204. (Ey iman ettiğini iddia edenler!) Kur'ân okunduğu zaman susun ve onu dinleyin (anlamaya çalışın, nefsinizi ve şeytanı susturun, bir de ön yargıda bulunmayın) ki rahmete eresiniz.

205. **Rabb**ini, içinden yalvararak ve korkarak, yüksek olmayan bir sesle (O'nu unutmamak için) sabah akşam zikret ve gâfillerden olma!

206. Muhakkak ki **Rabb**inin katındaki (melek)ler, O'na ibadet etmekten kibirlenmezler. O'nu tesbih eder ve (yalnız) O'na secde ederler (siz de **Rabb**inizi tesbih edin ve yalnız O'na secde edin)!

سُورَةُ الْاَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ ۖ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ ۚ فَاتَّقُوا
اللّٰهَ وَاَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۖ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهٗٓ اِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ۝١ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيَاتُهٗ زَادَتْهُمْ اِيمَانًا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۚ
۝٢ اَلَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝٣ اُولٰٓئِكَ
هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۚ لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
كَرِيمٌ ۚ ۝٤ كَمَٓا اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ ۖ وَاِنَّ فَرِيقًا
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ ۝٥ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا
يُسَاقُونَ اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝٦ وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِحْدَى
الطَّٓائِفَتَيْنِ اَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ
لَكُمْ وَيُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهٖ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ
۝٧ لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۚ ۝٨

8- Enfâl SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 75 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. (Resulüm!) Sana (savaşta elde edilen) ganimetler hakkında soruyorlar. De ki: "Ganimetler (hakkındaki hüküm) **Allah** ve resulüne aittir." O hâlde siz mü'min kimseler iseniz, **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın), aranızdaki çıkar çatışmalarını bir kenara bırakıp nefsiniz)i ıslah edin, **Allah** ve O'nun resulüne de (vereceği her hüküm konusunda gönülden) itaat edin!

2. Mü'minler ancak o kimselerdir ki **Allah** zikredil(ip anıl)dığı zaman (haşyet ve muhabbetle) kalpleri titreyen, kendilerine **Allah**'ın âyetleri okunduğunda imanlarını (**Allah**'a olan haşyet ve muhabbetlerini) arttıran ve yalnız **Rabb**lerine tevekkül eden kimselerdir.

3. Onlar ki namazı ikâme ed(erek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)ırlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (**Allah** yolunda) infak ederler.

4. İşte onlar hakiki mü'minlerdir. Onlar için **Rabb**leri katında (nice) dereceler, (büyük) bir mağfiret ve kerim (olan şerefli ve bitmez, tükenmez) bir rızık vardır.

5. (Resulüm! Ganimetlerin bölüşümü sırasında karşılaştığın bu hoşnutsuzluk tıpkı) **Rabb**inin seni hak uğruna (savaşmak için) evinden çıkarmasına ve (kervan için seninle yola çıkan, bir cihad emriyle karşılaşınca da bundan) hoşlanmayan mü'minlerden bir grubun hâline benzer.

6. Onlar, (müşriklerle savaşın kaçınılmaz olduğu) apaçık ortaya çıktıktan sonra sanki göze göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi seninle hak (olan cihad) konusunda mücadele ediyorlardı.

7. İşte o zaman **Allah** size, iki taifeden birinin (silahsız kervanın veya silahlı Kureyş ordusunun) sizin olacağını vaad ediyordu; siz de güçsüz (ve silahsız) olan (kervan)ın sizin olmasını istiyordunuz. Oysa **Allah**, (cihadla ilgili âyetleri ve resulünün) sözleriyle hakkı gerçekleştirmek ve (Kureyş ordusunu mağlup ederek) kâfirlerin ardını kesmek istiyordu.

8. (Bunlar, nefsinin hevâsına uyan) Mücrimler istemese de hakkı gerçekleştirmek ve bâtılı ortadan kaldırmak içindi.

اِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ اَنِّى مُمِدُّكُمْ
بِاَلْفٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُرْدِفِينَ ۝٩ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى
وَلِتَطْمَئِنَّ بِهٖ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝١٠ اِذْ يُغَشّٖيكُمُ النُّعَاسَ اَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ
عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهٖ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ
رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلٰى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ ۝١١
اِذْ يُوحِى رَبُّكَ اِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ اَنِّى مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ
اٰمَنُوا ۗ سَاُلْقِى فِى قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا
فَوْقَ الْاَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۗ ۝١٢ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
شَٓاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ فَاِنَّ اللّٰهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝١٣ ذٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَاَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ
النَّارِ ۝١٤ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْاَدْبَارَ ۚ ۝١٥ وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ
دُبُرَهٗٓ اِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ اَوْ مُتَحَيِّزًا اِلٰى فِئَةٍ فَقَدْ بَٓاءَ
بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰيهُ جَهَنَّمُ ۗ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝١٦

9. Hani siz (bu savaş konusunda) **Rabb**inizden yardım istediğinizde O, "muhakkak ki Ben, birbiri ardınca (göndereceğim) bin(lerce) melekle size yardım edeceğim" (buyurarak) siz(in duanız)a icabet etmişti.

10. **Allah** size (meleklerini göndererek yaptığı) bu (yardım)ı sadece müjde olsun ve onunla kalbiniz mutmain olsun diye yaptı. Yoksa yardım ancak **Allah** tarafındandır. Muhakkak ki **Allah** **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

11. Hani (**Allah** o zaman) katından bir güven olmak üzere sizi hafif bir uykuya daldırıyor, sizi temizlemek, şeytanın (size verdiği vesvese) pisliğini sizden gidermek, kalplerinizi birbirine rabt ed(ip bağla)mak ve ayakları(nızı sırât-ı mustakîmde) sabit kılmak için üzerinize (sekineti) gökten bir su (gibi) indiriyordu.

12. Yine o vakit **Rabb**in meleklere, "muhakkak ki Ben, sizinle beraberim, haydi iman edenleri(n gönüllerini) pekiştirin (ve onlara destek olun). Ben kâfirlerin yüreğine korku salacağım, artık vurun (onların) boyunları(nın) üstüne (ve canlarını alın)! Vurun onların bütün parmaklarına (kendi elleriyle gönüllerinde inşâ edip **Allah**'a şirk koştukları putlarını tamamen yok edin)!" diye vahyediyordu.

13. İşte (onların sonu) böyle (oldu), çünkü onlar **Allah**'a ve resulüne karşı geldiler (ve **Allah**'ın resulünü **Allah**'tan ayırarak "biz **Allah**'ı kabul ediyoruz; ama senin resullüğünü kabul etmiyoruz" dediler). Kim **Allah**'a ve resulüne karşı gelir (ve **Allah**'ın resulünü **Allah**'tan ayır)sa (bilsin ki) şüphesiz **Allah**, cezası pek şiddetli olandır.

14. İşte size (yenilgi azabı ey kâfirler)! Şimdi tadın onu! Kâfirlere bir de (cehennemde) ateş azabı vardır.

15. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Kâfirlerin (üzerinize doğru) ilerleyen ordusuyla karşılaştığınız zaman onlara sakın arkanızı dönmeyin (onlardan korkup kaçmayın)!

16. (Tekrar) Savaşmak için bir tarafa çekilme veya başka bir birliğe katılma durumu müstesna, kim böyle bir günde onlara arkasını döner (ve onlardan kaçar)sa andolsun ki o, (dünyada) **Allah**'tan bir gazaba uğramış olur ve (âhirette) onun varacağı yer de cehennemdir. O, ne kötü varılacak yerdir!

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۪ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَآءً حَسَنًا ۭ اِنَّ
اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ
﴿١٨﴾ اِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاۗءَكُمُ الْفَتْحُ ۚ وَاِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ
خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَعُوْدُوا نَعُدْ ۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ
شَيْـــًٔا وَّلَوْ كَثُرَتْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يٰٓاَيُّهَا
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ
وَاَنْتُمْ تَسْمَعُوْنَ ۚ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ قَالُوْا سَمِعْنَا
وَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿٢١﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوَاۗبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ
الْبُكْمُ الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيْهِمْ خَيْرًا
لَّاَسْمَعَهُمْ ۭ وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٣﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اسْتَجِيْبُوْا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ اِذَا دَعَاكُمْ
لِمَا يُحْيِيْكُمْ ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَحُوْلُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهٖ
وَاَنَّهٗٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوْا فِتْنَةً لَّا تُصِيْبَنَّ الَّذِيْنَ
ظَلَمُوْا مِنْكُمْ خَاۗصَّةً ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

17. (O gün savaşta) Onları siz öldürmediniz; fakat onları **Allah** öldürdü. (Resulüm! Yerden bir avuç toprak alıp onların üzerine) Attığın zaman da (onları helâk edecek o toprağı) sen atmadın; fakat (onu) **Allah** attı. Ve (O bütün bunları) mü'minleri katından güzel bir imtihanla denemek için (yaptı). Muhakkak ki **Allah Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi ve herkesi işiten ve bilendir).

18. İşte size böyle (yardım etti **Allah**). Muhakkak ki **Allah**, kâfirlerin tuzağını zayıf düşür(üp boşa çıkar)andır.

19. (Ey mü'minler!) Eğer siz fetih istiyorsanız, işte size (Bedir'de) fetih geldi! Eğer (resulümüze itaatsizlikten) vazgeçerseniz bu sizin için daha hayırlıdır. Fakat (ona karşı gelir ve şirke) dönerseniz, Biz de (size yardım etmekten) döneriz. (O durumda) Topluluğunuz çok bile olsa size hiçbir fayda veremez; çünkü **Allah** mü'minlerle beraberdir.

20. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah**'a ve resulüne itaat edin ve (âyetleri size talim ettiren resulümüzü) işittiğiniz hâlde O'ndan yüz çevirmeyin!

21. Sakın (resulümüzü dinleyip duymazdan geldikleri ve onu hakiki manada) işitmedikleri hâlde "işittik" diyenler gibi de olmayın!

22. Çünkü **Allah** katında canlıların en şerlisi (ve tehlikelisi hakka karşı) aklını kullanmayan sağırlar ve dilsizlerdir.

23. Eğer **Allah** onlarda bir hayır olduğunu bil(ip gör)seydi elbette onlara (hakkı) işittirirdi; fakat onlara işittirseydi bile yine onlar (haktan) yüz çevirirlerdi.

24. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! (**Allah** ve resulü) Size hayat verecek şeylere (âyetlerimize iman etmeye) sizi davet ettiği zaman (hemen) **Allah**'a ve resul(ünün davetin)e icabet edin (ve dirilin)! Bilin ki şüphesiz **Allah**, (dünyada kuluna yakınlığını tattırmak ve hakkı gönlüne vahyetmek için) kişi ile kalbi arasına tecelli eder ve siz mutlaka onun huzurunda toplanacaksınız.

25. Bir de (öyle) bir imtihan (ve bela)dan sakının ki (o), içinizden sadece zulmedenlere erişmekle kalmaz (zulme mâni olmadığınız için hepinizi kapsar). İyi bilin ki şüphesiz **Allah**, cezası pek şiddetli olandır.

وَاذْكُرُوٓا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِى الْاَرْضِ تَخَافُونَ
اَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَاٰوىكُمْ وَاَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهٖ وَرَزَقَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
لَا تَخُونُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُٓوا اَمَانَاتِكُمْ وَاَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُٓوا اَنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ
وَاَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِنْ
تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ اَوْ يَقْتُلُوكَ اَوْ يُخْرِجُوكَ ۗ
وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ ۗ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا
تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَٓاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ
هٰذَٓا ۙ اِنْ هٰذَٓا اِلَّآ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ
كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً
مِنَ السَّمَٓاءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
وَاَنْتَ فِيهِمْ ۚ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

26. (Ey mü'minler!) Hatırlayın ki bir zamanlar siz, yeryüzünde (Mekke'de) zayıf görülen az (bir toplum) idiniz, insanların (her an) sizi yakalayıvermesinden korkuyordunuz da şükredesiniz diye (**Allah**) sizi (Medine'de) barındırdı, yardımıyla sizi kuvvetlendirdi ve sizi temiz şeylerden rızıklandırdı.

27. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah**'a ve resul(ün)e ihanet etmeyin! Sonra (**Allah**'ın size bahşettiği) emanetlerinize (aklınıza, gönlünüze ve rûhunuza) bile bile hainlik etmiş olursunuz.

28. Bilin ki mallarınız ve çocuklarınız (sizin için) ancak birer imtihandır, büyük mükâfat ise ancak **Allah** katındadır.

29. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Eğer **Allah**'a karşı takvâ sahibi olursanız (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışırsanız) O, size (hakla bâtılı birbirinden ayıran) Furkân'ı verir, sizin kötülüklerinizi örter ve sizi mağfiret eder; çünkü **Allah** büyük lütuf sahibidir.

30. (Resulüm!) Hani kâfirler seni tutup bağlamak veya seni öldürmek yahut seni (yurdundan) çıkarmak için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar (sana) tuzak kuruyorlardı (ama) **Allah** da (onlara) tuzak kuruyordu ve **Allah** tuzak kuranların hayırlısıdır.

31. (Çünkü) Onlara âyetlerimiz okunduğu zaman dediler ki: "Gerçekten biz (bu okunanları) işittik, eğer istesek (biz de) bunun benzerini söyleriz. Bu öncekilerin masallarından başka bir şey değildir."

32. Hani (o kâfirler) bir vakit de, "ey **Allah**'ımız! Eğer bu (Kur'ân) Senin katından Hakk (bir Kitâb) ise üzerimize gökten taş yağdır yahut bize elem verici (iç yakan) bir azap getir!" demişlerdi.

33. Hâlbuki sen onların içinde iken **Allah** onlara azap edecek değildi ve onlar(ın içinden) istiğfar ede(nler va)rken de **Allah** onlara azap edecek değildir.

وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوٓا اَوْلِيَآءَهُ ۭ اِنْ اَوْلِيَاۗؤُهٗٓ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٣٤ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَاۗءً وَّتَصْدِيَةً ۭ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝٣٥ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ
اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ فَسَيُنْفِقُوْنَهَا ثُمَّ
تَكُوْنُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُوْنَ ۭ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا
اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُوْنَ ۝٣٦ لِيَمِيْزَ اللّٰهُ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ
وَيَجْعَلَ الْخَبِيْثَ بَعْضَهٗ عَلٰي بَعْضٍ فَيَرْكُمَهٗ جَمِيْعًا
فَيَجْعَلَهٗ فِيْ جَهَنَّمَ ۭ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝٣٧ قُلْ
لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ ۚ وَاِنْ
يَّعُوْدُوْا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِيْنَ ۝٣٨ وَقَاتِلُوْهُمْ حَتّٰى
لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ كُلُّهٗ لِلّٰهِ ۚ فَاِنِ انْتَهَوْا
فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝٣٩ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوْٓا
اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰىكُمْ ۭ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ۝٤٠

ve savaşa) dönerlerse (kendilerinden) önceki (ümmet)lere uygulanan kanunlar (onlar için de) geçerlidir (onlar da helâk olmayı beklesinler)!"

39. Artık fitne kalmayıncaya ve din tamamen **Allah**'ın oluncaya kadar onlarla savaşın! Eğer (küfürden) vazgeçerlerse muhakkak ki **Allah**, onların yaptıklarını hakkıyla görendir.

40. Fakat onlar (imandan) yüz çevirirlerse bilin ki şüphesiz **Allah**, sizin **Mevlâ**'nız (sahibiniz ve dostunuz)dur. O, ne güzel **Mevlâ** ve ne güzel **Nasîr** (yardımcı)dır!

34. Onlar, (mü'minleri) Mescid-i Harâm(ı ziyaret etmek)ten alıkoyarken ve onun (Mescid-i Harâm'ın) velileri (dostları ve vârisleri) değilken, **Allah** niçin onlara azap etmesin? Onun velileri (dostları ve vârisleri) ancak takvâ sahibi olanlar (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar)dır; fakat onların çoğu (bunu) bil(ip idrak et)mezler.

35. Hem onların Beyt(ullah olan Kâbe'n)in yanındaki salâtları (taat ve ibadetleri) ancak ıslık çalmak ve el çırpmaktır. Öyleyse (ey kâfirler! Kıyamet günü) inkâr ettiğinizden dolayı tadın azabı!

36. Şüphesiz ki kâfirler, mallarını (insanları) **Allah** yolundan alıkoymak için harcarlar ve daha da harcayacaklar; ama sonunda (bu) kendilerine bir hasret (ve pişmanlık) olacak ve en sonunda da mağlup olacaklardır. Nihayetinde kâfirler cehenneme (sevk edilerek orada) toplanacaklardır.

37. Ta ki **Allah**, murdarı temizden (kâfiri, mü'minden) ayırsın ve bütün murdarları birbiri üstüne koyup hepsini yığarak cehenneme atsın! İşte onlar, hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

38. (Resulüm!) Kâfirlere de ki: "Eğer (iman edip şirk ve düşmanlıktan) vazgeçerlerse geçmişte (yaptıkları) şeyler bağışlanır. Eğer (düşmanlık

وَاعْلَمُوٓا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَىْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ
اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ
الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ
الْقُصْوٰى وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ
لَاخْتَلَفْتُمْ فِى الْمِيعَادِ وَلٰكِنْ لِيَقْضِىَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ
مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيٰى مَنْ حَىَّ
عَنْ بَيِّنَةٍ وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ اِذْ يُرِيكَهُمُ اللّٰهُ
فِى مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ اَرٰىكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ
فِى الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾
وَاِذْ يُرِيكُمُوهُمْ اِذِ الْتَقَيْتُمْ فِٓى اَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ
فِٓى اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِىَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَاِلَى اللّٰهِ
تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٤٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا لَقِيتُمْ
فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

41. Eğer **Allah**'a ve (hakla bâtılı birbirinden ayıran) furkân günü (yani) iki ordunun birbiri ile karşılaştığı gün (olan Bedir Savaşı'nda) kulumuza indirdiğimize iman etmişseniz, bilin ki ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin beşte biri; **Allah**'a, resul(ün)e, yakınlar(ın)a, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. **Allah** her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

42. Hani (Bedir Savaşı'nda) siz vadinin (Medine'ye) yakın kenarında, onlar da vadinin uzak kenarında (Mekke tarafında) idiler. Kervan ise sizin daha aşağınızda (deniz sahilinde) idi. Eğer (savaş için) sözleşmiş olsaydınız dahi sözleştiğiniz vakitte öyle buluşamazdınız; fakat **Allah**, (ezeli ilmiyle) takdir (edip hükm)ettiği bir işi yerine getirmek için (sizi onlarla böyle karşı karşıya getirdi) ki helâk olan açık bir delille (gözüyle gördükten sonra) helâk olsun, yaşayan da açık bir delille (**Allah**'ın yardımı ile galip geldiklerini görerek) yaşasın. Çünkü **Allah Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi ve herkesi işiten ve bilendir).

43. (Resulüm!) Hani **Allah**, uykunda sana onları az gösteriyordu. Eğer onları sana çok gösterseydi, (bu rüyayı ashabına anlattığında) elbette korkuya kapılacak ve bu (savaş) emr(ini nasıl gerçekleştireceğiniz) hususunda ihtilafa düşecektiniz; fakat **Allah** (sizi böyle bir duruma düşmekten) kurtardı. Muhakkak ki O (**Allah**), göğüslerin içinde (gizli) olanı (dahi en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

44. Hani **Allah**, (ezeli ilmiyle) takdir (edip hükm)ettiği bir işi yerine getirmek için (savaş alanında onlarla) karşılaştığınız zaman onları sizin gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde az gösteriyordu. Bütün işler ancak **Allah**'a döndürülür.

45. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! (Savaşta) Herhangi bir topluluk ile karşılaştığınız zaman (onlardan korkmayın, **Allah**'a güvenip) sebat edin! Ve **Allah**'ı çokça zikredin ki felaha (kurtuluş ve saadete) eresiniz.

وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا ۚ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝٤٦ وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَآءَ النَّاسِ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝٤٧
وَاِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ
الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّى جَارٌ لَكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَآءَتِ الْفِئَتَانِ
نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنِّى بَرِىٓءٌ مِنْكُمْ اِنِّٓى اَرٰى
مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّٓى اَخَافُ اللّٰهَ ۗ وَاللّٰهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝٤٨ اِذْ
يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هٰٓؤُلَآءِ
دِينُهُمْ ۗ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝٤٩
وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا ۙ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ۚ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝٥٠ ذٰلِكَ
بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۙ ۝٥١
كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ
فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ قَوِىٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝٥٢

46. **Allah** ve resulüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin! Sonra korkuya kapılırsınız da (gönlünüzde esen iman) rüzgârınız gider. Bir de sabredin; çünkü **Allah**, sabredenlerle beraberdir.

47. Sakın şımarıp kibirlenerek insanlara gösteriş yaparak yurtlarından çıkanlar ve (insanları) **Allah** yolundan alıkoyan (Mekke'li müşrik)ler gibi olmayın! **Allah** onların yaptıklarını (ilim ve kudretiyle tamamen) kuşatandır.

48. Hani (Bedir günü) şeytan onlara amellerini süslü göstermiş ve, "bugün insanlardan size galip gelecek kimse yoktur, şüphesiz ben de sizin (müttefikiniz ve) yardımcınızım" demişti. Fakat iki ordu birbirini görünce topukları üzerinde geri döndü ve (korku içinde) dedi ki: "Şüphesiz ki ben sizden uzağım, doğrusu ben sizin görmediğiniz şeyleri (mü'minlere yardıma gelen melekleri) görüyorum, ben elbette **Allah**'tan korkarım. Çünkü **Allah**, cezası pek şiddetli olandır."

49. O zaman münafıklar ve kalplerinde hastalık bulunanlar (sizin için), "bunları, dinleri aldatmış (çünkü yenemeyecekleri bir orduyla savaşmaya kalkıyorlar)" diyorlardı. Hâlbuki kim **Allah**'a tevekkül ederse (güvenip dayanırsa), (bilsin ki) şüphesiz **Allah**, **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

50. (Resulüm!) Melekler o kâfirlerin yüzlerine ve arkalarına vurarak canlarını alırken ve "tadın (bu) yakıcı azabı" (derken) onları bir görseydin!

51. (Ey kâfirler!) İşte bu, ellerinizle yaptığınız şeyler yüzündendir. Yoksa **Allah**, kullar(ın)a asla zulmedici değildir.

52. (Bunların durumu) Tıpkı Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin durumu gibidir. (Onlar da) **Allah**'ın âyetlerini inkâr etmişlerdi de **Allah** onları günahları sebebiyle yakalamıştı. Muhakkak ki **Allah**, **Kaviyy**'dir (çok güçlü, kuvvetli ve kudretlidir), azabı (da) pek şiddetli olandır.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى
يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۙ ﴿٥٣﴾ كَدَاْبِ اٰلِ
فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ ۚ فَاَهْلَكْنٰهُمْ
بِذُنُوْبِهِمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿٥٤﴾
اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۚ
﴿٥٥﴾ اَلَّذِيْنَ عَاهَدْتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ فِىْ كُلِّ مَرَّةٍ
وَّهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٦﴾ فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِى الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَّنْ
خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً
فَانْۢبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَآءٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَآئِنِيْنَ ۚ ﴿٥٨﴾
وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَبَقُوْا ؕ اِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُوْنَ ﴿٥٩﴾
وَاَعِدُّوْا لَهُمْ مَّا اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ وَّمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ
تُرْهِبُوْنَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخَرِيْنَ مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ
لَا تَعْلَمُوْنَهُمْ ۚ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَىْءٍ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٦٠﴾ وَاِنْ جَنَحُوْا لِلسَّلْمِ
فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٦١﴾

53. Bunun sebebi şudur ki; bir kavim (yaratılışlarında) kendilerinde bulunan (güzel ahlak ve fıtrat)ı değiştirmedikçe **Allah** onlara verdiği nimeti asla değiştirmez. Muhakkak ki **Allah**, **Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi ve herkesi işiten ve bilendir).

54. (Evet bunların durumu) Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin durumuna benzer. Onlar **Rabb**lerinin âyetlerini yalanlamışlardı, Biz de onları günahlarından ötürü helâk etmiştik ve Firavun ailesini (denizde) boğmuştuk. Çünkü (onların) hepsi (hem başkalarına hem de nefislerine karşı) zalim kimselerdi.

55. Şüphesiz ki **Allah** katında canlıların en şerlisi (ve kötüsü) kâfirlerdir; çünkü onlar (**Allah**'a ve resulüne) iman etmezler.

56. Onlar, kendileriyle antlaşma yaptığın sonra da her defasında antlaşmalarını bozan ve takvâ sahibi olmayan (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışmayan) kimselerdir.

57. Eğer savaşta onları yakalarsan, artık onlar(a vereceğin ceza) ile arkalarında bulunanları da (öyle bir) ürkütüp gönüllerine korku sal) ki ibret alsınlar!

58. Eğer (antlaşma yaptığın) bir kavmin hainlik yapmasından korkarsan, sen de (onlarla yaptığın antlaşmayı) aynı şekilde at (antlaşmayı bozduğunu açıkça onlara bildir) çünkü **Allah**, hainleri sevmez.

59. Kâfirler (Bizim azabımızdan) asla kaçabileceklerini sanmasınlar; çünkü onlar (Bizi) âciz bırakamazlar.

60. Onlara karşı gücünüz yettiği kadar her kuvvetten ve (cihad için) bağlanıp beslenen atlardan hazırlayın! Bununla **Allah**'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve onlardan başka sizin bilmediğiniz, **Allah**'ın bildiği (düşman) kimseleri korkutursunuz. **Allah** yolunda her ne infak ederseniz de (karşılığı) size tastamam verilir ve siz asla haksızlığa uğratılmazsınız.

61. (Resulüm!) Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de ona yanaş ve **Allah**'a tevekkül et (O'na güvenip dayan), çünkü O, **Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi, herkesi işiten ve bilendir).

وَاِنْ يُّرِيْدُوْٓا اَنْ يَّخْدَعُوْكَ فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ ۗ هُوَ الَّذِيْٓ
اَيَّدَكَ بِنَصْرِهٖ وَبِالْمُؤْمِنِيْنَ ۙ ﴿٦٢﴾ وَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ ۗ لَوْ
اَنْفَقْتَ مَا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا مَّآ اَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ اَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۗ اِنَّهٗ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٣﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ
حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٤﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ
حَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَى الْقِتَالِ ۗ اِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ عِشْرُوْنَ
صَابِرُوْنَ يَغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ يَّغْلِبُوْٓا اَلْفًا
مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٥﴾ اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ
اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ اَنَّ فِيْكُمْ ضَعْفًا ۗ فَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ
صَابِرَةٌ يَّغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ اَلْفٌ يَّغْلِبُوْٓا اَلْفَيْنِ
بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَّكُوْنَ
لَهٗٓ اَسْرٰى حَتّٰى يُثْخِنَ فِى الْاَرْضِ ۗ تُرِيْدُوْنَ عَرَضَ الدُّنْيَا ۖ
وَاللّٰهُ يُرِيْدُ الْاٰخِرَةَ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كِتٰبٌ
مِّنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيْمَآ اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوْا
مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٦٩﴾

dünya menfaatini istiyorsunuz, **Allah** ise (sizin için) âhireti istiyor. **Allah Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

68. Eğer **Allah** tarafından önceden verilmiş bir yazı (hüküm) olmasaydı, (esirlere bedel olarak) aldığınız (fidye)den dolayı size mutlaka büyük bir azap dokunurdu.

69. Artık elde ettiğiniz ganimetten helâl ve temiz olarak yiyin ve **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! Muhakkak ki **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

62. Eğer onlar seni aldatmak isterlerse şunu bil ki **Allah** sana kâfidir. O, seni yardımıyla ve mü'minlerle destekleyen (ve kuvvetlendiren)dir.

63. (**Allah**, mü'minlerin) Kalplerinin arasını (iman ve muhabbet ile) birleştirmiştir. Sen yeryüzünde bulunan her şeyi verseydin, yine de onların kalplerinin arasını birleştiremezdin; fakat **Allah**, (onları birbirlerine kardeş yaparak) aralarını (muhabbetle) kaynaştırdı; çünkü O, **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

64. Ey nebî! Sana ve sana tabi olan mü'minlere **Allah** kâfidir.

65. Ey nebî! Mü'minleri(n gönüllerini **Allah** yolunda) savaş(may)a (teşvik et ve) harla! Eğer sizden sabırlı yirmi kişi olursa iki yüz (kâfir)e galip gelirler. Eğer sizden yüz kişi olursa kâfir olanlardan bin kişiye galip gelirler; çünkü onlar fıkhetmeyen (apaçık ortada olan hakikati düşünüp idrak etmeyen) bir kavimdir.

66. Şimdi **Allah** sizden (yükünüzü) hafifletti (ve bir kişiye karşı on kişi olan hükmünü, bire karşı ikiye düşürdü), çünkü sizde (tevekkül açısından) bir zayıflık olduğunu bildi. (Artık) Eğer sizden sabırlı yüz kişi olursa (onlardan) iki yüz kişiye galip gelir ve eğer sizden bin kişi olursa **Allah**'ın izniyle (onlardan) iki bin kişiye galip gelirler. **Allah** sabredenlerle beraberdir.

67. Yeryüzünde (bir savaş sonucu) kesin zafer kazanıncaya kadar hiçbir nebîye esir sahibi olmak yaraşmaz. Siz (ey iman ettiğini iddia edenler) geçici

يَآ اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِى اَيْدِيكُمْ مِنَ الْاَسْرٰٓى اِنْ يَعْلَمِ اللّٰهُ
فِى قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّآ اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ؕ
وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝٧٠ وَاِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا
اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ فَاَمْكَنَ مِنْهُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝٧١ اِنَّ الَّذِينَ
اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ
اللّٰهِ وَالَّذِينَ اٰوَوْا وَنَصَرُٓوا اُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ
وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَىْءٍ حَتّٰى
يُهَاجِرُوا ۚ وَاِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِى الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ اِلَّا
عَلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝٧٢
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ اِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ
فِى الْاَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ؕ ۝٧٣ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ اٰوَوْا وَنَصَرُٓوا اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ
حَقًّا ؕ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝٧٤ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْ بَعْدُ
وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَاُولٰٓئِكَ مِنْكُمْ ؕ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِى كِتَابِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ۝٧٥

70. Ey nebî! Elinizde bulunan esirlere de ki: "Eğer **Allah**, kalplerinizde bir hayır olduğunu bilirse sizden alınan (fidye)den daha hayırlısını size verir ve sizi mağfiret eder; çünkü **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir)."

71. Eğer (o kâfirler) sana hainlik etmek isterlerse (üzülme), bil ki onlar daha önce **Allah**'a da hainlik etmişlerdi de (**Allah**) onlara karşı (sana) imkân (ve kudret) vermişti. **Allah Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

72. Şüphesiz ki iman edip hicret edenler, **Allah** yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler ve (muhacirleri) barındırıp (onlara) yardım edenler (ensâr) var ya, işte onlar birbirlerinin velileri (ve dostları)dır. İman edip de hicret etmeyenlere gelince, onlar hicret edinceye kadar size onların velayetinden (ve mirasından) hiçbir pay yoktur. Eğer onlar din hususunda sizden yardım isterlerse sizinle arasında sözleşme bulunan bir kavim aleyhine olmaksızın (o Müslümanlara) yardım etmek üzerinize borçtur. **Allah**, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

73. Kâfir olanlar da birbirlerinin velileri (ve dostları)dır. Eğer siz bu (söylenenlerin gereği)ni yapmazsanız, yeryüzünde bir fitne ve büyük bir fesad olur.

74. İman edip de hicret edenler, **Allah** yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler ve (muhacirleri) barındırıp (onlara) yardım edenler (ensâr) var ya, işte onlar hakiki mü'minlerdir. Onlar için (**Rabb**leri katında büyük) bir mağfiret ve kerim (olan şerefli ve bitmez, tükenmez) bir rızık vardır.

75. Sonradan iman edip hicret edenler ve sizinle beraber cihad edenlere gelince, işte onlar da sizdendir. Bir de akraba olanlar, **Allah**'ın Kitâb'ına göre birbirlerine (vâris olmaya) daha uygundurlar. Muhakkak ki **Allah**, her şeyi (en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَتِسْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بَرَآءَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖٓ اِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝١
فَسِيحُوا فِي الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ ۙ
وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ۝ وَاَذَانٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖٓ اِلَى النَّاسِ
يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَرِيٓءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۙ وَرَسُولُهٗ ۭ فَاِنْ
تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي
اللّٰهِ ۭ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ۙ ۝ اِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُّمْ
مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْـًٔا وَّلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ اَحَدًا
فَاَتِمُّٓوا اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ فَاِذَا
انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوهُمْ
وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَاِنْ تَابُوا
وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ۝ وَاِنْ اَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّٰى
يَسْمَعَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهٗ ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُونَ ۝

9- Tevbe SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 129 ayettir.

1. (Bu) **Allah** ve resulünden, kendileriyle antlaşma yaptığınız müşriklere (ahidlerini bozduklarından dolayı antlaşmadan) bir beraat (bir ilişki kesme)dir!

2. (Ey müşrikler! Haram aylar olması münasebetiyle) Yeryüzünde dört ay daha dolaşın; ama (şunu) iyi bilin ki siz, **Allah**'ı asla âciz bırakacak değilsiniz, **Allah** ise kâfirleri (hem dünyada hem de âhirette) rezil edecektir.

3. Ve (bu) Hacc-ı Ekber (en büyük hac) gününde **Allah** ve resulünden insanlara bir duyurudur ki şüphesiz **Allah** ve resulü müşriklerden uzaktır. Eğer tövbe ederseniz bu sizin için daha hayırlıdır. (Yok) Eğer (haktan) yüz çevirirseniz iyi bilin ki siz **Allah**'ı asla âciz bırakacak değilsiniz. (Resulüm! Sen) Kâfirlere elem verici (iç yakan) bir azabı müjdele!

4. Ancak kendileriyle antlaşma yaptığınız müşriklerden daha sonra (antlaşma şartlarındaki) hiçbir şeyi eksik bırakmayan ve sizin aleyhinize hiç kimseye arka çıkmayanlar (bu hükmün) dışındadır. Onların antlaşmalarını süreleri bitinceye kadar tamamlayın! Muhakkak ki **Allah**, muttakileri (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanları) sever.

5. (Savaşmanın) Haram (olduğu) aylar geçtiği zaman artık (o antlaşmaya ihanet eden ve öldürmek niyetiyle size saldıran) müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları yakalayın,

onları hapsedin ve onları her gözetleme yerinde oturup bekleyin! Eğer onlar (bu yaptıklarından tövbe ederek hakka) döner, namazı ikâme eder ve zekâtı verirlerse artık yollarını serbest bırakın (onlara karışmayın)! Çünkü **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

6. (Resulüm! Bundan ayrı olarak) Eğer müşriklerden biri senden aman dilerse, **Allah**'ın kelâmını işit(ip anlay)ıncaya kadar ona aman ver sonra onu güven içinde olacağı bir yere ulaştır! İşte bu (müsamaha), onların (hakkı) bilmeyen bir kavim olmalarındandır.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُولِهٖٓ
اِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُّمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ فَمَا
اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ
۷ كَيْفَ وَاِنْ يَّظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ اِلًّا
وَّلَا ذِمَّةً ۭ يُرْضُونَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوبُهُمْ ۚ وَاَكْثَرُهُمْ
فٰسِقُونَ ۚ ۸ اِشْتَرَوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا
عَنْ سَبِيلِهٖ ۭ اِنَّهُمْ سَاۗءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۹ لَا يَرْقُبُونَ
فِي مُؤْمِنٍ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۱۰ فَاِنْ
تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ
فِي الدِّيْنِ ۭ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُونَ ۱۱ وَاِنْ
نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوْا فِي دِيْنِكُمْ
فَقَاتِلُوْٓا اَىِٕمَّةَ الْكُفْرِ ۙ اِنَّهُمْ لَآ اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ
يَنْتَهُونَ ۱۲ اَلَا تُقَاتِلُوْنَ قَوْمًا نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ
وَهَمُّوْا بِاِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوْكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۭ
اَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۱۳

7. Mescid-i Harâm'ın yanında kendileriyle antlaşma yaptıklarınız müstesna, müşriklerin **Allah** katında ve resulünün yanında (sözlerinde durmadıkları hâlde) nasıl (geçerli) bir antlaşmaları olabilir? Onlar size karşı dürüst davrandıkları müddetçe siz de onlara karşı (**Allah**'a göre) istikamet üzere olun! Çünkü **Allah**, muttakileri (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanları) sever.

8. (Sözlerinde durmayan müşriklerin) Nasıl (geçerli bir antlaşmaları olabilir)! Eğer onlar size galip gelselerdi, sizin hakkınızda ne akrabalık (bağını) ne de antlaşma (yükümlülüklerini) gözetirlerdi. Onlar ağızlarıyla sizi razı etmeye çalışırlar, hâlbuki kalpleri (sizin hayrınızı) istemez. Çünkü onların çoğu (yoldan çıkmış) fâsıklardır.

9. Onlar, **Allah**'ın âyetlerini (dünya malı gibi) az bir bedel karşılığında sattılar da (insanları) O'nun yolundan alıkoydular. Gerçekten onların yaptıkları şey ne kötüdür!

10. Onlar, bir mü'min hakkında ne akrabalık (bağını) ne de antlaşma (yükümlülüklerini) gözetirler. İşte onlar haddi aşanların ta kendileridir.

11. Fakat onlar (bu yaptıklarından tövbe ederek hakka) döner, namazı ikâme eder ve zekâtı verirlerse artık onlar dinde kardeşlerinizdir. Biz, bilen (ve bilmek isteyen her) bir kavim için âyetleri (işte birer birer böyle) açıklıyoruz.

12. Eğer onlar (sizinle) antlaşma yaptıktan sonra yeminlerini bozar ve dininize saldırırlarsa artık o küfrün öncüleriyle savaşın! Çünkü onlar yeminleri(ne sadık) olmayan kimselerdir. (Eğer onlarla savaşırsanız) Umulur ki (onlara uyanlar bu yanlışlarından) vazgeçerler.

13. (Ey iman ettiğini iddia edenler!) Yeminlerini bozan, resulü (yurdundan) çıkarmaya kalkışan ve size karşı (savaşa) önce kendileri başlayan bir kavimle (hâlâ) savaşmayacak mısınız? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer (siz gerçekten) mü'min kimseler iseniz iyi bilin ki **Allah** kendisinden korkmanıza daha layıktır.

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ
عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۙ ١٤ وَيُذْهِبْ غَيْظَ
قُلُوبِهِمْ ؕ وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٥
اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ
وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلَا رَسُولِهٖ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ
وَلِيجَةً ؕ وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۚ ١٦ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ
اَنْ يَّعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللّٰهِ شَاهِدِينَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ ؕ اُولٰٓئِكَ
حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ۚ وَفِى النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ١٧ اِنَّمَا يَعْمُرُ
مَسَاجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ
وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰٓى اُولٰٓئِكَ اَنْ يَّكُونُوا
مِنَ الْمُهْتَدِينَ ١٨ اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَآجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجَاهَدَ فِى سَبِيلِ
اللّٰهِ ؕ لَا يَسْتَوٗنَ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ١٩
اَلَّذِينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِى سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ
وَاَنْفُسِهِمْ ۙ اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُونَ ٢٠

14. Onlarla savaşın ki **Allah** sizin ellerinizle onlara azap etsin, onları rezil etsin ve onlara karşı size yardım etsin, mü'minlerden bir topluluğun da göğüslerin(deki manevi hastalıkların)a şifa versin.

15. Ve onların kalplerinden öfkeyi gidersin. **Allah** dilediği kimsenin tövbesini (rahmetinden dolayı) kabul eder. Çünkü **Allah** **Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

16. (Ey mü'minler!) Yoksa siz, **Allah** içinizden cihad edenleri ve **Allah**'tan, resulünden, bir de mü'minlerden başkasını sırdaş edinmeyenleri, **Allah** bil(ip ortaya çıkar)madan (kendi hâlinize) bırakılacağınızı mı sandınız? **Allah**, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

17. Müşriklerin kendi nefislerinin küfrüne (bizzat kendileri) şahidken, **Allah**'ın mescidlerini imar etmeleri olacak şey değildir! İşte onların (bütün) amelleri boşa gitmiştir. Ve onlar (kıyamet günü) ateşte ebedi olarak kalacaklardır.

18. **Allah**'ın mescidlerini ancak **Allah**'a ve âhiret gününe iman eden, namazı ikâme ed(erek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)an, zekâtı ver(erek nefsinin cimriliğini temizley)en ve **Allah**'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. İşte hidâyete erenlerden olmaları umulanlar da onlardır.

19. (Yoksa) Siz, hacılara su vermeyi ve Mescid-i Harâm'ı imar etmeyi (yani onun bakım ve onarımını yapmayı), **Allah**'a ve âhiret gününe iman edip **Allah** yolunda cihad eden kimseler(in amelleriy)le bir mi tutuyorsunuz? (Hâlbuki onlar) **Allah** katında bir olmazlar. **Allah**, (hem kendine hem de başkalarına zulmeden) zalim kavmi hidâyete erdirmez.

20. İman edip hicret eden ve **Allah** yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerin dereceleri **Allah** katında daha büyüktür. İşte onlar (asıl) kurtuluşa (ve saadete) erenlerdir.

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ
فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ ۝٢١ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ
اَجْرٌ عَظِيمٌ ۝٢٢ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُٓوا اٰبَآءَكُمْ
وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَآءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْاِيمَانِ ؕ
وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُونَ ۝٢٣ قُلْ
اِنْ كَانَ اٰبَآؤُكُمْ وَاَبْنَآؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَاَمْوَالُ ِۨاقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَآ اَحَبَّ اِلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ
وَرَسُولِهٖ وَجِهَادٍ فِى سَبِيلِهٖ فَتَرَبَّصُوا حَتّٰى يَاْتِىَ اللّٰهُ
بِاَمْرِهٖ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝٢٤ ع لَقَدْ نَصَرَكُمُ
اللّٰهُ فِى مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۙ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ
فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْـًٔا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْاَرْضُ بِمَا
رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ۝٢٥ ع ثُمَّ اَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهٗ
عَلٰى رَسُولِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَاَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا
وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ؕ وَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكَافِرِينَ ۝٢٦

21. Rabbleri kendi katından onlara bir rahmet, bir rıza ve içinde daimi (bitmez, tükenmez) nimetler bulunan cennetleri müjdeler.

22. Onlar orada ebedi olarak kalacaklardır. Şüphesiz ki mükâfatın büyüğü Allah'ın katındadır.

23. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Eğer imana karşı küfrü sev(ip tercih ed)iyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi (bile) dost edinmeyin! Sizden kim onları dost edinirse işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

24. (Resulüm!) De ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz (akrabalarınız), kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz ticaret, (kendisiyle huzur bulup) razı olduğunuz meskenler size Allah'tan, resulünden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevgili ise artık Allah (hakkınızda) emrini getirinceye kadar bekleyin! Ve (bilin ki) Allah, fâsıklar topluluğunu hidâyete erdirmez."

25. Andolsun ki Allah, size birçok yerde ve Huneyn (Savaşı) gününde yardım etmişti. Hani (o gün) çokluğunuz size kendinizi beğendirmiş; fakat hiçbir fayda sağlamamıştı ve yeryüzü bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti de sonra (düşmana) arkanızı dönüp kaçmıştınız.

26. Daha sonra Allah, resulünün ve mü'minlerin üzerine (huzur vermesi için) sekînet (nûrun)u indirdi. Bir de sizin görmediğiniz (meleklerden oluşan) ordular (gökyüzünden) indirdi de kâfirlere azap etti. İşte kâfirlerin cezası budur.

ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّمَا
الْمُشْرِكُوْنَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ
بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَا ۚ وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيْكُمُ
اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖٓ اِنْ شَآءَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٨﴾
قَاتِلُوا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُوْنَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَلَا يَدِيْنُوْنَ
دِيْنَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ حَتّٰى يُعْطُوا
الْجِزْيَةَ عَنْ يَّدٍ وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ
عُزَيْرُ ِۨابْنُ اللّٰهِ وَقَالَتِ النَّصٰرَى الْمَسِيْحُ ابْنُ
اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ ۚ يُضَاهِـُٔوْنَ قَوْلَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ ؕ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٣٠﴾
اِتَّخَذُوْٓا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ
وَالْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ ۚ وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوْٓا اِلٰهًا
وَّاحِدًا ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ سُبْحٰنَهٗ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٣١﴾

benziyor. **Allah** onları kahretsin! (Bak, şeytanın verdiği vesveseyle) Nasıl (da haktan) döndürülüyorlar!

31. (Yahudiler) Ahbârı (ilim sahibi hahamlarını), (Hristiyanlar da) rahiplerini (onların söylediklerini kayıtsız şartsız kabul ederek) ve Meryem oğlu (Îsâ) Mesîh'i **Allah**'tan başka rabler edindiler. Hâlbuki onlar da ancak **Vâhid** (sıfatlarında ve isimlerinde tek) olan **İlâh**'a âbd ol(up kulluk et)mekle emrolunmuşlardı. (O **Allah** ki) O'ndan başka **İlâh** yoktur. O, **Subhân**'dır, (müşriklerin) şirk koştuklarından (ve her türlü noksanlıktan münezzeh olandır).

27. Fakat (bütün) bunlara rağmen **Allah**, dilediği kimsenin tövbesini (rahmetinden dolayı) kabul eder; çünkü **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

28. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Müşrikler ancak necistir. Artık bu yıllarından sonra Mescid-i Harâm'a yaklaşmasınlar. Eğer (onlarla ticaretinizin kesilmesi sebebiyle) yoksulluktan korkarsanız, (iyi bilin ki) **Allah** dilerse sizi kendi lütfundan zengin edecektir. Çünkü **Allah Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

29. Kendilerine kitap verilenlerden **Allah**'a ve âhiret gününe iman etmeyen, **Allah** ve resulünün haram kıldığını haram saymayan ve hak dini (kendine) din edinmeyen kimselerle (zelil bir hâlde) küçülerek (ve boyun bükerek size gelip) elleriyle cizye* verinceye kadar savaşın!

**Cizye; İslam ülkelerinde Müslüman olmayanların can ve mal güvenliklerini sağlamaya karşılık onlardan alınan bir vergi türüdür.*

30. Yahudiler, "Üzeyr, **Allah**'ın oğludur" dediler. Hristiyanlar da, "(Îsâ) Mesîh, **Allah**'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söylediği (fakat gerçekliği olmayan küfür) sözlerdir. (Onların bu sözleri) Daha önce kâfir olmuş kimselerin sözlerine

يُرِيدُونَ اَنْ يُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ
اِلَّٓا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝٣٢ هُوَ الَّذِٓى
اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهٖ ۙ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝٣٣ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُٓوا اِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَاْكُلُونَ
اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ؕ
وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا
فِى سَبِيلِ اللّٰهِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ۙ ۝٣٤ يَوْمَ يُحْمٰى
عَلَيْهَا فِى نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وَظُهُورُهُمْ ؕ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا
كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ۝٣٥ اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا
عَشَرَ شَهْرًا فِى كِتَابِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ مِنْهَٓا اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ؕ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ
فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ اَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَٓافَّةً كَمَا
يُقَاتِلُونَكُمْ كَٓافَّةً ؕ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝٣٦

32. Onlar ağızlarıyla (kötü söz ve iftiralar ederek) **Allah**'ın nûrunu söndürmek istiyorlar; ama kâfirlerin hoşuna gitmese de **Allah** nûrunu tamamlamayı murad etmiştir.

33. O, müşriklerin hoşuna gitmese de resulünü hidâyet ve hak din ile (vahyini) dinlerin (ve hayat tarzlarının) hepsine üstün kılmak için gönderendir.

34. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Şüphesiz ki ahbârdan (ilim sahibi hahamlardan) ve rahiplerden birçoğu insanların mallarını haksız sebeplerle yerler ve (insanları) **Allah** yolundan alıkoyarlar. (Resulüm!) Bir de altın ve gümüşü biriktirip de onları **Allah** yolunda harcamayanlar var ya, işte onlara elem verici (iç yakan) bir azabı müjdele!

35. (Bu biriktirilen malların) Cehennem ateşinde kızdırılıp bunlarla onların alınları, yanları ve sırtları dağlanacağı gün (onlara denilir ki), "(işte) bu, (dünyada iken) kendiniz için biriktirdiğiniz (servetiniz)dir. Artık biriktirdiğiniz şeyleri(n azabını bugün) tadın!"

36. Şüphesiz ki **Allah** katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri **Allah**'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram (aylar)dır*. İşte dosdoğru din budur. Öyleyse o (aylar)da (**Allah**'ın koyduğu sınırları çiğneyerek) kendinize zulmetmeyin ve müşrikler nasıl sizinle topyekûn savaşıyorlarsa siz de onlara karşı topyekûn savaşın! Ve bilin ki şüphesiz **Allah**, muttakilerle (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlarla) beraberdir.

**Haram aylar; Zilkade, Zilhicce, Muharrem ve Recep ayıdır ve bu aylarda savaşmak yasaklanmıştır.*

إِنَّمَا النَّسِيٓءُ زِيَادَةٌ فِى الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ
كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِـُٔوا
عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ ؕ زُيِّنَ لَهُمْ
سُٓوٓءُ اَعْمَالِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝٣٧
يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا مَا لَكُمْ اِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا
فِى سَبِيلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ اِلَى الْاَرْضِ ؕ اَرَضِيتُمْ بِالْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا مِنَ الْاٰخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
فِى الْاٰخِرَةِ اِلَّا قَلِيلٌ ۝٣٨ اِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
اَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْـًٔا ؕ
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ۝٣٩ اِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ
نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِىَ اثْنَيْنِ اِذْ هُمَا
فِى الْغَارِ اِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهٖ لَا تَحْزَنْ اِنَّ
اللّٰهَ مَعَنَا ۚ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَاَيَّدَهُ بِجُنُودٍ
لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلٰى ؕ
وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِىَ الْعُلْيَا ؕ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝٤٠

37. (Haram ayları) Ertelemek, sadece küfürde ileri gitmektir ki onunla kâfir olanlar dalâlete düşürülür. Onlar, **Allah**'ın haram kıldığı (aylar)ın sayısına denk getirmek için (haram ayı) bir yıl helâl sayarlar, bir yıl da haram sayarlar. Böylece **Allah**'ın haram kıldığı şeyi helâl yaparlar. Onların (bu) kötü amelleri kendilerine süslü gösterilmiştir. **Allah**, kâfirler topluluğunu hidâyete erdirmez.

38. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Size ne oluyor da, "**Allah** yolunda sefere çıkın!" denildiği zaman (olduğunuz) yere çakılıp kalıyorsunuz? (Yoksa siz, kendisinde aklınıza ve hayalinize gelmeyecek nimetlerin bulunduğu) Âhiretten (vazgeçip) dünya hayatına mı razı oluyorsunuz? Oysa dünya hayatının (geçici) menfaati âhirete göre pek azdır.

39. Eğer (**Allah** yolunda) sefere çıkmazsanız (**Allah**) size elem verici (iç yakan) bir azap ile azap eder ve yerinize sizden başka bir kavim getirir. Hem siz, (**Allah** yolunda sefere çıkmamakla) O'na hiçbir zarar veremezsiniz. Çünkü **Allah** her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

40. Eğer siz, o (resulümüz)e yardım etmezseniz (iyi bilin ki), ona **Allah** yardım etmiştir. Hani kâfirler onu, iki kişiden biri olarak (Mekke'den) çıkarmışlardı da onlar mağarada bulundukları sırada o, arkadaşına, "üzülme; çünkü **Allah** bizimle beraberdir" diyordu. Bunun üzerine **Allah** ona (huzur vermesi için) sekînet (nûrun)u indirdi, onu sizin görmediğiniz bir ordu ile destekledi ve kâfirlerin sözünü alçalttı. **Allah**'ın sözü ise zaten yücedir. Çünkü **Allah Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

اِنْفِرُوا خِفَافًا وَّثِقَالًا وَّجَاهِدُوا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ
فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٤١﴾ لَوْ
كَانَ عَرَضًا قَرِيْبًا وَّسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوْكَ وَلٰكِنْۢ
بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ؕ وَسَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ ۚ يُهْلِكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ
لَكٰذِبُوْنَ ﴿٤٢﴾ عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ ۚ لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكَ
الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ
يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ
وَاَنْفُسِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٤﴾ اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ
الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ
فَهُمْ فِىْ رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوْجَ
لَاَعَدُّوْا لَهٗ عُدَّةً وَّلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ انْۢبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
وَقِيْلَ اقْعُدُوْا مَعَ الْقٰعِدِيْنَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوْا فِيْكُمْ
مَّا زَادُوْكُمْ اِلَّا خَبَالًا وَّلَاَوْضَعُوْا خِلٰلَكُمْ يَبْغُوْنَكُمُ
الْفِتْنَةَ ۚ وَفِيْكُمْ سَمّٰعُوْنَ لَهُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾

41. (Ey iman ettiğini iddia edenler!) Gerek hafif olarak (yaya), gerek ağır olarak (binek üzerinde **Allah** yolunda) sefere çıkın, mallarınızla ve canlarınızla **Allah** yolunda cihad edin! Eğer (idrak ede)bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır.

42. (Resulüm!) Eğer yakın bir (dünya) menfaat(i) ve orta (mesafeli, kolay) bir yolculuk olsaydı (o münafıklar) elbette sana tabi ol(up sefere çıkarak senin peşinden gel)irlerdi. Fakat meşakkatli mesafe(deki Tebük Seferi) onlara uzak geldi. Gerçi onlar, "gücümüz yetseydi mutlaka biz de sizinle beraber (bu sefere) çıkardık" diye **Allah**'a yemin edecekler. (Onlar bu yalan yeminleriyle) Kendilerini helâk ediyorlar. Hâlbuki **Allah** onların yalancı olduğunu çok iyi bilir.

43. (Resulüm! Sefere katılmayan o münafıklara izin verdiğin için) **Allah** seni affetti. (Fakat mazeretleri hakkında) Doğru söyleyen kimseler sana (kesin olarak) belli olmadan ve yalancıları bilmeden niçin onlara izin verdin?

44. **Allah**'a ve âhiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cihad etmekten (kaçınmak için asla) senden izin istemezler. Zaten **Allah**, muttakileri (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanları) çok iyi bilir.

45. Ancak **Allah**'a ve âhiret gününe iman etmeyen ve kalpleri şüpheye düşüp de o şüpheleri içinde bocalayıp duranlar senden izin isterler.

46. Eğer onlar (sefere) çıkmak isteselerdi elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat **Allah**, onların (isteksizce sefere) kalkmalarını kerih gördü ve bu yüzden onları (seferden) alıkoydu. Ve onlara, "(evlerinde) oturan (kadın)larla beraber (siz de) oturun!" denildi.

47. Eğer onlar sizin içinizde (sefere) çıksalardı, bozgunculuğu arttırmaktan başka bir iş yapmazlardı ve mutlaka fitne çıkarmak isteyerek aranızda koşuşurlardı. İçinizde onlara iyice kulak verecekler de vardır. **Allah**, (nefsine zulmeden) zalimleri en iyi bilendir.

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْاُمُورَ
حَتّٰى جَآءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٤٨﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِى وَلَا تَفْتِنِّىۜ اَلَا فِى الْفِتْنَةِ
سَقَطُواۜ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾ اِنْ تُصِبْكَ
حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْۚ وَاِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ اَخَذْنَآ
اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ
لَنْ يُصِيبَنَآ اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَاۚ هُوَ مَوْلٰيۚنَا
وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ
بِنَآ اِلَّآ اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِۜ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ
اَنْ يُصِيبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهٖٓ اَوْ بِاَيْدِينَاۚ
فَتَرَبَّصُوٓا اِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ اَنْفِقُوا
طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْۚ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا
فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ اِلَّآ
اَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِهٖ وَلَا يَاْتُونَ الصَّلٰوةَ
اِلَّا وَهُمْ كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُونَ اِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾

siz biz de sizinle beraber bekleyenlerdeniz!"

53. De ki: "(Mallarınızdan gösteriş yapmak için) İster gönüllü ister gönülsüz infak edin, (bu şekilde infak ettikleriniz) sizden asla kabul edilmeyecektir. Çünkü siz fâsık bir topluluk oldunuz."

54. Onların harcamalarının, kendilerinden kabul edilmesine mâni olan (hâlleri), onların **Allah** ve resulünü inkâr etmeleri, namaza ancak üşenerek gelmeleri ve (mallarını) gönülsüzce infak etmelerinden başka bir şey değildir.

48. Andolsun ki onlar, önceden de fitne çıkarmak istemişler ve sana karşı (türlü türlü) işler çevirmişlerdi. Nihayet hak geldi ve onlar kerih gör(üp ondan hoşlanma)salar da **Allah**'ın emri galip geldi.

49. Onlardan öylesi de vardır ki, "bana izin ver de (bu sefere katılmayayım) beni fitneye (ve sıkıntıya) düşürme" der. Dikkat edin, (onlar zaten böyle söyleyerek asıl) fitneye (belanın tam içine) düşmüşlerdir! Hiç şüphesiz (hesap günü) cehennem, kâfirleri (çepeçevre) kuşatıcıdır.

50. (Resulüm!) Eğer sana bir iyilik isabet ederse (bu) onları tasalandırır. Fakat sana bir musibet erişirse, "iyi ki biz daha önceden tedbirimizi almıştık" derler ve sevin(ip kibirlen)erek dönüp giderler.

51. De ki: "**Allah**'ın bizim için yazdığından başkası bize asla isabet etmez. O, bizim **Mevlâ**'mız (sahibimiz, dostumuz ve yardımcımız)dır. O hâlde mü'minler ancak **Allah**'a (güvenip) tevekkül etsinler."

52. De ki: "Siz bizim için ancak iki güzellikten (zafer veya şehadetten) birini mi bekliyorsunuz? Biz de sizin için, ya **Allah**'ın kendi katından ya da bizim elimizle size bir azap vermesini bekliyoruz. Haydi (**Allah**'ın gazabını) bekleyin, şüphe-

فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ ؕ اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ
لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ
كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ ؕ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ
وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَـًٔا اَوْ مَغَارَاتٍ
اَوْ مُدَّخَلًا لَوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَلْمِزُكَ فِى الصَّدَقَاتِ ۚ فَاِنْ اُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَاِنْ
لَمْ يُعْطَوْا مِنْهَآ اِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوا
مَآ اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِينَا اللّٰهُ
مِنْ فَضْلِهٖ وَرَسُولُهٗٓ ۙ اِنَّآ اِلَى اللّٰهِ رَاغِبُونَ ۚ ﴿٥٩﴾ اِنَّمَا
الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَآءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا
وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِى الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِى سَبِيلِ اللّٰهِ
وَابْنِ السَّبِيلِ ؕ فَرِيضَةً مِنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمُ
الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِىَّ وَيَقُولُونَ هُوَ اُذُنٌ ؕ قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ
لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا
مِنْكُمْ ؕ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٦١﴾

55. (Resulüm!) Onların malları(nın) ve çocukları(nın çokluğu) senin tuhafına gitmesin. **Allah** bunlarla ancak dünya hayatında onlara azap etmeyi ve onların kâfir olarak canlarının çıkmasını murad eder.

56. (O münafıklar) Kesinlikle sizden olduklarına dair **Allah**'a yemin ederler. Hâlbuki onlar sizden değillerdir; fakat onlar (sizden) korkan (ve bunun için sizdenmiş gibi gözükmeye çalışan) bir topluluktur.

57. Eğer (onlar, sizden) sığınacak bir yer veya (barınacak) mağaralar ya da (gizlenecek) bir delik bulsalardı, elbette hemen oraya doğru yönelip kaçarlardı.

58. Onlardan öylesi de vardır ki sadakalar(ın ve ganimetlerin taksimi) konusunda seni kınarlar. Eğer o (sadakalar ve ganimetler)den onlara da (bir pay) verilirse razı olurlar, şayet onlara o (sadakalar ve ganimet)lerden verilmezse hemen kızarlar.

59. Eğer onlar, **Allah** ve resulünün kendilerine verdiğine razı olup, "**Allah** bize yeter, yakında bize **Allah** da fazlından (lütuf ve ihsanından) verecek, resulü de; çünkü biz **Allah**'a rağbet ediyoruz (onun rızasını istiyoruz)" deselerdi (elbette bu kendileri için daha hayırlı olurdu).

60. Sadakalar (ve zekâtlar) **Allah**'tan bir farz olarak ancak; fakirlere, yoksullara, (bu işle görevlendirilen) memurlara, kalpleri (İslam'a) ısındırılacak olanlara, kölelere, borçlulara, **Allah** yolunda (çalışanlara) ve yolda kalmışlara mahsustur. **Allah Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

61. Yine o (münafık)lardan öyleleri vardır ki nebîyi incitirler ve (onun için), "o, (her söyleneni dinleyen) bir kulaktır" derler. De ki: "O, sizin için bir hayır kulağıdır (sizin iyiliğiniz için sizi dinler). O, **Allah**'a iman eder, mü'minlere güvenir ve sizden iman edenler için de bir rahmettir." **Allah**'ın resulünü incitenler var ya, (işte) onlar için (âhiret günü) elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ ۚ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهٗٓ اَحَقُّ
اَنْ يُّرْضُوهُ اِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوٓا اَنَّهٗ
مَنْ يُّحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ فَاَنَّ لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا
فِيهَا ۭ ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ
اَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِى قُلُوبِهِمْ ۭ
قُلِ اسْتَهْزِءُوٓا ۚ اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ
سَاَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ ۭ قُلْ اَبِاللّٰهِ
وَاٰيَاتِهٖ وَرَسُولِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ
كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْ ۭ اِنْ نَّعْفُ عَنْ طَاۗىِٕفَةٍ مِّنْكُمْ
نُعَذِّبْ طَاۗىِٕفَةً بِاَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ اَلْمُنَافِقُونَ
وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْۢ بَعْضٍ ۘ يَاْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ اَيْدِيَهُمْ ۭ نَسُوا
اللّٰهَ فَنَسِيَهُمْ ۭ اِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللّٰهُ
الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
فِيهَا ۭ هِىَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۙ ﴿٦٨﴾

dendir. Onlar kötülüğü emrederler, iyilikten men ederler ve ellerini sıkı tutar(ak cimrilik eder)ler. Onlar (dünyada iken) **Allah**'ı unuttular, bunun üzerine (O da) onları (kıyamet günü) unuttu (onlara unutulmuş muamelesi yaptı)! Çünkü münafıklar, fâsıkların ta kendileridir.

68. **Allah**, münâfık erkeklere, münâfık kadınlara ve kâfirlere, içinde ebedi kalacakları cehennem ateşini vaad etti. O, onlara yeter. **Allah** onlara lanet etmiştir! Onlar için (orada) daimi (bitmez, tükenmez) bir azap vardır.

62. (Ayrıca o münafıklar) Sizi razı etmek için **Allah**'a yemin ederler. Eğer (onlar gerçekten) mü'min olsalardı (bilirlerdi ki), **Allah** ve resulü razı edilmeye daha layıktır.

63. Hem onlar bilmiyorlar mı ki kim **Allah**'a ve resulüne karşı gelirse, elbette onun için (âhiret günü) içinde ebedi kalacağı cehennem ateşi vardır. İşte büyük rezillik budur.

64. Münafıklar, kalplerinde olan (iki yüzlülüğ)ü kendilerine haber verecek bir sûrenin (mü'minlere) indirilmesinden çekinirler. De ki: "Siz alay edin (bakalım)! Şüphesiz ki **Allah**, o çekindiğiniz şeyi ortaya çıkarıcıdır."

65. Şayet onlara, (niçin alay ettiklerini) sorarsan, elbette, "biz sadece (lafa) dalmış (aramızda) eğleniyorduk" derler. De ki: "Siz **Allah** ile, O'nun âyetleri ve O'nun resulüyle mi alay ediyordunuz?"

66. (Boşuna) Mazeret beyan etmeyin! Doğrusu siz (sözde) iman ettikten sonra (böyle yaparak) tekrar kâfir oldunuz. Eğer içinizden (tövbe eden) bir zümreyi affetsek bile bir zümreye de (nefislerinin hevâsına tabi olup) mücrim olduklarından dolayı azap edeceğiz.

67. Münafık erkekler ve münafık kadınlar (sizden değil), birbirlerin-

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوٓا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَاَكْثَرَ اَمْوَالًا
وَاَوْلَادًا ۟ فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ
كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ
كَالَّذِى خَاضُوا ۟ اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ يَاْتِهِمْ نَبَاُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ اِبْرٰهِيمَ
وَاَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ ۟ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۚ
فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
﴿٧٠﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۘ
يَاْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ
الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَيُطِيعُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ ۟
اُولٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ ۟ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ وَعَدَ
اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنّٰتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِى جَنّٰتِ عَدْنٍ ۟
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ ۟ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

69. (Ey münâfıklar! Siz de tıpkı) Sizden öncekiler gibisiniz. (Hâlbuki onlar) Kuvvetçe sizden daha güçlü, malca ve evlatça daha çok idiler. Onlar (dünya nimetlerinden) kendi paylarına düşenle sefa sürmeyi seçtiler. İşte sizden öncekiler nasıl kendi paylarına düşenle sefa sürmeyi seçtilerse, siz de kendi payınıza düşenle sefa sürmeyi seçtiniz ve (bâtıla) dalanlar gibi siz de (o batağa) daldınız. İşte onların amelleri dünyada da âhirette de boşa gitmiştir. Ve onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

70. (Resulüm!) Onlara kendilerinden evvelkilerin; Nûh, Âd ve Semûd kavimlerinin, İbrâhîm kavminin, Medyen halkının ve (Lût kavmi gibi) altüst olan (şehir)lerin haber(ler)i gelmedi mi? Resulleri onlara da apaçık deliller (âyetler ve mucizeler) getirmişti. Zaten **Allah** onlara zulmedecek değildi; fakat onlar (resullerimizi ve âyetlerimizi inkâr ederek) kendi nefislerine zulmettiler.

71. Mü'min erkeklerle mü'min kadınlar da birbirlerinin velileri (dost ve yardımcıları)dır. Onlar iyiliği emrederler, kötülükten men ederler, namazı ikâme eder(ek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalışır)lar ve zekâtı ver(erek nefislerinin cimriliğini temizl)erler, **Allah** ve resulüne de (gönülden) itaat ederler. İşte, **Allah** onlara rahmet edecektir. Muhakkak ki **Allah Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

72. **Allah**, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara, içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde temiz (ve güzel) meskenler vaad etti. **Allah**'ın rızası ise (bunların) hepsinden daha büyüktür. İşte büyük kurtuluş (ve saadet) budur.

يَآ اَيُّهَا النَّبِىُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ؕ
وَمَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ
مَا قَالُوا ؕ وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ
وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا ۚ وَمَا نَقَمُوٓا اِلَّآ اَنْ اَغْنٰيهُمُ اللّٰهُ
وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ فَاِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ ۚ وَاِنْ يَتَوَلَّوْا
يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ عَذَابًا اَلِيمًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ
فِى الْاَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللّٰهَ
لَئِنْ اٰتٰينَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ
﴿٧٥﴾ فَلَمَّآ اٰتٰيهُمْ مِنْ فَضْلِهٖ بَخِلُوا بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ
مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِى قُلُوبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ
يَلْقَوْنَهٗ بِمَآ اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ
﴿٧٧﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰيهُمْ وَاَنَّ
اللّٰهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۚ ﴿٧٨﴾ اَلَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِى الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ اِلَّا جُهْدَهُمْ
فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ ؕ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

rine bir nifak (iki yüzlülük hastalığı) yerleştirdi.

78. Hem onlar bilmiyorlar mı **Allah** onların sırrını da fısıldaşmalarını da bilir; çünkü **Allah** gayb (olan tüm gizlilik)leri hakkıyla bilendir!

79. Sadakalar hususunda, mü'minlerden (imkânları olup onu) gönülden (gelerek çokça) verenleri de güçlerinin yettiğinden başkasını bulamayanları da kınayarak onlarla alay eden (münafık)lar var ya, (asıl) **Allah** onlarla alay etmiştir. Ve onlar için (âhirette) elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

73. Ey nebî! Kâfirlerle ve münafıklarla cihad et, onlara karşı sert davran! Onların varacakları yer cehennemdir. O, ne kötü bir varış yeridir!

74. (Resulüm! Münafıklar, o sözleri) Söylemediklerine dair **Allah**'a yemin ediyorlar. Hâlbuki o küfür sözünü elbette söylediler ve İslam(ı kabul edip Müslüman) olduktan sonra (tekrar) kâfir oldular. Ayrıca başarılı olamadıkları bir şeye (seni öldürmeye) de yeltendiler. Ve sırf **Allah** ve resulü kendi fazlından (lütuf ve ihsanından) onları (iman nûruyla) zengin etti diye (ona düşmanlık besleyerek ondan) intikam almaya kalktılar. Eğer tövbe ederlerse (bu) kendileri için daha hayırlı olur. (Yok) Eğer yüz çevirirlerse, **Allah** onlara dünyada da âhirette de elem verici (iç yakan) bir azap ile azap edecektir. Artık onlar için yeryüzünde ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.

75. Bir de onlardan kimi, "eğer (**Allah**) fazlından (lütuf ve ihsanından) bize verirse mutlaka biz de sadaka (ve zekât) vereceğiz ve elbette biz sâlihlerden olacağız!" diye **Allah**'a söz verdiler.

76. Fakat (**Allah**) fazlından (lütuf ve ihsanından) onlara (zenginlik) verince onda cimrilik edip (**Allah**'ın emrinden) yüz çevirerek (sözlerinden) döndüler.

77. Böylece **Allah**'a verdikleri sözden dönmeleri ve yalan söylemeleri sebebiyle (**Allah** da) kendisiyle karşılaşacakları güne kadar onların kalple-

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ؕ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ ؕ وَاللّٰهُ
لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝٨٠ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ
خِلَافَ رَسُولِ اللّٰهِ وَكَرِهُٓوا اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ
فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِى الْحَرِّ ؕ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ
حَرًّا ؕ لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ۝٨١ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا ۚ
جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝٨٢ فَاِنْ رَجَعَكَ اللّٰهُ اِلٰى طَٓائِفَةٍ
مِنْهُمْ فَاسْتَاْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِىَ اَبَدًا
وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِىَ عَدُوًّا ؕ اِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا
مَعَ الْخَالِفِينَ ۝٨٣ وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ اَبَدًا وَلَا تَقُمْ
عَلٰى قَبْرِهٖ ؕ اِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ
۝٨٤ وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ ؕ اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُعَذِّبَهُمْ
بِهَا فِى الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ۝٨٥ وَاِذَٓا اُنْزِلَتْ
سُورَةٌ اَنْ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَاْذَنَكَ
اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ۝٨٦

80. (Resulüm!) Onlar için ister mağfiret dile ister onlar için mağfiret dileme (hiç fark etmez)! Eğer onlar için yetmiş defa mağfiret dilesen de **Allah** onları asla mağfiret etmeyecektir. Bu, onların **Allah** ve resulünü inkâr etmeleri sebebiyledir. Çünkü **Allah**, fâsıklar topluluğunu hidâyete erdirmez.

81. (Tebük Seferi'nden) Geride bırakılan (münâfık)lar, **Allah**'ın resulüne muhalefet ederek (sefere çıkmayıp) oturmalarıyla sevindi(ler). **Allah** yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad etmekten hoşlanmadılar ve (mü'minlere), "bu sıcakta sefere çıkmayın!" dediler. De ki: "Cehennem ateşi daha sıcaktır!" Ne olurdu (bunu) fıkhed-(erek düşünüp idrak etmeye çalış)salardı.

82. Artık kazanmakta oldukları (günahları)nın karşılığı olarak (dünyada) az (biraz) gülsünler, (âhirette ise) çok ağlasınlar!

83. (Resulüm!) Eğer **Allah** seni (Tebük Seferi'nden sonra) onlardan bir zümrenin yanına döndürür de (bundan sonraki savaşlara seninle beraber) çıkmak için senden izin isterlerse (onlara) de ki: "Benimle beraber asla (hiçbir sefere) çıkmayacaksınız ve düşmana karşı benimle beraber asla savaşmayacaksınız! Çünkü siz ilk defa (Tebük Seferi'nde savaşa çağrıldığınızda evlerinde oturan kadınlar gibi) oturmaya razı oldunuz. Şimdi de geride kalan (kadın)larla beraber oturun!"

84. Onlardan ölen birinin üzerine (varıp) asla (cenaze) namaz(ını) kılma ve onun kabri başında da durma! Çünkü onlar, **Allah**'ı ve resulünü inkâr ettiler ve fâsık olarak öldüler.

85. (Resulüm!) Onların malları(nın) ve çocukları(nın çokluğu) senin tuhafına gitmesin. **Allah** bunlarla ancak dünyada onlara azap etmeyi ve onların kâfir olarak canlarının çıkmasını murad eder.

86. (Onlara) "**Allah**'a iman edin ve resulü ile birlikte cihad edin" diye bir sûre indirildiği zaman, onlardan (servet ve) gösteriş sahibi olanlar, senden izin istediler ve, "bizi bırak oturanlarla beraber (biz de evlerimizde) oturalım" dediler.

رَضُوا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٨٧﴾ لٰكِنِ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ
جَاهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْخَيْرٰتُ ۫
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٨٨﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۚ
﴿٨٩﴾ وَجَاۗءَ الْمُعَذِّرُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ
الَّذِيْنَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۭ سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاۗءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى
وَلَا عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ مَا يُنْفِقُوْنَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوْا
لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۭ مَا عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ مِنْ سَبِيْلٍ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِيْنَ اِذَا مَآ اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ
لَآ اَجِدُ مَآ اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ ۖ تَوَلَّوْا وَّاَعْيُنُهُمْ تَفِيْضُ
مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوْا مَا يُنْفِقُوْنَ ﴿٩٢﴾ اِنَّمَا السَّبِيْلُ
عَلَى الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ وَهُمْ اَغْنِيَاۗءُ ۚ رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا
مَعَ الْخَوَالِفِ ۙ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٣﴾

87. Geride kalan (kadın)larla beraber oturmaya razı oldular, bu sebeple onların kalplerine mühür vuruldu. Artık onlar fıkhed(erek hakkı düşünüp idrak ede)mezler.

88. Fakat resul ve onunla beraber iman edenler, (**Allah** yolunda) mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler. İşte (bütün) hayırlar onlarındır ve işte felaha (kurtuluş ve saadete) erenler de onlardır.

89. Allah onlara, içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük kurtuluş (ve saadet) budur.

90. Bedevi Araplardan (sefere katılmamak için) mazeret ileri sürenler, kendilerine izin vermen için (sana) geldiler. **Allah** ve resulüne yalan söyleyenler ise (mazeret bile beyan etmeden yerlerinde) oturup kaldılar. Onlardan kâfir olanlara yakında elem verici (iç yakan) bir azap isabet edecektir.

91. Allah ve resulüne karşı (sadık ve) samimi oldukları takdirde; zayıflara, hastalara ve (seferde) harcayacak bir şey bulamayanlara (seferden geri kalmalarından dolayı) bir güçlük (ve günah) yoktur. Zira (**Allah** ve resulüne karşı sadık ve samimi olan) muhsinlerin (güzellik yapıp güzel olanların) aleyhine (onları suçlamak için) bir yol yoktur. Çünkü **Allah** **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

92. Kendilerini (savaşa katılmak üzere bir bineğe) bindirmen için sana geldiklerinde, "sizi bindirecek bir şey bulamıyorum" deyince, (bu uğurda) infak edecek bir şey bulamadıklarından dolayı üzüntüden gözleri yaş dökerek geri dönen kimselere de (bir günah) yoktur.

93. (Kınama ve ayıplamaya) Yol, ancak zengin oldukları hâlde (sefere çıkmamak için) senden izin isteyenleredir. (Çünkü) Onlar geri kalan (kadın)larla beraber oturmaya razı oldular. **Allah** da onların kalplerini mühürledi, artık onlar (hakkı) bil(ip idrak ed)emezler.

يَعْتَذِرُونَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ ؕ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا
لَنْ نُّؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْ ؕ وَسَيَرَى اللّٰهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ
اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوْا عَنْهُمْ ؕ فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمْ ؕ اِنَّهُمْ
رِجْسٌ ۙ وَّمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۚ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ
﴿٩٥﴾ يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۚ فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ
اللّٰهَ لَا يَرْضٰى عَنِ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٩٦﴾ اَلْاَعْرَابُ اَشَدُّ
كُفْرًا وَّنِفَاقًا وَّاَجْدَرُ اَلَّا يَعْلَمُوْا حُدُوْدَ مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ
عَلٰى رَسُوْلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ
يَّتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَّيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَآئِرَ ؕ عَلَيْهِمْ
دَآئِرَةُ السَّوْءِ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ الْاَعْرَابِ
مَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ
قُرُبٰتٍ عِنْدَ اللّٰهِ وَصَلَوٰتِ الرَّسُوْلِ ؕ اَلَاۤ اِنَّهَا قُرْبَةٌ
لَّهُمْ ؕ سَيُدْخِلُهُمُ اللّٰهُ فِىْ رَحْمَتِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩٩﴾

94. (Seferden) Onlara döndüğünüz zaman size mazeret beyan edecekler. De ki: "(Boşuna) Mazeret beyan etmeyin! Size asla inanmayız; çünkü **Allah**, sizin (gerçek) durumunuzu bize haber vermiştir. (Bundan sonraki) Amelinizi de hem **Allah** hem de resulü görecektir. Sonra gaybı da şehadeti de (görünmeyeni de görüneni de en ince ayrıntısına kadar) bilen (**Allah**)a döndürüleceksiniz. Ve O, yaptıklarınızı size (tek tek) haber verecektir."

95. Onlar(ın yanın)a döndüğünüz zaman size, kendilerin(i cezalandırmak)tan vazgeçmeniz için (sözde mazeretlerini tekrarlayarak) **Allah**'a yemin edecekler. Artık onlardan yüz çevirin! Çünkü onlar murdardır. Kazanmakta oldukları (günahları)nın karşılığı olarak da onların varacakları yer cehennemdir.

96. Onlardan razı olmanız için size (yemin üstüne) yemin ederler. Fakat siz onlardan razı olsanız bile **Allah** fâsıklar topluluğundan asla razı olmaz!

97. Bedevi Araplar, kâfirlik ve münafıklık bakımından hem daha beter hem de **Allah**'ın resulüne indirdiği (hükümlerin) sınırlarını tanımamaya daha yatkındırlar. **Allah Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

98. Bedevi Araplardan öylesi vardır ki (**Allah** yolunda) infak ettiğini zarar sayar ve (bundan kurtulmak için) sizin başınıza belalar gelmesini bekler. (Bekledikleri o) Kötü belalar kendi başlarına gelsin! **Allah Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi ve herkesi işiten ve bilendir).

99. Bedevi Araplardan öylesi de vardır ki **Allah**'a ve âhiret gününe iman eder, (**Allah** yolunda) infak ettiğini **Allah** katında yakınlığa ve resulün dualarını almaya vesile sayar. Dikkat edin! Şüphesiz o (infak ettikleri şeyler), kendileri için (**Allah** katında) bir yakınlıktır. **Allah** onları yakında rahmetinin içine (ve cennetine) koyacaktır. Çünkü **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

وَالسّٰبِقُوْنَ الْاَوَّلُوْنَ مِنَ الْمُهٰجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِيْنَ
اتَّبَعُوْهُمْ بِاِحْسَانٍ ۙ رَّضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ تَحْتَهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيْمُ ۝ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ مُنٰفِقُوْنَ ۛ
وَمِنْ اَهْلِ الْمَدِيْنَةِ ۛ مَرَدُوْا عَلَي النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ ۭ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ۭ
سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّوْنَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيْمٍ ۚ ۝ وَاٰخَرُوْنَ
اعْتَرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ خَلَطُوْا عَمَلًا صَالِحًا وَّاٰخَرَ سَيِّئًا ۭ عَسَى
اللّٰهُ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ
صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيْهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۭ اِنَّ صَلٰوتَكَ
سَكَنٌ لَّهُمْ ۭ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝ اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ
التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَاْخُذُ الصَّدَقٰتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيْمُ ۝ وَقُلِ اعْمَلُوْا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ
وَالْمُؤْمِنُوْنَ ۭ وَسَتُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۚ ۝ وَاٰخَرُوْنَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ
اللّٰهِ اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوْبُ عَلَيْهِمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝

100. (İmanda, amelde ve hayırda yarışıp) Öne geçen ilk muhacirler ve ensar ile onlara güzellikle tabi olanlar var ya, **Allah** onlardan razı olmuş, (onlar da) O'ndan razı olmuşlardır. (**Allah**) Onlara, içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük kurtuluş (ve saadet) budur.

101. Çevrenizdeki bedevi Araplardan ve Medine halkından birtakım münafıklar vardır ki nifakta maharet kazanmışlardır. Sen onları bilmezsin, onları Biz biliriz. Onlara iki defa (dünyada da kabirde de) azap edeceğiz sonra da onlar (âhirette) büyük bir azaba atılacaklardır.

102. Diğer bir kısmı ise günahlarını itiraf ettiler, sâlih bir ameli, kötü olan bir başka (amel)le karıştırdılar. (Eğer tövbe ederlerse) Umulur ki **Allah** onların tövbesini kabul eder. Çünkü **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

103. (Resulüm!) Onların mallarından sadaka al ki bununla onları(n nefislerinin cimriliğini) temizleyesin, onları(n nefislerini) tezkiye edesin. Ve onlara dua et! Çünkü senin duan onlar(ın gönüllerin)e (inen bir nûr ve) bir sekînettir. **Allah Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi ve herkesi işiten ve bilendir).

104. Hem onlar bilmiyorlar mı, **Allah**, kullarının tövbesini kabul eden, sadakaları al(ıp geri çevirmey)endir. Çünkü **Allah**, (evet) O, **Tevvâb**'tır, **Rahîm**'dir (tövbeleri, kendisine dönenlerin dönüşünü kabul eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

105. De ki: "(Dilediğinizi) Yapın! (Bundan sonraki) Amelinizi hem **Allah** hem resulü hem de mü'minler görecektir. Sonra gaybı da şehadeti de (görünmeyeni de görüneni de en ince ayrıntısına kadar) bilen (**Allah**)a döndürüleceksiniz. Ve O, yaptıklarınızı size (tek tek) haber verecektir."

106. (Sefere katılmayanlardan) Diğer bir kısmı da **Allah**'ın emrine bırakılmışlardır. O, bunlara ya (hak ettiklerinden dolayı) azap eder veya (rahmetinden) tövbelerini kabul eder. Çünkü **Allah Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا
بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
مِنْ قَبْلُ ؕ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنٰى ؕ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ
إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا ؕ لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ
عَلَى التَّقْوٰى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ ؕ فِيهِ رِجَالٌ
يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمَنْ
أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلٰى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ
مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلٰى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ
بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ
قُلُوبُهُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾ إِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ؕ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
اللّٰهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰيةِ
وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْاٰنِ ؕ وَمَنْ أَوْفٰى بِعَهْدِهِ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ؕ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

107. (Münafıklar arasında) Bir de (mü'minlere) zarar vermek, (âyetleri) inkâr etmek, mü'minlerin arasına ayrılık sokmak ve daha önce **Allah** ve resulüne karşı savaşmış olanın gözcülüğünü yapmak için bir mescid(i, mescid-i dirârı üs) edinenler de vardır. (Onlar) "Biz (bu yaptığımızla) iyilikten başka bir şey istemedik" diye de mutlaka yemin ederler. Hâlbuki **Allah**, onların kesinlikle yalancı olduklarına şahidlik eder.

108. (Resulüm!) Orada asla (namaza) durma! İlk günden beri takvâ üzere kurulan (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanların kurduğu Kuba) Mescid(i), elbette içinde (namaza) durmana daha layıktır. Orada (**Allah**'ın âyetlerini ders edinip resule itaat ederek nefislerinin küfründen ve şirkinden) temizlenmeyi seven (yiğit) adamlar vardır. **Allah**, (nefislerinin küfründen ve şirkinden) iyice temizlenenleri sever.

109. Binasını (dünyadaki hayatını ve bütün davranışlarını) **Allah**'tan takvâ (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışma) ve rızası üzerine kuran kimse mi daha hayırlıdır, yoksa binasını her an çökmeye hazır bir uçurumun kenarına kurup onunla beraber (kendisi de) çöküp cehennem ateşine yuvarlanan kimse mi? **Allah**, (hem kendine hem de başkalarına zulmeden) zalim kavmi hidâyete erdirmez.

110. Onların kurmuş oldukları (bu tür) binalar, (ölüp de) kalpleri parçalanıncaya kadar kalplerinde bir şüphe (ve nifak sebebi) olarak (kalmaya) devam edecektir. **Allah Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

111. Muhakkak ki **Allah**, mü'minlerden canlarını ve mallarını, kendilerine mutlaka (verecek)ği) cennet karşılığında satın almıştır. (Çünkü) Onlar **Allah** yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler. Tevrât't'a, İncîl'de ve Kur'ân'da (onlara vaad edilen bu cennet, **Allah**'ın) kendi üzerine (aldığı) hak bir vaaddir. Ahdine **Allah**'tan daha çok vefa gösteren kim vardır! Öyleyse (ey mü'minler) O'nunla yaptığınız bu alışverişinizden dolayı sevinin! İşte büyük kurtuluş (ve saadet) budur.

اَلتَّآئِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّآئِحُونَ الرَّاكِعُونَ
السَّاجِدُونَ الْاٰمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللّٰهِ ؕ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَنْ يَسْتَغْفِرُوا
لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُٓوا اُولِي قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ
اِبْرٰهِيمَ لِاَبِيهِ اِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَٓا اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهٗٓ اَنَّهٗ عَدُوٌّ لِلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ ؕ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾
وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰيهُمْ حَتّٰى يُبَيِّنَ
لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ اِنَّ
اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ؕ يُحْيِي وَيُمِيتُ ؕ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ
اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ
فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ
مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّهٗ بِهِمْ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ۙ ﴿١١٧﴾

başka ne bir dost ne de bir yardımcı vardır!

117. Andolsun ki **Allah**, (Tebük Seferi'ne katılmayanlara izin vermesinden dolayı) nebî(sini affettiği gibi), içlerinden bir kısmının kalpleri nerede ise eğrilmek üzere olmasının ardından o güçlük zamanında ona tabi olan muhacirlerle ensâra da tövbe(yi nasip) etti. Sonra da onların tövbelerini kabul buyurdu. Çünkü O, onlara karşı çok **Raûf**'tur, **Rahîm**'dir (kullarına karşı şefkatle muamele eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

112. (Bu alışverişi yapanlar, **Allah**'a ve resulüne gönülden itaat ederek) Tövbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, oruç tutanlar, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredip kötülükten men edenler ve **Allah**'ın sınırlarını muhafaza edenlerdir. (Resulüm! İşte bu) Mü'minleri müjdele!

113. Cehennem ehli oldukları kendilerine (apaçık) belli olduktan sonra yakınları dahi olsalar **Allah**'a şirk koşanlar için mağfiret dilemek nebîye ve iman edenlere yakışmaz.

114. İbrâhîm'in babası için mağfiret dilemesi ise sadece ona verdiği sözden dolayı idi. Fakat gerçekten onun bir **Allah** düşmanı olduğu kendisine (apaçık) belli olunca ondan uzaklaştı. Şüphesiz ki İbrâhîm, bağrı yanık (çok âh eden) ve çok yumuşak huylu idi.

115. **Allah** bir toplumu, kendilerini hidâyete erdirdikten sonra takvâ sahibi olacakları şeyleri (kulluk sorumluluklarını) onlara (iyice) açıklamadıkça dalâlete düşürecek değildir. Muhakkak ki **Allah** her şeyi (en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

116. Şüphesiz göklerin ve yerin mülkü (hakimiyet ve hükümranlığı yalnız) **Allah**'a aittir. (O) Hayat verir ve öldürür. Sizin için **Allah**'tan

وَعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِيْنَ خُلِّفُوْا ؕ حَتّٰٓى اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ
الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوْٓا
اَنْ لَّا مَلْجَاَ مِنَ اللّٰهِ اِلَّآ اِلَيْهِ ؕ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوْبُوْا ؕ اِنَّ
اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ۚ ﴿١١٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا
اللّٰهَ وَكُوْنُوْا مَعَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَدِيْنَةِ
وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ اَنْ يَّتَخَلَّفُوْا عَنْ رَّسُوْلِ
اللّٰهِ وَلَا يَرْغَبُوْا بِاَنْفُسِهِمْ عَنْ نَّفْسِهٖ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
لَا يُصِيْبُهُمْ ظَمَاٌ وَّلَا نَصَبٌ وَّلَا مَخْمَصَةٌ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَلَا يَطَـُٔوْنَ مَوْطِئًا يَّغِيْظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُوْنَ مِنْ عَدُوٍّ
نَّيْلًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهٖ عَمَلٌ صَالِحٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ
الْمُحْسِنِيْنَ ۙ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنْفِقُوْنَ نَفَقَةً صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً
وَّلَا يَقْطَعُوْنَ وَادِيًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ
مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢١﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُوْنَ لِيَنْفِرُوْا كَآفَّةً ؕ
فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَآئِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوْا فِى الدِّيْنِ
وَلِيُنْذِرُوْا قَوْمَهُمْ اِذَا رَجَعُوْٓا اِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُوْنَ ۚ ﴿١٢٢﴾

118. (**Allah**, seferden) Geri kalan o üç kişinin de (tövbelerini kabul etti). Öyle ki yeryüzü bütün genişliğine rağmen onlara dar gelmiş, vicdanları kendilerini sıktıkça sıkmıştı ve **Allah**(tan gelecek olan)a karşı yine O'ndan başka sığınacak hiçbir yer olmadığını iyice anlamışlardı. Sonra (**Allah**) onlara tövbe(yi nasip) etti ki tövbe etsinler. Çünkü **Allah**, (evet) O, **Tevvâb**'tır, **Rahîm**'dir (tövbeleri, kendisine dönenlerin dönüşünü kabul eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

119. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve (**Rabb**lerine âbd olacaklarına dair verdikleri söze sadakat gösteren) sadıklarla beraber olun!

120. Medine halkına ve onların çevresinde bulunan bedevi Araplara, **Allah**'ın resulün(ün sefer çağrısın)dan geri kalmaları ve onun canından (önce) kendi canlarını düşünmeleri yakışmaz. Bu böyledir; zira **Allah** yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk ve bir açlığa duçar olmaları, kâfirleri öfkelendirecek bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları yoktur ki bunlarla kendilerine sâlih bir amel yazılmış olmasın. Çünkü **Allah**, muhsinlerin (güzellik yapıp güzel olanların) mükâfatını zayi etmez.

121. Onların (**Allah** yolunda) ne küçük ne de büyük infak edecekleri bir harcama ve ne de geçecekleri bir vadi vardır ki **Allah**'ın onları, yaptıklarının en güzeli ile mükâfatlandırması için (bu ameller onların) lehine yazılmış olmasın.

122. Bununla beraber mü'minlerin topyekûn sefere çıkmaları doğru değildir. Fakat onlardan, her bir kabileden bir taifenin sefere çıkmaları, (diğerlerinin de) dini iyice anlamaları ve (seferden) kendilerine döndükleri zaman kavimlerini (**Allah**'ın âyetleriyle) uyarmaları gerekmez miydi? Ta ki onlar (**Allah**'a karşı gelmekten) sakınsınlar.

يَآ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَاتِلُوا الَّذِيْنَ يَلُوْنَكُمْ مِّنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوْا فِيْكُمْ غِلْظَةً ؕ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٣﴾
وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ اَيُّكُمْ زَادَتْهُ
هٰذِهٖٓ اِيْمَانًا ۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَزَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّهُمْ
يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿١٢٤﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ فِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ
رِجْسًا اِلٰى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوْا وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٢٥﴾ اَوَلَا يَرَوْنَ
اَنَّهُمْ يُفْتَنُوْنَ فِىْ كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوْبُوْنَ
وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿١٢٦﴾ وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ
اِلٰى بَعْضٍ ؕ هَلْ يَرٰىكُمْ مِّنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوْا ؕ صَرَفَ اللّٰهُ
قُلُوْبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ
مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيْزٌ ۢ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيْصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢٨﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِىَ اللّٰهُ ۢ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿١٢٩﴾

سُوْرَةُ يُوْنُسَ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ مِائَةٌ وَتِسْعُ اٰيَاتٍ

123. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Kâfirlerden (öncelikle) yakınınızda olanlarla savaşın, öyle ki onlar sizde bir sertlik (ve sağlam bir dirayet) bulsunlar. Bilin ki şüphesiz **Allah** muttakilerle (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlarla) beraberdir.

124. Ne zaman bir sûre indirilse onlardan kimi (münâfıklar), "bu (sûre) hanginizin imanını artırdı?" der(ler). Fakat iman edenlere gelince, (her inen sûre) onların imanını artırır ve onlar (bununla) sevinirler.

125. (Her inen sûre) Kalplerinde (şeytanın verdiği vesveseyle) bir hastalık bulunanların ise (gönüllerindeki) pisliklerine pislik katar ve böylece onlar kâfir olarak ölüp giderler.

126. Onlar her yıl bir veya iki kez (çeşitli musibetlerle) imtihan edildiklerini görmüyorlar mı? Yine de ne tövbe ediyorlar ne de (bunlardan ibret ve öğüt alıp) tezekkür ediyorlar!

127. Bir de ne zaman bir sûre indirilse onlardan bazısı bazısına (göz kırparak) bakıp, "(çevreden) sizi birisi görüyor mu?" (derler), sonra da sıvışıp giderler. Şüphesiz onlar, fıkhetmeyen (apaçık ortada olan hakikati düşünüp idrak etmeyen) bir kavim oldukları için **Allah** onların kalplerini (imandan) çevirmiştir.

128. Andolsun ki size, kendi içinizden öyle bir resul gelmiştir ki sizin zahmet ve meşakkat çekmeniz ona çok ağır gelir. (O) Size çok düşkün, mü'minlere karşı ise çok Raûf'tur, Rahîm'dir (**Allah**'ın esmâsının üzerinde tecelli etmesiyle mü'minlere karşı şefkatle muamele eden ve ahlakında her zaman **Allah**'ın rahmeti tecelli edendir).

129. (Resulüm!) Eğer onlar (âyetlerimden ve senden yine de) yüz çevirirlerse artık onlara de ki: "**Allah** bana yeter. O'ndan başka **İlâh** yoktur. Ben (ancak) O'na (dayanıp güvenerek) tevekkül ederim; çünkü O, azim olan Arş'ın **Rabb**idir."

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝١ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
اَنْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ
اٰمَنُٓوا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ قَالَ الْكَافِرُونَ اِنَّ
هٰذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ ۝٢ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ
الْاَمْرَ ۖ مَا مِنْ شَفِيعٍ اِلَّا مِنْ بَعْدِ اِذْنِهِ ۗ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ ۗ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝٣ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ۖ وَعْدَ
اللّٰهِ حَقًّا ۗ اِنَّهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِىَ الَّذِينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ
مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ اَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝٤ هُوَ الَّذِى
جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَآءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۚ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ ۚ يُفَصِّلُ
الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝٥ اِنَّ فِى اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا
خَلَقَ اللّٰهُ فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ۝

10- Yûnus SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 109 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Elif. Lâm. Râ. İşte bunlar hikmet dolu Kitâb'ın (bu Kur'ân'ın) âyetleridir.

2. İçlerinden bir adama, "insanları uyar ve iman edenlere **Rabb**leri katında onlar için bir sıdkiyet makamı (sadakatını ispatlayanların büyük bir makamı) olduğunu müjdele" diye vahyetmemiz insanlar için şaşılacak bir şey mi oldu ki o kâfirler, "muhakkak bu, apaçık bir sihirbazdır" dediler?

3. Şüphesiz ki **Rabb**iniz, gökleri ve yeri altı günde (safhada) yaratan sonra da işleri yerli yerince idare ederek Arş'a hükümran olan **Allah**'tır. O'nun izni olmadan hiç kimse şefâatçi olamaz. İşte bu (işleri yapan), **Rabb**iniz **Allah**'tır, o hâlde O'na âbd ol(up kulluk ed)in. Hâlâ (bunu) tezekkür ed(erek düşünüp ibret al)maz mısınız!

4. Hepinizin dönüşü O'nadır (ve) **Allah**'ın (bu) vaadi haktır. Muhakkak ki O, (ilk olarak) yaratmaya başlayan sonra iman edip sâlih ameller işleyenlere adaletle mükâfat vermek için (o yaratmayı âhirette tekrar edip) iade edendir. Kâfir olanlara gelince, inkâr etmekte oldukları şeylerden ötürü (kıyamette) onlar için kaynar sudan bir içecek ve elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

5. O, Güneş'i bir ışık (kaynağı), Ay'ı ise bir nûr yapan, yılların sayısını ve (vakitlerin) hesabını bilmeniz için ona birtakım menziller takdir edendir. **Allah**, bunları ancak hak (ve hikmet) ile yaratmıştır. O, bilen (ve bilmek isteyen her) bir kavim için âyetleri (birer birer böyle) açıklar.

6. Muhakkak ki gece ve gündüzün birbiri ardınca gelmesinde ve **Allah**'ın göklerde ve yerde yarattıklarında, takvâlı olan (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışan) bir toplum için âyetler vardır.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اٰيَاتِنَا غَافِلُونَ ۙ ۝٧ اُولٰٓئِكَ
مَاْوٰيهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝٨ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِاِيمَانِهِمْ ۚ تَجْرِى
مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ فِى جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝٩ دَعْوٰيهُمْ فِيهَا
سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۚ وَاٰخِرُ دَعْوٰيهُمْ
اَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ ۝١٠ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ
الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِىَ اِلَيْهِمْ اَجَلُهُمْ ۭ فَنَذَرُ الَّذِينَ
لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا فِى طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝١١ وَاِذَا مَسَّ
الْاِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْۢبِهٖٓ اَوْ قَاعِدًا اَوْ قَآئِمًا ۚ فَلَمَّا
كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَاَنْ لَمْ يَدْعُنَآ اِلٰى ضُرٍّ مَسَّهُ ۭ كَذٰلِكَ
زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝١٢ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا ۙ وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِى الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۝١٣ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
خَلَآئِفَ فِى الْاَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۝١٤

7. Muhakkak ki Bize kavuşacağını ummayanlar, dünya hayatına razı olup onunla mutmain olanlar ve âyetlerimizden gâfil olanlar var ya!

8. İşte onların kazanmakta oldukları (günahlar) sebebiyle varacakları yer ateştir!

9. Muhakkak ki iman edip sâlih ameller işleyenler ise iman etmeleri sebebiyle **Rabb**leri onları hidâyete erdirir. Onların Naîm cennetlerinde altlarından ırmaklar akar.

10. Onların oradaki dualarının, "**Allah**'ım, Sen **Subhân**'sın (her türlü noksanlıktan münezzehsin)" (demeleridir) ve oradaki (birbirlerine) temennileri "selam"dır. Onların dualarının sonu da "hamd (övme ve övülme), âlemlerin **Rabb**i **Allah**'a mahsustur" (demeleridir).

11. Eğer **Allah**, insanlara hayrı (kendileri için) aceleyle istedikleri gibi (yaptıkları günahlarla hak ettiklerinden dolayı) şerri de aceleyle verseydi, elbette onların ecellerine karar verilirdi; fakat Bize kavuşmayı ummayanları Biz, azgınlıkları içinde bırakırız da (dünyada) bocalayıp dururlar.

12. İnsana bir zarar (bir sıkıntı) dokunduğu zaman; yan yatarken, otururken veya ayakta iken (o sıkıntının giderilmesi için) Bize dua eder; fakat Biz ondan o sıkıntıyı giderince sanki kendisine dokunan bir sıkıntıdan dolayı (hiç) Bize dua etmemiş gibi (eski hâline) devam eder. İşte, müsrifler (dünya menfaati uğruna hayatını israf edenler) için yapmakta oldukları şeyler (onlara böyle) süslü gösterilmiştir.

13. Andolsun ki sizden önce resulleri kendilerine apaçık mucizelerle geldiği hâlde (onları yalanlayıp onlara) zulmettiklerinden ve onlara iman edecek de olmadıklarından dolayı nice nesilleri helâk ettik. İşte, Biz mücrim (**Allah**'a karşı suç işleyen) toplumu böyle cezalandırırız.

14. Sonra da nasıl amel edeceğinizi görmek için onların ardından sizi yeryüzünde halifeler kıldık (onların yerine sizi getirdik).

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ ۙ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ
لِقَآءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَآ اَوْ بَدِّلْهُ ؕ قُلْ مَا يَكُوْنُ
لِيْٓ اَنْ اُبَدِّلَهٗ مِنْ تِلْقَآئِ نَفْسِيْ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى
اِلَيَّ ۚ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ
﴿١٥﴾ قُلْ لَّوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهٗ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَدْرٰىكُمْ بِهٖ ۖ
فَقَدْ لَبِثْتُ فِيْكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهٖ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ
اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ
لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا
لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ هٰٓؤُلَآءِ شُفَعَآؤُنَا عِنْدَ
اللّٰهِ ؕ قُلْ اَتُنَبِّـُٔوْنَ اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوٰتِ
وَلَا فِي الْاَرْضِ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٨﴾
وَمَا كَانَ النَّاسُ اِلَّآ اُمَّةً وَّاحِدَةً فَاخْتَلَفُوْا ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيْمَا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ
﴿١٩﴾ وَيَقُوْلُوْنَ لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۚ فَقُلْ اِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلّٰهِ فَانْتَظِرُوْا ۚ اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ۚ ﴿٢٠﴾

15. Onlara âyetlerimiz apaçık okunduğu zaman (öldükten sonra) Bize kavuşmayı ummayanlar, (resule) "ya bundan başka bir Kur'ân (bize) getir veya bunu değiştir!" dediler. De ki: "Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, bana vahyolunandan başkasına uymam; çünkü ben **Rabb**ime isyan edersem elbette büyük bir günün azabından korkarım."

16. De ki: "Eğer **Allah** dileseydi ben onu size okumazdım, (**Allah** da) onu size bildirmezdi. Andolsun ki ben, sizin içinizde bundan (Kur'ân bana indirilmeden) önce yıllarca bulundum (benim asla yalan söylemeyeceğimi siz çok iyi biliyorsunuz). Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?"

17. O hâlde **Allah**'a yalan yere iftira edenden veya O'nun âyetlerini yalanlayandan daha zalim kim vardır! Muhakkak ki mücrimler iflah olmazlar.

18. Onlar **Allah**'tan başka, kendilerine zararı da faydası da olmayanlara âbd ol(up kulluk ed)iyorlar ve diyorlar ki: "Bunlar, **Allah** katında bizim şefâatçilerimizdir." De ki: "Siz **Allah**'a göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz?" (Hâşâ!) O **Subhân**'dır (her türlü noksanlıktan münezzehtir) ve onların şirk koştuklarından yücedir.

19. İnsanlar sadece bir tek ümmetti sonradan ayrılığa düştüler. Eğer **Rabb**in tarafından daha önce söylenmiş bir söz (hüküm) olmasaydı, ayrılığa düştükleri konuda hemen aralarında hüküm verilirdi (işleri bitirilirdi).

20. (Bir de) Onlar, "o (Muhammed)e **Rabb**inden bir mucize indirilmeli değil miydi?" diyorlar. De ki: "Gayb ancak **Allah**'ındır. (Âkıbetinizi) Bekleyin (bakalım), muhakkak ki ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim."

وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ اِذَا لَهُمْ مَكْرٌ
فِىٓ اٰيَاتِنَا ۭ قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًا ۭ اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُوْنَ مَا تَمْكُرُوْنَ ﴿٢١﴾
هُوَ الَّذِىْ يُسَيِّرُكُمْ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۭ حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ فِى الْفُلْكِ ۚ
وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيْحٍ طَيِّبَةٍ وَّفَرِحُوْا بِهَا جَاۗءَتْهَا رِيْحٌ عَاصِفٌ
وَّجَاۗءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ اُحِيْطَ بِهِمْ ۙ دَعَوُا
اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۚ لَىِٕنْ اَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ
مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّآ اَنْجٰىهُمْ اِذَا هُمْ يَبْغُوْنَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ ۗ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ ۙ مَّتَاعَ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ۡ ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٣﴾ اِنَّمَا
مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَاۗءٍ اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَاۗءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ
نَبَاتُ الْاَرْضِ مِمَّا يَاْكُلُ النَّاسُ وَالْاَنْعَامُ ۭ حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذَتِ
الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَآ اَنَّهُمْ قٰدِرُوْنَ عَلَيْهَا ۙ
اَتٰىهَآ اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنٰهَا حَصِيْدًا كَاَنْ لَّمْ تَغْنَ
بِالْاَمْسِ ۭ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَاللّٰهُ
يَدْعُوْٓا اِلٰى دَارِ السَّلٰمِ ۭ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاۗءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢٥﴾

21. Kendilerine dokunan (kıtlık ve hastalık gibi) bir zarardan sonra insanlara bir rahmet (ve ferahlık) tattırdığımız zaman bir de bakarsın ki âyetlerimiz hakkında onların (yine) bir tuzakları (asılsız iddiaları) vardır. De ki: "Allah'ın tuzağı daha süratlidir." Muhakkak ki resullerimiz (olan yazıcı melekler) kurmakta olduğunuz tuzakları (tek tek) yazıyorlar.

22. Sizi karada ve denizde gezdiren O'dur. Hatta siz gemide bulunduğunuz, (o gemi de içindekileri) tatlı bir rüzgârla alıp götürdüğü ve (içindeki yolcular) bu yüzden neşelendikleri bir anda o gemiye şiddetli bir fırtına gelip çatar ve her yerden onlara dalgalar hücum eder, onlar çepeçevre kuşatıldıklarını (anlarlar ve öleceklerini) zannederler de dini yalnız O'na has kılarak, "andolsun ki eğer bizi bundan kurtarırsan mutlaka şükredenlerden olacağız" diye Allah'a dua ederler.

23. Fakat (Allah) onları kurtarınca bir de bakarsın ki onlar yeryüzünde haksız yere azgınlık yaparlar. Ey insanlar! Sizin azgınlığınız ancak kendi aleyhinizedir, (bununla sadece fâni) dünya hayatının menfaatini (elde edersiniz) sonra dönüşünüz (yine) Bizedir. (Biz de) Artık (o gün) yaptıklarınızı size (tek tek) haber veririz.

24. Dünya hayatının misali, ancak gökten indirdiğimiz bir suya benzer ki; insanların ve hayvanların yediği yeryüzü bitkileri onun sayesinde (yetişip) birbirine karışır. Nihayet yeryü-

zü (o bitkilerle) ziynetini takınıp (rengarenk) süslendiği ve sahipleri de onun üzerinde (her türlü tasarrufa) kâdir olduklarını sandıkları bir sırada bir gece veya gündüz ona emrimiz (olan afet) gelir de onu sanki dün hiç (üzerinde bir şey) yokmuş gibi (kökünden koparak) biçilmiş bir hâle getiririz. İşte, Biz tefekkür eden (enine boyuna düşünen) bir kavim için âyetleri (birer birer) böyle açıklıyoruz.

25. Allah, (kullarını) selâm yurdu (olan cennet)e davet eder ve (O), dilediğini (hidâyeti isteyeni) sırât-ı mustakîme (Hakk'a dosdoğru varan yola) hidâyet eder.

لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
وَلَا ذِلَّةٌ ۚ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ
كَسَبُوا السَّيِّـَٔاتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا ۙ وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ مَا لَهُمْ
مِنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ كَاَنَّمَآ اُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ
اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ اَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ اَنْتُمْ وَشُرَكَآؤُكُمْ ۚ
فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَآؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾
فَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ
﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا اَسْلَفَتْ ۚ وَرُدُّوٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ
الْحَقِّ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ
السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ ۚ
فَسَيَقُولُونَ اللّٰهُ ۚ فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۚ
فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ اِلَّا الضَّلٰلُ ۚ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ
حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوٓا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

26. Güzellik yapanlara (âhirette) karşılık olarak daha güzeli vardır, bir de fazlası (**Allah**'ın rızası ve cemâli) vardır. (O gün) Onların yüzlerini ne katran (gibi bir siyahlık) ne de bir zillet bürür. İşte onlar cennet ehlidirler. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

27. Kötülük kazananlara gelince, bir kötülüğün cezası onun benzeriyledir ve onları(n yüzlerini) bir zillet bürür. (O gün) Onları **Allah**'a karşı koruyacak hiç kimse yoktur. Onların yüzleri sanki kapkaranlık geceden bir parçayla kaplanmıştır. İşte onlar da ateş ehlidir. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

28. Onların hepsini bir araya toplayacağımız sonra da (**Allah**'a) şirk koşanlara, "(haydi) siz ve şirk koştuklarınız yerlerinize!" diyeceğimiz gün artık onların (şirk koştuklarıyla) aralarını ayırmışızdır ve onların (**Allah**'a) şirk koştukları (onlara) der ki: "Siz, bize tapmıyordunuz (kendi nefsinize, hevâ ve hevesinize tapıyordunuz)."

29. "Şimdi bizimle sizin aranızda şahid olarak **Allah** yeter. Muhakkak ki biz, sizin (bize) tapmanızdan habersizdik."

30. İşte orada herkes geçmişiyle imtihan edilir. Artık onlar hak **Mevlâ**'ları olan **Allah**'a döndürülmüşlerdir ve (**Allah**'a şirk koşarak) iftira ettikleri şeyler de kendilerinden sapmış (kaybolup gitmiş)tir.

31. (Resulüm! O müşriklere) De ki: "Sizi gökten ve yerden kim rızıklandırıyor? Ya da kulaklara ve gözlere malik olan kimdir? Ölüden diriyi kim çıkarıyor, diriden ölüyü kim çıkarıyor? (Her türlü) İşi kim idare ediyor?" Onlar hemen "**Allah**" diyecekler. De ki: "Öyle ise hâlâ takvâlı olmayacak (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışmayacak) mısınız?"

32. İşte bu, sizin hak olan **Rabb**iniz **Allah**'tır. Zaten haktan öte dalâletten başka ne vardır? O hâlde nasıl (haktan) döndürülüyorsunuz?

33. İşte böylece **Rabb**inin fâsıklar hakkındaki, "muhakkak ki onlar iman etmezler" sözü hakikat oldu.

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهٗ ؕ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهٗ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ۝٣٤ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَنْ
يَهْدِٓى اِلَى الْحَقِّ ؕ قُلِ اللّٰهُ يَهْدِى لِلْحَقِّ ؕ اَفَمَنْ يَهْدِٓى اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ
اَنْ يُّتَّبَعَ اَمَّنْ لَّا يَهِدِّٓى اِلَّآ اَنْ يُّهْدٰى ۚ فَمَا لَكُمْ ۫ كَيْفَ تَحْكُمُونَ
۝٣٥ وَمَا يَتَّبِعُ اَكْثَرُهُمْ اِلَّا ظَنًّا ؕ اِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِى مِنَ الْحَقِّ
شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌۢ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝٣٦ وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ
اَنْ يُّفْتَرٰى مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ
الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَّبِّ الْعٰلَمِينَ ۝٣٧ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ ؕ
قُلْ فَاْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهٖ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ
كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ۝٣٨ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهٖ وَلَمَّا يَاْتِهِمْ
تَاْوِيلُهٗ ؕ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الظّٰلِمِينَ ۝٣٩ وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهٖ ؕ وَرَبُّكَ
اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ۝٤٠ وَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِّى عَمَلِى وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۚ
اَنْتُمْ بَرِيٓـُٔونَ مِمَّآ اَعْمَلُ وَاَنَا بَرِٓىءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ۝٤١ وَمِنْهُمْ مَّنْ
يَّسْتَمِعُونَ اِلَيْكَ ؕ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ۝٤٢

kendilerine gelmemiş olan bir şeyi (Kur'ân'ı daha anlamadan) yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı; ama bak, zalimlerin âkıbeti nasıl oldu!

40. Onlardan kimi o (Kur'ân)a iman eder, kimi de ona iman etmez. Senin **Rabb**in, fesad çıkaranları en iyi bilendir.

41. (Resulüm!) Onlar seni yalanlarlarsa de ki: "Benim amelim bana, sizin ameliniz de sizedir. Siz benim yaptığımdan uzaksınız, ben de sizin yaptığınızdan uzağım."

42. Onlardan sana kulak verenler de vardır; fakat sağırlara, hele aklını kullanmayanlara sen mi işittireceksin?

34. (Resulüm!) De ki: "(**Allah**'a) şirk koştuklarınızdan (bir şeyi yoktan) ilk defa yaratacak sonra onu (tekrar) iade edecek olan var mı?" De ki: "**Allah** (her şeyi) ilk defa yaratıp sonra onu (tekrar) iade eder. O hâlde nasıl oluyor da (haktan) döndürülüyorsunuz!"

35. De ki: "(**Allah**'a) Şirk koştuklarınızdan (sizi) hakka hidâyet edecek var mı?" De ki: "**Allah**, hakka hidâyet eder. Öyle ise hakka hidâyet eden mi tabi olunmaya daha layıktır, yoksa hidâyet verilmedikçe kendi kendine hidâyeti bulamayan mı? Öyle ise size ne oluyor, nasıl (böyle yanlış) hüküm veriyorsunuz?"

36. Onların çoğu zandan başka bir şeye tabi olmazlar. Şüphesiz ki zan da haktan hiçbir şeyi kazandırmaz. Muhakkak ki **Allah**, onların yapmakta olduklarını (en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

37. Bu Kur'ân, **Allah**'tan (gelmiştir) başkası tarafından uydurulmuş bir şey değildir. Ancak kendinden öncekileri tasdik eder ve (Levh-i Mahfuz'daki) Kitâb'ı açıklar. Onda (hiçbir) şüphe yoktur. O, âlemlerin **Rabb**indendir.

38. Yoksa "onu (Kur'ân'ı Muhammed) uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer (iddianızda) doğru kimseler iseniz **Allah**'tan başka (yardım için) gücünüzün yettiklerini çağırın ve (hep beraber) onun benzeri bir sûre getirin!"

39. Bilakis, onlar ilmini kavrayamadıkları ve te'vili (açıklaması) henüz

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ اِلَيْكَ ؕ اَفَاَنْتَ تَهْدِى الْعُمْىَ وَلَوْ كَانُوا
لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـًٔا وَلٰكِنَّ النَّاسَ
اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَاَنْ لَمْ يَلْبَثُوٓا اِلَّا سَاعَةً
مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ؕ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَآءِ اللّٰهِ
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِى نَعِدُهُمْ اَوْ
نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيدٌ عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾
وَلِكُلِّ اُمَّةٍ رَسُولٌ ۚ فَاِذَا جَآءَ رَسُولُهُمْ قُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِى ضَرًّا وَلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَآءَ
اللّٰهُ ؕ لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ؕ اِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَاْخِرُونَ سَاعَةً
وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَاذَا
يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهٖ ؕ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ
كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ ۚ هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْبِـُٔونَكَ
اَحَقٌّ هُوَ ؕ قُلْ اِى وَرَبِّىٓ اِنَّهٗ لَحَقٌّ ؕ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۚ ﴿٥٣﴾

43. Onlardan sana bakan(lar) da vardır; fakat körleri, hele (hakikati) görmek istemeyenleri sen mi hidâyete erdireceksin?

44. Muhakkak ki **Allah**, insanlara hiçbir şekilde zulmetmez; fakat insanlar kendilerine zulmederler.

45. (**Allah**'ın) Onları bir araya toplayacağı (mahşer) gün(ü), onlar sanki gündüz, birbirleriyle sadece tanışacakları bir saat kadar kalmış gibidirler. Andolsun ki (o gün) **Allah**'a kavuşmayı yalanlayanlar hüsrana uğramıştır ve hidâyete erenlerden olmamışlardır.

46. Onlara vaad ettiğimiz (azabın) bir kısmını sana (dünyada iken onları helâk ederek) göstersek veya seni (daha önce) vefat ettirsek de onların dönüşü (yine) Bizedir. Dahası **Allah Şehîd** (ismiyle) onların yaptığı (her) şeye şahiddir.

47. Her ümmetin bir resulü vardır. Resulleri onlara (**Allah**'ın vahyini tebliğ etmek için) geldiği zaman onların aralarında adaletle hükmedilir ve onlara asla zulmedilmez.

48. O (resulü inkâr eden)ler, "eğer doğru söyleyenlerden iseniz (söyleyin bakalım) bu vaad (ettiğiniz azap) ne zaman (gerçekleşecek)?" diyorlar.

49. De ki: "Ben, **Allah**'ın dilediğinden başka kendime (herhangi) bir zarar veya fayda verecek bir güce sahip değilim. Her ümmetin (büyük, küçük her topluluğun) bir eceli vardır. Ecelleri gelince ne bir an geri kalırlar ne de bir an ileri gidebilirler."

50. De ki: "Eğer O'nun azabı size geceleyin ya da gündüz vakti gelirse (ne yaparsınız) hiç düşündünüz mü?" Mücrimler bunu ne diye acele istiyorlar!

51. Sonra (kıyamet) vuku bulduğu zaman mı ona iman edeceksiniz? (O gün size denir ki) "Şimdi mi (iman ediyorsunuz)? Hâlbuki onu (bugünün gelmesini) acele istiyordunuz?"

52. Sonra da (hem kendilerine hem de başkalarına) zulmedenlere, "ebedi azabı tadın! Siz kazandıklarınızdan başkasıyla mı cezalandırılacaksınız?" denilir.

53. (Resulüm!) "O (azap) gerçek midir?" diye senden (bu büyük) haber(i) soruyorlar. De ki: "Evet, **Rabb**ime andolsun ki o, muhakkak gerçektir ve siz (bu konuda **Allah**'ı) âciz bırakacak değilsiniz."

وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِى الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ ؕ
وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ۚ وَقُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٥٤﴾ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اَلَآ
اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْىٖ
وَيُمِيْتُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٥٦﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُمْ
مَّوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَشِفَآءٌ لِّمَا فِى الصُّدُوْرِ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوْا ؕ
هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿٥٨﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ
مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَّحَلٰلًا ؕ قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ
عَلَى اللّٰهِ تَفْتَرُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ
لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُوْنُ فِىْ شَاْنٍ وَّمَا تَتْلُوْا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ
وَّلَا تَعْمَلُوْنَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُوْدًا اِذْ تُفِيْضُوْنَ
فِيْهِ ؕ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَّبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِى الْاَرْضِ
وَلَا فِى السَّمَآءِ وَلَآ اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرَ اِلَّا فِىْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٦١﴾

54. (O gün) Zulmeden herkes yeryüzünde ne varsa (azaptan kurtulmak için) şüphesiz onu feda eder ve azabı gördükleri zaman için için pişmanlık duyar. Artık onların aralarında adaletle hükmedilir ve onlara (asla) zulmedilmez.

55. Dikkat edin! Muhakkak ki göklerde ve yerde ne varsa (hepsi) **Allah**'ındır. (Yine) Dikkat edin! Şüphesiz ki **Allah**'ın vaadi haktır; fakat onların çoğu (bunu) bilmezler.

56. O, hayat verir ve öldürür. Ve (hepiniz) O'na döndürüleceksiniz.

57. Ey insanlar! Andolsun ki size **Rabb**inizden bir nasihat, göğüslerde olan (manevi hastalıklar)a bir şifa, mü'minler için bir hidâyet ve bir rahmet (olan Kur'ân) gelmiştir.

58. (Resulüm, onlara) De ki: "**Allah**'ın lütfu ve rahmetiyle, yalnız bununla (Kur'ân'la, ferahlayıp) sevinsinler. Bu, onların toplayıp biriktirdikleri (dünya malı)ndan daha hayırlıdır."

59. De ki: "**Allah**'ın rızık olarak sizin için indirdiği ve sizin (bir kısmını) haram ve (bir kısmını da) helâl kıldığınız şeyleri hiç düşündünüz mü?" De ki: "**Allah** mı size (bunun için) izin verdi, yoksa **Allah**'a iftira mı ediyorsunuz?"

60. **Allah**'a karşı yalan uydurarak iftira edenlerin kıyamet günü (**Allah** hakkındaki) zanları nedir? Muhakkak ki **Allah**, insanlara karşı lütuf sahibidir; fakat onların çoğu şükretmezler.

61. Her ne işte olursan ol, Kur'ân'dan her ne okursan oku ve siz her ne yaparsanız yapın, ona daldığınız zaman Biz mutlaka üzerinizde şahidizdir. Yerde, gökte zerre ağırlığınca bir şey **Rabb**inden gizli değildir. Bundan daha küçüğü ve daha büyüğü de yoktur ki apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) bulunmasın.

اَلَآ اِنَّ اَوْلِيَآءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝٦٢
اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ۝٦٣ لَهُمُ الْبُشْرٰى
فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِى الْاٰخِرَةِ ؕ لَا تَبْدِيْلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ؕ
ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ؕ ۝٦٤ وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّ
الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ؕ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝٦٥ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ
مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ ؕ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِيْنَ
يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُرَكَآءَ ؕ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ
وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ۝٦٦ هُوَ الَّذِىْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ
لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ
لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ۝٦٧ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ؕ
هُوَ الْغَنِىُّ ؕ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ اِنْ
عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا ؕ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا
لَا تَعْلَمُوْنَ ۝٦٨ قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
لَا يُفْلِحُوْنَ ۝٦٩ مَتَاعٌ فِى الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
نُذِيْقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيْدَ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ۝٧٠

62. Dikkat edin! Şüphesiz **Allah**'ın dostlarına hiçbir korku yoktur ve onlar mahzun da olmazlar.

63. Onlar, iman edenler ve takvâlı olanlar (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar)dır.

64. Dünya hayatında da âhirette de onlara müjde vardır. **Allah**'ın kelimelerinde asla değişme yoktur (**Allah** sözünden caymaz). İşte azîm kurtuluş (ve saadet) budur.

65. (Resulüm!) Onların sözleri seni üzmesin. Muhakkak ki bütün izzet **Allah**'a aittir. O, **Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi, herkesi işiten ve bilendir).

66. Dikkat edin! Göklerde kim var ve yerde kim varsa şüphesiz **Allah**'ındır. **Allah**'tan başkasına dua edenler (yalvaranlar, hakikatte **Allah**'a) şirk koştuklarına tabi olmuyorlar! Onlar ancak zan (ile nefisleri)ne tabi oluyorlar ve onlar sadece yalan söylüyorlar.

67. Geceyi içinde dinlenesiniz diye (karanlık), gündüzü ise (çalışıp kazanmanız için) aydınlık kılan O'dur. Muhakkak ki bunda (hakkı) işiten bir kavim için âyetler vardır.

68. (Ehl-i kitap) "**Allah** çocuk edindi" dediler. (Hâşâ!) O, **Subhân**'dır (bundan münezzehtir). O, **Ğaniyy**'dir (hiçbir şeye muhtaç olmayan, herkesin ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu zattır). Göklerde ve yerde ne varsa (hepsi) O'nundur. Bu konuda sizin yanınızda herhangi bir delil de yoktur. (Siz şimdi) **Allah** hakkında bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?

69. (Resulüm!) De ki: "Muhakkak ki **Allah** hakkında yalan uydurup iftira edenler asla felaha (kurtuluş ve saadete) eremezler."

70. (Onlar için) Dünyada (az) bir faydalanma vardır, sonra dönüşleri Bizedir, sonra da inkâr ettiklerinden dolayı onlara şiddetli azabı tattırırız.

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوحٍ ۘ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ
مَّقَامِيْ وَتَذْكِيْرِيْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُوْٓا
اَمْرَكُمْ وَشُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوْٓا
اِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿٧١﴾ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ ۭ اِنْ
اَجْرِيَ اِلَّا عَلَي اللّٰهِ ۙ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوْهُ
فَنَجَّيْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنٰهُمْ خَلٰۗىِٕفَ وَاَغْرَقْنَا
الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٧٣﴾
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَاۗءُوْهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ
فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كَذَّبُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ۭ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلٰي قُلُوْبِ
الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى وَهٰرُوْنَ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَمَلَا۟ئِهٖ بِاٰيٰتِنَا فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا
جَاۗءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْٓا اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ مُوْسٰٓى
اَتَقُوْلُوْنَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاۗءَكُمْ ۭ اَسِحْرٌ هٰذَا ۭ وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُوْنَ
﴿٧٧﴾ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَاۗءَنَا وَتَكُوْنَ
لَكُمَا الْكِبْرِيَاۗءُ فِي الْاَرْضِ ۭ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٨﴾

71. (Resulüm!) Onlara Nûh'un haberini oku. Hani o, kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Eğer benim (nebîlik) makamım ve size **Allah**'ın âyetlerini hatırlatmam ağır geldiyse (iyi bilin ki) ben yalnız **Allah**'a tevekkül ediyorum. Artık siz de (**Allah**'a şirk koştuğunuz) ortaklarınızla beraber toplanıp (bana ne) yapacağınızı kararlaştırın sonra yapacağınızı (kendinize) dert edinmeyin. Bundan sonra (vereceğiniz) hükmü bana uygulayın ve bana göz bile açtırmayın!"

72. "Bununla beraber eğer (benden) yüz çevirirseniz (çevirin), zaten ben sizden bir ücret de istemedim. Benim ücretim (mükâfatım) ancak **Allah**'a aittir ve ben Müslümanlardan olmakla emrolundum."

73. Buna rağmen onu yalanladılar, Biz de hem onu hem de onunla beraber gemide bulunanları kurtardık ve onları (yeryüzünde) halifeler kıldık, âyetlerimizi yalanlayanları da (suda) boğduk. Ama bak, uyarılanların (fakat iman etmeyenlerin) âkıbeti nasıl oldu!

74. Sonra onun ardından nice resulleri kendi kavimlerine gönderdik. Onlara apaçık mucizeler getirdiler; fakat onlar daha önce yalanladıkları şeye iman edecek değillerdi. İşte Biz, haddi aşanların kalplerini böyle mühürleriz.

75. Sonra onların ardından Mûsâ ve Hârûn'u, mucizelerimizle Firavun'a ve (kavminin) ileri gelenlerine gön-

derdik; fakat onlar (da iman etmeyip) kibirlendiler ve mücrim bir kavim oldular.

76. Katımızdan onlara hak (olan mucizelerimiz) gelince de, "şüphesiz bu, apaçık bir sihirdir" dediler.

77. Mûsâ, "size hak geldiğinde onun için (hep) böyle mi diyorsunuz, bu bir sihir midir? Hâlbuki sihirbazlar iflah olmazlar" dedi.

78. Onlar ise şöyle dediler: "(Sen) Bize, babalarımızı üzerinde bulduğumuz şeyden bizi döndüresin de yeryüzünde büyüklük (ve hüküm) ikinizin olsun diye mi geldin? Biz size iman edecek değiliz."

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِى بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَآءَ
السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسٰٓى اَلْقُوا مَآ اَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّآ اَلْقَوْا
قَالَ مُوسٰى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ ۙ اِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهٗ ۭ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَلَوْ
كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَآ اٰمَنَ لِمُوسٰٓى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهٖ
عَلٰى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهِمْ اَنْ يَّفْتِنَهُمْ ۭ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ
فِى الْاَرْضِ ۚ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسٰى يٰقَوْمِ اِنْ
كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا
عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ۙ ﴿٨٥﴾
وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكٰفِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوسٰى
وَاَخِيهِ اَنْ تَبَوَّاٰ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَّاجْعَلُوْا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً
وَّاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ ۭ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسٰى رَبَّنَآ اِنَّكَ
اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاَهٗ زِينَةً وَّاَمْوَالًا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ رَبَّنَا
لِيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيلِكَ ۚ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰٓى اَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٨٨﴾

79. Daha sonra Firavun (yanındakilere) dedi ki: "Bilgili bütün sihirbazları bana getirin!"

80. Sihirbazlar gelince Mûsâ onlara, "ne atacaksanız atın!" dedi.

81. Onlar (ellerindeki ipleri) atınca (o attıkları ipler yılan gibi görünüp hareket etti. Bunun üzerine) Mûsâ dedi ki: "Sizin getirdiğiniz şey sihirdir (sadece bir göz boyamadır). Muhakkak ki **Allah** onu boşa çıkaracaktır; çünkü **Allah** fesad çıkaranların işini ıslah etmez."

82. Mücrimlerin hoşuna gitmese de **Allah**, sözleriyle (resulleri aracılığıyla gönderdiği âyetler ve mucizelerle) hakkı açığa çıkaracaktır.

83. Buna rağmen Firavun ve (kavminin) ileri gelenlerinin, kendilerini belaya uğratmasından korktukları için kavminden bir grup (genç)ten başkası Mûsâ'ya iman etmedi; çünkü Firavun yeryüzünde büyüklük taslayan (bir zorba) idi ve o gerçekten (haddi aşarak **Allah**'ın ona verdiği saltanatı) israf edenlerdendi.

84. Mûsâ dedi ki: "Ey kavmim! Eğer **Allah**'a iman ettiyseniz ve eğer (O'na teslim olmuş) Müslümanlarsanız o hâlde sadece O'na tevekkül edin (güvenip dayanın)!"

85. Onlar da dediler ki: "Biz **Allah**'a tevekkül ettik. **Rabb**imiz! Bizi o zalimler topluluğuna bir imtihan kılma (onları bize musallat etme)!"

86. "Ve bizi rahmetinle o kâfirler topluluğundan kurtar!"

87. Biz de Mûsâ ve kardeşine, "kavminiz için Mısır'da evler hazırlayın ve evlerinizi (**Allah**'a secde edilen, kulluğun talim edildiği) bir kıblegâh yapın, namazlarınızı da ikâme ed(erek her an **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)ın ve (böyle yapan) mü'minleri müjdele!" diye vahyettik.

88. Mûsâ dedi ki: "**Rabb**imiz! Muhakkak ki Sen, Firavun ve (onun kavminin) ileri gelenlerine dünya hayatında (nice) ziynet ve mallar verdin. **Rabb**imiz! (Onlara bu nimetleri insanları) Senin yolundan saptırsınlar diye (mi verdin)? **Rabb**imiz! Onların mallarını yok et, kalplerine sıkıntı ver! Ta ki onlar elem verici (iç yakan) azabı görünceye kadar iman etmesinler."

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ
فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ
الْغَرَقُ ۙ قَالَ آمَنتُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ آلْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنتَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ
آيَةً ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ
بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِن كُنتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا
أَنزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِن قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ
جَاءَكَ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ
﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾
وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

89. (**Allah**, Mûsâ'ya ve onun duasına iştirak eden Hârûn'a) Buyurdu ki: "Andolsun ikinizin de duası kabul olundu. O hâlde siz istikamet üzere (yolunuza) devam edin ve sakın o (kendini ve **Rabb**ini) bilmeyenlerin yoluna tabi olmayın!"

90. Ve Biz, İsrâîloğulları'nı denizden geçirdik. Firavun ve ordusu da zulmetmek ve saldırmak üzere onların peşine düştü. Ne zaman ki (Firavun denizde) boğulacağını anladı, "gerçekten İsrâîloğulları'nın kendisine iman ettiğinden başka ilâh olmadığına ben de iman ettim ve ben Müslümanlardanım" dedi.

91. (**Allah** buyurdu) "Şimdi mi (iman ettin)! Andolsun ki sen daha önce isyan etmiş ve fesad çıkaranlardan olmuştun."

92. "Bugün senden sonra gelecekler için bir ibret olman için senin bedenini (bozulmamış bir ceset olarak) kurtaracağız." Gerçi insanlardan çoğu hakikaten âyetlerimizden gâfildirler.

93. Andolsun ki Biz İsrâîloğulları'nı güvenli bir yurda yerleştirdik ve onları temiz şeylerden rızıklandırdık. Kendilerine ilim (Tevrât) gelinceye kadar ayrılığa düşmediler. Muhakkak ki senin **Rabb**in, aralarında ihtilafa düşmüş oldukları şeyler hakkında kıyamet günü hükmünü verecektir.

94. (Resulüm!) Eğer sana indirdiğimizden (bu anlattığımız olaylardan) şüphede isen senden önce kitabı (Tevrât'ı) okuyanlara (bu kıssaları) sor. Andolsun ki **Rabb**inden sana hak gelmiştir. Sakın şüphe edenlerden olma!

95. **Allah**'ın âyetlerini yalanlayanlardan da olma! Sonra hüsrana uğrayanlardan olursun.

96-97. Muhakkak ki üzerlerine **Rabb**inin (azap) kelimesi (hükmü) hak olanlar, kendilerine bütün âyetler gelmiş olsa dahi o elem verici (iç yakan) azabı görünceye kadar iman etmezler.

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَآ اِيمَانُهَآ اِلَّا قَوْمَ يُونُسَ ؕ
لَمَّآ اٰمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَمَتَّعْنَاهُمْ اِلٰى حِينٍ ۝٩٨ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنْ فِى الْاَرْضِ
كُلُّهُمْ جَمِيعًا ؕ اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ
۝٩٩ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۝١٠٠ قُلِ انْظُرُوا مَاذَا فِى السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ؕ وَمَا تُغْنِى الْاٰيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ
۝١٠١ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ قُلْ
فَانْتَظِرُوا اِنِّى مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۝١٠٢ ثُمَّ نُنَجِّى رُسُلَنَا
وَالَّذِينَ اٰمَنُوا كَذٰلِكَ ۚ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ ۝١٠٣ قُلْ يٰٓاَيُّهَا
النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِى شَكٍّ مِنْ دِينِى فَلَآ اَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِى يَتَوَفّٰيكُمْ ۚ وَاُمِرْتُ
اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۙ ۝١٠٤ وَاَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝١٠٥ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا
لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۚ فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذًا مِنَ الظّٰلِمِينَ ۝١٠٦

98. Yûnus'un kavminden başka, ne olurdu (azabımız kendilerine gelmeden önce) iman edip de imanı kendisine fayda veren bir memleket (halkı) daha olsaydı! (Yûnus'un kavmi) İman edince onlardan dünya hayatındaki rezillik azabını kaldırdık ve onları belli bir süreye kadar (dünya nimetlerinden) faydalandırdık.

99. (Resulüm!) Eğer **Rabb**in dileseydi yeryüzündekilerin hepsi topyekûn iman ederdi. Hâl böyleyken sen insanları iman etmeleri için zorlayacak mısın?

100. Allah izin vermedikçe bir kimsenin iman etmesi mümkün değildir. O, aklını kullanmayanların üzerine (şirk ve küfür) pisliği(ni) döker.

101. (Resulüm!) De ki: "(Her biri bir âyet olan) Göklerde ve yerde neler olduğuna bir bakın!" Fakat âyetler ve uyarılar iman etmeyen bir kavme fayda vermez.

102. Yoksa onlar, kendilerinden önce gelip geçen (ümmet)lerin (başlarına gelen azap dolu) günlerin (bir) benzerini mi bekliyorlar? De ki: "Haydi bekleyin! Muhakkak ki ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim."

103. (O beklediğiniz gün geldikten) Sonra Biz resullerimizi ve iman edenleri kurtarırız. İşte, mü'minleri böyle kurtarmak bizim üzerimize bir haktır.

104. (Resulüm!) De ki: "Ey insanlar! Eğer benim dinim hakkında bir şüphe içindeyseniz bilin ki ben **Allah**'ı bırakıp da sizin kulluk yaptıklarınıza âbd ol(up kulluk yap)mam; fakat sizin canınızı alacak olan **Allah**'a âbd ol(up kulluk yap)arım; çünkü ben mü'minlerden olmakla emrolundum."

105. "Ve (bana; hakka yönelmiş) hanîf olarak yüzünü dine çevir, sakın müşriklerden olma" (diye emredildi)!

106. "Bir de **Allah**'ı bırakıp sana ne fayda ne de zarar verebilecek şeylere dua etme! Eğer bunu yaparsan o zaman sen muhakkak ki zalimlerden olursun" (diye vahyedildi).

وَاِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ اِلَّا هُوَ ۚ وَاِنْ يُّرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا
رَآدَّ لِفَضْلِهٖ ؕ يُصِيْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝ قُلْ
يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ
لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ؕ ۝
وَاتَّبِعْ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ۝

سُورَةُ هُودٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَلٰثٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓرٰ ۫ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ ۙ ۝
اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنَّنِيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ ۙ ۝ وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا
رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى
وَّيُؤْتِ كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ فَضْلَهٗ ؕ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيْرٍ ۝ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
۝ اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ ؕ اَلَا حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ
ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝

107. (Resulüm!) Eğer **Allah** sana bir zarar dokundurursa onu (senin üzerinden) O'ndan başka aç(ıp kaldır)acak yoktur. Eğer senin için bir hayır dilerse O'nun lütuf (ve ihsan)ını geri çevirecek de yoktur. O, bu (lütuf ve ihsanı)nı kullarından dilediğine eriştirir ve O, **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

108. De ki: "Ey insanlar! Andolsun ki size **Rabb**inizden Hak (olan bu Kur'ân) gelmiştir. Artık kim hidâyete ererse ancak kendisi için hidâyete ermiş olur. Kim de dalâlete düşerse o da ancak kendi aleyhine dalâlete düşmüş olur ve ben sizin üzerinize vekil değilim (sizin yaptıklarınızdan sorumlu değilim)."

109. (Resulüm!) Sen, sana vahyolunana tabi ol ve **Allah** (onlarla senin aranda) hüküm verinceye kadar sabret! O, hüküm verenlerin hayırlısıdır."

11- Hûd SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 123 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Elif. Lâm. Râ. (Bu) **Hakîm**, **Habîr** (her işinde hikmet ve hayr olan, ayrıca her şeyden ve herkesten haberdar olan **Allah**) tarafından âyetleri muhkem (eksiksiz, sağlam ve açık kılınmış) sonra da ayrıntılı olarak açıklanmış bir Kitâb'tır.

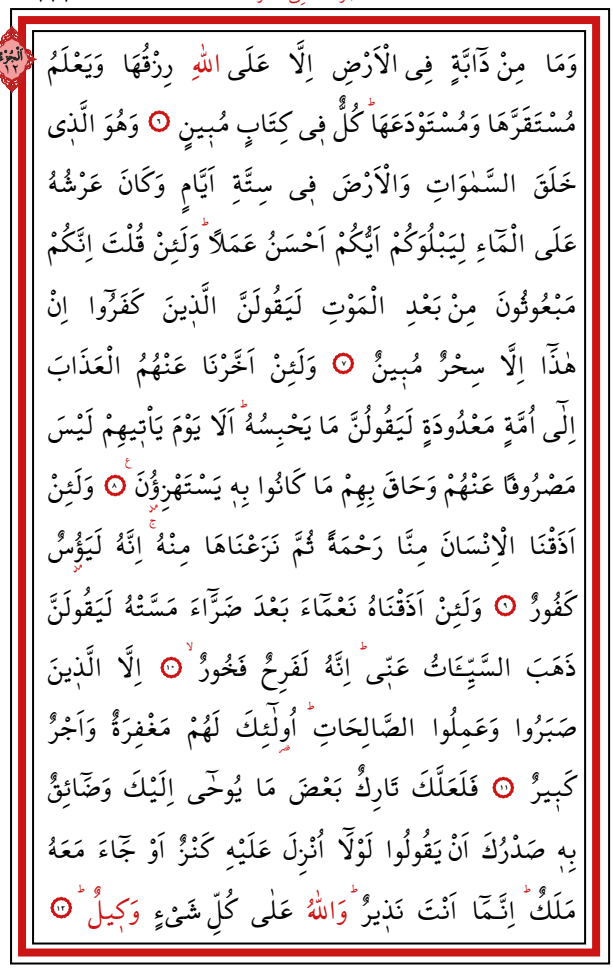
2. (Bu kitabın özü şudur) **Allah**'tan başkasına âbd olmayın! (Resulüm! De ki) "Muhakkak ki ben, O'nun tarafından size (gönderilmiş) bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim."

3. "Ve **Rabb**inizden mağfiret dileyin sonra da O'na tövbe edin ki sizi belirlenmiş bir süreye kadar güzel bir şekilde faydalandırsın ve her fazilet sahibine (kendi)

fazlından versin. Eğer yüz çevirirseniz, şüphesiz ki ben sizin için (başınıza gelecek o) büyük günün azabından korkarım."

4. "Dönüşünüz (ancak) **Allah**'adır ve O, her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır)."

5. Dikkat edin! Şüphesiz ki onlar o (**Allah**'ın âyetlerin)den gizlenmek için göğüslerini bükerler (başka şeylerle ilgilenirler). İyi bilin ki onlar (göğüslerindeki niyeti gizlemek için kat kat) elbiselerine büründükleri zaman dahi (**Allah**) onların gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilir; çünkü O, göğüslerin içinde (gizli) olanı (dahi en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

6. Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki rızkı **Allah**'a ait olmasın. O (her canlının) karar kıl(ıp kal)dığı yeri ve emaneten (geçici olarak) durduğu yeri bilir. (Bunların) Hepsi, apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da yazılı)dır.

7. O, hanginiz amelce daha güzel yapacak diye sizi imtihan etmek için Arş'ı (yaratılış) su(yu)* üstünde iken gökleri ve yeri altı günde (safhada) yaratandır. (Resulüm!) Eğer sen (onlara) "öldükten sonra şüphesiz diriltileceksiniz" desen, kâfir olanlar hemen, "bu, apaçık bir sihirden başka bir şey değildir" derler.

**Bu su, tüm canlıların yaratıldığı sudur.*

8. Andolsun ki eğer Biz onlardan azabı sayılı bir süreye kadar ertelesek mutlaka, "onu(n bize gelmesini) engelleyen nedir?" derler. Dikkat edin! (O azap) Onlara geldiği gün (bir daha) onlardan geri çevrilecek değildir ve alay etmekte oldukları (o azap) onları çepeçevre kuşatmış olacaktır.

9. Eğer insana tarafımızdan bir rahmet tattırır da sonra bunu ondan çekip alırsak, muhakkak o hemen ümitsiz ve nankör olur.

10. Eğer kendisine dokunan bir zarardan sonra ona bir nimet tattırırsak da mutlaka, "kötülükler benden gitti" der; çünkü o, çok şımarıktır (ve) çok kibirlidir.

11. Ancak sabredip sâlih ameller işleyenler müstesna. İşte, onlar için bir mağfiret ve pek büyük bir mükâfat vardır.

12. (Resulüm!) Belki de sen (müşriklerin), "ona bir hazine indirilmeli veya beraberinde bir melek gelmeli değil miydi?" demelerinden ötürü sana vahyedilenlerin bir kısmını (duyurmayı) terk edeceksin ve bu yüzden göğsün daralacak. (İyi bil ki) Sen ancak bir uyarıcısın. **Allah** ise her şeye **Vekîl**'dir.

اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ ؕ قُلْ فَاْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرَيٰتٍ
وَّادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٣﴾
فَاِلَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَّآ
اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ
الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيْهَا وَهُمْ فِيْهَا
لَا يُبْخَسُوْنَ ﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ۖ
وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾ اَفَمَنْ
كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ وَيَتْلُوْهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ
كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ؕ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ وَمَنْ
يَّكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ ۚ فَلَا تَكُ فِىْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ
اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٧﴾
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ؕ اُولٰٓئِكَ يُعْرَضُوْنَ
عَلٰى رَبِّهِمْ وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا
عَلٰى رَبِّهِمْ ۚ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ۙ ﴿١٨﴾ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ؕ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٩﴾

ufak) bir şüphen olmasın! Muhakkak ki o, senin **Rabb**inden (gelen) haktır; fakat insanların çoğu iman etmezler.

18. **Allah** hakkında yalan uydurup iftira edenden daha zalim kim vardır! İşte onlar (kıyamet günü) **Rabb**lerine arz edilirler, şahidler de (onlar için) "işte **Rabb**lerine karşı yalan söyleyenler bunlardır" derler. Dikkat edin! **Allah**'ın laneti zalimlerin üzerinedir!

19. Onlar, **Allah**'ın yolundan alıkoyan ve onu eğri göstermek isteyenlerdir. Üstelik onlar âhireti inkâr edenlerin ta kendileridir.

13. Yoksa, "onu (Kur'ân'ı Muhammed) uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer (iddianızda) doğru kimseler iseniz, **Allah**'tan başka (yardım için) gücünüzün yettiklerini çağırın ve (hep beraber) onun benzeri uydurulmuş on sûre getirin!"

14. Eğer (onlar) size cevap veremiyorlarsa bilin ki o (Kur'ân) ancak **Allah**'ın ilmiyle indirilmiştir ve O'ndan başka **İlâh** yoktur. Artık siz Müslüman oluyor musunuz?

15. Kim dünya hayatını ve ziynetini isterse, onlara orada (dünyada) amellerinin karşılığını tam olarak veririz ve onlar orada bir eksikliğe uğratılmazlar.

16. İşte onlar, kendileri için âhirette ateşten başka bir şey olmayan kimselerdir. Onların (dünyada güzel zannedip) yaptıkları (amelleri) boşa gitmiştir, yapmakta oldukları şeyler (zaten) bâtıldır.

17. (Resulüm!) **Rabb**inden apaçık bir delil üzere olan kimse (hiç dünya hayatını ve ziynetini isteyen kimse gibi) olur mu? Kaldı ki onu (bu delili, Kur'ân'ı) kendisine **Rabb**inden bir şahid (olan resul) okuyor. O (Kur'ân)dan önce de bir imam ve bir rahmet olarak Mûsâ'nın kitabı (olan Tevrât) vardır. İşte bunlar, o (Kur'ân)a iman ederler. Topluluklardan kim onu (Kur'ân'ı) inkâr ederse onlara vaad edilen yer ateştir. Sakın ondan (Kur'ân'dan en

أُولٰٓئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مِنْ أَوْلِيَآءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۚ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوٓا
أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ
فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوٓا إِلٰى رَبِّهِمْ ۙ أُولٰٓئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمٰى وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ
وَالسَّمِيعِ ۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
نُوحًا إِلٰى قَوْمِهِۦٓ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۙ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوٓا إِلَّا اللّٰهَ ۖ
إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِۦ مَا نَرٰىكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرٰىكَ اتَّبَعَكَ
إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ ۖ وَمَا نَرٰى لَكُمْ عَلَيْنَا
مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ
إِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتٰىنِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِۦ
فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ ۚ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾

20. Onlar yeryüzünde (**Allah**'ı) âciz bırakacak değillerdir, onların (kıyamet günü) **Allah**'tan başka (yardım isteyecekleri) dostları da yoktur. (O gün) Onların azabı kat kat arttırılır; çünkü onlar (dünyadayken âyetlerimizi) dinlemeye (dahi) tahammül edemiyorlar ve (afaktaki, enfüsteki âyetlerimizi bile) görmüyorlardı.

21. İşte onlar kendilerini hüsrana uğratanlardır ve (o gün **Allah**'a şirk koşarak) iftira ettikleri şeyler de kendilerinden sapmış (kaybolup gitmiş)-tir.

22. Şüphesiz âhirette en çok hüsrana uğrayacak olanlar da onlardır.

23. Fakat iman edip sâlih ameller işleyenlere ve **Rabb**lerine gönülden boyun eğenlere gelince, işte onlar cennet ehlidir. Onlar orada ebedi olarak kalırlar.

24. Bu iki zümrenin (kâfirlerle mü'minlerin) hâli; kör ve sağır ile gören ve işiten kimseler gibidir. Bunların hâli hiç eşit olur mu? Hâlâ (bunu) tezekkür ed(erek düşünüp ibret al)mıyor musunuz?

25. Andolsun ki Biz Nûh'u kavmine (resul olarak) gönderdik. (Onlara dedi ki) "Şüphesiz ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım."

26. "**Allah**'tan başkasına âbd olmayın! Doğrusu ben, sizin için elem verici (iç yakan) bir günün azabından korkuyorum."

27. Bunun üzerine kavminden ileri gelen kâfirler dediler ki: "Biz seni ancak bizim gibi bir beşer olarak görüyoruz. Bizden basit görüşlü, rezil rüsva olmuş (fakir) kimselerden başkasının da sana tabi olduğunu görmüyoruz ve sizin bize karşı bir üstünlüğünüzü de göremiyoruz. Bilakis sizin yalancılar olduğunuzu zannediyoruz."

28. (Nûh) Dedi ki: "Ey kavmim! Eğer ben **Rabb**imden apaçık bir delil üzerinde isem ve O bana kendi katından bir rahmet (olan vahyini) vermiş de (o rahmete karşı) siz kör kalmışsanız buna ne dersiniz? (Şimdi) Siz onu kerih gördüğünüz hâlde biz sizi ona zorlayacak mıyız?"

وَيَا قَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ۜ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَآ اَنَا
بِطَارِدِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۜ اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ
قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ۝٢٩ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُّهُمْ ۜ
اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝٣٠ وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّيْ مَلَكٌ وَّلَآ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ اَعْيُنُكُمْ
لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۜ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۚ اِنِّيْٓ اِذًا
لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝٣١ قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَاْتِنَا
بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝٣٢ قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيْكُمْ بِهِ
اللّٰهُ اِنْ شَآءَ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۝٣٣ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْٓ
اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يُّغْوِيَكُمْ ۜ
هُوَ رَبُّكُمْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝٣٤ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۜ قُلْ
اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَعَلَيَّ اِجْرَامِيْ وَاَنَا بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ ۝٣٥
وَاُوْحِيَ اِلٰى نُوْحٍ اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ
فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۚ ۝٣٦ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا
وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ۝٣٧

35. (Resulüm!) Yoksa, "onu (Kur'ân'ı, Muhammed) uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer onu uydurduysam suçum bana aittir; fakat ben sizin işlemekte olduğunuz suçlardan (ve **Allah**'a şirk koşmanızdan) kesinlikle uzağım."

36. Derken Nûh'a vahyolundu: "Kavminden (şimdiye kadar sana) gerçekten iman etmiş olanlar başka artık kimse (sana), asla iman etmeyecek. Öyle ise onların yapmakta olduklarından dolayı tasalanma (ve üzülme)!"

37. "Bizim nezaretimiz altında vahyimizle gemiyi yap ve zulmedenler(in bağışlanmaları) hakkında bana (bir şey) söyleme! Çünkü onlar (yakında) mutlaka (suda) boğulacaklardır."

29. "Ey kavmim! Buna (**Allah**'ın âyetlerini size tebliğ etmeme) karşılık ben sizden herhangi bir mal istemiyorum. Benim ecrim ancak **Allah**'a aittir. Ben iman edenleri (yanımdan) kovacak da değilim; çünkü onlar **Rabb**lerine kavuşacaklardır. Fakat ben sizi cahilce davranan bir kavim olarak görüyorum."

30. "Ey kavmim! Eğer ben onları (yanımdan) kovarsam, **Allah**(tan gelecek bir azab)a karşı bana kim yardım edebilir. Hâlâ (bunu) tezekkür ed-(erek düşünüp ibret al)mıyor musunuz?

31. "Ben size, '**Allah**'ın hazineleri benim yanımdadır' demiyorum, ben gaybı da bilmem. 'Ben bir meleğim' de demiyorum. Sizin gözlerinizin hor gördüğü kimseler için, '**Allah** onlara asla bir hayır vermeyecektir' de diyemem. **Allah** onların nefislerinde olanı en iyi bilendir. (Eğer o mü'minleri kovar ve böyle dersem) O zaman ben mutlaka zalimlerden olurum."

32. Onlar dediler ki: "Ey Nûh! Bizimle mücadele ettin ve bize karşı mücadelede çok ileri gittin. Eğer doğru söyleyenlerden isen bizi tehdit ettiğin (azab)ı bize getir!"

33. (Nûh) Dedi ki: "Onu size ancak dilerse **Allah** getirir ve siz (**Allah**'ı) âciz bırakacak değilsiniz."

34. "Eğer **Allah** sizi azgınlıkta bırakmayı dilerse ben size nasihat etmek istesem de nasihatim size fayda vermez. (Çünkü) O, sizin **Rabb**inizdir ve O'na döndürüleceksiniz."

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهٖ سَخِرُوا مِنْهُ ؕ
قَالَ اِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُوْنَ ؕ ﴿٣٨﴾
فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُّقِيْمٌ ﴿٣٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ قُلْنَا احْمِلْ فِيْهَا
مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
وَمَنْ اٰمَنَ ؕ وَمَآ اٰمَنَ مَعَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ
اللّٰهِ مَجْرٖىهَا وَمُرْسٰىهَا ؕ اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ تَجْرِيْ
بِهِمْ فِيْ مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادٰى نُوْحُ ِۨابْنَهٗ وَكَانَ فِيْ مَعْزِلٍ يّٰبُنَيَّ
ارْكَبْ مَّعَنَا وَلَا تَكُنْ مَّعَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٤٢﴾ قَالَ سَاٰوِيْٓ
اِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَآءِ ؕ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ
اِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ﴿٤٣﴾
وَقِيْلَ يٰٓاَرْضُ ابْلَعِيْ مَآءَكِ وَيٰسَمَآءُ اَقْلِعِيْ وَغِيْضَ
الْمَآءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُوْدِيِّ وَقِيْلَ بُعْدًا
لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٤﴾ وَنَادٰى نُوْحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِيْ
مِنْ اَهْلِيْ وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿٤٥﴾

38. (Nûh) Gemiyi yapıyor, kavminden ileri gelenler ise yanından her geçtiklerinde onunla alay ediyorlardı. (Nûh) Dedi ki: "Eğer bizimle alay ediyorsanız iyi bilin ki sizin bizimle alay ettiğiniz gibi biz de sizinle alay edeceğiz."

39. "Artık (dünyada) rezil edici bir azabın kime geleceğini ve (âhirette) devamlı bir azabın kime ineceğini yakında bileceksiniz!"

40. Sonunda emrimiz gelip (yeryüzü) tandır (gibi) kayna(yıp yerden sular fışkır)dığı zaman (Nûh'a) dedik ki: "(Canlıların) Her birinden (erkek ve dişi olmak üzere) ikişer çift ile (boğulacağına dair) aleyhinde söz geçmiş olanlar dışında, aileni ve iman edenleri o (gemiy)e yükle! Zaten onunla beraber pek az kimse iman etmişti."

41. (Nûh) Dedi ki: "Ona binin! Onun akıp gitmesi de durması da **Allah**'ın adıyladır. Muhakkak ki **Rabb**im **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir)."

42. Gemi, içindekilerle birlikte dağlar gibi dalgalar arasında akıp gidiyordu. Derken Nûh, ayrı bir yerde bulunan oğluna, "yavrucuğum! (Sen de) Bizimle beraber (gemiye) bin, sakın kâfirlerle beraber olma!" diye seslendi.

43. (Oğlu) Dedi ki: "Beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım." (Nûh) "Bugün **Allah**'ın merhamet ettiği kimse hariç, O'nun emri (olan azabı)ndan (insanları) koruyacak hiç kimse yoktur" dedi. Tam bu sırada aralarına (bir) dalga girdi ve o da boğulanlardan oldu.

44. (Bütün kâfirler boğulduktan sonra **Allah** tarafından) "Ey yer suyunu yut! Ve ey gök (suyunu) tut" denildi. Su çekildi, iş bitirildi, (gemi de) Cûdî (Dağı'nın) üzerine yerleşti ve "(**Allah**'ın rahmetinden) uzak olsun o zalimler topluluğu" denildi.

45. Nûh, **Rabb**ine nidâ edip dedi ki: "**Rabb**im! Şüphesiz oğlum da ailemdendir (sen bana ailemin kurtulacağını vaad etmiştin) ve muhakkak ki Senin vaadin haktır. Sen hâkimlerin hâkimi (olarak her konuda en güzel hükmü veren)sin."

قَالَ يَا نُوحُ اِنَّهُ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ ۚ اِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ ۖ
فَلَا تَسْـَٔلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ۖ اِنِّٓى اَعِظُكَ اَنْ تَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّٓى اَعُوذُ بِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ مَا لَيْسَ
لِى بِهٖ عِلْمٌ ۖ وَاِلَّا تَغْفِرْ لِى وَتَرْحَمْنِٓى اَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
﴿٤٧﴾ قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ
وَعَلٰٓى اُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ ۚ وَاُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ
اَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَآ اِلَيْكَ ۚ مَا كُنْتَ
تَعْلَمُهَآ اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا ۛ فَاصْبِرْ ۖ اِنَّ الْعَاقِبَةَ
لِلْمُتَّقِينَ ۧ ﴿٤٩﴾ وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُودًا ۖ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۖ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَا قَوْمِ
لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ۖ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلَى الَّذِى فَطَرَنِى ۖ
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾ وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُٓوا اِلَيْهِ
يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمْ
وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بِتَارِكِٓى اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

46. (**Allah**) Buyurdu: "Ey Nûh! Şüphesiz o (sana iman etmediği için) senin ailenden değildir. Muhakkak ki bu (senin Benden istediğin) sâlih olmayan bir amel (ve dua)dır. O hâlde hakkında bilgin olmayan bir şeyi benden isteme! Ben sana cahillerden olmamanı tavsiye ederim."

47. (Nûh) Dedi ki: "**Rabb**im! Muhakkak ki ben, hakkında bilgim olmayan bir şeyi Senden istemekten Sana sığınırım. Eğer beni mağfiret etmez ve bana merhamet etmezsen şüphesiz ben hüsrana uğrayanlardan olurum!"

48. (Tarafımızdan ona) Denildi ki: "Ey Nûh! Sana ve seninle beraber olan topluluklara Bizden selam ve bereketlerle (gemiden) in! (O topluluklar içinde) Kendilerini (dünyada) faydalandıracağımız sonra da Bizden kendilerine elem verici (iç yakan) bir azabın dokunacağı topluluklar da olacaktır."

49. (Resulüm!) İşte bunlar, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Bundan önce onları ne sen biliyordun ne de kavmin. O hâlde sabret; çünkü (en güzel) âkıbet muttakilerin (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanların)dır.

50. Âd kavmine de kardeşleri Hûd'u (gönderdik). O dedi ki: "Ey kavmim! **Allah**'a âbd olun, sizin için O'ndan başka hiçbir **İlâh** yoktur. Ancak siz (başka ilâhlar edinip O'na şirk koşarak **Allah**'a) iftira ediyorsunuz."

51. "Ey kavmim! Buna (**Allah**'ın âyetlerini size tebliğ etmeme) karşılık ben sizden herhangi bir ücret istemiyorum. Benim ecrim ancak beni (âbd olma fıtratı üzere) yaratana aittir. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?"

52. "Ey kavmim! **Rabb**inizden mağfiret dileyin sonra da O'na tövbe edin ki göğü üzerinize bol bol (yağmurla) göndersin ve gücünüze güç katsın. (Sakın nefsinin hevâsına uyan) Mücrim olarak (O'ndan) yüz çevirmeyin!"

53. Onlar dediler ki: "Ey Hûd! Sen bize apaçık bir mucize getirmedin, biz de senin sözünle ilâhlarımızı bırakacak değiliz ve biz sana iman edecek de değiliz."

إِنْ نَّقُولُ إِلَّا اعْتَرٰيكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوٓءٍ ۭ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللّٰهَ
وَاشْهَدُوٓا أَنِّي بَرِيٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ۙ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي
جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ۭ مَا
مِنْ دَآبَّةٍ إِلَّا هُوَ اٰخِذٌۢ بِنَاصِيَتِهَا ۭ إِنَّ رَبِّي عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَّآ أُرْسِلْتُ بِهٖٓ إِلَيْكُمْ ۭ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي
قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۚ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْـًٔا ۭ إِنَّ رَبِّي عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ
﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَّالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا ۚ
وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ
وَعَصَوْا رُسُلَهٗ وَاتَّبَعُوٓا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَأُتْبِعُوا فِي هٰذِهِ
الدُّنْيَا لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ أَلَآ إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۭ أَلَا بُعْدًا
لِّعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ۧ ﴿٦٠﴾ وَإِلٰى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا ۘ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ هُوَ أَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ
فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُٓوا إِلَيْهِ ۭ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ﴿٦١﴾ قَالُوا
يٰصَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَآ ۭ أَتَنْهٰىنَآ أَنْ نَّعْبُدَ
مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا ۭ وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَآ إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

54. "Biz (senin hakkında) ancak 'ilâhlarımızdan bazısı seni fena çarpmış' diyoruz." (Hûd) Dedi ki: "Ben **Allah**'ı şahid tutuyorum, siz de şahid olun ki ben sizin şirk koştuklarınızdan uzağım."

55. "O (**Allah**)tan başka (taptıklarınızın hepsinden uzağım). Haydi, hepiniz bana tuzak kurun sonra da bana göz bile açtırmayın!"

56. "Muhakkak ki ben, benim de **Rabb**im, sizin de **Rabb**iniz olan **Allah**'a tevekkül ettim; çünkü hiçbir canlı yoktur ki O, onun alnından tutmuş olmasın (takdiri ve rahmetiyle onu idare etmesin). Şüphesiz benim **Rabb**im sırât-ı mustakîm (dosdoğru bir yol) üzeredir (kendisine âbd olanı da dosdoğru yola iletir)."

57. "Eğer yüz çevirirseniz; bilin ki ben, benimle gönderilen şeyleri (**Allah**'ın vahyini) size tebliğ ettim. **Rabb**im (dilerse) sizden başka bir kavmi (size) halife kılar da (siz) O'na hiçbir zarar veremezsiniz; çünkü benim **Rabb**im her şey üzerine **Hafîz**'dir (her şeyin yönetimini elinde bulundurandır)."

58. Ne zaman ki (helâk) emrimiz geldi, Hûd'u ve onunla beraber iman edenleri tarafımızdan bir rahmetle kurtuluşa erdirdik ve onları sağlam (kurtuluşu imkânsız) bir azaptan kurtardık.

59. İşte Âd (kavmi). Onlar **Rabb**lerinin âyetlerini inkâr ettiler, O'nun resullerine asi oldular ve inatçı her zorbanın emrine tabi oldular.

60. Onlar hem bu dünyada hem de kıyamet gününde lanete tabi tutuldular. Dikkat edin! Şüphesiz ki Âd (kavmi) **Rabb**lerini inkâr ettiler. (Yine) Dikkat edin! Hûd'un kavmi Âd (**Allah**'ın rahmetinden) uzak olsun!

61. Semûd (kavmin)e de kardeşleri Sâlih'i (gönderdik). O dedi ki: "Ey kavmim! **Allah**'a âbd olun. Sizin için O'ndan başka hiçbir **İlâh** yoktur. O sizi yerden (topraktan) yarattı ve size orada (bir) ömür takdir etti. O hâlde O'ndan mağfiret dileyin sonra da (iman etmiş olarak) O'na yönelin! Muhakkak ki benim **Rabb**im **Karîb**'dir, **Mucîb**'dir (kullarına yakın olan ve dualarına icabet edendir.)"

62. Onlar dediler ki: "Ey Sâlih! Sen bundan önce içimizde ümit beslenen birisiydin. (Şimdi) Babalarımızın taptıklarına tapmaktan bizi men mi ediyorsun? Doğrusu biz senin bizi (kulluğa) çağırdığın şeyden derin bir şüphe içindeyiz."

قَالَ يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّى وَاٰتٰىنِى
مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِى مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهٗ
فَمَا تَزِيدُوْنَنِى غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَا قَوْمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ
اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِى اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُٓوْءٍ
فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوْهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوْا
فِى دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوْبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَآءَ
اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا
وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِىُّ الْعَزِيْزُ ﴿٦٦﴾ وَاَخَذَ الَّذِيْنَ
ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِى دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿٦٧﴾ كَاَنْ
لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا اَلَآ اِنَّ ثَمُوْدَا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ اَلَا بُعْدًا لِّثَمُوْدَ ﴿٦٨﴾
وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوْا سَلٰمًا
قَالَ سَلٰمٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيْذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَآٰ
اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيْفَةً قَالُوْا
لَا تَخَفْ اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمِ لُوْطٍ ﴿٧٠﴾ وَامْرَاَتُهٗ قَآئِمَةٌ
فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنٰهَا بِاِسْحٰقَ وَمِنْ وَّرَآءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوْبَ ﴿٧١﴾

63. (Sâlih) Dedi ki: "Ey kavmim! Eğer ben **Rabb**imden apaçık bir delil üzerinde isem ve O bana kendinden bir rahmet (olarak vahyini) vermişse buna ne dersiniz? Bu durum karşısında eğer O'na isyan edersem, bana **Allah**(tan gelecek azab)a karşı kim yardım edebilir? Bu durumda siz, benim hüsranımdan başka bir şeyi arttıramazsınız."

64. "Ey kavmim! İşte şu, **Allah**'ın devesi sizin için bir âyettir (mucizedir). Onu bırakın, **Allah**'ın arzında yesin (içsin), ona kötülük (etmek niyetiy)le dokunmayın sonra sizi yakın bir azap yakalayıverir."

65. Fakat (Semûd kavmi bu uyarıyı dinlemeyerek) onu (vahşice biçip) kestiler. Bunun üzerine (Sâlih, onlara) dedi ki: "Yurdunuzda üç gün daha yaşayın (sonra helâk olacaksınız)! İşte bu yalanlanmayacak bir vaaddir."

66. Ne zaman ki (helâk) emrimiz geldi, Sâlih'i ve onunla beraber iman edenleri tarafımızdan bir rahmetle (helâktan) ve o günün zilletinden kurtardık. Muhakkak ki senin **Rabb**in **Kaviyy**'dir, **Azîz**'dir (güçlü, kuvvetli, kudretlidir ve bütün şerefin, kudretin kendisine ait olduğu tek zattır).

67. Zulmedenlere gelince onları da (helâk edici) o sayha yakaladı ve onlar yurtlarında (tir tir titreyerek) yere yığılıp kaldılar.

68. Sanki orada hiç yaşamamışlardı. Dikkat edin! Şüphesiz ki Semûd (kavmi) **Rabb**lerini inkâr ettiler. (Yine) Dikkat edin! Semûd (kavmi **Allah**'ın rahmetinden) uzak olsun!

69. Andolsun ki resullerimiz (olan melekler) İbrâhîm'e müjde ile geldiler ve "selam (senin üzerine olsun)" dediler. O da "(size de) selam (olsun)" dedi ve hemen (onlara) kızartılmış bir buzağı getirdi.

70. Fakat ellerini yemeğe uzatmadıklarını görünce, tuhafına gitti (onların bir fenalık için geldiklerini düşündü) ve onlardan dolayı içine bir korku düştü. Onlar dediler ki: "Korkma! Şüphesiz ki biz (**Allah** tarafından gönderilen melekleriz ve) Lût kavmine gönderildik."

71. O esnada (İbrâhîm'in) hanımı ayakta idi ve (onların melek olduklarını duyunca) güldü. Ona da İshâk'ı, İshâk'ın ardından da Yakûb'u müjdeledik.

قَالَتْ يٰوَيْلَتٰى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوزٌ وَّهٰذَا بَعْلِى شَيْخًا ؕ اِنَّ
هٰذَا لَشَىْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوٓا اَتَعْجَبِينَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهٗ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ ؕ اِنَّهٗ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ
عَنْ اِبْرٰهِيمَ الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِى قَوْمِ لُوطٍ ؕ ﴿٧٤﴾
اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَحَلِيمٌ اَوَّاهٌ مُّنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يٰٓاِبْرٰهِيمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۚ
اِنَّهٗ قَدْ جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ ۚ وَاِنَّهُمْ اٰتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾ وَلَمَّا
جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِىٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَّقَالَ هٰذَا
يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَآءَهٗ قَوْمُهٗ يُهْرَعُونَ اِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِ ؕ قَالَ يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِى هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُونِ فِى ضَيْفِى ؕ اَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ
﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِى بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ ۚ وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا
نُرِيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ اَنَّ لِى بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوِى اِلٰى رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾
قَالُوا يٰلُوطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوٓا اِلَيْكَ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ
بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَ ؕ اِنَّهٗ مُصِيبُهَا
مَآ اَصَابَهُمْ ؕ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ؕ اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

72. (İbrâhîm'in hanımı) "Vay başıma gelene! Ben bir kocakarı, bu kocam da bir ihtiyar iken çocuk mu doğuracağım? Bu gerçekten şaşılacak bir şey" dedi.

73. (Melekler) Dediler ki: "**Allah**'ın işine mi şaşıyorsun? Ey ev halkı! **Allah**'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdedir. Muhakkak ki O, **Hamîd**'dir, **Mecîd**'dir (bütün hamdların, övgülerin kendisine ait olduğu ve şerefli olan, kullarını da şereflendirendir)."

74. İbrâhîm'den korku gidip kendisine müjde gelince, Lût kavmi hakkında (onları helâk etmememiz için) Bizimle mücadele etmeye başladı.

75. Muhakkak ki İbrâhîm yumuşak huylu, bağrı yanık (çok ah eden ve **Allah**'a) yönelen biriydi.

76. (Melekler dediler ki) "Ey İbrâhîm! Bundan vazgeç; çünkü **Rabb**inin (azap) emri gelmiştir ve onlara geri çevrilmesi mümkün olmayan bir azap mutlaka gelecektir!"

77. Resullerimiz (olan melekler) Lût'a gelince (Lût, kavminin onlara bir şey yapmasından korktu) onlar için endişeye kapıldı, onlardan dolayı içi daraldı (ne yapacağını bilemedi) ve, "bu, çok zor bir gündür" dedi.

78. Daha önce de (şehvetle erkeklere yaklaşmak gibi) o kötü işleri yapmakta olan (Lût'un) kavmi (elçilerimizin geldiğini haber aldılar ve) koşarak ona geldiler. (Lût) "Ey kavmim! İşte şunlar kızlarımdır (dilerseniz usulünce onlarla evlenin), sizin için onlar daha temizdir. **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve misafirlerimin önünde beni rezil etmeyin! İçinizde aklı başında bir adam yok mu" dedi.

79. Onlar dediler ki: "Andolsun sen de bilirsin ki bizim senin kızlarında bir hakkımız yok (onlarda gözümüz yok) ve doğrusu sen bizim ne istediğimizi çok iyi biliyorsun."

80. (Lût da) "Keşke benim size karşı (koyacak) bir gücüm olsaydı veya sağlam bir kaleye sığınabilseydim" dedi.

81. (Melekler) Dediler ki: "Ey Lût! Biz **Rabb**inin resulleriyiz. Onlar sana asla dokunamazlar. Sen gecenin bir vaktinde ailenle (yola çıkıp) yürü. İçinizden hiç kimse ardına dönüp bakmasın! (Onlarla beraber olup onları desteklediği için) Karın müstesna; çünkü onlara isabet edecek olan musibet şüphesiz ona da isabet edecektir. Muhakkak ki onlara vaad olunan (helâk) zamanı sabah vaktidir. Sabah (zaten) yakın değil mi?"

فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ۙ مَنْضُودٍ ۙ ﴿٨٢﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ؕ وَمَا
هِىَ مِنَ الظّٰلِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ؕ
قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ وَلَا تَنْقُصُوا
الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ اِنِّىٓ اَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ وَّاِنِّىٓ اَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيٰقَوْمِ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ
وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ
وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۚ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يٰشُعَيْبُ
اَصَلٰوتُكَ تَاْمُرُكَ اَنْ نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَآ
اَوْ اَنْ نَّفْعَلَ فِىٓ اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا ؕ اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَلِيمُ
الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ
مِّنْ رَّبِّى وَرَزَقَنِى مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَمَآ اُرِيدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ
اِلٰى مَآ اَنْهٰيكُمْ عَنْهُ ؕ اِنْ اُرِيدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ؕ
وَمَا تَوْفِيقِىٓ اِلَّا بِاللّٰهِ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيبُ ﴿٨٨﴾

82. Ne zaman ki (helâk) emrimiz geldi, oranın üstünü altına getirdik ve üzerlerine sağanak hâlinde çamurdan sertleşmiş taşlar yağdırdık.

83. (Ki o taşların) **Rabb**in katında (kime isabet edeceği) işaretlenmişti ve o (azap) zalimlerden uzak değildir.

84. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). O dedi ki: "Ey kavmim! **Allah**'a âbd olun! Sizin için O'ndan başka hiçbir **İlâh** yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik yapmayın. Şüphesiz ki ben sizi hayır (ve bolluk) içinde görüyorum ve doğrusu ben sizin için kuşatıcı bir günün azabından korkuyorum."

85. "Ey kavmim! Ölçüyü ve tartıyı adaletle tam yapın, insanlara eşyalarını eksik vermeyin ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak (**Allah**'a) asi olmayın!"

86. "Eğer mü'min iseniz **Allah**'ın (helâl olarak) bıraktığı (kâr) sizin için daha hayırlıdır ve ben sizin üzerinize (yaptıklarınızı gözetici bir) muhafız değilim."

87. Onlar dediler ki: "Ey Şuayb! Babalarımızın tapmakta oldukları şeyleri yahut mallarımız hakkında dilediğimizi yapmayı terk etmemizi sana (**Allah**'a olan imanın ve) salâtın mı emrediyor? Oysa sen gerçekten yumuşak huylu ve aklı başında (bir adam)sın."

88. (Şuayb) Dedi ki: "Ey kavmim! Eğer ben **Rabb**imden apaçık bir delil üzerinde isem ve O, beni tarafından güzel bir rızık (olan vahyi) ile rızıklandırmışsa buna ne dersiniz? Size yasak ettiğim şeyleri yaparak (sizin taptığınız putlardan yüz çevirerek) size muhalefet etmek istemiyorum (amacım bu değildir). Ben sadece gücümün yettiği kadar (sizi) ıslah etmek istiyorum ve (bunu) başarmam da ancak **Allah**(ın yardımı) iledir. (Ben Yalnız) O'na tevekkül eder ve (yalnız) O'na yönelirim."

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي اَنْ يُّصِيبَكُمْ مِّثْلُ مَآ اَصَابَ
قَوْمَ نُوحٍ اَوْ قَوْمَ هُودٍ اَوْ قَوْمَ صَالِحٍ ۭ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ
مِّنْكُمْ بِبَعِيدٍ ۝ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ ۭ اِنَّ رَبِّي
رَحِيْمٌ وَّدُوْدٌ ۝ قَالُوْا يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَقُوْلُ
وَاِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْنَا ضَعِيْفًا ۚ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنٰكَ ۡ
وَمَآ اَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيْزٍ ۝ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَهْطِيْٓ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ
مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَاتَّخَذْتُمُوْهُ وَرَاۗءَكُمْ ظِهْرِيًّا ۭ اِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُوْنَ
مُحِيْطٌ ۝ وَيٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰي مَكَانَتِكُمْ اِنِّي عَامِلٌ ۭ
سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ۭ
وَارْتَقِبُوْٓا اِنِّي مَعَكُمْ رَقِيْبٌ ۝ وَلَمَّا جَاۗءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا
شُعَيْبًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَاَخَذَتِ الَّذِيْنَ
ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ۙ ۝ كَاَنْ
لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ۭ اَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُوْدُ ۝ وَلَقَدْ
اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۙ ۝ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَمَلَا۟ئِهٖ فَاتَّبَعُوْٓا اَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ وَمَآ اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيْدٍ ۝

89. "Ey kavmim! Sakın benden (ve benim söylediklerimden) ayrılmanız, Nûh kavmine veya Hûd kavmine yahut Sâlih kavmine isabet eden (bir azap) gibi sizi de musibete uğratmasın! Ve (unutmayın ki) Lût kavmi (mekan olarak) sizden pek de uzak değildir."

90. "**Rabb**inizden mağfiret dileyin sonra O'na tövbe edin. Muhakkak ki **Rabb**im **Rahîm**'dir, **Vedûd**'dur (isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden, hakiki aşkın ve muhabbetin kendisinde tecelli ettiği tek zattır)."

91. Onlar dediler ki: "Ey Şuayb! Senin söylediklerinin çoğunu anlamıyoruz ve biz seni içimizde zayıf (âciz olarak) görüyoruz! Eğer kabilen olmasaydı seni mutlaka (öldüresiye) taşlardık; zaten senin bize karşı bir üstünlüğün de yoktur."

92. (Şuayb) Dedi ki: "Ey kavmim! Size göre benim kabilem **Allah**'tan daha mı üstün ki O'na (ve vahyine) sırt çevirdiniz. Muhakkak ki benim **Rabb**im, (sizin) yapmakta olduklarınızı (ilim ve kudretiyle tamamen) kuşatandır."

93. "Ey kavmim! Elinizden geleni yapın. Şüphesiz ben de (elimden geleni) yapacağım! Kendisini rezil edecek azabın kime geleceğini ve yalancının kim olduğunu yakında bileceksiniz! Bekleyin! Doğrusu ben de sizinle beraber beklemekteyim."

94. Ne zaman ki (onlara helâk) emrimiz geldi, Şuayb'ı ve onunla beraber iman edenleri tarafımızdan bir rahmetle (helâktan) kurtardık, zulmedenleri ise (helâk edici) o sayha yakaladı ve onlar yurtlarında (tir tir titreyerek) yere yığılıp kaldılar.

95. Sanki onlar orada hiç yaşamamışlardı. Dikkat edin! Semûd kavmi gibi Medyen (halkı da **Allah**'ın rahmetinden) uzak olsun!

96-97. Andolsun ki Mûsâ'yı da mucizelerimizle ve apaçık bir delille Firavun'a ve onun ileri gelenlerine gönderdik; fakat onlar Firavun'un emrine uydular. Oysa Firavun'un emri (onları manevi olarak kemale erecekleri) rüşde erdirici değildi.

يَقْدُمُ قَوْمَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ ؕ وَبِئْسَ الْوِرْدُ
الْمَوْرُوْدُ ۝٩٨ وَاُتْبِعُوْا فِيْ هٰذِهٖ لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ بِئْسَ
الرِّفْدُ الْمَرْفُوْدُ ۝٩٩ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْقُرٰى نَقُصُّهٗ عَلَيْكَ
مِنْهَا قَآئِمٌ وَّحَصِيْدٌ ۝١٠٠ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
فَمَآ اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِيْ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ
لَّمَّا جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ ؕ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتْبِيْبٍ ۝١٠١ وَكَذٰلِكَ
اَخْذُ رَبِّكَ اِذَآ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ ؕ اِنَّ اَخْذَهٗٓ اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ
۝١٠٢ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ؕ ذٰلِكَ يَوْمٌ
مَّجْمُوْعٌ ۙ لَّهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ۝١٠٣ وَمَا نُؤَخِّرُهٗٓ
اِلَّا لِاَجَلٍ مَّعْدُوْدٍ ؕ ۝١٠٤ يَوْمَ يَاْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ
فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَّسَعِيْدٌ ۝١٠٥ فَاَمَّا الَّذِيْنَ شَقُوْا فَفِي النَّارِ لَهُمْ
فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّشَهِيْقٌ ۙ ۝١٠٦ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ
وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ۝١٠٧
وَاَمَّا الَّذِيْنَ سُعِدُوْا فَفِي الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ
السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ؕ عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوْذٍ ۝١٠٨

bahttır), kimi de saadettedir (mutludur).

106. Şaki olanlar (o gün) ateştedirler, orada onların (çok feci) nefes alıp vermeleri vardır.

107. (Onlar) Gökler ve yer durdukça orada ebedi kalacaklardır. Ancak **Rabb**inin dilemesi müstesna. Muhakkak ki senin **Rabb**in **Fââl**'dır (her anda hükmünü icra edendir), dilediği her şeyi yapandır.

108. Saadette olanlara gelince, onlar da cennettedirler. Gökler ve yer durdukça orada ebedi kalacaklardır. Ancak **Rabb**inin dilemesi müstesna (**Rabb**in hükmünün hâkimidir, mahkûmu değildir). (Bu) Bitmez tükenmez bir lütuftur.

98. (Firavun) Kıyamet gününde de kavminin önüne düşecek ve onları ateşe götürecektir. (Onların) Varacakları yer ne kötü yerdir!

99. Onlar burada da kıyamet gününde de lanete uğratıldılar. (Onlara) Verilen bu armağan ne kötü armağandır!

100. (Resulüm!) İşte bu, (halkı helâk olmuş) memleketlerin haberlerindendir. Biz onu sana anlatıyoruz, onlardan (bugün de yıkıntıları hâlâ) ayakta olan vardır, biçilmiş (ekin gibi yok) olan da.

101. Biz onlara zulmetmedik; fakat onlar kendilerine zulmettiler. Ne zaman ki onlara **Rabb**inin (azap) emri geldi, **Allah**'ı bırakıp da yalvardıkları ilâhları onlara hiçbir fayda sağlamadı, ziyanlarını arttırmaktan başka bir şeye de yaramadı.

102. İşte, zulmeden memleketleri(n halklarını) yakaladığı zaman **Rabb**inin yakalaması böyledir. Muhakkak ki onun yakalaması pek elem verici, pek şiddetlidir!

103. Şüphesiz, âhiret azabından korkanlar için bunda bir âyet (**Allah**'ın kudretine bir delil ve ibret) vardır. İşte o (kıyamet günü), bütün insanların bir araya toplanacağı bir gündür ve o (bütün mahlûkatın) şahid olacağı bir gündür.

104. Biz o (kıyamet günü)nü ancak sayılı bir müddete kadar erteliyoruz.

105. O gün geldiğinde **Allah**'ın izni olmadan hiç kimse konuşamaz. O (insan)lardan (o gün) kimi şakidir (bed-

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَآءِ ۭ مَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا كَمَا
يَعْبُدُ اٰبَاۗؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ ۭ وَاِنَّا لَمُوَفُّوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ غَيْرَ
مَنْقُوْصٍ ١٠٩ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ۭ
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۭ وَاِنَّهُمْ
لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ١١٠ وَاِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ
اَعْمَالَهُمْ ۭ اِنَّهٗ بِمَا يَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ١١١ فَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ
وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ۭ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ١١٢
وَلَا تَرْكَنُوْٓا اِلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۙ وَمَا لَكُمْ
مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَاۗءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ١١٣ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ
النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ الَّيْلِ ۭ اِنَّ الْحَسَنٰتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّاٰتِ ۭ
ذٰلِكَ ذِكْرٰى لِلذّٰكِرِيْنَ ۚ ١١٤ وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ
الْمُحْسِنِيْنَ ١١٥ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُولُوْا بَقِيَّةٍ
يَّنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّنْ اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۚ
وَاتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَآ اُتْرِفُوْا فِيْهِ وَكَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ١١٦
وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا مُصْلِحُوْنَ ١١٧

109. (Resulüm!) O hâlde sen onların âbd ol(up kulluk et)tikleri şeylerden (dolayı kendilerine azap edileceği hususunda) hiçbir şüphe içinde olma! Onlar ancak daha önce babalarının taptığı gibi tapıyorlar. Şüphesiz Biz de onların (azaptan) nasiplerini mutlaka (kıyamet gününde) eksiksiz olarak vereceğiz.

110. Andolsun Biz Mûsâ'ya kitabı (Tevrât'ı) verdik; fakat onda ihtilafa düşüldü (bazısı iman etti, bazısı etmedi). Eğer **Rabb**in tarafından daha önce söylenmiş bir söz (hüküm) olmasaydı, elbette (ihtilafa düştükleri konuda) onların arasında (hemen) hüküm verilirdi. Muhakkak ki o (kâfir)ler de Kur'ân hakkında derin bir şüphe içindedirler.

111. Şüphesiz **Rabb**in onların her birine (kıyamet günü), amellerinin karşılığını tastamam verecektir; çünkü **Rabb**in onların yaptıklarından tamamen haberdardır.

112. O hâlde sen emrolunduğun gibi dosdoğru ol! Beraberindeki tövbe edenler de (dosdoğru olsunlar)! Haddinizi de aşmayın; çünkü O, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

113. Sakın zulmedenlere de meyletmeyin! Sonra size ateş dokunur (cehennemde yanarsınız). Sizin **Allah**'tan başka hiçbir dostunuz yoktur. (Eğer ondan başka dostlar edinirseniz) Sonra size yardım da edilmez.

114. (Resulüm!) Gündüzün iki ucunda (öğle ve ikindi vakitlerinde) ve gecenin (gündüze) yakın saatlerinde (akşam, yatsı ve sabah vakitlerinde) namazı ikâme et. Muhakkak ki güzellikler kötülükleri giderir. İşte bu (âyetler), (**Allah**'ı) zikredenlere (ve öğüt almak isteyenlere) bir hatırlatma (ve nasihat)tır.

115. (Resulüm!) Sabret! Çünkü **Allah** güzel yapanların mükâfatını zayi etmez.

116. Sizden önceki nesillerden yeryüzünde (insanları) bozgunculuktan alıkoyacak bakıyye sahipleri (faziletli kimseler) bulunmalı değil miydi! Fakat onlardan, kurtardığımız pek az kimse müstesna (içlerinde faziletli kimseler yoktu). Zulmedenler ise içinde sefahate daldıkları (o nimetlerin) peşine düştüler ve (nefislerinin hevâsına uyan) mücrim kimseler oldular.

117. Senin **Rabb**in, halkı (ıslah olmuş ve başkalarını) ıslah edici olan memleketleri zulümle helâk edecek değildir.

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلَا يَزَالُوْنَ مُخْتَلِفِيْنَ ۙ﴿١١٨﴾ اِلَّا
مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ ؕ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ ؕ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ
وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿١١٩﴾ وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ
بِهٖ فُؤَادَكَ ۚ وَجَآءَكَ فِىْ هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَّذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢٠﴾ وَقُلْ
لِّلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ ؕ اِنَّا عٰمِلُوْنَ ۙ﴿١٢١﴾ وَانْتَظِرُوْا ۚ
اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ﴿١٢٢﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ
كُلُّهٗ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٣﴾

سُوْرَةُ يُوْسُفَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۙ﴿١﴾ اِنَّاۤ اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا
لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ
بِمَاۤ اَوْحَيْنَاۤ اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ ۖ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ
لَمِنَ الْغٰفِلِيْنَ ﴿٣﴾ اِذْ قَالَ يُوْسُفُ لِاَبِيْهِ يٰۤاَبَتِ اِنِّىْ رَاَيْتُ
اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِىْ سٰجِدِيْنَ ﴿٤﴾

118. Eğer **Rabb**in dileseydi (bütün) insanları bir tek ümmet yapardı; ama onlar (yine de) ihtilaf etmekten geri durmazlardı.

119. Ancak **Rabb**inin merhamet ettikleri müstesna. Zaten (**Rabb**in) onları bunun için yarattı. Böylece **Rabb**inin, "andolsun ki cehennemi hem cinlerden hem de insanlardan (mücrimlerle) dolduracağım" sözü kesinleşmiştir.

120. (Resulüm!) Sana resullerin haberlerinden senin kalbini sağlamlaştıracak her şeyi sana anlatıyoruz. Bu (Kur'ân)da sana hak, mü'minlere de bir nasihat ve bir hatırlatma gelmiştir.

121. O hâlde iman etmeyenlere de ki: "Elinizden geleni yapın! Şüphesiz biz de yapacağız."

122. "Bekleyin! Muhakkak biz de bekleyeneriz."

123. Göklerin ve yerin gaybı yalnız **Allah**'a aittir. Bütün işler O'na döndürülür. Öyle ise O'na âbd ol(up kulluk et) ve O'na tevekkül et! Çünkü senin **Rabb**in, yapmakta olduklarınızdan asla gâfil değildir.

12- Yûsuf SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 111 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Elif. Lâm. Râ. Bunlar, apaçık Kitâb'ın âyetleridir.

2. Muhakkak ki Biz onu, aklınızı kullanır (düşünüp anlar)sınız diye Arapça bir Kur'ân olarak indirdik.

3. (Resulüm!) Biz bu Kur'ân'ı sana vahyetmekle sana kıssaların en güzelini anlatıyoruz. Hâlbuki sen ondan önce (bu kıssalardan) habersizdin.

4. Hani bir zamanlar Yûsuf, babası (Yakûb)a demişti ki: "Ey Babacığım! Gerçekten ben (rüyamda) on bir yıldızla Güneş'i ve Ay'ı gördüm. Gördüm ki onlar bana secde ediyorlardı."

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا
لَكَ كَيْدًا ؕ اِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝٥ وَكَذٰلِكَ
يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيلِ الْاَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهٗ
عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اٰلِ يَعْقُوبَ كَمَآ اَتَمَّهَا عَلٰٓى اَبَوَيْكَ
مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝٦ لَقَدْ كَانَ
فِى يُوسُفَ وَاِخْوَتِهٖٓ اٰيَاتٌ لِلسَّآئِلِينَ ۝٧ اِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ
وَاَخُوهُ اَحَبُّ اِلٰٓى اَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ؕ اِنَّ اَبَانَا
لَفِى ضَلٰلٍ مُبِينٍ ۝٨ اُقْتُلُوا يُوسُفَ اَوِ اطْرَحُوهُ اَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ
وَجْهُ اَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهٖ قَوْمًا صَالِحِينَ ۝٩ قَالَ قَآئِلٌ
مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَاَلْقُوهُ فِى غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ
بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۝١٠ قَالُوا يٰٓاَبَانَا مَا لَكَ
لَا تَاْمَنَّا عَلٰى يُوسُفَ وَاِنَّا لَهٗ لَنَاصِحُونَ ۝١١ اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا
يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَاِنَّا لَهٗ لَحَافِظُونَ ۝١٢ قَالَ اِنِّى لَيَحْزُنُنِىٓ
اَنْ تَذْهَبُوا بِهٖ وَاَخَافُ اَنْ يَاْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ۝١٣
قَالُوا لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّآ اِذًا لَخَاسِرُونَ ۝١٤

5. (Babası Yakûb) "Yavrucuğum!" dedi, "rüyanı (sakın) kardeşlerine anlatma sonra sana (şeytanın verdiği vesvese ve) bir hile ile tuzak kurarlar; çünkü şeytan, insana apaçık bir düşmandır."

6. "İşte böylece Rabbin seni seçecek, sana (rüyada görülen) olayların yorumunu öğretecek ve daha önce atalarının İbrâhîm ve İshâk'a nimetini tamamladığı gibi sana ve Yakûb soyuna da nimetini tamamlayacaktır. Muhakkak ki Rabbin Alîm'dir, Hakîm'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır)."

7. Andolsun ki Yûsuf ve kardeşlerin(in kıssasın)da (almak) isteyenler için (nice) âyetler (ibretler ve dersler) vardır.

8. Hani (Yûsuf'un kardeşleri kendi aralarında konuşup) demişlerdi ki: "Yûsuf'la kardeşi (Bünyamin) babamıza bizden daha sevgilidir. Hâlbuki biz kalabalık bir cemaatiz. Doğrusu babamız apaçık bir dalâlet içindedir."

9. (Aralarından biri dedi ki) "Yûsuf'u öldürün veya onu (uzak) bir yere bırakın ki babanızın teveccühü yalnız size kalsın! Ondan sonra da (tövbe ederek) sâlih bir kavim olursunuz!"

10. Onlardan sözü dinlenen biri de dedi ki: "Yûsuf'u öldürmeyin, eğer mutlaka yapacaksanız onu bir kuyunun dibine bırakın da geçen kervanlardan biri onu al(ıp götür)sün!

11. (Bu işi yapmaya karar verdikten sonra babalarına gelip) Dediler ki: "Ey babamız! Sana ne oluyor da Yûsuf hakkında bize güvenmiyorsun! Oysaki biz onun iyiliğini isteyenleriz."

12. "Yarın onu bizimle beraber (kıra) gönder de bol bol yesin (içsin, gezip), oynasın! Şüphesiz biz onu koruruz."

13. (Babaları) Dedi ki: "Onu götürmeniz beni mutlaka üzer. Bir de siz ondan habersizken onu bir kurdun yemesinden korkarım."

14. Onlar dediler ki: "Biz kalabalık bir cemaat olduğumuz hâlde eğer onu kurt yerse, (işte) o zaman biz gerçekten hüsrana uğrayanlardan oluruz."

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهٖ وَاَجْمَعُوْٓا اَنْ يَّجْعَلُوْهُ فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ ۚ
وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝١٥
وَجَآءُوْٓ اَبَاهُمْ عِشَآءً يَّبْكُوْنَ ۝١٦ قَالُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّا ذَهَبْنَا
نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوْسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُ ۚ وَمَآ اَنْتَ
بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِيْنَ ۝١٧ وَجَآءُوْ عَلٰى قَمِيْصِهٖ
بِدَمٍ كَذِبٍ ۭ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ۭ فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ ۭ
وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰي مَا تَصِفُوْنَ ۝١٨ وَجَاۗءَتْ سَيَّارَةٌ
فَاَرْسَلُوْا وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى دَلْوَهٗ ۭ قَالَ يٰبُشْرٰى هٰذَا غُلٰمٌ ۭ
وَاَسَرُّوْهُ بِضَاعَةً ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ۝١٩ وَشَرَوْهُ
بِثَمَنٍۢ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ ۚ وَكَانُوْا فِيْهِ مِنَ الزّٰهِدِيْنَ ۚ
۝٢٠ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرٰىهُ مِنْ مِّصْرَ لِامْرَاَتِهٖٓ اَكْرِمِيْ مَثْوٰىهُ
عَسٰٓى اَنْ يَّنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا ۭ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ
فِي الْاَرْضِ ۡ وَلِنُعَلِّمَهٗ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۭ وَاللّٰهُ غَالِبٌ
عَلٰٓى اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٢١ وَلَمَّا بَلَغَ
اَشُدَّهٗٓ اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ۝٢٢

15. Nihayet (kardeşleri) onu götürüp de kuyunun dibine atmaya ittifakla karar verdikleri zaman Biz ona (Yûsuf'a), "andolsun ki sen onlara (gelecekte) onlar farkında değillerken bu işlerini (sana yaptıkları bu zulmü) haber vereceksin" diye vahyettik.

16. (Yûsuf'u kuyuya attıktan sonra kardeşleri) Akşamleyin ağlayarak babalarına geldiler.

17. Dediler ki: "Ey babamız! Gerçekten biz yarışmak üzere gitmiştik, Yûsuf'u da eşyamızın yanında bırakmıştık. Sonra (geri döndüğümüzde bir de ne görelim) onu kurt yemiş; fakat biz doğru söyleyenler olsak da sen bize inanmazsın!"

18. Sonra üzerine yalancı bir kan (sürülmüş) olan (Yûsuf'un) gömleğini getirdiler. (Yakûb) Dedi ki: "(Hayır! Böyle bir şey olmadı) Bilakis! Nefisleriniz sizi (bu kötü) işe sevk etmiş. Artık (bana düşen) güzel bir sabırdır; çünkü sizin bu anlattıklarınıza karşı **Musteân** (kendisinden yardım istenecek) olan ancak **Allah**'tır."

19. Derken (Mısır'a giden) bir kervan geldi ve sucularını (Yûsuf'un bulunduğu kuyuya) gönderdiler, o da (gidip) kovasını sarkıttı (kovasını geri çektiğinde su yerine kovanın içindeki Yûsuf'u görünce), "hey, müjde! Bu bir erkek çocuk!" dedi. Böylece onu bir ticaret malı olarak sakladılar. **Allah** onların yaptıklarını en iyi bilendir.

20. (Kafile Mısır'a vardığında) Onu değersiz bir pahaya, sayılı birkaç dirheme sattılar. Onlar zaten ona değer de vermemişlerdi.

21. Mısır'da onu satın alan (Mısır'ın azizi), hanımına dedi ki: "Onun yerini üstün tut (ona değer ver ve iyi bak). Umulur ki bize faydası olur veya onu evlat ediniriz." İşte böylece (Mısır'da insanları imana davet etsin, orada adaletle hükmetsin) ve kendisine (rüyadaki) olayların yorumunu öğretelim diye Yûsuf'u o yere yerleştirdik. **Allah** emrinde **Ğâlib**'dir; fakat insanların çoğu (bunu) bilmezler.

22. (Yûsuf) Bulûğ çağına erişince ona hikmet (hakkı bâtıldan ayırma yeteneği) ve ilim verdik. İşte Biz, muhsinleri (güzellik yapıp güzel olanları) böyle mükâfatlandırırız.

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِى هُوَ فِى بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهٖ وَغَلَّقَتِ الْاَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ؕ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهٗ رَبِّىٓ اَحْسَنَ مَثْوَاىَ ؕ
اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَآ
اَنْ رَّاٰ بُرْهَانَ رَبِّهٖ ؕ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوْٓءَ وَالْفَحْشَآءَ ؕ
اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ
قَمِيْصَهٗ مِنْ دُبُرٍ وَّاَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ؕ قَالَتْ مَا
جَزَآءُ مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوْٓءًا اِلَّآ اَنْ يُّسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِىَ رَاوَدَتْنِىْ عَنْ نَّفْسِىْ وَشَهِدَ شَاهِدٌ
مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ
مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٢٦﴾ وَاِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَاٰ قَمِيْصَهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهٗ
مِنْ كَيْدِكُنَّ ؕ اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيْمٌ ﴿٢٨﴾ يُوْسُفُ اَعْرِضْ
عَنْ هٰذَا ۚ وَاسْتَغْفِرِىْ لِذَنْۢبِكِ ۚ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِـِٕيْنَ ﴿٢٩﴾
وَقَالَ نِسْوَةٌ فِى الْمَدِيْنَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ تُرَاوِدُ فَتٰىهَا
عَنْ نَّفْسِهٖ ۚ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ؕ اِنَّا لَنَرٰىهَا فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٠﴾

23. Derken, o evinde kaldığı (evin hanımı), onun nefsinden murâd almak istedi, kapıları kilitledi ve (ona) "haydi gel!" dedi. (Yûsuf da) "(Hâşâ) Allah'a sığınırım; çünkü o benim Rabbimdir, yerimi güzel tutmuştur. Şu muhakkak ki zalimler iflah olmazlar!" dedi.

24. Andolsun ki kadın ona meyletmişti. Eğer Rabbinin burhânını (apaçık delilini) görmeseydi o da ona meyletmişti. İşte böylece Biz kötülük ve fuhşu ondan uzaklaştırmak için (delilimizi gösterdik), çünkü o ihlâslı kullarımızdandı.

25. İkisi de kapıya doğru koştular, kadın onun gömleğini arkadan yırttı. Kapının yanında onun kocasına rastladılar. Kadın (hemen), "senin ailene kötülük etmek isteyenin cezası zindana atılmaktan veya elem verici bir azaptan başka ne olabilir!" dedi.

26. (Yûsuf) Dedi ki: "(Asıl) Kendisi benim nefsimden murâd almak istedi." Kadının ailesinden bir şahid ise şöyle şahidlik etti, "eğer (Yûsuf'un) gömleği önden yırtılmışsa kadın doğru söylemiştir, o ise yalancılardandır."

27. "Eğer gömleği arkadan yırtılmışsa kadın yalan söylemiştir, o ise doğru söyleyenlerdendir."

28. (Kocası, Yûsuf'un gömleğinin) Arkadan yırtılmış olduğunu görünce (kadına), "şüphesiz bu, siz kadınların tuzağıdır. Gerçekten sizin tuzağınız pek büyüktür" dedi.

29. (Sonra Yûsuf'a dönüp dedi ki) "Yûsuf! Sen bu (yaşanan olay)dan yüz çevir (burada olanları kimseye anlatma)! (Ey kadın! Sen de) Günahın için mağfiret dile; çünkü sen hata işleyenlerden oldun."

30. (Ama bu olay duyuldu ve) Şehirdeki birtakım kadınlar dediler ki: "Azizin karısı, (kölesi olan) delikanlısının nefsinden murâd almak istiyormuş, doğrusu (ona duyduğu) aşk, onun kalbine işlemiş! Muhakkak ki biz, onu apaçık bir dalâlet içinde görüyoruz."

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ
مُتَّكَـًٔا وَّاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّيْنًا وَّقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۚ
فَلَمَّا رَاَيْنَهٗٓ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا
بَشَرًا ؕ اِنْ هٰذَآ اِلَّا مَلَكٌ كَرِيْمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِيْ لُمْتُنَّنِيْ
فِيْهِ ؕ وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهٗ عَنْ نَّفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ ؕ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَآ اٰمُرُهٗ
لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُوْنًا مِّنَ الصّٰغِرِيْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ
اِلَيَّ مِمَّا يَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَيْهِ ۚ وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّيْ كَيْدَهُنَّ اَصْبُ
اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ مِّنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهٗ رَبُّهٗ فَصَرَفَ عَنْهُ
كَيْدَهُنَّ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا رَاَوُا
الْاٰيٰتِ لَيَسْجُنُنَّهٗ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيٰنِ ؕ قَالَ
اَحَدُهُمَآ اِنِّيْٓ اَرٰىنِيْٓ اَعْصِرُ خَمْرًا ۚ وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنِّيْٓ اَرٰىنِيْٓ
اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْسِيْ خُبْزًا تَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ ؕ نَبِّئْنَا بِتَاْوِيْلِهٖ ۚ اِنَّا
نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَاْتِيْكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقٰنِهٖٓ اِلَّا
نَبَّاْتُكُمَا بِتَاْوِيْلِهٖ قَبْلَ اَنْ يَّاْتِيَكُمَا ؕ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِيْ رَبِّيْ ؕ اِنِّيْ
تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٧﴾

daha girmişti. (Daha sonra bu iki delikanlı, Yûsuf'un yanına geldiler ve) Onlardan biri dedi ki: "Ben (rüyamda) şarap (için üzüm) sıktığımı gördüm." Diğeri de "ben de (rüyamda) başımın üstünde kuşların yemekte olduğu bir ekmek taşıdığımı gördüm. Bunun yorumunu bize haber ver; çünkü biz seni (insanlara) ihsan edenlerden görüyoruz" dedi.

37. (Yûsuf) Dedi ki: "Sizin (bugün) yiyeceğiniz yemek size gelmeden önce onun te'vilini (o yemeğin ne olduğunu) size haber vereceğim (sonra rüyanızı yorumlayacağım). Bunlar, **Rabb**imin bana öğrettiklerindendir. Şüphesiz ben, **Allah**'a iman etmeyen ve âhireti inkâr eden bir kavmin dinini terk ettim."

31. Kadın, onların dedikodusunu işitince onlara (davetçiler) gönderdi, onlar için dayana(ca)k (yastıklar ve bir sofra) hazırladı. Onlardan her birine bir bıçak verdi. (Kadınlar meyveleri soyarken Yûsuf'a) "Çık karşılarına!" dedi. Kadınlar (rûhundaki olağanüstü güzelliği) onu(n yüzüne aksetmiş olarak) görünce onu (insanüstü bir varlıkmış gibi gözlerinde) büyüttüler ve (ona hayran kalıp, kendilerinden geçerek farkında olmadan) ellerini kestiler. Sonra dediler ki: "Hâşâ! **Allah** için bu bir beşer değildir! Bu (olsa olsa) ancak kerim bir melektir."

32. Kadın dedi ki: "İşte, hakkında beni kınadığınız kimse budur. Andolsun ben onun nefsinden murâd almak istedim; fakat o korundu (iffetini muhafaza edip beni reddetti). Yine andolsun ki eğer o, ona emrettiğim (bu iş)i yapmazsa mutlaka zindana atılacak ve mutlaka küçük düşenlerden olacak!"

33. (Yûsuf) Dedi ki: "**Rabb**im! Zindan bana, bunların beni davet ettikleri şeylerden daha sevgilidir! Eğer onların hilelerini benden uzaklaştırmazsan onlara meyleder ve cahillerden olurum."

34. Bunun üzerine **Rabb**i on(un bu duasın)a icabet etti ve (o) kadınların hilelerini ondan uzaklaştırdı. Muhakkak ki O, **Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi, herkesi işiten ve bilendir).

35. Sonra (Yûsuf'un suçsuzluğuna dair) kesin delilleri görmelerine rağmen (halkın dedikodusunu kesmek için yine de) onu bir müddet zindana atmaları kendilerine uygun göründü.

36. Onunla birlikte zindana iki delikanlı

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ۭ مَا كَانَ لَنَآ
اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۭ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا
وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ۝٣٨ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ ۝٣٩ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اَسْمَاۗءً سَمَّيْتُمُوْهَآ
اَنْتُمْ وَاٰبَاۗؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۭ اِنِ الْحُكْمُ
اِلَّا لِلّٰهِ ۭ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ ۭ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٤٠ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّآ
اَحَدُكُمَا فَيَسْقِيْ رَبَّهٗ خَمْرًا ۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ
الطَّيْرُ مِنْ رَّاْسِهٖ ۭ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِيْ فِيْهِ تَسْتَفْتِيٰنِ ۭ ۝٤١
وَقَالَ لِلَّذِيْ ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِيْ عِنْدَ رَبِّكَ ۡ
فَاَنْسٰىهُ الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِيْنَ ۝٤٢
وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّىْٓ اَرٰى سَبْعَ بَقَرٰتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ
سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعَ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ ۭ يٰٓاَيُّهَا
الْمَلَاُ اَفْتُوْنِيْ فِيْ رُءْيَايَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُوْنَ ۝٤٣

38. "Ve atalarım İbrâhîm, İshâk ve Yakûb'un dinine tabi oldum. Herhangi bir şeyi **Allah**'a şirk koşmamız bize yaraşmaz. Bu, **Allah**'ın bize ve insanlara olan lütfudur; fakat insanların çoğu (yaratılışta fıtratlarına yazılan imanlarına) şükretmezler."

39. "Ey zindan arkadaşlarım! Ayrı ayrı rabler mi daha hayırlı, yoksa **Vâhid**, **Kahhâr** (sıfatlarında, isimlerinde tek olan ve nefsi kahredip temizleyen, uyaran, ikaz eden) **Allah** mı?"

40. "Siz **Allah**'ı bırakıp sadece sizin ve atalarınızın taktığı birtakım isimlere (düzmece ilâhlara) tapıyorsunuz. **Allah** onlar hakkında hiçbir delil indirmemiştir. Hüküm ancak **Allah**'a aittir. O (size), kendisinden başkasına tapmamanızı emretmiştir. İşte, dosdoğru din budur; fakat insanların çoğu (bunu) bilmezler."

41. "Ey zindan arkadaşlarım! (Rüyanızın yorumuna gelince) Biriniz (daha önce olduğu gibi) efendisine şarap sunacak, diğeri ise asılacak ve kuşlar onun başından (beynini) yiyecek. Yorumunu sorduğunuz işe (bu şekilde) hükmedilmiştir."

42. (Yûsuf) Onlardan kurtulacağını bildiği kimseye (dönüp bir anlık gafletle) dedi ki: "Beni efendinin yanında an (umulur ki beni bu zindandan çıkarır)." Fakat şeytan, (bu durumu) efendisine anmayı ona unutturdu. Böylece (sadece **Allah**'tan yardım istemesi gereken Yûsuf) birkaç sene daha zindanda kaldı.

43. Nihayet (bir gün) kral dedi ki: "Doğrusu ben (rüyamda) yedi semiz ineği, yedi zayıf (ineğ)in yediğini ve yedi yeşil başak ile (bir o kadar da) diğer kuru başakları gördüm. Ey ileri gelenler! Eğer siz rüya tabir ediyorsanız benim rüyamı da yorumlayın."

قَالُوٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ ۚ وَمَا نَحْنُ بِتَاْوِيلِ الْاَحْلَامِ بِعَالِمِينَ ﴿٤٤﴾
وَقَالَ الَّذِى نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا اُنَبِّئُكُمْ بِتَاْوِيلِهٖ
فَاَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ اَيُّهَا الصِّدِّيقُ اَفْتِنَا فِى سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَاُخَرَ يَابِسَاتٍ
لَعَلِّٓى اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ تَزْرَعُونَ
سَبْعَ سِنِينَ دَاَبًا ۚ فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِى سُنْبُلِهٖٓ اِلَّا قَلِيلًا مِمَّا
تَاْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَاْتِى مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَاْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ
لَهُنَّ اِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَاْتِى مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَامٌ
فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِى
بِهٖ ۚ فَلَمَّا جَٓاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ مَا بَالُ
النِّسْوَةِ الّٰتِى قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ ۚ اِنَّ رَبِّى بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ
مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهٖ ۚ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ
مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُٓوءٍ ۚ قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَزِيزِ الْـٰٔنَ حَصْحَصَ
الْحَقُّ ۖ اَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهٖ وَاِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ذٰلِكَ
لِيَعْلَمَ اَنِّى لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى كَيْدَ الْخَٓائِنِينَ ﴿٥٢﴾

Rabbim onların hilesini hakkıyla bilendir."

51. (Bunun üzerine kral o kadınları çağırdı ve onlara) Dedi ki: "Yûsuf'un nefsinden murâd almak istediğiniz zaman durumunuz ne oldu (o size uydu mu)?" Kadınlar, "hâşâ! **Allah** için biz onun hakkında hiçbir kötülük bilmiyoruz" dediler. Azizin karısı da dedi ki: "İşte şimdi hak ortaya çıktı. Ben onun nefsinden murâd almak istemiştim ve muhakkak ki o, sadıklardandır."

52. (Yûsuf dedi ki) "Bu (yaptığım, azizin) yokluğunda ona hainlik etmediğimi ve hainlerin hilesini **Allah**'ın başarıya ulaştırmayacağını (herkesin) bilmesi içindi."

44. (Yorumcular) Dediler ki: "Bunlar karmakarışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilenlerden değiliz."

45. Bunun üzerine (zindandaki) iki kişiden kurtulmuş olan (o delikanlı) uzun bir zaman sonra (Yûsuf'un onun rüyasına yaptığı isabetli yorumu) hatırlayarak dedi ki: "Ben size onun yorumunu haber veririm, beni hemen (zindana) gönderin."

46. (Zindana varınca dedi ki) "Yûsuf! Ey doğru sözlü! (Rüyada görülen) Yedi semiz ineği, yedi zayıf (ineğ)in yemesini ve yedi yeşil başak ile (bir o kadar da) diğer kuru başaklar hakkında bize yorum yap! Ümit ederim ki insanlara (senin isabetli yorumunla) dönerim de belki onlar da (senin değerini) bilirler."

47. (Yûsuf) Dedi ki: "Yedi sene âdetiniz üzere (ekin) ekersiniz; ama (bu yedi sene içinde) yiyeceklerinizden az bir miktar hariç, biçtiklerinizi başağında (stok edip) bırakın!"

48. "Sonra bu (yedi bolluk yılı)nın ardından yedi şiddetli (kıtlık yılı) gelecek ki saklayacağınız az bir miktar (tohumluk) hariç, onlar için önceden biriktirdiklerinizi yiyip bitirecek."

49. "Sonra bunun ardından da bir yıl gelecek ki o yılda insanlar bol yağmura kavuşturulacak ve o yılda (meyve suyu ve yağ) sıkacaklar."

50. (Yûsuf'un bu yorumunu duyan) Kral dedi ki: "Onu bana getirin!" Nihayet resul (elçi) ona gelince, (Yûsuf, hakkındaki iftiraları ortaya çıkarmak için elçiye) dedi ki: "Efendine dön de ona, ellerini kesen o kadınların maksadı neydi, diye sor. Muhakkak ki benim

الجزء ١٣

وَمَآ اُبَرِّئُ نَفْسِىۚ اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌۢ بِالسُّٓوءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّىۜ
اِنَّ رَبِّى غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِى بِهٖٓ اَسْتَخْلِصْهُ
لِنَفْسِىۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ اَمِينٌ ﴿٥٤﴾ قَالَ
اجْعَلْنِى عَلٰى خَزَآئِنِ الْاَرْضِۚ اِنِّى حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾ وَكَذٰلِكَ
مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِى الْاَرْضِۚ يَتَبَوَّاُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَٓاءُۜ نُصِيبُ
بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَٓاءُ وَلَا نُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَاَجْرُ
الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَۗ ﴿٥٧﴾ وَجَٓاءَ اِخْوَةُ
يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا
جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونِى بِاَخٍ لَكُمْ مِنْ اَبِيكُمْۚ اَلَا تَرَوْنَ
اَنِّٓى اُوفِى الْكَيْلَ وَاَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَاِنْ لَمْ تَاْتُونِى
بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِى وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ
اَبَاهُ وَاِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ
فِى رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَٓا اِذَا انْقَلَبُٓوا اِلٰٓى اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُٓوا اِلٰٓى اَبِيهِمْ قَالُوا يٰٓاَبَانَا مُنِعَ مِنَّا
الْكَيْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَٓا اَخَانَا نَكْتَلْ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

53. "Bununla beraber ben nefsimi temize çıkarmıyorum; çünkü **Rabb**imin merhamet ettiği hariç nefis sürekli kötülüğü emreder. Muhakkak ki benim **Rabb**im **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir)."

54. Kral dedi ki: "Onu bana getirin, onu kendime has (vezir) yapayım!" Onunla konuşunca da "muhakkak ki bugün sen, yanımızda (yüksek) bir makam sahibi ve güvenilir bir kimsesin" dedi.

55. (Bunun üzerine Yûsuf) "Beni bu yerin hazineleri üzerine (yetkili olarak) tayin et! Çünkü ben (onları) çok iyi korurum (ve bu işi) iyi bilirim" dedi.

56. Ve böylece Yûsuf'a orada dilediği gibi hareket etmek üzere ülke içinde yetki verdik. Biz dilediğimiz kimseye rahmetimizi eriştiririz ve muhsinlerin (güzellik yapıp güzel olanların) mükâfatını (asla) zayi etmeyiz.

57. Âhiret mükâfatı ise iman edip takvâlı olanlar (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için daha hayırlıdır.

58. Derken, (o kıtlık yıllarında) Yûsuf'un kardeşleri gelip onun huzuruna girdiler. (Yûsuf) Onları tanıdı; fakat onlar onu tanımadı.

59. (Yûsuf) Onların yüklerini hazırlatınca dedi ki: "(Gelecek sefer) Bana, sizin baba bir kardeşiniz (Bünyamin)i de getirin. Görmüyor musunuz, ben ölçeği tam veriyorum ve ben misafirperverlerin hayırlısıyım."

60. "Eğer onu bana getirmezseniz artık benim yanımda size ölçek(le verilecek buğday) yoktur ve bana da yaklaşmayın!"

61. Onlar dediler ki: "Onu babasından istemeye çalışacağız, kuşkusuz bunu yapacağız."

62. (Yûsuf) Emrindeki gençlere dedi ki: "Onların sermayelerini yüklerinin içine koyun! Olur ki ailelerine döndüklerinde bunun farkına varırlar da belki geri dönerler."

63. Onlar nihayet babalarına döndüklerinde dediler ki: "Ey babamız! (Kardeşimiz Bünyamin'i de bizimle beraber göndermediğin takdirde) Bizden, ölçek(le buğday almak) men edildi. Bu yüzden (gelecek sefer) kardeşimizi bizimle beraber gönder de (onun sayesinde zahiremizi) ölçüp alalım. Biz onu mutlaka koruyacağız."

قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَآ اَمِنْتُكُمْ عَلٰٓى اَخِيهِ
مِنْ قَبْلُ ؕ فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا ۖ وَّهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا
فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ ؕ قَالُوا يٰٓا
اَبَانَا مَا نَبْغِى ؕ هٰذِهٖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا ۚ وَنَمِيرُ اَهْلَنَا
وَنَحْفَظُ اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ؕ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾
قَالَ لَنْ اُرْسِلَهٗ مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللّٰهِ لَتَاْتُنَّنِى
بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يُحَاطَ بِكُمْ ۚ فَلَمَّآ اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰى مَا
نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يٰبَنِىَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَّاحِدٍ
وَّادْخُلُوا مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ؕ وَمَآ اُغْنِى عَنْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ
مِنْ شَىْءٍ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۚ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوهُمْ ؕ
مَا كَانَ يُغْنِى عَنْهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَىْءٍ اِلَّا حَاجَةً فِى نَفْسِ يَعْقُوبَ
قَضٰيهَا ؕ وَاِنَّهٗ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ۚ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَخَاهُ
قَالَ اِنِّى اَنَا اَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

(gelecek) hiçbir şeyi onlardan savacak değildi; ancak Yakûb, içindeki bir dileği açığa vurmuş oldu. Şüphesiz o, ilim sahibiydi; çünkü ona Biz öğretmiştik; fakat insanların çoğu bilmezler.

69. (Kardeşleri) Yûsuf'un yanına girdiklerinde (Yûsuf) kardeşi (Bünyami)ni yanına aldı. (Ona) "Gerçekten ben, (evet) ben, senin kardeşinim (deyip onu bağrına bastı. Bünyamin, kardeşlerinin Yûsuf'a ve babalarına reva gördükleri bu zulümden dolayı ağlayıp kendinden geçti. Yûsuf onu sakinleştirip), artık onların (bize) yaptıklarına üzülme" dedi (ve ona yapacaklarını anlattı).

64. (Babaları Yakûb) Dedi ki: "Onun hakkında size (hiç) güvenir miyim! Ancak daha önce kardeşi (Yûsuf) hakkında size güvendiğim kadar (güvenirim). (Onu koruyacağınız konusunda da size güvenmiyorum) En hayırlı koruyucu **Allah**'tır ve O, merhametlilerin en merhametlisidir."

65. Derken eşyalarını açtıklarında sermayelerini kendilerine geri verilmiş olarak buldular. Dediler ki: "Ey babamız! Daha ne isteriz. İşte, sermayemiz bize geri verilmiş. (Eğer Bünyamin'in bizimle gelmesine izin verirsen bu mallarla yine) Ailemize yiyecek getiririz, kardeşimizi de koruruz hem de bir deve yükü fazla alırız; çünkü bu (getirdiğimiz) az bir miktardır."

66. (Yakûb) Dedi ki: "Kuşatıl(ıp çaresiz kalma duru)munuz hariç, onu bana mutlaka getireceğinize dair **Allah** adına sağlam bir söz vermediğiniz takdirde onu sizinle beraber asla göndermem!" Ona (istediği şekilde) söz verdiklerinde (Yakûb) dedi ki: "**Allah** söylediklerimize **Vekîl**'dir."

67. Sonra da dedi: "Ey oğullarım! (Şehre hepiniz) Bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin; ama **Allah**'tan (gelecek) hiçbir şeyi sizden savamam. Hüküm ancak **Allah**'ındır. Ben de O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de ancak O'na tevekkül etsinler!"

68. Babalarının kendilerine emrettiği yerden (ayrı ayrı kapılardan şehre) girdiler. (Fakat bu tedbir) **Allah**'tan

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِى رَحْلِ اَخِيهِ
ثُمَّ اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَيَّتُهَا الْعِيرُ اِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا
وَاَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ
الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَآءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَاَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾
قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِى الْاَرْضِ
وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَآؤُهٗٓ اِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ
﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَآؤُهٗ مَنْ وُجِدَ فِى رَحْلِهٖ فَهُوَ جَزَآؤُهٗ كَذٰلِكَ
نَجْزِى الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ اَخِيهِ ثُمَّ
اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَآءِ اَخِيهِ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ
مَا كَانَ لِيَاْخُذَ اَخَاهُ فِى دِينِ الْمَلِكِ اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَآءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِى عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوٓا
اِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لَهٗ مِنْ قَبْلُ فَاَسَرَّهَا يُوسُفُ
فِى نَفْسِهٖ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ اَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللّٰهُ اَعْلَمُ
بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يٰٓاَيُّهَا الْعَزِيزُ اِنَّ لَهٗٓ اَبًا شَيْخًا
كَبِيرًا فَخُذْ اَحَدَنَا مَكَانَهٗ اِنَّا نَرٰيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

70. (Yûsuf) Onların yükünü hazırlattığı zaman kardeşinin yükü içine (kralın) su kabını (da) koydu! (Kafile hareket ettikten) Sonra (bir grup askerle gelen) bir çağırıcı (arkalarından), "ey kafile! Siz hırsızsınız!" diye seslendi.

71. (Yûsuf'un kardeşleri) Onlara dönerek, "ne kaybettiniz" dediler.

72. (Onlar) "Kralın su kabını arıyoruz, onu getirene bir deve yükü (mükâfat) var" dediler. (Çağırıcı da) "Ben buna kefilim" (dedi).

73. (Yûsuf'un kardeşleri) "**Allah**'a andolsun, siz de biliyorsunuz ki biz bu yerde (Mısır'da) fesad çıkarmaya gelmedik. Biz hırsız da değiliz" dediler.

74. (Yûsuf'un adamları) "Peki, siz yalancıysanız (ve hırsız sizlerden biriyse o zaman sizin örfünüze göre) onun cezası nedir?" dediler.

75. (Onlar da) "Onun cezası, (kayıp eşya) kimin yükünde bulunursa, o (kişinin köle olarak alıkonması) onun cezasıdır. Biz (kendine zulmeden) zalimleri işte böyle cezalandırırız" dediler.

76. Bunun üzerine (onlar Yûsuf'un huzuruna getirildiler. Yûsuf da arama işine) kardeşinin yükünden önce onların yüküyle başladı sonra da o (kralın su kabı)nı kardeşinin yükünden çıkarttı. İşte, Biz Yûsuf'a böyle bir tedbir öğrettik, yoksa kralın kanununa göre kardeşini (yanında) alıkoyamayacaktı. Ancak **Allah**'ın dilemesi müstesna. Biz dilediğimiz kimseyi derecelerle yükseltiriz; zira her ilim sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır.

77. (Yûsuf'un kardeşleri) Dediler ki: "Eğer o çaldıysa doğrusu daha önce onun kardeşi de çalmıştı." Yûsuf (onların kendisine ve kardeşine iftira ettiklerini bildiği hâlde) bunu içinde sakladı, onlara açmadı. (Onlara) Dedi ki: "Siz daha kötü durumdasınız! **Allah**, sizin anlattığınız olayları(n iç yüzünü) en iyi bilendir."

78. (Onlar Yûsuf'a) Dediler ki: "Ey aziz! Gerçekten onun çok yaşlı bir babası var (onun ayrılığına dayanamaz). Bu yüzden onun yerine bizden birini (kendine köle olarak) al; zira biz seni, muhsinlerden (güzellik yapıp güzel olanlardan) görüyoruz."

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَّاْخُذَ اِلَّا مَنْ وَّجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهٗٓ ۙ اِنَّآ
اِذًا لَّظٰلِمُوْنَ ۝٧٩ فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوْا مِنْهُ خَلَصُوْا نَجِيًّا ؕ قَالَ
كَبِيْرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوْثِقًا
مِّنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُّمْ فِيْ يُوْسُفَ ۚ فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ
حَتّٰى يَاْذَنَ لِيْٓ اَبِيْٓ اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ
۝٨٠ اِرْجِعُوْٓا اِلٰٓى اَبِيْكُمْ فَقُوْلُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ ۚ
وَمَا شَهِدْنَآ اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حٰفِظِيْنَ
۝٨١ وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِيْ كُنَّا فِيْهَا وَالْعِيْرَ الَّتِيْٓ اَقْبَلْنَا
فِيْهَا ؕ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۝٨٢ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ
اَمْرًا ؕ فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ ؕ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَنِيْ بِهِمْ جَمِيْعًا ؕ
اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ۝٨٣ وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰٓاَسَفٰى
عَلٰى يُوْسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنٰهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ
كَظِيْمٌ ۝٨٤ قَالُوْا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوْسُفَ حَتّٰى تَكُوْنَ
حَرَضًا اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ ۝٨٥ قَالَ اِنَّمَآ اَشْكُوْا
بَثِّيْ وَحُزْنِيْٓ اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝٨٦

herkesi bilen ve her işinde hikmet ve hayır olandır)."

84. Ve (daha sonra) onlardan yüz çevirdi, "Ah Yûsuf(um)a ah!" dedi. (Öyle bir feryat etti ki) Üzüntüsünden iki gözüne ak düştü; çünkü onun içi yanıyordu.

85. (Oğulları) "**Allah**'a andolsun ki sen hâlâ Yûsuf'u anıyorsun. Sonunda ya hasta olacaksın ya da helâka uğrayanlardan olacaksın" dediler.

86. (Yakûb) "Ben serzeniş ve üzüntümü sadece **Allah**'a şikayet ediyorum ve ben sizin bilmediğiniz şeyleri **Allah** tarafından biliyorum" dedi.

79. (Yûsuf) Dedi ki: "Eşyamızı yanında bulduğumuz kimseden başkasını (yanımızda) alıkoymaktan **Allah**'a sığınırız, o takdirde biz şüphesiz zalimlerden oluruz!"

80. Ne zaman ki ondan (Yûsuf'un kardeşlerini vermesinden) ümitlerini kestiler (çaresizce oradan ayrıldılar ve meseleyi) kendi aralarında konuşmak üzere (bir kenara) çekildiler. Büyükleri dedi ki: "Babanızın sizden **Allah** adına söz aldığını, daha önce de Yûsuf hakkında işlediğiniz kusuru bilmiyor musunuz? Babam bana izin verinceye veya **Allah** benim hakkımda hükmedinceye kadar bu yerden asla ayrılmayacağım. O, hüküm verenlerin hayırlısıdır."

81. "Babanıza dönün ve deyin ki: Ey babamız! Şüphesiz oğlun (Bünyamin) hırsızlık etti. Biz, (gözümüzle görüp) bildiğimizden başkasına şahidlik etmedik (kralın su kabı onun yükünden çıktı) ve biz gaybın muhafızları da değiliz (sana söz verirken böyle olacağını bilmiyorduk)."

82. "(İstersen) İçinde bulunduğumuz şehre ve beraberinde geldiğimiz kafileye sor. Biz gerçekten doğru söyleyenleriz."

83. (Döndüklerinde babalarına bunları söylediler. Babaları) Dedi ki: "Hayır! Nefisleriniz sizi (böyle) bir işe sürükledi. Artık (bana düşen), güzel bir sabırdır. Umulur ki **Allah**, onların hepsini bana (geri) getirir. Muhakkak ki O, **Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi,

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَاَخِيهِ وَلَا تَايْـَٔسُوا
مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ ۖ اِنَّهُ لَا يَايْـَٔسُ مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا اَيُّهَا الْعَزِيزُ
مَسَّنَا وَاَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجٰيةٍ فَاَوْفِ لَنَا
الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۖ اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِى الْمُتَصَدِّقِينَ
﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَاَخِيهِ اِذْ
اَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُٓوا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوسُفُ ۖ قَالَ
اَنَا يُوسُفُ وَهٰذَٓا اَخِى ۖ قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ۖ اِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ
وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا
تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخَاطِـِٔينَ ﴿٩١﴾
قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ۖ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ ۖ وَهُوَ اَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾ اِذْهَبُوا بِقَمِيصِى هٰذَا فَاَلْقُوهُ عَلٰى وَجْهِ
اَبِى يَاْتِ بَصِيرًا ۚ وَاْتُونِى بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِينَ ۚ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا
فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ اَبُوهُمْ اِنِّى لَاَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَٓا
اَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِى ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

87. (Yakûb daha sonra oğullarını toplayıp onlara dedi ki) "Ey oğullarım! (Mısır'a) Gidin ve Yûsuf'la kardeşinden bir haber araştırın, sakın **Allah**'ın lütfundan ümit kesmeyin! Çünkü kâfirler topluluğundan başkası **Allah**'ın lütfundan ümit kesmez."

88. Bunun üzerine (kardeşleri tekrar Mısır'a gidip Yûsuf'un) huzuruna girdiklerinde dediler ki: "Ey aziz! Bize ve ailemize bir zarar dokundu (kıtlık belimizi büktü) ve biz değersiz bir sermaye ile (sana) geldik. Sen yine de bize ölçek(le buğday)ı tam olarak ver ve bize (ayrıca bir) bağışta bulun (da kardeşimiz Bünyamin'i bize geri ver)! Şüphesiz ki **Allah** sadaka verenleri mükâfatlandırır."

89. (Yûsuf) Dedi ki: "Siz, cahilliğiniz yüzünden Yûsuf ve kardeşine neler yaptığınızı biliyor musunuz?"

90. Onlar, "yoksa sen, gerçekten sen Yûsuf musun?" dediler. (O da) "(evet) Ben Yûsuf'um, bu da kardeşim. Şüphesiz ki **Allah** bize lütufta bulundu; çünkü kim takvâlı olur (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışırsa) ve sabrederse muhakkak ki **Allah** muhsinlerin (güzellik yapıp güzel olanların) mükâfatını zayi etmez" dedi.

91. (Kardeşleri) Dediler ki: "Vallahi, andolsun **Allah** seni bize üstün kılmış ve gerçekten biz (günah işleyip) hataya düşenler olmuşuz."

92. (Yûsuf) Dedi ki: "Bugün size kınama yok, **Allah** sizi mağfiret etsin; çünkü O, merhametlilerin en merhametlisidir."

93. "Şu benim gömleğimi götürün de onu babamın yüzüne koyun ki (gözleri tekrar) görmeye başlasın ve bütün ailenizi bana getirin!"

94. Kafile (Mısır'dan) ayrılınca, babaları (yanındakilere), "eğer bana bunamış demezseniz gerçekten ben Yûsuf'un kokusunu alıyorum!" dedi.

95. (Yanındakiler de) "Vallahi, andolsun sen hâlâ eski şaşkınlığındasın" dediler.

فَلَمَّآ اَنْ جَآءَ الْبَشِيرُ اَلْقٰيهُ عَلٰى وَجْهِهٖ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۚ قَالَ
اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنِّٓى اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا يٰٓا
اَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَآ اِنَّا كُنَّا خَاطِـِٔينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ
اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّىٓ ۖ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا
عَلٰى يُوسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شَآءَ
اللّٰهُ اٰمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهٗ سُجَّدًا ۚ
وَقَالَ يٰٓا اَبَتِ هٰذَا تَاْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ ۖ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّى
حَقًّا ۖ وَقَدْ اَحْسَنَ بِّىٓ اِذْ اَخْرَجَنِى مِنَ السِّجْنِ وَجَآءَ بِكُمْ
مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِى وَبَيْنَ اِخْوَتِى ۖ اِنَّ
رَبِّى لَطِيفٌ لِمَا يَشَآءُ ۖ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ قَدْ
اٰتَيْتَنِى مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِى مِنْ تَاْوِيلِ الْاَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنْتَ وَلِيِّى فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ تَوَفَّنِى
مُسْلِمًا وَاَلْحِقْنِى بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ
نُوحِيهِ اِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُٓوا اَمْرَهُمْ وَهُمْ
يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَآ اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

96. Nihayet müjdeci gelince, (Yûsuf'un gömleğini) onun yüzüne koyar koymaz (Yakûb) görür oldu. (Yakûb) "Ben size, **Allah** tarafından sizin bilemeyeceğiniz şeyleri bilirim, demedim mi!" dedi.

97. (Daha sonra oğulları) Dediler ki: "Ey babamız! (**Allah**'tan) Bizim günahlarımız için mağfiret dile, gerçekten biz (günah işleyip) hata edenlerden olduk."

98. (Yakûb) Dedi ki: "Sizin için **Rabb**imden mağfiret dileyeceğim; Muhakkak ki O, **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir)."

99. (Hep beraber Mısır'a gidip) Yûsuf'un yanına girdikleri zaman (onları şehrin dışında karşılayan Yûsuf) ana, babasını bağrına bastı, "**Allah**'ın izniyle güven içinde Mısır'a girin!" dedi.

100. (Saraya geldiklerinde) Ana, babasını tahtın(ın) üstüne çıkartıp oturttu ve hepsi onun için secdeye kapandılar. (Yûsuf) dedi ki: "Ey babacığım! İşte bu, daha önce (gördüğüm) rüyanın yorumudur. Muhakkak **Rabb**im onu gerçekleştirdi ve doğrusu bana ihsanda bulundu; çünkü beni zindandan çıkardı ve şeytan benimle kardeşlerimin arasını bozduktan sonra sizi çölden getirdi. Şüphesiz ki **Rabb**im dilediğine lütfunu ihsan eder. Muhakkak ki O, **Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi, herkesi bilen ve her işinde hikmet ve hayır olandır)."

101. "**Rabb**im! Doğrusu bana mülkten (nasibimi) verdin ve bana (rüyada görülen) olayların yorumunu öğrettin. (Ey) Göklerin ve yerin **Fâtır**'ı (yoktan yaratanı)! Sen dünyada da âhirette de benim **Veliyy**'m (gerçek ve hakiki dostumsun). Beni Müslüman olarak vefat ettir ve beni sâlihler arasına kat!"

102. (Resulüm!) İşte bu, sana vahyettiğimiz (Yûsuf'un kıssası) gayb haberlerindendir. Onlar (Yûsuf'a) tuzak kurarak (yapacakları kötü) işlerine (karar vermek üzere) toplandıkları zaman sen onların yanında değildin (ki bunları bilesin).

103. (Resulüm!) Sen ne kadar arzu etsen de insanların çoğu iman edecek değildir.

وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝١٠٤
وَكَاَيِّنْ مِّنْ اٰيَةٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّوْنَ عَلَيْهَا
وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُوْنَ ۝١٠٥ وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ
مُّشْرِكُوْنَ ۝١٠٦ اَفَاَمِنُوْٓا اَنْ تَاْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللّٰهِ اَوْ
تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝١٠٧ قُلْ هٰذِهٖ سَبِيْلِىْٓ
اَدْعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ ۣ عَلٰى بَصِيْرَةٍ اَنَا ۫ وَمَنِ اتَّبَعَنِىْ ؕ وَسُبْحٰنَ
اللّٰهِ وَمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝١٠٨ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِىْٓ اِلَيْهِمْ مِّنْ اَهْلِ الْقُرٰى ؕ اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا
فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ
وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اتَّقَوْا ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝١٠٩ حَتّٰٓى
اِذَا اسْتَيْـَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوْا جَآءَهُمْ
نَصْرُنَا ۙ فَنُجِّىَ مَنْ نَّشَآءُ ؕ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِيْنَ ۝١١٠ لَقَدْ كَانَ فِىْ قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّاُولِى الْاَلْبَابِ ؕ
مَا كَانَ حَدِيْثًا يُّفْتَرٰى وَلٰكِنْ تَصْدِيْقَ الَّذِىْ بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيْلَ كُلِّ شَىْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝١١١

104. Hâlbuki sen bunun için onlardan bir ücret de istemiyorsun. O (Kur'ân), âlemler için ancak bir zikir (öğüt ve hatırlatma)dır.

105. Göklerde ve yerde nice deliller vardır ki (insanların çoğu) onlarla yüz yüze gelirler de (onlar üzerinde düşünmeden bu delillerden) yüz çevirip giderler.

106. Onların çoğu ancak **Allah**'a şirk koşarak iman ederler.

107. Yoksa (onlar), **Allah**'ın azabından kuşatıcı bir musibetin kendilerine gelmeyeceğinden veya farkında değillerken o (kıyamet) saatin(in) ansızın gelip çatmayacağından emin mi oldular?

108. (Resulüm!) De ki: "İşte bu, benim yolumdur. Ben basiret üzere (**Allah**'ın yarattığı her şeyde ve her imtihanda El Esmâu'l Husnâ'sını müşahede etmek üzere) **Allah**'a davet ediyorum, Ben ve bana tabi olanlar (böyleyiz) ve **Allah Subhân**'dır (zahiri gözle görülmekten münezzehtir). Ben de müşriklerden değilim."

109. Senden önce de şehirlerin halkından kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını (bir meleği resul olarak) göndermedik. (Kâfirler) Yeryüzünde hiç dolaşmadılar mı ki kendilerinden öncekilerin âkıbetinin nasıl olduğunu görsünler! Takvâ sahipleri (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için âhiret yurdu elbette daha hayırlıdır. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

110. Ne zaman ki resuller (kavimlerinin iman etmelerinden) ümitlerini kesti ve kendilerinin yalancı çıkarıldıklarını (iyice) anladıklarında onlara yardımımız geldi de dilediğimiz kimseler kurtuluşa erdirildi. Fakat mücrimler (nefsinin hevâsına uyan suçlular) topluluğundan azabımız asla geri çevrilmez.

111. Andolsun onların kıssalarında gönül (ve aklı selim) sahipleri için ibretler vardır. (Bu Kur'ân) Uydurulabilecek bir söz değildir. Ancak o, kendinden öncekileri tasdik eden, her şeyi tek tek açıklayan (bir kitap) ve iman eden bir toplum için bir hidâyet ve bir rahmettir.

سُورَةُ الرَّعْدِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلٰثٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ ۗ وَالَّذِيٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ اَللّٰهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمٰوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ
تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ
يَجْرِي لِاَجَلٍ مُسَمًّى ۗ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَآءِ
رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ
وَاَنْهَارًا ۖ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي الَّيْلَ
النَّهَارَ ۗ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَفِي الْاَرْضِ قِطَعٌ
مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ اَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ
يُسْقٰى بِمَآءٍ وَاحِدٍ ۖ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلٰى بَعْضٍ فِي الْاُكُلِ ۗ اِنَّ فِي ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا
تُرَابًا ءَاِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۗ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ
الْاَغْلَالُ فِي اَعْنَاقِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝

Hâl böyle iken yemişlerinde onların bir kısmını bir kısmına üstün kılarız. Muhakkak ki bunda aklını kullanan bir kavim için âyetler (ibret ve deliller) vardır.

5. (Resulüm!) Eğer (**Allah**'ın bu yarattıklarına) şaşırıyorsan, asıl şaşılacak şey onların, "biz (ölüp) toprak olduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi (ondan sonra) yeniden yaratılacağız?" demeleridir. İşte onlar, **Rabb**lerini inkâr edenlerdir, işte onlar (kıyamet gününde) boyunlarında (demir) halkalar bulunanlardır ve işte onlar ateş ehlidirler. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

13- Ra'd SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 43 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Elif. Lâm. Mîm. Râ. Bunlar Kitâb'ın âyetleridir ve **Rabb**inden sana indirilen (bu Kur'ân) haktır; fakat insanların çoğu iman etmezler.

2. **Allah**, gökleri görebildiğiniz bir direk olmaksızın yükselten sonra Arş'a hükümran olan, Güneş'i ve Ay'ı (da emrine) boyun eğdirendir. Her biri belirlenmiş bir vakte (kıyamete) kadar (yörüngesinde) akıp gider. (O, her) İşi idare eder, âyetleri açıklar ki **Rabb**inize kavuşacağınıza kesin olarak ikna ol(up iman ed)esiniz!

3. Yeryüzünü yay(ıp döşey)en, orada sabit dağlar ve nehirler var eden ve orada her türlü meyvelerden (erkek ve dişi olmak üzere) ikişer çift yaratan O'dur. Geceyi de gündüz(ün üzerin)e (O) örter. Muhakkak ki bunda (enine boyuna düşünüp) tefekkür eden bir kavim için âyetler (ibret ve deliller) vardır.

4. Ayrıca yeryüzünde birbirine komşu kıtalar, üzüm bağları, ekinler, (bir kökten çıkan) çok gövdeli ve tek gövdeli hurma ağaçları vardır. (Hepsi farklı özelliklerde olmalarına rağmen) Bir su ile sulanır.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ ؕ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ
عَلٰى ظُلْمِهِمْ ۚ وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝٦ وَيَقُولُ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهٖ ؕ اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرٌ
وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۧ ۝٧ اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا
تَغِيضُ الْاَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ؕ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهٗ بِمِقْدَارٍ ۝٨
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۝٩ سَوَآءٌ مِنْكُمْ
مَنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهٖ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِالَّيْلِ
وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ۝١٠ لَهٗ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ
يَحْفَظُونَهٗ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوا
مَا بِاَنْفُسِهِمْ ؕ وَاِذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوْٓءًا فَلَا مَرَدَّ لَهٗ ۚ وَمَا
لَهُمْ مِنْ دُونِهٖ مِنْ وَالٍ ۝١١ هُوَ الَّذِى يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۚ ۝١٢ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهٖ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهٖ ۚ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَنْ يَشَآءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِى اللّٰهِ ۚ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ؕ ۝١٣

6. (Kâfirler) Senden iyilikten önce kötülüğün (kendilerine) çarçabuk gelmesini istiyorlar. Hâlbuki onlardan önce (bunu isteyip helâk olan) nice örnekler gelip geçmiştir. Muhakkak ki senin **Rabb**in, insanların (kendilerine) zulmetmelerine rağmen onlar için (yine de) mağfiret sahibidir. (Bununla beraber) Şüphesiz ki senin **Rabb**inin azabı elbette çok şiddetlidir.

7. Kâfirler diyorlar ki: "Ona (Muhammed'e) **Rabb**inden bir mucize indirilmeli değil miydi!" (Resulüm!) Sen ancak bir uyarıcı (ve hidâyetçi)sin ve her toplumun bir hidâyetçisi vardır.

8. **Allah**, her dişinin neye gebe kalacağını, rahimlerin neyi eksik, neyi ziyade edeceğini (doğacak yavrunun sağlam veya engelli, tek veya ikiz, müddeti az veya çok olacağını) bilir; çünkü her şey O'nun katında bir ölçü iledir.

9. O, gaybı da şehadeti de (görünmeyeni de görüneni de en ince ayrıntısına kadar) bilir. (O) **Kebîr**'dir, **Muteâl**'dır (azamete, büyüklüğe ve anlaşılamayacak kadar yüceliğe sahip olan, kullarını da yüceltendir).

10. Sizden, sözü gizleyenle onu açığa vuran kimse ve geceleyin gizlenenle gündüz (ortaya çıkıp) yürüyen kimse (O'nun ilminde) birdir.

11. (Her insan için) Onun önünde ve arkasında **Allah**'ın emrinden (dolayı) onu koruyan ve takip eden (melek)ler vardır. Şüphesiz ki bir toplum (yaratılışlarında) kendisinde bulunan (güzel ahlak ve fıtrat)ı değiştirmedikçe, **Allah** onlar(a verdiğin)i asla değiştirmez. Fakat **Allah** bir topluma (kendi isyanları yüzünden) bir kötülük dilediği zaman da artık onu geri çevirecek yoktur. Zaten onlar için **Allah**'tan başka bir dost da bulunmaz.

12. Size hem korku hem de ümit vermek için şimşeği gösteren ve (yağmur) yüklü bulutları meydana getiren O'dur.

13. Gök gürültüsü **Allah**'ı hamd ile tesbih eder ve melekler de **Allah**'ın korkusundan (**Allah**'ın gazabı yeryüzüne inmesin diye o anda tesbih ederler). O, yıldırımlar gönderip onlarla dilediğini çarpar. Hâl böyleyken onlar (yine de) **Allah**(ın kudreti) hakkında mücadele ediyorlar. O, karşı konulması mümkün olmayan (**İlâh**)tır.

لَهٗ دَعْوَةُ الْحَقِّ ؕ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَجِيْبُوْنَ لَهُمْ بِشَيْءٍ
اِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ اِلَى الْمَآءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهٖ ؕ وَمَا دُعَآءُ
الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ۝١٥ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
سجدة
طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّظِلٰلُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ۝١٦ قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ؕ قُلِ اللّٰهُ ؕ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖۤ اَوْلِيَآءَ لَا يَمْلِكُوْنَ
لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا ؕ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۙ
اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ ۚ اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ خَلَقُوْا
كَخَلْقِهٖ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ؕ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ ۝١٧ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌۢ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ
السَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا ؕ وَمِمَّا يُوْقِدُوْنَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَآءَ حِلْيَةٍ
اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهٗ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ؕ فَاَمَّا الزَّبَدُ
فَيَذْهَبُ جُفَآءً ۚ وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِ ؕ كَذٰلِكَ
يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ؕ ۝١٨ لِلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى ؕ وَالَّذِيْنَ
لَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهٗ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا
بِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْحِسَابِ ۙ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۚ ۝١٨

bâtıla böyle misal verir. (İşin sonunda) Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara fayda veren şey ise yeryüzünde kalır. İşte **Allah**, (hakkı anlamak isteyenlere) böyle misaller getirir.

18. **Rabb**lerin(in davetin)e icabet edenler için (yaptıklarının) en güzeli(yle onlara mükâfat) vardır. O'n(un davetin)e icabet etmeyenlere gelince, eğer yeryüzünde bulunanların hepsi ve onunla beraber bir misli daha gerçekten kendilerinin olsaydı, (kıyamet gününde azaptan kurtulmak için) elbette onları feda ederlerdi. İşte hesabın en kötüsü onlaradır. Onların varacakları yer de cehennemdir. Orası ne kötü (ateşten) bir döşektir!

14. Hakiki dua ancak O'na (yapılan)dır. (İnsanların) O'nun dışında dua ettikleri, kendilerinin hiçbir isteklerini karşılayamazlar. Onlar ancak ağzına gelsin diye suya doğru avuçlarını açan kimse gibidir. Hâlbuki (elini suya doğru açmakla) o (su, onun ihtiyacını anlayıp da) onun ağzına girmez. Kâfirlerin (**Allah**'tan başkasına olan) duası da (bu şekilde) dalâlette olmaktan başka bir şey değildir.

15. Göklerde ve yerde olanlar da onların gölgeleri de sabah akşam ister istemez **Allah**'a secde ederler.

16. (Resulüm!) De ki: "Göklerin ve yerin **Rabb**i kimdir?" De ki: "**Allah**'tır." O hâlde de ki: "O'nu bırakıp da kendilerine ne bir fayda ne de bir zarar verme gücüne sahip olan dostlar mı edindiniz?" De ki: "Körle gören hiçbir olur mu? Ya da karanlıklarla nûr hiç eşit olur mu?" Yoksa **Allah**'a, O'nun yarattığı gibi yaratan ortaklar buldular da bu yaratma kendilerince birbirine benzer mi göründü? De ki: "**Allah** her şeyin (yoktan yaratıcısı) **Hâlık**'ıdır ve O, **Vâhid**'dir, **Kahhâr**'dır (sıfatlarında, isimlerinde tek olan ve isimlerine sahip çıkan herkesi kahredecek olandır)."

17. O, gökten bir su indirdi de vadiler kendi hacimleri kadar (suyla dolup) aktı. Bu sel, yüzeyine çıkan bir köpük yüklendi. (İnsanların) Bir süs eşyası veya faydalanılacak bir eşya yapmak için ateşte yak(ıp erit)tikleri (maden-ler)den de buna benzer bir köpük meydana gelir. İşte **Allah**, hak ile

اَفَمَنْ يَعْلَمُ اَنَّمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ اَعْمٰى ؕ اِنَّمَا
يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۙ﴿١٩﴾ اَلَّذِيْنَ يُوْفُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُوْنَ
الْمِيْثَاقَ ۙ﴿٢٠﴾ وَالَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ وَيَخَافُوْنَ سُوْٓءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِيْنَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ وَجْهِ
رَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً
وَّيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ۙ﴿٢٢﴾ جَنّٰتُ
عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَدْخُلُوْنَ عَلَيْهِمْ مِّنْ كُلِّ بَابٍ ۚ﴿٢٣﴾ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ بِمَا
صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾ وَالَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ
مِيْثَاقِهٖ وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِى الْاَرْضِ
اُولٰٓئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ وَفَرِحُوْا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِى الْاٰخِرَةِ
اِلَّا مَتَاعٌ ۚ﴿٢٦﴾ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ
قُلْ اِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِىْٓ اِلَيْهِ مَنْ اَنَابَ ۚ﴿٢٧﴾ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَتَطْمَئِنُّ قُلُوْبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ ؕ اَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوْبُ ﴿٢٨﴾

19. (Resulüm!) **Rabb**inden sana indirilenin hak olduğunu bilen kimse, (hiç bunu inkâr eden manen) kör kimse gibi olur mu? Doğrusu ancak gönül (ve aklı selim) sahipleri (bunları tefekkür edip düşünür) anlar.

20. Onlar, **Allah**'a verdikleri (O'na âbd olacaklarına dair) sözü yerine getirenler ve (bu) sağlam sözü bozmayanlardır.

21. Onlar, **Allah**'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiği şeyi (resulünün ve vahyinin kendisiyle olan ünsiyet bağını) birleştirenler, **Rabb**lerinden haşyet duyanlar ve hesabın en kötüsünden korkanlardır.

22. Yine onlar, **Rabb**lerinin vechini (cemâlini ve rızasını) isteyerek sabreden, namazı ikâme ed(erek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)an, kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden (**Allah** yolunda) gizli, açık infak eden ve kötülüğü güzellikle savan kimselerdir. İşte onlar var ya, (dünya) yurdun(un en güzel) sonucu (âhirette) onlarındır.

23. (Bu sonuç da) Adn cennetleridir. (Onlar) Oraya atalarından, zevcelerinden ve nesillerinden sâlih olanlarla beraber girerler. Melekler de her kapıdan onların yanlarına varırlar.

24. (Ve onlara şöyle derler) "(Dünyadaki imtihanlara) Sabrettiğinizden dolayı size selam olsun. (Dünya) Yurdun(un en güzel) sonucu (olan cennet) ne güzeldir!"

25. **Allah**'a (âbd olacaklarına dair) sağlam bir söz verdikten sonra ahidlerini bozanlar, **Allah**'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiği şeyi (resulünün ve vahyinin kendisiyle olan ünsiyet bağını) kesenler ve böylece yeryüzünde fesad çıkaranlara gelince, işte lanet onlar içindir ve yurdun en kötüsü (olan cehennem) de onlaradır.

26. **Allah**, rızkı dilediğine açar ve (dilediğine) daraltır. Hâl böyleyken onlar dünya hayatıyla şımardılar. Oysa âhiretin yanında dünya hayatı, (geçici ve değersiz) bir yararlanmadan başka bir şey değildir.

27. (Yine de) Kâfirler diyorlar ki: "Ona (Muhammed'e) **Rabb**inden bir mucize indirilmeli değil miydi!" De ki: "Şüphesiz ki **Allah**, dilediğini (küfründe inat edeni) dalâlette bırakır, (hidâyeti isteyerek) kendisine yöneleni de hidâyete erdirir."

28. Onlar ki iman edenler ve kalpleri **Allah**'ın zikriyle mutmain olan kimselerdir. Dikkat edin! Kalpler ancak **Allah**'ın zikriyle mutmain olur.

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ طُوْبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ ﴿٢٩﴾
كَذٰلِكَ اَرْسَلْنٰكَ فِيْٓ اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَآ اُمَمٌ لِّتَتْلُوَا عَلَيْهِمُ
الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُوْنَ بِالرَّحْمٰنِ ۭ قُلْ هُوَ رَبِّيْ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا
سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى ۭ
بَلْ لِّلّٰهِ الْاَمْرُ جَمِيْعًا ۭ اَفَلَمْ يَايْـَٔسِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ لَّوْ يَشَاۗءُ اللّٰهُ
لَهَدَى النَّاسَ جَمِيْعًا ۭ وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا تُصِيْبُهُمْ بِمَا
صَنَعُوْا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرِيْبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتّٰى يَاْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِ ۭ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ
فَاَمْلَيْتُ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۡ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾
اَفَمَنْ هُوَ قَاۗىِٕمٌ عَلٰي كُلِّ نَفْسٍۢ بِمَا كَسَبَتْ ۭ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَاۗءَ ۭ
قُلْ سَمُّوْهُمْ ۭ اَمْ تُنَبِّـُٔوْنَهٗ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْاَرْضِ اَمْ بِظَاهِرٍ
مِّنَ الْقَوْلِ ۭ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوْا عَنِ السَّبِيْلِ ۭ
وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ ۚ وَمَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿٣٤﴾

yaparak) **Allah**'a şirk koştular. De ki: "Onların isimlerini söyleyin bakalım (onlar necidir)! Yoksa siz (**Allah**'a) yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Yahut boş laf ile (kendi kendinizi) mi (kandırıyorsunuz)?" Hayır, inkâr edenlere (inatları yüzünden) hileleri süslü gösterildi ve onlar (hak) yoldan alıkonuldular. **Allah** kimi (küfründeki inadı yüzünden) dalâlette bırakırsa artık onu hidâyete erdirecek hiç kimse yoktur.

34. Onlar için dünya hayatında bir azap vardır. Âhiret azabı ise (onlar için) elbette daha meşakkatlidir ve (o gün) onları **Allah**(ın gazabın)dan koruyacak kimse de yoktur.

29. İman edip sâlih ameller işleyenlere ne mutlu! Varılacak (asıl ve tek) güzel yer onlarındır.

30. (Resulüm!) Böylece Biz seni, kendilerinden önce nice ümmetlerin gelip geçtiği bir ümmete gönderdik ki sana vahyettiğimizi onlara okuyasın. Onlar ise **Rahmân**'ı inkâr ediyorlar. De ki: "O, benim **Rabb**imdir. O'ndan başka **İlâh** yoktur. Ben (yalnız) O'na tevekkül ettim, dönüş de (ancak) O'nadır."

31. Eğer kendisiyle dağların yürütüleceği veya kendisiyle yeryüzünün parçalanacağı yahut kendisiyle ölülerin konuşturulacağı bir Kur'ân olsaydı (o, bu Kitâb olurdu; ama kâfirler yine de iman etmezlerdi). Fakat bütün işler **Allah**'a aittir. İman edenler hâlâ anlamadılar mı ki eğer **Allah** dileseydi bütün insanları hidâyete erdirirdi. **Allah**'ın (mü'minlere olan) vaadi gelinceye kadar inkâr edenlere, yaptıklarından dolayı ya bir bela gelmeye devam edecek ya da (o bela) yurtlarının yakınına inecek (ve onlar buna şahid olacaklar)dır. Muhakkak ki **Allah**, vaadinden (asla) dönmez.

32. (Resulüm!) Andolsun ki senden önceki resullerle de alay edildi de Ben inkâr edenlere (kısa bir süre) mühlet verdim sonra da onları (azabımla kıskıvrak) yakaladım ve Benim cezalandırmam nasılmış (gördüler)!

33. Öyleyse herkes üzerine **Kâim** olup onların kazandıklarını bil(erek onları görüp gözeten, hiç böyle yapamay)an kimseyle bir olur mu? Onlar (böyle

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ
أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا ۚ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا ۖ وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ
النَّارُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ ۚ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ
وَلَا أُشْرِكَ بِهِ ۚ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبِ ﴿٣٦﴾ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ
حُكْمًا عَرَبِيًّا ۚ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ
مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا
مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۚ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ
أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾ يَمْحُو اللَّهُ مَا
يَشَاءُ وَيُثْبِتُ ۖ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾ وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ
الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا
الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
﴿٤١﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا ۚ يَعْلَمُ مَا
تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۗ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

35. Muttakilere (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlara) vaad edilen cennetin misali (şöyledir), onun zemininden ırmaklar akar. Meyveleri ve gölgesi (sınırsız ve) daimidir. İşte bu, takvâ sahibi olanların (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanların) âkıbetidir. Kâfirlerin âkıbeti ise ateştir.

36. (Resulüm!) Kendilerine kitap verdiğimiz (ehl-i kitaptan olan imanlı) kimseler, sana indirilen (Kur'ân) ile sevinirler. Fakat (senin aleyhinde birleşen) gruplardan onun bir kısmını inkâr edenler de vardır. De ki: "Ben sadece **Allah**'a âbd ol(up kulluk et)mekle ve O'na (hiçbir şeyi) şirk koşmamakla emrolundum. Ben (insanları yalnız) O'na davet ederim, dönüşüm de ancak O'nadır."

37. Böylece Biz bu (Kur'ân)ı Arapça bir hüküm (ve hikmet kaynağı) olarak (sana) indirdik. Eğer sana gelen (bu) ilimden sonra onların hevâlarına (nefsani arzu ve isteklerine) tabi olursan, (işte o zaman) **Allah**'tan senin için ne bir dost ne de bir koruyucu vardır.

38. Andolsun ki Biz, senden önce de nice resuller gönderdik, onlara da eşler ve çocuklar verdik (onları beşer olmaktan çıkarmadık). (Bir de inkâr edenler senden bir mucize getirmeni istiyorlar) Nitekim **Allah**'ın izni olmadan hiçbir resulün bir mucize getirmesi mümkün değildir. (**Allah** indinde her şey ve) Her vakit için (neyin ne zaman gerçekleşeceğinin yazıldığı) bir kitap vardır.

39. **Allah** (o kitaptan) dilediğini siler, (dilediğini de) sabit kılar ve ana kitap (bütün kitapların aslı olan Levh-i Mahfuz) O'nun yanındadır.

40. (Resulüm! Sen sabret!) Onlara vaad ettiğimiz (azab)ın bir kısmını sana (dünyada iken onları helâk ederek) göstersek veya seni (daha önce) vefat ettirsek de sana düşen ancak (hakkı) tebliğdir. Hesap görmek (yalnız) Bize aittir.

41. Onlar Bizim yere geldiğimizi (onun topraktan olan bedenine tecelli edip) onu(n bedenini zayıflattığımızı, ömrünü de) etrafından (azar azar) kısalttığımızı görmüyorlar mı? **Allah** (dilediği gibi) hükmeder, O'nun hükmünü bozacak kimse yoktur. Ve O, hesabı süratlice görendir.

42. Onlardan öncekiler de (resullerine) tuzak kurmuşlardı; fakat bütün tuzaklar **Allah**'a aittir (**Allah** dilemeden hiçbir şey olmaz). Çünkü O, herkesin ne (kazandığını ve ne) kazanacağını bilir. Bu (dünya) yurdun(un en güzel) sonucu (olan cennet)in kimin olduğunu yakında kâfirler de bilecektir.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا ۚ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۙ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ۝٤٣

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الر ۚ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۙ
۝ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ
لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۙ ۝ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا
عِوَجًا ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ
إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ۖ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ
بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ
بِأَيَّامِ اللَّهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝

kendi kavminin diliyle gönderdik. **Allah**, dilediğini (küfründe inat edeni) dalâlette bırakır, dilediğini (hidâyeti isteyeni) de hidâyete erdirir. O, **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şerefin ve kudretin kendisine ait olduğu, her işinde hikmet ve hayır olan tek zattır).

5. Andolsun ki Biz Mûsâ'yı da, "kavmini karanlıklardan nûra çıkar ve onlara **Allah**'ın (onları nimet veya musibet vererek imtihan ettiği) günlerini hatırlat" diye âyetlerimiz (ve mucizelerimiz)le gönderdik. Muhakkak ki bunda, sabreden (ve) şükreden herkes için âyetler (ibret ve deliller) vardır.

43. Buna rağmen kâfirler, "sen (**Allah** tarafından bize) gönderilmiş (bir resul) değilsin" diyorlar. (Resulüm!) De ki: "Benimle sizin aranızda şahid olarak **Allah** ve yanında kitabın (vahyin) bilgisi bulunanlar yeter."

14- İbrâhîm SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 52 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Elif. Lâm. Râ. (Resulüm! Bu Kur'ân) **Rabb**lerinin izniyle insanları (cehalet ve nefsani) karanlıklardan nûra; (yani) **Azîz**, **Hamîd** (bütün şerefin, kudretin, hamdların ve övgülerin sadece kendisine ait olduğu tek zat) olan (**Allah**')ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir Kitâb'tır.

2. O **Allah** ki göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. (Âhirette kendilerini bekleyen) Şiddetli azaptan dolayı kâfirlerin vay hâline!

3. Onlar ki dünya hayatını âhirete göre daha çok severler (ve tercih ederler), (insanları) **Allah** yolundan alıkoyarlar ve onu eğri göstermek isterler. İşte onlar (haktan) uzak (derin) bir dalâlet içindedirler.

4. Biz, (âyetlerimizi) onlara iyice açıklasın diye her resulü ancak

وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ
اَنْجٰىكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ
وَيُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ؕ وَفِىْ ذٰلِكُمْ
بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۚ ۝ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ
لَاَزِيْدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِىْ لَشَدِيْدٌ ۝ وَقَالَ
مُوْسٰٓى اِنْ تَكْفُرُوْٓا اَنْتُمْ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۙ فَاِنَّ
اللّٰهَ لَغَنِىٌّ حَمِيْدٌ ۝ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ
قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ ۛؕ وَالَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۛؕ لَا يَعْلَمُهُمْ
اِلَّا اللّٰهُ ؕ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرَدُّوْٓا اَيْدِيَهُمْ
فِىْٓ اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوْٓا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا
لَفِىْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَنَآ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ۝ قَالَتْ رُسُلُهُمْ
اَفِى اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ يَدْعُوْكُمْ لِيَغْفِرَ
لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ
قَالُوْٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ؕ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَصُدُّوْنَا
عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا فَاْتُوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝

6. Hani bir zamanlar Mûsâ, kavmine demişti ki: "**Allah**'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani (O) sizi Firavun'un ehlinden (ve adamlarından) kurtarmıştı. (Sizler dünyayı âhirete tercih ettiğiniz, Firavun'a ve ehline boyun büktüğünüz için) Onlar size azabın en kötüsünü reva görüyor; (yeni doğan) oğullarınızı boğazlıyor, kadınlarınızı (yani kızlarınızı) ise sağ bırakıyorlardı. Bunda size **Rabb**iniz tarafından büyük bir imtihan vardı."

7. Hatırlayın ki **Rabb**iniz size, "eğer şükrederseniz muhakkak size (olan nimetimi) arttırırım ve eğer nankörlük ederseniz hiç şüphesiz azabım çok şiddetlidir!" diye duyurmuştu.

8. Mûsâ (devamında) dedi ki: "Eğer siz ve yeryüzünde olanların hepsi nankörlük etseniz de (iyi bilin ki) şüphesiz **Allah** **Ğaniyy**'dir, **Hamîd**'dir (zengin, kerim ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu, bütün hamdların ve övgülerin sadece kendisine ait olduğu tek zattır)."

9. Sizden önceki Nûh, Âd, ve Semûd kavimlerinin ve onlardan sonrakilerin -ki onları **Allah**'tan başkası bilmez- haberi size gelmedi mi? Resulleri onlara apaçık deliller (âyetler ve mucizeler)le geldi de onlar (öfkeden parmaklarını ısırmak için) ellerini ağızlarına götürüp, "biz sizinle gönderileni inkâr ediyoruz. Doğrusu biz, sizin bizi (kulluğa) çağırdığınız kuşku verici şeyden derin bir şüphe içindeyiz" dediler.

10. Resulleri (ise onlara) dedi ki: "Göklerin ve yerin **Fâtır**'ı (yoktan yaratanı) **Allah** hakkında şüphe (edilir) mi? (O) Sizin günahlarınızdan (dilediğini) bağışlamak ve sizi(n ecelinizi) belli bir vakte kadar ertelemek için sizi (hakka) davet ediyor." Onlar dediler ki: "Siz de bizim gibi bir beşerden başka bir şey değilsiniz. Siz bizi atalarımızın tapmış olduğu şeylerden alıkoymak istiyorsunuz. Öyleyse bize apaçık bir delil (mucize) getirin!"

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ
اللّٰهَ يَمُنُّ عَلٰى مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَمَا كَانَ لَنَآ
اَنْ نَّاْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَآ اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ
هَدٰىنَا سُبُلَنَا ؕ وَلَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَآ اٰذَيْتُمُوْنَا ؕ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِرُسُلِهِمْ
لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ اَرْضِنَآ اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا ؕ فَاَوْحٰٓى
اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظّٰلِمِيْنَ ۙ﴿١٣﴾ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ
مِنْۢ بَعْدِهِمْ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِيْ وَخَافَ وَعِيْدِ ﴿١٤﴾
وَاسْتَفْتَحُوْا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ۙ﴿١٥﴾ مِّنْ وَّرَآئِهٖ جَهَنَّمُ
وَيُسْقٰى مِنْ مَّآءٍ صَدِيْدٍ ۙ﴿١٦﴾ يَّتَجَرَّعُهٗ وَلَا يَكَادُ يُسِيْغُهٗ
وَيَاْتِيْهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَّمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ؕ وَمِنْ وَّرَآئِهٖ
عَذَابٌ غَلِيْظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ اَعْمَالُهُمْ
كَرَمَادِ ِۨاشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيْحُ فِيْ يَوْمٍ عَاصِفٍ ؕ لَا يَقْدِرُوْنَ
مِمَّا كَسَبُوْا عَلٰى شَيْءٍ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿١٨﴾

11. Resulleri onlara dedi ki: "(Evet) Biz de ancak sizin gibi bir beşeriz; fakat **Allah**, kullarından dilediğine (resullük nimetini) lütfeder. Bir de **Allah**'ın izni olmadan bizim size bir delil (mucize) getirmemiz mümkün değildir. O hâlde mü'minler ancak **Allah**'a (güvenip) tevekkül etsinler."

12. "Hem biz niçin **Allah**'a tevekkül etmeyelim? Andolsun ki bizi, (hak olan) yollarımıza (O) hidâyet etmiştir. (Şimdi) Bize yaptığınız eziyetlere de mutlaka sabredeceğiz. Tevekkül edenler de yalnız **Allah**'a (güvenip) tevekkül etsinler."

13. Ama kâfir olanlar, resullerine dediler ki: "Elbette sizi ya yurdumuzdan çıkaracağız ya da mutlaka dinimize döneceksiniz!" Bunun üzerine **Rabb**leri onlara şöyle vahyetti: "(Biz, o) Zalimleri muhakkak helâk edeceğiz!"

14. "Ve onlardan sonra sizi mutlaka o yere yerleştireceğiz. İşte bu (söz), (kıyamet günü herkesin hesap vermek için geleceği) makamımdan korkan ve (azap) vaadimden sakınan kimseler içindir."

15. (O resuller, müşriklere karşı) Fetih istediler (**Allah** da onlara, fethi ihsan etti). Ve (böylece) her inatçı zorba (dünyada) harab oldu (yok olup gitti).

16. Ardından da (âhirette o inatçı zorbaya) cehennem vardır. Kendi-

sine (orada) irinli bir su içirilecektir!

17. Onu yudumlamaya çalışacak; fakat boğazından geçiremeyecektir. Ona her yönden ölüm gelecek; fakat ölmeyecek, (bunun) ardından da (ona) sağlam (kurtuluşu imkânsız) bir azap gelecektir.

18. **Rabb**lerini inkâr edenlerin durumu şöyledir; onların amelleri fırtınalı bir günde rüzgârın şiddetle savurduğu bir küle benzer. (Dünyada) Kazandıkları hiçbir şeyi (âhirette) elde edemezler. (Haktan) Uzak olan (asıl) dalâlet işte budur.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ اِنْ يَّشَاْ
يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ۙ ﴿١٩﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ
﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ جَمِيْعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا
اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ
اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ قَالُوْا لَوْ هَدٰىنَا اللّٰهُ لَهَدَيْنٰكُمْ ؕ سَوَآءٌ عَلَيْنَآ
اَجَزِعْنَآ اَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطٰنُ
لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُّكُمْ
فَاَخْلَفْتُكُمْ ؕ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّآ
اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِيْ ۚ فَلَا تَلُوْمُوْنِيْ وَلُوْمُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ؕ
مَآ اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ ؕ اِنِّيْ كَفَرْتُ بِمَآ
اَشْرَكْتُمُوْنِ مِنْ قَبْلُ ؕ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٢﴾
وَاُدْخِلَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ ؕ تَحِيَّتُهُمْ
فِيْهَا سَلٰمٌ ﴿٢٣﴾ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَّفَرْعُهَا فِي السَّمَآءِ ۙ ﴿٢٤﴾

19. Allah'ın, gökleri ve yeri (yerli yerince) hak (ve hikmet) ile yarattığını görmedin mi? Eğer (O) dilerse sizi giderir de (sizin yerinize) yeni bir halk getirir.

20. Bu, Allah'a göre zor bir şey değildir.

21. Ve (kıyamet günü onlar) hep birlikte Allah'ın huzuruna çıkarlar da zayıf olanlar, o büyüklük taslayanlara, "gerçekten biz (dünyada iken) size tabi olmuştuk. Şimdi siz Allah'ın azabından herhangi bir şeyi bizden savabilir misiniz?" derler. (Onlar da) Derler ki: "Eğer Allah bizi hidâyete erdirseydi, elbette (biz de) sizi hidâyete sevk ederdik, (şimdi) sızlansak da sabretsek de bizim için birdir, (bugün) bizim için (Allah'ın gazabından) kaçıp sığınacak bir yer yoktur."

22. Nihayet (onların hesapları görülüp) iş(leri) bitirilince şeytan (onlara) der ki: "Muhakkak, Allah size hak olan (âyetleri ve resulleriyle, hakikat)i vaad etti, ben de size (hoşunuza giden şeyleri) vaad ettim; ama sözümden caydım. Bununla beraber zaten benim sizi zorlayacak bir gücüm yoktu. Ben sadece sizi (apaçık ortada olan hakikati inkâra) davet ettim, siz de hemen benim davetime icabet ettiniz. O hâlde beni kınamayın, kendinizi kınayın! (Bugün artık) Ne ben sizi kurtarabilirim ne de siz beni kurtarabilirsiniz! Kuşkusuz ben daha önce sizin beni (Allah'a) ortak koşmanızı da kabul etmemiştim. Şüphesiz (bugün hem kendine hem de başkalarına zulmeden) zalimlere elem verici (iç yakan) bir azap vardır."

23. (O gün) İman edip sâlih ameller işleyenler ise Rabblerinin izniyle içinde ebedi kalacakları ve altlarından ırmaklar akan cennetlere konulurlar. Orada (birbirlerine) temennileri (sadece) "selam"dır.

24. Görmedin mi, Allah temiz (hoş ve güzel) bir sözü nasıl misal getirdi: (Güzel söz) Kökü (yerde) sabit, dal(lar)ı ise gökte olan tertemiz bir ağaç gibidir.

تُؤْتِىٓ اُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِاِذْنِ رَبِّهَا ۗ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝٢٥ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ
خَبِيثَةٍ ِۨ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ۝٢٦
يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَفِى الْاٰخِرَةِ ۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظّٰلِمِينَ ۙ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ۝٢٧
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَاَحَلُّوا
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ۝٢٨ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۖ وَبِئْسَ الْقَرَارُ
۝٢٩ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۗ قُلْ تَمَتَّعُوا فَاِنَّ
مَصِيرَكُمْ اِلَى النَّارِ ۝٣٠ قُلْ لِعِبَادِىَ الَّذِينَ اٰمَنُوا يُقِيمُوا
الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ
اَنْ يَاْتِىَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ۝٣١ اَللّٰهُ الَّذِى خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِىَ
فِى الْبَحْرِ بِاَمْرِهِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهَارَ ۚ ۝٣٢ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآئِبَيْنِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ ۝٣٣

veriş ne de dostluk bulunan bir gün (olan kıyamet günü) gelmeden önce kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden (Allah yolunda) gizli açık infak etsinler!

32. (O öyle lütufkâr) Allah'tır ki gökleri ve yeri yarattı, gökten bir su indirip onunla rızık olarak size türlü meyveler çıkardı, izni ile denizde yüzüp gitmeleri için gemileri emrinize amade kıldı, nehirleri de sizin (yararlanmanız) için hizmetinize verdi.

33. (Vazifelerini) Sürekli olarak yerine getiren Güneş'i ve Ay'ı size musahhar kıldı, geceyi ve gündüzü de istifadenize verdi.

25. (O ağaç ki) Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. Belki tezekkür ederler (düşünüp öğüt alırlar) diye Allah insanlara böyle misaller getirir.

26. Kötü (ve çirkin) bir sözün misali ise; (gövdesi ekili olduğu) yerin üstünden koparılmış, o yüzden ayakta durma imkânı olmayan kötü (durumdaki) bir ağaca benzer.

27. Allah, sağlam bir söz (olan kelime-i tevhid, "la ilâhe illallah" sözüy)le iman edenleri hem dünya hayatında hem de âhirette sapasağlam (dimdik ayakta) tutar. (Hem kendine hem de başkalarına zulmeden) Zalimleri ise Allah dalâlette bırakır. Allah dilediğini yapar.

28. Allah'ın (iman) nimetini küfürle değiştirenleri ve sonunda kavimlerini helâk yurduna konduranları görmedin mi?

29. Onlar cehenneme yaslanacaklardır. Orası ne kötü varılacak yerdir!

30. Çünkü onlar, (insanları) Allah'ın yolundan saptırmak için O'na (mülkünde ortak olan) eşler koştular. De ki: (Dünyada belli bir süre daha) Yaşayın! Şüphesiz ki sonra dönüşünüz ateşedir.

31. (Resulüm!) İman eden kullarıma söyle; namazlarını ikâme etsinler (Allah'ın dinini desteklemeyi ve bu yolda çalışmayı ihmal etmeyerek her anda O'nun huzurunda durmaya çalışsınlar), kendisinde ne alış-

وَاٰتٰىكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوْهُ ؕ وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ
لَا تُحْصُوْهَا ؕ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُوْمٌ كَفَّارٌ ۞ ٣٤ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ
رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَّاجْنُبْنِىْ وَبَنِىَّ اَنْ نَّعْبُدَ
الْاَصْنَامَ ۞ ٣٥ رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ ۚ فَمَنْ تَبِعَنِىْ
فَاِنَّهٗ مِنِّىْ ۚ وَمَنْ عَصَانِىْ فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۞ ٣٦ رَبَّنَآ اِنِّىْ
اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِىْ بِوَادٍ غَيْرِ ذِىْ زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ ۙ
رَبَّنَا لِيُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْـِٕدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِىْٓ
اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُوْنَ ۞ ٣٧ رَبَّنَآ
اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِىْ وَمَا نُعْلِنُ ؕ وَمَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ
مِنْ شَىْءٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ ۞ ٣٨ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ
وَهَبَ لِىْ عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ ؕ اِنَّ رَبِّىْ لَسَمِيْعُ الدُّعَآءِ
۞ ٣٩ رَبِّ اجْعَلْنِىْ مُقِيْمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِىْ ۖ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ
دُعَآءِ ۞ ٤٠ رَبَّنَا اغْفِرْ لِىْ وَلِوَالِدَىَّ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ يَوْمَ
يَقُوْمُ الْحِسَابُ ۞ ٤١ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظّٰلِمُوْنَ ؕ اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيْهِ الْاَبْصَارُ ۙ ۞ ٤٢

34. O size, kendisinden istediğiniz her şeyden verdi. **Allah**'ın (üzerinizdeki) nimetini saymaya kalksanız onu sayamazsınız. (Buna rağmen) Doğrusu insan (hem kendi nefsine hem de diğer insanlara karşı) çok zalim, (**Rabb**ine karşı ise) çok nankördür!

35. Hani bir zamanlar İbrâhîm şöyle demişti: "**Rabb**im! Bu beldeyi (Mekke'yi) emniyetli kıl, beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut!"

36. "**Rabb**im! Çünkü onlar, insanlardan birçoğunu dalâlete düşürdüler. Şimdi kim bana tabi olursa şüphesiz ki o bendendir. Kim de bana asi olursa muhakkak ki Sen **Ğafûr**'sun, **Rahîm**'sin (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edensin)."

37. "**Rabb**imiz! Ben neslimden bir kısmını (oğlum İsmâîl ile annesi Hacer'i) Senin Beyt-i Harem'in (olan Kâbe'n)in yanında, ekin bitmez bir vadiye yerleştirdim. **Rabb**imiz! Namazlarını ikâme etsinler (Senin dinini desteklesinler ve Sana hakkıyla kulluk etsinler) diye (emrin üzere böyle yaptım). Artık sen de insanlardan (dilediğinin) gönüllerini onlara meylettir ve onları türlü mahsullerle rızıklandır! Umulur ki (bu nimetlere) şükrederler."

38. "**Rabb**imiz! Şüphesiz ki Sen bizim gizlediğimizi de açığa vurduğumuzu da bilirsin; çünkü ne yerde ne de gökte hiçbir şey **Allah**'a gizli kalmaz."

39. "İhtiyar hâlimde bana İsmâîl'i ve İshâk'ı lütfeden **Allah**'a hamdolsun! Şüphesiz ki **Rabb**im, **Semî'** (ismiyle) duayı işit-(ip icabet ed)endir."

40. "**Rabb**im! Beni ve neslimden gelenleri namazlarını ikâme edenlerden (Senin dinini destekleyenlerden ve sana hakkıyla kulluk ederek her anda huzurunda durmaya çalışanlardan) eyle! **Rabb**imiz! Duamı kabul buyur!"

41. "**Rabb**imiz! Hesap (için insanlar)ın ayağa kalkacağı gün beni, ana babamı ve mü'minleri mağfiret eyle!"

42. (Resulüm!) Sakın **Allah**'ı zalimlerin yaptıklarından gâfil sanma! Ancak (**Allah**) onları (cezalandırmayı, korkudan) gözlerin (dehşetten) donup kalacağı bir güne erteliyor.

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤُسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۚ
وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ۝٤٣ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ
الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ
قَرِيبٍ نُجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ ۗ أَوَلَمْ تَكُونُوا
أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ۝٤٤ وَسَكَنْتُمْ
فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا
بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ۝٤٥ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ
اللَّهِ مَكْرُهُمْ ۚ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ۝٤٦
فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
ذُو انْتِقَامٍ ۝٤٧ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ
وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝٤٨ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝٤٩ سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ
وُجُوهَهُمُ النَّارُ ۝٥٠ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ ۚ إِنَّ
اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝٥١ هَٰذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ
وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝٥٢

kahredecek) olan **Allah**'ın huzuruna çıkarlar.

49. O gün (nefsinin hevâsına uyan) mücrimleri zincirlerle birbirlerine bağlı olarak görürsün.

50. Onların elbiseleri katrandandır, yüzlerini de ateş kaplamaktadır.

51. **Allah** (o gün), herkese kazandığının karşılığını vermek için (böyle yapar). Muhakkak ki **Allah**, hesabı süratlice görendir.

52. Bu (Kur'ân), kendisiyle uyarılsınlar, (**Allah**'ın) ancak **Vâhid** (isimlerinde ve sıfatlarında eşi benzeri olmayan) **İlâh** olduğunu bilsinler, gönül (ve aklı selim) sahipleri de (iyice düşünüp) öğüt alsınlar diye insanlara (gönderilmiş, apaçık) bir tebliğdir.

43. (O gün onlar) Kendilerine bile dönüp bakamaz durumda başlarını kaldırarak (onları hesap için çağıran davetçiye) koşarlar. Kalpleri ise bomboştur (o anın dehşetinden dolayı hiçbir şey anlamazlar).

44. (Resulüm!) Kendilerine azabın geleceği, bu yüzden zalimlerin, "**Rabb**imiz! Bizi (dünyaya gönderip) yakın bir vakte kadar (kısa bir zaman için bile olsa, ecelimizi) ertele de Senin davetine uyalım ve resuller(in)e tabi olalım" diyecekleri gün hakkında insanları uyar. (O gün onlara denilir ki) "Siz daha önce sonunuzun gelmeyeceğine (sürekli yaşayacağınıza dair) yemin etmemiş miydiniz?"

45. "Üstelik siz, (sizden önce) kendilerine zulmedenlerin yurtlarında oturdunuz. Onlara nasıl muamele ettiğimiz ise size apaçık belli oldu ve Biz size (âyetlerimiz ve resullerimiz aracılığıyla nice) misaller de getirdik."

46. (Hâl böyleyken) Onlar yine de çeşitli hilelerle (resullerimize) tuzaklar kurdular. Eğer tuzakları dağları yerinden oynatacak (cinsten) olsa bile onların tuzakları **Allah**'ın katındadır (**Allah**, onu bilir ve resullerini korur).

47. (Resulüm!) O hâlde sakın **Allah**'ın, resullerine verdiği sözden cayacağını sanma. Şüphesiz ki **Allah** **Azîz**'dir, **Muntakim**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan ve kimsenin yaptığını yanına kâr bırakmayan intikam sahibidir).

48. O gün yer başka bir yere, gökler de (başka göklere) dönüştürülür ve (herkes) **Vâhid**, **Kahhâr** (sıfatlarında ve isimlerinde tek olan ve dünyadayken O'nun sıfatlarına, isimlerine sahip çıkanları

سُورَةُ الْحِجْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْاٰنٍ مُبِينٍ ۝١ رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝٢ ذَرْهُمْ يَاْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ
الْاَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝٣ وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ
مَعْلُومٌ ۝٤ مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُونَ ۝٥ وَقَالُوا
يَآ اَيُّهَا الَّذِى نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۝٦ لَوْ مَا تَاْتِينَا
بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝٧ مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا
بِالْحَقِّ وَمَا كَانُٓوا اِذًا مُنْظَرِينَ ۝٨ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا
لَهُ لَحَافِظُونَ ۝٩ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِى شِيَعِ الْاَوَّلِينَ ۝١٠
وَمَا يَاْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝١١ كَذٰلِكَ نَسْلُكُهُ
فِى قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝١٢ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْاَوَّلِينَ
۝١٣ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَآءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ۝١٤
لَقَالُٓوا اِنَّمَا سُكِّرَتْ اَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ۝١٥

15- Hicr SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 99 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Elif. Lâm. Râ. Bunlar kitabın (Levh-i Mahfuz'un) ve (okunmakta olan) apaçık Kur'ân'ın âyetleridir.

2. İnkâr edenler zaman zaman, keşke biz de Müslüman olsaydık, diye arzu ederler.

3. (Resulüm! Sen) Onları bırak; yesinler, (içsinler, dünyadan) yararlansınlar ve (boş) arzuları onları oyalayadursun. Onlar yakında (hakikati) bileceklerler!

4. Biz, (Bizce) bilinen bir kitap(taki hak ettikleri azap) olmadan hiçbir memleketi helâk etmedik.

5. Hiçbir ümmet, ne ecelinin önüne geçebilir ne de onu erteleyebilir.

6. (Kâfirler) Dediler ki: "Ey kendisine Zikir (olan Kur'ân) indirilen kimse (Muhammed)! Sen mutlaka bir mecnunsun!"

7. "Eğer sen doğru söyleyenlerden isen neden bize melekleri getirmiyorsun!"

8. Biz melekleri ancak (kâfirlerin) hak (ettikleri azap) ile indiririz. O zaman da onlara mühlet verilmez.

9. Muhakkak ki (insanlar için bir öğüt ve hatırlatma olan bu) Zikri Biz indirdik ve muhakkak ki onu yine Biz koruyacağız.

10. (Resulüm!) Andolsun ki senden önceki topluluklara da (resuller) göndermiştik.

11. Onlara bir resul gelmeyedursun, mutlaka onunla alay ederlerdi.

12. İşte böylece Biz, o (inkârcılığ)ı (nefsinin hevâsına uyan) mücrimlerin kalplerine sokarız.

13. Evvelkilerin (helâkına dair Allah'ın) kanunu geçtiği hâlde onlar hâlâ o (resulümüze ve ona indirdiğimiz Kur'ân)a iman etmiyorlar.

14. Şayet onlara gökten bir kapı açsak ve onlar oraya çıkacak olsalardı,

15. (Yine de) "Mutlaka bizim gözlerimiz hayal görüyor, daha doğrusu biz büyülenmiş bir topluluğuz" derlerdi.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾
وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ
فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا
رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ
فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا
خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ
لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ
بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ
﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ
﴿٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ
مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ
بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ
فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

16. Andolsun ki Biz gökte burçlar yarattık ve bakanlar için onu süsledik.

17. Onu taşlanmış (ve kovulmuş) her şeytandan koruduk.

18. Ancak kulak hırsızlığı eden (gayb haberlerini dinlemeye çalışan şeytanlar) olursa onu da yakıcı bir ışık takip eder.

19. Yeryüzünü ise yaydık ve orada sabit dağlar yerleştirdik. Yine orada ölçülü (bir biçimde) her şeyden bitirdik.

20. Orada hem sizin için hem de sizin rızık vericileri olmadığınız kimseler (ve canlılar) için geçimlikler meydana getirdik.

21. Hiçbir şey yoktur ki onun hazineleri Bizim yanımızda olmasın ve Biz onu ancak belli bir ölçüye göre indiririz.

22. Biz, rüzgârları aşılayıcı olarak gönderdik ve gökten bir su indirdik de onunla sizi suladık. Yoksa o hazinelerin sahibi de siz değilsiniz.

23. Muhakkak ki hayat veren de öldüren de Biziz ve (her şeye gerçek) **Vâris** olan da (ancak) Biziz.

24. Andolsun ki Biz, sizden (iman ve ameliyle) öne geçenleri de biliriz ve yine andolsun ki Biz, sizden geri kalanları da (çok iyi) biliriz.

25. Şüphesiz **Rabb**in onları(n hepsini kıyamet günü bir araya) toplayacaktır; çünkü O, **Hakîm**'dir, **Alîm**'dir (her işinde hikmet ve hayır olan, her şeyi ve herkesi bilendir).

26. Andolsun ki Biz insanı, (pişmiş ve ses çıkaran) kuru bir çamurdan, şekillenmiş kara bir balçıktan yarattık.

27. Cinleri de daha önce (zerrelere) nüfuz eden ateşten yaratmıştık.

28. Hani **Rabb**in meleklere buyurmuştu ki: "Ben (pişmiş ve ses çıkaran) kuru bir çamurdan, şekillenmiş kara bir balçıktan bir beşer yaratacağım."

29. "Onu düzenleyip (ona bir şekil verdikten sonra) ona rûhumdan nefhettiğim (üflediğim) zaman hemen onun için secdeye kapanın!"

30. Bunun üzerine bütün melekler topluca secde ettiler.

31. Fakat (cinlerden olan) iblis hariç! O, secde edenlerle beraber olmadı (**Allah**'ın emrine uyup Âdem'e secde etmedi).

قَالَ يٰٓاِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُونَ مَعَ السّٰجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ
لَمْ اَكُنْ لِاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾
قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ
اِلٰى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِى اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾
قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾
قَالَ رَبِّ بِمَٓا اَغْوَيْتَنِى لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِى الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ
اَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ
عَلَىَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ اِنَّ عِبَادِى لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ اِلَّا
مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِينَ
﴿٤٣﴾ لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾ اِنَّ
الْمُتَّقِينَ فِى جَنّٰتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ اُدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ اٰمِنِينَ ﴿٤٦﴾
وَنَزَعْنَا مَا فِى صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ
مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ
﴿٤٨﴾ نَبِّئْ عِبَادِى اَنِّٓى اَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَاَنَّ عَذَابِى
هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰهِيمَ ﴿٥١﴾

32. (**Allah**) "Ey iblis! Sana ne oluyor da secde edenlerle beraber olmuyorsun?" buyurdu.

33. (iblis) "Ben (pişmiş ve ses çıkaran) kuru bir çamurdan, şekillenmiş kara bir balçıktan yarattığın bir beşere secde edecek değilim" dedi.

34-35. (**Allah**) "Öyleyse çık oradan; çünkü sen kovuldun ve şüphesiz (herkesin hesaba çekileceği) din gününe kadar lanet senin üzerinedir" buyurdu.

36. (iblis) "**Rabb**im! O hâlde (insanların) tekrar diriltilecekleri güne kadar bana mühlet ver!" dedi.

37-38. (**Allah**) "Haydi, sen vakti (yalnızca bizim tarafımızdan) bilinen güne (kıyamete) kadar mühlet verilenlerdensin" buyurdu.

39. (iblis) Dedi ki: "**Rabb**im! (İnsan secdeye layık olmadığı hâlde Âdem'e secde etmemi emretmekle beni azgınlığa mahkûm ettin) Öyle ise beni azgınlığa mahkûm etmene karşılık ben de yeryüzünde onlara (günahları) süsleyeceğim ve mutlaka onların hepsini (şaşırtıp yoldan çıkararak) azdıracağım!"

40. "Ancak onlardan ihlâslı kulların müstesna."

41. (**Allah**) Buyurdu ki: "İşte, sırât-ı mustakîm (Bana varan dosdoğru yol) budur."

42. "Muhakkak ki Benim kullarım üzerinde senin hiçbir hakimiyetin yoktur, ancak azgınlardan sana uyanlar müstesna."

43. Ve hiç şüphe yok ki cehennem onların hepsine vaad olunan yerdir.

44. Onun (farklı azaplar içeren) yedi kapısı vardır. Onlardan her kapı için (o kapının ehli olacak) bir grup ayrılmıştır.

45. Muhakkak ki (o gün) takvâ sahipleri (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) cennetlerde ve pınar başlarındadır.

46. (Onlara) "Oraya selam (ve selamet)le güven içinde girin!" (denilir).

47. Biz onların göğüslerindeki kini (ve bütün kötü hisleri) söküp attık, onlar artık (orada) kardeşler olarak tahtlar üzerinde karşılıklı otururlar.

48. Onlara orada hiçbir yorgunluk dokunmaz ve onlar oradan çıkarılacak da değillerdir.

49. (Resulüm!) Kullarıma haber ver ki muhakkak Ben, (evet) Ben **Ğafûr**'um, **Rahîm**'im (her türlü günahı mağfiret edenim, isimlerimde de fiillerimde de her zaman rahmetle tecelli edenim).

50. Bununla beraber muhakkak ki Benim azabım da (çok) elem verici (iç yakan) bir azaptır.

51. (Resulüm!) Onlara İbrâhîm'in (meleklerden olan) misafirlerinden de haber ver!

اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلٰمًا ؕ قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُوْنَ ﴿٥٢﴾ قَالُوْا
لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ عَلِيْمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ اَبَشَّرْتُمُوْنِىْ
عَلٰٓى اَنْ مَّسَّنِىَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُوْنَ ﴿٥٤﴾ قَالُوْا بَشَّرْنٰكَ
بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْقٰنِطِيْنَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَّقْنَطُ مِنْ رَّحْمَةِ
رَبِّهٖٓ اِلَّا الضَّآلُّوْنَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ
﴿٥٧﴾ قَالُوْٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ۙ ﴿٥٨﴾ اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ ؕ
اِنَّا لَمُنَجُّوْهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۙ ﴿٥٩﴾ اِلَّا امْرَاَتَهٗ قَدَّرْنَآ ۙ اِنَّهَا
لَمِنَ الْغٰبِرِيْنَ ۚ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَآءَ اٰلَ لُوْطِ ِۨالْمُرْسَلُوْنَ ۙ ﴿٦١﴾ قَالَ اِنَّكُمْ
قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ﴿٦٢﴾ قَالُوْا بَلْ جِئْنٰكَ بِمَا كَانُوْا فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ
﴿٦٣﴾ وَاَتَيْنٰكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿٦٤﴾ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ
مِّنَ الَّيْلِ وَاتَّبِعْ اَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ وَّامْضُوْا
حَيْثُ تُؤْمَرُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَآ اِلَيْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَ هٰٓؤُلَآءِ
مَقْطُوْعٌ مُّصْبِحِيْنَ ﴿٦٦﴾ وَجَآءَ اَهْلُ الْمَدِيْنَةِ يَسْتَبْشِرُوْنَ
﴿٦٧﴾ قَالَ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ ضَيْفِىْ فَلَا تَفْضَحُوْنِ ۙ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَلَا تُخْزُوْنِ ﴿٦٩﴾ قَالُوْٓا اَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٠﴾

Sizden hiç kimse ardına dönüp bakmasın ve emrolunduğunuz yere (doğru) gidin!"

66. Böylece Biz ona (Lût'a) şu hükmümüzü kesin olarak bildirdik: "Sabaha çıkarlarken onların ardı (soyları) kesilmiş (helâk olmuş) olacak."

67. Derken şehir halkı, (büyük bir) sevinçle (Lût'un evine) geldi.

68. (Lût onlara) Dedi ki: "Bunlar benim misafirlerimdir. Sakın beni utandırmayın!"

69. "Allah'a karşı takvâ sahibi olun ve beni rezil etmeyin!"

70. (Onlar ise) "Biz seni âlemlerden (her biri bir âlem olan insanların işlerine karışmaktan) men etmemiş miydik" dediler.

52. Hani onun yanına girdikleri zaman, "selam (senin üzerine olsun)" demişlerdi. (O da onlara hemen kızartılmış bir buzağı getirip ikram etti; ama onların yemediklerini görünce) "Gerçekten biz sizden çekiniyoruz" dedi.

53. (Melekler ise kendilerini tanıtarak) Dediler ki: "Korkma! Biz seni bilgin bir oğulla müjdeliyoruz."

54. (İbrâhîm) "Bana ihtiyarlık çökmesine rağmen beni müjdeliyor musunuz, beni neye dayanarak müjdeliyorsunuz" dedi.

55. (Melekler) "Seni hak ile müjdeliyoruz, sakın (Allah'ın rahmetinden) ümidini kesenlerden olma!" dediler.

56. (İbrâhîm) Dedi ki: "Rabbinin rahmetinden dalâlette olanlardan başka kim ümit keser?"

57. (Ve ekledi) "Ey resuller (Allah'ın elçileri)! (Başka) Ne göreviniz var" dedi.

58. (Onlar) Şöyle dediler: "Doğrusu biz, suçlu bir kavme (Lût kavmine, onları helâk etmek üzere) gönderildik."

59. "Ancak Lût ailesi hariç. Onların hepsini kurtaracağız."

60. "Yalnız (Lût'un) karısı müstesna, Biz onun geride (azaba uğrayacaklarla beraber) kalanlardan olmasını takdir ettik."

61. Derken elçiler Lût ailesine gelince,

62. (Lût onlara) "Hakikaten siz (buralarda pek) tanınmayan kimselersiniz" dedi.

63. (Onlar) Dediler ki: "Doğru, biz sana (kavminin) şüphe etmekte oldukları şeyi (azabı) getirdik."

64. "Ve sana (o azabı) hak ile getirdik. Muhakkak ki biz doğru söyleyenleriz."

65. "Sen gecenin bir kısmında aileni yola çıkar, sen de onların arkalarından yürü!

قَالَ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِىٓ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفِى سَكْرَتِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا
سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُقِيمٍ ﴿٧٦﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَاِنْ كَانَ اَصْحَابُ الْاَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾
فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحَابُ
الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ اٰيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
﴿٨١﴾ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا اٰمِنِينَ ﴿٨٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ
الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
﴿٨٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ
وَاِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ
الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِى وَالْقُرْاٰنَ
الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِنْهُمْ
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ
اِنِّى اَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

71. (Lût) "İşte kızlarım! Eğer (dediğiniz işi) yapacaksanız (onlarla evlenin)" dedi.

72. (Resulüm!) Senin ömrüne yemin olsun ki onlar, (şehvetten gözleri dönmüş hâlde) sarhoşlukları içinde bocalıyorlardı.

73. Nihayet güneş doğarken onları (helâk edici) o sayha yakalayıverdi.

74. Böylece oranın üstünü altına getirdik ve üzerlerine (sağanak hâlinde) çamurdan sertleşmiş taşlar yağdırdık.

75. Muhakkak ki bunda, ferasetli ol(up **Allah**'ın nûruyla bak)anlar için elbette ibretler vardır.

76. Ve şüphesiz o (şehrin kalıntıları) hâlâ mevcut olan bir yol üzerindedir.

77. Hakikaten bunda iman edenler için bir âyet (ibret ve delil) vardır.

78. (Şuayb'ın kavmi olan) Eyke halkı da gerçekten zalim kimselerdi.

79. Biz onlardan da intikam aldık. İkisi (Eyke ve Medyen halkının yaşadığı yerlerin harabeleri) de apaçık (gözler) ön(ün)dedir.

80. Andolsun, (Sâlih'in kavmi olan) Hicr halkı da resulleri(ni) yalanlamıştı.

81. Biz onlara âyetlerimizi (apaçık delil ve mucizelerimizi) vermiştik de onlardan yüz çevirmişlerdi.

82. Onlar, dağlardan emniyet içinde kalacakları evler yontuyorlardı.

83. (Gel gör ki) Onları da sabaha çıkarlarken (helâk edici) o sayha yakalayıverdi.

84. Kazanmakta oldukları şeyler (ve dağlarda yonttukları evler) de onlara hiçbir fayda sağlamadı.

85. (Resulüm!) Biz gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri ancak (bir) hak (ve hikmet) ile yarattık. Muhakkak ki o (kıyamet) saat(i) mutlaka gelecektir. Şimdilik sen onlara en güzel şekilde muamele et.

86. Şüphesiz ki senin **Rabb**in, (evet) O, **Hallâk**'tır, **Alîm**'dir (yarattığını yok edip yeni bir yaratılışla tekrar yaratan, her şeyi ve herkesi bilendir).

87. Andolsun ki Biz sana tekrarlanan yedi (âyetlik Fâtiha Sûresi'n)i ve Kur'ân-ı Azîm'i (yüce Kur'ân'ı) verdik.

88. Sakın o (kâfir)lerden bazı zümreleri faydalandırdığımız şeylere (mal ve servete) gözlerini dikme, onlar(ın yaptıkların)dan dolayı üzülme ve mü'minlere (rahmet) kanadını ger!

89. Ve de ki: "Muhakkak ki ben, (evet) ben, apaçık bir uyarıcıyım."

90. (Bu vahyi sana Biz indirdik, tıpkı onu önceden) Parça parça edenlere indirdiğimiz gibi.

اَلَّذِيْنَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِيْنَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٣﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٩٤﴾ اِنَّا كَفَيْنٰكَ الْمُسْتَهْزِءِيْنَ ﴿٩٥﴾ اَلَّذِيْنَ يَجْعَلُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّكَ يَضِيْقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُوْلُوْنَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِّنَ السّٰجِدِيْنَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَاْتِيَكَ الْيَقِيْنُ ﴿٩٩﴾

سُورَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَمَانٍ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَتٰٓى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ ۚ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١﴾ يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖٓ اَنْ اَنْذِرُوْٓا اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاتَّقُوْنِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۭ تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٣﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ﴿٤﴾ وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا ۚ لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ وَّمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيْهَا جَمَالٌ حِيْنَ تُرِيْحُوْنَ وَحِيْنَ تَسْرَحُوْنَ ﴿٦﴾

uyarmaları için kullarından dilediğine melekleri emrinden olan rûh (vahiy) ile indirir.

3. Gökleri ve yeri hak ile (O) yarattı. (Ve O, müşriklerin) Şirk koştuklarından yücedir.

4. İnsanı bir nutfeden (dökülen bir damla sudan, O) yarattı. Buna rağmen bir de bakarsın ki o, (nefsini şirk koşarak Bize) apaçık bir hasım kesilmiştir!

5. Hayvanları da O yarattı. Onlarda sizin için ısıtıcı (yünler, kürkler) ve birçok faydalar vardır. Onlardan (bir kısmını da) yersiniz.

6. Sizin için onlarda (ayrıca) akşamleyin (otlaktan) getirirken ve sabahleyin (otlağa) salıverirken bir güzellik (ve çekicilik) vardır.

91. (Onların ahlakında olan birtakım) Kimseler de (şimdi) Kur'ân'ı parça parça ayırdılar (ve ayırıyorlar).

92-93. Rabbine andolsun ki (kıyamet günü) onların hepsini yaptıklarından dolayı mutlaka sorguya çekeceğiz.

94. (Resulüm!) Şimdi sen, sana emrolunanı açıkça söyle ve (Allah'a şirk koşan) müşriklerden yüz çevir!

95. Muhakkak ki Biz, o (seninle ve âyetlerimizle) alay edenlere karşı sana yeteriz.

96. Onlar Allah ile beraber başka bir ilâh edinenlerdir. Onlar yakında (hakikati) bilecekler!

97. Andolsun, onların söylediklerinden dolayı gerçekten senin göğsünün daraldığını biliyoruz.

98. Sen şimdi Rabbini hamd ile tesbih et ve secde ed(erek her anda emrimize tabi ol)anlardan ol!

99. Ve sana yakîn (ölüm) gelinceye kadar Rabbine âbd ol(up kulluk et)!

16- Nahl SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 128 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Allah'ın emri(nden olan resul, vahiy ile hak olarak) gelmiştir. Artık onu(n sizi uyardığı kıyamet azabını) istemekte acele etmeyin. O (Allah) Subhân'dır (her türlü noksanlıktan münezzehtir) ve onların şirk koştuklarından yücedir.

2. (O) "Muhakkak ki Benden başka İlâh yoktur ve Bana karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)!" diye (insanları)

وَتَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بٰلِغِيهِ اِلَّا
بِشِقِّ الْاَنْفُسِ ؕ اِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۙ ۝٧ وَالْخَيْلَ
وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً ؕ وَيَخْلُقُ مَا
لَا تَعْلَمُونَ ۝٨ وَعَلَى اللّٰهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَآئِرٌ ؕ
وَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِينَ ۧ ۝٩ هُوَ الَّذِىٓ اَنْزَلَ
مِنَ السَّمَآءِ مَآءً لَّكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ
فِيهِ تُسِيمُونَ ۝١٠ يُنْۢبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ
وَالنَّخِيلَ وَالْاَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ؕ اِنَّ فِى ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝١١ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۙ
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِاَمْرِهٖ ؕ اِنَّ
فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۙ ۝١٢ وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ فِى الْاَرْضِ
مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ؕ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ۝١٣
وَهُوَ الَّذِى سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَاْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
وَّتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ
مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝١٤

7. Hem (bu hayvanlar, sizi ve) yüklerinizi öyle (uzak) beldelere taşır(lar) ki (onlar olmasaydı) oraya nefislerin(izin) ancak çok meşakkat çekmesiyle varabilirdiniz. Muhakkak ki **Rabb**iniz **Raûf**'tur, **Rahîm**'dir (kullarına karşı şefkatle muamele eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

8. O; atları, katırları ve eşekleri binmeniz ve (dünya hayatında) bir ziynet olsun diye (yarattı). (**Allah**, şu anda) Bilemeyeceğiniz daha nice (nakil vasıtası olacak) şeyleri yaratır.

9. Yolun doğrusu (sırât-ı mustakîm) **Allah**'a aittir. Yolun eğrisi de vardır. Eğer O dileseydi, elbette hepinizi hidâyete erdirirdi. (Ama O size tercih hakkı vermiştir.)

10. Gökten size bir su indiren (yine) O'dur. Ondan hem siz içersiniz hem de hayvanlarınızı otlattığınız bitkiler.

11. (**Allah**, bu) Su sayesinde sizin için ekinler, zeytinler, hurmalar, üzümler ve her çeşit meyvelerden bitirir. Muhakkak ki bunda (enine boyuna düşünüp) tefekkür eden bir kavim için elbette âyetler (ibret ve deliller) vardır.

12. O; geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı sizin hizmetinize vermiştir. Yıldızlar da O'nun emrine amadedir. Muhakkak ki bunda aklını kullanan bir kavim için âyetler (ibret ve deliller) vardır.

13. Yeryüzünde sizin için yarattığı rengarenk (ağaçlar, çiçekler ve) muhtelif şeyleri de (sizin için yaratan O'dur). Muhakkak ki bunda (düşünüp) öğüt alan bir kavim için elbette âyetler (ibret ve deliller) vardır.

14. İçinden taze et (balık) yemeniz ve takınacağınız (inci, mercan gibi) süs eşyası çıkarmanız için denizi emrinize veren de (yine) O'dur. Gemilerin orada (suları) yara yara gittiklerini görürsün. (Bütün bunlar) O'nun fazlından (rızkınızı) aramanız ve (nimetlerine) şükretmeniz içindir.

وَاَلْقٰى فِى الْاَرْضِ رَوَاسِىَ اَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَاَنْهٰرًا وَسُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۙ ١٥ وَعَلَامَاتٍ ۗ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ١٦
اَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ ۗ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ١٧ وَاِنْ تَعُدُّوا
نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ١٨ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ١٩ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۗ ٢٠ اَمْوَاتٌ غَيْرُ اَحْيَآءٍ ۚ
وَمَا يَشْعُرُونَ ۙ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۚ ٢١ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ ۚ فَالَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ
٢٢ لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۗ اِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ٢٣ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَآ اَنْزَلَ
رَبُّكُمْ ۙ قَالُوٓا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ۙ ٢٤ لِيَحْمِلُٓوا اَوْزَارَهُمْ
كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۙ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ
عِلْمٍ ۗ اَلَا سَآءَ مَا يَزِرُونَ ۚ ٢٥ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰيهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ٢٦

Muhakkak ki O, (büyüklük taslayıp) kibirlenenleri asla sevmez.

24. Onlara, "**Rabb**iniz ne indirdi?" denildiği zaman, "öncekilerin masallarını" derler.

25. Kıyamet gününde kendi günahlarını tam olarak taşımaları ve bilgisizce dalâlete düşürdükleri kimselerin günahlarından da bir kısmını yüklenmek için (böyle derler). Dikkat edin, yüklendikleri şey ne kötüdür!

26. (Resulüm!) Onlardan öncekiler de (resullerine) tuzak kurmuşlardı. Sonunda **Allah** da onların binalarını temellerinden söktü, üstlerindeki tavan da tepelerine çöktü. Bu azap onlara hiç ummadıkları bir yerden geldi.

15. O, yeryüzüne sizi sarsar diye sabit dağları, yolunuzu bulmanız için de nehirleri ve yolları yerleştirdi.

16. (O, sizin için) Daha nice alâmetler (yarattı). Bir de onlar yıldızlarla yollarını bulurlar (manen de her biri gökte bir yıldız gibi parlayan **Allah**'ın hidâyetçileriyle hidâyete ererler).

17. O hâlde (bunca şeyi sizin için) yaratan (**Allah**), (hiçbir şeyi) yaratamayan (putlar) gibi olur mu? Hâlâ düşünüp ibret almayacak mısınız!

18. **Allah**'ın (sadece üzerinizdeki) nimetini saymaya kalksanız onu sayamazsınız. Muhakkak ki **Allah** **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

19. Ve **Allah**, gizlediğinizi de açığa vurduğunuzu da bilir.

20. (Resulüm! Onların) **Allah**'ı bırakıp da (dua edip) yalvardıkları şeyler, hiçbir şey yaratamazlar; çünkü onlar (kendileri) yaratılmışlardır.

21. Onlar ölüdürler, diri değildirler. Ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.

22. İlâhınız **Vâhid** (sıfatlarında ve isimlerinde tek) olan **İlâh**'tır; fakat âhirete iman etmeyenler var ya, onların kalpleri (bütün bu hakikatlere karşı) inkârcıdır, kendileri de (**Allah**'a karşı) kibirlenen kimselerdir.

23. Hiç şüphesiz **Allah**, onların gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilir.

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَآءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تُشَٓاقُّونَ فِيهِمْ ۚ قَالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ
وَالسُّٓوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ۙ ﴿٢٧﴾ اَلَّذِينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ
ظَالِمِيٓ اَنْفُسِهِمْ ۖ فَاَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُٓوءٍ ۭ بَلٰٓى
اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا ۭ فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ
اتَّقَوْا مَاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۭ قَالُوا خَيْرًا ۭ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ
الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۭ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ ۭ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۙ
﴿٣٠﴾ جَنّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَٓاؤُنَ ۭ كَذٰلِكَ يَجْزِي اللّٰهُ الْمُتَّقِينَ ۙ ﴿٣١﴾ اَلَّذِينَ
تَتَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَ ۙ يَقُولُونَ سَلٰمٌ عَلَيْكُمُ ۙ ادْخُلُوا
الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ
الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ اَمْرُ رَبِّكَ ۭ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ
وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَاَصَابَهُمْ
سَيِّاٰتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٣٤﴾

27. Sonra (**Allah**) kıyamet günü onları rezil eder ve der ki: "Hakkında tartış(ıp o yüzden mü'minlere düşmanlık ederek, Bana şirk koş)tuğunuz ortaklarım (hani) nerede?" (O gün bu manzarayı gören ve) Kendilerine (**Allah** tarafından) ilim verilmiş olanlar ise derler ki: "Şüphesiz bugün rezillik ve kötülük kâfirlerin üzerinedir!"

28. Melekler, nefislerine zulmeden kimselerin canlarını aldıklarında onlar, "biz hiçbir kötülük yapmadık" diyerek (meleklere mecburen) teslim olurlar. (Melekler ise onlara şöyle derler) "Hayır! Şüphesiz ki **Allah**, sizin yaptıklarınızı en iyi bilendir."

29. "Haydi, içinde ebedi kalacağınız cehennemin kapılarından girin! Kibirlenenlerin yeri ne kötüdür!"

30. (**Allah**'a karşı) Takvâ sahibi olanlara (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlara), "**Rabb**iniz ne indirdi?" denildiğinde (ise onlar), "Hayır (iyilik ve güzelliğe dair her şeyi indirdi)" derler. Bu dünyada güzellik yapanlara güzellik vardır. Âhiret yurdu ise (onlar için) daha hayırlıdır. Takvâ sahiplerinin yurdu ne güzeldir!

31. Girecekleri o (yurt), zemininden ırmaklar akan Adn cennetleridir. Onlar için orada diledikleri her şey vardır. İşte **Allah**, takvâ sahiplerini (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanları) böyle mükâfatlandırır.

32. Melekler, onların canlarını tertemiz kimseler olarak alırken (onlara), "size selâm olsun. Yaptıklarınızdan dolayı cennete girin" derler.

33. (Kâfirler hâlâ iman etmek için) Kendilerine (ölüm) meleklerin(in) gelmesini veya **Rabb**lerinin (azap) emrinin gelmesini mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. **Allah** onlara zulmetmedi; fakat onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı.

34. Sonunda yaptıkları şeylerin kötülükleri onlara isabet etti ve alay etmekte oldukları (o azap) onları kuşatıverdi.

وَقَالَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهٖ
مِنْ شَيْءٍ نَّحْنُ وَلَآ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَيْءٍ ؕ
كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ ۝٣٥ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِى كُلِّ اُمَّةٍ رَّسُولًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ
حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ ؕ فَسِيرُوا فِى الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝٣٦ اِنْ تَحْرِصْ عَلٰى هُدٰيهُمْ فَاِنَّ
اللّٰهَ لَا يَهْدِى مَنْ يُّضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ۝٣٧ وَاَقْسَمُوا
بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ يَّمُوتُ ؕ بَلٰى وَعْدًا
عَلَيْهِ حَقًّا وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۙ ۝٣٨ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ
الَّذِى يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اَنَّهُمْ كَانُوا
كَاذِبِينَ ۝٣٩ اِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ اِذَآ اَرَدْنَاهُ اَنْ نَّقُولَ لَهٗ
كُنْ فَيَكُونُ ۝٤٠ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِى اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا
لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً ؕ وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ۙ ۝٤١ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝٤٢

lara beyan etmesi ve kâfir olanların da kendilerinin yalancılar olduklarını kesinkes bilmeleri için (Allah onları diriltecektir).

40. Muhakkak ki Biz, bir şeyi(n olmasını) dilediğimiz zaman ona sözümüz sadece, "ol" dememizdir. O da hemen oluverir.

41. Biz, zulme uğradıktan sonra Allah uğrunda hicret edenleri andolsun ki dünyada güzel bir şekilde yerleştireceğiz. (Onlar için) Âhiret mükâfatı ise elbette daha büyüktür. Ne olurdu (kâfirler bunu anlaya)bilselerdi!

42. Onlar, sabreden ve yalnız Rabblerine tevekkül eden kimselerdir.

35. Bir de (Allah'a) şirk koşanlar dediler ki: "Eğer Allah dileseydi ne biz ne de babalarımız O'ndan başka hiçbir şeye âbd ol(up kulluk et)mezdik. O(nun emri) olmadan hiçbir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Hâl böyleyken resuller üzerine apaçık tebliğden başka ne düşer!

36. Andolsun ki Biz "Allah'a âbd ol(up kulluk ed)in ve tâğuttan (Allah'ın dışındaki herhangi bir şeye kulluk etmekten) sakının" diye (nasihat etmeleri için) her ümmete bir resul gönderdik. Allah onlardan kimini (hidâyeti istemeleri sebebiyle) hidâyete erdirdi. Onlardan kiminin üzerine de (küfür ve şirklerinden dolayı) dalâlet hak oldu. Şimdi yeryüzünde dolaşın da (resullerimizi ve âyetlerimizi) yalanlayanların âkıbetinin nasıl olduğuna bir bakın!

37. (Resulüm!) Sen, onların hidâyete ermelerini ısrarla istesen de bil ki Allah, (küfür ve şirklerinden dolayı) dalâlette bıraktığı kimseyi hidâyete erdirmez. Onlar için (kıyamet günü) hiçbir yardımcı da yoktur.

38. (Çünkü o kâfirler), "Allah ölen bir kimseyi diriltmez" diye bütün çaba ve gayretleriyle Allah'a yemin ettiler. Bilakis (Allah onları diriltecektir ve bu, Allah'ın) üzerine aldığı hak bir vaaddir; fakat insanların çoğu (bunu) bil(ip idrak et)mezler.

39. Hakkında ihtilaf ettikleri şeyi on-

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوحِيٓ اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوٓا اَهْلَ
الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۗ وَاَنْزَلْنَآ
اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
﴿٤٤﴾ اَفَاَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ يَخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ الْاَرْضَ
اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ اَوْ يَاْخُذَهُمْ
فِى تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ اَوْ يَاْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوُّفٍ ۗ فَاِنَّ
رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَىْءٍ
يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَآئِلِ سُجَّدًا لِلّٰهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ
﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ مِنْ دَآبَّةٍ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوٓا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ
اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ ۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا ۗ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ
مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ
اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

سجدة

جزء ١٤

43. (Resulüm!) Biz senden önce de kendilerine vahyettiğimiz (yiğit) adamlardan başkasını (resul olarak) göndermedik. (Ey kâfirler!) Eğer bilmiyorsanız (o yiğit adamları ehl-i kitaptan ilim ve) zikir ehline sorun.

44. Biz (o resulleri kavimlerine) apaçık deliller (âyetler, mucizeler) ve kitaplarla (gönderdik). İnsanlara, kendilerine indirileni açıklayasın ve (düşünüp) tefekkür etsinler diye sana da (iman edenler için bir) zikir (olan bu Kur'ân)ı indirdik.

45. Şimdi (sana) kötülükle tuzak kuranlar, **Allah**'ın kendilerini yerin dibine geçirmeyeceğinden veya hiç ummadıkları bir yerden azabın kendilerine gelmeyeceğinden emin mi oldular?

46. Yahut onlar (dünyada) dönüp dolaşırlarken **Allah**'ın (azabının) kendilerini (ansızın) yakalayıvermesinden (emin mi oldular)? Onlar (**Allah**'ı) âciz bırakacak değillerdir.

47. Yahut da (o azabın) onları bir korku üzerinde yakalayıvermesinden (emin mi oldular)? (Eğer onlar tövbe ederlerse) Muhakkak ki **Rabb**iniz **Raûf**'tur, **Rahîm**'dir (kullarına karşı şefkatle muamele eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

48. (Onlar) **Allah**'ın yarattığı herhangi bir şeyi görmediler mi ki onun gölgeleri (dahi) küçülerek ve **Allah**'a secde ederek sağa sola döner.

49. (Unutmayın!) Göklerde olan ve yerde bulunan bütün canlılar ve melekler, (kibirlenip) büyüklük taslamadan (sadece) **Allah**'a secde ederler.

50. Onlar, (kudret ve azametiyle) üzerlerinde (hâkim) olan **Rabb**lerinden korkarlar ve kendilerine ne emrolunursa onu yaparlar.

51. **Allah** buyurdu ki: "İki ilâh edinmeyin! O ancak **Vâhid** (isimlerinde ve sıfatlarında tek) olan **İlâh**'tır. O hâlde (siz de) yalnız Benden korkun!"

52. Göklerde ve yerde ne varsa (hepsi) O'nundur, din (âbdiyet ve kulluk) da daima O'nadır. Hâl böyleyken siz, **Allah**'tan başkasından mı korkuyorsunuz?

53. Nimet olarak size ulaşan her ne varsa (o) **Allah**'tandır, dahası size bir zarar dokunduğu zaman da yalnız O'na yalvarır yakarırsınız.

54. Sonra sizden o zararı giderince içinizden bir grup hemen **Rabb**lerine şirk koşmaya başlar!

لِيَكْفُرُوا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ؕ فَتَمَتَّعُوْا ۫ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُوْنَ
لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ ؕ تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ
تَفْتَرُوْنَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَهٗ ۙ وَلَهُمْ مَّا يَشْتَهُوْنَ
﴿٥٧﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيْمٌ ۚ
﴿٥٨﴾ يَتَوَارٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوْٓءِ مَا بُشِّرَ بِهٖ ؕ اَيُمْسِكُهٗ
عَلٰى هُوْنٍ اَمْ يَدُسُّهٗ فِى التُّرَابِ ؕ اَلَا سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۚ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى ؕ وَهُوَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۚ ﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَّا تَرَكَ
عَلَيْهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ
اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُوْنَ
لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُوْنَ وَتَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى ؕ
لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ مُّفْرَطُوْنَ ﴿٦٢﴾ تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَآ
اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ
لَهُمُ الَّذِى اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٦٤﴾

55. (Onlar) Kendilerine verdiğimiz (nimetler)e nankörlük etmek için (böyle yaparlar). O hâlde (dünyada) bir süre daha faydalanın (bakalım), fakat yakında (buna karşılık hak ettiğiniz azabı) bil(ip gör)eceksiniz!

56. Bir de onlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden, (mahiyetini) bilmedikleri şeylere (putlara) bir pay ayırıyorlar. (Resulüm! De ki) **Allah**'a andolsun ki (O'na) iftira etmekte olduğunuz şeylerden mutlaka sorguya çekileceksiniz!

57. Onlar, kız (çocuk)ları(nı da) **Allah**'a isnâd ediyorlar. (Hâşâ!) O, **Subhân**'dır (bundan münezzehtir). Kendilerine ise arzu ettiklerini (yani erkek çocukları ayırıyorlar).

58. O kadar ki onlardan biri kız (çocuk)la müjdelendiği zaman yüzü kapkara kesilir ve (kahrından) yutkunur durur.

59. Kendisine verilen müjdenin (kendince) kötülüğünden dolayı kavminden gizlenir. Onu, aşağılık duygusu içinde yanında mı tutsun, yoksa toprağa mı gömsün (diye kara kara düşünür). Dikkat edin! Ne kadar da kötü hüküm veriyorlar!

60. Kötü sıfatlar, âhirete iman etmeyenler içindir. En yüce sıfatlar ise (yalnız) **E'Âlâ** olan **Allah**'a aittir; çünkü O, **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şerefin ve kudretin kendisine ait olduğu, her işinde hikmet ve hayır olan tek zattır).

61. Eğer **Allah**, insanları zulümleri yüzünden (hemen) cezalandırsaydı, (yeryüzü) üzerinde hiçbir canlı bırakmazdı; fakat onları belirlenmiş bir süreye kadar erteler. Ecelleri geldiği zaman ise ne bir an geri kalabilirler ne de bir an ileri gidebilirler.

62. Onlar hem kendilerinin hoşlarına gitmeyen şeyleri **Allah**'a isnat ederler hem de en güzel (âkıbetin) kendilerinin olduğunu anlatan dilleriyle yalan söylerler. Hiç şüphesiz onlar için (âhirette) sadece ateş vardır ve elbette onlar, (ateşin) öncüler(i)dir.

63. **Allah**'a andolsun ki senden önceki ümmetlere de (resuller) gönderdik; fakat şeytan onlara işlerini süslü gösterdi (de resullerimize iman etmediler). İşte o (şeytan), bugün (dünyada) onların velisidir ve onlar için (âhirette) elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

64. (Resulüm!) Biz bu Kitâb'ı sana, ancak (insanların) hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklayasın ve iman eden bir topluma bir hidâyet ve bir rahmet olsun diye indirdik.

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ
فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ۝٦٥ وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ؕ
نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهٖ مِنْۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَّدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا
لِّلشّٰرِبِيْنَ ۝٦٦ وَمِنْ ثَمَرٰتِ النَّخِيْلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ
سَكَرًا وَّرِزْقًا حَسَنًا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝٦٧ وَاَوْحٰى
رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذِىْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا وَّمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا
يَعْرِشُوْنَ ۙ۝٦٨ ثُمَّ كُلِىْ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ فَاسْلُكِىْ سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ؕ
يَخْرُجُ مِنْۢ بُطُوْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ فِيْهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ ؕ
اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝٦٩ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰىكُمْ ؕ
وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَىْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ
اللّٰهَ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ۝٧٠ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِى الرِّزْقِ ۚ فَمَا
الَّذِيْنَ فُضِّلُوْا بِرَآدِّىْ رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيْهِ
سَوَآءٌ ؕ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ۝٧١ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ
اَزْوَاجًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ وَحَفَدَةً وَّرَزَقَكُمْ
مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ؕ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُوْنَ ۙ۝٧٢

65. **Allah** gökten bir su indirdi de onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltti. Muhakkak ki bunda (resulümüzü) işiten bir kavim için âyetler (ibret ve deliller) vardır.

66. Kuşkusuz sizin için (süt veren) hayvanlarda da bir ibret vardır; zira size onların karınlarındaki fers (sindirilmiş gıda) ile kan arasından (süzülen), içenlerin boğazından kolayca geçen hâlis bir süt içiriyoruz.

67. Hurma ağaçlarının meyvelerinden ve üzümlerden de hem içki hem de güzel gıdalar edinirsiniz. Muhakkak ki bunda (yararlı ve zararlı olan iki zıt şeyin iç içe bulunmasında) aklını kullanan bir kavim için âyetler (ibret ve deliller) vardır.

68. **Rabb**in bal arısına vahyetti: "Dağlardan, ağaçlardan ve (insanların yaptıkları) çardaklardan (kovanlardan) kendine evler edin."

69. "Sonra her çeşit meyvelerden ye ve **Rabb**inin yollarında (hamd ederek ve) boyun eğerek yürü." Onların karınlarından çeşitli renklerde bir şerbet (bal) çıkar ki onda insanlar için bir şifa vardır. Muhakkak ki bunda (enine boyuna düşünüp) tefekkür eden bir kavim için âyetler (ibret ve deliller) vardır.

70. **Allah** sizi yarattı sonra sizi vefat ettirir. İçinizden kimileri de ömrün en düşkün çağına ulaştırılır. Hatta öyle ki bilirken hiçbir şey bilmez olur. Muhakkak ki **Allah** **Alîm**'dir, **Kadîr**'dir (her şeyi, herkesi bilen ve kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

71. **Allah**, rızık konusunda kiminizi kiminizden üstün kıldı. Üstün kılınanlar, rızıklarını ellerinin altındakilere vermezler ki rızıkta hepsi eşit olsunlar. Hâl böyle iken onlar **Allah**'ın nimetini inkâr mı ediyorlar?

72. **Allah** size kendi nefislerinizden eşler verdi, eşlerinizden de sizin için oğullar ve torunlar var etti ve sizi temiz şeylerden rızıklandırdı. Durum böyleyken onlar (hâlâ) bâtıla inanıp **Allah**'ın (üzerlerindeki) nimetini inkâr mı ediyorlar?

وَيَعۡبُدُونَ مِنۡ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمۡلِكُ لَهُمۡ رِزۡقًا
مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ شَيۡـًٔا وَّلَا يَسۡتَطِيعُونَ ۝٧٣
فَلَا تَضۡرِبُوا لِلّٰهِ الۡاَمۡثَالَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَعۡلَمُ وَاَنۡتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ۝٧٤
ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبۡدًا مَّمۡلُوكًا لَّا يَقۡدِرُ عَلٰى شَىۡءٍ وَّمَنۡ
رَّزَقۡنٰهُ مِنَّا رِزۡقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنۡفِقُ مِنۡهُ سِرًّا وَّجَهۡرًا ؕ
هَلۡ يَسۡتَوٗنَ ؕ اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ ؕ بَلۡ اَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ۝٧٥ وَضَرَبَ
اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلَيۡنِ اَحَدُهُمَاۤ اَبۡكَمُ لَا يَقۡدِرُ عَلٰى شَىۡءٍ وَّهُوَ
كَلٌّ عَلٰى مَوۡلٰىهُ ۙ اَيۡنَمَا يُوَجِّهۡهُ لَا يَاۡتِ بِخَيۡرٍ ؕ هَلۡ يَسۡتَوِىۡ
هُوَ ۙ وَمَنۡ يَّاۡمُرُ بِالۡعَدۡلِ ۙ وَهُوَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسۡتَقِيۡمٍ ۝٧٦
وَلِلّٰهِ غَيۡبُ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ وَمَاۤ اَمۡرُ السَّاعَةِ اِلَّا
كَلَمۡحِ الۡبَصَرِ اَوۡ هُوَ اَقۡرَبُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ
۝٧٧ وَاللّٰهُ اَخۡرَجَكُمۡ مِّنۡۢ بُطُوۡنِ اُمَّهٰتِكُمۡ لَا تَعۡلَمُوۡنَ شَيۡـًٔا ۙ
وَّجَعَلَ لَكُمُ السَّمۡعَ وَالۡاَبۡصَارَ وَالۡاَفۡـِٕدَةَ ۙ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُوۡنَ
۝٧٨ اَلَمۡ يَرَوۡا اِلَى الطَّيۡرِ مُسَخَّرٰتٍ فِىۡ جَوِّ السَّمَآءِ ؕ
مَا يُمۡسِكُهُنَّ اِلَّا اللّٰهُ ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوۡمٍ يُّؤۡمِنُوۡنَ ۝٧٩

(kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

78. Siz hiçbir şey bilmezken **Allah** sizi analarınızın karnından çıkardı. Şükredesiniz diye size kulaklar, gözler ve gönüller verdi.

79. (Peki bu söylediklerimizi inkâr edenler) Göğün boşluğunda (uçmaları için **Allah**'ın) emrine boyun eğdirilmiş kuşları görmediler mi? Onları (o boşlukta) **Allah**'tan başkası tutamaz. Muhakkak ki bunda iman eden bir kavim için âyetler (ibret ve deliller) vardır.

73. Onlar, **Allah**'ı bırakıp da kendilerine göklerden ve yerden hiçbir rızık sağlayamayan ve buna güçleri de yetmeyen şeylere âbd olu(p kulluk edi)yorlar.

74. Artık (onun kendini vasıflandırmadığı şekillerde) **Allah**'a, (şanına uymayan) benzetmeler yapmaya kalkmayın; çünkü **Allah** bilir, siz ise bilmezsiniz.

75. **Allah**, hiçbir şeye gücü yetmeyen, başkasının malı olmuş bir köle ile katımızdan kendisine verdiğimiz güzel rızıktan gizli ve açık olarak harcayan (hür) bir kimseyi misal verir. Bunlar hiç eşit olurlar mı? Hamd **Allah**'a mahsustur; fakat onların çoğu (bunu) bilmezler.

76. **Allah**, şu iki adamı da misal verir; onlardan biri dilsizdir, hiçbir şeye gücü yetmez ve o, efendisine (sadece) bir yüktür. Onu nereye gönderse bir hayır getirmez. Şimdi, bu adamla, sırât-ı mustakîm (dosdoğru bir yol) üzerinde olan ve adaleti emreden kimse hiç eşit olur mu?

77. Göklerin ve yerin gaybı yalnız **Allah**'a aittir. (Kıyamet) Saatin(in) emri ise ancak bir göz açıp kapama gibi veya daha yakındır. Muhakkak ki **Allah** her şeye **Kadîr**'dir

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْۢ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَّجَعَلَ لَكُمْ
مِنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
اِقَامَتِكُمْ ۙ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَآ اَثَاثًا
وَّمَتَاعًا اِلٰى حِينٍ ﴿٨٠﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّمَّا خَلَقَ ظِلٰلًا
وَّجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَّجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ
تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَاْسَكُمْ ۭ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهٗ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلٰغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
وَاَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ
شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
﴿٨٤﴾ وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا
هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا شُرَكَآءَهُمْ قَالُوا
رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ ۚ
فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ۚ ﴿٨٦﴾ وَاَلْقَوْا
اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذِ ِۨالسَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

80. **Allah**, evlerinizi sizin için bir huzur ve sükûn yeri yaptı ve sizin için hayvanların derilerinden gerek göç gününüzde (yolculukta), gerekse konaklama gününüzde (konakladığınız zaman), kolayca taşıyacağınız hafif evler (çadırlar), yünlerinden, tüylerinden ve kıllarından bir süreye kadar (faydalanacağınız giyimlik ve döşemelik) eşyalar ve bir ticaret malı meydana getirdi.

81. **Allah**, yarattıklarından sizin için gölge(lik)ler yaptı. Dağlarda da sizin için barınaklar var etti. Sizi sıcaktan koruyacak elbiseler ve savaşta sizi koruyacak elbiseler (zırhlar yapma imkân ve becerisini) verdi. İşte böylece (**Allah**), Müslüman olmanız için üzerinizdeki nimetini tamamlar.

82. (Resulüm!) Buna rağmen (kâfirler) yine de (âyetlerimizden) yüz çevirirlerse artık sana düşen; ancak apaçık bir tebliğdir.

83. Onlar **Allah**'ın nimetinin farkındadırlar; fakat onu inkâr ederler; çünkü onların çoğu kâfirdir.

84. Her ümmetten bir şahid çıkaracağımız gün artık ne kâfirler(in konuşmaların)a izin verilir ne de (yaptıklarından dolayı) özür dilemeleri kabul edilir.

85. (Hem kendilerine hem de başkalarına) Zulmedenler azabı gördüklerinde artık (o azap) onlardan ne hafifletilir ne de onlara göz açtırılır.

86. (O gün **Allah**'a) Şirk koşanlar, şirk koştukları şeyleri gördükleri zaman derler ki: "**Rabb**imiz! İşte bunlar, Seni bırakıp da (kendilerine dua edip) yalvardığımız ortaklarımızdır." Bunun üzerine (onlar da), "şüphesiz ki siz yalancı kimselersiniz!" diyerek bu sözle onlara laf atarlar.

87. O gün (müşrikler, mecburen) **Allah**'a teslim olurlar ve (**Allah**'a şirk koşarak) iftira ettikleri şeyler de kendilerinden sapmış (kaybolup gitmiş)tir.

اَلَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا
فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ
فِى كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا
عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ ؕ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَىْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُ
بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِيتَآئِ ذِى الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى
عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْىِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
﴿٩٠﴾ وَاَوْفُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ اِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْاَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللّٰهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِى نَقَضَتْ غَزْلَهَا
مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ اَنْكَاثًا ؕ تَتَّخِذُونَ اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ
اَنْ تَكُونَ اُمَّةٌ هِىَ اَرْبٰى مِنْ اُمَّةٍ ؕ اِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللّٰهُ
بِهٖ ؕ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ
يَشَآءُ وَيَهْدِى مَنْ يَشَآءُ ؕ وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

parak ipliğini sağlamca büktükten sonra çözüp bozan (kadın) gibi olmayın! **Allah**, bununla sizi ancak imtihan eder. Hakkında ihtilafa düşmekte olduğunuz şeyleri ise kıyamet gününde mutlaka size açıklayacaktır.

93. **Allah** dileseydi hepinizi bir tek ümmet kılardı; fakat O, dilediğini (küfründe inat edeni) dalâlette bırakır, dilediğini (hidâyeti isteyeni) de hidâyete erdirir. Şüphesiz ki (hepiniz kıyamet gününde) yaptığınız şeylerden sorguya çekileceksiniz!

88. (Resulümüzü ve âyetlerimizi) İnkâr edip (insanları) **Allah** yolundan alıkoyanlar var ya, (işte o gün) fesad çıkarmaları sebebiyle onların da azaplarını kat kat arttırırız.

89. (Resulüm!) O gün her ümmetin içinden kendilerine birer şahid çıkaracağız ve seni de hepsinin üzerine şahid olarak getireceğiz. Biz bu Kitâb'ı sana, her şey için bir açıklama ve Müslümanlar için bir hidâyet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik.

90. Muhakkak ki **Allah**; adaleti, ihsan etmeyi ve akrabaya (ikram edip) vermeyi emreder; aşırılığı, çirkin işleri ve azgınlığı da yasaklar. O, tezekkür edesiniz (düşünüp öğüt alasınız) diye size nasihat ediyor.

91. **Allah**'a karşı verdiğiniz (âbd olma) sözü(nü) yerine getirin! (Ayrıca) Antlaşma yaptığınız zaman da **Allah**'ı üzerinize **Kefîl** tutarak sağlamlaştırdıktan sonra yeminleri(nizi) bozmayın! Muhakkak ki **Allah**, yaptıklarınızı bilir.

92. Bir ümmet, diğer bir ümmetten (sayıca ve malca) daha çoktur diye yeminlerinizi aranızda bir aldatma ve fesad sebebi ya-

وَلَا تَتَّخِذُوٓا اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ
بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّٓوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ
اللّٰهِ ۚ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا ۭ اِنَّمَا عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ ۭ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ
صَبَرُٓوا اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ
صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً
طَيِّبَةً ۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
﴿٩٧﴾ فَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ
﴿٩٨﴾ اِنَّهٗ لَيْسَ لَهٗ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ اِنَّمَا سُلْطٰنُهٗ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهٗ
وَالَّذِينَ هُمْ بِهٖ مُشْرِكُونَ ۚ ﴿١٠٠﴾ وَاِذَا بَدَّلْنَآ اٰيَةً مَّكَانَ اٰيَةٍ ۙ
وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُٓوا اِنَّمَآ اَنْتَ مُفْتَرٍ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهٗ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ
لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

94. Yeminlerinizi aranızda bir aldatma ve fesad sebebi yapmayın! Sonra (İslam'da) sebat etmişken ayağınız kayar da (insanları) **Allah** yolundan alıkoymanız sebebiyle (dünyada bu) kötülüğü(n cezasını) tadarsınız. Sonra da sizin için (âhirette) büyük bir azap vardır.

95. **Allah**'a verdiğiniz (O'na âbd olacağınıza dair) sözü (dünya malı gibi) az bir pahaya satmayın! Eğer (idrak ede)bilirseniz, şüphesiz ki **Allah** katında olan sizin için daha hayırlıdır.

96. Sizin yanınızdaki (dünya malı) tükenir, **Allah** katında olan ise bâkidir. Elbette sabredenlere de (kıyamet günü) yapmakta olduklarının en güzeliyle mükâfatlarını veririz.

97. Erkek veya kadın, kim mü'min olarak sâlih bir amel işlerse onu mutlaka (dünyada) temiz (ve hoş) bir hayat ile yaşatırız ve elbette (kıyamet günü) yapmakta olduklarının en güzeli ile onları mükâfatlandırırız.

98. Kur'ân okuduğun zaman o kovulmuş şeytandan (sadece dilinle değil, boyun bükmüş bir gönülle) **Allah**'a sığın!

99. Aslında iman edip yalnız **Rabb**lerine tevekkül edenler üzerinde o (şeytan)ın hiçbir hakimiyeti yoktur.

100. Onun hakimiyeti, ancak onu dost edinenlere ve onunla (birlikte **Allah**'a) şirk koşanlaradır.

101. Biz (geçmiş kitaplardaki) bir âyetin yerine (bu Kur'ân ile) başka bir âyeti getirdiğimiz zaman -ki **Allah** neyi indireceğini çok iyi bilir- (kâfirler) "sen ancak bir iftiracısın (bu sözleri kendin uydurup **Allah**'a isnad ediyorsun)" dediler. Hayır, onların çoğu (**Allah**'ın bunu neden yaptığını) bilmezler.

102. (Resulüm!) De ki: "Onu, Rûhu'l-Kudüs (olan Cebrail), iman edenlere sebat vermek, Müslümanları hidâyete erdirmek ve onlara müjde vermek için **Rabb**in katından hak olarak indirdi."

وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُولُونَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ ؕ
لِسَانُ الَّذِى يُلْحِدُونَ اِلَيْهِ اَعْجَمِىٌّ وَهٰذَا لِسَانٌ
عَرَبِىٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾ اِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ۙ
لَا يَهْدِيهِمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ اِنَّمَا يَفْتَرِى
الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ اِيمَانِهٖٓ
اِلَّا مَنْ اُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْاِيمَانِ وَلٰكِنْ مَنْ
شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللّٰهِ ۚ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ
الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ
وَسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾
لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ اِنَّ
رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
وَصَبَرُٓوا ۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۧ ﴿١١٠﴾

lerdir ve işte onlar gâfillerin ta kendileridir.

109. Hiç şüphe yok ki âhirette de hüsrana uğrayanlar (yine) onlardır.

110. Buna karşılık şüphesiz **Rabb**in, eziyete uğratıldıktan sonra hicret edip ardından da sabrederek (mallarıyla ve canlarıyla) cihad edenlerin yanındadır. Muhakkak ki senin **Rabb**in (bütün) bunlardan sonra (o mü'minler için) **Ğafûr** (ve) **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

103. Andolsun ki Biz onların, "(Kur'ân'ı) ona ancak bir insan öğretiyor" dediklerini biliyoruz. (Hâlbuki o) Kastettikleri kimsenin dili yabancıdır. Bu (Kur'ân) ise apaçık Arapça bir dil(le indirilmiş)tir.

104. Muhakkak ki **Allah**'ın âyetlerine iman etmeyenleri, **Allah** hidâyete erdirmez ve onlar için elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

105. Ancak **Allah**'ın âyetlerine iman etmeyenler, (**Allah** hakkında) yalan uydurup iftira eder. İşte onlar, yalancıların ta kendileridir.

106. Kalbi iman ile mutmain olduğu hâlde (inkâra) zorlanan müstesna, kim iman ettikten sonra **Allah**'ı inkâr eder ve böylece kim göğsünü küfre açarsa işte **Allah**'ın gazabı onların üzerine iner ve onlar için büyük bir azap vardır.

107. Bu (azap), onların dünya hayatını âhirete göre daha çok sevmelerinden (ve tercih etmelerinden) dolayıdır. Muhakkak ki **Allah** kâfirler topluluğunu hidâyete erdirmez.

108. İşte onlar (küfürleri sebebiyle) **Allah**'ın; kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimse-

يَوْمَ تَاْتِى كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَّفْسِهَا وَتُوَفّٰى كُلُّ
نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا
قَرْيَةً كَانَتْ اٰمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَّاْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ
مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِاَنْعُمِ اللّٰهِ فَاَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الْجُوعِ
وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ
مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾
فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۖ وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ
اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ
وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَآ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ
غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا
لِمَا تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هٰذَا حَلَالٌ وَّهٰذَا حَرَامٌ
لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ۗ اِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ
الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۘ ﴿١١٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ۖ وَّلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ
﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

111. O (mahşer) gün(ü ki) herkes gelir, kendi canı(nı cehennemden kurtarmak) için uğraşır ve herkese yaptığının karşılığı tastamam ödenir, onlara asla zulmedilmez.

112. **Allah** (size, şöyle) bir memleketi misal verir; (bu memleket) güven ve huzur içinde idi, ona rızkı her yerden bol bol geliyordu. Sonra (oranın halkı) **Allah**'ın nimetlerine nankörlük ettiler. **Allah** da onlara yaptıklarından ötürü açlık ve korku elbisesini (giydirerek böyle bir azap) tattırdı.

113. Andolsun ki onlara kendi içlerinden bir resul geldi de onu yalanladılar. Bunun üzerine, onlar (kendi nefislerine ve insanlara) zulmederlerken azap onları yakalayıverdi.

114. Artık **Allah**'ın sizi, helâl (ve) temiz olarak rızıklandırdığı şeylerden yiyin ve eğer yalnız O'na (âbd olup) kulluk ediyorsanız **Allah**'ın nimet(ler)ine şükredin.

115. (**Allah**) Size sadece ölüyü, kanı, domuz etini ve **Allah**'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvanın etini yemey)i haram kıldı. Ancak (başkasının hakkına) saldırmamak ve sınırı aşmamak üzere kim de (bunlardan yemek) zorunda kalırsa (bilsin ki) muhakkak **Allah** **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

116. Kendi dillerinizle uydurduğunuz asılsız nitelemelere dayanarak, "bu helâldir, şu da haramdır" demeyin; çünkü **Allah** hakkında yalan uydurup (O'na) iftira etmiş olursunuz. Şüphesiz ki **Allah** hakkında yalan uydurup (O'na) iftira edenler asla felaha (kurtuluş ve saadete) eremezler.

117. (Böyle yapanların dünyada kazandıkları) Az bir menfaattir. (Âhirette ise) Onlar için elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

118. (Resulüm!) Sana anlattıklarımızı önceden Yahudi olanlara da (anlatmış ve onlara da) haram kılmıştık. Biz onlara zulmetmedik; fakat onlar (âyetlerimizi inkâr ederek ve resullerimizi yalanlayarak) kendi nefislerine zulmettiler.

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
ذٰلِكَ وَاَصْلَحُٓوا ۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۧ
﴿١١٩﴾ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِلّٰهِ حَنِيفًا ۭ وَلَمْ يَكُ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۙ ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِاَنْعُمِهِ ۭ اِجْتَبٰىهُ وَهَدٰىهُ اِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾ وَاٰتَيْنٰهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۭ وَاِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ
لَمِنَ الصّٰلِحِينَ ۭ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ
اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا ۭ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ اِنَّمَا جُعِلَ
السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ ۭ وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٢٤﴾ اُدْعُ اِلٰى سَبِيلِ
رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ
اَحْسَنُ ۭ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾ وَاِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهٖ ۭ
وَلَىِٕنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصّٰبِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ
اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ
﴿١٢٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَّالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

kak ki senin **Rabb**in, yolundan sapanı da en iyi bilendir, hidâyette olanı da en iyi bilendir.

126. Eğer (size eziyet edenlere bir) ceza verecekseniz, size yapılan azabın benzeriyle (onlara) ceza verin; ama sabrederseniz elbette bu, sabredenler için daha hayırlıdır.

127. (Resulüm! Sen) Sabret! Senin sabrın da ancak **Allah** iledir. Onlar(ın yaptıkların)dan dolayı mahzun olma, tuzaklarından dolayı da sıkıntı duyma!

128. Çünkü **Allah**, takvâ sahibi olanlarla (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlarla) ve muhsinlerle (güzellik yapıp güzel olanlarla) beraberdir.

119. Buna karşılık şüphesiz **Rabb**in, cehaletle kötülük yapan sonra da bunun ardından tövbe edip (nefsini) ıslah edenleri (mağfiret edecektir). Muhakkak ki senin **Rabb**in bu (samimi hâlleri)nden sonra (o mü'minler için) **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

120. Hiç şüphe yok ki İbrâhîm, **Allah**'a itaat eden, (hakka yönelmiş) Hanîf olan (tüm güzellikleri kendinde toplamış başlı başına) bir ümmet idi ve o, müşriklerden değildi.

121. O'nun nimetlerine şükrediciydi; çünkü (**Allah**) onu seçmiş ve sırât-ı mustakîme (dosdoğru olan yoluna) hidâyet etmişti.

122. Biz ona dünyada güzellik verdik. Muhakkak ki o, âhirette de sâlihlerdendir.

123. Sonra da sana, "(hakka yönelmiş) hanîf olan İbrâhîm'in dinine tabi ol! Çünkü o müşriklerden değildi" diye vahyettik.

124. Cumartesi (günü çalışma yasağı) ancak onun (İbrâhîm'in dini) hakkında ihtilafa düşen (Yahudi)lere (yasak) kılındı. Muhakkak ki **Rabb**in, kıyamet günü onların ihtilafa düştükleri şeyler hakkında aralarında hüküm verecektir.

125. (Resulüm!) Sen **Rabb**inin yoluna hikmet ve güzel nasihatle davet et ve onlarla (sana yaraşır bir biçimde) en güzel şekilde mücadele et! Muhak-

سُورَةُ الْاِسْرَآءِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِىٓ اَسْرٰى بِعَبْدِهٖ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِى بَارَكْنَا حَوْلَهٗ لِنُرِيَهٗ مِنْ اٰيَاتِنَا ۭ اِنَّهٗ هُوَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ وَاٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى
لِبَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ اَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِى وَكِيلًا ۝ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا
مَعَ نُوحٍ ۭ اِنَّهٗ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ۝ وَقَضَيْنَآ اِلٰى بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ
فِى الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِى الْاَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا
۝ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ اُولٰىهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَآ اُولِى بَاْسٍ
شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ ۭ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ۝ ثُمَّ رَدَدْنَا
لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَاَمْدَدْنَاكُمْ بِاَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ
اَكْثَرَ نَفِيرًا ۝ اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ وَاِنْ اَسَاْتُمْ
فَلَهَا ۭ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ لِيَسُۗـُٔوْا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ۝

17- İsrâ SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 111 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Kendisine âyetlerimizden (bir kısmını) göstermek için kulu (Muhammed)i bir gece Mescid-i Harâm'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren (**Allah**), **Subhân**'dır (her türlü noksanlıktan münezzehtir). Muhakkak ki O, **Semî**'dir, **Basîr**'dir (her şeyi, herkesi işiten ve gizli, açık her şeyi görendir).

2. Biz, Mûsâ'ya kitabı (Tevrât'ı) verdik ve onu İsrâîloğulları için bir hidâyet (vesilesi) kıldık. (Bir de onlara dedik ki) "Sakın benden başka bir **Vekîl** edinmeyin!"

3. (Ey) Nûh ile birlikte (gemide) taşıdığımız kimselerin nesli (olan insanlar)! Şüphesiz ki o (Nûh) çok şükreden bir kuldu.

4. Biz, kitapta (Tevrât'ta) İsrâîloğulları'na, "sizler yeryüzünde muhakkak iki defa fesad çıkaracaksınız ve büyük bir kibre kapılarak böbürleneceksiniz" diye hükmettik (bildirdik).

5. Bunlardan ilkinin zamanı gelince üzerinize güçlü, kuvvetli kullarımızı (sizi cezalandırmak için) gönderdik. Bunlar, evlerin arasında dolaşarak (sizi) aradılar. Bu, yapılması gereken bir vaaddi.

6. Sonra onlara karşı size tekrar (galibiyet ve zafer) verdik ve sizi mallarla, oğullarla destekledik ve sayınızı daha da çoğalttık.

7. Eğer güzellik ederseniz kendinize güzellik etmiş olursunuz, eğer kötülük ederseniz o da aleyhinizedir. İkinci (bozgunculuğun) zamanı gelince (ise), yüzünüzü kara etsinler, daha önce girdikleri gibi yine Mescid'e (Süleymân Mâbedi'ne) girsinler ve ellerine geçirdikleri her şeyi imha edip yok etsinler (diye başınıza yine birtakım kulları musallat ettik).

عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْ ۚ وَاِنْ عُدْتُّمْ عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكٰفِرِيْنَ حَصِيْرًا ۝٨ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِيْ لِلَّتِيْ هِيَ اَقْوَمُ
وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيْرًا ۙ
۝٩ وَّاَنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۚ ۝١٠
وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَآءَهٗ بِالْخَيْرِ ۭ وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُوْلًا
۝١١ وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَآ اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَآ اٰيَةَ
النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ
وَالْحِسَابَ ۭ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنٰهُ تَفْصِيْلًا ۝١٢ وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنٰهُ
طٰۗىِٕرَهٗ فِيْ عُنُقِهٖ ۭ وَنُخْرِجُ لَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كِتٰبًا يَّلْقٰىهُ مَنْشُوْرًا ۝١٣
اِقْرَاْ كِتٰبَكَ ۭ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيْبًا ۝١٤ مَنِ اهْتَدٰى
فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۭ وَلَا تَزِرُ
وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۭ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِيْنَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُوْلًا ۝١٥
وَاِذَآ اَرَدْنَآ اَنْ نُّهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِيْهَا فَفَسَقُوْا فِيْهَا فَحَقَّ
عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنٰهَا تَدْمِيْرًا ۝١٦ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ
مِنْۢ بَعْدِ نُوْحٍ ۭ وَكَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيْرًۢا بَصِيْرًا ۝١٧

te düşerse ancak kendi aleyhine dalâlete düşmüş olur. (O gün) Hiçbir (günah) yüklenici, başkasının (günah) yükünü yüklenemez. Biz, bir resul göndermedikçe (kimseye) azap edici değiliz.

16. Biz bir memleketi helâk etmek istediğimizde oranın (varlık içinde) sefahate dalmış olanlarına (gönderdiğimiz resule itaat etmelerini) emrederiz, buna rağmen onlar orada fâsıklık yaparlarsa işte o memlekete (azap) söz(ü) hak olur, Biz de orayı bir yıkılışla darmadağın ederiz.

17. Biz Nûh'tan sonra da nice nesilleri helâk ettik. Kullarının günahlarından haberdar ve (onları) görücü olarak Rabbin yeter!

8. (Eğer tövbe ederseniz) Umulur ki Rabbiniz size merhamet eder. Eğer siz (yine sözünüzden) dönerseniz, Biz de (sizi cezalandırmaya) döneriz ve Biz cehennemi kâfirler için (çıkışı olmayan) bir hisar kıldık.

9. Muhakkak ki bu Kur'ân kıvamında olmaya (yaratılışta Allah'ın takdir ettiği gibi sizi kâmil insan olma makamına) hidâyet eder ve sâlih ameller işleyen mü'minlere de kendileri için büyük bir mükâfat olduğunu müjdeler.

10. Âhirete iman etmeyenlere de onlar için elem verici (iç yakan) bir azap hazırladığımızı (haber verir).

11. İnsan hayra dua eder gibi (kendi yararına olduğunu zannederek yalvara yakara) şerre dua eder ve (duasının hemen kabul olmasını ister; çünkü) insan çok acelecidir.

12. Biz, geceyi ve gündüzü (kudretimizin delili olan) iki âyet kıldık. Hem Rabbinizin lütfundan aramanız hem de yılların sayısını ve hesabı(nı) bilmeniz için gece âyetini silip (yerine eşyayı) gösterici gündüz âyetini getirdik. Biz, her şeyi ayrıntılı olarak açık açık beyan ettik.

13. Biz her insanın kuşunu (kazandığı amelini) onun boynuna astık ve kıyamet günü (bunu) onun için açılmış bulacağı bir kitap olarak (karşısına) çıkarırız.

14. (O gün ona denir ki) "Kitabını oku! Bugün hesap sorucu olarak sen kendine yetersin."

15. Kim hidâyete ererse ancak kendisi için hidâyete ermiş olur, kim de dalâle-

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَآءُ لِمَنْ نُرِيدُ
ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلٰيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ اَرَادَ
الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ
مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُمِدُّ هٰٓؤُلَآءِ وَهٰٓؤُلَآءِ مِنْ عَطَآءِ رَبِّكَ ۚ
وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ ۚ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَاَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾
لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا ﴿٢٢﴾ وَقَضٰى
رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوٓا اِلَّآ اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ اِمَّا يَبْلُغَنَّ
عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَآ اَوْ كِلٰهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَآ اُفٍّ
وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ
الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِى صَغِيرًا ۚ
﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا فِى نُفُوسِكُمْ ۚ اِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَاِنَّهُ
كَانَ لِلْاَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ
وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُٓوا
اِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ ۚ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

18. Her kim acele olanı (dünyayı) isterse ona orada dilediğimiz şeyi istediğimiz kadar hemen verir sonra da ona cehennemi (yurt) kılarız. (O) Kınanmış ve kovulmuş olarak oraya girer.

19. Kim de âhireti ister ve bir mü'min olarak ona layık bir çaba ve gayretle çalışırsa işte onların çalışmaları teşekküre layıktır (**Allah** katında makbuldür).

20. Hepsine, onlara da bunlara da (dünyayı isteyenlere de âhireti isteyenlere de) **Rabb**inin ihsanından (istediklerini) veririz. **Rabb**inin ihsanı kısıtlanmış değildir.

21. Bak, Biz onların kimini kimden nasıl faziletli kıldık! Elbette âhiretteki dereceler daha büyüktür ve faziletler de daha büyüktür.

22. **Allah** ile beraber (onunla birlikte) başka bir ilâh edinme! Sonra (**Allah** tarafından) kınanmış ve terk edilmiş olarak kalakalırsın.

23. **Rabb**in, kendisinden başkasına kulluk etmemenize; ana, babanıza da güzellikle davranmanıza hükmetti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa onlara sakın "öf!" bile deme, onları azarlama, ikisine de kerim söz söyle!

24. Onlara merhamet ederek tevazu kanadını (üzerlerine) ger ve de ki: "**Rabb**im! Küçükken onlar beni nasıl (merhametle) yetiştirmişlerse şimdi sen de onlara merhamet eyle!"

25. **Rabb**iniz sizin nefsinizdekini çok iyi bilir. Eğer siz sâlih olursanız şunu bilin ki o, (hatasında diretmeyip) çokça tövbe edenlere **Ğafûr** (ismiyle mağfiret eden)dir.

26. Bir de akrabaya, yoksula ve yolcuya (**Allah**'ın sana ikram ettiğinden onların) hakkını ver! Fakat (israf edip) saçıp savurma!

27. Çünkü (israf edip) saçıp savuranlar şeytanların kardeşleridir. şeytan ise **Rabb**ine karşı çok nankördür.

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَآءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ
لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ۝٢٨ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً اِلٰى عُنُقِكَ
وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ۝٢٩ اِنَّ رَبَّكَ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝٣٠
وَلَا تَقْتُلُوٓا اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ ۭ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَاِيَّاكُمْ ۭ اِنَّ قَتْلَهُمْ
كَانَ خِطْـًٔا كَبِيرًا ۝٣١ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً ۭ وَسَآءَ
سَبِيلًا ۝٣٢ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِىْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ۭ وَمَنْ
قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهٖ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ فِّى الْقَتْلِ ۭ
اِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ۝٣٣ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِىْ هِىَ
اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۠ وَاَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۚ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْـُٔوْلًا
۝٣٤ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيْمِ ۭ
ذٰلِكَ خَيْرٌ وَّاَحْسَنُ تَاْوِيلًا ۝٣٥ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ۭ
اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰۗىِٕكَ كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔوْلًا ۝٣٦
وَلَا تَمْشِ فِى الْاَرْضِ مَرَحًا ۚ اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ
الْجِبَالَ طُوْلًا ۝٣٧ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهٗ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوْهًا ۝٣٨

28. Eğer (onlara yardım edecek durumda olmayıp) **Rabb**inden umduğun bir rahmeti aramak için onlardan yüz çevirecek olursan (böyle bir mecburiyette kalırsan o zaman) onlara yumuşak (gönül alıcı) bir söz söyle!

29. Elini boynuna bağlı kılma (eli sıkı olma), onu tamamen bir açışla da açma (büsbütün eli açık da olma)! Sonra kınanır, (verdiklerinin) hasretiyle kalakalırsın.

30. Muhakkak ki **Rabb**in, rızkı dilediğine açar, (dilediğine) daraltır. Çünkü O, kullarından haberdardır, (onları) görendir.

31. Fakirlik korkusuyla çocuklarınızı da öldürmeyin! Onları da sizi de Biz rızıklandırırız. Muhakkak ki onları öldürmek büyük bir günahtır.

32. Zinaya yaklaşmayın; çünkü o bir aşırılıktır (hayâsızlıktır) ve çok kötü bir yoldur.

33. Ve haksız yere **Allah**'ın haram kıldığı cana kıymayın! Bir kimse zulme uğrayarak öldürülürse andolsun ki biz onun velisine (hakkını alması için) yetki vermişizdir; fakat o da öldürmede (kısasta) aşırı gitmesin! Muhakkak ki o, (kendisine bu yetki verilmekle alacağını almış) yardım görenlerden olmuştur.

34. Rüşdüne erişinceye kadar yetimin malına ancak en güzel şekilde (sadece onun yararına olacak biçimde) yaklaşın! Verdiğiniz sözü de yerine getirin; çünkü verilen söz sorumluluğu gerektirir.

35. Ölçtüğünüz zaman ise tastamam ölçün ve doğru terazi ile tartın! Bu hem daha hayırlı hem de sonuç bakımından daha güzeldir.

36. Hakkında bilgi sahibi olmadığın bir şeyin de ardına düşme! Çünkü kulak, göz ve gönül, bunların hepsi ondan sorumludur.

37. Ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme! Çünkü sen (ağırlık ve azametinle) ne yeri yarabilir ne de boyca (ululuk itibariyle) dağlara erişebilirsin.

38. Bütün bu(sayıla)nların kötü (ve yasak) olmasının sebebi; **Rabb**inin katında hoş karşılanmayan şeyler olmalarındandır.

ذٰلِكَ مِمَّآ اَوْحٰٓى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۭ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا
اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِىْ جَهَنَّمَ مَلُوْمًا مَّدْحُوْرًا ۝ اَفَاَصْفٰىكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِيْنَ
وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰۗىِٕكَةِ اِنَاثًا ۭ اِنَّكُمْ لَتَقُوْلُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ۝ وَلَقَدْ
صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا ۭ وَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا نُفُوْرًا ۝ قُلْ لَّوْ
كَانَ مَعَهٗٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذًا لَّابْتَغَوْا اِلٰى ذِي الْعَرْشِ سَبِيْلًا ۝
سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ۝ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ
السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ ۭ وَاِنْ مِّنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ
لَّا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِيْحَهُمْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ۝ وَاِذَا قَرَاْتَ
الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا
مَّسْتُوْرًا ۝ وَّجَعَلْنَا عَلٰي قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ
وَقْرًا ۭ وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْاٰنِ وَحْدَهٗ وَلَّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ
نُفُوْرًا ۝ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُوْنَ بِهٖٓ اِذْ يَسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ وَاِذْ
هُمْ نَجْوٰٓى اِذْ يَقُوْلُ الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ۝
اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا ۝
وَقَالُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ۝

39. İşte bunlar, **Rabb**inin sana vahyettiği hikmetlerdir. **Allah** ile beraber başka bir ilâh edinme! Sonra kınanmış ve kovulmuş olarak cehennemle karşı karşıya gelirsin.

40. (Ey müşrikler!) **Rabb**iniz, erkek çocukları sizin için seçip ayırdı da kendisi meleklerden kız çocuklar mı edindi! Gerçekten siz (**Allah**'ın gayretine dokunacak, vebali) çok büyük bir söz söylüyorsunuz.

41. Andolsun ki Biz, onların düşünüp öğüt almaları için bu Kur'ân'da (her türlü ikaz ve ihtarları) değişik biçimlerde açıkladık; fakat bu, onların nefretlerinden başka bir şeyi arttırmıyor.

42. (Resulüm!) De ki: Eğer söyledikleri gibi **Allah** ile beraber başka ilâhlar da olsaydı, o takdirde (o ilâhlar), Arş'ın sahibine (**Allah**'a ulaşmak ve ona üstün gelmek için) bir yol ararlardı.

43. O (**Allah**), **Subhân**'dır (her türlü noksanlıktan münezzehtir) ve onların söylediklerinden çok yücedir, yüceliği (akıl almayacak kadar) büyük olandır.

44. Yedi gök, yer ve bunların içinde bulunan herkes O'nu tesbih eder. O'nu hamd ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Fakat siz onların tesbihini kavrayamazsınız. Buna rağmen O, **Halîm**'dir, **Ğafûr**'dur (kullarına hilm sahibi olarak yumuşak muamele eden ve her türlü günahı mağfiret edendir).

45. (Resulüm!) Biz, Kur'ân okuduğun zaman seninle âhirete iman etmeyenlerin arasına gizli bir perde çekeriz.

46. Ayrıca kalplerine, onu anlamalarına engel olacak kılıflar ve kulaklarına da bir ağırlık koyarız. Sen, Kur'ân'da **Rabb**inin tek oluşunu zikrettiğin zaman ise onlar nefretle arkalarını dönüp giderler.

47. Biz, onların seni dinlerken ne maksatla dinlediklerini ve (kendi aralarında) fısıldaşırlarken o zalimlerin (mü'minlere), "siz, büyülenmiş bir adamdan başkasına uymuyorsunuz!" dediklerini çok iyi biliyoruz.

48. Bak, senin için (şair, sihirbaz ve kâhin diyerek) nasıl misaller getirdiler de bu yüzden dalâlete düştüler. Artık onlar (hidâyete giden doğru) yolu bulamazlar.

49. Bir de onlar dediler ki: "Biz bir kemik (yığını) ve ufalanmış bir toprak hâline gelmişken gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla (tekrar) diriltileceğiz?"

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً اَوْ حَدِيدًا ۙ ﴿٥٠﴾ اَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ
فِى صُدُورِكُمْ ۚ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُّعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِى فَطَرَكُمْ اَوَّلَ
مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنْغِضُونَ اِلَيْكَ رُؤُسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتٰى هُوَ ۖ قُلْ عَسٰٓى
اَنْ يَّكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهٖ
وَتَظُنُّونَ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُلْ لِّعِبَادِى يَقُولُوا الَّتِى هِىَ
اَحْسَنُ ۚ اِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ
عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ ۚ اِنْ يَّشَاْ يَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ يَّشَاْ
يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ
فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيّٖنَ عَلٰى بَعْضٍ
وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِهٖ
فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ
يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ اِلٰى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
رَحْمَتَهٗ وَيَخَافُونَ عَذَابَهٗ ۚ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا
﴿٥٧﴾ وَاِنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ
مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

50. (Resulüm!) De ki: "İster taş olun ister demir!"

51. "İsterse gönlünüzde büyüyen (dirilmesi size imkânsız gelen) herhangi bir mahluk! (Bunlar, **Allah**'ın sizi yeniden diriltmesini güçleştirmez.)" Buna rağmen onlar diyecekler ki: "Bizi tekrar (hayata) kim döndürecek?" De ki: "Sizi ilk defa yaratan." Bunun üzerine onlar sana (alaylı bir biçimde) başlarını sallayacaklar ve "ne zamanmış o (diriliş günü)?" diyecekler. De ki: "Yakın olsa gerek!"

52. (**Allah**'ın) Sizi (kabirlerinizden) çağıracağı gün hemen O'na hamd ederek çağrısına uyacaksınız ve (dünyada) pek az kaldığınızı zanned(ip bunu kesinkes bil)eceksiniz.

53. (Resulüm!) Kullarıma söyle, (birbirlerine) sözün en güzelini söylesinler! Çünkü şeytan onların aralarını bozmak ister. Muhakkak ki şeytan, insan için apaçık bir düşmandır.

54. **Rabb**iniz sizi en iyi bilendir. Dilerse size merhamet eder, dilerse size azap eder. (Resulüm!) Biz seni onların üzerine vekil olarak göndermedik.

55. Senin **Rabb**in, göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilendir. Andolsun ki Biz, nebîlerin bazısını bazısına üstün kıldık ve Dâvûd'a Zebûr'u verdik.

56. (Resulüm!) De ki: "O'ndan başka (ilâh) zannettiklerinize (haydi) yalvarın. Ne var ki onlar, sizin sıkıntınızı ne kaldırabilirler ne de değiştirebilirler."

57. Onların yalvardıkları dahi **Rabb**lerine daha yakın olmak için vesile ararlar, O'nun rahmetini umarlar ve azabından korkarlar; çünkü **Rabb**inin azabı sakınılması gereken (bir azap)tır.

58. Hiçbir şehir yoktur ki Biz kıyamet gününden önce onu helâk edici veya şiddetli bir azap ile ona azap edici olmayalım. İşte bu, kitapta (Levh-i Mahfuz'da) yazılıdır.

وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ اِلَّآ اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُوْنَ ؕ
وَاٰتَيْنَا ثَمُوْدَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوْا بِهَا ؕ وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيٰتِ
اِلَّا تَخْوِيْفًا ۝٥٩ وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ ؕ
وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِيْٓ اَرَيْنٰكَ اِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُوْنَةَ فِى الْقُرْاٰنِ ؕ وَنُخَوِّفُهُمْ ۙ فَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا
كَبِيْرًا ۝٦٠ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ
اِبْلِيْسَ ؕ قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًا ۝٦١ قَالَ اَرَءَيْتَكَ
هٰذَا الَّذِىْ كَرَّمْتَ عَلَىَّ ۖ لَئِنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
لَاَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلًا ۝٦٢ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ
مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمْ جَزَآءً مَّوْفُوْرًا ۝٦٣ وَاسْتَفْزِزْ
مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ
وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِى الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ؕ وَمَا يَعِدُهُمُ
الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ۝٦٤ اِنَّ عِبَادِىْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ ؕ
وَكَفٰى بِرَبِّكَ وَكِيْلًا ۝٦٥ رَبُّكُمُ الَّذِىْ يُزْجِىْ لَكُمُ
الْفُلْكَ فِى الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّهٗ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ۝٦٦

59. Bizi, (müşriklerin istedikleri) o mucizeleri göndermekten alıkoyan şey; öncekilerin (mucizelerimizi gördükleri hâlde) yalanlamış olmasıdır. Nitekim Semûd kavmine (apaçık bir mucize olarak) görünen bir dişi deve verdik de onlar (bu deveyi boğazlayarak) ona zulmettiler (ve zalimlerden oldular). Biz mucizeleri ancak korkutmak için göndeririz.

60. Hani sana, "**Rabb**in, insanları (tecellisiyle çepeçevre) kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı da Kur'ân'da lanetlenmiş bulunan o (cehennemdeki Zakkum) Ağacı(nı) da ancak insanlar için bir imtihan yaptık. Biz onları korkutuyoruz; fakat (bu korkutmamız) onlardaki büyük azgınlıktan başka bir şeyi arttırmıyor.

61. Hani Biz meleklere, "Âdem'e secde edin!" demiştik. Hepsi hemen secde ettiler; ancak (cinlerden olan) iblis, "ben hiç çamurdan yarattığın bir kimseye secde eder miyim!" dedi.

62. (Devamında) "Şu benden üstün kıldığını görüyor musun! Yemin ederim ki eğer bana kıyamet gününe kadar mühlet verirsen pek azı müstesna onun neslini mutlaka hakimiyetim altına alacağım" dedi.

63. (**Allah**) Buyurdu: "(Çık) Git (oradan)! Onlardan kim sana tabi olursa muhakkak ki (yaptıklarınıza) tam bir karşılık olarak sizin cezanız cehennemdir!"

64. "Onlardan gücünün yettiği kimseleri davetin (ve vesvesen)le yerinden oynat (ayağını kaydır), süvarilerinle, yayalarınla onları yaygaraya boğ, mallarına ve evlatlarına ortak ol, kendilerine vaadlerde bulun!" (Unutmayın!) şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vaad etmez.

65. "Muhakkak ki Benim (ihlâslı) kullarım üzerinde senin hiçbir hakimiyetin yoktur. (Onlara) **Vekîl** olarak **Rabb**in yeter."

66. (Ey insanlar!) **Rabb**iniz, lütfundan (rızkınızı) aramanız için denizde gemileri sizin için yüzdürendir. Muhakkak ki O, size karşı **Rahîm**'dir (isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

وَاِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِى الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُوْنَ اِلَّآ اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا
نَجّٰيكُمْ اِلَى الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْ ۭ وَكَانَ الْاِنْسَانُ كَفُوْرًا ۝٦٧
اَفَاَمِنْتُمْ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ اَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوْا لَكُمْ وَكِيْلًا ۝٦٨ اَمْ اَمِنْتُمْ اَنْ يُّعِيْدَكُمْ
فِيْهِ تَارَةً اُخْرٰى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيْحِ فَيُغْرِقَكُمْ
بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوْا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهٖ تَبِيْعًا ۝٦٩ وَلَقَدْ
كَرَّمْنَا بَنِىْٓ اٰدَمَ وَحَمَلْنٰهُمْ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنٰهُمْ
مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلٰى كَثِيْرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيْلًا ۝٧٠
يَوْمَ نَدْعُوْا كُلَّ اُنَاسٍۢ بِاِمَامِهِمْ ۚ فَمَنْ اُوْتِىَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ
فَاُولٰٓئِكَ يَقْرَءُوْنَ كِتٰبَهُمْ وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ۝٧١ وَمَنْ كَانَ
فِىْ هٰذِهٖٓ اَعْمٰى فَهُوَ فِى الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَبِيْلًا ۝٧٢
وَاِنْ كَادُوْا لَيَفْتِنُوْنَكَ عَنِ الَّذِىْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ لِتَفْتَرِىَ عَلَيْنَا
غَيْرَهٗ ۖ وَاِذًا لَّاتَّخَذُوْكَ خَلِيْلًا ۝٧٣ وَلَوْلَآ اَنْ ثَبَّتْنٰكَ لَقَدْ
كِدْتَّ تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلِيْلًا ۝٧٤ اِذًا لَّاَذَقْنٰكَ ضِعْفَ
الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيْرًا ۝٧٥

67. Denizde size bir zarar dokunduğu zaman O'ndan başka bütün yalvardıklarınız (sizden) kaybolup gider. Fakat o, sizi kurtarıp karaya çıkardığında (yine eski hâlinize) dönersiniz. Zaten insan (**Allah**'a karşı) çok nankördür.

68. O'nun, sizi kara tarafında yerin dibine geçirmeyeceğinden yahut başınıza taş yağdıran bir fırtına göndermeyeceğinden emin mi oldunuz? (Eğer **Allah** böyle yaparsa) Sonra kendinize (sizi bu azaptan koruyucu) bir vekil de bulamazsınız.

69. Yahut O'nun, sizi başka bir kez daha oraya (denize) döndürüp üzerinize şiddetli bir kasırga yollayarak inkâr etmiş olmanız sebebiyle sizi boğmayacağından emin mi oldunuz? Sonra (bunun için) Bize karşı kendinize bir yardımcı da bulamazsınız.

70. Andolsun ki Biz, Âdemoğullarını mükerrem (ikrama nail) kıldık. Onları (çeşitli nakil vasıtaları ile) karada ve denizde taşıdık, onları temiz şeylerden rızıklandırdık ve yarattıklarımızın birçoğu üzerinde tam bir üstünlükle faziletli kıldık.

71. Her insan topluluğunu imamıyla birlikte çağıracağımız o günde kimlerin (amel) kitabı sağından verilirse işte onlar kitaplarını (sevinçle) okurlar ve kıl kadar haksızlığa uğratılmazlar.

72. Kim burada (bu dünyada manevi olarak) kör ise o, âhirette de kördür ve yolunu daha da şaşırmıştır.

73. (Resulüm!) Neredeyse (o müşrikler) seni, sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı iftira edesin diye fitneye düşüreceklerdi ve (sen onlara uysaydın) işte o zaman (onlar) seni dost edinirlerdi.

74. Eğer Biz seni (vahyimiz üzerinde) sebatkâr kılmasaydık, andolsun nerdeyse onlara az bir şey meyledecektin.

75. O zaman hiç şüphesiz sana hayatın ve ölümün (sıkıntılarını) kat kat tattırırdık sonra Bize karşı kendine bir yardımcı da bulamazdın.

وَاِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
وَاِذًا لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا
قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ اَقِمِ الصَّلٰوةَ
لِدُلُوكِ الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ اِنَّ قُرْاٰنَ
الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَكَ
عَسٰى اَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِى
مُدْخَلَ صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِى مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِى مِنْ لَدُنْكَ
سُلْطَانًا نَصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ اِنَّ الْبَاطِلَ
كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظّٰلِمِينَ اِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَآ اَنْعَمْنَا
عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَا بِجَانِبِهٖ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ
يَؤُسًا ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ
اَهْدٰى سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ اَمْرِ
رَبِّى وَمَآ اُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ
بِالَّذِٓى اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

76. Yine o (müşrik)ler, seni yurdundan çıkarmak için neredeyse (dünyayı sana dar edip) seni rahatsız edecekler. O takdirde senin ardından kendileri de (orada) fazla kalamazlar.

77. Senden önce gönderdiğimiz resullerimiz hakkındaki (ilâhi) sünnet-(imiz, kanunumuz böyledir) ve Bizim sünnetimizde hiçbir değişiklik bulamazsın.

78. Güneş'in sarkmasından (batıya meyletmesinden sonra öğle ve ikindi) gecenin kararmasına kadar (gün batımında akşam sonra da yatsı) namaz(ını) kıl ve sabahın Kur'ân'ını (sabah namazı vaktinde **Allah**'ın âyetlerini tefekkür etmeyi unutma)! Çünkü sabahın Kur'ân'ı (**Allah**'ın âyetlerini tefekkür ettiğin o vakit melekler tarafından) şahidlidir.

79. (Resulüm!) Sana mahsus bir nafile olmak üzere gecenin bir kısmında da teheccüd (namazı) kıl! Umulur ki **Rabb**in seni Makam-ı Mahmûd'a (övgüye layık bir makama) ulaştırır.

80. Ve de ki: "**Rabb**im! (Gireceğim yere) Doğrulukla beni girdir, (çıkacağım yerden de) doğrulukla beni çıkar ve Bana katından yardım edici bir güç (kuvvet) ver!"

81. Yine de ki: "Hak geldi, bâtıl yok oldu. Zaten bâtıl yok olmaya mahkûmdur."

82. Biz, Kur'ân'dan öyle şeyler indiriyoruz ki o, mü'minler için bir şifa ve bir rahmettir, zalimlerin ise yalnızca hüsranını artırır.

83. Biz insana (dünyevi bir) nimet verdiğimiz zaman (Bizi unutur ve bizden) yüz çevirip yan çizer. Ona (fakirlik ve hastalık gibi bir) şer dokunduğu zaman da (hemen) umutsuzluğa düşer.

84. De ki: "Herkes kendi mizacına (karakterine) göre amel eder. Fakat **Rabb**iniz kimin hidâyet yolunda olduğunu en iyi bilendir."

85. Sana rûh hakkında soruyorlar. De ki: "Rûh, **Rabb**imin emrindendir ve size ancak (onun hakkında) pek az bir ilim verilmiştir."

86. Eğer Biz dileseydik sana vahyettiğimizi tamamen ortadan kaldırırdık sonra bu konuda Bize karşı kendine bir vekil de bulamazdın.

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ
لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا
الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا
﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۖ فَأَبَىٰ
أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ
تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ۞ ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ
مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ۞ ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ
السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
قَبِيلًا ۞ ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ ۖ
وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرَؤُهُ ۗ قُلْ
سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ
أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا
رَسُولًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ
لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

beşerden başka bir şey miyim (ki bu söylediklerinize bende olsun)?"

94. Zaten kendilerine hidâyet geldiğinde insanları iman etmekten alıkoyan şey, ancak şöyle demeleri olmuştur: "**Allah** bir beşeri mi resul olarak (bize) gönderdi?"

95. De ki: "Eğer yeryüzünde (insanlar yerine) yerleşip dolaşan melekler olsaydı, elbette onlara gökten resul olarak bir melek indirirdik."

96. De ki: "Benimle sizin aranızda şahid olarak **Allah** yeter. Çünkü O, kullarından haberdardır, (onları) görendir."

87. Ancak **Rabb**inden bir rahmet olarak (Kur'ân bâki kalmıştır). Çünkü O'nun senin üzerindeki lütfu çok büyüktür.

88. De ki: "Andolsun, insanlar ve cinler bu Kur'ân'ın bir benzerini getirmek üzere toplansalar ve birbirlerine de destek olsalar, yine de onun benzerini getiremezler."

89. Andolsun ki Biz bu Kur'ân'da insanlara her türlü misali değişik şekillerde açıkladık. Yine de insanların çoğu ancak inkârda direttiler.

90. (Müşrikler) Dediler ki: "Bize yerden bir kaynak fışkırtmadıkça sana asla iman etmeyiz!"

91. "Veya senin hurmalardan ve üzümlerden (oluşan) bir bahçen olmalı da onların arasından gürül gürül nehirler akıtmalısın!"

92. "Yahut iddia ettiğin gibi göğü üzerimize parça parça yağdırmalısın veya **Allah**'ı ve melekleri karşımıza getirmelisin (ki onları görelim)."

93. "Yahut da altından bir evin olmalı ya da göğe çıkmalısın! Bize (oradan) okuyacağımız bir kitap indirmediğin sürece (göğe) çıktığına da asla iman etmeyiz." De ki: "**Rabb**im **Subhân**'dır (her türlü noksanlıktan münezzehtir). Ben (size) resul olarak gönderilen bir

وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَآءَ
مِنْ دُونِهٖ ۭ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوهِهِمْ عُمْيًا
وَبُكْمًا وَصُمًّا ۭ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِيرًا ۝٩٧
ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاٰيٰتِنَا وَقَالُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا
وَرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُوْنَ خَلْقًا جَدِيدًا ۝٩٨ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ
الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ
وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۭ فَاَبَى الظّٰلِمُوْنَ اِلَّا كُفُورًا
۝٩٩ قُلْ لَّوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُوْنَ خَزَآئِنَ رَحْمَةِ رَبِّيْٓ اِذًا لَّاَمْسَكْتُمْ
خَشْيَةَ الْاِنْفَاقِ ۭ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُوْرًا ۝١٠٠ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى
تِسْعَ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ فَسْـَٔـلْ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ اِذْ جَاۗءَهُمْ فَقَالَ لَهٗ
فِرْعَوْنُ اِنِّيْ لَاَظُنُّكَ يٰمُوْسٰى مَسْحُوْرًا ۝١٠١ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ
مَآ اَنْزَلَ هٰٓؤُلَاۗءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ بَصَاۗىِٕرَ ۚ وَاِنِّيْ
لَاَظُنُّكَ يٰفِرْعَوْنُ مَثْبُوْرًا ۝١٠٢ فَاَرَادَ اَنْ يَّسْتَفِزَّهُمْ مِّنَ الْاَرْضِ
فَاَغْرَقْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ جَمِيْعًا ۝١٠٣ وَّقُلْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ لِبَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ
اسْكُنُوا الْاَرْضَ فَاِذَا جَاۗءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيْفًا ۝١٠٤

97. Kim **Allah**'ın hidâyetindeyse, hidâyette olan odur. Kim de dalâlet-teyse artık onlara da kendilerinden başka dostlar bulamazsın ve kıyamet gününde onları kör, dilsiz ve sağır olarak yüzüstü haşrederiz. Onların varacakları yer cehennemdir. (Onun) Ateşi her yavaşladığında onun alevini arttırırız.

98. İşte onların cezası budur! Çünkü onlar, âyetlerimizi inkâr ettiler ve dediler ki: "Biz bir kemik (yığını) ve ufalanmış bir toprak hâline gelmişken gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla (tekrar) diriltileceğiz?"

99. Onlar, gökleri ve yeri yaratan **Allah**'ın, kendileri gibilerini yaratmaya da **Kâdir** olduğunu görmediler mi? **Allah** onlar için hakkında hiçbir şüphe bulunmayan bir ecel tayin etti. Fakat (nefsinin hevâsına uyan) zalimler ancak inkârda diretirler.

100. De ki: "Eğer siz **Rabb**imin rahmet hazinelerine sahip olsaydınız, o zaman (dahi tükenir diye onu) infak etmekten korkup (cimrilikle elinizde) tutardınız. Doğrusu insan çok cimridir!"

101. Andolsun ki Biz, Mûsâ'ya apaçık dokuz âyet verdik. Haydi (onları), İsrâîloğulları'na sor (sana anlatsınlar). Hani (Mûsâ) onlara geldiği zaman Firavun ona şöyle demişti: "Ey Mûsâ! Doğrusu ben senin büyülenmiş olduğunu zannediyorum."

102. (Mûsâ) "Andolsun sen biliyorsun ki bunları ancak göklerin ve yerin **Rabb**i basiretler (apaçık deliller) olarak indirdi. Ey Firavun! Muhakkak ki ben de senin mahvolacağını zannediyorum" dedi.

103. Bunun üzerine (Firavun) onları yurtlarından çıkarmak istedi. Biz ise onu ve onunla beraber olanların hepsini (denizde) boğduk.

104. Ve bunun ardından İsrâîloğulları'na şöyle buyurduk: "(Firavun'un sizi çıkarmak istediği) Bu yerde oturun! Artık âhiret vaadi (olan kıyamet) gelince hepinizi bir araya getireceğiz."

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ؕ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ۝١٠٥
وَقُرْاٰنًا فَرَقْنٰهُ لِتَقْرَاَهٗ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ وَّنَزَّلْنٰهُ تَنْزِيْلًا ۝١٠٦
قُلْ اٰمِنُوْا بِهٖۤ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖۤ
اِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ يَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا ۝١٠٧ وَّيَقُوْلُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَاۤ سجده
اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ۝١٠٨ وَيَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ يَبْكُوْنَ وَيَزِيْدُهُمْ
خُشُوْعًا ۝١٠٩ قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ ؕ اَيًّا مَّا تَدْعُوْا فَلَهُ
الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ
ذٰلِكَ سَبِيْلًا ۝١١٠ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ
لَّهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيْرًا ۝١١١

سُوْرَةُ الْكَهْفِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ وَعَشْرُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْۤ اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهٗ عِوَجًا ؕ ۝١ قَيِّمًا
لِّيُنْذِرَ بَاْسًا شَدِيْدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ
لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا ۝٢ مَّاكِثِيْنَ فِيْهِ اَبَدًا ۝٣ وَّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۝٤

18- Kehf SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 110 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Hamd, kuluna (bu) Kitâb'ı indiren ve onda hiç-bir eğrilik bulundurmayan Allah'a mahsustur.

2. (Allah onu resulüne) Dosdoğru (bir Kitâb) olarak (indirdi) ki katından (gelecek) şiddetli bir azap ile (inkâr edenleri) uyarsın ve sâlih ameller işleyen mü'minlere de kendileri için (âhirette) güzel bir mükâfat olduğunu müjdelesin.

3. (Ki o mü'minler) Orada(ki cennetlerde) ebedi olarak kalacaklardır.

4. Bir de "Allah çocuk edindi" diyen kimseleri uyarsın (diye bu Kitâb'ı indirdi).

105. Biz onu (Kur'ân'ı) hak ile indirdik, o da (emin ellerde hiç değişmeden size) hak ile indi. (Resulüm!) Biz seni de ancak bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

106. Ve Biz Kur'ân'ı insanlara dura dura (sindire sindire) okuyasın diye (âyet âyet, sûre sûre) kısımlara ayırdık ve onu (takdirimize uygun) bir indirme ile (safha safha) indirdik.

107. De ki: "Ona ister iman edin ister iman etmeyin." Muhakkak ki ondan önce kendilerine ilim verilen o kimseler (ehl-i kitabın mü'minleri, Kur'ân) kendilerine okununca derhal yüzüstü secdeye kapanırlar.

108. Ve derler ki: "Rabbimiz Subhân'dır (her türlü noksanlıktan münezzehtir). Şüphesiz Rabbimizin vaadi mutlaka yerine gelir."

109. Ve onlar ağlayarak yüz üstü (bir daha secdeye) kapanırlar. (Kur'ân okumak) Onların (Allah'a olan) saygısını (ve teslimiyetini) arttırır.

110. (Resulüm!) De ki: "(Rabbinize) İster Allah diye dua ed(ip yalvar)ın ister Rahmân diye dua ed(ip yalvar)ın. Hangisiyle dua ed(ip yalvar)ırsanız (yalvarın), çünkü El Esmâu'l Husnâ (en güzel isimler) O'nundur." (Bir de) Namazında (dua ederken sesini) çok yükseltme, çok da kısma; bu (ikisi)nin arasında bir yol tut!

111. Ve de ki: "Hamd, çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan, zillet (ve âcizlik)ten dolayı bir dosta da ihtiyacı olmayan Allah'a mahsustur" ve tam bir yüceltme ile (hayatının her anında) O'nu tekbir et!

مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ وَّلَا لِاٰبَآئِهِمْ ؕ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ
مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ؕ اِنْ يَّقُوْلُوْنَ اِلَّا كَذِبًا ۝٥ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ
عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوْا بِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَسَفًا ۝٦ اِنَّا
جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ زِيْنَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ
عَمَلًا ۝٧ وَاِنَّا لَجٰعِلُوْنَ مَا عَلَيْهَا صَعِيْدًا جُرُزًا ؕ ۝٨ اَمْ
حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحٰبَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيْمِ كَانُوْا مِنْ اٰيٰتِنَا
عَجَبًا ۝٩ اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوْا رَبَّنَآ اٰتِنَا
مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً وَّهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ۝١٠ فَضَرَبْنَا
عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ فِى الْكَهْفِ سِنِيْنَ عَدَدًا ۙ ۝١١ ثُمَّ بَعَثْنٰهُمْ لِنَعْلَمَ اَىُّ
الْحِزْبَيْنِ اَحْصٰى لِمَا لَبِثُوْٓا اَمَدًا ۝١٢ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ
نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّ ؕ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ اٰمَنُوْا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنٰهُمْ هُدًى ۝١٣
وَّرَبَطْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوْا فَقَالُوْا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ لَنْ نَّدْعُوَا مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلٰهًا لَّقَدْ قُلْنَآ اِذًا شَطَطًا
۝١٤ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ؕ لَوْلَا يَاْتُوْنَ عَلَيْهِمْ
بِسُلْطٰنٍ بَيِّنٍ ؕ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ؕ ۝١٥

5. (Kaldı ki) Bu konuda ne kendilerinin ne de atalarının bir bilgisi vardır. Ağızlarından çıkan (bu) söz ne büyük (bir iftira)dır! Onlar, yalandan başka bir şey söylemiyorlar.

6. (Resulüm!) Onlar bu söze (Kur'ân'a), iman etmiyorlar diye arkalarından üzülerek neredeyse kendini helâk edeceksin.

7. Muhakkak ki Biz, (insanlardan) hangisinin daha güzel amel edeceğini imtihan etmek için yeryüzündeki her şeyi bir ziynet kıldık.

8. (Bununla beraber) Elbette Biz (zamanı gelince) oradaki her şeyi kupkuru bir toprak yaparız.

9. (Resulüm!) Yoksa sen, Bizim âyetlerimizden Ashâb-ı Kehf ve (isimlerinin yazılı bulunduğu) taş kitabe(deki gençlerin) durumlarını şaşırtıcı mı buldun?

10. Hani o (yiğit) gençler mağaraya sığınmışlardı da, "**Rabb**imiz! Bize katından bir rahmet ver ve bize (şu) durumumuzdan bir kurtuluş yolu hazırla!" demişlerdi.

11. Bunun üzerine Biz de o mağarada onların kulaklarına nice yıllar (mühür) vurduk (onların dünyayla irtibatlarını kestik, onları uykuya daldırdık).

12. Sonra da (onların uyuma müddetleri hakkında ihtilaf eden) iki gruptan hangisinin, kaldıkları müddeti daha iyi hesap edeceğini bilelim (insanlar da görüp bilsin) diye onları (tekrar) diriltik.

13. (Resulüm!) Biz sana onların haberlerini hak olarak anlatıyoruz. Hakikaten onlar, **Rabb**lerine iman etmiş gençlerdi. Biz de onların hidâyetlerini arttırdık.

14. (O yerin hükümdarı karşısında) Ayağa kalktıklarında onların kalplerine rabt(edip yönelerek tecelli) ettik de onlar şöyle dediler: "Bizim **Rabb**imiz göklerin ve yerin **Rabb**idir. Biz O'ndan başkasına asla ilâh deyip yalvarmayız. Yoksa saçma sapan konuşmuş oluruz."

15. "Şunlar, bizim kavmimizdir. O'ndan başka ilâhlar edindiler. Onların (bu iddialarını destekleyen, ilâh dedikleri şeyler hakkında) apaçık bir delil getirmeleri gerekmez mi? (Ama bunu yapamıyorlar) O hâlde, **Allah** hakkında yalan uydurup iftira edenden daha zalim kim vardır?"

وَاِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ فَاْوٗٓا اِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ اَمْرِكُمْ
مِرْفَقًا ﴿١٦﴾ وَتَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ
ذَاتَ الْيَمِينِ وَاِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ
فِى فَجْوَةٍ مِنْهُ ۭ ذٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ ۭ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ
وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ وَلِيًّا مُرْشِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ
اَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ ۡ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ۡ
وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ ۭ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ
لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذٰلِكَ
بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاۗءَلُوا بَيْنَهُمْ ۭ قَالَ قَاۗئِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ۭ
قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۭ قَالُوا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا
لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوٓا اَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖٓ اِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ
اَيُّهَآ اَزْكٰى طَعَامًا فَلْيَاْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ
بِكُمْ اَحَدًا ﴿١٩﴾ اِنَّهُمْ اِنْ يَّظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
اَوْ يُعِيدُوكُمْ فِى مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوٓا اِذًا اَبَدًا ﴿٢٠﴾

diklerinde hâllerindeki acayipliği fark ederek birbirleriyle konuşmaya başladılar) İçlerinden biri, "(acaba uykuda) ne kadar kaldınız?" dedi. (Bir kısmı) "Bir gün ya da günün bir parçası kadar kaldık" dediler. (Diğerleri de) Dediler ki: "**Rabb**iniz kaldığınız müddeti daha iyi bilir. Şimdi siz, içinizden birini şu gümüş paranızla şehre gönderin de baksın, (şehrin) hangi yiyeceği daha temiz ise size ondan bir rızık getirsin. Ayrıca dikkatli olsun ve sakın sizi kimseye sezdirmesin."

20. "Çünkü onlar sizden haberdar olurlarsa, ya sizi (öldüresiye) taşlarlar veya kendi dinlerine döndürürler ki o zaman ebediyen iflah olmazsınız."

16. (Fakat onlar o gençlerin söylediklerini kabul etmediler ve onları öldürmeye azmettiler. Bunun üzerine o gençler onlardan kaçtılar sonra içlerinden biri şöyle dedi) "Madem siz onlardan ve onların **Allah**'tan başka âbd ol(up kulluk et)tikleri şeylerden uzaklaştınız, öyle ise mağaraya sığının ki **Rabb**iniz size rahmetini yaysın ve işinizde sizin için bir kolaylık sağlasın."

17. (Resulüm! O mağarada bulunsaydın) Güneşi görürdün. Doğduğu zaman mağaralarının sağına meyleder, batarken de sol taraftan onlara isabet etmeden geçer giderdi. (Böylece) Onlar (Güneş ışığından rahatsız olmaksızın) oranın genişçe bir yerinde (uyurlardı). İşte bu, **Allah**'ın âyetlerinden (mucize ve delillerinden)dir. **Allah** kime hidâyet ederse hidâyette olan odur, kimi de (âyetlerine iman etmediği için) dalâlette bırakırsa artık onun için veli olan bir mürşid (rüşdüne erişip **Allah**'a dost olmuş ve insanları rüşdüne eriştiren bir Mürşid-i kâmil) bulamazsın.

18. (Eğer onları görseydin) Kendileri uykuda oldukları hâlde sen onları uyanık sanırdın. Dahası (vücutları hareketsizlikten zarar görmemeleri için) Biz onları sağa sola çevirip duruyorduk ve köpekleri de (mağaranın) giriş(in)de ön ayaklarını uzatmış (yatmakta) idi. Eğer sen onların durumlarına muttali ol(up onları gör)seydin arkana bakmadan onlardan kaçardın ve (gördüklerinden dolayı) için (büyük) bir korku ile dolardı.

19. Hâl böyleyken, Biz aralarında birbirlerine sormaları için onları (uyandırarak tekrar) dirilttik. (Kendilerine gel-

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوٓا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاَنَّ
السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا ۚ اِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا
ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا ۗ رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ ۗ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا
عَلٰٓى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلٰثَةٌ
رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا
بِالْغَيْبِ ۚ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَّثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۗ قُلْ رَّبِّىٓ اَعْلَمُ
بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلٌ ۬ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ اِلَّا مِرَآءً ظَاهِرًا ۖ
وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَاْىْءٍ اِنِّى
فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ ۜ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ اِذَا
نَسِيتَ وَقُلْ عَسٰٓى اَنْ يَهْدِيَنِ رَبِّى لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشَدًا
﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا فِى كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا
﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا ۖ لَهُ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۖ
اَبْصِرْ بِهٖ وَاَسْمِعْ ۖ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهٖ مِنْ وَّلِىٍّ ۡ وَلَا يُشْرِكُ
فِى حُكْمِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ مَآ اُوحِىَ اِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ
رَبِّكَ ۖ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهٖ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

21. Böylece (insanları) onlardan haberdar ettik ki **Allah**'ın (ölümden sonraki diriliş konusunda) vaadinin hak olduğunu ve (kıyamet) saatin(in) mutlaka geleceğini, onda asla şüphe olmadığını bilsinler. (Fakat o mağara arkadaşlarını daha sonra vefat ettirip katımıza aldık da oradaki insanlar olayın mucizevi tarafını ve asıl hikmetini bırakıp) Aralarında onların durumunu tartışmaya başladılar. (Onlardan bir kısmı) Dediler ki: "Onların (vefat ettikleri yer olan bu mağaranın) üzerine bir bina inşâ edin. **Rabb**leri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (yetkili)ler ise "bizler, kesinlikle onların üzerine bir mescid yapacağız" dediler.

22. (Resulüm! İnsanlardan bir kısmı) "Onlar üç (kişi)dir, dördüncüleri köpekleridir" diyecekler. Yine (bir kısmı) "onlar beş (kişi)dir, altıncıları köpekleridir" diyecekler. (Bunlar) Gayba taş atmak (bilinmeyen hakkında tahmin yürütmek)tir. (Bir kısmı da) "Onlar yedi (kişi)dir, sekizincileri köpekleridir" derler. De ki: "Onların sayısını **Rabb**im en iyi bilendir. Zaten onlar hakkında bilgisi olan pek azdır." Öyle ise onlar hakkında (Kur'ân'da) bildirilenler dışında münakaşaya girme ve onlar hakkında hiç kimseye de bir şey sorma!

23. Ve hiçbir şey için sakın, "ben yarın şunu mutlaka yapacağım" deme!

24. Ancak, "(inşallah) **Allah** dilerse (yapacağım)" (de). (Bunu) Unuttuğun takdirde **Rabb**ini zikret ve de ki: "Umarım **Rabb**im beni, bundan daha yakın bir rüşde (ve doğruya) hidâyet eder."

25. (İnsanlardan bazısı) "Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar" (diye iddia ederlerken, başkaları) bu sayıya dokuz yıl daha ilave ettiler.

26. (Resulüm!) De ki: "Onların ne kadar kaldıklarını en iyi bilen **Allah**'tır. Göklerin ve yerin gaybı (tüm gizli bilgisi, sadece) O'na aittir. O, ne güzel görendir ve ne güzel işitendir. O (göklerde ve yerde olan)ların, O'ndan başka bir **Veliyy**'si (gerçek ve hakiki dostu) yoktur. O, kendi hükümranlığına hiç kimseyi ortak etmez."

27. Öyleyse, **Rabb**inin Kitâbı'ndan sana vahyedileni tilavet et (okuyup yaşa ve insanlara okutup yaşat)! O'nun kelimelerini değiştirebilecek yoktur. O'ndan başka sığınılacak bir kimse de bulamazsın.

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَلَا تُطِعْ مَنْ اَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ وَكَانَ اَمْرُهُ
فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَآءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَآءَ
فَلْيَكْفُرْ اِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِينَ نَارًا اَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَاِنْ
يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَآءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِى الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ
وَسَآءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اِنَّا
لَا نُضِيعُ اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ
تَجْرِى مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا
عَلَى الْاَرَآئِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ
مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِاَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ وَحَفَفْنٰهُمَا
بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ اُكُلَهَا
وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْـًٔا وَفَجَّرْنَا خِلٰلَهُمَا نَهَرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ
لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُٓ اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَاَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

28. Sabah akşam **Rabb**lerine, O'nun vechini (cemâlini müşahede etmeyi ve rızasını sabırla) dileyerek (candan yalvarıp) dua edenlerle birlikte sen de sabret! Dünya hayatının (geçici) ziynetini isteyerek gözlerini o (yalvarıp dua eden)lerden (sakın) ayırma! (Küfründen dolayı) Kalbini Bizi zikretmekten gâfil kıldığımız, (kendi nefsinin) hevâsına (arzu ve isteklerine) tabi olmuş ve işi gücü aşırılık olan kimseye de (asla) itaat etme!

29. Ve de ki: "Hak **Rabb**inizdendir. Öyle ise dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin." Şüphesiz Biz, (resulümüzü ve âyetlerimizi inkâr eden) zalimlere (kıyamet günü) öyle bir ateş hazırladık ki onun (alevden) duvarları (cehennemde) kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar (susuzluktan feryat edip) yardım isteyecek olsalar erimiş maden gibi yüzleri haşlayan bir su ile onlara yardım edilir. O, ne kötü içecektir ve (o ateş) ne kötü bir kalma yeridir!

30. İman edip sâlih ameller işleyenlere gelince, şüphesiz ki Biz güzel amel işleyenlerin ecrini (asla) zayi etmeyiz.

31. İşte onlara, altlarından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Onlar orada tahtlar üzerine kurularak altın bilezikler takınırlar ve orada ince ipekten ve parlak atlastan yeşil elbiseler giyerler. O, ne güzel karşılıktır ve (o cennet) ne güzel bir kalma yeridir!

32. (Resulüm!) Onlara, şu iki adamı misal olarak anlat: Bunlardan birine iki üzüm bağı vermiş, her ikisinin de etrafını hurmalarla donatmış, aralarında da ekinler bitirmiştik.

33. Her iki bağ da yemişlerini vermiş, ondan hiçbirini eksik bırakmamıştı. İkisinin arasından bir de ırmak akıtmıştık.

34. Derken o (bağ sahibi)nin (büyük) bir serveti oldu. Bu yüzden arkadaşıyla konuşurken ona şöyle dedi: "Ben malca senden daha zenginim, insan sayısı bakımından da senden daha güçlü ve itibarlıyım."

وَدَخَلَ جَنَّتَهٗ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ ۚ قَالَ مَآ اَظُنُّ اَنْ تَبِيْدَ هٰذِهٖٓ اَبَدًا ۙ ﴿٣٥﴾
وَّمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً ۙ وَّلَئِنْ رُّدِدْتُّ اِلٰى رَبِّىْ لَاَجِدَنَّ خَيْرًا
مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهٗ صَاحِبُهٗ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ اَكَفَرْتَ بِالَّذِىْ
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰىكَ رَجُلًا ؕ ﴿٣٧﴾ لٰكِنَّا۠ هُوَ
اللّٰهُ رَبِّىْ وَلَآ اُشْرِكُ بِرَبِّىْٓ اَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَآ اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ
قُلْتَ مَا شَآءَ اللّٰهُ ۙ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ۚ اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ مِنْكَ مَالًا
وَّوَلَدًا ۚ ﴿٣٩﴾ فَعَسٰى رَبِّىْٓ اَنْ يُّؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا
حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيْدًا زَلَقًا ۙ ﴿٤٠﴾ اَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا
غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيْعَ لَهٗ طَلَبًا ﴿٤١﴾ وَاُحِيْطَ بِثَمَرِهٖ فَاَصْبَحَ يُقَلِّبُ
كَفَّيْهِ عَلٰى مَآ اَنْفَقَ فِيْهَا وَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا وَيَقُوْلُ
يٰلَيْتَنِىْ لَمْ اُشْرِكْ بِرَبِّىْٓ اَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَّهٗ فِئَةٌ يَّنْصُرُوْنَهٗ
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ؕ ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ ؕ هُوَ
خَيْرٌ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ
هَشِيْمًا تَّذْرُوْهُ الرِّيٰحُ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

35. Derken (böylesine bir gurur ve kibirle) kendisine zulmederek bağına girdi. (Şöyle) Dedi: "Bunun hiçbir zaman yok olacağını sanmıyorum."

36. "(Kıyamet) Saatin(in) geleceğini de zannetmiyorum. Şayet **Rabb**ime döndürülürsem, hiç şüphem yok ki (orada) bundan daha hayırlı bir âkıbet bulurum."

37. Kendisiyle konuşmakta olan arkadaşı ona dedi ki: "Sen, seni topraktan sonra nutfeden (dökülen bir damla sudan) yaratan, sonra da seni bir adam suretinde (biçimlendirip) düzenleyen (**Allah**)ı inkâr mı ediyorsun?"

38. "Fakat O **Allah**, benim **Rabb**imdir ve ben **Rabb**ime hiçbir şeyi şirk koşmam."

39. "Bağına girdiğinde, 'maşallah! **Allah**'tan başka kuvvet (sahibi) yoktur' demen gerekmez miydi! Eğer malca ve evlatça beni kendinden daha az görüyorsan (şunu bil ki),"

40. "Belki **Rabb**im bana senin bağından daha hayırlısını verir, senin bağına ise gökten (yakıp yıkan) bir afet gönderir de (o bağın, ot bitmeyen) kupkuru bir toprak hâline gelir."

41. "Yahut bağının suyu dibe çekilir de bir daha onu arayıp bulmaya (dahi) güç yetiremezsin."

42. Derken onun (bütün) serveti kuşatıl(ıp yok edil)di. Böylece bağı uğruna harcadıklarından ötürü (pişmanlık içinde çaresizce) ellerini ovuşturup durmaya başladı. Bağ, çardakları üzerine yıkılmış kalmıştı. O ise, "(yazıklar olsun bana) keşke ben **Rabb**ime hiç kimseyi şirk koşmasaydım!" diyordu.

43. Onun (çokluğuyla övündüğü) **Allah**'tan başka kendisine yardım edebilecek bir topluluğu olmadı ve (o, kendi) kendini de kurtaracak (güçte) değildi.

44. İşte bu durumda velayet (yardım ve dostluk), **Hakk** olan **Allah**'a mahsustur. O, en hayırlı mükâfatı verendir ve en hayırlı âkıbeti veren (de yine) O'dur.

45. (Resulüm!) Onlara şunu da misal göster: Dünya hayatı gökten indirdiğimiz bir su gibidir ki onunla yeryüzünün bitkileri (yetişip) birbirine karışır; fakat sonunda rüzgârın savurduğu (kuru bir) çerçöp hâline gelir. **Allah** her şeye **Muktedir**'dir (her şey üzerinde iktidar sahibidir).

اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِيْنَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ اَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ
وَتَرَى الْاَرْضَ بَارِزَةً ۙ وَّحَشَرْنٰهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا ۚ ﴿٤٧﴾
وَعُرِضُوْا عَلٰى رَبِّكَ صَفًّا ؕ لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ
مَرَّةٍ ۢ بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ لَكُمْ مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الْكِتٰبُ
فَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا فِيْهِ وَيَقُوْلُوْنَ يٰوَيْلَتَنَا
مَالِ هٰذَا الْكِتٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً اِلَّاۤ اَحْصٰىهَا ۚ
وَوَجَدُوْا مَا عَمِلُوْا حَاضِرًا ؕ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ اَحَدًا ۚ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا
لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبْلِيْسَ ؕ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ
عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ ؕ اَفَتَتَّخِذُوْنَهٗ وَذُرِّيَّتَهٗۤ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِيْ وَهُمْ لَكُمْ
عَدُوٌّ ؕ بِئْسَ لِلظّٰلِمِيْنَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَاۤ اَشْهَدْتُّهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَلَا خَلْقَ اَنْفُسِهِمْ ۪ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّيْنَ عَضُدًا
﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُوْلُ نَادُوْا شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَّوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَاَ الْمُجْرِمُوْنَ
النَّارَ فَظَنُّوْۤا اَنَّهُمْ مُّوَاقِعُوْهَا وَلَمْ يَجِدُوْا عَنْهَا مَصْرِفًا ۚ ﴿٥٣﴾

46. Mal ve oğullar, dünya hayatının (geçici) ziynetidir. Bâki kalacak sâlih ameller ise **Rabb**inin katında hem sevapça daha hayırlı hem de ümit bağlanmaya daha layıktır.

47. (Resulüm!) Öyle bir gün(ü düşün) ki Biz dağları yürütürüz de sen yeryüzünü dümdüz görürsün. Artık onların hiçbirini bırakmaksızın hepsini (mahşerde) toplamışızdır!

48. Ve (hepsi) saf saf **Rabb**inin huzuruna çıkarılmışlardır. (Onlara) "Andolsun ki sizi ilk defa yarattığımız gibi (bugün de tek başınıza) huzurumuza geldiniz. Oysa size vaad edilenlerin tahakkuk edeceği bir zaman tayin etmediğimizi sanmıştınız, değil mi? (denir).

49. (O gün) Kitap (ortaya) konmuştur, mücrimlerin onda (yazılı) olanlardan dolayı (dehşetle) korkuya kapıldıklarını görürsün. Onlar derler ki: "Yazıklar olsun bize! Bu nasıl bir kitaptır ki küçük, büyük hiçbir şey bırakmaksızın (yaptıklarımızın) hepsini sayıp dökmüş!" Böylece onlar (dünyadayken) yaptıklarını (karşılarında) hazır bulmuşlardır. Senin **Rabb**in hiç kimseye asla zulmetmez.

50. Hani Biz bir vakit meleklere, "Âdem'e secde edin!" demiştik. Onlar hemen secde ettiler, iblis hariç. (iblis) Cinlerdendi ve **Rabb**inin emri dışına çıktı. Şimdi siz Beni bırakıp da onu ve onun zürriyetini mi dost ediniyorsunuz? Oysa onlar sizin düşmanınızdır. (Kendi nefsine zulmeden) Zalimler için (bile bu) ne kötü bir değişmedir!

51. Ben onları (iblis ve zürriyetini) ne göklerin ve yerin yaratılışına ne de kendilerinin yaratılışına şahid tuttum. Ben (insanları) dalâlete sevk edenleri yardımcı edinecek değilim.

52. (Resulüm!) Yine o gün(ü düşün ki **Allah** kâfirlere), "Benim ortaklarım zannettiklerinizi çağırın!" buyurur. Onlar (**Allah**'a şirk koştuklarını) çağırmışlar; fakat kendilerine cevap veren olmamıştır. Biz onların arasına aşılmaz bir uçurum koymuşuzdur.

53. (Nefsinin hevâsına uyan) Mücrimler (o) ateşi gördüklerinde orayı boylayacaklarını iyice anlarlar ve ondan kaçacak bir yer de bulamazlar.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِى هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ؕ وَكَانَ
الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَىْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُٓوا
اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمْ سُنَّةُ
الْاَوَّلِيْنَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ
اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۚ وَيُجَادِلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالْبَاطِلِ
لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوْٓا اٰيَاتِىْ وَمَآ اُنْذِرُوْا هُزُوًا ﴿٥٦﴾
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِىَ مَا
قَدَّمَتْ يَدَاهُ ؕ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ
وَفِىْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ؕ وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَّهْتَدُوْٓا اِذًا
اَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُوْرُ ذُو الرَّحْمَةِ ؕ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوْا
لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ؕ بَلْ لَّهُمْ مَّوْعِدٌ لَّنْ يَّجِدُوْا مِنْ دُوْنِهٖ
مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرٰٓى اَهْلَكْنٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا وَجَعَلْنَا
لِمَهْلِكِهِمْ مَّوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِفَتٰىهُ لَآ اَبْرَحُ حَتّٰٓى
اَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِىَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ
بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوْتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِى الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

54. Andolsun ki Biz, bu Kur'ân'da insanlar için (ikaz ve ihtardan) her türlü misali değişik biçimlerde açıkladık; fakat insan tartışmaya her şeyden daha çok düşkündür.

55. Kendilerine hidâyet geldiğinde insanları iman etmekten ve **Rabb**lerinden mağfiret dilemekten alıkoyan şey; ancak öncekilerin sünnetinin (başına gelen felaketin) kendi (baş)larına da gelmesi(ni) yahut azabın göz göre göre kendilerine gelmesi(ni beklemeleri)dir!

56. Biz resulleri ancak müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kâfir olanlar ise hakkı ortadan kaldırmak için bâtıl şeyler ileri sürerek onunla mücadele ederler. Onlar âyetlerimi ve uyarıldıkları şeyleri alaya alırlar.

57. Kendisine **Rabb**inin âyetleri hatırlatılıp da ondan yüz çeviren ve kendi elleriyle yaptığını unutandan daha zalim kim vardır! Şüphesiz ki Biz (âyetlerimizden yüz çevirenlerin) onu anlamalarına engel olmak üzere kalplerinin üstüne kılıflar, kulaklarına da bir ağırlık koyarız. Sen onları hidâyete çağırsan da onlar asla hidâyete eremezler.

58. Senin, **Ğafûr** (her türlü günahı mağfiret eden) **Rabb**in (sonsuz ve sınırsız) rahmet sahibidir; şayet yaptıkları yüzünden onları (hemen) hesaba çekecek olsaydı, onlara azabı elbette çarçabuk verirdi. Fakat onlara vaad edilen bir zaman (olan kıyamet günü) vardır ki (o gün gelince onlar, hesaplaşmadan) kaçıp kurtulacakları bir sığınak asla bulamazlar.

59. İşte, (kendi nefislerine ve insanlara) zulmettikleri zaman kendilerini helâk ettiğimiz memleketler(in harabeleri). Onları helâk etmek için de belli bir zaman tayin etmiştik.

60. (Resulüm!) Hani bir vakit Mûsâ (kendisine hizmet eden beraberindeki) gence demişti ki: "(Hızır'ı bulmak için) İki denizin birleştiği yere varıncaya kadar durmayacağım, yahut (onu bulunca kadar) senelerce (yol) gideceğim."

61. (Hızır'ın bulunacağı yerde bir mucize gerçekleşmesi gerekiyordu) Nihayet onlar, iki (deniz)in birleştiği yere varınca balıklarını unuttular (yanlarında kendilerine azık olarak getirdikleri balık bir mucize olarak canlandı). Denizde bir yol tutup gitti.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰىهُ اٰتِنَا غَدَآءَنَا ۫ لَقَدْ لَقِيْنَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا
نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اَرَءَيْتَ اِذْ اَوَيْنَآ اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّى نَسِيْتُ
الْحُوْتَ ۫ وَمَآ اَنْسٰنِيْهُ اِلَّا الشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَهٗ ۚ وَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ
فِى الْبَحْرِ ۖ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ ۚ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا
قَصَصًا ۙ ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ اٰتَيْنٰهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا
وَعَلَّمْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهٗ مُوْسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ
عَلٰٓى اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِىَ
صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ
سَتَجِدُنِىٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَآ اَعْصِى لَكَ اَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَاِنِ
اتَّبَعْتَنِى فَلَا تَسْـَٔلْنِى عَنْ شَىْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۧ ﴿٧٠﴾
فَانْطَلَقَا ۖ حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا فِى السَّفِيْنَةِ خَرَقَهَا ۭ قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ
اَهْلَهَا ۚ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ
مَعِىَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِى بِمَا نَسِيْتُ وَلَا تُرْهِقْنِى
مِنْ اَمْرِى عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا ۖ حَتّٰٓى اِذَا لَقِيَا غُلٰمًا فَقَتَلَهٗ ۙ قَالَ
اَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةًۢ بِغَيْرِ نَفْسٍ ۭ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُّكْرًا ﴿٧٤﴾

(Mûsâ) "Sen onu, içindekileri boğmak için mi deldin? Andolsun ki sen çok korkunç bir iş yaptın!" dedi.

72. (Hızır) "Doğrusu sen benimle beraber (iken vuku bulacak olaylara) sabretmeye asla güç yetiremezsin, demedim mi?" dedi.

73. (Mûsâ) "Unuttuğum şeyden dolayı beni kınama ve bu işimden (yaptığım bu itirazdan) dolayı bana bir güçlük çıkarma" dedi.

74. Yine yürüdüler. Nihayet bir erkek çocuğa rastladıklarında (Hızır) hemen onu öldürdü. (Mûsâ) "Bir cana karşılık olmaksızın (o kimseyi öldürmediği hâlde) tertemiz bir cana mı kıydın? Andolsun ki sen çok kötü bir şey yaptın!" dedi.

62. Oradan uzaklaştıklarında Mûsâ, (beraberindeki) gence, "azığımızı getir (de yiyelim). Hakikaten şu yolculuğumuz yüzünden (epeyce) yorgun düştük" dedi.

63. (O genç) "Gördün mü! (Az önce dinlenmek için denizin yanında duran) Kayaya sığındığımızda ben balığı(n canlanarak denize atladığını söylemeyi) unuttum. Onu hatırlamamı şeytandan başkası bana unutturmadı. (O balık) Şaşılacak bir şekilde denizde bir yol tutup gitti."

64. (Mûsâ) "İşte aradığımız (mucize) bu idi" dedi. Bunun üzerine izlerini takip ederek gerisingeri döndüler.

65. Derken (orada), katımızdan kendisine bir rahmet verdiğimiz ve tarafımızdan kendisine (olayların iç yüzünü bilmeye dair özel) bir ilim öğrettiğimiz kullarımızdan bir kul (olan Hızır)ı buldular.

66. Mûsâ ona, "sana öğretilenden bana da rüşde götüren bir ilim (olan Ledun ilmin)i öğretmen için sana tabi olabilir miyim?" dedi.

67. (Hızır) Dedi ki: "Doğrusu sen benimle beraber (iken vuku bulacak olaylara) sabretmeye asla güç yetiremezsin."

68. "Hem iç yüzünü kavrayamadığın (ve zahiren yanlış görülen) bir şeye nasıl sabredeceksin?"

69. (Mûsâ) "İnşallah, beni sabreden (biri olarak) bulacaksın ve senin hiçbir işine de karşı gelmeyeceğim" dedi.

70. (Hızır) "Eğer bana tabi olursan, ben sana anlatıncaya kadar (yaptığım) hiçbir şey hakkında bana soru sorma!" dedi.

71. (Mûsâ söylediklerini kabul etti) Bunun üzerine (kalkıp) yürüdüler. Nihayet (bir deniz kıyısına vardılar ve onları karşı kıyıya taşıyan) gemiye bindikleri zaman (Hızır) o gemiyi (batmayacak yerinden) deldi.

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ اِنْ
سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِيْ ۚ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّيْ
عُذْرًا ﴿٧٦﴾ فَانْطَلَقَا ۖ حَتّٰٓى اِذَآ اَتَيَآ اَهْلَ قَرْيَةٍ ِۨاسْتَطْعَمَآ اَهْلَهَا
فَاَبَوْا اَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ اَنْ يَنْقَضَّ
فَاَقَامَهُ ۭ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هٰذَا فِرَاقُ
بَيْنِيْ وَبَيْنِكَ ۚ سَاُنَبِّئُكَ بِتَاْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾
اَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَاَرَدْتُ
اَنْ اَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُمْ مَلِكٌ يَاْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَاَمَّا
الْغُلَامُ فَكَانَ اَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَآ اَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا
وَكُفْرًا ۚ ﴿٨٠﴾ فَاَرَدْنَآ اَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكٰوةً وَاَقْرَبَ
رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ اَبُوهُمَا صَالِحًا ۚ فَاَرَادَ رَبُّكَ
اَنْ يَبْلُغَآ اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا ۖ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۚ
وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ اَمْرِيْ ۭ ذٰلِكَ تَاْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۧ ﴿٨٢﴾
وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ ۭ قُلْ سَاَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۭ ﴿٨٣﴾

75. (Hızır) "(Ben) Sana, benimle beraber (iken vuku bulacak olaylara) sabretmeye asla güç yetiremezsin, demedim mi?" dedi.

76. (Mûsâ) "Eğer bundan sonra sana bir şey sorarsam artık benimle arkadaşlık etme. Hakikaten benim tarafımdan (dilenecek son) özre ulaştın (bu son özür dileyişim)" dedi.

77. Yine yürüdüler. Nihayet bir köy halkına varıp onlardan yiyecek istediler. Ancak köy halkı onları misafir etmekten kaçındı. Derken orada yıkılmak üzere olan bir duvar buldular. (Hızır) Hemen onu doğrulttu. (Mûsâ) "Eğer dileseydin, elbet buna karşı bir ücret alırdın" dedi.

78. (Hızır) Şöyle dedi: "İşte bu (bana son itirazındır ve) benimle senin aranın ayrılmasıdır. Şimdi sana, sabretmeye güç yetiremediğin şeylerin iç yüzünü haber vereceğim."

79. "O (yaraladığım) gemi var ya, işte (o), denizde çalışan yoksul kimselere aitti. Onu kusurlu kılmak istedim; çünkü onların (varacakları kıyının) ilerisinde her (sağlam) gemiye zorla el koyan bir kral vardı. (Kusurlu gemiyi almayacağı için o geminin o çalışan yoksullarda kalmasını murad ettik.)"

80. "Çocuğa gelince, onun ana babası mü'min kimselerdi (ve çocuklarına büyük bir sevgi besliyorlardı. Çocuk büyüdüğünde **Allah**'a asi bir kul olacağını bildiğimiz için çocuğun) onları azgınlık ve küfre sürüklemesinden endişe ettik."

81. "Böylece istedik ki **Rabb**leri onun yerine kendilerine ondan daha hayırlısını, daha temizini ve (mizaç itibariyle) merhamete daha yakın olanını versin."

82. "Duvara gelince, (o duvar) şehirde bulunan iki yetim çocuğa aitti. Altında da onların olan bir hazine vardı, babaları ise sâlih bir kimseydi. **Rabb**in onların buluğa erip güçlü çağlarına erişmelerini ve **Rabb**inden bir rahmet olarak hazinelerini çıkarmalarını istedi. Ben bunları da kendiliğimden yapmadım (**Rabb**imin emriyle yaptım). İşte, hakkında sabretmeye güç yetiremediğin şeylerin iç yüzü budur."

83. (Resulüm!) Bir de sana Zülkarneyn hakkında soruyorlar. De ki: "Size ondan bir hatıra okuyacağım."

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ سَبَبًا
﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ
وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا
أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ
إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً
الْحُسْنَىٰ ۚ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ
إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ
مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ ۖ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا
﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ
بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ
عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

vimler) yeryüzünde bozgunculuk yapmaktadırlar. Bizimle onlar arasında bir set yapman için sana bir vergi (bir ücret) verelim mi?"

95. (Zülkarneyn) Dedi ki: "**Rabb**imin beni içinde bulundurduğu imkânlar, (sizin bana vereceğiniz ücretten) daha hayırlıdır. Siz bana kuvvetinizle yardım edin de sizinle onlar arasına aşılmaz bir engel yapayım."

96. "Bana demir kütleleri getirin!" (dedi). Nihayet iki yamacın arasını aynı seviyeye getir(ip vadiyi doldur)unca, (büyükçe bir ateş yakıp) "üfle(yerek ateşi körükle)yin!" dedi. Artık o (demir kütleleri)ni kor hâline getirince, "getirin bana, üzerine (bir miktar) erimiş bakır dökeyim" dedi.

97. Artık (Ye'cüc ve Me'cüc) onu ne aşabildiler ne de delmeye güç yetirebildiler.

84. Muhakkak ki Biz ona yeryüzünde imkân (ve iktidar) verdik ve ona (ulaşmak istediği) her şey(e ulaşabilmesi) için bir sebep (bir vasıta ve yol) verdik.

85. O da (batıya gitmek istedi ve) bir yol tuttu.

86. Nihayet güneşin battığı yere varınca, onu kara bir balçıkta batar (gibi) buldu ve onun yanında (kâfir) bir kavme rastladı. (Bunun üzerine) Biz, "ey Zülkarneyn! Dilersen onlara azap edersin, dilersen onlara güzel davranırsın (onları güzellikle yola getirirsin. Nasıl istersen öyle yap)" dedik.

87. (Zülkarneyn ise şöyle) Dedi: "Her kim zulmederse biz onu (dünyada) cezalandıracağız. (Öldükten) Sonra (ise) o, **Rabb**ine döndürülür de (**Rabb**i) onu görülmedik bir azaba uğratır."

88. "Her kim de iman eder ve sâlih amel işlerse ona da mükâfat olarak (ödüllerin) en güzeli vardır. Biz ona buyruğumuzdan kolay olanı (yaratılışta onun fıtratına yazıldığı üzere **Allah**'a iman etmesi gerektiğini) söyleyeceğiz."

89. Sonra (başka) bir yol tuttu (ve doğuya gitti).

90. Nihayet güneşin doğduğu yere varınca, onu öyle bir kavim üzerine doğar buldu ki onlar için güneşe karşı (ağaçlardan ve dağlardan) bir örtü yapmamıştık.

91. İşte (Zülkarneyn, tarafımızdan) böyle (imkân ve iktidara sahipti), Biz onun yanında (olup biten) her şeyden haberdar olarak onu (ilmimizle) kuşatmıştık.

92. (Zülkarneyn) Sonra yine bir yol tuttu.

93. Nihayet iki set (gibi yükselen dağların) arasına varınca, (iki kavimle karşılaştı ve) onlardan başka neredeyse hiçbir sözü anlamayan bir kavim buldu.

94. (O iki kavim) Dediler ki: "Ey Zülkarneyn! Gerçekten Ye'cüc ve Me'cüc (adlı ka-

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَّبِّیْ ۚ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ رَبِّیْ جَعَلَهٗ دَكَّآءَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّیْ
حَقًّا ۚ ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَّمُوْجُ فِیْ بَعْضٍ وَّنُفِخَ فِی الصُّوْرِ
فَجَمَعْنٰهُمْ جَمْعًا ۙ ﴿٩٩﴾ وَّعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكٰفِرِيْنَ عَرْضًا ۙ
﴿١٠٠﴾ اَلَّذِيْنَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ فِیْ غِطَآءٍ عَنْ ذِكْرِیْ وَكَانُوْا لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
سَمْعًا ۚ ﴿١٠١﴾ اَفَحَسِبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ يَّتَّخِذُوْا عِبَادِیْ مِنْ دُوْنِیْٓ اَوْلِيَآءَ ۘ
اِنَّآ اَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَرِيْنَ
اَعْمَالًا ۘ ﴿١٠٣﴾ اَلَّذِيْنَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِی الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ
يُحْسِنُوْنَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ وَلِقَآئِهٖ فَحَبِطَتْ
اَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيْمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ جَهَنَّمُ
بِمَا كَفَرُوْا وَاتَّخَذُوْٓا اٰيَاتِیْ وَرُسُلِیْ هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنّٰتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۙ ﴿١٠٧﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا
لَا يَبْغُوْنَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمٰتِ رَبِّیْ لَنَفِدَ
الْبَحْرُ قَبْلَ اَنْ تَنْفَدَ كَلِمٰتُ رَبِّیْ وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهٖ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ اِنَّمَآ
اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓی اِلَیَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوْا
لِقَآءَ رَبِّهٖ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَّلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهٖٓ اَحَدًا ﴿١١٠﴾

98. (Zülkarneyn) "Bu, **Rabb**imden bir rahmettir; fakat **Rabb**imin vaadi (olan kıyamet vakti) gelince O bunu yerle bir eder ve **Rabb**imin vaadi haktır" dedi.

99. (Ye'cüc ve Me'cüc'ün ortaya çıkacakları) O (kıyamet) gün(ünde) Biz onları (serbest) bırakırız da dalgalar hâlinde (şehirleri istila ederek) birbirlerine girerler. Sonra Sûr'a üfürülür de böylece onları hep beraber (mahşerde) bir araya getiririz.

100. İşte o gün kâfirlere cehennemi (apaçık bir şekilde) arz ederiz.

101. Onlar ki Benim zikrim (olan âyetlerim)e karşı (küfürlerinden dolayı) gözleri perdeliydi. (Onu) Dinlemeye (dahi) tahammül edemiyorlardı.

102. O kâfirler, Beni bırakıp da kullarımı (Bana karşı kendilerine) veliler (dostlar ve koruyucular) edineceklerini mi sandılar? Şüphesiz ki Biz, cehennemi kâfirlere (yaraşır) bir ağırlama yeri olarak hazırladık.

103. (Resulüm!) De ki: "Size (işledikleri) ameller bakımından en çok hüsrana uğrayanları haber verelim mi?"

104. Onlar, dünya hayatındaki (bütün) çaba ve gayretleri boşa giden kimselerdir. Oysa onlar kendilerinin güzel işler yaptıklarını sanıyorlardı.

105. İşte onlar, **Rabb**lerinin âyetlerini ve O'na kavuşmayı inkâr eden, böylece amelleri boşa giden ve o yüzden de kıyamet gününde onlar için hiçbir terazi kurmayacağımız kimselerdir.

106. İşte, (hakikati örtüp) inkâr ettikleri, âyetlerimi ve resullerimi alaya aldıkları için onların cezası cehennemdir.

107. İman edip sâlih ameller işleyenlere gelince, onlar için konaklama yeri olarak Firdevs cennetleri vardır.

108. (Onlar) Orada ebedi kalacaklardır. Oradan hiç ayrılmak istemezler.

109. (Resulüm!) De ki: "Eğer **Rabb**imin kelimeleri(ni yazmak) için deniz(ler) mürekkep olsaydı ve bir o kadarını daha getirip ilave etmiş olsaydık, elbette **Rabb**imin kelimeleri tükenmeden önce deniz(ler) tükenirdi."

110. De ki: "Ben de ancak sizin gibi bir beşerim. Fakat bana ilâhınızın **Vâhid** (sıfatlarında ve isimlerinde tek) olan **İlâh** olduğu vahyediliyor. Artık her kim **Rabb**ine kavuşmayı arzu ediyorsa sâlih amel işlesin ve **Rabb**ine ibadet ed(erek kulluk yap)makta hiç kimseyi (O'na) şirk koşmasın."

سُورَةُ مَرْيَمَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَتِسْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

كٓهٰيٰعٓصٓ ۝١ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ۝٢ اِذْ نَادٰى
رَبَّهُ نِدَآءً خَفِيًّا ۝٣ قَالَ رَبِّ اِنِّى وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّى وَاشْتَعَلَ
الرَّاْسُ شَيْبًا وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا ۝٤ وَاِنِّى خِفْتُ
الْمَوَالِىَ مِنْ وَّرَآءِى وَكَانَتِ امْرَاَتِى عَاقِرًا فَهَبْ لِى
مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ۝٥ يَّرِثُنِى وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ
رَبِّ رَضِيًّا ۝٦ يَا زَكَرِيَّآ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامِ اسْمُهُ يَحْيٰى
لَمْ نَجْعَلْ لَّهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۝٧ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ لِى
غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَاَتِى عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا
۝٨ قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ
مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ۝٩ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّى اٰيَةً قَالَ اٰيَتُكَ
اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝١٠ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهِ
مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝١١

19- Meryem SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 98 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Kâf. Hâ. Yâ. Ayn. Sâd.

2. (Bu okunacak âyetler) Rabbinin, Zekeriyyâ kuluna rahmetini anmasıdır.

3. Hani o, gizli bir seslenişle Rabbine (yalvararak) nidâ etmişti.

4. Şöyle demişti: "Rabbim! Doğrusu ben (ihtiyarladım) benim kemik(lerim de zayıflayıp) gevşedi ve baş(ım) yaşlılık aleviyle tutuştu (saçım, sakalım ağardı). Ama Rabbim! Sana dua etmekle de hiç bedbaht olmadım (Sen beni hiç geri çevirmedin)."

5. "Ve gerçek şu ki ben, ardımdan (yerime geçecek olan) yakınlarım(ın sana isyankâr olmaların)dan (dolayı ümmet için) korkuyorum. Hanımım da kısırdır. Bu sebeple katından bana veli (olacak bir evlat) hibe (edip ihsan) et!"

6. "Ki o hem bana vâris olsun hem de Yakûb hanedanına vâris olsun! Ve Rabbim onu razı olduklarından eyle!"

7. (Bunun üzerine melekler ona şöyle nidâ ettiler) "Ey Zekeriyyâ! Şüphesiz Biz seni bir oğul ile müjdeliyoruz ki onun adı Yahyâ'dır. Biz daha önceden (bu) ismi kimseye vermedik."

8. (Zekeriyyâ) "Rabbim!" dedi, "hanımım kısır olduğu, ben de ihtiyarlığın son sınırına ulaştığım hâlde benim nasıl oğlum olur?"

9. (Melekler) "Öyledir, (ama) senin Rabbin, 'o Bana kolaydır, daha önce sen hiçbir şey değilken seni de yaratmıştım' buyurdu" dedi.

10. (Zekeriyyâ) "Rabbim!" dedi, "(çocuğum olacağına dair) bana bir işaret ver!" (Melekler) "Sana işaret, sapasağlam olduğun hâlde (üç gün) üç gece insanlarla konuşamamandır" dedi.

11. Bunun üzerine (Zekeriyyâ), mâbedden kavminin karşısına çıkarak onlara, "sabah akşam (Rabbinizi) tesbih edin!" diye (elleriyle) işaret etti.

يَا يَحْيٰى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ ۖ وَاٰتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۙ ﴿١٢﴾
وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكٰوةً ۖ وَكَانَ تَقِيًّا ۙ ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ
وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ
يَمُوْتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۧ ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِى الْكِتَابِ مَرْيَمَ ۘ اِذِ
انْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ۙ ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ
حِجَابًا فَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾
قَالَتْ اِنِّىٓ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ
اِنَّمَآ اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكِ ۖ لِاَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ
اَنّٰى يَكُوْنُ لِى غُلَامٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِى بَشَرٌ وَّلَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾
قَالَ كَذٰلِكِ ۚ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَىَّ هَيِّنٌ ۚ وَلِنَجْعَلَهٗٓ اٰيَةً لِّلنَّاسِ
وَرَحْمَةً مِّنَّا ۚ وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهٖ
مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۚ قَالَتْ
يَا لَيْتَنِى مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾ فَنَادٰيهَا
مِنْ تَحْتِهَآ اَلَّا تَحْزَنِى قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾
وَهُزِّىٓ اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

12. (Yahyâ doğup büyüdüğünde ona) "Ey Yahyâ! Kitabı kuvvetle tut!" (buyurduk). Ve henüz çocuk iken ona hikmet verdik.

13. Yine (ona) tarafımızdan bir kalp yumuşaklığı ve (gönül) temizliği (verdik). Çünkü o takvâ sahibi (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlardan) biriydi.

14. Dahası anne babasına iyi davranan biriydi ve o, isyankâr bir zorba değildi.

15. Doğduğu gün, öleceği gün ve tekrar diriltileceği gün ona selam olsun!

16. (Resulüm!) Kitâb'ta Meryem'i de an! Hani o, ailesinden ayrılarak doğu tarafında bir yere çekilmişti.

17. Meryem, onlarla (kendi) arasına (onların kendisini meşgul edemeyecekleri) bir perde çekmişti. Derken, Biz ona rûhumuz (olan vahiy meleğimiz Cebrail)i gönderdik de o, kendisine düzgün bir insan suretinde göründü.

18. (Meryem ona) Dedi ki: "Muhakkak ki ben, senden **Rahmân**'a sığınırım. Eğer ki sen takvâlı isen (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlardan biri isen bana kötülük etme)!"

19. (Cebrail) "(Benden korkma) Ben sadece sana tertemiz bir çocuk hibe ed(ip müjdele)mek için **Rabb**inin (gönderdiği) resulüyüm" dedi.

20. (Meryem) "Bana hiçbir insan dokunmadığı, iffetsiz de olmadığım hâlde benim nasıl çocuğum olabilir?" dedi.

21. (Cebrail) "Öyledir, (ama) senin **Rabb**in, 'o Bana kolaydır. Biz onu insanlara bir âyet ve katımızdan bir rahmet kılmamız için (böyle takdir ettik). Ve (bu, ezelde) karara bağlanmış bir iştir' buyurdu" dedi.

22. Böylece (**Rabb**inin emriyle Meryem) o (çocuğ)a hamile kaldı ve onunla uzak bir yere çekildi.

23. Nihayet doğum sancısı onu (kurumuş) bir hurma ağacının parçasına (dayanmaya) sevk etti. (Endişeli ve ne yapacağını bilemez bir hâlde) Dedi ki: "Keşke ben bundan önce ölseydim de unutulup gitseydim!"

24. Bunun üzerine alt tarafından ona şöyle seslendi: "Sakın üzülme! **Rabb**in (seni unutmadı ve) senin alt tarafında bir su arkı vücuda getirdi."

25. "Haydi, (kurumuş) hurma ağacının (bir) parçasını kendine doğru silkele ki (hurma ağacı yeniden yeşererek) üzerine taze hurma dökülsün."

فَكُلِى وَاشْرَبِى وَقَرِّى عَيْنًا ۚ فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا ۙ
فَقُولِٓى اِنِّى نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا ۚ
٢٦ فَاَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهٗ ؕ قَالُوْا يٰمَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْـًٔا فَرِيًّا
٢٧ يٰٓاُخْتَ هٰرُوْنَ مَا كَانَ اَبُوْكِ امْرَاَ سَوْءٍ وَّمَا كَانَتْ اُمُّكِ
بَغِيًّا ۚ ٢٨ فَاَشَارَتْ اِلَيْهِ ؕ قَالُوْا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِى الْمَهْدِ
صَبِيًّا ٢٩ قَالَ اِنِّى عَبْدُ اللّٰهِ ؕ اٰتَانِىَ الْكِتٰبَ وَجَعَلَنِى نَبِيًّا ۙ ٣٠
وَّجَعَلَنِى مُبٰرَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُ ۖ وَاَوْصَانِى بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ
مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ ٣١ وَّبَرًّا بِوَالِدَتِىْ ۫ وَلَمْ يَجْعَلْنِى جَبَّارًا شَقِيًّا ٣٢
وَالسَّلٰمُ عَلَىَّ يَوْمَ وُلِدْتُّ وَيَوْمَ اَمُوْتُ وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا
٣٣ ذٰلِكَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِىْ فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ ٣٤
مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وَّلَدٍ ۙ سُبْحٰنَهٗ ؕ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا
يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ٣٥ وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّىْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ هٰذَا
صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ٣٦ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَيْنِهِمْ ۚ فَوَيْلٌ
لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ٣٧ اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصِرْ ۙ
يَوْمَ يَاْتُوْنَنَا ۚ لٰكِنِ الظّٰلِمُوْنَ الْيَوْمَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ٣٨

man ona sadece "ol!" der ve o da hemen oluverir.

36. (Hâlbuki Îsâ onlara demişti ki) "Muhakkak ki **Allah**, benim de **Rabb**im, sizin de **Rabb**inizdir. Öyle ise O'na âbd ol(up kulluk ed)in! İşte bu, sırât-ı mustakîm (**Allah**'a dosdoğru varan yol)dur."

37. Fakat (birtakım) gruplar kendi aralarında (yine de) ayrılığa düştüler. Artık büyük bir gün (olan kıyamet)e şahid olunduğu zaman vay o kâfirlerin hâline!

38. Onlar, Bize geldikleri o (kıyamet) gün(ü hakikati) işitirler ve görürler; fakat o zalimler bugün apaçık bir dalâlet içindedirler.

26. "Ye, iç, gözün aydın olsun! Eğer insanlardan birini görürsen (ellerinle işaret ederek onlara), 'şüphesiz ben **Rahmân**'a (susma) oruc(u) adadım, artık bugün hiçbir insanla konuşmayacağım' de."

27. Nihayet onu (kucağında) taşıyarak kavmine getirdi. Onlar dediler ki: "Ey Meryem! Hakikaten sen çok çirkin bir şey yapmışsın!"

28. "Ey Hârûn'un kız kardeşi! Senin baban kötü bir adam değildi, annen de iffetsiz değildi."

29. Bunun üzerine (Meryem, çocukla konuşun diye) onu işaret etti. (Onlar şaşkınlıkla) Dediler ki: "Biz beşikteki bir çocukla nasıl konuşuruz?"

30. (O sırada çocuk) Şöyle dedi: "Şüphesiz ki ben, **Allah**'ın kuluyum. (O) Bana kitap verdi ve beni nebî yaptı."

31. "Nerede olursam olayım, beni mübarek kıldı. Yaşadığım sürece bana salâtı (her anda O'nun huzurunda durmaya çalışarak yaşamayı) ve (nefsimin cimriliğinden kurtulmak için) zekâtı emretti."

32. "Ve (bana) anneme iyilik eden biri (olmayı emretti). Beni azgın bir zorba kılmadı."

33. "Doğduğum gün, öleceğim gün ve tekrar diriltileceğim gün bana selam olsun!"

34. (Resulüm!) İşte (ehl-i kitabın) ihtilaf edip durdukları Meryem oğlu Îsâ hakkındaki (**Allah**'ın) hak sözü budur.

35. **Allah**'ın bir çocuk edinmesi olacak şey değildir! O, **Subhân**'dır (bundan münezzehtir). O, bir işe hükmettiği za-

وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِيَ الْاَمْرُ ۘ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَّهُمْ
لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٩﴾ اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا
يُرْجَعُوْنَ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ اِبْرٰهِيْمَ ۘ اِنَّهٗ كَانَ صِدِّيْقًا نَّبِيًّا
﴿٤١﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ يٰٓاَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِيْ
عَنْكَ شَيْـًٔا ﴿٤٢﴾ يٰٓاَبَتِ اِنِّيْ قَدْ جَآءَنِيْ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَاْتِكَ
فَاتَّبِعْنِيْٓ اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يٰٓاَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطٰنَ ۭ اِنَّ
الشَّيْطٰنَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يٰٓاَبَتِ اِنِّيْٓ اَخَافُ اَنْ يَّمَسَّكَ
عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُوْنَ لِلشَّيْطٰنِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ اَرَاغِبٌ
اَنْتَ عَنْ اٰلِهَتِيْ يٰٓاِبْرٰهِيْمُ ۚ لَىِٕنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِيْ
مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ قَالَ سَلٰمٌ عَلَيْكَ ۚ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّيْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ بِيْ حَفِيًّا
﴿٤٧﴾ وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَاَدْعُوْا رَبِّيْ ۡ عَسٰٓى
اَلَّآ اَكُوْنَ بِدُعَاۗءِ رَبِّيْ شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ ۙ وَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ۭ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا
لَهُمْ مِّنْ رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ۚ ﴿٥٠﴾ وَاذْكُرْ
فِي الْكِتٰبِ مُوْسٰٓى ۡ اِنَّهٗ كَانَ مُخْلَصًا وَّكَانَ رَسُوْلًا نَّبِيًّا ﴿٥١﴾

39. (Resulüm! Sen) Onları işin bitirileceği (bu) hasret (ve pişmanlık) gününe karşı uyar; çünkü onlar (bugün) bir gaflet içindedirler ve (öldükten sonra diriltileceklerine) iman etmiyorlar.

40. Şüphesiz ki yeryüzüne ve onun üzerindekilere **Vâris** olan (ancak) Biziz ve onlar ancak Bize döndürülürler.

41. (Resulüm!) Kitâb'ta İbrâhîm'i de an! Gerçekten o, sıdkı bütün (özü, sözü doğru) bir nebî idi.

42. Hani o, babasına şöyle demişti: "Ey babacığım! İşitmeyen, görmeyen ve sana faydası olmayan bir şeye niçin âbd ol(up kulluk ed)iyorsun?"

43. "Ey babacığım! Şüphesiz ki sana gelmeyen bir ilim gerçekten bana geldi. Artık bana tabi ol ki seni düzgün (ve Hakk'a dosdoğru varan) bir yola hidâyet edeyim."

44. "Ey babacığım! şeytana âbd ol(up kulluk et)me; çünkü şeytan, (rahmetiyle herkesi ve her şeyi kuşatan) **Rahmân**'a asi olmuştur."

45. "Ey babacığım! Doğrusu ben, sana **Rahmân**'dan bir azabın dokunmasından, böylece (şeytanın durumuna düşüp) şeytana dost olmandan korkuyorum."

46. (Babası) "Ey İbrâhîm! Sen benim ilâhlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Andolsun eğer (bu söylediklerinden) vazgeçmezsen mutlaka seni taşlarım! Haydi, (benim dinime dönene kadar) uzun(ca) bir süre benden uzak dur!" dedi.

47. (İbrâhîm) Şöyle dedi: "Sana selam olsun. **Rabb**imden senin için mağfiret dileyeceğim; çünkü O, bana karşı **Hafiyy**'dir (gizli olan, gizli lütuflarda bulunan ve kuluna ikram etmek için her anda onu izleyendir)."

48. "Ben sizden de **Allah**'tan başka (dua edip) yalvardığınız şeylerden de uzaklaşıyor ve (sadece) **Rabb**ime (dua edip) yalvarıyorum. Umarım ki **Rabb**ime (senin için mağfiret dileyip) dua etmekle isyankârlardan olmam."

49. Nihayet (İbrâhîm) onlardan ve **Allah**'tan başka âbd ol(up kulluk et)tikleri şeylerden (hicret edip) uzaklaştı, Biz de ona İshâk'ı ve (torunu) Yakûb'u hibe ettik, her birini de nebî kıldık.

50. Dahası onlara rahmetimizden ihsanda bulunduk ve onlar için yüce bir sıdkiyet lisanı (**Allah**'ın yüceliğini, gönüllerindeki sadakatle anlatma hâli) verdik.

51. (Resulüm!) Kitâb'ta Mûsâ'yı da an! Gerçekten o, (dini yalnız **Allah**'a) hâlis kıl(arak O'na ihlâs ile kulluk ed)en bir kimse idi ve bir resul, bir nebî idi.

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْاَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا
لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَآ اَخَاهُ هٰرُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَاذْكُرْ فِى الْكِتَابِ اِسْمٰعِيلَ
اِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَاْمُرُ اَهْلَهُ
بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذْكُرْ فِى الْكِتَابِ
اِدْرِيسَ اِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ اُولٰٓئِكَ
الَّذِينَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيّٖنَ مِنْ ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا
مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْرَآئِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ فَخَلَفَ
مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ
يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾ جَنّٰتِ عَدْنِ اِلَّتِى وَعَدَ الرَّحْمٰنُ
عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ اِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَاْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا
اِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِى
نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ
لَهُ مَا بَيْنَ اَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

سجده

52. Biz ona Tûr'un sağ tarafından (hak olarak) nidâ ettik ve onu gizlice konuşmak için (kendimize) yaklaştırdık.

53. Ve rahmetimizden ona kardeşi Hârûn'u bir nebî olarak bahşettik.

54. (Resulüm!) Kitâb'ta İsmâîl'i de an! Şüphesiz o, vaadine sadık bir kimse idi ve bir resul, bir nebî idi.

55. (O) Ailesine (ve ümmetine) salâtı (her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalışarak yaşamayı) ve (nefsin cimriliğinden kurtulmak için) zekâtı emrederdi. (O) **Rabb**inin katında da rızaya erişmiş biriydi.

56. (Resulüm!) Kitâb'ta İdrîs'i de an! Hakikaten o, sıdkı bütün (özü, sözü doğru) bir nebî idi.

57. Biz onu da (katımızda) yüce bir makama yükselttik.

58. İşte bunlar, Âdem'in soyundan, Nûh ile birlikte (gemide) taşıdıklarımızdan, İbrâhîm ve (diğer adı) İsrâîl (olan Yakûb)un soyundan hidâyet ettiğimiz ve seçtiğimiz, **Allah**'ın kendilerine nimet verdiği nebîlerdendir. Onlara, **Rahmân** (olan **Allah**)ın âyetleri okunduğu zaman ağlayarak (hemen) secdeye kapanırlardı.

59. Derken onların ardından öyle bir nesil geldi ki salâtı zayi ettiler ve şehvetlerine tabi oldular. Yakında onlar, (bu yaptıklarından dolayı cehennemdeki) Ğayya (Çukuru'n)u boylayacaklar.

60. Ancak tövbe eden, iman eden ve sâlih amel işleyenler müstesna. Onlar(a iman ve amellerinin karşılığı tastamam verilecek ve onlar) hiçbir zulme uğratılmadan cennete gireceklerdir.

61. (O cennet) **Rahmân** (olan **Allah**'ın) kullarına gıyaben vaad ettiği Adn cennet-

leridir. Muhakkak ki O'nun vaadi yerine gelecektir.

62. Onlar orada boş bir söz işitmezler. Yalnızca selam (ve güzel sözler işitirler). Ayrıca orada sabah akşam kendileri için (istedikleri her türlü) rızıkları vardır.

63. Kullarımızdan takvâ sahibi (olan, kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışan) kimseleri (ebedi olarak) vâris kılacağımız cennet, işte budur.

64. (Resul vahyin neden geciktiğini merak edince, Cebrail dedi ki) "Biz ancak **Rabb**inin emri ile ineriz. Önümüzde bulunan, arkamızda kalan ve bu ikisi arasındaki (bütün zaman, mekân ve içinde yaptığımız) her şey O'na aittir (ve O'nun emrine tabidir). (Senin) **Rabb**in asla unutkan değildir!"

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
لِعِبَادَتِهٖ ؕ هَلْ تَعْلَمُ لَهٗ سَمِيًّا ۚ ﴿٦٥﴾ وَيَقُوْلُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ
لَسَوْفَ اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ
مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِيْنَ ثُمَّ
لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ۚ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيْعَةٍ
اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ۚ ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِيْنَ هُمْ
اَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَاِنْ مِّنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ
حَتْمًا مَّقْضِيًّا ۚ ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّى الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّنَذَرُ الظّٰلِمِيْنَ
فِيْهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا ۙ اَىُّ الْفَرِيْقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَّاَحْسَنُ نَدِيًّا
﴿٧٣﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَّرِءْيًا ﴿٧٤﴾ قُلْ
مَنْ كَانَ فِى الضَّلٰلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا ۚ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا
مَا يُوْعَدُوْنَ اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَ ؕ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ
شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيْدُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اهْتَدَوْا هُدًى ؕ
وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾

65. "(O) Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin **Rabb**idir. O hâlde O'na âbd ol ve O'na ibadetinde sabırlı ol! Sen hiç O'nun ismini taşıyan bir başkasını biliyor musun!"

66. Buna karşın insan, "(ben) öldüğüm zaman gerçekten diri olarak (kabirden) çıkarılacak mıyım?" der.

67. İnsan, daha önce hiçbir şey değil iken kendisini yarattığımızı düşün(üp idrak et)mez mi?

68. **Rabb**ine yemin olsun ki mutlak surette o (kâfir)leri ve (peşlerinden gittikleri) şeytanları (hep birlikte mahşerde) toplayacağız, sonra onları diz üstü çökmüş (perişan bir) vaziyette cehennemin çevresinde hazır bulunduracağız!

69. Sonra **Rahmân**'a (oradaki) her topluluktan en çok asi (kibirli ve nankör) olanlar hangileri ise muhakkak (onları) çekip çıkaracağız (ve cehenneme atacağız)!

70. Çünkü elbette Biz, o (cehennem)e girmeye kimlerin daha müstahak olduklarını çok iyi biliriz.

71. (Ey insanlar!) Sizden oraya uğramayacak hiç kimse yoktur. (Bu) **Rabb**inin kendi üzerine aldığı kesinleşmiş bir hükümdür.

72. Sonra Biz, takvâ sahiplerini (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanları oradan) kurtarır (cennete koyarız), zalimleri ise diz üstü çökmüş olarak orada bırakırız.

73. Hâl böyleyken, kendilerine apaçık âyetlerimiz okunduğu zaman kâfirler iman edenlere dediler ki: "İki topluluk (olan mü'min ve kâfirler)den hangisi (nin dünyadaki) makam(ı) daha hayırlı, meclis (ve topluluğ)u daha güzeldir?"

74. Oysa Biz, onlardan önce mal, mülk ve dış görünüşü daha güzel olan nice nesilleri helâk ettik.

75. (Resulüm!) De ki: "Kim dalâlette ise **Rahmân** ona ne kadar mühlet verirse versin, ya kendilerine vaad edilen (dünyadaki) azabı ya da (kıyamet) saati(ni) gördüklerinde kimin yeri daha kötüymüş ve kimin taraftarları daha zayıfmış bileceklerdir."

76. **Allah**, hidâyette olanların hidâyetini arttırır. Bâki kalacak olan sâlih ameller, **Rabb**inin katında hem sevap bakımından daha hayırlı hem de sonuç bakımından daha hayırlıdır.

أَفَرَءَيْتَ ٱلَّذِى كَفَرَ بِـَٔايَـٰتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾
أَطَّلَعَ ٱلْغَيْبَ أَمِ ٱتَّخَذَ عِندَ ٱلرَّحْمَـٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ
مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُۥ مِنَ ٱلْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَرِثُهُۥ مَا يَقُولُ
وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ ءَالِهَةً لِّيَكُونُوا۟ لَهُمْ
عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا ۚ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا
﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّآ أَرْسَلْنَا ٱلشَّيَـٰطِينَ عَلَى ٱلْكَـٰفِرِينَ تَؤُزُّهُمْ
أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ
ٱلْمُتَّقِينَ إِلَى ٱلرَّحْمَـٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ ٱلْمُجْرِمِينَ
إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾ لَّا يَمْلِكُونَ ٱلشَّفَـٰعَةَ إِلَّا مَنِ ٱتَّخَذَ عِندَ
ٱلرَّحْمَـٰنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحْمَـٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَّقَدْ
جِئْتُمْ شَيْـًٔا إِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ ٱلسَّمَـٰوَٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنشَقُّ
ٱلْأَرْضُ وَتَخِرُّ ٱلْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَن دَعَوْا۟ لِلرَّحْمَـٰنِ وَلَدًا
﴿٩١﴾ وَمَا يَنۢبَغِى لِلرَّحْمَـٰنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِن كُلُّ مَن
فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ إِلَّآ ءَاتِى ٱلرَّحْمَـٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَّقَدْ
أَحْصَىٰهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ ءَاتِيهِ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

77. (Resulüm!) Âyetlerimizi inkâr eden, üstelik "elbette bana mal ve evlat verilecek" diyen kimseyi gördün mü?

78. (O) Gayba vakıf ol(up onu bil)di mi yoksa **Rahmân**'ın katından bir söz mü aldı?

79. (Kesinlikle) Hayır! Biz onun söylediklerini (amel kitabına) yazacağız ve (âhiret günü onun) azabını arttırdıkça arttıracağız!

80. Onun (bu) söylediği şeylerin (malının da evladının da gerçek sahibi ve) **Vâris**'i Biziz. O ise Biz(im huzurumuz)a tek başına gelecektir.

81. Onlar, kendilerine bir izzet (itibar ve şeref) olsun diye **Allah**'tan başka ilâhlar edindiler.

82. Hayır! (Taptıkları o ilâhlar) Yakında onların ibadetlerini inkâr edecekler ve onlara düşman olacaklardır.

83. (Resulüm! Sen, küfürlerinden dolayı) Kâfirlerin üzerine onları kışkırttıkça kışkırtan şeytanları gönderdiğimizi görmedin mi?

84. Öyle ise onlar hakkında(ki emrimizin gelmesi için) acele etme! Muhakkak ki Biz, onlar(ın sen ve mü'minler) için (söylediklerini de yaptıklarını da kıyamette onlara hesap sormak maksadıyla) bir bir sayıyoruz.

85. O gün Biz, muttakileri (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanları) **Rahmân**'ın (huzurunda, rahmetine nail olmuş) konukları olarak toplarız.

86. (Nefsinin hevâsını ilâh edinen) Mücrimleri de susamış (sürüler gibi) cehenneme süreriz.

87. (O gün) **Rahmân**'ın katında bir söz (ve yetki) almış olanlardan başkası şefâata güç yetiremez.

88. Bir de o (ehl-i kitaptan olan)lar, "**Rahmân** çocuk edindi" dediler.

89. Andolsun ki siz, (ey ehl-i kitap! Çok çirkin) bir iddiada bulundunuz.

90. Bundan dolayı neredeyse gökler parçalanacak, yer yarılacak ve dağlar (darmadağın olup) yerle bir olacak!

91. Onlar **Rahmân**'a çocuk isnad ettiler diye.

92. Hâlbuki **Rahmân**'a çocuk edinmek yaraşmaz.

93. Göklerde ve yerde bulunan hiç kimse yoktur ki (kıyamet günü) **Rahmân**'ın huzuruna kul olarak çıkmasın.

94. Andolsun ki (**Rahmân** olan **Allah**, ilmiyle) onları (çepeçevre) kuşatmış ve (her birinin söylediklerini de yaptıklarını da) tek tek saymıştır.

95. Ve onların hepsi kıyamet günü O(nun huzuru)na tek başına gelecektir.

إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا ۝٩٦
فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ۝٩٧
وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ اَحَدٍ اَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ۝٩٨

سُورَةُ طٰهٰ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَثَلٰثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طٰهٰ ۝١ مَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰى ۝٢ اِلَّا تَذْكِرَةً لِمَنْ
يَخْشٰى ۝٣ تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوَاتِ الْعُلٰى ۝٤
اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ۝٥ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا
فِي الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ۝٦ وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ
فَاِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفَى ۝٧ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَآءُ
الْحُسْنٰى ۝٨ وَهَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ مُوسٰى ۝٩ اِذْ رَاٰ نَارًا فَقَالَ
لِاَهْلِهِ امْكُثُوٓا اِنِّي اٰنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي اٰتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ
اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۝١٠ فَلَمَّآ اَتٰيهَا نُودِيَ يَا مُوسٰى ۝١١ اِنِّي
اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝١٢

96. Muhakkak ki **Rahmân**, iman edip sâlih ameller işleyen kimseler için (gönüllerde) bir sevgi var edecektir.

97. (Resulüm!) Biz bu (Kur'ân)ı ancak, onunla muttakilere (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlara) müjde vermen ve inatçı bir kavmi onunla uyarman için senin dilinle (Arapça olarak indirip) kolaylaştırdık.

98. Zira Biz, onlardan önce nice nesilleri helâk ettik. (Şimdi sen) Onlardan herhangi birin(den bir varlık emares)i hissediyor veya onlara ait cılız bir ses işitiyor musun?

20- Tâhâ SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 135 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Tâ. Hâ.

2. (Resulüm!) Biz (bu) Kur'ân'ı sana meşakkat çekesin diye indirmedik.

3. Ancak (**Allah**'tan) haşyet duy(up onun azameti karşısında ürper)en kimselere bir zikir (öğüt ve hatırlatma) olsun diye (indirdik).

4. (Bu Kur'ân) Yeryüzünü ve yüce gökleri yaratan (**Allah**) tarafından (peyderpey) indirilmiştir.

5. Rahmân (olan **Allah**), Arş'a istiva ed(ip hükümran ol)muştur.

6. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey, ikisi arasında bulunan her şey ve toprağın altında olan her şey (yalnızca) O'nundur.

7. Sen, sözü açıktan söylesen de (gizlesen de **Allah** için birdir). Çünkü O, gizliyi de gizlinin gizlisini de bilir.

8. Allah, kendisinden başka **İlâh** olmayandır (mabûd, sevilen ve âbd olunmaya layık tek zattır). El Esmâu'l Husnâ (en güzel isimler de) O'nundur.

9. (Resulüm!) Mûsâ'nın haberi sana geldi mi?

10. Hani o, bir ateş görmüştü de ailesine, "siz (burada durup) bekleyin; çünkü ben bir ateş gördüm. Belki ondan size bir kor getiririm veya ateşin başında bir yol gösterici bulurum" demişti.

11. Nihayet oraya vardığında kendisine (tarafımızdan), "ey Mûsâ!" diye nidâ edildi.

12. "Muhakkak ki Ben, (evet) Ben, senin **Rabb**inim! Hemen ayakkabılarını çıkar; çünkü sen mukaddes vadi Tuvâ'dasın."

وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى ﴿١٣﴾ اِنَّنِىٓ اَنَا اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ
اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدْنِىْ ۙ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِىْ ﴿١٤﴾ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ
اَكَادُ اُخْفِيْهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدَّنَّكَ
عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ فَتَرْدٰى ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ
بِيَمِيْنِكَ يٰمُوْسٰى ﴿١٧﴾ قَالَ هِىَ عَصَاىَ ۚ اَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ
بِهَا عَلٰى غَنَمِىْ وَلِىَ فِيْهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ﴿١٨﴾ قَالَ اَلْقِهَا يٰمُوْسٰى
﴿١٩﴾ فَاَلْقٰيهَا فَاِذَا هِىَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۖ
سَنُعِيْدُهَا سِيْرَتَهَا الْاُوْلٰى ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ
تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ۙ ﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيٰتِنَا
الْكُبْرَى ۚ ﴿٢٣﴾ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ۚ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ
لِىْ صَدْرِىْ ۙ ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِىْٓ اَمْرِىْ ۙ ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِىْ ۙ
﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوْا قَوْلِىْ ۖ ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِّىْ وَزِيْرًا مِّنْ اَهْلِىْ ۙ ﴿٢٩﴾ هٰرُوْنَ
اَخِى ۙ ﴿٣٠﴾ اُشْدُدْ بِهٖٓ اَزْرِىْ ۙ ﴿٣١﴾ وَاَشْرِكْهُ فِىْٓ اَمْرِىْ ۙ ﴿٣٢﴾ كَىْ نُسَبِّحَكَ
كَثِيْرًا ۙ ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ كَثِيْرًا ۭ ﴿٣٤﴾ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيْرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ
اُوْتِيْتَ سُؤْلَكَ يٰمُوْسٰى ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰى ۙ ﴿٣٧﴾

13. "Ben seni (nebî olarak) seçtim. Şimdi (sana) vahyolunacak şeyleri dinle!"

14. "Muhakkak ki Ben, (evet) Ben, **Allah**'ım. Benden başka **İlâh** yoktur. Bana âbd ol (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalış) ve Beni zikretmek için namazı ikâme et (hem namazda hem de hayatı yaşarken Benim huzurumda durmaya çalış)!"

15. "Herkesin, peşinde koştuğu şeyin karşılığını bulması için muhakkak ki (o kıyamet) saat(i) gelecektir. Neredeyse onu (Kendimden bile) gizleyeceğim."

16. "Ona iman etmeyen ve (nefsinin) arzularına uyan kimseler, sakın seni on(un gerçekleşeceğinden ve Benim rızam peşinde koşmak)tan alıkoymasın! Sonra (kendine yazık ederek) mahvolursun!"

17. (Devamında **Allah** buyurdu) "Şu sağ elindeki nedir, ey Mûsâ?"

18. (Mûsâ) Dedi ki: "O benim asamdır. Ona dayanırım, onunla koyunlarıma yaprak silkelerim ve benim için onda daha başka ihtiyaçlarımı gidereceğim menfaatler) vardır."

19. (**Allah**) "Onu (yere) at, ey Mûsâ!" buyurdu.

20. Bunun üzerine (Mûsâ) Onu hemen (yere) attı. Bir de ne görsün; o, hızla sürünen (kocaman) bir yılan (oluvermiş)!

21. (**Allah**) Buyurdu ki: "Onu (yerden) al ve korkma! Biz onu evvelki hâline döndüreceğiz."

22. "Bir de elini koynuna sok ki bir başka mucize olarak o, kusursuz bembeyaz (nûr saçan bir el) olarak çıksın."

23. "Böylece sana büyük mucizelerimizden (bazılarını) göstermiş olalım."

24. "(Şimdi) Firavun'a git; çünkü o, azdı."

25. (Mûsâ) Dedi ki: "**Rabb**im! Göğsüme genişlik ver!"

26. "İşimi bana kolaylaştır!"

27. "Dilimden de düğümü çöz ki,"

28. "Sözümü (idrak edip) iyice anlasınlar."

29. "Bir de (bu tebliğ görevi için) bana ailemden bir yardımcı ver!"

30. "Kardeşim Hârûn'u."

31. "Onunla gücümü arttır (onu bana destekçi yap)!"

32. "Ve onu işime ortak kıl!"

33. "Ki (böylece), Seni çokça tesbih edelim."

34. "Ve Seni çokça zikredelim."

35. "Muhakkak ki Sen, bizi (her hâlimizle) görmektesin."

36. (**Allah**) Şöyle buyurdu: "Ey Mûsâ! İstediğin (şeyler) sana verildi."

37. "Andolsun ki Biz sana başka bir defa daha lütufta bulunmuştuk."

اِذْ اَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّكَ مَا يُوحٰٓى ۙ﴿٣٨﴾ اَنِ اقْذِفِيْهِ فِى التَّابُوْتِ
فَاقْذِفِيْهِ فِى الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَاْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّىْ وَعَدُوٌّ
لَّهٗ ؕ وَاَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّىْ ۚ وَلِتُصْنَعَ عَلٰى عَيْنِىْ ۘ﴿٣٩﴾ اِذْ تَمْشِىْٓ
اُخْتُكَ فَتَقُوْلُ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ يَّكْفُلُهٗ ؕ فَرَجَعْنٰكَ اِلٰٓى اُمِّكَ
كَىْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ؕ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنٰكَ مِنَ الْغَمِّ
وَفَتَنّٰكَ فُتُوْنًا ۫ فَلَبِثْتَ سِنِيْنَ فِىْٓ اَهْلِ مَدْيَنَ ۙ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰى قَدَرٍ
يّٰمُوْسٰى ﴿٤٠﴾ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِىْ ۚ﴿٤١﴾ اِذْهَبْ اَنْتَ وَاَخُوْكَ
بِاٰيٰتِىْ وَلَا تَنِيَا فِىْ ذِكْرِىْ ۚ﴿٤٢﴾ اِذْهَبَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ۚ﴿٤٣﴾
فَقُوْلَا لَهٗ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهٗ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَآ اِنَّنَا
نَخَافُ اَنْ يَّفْرُطَ عَلَيْنَآ اَوْ اَنْ يَّطْغٰى ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَآ اِنَّنِىْ مَعَكُمَآ
اَسْمَعُ وَاَرٰى ﴿٤٦﴾ فَاْتِيٰهُ فَقُوْلَآ اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا
بَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ؕ قَدْ جِئْنٰكَ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ ؕ وَالسَّلٰمُ
عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى ﴿٤٧﴾ اِنَّا قَدْ اُوْحِىَ اِلَيْنَآ اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ
كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمَا يٰمُوْسٰى ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِىْٓ
اَعْطٰى كُلَّ شَىْءٍ خَلْقَهٗ ثُمَّ هَدٰى ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُوْنِ الْاُوْلٰى ﴿٥١﴾

38. "Hani (sen doğduğunda) annene vahyedilmesi gerekeni (şöyle) vahyetmiştik."

39. "(Kucağındaki) O (çocuğ)u sandığa koy sonra onu denize (Nil'e) bırak ki deniz onu kıyıya atsın da Benim düşmanım ve onun düşmanı olan biri onu (bulup) alsın!" diye (vahyettik). "(Ey Mûsâ! Firavun ailesinin yanında) Benim nezaretimde yetiştirilmen (ve sevilmen) için sana kendimden bir sevgi verdim."

40. "O zaman kız kardeşin (Firavun ailesine) gidip, 'ona bakacak birini size göstereyim mi?' diyordu. Derken, gözü aydın olsun ve üzülmesin diye seni annene geri verdik. (O sana baktı, seni büyüttü) Ve (sonra kazara) bir cana kıydın da Biz seni (o) kederden kurtardık. Biz seni (ağır) imtihanlarla imtihan ettik (sonra Medyen'e gittin). Medyen halkı içinde yıllarca kaldın sonra da bir takdir üzere (bu Tûr Dağı'na) geldin ey Mûsâ!"

41. "(Ben) Seni Kendim için (nebî olarak) yetiştirdim."

42. "(Şimdi) Sen ve kardeşin mucizelerimle (Firavun'a) gidin ve Beni zikretmede gevşeklik göstermeyin!"

43. "İkiniz Firavun'a gidin; çünkü o, azdı."

44. "Buna rağmen ona yumuşak söz söyleyin. Belki o, öğüt alır yahut haşyet duyar."

45. (Mûsâ ve kardeşi Hârûn) Dediler ki: "Rabbimiz! Doğrusu biz, (onun) bize taşkınlık yap(ıp düşmanca davran)masından yahut (daha da) azmasından korkuyoruz."

46. (Allah) Buyurdu ki: "Korkmayın! Muhakkak ki Ben, sizinle beraberim. (Sizi) İşitir ve görürüm."

47. "Haydi, ona gidin ve deyin ki: 'Şüphesiz biz, senin Rabbinin resulleriyiz. İsrâiloğulları'nı hemen bizimle beraber gönder ve onlara (artık) eziyet etme! Andolsun ki biz sana Rabbinden bir mucize ile geldik.' Selam, hidâyete tabi olanların üzerine olsun."

48. "Bize kesin olarak vahyolundu ki şüphesiz azap (kendilerine gelen hakkı) yalanlayan ve yüz çevirenlerin üzerine olacaktır."

49. (Mûsâ ve Hârûn, Firavun'un yanına gittiklerinde Firavun onlara) "Sizin Rabbiniz de kimdir, ey Mûsâ!" dedi.

50. (Mûsâ) "Bizim Rabbimiz her şeye yaratılış (özellikler)ini veren sonra (onları hak yola) hidâyet edendir" dedi.

51. (Firavun) "Öyle ise önceki nesillerin hâli ne olacak?" dedi.

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ ۖ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ۝٥٢
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّىٰ ۝٥٣ كُلُوا
وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَىٰ ۝٥٤ مِنْهَا
خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ
۝٥٥ وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ۝٥٦ قَالَ أَجِئْتَنَا
لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَىٰ ۝٥٧ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ
مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ
مَكَانًا سُوًى ۝٥٨ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ
ضُحًى ۝٥٩ فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ۝٦٠ قَالَ لَهُمْ
مُوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۖ
وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ ۝٦١ فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا
النَّجْوَىٰ ۝٦٢ قَالُوا إِنْ هَٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ
مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ ۝٦٣
فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ ۝٦٤

52. (Mûsâ) "Onlar hakkındaki bilgi **Rabb**imin katında bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da yazılı)dır. **Rabb**im ne yanılır ne de unutur!" dedi.

53. O, yeryüzünü size bir döşek yapan, orada size (birtakım) yollar açan ve gökten bir su indirendir. (Ey insanlar! Unutmayın ki) Böylece Biz, onunla her çeşit bitkiden çiftler çıkardık.

54. (Onlardan) Yiyiniz, hayvanlarınızı da otlatınız. Şüphesiz bunda (anlamak isteyen) akıl sahipleri için âyetler vardır.

55. (Ey insanlar!) Biz sizi (de) o (toprak)tan yarattık. (Ölümünüzle) Yine sizi oraya döndüreceğiz ve bir kez daha sizi oradan çıkaracağız.

56. Andolsun ki Biz o (Firavun)a, (iman etmesine yetecek) âyetlerimizin hepsini gösterdik; fakat o yalanladı ve (iman etmemekte) diretti.

57. (Ve Mûsâ'ya şöyle) Dedi: "Ey Mûsâ! Sen bizi sihrinle yurdumuzdan çıkarmak için mi geldin?"

58. "Öyle ise mutlaka biz de sana onun gibi bir sihir getireceğiz. Şimdi sen, seninle bizim aramızda senin de bizim de muhalefet etmeyeceğimiz uygun bir yerde buluşma zamanı belirle!"

59. (Mûsâ) "Buluşma zamanınız bayram günü, insanların toplandığı kuşluk vakti olsun" dedi.

60. Bunun üzerine Firavun dönüp gitti. Hilesini (kuracak en bilgili sihirbazları) topladı, sonra (bayram günü buluşma yerine) geldi.

61. Mûsâ o (sihirbaz)lara dedi ki: "Yazıklar olsun size! **Allah** hakkında yalan uydurup (O'na) iftira etmeyin sonra (O), bir azap ile kökünüzü keser. Andolsun ki (**Allah**'a) iftira eden harab ol(up yok olur gid)er!"

62. Bunun üzerine (sihirbazlar) kendi aralarında işlerini tartıştılar ve gizli gizli konuştular.

63. (Ve birbirlerine şöyle) Dediler: "Şüphesiz bu ikisi, sihirleriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak ve sizin örnek yolunuzu (dininizi) ortadan kaldırmak isteyen iki sihirbazdır."

64. (Mûsâ dedi ki) "Haydi, hilenizi toplayın sonra sıra hâlinde gelin! Bugün üstün gelen muhakkak zafer kazanmıştır."

قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٥﴾
قَالَ بَلْ اَلْقُوْا ۚ فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا
تَسْعٰى ﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ فِيْ نَفْسِهٖ خِيْفَةً مُّوْسٰى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ
اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿٦٨﴾ وَاَلْقِ مَا فِيْ يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا ۭ اِنَّمَا صَنَعُوْا
كَيْدُ سٰحِرٍ ۭ وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٦٩﴾ فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا
قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُوْنَ وَمُوْسٰى ﴿٧٠﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۭ
اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِيْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۚ فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ
مِّنْ خِلَافٍ وَّلَاُصَلِّبَنَّكُمْ فِيْ جُذُوْعِ النَّخْلِ ۡ وَلَتَعْلَمُنَّ اَيُّنَآ اَشَدُّ
عَذَابًا وَّاَبْقٰى ﴿٧١﴾ قَالُوْا لَنْ نُّؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَاۗءَنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ
وَالَّذِيْ فَطَرَنَا فَاقْضِ مَآ اَنْتَ قَاضٍ ۭ اِنَّمَا تَقْضِيْ هٰذِهِ الْحَيٰوةَ
الدُّنْيَا ۭ ﴿٧٢﴾ اِنَّآ اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطٰيٰنَا وَمَآ اَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ
مِنَ السِّحْرِ ۭ وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿٧٣﴾ اِنَّهٗ مَنْ يَّاْتِ رَبَّهٗ مُجْرِمًا فَاِنَّ
لَهٗ جَهَنَّمَ ۭ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَّاْتِهٖ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ
الصّٰلِحٰتِ فَاُولٰۗىِٕكَ لَهُمُ الدَّرَجٰتُ الْعُلٰى ۙ ﴿٧٥﴾ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَذٰلِكَ جَزٰۗؤُا مَنْ تَزَكّٰى ﴿٧٦﴾

65. (Sihirbazlar) "Ey Mûsâ! Sen mi (önce) atacaksın yoksa önce atan biz mi olalım?" dediler.

66. (Mûsâ) "Hayır! (Önce) Siz atın" dedi. (Sihirbazlar hünerlerini sergilediler, Mûsâ) Bir de baktı ki onların ipleri ve asaları (yaptıkları) sihirden dolayı kendisine hızla sürünen (yılanlar) gibi görünüyor.

67. Bunun üzerine Mûsâ içinde bir korku hissetti.

68. (Fakat Biz ona şöyle) Buyurduk: "Korkma! Muhakkak ki sen üstünsün (ve üstün gelecek olan kesinlikle sensin)."

69. "Sağ elindeki (asa)nı at ki onların yaptıklarını yutsun. Onların yaptıkları sadece bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa (ne yapsa) iflah olmaz."

70. (Mûsâ'nın asası, sihirbazların ipleriyle asalarını yuttu) Bunun üzerine sihirbazlar derhal secdeye kapandılar, "Hârûn'un ve Mûsâ'nın **Rabb**ine iman ettik" dediler.

71. (Firavun) "Ben size izin vermeden önce siz ona iman ettiniz (öyle mi)! Şüphesiz o, size sihri öğreten büyüğünüzdür. Öyle ise (ben de) mutlaka sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama (bağlayıp) keseceğim ve sizi kesinlikle hurma kütüklerine asacağım! Böylece hangimizin azabının (Mûsâ'nın **Rabb**inin mi, yoksa benim mi) daha şiddetli ve sürekli olduğunu iyice anlayacaksınız" dedi.

72. (Sihirbazlar) Dediler ki: "Seni, bize gelen apaçık mucizelere ve bizi (âbd olma fıtratı üzere) yaratana asla tercih edemeyiz. Öyle ise sen (bizim için) ne hüküm vereceksen ver! Sen ancak bu dünya hayatında hüküm verebilirsin."

73. "Şüphesiz ki biz, senin bizi zorladığın sihri ve hatalarımızı mağfiret etmesi için **Rabb**imize iman ettik. **Hayr** olan **Allah**(ın mükâfatı) hem daha hayırlı hem de bâkidir."

74. Şu muhakkak ki kim **Rabb**in(in huzurun)a (nefsinin hevâsına uyan) mücrim olarak gelirse kesinlikle ona cehennem vardır. Orada ne ölür (ki bu azaptan kurtulsun) ne de (bir hayat) yaşar.

75. Kim de gerçek sâlih ameller işlemiş bir mü'min olarak O(nun huzurun)a gelirse işte onlar için de (cennette) üstün dereceler vardır.

76. İçinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan Adn cennetleri! İşte, (şirkten ve günahtan) arınanların mükâfatı budur.

وَلَقَدْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِى فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا
فِى الْبَحْرِ يَبَسًا ۙ لَّا تَخَافُ دَرَكًا وَّلَا تَخْشٰى ۝٧٧ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
بِجُنُودِهٖ فَغَشِيَهُمْ مِّنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۝٧٨ وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهٗ
وَمَا هَدٰى ۝٧٩ يٰبَنِىٓ اِسْرَآءِيلَ قَدْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ عَدُوِّكُمْ
وَوٰعَدْنٰكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْاَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ
وَالسَّلْوٰى ۝٨٠ كُلُوا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ
فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِى ۚ وَمَنْ يَّحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِى فَقَدْ هَوٰى ۝٨١
وَاِنِّى لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ۝٨٢
وَمَآ اَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوسٰى ۝٨٣ قَالَ هُمْ اُولَآءِ عَلٰٓى اَثَرِى
وَعَجِلْتُ اِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضٰى ۝٨٤ قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ
مِنْ بَعْدِكَ وَاَضَلَّهُمُ السَّامِرِىُّ ۝٨٥ فَرَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ
اَسِفًا ۚ قَالَ يٰقَوْمِ اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۙ اَفَطَالَ عَلَيْكُمُ
الْعَهْدُ اَمْ اَرَدْتُّمْ اَنْ يَّحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَخْلَفْتُمْ
مَّوْعِدِى ۝٨٦ قَالُوا مَآ اَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَآ
اَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنٰهَا فَكَذٰلِكَ اَلْقَى السَّامِرِىُّ ۝٨٧

77. Andolsun ki Biz Mûsâ'ya (Firavun'un imana yanaşmaması üzerine), "(İsrâîloğulları'ndan Bana iman eden) kullarımı geceleyin (Mısır'dan) yürüt(üp çıkar)" diye vahyettik. Nihayet (aşılması imkânsız bir denize vardıklarında Mûsâ'ya), "(Firavun ve ordusunun size) yetişmesinden korkmadan ve (boğulmaktan) endişe etmeden denizde onlara kuru bir yol (açmak) için (asan ile denize) vur!" (diye buyurduk).

78. Derken Firavun, ordusuyla birlikte onların peşine düştü (ve onlar da açılan yoldan denize girdiler. Biz İsrâîloğulları'nı o denizde boğulmaktan kurtardık, Firavun ve ordusunu da) denizden kuşatan kuşattı (hepsi boğulup helâk oldu).

79. Firavun, kavmini dalâlete sürükledi, hidâyete götürmedi.

80. Ey İsrâîloğulları! Biz sizi (böylece) düşmanınızdan kurtardık, Tûr'un sağ tarafında (vahyimize ve resulümüze iman edeceğinize dair) sizden söz aldık. (Çölde aç kaldığınız zaman da) Size kudret helvası ve bıldırcın (eti) indirdik.

81. (Sonra size şöyle buyurduk) "Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin ve bu hususta aşırı gitmeyin, yoksa üzerinize gazabım hak olur. Kime de gazabım hak olursa şüphesiz o, (nefsinin) hevâ(sına arzu ve isteklerine köle olduğu için helâk) olmuştur."

82. "Bununla beraber muhakkak ki Ben, tövbe edip iman eden ve sâlih amel işleyen sonra da hidâyette olan kimseler için **Ğaffâr**'ım (tekrar tekrar işlenen günahları mağfiret edenim)."

83. (Hani bir zaman da Mûsâ, Tûr-u Sînâ'ya gelince ona şöyle buyurmuştuk) "Seni kavminden (ayırıp) aceleyle (buraya) getiren şey nedir, ey Mûsâ!"

84. (Mûsâ) Dedi ki: "İşte, onlar (iman etmiş olarak) benim izimdeler. **Rabb**im! (Benden) Razı olasın diye sana (gelmekte) acele ettim."

85. (**Allah**) "Ama Biz, sen(in yola çıkman)dan (hemen) sonra doğrusu kavmini imtihan ettik ve Sâmiri onları dalâlete düşürdü" buyurdu.

86. Bunun üzerine Mûsâ, kızgın ve üzgün bir hâlde (Tûr-u Sînâ'dan) kavmine döndü (ve onlara) dedi ki: "Ey kavmim! **Rabb**iniz size güzel bir vaadde bulunmamış mıydı? Yoksa (sizden ayrıldığım) süre size uzun mu geldi veya üstünüze **Rabb**inizden bir gazabın hak olmasını mı istediniz ki (buzağıya taparak) bana olan vaadinizden döndünüz?"

87. Onlar dediler ki: "Biz sana olan vaadimizden kendi irademizle dönmedik; fakat biz (Mısırlı) kavmin ziynet eşyasından birtakım ağırlıklar yüklenmiştik sonra onları (eritmek üzere ateşe) attık, aynı şekilde Sâmiri de attı."

فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هٰذَآ اِلٰهُكُمْ وَاِلٰهُ
مُوسٰى فَنَسِيَ ۝٨٨ اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَّا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلًا ۙ
وَّلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا ۝٨٩ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُوْنُ مِنْ قَبْلُ
يٰقَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهٖ ۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُوْنِيْ
وَاَطِيْعُوْٓا اَمْرِيْ ۝٩٠ قَالُوْا لَنْ نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عٰكِفِيْنَ حَتّٰى
يَرْجِعَ اِلَيْنَا مُوْسٰى ۝٩١ قَالَ يٰهٰرُوْنُ مَا مَنَعَكَ اِذْ رَاَيْتَهُمْ
ضَلُّوْٓا ۝٩٢ اَلَّا تَتَّبِعَنِ ۭ اَفَعَصَيْتَ اَمْرِيْ ۝٩٣ قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَاْخُذْ
بِلِحْيَتِيْ وَلَا بِرَاْسِيْ ۚ اِنِّيْ خَشِيْتُ اَنْ تَقُوْلَ فَرَّقْتَ بَيْنَ
بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِيْ ۝٩٤ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يٰسَامِرِيُّ ۝٩٥ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوْا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً
مِّنْ اَثَرِ الرَّسُوْلِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِيْ نَفْسِيْ ۝٩٦
قَالَ فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ اَنْ تَقُوْلَ لَا مِسَاسَ ۡ
وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهٗ ۚ وَانْظُرْ اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِيْ ظَلْتَ
عَلَيْهِ عَاكِفًا ۭ لَنُحَرِّقَنَّهٗ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهٗ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۝٩٧ اِنَّمَآ
اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝٩٨

88. Böylece (Sâmiri) onlar için böğürmesi olan bir buzağı heykeli (yapıp ortaya) çıkardı. Daha sonra da (Sâmiri ve adamları), "işte sizin de ilâhınız, Mûsâ'nın da ilâhı budur; fakat (Mûsâ onu) unuttu" dediler.

89. Onlar (bu heykelin), kendilerine hiçbir sözle cevap vermediğini ve onlara ne bir zarar ne de bir fayda vermeye gücü olmadığını görmüyorlar mı(ydı)?

90. Andolsun ki Hârûn onlara (Mûsâ, Tûr-u Sînâ'dan dönmeden) daha önce şöyle demişti: "Ey kavmim! Siz bununla (Allah'a kulluğu bırakıp buzağı heykeline tapmakla) imtihan ediliyorsunuz. Muhakkak ki sizin Rabbiniz Rahmân'dır. Gelin, bana tabi olun ve emrime itaat edin."

91. Onlar ise, "Mûsâ biz(im aramız)a dönünceye kadar biz buna ibadet etmekten asla vazgeçmeyeceğiz!" dediler.

92. (Mûsâ Tûr-u Sînâ'dan döndüğünde) "Ey Hârûn!" dedi, "onların dalâlete düştüklerini gördüğün zaman seni (onlara müdahale etmekten) alıkoyan neydi?"

93. "(Neden) Bana tabi olmadın? Yoksa benim emrime karşı mı geldin?" (dedi ve kardeşi Hârûn'un sakalıyla başını tutup kendine doğru çekmeye başladı.)

94. (Hârûn) "Ey anam oğlu! Sakalımı ve başımı tutup çekme! Gerçek şu ki ben (onları bırakıp peşinden gelseydim, senin) 'İsrâîloğulları arasında ayrılık çıkardın ve sözümü gözetmedin' demenden korktum" dedi.

95. (Bunun üzerine Mûsâ, Sâmiri'ye dönerek) "Ya senin maksadın neydi, ey Sâmiri?" dedi.

96. (Sâmiri) "Ben onların görmedikleri bir şey (olan vahiy meleği Cebrail'i) gördüm ve (gördüğüm o) resulün (ayak) izinden bir avuç (toprak) avuçladım da onu (erimiş mücevheratın içine) attım. İşte böyle (yapmayı) nefsim bana hoş gösterdi" dedi.

97. (Mûsâ) "(Gözümün önünden kaybolup defol) Git! Artık hayatın boyunca sen (öyle bir derde müptela olacaksın ki) 'bana dokunmayın!' diyeceksin. Şüphesiz sana vaad edilen (bir ceza) daha vardır ki (hiç kimsenin o cezaya çarptırılıp sana) halife olamayacağı (bir ceza). Şimdi, ibadet edip durduğun ilâhına bak! Biz onu mutlaka yakacağız sonra da onu elbette paramparça edip denize savuracağız" dedi.

98. Sizin ilâhınız ancak kendisinden başka İlâh olmayan Allah'tır. O'nun ilmi her şeyi (çepeçevre) kuşatmıştır.

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ اٰتَيْنٰكَ
مِنْ لَّدُنَّا ذِكْرًا ۚ ﴿٩٩﴾ مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهٗ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا ۙ
﴿١٠٠﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهِ ۭ وَسَاۗءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ۙ ﴿١٠١﴾ يَّوْمَ يُنْفَخُ
فِي الصُّوْرِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَىِٕذٍ زُرْقًا ۚ ﴿١٠٢﴾ يَّتَخَافَتُوْنَ
بَيْنَهُمْ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ اِذْ
يَقُوْلُ اَمْثَلُهُمْ طَرِيْقَةً اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ
عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّيْ نَسْفًا ۙ ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاۗعًا صَفْصَفًا ۙ
﴿١٠٦﴾ لَّا تَرٰى فِيْهَا عِوَجًا وَّلَآ اَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَىِٕذٍ يَّتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ
لَا عِوَجَ لَهٗ ۚ وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا
﴿١٠٨﴾ يَوْمَىِٕذٍ لَّا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ
لَهٗ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيْطُوْنَ
بِهٖ عِلْمًا ﴿١١٠﴾ وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ ۭ وَقَدْ خَابَ مَنْ
حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَّلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا
وَّصَرَّفْنَا فِيْهِ مِنَ الْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

99. (Resulüm!) İşte böylece Biz, geçmiştekilerin haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. Şüphesiz ki Biz sana katımızdan bir Zikir (olan Kur'ân'ı) verdik.

100. Kim ondan yüz çevirirse muhakkak ki o, kıyamet günü ağır bir yük yüklenecektir.

101. (Onlar) O (yükün altı)nda ebedi olarak kalacaklardır. (Bu ağır yük) Kıyamet günü onlar için ne kötü bir yüktür!

102. O gün (ki), Sûr'a (ikinci kez) üflenir ve Biz (nefsinin hevâsına uyan) mücrimleri o gün gözleri gömgök (bir renge bürünmüş, kör) olarak bir araya toplarız.

103. Onlar kendi aralarında, "(dünyada) on (gün)den fazla kalmadınız" diye gizli gizli konuşurlar.

104. Biz onların sözünü ettikleri (dünyada kalış süresi)ni daha iyi biliriz! O vakit onlara, yollarıyla örnek olanlar ise, "(siz dünyada) bir günden fazla kalmadınız" derler.

105. (Resulüm!) Sana dağlar hakkında ("bu dağlar da kıyamet günü yok mu olacak" diye) soruyorlar. De ki: "**Rabb**im onları paramparça edip savuracak."

106. "Böylece onları(n yerlerini) dümdüz, bomboş bir hâlde bırakacak."

107. "(Öyle ki sen) Orada ne bir eğrilik göreceksin ne de bir tümsek."

108. O gün (tüm insanlar, kabirlerinden kalkmak için Sûr'a üfleyen **Allah**'ın) davetçi(s)i (İsrafil'in çağrısına) uyarlar. Ona yan çizmek (ve itaatsizlik) yoktur. Artık (o gün), **Rahmân**-(ın azametin)den dolayı (tüm) sesler kısılır. Bu yüzden fısıltıdan başka bir ses işitemezsin.

109. O gün, **Rahmân**'ın izin verdiği ve sözünden razı olduğu kimseden başkasının şefâati fayda vermez.

110. (**Allah**, insanların) Önlerindeki (âhirette nasıl bir hâlde olacakları)nı ve arkalarındaki (dünyada neler yaptıkları)nı (çok iyi) bilir. Onlar ise O (**Rahmân**)ı ilmen asla kavrayamazlar.

111. (O gün bütün) Yüzler, **Hayy** (ve) **Kayyûm** olan (diri, her şeyin kendisiyle diri olduğu ve varlığı varlıkta tutan **Rahmân**) için boyun eğmiştir. (Dünyada yaptıklarıyla) Zulüm yüklenen kimse de gerçekten harab olmuştur.

112. Fakat kim de (dünyada) mü'min olarak sâlih amel-ler işlerse artık o (kıyamet günü), ne zulme uğramaktan ne de hakkının çiğnenmesinden korkar.

113. (Resulüm!) İşte böylece Biz onu, Arapça bir Kur'ân olarak indirdik. Umulur ki (kullarımız) takvâ sahibi olurlar (kulluk sorumluluklarını bilip yerine getirmeye çalışırlar) yahut onlar için (bu anlatılanlar) bir zikir (ibret ve hatırlatma olur da kendilerine gelir, akıllarını başlarına alırlar) diye onun içinde tehditlerden nice türlüsünü tekrar tekrar açıkladık.

فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ
اَنْ يُّقْضٰٓى اِلَيْكَ وَحْيُهٗ ۡ وَقُلْ رَّبِّ زِدْنِىْ عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ
عَهِدْنَآ اِلٰٓى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِىَ وَلَمْ نَجِدْ لَهٗ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَاِذْ
قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ اَبٰى ﴿١١٦﴾
فَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ﴿١١٧﴾ اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرٰى ۙ
﴿١١٨﴾ وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فِيْهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ
الشَّيْطٰنُ قَالَ يٰٓاٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ
لَّا يَبْلٰى ﴿١٢٠﴾ فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا
يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ۡ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهٗ فَغَوٰى ۖ ﴿١٢١﴾
ثُمَّ اجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿١٢٢﴾ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا
جَمِيْعًا ۚ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِّنِّىْ هُدًى
فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ اَعْرَضَ
عَنْ ذِكْرِىْ فَاِنَّ لَهٗ مَعِيْشَةً ضَنْكًا وَّنَحْشُرُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى
﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِىْٓ اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا ﴿١٢٥﴾

114. Gerçek **Melik** (hükümdar) olan **Allah** çok yücedir. (Resulüm!) Sana vahyedilmesi tamamlanmadan önce Kur'ân(ı ezberleme)de acele etme! Ve, "**Rabb**im! İlmimi arttır!" de.

115. Andolsun ki Biz, daha önceden Âdem'le (yasaklandığı o ağaçtan yememesi için) ahidleşmiştik. Ne var ki o (bunu) unuttu ve Biz (bu konu hakkında) onda bir azim de bulmadık.

116. Hani, Biz bir vakit meleklere, "Âdem'e secde edin!" buyurmuştuk. Onlar hemen secde ettiler, (cinlerden olan) iblis hariç. O, diretti (ve secde etmedi).

117. Bunun üzerine Biz (Âdem'e) şöyle dedik: "Ey Âdem! Şüphesiz ki bu (iblis), hem senin hem de eşin için bir düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarma(k için bir oyun yapıp sizi kandırma)sın! Yoksa bedbaht olur (sıkıntı çeker)sin."

118. "Şimdi senin için burada ne acıkmak vardır ne de çıplak kalmak."

119. "Yine burada sen ne susuzluk çekersin ne de sıcakta kal(ıp bunal)ırsın."

120. Derken şeytan ona vesvese verip, "ey Âdem! Sana ebedilik ağacını ve yok olmayacak bir mülkü haber vereyim mi?" dedi (ve onu kandırdı).

121. Bunun üzerine (Âdem ve eşi Havva) ikisi de o (ağaç)tan yediler. Böylece (takvâ elbiseleri üzerlerinden soyuldu da) kendilerine ayıp yerleri göründü ve hemen cennet yapraklarından üzerlerini örtmeye başladılar. (iblise uymakla) Âdem, **Rabb**in(in emrin)e karşı geldi ve (yolunu) şaşırdı.

122. Sonra **Rabb**i onu (yaptığına çokça tövbe edip samimi olduğundan dolayı rahmetiyle zatına) seçti, tövbesini kabul etti ve onu (sırât-ı mustakîme) hidâyet etti.

123. (**Allah** onlara) Buyurdu ki: "Birbirinize düşman olarak hepiniz oradan inin! Artık Benden size bir hidâyet geldiğinde kim Benim hidâyetime tabi olursa o ne dalâlete düşer ne de bedbaht olur."

124. "Kim de Benim zikrimden yüz çevirirse mutlaka ona (dünyada) dar bir geçimlik (olan kurtulamayacağı bir gönül darlığı) vardır ve kıyamet günü onu kör olarak haşredeceğiz."

125. (O gün, o) Der ki: "**Rabb**im! Niçin beni kör olarak haşrettin? Hâlbuki (ben dünyada) gören biriydim!"

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيٰتُنَا فَنَسِيتَهَا ۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ﴿١٢٦﴾
وَكَذٰلِكَ نَجْزِى مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ۭ وَلَعَذَابُ
الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿١٢٧﴾ اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
مِنَ الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ فِى مَسٰكِنِهِمْ ۭ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِى النُّهٰى ۚ
﴿١٢٨﴾ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاَجَلٌ مُّسَمًّى ۭ ﴿١٢٩﴾
فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ
وَقَبْلَ غُرُوْبِهَا ۚ وَمِنْ اٰنَاۗئِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ
تَرْضٰى ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ
زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ لِنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ۭ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿١٣١﴾
وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۭ لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا ۭ نَحْنُ
نَرْزُقُكَ ۭ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوْا لَوْلَا يَاْتِيْنَا بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ۭ
اَوَلَمْ تَاْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِى الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ اَنَّآ اَهْلَكْنٰهُمْ
بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوْا رَبَّنَا لَوْلَآ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ
اٰيٰتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَّذِلَّ وَنَخْزٰى ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوْا ۚ
فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ اَصْحٰبُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى ﴿١٣٥﴾

126. (**Allah**) Buyurur: "(Evet) Öyleydi, (ama) âyetlerimiz sana geldi de sen onları unuttun. Aynı şekilde bugün de sen unutuluyorsun!"

127. Biz (hayatını) israf eden ve **Rabb**inin âyetlerine iman etmeyen kimseleri işte böyle cezalandırırız. Âhiret azabı ise elbette daha şiddetli ve bâkidir.

128. (Resulüm!) Yurtlarında dolaşıp durdukları, kendilerinden önceki nice nesilleri helâk etmiş olmamız onları hidâyete erdirmedi mi? Şüphesiz bunda (anlamak isteyen) akıl sahipleri için âyetler vardır.

129. Eğer **Rabb**in tarafından daha önce söylenmiş bir söz (hüküm) ve belirlenmiş bir süre (kıyamet vakti) olmasaydı, kuşkusuz (onlara azabın hemen gelmesi) kaçınılmaz olurdu.

130. (Resulüm!) Sen onların söylediklerine sabret ve güneşin doğuşundan önce de (sabah namazında) batışından önce de (ikindi namazında) **Rabb**ini hamd ile tesbih et! Gecenin bir kısım vakitleri (akşam ve yatsı namazı) ile gündüzün uçlarında (öğle namazında) da tesbih et ki (**Rabb**inin) rızasına kavuşasın.

131. Sakın kendilerini imtihan etmek için o (kâfir)lerden bazı zümreleri faydalandırdığımız dünya hayatının çekiciliğine de gözlerini dikme! Zira **Rabb**inin (sana bahşedeceği maddi, manevi her türlü) rızkı hem daha hayırlı hem de bâkidir.

132. (Resulüm! Sen) Ailene (ve sana uyan herkese) salâtı (her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalışarak yaşamayı) emret ve (kendin de) ona sabırla devam et! Biz senden bir rızık istemiyoruz. (Aksine) Biz seni rızıklandırıyoruz. Hem (en güzel) âkıbet takvâ sahipleri (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) içindir.

133. (Kâfirler) Dediler ki: "(Muhammed, **Allah**'ın resulü olduğuna dair) Bize **Rabb**inden bir âyet (mucize ve delil) getirmeli değil miydi?" (Resulüm!) Önceki sahifelerde apaçık delil(i bulunan sen ve sana indirilen bu Kur'ân'ın haberi) onlara gelmedi mi?

134. Şüphesiz eğer Biz, bundan önce onları bir azapla helâk etseydik elbette, "**Rabb**imiz! Keşke bize bir resul gönderseydin de aşağılanmadan ve rezil olmadan önce Senin âyetlerine tabi olsaydık" derlerdi.

135. (Resulüm! Sen onlara) De ki: "Herkes beklemektedir, öyle ise (siz de) bekleyin. Yakında dümdüz (ve Hakk'a dosdoğru varan) yolun sahipleri kimlermiş ve hidâyette olanlar kimlermiş (iyice) bil(ip anlay)acaksınız."

21- Enbiyâ SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 112 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

سُورَةُ الْاَنْبِيَآءِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ ۝١ مَا يَاْتِيهِمْ
مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۝٢
لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هٰذَآ اِلَّا
بَشَرٌ مِثْلُكُمْ اَفَتَاْتُونَ السِّحْرَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ۝٣ قَالَ رَبِّي
يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝٤
بَلْ قَالُوا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ بَلِ افْتَرٰيهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَاْتِنَا بِاٰيَةٍ
كَمَآ اُرْسِلَ الْاَوَّلُونَ ۝٥ مَآ اٰمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا
اَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ۝٦ وَمَآ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُوحِي اِلَيْهِمْ
فَسْـَٔلُوا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝٧ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ
جَسَدًا لَا يَاْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ۝٨ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ
الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَآءُ وَاَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ۝٩
لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝١٠

1. İnsanların hesab(a çekilecek)leri (kıyamet günü) yaklaştı. Hâl böyle iken onlar, gaflet içinde (âyetlerimizden ve resullerimizden) yüz çevirmekteler.

2-3. Onlara (ne zaman) Rabblerinden yeni bir zikir (hatırlatma ve öğüt) gelse, onlar ancak alaya alarak, kalpleri de oyuna, eğlenceye dalarak onu dinlerler. (Resulüm! Mekkeli) Bu zalimler (de kendi aralarında) gizlice şöyle konuştular: "Bu (Muhammed de) sizin gibi bir beşer değil mi? Siz şimdi göz göre göre (onun size okuduğu Kur'ân denen, bu) sihre mi kapılacaksınız?"

4. (Sen ise) Dedi(n) ki: "Rabbim yerde ve gökte (söylenmiş) olan her sözü bilir. O, Semî'dir, Alîm'dir (her şeyi, herkesi işiten ve bilendir)."

5. Onlar, "hayır! (Muhammed'in söyledikleri sadece) Karmakarışık düşlerdir, bilakis onu kendisi uydurmuştur, belki de o, şairdir. (Eğer öyle değilse) Öncekilerin (mucizelerle) gönderildikleri gibi o da bize bir âyet (mucize) getirsin" dediler.

6. (Resulüm!) Onlardan önce helâk ettiğimiz hiçbir memleket (halkı, resullerimiz mucize getirdikleri hâlde onlara) iman etmemişti, şimdi bunlar mı iman edecekler?

7. Biz senden önce de kendilerine vahyettiğimiz (yiğit) adamlardan başkasını (resul olarak) göndermedik. (Ey kâfirler!) Eğer bilmiyorsanız (o yiğit adamları ehl-i kitaptan ilim ve) zikir ehline sorun.

8. Biz o (resul)leri de yemek yemeyen bir beden yapısında yaratmadık. Onlar ölümsüz de değillerdi.

9. Sonra onlara olan vaadimizi yerine getirdik. Böylece hem onları hem de dilediğimiz (başka) kimseleri (yurtlarında helâka uğramaktan) kurtardık, müsrifleri (dünya menfaati uğruna hayatını israf edenleri) de (o yurdu yerle bir ederek) helâk ettik.

10. (Ey insanlar!) Andolsun ki size içinde zikriniz (şeref ve şanınız) bulunan bir Kitâb (olan Kur'ân'ı) indirdik. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَاَنْشَاْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
اٰخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّآ اَحَسُّوا بَاْسَنَآ اِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾
لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوٓا اِلٰى مَآ اُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُسْـَٔلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ
دَعْوٰيهُمْ حَتّٰى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿١٦﴾ لَوْ اَرَدْنَآ اَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا
لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّآ ۖ اِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌ ۚ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ
﴿١٨﴾ وَلَهُ مَنْ فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۚ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ اَمِ اتَّخَذُٓوا اٰلِهَةً مِنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾ لَوْ
كَانَ فِيهِمَآ اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ ﴿٢٣﴾ اَمِ اتَّخَذُوا
مِنْ دُونِهٖٓ اٰلِهَةً ۖ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ ۚ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِىَ وَذِكْرُ
مَنْ قَبْلِى ۗ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۙ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ
﴿٢٤﴾

22. Eğer o ikisinde (yerde ve gökte) **Allah**'tan başka ilâhlar bulunsaydı, kesinlikle onlar fesada uğrar (bozulup gider)di. Arş'ın **Rabb**i olan **Allah Subhân**'dır, onların uydurdukları sıfatlardan (ve her türlü noksanlıktan münezzehtir).

23. O (**Allah**), yaptığından dolayı sorgulanamaz, onlar ise sorguya çekileceklerdir.

24. (Resulüm!) Yoksa onlar (yine de) **Allah**'tan başka (birtakım) ilâhlar mı edindiler? De ki: "(O hâlde haydi) Delilinizi getirin! İşte benimle beraber olanların Zikri (olan Kur'ân) ve benden önceki (ümmet)lerin zikri (olan Tevrât ve İncîl. Hiçbirinde birden fazla ilâh olduğuna dair herhangi bir delil var mı)." Hayır! Onların çoğu hakkı bilmezler, bu sebeple de (âyetlerimizden ve resullerimizden) yüz çevirirler.

11. Biz (halkı) zalim olan nice memleketleri (azabımızla) kırıp geçir(erek yerle bir et)tik ve onlardan sonra başka kavimler meydana getirdik.

12. Onlar azabımızı hissettikleri zaman hemen oradan kaçmaya çalıştılar.

13. (Onlara) "Kaçmayın! (Varlık) İçinde sefahate daldığınız (yurtlarınıza) ve evlerinize dönün! Çünkü sorguya çekileceksiniz" (dedik).

14. (Onlar da) "Yazıklar olsun bize! Gerçekten biz (**Rabb**imizin bizi nimetlendirdiğinden gâfil olan) zalim kimselermişiz" dediler.

15. Biz onları (kökünden koparılarak) biçilmiş (ekine), (üflenen mum gibi hemen) sönmüş ateşe çevirinceye kadar bu feryatları devam etti.

16. Biz, göğü, yeri ve bunlar arasında bulunanları oyun (ve eğlence) olsun diye yaratmadık.

17. Eğer bir (oyun ve) eğlence edinmek isteseydik, onu kendi katımızdan edinirdik. Yapacak olsaydık (böyle yapardık).

18. Bilakis Biz, hakkı bâtılın üzerine atarız da onu paramparça eder. Bir de bakarsın ki o, yok olup gitmiştir. (**Allah**'a, yalan yanlış) İsnad ettiğiniz sıfatlardan dolayı yazıklar olsun size!

19. Göklerde ve yerde olan bütün varlıklar O'na aittir. O'nun katındaki (melek)ler de O'na ibadet etmekten ne kibirlenirler ne de yorulurlar.

20. Onlar, bıkıp usanmaksızın gece gündüz (**Allah**'ı) tesbih ederler.

21. Yoksa onlar, yerden birtakım ilâhlar edindiler de (ölüleri) onlar mı diriltecek?

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُوْلٍ اِلَّا نُوْحِيْٓ اِلَيْهِ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ
اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدُوْنِ ۝٢٥ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ؕ
بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُوْنَ ۙ ۝٢٦ لَا يَسْبِقُوْنَهٗ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهٖ
يَعْمَلُوْنَ ۝٢٧ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُوْنَ ۙ
اِلَّا لِمَنِ ارْتَضٰى وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُوْنَ ۝٢٨ وَمَنْ يَّقُلْ
مِنْهُمْ اِنِّيْٓ اِلٰهٌ مِّنْ دُوْنِهٖ فَذٰلِكَ نَجْزِيْهِ جَهَنَّمَ ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِي
الظّٰلِمِيْنَ ۧ ۝٢٩ اَوَلَمْ يَرَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا ؕ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ؕ
اَفَلَا يُؤْمِنُوْنَ ۝٣٠ وَجَعَلْنَا فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ
بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيْهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ۝٣١
وَجَعَلْنَا السَّمَآءَ سَقْفًا مَّحْفُوْظًا ۚ وَّهُمْ عَنْ اٰيٰتِهَا مُعْرِضُوْنَ
۝٣٢ وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ
كُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ۝٣٣ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّنْ قَبْلِكَ
الْخُلْدَ ؕ اَفَاۡئِنْ مِّتَّ فَهُمُ الْخٰلِدُوْنَ ۝٣٤ كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ
الْمَوْتِ ؕ وَنَبْلُوْكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ؕ وَاِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ۝٣٥

25. Biz senden önce hiçbir resul göndermedik ki ona (şöyle) vahyetmiş olmayalım, "muhakkak ki Benden başka **İlâh** yoktur, öyleyse Bana âbd olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)."

26. Yine de onlar dediler ki: "**Rahmân** (olan **Allah**, bazı resulleri) çocuk edindi." (Hâşâ!) O **Subhân**'dır (bundan münezzehtir). Bilakis (**Allah**'ın resulleri) ikrama nail olmuş kullardır.

27. Onlar sözle **Allah**'ın önüne geç(ip nefislerinden konuş)mazlar ve (sadece) O'nun emri ile iş yaparlar.

28. (**Allah**) Onların önlerindekini de arkalarındakini de (yaptıklarını da yapacaklarını da) bilir. Onlar (**Allah**'ın) razı olduklarından başkasına şefâat etmezler ve O'nun haşyetinden titrerler!

29. Onlardan her kim, "**Allah**'tan başka şüphesiz ben de bir ilâhım!" derse, Biz onu cehennemle cezalandırırız. İşte Biz, (kendine zulmeden) zalimleri böyle cezalandırırız!

30. Kâfirler, göklerle yer bitişikken Bizim onları birbirinden ayırdığımızı ve her canlı şeyi sudan yarattığımızı görmediler mi? Hâlâ iman etmeyecekler mi?

31. Biz, onları sarsmasın diye yeryüzünde (buna engel olacak) sabit dağlar yerleştirdik. Maksatlarına ulaşsınlar diye de orada genişçe yollar var ettik.

32. Gökyüzünü de korunmuş bir tavan yaptık. Onlar ise (**Allah**'ın kudretini gösteren bu) âyetlerinden yüz çevirmektedirler.

33. O; geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratandır. Her biri (kendileri için tayin edilen) bir yörüngede yüzmektedirler.

34. (Resulüm!) Biz, senden önce de hiçbir beşere ölümsüzlük vermedik. Şimdi sen ölürsen onlar (dünyada) ebedi mi kalacaklar?

35. Her nefis ölümü tadacaktır. Bir imtihan olarak sizi şerle de hayırla da deneriz ve (hepiniz ancak) Bize döndürüleceksiniz.

وَاِذَا رَاٰكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّتَّخِذُوْنَكَ اِلَّا هُزُوًا ۘ
اَهٰذَا الَّذِيْ يَذْكُرُ اٰلِهَتَكُمْ ۚ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ
كٰفِرُوْنَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ۗ سَاُرِيْكُمْ اٰيٰتِيْ
فَلَا تَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا حِيْنَ
لَا يَكُفُّوْنَ عَنْ وُّجُوْهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُوْرِهِمْ
وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَاْتِيْهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ
فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ
بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا
بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَّكْلَؤُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ
مِنَ الرَّحْمٰنِ ۭ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٤٢﴾ اَمْ لَهُمْ
اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّنْ دُوْنِنَا ۭ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ
وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُوْنَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هٰٓؤُلَاۗءِ وَاٰبَاۗءَهُمْ
حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۭ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَاْتِي
الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ۭ اَفَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٤٤﴾

36. (Resulüm!) Kâfirler seni gördükleri zaman, "sizin ilâhlarınızı zikred(erek onlar hakkında ileri geri konuş)an bu mu?" (diyerek) seni ancak alaya alırlar. Onlar, **Rahmân** (olan **Allah**)ın Zikrini (âyetlerini) inkâr edenlerin ta kendileridir.

37. İnsan (çok sabırsız, çok acelecidir, sanki) aceleden yaratılmıştır. (Bekleyin) Yakında size âyetlerimi(n işaret ettiği azabı) göstereceğim. Şimdi Benden (onu) acele istemeyin!

38. Buna rağmen onlar, "eğer doğru söyleyenlerden iseniz (söyleyin bakalım) bu vaad (ettiğiniz kıyamet) ne zaman (gerçekleşecek)?" derler.

39. Kâfirler, yüzlerinden ve sırtlarından ateşi savamayacakları, kendilerine yardım da edilmeyeceği o zamanı bir bilseler(di o azabı bu kadar acele istemezlerdi)!

40. Doğrusu kendilerine (o tehdit edildikleri azap öyle) ansızın gelir ki onlar şaşkınlıktan donakalırlar. (O an geldiğinde) Artık onu ne reddedebilirler ne de kendilerine göz açtırılır.

41. (Resulüm!) Andolsun ki senden önceki resullerle de alay edilmişti, bu yüzden onlarla alay edenleri, alay ettikleri şey (olan o azap) kuşatıverdi.

42. De ki: "(Size azap etmek isterse) Gece ve gündüz, **Rahmân**(ın azabın)dan sizi kim koruyacak?" Buna rağmen onlar **Rabb**lerinin zikri (olan âyetleri)nden yüz çevirmektedirler.

43. Yoksa onların, kendilerini Bize karşı koruyacak ilâhları mı var? (O ilâh edindikleri şeyler kıyamet günü) Ne kendilerine yardım edebilirler ne de Bizden yakınlık görebilirler.

44. Kaldı ki onları da atalarını da (dünya nimetlerinden) Biz faydalandırdık. Hatta ömür(leri) kendilerine (hiç bitmeyecek gibi) uzun geldi. Fakat onlar görmüyorlar mı ki Biz yere (onun topraktan olan bedenine) tecelli edip onu(n bedenini zayıflatıyor, ömrünü de) etrafından (azar azar) kısaltıyoruz? Şu hâlde galip gelenler (gerçekten) onlar mı (yoksa Biz miyiz)!

قُلْ اِنَّمَآ اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ ۫ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَآءَ اِذَا مَا
يُنْذَرُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ
يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِيْنَ الْقِسْطَ
لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا ۭ وَاِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ
مِّنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا ۭ وَكَفٰى بِنَا حٰسِبِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاۗءً وَّذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَ ۙ ﴿٤٨﴾
الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُوْنَ
﴿٤٩﴾ وَهٰذَا ذِكْرٌ مُّبٰرَكٌ اَنْزَلْنٰهُ ۭ اَفَاَنْتُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ۚ ﴿٥٠﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَآ اِبْرٰهِيْمَ رُشْدَهٗ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ عٰلِمِيْنَ ۚ ﴿٥١﴾
اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيْلُ الَّتِيْٓ اَنْتُمْ لَهَا
عٰكِفُوْنَ ﴿٥٢﴾ قَالُوْا وَجَدْنَآ اٰبَاۗءَنَا لَهَا عٰبِدِيْنَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ
كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَاٰبَاۗؤُكُمْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ
اَمْ اَنْتَ مِنَ اللّٰعِبِيْنَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ الَّذِيْ فَطَرَهُنَّ ۠ وَاَنَا عَلٰي ذٰلِكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ
﴿٥٦﴾ وَتَاللّٰهِ لَاَكِيْدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿٥٧﴾

45. (Resulüm!) De ki: "Ben sizi ancak (bana indirilen) vahiy ile uyarıyorum." Ne var ki (manen) sağır olanlar uyarıldıkları vakit (hakka olan bu) daveti duymazlar.

46. Andolsun, onlara Rabbinin azabından ufak bir esinti dokunsa, hiç şüphesiz, "yazıklar olsun bize! Gerçekten biz (Rabbimizin bizi nimetlendirdiğinden gâfil olan) zalim kimselermişiz" derler.

47. Biz, kıyamet günü (amellerin tartılması) için adalet terazileri kurarız. Artık hiç kimseye hiçbir şekilde zulmedilmez ve (yapılan iş) bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa onu (mutlaka yapanın karşısına) getiririz. (O gün) Hesap görücü olarak Biz yeteriz.

48. Andolsun ki Biz, Mûsâ ve Hârûn'a (hakla bâtılı birbirinden ayıran) Furkân'ı ve muttakiler (Allah'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için (de karanlıkları aydınlatan) bir ışık ve bir zikir (nasihat ve öğüt olan Tevrât'ı) verdik.

49. O (muttaki)ler ki gıyâben Rabblerinden haşyet duyarlar. Yine onlar (görmedikleri hâlde hesap verecekleri kıyamet) saat(in)den (korkup) titrerler.

50. İşte bu (Kur'ân) da Bizim indirdiğimiz mübarek (şanı yüce ve insanı yücelten) bir Zikir (hatırlatma ve öğüt)tür. Şimdi siz onu inkâr mı ediyorsunuz?

51. Andolsun ki Biz, İbrâhîm'e de daha önce rüşdünü (bir kul olarak kemâlatını) vermiştik. Zaten Biz onu(n buna ehil olduğunu) biliyorduk.

52. Hani o, babasına ve kavmine demişti ki: "Şu (karşısına geçip) ibadet ettiğiniz heykeller de ne oluyor?"

53. (Onlar) Dediler ki: "Biz, babalarımızı bunlara tapar bulduk (onun için biz de onlara tapıp ibadet ediyoruz)."

54. (İbrâhîm) "Andolsun ki siz de babalarınız da apaçık bir dalâlet içindesiniz" dedi.

55. (Onlar) Dediler ki: "Bize hakkı mı getirdin, yoksa sen (ilâhlarımızı terk etmemiz için bize oyun) oynayanlardan mısın?"

56. (İbrâhîm) Dedi ki: "Hayır! Sizin Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbidir ki onları yoktan yaratmıştır ve ben de buna şahidlik edenlerdenim."

57. (İbrâhîm, onların Allah'a iman etmeyeceklerini anladığında içinden dedi ki) "Allah'a yemin ederim ki siz arkanızı dönüp gittikten sonra şüphesiz putlarınız(l)a (size) bir tuzak kuracağım!"

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا اِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾
قَالُوا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَآ اِنَّهُ لَمِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا
سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهٗٓ اِبْرٰهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَأْتُوا بِهٖ
عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُٓوا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ
هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يٰٓاِبْرٰهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهٗ كَبِيرُهُمْ هٰذَا
فَسْـَٔلُوهُمْ اِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُٓوا اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ
فَقَالُٓوا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظّٰلِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نُكِسُوا عَلٰى رُءُوسِهِمْ
لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰٓؤُلَآءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ اَفَتَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ اُفٍّ لَكُمْ
وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا
حَرِّقُوهُ وَانْصُرُٓوا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يٰا
نَارُ كُونِى بَرْدًا وَسَلٰمًا عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ ﴿٦٩﴾ وَاَرَادُوا
بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا
اِلَى الْاَرْضِ الَّتِى بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا
لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

58. Derken (İbrâhîm, gizlice onların putlarının yanına vardı ve) onları paramparça etti. Yalnız o (put)ların (en) büyüğünü (sağlam bıraktı), belki ona müracaat ederler diye.

59. (Akabinde onlar gelip paramparça olan putlarını görünce) "Bunu ilâhlarımıza kim yaptı? Hiç şüphesiz o, zalimlerdendir" dediler.

60. (Bazıları) "Bunları diline dolayan bir genç işittik, kendisine İbrâhîm deniyormuş" dediler.

61. (Diğerleri de) "O hâlde onu hemen insanların gözü önüne getirin. Belki (bu işi onun yaptığına) şahidlik ederler" dediler.

62. (İbrâhîm gelince) "Bunu ilâhlarımıza sen mi yaptın ey İbrâhîm?" dediler.

63. (İbrâhîm, sağlam kalan büyük putu göstererek) "Aslında bu işi şu büyükleri yapmış (olmalı). Haydi onlara sorun, eğer konuşabiliyorlarsa!" dedi.

64. Bunun üzerine (orada bulunanlar) kendi vicdanlarına dönüp (**Allah**'tan başka ilâhlar edindikleri için kendi kendilerine), "hiç şüphesiz asıl zalimler sizlersiniz, sizler!" dediler.

65. Sonra yine (şeytanın aldatmasıyla) eski düşüncelerine geri döndürüldüler (ve İbrâhîm'e dönüp), "andolsun ki sen bunların konuşmadığını (pekâlâ) biliyorsun" dediler.

66. (İbrâhîm) Dedi ki: "Öyleyse **Allah**'ı bırakıp da size hiçbir fayda ve zarar veremeyecek şeylere mi tapıyorsunuz?"

67. "Size de **Allah**'ı bırakıp tapmakta olduğunuz şeylere de yuh olsun! Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?"

68. (Nemrut ve arkadaşları) "Eğer (onu cezalandırmak için bir şey) yapacaksanız, onu (ateşe atıp) yakın ve ilâhlarınıza yardım edin!" dediler.

69. (Onu ateşe attıklarında) Biz, "ey ateş! İbrâhîm için serin ve selamet ol!" dedik.

70. Böylece onlar, ona bir tuzak kurmak istediler; fakat Biz onları en ağır hüsrana uğrattık.

71. Biz, onu ve Lût'u içinde âlemler (yani insanlar) için bereketler kıldığımız (bir) yere (ulaştırarak kavimlerinin zulmünden) kurtardık.

72. Ve ona, İshâk'ı ayrıca fazladan bir bağış olmak üzere (İshâk'ın oğlu) Yakûb'u lütfettik ve her birini sâlih kimseler kıldık.

وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِمْ فِعْلَ
الْخَيْرَاتِ وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ وَاِيتَآءَ الزَّكٰوةِ ۚ وَكَانُوا لَنَا
عَابِدِينَ ۙ ﴿٧٣﴾ وَلُوطًا اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ
مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِى كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَآئِثَ ۗ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ
سَوْءٍ فَاسِقِينَ ۙ ﴿٧٤﴾ وَاَدْخَلْنَاهُ فِى رَحْمَتِنَا ۗ اِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۚ
﴿٧٥﴾ وَنُوحًا اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ
مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۚ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا ۗ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَ
﴿٧٧﴾ وَدَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ اِذْ يَحْكُمَانِ فِى الْحَرْثِ اِذْ نَفَشَتْ
فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ ۚ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ۙ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا
سُلَيْمٰنَ ۚ وَكُلًّا اٰتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا ۙ وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوٗدَ
الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ ۗ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ
صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَاْسِكُمْ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ
شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِى بِاَمْرِهٖٓ
اِلَى الْاَرْضِ الَّتِى بَارَكْنَا فِيهَا ۗ وَكُنَّا بِكُلِّ شَىْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾

73. Onları, emrimizle (insanları) hidâyete erdiren önderler yaptık ve onlara hayırlı işler yapmayı, namazı ikâme ed(erek **Allah**'ın dinini destekle)meyi ve zekâtı ver(erek nefislerinin cimriliğini temizle)meyi vahyettik. Onlar, sadece Bize âbd ol(up kulluk ed)en kimselerdi.

74. Biz, Lût'a da hikmet ve ilim verdik. Onu, çirkin işler yapmakta olan o memleket (halkın)dan kurtardık. Zira onlar, fâsık (yoldan çıkmış) kötü bir kavimdi.

75. Biz onu, rahmetimizin içine aldık; çünkü o, sâlih kimselerdendi.

76. (Resulüm!) Nûh'u da (an)! Hani daha önce (o da) dua etmişti de Biz onun duasını kabul ederek kendisini ve (iman eden) ehlini o büyük sıkıntı (olan tufan)dan kurtarmıştık.

77. Âyetlerimizi yalanlayan o kavme karşı ona yardım ettik. Gerçekten onlar kötü bir kavimdi. Bu yüzden Biz de onların hepsini (suda) boğduk.

78. (Resulüm!) Dâvûd ve Süleymân'ı da (an)! Hani bir ekin (tarlası) hakkında hüküm veriyorlardı. Bir kavme ait koyun sürüsü (geceleyin başıboş bir vaziyette bu ekin tarlasının) içine daldığı zaman (onu talan etmişti). Biz onların hükümlerine şahiddik.

79. Biz onu (söz konusu davada adaletle hükmetmeyi) Süleymân'a kavrattık. Zaten Biz, onların her birine hikmet ve ilim verdik. Dâvûd ile beraber, (**Allah**'ı) tesbih etmeleri için dağları ve kuşları onun emrine verdik. (Bütün bunları) Yapan Bizdik.

80. Bir de Biz ona (Dâvûd'a), savaş(ın şiddetin)den sizi koruyacak elbiseler (yani zırh) yapma sanatını öğrettik. Hâl böyleyken siz şükrediyor musunuz?

81. Süleymân'a da şiddetli esen rüzgârı (boyun eğdirdik). (Rüzgâr) Onun emriyle içinde bereketler kıldığımız (bir) yere (doğru) akıp giderdi. Ve Biz, her şeyi bileniz.

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا
دُونَ ذٰلِكَ ۚ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ۙ ﴿٨٢﴾ وَاَيُّوبَ اِذْ نَادٰى
رَبَّهٗٓ اَنِّى مَسَّنِىَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۚ ﴿٨٣﴾
فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَكَشَفْنَا مَا بِهٖ مِنْ ضُرٍّ ۖ وَاٰتَيْنَاهُ اَهْلَهٗ
وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى لِلْعَابِدِينَ
﴿٨٤﴾ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ ۖ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ۚ
﴿٨٥﴾ وَاَدْخَلْنَاهُمْ فِى رَحْمَتِنَا ۖ اِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ
﴿٨٦﴾ وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ
عَلَيْهِ فَنَادٰى فِى الظُّلُمَاتِ اَنْ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ
سُبْحَانَكَ ۖ اِنِّى كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۚ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا
لَهٗ ۙ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ ۖ وَكَذٰلِكَ نُنْجِى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾
وَزَكَرِيَّآ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ رَبِّ لَا تَذَرْنِى فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ
الْوَارِثِينَ ۚ ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۖ وَوَهَبْنَا لَهٗ يَحْيٰى
وَاَصْلَحْنَا لَهٗ زَوْجَهٗ ۖ اِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِى الْخَيْرَاتِ
وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾

tardık. İşte Biz mü'minleri böyle kurtarırız.

89. (Resulüm!) Zekeriyyâ'yı da (an)! Hani o, **Rabb**ine şöyle niyaz etmişti: "**Rabb**im! Beni (evlatsız) tek başıma bırakma! Ve (ben biliyorum ki beni vârissiz bıraksan bile) Sen vârislerin hayırlısısın."

90. Biz onun da duasını kabul ettik ve ona Yahyâ'yı hibe ettik, hanımını da kendisi için (çocuk sahibi olmaya) elverişli bir hâle getirdik. Gerçekten (bütün) bu (resul)ler, hayır işlerinde yarışırlar, (rahmetimizi) umarak ve (sevgimizi kaybetmekten) korkarak Bize dua ederlerdi. Onlar Bize (gönülden bağlı ve) saygı duyan kimselerdi.

82. Bir de şeytanlardan onun için dalgıçlık yap(ıp denizden inciler çıkar)anları ve bundan başka işler görenleri (de onun emrine verdik). Onları (Süleymân'ın emrinde) muhafaza eden yine Bizdik.

83. (Resulüm!) Eyyûb'u da (an)! Hani o, **Rabb**ine, "doğrusu bana bir zarar dokundu. Sen, merhametlilerin en merhametlisisin" diye nidâ etmişti.

84. Bunun üzerine Biz, tarafımızdan bir rahmet ve (**Allah**'a âbd olup) ibadet edenler için bir öğüt (ve örnek) olmak üzere onun duasını kabul ettik. Kendisinde zarar olarak ne varsa giderdik ve ona hem ailesini hem de onlarla beraber bir mislini daha verdik.

85. (Resulüm!) İsmâîl'i, İdrîs'i ve Zülkifl'i de (an)! Hepsi de sabredenlerdendi.

86. Onları da rahmetimizin içine aldık; çünkü onlar sâlih kimselerdendi.

87. (Resulüm!) Zünnûn'u (balık sahibi Yûnus'u) da (an)! Hani o, öfkelenerek (kavminden ayrılıp) gitmişti de Bizim kendisini (bu yüzden) sıkıntıya sokmayacağımızı zannetmişti. Nihayet (balığın karnında) karanlıklar içinde (kalıp), "Senden başka **İlâh** yoktur. Sen **Subhân**'sın (her türlü noksanlıktan münezzehsin). Ben gerçekten (senin emrini beklemeden kavmimi terk ederek) zalimlerden oldum!" diye nidâ etmişti.

88. Bunun üzerine Biz de onun duasını kabul ettik ve onu kederden kur-

وَالَّتِىٓ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُّوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَآ اٰيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ اِنَّ هٰذِهٖٓ
اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۖ وَّاَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾
وَتَقَطَّعُٓوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۭ كُلٌّ اِلَيْنَا رٰجِعُونَ ﴿٩٣﴾
فَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
لِسَعْيِهٖ ۚ وَاِنَّا لَهٗ كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرٰمٌ عَلٰى قَرْيَةٍ
اَهْلَكْنٰهَآ اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتّٰٓى اِذَا فُتِحَتْ
يَاْجُوجُ وَمَاْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَّنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾
وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِىَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ
الَّذِينَ كَفَرُوا ۭ يٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِى غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا
بَلْ كُنَّا ظٰلِمِينَ ﴿٩٧﴾ اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ ۭ اَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ
هٰٓؤُلَآءِ اٰلِهَةً مَّا وَرَدُوهَا ۭ وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾
لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَّهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ
سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَّا الْحُسْنٰٓى ۙ اُولٰٓئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ۙ ﴿١٠١﴾

91. (Resulüm!) Irzını (iffetle) korumuş olanı (Meryem'i de an)! Biz ona rûhumuzdan nefhed(erek bir oğul ihsan et)tik. Onu ve oğlunu âlemler (yani insanlar) için (kudretimizi gösteren) bir âyet (ibret ve mucize) kıldık.

92. (Ey insanlar!) Muhakkak ki bu (bütün resuller ve onlara iman edenler) bir tek ümmet olarak sizin ümmetinizdir. Ben de sizin **Rabb**inizim. Öyle ise Bana âbd olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın).

93. Ama (insanlar) aralarındaki bu birliği parça parça ettiler. Hâlbuki hepsi (sonunda) Bize döneceklerdir.

94. Bu durumda her kim mü'min olarak sâlih ameller işlerse onun çabası (hem dünyada hem de âhirette) inkâr edilmez; zira Biz onu yazmaktayız.

95. Helâk ettiğimiz bir memleket (halkı) için şüphesiz ki (yeniden dirilme) haramdır, onların geri dönmesi mümkün değildir.

96. Nihayet Ye'cûc ve Me'cûc('ün seddi yıkılıp önü) açıldığı ve onlar her tepeden akın ettiği zaman,

97. Ve hak vaad (olan kıyamet) yaklaştığında, bir de bakarsın ki inkâr edenlerin gözleri (dehşetten) donakalır! (Onlar derler ki) "Yazıklar olsun bize! Gerçekten biz, bundan gaflet içindeydik (bunun doğru olacağını hiç hesap etmemiştik), hatta biz gerçekten (kendine zulmeden) zalim kimselermişiz."

98. (O gün onlara denilir ki) "Siz ve **Allah**'tan başka âbd ol(up kulluk et)tiğiniz şeyler cehennem yakıtısınız. Sizin varacağınız yer orasıdır."

99. Eğer onlar(ın taptığı ilâhlar gerçekten) ilâh olsalardı oraya varmazlardı. Hâlbuki hepsi (tapanlar da tapılanlar da) orada ebedi kalacaklardır.

100. Orada onların (çok feci) nefes alıp vermeleri vardır. Yine orada onlar (başka hiçbir şey) işitmezler.

101. Ama Bizden kendilerine güzellik geçmiş (El Esmâu'l Husnâ'mız ile güzelleşmiş) olanlara gelince, işte onlar cehennemden uzaklaştırılmışlardır.

لَا يَسْمَعُوْنَ حَسِيْسَهَا ۚ وَهُمْ فِيْ مَا اشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ خٰلِدُوْنَ ۚ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْاَكْبَرُ وَتَتَلَقّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ۭ هٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَآءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۭ كَمَا بَدَاْنَآ اَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيْدُهٗ ۭ وَعْدًا عَلَيْنَا ۭ اِنَّا كُنَّا فٰعِلِيْنَ ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُوْرِ مِنْۢ بَعْدِ الذِّكْرِ اَنَّ الْاَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصّٰلِحُوْنَ ﴿١٠٥﴾ اِنَّ فِيْ هٰذَا لَبَلٰغًا لِّقَوْمٍ عٰبِدِيْنَ ۭ ﴿١٠٦﴾ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ اِنَّمَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٠٨﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اٰذَنْتُكُمْ عَلٰي سَوَآءٍ ۭ وَاِنْ اَدْرِيْٓ اَقَرِيْبٌ اَمْ بَعِيْدٌ مَّا تُوْعَدُوْنَ ﴿١٠٩﴾ اِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُوْنَ ﴿١١٠﴾ وَاِنْ اَدْرِيْ لَعَلَّهٗ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿١١١﴾ قَالَ رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّ ۭ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰي مَا تَصِفُوْنَ ﴿١١٢﴾

سُوْرَةُ الْحَجِّ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَسَبْعُوْنَ اٰيَةً

102. Onlar, o (cehennem)in uğultusunu duymazlar ve canlarının çektikleri (sonsuz nimetler) içinde ebedi kalırlar.

103. En büyük korku (dahi) onları hüzünlendirmez ve (orada) melekler kendilerini (şöyle) karşılar, "işte bu, (dünyada) size vaad edilen (mükâfat) gününüzdür."

104. O gün göğü, yazılı kağıtların tomarını dürer gibi düreriz. Başlangıçta ilk yaratmayı nasıl yaptıysak onu tekrar o hâle getiririz. (Bu) Üzerimize aldığımız bir vaaddir. Muhakkak ki Biz, (vaad ettiğimizi) yaparız.

105. Andolsun ki Biz, zikr(imiz olan Tevrât)tan sonra Zebûr'da da, "muhakkak yeryüzüne sâlih kullarım vâris olacaktır" diye yazmıştık.

106. Hiç şüphesiz bu (Kur'ân)da da âbd olan (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışan) bir kavim için bir tebliğ (ve bir müjde) vardır.

107. (Resulüm!) Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.

108. (Kâfirlere) De ki: "Bana ancak sizin ilâhınızın sadece **Vâhid** (sıfatlarında ve isimlerinde tek) olan **İlâh** olduğu vahyediliyor. Hâlâ (iman edip) Müslüman olmayacak mısınız?"

109. Eğer onlar yüz çevirirlerse de ki: "(Bana emrolunanı hepinize) Eşit biçimde açıkladım. Size vaad olunan (azabın) yakın mı yoksa uzak mı olduğunu ise ben bilmem."

110. "Muhakkak ki **Allah**, sözün açık olanını da bilir, gizlemekte olduğunuz şeyleri de bilir."

111. "Bilmem! Belki de bu (azabın ertelenmesi) sizin için bir imtihan ve bir süreye kadar (belki iman edersiniz diye) sizi geçindirmek içindir."

112. (**Allah**'ın resulü) Dedi ki: "**Rabb**im! (Aramızda) Hak ile hüküm ver! Bizim **Rabb**imiz **Rahmân**'dır (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatandır), sizin isnâd ettiğiniz nitelemelerinize karşı **Musteân** (sadece kendisinden yardım istenecek) olandır."

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَآ اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ ۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ
عَظِيمٌ ۝١ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّآ
اَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ
سُكَارٰى وَمَا هُمْ بِسُكَارٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَدِيدٌ ۝٢
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِى اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ
شَيْطَانٍ مَرِيدٍ ۙ ۝٣ كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهُ يُضِلُّهُ
وَيَهْدِيهِ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيرِ ۝٤ يَآ اَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ
فِى رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ
لَكُمْ ۬ وَنُقِرُّ فِى الْاَرْحَامِ مَا نَشَآءُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ
نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُٓوا اَشُدَّكُمْ ۚ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ
عِلْمٍ شَيْـًٔا ۬ وَتَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝٥

22- Hacc SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 78 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Ey insanlar! Rabbinize karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! Çünkü (kıyamet) saatin(in) depremi çok büyük (ve dehşetli) bir şeydir!

2. Onu gördüğünüz gün, her (çocuk) emziren kadın emzirdiği (çocuğu)nu unutur, her gebe kadın yükü (olan karnındaki çocuğu)nu düşürür. (O gün) İnsanları da sarhoş (korkudan akılları başlarından gitmiş bir hâlde) görürsün. Oysa onlar sarhoş değillerdir. Ne var ki Allah'ın azabı çok şiddetlidir!

3. İnsanlardan öylesi vardır ki hiçbir bilgisi olmadığı hâlde Allah(ın kudreti) hakkında mücadele eder de itaat dışına çıkan her (inatçı ve isyankâr) şeytana tabi olur.

4. O (şeytan)ın hakkında ise şüphesiz şöyle yazılmıştır: "Her kim onu dost edinirse mutlaka o, kendisi(ne tabi ola)nı dalâlete düşürür ve onu alevli ateşin azabına ulaştırır."

5. Ey insanlar! Eğer siz (öldükten sonra yeniden) dirilme konusunda (herhangi) bir şüphe içindeyseniz, şunu bilin ki Biz, sizi (önce) topraktan, sonra nutfeden (bir damla sudan), sonra alakadan (bir kan pıhtısından), sonra da (ne) yaratılmış, (ne de) yaratılmamış (varla yok arasında) bir et parçasından (oluşan ceninden) yarattık ki size (kudretimizi) apaçık gösterelim. Biz dilediğimizi belirlenmiş bir süreye kadar rahimlerde bekletiriz, sonra sizi bir bebek olarak (anne karnından) çıkarırız, sonra da güçlü (ve kuvvetli) çağınıza ermeniz için (sizi büyütürüz). İçinizden kimi vefat ettirilir, içinizden kimi de ömrün en düşkün çağına ulaştırılır. Hatta öyle ki bilirken hiçbir şey bilmez olur. (Öldükten sonra tekrar diriliş ise şuna benzer; sen) Yeryüzünü kupkuru (ve ölü bir hâlde) görürsün; fakat Biz, onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman harekete geçip kabarır ve her türden güzel (göz alıcı ve iç açıcı) çift(ten, bitki)ler bitirir.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهٗ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَاَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۙ ۝٦ وَّاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ
مَنْ فِى الْقُبُوْرِ ۝٧ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِى اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ۙ ۝٨ ثَانِيَ عِطْفِهٖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ ۭ لَهٗ فِى الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّنُذِيْقُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِيْقِ
۝٩ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدٰكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ۝١٠
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ ۚ فَاِنْ اَصَابَهٗ خَيْرُۨ اطْمَاَنَّ
بِهٖ ۚ وَاِنْ اَصَابَتْهُ فِتْنَةُۨ انْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهٖ ۚ خَسِرَ الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةَ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ۝١١ يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
مَا لَا يَضُرُّهٗ وَمَا لَا يَنْفَعُهٗ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ۝١٢ يَدْعُوْا
لَمَنْ ضَرُّهٗٓ اَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهٖ ۭ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ الْعَشِيْرُ
۝١٣ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ۝١٤ مَنْ كَانَ
يَظُنُّ اَنْ لَّنْ يَّنْصُرَهُ اللّٰهُ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ
اِلَى السَّمَاۗءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهٗ مَا يَغِيْظُ ۝١٥

6. İşte böyle! Çünkü **Allah**, hakkın ta kendisidir. Muhakkak ki O, ölüleri diriltir ve kesinlikle O, her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

7. Muhakkak ki (kıyamet) saat(i) gelecektir, bunda (hiçbir) şüphe yoktur ve elbette **Allah**, kabirlerde bulunan kimseleri (tekrar) diriltecektir!

8. İnsanlardan öylesi vardır ki hiçbir bilgisi, bir hidâyetçisi ve nûr saçan bir kitabı olmadığı hâlde **Allah** hakkında mücadele eder.

9. (İnsanları) **Allah**'ın yolundan saptırmak için yanını eğip büker(ek kibir ve azamet içinde **Allah** hakkında tartışmaya kalkar). Onun için dünyada bir rezillik vardır, kıyamet gününde ise ona yakıcı azabı tattıracağız.

10. (O zaman ona şöyle denir) "Bu(gün karşılaştığın azap), senin (dünyada) kendi ellerinle yaptıkların yüzündendir; çünkü **Allah**, kullar(ın)a asla zulmedici değildir."

11. İnsanlardan öylesi de vardır ki **Allah**'a kıyısından (köşesinden, sadece işine gelen şeyler yönünden) kulluk yapar. Eğer kendisine bir hayır dokunursa (gönlü) onunla mutmain olur. Şayet başına bir imtihan gelirse de yüzüstü (küfre geri) döner. O, dünya(sın)ı da âhireti(ni) de kaybetmiştir. İşte bu apaçık hüsranın ta kendisidir.

12. O, **Allah**'ı bırakıp kendisine zararı da faydası da dokunmayan şeylere (dua edip) yalvarır. (Haktan) Uzak olan (asıl) dalâlet de işte budur.

13. O, zararı faydasından daha yakın olana (dua edip) yalvarır. O (yalvardığı) ne kötü bir yardımcı ve ne kötü bir arkadaştır!

14. Muhakkak ki **Allah**, iman edip sâlih amel-ler işleyenleri altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Şüphesiz ki **Allah**, dilediğini yapar.

15. Her kim **Allah**'ın, dünya ve âhirette o (resulü)ne asla yardım etmeyeceğini zannediyorsa, göğe bir sebep (ve vasıtay)la (gücü yetiyorsa) uzansın sonra (**Allah**'ın, resulüne olan yardımını) kes(meye çalış)sın. Daha sonra da baksın; bu yaptığı hile öfkelendiği şeyi (yani **Allah**'ın, resulüne olan yardımını) giderebilecek mi?

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ يَهْدِىْ مَنْ يُّرِيْدُ
۝١٦ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصَّابِـُٔوْنَ وَالنَّصٰرٰى
وَالْمَجُوْسَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا ۖ اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيْدٌ ۝١٧ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ
يَسْجُدُ لَهٗ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ وَالنُّجُوْمُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَآبُّ وَكَثِيْرٌ
مِّنَ النَّاسِ ۗ وَكَثِيْرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۗ وَمَنْ يُّهِنِ اللّٰهُ فَمَا
لَهٗ مِنْ مُّكْرِمٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ۝١٨ هٰذٰنِ خَصْمٰنِ
اخْتَصَمُوْا فِىْ رَبِّهِمْ ۖ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ
مِّنْ نَّارٍ ۗ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوْسِهِمُ الْحَمِيْمُ ۚ ۝١٩ يُصْهَرُ بِهٖ مَا
فِىْ بُطُوْنِهِمْ وَالْجُلُوْدُ ۗ ۝٢٠ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيْدٍ ۝٢١
كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعِيْدُوْا فِيْهَا وَذُوْقُوْا
عَذَابَ الْحَرِيْقِ ۚ ۝٢٢ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا
مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۗ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا حَرِيْرٌ ۝٢٣

سَجْدَه

16. İşte böyle! Biz, bu (Kur'ân)ı apaçık âyetler olarak indirdik. Muhakkak ki **Allah**, dilediği kimseyi (hidâyeti isteyeni) hidâyete erdirir.

17. İman edenler, Yahudiler, Sâbiîler, Hristiyanlar, Mecûsiler ve **Allah**'a şirk koşanlar var ya, muhakkak ki **Allah**, kıyamet günü bunların arasını ayıracak (ve hükmünü verecek)tir. Çünkü **Allah Şehîd** (ismiyle) her şeye (en ince ayrıntısına kadar) şahiddir.

18. Görmedin mi, göklerde olanlar ve yerde olanlar, Güneş, Ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar ve (yeryüzünde) hareket eden (bütün) canlılar ile insanlardan birçoğu **Allah**'a secde eder. (İnsanlardan) Birçoğunun üzerine de azap hak olmuştur. **Allah** kimi alçalt(ıp hor ve hakir kıl)arsa artık onu şerefli kılacak hiç kimse yoktur. Şüphesiz ki **Allah**, dilediğini yapar.

19. Şu ikisi (kâfir ve mü'min), **Rabb**leri hakkında çekişen iki hasımdır. (Kıyamet günü, o) Kâfirler için ateşten elbiseler biçilmiştir. Onların başlarının üstünden (de) kaynar su dökülür.

20. O (kaynar suy)la karınlarının içindekiler ve derileri eritilir.

21. Bir de onlar için demir kamçılar vardır.

22. (Çektikleri) Izdıraptan dolayı oradan her çıkmak istediklerinde oraya geri döndürülürler ve onlara, "(haydi, dünyada yalanlamakta olduğunuz bu) yakıcı azabı (şimdi) tadın!" (denir).

23. Muhakkak ki **Allah**, iman edip sâlih ameller işleyenleri ise altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Onlar orada altın bilezikler ve inciler takınırlar. Oradaki elbiseleri de ipektir.

وَهُدُوٓا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَهُدُٓوا اِلٰى صِرَاطِ
الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللّٰهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِى جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَٓاءً ۨ
الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ ۭ وَمَنْ يُّرِدْ فِيهِ بِاِلْحَادٍ بِظُلْمٍ
نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٢٥﴾ وَاِذْ بَوَّاْنَا لِاِبْرٰهِيمَ مَكَانَ
الْبَيْتِ اَنْ لَّا تُشْرِكْ بِى شَيْـًٔا وَّطَهِّرْ بَيْتِىَ لِلطَّٓائِفِينَ
وَالْقَٓائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَاَذِّنْ فِى النَّاسِ
بِالْحَجِّ يَاْتُوكَ رِجَالًا وَّعَلٰى كُلِّ ضَامِرٍ يَّاْتِينَ مِنْ كُلِّ
فَجٍّ عَمِيقٍ ۙ ﴿٢٧﴾ لِّيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ
فِىٓ اَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْاَنْعَامِ ۚ
فَكُلُوا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْبَآئِسَ الْفَقِيرَ ۙ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لْيَقْضُوا
تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ
﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ ۚ وَمَنْ يُّعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللّٰهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ
وَاُحِلَّتْ لَكُمُ الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ۙ ﴿٣٠﴾

24. (Onlar orada) Sözün en temiz (ve güzel)ine ulaştırılmışlar ve (hamd edilmeye yegâne layık) **Hamîd** olan (**Allah**)ın yoluna hidâyet edilmişlerdir.

25. Kâfirler ile **Allah**'ın yolundan ve içinde yerli olsun misafir olsun (kıble ve mâbed olma hususunda tüm) insanlar için eşit kıldığımız Mescid-i Harâm'dan (insanları) alıkoyanlar (bilsinler ki), kim orada zulüm ile haktan sapmak isterse ona (âhiret günü) elem verici (iç yakan) bir azaptan tattıracağız.

26. Hani Biz, bir zamanlar İbrâhîm'e Beyt(ullah olan Kâbe'n)in yerini (onu yeniden inşâ etmesi için gösterip oraya) yerleştirmiş (ve ona şöyle demiştik), "Bana hiçbir şeyi şirk koşma, tavaf edenler, kıyamda duranlar, rükû edenler ve secde edenler için evimi temiz tut!"

27. "Ve insanlar arasında haccı ilan et ki gerek yaya olarak gerekse nice uzak yollardan gelen yorgun develer üzerinde sana gelsinler!"

28. "(Gelsinler de) Kendileri için (**Allah**'ın onlara ikram edeceği birtakım manevi) menfaatlere şahid olsunlar ve **Allah**'ın kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine belli günlerde **Allah**'ın ismini zikr(ederek onları kurban) etsinler! Sonra ondan hem kendiniz yiyin hem de zor durumdaki fakire yedirin!"

29. "Sonra kirlerini gidersinler, adaklarını yerine getirsinler ve Beyt-i Atîk'i (Kâbe'yi) tavaf etsinler."

30. İşte böyle! Her kim, **Allah**'ın (emir ve) yasaklarına hürmet gösterirse bu, **Rabb**inin katında kendisi için daha hayırlıdır. (Haram olduğu, bu Kitâb'la) Size okunanların dışında kalan (bütün) hayvanlar ise sizin için helâl kılınmıştır. O hâlde, (şirk ve küfrün tezahürü olan) pis putlardan kaçının, (boş ve) yalan sözden de sakının!

حُنَفَآءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِيْنَ بِهٖ ؕ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَاَنَّمَا خَرَّ
مِنَ السَّمَآءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْوِيْ بِهِ الرِّيْحُ فِيْ مَكَانٍ سَحِيْقٍ
۝٣١ ذٰلِكَ ۗ وَمَنْ يُّعَظِّمْ شَعَآئِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوْبِ
۝٣٢ لَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَآ اِلَى الْبَيْتِ
الْعَتِيْقِ ۝٣٣ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ
عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْۢ بَهِيْمَةِ الْاَنْعَامِ ؕ فَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَلَهٗٓ اَسْلِمُوْا ؕ
وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِيْنَ ۙ۝٣٤ اَلَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ
وَالصَّابِرِيْنَ عَلٰى مَآ اَصَابَهُمْ وَالْمُقِيْمِي الصَّلٰوةِ ۙ وَمِمَّا
رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۝٣٥ وَالْبُدْنَ جَعَلْنٰهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ
لَكُمْ فِيْهَا خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ ۚ فَاِذَا وَجَبَتْ
جُنُوْبُهَا فَكُلُوْا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ؕ كَذٰلِكَ
سَخَّرْنٰهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝٣٦ لَنْ يَّنَالَ اللّٰهَ لُحُوْمُهَا
وَلَا دِمَآؤُهَا وَلٰكِنْ يَّنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْ ؕ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ
لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ ؕ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِيْنَ ۝٣٧ اِنَّ اللّٰهَ
يُدٰفِعُ عَنِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُوْرٍ ۚ۝٣٨

31. **Allah** için O'na (hiçbir şeyi) şirk koşmaksızın (**Allah**'a teslim olmuş ve hakka yönelmiş) hanîfler olun. Kim **Allah**'a şirk koşarsa sanki o, gökten düş(üp paramparça ol)muş da kendisini kuşlar kapmış veya rüzgâr onu uzak bir yere sürükleyip atmış gibidir.

32. İşte böyle! Her kim **Allah**'ın (hac ve umre ibadeti için tayin ettiği) nişanelerine hürmet gösterirse şüphesiz bu, kalplerin takvâsından (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanın hâlinden)dir.

33. Sizin için o (nişane)lerde belli bir süreye kadar (yani hac ve umre zamanında birtakım zahiri ve manevi) menfaatler vardır. Sonra bu (nişane)lerin var(ıp bit)ecekleri yer Beyt-i Atîk (Kâbe)dir.

34. Biz, her ümmet için **Allah**'ın kendilerine rızık olarak verdiği hayvanlar(dan kurban ederken) üzerine (**Allah**'ın) ismini ansınlar diye kurban kesmeyi gerekli kıldık. Çünkü ilâhınız **Vâhid** (sıfatlarında ve isimlerinde tek) olan **İlâh**'tır. Şu hâlde (yalnız) O'na teslim olun! (Resulüm! Sen **Rabb**ine böyle) Gönülden boyun eğen (mü'min)leri müjdele!

35. Onlar öyle kimselerdir ki **Allah** zikredil(ip anıl)dığı zaman (haşyet ve muhabbetle) kalpleri ürperir, başlarına gelen musibetlere sabrederler, salâtı ikâme ed(erek hem **Allah**'ın resulünü hem de dinini destekleyerek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)ırlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (**Allah** yolunda) infak ederler.

36. Biz, büyükbaş hayvanları da sizin için **Allah**'ın (hac ve umre ibadeti hakkında tayin ettiği) nişanelerinden kıldık. Onlar(ın kurban edilmesin)de sizin için bir hayır vardır. Şu hâlde onlar, saf saf sıralanmış (ayakta) dururken üzerlerine **Allah**'ın ismini zikr(ederek, besmeleyle onları kurban) edin! Yan üstü yere düş(üp canları çık)ınca da onlardan hem kendiniz yiyin hem de kanaat ed(erek istemey)en ve (açıkça) isteyen (her fakir)e yedirin! İşte böylece Biz, bu (hayvan)ları umulur ki şükredersiniz diye sizin istifadenize verdik.

37. Onların ne etleri ne de kanları **Allah**'a ulaşır; fakat O'na (sadece) sizin takvânız (kulluk sorumluluğunuzu bilip bunu yerine getirmeye çalışırken O'na olan imanınız) ulaşır. İşte böylece sizi hidâyete erdirmesine karşılık **Allah**'ı tekbir etmeniz için (**Allah**) onları sizin istifadenize verdi. (Resulüm! Sen) Muhsinleri (**Rabb**inin rızasını kazanmak için tüm mahlûkata karşı güzellik yapıp güzel olanları) müjdele!

38. Muhakkak ki **Allah**, iman edenlerden (bütün kötülükleri) defeder. Şu da muhakkak ki **Allah**, (kendine ve başkalarına hainlik eden) hiçbir hain nankörü sevmez.

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ
لَقَدِيرٌ ۙ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا
أَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ
لَّهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا
اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا ۗ وَلَيَنصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنكَرِ ۗ
وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾ وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ۙ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ۙ
﴿٤٣﴾ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ ۚ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۚ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ
أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ
مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ
لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۖ فَإِنَّهَا
لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَٰكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

39. Kendilerine savaş açılan (Müslüman)lara, zulme uğramaları sebebiyle (müşriklerle savaşmaları için **Allah** tarafından) izin verildi. Şüphesiz ki **Allah**, onlara yardım etmeye mutlaka **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

40. Onlar, sırf "**Rabb**imiz **Allah**'tır" demelerinden dolayı haksız yere yurtlarından çıkarılmış kimselerdir. Eğer **Allah**'ın insanlardan bir kısmını (diğer) bir kısmıyla yok etmesi olmasaydı elbette manastırlar, kiliseler, havralar ve içlerinde **Allah**'ın ismi çokça zikredilen mescidler yıkılıp giderdi. **Allah**, kendi(sine, dinine ve resulü)ne yardım edene mutlaka yardım eder. Muhakkak ki **Allah** elbette **Kaviyy**'dir, **Azîz**'dir (güçlü, kuvvetli, kudretlidir ve bütün şerefin, kudretin kendisine ait olduğu tek zattır).

41. Onlar öyle kimselerdir ki eğer kendilerine yeryüzünde imkân (ve iktidar) verirsek namazı ikâme eder(ek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalışır) ve zekâtı ver(ip nefislerinin cimriliğini temizl)erler, iyiliği emreder ve kötülükten (de insanları) men ederler. (Bütün) İşlerin âkıbeti ise **Allah**'a aittir.

42. (Resulüm!) Eğer o (kâfir)ler seni yalanlıyorlarsa (üzülme), andolsun onlardan önce(ki bazı kavimler de kendilerine gelen resullerini) yalanlamıştı; Nûh'un kavmi, Âd ve Semûd (kavimleri),

43. İbrâhîm'in kavmi, Lût'un kavmi,

44. Ve Medyen halkı. Mûsâ da yalanlanmıştı. Ben de o kâfirlere (kısa bir süre) mühlet verdim sonra da onları (azabımla kıskıvrak) yakaladım ve Beni inkâr (etmenin sonucu) nasılmış (gördüler)!

45. Biz, (halkı) zalim olan nice memleketleri helâk ettik. Şimdi o (memleketlerin duvarları) çatıları üstüne çökmüş (altüst olmuş), kuyuları kullanılmaz hâle gelmiş ve nice yüksek (muhteşem) saraylar(ı da yerle bir olmuştur).

46. (Resulüm! Seni yalanlayanlar) Yeryüzünde hiç dolaşmadılar mı ki (kendilerinden önce yaşamış ve helâk olmuş memleketleri görsünler de) kendileri için onunla akıllarını kullan(ıp, düşünüp anlay)acakları kalpleri veya onunla (hakkı) işitecekleri kulakları olsun. Zira gözler kör olmaz (çünkü gözlerin körlüğü, geçici bir görme yetersizliğidir), fakat (asıl) kör olan, göğüslerdeki kalpler (ve basiretler)dir.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهٗ ؕ وَاِنَّ
يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَاَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَاَيِّنْ
مِنْ قَرْيَةٍ اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ اَخَذْتُهَا ۚ وَاِلَيَّ الْمَصِيرُ ۧ
﴿٤٨﴾ قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَآ اَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۚ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
وَالَّذِينَ سَعَوْا فِيٓ اٰيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ
اِلَّآ اِذَا تَمَنّٰٓى اَلْقَى الشَّيْطَانُ فِيٓ اُمْنِيَّتِهٖ ۚ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا
يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ اٰيَاتِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۙ ﴿٥٢﴾
لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ؕ وَاِنَّ الظّٰلِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۙ ﴿٥٣﴾
وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا
بِهٖ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهَادِ الَّذِينَ اٰمَنُٓوا
اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ
حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً اَوْ يَاْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

47. (Resulüm!) Bir de senden, azabı çarçabuk (getirmeni) istiyorlar. Hâlbuki **Allah** vaadinden asla dönmez. Muhakkak ki **Rabb**inin nezdinde bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir.

48. Ben (halkı) zalim olan nice memleketlere (kısa bir süre) mühlet verdim sonra da onları (azabımla kıskıvrak) yakaladım. Dönüş ancak Banadır!

49. (Resulüm!) De ki: "Ey insanlar! Ben ancak sizin için apaçık bir uyarıcıyım."

50. İman edip sâlih ameller işleyenler var ya, onlar için (**Rabb**leri katında büyük) bir mağfiret ve kerim (olan şerefli ve bitmez, tükenmez) bir rızık vardır.

51. Âyetlerimizi âciz bırakmak için çalışanlara gelince, işte onlar da cehennemliklerdir.

52. (Resulüm!) Biz, senden önce hiçbir resul ve nebî göndermedik ki o, (kendince hayırlı olan bir arzuyu) temenni ettiği zaman, şeytan onun temennisine (kendinden) bir şey katmamış olsun! Ne var ki **Allah**, şeytanın (onun temennisine) kattığı şeyi (âyetleriyle) iptal eder. Sonra **Allah**, kendi âyetlerini (nebî ve resullerinin gönlünde) sağlamlaştırır. **Allah Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

53. (**Allah**) şeytanın kattığı bu şeyi kalplerinde (şeytanın verdiği vesveseyle) bir hastalık bulunan (münafık)lar ile kalpleri katılaşmış olan (kâfir)lere bir imtihan (vesilesi) kılmak için (böyle yapar). Şüphesiz ki (kendi nefsine zulmeden) zalimler, elbette (haktan) uzak (derin) bir ayrılık içindedirler.

54. Bir de kendilerine (**Allah** tarafından) ilim verilenler, bu (Kur'ân)ın hakikaten **Rabb**inden (gelen) hak olduğunu bilsinler de ona iman etsinler, bu sayede de kalpleri ona gönülden boyun eğ(erek mü'min kimseler ol)sunlar (diye **Allah** böyle yapar). Muhakkak ki **Allah**, iman edenleri kesinlikle (dosdoğru yol olan) sırât-ı mustakîme hidâyet edendir.

55. İnkâr edenler ise kendilerine o (kıyamet) saat(i) ansızın gelinceye yahut da (kendileri için hayır yönünden) kısır bir günün azabı gelinceye kadar o (Kur'ân)dan hep şüphe içindedirler.

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ؕ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ؕ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِيْنَ
كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ
﴿٥٧﴾ وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلُوْٓا اَوْ
مَاتُوْا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ
خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٥٨﴾ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَّرْضَوْنَهٗ ؕ
وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ﴿٥٩﴾ ذٰلِكَ ۚ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ
مَا عُوْقِبَ بِهٖ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ﴿٦٠﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٦١﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ
هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٦٢﴾ اَلَمْ تَرَ
اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۖ فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ
مُخْضَرَّةً ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ۚ ﴿٦٣﴾ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۚ ﴿٦٤﴾

56. O gün mülk (hakimiyet ve hükümranlık tamamen **Allah**'a aittir. (Kullarının) Arasında (O) hüküm verir. (Bu hüküm gereği) İman edip sâlih amel-ler işleyenler Naîm cennetlerindedirler.

57. (Resulümüzü) İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlar ise işte (o gün) onlar için aşağılayıcı bir azap vardır.

58. Allah yolunda hicret edip de sonra öldürülmüş veya ölmüş olanlara gelince, hiç şüphesiz **Allah** onları güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Muhakkak ki **Allah** elbette O, rızık verenlerin hayırlısıdır.

59. Elbette (**Allah**) onları, razı olacakları bir yere (cennetine) koyacaktır. Muhakkak ki **Allah**, elbette **Alîm**'dir, **Halîm**'dir (her şeyi, herkesi bilen ve kullarına hilm sahibi olarak yumuşak muamele edendir).

60. İşte böyle! Her kim, kendisine yapılan haksızlığın aynı ile karşılık verir de sonra yine kendisine saldırılırsa mutlaka **Allah** ona yardım eder. Muhakkak ki **Allah** elbette **Afuvv**'dur, **Ğafûr**'dur (affı sonsuz ve sınırsız olan ve her türlü günahı mağfiret edendir).

61. İşte böyle! Çünkü **Allah**, geceyi gündüzün içine katar, gündüzü de gecenin içine katar. Muhakkak ki **Allah Semî**'dir, **Basîr**'dir (her şeyi ve herkesi işiten, gizli ve açık her şeyi görendir).

62. İşte böyle! Çünkü **Allah**, hakkın ta kendisidir. (Kâfirlerin) O'ndan başka (kendisine dua edip) yalvarmakta oldukları şeyler ise bâtılın ta kendisidir.

Muhakkak ki **Allah**, (evet) O, **Âliyy**'dir, **Kebîr**'dir (anlaşılamayacak kadar yüceliğe, azamete ve büyüklüğe sahip olandır).

63. Görmedin mi **Allah**, gökten bir su indirdi de bu sayede yeryüzü yemyeşil oluyor. Muhakkak ki **Allah Latîf**'tir, **Habîr**'dir (her şeye nûruyla tecelli eden, lütufta bulunan ve her şeyden, herkesten haberdar olandır).

64. Göklerdeki her şey ve yerdeki her şey O'nundur. Muhakkak ki **Allah** elbette O, **Ğaniyy**'dir, **Hamîd**'dir (zengin, kerim ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu, bütün hamdların ve övgülerin sadece kendisine ait olduğu tek zattır).

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِى الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِى
فِى الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ ؕ وَيُمْسِكُ السَّمَآءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ
اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِىْ
اَحْيَاكُمْ ۫ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ؕ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ
﴿٦٦﴾ لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوْهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ
فِى الْاَمْرِ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ ؕ اِنَّكَ لَعَلٰى هُدًى مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٦٧﴾
وَاِنْ جَادَلُوْكَ فَقُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٦٨﴾ اَللّٰهُ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٦٩﴾
اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ
فِىْ كِتٰبٍ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهٖ عِلْمٌ ؕ وَمَا
لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ نَّصِيْرٍ ﴿٧١﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ
تَعْرِفُ فِىْ وُجُوْهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ؕ يَكَادُوْنَ يَسْطُوْنَ
بِالَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَا ؕ قُلْ اَفَاُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكُمْ ؕ
اَلنَّارُ ؕ وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٧٢﴾

65. Görmedin mi **Allah**, yerde bulunanları ve emriyle denizde akıp giden gemileri sizin hizmetinize verdi. Göğü de izni olmaksızın yerin üzerine düşmesin diye (O) tutuyor. Çünkü **Allah**, insanlara karşı çok **Raûf**'tur, **Rahîm**'dir (kullarına karşı şefkatle muamele eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

66. O, (siz daha yaratılmamışken) size hayat veren, sonra sizi öldürecek, sonra sizi (kıyamet günü tekrar) diriltecek olandır. Gerçekten insan, (bütün bunlara rağmen) çok nankördür.

67. Biz, her ümmete (nasıl kulluk yapacaklarını gösteren) bir ibadet şekli belirledik, onlar onunla ibadet ederler. Öyle ise bu hususta (ehl-i kitaptan olanlar) seninle asla çekişmesinler. Sen **Rabb**ine davet et; çünkü sen, hakikaten dosdoğru bir hidâyet üzerindesin.

68. Eğer onlar (yine de) seninle mücadele ederlerse, de ki: "**Allah** yaptıklarınızı en iyi bilendir."

69. **Allah** kıyamet gününde, ayrılığa düştüğünüz konularda aranızda hüküm verecektir.

70. Bilmez misin ki **Allah**, hiç kuşkusuz göklerde ve yerde ne varsa (hepsini) bilir? Şüphesiz bunların hepsi de bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da)dır. Muhakkak ki bu (eşya ve olayların tüm bilgisine sahip olmak) **Allah**'a göre pek kolaydır.

71. Onlar, **Allah**'ı bırakıp da hakkında (**Allah**'ın) hiçbir delil indirmediği ve kendilerinin de hakkında hiçbir bilgilerinin bulunmadığı şeylere âbd ol(up kulluk ed)iyorlar. (Âyetlerimize ve resullerimize zulmeden) Zalimlerin (kıyamet günü) hiçbir yardımcısı yoktur.

72. Kendilerine apaçık âyetlerimiz okunduğunda, kâfirleri yüzlerindeki hoşnutsuzluktan tanırsın. Onlar, kendilerine âyetlerimizi okuyanların neredeyse üzerlerine saldırırlar. (Resulüm!) De ki: "Size bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? (Cehennem) Ateş(i)! **Allah**, onu kâfirlere (ceza olarak) vaad etmiştir. O, ne kötü varılacak yerdir!"

يَآ اَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهٗ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَنْ يَّخْلُقُوْا ذُبَابًا وَّلَوِ اجْتَمَعُوْا لَهٗ ؕ وَاِنْ يَّسْلُبْهُمُ
الذُّبَابُ شَيْـًٔا لَّا يَسْتَنْقِذُوْهُ مِنْهُ ؕ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوْبُ
۝٧٣ مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ۝٧٤ اَللّٰهُ
يَصْطَفِيْ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَّمِنَ النَّاسِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ
بَصِيْرٌ ۝٧٥ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُوْرُ ۝٧٦ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ارْكَعُوْا وَاسْجُدُوْا وَاعْبُدُوْا
رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝٧٧ وَجَاهِدُوْا فِى اللّٰهِ
حَقَّ جِهَادِهٖ ؕ هُوَ اجْتَبٰىكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِى الدِّيْنِ
مِنْ حَرَجٍ ؕ مِلَّةَ اَبِيْكُمْ اِبْرٰهِيْمَ ؕ هُوَ سَمّٰىكُمُ الْمُسْلِمِيْنَ مِنْ قَبْلُ
وَفِىْ هٰذَا لِيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِيْدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ
عَلَى النَّاسِ ۚ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاعْتَصِمُوْا
بِاللّٰهِ ؕ هُوَ مَوْلٰىكُمْ ۚ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ۝

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَمَانِي عَشْرَةَ اٰيَةً

din hususunda üzerinize hiçbir güçlük yüklemedi, babanız İbrâhîm'in dininde de (böyleydi). O, gerek daha önce(ki kitaplarda) gerekse bu (Kur'ân)da sizi "Müslümanlar" diye isimlendirdi ki resul(ünüz) size şahid olsun ve (siz de) bütün insanlara şahidler olasınız! Öyle ise namazı ikâme ed(erek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)ın, zekâtı ver(erek nefsinizin cimriliğini temizley)in ve **Allah**'a (O'nun muhabbetine) sımsıkı sarılın! O, sizin **Mevlâ**'nız (sahibiniz ve dostunuz)dur. O, ne güzel **Mevlâ** ve ne güzel **Nasîr** (yardımcı)dır!

73. Ey insanlar! (Size **Allah** katından) Bir misal verildi, şimdi ona (iyi) kulak verin: "**Allah**'tan başka (dua edip) yalvardıklarınız bir sinek dahi yaratamazlar, hepsi bunun için bir araya gelseler bile! Eğer sinek onlardan bir şey kapsa, bunu ondan kurtar(ıp geri de al)amazlar. (Çünkü) İsteyen de âciz, (kendinden) istenen de!

74. Onlar, (bu âciz putları **Allah**'a şirk koşmakla) **Allah**'ın hakkını takdir edemediler. Muhakkak ki **Allah** elbette **Kaviyy**'dir, **Azîz**'dir (güçlü, kuvvetli, kudretli ve bütün şerefin, kudretin kendisine ait olduğu tek zattır).

75. **Allah**, meleklerden de insanlardan da resuller seçer. Muhakkak ki **Allah** **Semî**'dir, **Basîr**'dir (her şeyi ve herkesi işiten, gizli ve açık her şeyi görendir).

76. (O, kullarının) Önlerindekini de arkalarındakini de (geçmişlerini de geleceklerini de) bilir. Bütün işler ancak **Allah**'a döndürülür (her konuda en son hükmü verecek olan sadece **Allah**'tır).

77. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Rükû edin (**Allah**'ın hükmü karşısında eğilin), secde edin (âcizliğinizi bilin, asla kibirlenmeyin), **Rabb**inize âbd olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve hayır(lı ameller) yapın ki felaha (kurtuluş ve saadete) eresiniz.

78. **Allah** uğrunda (âyetlere ve resulüne göre) nasıl cihad etmek gerekiyorsa öyle cihad edin! O, sizi seçti,

23- Mu'minûn SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 118 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْجُزْءُ ١٨

قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۙ ۝١ اَلَّذِينَ هُمْ فِى صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۙ ۝٢
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۙ ۝٣ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ
فَاعِلُونَ ۙ ۝٤ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۙ ۝٥ اِلَّا
عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۚ ۝٦
فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۚ ۝٧ وَالَّذِينَ هُمْ
لِاَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۙ ۝٨ وَالَّذِينَ هُمْ عَلٰى صَلَوَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَ ۘ ۝٩ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۙ ۝١٠ اَلَّذِينَ يَرِثُونَ
الْفِرْدَوْسَ ؕ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝١١ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ
مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ۚ ۝١٢ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِى قَرَارٍ مَكِينٍ ۖ
۝١٣ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ۗ ثُمَّ اَنْشَاْنَاهُ
خَلْقًا اٰخَرَ ؕ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ؕ ۝١٤ ثُمَّ اِنَّكُمْ بَعْدَ
ذٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ؕ ۝١٥ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُونَ ۝١٦ وَلَقَدْ
خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآئِقَ ۖ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ۝١٧

1. Muhakkak ki mü'minler, felaha (kurtuluş ve saadete) ermiştir.

2. Onlar ki salâtlarında (namaz ve ibadetlerinde derin bir) saygı içindedirler.

3. Onlar ki (kulluklarına fayda vermeyen) boş (ve yararsız) şeylerden yüz çevirirler.

4. Onlar ki zekâtı ver(erek nefislerinin cimriliğini temizl)erler.

5. Onlar ki iffetlerini muhafaza ederler.

6. Ancak eşleri ve ellerinin altında bulunan (cariyeleri) müstesna. (Bunlarla münasebetlerinden dolayı da) Elbette onlar, kınanacak değillerdir.

7. Fakat kim bundan ötesini ararsa, işte onlar gerçekten haddi aşanlardır.

8. Yine onlar ki emanetlerine ve (öncelikle **Allah** ile olan, sonrada başkalarıyla yaptıkları) ahidlerine sadakat gösterirler.

9. Onlar ki salavatlarını (malları ve canlarıyla **Allah**'ın resulüne olan desteklerini ve **Allah**'a olan kulluklarını) muhafaza ederler.

10. İşte onlar, (âhiretteki nimetlere) vâris olanlardır.

11. Onlar ki Firdevs (cennetin)e vâris olurlar. Onlar orada ebedi olarak kalırlar.

12. Andolsun ki Biz insanı, çamurdan (süzülmüş) bir özden yarattık.

13. Sonra onu sağlam bir karargâh (olan ana rahminin) içine bir nutfe (bir damla su) olarak yerleştirdik.

14. Sonra o nutfeyi alaka (bir kan pıhtısı) olarak yarattık. Peşinden o alakayı bir parçacık et hâline getirdik, bu bir parçacık eti kemiklere (iskelete) çevirdik, bu kemikleri de etle kapladık. Sonra onu bambaşka bir yaratışla (insan olarak) vücuda getirdik. Yaratanların (ve biçim verip düzenleyenlerin) en güzeli olan **Allah** odur ki mübarek (ve şanı yüce)dir.

15. (Ey insanlar!) Sonra bunun ardından siz muhakkak öleceksiniz.

16. Sonra yine siz muhakkak kıyamet gününde (tekrar) diriltileceksiniz.

17. Andolsun ki Biz, sizin üstünüzde yedi yol (yedi gök) yarattık. Biz yarattıklarımızdan (hiçbir şekilde) gâfil değiliz.

وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً بِقَدَرٍ فَاَسْكَنّٰهُ فِى الْاَرْضِ ۖ وَاِنَّا
عَلٰى ذَهَابٍ بِهٖ لَقٰدِرُوْنَ ۚ ﴿١٨﴾ فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِهٖ جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ
وَّاَعْنَابٍ ۖ لَّكُمْ فِيْهَا فَوَاكِهُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۙ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً
تَخْرُجُ مِنْ طُوْرِ سَيْنَآءَ تَنْۢبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِّلْاٰكِلِيْنَ
﴿٢٠﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهَا
وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۙ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا
وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ۚ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ
يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۗ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ
الْمَلَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۙ يُرِيْدُ
اَنْ يَّتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ ۭ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً ۚ مَّا سَمِعْنَا بِهٰذَا
فِىْٓ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِيْنَ ۚ ﴿٢٤﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌۢ بِهٖ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوْا بِهٖ حَتّٰى
حِيْنٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِىْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿٢٦﴾ فَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ اَنِ
اصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَاِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ
فَاسْلُكْ فِيْهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۚ وَلَا تُخَاطِبْنِىْ فِى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٢٧﴾

18. Biz, gökten belli bir ölçüde su indirip (faydalanmanız için) onu yeryüzünde tuttuk. Biz onu (indirmeye kâdir olduğumuz gibi) elbet gidermeye de **Kâdir**'iz.

19. Böylece Biz, onunla (o yağmurla) sizin için (yeryüzünde) hurmalıklardan, üzüm bağlarından bahçeler inşâ ettik. Orada sizin için her çeşit meyve vardır ve onlardan yersiniz.

20. Bir de (ilk olarak) Tûr-i Sînâ'da biten bir ağaç (meydana getirdik) ki (bu ağaçtan) hem yağ hem de yiyenlerin (ekmeğine) katık edecekleri (zeytin) çıkar.

21. Kuşkusuz sizin için hayvanlarda da bir ibret vardır; zira size onların karınlarında bulunan (süt)ten içiririz. Onlarda sizin için daha birçok faydalar vardır, hem onlar(ın etlerin)den de yersiniz.

22. Bir de (varacağınız yere) o (hayva)nların üzerinde ve gemiler üzerinde taşınırsınız.

23. Andolsun ki Biz Nûh'u kavmine gönderdik de (onlara) dedi ki: "Ey kavmim! **Allah**'a âbd olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın), sizin için O'ndan başka hiçbir **İlâh** yoktur. Hâlâ takvâ sahibi olmayacak (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışmayacak) mısınız?"

24. Bunun üzerine, kavminden inkâr eden ileri gelenler şöyle dedi: "Bu, sadece sizin gibi bir beşerdir. Size üstünlük sağlamak istiyor. Eğer **Allah** (size bir resul göndermek) isteseydi, elbette melekler indirirdi ve biz önceki ataları-mızdan da böyle bir şey işitmedik."

25. "Bu, kendisinde delilik bulunan bir adamdan başkası değildir. Öyle ise bir süreye kadar (ona katlanıp) bekleyin."

26. (Nûh) Dedi ki: "**Rabb**im! Beni yalanlamalarına karşı bana yardım et!"

27. Bunun üzerine (Biz de) ona şöyle vahyettik: "Bizim nezaretimiz altında ve vahyimizle gemiyi yap! Bizim emrimiz gelip de (yeryüzü) tandır (gibi) kaynadığı (yerden sular fışkırdığı) zaman (canlıların) her birinden (erkek ve dişi olmak üzere) ikişer çift ile (boğulacağına dair) aleyhinde söz geçmiş olanlar dışında aileni (ve iman edenleri) gemiye yükle! Zulmedenler(in bağışlanmaları) hakkında bana (bir şey) söyleme! Çünkü onlar mutlaka (suda) boğulacaklardır."

فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَّعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِىْ نَجّٰىنَا مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَّبِّ اَنْزِلْنِىْ مُنْزَلًا
مُّبٰرَكًا وَّاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ ﴿٢٩﴾ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ وَّاِنْ كُنَّا
لَمُبْتَلِيْنَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿٣١﴾ فَاَرْسَلْنَا فِيْهِمْ
رَسُوْلًا مِّنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ
﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِلِقَآءِ الْاٰخِرَةِ
وَاَتْرَفْنٰهُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مَا هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَاْكُلُ
مِمَّا تَاْكُلُوْنَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ اَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ
اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿٣٤﴾ اَيَعِدُكُمْ اَنَّكُمْ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا
وَّعِظَامًا اَنَّكُمْ مُّخْرَجُوْنَ ﴿٣٥﴾ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوْعَدُوْنَ ﴿٣٦﴾
اِنْ هِىَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ﴿٣٧﴾
اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلُ ِۨافْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا وَّمَا نَحْنُ لَهٗ بِمُؤْمِنِيْنَ
﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِىْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيْلٍ لَّيُصْبِحُنَّ
نٰدِمِيْنَ ﴿٤٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنٰهُمْ غُثَآءً فَبُعْدًا
لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُوْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿٤٢﴾

28. Sen ve beraberinde bulunanlar gemiye yerleştiğin(iz) zaman de ki: "Bizi (o) zalim kavimden kurtaran Allah'a hamd olsun."

29. Yine de ki: "Rabbim! Beni bereketli bir yere indir! Sen, iskân edenlerin hayırlısısın."

30. Şüphesiz bunda (Nûh ve kavminin başından geçenlerde anlamak isteyenler için) âyetler (ibret ve dersler) vardır. Muhakkak ki Biz (kullarımızı) imtihan ederiz.

31. Sonra Biz onların ardından başka bir nesil meydana getirdik.

32. Onlara da içlerinden, "Allah'a âbd olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın), sizin için O'ndan başka hiçbir İlâh yoktur. Hâlâ takvâ sahibi olmayacak (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışmayacak) mısınız?" diye (öğüt veren) bir resul gönderdik.

33. Onun kavminden inkâr edip âhirete kavuşmayı yalanlayan ve dünya hayatında kendilerine refah verdiğimiz (varlık içinde sefahate dalmış olan) ileri gelenler ise şöyle dedi: "Bu, sadece sizin gibi bir beşerdir; sizin yediğinizden yer, sizin içtiğinizden içer."

34. "Eğer sizin gibi bir beşere tabi olursanız o takdirde siz kesinlikle hüsrana uğrayanlardan olursunuz."

35. "(O) Size, öldüğünüz, toprak ve kemik hâline geldiğiniz zaman gerçekten sizin (diriltilip, kabirlerinizden) çıkarılacağınızı mı vaad ediyor?"

36. "Heyhât! Bu size vaad edilen şey (öldükten sonra yeniden dirilmeniz gerçek olmaktan) ne kadar da uzak!"

37. "Hayat sadece dünya hayatımızdan ibarettir. (Burada) Ölürüz ve (burada) yaşarız. Biz (öldükten sonra bir daha) diriltilecek değiliz."

38. "O, Allah hakkında yalan uydurup iftira eden bir adamdan başkası değildir ve biz ona iman eden kimseler de değiliz."

39. (O resul) Dedi ki: "Rabbim! Beni yalanlamalarına karşı bana yardım et!"

40. (Allah şöyle) Buyurdu: "Pek yakında onlar mutlaka pişman olacaklar!"

41. Derken onları (helâk edici) o sayha, hak ile yakaladı! Ve Biz onları, (selin sürüklediği) bir çer çöp (yığını) hâline getirdik. Artık (Allah'ın rahmetinden) uzak olsun o zalimler topluluğu!

42. Sonra Biz onların ardından başka nesiller meydana getirdik.

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا
تَتْرَا ؕ كُلَّمَا جَآءَ اُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ ۚ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا
مُوسٰى وَاَخَاهُ هٰرُونَ بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۙ ﴿٤٥﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَمَلَاِئِهٖ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ۚ ﴿٤٦﴾ فَقَالُٓوا اَنُؤْمِنُ
لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ۚ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا
مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾
وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗٓ اٰيَةً وَاٰوَيْنَاهُمَآ اِلٰى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ
وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ؕ اِنِّى
بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَاِنَّ هٰذِهٖٓ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا رَبُّكُمْ
فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُٓوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ؕ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرْهُمْ فِى غَمْرَتِهِمْ حَتّٰى حِينٍ ﴿٥٤﴾ اَيَحْسَبُونَ اَنَّمَا
نُمِدُّهُمْ بِهٖ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ ۙ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِى الْخَيْرَاتِ ؕ بَلْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۙ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ
هُمْ بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۙ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ۙ ﴿٥٩﴾

grup kendi yanındaki (parça)yla sevin(ip kibirlen)mektedir.

54. (Resulüm!) Şimdi sen onları (belli) bir vakte kadar kendi gaflet (ve cehalet)leriyle (baş başa) bırak!

55-56. Onlar, kendilerine verdiğimiz servet ve oğullar ile onların hayırlarına koştuğumuzu mu sanıyorlar? Hayır! (Bu dünyada onlara verdiğimiz nimetler sadece bir imtihandır; fakat) Onlar (bunun) farkına varamıyorlar!

57. Şüphesiz (Bizim, bir de mü'min kullarımız vardır) onlar ki **Rabb**lerine olan haşyetlerinden dolayı tir tir titrerler.

58. Onlar ki **Rabb**lerinin âyetlerine iman ederler.

59. Onlar ki **Rabb**lerine (hiçbir şeyi) şirk koşmazlar.

43. Hiçbir ümmet ne ecelinin önüne geçebilir ne de onu erteleyebilir.

44. Sonra biz birbiri ardınca resullerimizi gönderdik. Ne zaman bir ümmete resulleri geldiyse (her defasında) onu yalanladılar. Biz de onları birbiri ardına takarak (helâk edip) onları(n başlarına gelenleri, düşünüp anlamak isteyenler için ibretlik) hikâyeler yaptık. Artık (**Allah**'ın rahmetinden) uzak olsun o iman etmeyen topluluklar!

45-46. Sonra Mûsâ ve kardeşi Hârûn'u mucizelerimizle ve apaçık bir delille Firavun'a ve onun ileri gelenlerine gönderdik. Onlar ise kibirlendiler ve (büyüklük taslayıp) böbürlenen bir kavim oldular.

47. Bu yüzden dediler ki: "Kavimleri bize kulluk (ve kölelik) ederken bizim gibi iki beşere hiç iman eder miyiz!"

48. Böylece onları yalanladılar ve bu yüzden de helâk edilenlerden oldular.

49. Andolsun ki Biz Mûsâ'ya, belki onlar hidâyete ererler diye kitabı (Tevrât'ı) verdik.

50. Biz, Meryem oğlu (Îsâ'y)ı ve annesini de bir âyet (kudretimize bir delil ve mucize) kıldık ve her ikisini de (dünyada belli bir süre) oturmaya elverişli, suyu akan bir tepeye yerleştirdik.

51. Ey resuller! Temiz olan şeylerden yiyin ve sâlih ameller işleyin! Çünkü Ben, sizin yaptıklarınızı (en ince ayrıntısına kadar) bilmekteyim.

52. (Ey insanlar!) Muhakkak ki bu (bütün resuller ve onlara iman edenler) bir tek ümmet olarak sizin ümmetinizdir. Ben de sizin **Rabb**inizim. Öyle ise Bana karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)!

53. Ama (insanlar) aralarındaki bu birliği parça parça edip gruplara ayrıldılar. Her

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا اٰتَوْا وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ
رَاجِعُونَ ۙ﴿٦٠﴾ اُولٰٓئِكَ يُسَارِعُونَ فِى الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ
﴿٦١﴾ وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِى غَمْرَةٍ مِّنْ هٰذَا وَلَهُمْ اَعْمَالٌ
مِّنْ دُونِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ
اِذَا هُمْ يَجْـَٔرُونَ ؕ﴿٦٤﴾ لَا تَجْـَٔرُوا الْيَوْمَ اِنَّكُمْ مِّنَّا لَا تُنْصَرُونَ ﴿٦٥﴾
قَدْ كَانَتْ اٰيَاتِى تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَ ۙ
﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ بِهٖ ۖ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ اَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ اَمْ
جَآءَهُمْ مَّا لَمْ يَاْتِ اٰبَآءَهُمُ الْاَوَّلِينَ ۚ﴿٦٨﴾ اَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ
فَهُمْ لَهٗ مُنْكِرُونَ ۚ﴿٦٩﴾ اَمْ يَقُولُونَ بِهٖ جِنَّةٌ ؕ بَلْ جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ
وَاَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ اَهْوَآءَهُمْ لَفَسَدَتِ
السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ؕ بَلْ اَتَيْنٰهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
عَنْ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ ؕ﴿٧١﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ
وَّهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِينَ ﴿٧٢﴾ وَاِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ
﴿٧٣﴾ وَاِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ﴿٧٤﴾

60. Ve onlar ki **Rabb**lerine dönecekleri(ni bildikleri) için (**Allah** yolunda) verdikleri (her) şeyi kalpleri ürpererek verirler.

61. İşte onlar, hayırda yarışırlar ve (yine) onlar (imanda, amelde ve hayırda) öne geçenlerdir.

62. Biz hiç kimseye gücünün yettiğinden başkasını yüklemeyiz. Bizim katımızda hakkı söyleyen bir kitap vardır ve onlar zulme de uğratılmazlar.

63. Ancak o (kâfir)lerin kalpleri bundan gaflet içindedir. Ayrıca onların bu (şirk ve inkârcılıkların)dan öte birtakım (kötü) işleri de vardır ki onlar bu işleri yapar dururlar.

64. Nihayet onların (varlık içinde) sefahate dalmış olanlarını azap ile (kıskıvrak) yakaladığımız zaman bir de bakarsın ki onlar, (feryat edip Bize) yalvarır yakarırlar.

65. (Onlara şöyle deriz) "Bugün (boşuna feryat edip Bize) yalvarmayın; zira Bizden yardım görmeyeceksiniz!"

66. "Çünkü âyetlerim size okunurdu da siz buna karşı arkanızı döner,"

67. "Kibirlenerek geceleyin (resulümüz ve âyetlerimiz hakkında ileri geri konuşup) saçmalardınız."

68. Onlar bu sözü (Kur'ân'ı) hiç tedebbür etmediler mi (akıllarını kullanıp bunların **Allah** katından olduğunu düşünmediler mi)? Yoksa onlara, daha önce geçmişteki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?

69. Yahut onlar resullerini(n neslini, dürüstlüğünü, güvenilirliğini ve ahde vefasını) bilmiyorlar da bu yüzden mi onu inkâr ediyorlar?

70. Ya da onda bir delilik olduğunu mu söylüyorlar? Bilakis! (O resulümüz Muhammed) Hakk (olan Kur'ân) ile onlara gelmiştir; fakat onların çoğu Hakk'ı kerih gör(üp ondan hoşlanm)ıyorlar.

71. Eğer hak, onların hevâlarına (nefsani istek ve arzularına) tabi olsaydı, mutlaka gökler, yer ve bunların içinde bulunanlar fesada uğrar (bozulup gider)di. Bilakis, Biz onlara (şerefli olan ve kendilerini şereflendiren bu Kur'ân ile) zikirlerini getirdik; fakat onlar zikirlerinden (yani kendi şereflerinden) yüz çevirdiler.

72. (Resulüm!) Yoksa (sen) onlardan bir haraç mı istiyorsun? **Rabb**inin haracı (dünya ve âhiret mükâfatı elbette) daha hayırlıdır. Çünkü O, rızık verenlerin hayırlısıdır.

73. Hâlbuki sen onları şüphesiz sırât-ı mustakîme (dosdoğru bir yola) çağırıyorsun.

74. Fakat âhirete iman etmeyenler, (ısrarla) yoldan çıkmaktadırlar.

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِى طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتّٰٓى اِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ
شَدِيدٍ اِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِى اَنْشَاَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ۭ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِى
ذَرَاَكُمْ فِى الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِى يُحْيٖ
وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ
قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْاَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُٓوا ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا
هٰذَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَٓا اِلَّآ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ
الْاَرْضُ وَمَنْ فِيهَآ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ ۭ
قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ ۭ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ
مَنْ بِيَدِهٖ مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ ۭ قُلْ فَاَنّٰى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

75. Eğer Biz, onlara rahmet edip içinde bulundukları sıkıntıyı (onlardan) giderseydik, yine azgınlıkları içinde bocalamaya devam ederlerdi.

76. Andolsun Biz onları azap ile (sıkıntıya düşürerek kıskıvrak) yakaladık da yine **Rabb**lerine boyun eğmediler ve (O'na) yalvarıp yakarmadılar.

77. Nihayet (kıyamet günü) onlara şiddetli bir azap kapısı açtığımızda, bir de bakarsın ki onlar, onun içinde (kurtuluştan yana) bütün ümitlerini yitirmişlerdir.

78. O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri inşâ ed(ip yarat)andır. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!

79. O, sizi yeryüzünde (yaratıp) çoğaltandır. (Kıyamet gününde ise hepiniz) O'nun huzurunda toplanacaksınız.

80. O, hayat veren ve öldürendir, gece ve gündüzün birbiri ardınca gelmesi de ancak O'na aittir. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

81. Buna rağmen onlar öncekilerin dedikleri gibi söylediler.

82. Dediler ki: "Gerçekten biz öldükten, toprak ve kemik hâline geldikten sonra biz mi bir daha diriltileceğiz?"

83. "Andolsun ki bu vaad (edilen tehdit) bize yapıldığı gibi daha önce atalarımıza da yapılmıştı. Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir."

84. (Resulüm) De ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin bakalım), (bu) yer ve içinde bulunanlar kime aittir?"

85. "**Allah**'a aittir" diyecekler. "Öyle ise siz hiç düşün(üp bundan ibret al)maz mısınız!" de.

86. De ki: "Yedi kat göğün **Rabb**i ve azim olan Arş'ın **Rabb**i kimdir?"

87. (Bunlar da) "**Allah**'ındır" diyecekler. "Şu hâlde siz hâlâ takvâ sahibi olmayacak (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışmayacak) mısınız" de.

88. De ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin bakalım), her şeyin melekûtu (mülkiyet ve idaresi kudret) elinde olan, kendisi (her şeyi) koruyup kollayan; fakat kendisi korunmaya (muhtaç olmaya)n kimdir?"

89. (Bu vasıfların hepsi) "**Allah**'a aittir" diyecekler. "Öyle ise (asıl siz) nasıl (bir) sihre kapılıyorsunuz (da Kur'ân'a sihir, bana da kâhin diyorsunuz)?" de.

بَلْ اَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝٩٠ مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ
مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ
وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝٩١
عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝٩٢ قُلْ
رَبِّ اِمَّا تُرِيَنِّى مَا يُوعَدُونَ ۝٩٣ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِى فِى الْقَوْمِ
الظّٰلِمِينَ ۝٩٤ وَاِنَّا عَلٰٓى اَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ۝٩٥
اِدْفَعْ بِالَّتِى هِىَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ ؕ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ۝٩٦
وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ۝٩٧ وَاَعُوذُ بِكَ
رَبِّ اَنْ يَحْضُرُونِ ۝٩٨ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
ارْجِعُونِ ۝٩٩ لَعَلِّى اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا ؕ اِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَآئِلُهَا ؕ وَمِنْ وَرَآئِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝١٠٠ فَاِذَا
نُفِخَ فِى الصُّورِ فَلَآ اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَآءَلُونَ
۝١٠١ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝١٠٢ وَمَنْ
خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوٓا اَنْفُسَهُمْ فِى جَهَنَّمَ
خَالِدُونَ ۝١٠٣ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ۝١٠٤

90. Bilakis, Biz onlara hakkı getirdik; fakat onlar kesinlikle yalancıdırlar.

91. (Hâşâ!) **Allah** çocuk edinmemiştir ve O'nunla beraber hiçbir ilâh da yoktur. Öyle olsaydı, her ilâh kendi yarattığını (sevk ve idare edip dilediği yere) götürür ve mutlaka birbirlerine üstün gelmeye çalışırdı. **Allah Subhân**'dır, onların vasıflandırmalarından (ve her türlü noksanlıktan münezzehtir).

92. O, gaybı da şehadeti de (görünmeyeni de görüneni de en ince ayrıntısına kadar) bilendir. O, (kâfirlerin) şirk koştukları şeylerden çok yücedir.

93. (Resulüm!) De ki: "**Rabb**im! Eğer onlara vaad olunan (azab)ı mutlaka bana göstereceksen (ben sağ iken onları helâk edeceksen),"

94. "**Rabb**im! Bu durumda beni o zalimler topluluğunun içinde bulundurma!"

95. Muhakkak ki Biz, onlara vaad ettiğimiz (azab)ı sana göstermeye **Kâdir**'iz.

96. Sen, kötülüğü (sana yakışan) en güzel şekilde sav! Biz onların (sana) yakıştırmakta oldukları şeyleri çok iyi biliriz.

97. (Sen) De ki: "**Rabb**im! (Tüm insan ve cin) şeytanların(ın) vesveselerinden Sana sığınırım!"

98. "Onların benim yanımda bulunmalarından da **Rabb**im Sana sığınırım."

99. Nihayet o (âhirete inanmaya)nlardan birine ölüm geldiği zaman der ki: "**Rabb**im! Beni (dünyaya) geri gönder!"

100. "Belki orada terk ettiğim (âyetlerine ve resullerine iman eder) sâlih ameller işlerim." Hayır! Bu sadece onun söylediği (boş) bir sözdür ve (insanların) tekrar diriltilecekleri güne kadar arkalarında (onları geriye dönmekten alıkoyan) bir berzah (olan kabir âlemi) vardır.

101. Sûr'a üflendiği zaman artık o gün(ün dehşetinden insanların) aralarında akrabalık bağı kalmamıştır. (Herkes kendi derdine düşer) Birbirlerini de arayıp sormazlar.

102. Artık (o gün) kimin (iman, güzel ve sâlih amel) tartıları ağır gelirse, işte onlar felaha (kurtuluş ve saadete) erenlerdir.

103. Kimin de tartıları hafif gelirse, işte onlar da (dünyada yaptıklarıyla) kendilerini hüsrana uğratanlardır. Onlar cehennemde ebedi kalacaklardır.

104. Ateş onların yüzlerini yalayarak yakar da onlar orada (yüzlerindeki etleri sıyrılmış olarak) sırıtan dişleriyle kalıverirler.

اَلَمْ تَكُنْ اٰيَاتِى تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا رَبَّنَا
غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا مِنْهَا
فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَـُٔوْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ اِنَّهُ
كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِى يَقُولُونَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰٓى اَنْسَوْكُمْ
ذِكْرِى وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ اِنِّى جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ
بِمَا صَبَرُٓوا اَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِى الْاَرْضِ عَدَدَ
سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ الْعَآدِّينَ ﴿١١٣﴾
قَالَ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيلًا لَوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ اَفَحَسِبْتُمْ
اَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَاَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللّٰهُ
الْمَلِكُ الْحَقُّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ
اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهٖ فَاِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهٖ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

سُورَةُ النُّورِ مَدَنِيَّةٌ وَهِىَ اَرْبَعٌ وَسِتُّونَ اٰيَةً

105. (**Allah** onlara buyurur) "(Dünyada) Size âyetlerim okunuyordu da siz onları yalanlıyordunuz değil mi?"

106. (Onlar) Derler ki: "**Rabb**imiz! Azgınlığımız bize galip geldi de biz dalâlete düşen bir toplum olduk."

107. "**Rabb**imiz! Bizi buradan çıkar. Eğer bir daha (küfre) dönersek şüphesiz kendimize zulmetmiş oluruz."

108. (**Allah** onlara) Buyurur: "Orada (azap içinde kalın) susun ve artık (bir daha) Benimle konuşmayın!"

109. "Zira kullarımdan bir zümre, '**Rabb**imiz! Biz iman ettik, bizi mağfiret et ve bize merhamet et; çünkü Sen, merhametlilerin hayırlısısın!' diyorlardı."

110. "Siz ise onlarla alay ediyordunuz. Hatta onlar (ile alay etmeniz) size Beni zikretmeyi unutturdu. Üstelik siz bir de onlara gülüyordunuz."

111. "Muhakkak ki bugün Ben, (sizin alaylarınıza ve gülmelerinize) sabrettiklerinden dolayı onları mükâfatlandırdım. Şüphesiz onlar gerçek kurtuluşa (ve saadete) erenlerdir."

112. (**Allah**, kâfirlere) "Yıl sayısı olarak yeryüzünde ne kadar kaldınız?" buyurur.

113. (Onlar da) "Bir gün veya günün bir kısmı kadar kaldık. (Eğer hata ediyorsak) Artık sayanlara (bu hesabı tutan meleklere) sor!" derler.

114. (**Allah**) Buyurur: "Çok az (bir zaman) kaldınız. Ne olurdu siz (bunu vaktiyle) bilmiş olsaydınız!"

115. "Siz, Bizim sizi boş yere yarattığımızı ve Bize asla döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?"

116. Gerçek **Melik** (hükümdar) olan **Allah** çok yücedir. O'ndan başka **İlâh** yoktur, (O) kerim olan Arş'ın **Rabb**idir.

117. Her kim **Allah** ile beraber hakkında hiçbir delil bulunmayan başka bir ilâha (dua edip) yalvarırsa onun hesabı ancak **Rabb**inin katındadır. Muhakkak ki kâfirler iflah olmazlar.

118. (Resulüm!) De ki: "**Rabb**im! (Beni ve bütün ümmeti) Mağfiret et ve (bize) merhamet et; çünkü Sen, merhametlilerin hayırlısısın!"

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَاَنْزَلْنَا فِيهَا اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ۝١ اَلزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ۖ
وَلَا تَاْخُذْكُمْ بِهِمَا رَاْفَةٌ فِي دِينِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ ۚ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝٢ اَلزَّانِي لَا يَنْكِحُ
اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةً ۙ وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌ ۚ وَحُرِّمَ
ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۝٣ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَاْتُوا
بِاَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً اَبَدًا ۚ
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝٤ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوا ۚ
فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝٥ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ
شُهَدَاءُ اِلَّا اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ ۙ اِنَّهُ
لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۝٦ وَالْخَامِسَةُ اَنَّ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ
۝٧ وَيَدْرَؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ ۙ اِنَّهُ
لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۝٨ وَالْخَامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَا اِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ
۝٩ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ۝١٠

24- Nûr SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 64 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Bu) Bizim indirdiğimiz ve (hükümlerini üzerinize) farz kıldığımız bir sûredir. Biz, onda belki tezekkür ed(er, düşünüp anl)arsınız diye apaçık âyetler indirdik.

2. Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüz sopa vurun! Eğer Allah'a ve âhiret gününe iman ediyorsanız acıma duygunuz Allah'ın dini(nin koymuş olduğu bu hükmü uygulama) konusunda sizi alıkoymasın (bilakis bu ceza hem sakınmaları hem de âhirette hesaba çekilmemeleri için onlara bir rahmettir). Mü'minlerden bir grup da onlara uygulanan (bu) cezaya şahid olsun!

3. Zina eden erkek, zina eden veya müşrik olan bir kadından başkasıyla evlenemez. Zina eden kadınla da ancak zina eden veya müşrik olan bir erkek evlenir. Bu (şekilde zina edenlerle evlenmek), mü'minlere haram kılınmıştır.

4. Namuslu kadınlara zina isnadında bulunup sonra (bunu ispat etmek için) dört şahid getiremeyenler(in her birin)e ise seksen sopa vurun ve artık onların şahidliğini ebediyen kabul etmeyin! İşte onlar fâsıkların ta kendileridir.

5. Ancak bundan sonra tövbe edip (nefsini) ıslah edenler müstesna; çünkü Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

6. Eşlerine zina isnadında bulunup da kendilerinden başka şahidleri olmayanlara gelince, onların her birinin şahidliği; kendisinin şüphesiz doğru söyleyenlerden olduğuna dört defa (yemin ederek bu yemine) Allah'ı şahid tutmasıdır.

7. Beşinci (yemin) de eğer yalan söyleyenlerden ise Allah'ın lanetinin kendi üzerine olması(nı dilemesi)dir.

8-9. Kadının; kocasının yalan söyleyenlerden olduğuna dair dört defa (yemin ederek bu yemine) Allah'ı şahid tutması, beşinci (yemin)de de eğer (kocası) doğru söyleyenlerden ise Allah'ın gazabının kendi üzerine olması(nı dilemesi) kendisinden cezayı kaldırır.

10. (Düşünün) Ya Allah'ın üzerinizdeki lütfu ve rahmeti olmasaydı (hâliniz nice olurdu)! Fakat Allah Tevvâb'tır, Hakîm'dir (tövbeleri, kendisine dönenlerin dönüşünü kabul eden, her işinde hikmet ve hayır olandır).

إِنَّ الَّذِينَ جَآءُو بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ ۚ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم ۖ بَلْ
هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُم مَّا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ ۚ وَالَّذِي
تَوَلَّىٰ كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَّوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ
الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا ۙ وَقَالُوا هَٰذَا إِفْكٌ
مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ لَّوْلَا جَاءُو عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ ۚ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ
فَأُولَٰئِكَ عِندَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ۚ ﴿١٤﴾ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُم مَّا لَيْسَ
لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا ۖ وَهُوَ عِندَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا
إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُم مَّا يَكُونُ لَنَا أَن نَّتَكَلَّمَ بِهَٰذَا ۖ سُبْحَانَكَ
هَٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَن تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِن
كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۚ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَن تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ۙ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
﴿١٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۚ ﴿٢٠﴾

17. Eğer mü'min kimseler iseniz **Allah** böyle bir duruma bir daha asla dönmemeniz için size nasihat ediyor.

18. Ve **Allah** size âyetleri(ni) açıklıyor; çünkü **Allah** **Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

19. Şüphesiz ki hayâsızlığın iman edenler içinde yayılmasını sev(ip arzu ed)enlere, dünyada da âhirette de elem verici (iç yakan) bir azap vardır. **Allah** (her şeyin iç yüzünü) bilir, siz ise bilmezsiniz.

20. (Düşünün) Ya **Allah**'ın üzerinizdeki lütfu ve rahmeti olmasaydı (hâliniz nice olurdu)! Fakat **Allah** **Raûf**'tur, **Rahîm**'dir (kullarına karşı şefkatle muamele eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

11. (**Allah**'ın resulünün eşi hakkında zina gibi çirkin bir) İftirayı getir(ip yay)anlar şüphesiz sizin içinizden bir gruptur. Bunu kendiniz için bir şer sanmayın! Aksine o (olay bundan sonra yanlış yapmamayı öğrenmeniz ve sizi gazaba uğramaktan sakındırmasından dolayı) sizin için bir hayırdır. On(u dillendiren)lerden her bir kişiye (âhiret günü) o kazandığı günah vardır. Onlardan (bu iftirayı atarak ve yayarak bu günahın) büyüğünü yüklenen kimseye ise (âhiret günü çok) büyük bir azap vardır.

12. Onu işittiğiniz zaman mü'min erkekler ve mü'min kadınların kendi içlerinde hayırlı bir zanda bulunup, "bu, apaçık bir iftiradır" demeleri gerekmez miydi?

13. O (iftiracı)ların da (bu iddialarına) dört şahid getirmeleri gerekmez miydi? Mademki şahidleri getiremediler, öyleyse onlar **Allah** katında yalancıların ta kendileridir.

14. (Düşünün) Eğer dünyada ve âhirette **Allah**'ın üzerinizdeki lütfu ve rahmeti olmasaydı, içine daldığınız bu şeyden (iftira ve dedikodudan) dolayı size mutlaka büyük bir azap isabet ederdi.

15. Çünkü siz (bu iftirayı), dilden dile dolaştırıyor, hakkında bilgi sahibi olmadığınız bu şeyi ağızlarınızda geveleyip duruyordunuz ve bu (yaptığınız)ın önemsiz olduğunu sanıyordunuz. Hâlbuki bu, **Allah** katında çok büyük (bir günah)tır.

16. Onu işittiğiniz zaman, "bu konuda konuş(up bunu yay)mak bize yakışmaz. Sen **Subhân**'sın (**Allah**'ım, her türlü noksanlıktan münezzehsin, bizi böyle bir şeyi yapmaktan muhafaza eyle)! Bu çok büyük bir iftiradır" demeniz gerekmez miydi?

يَآ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۭ وَمَنْ يَّتَّبِعْ
خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَاِنَّهٗ يَاْمُرُ بِالْفَحْشَاۗءِ وَالْمُنْكَرِ ۭ وَلَوْلَا فَضْلُ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَبَدًا ۙ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ
يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝ وَلَا يَاْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ
مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُّؤْتُوْٓا اُولِي الْقُرْبٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۡ وَلْيَعْفُوْا وَلْيَصْفَحُوْا ۭ اَلَا تُحِبُّوْنَ اَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْ ۭ
وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنٰتِ الْغٰفِلٰتِ
الْمُؤْمِنٰتِ لُعِنُوْا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۠ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۙ ۝
يَّوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ۝ يَوْمَىِٕذٍ يُّوَفِّيْهِمُ اللّٰهُ دِيْنَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُوْنَ اَنَّ
اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِيْنُ ۝ اَلْخَبِيْثٰتُ لِلْخَبِيْثِيْنَ وَالْخَبِيْثُوْنَ
لِلْخَبِيْثٰتِ ۚ وَالطَّيِّبٰتُ لِلطَّيِّبِيْنَ وَالطَّيِّبُوْنَ لِلطَّيِّبٰتِ ۚ اُولٰۗىِٕكَ
مُبَرَّءُوْنَ مِمَّا يَقُوْلُوْنَ ۭ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ۚ ۝ يٰٓاَيُّهَا
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ بُيُوْتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَاْنِسُوْا
وَتُسَلِّمُوْا عَلٰٓى اَهْلِهَا ۭ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ۝

21. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! şeytanın adımlarına tabi olmayın! Kim şeytanın adımlarına tabi olursa bilsin ki o, hayâsızlığı ve çirkin işleri emreder. (Düşünün) Eğer **Allah**'ın üzerinizdeki lütfu ve rahmeti olmasaydı, sizden hiçbiriniz asla temize çıkamazdı. Fakat **Allah** dilediğini (nefsinin şirkinden ve günahından arınmak isteyeni) temize çıkarır; çünkü **Allah Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi ve herkesi işiten ve bilendir).

22. Sizden (**Allah**'ın) lütf(un)a nail olmuş ve servet sahibi kimseler; (kendilerine) yakınlığı bulunanlara, yoksullara ve **Allah** yolunda hicret edenlere (mallarından) vermekten geri durmasınlar. Onları(n kusurlarını) affetsinler ve (en güzel şekilde onlara) muamele etsinler. **Allah**'ın sizi mağfiret etmesini sev(ip arzu et)mez misiniz? Çünkü **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

23. Şüphesiz ki namuslu, (haklarında uydurulan iftiralardan) habersiz mü'min kadınlara zina isnadında bulunanlar, dünya ve âhirette lanetlenmişlerdir. Ve (ahirette) onlar için büyük bir azap vardır.

24. O gün dilleri, elleri ve ayakları yaptıklarına karşılık aleyhlerinde şahidlik edecektir.

25. O gün **Allah**, onlara hak ettikleri cezalarını tastamam verecek ve (onlar) **Allah**'ın **Hakk** (ve) **Mubîn** (apaçık hakk) olduğunu bil(ip anlaya)caklardır.

26. Kötü kadınlar kötü erkekler içindir, kötü erkekler de kötü kadınlar içindir (bunlar birbirlerine yaraşırlar). Temiz kadınlar da temiz erkekler içindir, temiz erkekler de temiz kadınlar içindir (bunlar da birbirlerine yaraşırlar). İşte bunlar, (o iftiracıların) söylediklerinden uzak olanlardır. Onlar için (**Rabb**leri katında büyük) bir mağfiret ve kerim (olan şerefli ve bitmez, tükenmez) bir rızık vardır.

27. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Kendi evinizden başka evlere izin almadan ve ev halkına selam vermeden (oraya) girmeyin! Bu (davranış) sizin için daha hayırlıdır. Umulur ki (bunu) tezekkür eder (düşünüp anlar)sınız.

فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوا فِيهَآ اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ ۚ
وَاِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝٢٨ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
تَكْتُمُونَ ۝٢٩ قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا
فُرُوجَهُمْ ۗ ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۝٣٠ وَقُلْ
لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ
وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ
عَلٰى جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اٰبَآئِهِنَّ اَوْ
اٰبَآءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَآئِهِنَّ اَوْ اَبْنَآءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ
اَوْ بَنِٓى اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِٓى اَخَوَاتِهِنَّ اَوْ نِسَآئِهِنَّ اَوْ
مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ اَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ اُولِى الْاِرْبَةِ
مِنَ الرِّجَالِ اَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلٰى عَوْرَاتِ النِّسَآءِ ۖ
وَلَا يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ ۗ
وَتُوبُٓوا اِلَى اللّٰهِ جَمِيعًا اَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝٣١

28. Eğer orada hiçbir kimseyi bulamazsanız, size izin verilinceye kadar oraya girmeyin! Eğer size, "geri dönün!" denilirse hemen geri dönün! Bu, sizin için (günahtan arınmış) daha temiz (ve münasip bir davranış)tır. **Allah**, yaptıklarınızı (en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

29. Oturulmayan ve içinde sizin için bir menfaat bulunan (size ait veya herkese açık olan yerler)e girmenizde size (herhangi) bir günah yoktur. **Allah** sizin açığa vurduklarınızı da gizli tuttuklarınızı da bilir.

30. (Resulüm!) Mü'min erkeklere söyle, gözlerini (harama dikmekten) sakınsınlar ve ırzlarını korusunlar; çünkü bu, kendileri için (günahtan arınmış) daha temiz (ve münasip bir davranış)tır. Şüphesiz ki **Allah**, onların yaptıklarından tamamen haberdardır.

31. Mü'min kadınlara da söyle, (onlar da) gözlerini (harama dikmekten) sakınsınlar ve ırzlarını korusunlar. (El ve yüz gibi) Görünen kısımlar müstesna, ziynet (yer)lerini (başkalarına) teşhir etmesinler. Başörtülerini yakalarının üstün(ü kapatacak şekild)e koy(up örtün)sünler. Kocaları veya babaları veya kocalarının babaları veya (öz) oğulları veya kocalarının (üvey olan) oğulları veya erkek kardeşleri veya

erkek kardeşlerinin oğulları veya kız kardeşlerinin oğulları veya (mü'min) kadınlar veya ellerinin altında bulunan (cariye)ler veya (yaşlılık sebebiyle) kadınlara karşı şehvetleri olmayan erkek hizmetçiler yahut henüz kadınların mahrem yerlerinin farkında olmayan çocuklardan başkasına ziynet (yer)lerini teşhir etmesinler. Gizlemekte oldukları ziynetleri bilinsin diye de ayaklarını (yere) vurmasınlar (dikkatleri üzerine çekecek tarzda yürümesinler). Ey mü'minler! Hep birlikte **Allah**'a (yönelip) tövbe ediniz ki felaha (kurtuluş ve saadete) eresiniz.

وَاَنْكِحُوا الْاَيَامٰى مِنْكُمْ وَالصّٰلِحِيْنَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَاِمَآئِكُمْ ؕ
اِنْ يَّكُوْنُوْا فُقَرَآءَ يُغْنِهِمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۝٣٢
وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ نِكَاحًا حَتّٰى يُغْنِيَهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ
وَالَّذِيْنَ يَبْتَغُوْنَ الْكِتٰبَ مِمَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوْهُمْ
اِنْ عَلِمْتُمْ فِيْهِمْ خَيْرًا ۖ وَّاٰتُوْهُمْ مِّنْ مَّالِ اللّٰهِ الَّذِيْٓ اٰتٰىكُمْ ؕ
وَلَا تُكْرِهُوْا فَتَيٰتِكُمْ عَلَى الْبِغَآءِ اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوْا عَرَضَ
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَمَنْ يُّكْرِهْهُّنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْۢ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ۝٣٣ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ وَّمَثَلًا مِّنَ الَّذِيْنَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝٣٤ اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ؕ مَثَلُ نُوْرِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فِيْهَا مِصْبَاحٌ ؕ اَلْمِصْبَاحُ
فِيْ زُجَاجَةٍ ؕ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُّوْقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبٰرَكَةٍ
زَيْتُوْنَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَّلَا غَرْبِيَّةٍ ۙ يَّكَادُ زَيْتُهَا يُضِيْٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
نَارٌ ؕ نُوْرٌ عَلٰى نُوْرٍ ؕ يَهْدِى اللّٰهُ لِنُوْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ
الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۙ ۝٣٥ فِيْ بُيُوْتٍ اَذِنَ اللّٰهُ
اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ ۙ يُسَبِّحُ لَهٗ فِيْهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ۙ ۝٣٦

32. Sizden bekârları, kölelerinizden ve cariyelerinizden sâlih olanları evlendirin! Eğer bunlar fakir iseler (korkmayın), **Allah** kendi fazlından (lütuf ve ihsanından) onları zenginleştirir. Çünkü **Allah** **Vâsi**''dir, **Alîm**'dir (ilmi ve rahmetiyle her şeyi ve herkesi kuşatan ve bilendir).

33. Evlenme (imkânını) bulamayanlar ise **Allah** kendi fazlından (lütuf ve ihsanından) onları zenginleştirinceye kadar iffetlerini korusunlar. Ellerinizin altında bulunan (köle ve cariye)lerden mukâtebe (hür olmak için sizinle yazılı sözleşme) yapmak isteyenlere gelince, eğer (bu isteklerinde) onlar için bir hayır görürseniz hemen onlarla mukâtebe yapın. **Allah**'ın size vermiş olduğu malından (siz de) onlara verin. Bir de iffetli kalmak isteyen cariyelerinizi dünya hayatının geçici menfaatini elde etmek için fuhşa zorlamayın! Kim onları (fuhşa) zorlarsa, (bilinmelidir ki) şüphesiz **Allah**, (fuhşa) zorlanmalarından sonra (o kadınlara karşı) **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

34. Andolsun ki Biz, (bu Kur'ân ile) size (hakikati) açıklayan âyetler, sizden önce gelip geçen (ümmet)lerden örnekler ve muttakiler (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için bir nasihat indirdik.

35. **Allah**, göklerin ve yerin **Nûr**'udur. O'nun nûrunun misali; içinde kandil (**Allah**'ın aşkı ve muhabbeti) bulunan bir oyuk(tan; yani gönülden yayılan ışığ)a benzer. O kandil bir cam (fanus; yani kâmil insanın gönlü) içindedir, o cam da (nefsini temizleyip tezkiye ettiği için) sanki inciden bir yıldız gibidir. (Bu kandil) Ne doğuda ne de batıda olan (ırkı ve dili fark etmeyen, bitmek, tükenmek nedir bilmeyen) mübarek bir zeytin ağacından (çıkan yağla, **Allah**'ın vahyiyle) tutuşturulur. Onun yağı, neredeyse kendisine ateş değmese dahi ışık verir (böyle bir insanın hem gönlü hem de bedeni nûrlanmıştır. Sen ondan bir talepte bulunmasan bile o rahmetiyle sana muamele eder). (İşte bu) Nûr üstüne nûrdur. **Allah**, dilediğini (böyle bir insanla nûrunu kazanmak isteyeni) nûruna hidâyet eder. **Allah**, insanlara işte böyle misaller getirir ve **Allah** her şeyi (en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

36. (Bu kandil) Birtakım evlerde (ve gönüllerde)dir ki **Allah** (o evlerin ve gönüllerin) içlerinde isminin yüceltilmesine ve zikredilmesine izin vermiştir. Orada sabah akşam O'nu (öyle kimseler) tesbih eder(ler) ki,

رِجَالٌ لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ
وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ
﴿٣٧﴾ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ
مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ
بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ
اللَّهَ عِندَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ أَوْ كَظُلُمَاتٍ
فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ سَحَابٌ ۚ
ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ ۚ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا ۗ وَمَن
لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ
مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ ۖ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ
وَتَسْبِيحَهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۖ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ
يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۖ
وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ
وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ ۖ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ۗ ﴿٤٣﴾

uçan) kuşların Allah'ı tesbih ettiklerini görmedin mi? Her biri kendi salâtını (Allah'a olan taat, ibadet) ve tesbihini bilmektedir, Allah da onların yaptıklarını (en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

42. Göklerin ve yerin mülkü (hakimiyet ve hükümranlığı) Allah'a aittir ve dönüş de ancak Allah'adır.

43. Görmez misin ki Allah, bir bulutu (nasıl yaratıp dilediği yere) sevk ediyor, sonra onların arasını (nasıl) birleştiriyor, sonra da onları üst üste (nasıl) yığıyor. Böylece sen, onların arasından yağmur çıktığını görürsün. Ve (Allah) gökten, oradaki dağ (büyüklüğündeki bulut)lardan bir dolu indirir de onu dilediğine isabet ettirir, dilediğinden de onu uzak tutar. (Bu bulutların) Şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri gider(ip kör ed)er!

37. (Onlar) Ne bir ticaretin ne de bir alışverişin kendilerini Allah'ı zikretmekten, namazı ikâme ed(erek her anda Allah'ın huzurunda durmaya çalış)maktan ve zekâtı ver(ip nefislerinin cimriliğini temizle)mekten alıkoyamadığı (yiğit) adamlardır. Onlar (bir de) kalplerin ve gözlerin (dehşetle) döneceği bir günden korkarlar.

38. Allah'ın, kendilerini yaptıklarının en güzeli ile mükâfatlandırması ve kendi fazlından onları ziyadeleştirmesi için (dua ederler), çünkü Allah, dilediği kimseye hesapsız rızık verir.

39. İnkâr edenlere gelince, onların amelleri (çöllerde bulunan) düz arazideki serap gibidir ki susayan onu su sanır (kendinin güzel yaptığını zanneder), ama (öldükten sonra) o (serab)ın yanına varınca (amellerinden Allah'a göre güzellik ve sevap namına) hiçbir şey bulamaz, onun yanında sadece Allah'ı bulur. O ise onun hesabını tastamam görür. Allah, hesabı süratlice görendir.

40. Yahut (o inkârcıların gönülleri) engin bir denizdeki (yoğun) karanlıklar gibidir (o öyle bir denizdir) ki onu dalga üstüne dalga kaplar, üstünden de onu (kapkara) bir bulut (örter). Birbiri üstüne (yığılmış) karanlıklar! (İnsan) Elini çıkarsa neredeyse onu dahi göremez (işte inkârcılar da kalplerindeki bu karanlık sebebiyle hakkı göremezler. Ayrıca Allah'ın kendinden bir nûr verdiği ve onu insanlara bir nûr kıldığı kâmil insanı görmez, duymaz ve işitmezler, böyle bir insanla beraber olup bu nûru kazanmak istemedikleri için Allah da onlara nûru nasip etmez). Allah, bir kimseye nûr vermemişse artık onun hiçbir nûru yoktur.

41. (Resulüm!) Göklerde ve yerde bulunanlarla, saf saf (kanatlarını açа kapata

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِى الْاَبْصَارِ ﴿٤٤﴾
وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٍ مِّنْ مَّآءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِىْ عَلٰى بَطْنِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ
مَّنْ يَّمْشِىْ عَلٰى رِجْلَيْنِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِىْ عَلٰٓى اَرْبَعٍ ؕ يَخْلُقُ
اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍ
مُّبَيِّنٰتٍ ؕ وَاللّٰهُ يَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُوْلُوْنَ
اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ
ذٰلِكَ ؕ وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَاِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَاِنْ يَّكُنْ لَّهُمُ الْحَقُّ
يَاْتُوْٓا اِلَيْهِ مُذْعِنِيْنَ ؕ ﴿٤٩﴾ اَفِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَمِ ارْتَابُوْٓا اَمْ يَخَافُوْنَ
اَنْ يَّحِيْفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُوْلُهٗ ؕ بَلْ اُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٥٠﴾
اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ اَنْ يَّقُوْلُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ
﴿٥١﴾ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْفَآئِزُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ؕ
قُلْ لَّا تُقْسِمُوْا ۚ طَاعَةٌ مَّعْرُوْفَةٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٣﴾

44. **Allah**, gece ile gündüzü (birbiri ardınca) döndürüp durur. Muhakkak ki bunda (hakkı görmek isteyen) basiret sahipleri için elbette bir ibret vardır.

45. **Allah**, her canlıyı sudan yarattı. Onlardan kimi karnı üstünde (sürünerek) yürür, kimi iki ayağı üstünde yürür, kimi de dört (ayağı) üstünde yürür. **Allah** dilediğini yaratır. Muhakkak ki **Allah** her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

46. Andolsun ki Biz, (bu Kur'ân ile size hakikati) açıklayan âyetler indirdik. **Allah**, dilediğini (**Rabb**inin rızasını isteyeni, dosdoğru yol olan) sırât-ı mustakîme hidâyet eder.

47. (Bir kısım insanlar) "**Allah**'a ve resul(ün)e iman ettik ve itaat ettik" derler. Sonra da onlardan bir grup, bu (sözleri)nin ardından (**Allah**'tan ve resulünden) yüz çevirirler. İşte bunlar, mü'min değildirler.

48. Onlar, aralarında hüküm vermesi için **Allah**'a ve resulüne çağırıldıklarında (bir de bakarsın ki) onlardan bir grup hemen (haktan) yüz çevirir.

49. Eğer hak (olan **Allah** ve resulünün verdiği hüküm) kendi lehlerine olursa, ona itaat ederek (koşa koşa) gelirler.

50. Onların kalplerinde (şeytanın verdiği vesveseyle) bir hastalık mı var, yoksa onlar (âyetlerimizden ve resulümüzden) şüphe içinde midirler, yahut **Allah** ve resulünün kendilerine (zulüm ve) haksızlık edeceğinden mi korkuyorlar? Hayır! İşte onlar, (nefislerine zulmeden) zalimlerin ta kendileridir!

51. Aralarında hüküm vermesi için **Allah**'a ve resulüne davet edildiklerinde mü'minlerin sözü ancak, "işittik ve itaat ettik" demeleridir. İşte onlar felaha (kurtuluş ve saadete) erenlerdir.

52. Her kim de **Allah**'a ve resulüne itaat eder, **Allah**'tan haşyet duyar ve O'na karşı takvâ sahibi olur (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışır)sa, işte onlar (asıl) kurtuluşa (ve saadete) erenlerdir.

53. (Resulüm!) Bir de (o münafıklar), sen kendilerine emrettiğin takdirde mutlaka (savaşa) çıkacaklarına dair bütün çaba ve gayretleriyle **Allah**'a yemin ettiler. De ki: "Yemin etmeyin! (Sizden istenen yemin etmeniz değil, güzelce ve) İyilikle itaat etme(niz)dir. Bilin ki **Allah**, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır."

قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ
مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ ۭ وَاِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا ۭ وَمَا
عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۠ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا ۭ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي
شَيْـًٔا ۭ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَاَقِيمُوا
الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْاَرْضِ ۚ وَمَاْوٰىهُمُ
النَّارُ ۭ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لِيَسْتَاْذِنْكُمُ
الَّذِينَ مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ
مَرّٰتٍ ۭ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ
مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْۢ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَاۗءِ ۭ ثَلٰثُ عَوْرٰتٍ لَكُمْ ۭ لَيْسَ
عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌۢ بَعْدَهُنَّ ۭ طَوّٰفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ
عَلٰي بَعْضٍ ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

54. De ki: "**Allah**'a itaat edin, resul(ün)e de itaat edin!" Eğer yüz çevirirseniz şunu bilin ki o (resul)ün sorumluluğu kendisine yüklenen (tebliğ görevi)dir, sizin de sorumluluğunuz size yüklenen (ona itaat)dir. Eğer ona itaat ederseniz hidâyete erersiniz. Resule düşen, apaçık bir tebliğden başkası değildir.

55. **Allah**, sizlerden iman edip sâlih ameller işleyenlere; kendilerinden öncekileri yeryüzünde halife kıldığı gibi mutlaka onları da halife kılacağını ve onlar için razı olduğu dinlerini mutlaka kendilerine sağlamlaştır(ıp bu dini yaşamalarına imkân ver)eceğini ve (yaşadıkları) korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağını vaad etti. Çünkü onlar Bana âbd ol(up kulluk ed)erler, hiçbir şeyi de Bana şirk koşmazlar. Artık bundan sonra kim (âyetlerimi ve resulümü) inkâr ederse, işte onlar fâsıkların ta kendileridir.

56. Şu hâlde namazı ikâme ed(erek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)ın, zekâtı ver(erek nefsinizin cimriliğini temizley)in ve (içinizde bulunan) resule itaat edin ki rahmete eresiniz.

57. İnkâr edenlerin, yeryüzünde (**Allah**'ı) âciz bırakacaklarını sanma! Onların varacağı yer (cehennem) ateş(i)dir. O, ne kötü varılacak yerdir!

58. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Ellerinizin altında bulunan (köle ve cariyeleriniz) ve içinizden henüz bulûğ çağına ermemiş (ama ermek üzere) olanlar, şu üç vakitte (yanınıza girmek için) sizden izin istesinler; sabah namazından önce, öğle vakti elbiselerinizi çıkardığınız zaman ve yatsı namazından sonra. (Bunlar) Mahrem hâlde bulunabileceğiniz üç vakittir. Bu (vakit)lerin dışında, birbirinizin yanına (izinsiz) girip çıkmanızda ne sizin için ne de onlar için bir günah vardır. İşte **Allah**, âyetleri size böyle açıklar. **Allah Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاْذِنُوا كَمَا
اسْتَاْذَنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ ؕ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝٥٩ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَآءِ الّٰتِىْ
لَا يَرْجُوْنَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَّضَعْنَ
ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجٰتٍ بِزِيْنَةٍ ؕ وَاَنْ يَّسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ
لَّهُنَّ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝٦٠ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ
وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ حَرَجٌ
وَّلَا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوْا مِنْۢ بُيُوْتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ
اٰبَآئِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اُمَّهٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ
بُيُوْتِ اَخَوٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَعْمَامِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ
عَمّٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ خٰلٰتِكُمْ اَوْ مَا
مَلَكْتُمْ مَّفَاتِحَهٗٓ اَوْ صَدِيْقِكُمْ ؕ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
اَنْ تَاْكُلُوْا جَمِيْعًا اَوْ اَشْتَاتًا ؕ فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوْتًا فَسَلِّمُوْا
عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبٰرَكَةً طَيِّبَةً ؕ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝٦١

59. Çocuklarınız bulûğ çağına erdiklerinde kendilerinden önceki (yetişkin)lerin izin istedikleri gibi artık (onlar da) izin istesinler. İşte **Allah**, âyetlerini size böyle açıklar. **Allah Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

60. Bir nikâh ümidi beslemeyen, (âcizlikten dolayı) oturmuş (kalmış, hayızdan ve doğumdan kesilmiş yaşlı) kadınların, ziynetlerini (yabancı erkeklere) teşhir etmeksizin (bazı) elbiselerini çıkarmalarında kendilerine bir günah yoktur. Yine de iffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. **Allah Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi ve herkesi işiten ve bilendir).

61. (Bu hususta) Âmâya güçlük yoktur, topala güçlük yoktur, hastaya da güçlük yoktur (bunların, yanınıza izinsiz girmelerinde veya farkında olmadan üstlerinin açılmasında onlara bir günah yoktur. İzinsiz evlerde yemek yeme hususunda) Sizin kendi evlerinizde veya babalarınızın evlerinde veya annelerinizin evlerinde veya erkek kardeşlerinizin evlerinde veya kız kardeşlerinizin evlerinde veya amcalarınızın evlerinde veya halalarınızın evlerinde veya dayılarınızın evlerinde veya teyzelerinizin evlerinde veya anahtarlarına sahip olduğunuz (evler)de yahut dostlarınız(ın evlerin)de (yemek) yemenizde bir sakınca yoktur. (Bu kişilerle) Bir arada veya ayrı ayrı (yemek) yemenizde de size bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz zaman **Allah** katından bereket, temiz ve bir sağlık temennisi olarak kendinize (ve birbirinize) selam verin. İşte, **Allah** size umulur ki aklınızı kullan(ır, düşünüp anl)arsınız diye âyetleri böyle açıklar.

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَاِذَا كَانُوا مَعَهٗ
عَلٰٓى اَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتّٰى يَسْتَاْذِنُوهُ ؕ اِنَّ الَّذِينَ يَسْتَاْذِنُونَكَ
اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ ۚ فَاِذَا اسْتَاْذَنُوكَ لِبَعْضِ
شَاْنِهِمْ فَاْذَنْ لِّمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَآءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَآءِ بَعْضِكُمْ
بَعْضًا ؕ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ
يُخَالِفُونَ عَنْ اَمْرِهٖٓ اَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ اَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ
﴿٦٣﴾ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ قَدْ يَعْلَمُ مَآ اَنْتُمْ عَلَيْهِ ؕ
وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ اِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

سُورَةُ الْفُرْقَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ سَبْعٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِى نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهٖ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ۙ
﴿١﴾ اَلَّذِى لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا
وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيكٌ فِى الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَىْءٍ فَقَدَّرَهٗ تَقْدِيرًا ﴿٢﴾

25- Furkân SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 77 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Âlemlere bir uyarıcı olsun diye kuluna Furkân'ı (hakla bâtılı birbirinden ayıran Kur'ân'ı) indiren (**Allah**) odur ki mübarek (ve şanı yüce olan)dır.

2. O (**Allah**) ki göklerin ve yerin mülkü (hakimiyet ve hükümranlığı yalnız) O'nundur. O (ehl-i kitabın iddia ettiği gibi hâşâ), ne bir çocuk edinmiştir ne de mülkünde bir ortağı vardır. O, her şeyi yaratmış ve belli bir ölçüye göre (düzenleyip) takdir etmiştir.

62. Mü'minler ancak o kimselerdir ki **Allah**'a ve resulüne iman ederler ve onunla birlikte topluca bir iş üzerindeyken ondan izin alıncaya kadar (o işi bırakıp) gitmezler. (Resulüm!) Muhakkak ki (şu) senden izin isteyenler var ya, işte onlar **Allah**'a ve resulüne iman edenlerdir. Öyleyse bazı işleri için senden izin istediklerinde sen de onlardan dilediğine izin ver ve onlar için **Allah**'tan mağfiret dile; çünkü **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

63. (Ey iman ettiğini iddia edenler!) Resulün (sizi) çağırmasını, aranızda herhangi birinizin diğerini çağırmasıyla bir tutmayın (ve onun davetine hemen icabet edin! Şunu da unutmayın), **Allah** (siz resulle beraberken) içinizden (birbirinin arkasına) gizlenerek sıvışıp gidenleri muhakkak bilir. Artık onun emrine muhalefet edenler başlarına bir bela gelmesinden veya kendilerine elem verici (iç yakan) bir azabın isabet etmesinden korkup sakınsınlar.

64. Dikkat edin! Muhakkak ki göklerde ve yerde ne varsa (hepsi) **Allah**'ındır. O, sizin ne (iş) üzerinde olduğunuzu mutlaka bilir. Ve (insanlar) O'n(un huzurun)a döndürüldükleri gün (herkese) yapmış oldukları-nı haber verir. **Allah** her şeyi hakkıyla bilendir.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اٰلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ لِاَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا وَّلَا يَمْلِكُونَ
مَوْتًا وَّلَا حَيٰوةً وَّلَا نُشُورًا ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اِنْ
هٰذَآ اِلَّآ اِفْكُ ِۨافْتَرٰىهُ وَاَعَانَهٗ عَلَيْهِ قَوْمٌ اٰخَرُونَ ۚ فَقَدْ جَآءُ
ظُلْمًا وَّزُورًا ۚ ۝ وَقَالُوٓا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ
تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَّاَصِيلًا ۝ قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِى يَعْلَمُ
السِّرَّ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّهٗ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا
۝ وَقَالُوا مَالِ هٰذَا الرَّسُولِ يَاْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِى
فِى الْاَسْوَاقِ ۭ لَوْلَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهٗ نَذِيرًا ۙ ۝
اَوْ يُلْقٰٓى اِلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ تَكُونُ لَهٗ جَنَّةٌ يَّاْكُلُ مِنْهَا ۭ وَقَالَ
الظّٰلِمُونَ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ۝ اُنْظُرْ
كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۧ
۝ تَبٰرَكَ الَّذِٓى اِنْ شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذٰلِكَ جَنّٰتٍ
تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ وَيَجْعَلْ لَّكَ قُصُورًا ۝ بَلْ
كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَاَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ۚ ۝

3. Hâl böyleyken (kâfirler) O'nu bırakıp hiçbir şey yaratamayan, bilakis kendileri yaratılmış olan, kendilerine ne bir zarar ne de fayda verebilen, öldürmeye, diriltmeye ve (ölüleri yeniden diriltip kabirden) çıkarmaya güçleri yetmeyen birtakım ilâhlar edindiler.

4. Ve (o) kâfirler dediler ki: "Bu (Kur'ân), bir yalandan başka bir şey değildir, onu (Muhammed) uydurmuştur ve ona başka bir kavim de yardım etmiştir." Böylece onlar, hakikaten bir zulüm ve asılsız bir sözle geldiler.

5. Ayrıca onlar dediler ki: "(Bu âyetler) Öncekilere ait masallardır. (Muhammed) Onları (başkasına) yazdırmış da sabah akşam onlar kendisine okunuyor."

6. (Resulüm!) De ki: "O (Kur'ân)ı göklerin ve yerin (tüm) sırrını bilen (**Allah**) indirmiştir. Muhakkak ki O, **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir)."

7. Onlar bir de şöyle dediler: "Bu ne biçim resuldür ki (bizler gibi) yemek yiyor ve çarşı pazarda dolaşıyor! Ona, kendisiyle beraber uyarıcı olsun diye bir melek de indirilmeli değil miydi!"

8. "Yahut kendisine bir hazine bırakılmalı veya ondan yi(yip zahmet çekmeden geçimini sağla)yacağı bir bahçesi olmalı (değil miydi)?" (Ayrıca) O zalimler (mü'minlere), "siz ancak büyülenmiş bir adama tabi oluyorsunuz" dediler.

9. (Resulüm!) Bak, senin hakkında nasıl misaller getirdiler de dalâlete düştüler. Artık onlar (bu hâlleriyle hidâyete giden doğru) yolu bulamazlar.

10. Eğer dilerse sana bundan daha hayırlısını, altlarından ırmaklar akan cennetleri verecek ve sana saraylar ihsan edecek olan (**Allah**) odur ki mübarek (ve şanı yüce olan)dır!

11. Üstelik onlar, o (kıyamet) saat(in)i de yalanladılar. Biz ise o (kıyamet) saat(in)i yalanlayanlar için alev alev yanan bir ateş hazırladık.

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾ وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هَٰؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

12. (Bu ateş) Ne zaman ki o (kıyameti yalanlayan kâfirler)i uzak bir mesafeden gördü, (kâfirler) onun öfke(li kükreme)sini ve (çok feci) nefes alıp vermesini (dehşet içinde) işitirler.

13. (O gün mücrimler, nefsinin hevâsına uyan suçlular zincirlerle) Birbirlerine bağlı olarak o (cehennem)in dar bir yerine atıldıkları zaman orada yok olmak için yalvarırlar.

14. (Onlara şöyle denir) "Bugün (yalnız) bir defa yok olmayı istemeyin, birçok defalar yok olmayı isteyin!"

15. (Resulüm! O kâfirlere) De ki: "Bu mu daha hayırlı, yoksa muttakilere (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlara) vaad edilen ebedilik cenneti mi? (Orası) Onlar için bir mükâfat ve bir varış yeridir."

16. Ebedi olarak kalacakları orada, kendileri için istedikleri her şey vardır. (Bu) **Rabb**inin, mesuliyetini üzerine aldığı bir vaaddir.

17. O gün (**Rabb**in), o (kâfir)leri ve **Allah**'tan başka âbd oldukları şeyleri (bir araya) toplar da (âbd olunanlara) buyurur ki: "Şu kullarımı siz mi dalâlete düşürdünüz, yoksa kendileri mi (Benim hak) yol(um)dan saptı?"

18. Onlar derler ki: "Sen **Subhân**'sın (her türlü noksanlıktan münezzehsin), Seni bırakıp da başka dostlar edinmek bize yaraşmaz; fakat Sen onlara ve atalarına öylesine nimet verdin ki (sonunda seni) zikretmeyi (ve senin hesabını yapmayı) unuttular da helâkı hak eden bir kavim oldular."

19. (Bunun üzerine o kâfirlere şöyle denir) "İşte (âbd olduklarınız), söylediklerinizde sizi yalancı çıkardılar. Artık (kendinizden) ne (azabı) savmaya ne de (kendinize) bir yardım(da bulunmay)a gücünüz yeter." Artık sizden kim (âyetlerime ve resulüme) zulmederse (işte) ona (kıyamet günü) büyük bir azap tattıracağız!

20. (Resulüm!) Senden önce gönderdiğimiz bütün resuller de hiç şüphesiz yemek yerler ve çarşı pazarda dolaşırlardı. (Ey insanlar!) Biz sizin bir kısmınızı diğer bir kısmınız için bir imtihan (vesilesi) kıldık, (bu imtihanlara) sabrediyor musunuz? (Resulüm!) Senin **Rabb**in (her şeyi) hakkıyla görendir.

اَلْجُزْءُ ١٩

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ
نَرٰى رَبَّنَا ؕ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾
يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
حِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمْنَآ اِلٰى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ
هَبَآءً مَّنْثُورًا ﴿٢٣﴾ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا
وَّاَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَآءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ
الْمَلٰٓئِكَةُ تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾ اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذِ ِۨالْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ ؕ وَكَانَ
يَوْمًا عَلَى الْكٰفِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ
عَلٰى يَدَيْهِ يَقُولُ يٰلَيْتَنِى اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يٰوَيْلَتٰى
لَيْتَنِى لَمْ اَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ اَضَلَّنِى عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ اِذْ
جَآءَنِى ؕ وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِلْاِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ
يٰرَبِّ اِنَّ قَوْمِى اتَّخَذُوا هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذٰلِكَ
جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ ؕ وَكَفٰى بِرَبِّكَ هَادِيًا
وَّنَصِيرًا ﴿٣١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْاٰنُ
جُمْلَةً ۚ وَّاحِدَةً ۚ كَذٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهٖ فُؤَادَكَ ۚ وَرَتَّلْنٰهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

21. Fakat Bize kavuşacaklarını ummayanlar dediler ki: "Bize de melekler indirilmeli veya **Rabb**imizi görmeli değil miydik?" Andolsun onlar, kendi kendilerine kibirlendiler ve büyük bir azgınlıkla azdılar.

22. Onlar, o (kıyamet) gün(ü) melekleri görürler; fakat o gün (nefsinin hevâsına uyan) mücrimlere (hiçbir) müjde yoktur ve (melekler) onlara, "(bugün size sevinmek) yasaktır, yasak!" derler.

23. Biz (o gün), onların yaptıkları her bir ameli (onlara) takdim ederiz sonra da onu savurarak (dağıtıp) toz duman ederiz.

24. O gün cennet ehli (ise) kalınacak en hayırlı yerde ve dinlenilecek en güzel yerdedir.

25. O gün, gökyüzü bulutlarla (parça parça) yarılır ve melekler (peş peşe) bir inişle indirilir.

26. İşte o gün mülk (hakimiyet ve hükümranlık, rahmetiyle herkesi ve her şeyi kuşatan) hak olan **Rahmân**'a aittir. (O gün) Kâfirler için çok zorlu bir gündür.

27. O gün, zalim (kimse) ellerini ısırıp şöyle der: "Keşke ben de (insanları **Allah**'ın hidâyetine davet eden) resulle beraber bir yol tutsaydım!"

28. "Yazıklar olsun bana, keşke (haktan yüz çeviren) falancayı dost edinmeseydim!"

29. "Andolsun ki (iman edenler için bir) Zikir (olan Kur'ân) bana geldikten sonra o beni dalâlete düşürdü." Zaten şeytan, insanı (uçuruma sürükler sonra da) yüzüstü bırakır.

30. (O gün) Resul der ki: "Ya **Rabb**i! Muhakkak ki benim kavmim (nefislerinin hevâsını ilâh edinerek) bu Kur'ân'ı (terk edip) muhacir bıraktı."

31. İşte böyle, Biz her bir nebî için (nefsinin hevâsını ilâh edinen) mücrimlerden bir (kısmını vahye) düşman kıldık. **Hâdî** ve **Nasîr** (kulunu hidâyete erdiren, hidâyet yolunu gösteren ve kulundan yana olup hayırda kuluna her daim yardım eden) olarak senin **Rabb**in yeter.

32. Bir de kâfirler, "Kur'ân ona bir defada topluca indirilmeli değil miydi?" dediler. (Resulüm!) Biz onunla senin kalbini sağlamlaştırmak için onu böyle (tedrici olarak kısım kısım sana indirdik) ve tertil üzere (tane tane) sana okuduk.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ تَفْسِيرًا ۝٣٣
اَلَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلٰى وُجُوهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَ اُولٰٓئِكَ
شَرٌّ مَكَانًا وَاَضَلُّ سَبِيلًا ۝٣٤ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهٗٓ اَخَاهُ هٰرُونَ وَزِيرًا ۝٣٥ فَقُلْنَا اذْهَبَآ
اِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ۝٣٦ وَقَوْمَ
نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ اَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ
اٰيَةً وَاَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا اَلِيمًا ۝٣٧ وَعَادًا وَثَمُودَا
وَاَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذٰلِكَ كَثِيرًا ۝٣٨ وَكُلًّا
ضَرَبْنَا لَهُ الْاَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ۝٣٩ وَلَقَدْ اَتَوْا
عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِى اُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ اَفَلَمْ يَكُونُوا
يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ۝٤٠ وَاِذَا رَاَوْكَ
اِنْ يَتَّخِذُونَكَ اِلَّا هُزُوًا اَهٰذَا الَّذِى بَعَثَ اللّٰهُ رَسُولًا
۝٤١ اِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا لَوْلَآ اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا
وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ اَضَلُّ سَبِيلًا ۝٤٢
اَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰيهُ اَفَاَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ۝٤٣

33. Onlar sana hiçbir misal getirmezler ki (buna karşılık) Biz sana hak olan ve en güzel açıklamayı getirmiş olmayalım.

34. (Kıyamet günü) Yüzüstü cehenneme sürüklenecek olanlar var ya, işte onlar (âhirette) yerleri en kötü ve yolca (haktan) en çok sapanlardır.

35. Andolsun ki Biz Mûsâ'ya kitabı (Tevrât'ı) verdik ve onunla birlikte kardeşi Hârûn'u da (tebliğ görevinde) ona yardımcı kıldık.

36. Ve onlara, "âyetlerimizi yalanlayan kavme gidin!" dedik. (Fakat onlar resullerimizi yalanladılar) Bunun üzerine Biz de onları (helâk ederek büyük) bir yıkılışla darmadağın ettik.

37. Nûh'un kavmini de (helâk ettik), resulleri(ni) yalanladıkları vakit onları (suda) boğduk ve onları insanlar için bir ibret kıldık. Biz, (âyetlerimize ve resullerimize zulmeden) zalimler için (kıyamet günü) elem verici (iç yakan) bir azap hazırlamışızdır.

38. Âd'ı, Semûd'u, Ress halkını ve bunlar arasındaki pek çok nesilleri de (âyetlerimizi ve resullerimizi yalanladıkları için helâk ettik).

39. Onların her birine (âyet ve mucizelerimizle) misaller getirdik, (fakat öğüt almadıkları için sonunda) hepsini darmadağın edip helâk ettik.

40. (Resulüm!) Andolsun ki (bu Mekkeliler), bela yağmuruna tutulmuş (ve harab olmuş) olan o şehre uğramışlardır. Peki, onlar bunu (gözleriyle) görmüyorlar mıydı (ki bundan ibret almadılar)? Bilakis, (onlar o şehri gördüler; fakat öldükten sonra tekrar) dirilmeyi ummuyorlar.

41. Onlar seni gördükleri zaman, "Allah'ın resul olarak gönderdiği bu mu?" (diyerek) seni ancak alaya alırlar.

42. (Ve onlar) "Eğer biz ilâhlarımız üzerinde sebât etmeseydik (ısrarla bağlılığımızı sürdürmeseydik), neredeyse bizi onlardan saptıracaktı" (derler). Onlar yakında azabı gördükleri zaman yolca (haktan) asıl sapanın kim olduğunu bilecekler.

43. (Resulüm! Nefsinin) Hevâsını (arzu ve isteklerini) kendisine ilâh edinen kimseyi gördün mü? Artık ona sen mi vekil ol(up onu azaptan kurtar)acaksın?

اَمْ تَحْسَبُ اَنَّ اَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ اَوْ يَعْقِلُونَ ؕ اِنْ هُمْ اِلَّا
كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ سَبِيلًا ۞ اَلَمْ تَرَ اِلٰى رَبِّكَ كَيْفَ
مَدَّ الظِّلَّ ۚ وَلَوْ شَآءَ لَجَعَلَهٗ سَاكِنًا ۚ ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ
دَلِيلًا ۞ ثُمَّ قَبَضْنٰهُ اِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ۞ وَهُوَ الَّذِىْ جَعَلَ
لَكُمُ الَّيْلَ لِبَاسًا وَّالنَّوْمَ سُبَاتًا وَّجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ۞
وَهُوَ الَّذِىْ اَرْسَلَ الرِّيٰحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهٖ ۚ وَاَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَآءِ مَآءً طَهُورًا ۞ لِنُحْيِىَ بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا وَّنُسْقِيَهٗ
مِمَّا خَلَقْنَآ اَنْعَامًا وَّاَنَاسِىَّ كَثِيرًا ۞ وَلَقَدْ صَرَّفْنٰهُ بَيْنَهُمْ
لِيَذَّكَّرُوْا ۡ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُورًا ۞ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا
فِىْ كُلِّ قَرْيَةٍ نَّذِيرًا ۞ فَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَجَاهِدْهُمْ بِهٖ
جِهَادًا كَبِيرًا ۞ وَهُوَ الَّذِىْ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هٰذَا عَذْبٌ
فُرَاتٌ وَّهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ۚ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَّحِجْرًا
مَّحْجُورًا ۞ وَهُوَ الَّذِىْ خَلَقَ مِنَ الْمَآءِ بَشَرًا فَجَعَلَهٗ نَسَبًا
وَّصِهْرًا ؕ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۞ وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا
لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ؕ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلٰى رَبِّهٖ ظَهِيرًا ۞

44. Yoksa sen onların çoğunu (âyetleri) dinler yahut akıllarını kullan(arak düşünüp anl)ar mı sanıyorsun? Onlar hayvanlar gibidir, hatta (idrakten daha yoksun ve) yolca daha şaşkındırlar.

45. **Rabb**inin gölgeyi nasıl uzattığını görmedin mi? Eğer dileseydi, onu elbet hareketsiz kılardı. Sonra Biz, Güneş'i onun üzerine bir delil kıldık.

46. Ardından onu kolay bir çekişle kendi (tecelli edip yarattığı)mıza çektik.

47. Sizin için geceyi bir örtü, uykuyu bir dinlenme kılan da gündüzü dağılma (ve çalışma zamanı) yapan da O'dur.

48. Rüzgârları rahmetinin önünde bir müjde(ci) olarak gönderen (yine) O'dur. Biz, gökten tertemiz bir su da indirdik.

49. Onunla ölü bir belde(deki toprağ)a hayat vermek, yarattığımız nice hayvanları ve insanları suya kavuşturmak için (böyle yaptık).

50. Ve andolsun ki Biz, (insanlar) bunu aralarında (düşünüp) ibret alsınlar diye tekrar tekrar açıkladık; ama insanların çoğu (hakkı inkârda ve) nankörlükte diretirler.

51. Eğer Biz dileseydik, elbette her beldeye bir uyarıcı (resul) gönderirdik.

52. (Resulüm!) Artık sen kâfirlere itaat etme ve bu (Kur'ân) ile onlara karşı büyük bir cihadla mücadele et!

53. Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerininki tuzlu ve acı iki denizi salıverip aralarına bir engel, aşılmaz bir sınır koyan da O'dur.

54. (Rahime dökülen nutfeden, bir damla) Sudan bir beşer yaratıp ondan nesep ve akrabalık meydana getiren de (yine) O'dur. Ve senin **Rabb**in **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

55. Hâl böyleyken o (kâfir)ler **Allah**'ı bırakıp da kendilerine ne faydası ne de zararı olan şeylere âbd ol(up kulluk ed)iyorlar. Zaten kâfir, **Rabb**ine karşı (şeytana ve ona tabi olanlara) arka çıkandır!

وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَآءَ اَنْ يَتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ
عَلَى الْحَيِّ الَّذِى لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهٖ ؕ وَكَفٰى بِهٖ
بِذُنُوبِ عِبَادِهٖ خَبِيرًا ۚ ﴿٥٨﴾ اَلَّذِى خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۛ اَلرَّحْمٰنُ
فَسْـَٔلْ بِهٖ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوا
وَمَا الرَّحْمٰنُ ۗ اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۛ ﴿٦٠﴾
تَبَارَكَ الَّذِى جَعَلَ فِى السَّمَآءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا
وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِى جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً
لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يَذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ
الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ
قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾
وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۖ اِنَّ عَذَابَهَا
كَانَ غَرَامًا ۖ ﴿٦٥﴾ اِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ اِذَآ
اَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

سجده

zu (ve vakar) ile yürürler, cahiller onlara laf attığı vakit "selam!" de(yip geçe)rler.

64. Onlar ki gecelerini **Rabb**leri(nin rızasını kazanmak) için secdede ve kıyamda geçirirler.

65. Ve onlar şöyle derler: "**Rabb**imiz! Cehennem azabını bizden uzaklaştır; çünkü onun azabı kaçınılmaz bir borç (ve bitmeyen bir helâk)tir!"

66. Gerçekten orası ne kötü kalınacak bir yer ve (ne kötü) bir makamdır!

67. Üstelik onlar (ellerindekini) harcadıklarında ne israf ederler ne de cimrilik ederler, bu ikisi arasında dengeli (bir yol izlerler).

56. (Resulüm!) Biz seni ancak bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

57. De ki: "Ben buna (**Allah**'ın âyetlerini size tebliğ etmeme) karşılık, dileyen kimsenin **Rabb**ine (varan) bir yol tutması dışında sizden herhangi bir ücret istemiyorum."

58. (Resulüm! Sen, O) Ölümsüz ve **Hayy** (diri, her şeyin kendisiyle diri olduğu **Allah**)a tevekkül et ve O'nu hamd ile tesbih et! Kullarının günahlarından haberdar olarak O yeter!

59. O, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde (safhada) yaratan sonra Arş'a hükümran olan **Rahmân**'dır. Sen bunu (bu konuda bilgisi olup bundan) haberdar olana sor!

60. Bir de o (kâfir)lere, "**Rahmân**'a secde edin!" denildiği zaman, "**Rahmân** da neymiş! Bize emrettiğin şeye secde eder miyiz hiç!" derler ve (bu emir sadece) onların nefretini arttırır.

61. Gökte burçları var eden, orada bir kandil (gibi yanan Güneş'i) ve (nûr saçan) aydınlatıcı bir Ay'ı meydana getiren (**Allah**) odur ki mübarek (ve şanı yüce olan)dır.

62. Öğüt almak isteyen veya şükretmek isteyen kimseler için gece ile gündüzü birbiri ardınca getiren de O'dur.

63. Rahmân'a âbd olan (has kul)lar öyle kimselerdir ki yeryüzünde teva-

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
الَّتِى حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ
اَثَامًا ۙ ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَانًا ۟ ﴿٦٩﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ
يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّـَٔاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا
﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهُ يَتُوبُ اِلَى اللّٰهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾
وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ ۙ وَاِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا
﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ اِذَا ذُكِّرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا
وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا
وَذُرِّيّٰتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ اِمَامًا ﴿٧٤﴾ اُولٰٓئِكَ
يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۙ ﴿٧٥﴾
خَالِدِينَ فِيهَا ۭ حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ
رَبِّى لَوْلَا دُعَآؤُكُمْ ۚ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

سُورَةُ الشُّعَرَآءِ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ مِائَتَانِ وَسَبْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

68. Yine onlar, **Allah** ile beraber başka bir ilâha dua ed(ip yalvar)mazlar, **Allah**'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Bunları kim yaparsa (kıyamet günü) o günah(ın cezasıy)la karşı karşıya kalır.

69. Kıyamet günü onun azabı kat kat arttırılır ve ebediyen orada hor ve hakir olarak kalır.

70. Ancak tövbe eden, iman eden ve sâlih amel işleyen müstesna. İşte **Allah**, onların kötülüklerini güzelliklere çevirir. Çünkü **Allah** **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

71. Zaten kim tövbe eder ve sâlih bir amel işlerse şüphesiz o, tövbesi kabul edilmiş olarak **Allah**'a döner.

72. Ayrıca onlar, yalana şahidlik ed(ip onu dinle)mezler, boş sözlerle karşılaştıklarında ise vakarla (oradan) geçip giderler.

73. Yine kendilerine **Rabb**lerinin âyetleri hatırlatıldığı zaman onlara karşı kör ve sağır davranmazlar.

74. Onlar, "**Rabb**imiz! Bize eşlerimizden ve neslimizden göz aydınlığı olacak (çocuklar) lütfeyle ve bizi muttakilere (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlara) imam kıl!" derler.

75. İşte onlar, (sıkıntılara) sabretmelerine karşılık (âhirette) köşklerle mükâfatlandırılırlar ve orada selam ve hürmetle karşılanırlar.

76. (Onlar) Orada ebedi kalacaklardır. (Orası) Ne güzel kalınacak bir yer ve (ne güzel) bir makamdır.

77. (Resulüm!) De ki: "Eğer duanız (istediklerinizi mülkün **Mâlik**'i ve **Melik**'inden istemeniz) olmasa, **Rabb**im size ne diye değer versin!" Fakat (Ey kâfirler!) siz (âyetlerimi ve resulümü) yalanladınız. Öyle ise yakında (kıyamet azabı sizin için) kaçınılmaz olacaktır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طٰسٓمٓ ۝١ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝٢ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ
اَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝٣ اِنْ نَّشَاْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ اٰيَةً
فَظَلَّتْ اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ۝٤ وَمَا يَاْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمٰنِ
مُحْدَثٍ اِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ۝٥ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَاْتِيهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ۝٦ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمْ اَنْۢبَتْنَا
فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝٧ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
مُّؤْمِنِينَ ۝٨ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝٩ وَاِذْ نَادٰى رَبُّكَ
مُوسٰٓى اَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ۝١٠ قَوْمَ فِرْعَوْنَ اَلَا يَتَّقُونَ ۝١١
قَالَ رَبِّ اِنِّٓى اَخَافُ اَنْ يُّكَذِّبُونِ ۝١٢ وَيَضِيقُ صَدْرِى وَلَا يَنْطَلِقُ
لِسَانِى فَاَرْسِلْ اِلٰى هٰرُونَ ۝١٣ وَلَهُمْ عَلَىَّ ذَنْۢبٌ فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُونِ
۝١٤ قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِاٰيَاتِنَآ اِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُونَ ۝١٥ فَاْتِيَا
فِرْعَوْنَ فَقُولَآ اِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝١٦ اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا بَنِٓى
اِسْرَآئِيلَ ۝١٧ قَالَ اَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ
سِنِينَ ۝١٨ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِى فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝١٩

26- Şuarâ SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 227 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Tâ. Sîn. Mîm.

2. Bunlar, apaçık Kitâb'ın âyetleridir.

3. (Resulüm!) Onlar iman etmiyorlar diye (üzüntüden) neredeyse kendini helâk edeceksin!

4. Biz dilersek onların üzerine gökten bir âyet (mucize) indiririz de ona boyunları eğilip kalır (hemen secdeye kapanarak iman ederler).

5. Onlara Rahmân'dan gelen yeni bir zikir (hatırlatma ve öğüt) yoktur ki (hemen) ondan yüz çevirmesinler.

6. Andolsun ki onlar (bu Kur'ân'ı da) yalanladılar; fakat kendisiyle alay edip durdukları şeylerin haberleri yakında kendilerine gelecektir.

7. Onlar yeryüzünü görmediler mi? Orada her verimli çiftten nicesini bitirdik.

8. Şüphesiz bunda (anlamak isteyenler için) bir âyet (Allah'ın kudretine bir delil ve ibret) vardır; ama onların çoğu iman etmediler.

9. Muhakkak ki senin Rabbin, işte O, Azîz'dir, Rahîm'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

10-11. Hani Rabbin Mûsâ'ya, "o zalimler topluluğuna, Firavun'un kavmine git! (Onlara sor) Hâlâ takvâ sahibi olmayacaklar mı (Allah'a karşı kulluk sorumluluklarını bilip yerine getirmeye çalışmayacaklar mı)?" diye nidâ etmişti.

12. (Mûsâ) Dedi ki: "Rabbim! Muhakkak ki ben, (onların) beni yalanlamalarından korkuyorum."

13. "(Bu durumda) Göğsüm daralır, dilim dönmez, bunun için (Hârûn'a da nebîlik ver ve benimle beraber onlara) Hârûn'u (da) gönder!"

14. "Onlara karşı işlediğim bir suç da var (onlardan birini yanlışlıkla öldürmüştüm). Bu yüzden beni öldürmelerinden korkarım."

15. (Allah) Buyurdu: "Hayır! İkiniz mucizelerimizle gidin! Muhakkak ki Biz sizinle beraberiz, (her şeyi de) işitmekteyiz."

16. "Haydi, gidip Firavun'a deyin ki: Gerçekten biz, âlemlerin Rabbinin resul(ler)iyiz."

17. "İsrâîloğulları'nı bizimle beraber gönderesin diye (sana geldik)."

18. (Kendisine Allah'ın emri tebliğ edilince Firavun, Mûsâ'ya) Dedi ki: "Biz seni çocukken yanımızda yetiştirmedik mi? Ömrünün nice yıllarını aramızda geçirmedin mi?"

19. "Sonunda yapacağını da yaptın (ve bizden birini öldürdün). Sen nankörlerdensin!"

قَالَ فَعَلْتُهَآ اِذًا وَّاَنَا مِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ
فَوَهَبَ لِىْ رَبِّىْ حُكْمًا وَّجَعَلَنِىْ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ
تَمُنُّهَا عَلَىَّ اَنْ عَبَّدْتَّ بَنِىْٓ اِسْرَآئِيْلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ
الْعَالَمِيْنَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ
كُنْتُمْ مُّوْقِنِيْنَ ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهٗٓ اَلَا تَسْتَمِعُوْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ
وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٦﴾ قَالَ اِنَّ رَسُوْلَكُمُ الَّذِىْٓ اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ
لَمَجْنُوْنٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ
كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْرِىْ لَاَجْعَلَنَّكَ
مِنَ الْمَسْجُوْنِيْنَ ﴿٢٩﴾ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَىْءٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَاْتِ بِهٖٓ اِنْ
كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣١﴾ فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِىَ ثُعْبَانٌ مُّبِيْنٌ ﴿٣٢﴾
وَنَزَعَ يَدَهٗ فَاِذَا هِىَ بَيْضَآءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَاِ حَوْلَهٗٓ اِنَّ
هٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيْمٌ ﴿٣٤﴾ يُّرِيْدُ اَنْ يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهٖ
فَمَاذَا تَاْمُرُوْنَ ﴿٣٥﴾ قَالُوْٓا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَابْعَثْ فِى الْمَدَآئِنِ
حٰشِرِيْنَ ﴿٣٦﴾ يَاْتُوْكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيْمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ
لِمِيْقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿٣٨﴾ وَّقِيْلَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُّجْتَمِعُوْنَ ﴿٣٩﴾

20. (Mûsâ) Dedi ki: "Ben, onu yaptığım zaman dalâlet içinde olanlardandım (ve bir anlık kızgınlıkla ona bir tokat attım, öleceğini hiç düşünmedim)."

21. "Sonra da sizden korktuğum için hemen kaçtım. Daha sonra Rabbim bana hikmet bahşetti ve beni resullerden kıldı."

22. "O nimet diye başıma kaktığın ise (aslında) İsrâîloğulları'nı köleleştirmen (yüzünden)di (Onları köleleştirip erkek çocuklarını öldürmeseydiniz, ben de sizin sarayınızda yetişmezdim)."

23. Firavun dedi ki: "Âlemlerin Rabbi dediğin de nedir?"

24. (Mûsâ) Dedi: "Eğer inanacak kimseler iseniz; O, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin Rabbidir."

25. (Firavun alaycı bir ifadeyle) Etrafında bulunanlara, "işitiyor musunuz?" dedi.

26. (Mûsâ anlatmaya devam ederek) "O, sizin de Rabbiniz, daha önceki atalarınızın da Rabbidir" dedi.

27. (Firavun) "Size gönderilen bu resulünüz şüphesiz mecnundur" dedi.

28. (Mûsâ) "Şayet aklınızı kullanan kimseler iseniz; O, doğunun, batının ve ikisinin arasında bulunanların Rabbidir" dedi.

29. (Firavun, Mûsâ'ya dönerek) Dedi ki: "Eğer benden başkasını ilâh edinirsen şüphesiz ki seni zindanlıklardan ederim."

30. (Mûsâ) "Sana apaçık bir şey (mucize) getirmiş olsam da mı?" dedi.

31. (Firavun) "Eğer doğru söyleyenlerden isen haydi getir onu" dedi.

32. Bunun üzerine (Mûsâ) asasını (yere) attı, o da hemen apaçık (kocaman) bir yılan (oluverdi)!

33. Ve elini (koynundan) çıkardı. Birdenbire o da bakanlar için bembeyaz (nûr saçan bir el olarak görünüverdi)!

34. (Firavun) Etrafındaki (kavminin) ileri gelenler(in)e dedi ki: "Şüphesiz bu (adam), çok bilgili bir sihirbazdır."

35. "(O) Sizi sihri ile yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Şimdi ne buyurursunuz (ona ne yapalım)?"

36. (Onlar) Dediler ki: "Onu ve kardeşi (Hârûn)u (bir süre yanında) beklet ve şehirlere toplayıcılar gönder."

37. "Bütün bilgili (ve usta) sihirbazları sana getirsinler."

38. Böylece sihirbazlar belli bir günün tayin edilen vaktinde bir araya getirildi.

39. İnsanlara, "siz de toplanıyor musunuz? (Haydi hemen toplanın)" denildi.

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ اِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَآءَ
السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾
قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ اِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسٰٓى اَلْقُوا مَآ
اَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾ فَاَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ
اِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَاَلْقٰى مُوسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا
يَاْفِكُونَ ﴿٤٥﴾ فَاُلْقِىَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُٓوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ
﴿٤٧﴾ رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهُ
لَكَبِيرُكُمُ الَّذِى عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ
وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لَا ضَيْرَ
اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَآ
اَنْ كُنَّآ اَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِىٓ اِنَّكُمْ
مُتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾ فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِى الْمَدَآئِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ
لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَآئِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَاِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ
﴿٥٦﴾ فَاَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ
﴿٥٨﴾ كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا بَنِٓى اِسْرَآئِيلَ ﴿٥٩﴾ فَاَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

40. (İnsanlar da) "Eğer galip gelirlerse herhâlde sihirbazlara uyarız" (dediler).

41. Nihayet sihirbazlar Firavun'a geldiklerinde dediler ki: "Eğer (sihir konusunda Mûsâ'yı yenip) galip gelen biz olursak bize kesin bir mükâfat var değil mi?"

42. (Firavun) "Evet, hem o takdirde siz mutlaka benim yakınlarımdan olacaksınız" dedi.

43. Mûsâ onlara, "ne atacaksanız atın!" dedi.

44. Bunun üzerine iplerini ve asalarını attılar ve "Firavun'un izzeti hakkı için (bugün) elbette bizler galip geleceğiz" dediler.

45. Sonra Mûsâ asasını attı. Bir de ne görsünler o, onların (sihirbazların) uydurdukları şeyleri (yakalayıp) yutuyor.

46. Bunun üzerine sihirbazlar derhal secdeye kapandılar.

47. Dediler ki: "Biz, âlemlerin Rabbine iman ettik."

48. "Mûsâ ve Hârûn'un Rabbine."

49. (Firavun) Dedi ki: "Ben size izin vermeden önce siz ona iman ettiniz (öyle mi)! Şüphesiz o, size sihri öğreten büyüğünüzdür; ama yakında (buna karşılık size yapacaklarımı) bil(ip gör)eceksiniz! Mutlaka sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama (bağlayıp) keseceğim ve hepinizi kesinlikle asacağım!"

50. (Onlar) Dediler ki: "Zararı yok, biz mutlaka Rabbimize döneceğiz."

51. "Biz, (bu mecliste) iman edenlerin ilki olduğumuz için Rabbimizin hatalarımızı bağışlayacağını umuyoruz."

52. Nihayet Mûsâ'ya, "kullarımı (İsrâîloğulları'nı) geceleyin (Mısır'dan) yürütüp çıkar; çünkü takip edileceksiniz" diye vahyettik.

53. Firavun (İsrâîloğulları'nın yola çıktığını duyunca) şehirlere (asker toplamakla görevli) toplayıcılar gönderdi.

54. (Askerler toplanınca Firavun onlara dedi ki) "Şüphe yok ki bunlar (İsrâîloğulları) sayıları az, bölük pörçük bir cemaattir."

55. "(Böyle olmasına rağmen) Kesinkes bizi öfkelendirmişlerdir."

56. "Biz ise elbette (her şeye) hazırlıklı (ve bütünlük içinde) bir cemaatiz."

57-58. Ama Biz (İsrâîloğulları'nın peşine düşürerek) onları (Firavun ve kavmini) bahçelerden, pınarlardan, (saraylarında yığdıkları) hazinelerden ve bereketli yerlerden çıkardık.

59. Böylece bunlara İsrâîloğulları'nı mirasçı kıldık.

60. Derken (Firavun ve askerleri) gün doğumunda onların peşine düştüler.

فَلَمَّا تَرَٰٓاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ اَصْحٰبُ مُوسٰٓى اِنَّا لَمُدْرَكُونَ ۚ ﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّا ۚ اِنَّ مَعِىَ رَبِّى سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى
اَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ
الْعَظِيمِ ۚ ﴿٦٣﴾ وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَرِينَ ۚ ﴿٦٤﴾ وَاَنْجَيْنَا مُوسٰى وَمَنْ
مَعَهٗٓ اَجْمَعِينَ ۚ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِينَ ۖ ﴿٦٦﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۖ
وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۧ ﴿٦٨﴾
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ اِبْرٰهِيمَ ۘ ﴿٦٩﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ وَقَوْمِهٖ مَا تَعْبُدُونَ
﴿٧٠﴾ قَالُوا نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ
هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ اِذْ تَدْعُونَ ۙ ﴿٧٢﴾ اَوْ يَنْفَعُونَكُمْ اَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾
قَالُوا بَلْ وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ اَفَرَاَيْتُمْ مَا
كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۙ ﴿٧٥﴾ اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُكُمُ الْاَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ
لِّٓى اِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ۙ ﴿٧٧﴾ اَلَّذِى خَلَقَنِى فَهُوَ يَهْدِينِ ۙ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِى
هُوَ يُطْعِمُنِى وَيَسْقِينِ ۙ ﴿٧٩﴾ وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ۙ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِى
يُمِيتُنِى ثُمَّ يُحْيِينِ ۙ ﴿٨١﴾ وَالَّذِٓى اَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لِى خَطِيٓـَٔتِى
يَوْمَ الدِّينِ ۖ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِى حُكْمًا وَاَلْحِقْنِى بِالصّٰلِحِينَ ۙ ﴿٨٣﴾

61. İki topluluk birbirini görünce Mûsâ'nın ashabı, "mutlaka bize yetişecekler" dedi.

62. (Mûsâ) "Hayır!" dedi, "**Rabb**im şüphesiz benimledir, bana yol gösterecektir."

63. Bunun üzerine Mûsâ'ya, "asan ile denize vur!" diye vahyettik. (Asasını denize vurunca deniz) Anında infilak etti (ikiye yarıldı) ve her bir parçası kocaman bir dağ gibi oluverdi.

64. Ötekilerini (Firavun ve askerlerini) de oraya yaklaştırdık.

65. Mûsâ ve beraberinde bulunanların hepsini kurtardık.

66. Sonra ötekilerini (denizde) boğduk.

67. Şüphesiz bunda (anlamak isteyenler için) bir âyet (**Allah**'ın kudretine bir delil ve ibret) vardır; ama onların çoğu iman etmediler.

68. Muhakkak ki senin **Rabb**in, işte O, **Azîz**'dir, **Rahîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

69. (Resulüm!) Onlara İbrâhîm'in haberini de oku (anlat)!

70. Hani o, babasına ve kavmine, "neye âbd ol(up kulluk ed)iyorsunuz?" demişti.

71. (Onlar da) "Putlara âbd ol(up kulluk ed)iyoruz ve onlara ibadet etmeye de devam edeceğiz" demişlerdi.

72. (İbrâhîm) "Peki" dedi, "onlara (dua edip) yalvardığınızda sizi işitiyorlar mı?"

73. "Yahut size fayda veya zarar verebiliyorlar mı?"

74. (Onlar) "Hayır; ama biz babalarımızı böyle yaparken bulduk" dediler.

75-76. (İbrâhîm) Dedi ki: "İyi ama sizin ve geçmişteki atalarınızın âbd ol(up kulluk et)tiği şeyleri gördünüz mü?"

77. "İyi bilin ki muhakkak, onlar benim düşmanımdır; ancak âlemlerin **Rabb**i (benim dostumdur)."

78. "O ki beni yarattı ve O, beni hidâyete erdirdi."

79. "Beni yediren de içiren de O'dur."

80. "Hastalandığım zaman bana şifa veren de O'dur."

81. "Benim canımı alacak sonra beni (hesap günü) diriltecek de O'dur."

82. "(Hesap günü olan o) Din günü hatalarımı mağfiret edeceğini umduğum da (yalnızca) O'dur."

83. "**Rabb**im! Bana hüküm (ve hikmet) ver ve beni sâlih kulların arasına kat!"

وَاجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِي مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ
النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي
يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ
بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ
لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِن دُونِ اللَّهِ
هَلْ يَنصُرُونَكُمْ أَوْ يَنتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾
وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾
تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نُسَوِّيكُم بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾
وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِن شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ
حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ
أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٠٨﴾
وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾

106. Hani kardeşleri Nûh onlara şöyle demişti: "Siz, takvâ sahibi olmuyor (Allah'a karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışmıyor) musunuz?"

107. "Muhakkak ki ben sizin için (gönderilmiş) güvenilir bir resulüm."

108. "Artık Allah'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve bana itaat edin."

109. "Ben, buna (Allah'ın âyetlerini size tebliğ etmeme) karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan ancak âlemlerin Rabbidir."

110. "O hâlde Allah'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve bana itaat edin."

111. (Onlar) Dediler ki: "Sana hep rezil rüsva olmuş (fakir) kimseler tabi olurken biz sana hiç iman eder miyiz!"

84. "Sonra gelecekler arasında beni (hayır ve) doğrulukla anılanlardan kıl!"

85. "Beni Naîm cennetinin vârislerinden eyle!"

86. "Babamı da mağfiret et (ona tövbe ve iman nasip et). Çünkü o, dalâlette olanlardandır."

87. "(İnsanların tekrar) Diriltilecekleri gün beni (huzurunda) mahcup etme!"

88. O gün ki ne mal fayda verir ne de evlat.

89. Ancak Allah'a kalb-i selim (ıslah olmuş bir kalp) ile gelenler (o gün saadete erer).

90. (O gün) Cennet muttakilere (Allah'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlara) yaklaştırılır.

91. Cehennem de azgınların karşısına çıkarılır.

92-93. Onlara, "Allah'tan başka âbd ol(up kulluk et)tikleriniz hani nerede? Size yardım edebiliyorlar mı veya kendilerine yardımları dokunuyor mu?" denilir.

94-95. Artık onlar, o azgınlar ve iblisin askerleri hepsi oraya (cehenneme) tepetaklak atılırlar.

96. Onlar orada (Allah'tan başka taptıklarıyla) çekişerek derler ki,

97. "Vallahi biz gerçekten apaçık bir dalâlet içindeymişiz."

98. "Çünkü biz sizi âlemlerin Rabbi ile bir tutuyorduk."

99. "Ve bizi (nefsinin hevâsına uyan) mücrimlerden başkası dalâlete düşürmedi."

100. "Şimdi artık bizim ne şefâatçilerimiz vardır,"

101. "Ne de yakın bir dostumuz."

102. "Ah keşke bizim için (dünyaya) bir dönüş olsa da mü'minlerden olsak!"

103. Şüphesiz bunda (anlamak isteyenler için) bir âyet (Allah'ın kudretine bir delil ve ibret) vardır; ama onların çoğu iman etmediler.

104. Muhakkak ki senin Rabbin, işte O, Azîz'dir, Rahîm'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

105. Nûh kavmi (de) resulleri(ni) yalanladı.

قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي
لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾
قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا
وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ
فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾
كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٢٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبْنُونَ
بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ
﴿١٢٩﴾ وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٣١﴾
وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾
وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾
قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

112. (Nûh) Dedi ki: "Onların ne yaptıklarını ben bilmem."

113. "Onların hesabı ancak **Rabb**ime aittir. Eğer düşünseydiniz (bunu bilirdiniz)!"

114. "Ben mü'minleri (yanımdan) kovacak değilim."

115. "Ben ancak (size gelen) apaçık bir uyarıcıyım."

116. (Onlar) Dediler ki: "Ey Nûh! Eğer (bu söylediklerinden) vazgeçmezsen muhakkak taşlananlardan olacaksın."

117. (Nûh) Dedi ki: "**Rabb**im! Kavmim beni yalanladı."

118. "Artık benimle onların arasını açarak sen hükmünü ver! Beni ve beraberimdeki mü'minleri de kurtar!"

119. Bunun üzerine Biz onu ve o (her çiftten hayvanla) dolu geminin içinde onunla beraber olanları kurtardık.

120. Sonra da geri kalanları (suda) boğduk.

121. Şüphesiz bunda (anlamak isteyenler için) bir âyet (**Allah**'ın kudretine bir delil ve ibret) vardır; ama onların çoğu iman etmediler.

122. Muhakkak ki senin **Rabb**in, işte O, **Azîz**'dir, **Rahîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

123. Âd (kavmi) de resulleri(ni) yalanladı.

124. Hani kardeşleri Hûd onlara şöyle demişti: "Siz, takvâ sahibi olmuyor (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışmıyor) musunuz?"

125. "Muhakkak ki ben sizin için (gönderilmiş) güvenilir bir resulüm."

126. "Artık **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve bana itaat edin!"

127. "Ben, buna (**Allah**'ın âyetlerini size tebliğ etmeme) karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan ancak âlemlerin **Rabb**idir."

128. "Siz her yüksek yere bir âyet (bir anıt) bina edip (oralarda boş şeylerle) eğleniyor musunuz?"

129. "Ebedi kalmak ümidiyle (orada) sağlam yapılar (ve sanat eserleri mi) ediniyorsunuz?"

130. "Yakaladığınız zaman da (elinize her fırsat geçtiğinde) zorbalar gibi mi yakalıyorsunuz?"

131. "Artık, **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve bana itaat edin!"

132-134. "Bildiğiniz her şeyi size veren, size; davarlar, oğullar, bahçeler, pınarlar ihsan eden (**Allah**)a karşı takvâ sahibi olun!"

135. "Doğrusu ben sizin üzerinize azametli bir günün azabının çökmesinden korkuyorum."

136. (Onlar ise şöyle) Dediler: "Sen bize nasihat etsen de nasihat etmesen de bizim için birdir."

إِنْ هٰذَآ إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۗ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾
وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ
﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ
أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتُتْرَكُونَ
فِي مَا هَٰهُنَا آمِنِينَ ﴿١٤٦﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا
هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُونِ ﴿١٥٠﴾ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ
﴿١٥٣﴾ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
﴿١٥٤﴾ قَالَ هٰذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾
وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا
فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۗ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً
وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

137. "Bu (yaptığımız şeyler), öncekilerin geleneklerinden (yani atalarımızın yaptıklarından) başka bir şey değildir."

138. "Biz azaba uğratılacak da değiliz."

139. Böylece onu yalanladılar ve Biz de onları helâk ettik. Şüphesiz bunda (anlamak isteyenler için) bir âyet (Allah'ın kudretine bir delil ve ibret) vardır; ama onların çoğu iman etmediler.

140. Muhakkak ki senin Rabbin, işte O, Azîz'dir, Rahîm'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

141. Semûd (kavmi de) resulleri(ni) yalanladı.

142. Hani kardeşleri Sâlih onlara şöyle demişti: "Siz, takvâ sahibi olmuyor (Allah'a karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışmıyor) musunuz?"

143. "Muhakkak ki ben sizin için (gönderilmiş) güvenilir bir resulüm."

144. "Artık Allah'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve bana itaat edin!"

145. "Ben, buna (Allah'ın âyetlerini size tebliğ etmeme) karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan ancak âlemlerin Rabbidir."

146-148. "Siz burada bahçelerin, pınarların içinde, ekinlerin, meyveleri olgunlaşmış hurmalıkların arasında (ebediyen) güven içinde bırakılacak mısınız (böyle mi sandınız)?"

149. "(Bir de böyle sanıp) Dağlardan ustaca evler (mi) yontuyorsunuz."

150. "Artık Allah'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve bana itaat edin!"

151. "Müsriflerin (dünya menfaati için hayatını israf edenlerin) de emrine itaat etmeyin!"

152. "Onlar ki yeryüzünde bozgunculuk yapıp (kendini ve insanları) ıslaha çalışmazlar."

153. (Onlar Sâlih'e) Dediler ki: "Sen ancak büyülenmişlerdensin."

154. "Sen de bizim gibi ancak bir beşersin. Eğer doğru söyleyenlerden isen haydi bize bir mucize getir!"

155. (Sâlih) Dedi ki: "İşte (istediğiniz mucize, kayanın içinden çıkan) bu dişi devedir. Onun (belli bir gün) su içme hakkı vardır, belli bir gün su içme hakkı da sizindir."

156. "Ona bir kötülükle dokunmayın, yoksa sizi azametli bir günün azabı yakalar."

157. Buna rağmen onlar, o (devey)i (vahşice biçip) kestiler sonradan pişman da oldular.

158. Çünkü azap onları yakaladı. Şüphesiz bunda (anlamak isteyenler için) bir âyet (Allah'ın kudretine bir delil ve ibret) vardır; ama onların çoğu iman etmediler.

159. Muhakkak ki senin Rabbin, işte O, Azîz'dir, Rahîm'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطِ ِۨالْمُرْسَلِينَ ۚ ﴿١٦٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ لُوطٌ
اَلَا تَتَّقُونَ ۚ ﴿١٦١﴾ اِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ۙ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ۚ ﴿١٦٣﴾
وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ ﴿١٦٤﴾
اَتَاْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ۙ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ
مِنْ اَزْوَاجِكُمْ ۖ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ
لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ اِنِّى لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ۖ ﴿١٦٨﴾
رَبِّ نَجِّنِى وَاَهْلِى مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهٗٓ اَجْمَعِينَ ۙ ﴿١٧٠﴾
اِلَّا عَجُوزًا فِى الْغَابِرِينَ ۚ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِينَ ۚ ﴿١٧٢﴾ وَاَمْطَرْنَا
عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۖ وَمَا كَانَ
اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۚ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ
اَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ۚ ﴿١٧٦﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ اَلَا تَتَّقُونَ ۚ ﴿١٧٧﴾
اِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ۙ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ۚ ﴿١٧٩﴾ وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ ﴿١٨٠﴾ اَوْفُوا الْكَيْلَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ۚ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۚ ﴿١٨٢﴾
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ۚ ﴿١٨٣﴾

160. Lût kavmi (de) resulleri(ni) yalanladı.

161. Hani kardeşleri Lût onlara şöyle demişti: "Siz, takvâ sahibi olmuyor (Allah'a karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışmıyor) musunuz?"

162. "Muhakkak ki ben sizin için (gönderilmiş) güvenilir bir resulüm."

163. "Artık Allah'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve bana itaat edin!"

164. "Ben buna (Allah'ın âyetlerini size tebliğ etmeme) karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan ancak âlemlerin Rabbidir."

165-166. "Rabbinizin sizler için yarattığı eşlerinizi bırakıp da âlemlerden (insanlar içinden) erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Gerçekten siz haddi aşan bir kavimsiniz!"

167. (Onlar şöyle) Dediler: "Ey Lût! Eğer (işimize karışmaktan) vazgeçmezsen muhakkak ki (şehirden) çıkarılanlardan olacaksın!"

168. (Lût) Dedi ki: "Doğrusu ben sizin bu yaptığınız(dan tiksinip siz)e kızanlardanım!"

169. (Sonra ellerini açıp dua ederek dedi ki) "Rabbim! Beni ve ailemi onların yaptıkları (o çirkin) şeyden kurtar!"

170. Bunun üzerine biz de onu ve bütün ailesini kurtardık.

171. Ancak bir kocakarı (olan karısı) müstesna. O geride (azaba uğrayacaklarla beraber) kalanlardan oldu.

172. Sonra diğerlerini darmadağın ettik.

173. Biz onların üzerlerine bir (azap) yağmuru yağdırdık. Uyarılanların (fakat yola gelmeyenlerin) yağmuru ne kötüdür!

174. Şüphesiz bunda (anlamak isteyenler için) bir âyet (Allah'ın kudretine bir delil ve ibret) vardır; ama onların çoğu iman etmediler.

175. Muhakkak ki senin Rabbin, işte O, Azîz'dir, Rahîm'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

176. Eyke halkı (da) resulleri(ni) yalanladı.

177. Hani Şuayb onlara şöyle demişti: "Siz, takvâ sahibi olmuyor (Allah'a karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışmıyor) musunuz?"

178. "Muhakkak ki ben sizin için (gönderilmiş) güvenilir bir resulüm."

179. "Artık Allah'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve bana itaat edin!"

180. "Ben, buna (Allah'ın âyetlerini size tebliğ etmeme) karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan ancak âlemlerin Rabbidir."

181. "Ölçüyü tam yapın, (alışverişte) eksiltenlerden olmayın!"

182. "Doğru terazi ile tartın!"

183. "İnsanların eşyalarını eksik vermeyin ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak (Allah'a) asi olmayın!"

وَاتَّقُوا الَّذِى خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُٓوا اِنَّمَآ اَنْتَ
مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَآ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَاِنْ نَظُنُّكَ
لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَاَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَآءِ اِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّى اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَاَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ اِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾
اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ
لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾ وَاِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ
بِهِ الرُّوحُ الْاَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلٰى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٩٤﴾
بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَاِنَّهُ لَفِى زُبُرِ الْاَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾ اَوَلَمْ يَكُنْ
لَهُمْ اٰيَةً اَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمٰٓؤُا بَنِى اِسْرَآئِيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ
عَلٰى بَعْضِ الْاَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَاَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾
كَذٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِى قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتّٰى
يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾
فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾
اَفَرَاَيْتَ اِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَآءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

184. "Sizi ve önceki nesilleri yaratan (Allah)a karşı takvâlı olun!"

185. (Onlar) Dediler ki: "Sen ancak büyülenmişlerdensin!"

186. "Sen de bizim gibi ancak bir beşersin. Biz senin gerçekten yalancılardan olduğunu zannediyoruz."

187. "Eğer doğru söyleyenlerden isen haydi gökten üzerimize bir parça düşür!"

188. (Bunun üzerine Şuayb) Dedi ki: "Rabbim yaptıklarınızı en iyi bilendir."

189. Böylece onu yalanladılar. Derken gölge gününün azabı onları yakalayıverdi. Gerçekten o, muazzam bir günün azabı idi!

190. Şüphesiz bunda (anlamak isteyenler için) bir âyet (Allah'ın kudretine bir delil ve ibret) vardır; ama onların çoğu iman etmediler.

191. Muhakkak ki senin Rabbin, işte O, Azîz'dir, Rahîm'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

192. Muhakkak ki bu (Kur'ân) âlemlerin Rabbinin indirmesidir.

193-195. (Resulüm!) Onu Rûhu'l-Emîn (Cebrail) uyarıcılardan olman için apaçık Arapça bir lisan ile senin kalbine indirmiştir.

196. Ve muhakkak ki o, öncekilerin kitaplarında da vardır.

197. İsrâîloğulları bilginlerinin onu bilmesi, onlar için bir delil değil midir?

198-199. Eğer Biz onu (Arapça bilmeyen) yabancı birine indirseydik de bunu onlara o okusaydı, yine de ona iman etmezlerdi.

200. İşte Biz o (küfr)ü mücrimlerin kalplerine böylece soktuk.

201. Onlar elem verici (iç yakan) azabı görünceye kadar ona iman etmezler.

202. İşte, bu (azap) onlara kendileri farkında olmadan, ansızın gelecektir.

203. O zaman onlar derler ki: "Bize (iman etmemiz için) mühlet verilir mi acaba?"

204. Şimdi onlar (alay ederek) Bizim azabımızın çarçabuk gelmesini mi istiyorlar?

205. Gördün mü! Eğer Biz onları yıllarca (dünya nimetlerinden) faydalandırsak,

206. Sonra onlara vaad edilen (azap) başlarına gelse,

207. Faydalandırıldıkları şeyler (o gün) kendilerine yarar sağlamaz.

208-209. Biz hiçbir memleketi (kulluğu) hatırlatmak üzere (gönderdiğimiz) uyarıcı (resul)leri olmadan helâk etmedik ve Biz asla zulmedici değiliz.

210. Hem onu (Kur'ân'ı) şeytanlar indirmedi.

211. Zaten bu onların harcı değildir, buna güçleri de yetmez.

212. Çünkü onlar (vahyi) işitmekten uzaklaştırılmışlardır.

213. Şu hâlde sakın Allah ile beraber başka bir ilâha (kulluk edip) yalvarma sonra azaba uğrayanlardan olursun!

214. (Resulüm! Önce) En yakın akrabanı uyar!

215. Mü'minlerden sana tabi olanlara (rahmet) kanatlarını ger!

216. Şayet sana asi olurlarsa de ki: "Muhakkak ki ben sizin yaptıklarınızdan uzağım."

217. Ve sen Azîz, Rahîm (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden Allah)a tevekkül et!

218. O ki (vahyi yaymak için) ayağa kalktığın zaman seni görür.

219. (Allah'ın rızasını kazanmak için) Secde edenler arasında dolaştığında da (görür).

220. Muhakkak ki O, Semî'dir, Alîm'dir (her şeyi, herkesi işiten ve bilendir).

221. şeytanların ise kime ineceğini size haber vereyim mi?

مَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُوْنَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا لَهَا
مُنْذِرُوْنَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرٰى ۛ وَمَا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيٰطِيْنُ
﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْۢبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿٢١١﴾ اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ
لَمَعْزُوْلُوْنَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُوْنَ مِنَ الْمُعَذَّبِيْنَ
﴿٢١٣﴾ وَاَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْاَقْرَبِيْنَ ﴿٢١٤﴾ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢١٥﴾ فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ
﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِيْ يَرٰىكَ حِيْنَ تَقُوْمُ ﴿٢١٨﴾
وَتَقَلُّبَكَ فِي السّٰجِدِيْنَ ﴿٢١٩﴾ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ
عَلٰى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيٰطِيْنُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلٰى كُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيْمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُّلْقُوْنَ
السَّمْعَ وَاَكْثَرُهُمْ كٰذِبُوْنَ ﴿٢٢٣﴾ وَالشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوٗنَ ﴿٢٢٤﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ فِيْ كُلِّ وَادٍ يَّهِيْمُوْنَ ﴿٢٢٥﴾ وَاَنَّهُمْ يَقُوْلُوْنَ مَا لَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٢٢٦﴾
اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَذَكَرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا وَّانْتَصَرُوْا
مِنْۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوْا ۭ وَسَيَعْلَمُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اَيَّ مُنْقَلَبٍ يَّنْقَلِبُوْنَ ﴿٢٢٧﴾

سُوْرَةُ النَّمْلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ ثَلَاثٌ وَّتِسْعُوْنَ اٰيَةً

222. Onlar, her bir iftiracı günahkâr üstüne inerler.

223. Onlar (ise şeytanların söylediklerine) kulak verirler ve onların çoğu yalancıdırlar.

224. (İman etmeyen) Şairlere ise azgınlar tabi olurlar.

225. Görmez misin ki onlar her vadide şaşkın şaşkın dolaşırlar.

226. Ve yapmayacakları şeyleri söylerler.

227. Ancak iman edip sâlih ameller işleyenler, Allah'ı çokça zikredenler ve zulme uğradıktan sonra (Allah tarafından) yardım görenler başka. Zulmedenler hangi dönüşe (hangi âkıbete) döndürüleceklerini yakında bilecekler.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طٰسٓ ۚ تِلْكَ اٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ۙ ۝١ هُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ۝٢
الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ ۝٣ اِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ
يَعْمَهُونَ ۝٤ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُٓوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ
الْاَخْسَرُونَ ۝٥ وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۝٦
اِذْ قَالَ مُوسٰى لِاَهْلِهٖٓ اِنِّٓى اٰنَسْتُ نَارًا ۖ سَاٰتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ
اٰتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۝٧ فَلَمَّا جَٓاءَهَا نُودِىَ اَنْ
بُورِكَ مَنْ فِى النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ۖ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٨
يَا مُوسٰٓى اِنَّهٗٓ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۙ ۝٩ وَاَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَلَمَّا
رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَلّٰى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ۖ يَا مُوسٰى لَا تَخَفْ اِنِّى
لَا يَخَافُ لَدَىَّ الْمُرْسَلُونَ ۝١٠ اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُٓوءٍ
فَاِنِّى غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝١١ وَاَدْخِلْ يَدَكَ فِى جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ
مِنْ غَيْرِ سُٓوءٍ فِى تِسْعِ اٰيَاتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهٖ ۚ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
فَاسِقِينَ ۝١٢ فَلَمَّا جَٓاءَتْهُمْ اٰيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝١٣

27- Neml SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 93 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Tâ. Sîn. Bunlar Kur'ân'ın ve apaçık bir kitabın (Levh-i Mahfuz'un) âyetleridir.

2. Mü'minler için bir hidâyet ve bir müjdedir.

3. (Mü'minler) O kimselerdir ki namazı ikâme ed(erek her anda Allah'ın huzurunda durmaya çalış)ırlar, zekâtı ver(erek nefislerinin cimriliğini temizl)erler ve onlar âhirete kesinkes (görüyormuşçasına) inanırlar.

4. Muhakkak ki Biz, âhirete iman etmeyenlerin amellerini kendilerine süslü gösterdik, bu yüzden onlar (dünyada) bocalayıp dururlar.

5. İşte onlar öyle kimselerdir ki azabın en kötüsü onlarındır ve âhirette en çok hüsrana uğrayacak olanlar da onlardır.

6. (Resulüm!) Muhakkak ki bu Kur'ân Hakîm, Alîm (her işinde hikmet ve hayır olan, her şeyi ve herkesi bilen Allah) tarafından sana ilka edil(ip gönlüne indiril)mektedir.

7. Hani (bir zamanlar), Mûsâ (Medyen'den Mısır'a dönerken) ailesine, "gerçekten ben bir ateş gördüm. (Gidip) Size oradan (yol hakkında) bir haber getireceğim yahut ısınırsınız diye bir kor ateş getireceğim" demişti.

8. Oraya geldiğinde (kendisine) şöyle nidâ edildi: "Bu ateş (gibi görünen Allah'ın nûrunun tecellisin)in içinde olanlar ve çevresindekiler mübarek kılınmıştır! Âlemlerin Rabbi olan Allah Subhân'dır (her türlü noksanlıktan münezzehtir)."

9. "Ey Mûsâ! Muhakkak ki Ben Azîz, Hakîm (bütün şeref ve kudretin sahibi olan ve her işinde hikmet ve hayır) olan Allah'ım!"

10. "Asanı at!" Ne zaman ki (Mûsâ asasını atıp) onu (kocaman) bir yılan gibi hareket eder görünce dönüp arkasına bakmadan kaçtı. (Allah buyurdu ki) "Ey Mûsâ! Korkma; çünkü Benim huzurumda resuller korkmaz."

11. "Ancak zulmeden kimse başka, (o da) sonra işlediği kötülük yerine güzellik yaparsa (bilsin ki) şüphesiz Ben Ğafûr (ve) Rahîm'im (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edenim)."

12. "Elini koynuna sok da Firavun'a ve onun kavmine (gönderilen) dokuz mucizeden biri olarak kusursuz, bembeyaz (nûr saçan bir el olarak) çıksın; çünkü onlar fâsık bir kavim oldular."

13. Nitekim mucizelerimiz onlara açıkça görünen bir şekilde gelince "bu, apaçık bir sihirdir" dediler.

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَآ اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝١٤ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ عِلْمًا ۚ
وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى فَضَّلَنَا عَلٰى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ
۝١٥ وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوٗدَ وَقَالَ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ
الطَّيْرِ وَاُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَىْءٍ ۖ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ۝١٦
وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ ۝١٧ حَتّٰٓى اِذَآ اَتَوْا عَلٰى وَادِ النَّمْلِ ۙ قَالَتْ نَمْلَةٌ يٰٓاَيُّهَا
النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ ۚ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ وَجُنُودُهٗ ۙ
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝١٨ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ
اَوْزِعْنِٓى اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِٓى اَنْعَمْتَ عَلَىَّ وَعَلٰى وَالِدَىَّ
وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَدْخِلْنِى بِرَحْمَتِكَ فِى عِبَادِكَ
الصّٰلِحِينَ ۝١٩ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِىَ لَآ اَرَى الْهُدْهُدَ ۖ اَمْ
كَانَ مِنَ الْغَآئِبِينَ ۝٢٠ لَاُعَذِّبَنَّهٗ عَذَابًا شَدِيدًا اَوْ لَاَاْذْبَحَنَّهٗٓ
اَوْ لَيَاْتِيَنِّى بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝٢١ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
اَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍ بِنَبَاٍ يَقِينٍ ۝٢٢

14. Kendileri bunlara (bu mucizelerimize) ikna oldukları hâlde zulüm ve kibirlerinden ötürü onları inkâr ettiler; ama bak, o fesatçıların âkıbeti nasıl oldu!

15. (Resulüm!) Andolsun ki Biz Dâvûd'a ve Süleymân'a ilim verdik de onlar, "bizi, mü'min kullarının birçoğundan faziletli kılan Allah'a hamd olsun" dediler.

16. Süleymân, Dâvûd'a vâris oldu ve dedi ki: "Ey insanlar! Bize kuşların dili öğretildi ve bize her şeyden (nasip) verildi. Doğrusu bu apaçık bir lütuftur."

17. (Hani bir zamanlar) Süleymân'ın cinlerden, insanlardan ve kuşlardan (meydana gelen) orduları toplandı. Onların hepsi düzenli olarak sevk ediliyordu.

18. Nihayet karınca vadisine geldikleri zaman (kraliçe) karınca, "ey karıncalar! Yuvalarınıza girin, Süleymân ve ordusu farkında olmadan sizi ezmesin" dedi.

19. (Süleymân) Onun (bu) sözünden dolayı tebessüm ederek güldü ve dedi ki: "Rabbim! Beni; bana ve ana babama verdiğin nimetlere şükretmeye ve razı olacağın sâlih ameller işlemeye sevk et ve beni rahmetinle sâlih kullarının arasına kat!"

20. (Bir gün Süleymân) Kuşları gözden geçirdi ve şöyle dedi: "Hüdhüd'ü niçin göremiyorum, yoksa kayıplara mı karıştı?"

21. "Ya bana (mazeretini gösteren) apaçık bir delil getirecek ya da onu şiddetli bir azapla cezalandıracağım yahut onu keseceğim!"

22. Çok geçmeden (Hüdhüd) geldi ve (Süleymân'a) dedi ki: "Ben, senin bilmediğin bir şeyi öğrendim. Sebe (şehrin)den sana, doğru (ve önemli) bir haber getirdim."

اِنِّی وَجَدْتُ امْرَاَةً تَمْلِكُهُمْ وَاُوْتِیَتْ مِنْ كُلِّ شَیْءٍ وَّلَهَا عَرْشٌ
عَظِیمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُّهَا وَقَوْمَهَا یَسْجُدُوْنَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
وَزَیَّنَ لَهُمُ الشَّیْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِیْلِ فَهُمْ
لَا یَهْتَدُوْنَ ﴿٢٤﴾ اَلَّا یَسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِیْ یُخْرِجُ الْخَبْءَ فِی السَّمٰوٰتِ سجده
وَالْاَرْضِ وَیَعْلَمُ مَا تُخْفُوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ﴿٢٥﴾ اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ اَصَدَقْتَ اَمْ كُنْتَ
مِنَ الْكٰذِبِیْنَ ﴿٢٧﴾ اِذْهَبْ بِّكِتٰبِیْ هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَیْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ
فَانْظُرْ مَاذَا یَرْجِعُوْنَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ یٰۤاَیُّهَا الْمَلَؤُا اِنِّیْۤ اُلْقِیَ
اِلَیَّ كِتٰبٌ كَرِیْمٌ ﴿٢٩﴾ اِنَّهٗ مِنْ سُلَیْمٰنَ وَاِنَّهٗ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ
الرَّحِیْمِ ﴿٣٠﴾ اَلَّا تَعْلُوْا عَلَیَّ وَاْتُوْنِیْ مُسْلِمِیْنَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ یٰۤاَیُّهَا
الْمَلَؤُا اَفْتُوْنِیْ فِیْۤ اَمْرِیْ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰی تَشْهَدُوْنِ
﴿٣٢﴾ قَالُوْا نَحْنُ اُولُوْا قُوَّةٍ وَّاُولُوْا بَاْسٍ شَدِیْدٍ وَّالْاَمْرُ اِلَیْكِ
فَانْظُرِیْ مَاذَا تَاْمُرِیْنَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوْكَ اِذَا دَخَلُوْا قَرْیَةً
اَفْسَدُوْهَا وَجَعَلُوْۤا اَعِزَّةَ اَهْلِهَاۤ اَذِلَّةً وَكَذٰلِكَ یَفْعَلُوْنَ ﴿٣٤﴾
وَاِنِّیْ مُرْسِلَةٌ اِلَیْهِمْ بِهَدِیَّةٍ فَنٰظِرَةٌ بِمَ یَرْجِعُ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٣٥﴾

23. "Gerçekten ben o (Sebeli)lere hükümdarlık eden, kendisine her şeyden (nasip) verilmiş ve büyük bir tahtı olan bir kadınla karşılaştım."

24. "Onu ve kavmini, **Allah**'ı bırakıp Güneş'e secde ediyor (bir vaziyette) buldum. şeytan onlara amellerini süslemiş ve onları (hak) yoldan alıkoymuş, bu yüzden onlar hidâyeti de bulamıyorlar."

25. "(şeytan böyle yapmıştı ki) Göklerde ve yerde saklı olanı (açığa) çıkaran, gizlediğinizi ve açıkladığınızı bilen **Allah**'a secde etmesinler."

26. "(Hâlbuki) Azîm Arş'ın **Rabb**i olan **Allah**'tan başka **İlâh** yoktur."

27. (Süleymân Hüdhüd'e) Dedi ki: "Doğru mu söyledin, yoksa yalancılardan mısın, bakacağız."

28. "Şu mektubumu götür ve onlara at sonra onlardan (biraz öteye) çekil de ne sonuca varacaklarına bak!"

29. (Süleymân'ın mektubunu alan Sebe melikesi, meclisini topladı ve) "Ey ileri gelenler! Gerçekten bana çok kerim (önemli) bir mektup bırakıldı" dedi.

30. "Mektup Süleymân'dandır ve o, **Rahmân** (ve) **Rahîm** olan **Allah**'ın adıyla (başlamakta)dır."

31. "(İçinde) Bana baş kaldırmayın ve teslimiyet göstererek bana gelin, diye (yazmaktadır)."

32. (Devamında Melike) Dedi ki: "Ey ileri gelenler! Bu işimde bana bir fikir verin. (Bilirsiniz) Siz yanımda bulunmadıkça (size danışmadan) hiçbir işi kestirip atmam."

33. (Onlar) Dediler ki: "Biz (güçlü) kuvvetli kimseleriz, zorlu savaş erbabıyız. Emir ise senindir, artık bak, ne emredersen (biz onu yaparız)."

34. (Melike) Dedi ki: "Şüphesiz hükümdarlar bir memlekete girdikleri zaman orayı harab ederler ve halkının şerefli kimselerini zelil kılarlar, işte böyle yaparlar."

35. "(Bu nedenle şimdi) Ben onlara bir hediye gönderip elçilerin ne (gibi bir sonuç) ile döneceklerine bakacağım."

فَلَمَّا جَآءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَآ اٰتٰىنِۦَ اللّٰهُ خَيْرٌ
مِّمَّآ اٰتٰىكُمْ ۚ بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ
بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَآ اَذِلَّةً وَّهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾
قَالَ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ يَاْتِينِى بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَّاْتُونِى مُسْلِمِينَ
﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ اَنَا اٰتِيكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ ۚ
وَاِنِّى عَلَيْهِ لَقَوِىٌّ اَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِى عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ
اَنَا اٰتِيكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ ۭ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ
هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّى ۖ لِيَبْلُوَنِىٓ ءَاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُ ۭ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا
يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبِّى غَنِىٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا
عَرْشَهَا نَنْظُرْ اَتَهْتَدِٓى اَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَآءَتْ
قِيلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِ ۭ قَالَتْ كَاَنَّهٗ هُوَ ۚ وَاُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا
مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَّعْبُدُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۭ اِنَّهَا كَانَتْ
مِنْ قَوْمٍ كٰفِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِى الصَّرْحَ ۚ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَّكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا ۭ قَالَ اِنَّهٗ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيرَ ۭ قَالَتْ رَبِّ
اِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٤٤﴾

36. (Elçiler, hediyelerle) Süleymân'a gelince (Süleymân elçilerin sözcüsüne şöyle) dedi: "Siz bana mal ile yardım mı ediyorsunuz? Hâlbuki **Allah**'ın bana verdiği (nimetler) size verdiğinden daha hayırlıdır. Bilakis hediyenizle (ben değil) siz sevinirsiniz."

37. "(Ey elçi!) Onlara dön, iyi bilsinler ki (eğer bize teslim olmazlarsa) kendilerine asla karşı koyamayacakları ordularla gelir, onları mutlaka zelil ve küçük düşmüş kimseler olarak oradan çıkarırız!"

38. (Sonra Süleymân vezirlerine) Dedi ki: "Ey ileri gelenler! Onlar teslimiyet gösterip bana gelmeden önce hanginiz o melikenin tahtını bana getirebilir?"

39. Cinlerden bir ifrit, "sen makamından kalkmadan önce ben onu sana getiririm. Gerçekten ben bu konuda güvenilir bir güce sahibim" dedi.

40. Kitaptan (**Allah** tarafından verilmiş) bir ilmi olan kimse ise "gözünü açıp kapamadan ben onu sana getiririm" dedi. (Süleymân) Onu (melikenin tahtını) yanında yerleşmiş olarak görünce dedi ki: "Bu, **Rabb**imin lütfundandır. Şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü yapacağım diye beni imtihan etmesidir. Kim şükrederse ancak kendisi için şükretmiş olur, kim de nankörlük ederse şüphesiz ki **Rabb**im **Ğaniyy**'dir, **Kerîm**'dir (zengin, her şeyin kendisine muhtaç olduğu ve bütün ikramları yapan tek zattır)."

41. (Süleymân devamında) Dedi ki: "Onun tahtını tanınmaz bir hâle getirin, bakalım (tanımaya) muvaffak olacak mı, yoksa muvaffak olamayanlardan mı olacak?"

42. Nihayet (melike) gelince (ona), "senin tahtın da böyle mi?" denildi. (O da) "Sanki bu, o! Zaten bize daha önceden (senin **Allah** tarafından gönderilmiş bir resul olduğuna dair) bilgi verilmişti ve biz de (sana) teslim olmuştuk" dedi.

43. Onu **Allah**'tan başka taptığı şeyler (o zamana kadar iman etmekten) alıkoymuştu; çünkü kendisi kâfir bir kavimdendi.

44. Ona, "köşke gir!" denildi. (Melike) Onu(n zeminini) görünce derin bir su sandı ve bacaklarını sıvadı. (Süleymân) "Doğrusu bu, billurdan (yapılmış) şeffaf bir köşktür" dedi. (Melike) Dedi ki: "**Rabb**im! Ben gerçekten kendime zulmetmişim. Şimdi Süleymân'la beraber âlemlerin **Rabb**i olan **Allah**'a teslim oldum."

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًا اَنِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ فَاِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ
تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ ۚ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ
اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ
مَعَكَ ۭ قَالَ طٰٓئِرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ
﴿٤٧﴾ وَكَانَ فِى الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِى الْاَرْضِ
وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَاَهْلَهُ ثُمَّ
لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ اَهْلِهِ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ
﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
﴿٥٠﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ ۙ اَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ
وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا ۭ
اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَاَنْجَيْنَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُونَ
الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الرِّجَالَ
شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاۗءِ ۭ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

45. Andolsun ki Biz Semûd (kavmin)e de kardeşleri Sâlih'i "**Allah**'a âbd ol(up kulluk ed)in" diye (nasihat etmesi için) gönderdik. Fakat onlar birbiriyle çekişen iki fırka oluverdiler.

46. (Sâlih) Dedi ki: Ey kavmim! "Niçin güzellikten önce kötülüğü aceleyle istiyorsunuz, **Allah**'tan mağfiret dileseniz olmaz mı? Umulur ki size rahmet edilir."

47. (Onlar şöyle) Dediler: "Biz, sen ve beraberindekiler yüzünden uğursuzluğa uğradık." (Sâlih) "Sizin uğursuzluğunuz(un sebebi) **Allah** katındadır (O takdir etmiştir). Aslında siz imtihana çekilen bir kavimsiniz" dedi.

48. (O) Şehirde dokuz kişi(lik bir çete) vardı ki bunlar yeryüzünde fesad çıkarıyorlar ve (insanları) ıslah etmiyorlardı.

49. (Bunlar) **Allah**'a yemin ederek (birbirlerine) şöyle dediler: "Gece ona ve ailesine baskın yapalım (hepsini öldürelim) sonra da velisine (akrabalarına), 'biz (Sâlih'in) ailesinin yok edilişine şahid olmadık ve kesinlikle biz doğru söyleyenleriz' diyelim."

50. Onlar (böyle) bir hileyle tuzak kurdular. Biz de onlar farkında olmadan (onların hilesini altüst edecek) bir hileyle tuzak kurduk.

51. İşte bak, o tuzak kuranların âkıbeti nasıl oldu; şüphesiz Biz onları da kavimlerini de topyekûn yok ettik.

52. İşte onların, zulümleri yüzünden çökmüş (ve harabeye dönmüş) evleri! Muhakkak ki bunda, bilen (ve bilmek isteyen her) bir kavim için (apaçık) bir âyet vardır.

53. Biz, iman edip (**Allah**'a karşı gelmekten) sakınanları ise (dünyada ve âhirette helâk olmaktan) kurtardık.

54. Lût'u da (resul olarak kavmine gönderdik). Hani o, kavmine şöyle demişti: "Siz göz göre göre (hâlâ) o hayâsızlığı mı yapıyorsunuz?"

55. "Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Hakikaten siz cahil bir kavimsiniz."

56. Kavminin cevabı, "(Lût'u ve) Lût'un ailesini memleketinizden çıkarın; çünkü onlar çok temiz insanlarmış!" demelerinden başka bir şey olmadı.

57. Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık. Yalnız karısı müstesna! Onun geride (azaba uğrayanlarla beraber) kalmasını takdir ettik.

58. Biz onların üzerlerine bir (azap) yağmur(u) yağdırdık. Uyarılanların (fakat yola gelmeyenlerin) yağmuru ne kötüdür!

59. (Resulüm!) De ki: "Hamd olsun **Allah**'a, selam olsun seçkin kıldığı kullarına. (Şimdi söyleyin) **Allah** mı hayırlı, yoksa (müşriklerin) O'na şirk koştukları (putlar) mı?"

60. (O putlar mı hayırlı) Yoksa gökleri ve yeri yaratan, gökten size bir su indiren mi? Böylece Biz onun ile sizin bir ağacını bile bitiremeyeceğiniz güzel (göz alıcı ve iç açıcı) olan (nice) bahçeler yetiştirdik. **Allah** ile beraber (başka) bir ilâh mı var? Hayır! Onlar (**Allah**'tan başka bir ilâh edinmekle **Allah**'a ve kendilerine karşı) adaletsiz davranan bir kavimdir!

61. (O putlar mı hayırlı) Yoksa yeryüzünü yerleşmeye elverişli kılan, arasında nehirler meydana getiren, ona sabit dağlar yerleştiren ve iki deniz arasına (aşılmaz) bir engel koyan mı? **Allah** ile beraber (başka) bir ilâh mı var? Doğrusu onların çoğu (hakkı) bilmezler!

62. (O putlar mı hayırlı) Yoksa darda kalmışa dua ettiği zaman icabet eden ve (başına gelen) kötülüğü gideren, sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? **Allah** ile beraber (başka) bir ilâh mı var! Ne kadar da az düşünü(p ibret alı)yorsunuz!

63. (O putlar mı hayırlı) Yoksa karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren, rüzgârları rahmetinin önünde bir müjde olarak gönderen mi? **Allah** ile beraber (başka) bir ilâh mı var! **Allah**, onların şirk koştuklarından yücedir.

أَمَّنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَآءِ
وَالْأَرْضِ ۗ ءَإِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ ۚ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿٦٤﴾ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللّٰهُ ۚ
وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ ۖ بَلْ
هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا ۖ بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاؤُنَا أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا
نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْ
سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾
وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسٰى
أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو
فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَآئِبَةٍ
فِي السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ هٰذَا الْقُرْآنَ
يَقُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَآئِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

64. (O putlar mı hayırlı) Yoksa (ilk olarak) yaratmaya başlayan, sonra (o yaratmayı tekrar edip) iade eden ve sizi hem gökten hem yerden rızıklandıran mı? **Allah** ile beraber (başka) bir ilâh mı var! (Resulüm!) De ki: "Eğer siz doğru söylüyorsanız (haydi) delilinizi getirin!"

65. De ki: "Göklerde ve yerde **Allah**'tan başka kimse gaybı bilmez, onlar ne zaman diriltileceklerini de bilmezler."

66. Doğrusu, onların âhiret hakkındaki bilgileri (resullerimiz aracılığıyla onlara) ard arda gelmiştir. Fakat onlar (hâlâ) ondan şüphe içindedirler. Daha doğrusu onlar âhirete karşı kördürler.

67. Kâfirler dediler ki: "Biz ve ataları-mız toprak olduktan sonra gerçekten (kabirlerimizden diriltilip) çıkarılacak mıyız?"

68. "Andolsun ki bu vaad (edilen tehdit) bize yapıldığı gibi daha önce atalarımıza da yapılmıştı. Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir."

69. (Resulüm, sen onlara) De ki: "Yeryüzünde dolaşın da mücrimlerin âkıbetinin nasıl olduğuna (bir) bakın!"

70. Ve sen onlardan dolayı mahzun olma, tuzaklarından dolayı da sıkıntı duyma!

71. Onlar (bir de) "eğer doğru söyleyenlerden iseniz (söyleyin bakalım) bu vaad (ettiğiniz azap) ne zaman (gerçekleşecek)?" derler.

72. De ki: "Aceleyle gelmesini istediğiniz şeyin (azabın) bir kısmı belki de sizin peşinize çoktan takılmıştır."

73. (Resulüm!) Muhakkak ki senin **Rabb**in, insanlara karşı lütuf sahibidir; fakat onların çoğu şükretmezler.

74. Şüphesiz senin **Rabb**in onların göğüslerinde gizlediklerini de açığa vurduklarını da elbette çok iyi bilir.

75. Gökte ve yerde gizli hiçbir şey yoktur ki apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) bulunmasın.

76. Muhakkak ki bu Kur'ân, İsrâîloğulları'na hakkında ihtilafa düştükleri şeylerin çoğunu anlatmaktadır.

وَاِنَّهٗ لَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٧﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِىْ بَيْنَهُمْ
بِحُكْمِهٖ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ۚ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۖ اِنَّكَ
عَلَى الْحَقِّ الْمُبِيْنِ ﴿٧٩﴾ اِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ
الدُّعَآءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿٨٠﴾ وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِى الْعُمْىِ
عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ۭ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿٨١﴾
وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ اَخْرَجْنَا لَهُمْ دَآبَّةً مِّنَ الْاَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ ۙ
اَنَّ النَّاسَ كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا لَا يُوْقِنُوْنَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ
اُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُّكَذِّبُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿٨٣﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْ
قَالَ اَكَذَّبْتُمْ بِاٰيٰتِىْ وَلَمْ تُحِيْطُوْا بِهَا عِلْمًا اَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ
﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوْا فَهُمْ لَا يَنْطِقُوْنَ ﴿٨٥﴾ اَلَمْ يَرَوْا
اَنَّا جَعَلْنَا الَّيْلَ لِيَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۭ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ
لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّوْرِ فَفَزِعَ مَنْ
فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ۭ وَكُلٌّ اَتَوْهُ دٰخِرِيْنَ
﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَّهِىَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۭ
صُنْعَ اللّٰهِ الَّذِىْٓ اَتْقَنَ كُلَّ شَىْءٍ ۭ اِنَّهٗ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٨٨﴾

77. Ve bu Kur'ân, mü'minler için elbette bir hidâyet ve bir rahmettir.

78. Şüphesiz ki **Rabb**in onlar arasında hükmünü verecektir. Çünkü O, **Azîz**'dir, **Alîm**'dir (bütün şerefin ve kudretin kendisine ait olduğu, her şeyi ve herkesi bilen tek zattır).

79. O hâlde sen **Allah**'a tevekkül et; çünkü sen, apaçık hak (ve hakikat) üzeresin.

80. Elbette sen ölülere işittiremezsin, arkalarını dönüp giderlerken sağırlara da (hakka olan bu) daveti duyuramazsın.

81. Sen (manevi olarak) kör olanları dalâletlerinden (vazgeçirip) hidâyete de erdiremezsin, sen ancak âyetlerimize iman edip ona teslim olanlara (âyetlerimizi) duyurabilirsin.

82. Biz (kıyamet günü gelip çattığı ve) o söz başlarına geldiği zaman onlara yerden bir dâbbe (hareketli bir canlı) çıkarırız da o, gerçekten insanların âyetlerimize kesin olarak (iman etmediklerini) söyler.

83. O gün, her ümmet içinden âyetlerimizi yalan sayanlardan bir cemaati toplarız da onlar (hesap yerine) sevk edilirler.

84. Nihayet, (hesap yerine) geldikleri zaman (**Allah** onlara) buyurur: "Siz benim âyetlerimin ne olduğunu kavramadan yalan saydınız öyle mi, değilse yaptığınız neydi?"

85. (O gün **Allah**'ın âyetlerini yalanlayıp kendilerine) Zulmetmelerinden dolayı o (azap) söz(ü) (onların) başlarına gelmiştir, artık onlar konuşamazlar.

86. Onlar görmediler mi, Biz istirahat etsinler diye geceyi (karanlık) ve (çalışsınlar diye) gündüzü de aydınlık kıldık? Muhakkak ki bunda iman eden bir kavim için âyetler vardır.

87. Sûr'a üfürüldüğü o gün **Allah**'ın diledikleri müstesna, göklerde ve yerde bulunanlar korkuya (ve dehşete) kapılır. Hepsi de boyunları bükük olarak O'na gelirler.

88. Sen dağları görürsün de onları sabit sanırsın. Oysa onlar bulutların hareket etmesi gibi geçip gider. (Bu) Her şeyi sapasağlam yapan **Allah**'ın sanatıdır. Şüphesiz ki O, (tüm) yaptıklarınızdan haberdardır.

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَّوْمَئِذٍ اٰمِنُوْنَ ۝٨٩ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوْهُهُمْ فِى النَّارِ ۗ هَلْ تُجْزَوْنَ ۝٩٠ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٩١ اِنَّمَآ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ هٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِىْ حَرَّمَهَا وَلَهٗ كُلُّ شَىْءٍ ۖ وَّاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ۙ ۝٩٢ وَاَنْ اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِىْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ ۝٩٣ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ فَتَعْرِفُوْنَهَا ۗ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۝٩٤

سُوْرَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَثَمَانُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

طٰسٓمٓ ۝١ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۝٢ نَتْلُوْا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَاِ مُوْسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝٣ اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِى الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا يَّسْتَضْعِفُ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَآءَهُمْ وَيَسْتَحْىٖ نِسَآءَهُمْ ۗ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ۝٤ وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا فِى الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَّنَجْعَلَهُمُ الْوٰرِثِيْنَ ۙ ۝٥

89. Kim (o gün **Allah**'ın huzuruna) güzellikle gelirse ona daha hayırlısı vardır ve o gün onlar korkudan da emin kılınan kimselerdir.

90. Kim de (o gün) kötülükle gelirse yüzüstü ateşe atılanlardan olacaktır. (Onlara) "Ancak yaptıklarınızın karşılığını görmektesiniz" (denir).

91. (Resulüm! De ki) "Ben ancak (**Allah**'ın) mukaddes kıldığı bu şehrin (Mekke'nin) **Rabb**ine kulluk etmekle emrolundum ve her şey O'na aittir. Bana da Müslümanlardan olmam emredildi."

92. "Ve bana Kur'ân'ı tilavet etmem (okuyup yaşamam ve okutup yaşatmam emredildi)." Artık kim hidâyete ererse ancak kendisi için hidâyete ermiş olur, kim de dalâlete düşerse ona da de ki: "Ben ancak uyarıcılardanım."

93. Ve (yine) de ki: "Hamd, **Allah**'a mahsustur. O, size âyetlerini gösterecek ve siz de onlara arif olacaksınız (onları iyice idrak edip kıyamet günü bir mazeretiniz kalmayacak)." Ve senin **Rabb**in, yaptıklarınızdan gâfil değildir.

28- Kasas SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 88 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Tâ. Sîn. Mîm.

2. Bunlar, apaçık Kitâb'ın âyetleridir.

3. (Resulüm!) İman eden bir kavim için Mûsâ ile Firavun'un haberlerinden (bir kısmını) sana gerçek şekliyle anlatacağız.

4. Gerçekten Firavun, yeryüzünde büyüklük taslamıştı ve halkını çeşitli zümrelere bölmüştü. Onlardan bir zümreyi (İsrâîloğulları'nı zayıf bularak) eziyordu, onların (yeni doğan) oğullarını boğazlıyor, kadınlarını (yani kızlarını) ise sağ bırakıyordu; çünkü o bozgunculardandı.

5. Biz ise orada zayıf düşürülenlere (İsrâîloğulları'na) lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve onları (oraya) vâris kılmak istiyorduk.

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِى الْاَرْضِ وَنُرِىَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ۝٦ وَاَوْحَيْنَآ
اِلٰٓى اُمِّ مُوسٰٓى اَنْ اَرْضِعِيهِ ۚ فَاِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَاَلْقِيهِ فِى الْيَمِّ
وَلَا تَخَافِى وَلَا تَحْزَنِى ۚ اِنَّا رَآدُّوهُ اِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ
مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝٧ فَالْتَقَطَهٗٓ اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا
وَحَزَنًا ۗ اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِـِٔينَ
۝٨ وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِى وَلَكَ ۖ لَا تَقْتُلُوهُ ۖ
عَسٰٓى اَنْ يَنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝٩
وَاَصْبَحَ فُؤَادُ اُمِّ مُوسٰى فَارِغًا ۖ اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِى بِهٖ لَوْلَآ
اَنْ رَبَطْنَا عَلٰى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝١٠ وَقَالَتْ
لِاُخْتِهٖ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ بِهٖ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۙ ۝١١
وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ اَدُلُّكُمْ
عَلٰٓى اَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهٗ لَكُمْ وَهُمْ لَهٗ نَاصِحُونَ ۝١٢
فَرَدَدْنَاهُ اِلٰٓى اُمِّهٖ كَىْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ
اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝١٣

6. Ve orada onlara imkân sağlayalım (oraya onları hâkim kılalım), Firavun ile Hâmân'a ve ordularına da korktukları şeyi (İsrâîloğulları'nın onlara galip gelmesini) gösterelim (istiyorduk).

7. Biz (bunları gerçekleştirmek için) Mûsâ'nın annesine, "onu emzir, onun başına bir şey geleceğinden endişelendiğinde ise onu denize (Nil'e) bırak, korkma ve üzülme; çünkü Biz onu sana geri vereceğiz ve onu resullerden yapacağız" diye vahyettik.

8. Nihayet (annesi Mûsâ'yı Nil'e bırakınca) Firavun ailesi (bilmeden) kendileri için bir düşman ve üzüntü olacak o çocuğu (bulup) aldı. Şüphesiz Firavun ile Hâmân ve askerleri (bunu yaparak kendileri için) hata yapıyorlardı.

9. Firavun'un karısı (sepetin içinde erkek bir çocuk bulunca kocasına) "(bu) benim ve senin için göz aydınlığıdır! Onu öldürmeyin, belki bize faydası dokunur ya da onu evlat ediniriz" dedi. Hâlbuki onlar (bu çocuğun onlara neden verildiğinin) şuurunda değillerdi.

10. Mûsâ'nın annesi, gönlünde (ayrılık acısından dolayı büyük) bir boşlukla sabahladı. Eğer Biz, (vaadimize) inananlardan olması için onun kalbini pekiştirmemiş olsaydık, neredeyse onu(n kendi çocuğu olduğunu) açığa vuracaktı.

11. (Annesi Mûsâ'nın) Kız kardeşine, "onu (gizlice) takip et!" dedi. O da onlar farkına varmadan uzaktan kardeşini gözetledi.

12. Biz, daha önce ona (Mûsâ'ya) süt analarını(n sütünü emmeyi) men etmiştik (de onlar onu emzirebilecek birini arıyorlardı). Bunun üzerine (Mûsâ'nın kız kardeşi), "size, onun bakımını sizin adınıza üstlenecek hem de ona nasihat edecek bir aile göstereyim mi?" dedi.

13. Böylelikle Biz onu (Mûsâ'yı), annesine gözü aydın olsun, üzülmesin ve **Allah**'ın vaadinin hak olduğunu bilsin diye geri verdik; fakat onların çoğu (bunu) bilmezler.

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَاسْتَوٰٓى اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى
الْمُحْسِنِيْنَ ۝١٤ وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلٰى حِيْنِ غَفْلَةٍ مِّنْ اَهْلِهَا فَوَجَدَ
فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلٰنِ ۗ هٰذَا مِنْ شِيْعَتِهٖ وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهٖ ۚ فَاسْتَغَاثَهُ
الَّذِىْ مِنْ شِيْعَتِهٖ عَلَى الَّذِىْ مِنْ عَدُوِّهٖ ۙ فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى فَقَضٰى
عَلَيْهِ ۗ قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِيْنٌ ۝١٥ قَالَ
رَبِّ اِنِّىْ ظَلَمْتُ نَفْسِىْ فَاغْفِرْ لِىْ فَغَفَرَ لَهٗ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ
الرَّحِيْمُ ۝١٦ قَالَ رَبِّ بِمَآ اَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ اَكُوْنَ ظَهِيْرًا
لِّلْمُجْرِمِيْنَ ۝١٧ فَاَصْبَحَ فِى الْمَدِيْنَةِ خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِى
اسْتَنْصَرَهٗ بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهٗ ؕ قَالَ لَهٗ مُوْسٰٓى اِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُّبِيْنٌ
۝١٨ فَلَمَّآ اَنْ اَرَادَ اَنْ يَّبْطِشَ بِالَّذِىْ هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا ۙ قَالَ يٰمُوْسٰٓى
اَتُرِيْدُ اَنْ تَقْتُلَنِىْ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْاَمْسِ ۚ اِنْ تُرِيْدُ اِلَّآ
اَنْ تَكُوْنَ جَبَّارًا فِى الْاَرْضِ وَمَا تُرِيْدُ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْمُصْلِحِيْنَ
۝١٩ وَجَآءَ رَجُلٌ مِّنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ يَسْعٰى ۙ قَالَ يٰمُوْسٰٓى اِنَّ الْمَلَاَ
يَاْتَمِرُوْنَ بِكَ لِيَقْتُلُوْكَ فَاخْرُجْ اِنِّىْ لَكَ مِنَ النّٰصِحِيْنَ ۝٢٠
فَخَرَجَ مِنْهَا خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ ۗ قَالَ رَبِّ نَجِّنِىْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۚ ۝٢١

adam dedi ki: "Ey Mûsâ! Dün birini öldürdüğün gibi (şimdi de) beni mi öldürmek istiyorsun? Demek ki sen yeryüzünde bir zorba olmak istiyorsun da ıslah edicilerden olmak istemiyorsun!" (Bunun üzerine Mûsâ o adamı bıraktı.)

20. (Bu olayların duyulmasından sonra) Şehrin öbür ucundan bir adam koşarak geldi ve "ey Mûsâ! Doğrusu (şehrin) ileri gelenler(i) seni öldürmek için hakkında müzakere ediyorlar. Derhal (buradan) çık! Gerçekten ben sana nasihat edenlerdenim" dedi.

21. (Mûsâ) Korku içinde (etrafı) gözetleyerek oradan çıktı (ve) "**Rabb**im! Beni bu zalim kavimden kurtar" dedi.

14. Ne zaman ki (Mûsâ) güçlü çağına ulaşıp olgunlaşınca, Biz ona hikmet ve ilim verdik. İşte Biz, muhsinleri (güzellik yapıp güzel olanları) böyle mükâfatlandırırız.

15. Mûsâ, halkın habersiz olduğu bir sırada (kimse ortada yokken) şehre girdi. Orada, biri kendi kabilesinden (İsrâîloğulları'ndan), diğeri düşmanından (Mısırlı bir Kıpti) olan iki adamı birbiriyle öldüresiye dövüşürken buldu. Kendi kabilesinden olan, düşmanından olana karşı ondan yardım istedi. Mûsâ da ötekine bir yumruk vurup onun işini bitirdi (ölümüne sebep oldu). (Bunun üzerine çok pişman olup) "Bu, şeytanın işidir. Gerçekten o (insanları) dalâlete düşürücü, apaçık bir düşmandır" dedi.

16. (Mûsâ) "**Rabb**im! Şüphesiz ben kendi nefsime zulmettim. Beni mağfiret et" dedi. (**Allah** da) Onu mağfiret etti; çünkü O, **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

17. (Mûsâ) "**Rabb**im! Bana bahşettiğin nimetler hakkı için bir daha asla mücrimlere arka çıkmayacağım" dedi.

18. (Mûsâ) Şehirde korku içinde (etrafı) gözetleyerek sabahladı. (Sabah olunca) Bir de ne görsün, dün kendisinden yardım isteyen o kimse, (bugün başka biriyle dövüşüyor ve ona karşı) kendisinden (yine) yardım istiyor. (Bunun üzerine) Mûsâ ona dedi ki: "Gerçekten sen apaçık bir azgınsın!"

19. (Mûsâ, adamın dövüştüğü) İkisinin de düşmanı olan (İsrâîloğulları'ndan o azgın) adamı yakalamak isteyince o

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى رَبِّيٓ اَنْ يَّهْدِيَنِيْ
سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً
مِّنَ النَّاسِ يَسْقُوْنَ ۙ وَوَجَدَ مِنْ دُوْنِهِمُ امْرَاَتَيْنِ تَذُوْدٰنِ ۚ قَالَ
مَا خَطْبُكُمَا ۭ قَالَتَا لَا نَسْقِيْ حَتّٰى يُصْدِرَ الرِّعَآءُ ۭ وَاَبُوْنَا
شَيْخٌ كَبِيْرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰٓى اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ
اِنِّىْ لِمَآ اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيْرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَاۗءَتْهُ اِحْدٰىهُمَا
تَمْشِيْ عَلَى اسْتِحْيَاۗءٍ ۡ قَالَتْ اِنَّ اَبِيْ يَدْعُوْكَ لِيَجْزِيَكَ
اَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا ۭ فَلَمَّا جَاۗءَهٗ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ ۙ قَالَ
لَا تَخَفْ ڰ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ اِحْدٰىهُمَا
يٰٓاَبَتِ اسْتَاْجِرْهُ ۡ اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَاْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَمِيْنُ
﴿٢٦﴾ قَالَ اِنِّيْٓ اُرِيْدُ اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ
عَلٰٓى اَنْ تَاْجُرَنِيْ ثَمٰنِيَ حِجَجٍ ۚ فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرًا
فَمِنْ عِنْدِكَ ۚ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَيْكَ ۭ سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَاۗءَ اللّٰهُ
مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ ۭ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ
قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰي مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ﴿٢٨﴾

22. (Şehirden çıkıp) Medyen'e doğru yöneldiğinde, "umarım, **Rabb**im beni doğru (bir) yola yöneltir" dedi.

23. (Mûsâ) Medyen suyuna varınca, (suyun) başında (hayvanlarını) sulayan bir insan topluluğu buldu. Onların gerisinde de (hayvanları suya gitmesinler diye) engelleyen iki kadın buldu. Onlara, "(böyle yapmaktaki) maksadınız nedir?" dedi. Onlar, "çobanlar (hayvanlarını sulayıp) çekilinceye kadar biz (hayvanlarımızı) sulayamayız ve babamız da çok yaşlıdır (hayvanlarımızı sulayamaz)" dediler.

24. Bunun üzerine Mûsâ, onların yerine (hayvanlarını) sulayıverdi sonra gölgeye çekildi ve "**Rabb**im! Gerçekten ben, bana indireceğin her hayra muhtacım" dedi.

25. Derken, o iki (kadın)dan biri hayâlı bir şekilde yürüyerek ona geldi, "babam, bizim için (hayvanları) sulamanın karşılığını sana vermek üzere seni çağırıyor" dedi. (Mûsâ) Ona (Hz. Şuayb'a) gelip başından geçenleri anlatınca o, "korkma, o zalim kavimden kurtuldun" dedi.

26. (Şuayb'ın) İki (kızın)dan biri, "babacığım! Onu ücretle (çoban olarak) tut; çünkü ücretle (çoban olarak) tutacaklarının hayırlısı, güçlü ve güvenilir olanı (bu adam)dır" dedi.

27. (Şuayb) "Bana sekiz yıl ücretle çalışmana karşılık şu iki kızımdan birini sana nikâhlamak istiyorum. Eğer (bu süreyi) on (yıl)a tamamlarsan artık o sendendir, yoksa sana zahmet vermek istemem. İnşallah beni sâlihlerden bulacaksın" dedi.

28. (Mûsâ cevaben) Dedi ki: "Bu (sözleşme) seninle benim aramdadır. Bu iki süreden hangisini doldurursam doldurayım, bana düşmanlık olmasın. **Allah**, söylediklerimize **Vekîl**'dir."

فَلَمَّا قَضٰى مُوسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهٖٓ اٰنَسَ مِنْ جَانِبِ
الطُّوْرِ نَارًا ۚ قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْٓا اِنِّٓى اٰنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّٓى
اٰتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ
۲۹ فَلَمَّآ اَتٰىهَا نُوْدِىَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِى الْبُقْعَةِ
الْمُبٰرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يٰمُوسٰٓى اِنِّٓى اَنَا اللّٰهُ رَبُّ
الْعٰلَمِيْنَ ۙ ۳۰ وَاَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ۭ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَاۗنٌّ
وَّلّٰى مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ ۭ يٰمُوْسٰٓى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۡ اِنَّكَ
مِنَ الْاٰمِنِيْنَ ۳۱ اُسْلُكْ يَدَكَ فِىْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاۗءَ
مِنْ غَيْرِ سُوْۗءٍ ۣ وَاضْمُمْ اِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذٰنِكَ
بُرْهَانٰنِ مِنْ رَّبِّكَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا
قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ۳۲ قَالَ رَبِّ اِنِّىْ قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَاَخَافُ
اَنْ يَّقْتُلُوْنِ ۳۳ وَاَخِىْ هٰرُوْنُ هُوَ اَفْصَحُ مِنِّىْ لِسَانًا
فَاَرْسِلْهُ مَعِىَ رِدْءًا يُّصَدِّقُنِىْٓ ۡ اِنِّٓى اَخَافُ اَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ۳۴
قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِاَخِيْكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا
فَلَا يَصِلُوْنَ اِلَيْكُمَا بِاٰيٰتِنَآ ۚ اَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغٰلِبُوْنَ ۳۵

29. Ne zaman ki Mûsâ süreyi doldurup ailesiyle yola çıkınca Tûr'un yanında bir ateş gördü. Ailesine, "siz (burada) bekleyin, ben bir ateş gördüm. Belki oradan size bir haber yahut ısınmanız için ateşten bir kor getiririm" dedi.

30. Sonunda oraya gelince o mübarek yerdeki vadinin sağ yamacındaki ağaçtan kendisine şöyle nidâ edildi, "ey Mûsâ! Muhakkak ki Ben, (evet) Ben, âlemlerin **Rabb**i olan **Allah**'ım."

31. "Asanı at!" Ne zaman ki (Mûsâ asasını atıp) onu (koca-man) bir yılan gibi deprenir görünce dönüp arkasına bakmadan kaçtı. (Kendisine buyuruldu ki) "Ey Mûsâ! Geri dön, korkma; çünkü sen emniyette olanlardansın."

32. "Elini koynuna sok, kusursuz, bembeyaz (nûr saçan bir el olarak) çıkacaktır. Korkudan (açılan) kollarını da kendine çek. İşte bu ikisi (asan ve elin), Firavun ve (Mısır şehrinin) ileri gelenlerine karşı **Rabb**inden sana (verilmiş) iki mucizedir; çünkü onlar fâsık bir kavim oldular!"

33. (Mûsâ) Dedi ki: "**Rabb**im! Ben onlardan birini öldürmüştüm, (onların da) beni öldürmelerinden korkuyorum."

34. "Kardeşim Hârûn'un dili benimkinden daha düzgündür. Onu da beni doğrulayan bir yardımcı olarak benimle birlikte gönder. Zira onların beni yalanlamalarından korkuyorum."

35. (**Allah**) Buyurdu ki: "Senin gücünü kardeşinle arttıracağız ve size öyle bir kuvvet vereceğiz ki mucizelerimiz sayesinde onlar size erişemeyecekler. Siz ve size tabi olanlar galip geleceksiniz."

فَلَمَّا جَآءَهُمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَآ اِلَّا
سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِىٓ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾
وَقَالَ مُوسٰى رَبِّىٓ اَعْلَمُ بِمَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِهٖ
وَمَنْ تَكُونُ لَهٗ عَاقِبَةُ الدَّارِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُونَ
﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ
مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرِىْ ۚ فَاَوْقِدْ لِىْ يَا هَامَانُ عَلَى الطِّيْنِ فَاجْعَلْ
لِّىْ صَرْحًا لَّعَلِّىْٓ اَطَّلِعُ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى ۙ وَاِنِّىْ لَاَظُنُّهٗ
مِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُوْدُهٗ فِى الْاَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّٓوْا اَنَّهُمْ اِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَاَخَذْنٰهُ
وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ فِى الْيَمِّ ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الظّٰلِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنٰهُمْ اَئِمَّةً يَّدْعُونَ اِلَى النَّارِ ۚ وَيَوْمَ
الْقِيٰمَةِ لَا يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَاَتْبَعْنٰهُمْ فِى هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۚ
وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ مِّنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
مُوْسَى الْكِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِ مَآ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ الْاُوْلٰى
بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

36. Mûsâ onlara apaçık mucizelerimizle gelince (Firavun ve taraftarları), "bu, uydurulmuş bir sihirden başka bir şey değildir ve biz önceki atalarımızdan da böyle bir şey işitmedik" dediler.

37. Mûsâ (onlara) dedi ki: "Rabbim kendi katından kimin hidâyetle geldiğini ve âkıbet yurdunun (âhiretin) kimin olacağını en iyi bilendir. Muhakkak ki zalimler iflah olmazlar."

38. Firavun, "ey ileri gelenler! Sizin için benden başka bir ilâh bilmiyorum. Ey Hâmân! Haydi, benim için çamurun üzerinde ateş yak da (tuğla imal edip) bana bir kule yap ki belki Mûsâ'nın ilâhına muttali olur (onu görür)üm; çünkü ben onun gerçekten yalancılardan olduğunu zannediyorum" dedi.

39. O ve taraftarları, yeryüzünde haksız yere kibirlendiler ve gerçekten kendilerinin Bize döndürülmeyeceklerini zannettiler.

40. Biz de onu ve taraftarlarını yakaladık ve onları denize attık. İşte bak, zalimlerin âkıbeti nasıl oldu!

41. Biz onları (Firavun ve taraftarlarını), ateşe davet eden önderler kıldık ve kıyamet günü (onlar) yardım da görmeyeceklerdir.

42. Bu dünyada da onların peşine bir lanet taktık (daima lanetle anılırlar). Onlar, kıyamet gününde ise tiksindirici kimselerden olacaklardır.

43. Andolsun ki Biz ilk nesilleri (azgınlıkları ve zalimliklerinden dolayı) helâk ettikten sonra Mûsâ'ya, insanlar için basiretler, bir hidâyet ve bir rahmet olmak üzere o kitabı (Tevrât'ı) verdik ki belki tezekkür ederler (düşünüp öğüt alırlar).

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَآ اِلٰى مُوسَى الْاَمْرَ
وَمَا كُنْتَ مِنَ الشّٰهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلٰكِنَّآ اَنْشَاْنَا قُرُونًا
فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِٓى اَهْلِ مَدْيَنَ
تَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَا ۙ وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ
بِجَانِبِ الطُّورِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مَّآ اَتٰيهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾
وَلَوْلَآ اَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا
رَبَّنَا لَوْلَآ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ اٰيَاتِكَ وَنَكُونَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
لَوْلَآ اُوتِىَ مِثْلَ مَآ اُوتِىَ مُوسٰى ۭ اَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَآ اُوتِىَ
مُوسٰى مِنْ قَبْلُ ۚ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا ۖ وَقَالُٓوا اِنَّا بِكُلٍّ
كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ فَاْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى مِنْهُمَآ
اَتَّبِعْهُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَاِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ
اَنَّمَا يَتَّبِعُونَ اَهْوَآءَهُمْ ۭ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰيهُ
بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿٥٠﴾

44. (Resulüm!) Mûsâ'ya emrimizi hükmettiğimizde sen (Tûr'un) batı tarafında değildin ve (bu olaya) şahid olanlardan da değildin.

45. Fakat Biz (Mûsâ'dan sonra) bir çok nesiller yarattık ve onların üzerinden uzun zamanlar geçti. Sen, Medyen halkı arasında oturmuş onlara âyetlerimizi okuyor da değildin; fakat (bu olayların haberini sana) gönderen Biziz.

46. (Mûsâ'ya) Seslendiğimiz zaman da sen Tûr'un yanında değildin. Fakat **Rabb**inden bir rahmet olarak senden önce kendilerine bir uyarıcıdan gelen o şeyle (âyetlerle) bir kavmi uyarman için (bu haberleri sana bildiriyoruz). Belki tezekkür ederler (düşünüp öğüt alırlar).

47. Bizzat kendi elleriyle yaptıkları şeyler yüzünden bir musibet onlara isabet edip de, "**Rabb**imiz! Keşke bize bir resul gönderseydin de âyetlerine tabi olup mü'minlerden olsaydık!" diyecek olmasalardı (seni göndermezdik).

48. Fakat onlara katımızdan hak (olarak sen) gelince, "Mûsâ'ya verilen (mucize)lerin benzeri (ona da) verilmeli değil miydi?" dediler. Peki, daha önce Mûsâ'ya verileni de inkâr etmemişler miydi? "(Bunlar, Kur'ân ve Tevrât) Birbirini destekleyen iki sihirdir!" demiş ve "muhakkak biz hepsini inkâr ediyoruz" demişlerdi.

49. (Resulüm!) De ki: "Eğer doğru söyleyenler iseniz **Allah** katından bu ikisinden (bana ve Mûsâ'ya inen kitaplardan) daha hidâyete erdiren bir kitap getirin de ben ona tabi olayım!"

50. Eğer sana cevap veremezlerse bil ki onlar ancak (nefislerinin) hevâlarına tabi olurlar. **Allah**'tan bir hidâyetçi(si) olmaksızın kendi (nefsinin) hevâsına tabi olandan daha dalâlette kim vardır! Muhakkak ki **Allah** (hem kendine hem de başkalarına zulmeden) zalim kavmi hidâyete erdirmez.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝٥١ اَلَّذِينَ
اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ يُؤْمِنُونَ ۝٥٢ وَاِذَا يُتْلٰى
عَلَيْهِمْ قَالُوٓا اٰمَنَّا بِهٖٓ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَآ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ
مُسْلِمِينَ ۝٥٣ اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا
وَيَدْرَؤُنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝٥٤
وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ
اَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ۝٥٥ اِنَّكَ
لَا تَهْدِي مَنْ اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ يَشَآءُ وَهُوَ اَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ۝٥٦ وَقَالُوٓا اِنْ نَتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ
مِنْ اَرْضِنَا اَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُجْبٰٓى اِلَيْهِ ثَمَرَاتُ
كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝٥٧
وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ
لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ اِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ۝٥٨
وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ فِٓي اُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا
عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرٰٓى اِلَّا وَاَهْلُهَا ظَالِمُونَ ۝٥٩

51. Andolsun ki Biz, sözü (vahyi) onlar için peş peşe ulaştırdık ki belki tezekkür ederler (düşünüp öğüt alırlar).

52. Bundan önce kendilerine kitap verdiğimiz o kimseler var ya, onlar bu (Kur'ân)a da iman ederler.

53. Ve onlara (Kur'ân) okunduğu zaman derler ki: "Biz ona iman ettik. Muhakkak ki o, **Rabb**imizden (gelen) haktır; zaten biz ondan önce de Müslüman kimseler idik."

54. İşte onlara, sabretmelerinden dolayı mükâfatları iki defa verilir. (Çünkü onlar) Kötülüğü güzellikle savarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (**Allah** yolunda) infak ederler.

55. Onlar, boş söz işittikleri zaman da ondan yüz çevirirler ve "bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de sizedir. Size selam olsun. Biz cahiller(le beraber olmay)ı istemeyiz" derler.

56. (Resulüm!) Sen sevdiğin kimseyi hidâyete erdiremezsin; fakat **Allah** dilediğini (hidâyete ermek isteyeni) hidâyete erdirir ve O, hidâyete erecek olanları en iyi bilendir.

57. Bir de onlar (Kureyşliler) dediler ki: "Eğer biz seninle beraber hidâyete tabi olursak yurdumuzdan atılırız." Biz onları, kendi katımızdan bir rızık olarak (ticaretle) her türlü ürünün kendisinde toplandığı, güvenli, dokunulmaz bir yere (Mekke-i Mükerreme'ye) yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu (bunu) bil(ip idrak et)mezler.

58. Biz, varlık ve refahla şımarmış nice memleketi helâk ettik. İşte yerleri! Onlardan sonra (orada) pek az oturulmuştur. Onlara Biz vâris olduk.

59. Senin **Rabb**in kendilerine âyetlerimizi okuyan bir resulü memleketlerin merkezine göndermedikçe o memleketleri helâk edici değildir. Muhakkak ki Biz, halkı zalim olan (ve kendilerine zulmeden) memleketlerden başkasını helâk edici değiliz.

وَمَآ اُوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا ۚ وَمَا
عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَاَبْقٰى ۗ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ۚ ﴿٦٠﴾ اَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا
حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ
شُرَكَآءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ الَّذِينَ اَغْوَيْنَا ۚ اَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۚ
تَبَرَّاْنَآ اِلَيْكَ ۖ مَا كَانُوٓا اِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا
شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ ۚ
لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَآ
اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْۢبَآءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ
لَا يَتَسَآءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰٓى
اَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ
لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۗ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ
يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۖ
لَهُ الْحَمْدُ فِي الْاُولٰى وَالْاٰخِرَةِ ۖ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

60. Size verilen (dünyevi) her şey (sadece) dünya hayatının geçimliği ve süsüdür. **Allah** katında olan ise daha hayırlı ve bâkidir. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

61. Şimdi kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz ve ona kavuşacak olan kimse, (hiç) dünya hayatının (geçici zevk ve) menfaatinden yararlandırdığımız sonra da kıyamet günü (azap için huzurumuzda) hazır edileceklerden olan kimse gibi olur mu?

62. O gün (**Allah**) onlara nidâ eder ve "benim ortaklarım olarak zannettikleriniz hani nerede?" buyurur.

63. (O gün) Üzerlerine (azap) söz(ü) hak olanlar derler ki: "**Rabb**imiz! Şunlar azdırdığımız kimselerdir. Kendimiz azdığımız gibi onları da azdırdık (bizim onları zorlayıcı bir gücümüz yoktu, onlar bize uyarak azdılar. Bu yüzden onların suçlarından), uzak olduğumuzu Sana arz ederiz. Zaten onlar bize tapmıyorlardı (kendi arzu ve isteklerine tapıyorlardı)."

64. Onlara, "(**Allah**'a) Şirk koştuklarınızı çağırın!" denir. Onlar da çağırırlar; fakat (şirk koşulanlar) kendilerine cevap vermezler ve (onlar bir anda) azabı (karşılarında) görürler. Ne olurdu onlar (dünyada iken) hidâyette olsalardı!

65. Bir de o gün (**Allah**) onlara nidâ eder ve "resullere ne cevap verdiniz?" buyurur.

66. O gün (onları kurtaracak resulün getirdiği) haberler (dünyadayken bu habere kulak tıkadıkları için) onlara kör (görünmez) olmuştur. Onlar birbirlerine de (bu haberi) soramazlar.

67. Fakat tövbe edip iman eden ve sâlih amel işleyen kimseye gelince işte o, felaha (kurtuluş ve saadete) erenlerden olmayı umabilir.

68. Senin **Rabb**in dilediğini yaratır ve (zatına) seçer. Seçim onlara ait değildir. **Allah** (müşriklerin) şirk koştuklarından yücedir ve **Subhân**'dır (her türlü noksanlıktan münezzehtir).

69. Senin **Rabb**in, onların göğüslerinde gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilir.

70. O, **Allah**'tır. O'ndan başka **İlâh** yoktur. Başta da sonda da (dünyada da âhirette de) hamd O'na mahsustur, hüküm (yalnızca) O'nundur ve (hepiniz) O'na döndürüleceksiniz.

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيكُمْ بِضِيَآءٍ ؕ اَفَلَا تَسْمَعُونَ
۝٧١ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ ؕ
اَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝٧٢ وَمِنْ رَحْمَتِهٖ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
۝٧٣ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَآءِىَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ۝٧٤ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوٓا اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ۝٧٥ اِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسٰى فَبَغٰى عَلَيْهِمْ ۖ
وَاٰتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَآ اِنَّ مَفَاتِحَهٗ لَتَنُٓوأُ بِالْعُصْبَةِ اُولِى
الْقُوَّةِ ۗ اِذْ قَالَ لَهٗ قَوْمُهٗ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ
۝٧٦ وَابْتَغِ فِيمَآ اٰتٰيكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَآ اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ
وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِى الْاَرْضِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۝٧٧

71. (Resulüm!) De ki: "Gördünüz mü? Eğer **Allah**, geceyi üzerinizde kıyamete kadar devamlı kılacak olsa, **Allah**'tan başka size bir ışık getirecek ilâh kimdir? Hâlâ (bu âyetleri) işitmeyecek misiniz?"

72. De ki: "Gördünüz mü? Eğer **Allah**, gündüzü üzerinizde kıyamete kadar devamlı kılacak olsa, **Allah**'tan başka istirahat edeceğiniz geceyi size getirecek ilâh kimdir? Hâlâ (bu âyetleri) görmeyecek misiniz?"

73. **Allah**, sizin için rahmetinden dolayı geceyi ve gündüzü var etti ki (geceleyin) dinlenesiniz, (gündüzün) O'nun lütfundan (rızkınızı) arayasınız. Umulur ki şükredersiniz.

74. O gün (kıyamet günü **Allah**) onlara nidâ eder ve "benim ortaklarım olarak zannettikleriniz hani nerede?" buyurur.

75. (O gün) Her ümmetten bir şahid çıkarır ve "(sizi âyetlerime uymaktan alıkoyan) delilinizi getirin!" deriz. O zaman bilirler ki gerçek hak **Allah**'a aittir ve (**Allah**'a şirk koşarak) iftira ettikleri şeyler de kendilerinden sapmış (kaybolup gitmiş)tir.

76. Muhakkak ki Kârûn, Mûsâ'nın kavmindendi ve onlara karşı azgınlık etmişti. Biz ona öyle hazineler verdik ki gerçekten onun anahtarları(nı taşımak ve bekçiliğini yapmak) güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Hani kavmi ona şöyle demişti: "Böbürlenme! Çünkü **Allah**, böbürlenenleri sevmez."

77. "**Allah**'ın sana verdiğinden (O'nun yolunda harcayarak) âhiret yurdunu iste ve dünyadan da nasibini unutma! **Allah** sana ihsan ettiği gibi sen de (insanlara) ihsan et! Yeryüzünde fesadı (bozgunculuğu) da arzulama! Çünkü **Allah**, fesad çıkaranları sevmez."

قَالَ اِنَّمَآ اُوتِيتُهُۥ عَلٰى عِلْمٍ عِنْدِىٓ ۟ اَوَلَمْ يَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ قَدْ
اَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَاَكْثَرُ
جَمْعًا ۟ وَلَا يُسْـَٔلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ
عَلٰى قَوْمِهِۦ فِى زِينَتِهِۦ ۟ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يٰلَيْتَ
لَنَا مِثْلَ مَآ اُوتِىَ قَارُونُ ۙ اِنَّهُۥ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ
الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا ۚ وَلَا يُلَقّٰىهَآ اِلَّا الصّٰبِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِۦ وَبِدَارِهِ
الْاَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُۥ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُۥ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۖ
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ وَاَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُۥ
بِالْاَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ
مِنْ عِبَادِهِۦ وَيَقْدِرُ ۚ لَوْلَآ اَنْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ۖ وَيْكَاَنَّهُۥ
لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۧ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ
لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِى الْاَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۗ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ
﴿٨٣﴾ مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُۥ خَيْرٌ مِنْهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ
فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّـَٔاتِ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

78. (Kârûn) Dedi ki: "Bu (servet) bana ancak kendimdeki bilgi sayesinde verildi." O, **Allah**'ın, kendinden önceki nesillerden, ondan kuvvetçe daha güçlü ve daha çok (servet) toplamış nicelerini helâk ettiğini bilmiyor muydu? Mücrimlerden günahları sorulmaz (çünkü **Allah** onların hepsini bilir).

79. Derken (Kârûn tüm) ihtişamıyla kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını isteyenler dedi ki: "Ah keşke Kârûn'a verilen (servet)in benzeri bize de verilseydi, şüphesiz o büyük bir nasip sahibidir."

80. Kendilerine (**Allah** tarafından) ilim verilenler ise dedi ki: "Yazıklar olsun size! İman edip sâlih amel işleyen bir kimse için **Allah**'ın sevabı (vereceği mükâfat) daha hayırlıdır. Ona da ancak sabredenler kavuşturulur."

81. Nihayet Biz, onu da sarayını da yerin dibine geçirdik. **Allah**'a karşı ona yardım edecek bir topluluk olmadı ve o (kendi) kendini kurtarabileceklerden de değildi.

82. Daha dün onun yerinde olmayı isteyenler, "demek ki **Allah**, kullarından dilediği kimseler için rızkı bol veriyor, (dilediğine de) daraltıyormuş. Şayet **Allah** bize lütufta bulunmuş olmasaydı, bizi de yerin dibine geçirirdi. Demek ki kâfirler iflah olmazmış!" demeye başladılar.

83. İşte âhiret yurdu! Biz onu yeryüzünde büyüklük taslamayan ve fesad çıkarmayan kimselere (has) kılarız. (En güzel) Âkıbet ise takvâ sahiplerinin (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanların)dır.

84. Kim (**Allah**'ın huzuruna bir) güzellikle gelirse ona ondan daha hayırlısı vardır. Kim de (bir) kötülükle gelirse o kötülükleri yapanlar ancak yaptıklarıyla cezalandırılır.

85. (Resulüm!) Muhakkak ki Kur'ân'ı (okumayı, yaşamayı ve tebliğ etmeyi) sana farz kılan (**Allah**) elbette seni dönülecek yere iade edecektir. De ki: "**Rabb**im kimin hidâyetle geldiğini ve kimin apaçık bir dalâlet içinde olduğunu en iyi bilendir."

86. Sen bu Kitâb'ın sana ilka (edilip vahy)edileceğini ummuyordun. (Bu Kur'ân) Ancak **Rabb**inden bir rahmettir. O hâlde sakın kâfirlere arka çıkma!

87. **Allah**'ın âyetleri sana indirildikten sonra (müşrikler) sakın seni (ondan) alıkoymasınlar. Sen **Rabb**ine davet et ve asla müşriklerden olma!

88. **Allah** ile birlikte başka bir ilâha (yalvarıp) dua etme! O'ndan başka **İlâh** yoktur. O'nun vechinden (cemâli ve zatından) başka her şey helâk olucudur. Hüküm (yalnızca) O'nundur ve (hepiniz) O'na döndürüleceksiniz.

29- Ankebût SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 69 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Elif. Lâm. Mîm.

2. İnsanlar, (sadece) "biz iman ettik" demekle imtihan edilmeden bırakılıverileceklerini mi sandılar?

3. Andolsun ki Biz, onlardan öncekileri de imtihan etmiştik. Muhakkak ki **Allah**, doğru söyleyenleri de bilir, yalancıları da elbette bilir.

4. Yoksa kötülük yapanlar, Bizden kaç(ıp kurtula)caklarını mı sandılar? (Bak) Ne kötü hüküm veriyorlar?

5. Kim **Allah**'a kavuşmayı umuyorsa (bilsin ki) şüphesiz **Allah**'ın tayin ettiği (o) vakit gelecektir. O, **Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi, herkesi işiten ve bilendir).

6. Her kim (**Allah** yolunda malıyla ve canıyla) cihad ederse ancak kendisi için cihad etmiş olur. Çünkü **Allah**, âlemlerden müstağnidir (O'nun hiçbir şeye ve hiç kimseye ihtiyacı yoktur).

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ الَّذِى كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝٧ وَوَصَّيْنَا
الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ؕ وَاِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِى مَا
لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ؕ اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝٨ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِى الصَّالِحِينَ ۝٩ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ فَاِذَآ اُوْذِىَ فِى اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ ؕ وَلَئِنْ
جَآءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ؕ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ
بِاَعْلَمَ بِمَا فِى صُدُورِ الْعَالَمِينَ ۝١٠ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا
وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ۝١١ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا
اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ ؕ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ
مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَىْءٍ ؕ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝١٢ وَلَيَحْمِلُنَّ اَثْقَالَهُمْ
وَاَثْقَالًا مَعَ اَثْقَالِهِمْ ۫ وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ۝١٣ ۧ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فِيهِمْ اَلْفَ
سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِينَ عَامًا ؕ فَاَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ۝١٤

7. Biz, iman edip sâlih ameller işleyenlerin kötülüklerini (âhirette) elbette örteceğiz ve onları, yaptıklarının en güzeli ile mükâfatlandıracağız.

8. Biz insana; ana, babasına güzellik yapmasını tavsiye ettik. Bununla beraber eğer onlar, hakkında bilgi sahibi olmadığın bir şeyi Bana şirk koşman için seni zorlarlarsa sakın onlara itaat etme! Dönüşünüz ancak Banadır. (O zaman) Ben de size (dünyada) yaptıklarınızı (bir bir) haber vereceğim.

9. Biz, iman edip sâlih ameller işleyenleri muhakkak sâlihler arasına katarız.

10. İnsanlardan öyle kimseler vardır ki, "biz **Allah**'a iman ettik" der; fakat **Allah** uğrunda bir eziyete uğratıldığı zaman insanların (eziyet ve) fitnesini **Allah**'ın azabı gibi sayar. Hâlbuki **Rabb**inden (sana) bir yardım gelecek olsa (böyleleri) mutlaka, "şüphesiz biz de sizinle beraberdik" derler. İyi de **Allah** âlemlerin sinelerinde bulunanları (herkesin en gizli düşüncelerini dahi) en iyi bilen değil midir?

11. Muhakkak ki **Allah**, (ihlâsla) iman edenleri de bilir, (iki yüzlülük yapan) münafıkları da elbette bilir.

12. Kâfirler, iman edenlere, "bizim yolumuza tabi olun, sizin hatalarınızı biz yüklenelim" derler. Hâlbuki kendileri, onların hatalarından hiçbir şey yüklenecek değillerdir. Şüphesiz onlar kesinlikle yalancıdırlar.

13. Fakat (gerçek şu ki) onlar hem kendi (şirk ve günah) yüklerini hem de kendi yükleriyle birlikte (başkalarını saptırmanın vebali olan daha) nice yükleri taşıyacaklar ve (**Allah**'a şirk koşarak) iftira ettikleri şeylerden kıyamet günü mutlaka sorguya çekileceklerdir.

14. Andolsun ki Biz, Nûh'u kendi kavmine gönderdik de o, bin yıldan elli yıl eksik bir süre (950 sene boyunca) onların arasında kaldı (ve onları imana davet etti). Sonunda onlar (hem kendi nefislerine hem de başkalarına) zulmederlerken tufan onları yakalayıverdi.

فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَآ اٰيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾ وَاِبْرٰهِيمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ اِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ اِفْكًا اِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِى الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَاَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَآءُ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَلِقَآئِهِ اُولٰٓئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِى وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

15. Ama Biz, onu ve gemide bulunanları kurtardık ve onu âlemler için bir âyet (ibret ve mucize) kıldık.

16. İbrâhîm'i de (resul olarak gönderdik). Hani o, kavmine şöyle demişti: "**Allah**'a âbd olun ve O'na karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! Eğer (idrak ede)bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır."

17. "Siz ancak **Allah**'tan başka birtakım putlara tapıyor ve (**Allah**'a iftira edip) yalan uyduruyorsunuz. Şüphesiz ki **Allah**'tan başka taptıklarınızın size (herhangi) bir rızık vermeye güçleri yetmez. Öyle ise rızkı **Allah**'ın katında arayın! O'na âbd ol(up kulluk ed)in ve O'na şükredin! (Çünkü sonunda) Ancak O'na döndürüleceksiniz."

18. "Eğer (beni ve size tebliğ ettiğimi) yalanlarsanız iyi bilin ki sizden önceki (birtakım) ümmetler de (kendilerine tebliğ edileni) yalanlamışlardı. Zaten (**Allah**'ın) resul(ün)e düşen sadece apaçık tebliğdir."

19. Onlar, **Allah**'ın (her şeyi) ilk defa nasıl yarattığını sonra (o yaratmayı **Hallak** ismiyle sürekli tekrar edip) iade ettiğini görmediler mi! Muhakkak ki bu, **Allah**'a göre kolaydır.

20. (Resulüm!) De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da (**Allah**'ın her şeyi) ilk defa nasıl yarattığına bir bakın! Sonra **Allah**, âhiret hayatında da (dilediğini tekrar) vücuda getirecektir. Muhakkak ki **Allah**, her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır)."

21. O, dilediğine (hak ettiği üzere) azap eder, dilediğine de (rahmetinden dolayı) merhamet eder. Ve (hepiniz sonunda) O'na döndürüleceksiniz.

22. Siz ne yerde ne de gökte (**Allah**'ı) âciz bırakacak değilsiniz. Ve sizin için **Allah**'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.

23. **Allah**'ın âyetlerini ve O'na kavuşmayı inkâr edenler var ya, işte onlar Benim rahmetimden ümitlerini kesmişlerdir ve işte onlar için elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوا اقْتُلُوْهُ اَوْ حَرِّقُوْهُ
فَاَنْجٰىهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ
يُّؤْمِنُوْنَ ۝٢٤ وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا ۙ
مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَّيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا ۫ وَّمَاْوٰىكُمُ
النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝٢٥ فَاٰمَنَ لَهٗ لُوْطٌ ۘ وَقَالَ
اِنِّىْ مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبِّىْ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٢٦
وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَجَعَلْنَا فِىْ ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ
وَالْكِتٰبَ وَاٰتَيْنٰهُ اَجْرَهٗ فِى الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهٗ فِى الْاٰخِرَةِ
لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝٢٧ وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ
الْفَاحِشَةَ ۖ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ۝٢٨
اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُوْنَ السَّبِيْلَ ۙ وَتَاْتُوْنَ
فِىْ نَادِيْكُمُ الْمُنْكَرَ ؕ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ
اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ
۝٢٩ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِىْ عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِيْنَ ۧ ۝٣٠

ti: "Gerçekten siz, sizden önce âlemlerden hiç kimsenin yapmadığı bir hayâsızlığı mı yapıyorsunuz?"

29. "Siz (hâlâ şehvetle) erkeklere yaklaşacak, yol kesecek ve toplantılarınızda edepsizlik yapıp duracak mısınız!" Kavminin (Lût'a) cevabı ise, "eğer doğru söyleyenlerden isen haydi Allah'ın azabını bize getir!" demelerinden başka bir şey olmadı.

30. (Lût) Dedi ki: "Rabbim! Bu (yeryüzünde fesad çıkaran) müfsid kavme karşı bana yardım et!"

24. Kavminin (İbrâhîm'e) cevabı ise, "onu öldürün yahut onu yakın!" demelerinden başka bir şey olmadı. Fakat Allah onu ateşten kurtardı. Muhakkak ki bunda iman eden bir kavim için âyetler (ibret ve dersler) vardır.

25. (İbrâhîm onlara) Dedi ki: "Siz, sırf aranızdaki dünya hayatına has (muhabbet ve) sevgi uğruna Allah'ı bırakıp birtakım putlar edindiniz. Sonra kıyamet günü (gelip çattığında ise) birbirinizi (tanımazlıktan gelip) inkâr edecek ve birbirinize lanet okuyacaksınız. (O gün) Sizin yeriniz ateştir ve size yardım edecek hiç kimse de yoktur!"

26. Bunun üzerine Lût ona iman etti ve (İbrâhîm) dedi ki: "Muhakkak ki ben, Rabbime hicret ediyorum. Şüphesiz O, Azîz'dir, Hakîm'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır)."

27. Biz ona İshâk ve (İshâk'ın oğlu) Yakûb'u lütfettik. Onun zürriyeti içinden (dilediğimize) nübüvvet ve kitap verdik. Ayrıca ona dünyada mükâfatını da verdik. Hiç şüphesiz o, âhirette de sâlih kimselerdendir.

28. Lût'u da (resul olarak gönderdik). Hani o, kavmine şöyle demiş-

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى ۙ قَالُٓوا اِنَّا
مُهْلِكُٓوا اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ ۚ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ۚ
٣١ قَالَ اِنَّ فِيهَا لُوطًا ۭ قَالُوا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا ۡ
لَنُنَجِّيَنَّهٗ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۡ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِينَ
٣٢ وَلَمَّآ اَنْ جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ
بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ڰ اِنَّا مُنَجُّوكَ
وَاَهْلَكَ اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِينَ ٣٣ اِنَّا
مُنْزِلُونَ عَلٰٓى اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَآءِ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ٣٤ وَلَقَدْ تَّرَكْنَا مِنْهَآ اٰيَةًۢ بَيِّنَةً
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٣٥ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۙ فَقَالَ
يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا
فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ٣٦ فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
فَاَصْبَحُوا فِى دَارِهِمْ جٰثِمِينَ ۡ ٣٧ وَعَادًا وَّثَمُودَا ۠ وَقَدْ
تَّبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَّسَاكِنِهِمْ ڰ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ
فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ۙ ٣٨

31. Resullerimiz (olan melekler) İbrâhîm'e (oğlu olacağına dair) müjde ile geldiklerinde dediler ki: "Biz şu (Sodom) şehrin(in) halkını helâk edeceğiz; çünkü oranın halkı zalim kimseler oldular."

32. (İbrâhîm) Dedi ki: "Ama orada Lût var!" Onlar, "orada kimin olduğunu biz iyi biliriz. Onu ve ailesini elbette kurtaracağız. (Yalnız) Karısı müstesna; o, geride (azaba uğrayacaklarla beraber) kalanlardan olacak" dediler.

33. Resullerimiz (olan melekler) Lût'a gelince (Lût, kavminin onlara bir şey yapmasından korktu) onlar için endişeye kapıldı ve onlardan dolayı içi daraldı (ne yapacağını bilemedi). Bunun üzerine (melekler ona), "korkma ve üzülme! Çünkü biz seni de aileni de kurtaracağız. (Yalnız) Karın müstesna; o, geride (azaba uğrayacaklarla beraber) kalanlardan olacak" dediler.

34. "Şüphesiz biz, bu şehrin halkının üzerine fâsıklık ettiklerinden dolayı gökten (feci) bir azap indireceğiz."

35. (Resulüm!) Andolsun ki Biz, aklını kullanan bir kavim için o (şehrin kalıntıları)ndan (geriye) apaçık bir âyet (ibret ve dersler) bırakmışızdır.

36. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). O dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a âbd olun, (dünyanın geçici menfaatlerini bırakıp asıl saadet için) âhiret gününe umut bağlayın ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak (Allah'a) asi olmayın!"

37. Fakat (kavmi) onu yalanladı. Bunun üzerine onları o (helâk edici) sarsıntı yakaladı da yurtlarında (tir tir titreyerek) yere yığılıp kaldılar.

38. Âd ve Semûd (kavimlerini de resullerimizi ve âyetlerimizi yalanladıkları için helâk ettik). Sizin için (onların başına nelerin geldiği) oturdukları yerlerden elbette apaçık belli olmaktadır. şeytan onlara amellerini süslü gösterdi ve onları (hak) yoldan alıkoydu. Oysa onlar, (hakikati) görebilecek (akıl sahibi) kimselerdi.

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ
بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا
سَابِقِينَ ۚ ﴿٣٩﴾ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنبِهِ ۖ فَمِنْهُم مَّنْ أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِ حَاصِبًا ۚ وَمِنْهُم مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ ۚ وَمِنْهُم
مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ ۚ وَمِنْهُم مَّنْ أَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ
اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ
الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ ۖ
اتَّخَذَتْ بَيْتًا ۖ وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنكَبُوتِ ۖ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ
مِن شَيْءٍ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ خَلَقَ
اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ اتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ
الصَّلَاةَ ۖ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنكَرِ ۗ
وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

39. Kârûn'u, Firavun'u ve Hâmân'ı da (helâk ettik). Andolsun ki Mûsâ onlara apaçık mucizeler getirmişti de onlar yeryüzünde büyüklük taslamışlardı. Oysa onlar (kendilerine isabet edecek olan azabımızın) önüne geçebilecek değillerdi.

40. Bunların her birini günahları sebebiyle yakala(yıp cezalandır)dık. Kiminin üzerine (taş yağdıran) bir fırtına gönderdik, kimini (helâk edici tek bir) sayha yakaladı, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de (suda) boğduk. Zaten **Allah** onlara zulmedecek değildi; fakat onlar (resullerimizi ve âyetlerimizi inkâr ederek) kendi nefislerine zulmettiler.

41. **Allah**'tan başka dostlar edinenlerin durumu, (kendi ürettiği ağından kendisine) bir ev edinen örümceğin durumu gibidir. Hâlbuki evlerin en zayıfı (ve çürüğü) şüphesiz örümceğin evidir. Ne olurdu (bunu) bil(ip idrak et)selerdi!

42. Muhakkak ki **Allah**, onların kendisinden başka hangi şeylere (dua edip) yalvardıklarını bilir. O **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

43. İşte Biz bu misalleri insanlar için getiriyoruz; fakat bunları (**Allah**'ı bilen) âlimlerden başkası akled(ip anlay)amaz.

44. **Allah**, gökleri ve yeri (yerli yerince) hak (ve hikmet) ile yaratmıştır. Şüphesiz ki bunda mü'minler için bir âyet (ibret ve delil) vardır.

45. (Resulüm!) Kitâb'tan sana vahyedileni oku (insanlara tebliğde bulun) ve namazı ikâme et (hem namazda hem de hayatı yaşarken **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış). Muhakkak ki namaz, (insanı) hayâsızlıktan ve çirkin işlerden alıkoyar. **Allah**'ı zikir elbette en büyüktür ve **Allah**, yaptıklarınızı (en ince ayrıntısına kadar) bilir.

وَلَا تُجَادِلُوٓا اَهْلَ الْكِتَابِ اِلَّا بِالَّتِى هِىَ اَحْسَنُ ۖ اِلَّا
الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُٓوا اٰمَنَّا بِالَّذِٓى اُنْزِلَ اِلَيْنَا
وَاُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ
مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَ ۛ فَالَّذِينَ
اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهٖ ۚ وَمِنْ هٰٓؤُلَٓاءِ مَنْ يُؤْمِنُ
بِهٖ ۗ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا
مِنْ قَبْلِهٖ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهٗ بِيَمِينِكَ اِذًا لَارْتَابَ
الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِى صُدُورِ الَّذِينَ
اُوتُوا الْعِلْمَ ۗ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا
لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَاتٌ مِنْ رَبِّهٖ ۗ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ ۖ
وَاِنَّمَٓا اَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ اَنَّٓا اَنْزَلْنَا
عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلٰى عَلَيْهِمْ ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَرَحْمَةً
وَذِكْرٰى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ
شَهِيدًا ۚ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا
بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

46. İçlerinden zulmedenler hariç, ehl-i kitapla ancak en güzel şekilde mücadele edin ve onlara deyin ki: "Biz, bize indirilene de size indirilene de iman ettik. Bizim **İlâh**'ımız da sizin **İlâh**'ınız da **Vâhid** (sıfatlarında ve isimlerinde tek olan **Allah**)tır ve biz O'na teslim olanlarız."

47. (Resulüm!) İşte böylece sana (önceki kitapları tasdik eden bu) Kitâb'ı indirdik. Bu yüzdendir ki (önceden) kendilerine kitap verdiklerimiz ona iman ederler. Şu (Arap)lardan da ona iman eden (nice) kimseler vardır. Kâfirlerden başkası bizim âyetlerimizi inkâr etmez.

48. (Resulüm!) Sen bu (Kur'ân)dan önce ne bir yazı okur ne de elinle onu yazardın. (Eğer) Öyle olsaydı bâtıla dalanlar (bu Kur'ân'ı senin uydurduğun hakkında) şüpheye düşerlerdi.

49. Aksine o, kendilerine (**Allah** tarafından) ilim verilen (nebîlerin, resullerin, sıddıkların ve şahid)lerin sinelerinde (yer eden) apaçık âyetlerdir. Zalimlerden başkası bizim âyetlerimizi inkâr etmezler.

50. (Kâfirler) Dediler ki: "Ona **Rabb**inden (başkaca) mucizeler indirilmeli değil miydi?" De ki: "Mucizeler ancak **Allah**'ın katındadır. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım."

51. Kendilerine okunmakta olan (bu) Kitâb'ı sana indirmemiz onlara (mucize olarak) yetmedi mi? Muhakkak ki bu (Kur'ân)da iman eden (ve iman etmek isteyen) bir kavim için (sınırsız) bir rahmet ve nasihat vardır.

52. De ki: "Benimle sizin aranızda şahid olarak **Allah** yeter. O, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Bâtıla inanıp **Allah**'ı inkâr edenler ise, işte (hesap günü asıl) hüsrana uğrayanlar onlardır."

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۚ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ ۚ
وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۚ
وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٥٥﴾ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ
﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ
صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ
رِزْقَهَا ۖ اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِنْ
سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِنْ
سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ
مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۚ ﴿٦٣﴾

53. Bir de senden azabı çarçabuk (getirmeni) istiyorlar. Eğer (önceden) belirlenmiş bir süre olmasaydı, (o) azap onlara mutlaka gelirdi. Fakat onlar farkında değilken o ansızın kendilerine gelecektir.

54. (Evet) Senden azabı çarçabuk (getirmeni) istiyorlar. Hiç şüphesiz (hesap günü) cehennem, kâfirleri (çepeçevre) kuşatıcıdır.

55. O gün azap onları hem üstlerinden hem ayaklarının altından saracak ve (**Allah**) onlara, "(dünyadayken) yaptıklarınızı(n cezasını şimdi) tadın!" buyuracaktır.

56. Ey iman eden kullarım! Şüphesiz ki Benim arzım geniştir. O hâlde (nerede güven içinde olacaksanız orada) yalnız Bana âbd olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın).

57. Her nefis ölümü tadacaktır. Sonunda (hepiniz) Bize döndürüleceksiniz.

58. (Dünyadayken) İman edip sâlih ameller işleyenler var ya, (o gün) elbette onları, içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennet köşklerine yerleştireceğiz. (**Allah**'ın emrettiği şekilde) Amel işleyenlerin mükâfatı ne güzeldir!

59. Onlar ki sabreden ve yalnız **Rabb**lerine tevekkül edenlerdir.

60. (Yeryüzünde) Hareket eden nice canlı vardır ki rızkını (yanında) taşıyamaz. Onlara da size de rızık veren **Allah**'tır. O, **Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi, herkesi işiten ve bilendir).

61. Andolsun ki eğer onlara, "gökleri ve yeri yaratan, Güneş'i ve Ay'ı buyruğu altında tutan kimdir?" diye sorsan, (hiç) şüphesiz "**Allah**" derler. O hâlde nasıl (oluyor da **Allah**'a iman etmekten) döndürülüyorlar?

62. **Allah**, kullarından dilediğine rızkı açar, (dilediğine de) daraltır. Muhakkak ki **Allah**, her şeyi (en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

63. Andolsun ki eğer onlara, "gökten bir su indirip, yeryüzünü ölümünden sonra onunla dirilten kimdir?" diye sorsan, (hiç) şüphesiz "**Allah**" derler. (O hâlde) De ki: "Hamd, **Allah**'a mahsustur." Fakat onların çoğu akıllarını kullan(arak bunu düşünüp anla)mazlar.

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَهْوٌ وَّلَعِبٌ ؕ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ لَهِىَ
الْحَيَوَانُ ۘ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٤﴾ فَاِذَا رَكِبُوْا فِى الْفُلْكِ دَعَوُا اللّٰهَ
مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ يُشْرِكُوْنَ ۙ ﴿٦٥﴾
لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۙ وَلِيَتَمَتَّعُوْا ۟ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا
اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَّيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ؕ اَفَبِالْبَاطِلِ
يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ
كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهٗ ؕ اَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾
وَالَّذِيْنَ جَاهَدُوْا فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٦٩﴾

سُوْرَةُ الرُّوْمِ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ سِتُّوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓمّٓ ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرُّوْمُ ۙ ﴿٢﴾ فِىٓ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ
مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ ۙ ﴿٣﴾ فِىْ بِضْعِ سِنِيْنَ ؕ لِلّٰهِ الْاَمْرُ
مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ ؕ وَيَوْمَئِذٍ يَّفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ ۙ ﴿٤﴾
بِنَصْرِ اللّٰهِ ؕ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٥﴾

64. Bu dünya hayatı bir eğlence ve oyundan başka bir şey değildir. Şüphesiz âhiret yurdu ise, işte asıl hayat odur. Ne olurdu (bunu) bil(ip idrak et)selerdi!

65. Bununla beraber onlar, gemiye bindikleri (sonra da şiddetli bir fırtınaya yakalandıkları) zaman dini yalnız Allah'a has kılarak (ihlâsla) O'na (dua edip) yalvarırlar; fakat (Allah) onları karaya (çıkararak) kurtardığı vakit, bir de bakarsın ki onlar (Allah'a) şirk koşuyorlar.

66. (Onlar) Kendilerine verdiğimiz (nimetler)e nankörlük etsinler ve bir süre daha faydalansınlar (bakalım)! Ama yakında (buna karşılık hak ettikleri azabı) bil(ip gör)ecekler!

67. Bir de o (Mekkeli)ler, çevrelerinde insanlar kapılıp götürülürken (kimisi öldürülüp kimisi esir edilirken), Bizim (Mekke'yi) dokunulmaz, güvenli bir yer yaptığımızı görmediler mi? Hâl böyleyken (onlar hâlâ) bâtıla inanıp Allah'ın (üzerlerindeki) nimetini inkâr mı ediyorlar?

68. Allah hakkında yalan uydurup iftira edenden ya da kendisine gelen Hakk'ı (bu Kur'ân'ı) yalanlayandan daha zalim kim vardır! Kâfirlere cehennemde yer mi yok!

69. Bizim için cihad ed(ip mücadele ed)enlere gelince, elbette Biz onları (rızamıza kavuşacakları) yollarımıza hidâyet edeceğiz. Muhakkak ki Allah, muhsinlerle (güzellik yapıp güzel olanlarla her daim) beraberdir.

30- Rûm SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 60 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Elif. Lâm. Mîm.

2-5. Rumlar, (Arapların bulunduğu bölgeye) en yakın bir yerde mağlup oldular; fakat onlar, bu yenilgilerinden sonra birkaç sene içinde galip geleceklerdir. (Onların) Bu (yenilgileri)nden önce de sonra da emir Allah'ındır. (Rumların galip geldikleri) O gün mü'minler de (Bedir'de müşriklere galip gelerek) Allah'ın yardımıyla sevineceklerdir. (Allah) Dilediğine yardım eder. O, Azîz'dir, Rahîm'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

وَعْدَ اللّٰهِ ؕ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٦ يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَهُمْ
عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ غٰفِلُوْنَ ۝٧ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِىْٓ اَنْفُسِهِمْ ؕ مَا خَلَقَ
اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ
مُّسَمًّى ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُوْنَ
۝٨ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَثَارُوا الْاَرْضَ
وَعَمَرُوْهَآ اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوْهَا وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ؕ
فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ؕ ۝٩
ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِيْنَ اَسَآؤُا السُّوْٓاٰى اَنْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ
وَكَانُوْا بِهَا يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝١٠ اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ثُمَّ اِلَيْهِ
تُرْجَعُوْنَ ۝١١ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُوْنَ ۝١٢
وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَآئِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ
كٰفِرِيْنَ ۝١٣ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّتَفَرَّقُوْنَ ۝١٤ فَاَمَّا
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِىْ رَوْضَةٍ يُّحْبَرُوْنَ ۝١٥

6. (Bu zafer) **Allah**'ın vaadidir. **Allah** vaadinden (asla) dönmez; fakat insanların çoğu (bunu) bilmezler.

7. Onlar, dünya hayatının (sadece) görünen yüzünü bilirler. Âhiretten ise onlar, tamamen gâfildirler.

8. Onlar kendi kendilerine (tefekkür edip) **Allah**'ın; gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları ancak (her şeyi yerli yerinde) hak (ve hikmet) ile belirli bir süre için yarattığını hiç düşünmediler mi? Gerçekten insanlardan çoğu **Rabb**lerine kavuşmayı inkâr ederler.

9. Onlar, yeryüzünde gezip de kendilerinden öncekilerin âkıbetinin nasıl olduğuna bakmadılar mı? Onlar, kendilerinden kuvvet bakımından daha güçlü idiler. Yeryüzünü kazıp (ekinler ekmiş, sular, madenler çıkarmak için orayı) altüst etmişler ve onu, bunların imar ettiklerinden de daha çok imar etmişlerdi. Resulleri, onlara da apaçık deliller (âyetler ve mucizeler) getirmişti. Zaten **Allah** onlara zulmedecek değildi; fakat onlar (resullerimizi ve âyetlerimizi inkâr ederek) kendi nefislerine zulmettiler.

10. Sonunda **Allah**'ın âyetlerini yalanlayarak ve onlarla alay ederek kötülük yapanların âkıbeti çok kötü oldu.

11. **Allah** (her şeyi) ilk defa yaratır, sonra (o yaratmayı **Hallak** ismiyle sürekli tekrar edip) iade eder. Sonra (hepiniz) O'na döndürüleceksiniz.

12. (Kıyamet) Saatin(in) gelip çattığı gün, (nefsinin hevâsına uyan) mücrimler (bütün ümitlerini yitirerek) susarlar.

13. Onların, (dünyada **Allah**'a şirk koştukları) ortaklarından hiçbiri (o gün onlara) şefâatçi olmaz ve onlar (**Allah**'a şirk koştukları) ortaklarını inkâr ederler.

14. (Kıyamet) Saatin(in) gelip çattığı gün, işte o gün (mü'minlerle kâfirler) birbirlerinden ayrılırlar.

15. İman edip sâlih ameller işleyenlere gelince, onlar (cennet) bahçeler(in)de sevinç ve mutluluk içindedirler.

وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَلِقَآئِ الْاٰخِرَةِ
فَاُولٰٓئِكَ فِى الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ حِيْنَ
تُمْسُوْنَ وَحِيْنَ تُصْبِحُوْنَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِى السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا وَّحِيْنَ تُظْهِرُوْنَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا ؕ وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ﴿١٩﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَكُمْ
مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَآ اَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُوْنَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَ
لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِّتَسْكُنُوْٓا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ
مَّوَدَّةً وَّرَحْمَةً ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ
﴿٢١﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ
اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْعٰلِمِيْنَ ﴿٢٢﴾
وَمِنْ اٰيٰتِهٖ مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَآؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ
اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ يُرِيْكُمُ
الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَيُحْيِ بِهِ
الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٢٤﴾

16. Fakat inkâr edenlere, âyetlerimizi ve âhirete kavuşmayı yalanlayanlara gelince, işte onlar da (cehennemde) azap için hazır bulundurulacaklardır.

17. Öyle ise (ey iman edenler!) akşama girdiğinizde ve sabaha erdiğinizde (akşam, yatsı ve sabah namazlarında) **Subhân** olan **Allah**'ı tesbih edin!

18. Göklerde ve yerde hamd O'na mahsustur. Akşama doğru ve öğlene girdiğiniz zaman da (ikindi ve öğle namazlarında da **Allah**'ı tesbih edin)!

19. (O) Ölüden diriyi çıkarır, diriden de ölüyü çıkarır, yeryüzünü ölümünden sonra da (O) diriltir. İşte siz de (kabirlerinizden) böyle çıkarılacaksınız.

20. Sizi topraktan yaratması da O'nun âyetlerinden (kudret ve delillerinden)dir. Sonra siz (yeryüzüne) yayılan insanlar oluverdiniz.

21. Yanında huzur bulmanız için size kendi (cinsi)nizden eşler yaratıp aranızda sevgi ve merhamet peyda etmesi de O'nun âyetlerinden (kudret ve delillerinden)dir. Muhakkak ki bunda (enine boyuna düşünüp) tefekkür eden bir kavim için âyetler (ibret ve dersler) vardır.

22. O'nun delillerinden biri de gökleri ve yeri yaratması, lisanlarınızın ve renklerinizin ise farklı olmasıdır. Muhakkak ki bunda (**Allah**'ı bilen) âlimler için elbette âyetler (ibret ve dersler) vardır.

23. Gece olsun gündüz olsun uyumanız ve **Allah**'ın lütfundan (rızkınızı) aramanız da O'nun âyetlerinden (kudret ve delillerinden)dir. Muhakkak ki bunda (hakkı) işiten bir kavim için âyetler (ibret ve dersler) vardır.

24. Size hem korku hem de ümit vermek için şimşeği göstermesi ve gökten bir su indirip ölümünden sonra yeryüzünü onunla diriltmesi de O'nun âyetlerinden (kudret ve delillerinden)dir. Muhakkak ki bunda aklını kullanan bir kavim için âyetler (ibret ve dersler) vardır.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ تَقُوْمَ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ۭ ثُمَّ اِذَا
دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْاَرْضِ ۡ اِذَآ اَنْتُمْ تَخْرُجُوْنَ ۝٢٥ وَلَهٗ مَنْ
فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ۝٢٦ وَهُوَ الَّذِيْ
يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِ ۭ وَلَهُ الْمَثَلُ
الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۚ ۝٢٧
ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ ۭ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ
اَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاۗءَ فِيْ مَا رَزَقْنٰكُمْ فَاَنْتُمْ فِيْهِ سَوَاۗءٌ
تَخَافُوْنَهُمْ كَخِيْفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۭ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ
لِقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝٢٨ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اَهْوَاۗءَهُمْ
بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ فَمَنْ يَّهْدِيْ مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ۤ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝٢٩
فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ۭ فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّتِيْ فَطَرَ النَّاسَ
عَلَيْهَا ۭ لَا تَبْدِيْلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ ۙ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۙ ۝٣٠ مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوْهُ وَاَقِيْمُوا
الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۙ ۝٣١ مِنَ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا
دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيَعًا ۭ كُلُّ حِزْبٍۢ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ۝٣٢

25. Yine göğün ve yerin O'nun emri ile (sapasağlam) ayakta durması da O'nun âyetlerinden (kudret ve delillerinden)dir. Sonra (hesap günü) sizi yerden (tekrar dirilmeniz için) bir davetle çağırdığı zaman bir de bakarsınız ki (kabirlerinizden dirilmiş olarak) çıkıyorsunuz.

26. Göklerde ve yerde olanlar (hepsi) O'nundur. Hepsi O'na (gönülden) itaat etmektedir.

27. O, (her şeyi) ilk defa yaratan sonra (o yaratmayı **Hallak** ismiyle sürekli tekrar edip) iade edendir ve bu, O'nun için pek kolaydır. Göklerde ve yerde (tecelli eden) en yüce sıfatlar (yalnız) **E'Âlâ** olan **Allah**'a aittir; çünkü O, **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şerefin ve kudretin kendisine ait olduğu, her işinde hikmet ve hayır olan tek zattır).

28. (Bakın, **Allah** ortağı olmadığına dair) Size kendinizden bir misal getirdi: Size verdiğimiz rızıklarda, ellerinizin altında bulunan (köleler, cariyeler) içinden sizinle eşit olan, birbiriniz(in hakkına dokunmak)dan çekindiğiniz gibi onlar(ın hakkına dokunmak)dan da çekindiğiniz ortaklar var mı (ki tutup kendi mülkümüzde, saltanatımızda bize ortaklar atfediyorsunuz, kendi kullarımızı ve yarattıklarımızı bize şirk koşuyorsunuz)? İşte Biz, aklını kullanan bir kavim için âyetleri böyle açıklıyoruz.

29. Fakat zulmedenler (bunca uyarı ve ikazdan sonra bile) cahilce (nefislerinin) hevâlarına (arzu ve isteklerine) tabi oldular. (Küfürdeki inadı yüzünden) **Allah**'ın dalâlette bıraktığı kimseyi kim hidâyete erdirebilir! Onlar için (hem dünyada hem de âhirette) hiçbir yardımcı yoktur.

30. (Resulüm!) Sen (hiçbir şeyi **Allah**'a şirk koşmadan ve hakka yönelmiş) hanîf olarak yüzünü dine çevir. O ki **Allah**'ın fıtratı (El Esmâu'l Husnâ'sı)dır ve (**Allah**) insanları bu (fıtrat)a göre yaratmıştır. **Allah**'ın yaratmasında hiçbir değişiklik yoktur. İşte dosdoğru din budur; fakat insanların çoğu (bunu) bilmezler.

31. (O hâlde hepiniz yalnız) O'na yönelin, O'na karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın), namazı ikâme ed(erek her anda O'nun huzurunda durmaya çalış)ın ve sakın müşriklerden olmayın!

32. Onlar ki dinlerini parça parça edip gruplara ayrıldılar. Her grup kendi yanındaki (parça)yla sevin(ip kibirlen)mektedir.

وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُّنِيبِينَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَآ اَذَاقَهُمْ
مِّنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ۙ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَآ
اٰتَيْنَاهُمْ ۭ فَتَمَتَّعُوْا ۣ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ
سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهٖ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَاِذَآ اَذَقْنَا
النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا ۭ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ
اَيْدِيهِمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيَقْدِرُ ۭ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَاٰتِ
ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ ۭ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ
يُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ ۡ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٣٨﴾ وَمَآ اٰتَيْتُمْ
مِّنْ رِّبًا لِّيَرْبُوَا۟ فِيْٓ اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَمَآ اٰتَيْتُمْ
مِّنْ زَكٰوةٍ تُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُضْعِفُوْنَ ﴿٣٩﴾
اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ۭ
هَلْ مِنْ شُرَكَاۗىِٕكُمْ مَّنْ يَّفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِّنْ شَيْءٍ ۭ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا
يُشْرِكُوْنَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِي
النَّاسِ لِيُذِيْقَهُمْ بَعْضَ الَّذِيْ عَمِلُوْا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٤١﴾

33. İnsanlara bir zarar (bir sıkıntı) dokunduğu zaman (hemen) **Rabb**ine yönelerek O'na (yalvarıp) dua ederler. Sonra (**Allah**) onlara kendinden bir rahmet tattırınca bir de bakarsın ki onlardan bir grup (yine) **Rabb**lerine şirk koşarlar.

34. (Onlar) Kendilerine verdiğimiz (nimetler)e nankörlük etmek için (böyle yaparlar). O hâlde (dünyada bir süre daha) faydalanın (bakalım), fakat yakında (buna karşılık hak ettiğiniz azabı) bil(ip gör)eceksiniz!

35. Yoksa Biz, onlara (kesin) bir delil indirdik de o mu (**Allah**'a) şirk koşmalarını söylüyor?

36. (Gel gör ki) Biz insanlara (kendimizden) bir rahmet tattırdığımız zaman ona sevinir (ve şımarır)lar; ama elleriyle yaptıkları yüzünden onlara bir kötülük dokunursa bir de bakarsın ki (**Allah**'ın rahmetinden) ümitlerini keserler.

37. Onlar görmediler mi ki **Allah**, rızkı dilediğine açıyor, (dilediğine) daraltıyor. Muhakkak ki bunda iman eden bir kavim için âyetler (ibret ve dersler) vardır.

38. O hâlde sen, akrabaya, yoksula, yolcuya (**Allah**'ın sana onlar için ikram ettiği) hakkını ver. Bu, **Allah**'ın vechini (cemâlini müşahede etmeyi ve rızasını) isteyenler için daha hayırlıdır. İşte onlar, felaha (kurtuluş ve saadete) erenlerdir.

39. (Unutmayın!) İnsanların mallarında artış olsun diye (zorunlu olarak) verdiğiniz (herhangi) bir faiz, **Allah** katında artmaz. Fakat **Allah**'ın vechini (cemâlini müşahede etmeyi ve rızasını) isteyerek verdiğiniz zekâta gelince, işte o (zekâtlarını bu şekilde veren)ler, (**Allah** katında faziletlerini) kat be kat arttıranlardır.

40. **Allah**; sizi yaratan, sonra sizi rızıklandıran, sonra sizi öldürecek, sonra da sizi (hesap günü tekrar) diriltecek olandır. Peki, sizin (**Allah**'a şirk koştuğunuz) ortaklarınız içinde bunlardan herhangi birini yapabilecek var mı? O (**Allah**), **Subhân**'dır (her türlü noksanlıktan münezzehtir) ve onların şirk koştuklarından yücedir.

41. İnsanların elleriyle kazandığı (kötülükler) yüzünden karada ve denizde fesad çıktı. Belki (yaptıkları kötülüklerden imana) dönerler diye (**Allah**) yaptıklarının bir kısmını(n cezasını onlara dünyada) tattırır.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلُ ۚ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ
كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾
لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ
وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا
إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا ۖ وَكَانَ
حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ
سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى
الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۚ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا
هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٩﴾ فَانْظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

42. (Resulüm!) De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da (sizden) öncekilerin âkıbetlerinin nasıl olduğuna (nasıl helâk edildiklerine bir) bakın!" Onların çoğu müşrik (**Allah**'a şirk koşan zalimler) idi.

43. Sen, **Allah**'tan geri çevrilmesi imkânsız bir gün (olan kıyamet) gelmeden önce yüzünü dosdoğru (olan) dine çevir! O gün (insanlar, cennet ve cehennemde) bölük bölük (birbirlerinden) ayrılırlar.

44. Kim kâfir olursa küfrü kendi aleyhinedir. Kim de sâlih bir amel işlerse onlar da kendileri için (cennetteki yerlerini) hazırlamış olurlar.

45. (**Allah**) İman edip sâlih ameller işleyenleri lütfundan mükâfatlandırmak için (cennete koyar). Muhakkak ki O, kâfirleri sevmez.

46. Size rahmetinden tattırması için (yağmurun önünde) rüzgârları müjdeciler olarak göndermesi O'nun âyetlerinden (kudret ve delillerinden)dir. O'nun fazlından (nasibinizi) aramanız için emriyle gemileri (suda) yüzdürmesi de (O'nun âyetlerindendir). Umulur ki şükredersiniz.

47. (Resulüm!) Andolsun ki Biz, senden önce de nice resulleri kendi kavimlerine gönderdik. (Resulleri) Onlara apaçık mucizeler getirdiler (fakat onlar iman etmediler). Bunun üzerine Biz de o (**Allah**'a karşı suç işleyen) mücrimlerden intikam aldık. Mü'minlere yardım etmek Bizim üzerimize bir haktır.

48. Allah O'dur ki rüzgârları gönderir, (bunlar da) bulut(lar)ı harekete geçirir. Derken onu gökte dilediği gibi yayar ve parça parça eder. Nihayet yağmurun onların arasından çıktığını görürsün. **Allah** onu, dilediği kullarına isabet ettirince onlar hemen seviniverirler.

49. Oysa onlar, daha önce üzerlerine (yağmur) indirilmesinden evvel (yağmurun yağmasından) ümitlerini tamamen yitirmişlerdi.

50. Allah'ın rahmetinin eserlerine bir bak! Yeryüzünü ölümünden sonra nasıl diriltiyor. Şüphesiz ki O, **Muhyî** (ismiyle), ölüleri de mutlaka diriltecektir. O, her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

وَلَئِنْ اَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَاَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهٖ يَكْفُرُونَ
۝٥١ فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَآءَ اِذَا
وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۝٥٢ وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ؕ
اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُونَ ۝٥٣ اَللّٰهُ الَّذِى
خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ
مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ وَهُوَ الْعَلِيمُ
الْقَدِيرُ ۝٥٤ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ ۙ مَا لَبِثُوا
غَيْرَ سَاعَةٍ ؕ كَذٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ۝٥٥ وَقَالَ الَّذِينَ اُوتُوا
الْعِلْمَ وَالْاِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِى كِتَابِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ ۙ
فَهٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝٥٦ فَيَوْمَئِذٍ
لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝٥٧
وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِى هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ؕ وَلَئِنْ
جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُونَ
۝٥٨ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝٥٩
فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ۝٦٠

51. Andolsun eğer Biz, (onların ekinlerine zararlı) bir rüzgâr göndersek ve onu sararmış görseler ardından muhakkak nankörlük etmeye başlarlar.

52. (Resulüm!) Muhakkak ki sen ölülere işittiremezsin, arkalarını dönüp giderlerken sağırlara da (hakka olan bu) daveti duyuramazsın.

53. Sen (manevi olarak) kör olanları dalâletlerinden (vazgeçirip) hidâyete de erdiremezsin, sen ancak âyetlerimize iman edip ona teslim olanlara (âyetlerimizi) duyurabilirsin.

54. **Allah** O'dur ki sizi zayıf (ve zaaf sahibi olarak bir nutfe)den yarattı, sonra zayıf (olan çocukluk çağın)ın ardından (size) bir kuvvet (gençlik hâli), sonra da kuvvetin ardından (yine) bir zayıflık ve ihtiyarlık verdi. (O) Dilediğini yaratır. O, **Alîm**'dir, **Kadîr**'dir (her şeyi, herkesi bilen ve kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

55. (Kıyamet) Saatin(in) gelip çattığı gün, (nefsinin hevâsına uyan) mücrimler (dünyada) bir saatten fazla kalmadıklarına yemin ederler. İşte onlar, (dünyada hiç ölmeyecekmiş gibi yaşamalarına rağmen azaptan kurtulmak için) böyle (laflarını) çevirirler.

56. Kendilerine (**Allah** tarafından) ilim ve iman verilmiş olanlar ise (onlara) şöyle derler: "Andolsun ki siz (dünyada) **Allah**'ın Kitâb'ında (vaad ettiği gibi) yeniden dirilme gününe kadar kaldınız. İşte bugün yeniden dirilme günüdür; fakat siz onu (dünyada) bil(ip anlamak iste)miyordunuz.

57. Artık o gün, (**Allah**'ın âyetlerini yalanlayıp kendilerine) zulmedenlerin mazeretleri (onlara) fayda vermez. Onların (yaptıkları yanlışlardan dolayı) özür dilemeleri de kabul edilmez.

58. (Resulüm!) Andolsun ki Biz, bu Kur'ân'da insanlara her türlü misali verdik. Şayet sen onlara bir âyet getirsen de inkâr edenler kesinlikle şöyle derler: "Siz ancak bâtıl şeyler ortaya atmaktasınız."

59. İşte (hakkı) bilmeyen (ve anlamak istemeyen)lerin kalplerini **Allah** böyle mühürler.

60. (Resulüm!) Şimdi sen sabret! Muhakkak ki **Allah**'ın vaadi haktır. (Bunca âyete rağmen yine de) İkna olmayan kimseler, (sakın) seni (âyetlerimizi tebliğde) gevşekliğe sevk etmesin!

سُورَةُ لُقْمَانَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَثَلٰثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمّٓ ۝١ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝٢ هُدًى وَرَحْمَةً
لِلْمُحْسِنِينَ ۝٣ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ
بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝٤ اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ۝٥ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ
اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝٦ وَاِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَاَنَّ فِي اُذُنَيْهِ وَقْرًا
فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ۝٧ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
جَنّٰتُ النَّعِيمِ ۝٨ خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
۝٩ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ
اَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً
فَاَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝١٠ هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُونِي
مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظّٰلِمُونَ فِي ضَلٰلٍ مُبِينٍ ۝١١

31- Lokmân SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 34 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Elif. Lâm. Mîm.

2. Bunlar, hikmet dolu Kitâb'ın âyetleridir.

3. Muhsinler (güzellik yapıp güzel olanlar) için bir hidâyet ve bir rahmettir.

4. O kimseler ki namazı ikâme ed(erek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)ırlar, zekâtı ver(erek nefislerinin cimriliğini temizl)erler ve onlar âhirete kesinkes (görüyormuş çasına) inanırlar.

5. İşte onlar, **Rabb**lerinden bir hidâyet üzeredirler ve yine onlar, gerçekten felaha (kurtuluş ve saadete) erenlerdir.

6. İnsanlardan öylesi vardır ki bilgisizce **Allah** yolundan saptırmak ve onunla alay etmek için boş lafı satın alır. İşte onlar için aşağılayıcı bir azap vardır.

7. Ona âyetlerimiz okunduğu zaman sanki onları işitmemiş, sanki kulaklarında bir ağırlık varmış gibi kibirlenerek yüz çevirir. (Resulüm! Sen) Onu elem verici (iç yakan) bir azap ile müjdele!

8. Fakat iman edip sâlih ameller işleyenler var ya, onlar için Naîm cennetleri vardır.

9. Onlar orada ebedi kalacaklardır. (Bu) **Allah**'ın hak olan vaadidir; çünkü O, **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

10. O, gökleri görebildiğiniz bir direk olmaksızın yarattı, sizi sarsar diye yeryüzünde de sabit dağlar yerleştirdi ve orada hareket eden her çeşit canlıyı yaydı. Bir de Biz, gökten bir su indirdik de orada her kerim çiftten (insanlara ikram edilmek üzere yaratılmış birbirine benzeyen; ama aslında bambaşka olan) bitkiler bitirdik.

11. İşte bu(nlar) **Allah**'ın yarattıklarıdır. O hâlde (şimdi) gösterin bana, O'ndan başkası ne yaratmış! Doğrusu o (nefsinin hevâsına uyan) zalimler, apaçık bir dalâlet içindedirler.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ ؕ وَمَنْ يَّشْكُرْ فَاِنَّمَا
يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ﴿١٢﴾ وَاِذْ قَالَ
لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ يَعِظُهٗ يٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ ؕ اِنَّ الشِّرْكَ
لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ ۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ وَهْنًا
عَلٰى وَهْنٍ وَّفِصٰلُهٗ فِيْ عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِيْ وَلِوَالِدَيْكَ ؕ اِلَيَّ
الْمَصِيْرُ ﴿١٤﴾ وَاِنْ جَاهَدٰكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ
بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوْفًا ۪ وَّاتَّبِعْ
سَبِيْلَ مَنْ اَنَابَ اِلَيَّ ۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾ يٰبُنَيَّ اِنَّهَآ اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ
فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ ؕ اِنَّ
اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿١٦﴾ يٰبُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ
وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَآ اَصَابَكَ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْاُمُوْرِ ۚ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ
مَرَحًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ۚ ﴿١٨﴾ وَاقْصِدْ فِيْ مَشْيِكَ
وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ؕ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ﴿١٩﴾

12. Andolsun Biz Lokmân'a, "**Allah**'a şükret!" diye hikmet verdik. Kim şükrederse ancak kendisi için şükretmiş olur. Kim de küfrederse (kendi üzerindeki nimeti görmeyip nankörlük ederse) muhakkak ki **Allah Ğaniyy**'dir, **Hamîd**'dir (zengin, kerim ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu, bütün hamdların ve övgülerin sadece kendisine ait olduğu tek zattır).

13. Hani Lokmân, oğluna nasihat ederek şöyle demişti: "Yavrucuğum! **Allah**'a şirk koşma! Muhakkak ki (**Allah**'a) şirk (koşmak, insanın kendisi için yapacağı en) büyük zulümdür."

14. Biz, insana; ana, babasını (gözetip, onlara iyi davranmasını) tavsiye etmişizdir; çünkü anası onu zayıflık üstüne zayıflık çekerek (nice sıkıntılara katlanarak karnında) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması da iki yıl içindedir. (İşte bu yüzden önce) Bana sonra da ana, babana şükret diye (ona emrettik). (Unutmayın!) Dönüş ancak Banadır.

15. Bununla beraber eğer onlar, hakkında bilgi sahibi olmadığın bir şeyi bana şirk koşman için seni zorlarlarsa, sakın onlara itaat etme; ama onlara dünyada iyilikle sahip çık! Sen, Bana yönelenlerin yoluna tabi ol! Sonra dönüşünüz ancak Banadır. (O zaman) Ben de size (dünyada) yaptıklarınızı (bir bir) haber vereceğim.

16. (Lokmân, oğluna nasihat etmeye devam ederek şöyle dedi) "Yavrucuğum! Yaptığın (iyilik veya kötülük) bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa ve bu bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa da **Allah** onu (senin karşına) getirir. Muhakkak ki **Allah Latîf**'tir, **Habîr**'dir (her şeye nûruyla tecelli eden, lütufta bulunan ve her şeyden, herkesten haberdar olandır).

17. "Yavrucuğum! Namazı ikâme ed(erek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış), iyiliği emret, kötülükten de men et ve başına gelen (musibetler)e sabret; çünkü bunlar, azmedilmeye değer işlerdendir."

18. "İnsanları küçümseyip (onlardan) yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme; zira **Allah**, kendini beğenmiş, övünüp duran kimselerin hiçbirini sevmez."

19. "Yürüyüşünde tabii ol (yaratılışın gereği hayatı yaşarken **Allah**'a âbd olman gerektiğini unutma), sesini kıs (duanda; **Allah**'ın rızası ve onun rızasına ulaştıracak şeyleri iste, bunun dışında nefsani isteklerinden sakın). Unutma ki seslerin en çirkini (sadece acıktığında ve şehvani duyguları kabardığında bağıran) eşek(leşmiş, insan olma vasfını kaybetmiş kişi)lerin sesidir."

اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ
وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهٗ ظَاهِرَةً وَّبَاطِنَةً ؕ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ
فِى اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ﴿٢٠﴾ وَاِذَا قِيْلَ
لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطٰنُ يَدْعُوْهُمْ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ
﴿٢١﴾ وَمَنْ يُّسْلِمْ وَجْهَهٗۤ اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ؕ وَاِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ
فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهٗ ؕ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ
عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيْلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ
اِلٰى عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿٢٤﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ؕ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٥﴾ لِلّٰهِ
مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِىُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ
اَنَّ مَا فِى الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَّالْبَحْرُ يَمُدُّهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ
سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمٰتُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٧﴾ مَا
خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَّاحِدَةٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٢٨﴾

20. (Ey insanlar!) **Allah**'ın, göklerde ve yerde ne varsa (hepsini) sizin hizmetinize verdiğini, nimetlerini açık ve gizli olarak size bol bol ihsan ettiğini görmediniz mi? Yine de insanlar içinde bilgisi, bir hidâyetçisi ve aydınlatıcı bir kitabı olmadan **Allah** hakkında mücadele edenler vardır.

21. Onlara "**Allah**'ın indirdiğine tabi olun" denildiği zaman, "hayır, biz babalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye tabi oluruz" derler. Ya şeytan (ataları vasıtasıyla) onları alevli ateşin azabına çağırıyor olsa da mı (onların yoluna tabi olacaklar)?

22. Oysa kim, muhsin olarak (güzellik yapıp güzel olmaya çalışarak) yüzünü **Allah**'a teslim eder (ve **Allah**'ı her şeyden çok, canından da çok sever)se, muhakkak ki o (kopmayan) en sağlam kulpa yapışmıştır. Zaten (bütün) işlerin âkıbeti **Allah**'a varır.

23. (Resulüm! Artık seni ve bu âyetleri) Kim inkâr ederse onun inkârı (ve küfrü) seni üzmesin. Onların dönüşleri ancak Bizedir. (İşte) O zaman (Biz de) yaptıklarını onlara (tek tek) haber vereceğiz. Muhakkak ki **Allah**, göğüslerin içinde (gizli) olanı (dahi en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

24. Biz onları (dünyada) biraz (nimetlerden) faydalandırırız. Sonra da onları ağır bir azaba mahkûm ederiz.

25. (Resulüm!) Andolsun ki eğer onlara, "gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, hiç şüphesiz "**Allah**" derler. De ki: "(Öyleyse) Hamd, **Allah**'a mahsustur." Fakat onların çoğu (bunu) bil(ip idrak et)mezler.

26. Göklerde ve yerde ne varsa (hepsi) **Allah**'ındır. Muhakkak ki **Allah**, (evet) O,

Ğaniyy'dir, **Hamîd**'dir (zengin, kerim ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu, bütün hamdların ve övgülerin sadece kendisine ait olduğu tek zattır).

27. Şayet yeryüzündeki ağaçlar kalem, deniz de arkasından yedi deniz (daha ona) katılarak (mürekkep olsa, yine de) **Allah**'ın kelimeleri (yazmakla, hikmeti de anlamakla) tükenmez. Muhakkak ki **Allah Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

28. Sizin (yoktan) yaratılmanız da (öldükten sonra) diriltilmeniz de ancak tek bir insan(ı yaratmak ve diriltmek) gibidir. Muhakkak ki **Allah Semî**'dir, **Basîr**'dir (her şeyi, herkesi işiten ve gizli, açık her şeyi görendir).

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَجْرِى اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى وَاَنَّ اللّٰهَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝٢٩ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِىُّ الْكَبِيرُ ۧ ۝٣٠ اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ
تَجْرِى فِى الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ اٰيَاتِهٖ ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝٣١ وَاِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ ۗ
وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ۝٣٢ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ
وَاخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِى وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهٖ ۖ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ
عَنْ وَالِدِهٖ شَيْـًٔا ۗ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۪
وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ۝٣٣ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَيُنَزِّلُ
الْغَيْثَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِى الْاَرْحَامِ ۗ وَمَا تَدْرِى نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ
غَدًا ۗ وَمَا تَدْرِى نَفْسٌ بِاَىِّ اَرْضٍ تَمُوتُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝٣٤

سُورَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ ثَلٰثُونَ اٰيَةً

29. Görmedin mi, şüphesiz **Allah**, geceyi gündüzün içine katar, gündüzü de gecenin içine katar. Güneş ve Ay (O'nun) emrindedir. Her biri belirlenmiş bir zaman (olan kıyamet günün)e kadar (yörüngesinde) akıp gider. Muhakkak ki **Allah**, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

30. Bu böyledir! Çünkü **Allah**, hakkın ta kendisidir, (kâfirlerin) O'ndan başka (dua edip) yalvardıkları ise hiç şüphesiz bâtıldır. Muhakkak ki **Allah Âliyy**'dir, **Kebîr**'dir (anlaşılamayacak kadar yüceliğe, azamete ve büyüklüğe sahip olandır).

31. Görmedin mi, âyetlerinden bir kısmını size göstermek için gemiler denizde **Allah**'ın nimetiyle (nasıl) akıp gidiyor. Muhakkak ki bunda sabreden (ve) şükreden herkes için âyetler (ibret ve deliller) vardır.

32. (Bir de o gemidekiler) Gölgelikler gibi (dağlar büyüklüğünde) dalgalar onları kuşattığı zaman dini yalnız **Allah**'a has kılarak (ihlâsla) O'na yalvarırlar. (**Allah**) Onları karaya (çıkararak) kurtardığı vakit içlerinden bir kısmı (sabır ve şükürle) orta yolu tutar. Zaten Bizim âyetlerimizi hain kâfirlerden başkası inkâr etmez.

33. Ey İnsanlar! **Rabb**inize karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın). Öyle bir günden korkun ki (o gün) ne baba, evladı (namı)na (bir şey) ödey(ip onu kurtar)abilir ne de evlat, babası (namı)na bir şey ödey(ip onu kurtar)abilir. Muhakkak ki **Allah**'ın vaadi haktır, sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve o aldatıcı (şeytan) da **Allah**(ın affına güvendirmek suretiy)le sizi kandırmasın!

34. Şüphesiz ki (o kıyamet) saat(i) hakkındaki bilgi (ancak) **Allah** katındadır. Yağmuru O indirir, rahimlerde olanı O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez ve hiç kimse nerede öleceğini bilemez. Muhakkak ki **Allah Alîm**'dir, **Habîr**'dir (her şeyi, herkesi bilen ve her şeyden, herkesten haberdar olandır).

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ۝١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٢
اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا
مَّآ اَتٰيهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝٣ اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى
عَلَى الْعَرْشِ ۜ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۜ
اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۝٤ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَآءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ
اِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهٗٓ اَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ۝٥ ذٰلِكَ
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝٦ اَلَّذِي اَحْسَنَ
كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ۝٧ ثُمَّ جَعَلَ
نَسْلَهٗ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَّآءٍ مَهِينٍ ۝٨ ثُمَّ سَوّٰيهُ وَنَفَخَ فِيهِ
مِنْ رُوحِهٖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ ۜ قَلِيلًا مَا
تَشْكُرُونَ ۝٩ وَقَالُٓوا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ ءَاِنَّا
لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۜ بَلْ هُمْ بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ۝١٠ قُلْ يَتَوَفّٰيكُمْ
مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝١١

8. Sonra onun neslini, basit bir sudan (süzülmüş) bir özden meydana getirdi.

9. Sonra onu (insan suretinde) düzenleyip ona kendi rûhundan nefhetti (üfledi). Ve sizin için kulaklar, gözler ve kalpler var etti. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!

10. (Kâfirler) Dediler ki: "Biz (ölüp) yerin içinde kaybolduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi (ondan sonra) yeniden yaratılacağız?" Gerçek şu ki onlar **Rabb**lerine kavuşmayı inkâr eden kimselerdir.

11. (Resulüm!) De ki: "Size vekil kılınan (bu konuda görevlendirilen) ölüm meleği canınızı alacak sonra **Rabb**inize döndürüleceksiniz."

32- Secde SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 30 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Elif. Lâm. Mîm.

2. Kendisinde hiçbir şüphe bulunmayan bu Kitâb'ın indirilmesi âlemlerin **Rabb**i (**Allah**) tarafındandır.

3. (Resulüm!) Yoksa "onu (Kur'ân'ı, Muhammed) uydurdu" mu diyorlar? Hayır! O, belki hidâyete ererler diye senden önce kendilerine bir uyarıcıdan gelen o şeyle (âyetlerle) bir kavmi uyarman için **Rabb**inden (sana indirilen) Hakk (Kitâb)tır.

4. Gökleri, yeri ve bunların arasındakileri altı günde (safhada) yaratan sonra Arş'a hükümran olan **Allah**'tır. Sizin için O'ndan başka ne bir dost ne de bir şefâatçi vardır. Hâlâ (bunu) tezekkür ed(erek düşünüp ibret al)mayacak mısınız?

5. Gökten yere kadar olan (her) işi (O) sevk (ve idare) eder. Sonra (bütün bu işler), süresi sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl olan bir günde O(nun huzuru)na çıkar.

6. İşte O, gaybı da şehadeti de (görünmeyeni de görüneni de en ince ayrıntısına kadar) bilen **Azîz**'dir, **Rahîm**'dir (bütün şerefin ve kudretin sahibi olan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

7. O ki yarattığı her şeyi (en mükemmel şekilde) güzel yaptı ve insanı yaratmaya (ilk olarak) çamurdan başladı.

وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُؤُسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۜ رَبَّنَآ
اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوقِنُونَ
۝١٢ وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدٰيهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
مِنِّى لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ۝١٣ فَذُوقُوا
بِمَا نَسِيتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۚ اِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝١٤ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا الَّذِينَ
اِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝١٥ تَتَجَافٰى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا ۠ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝١٦ فَلَا تَعْلَمُ
نَفْسٌ مَّآ اُخْفِىَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ ۚ جَزَآءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
۝١٧ اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ۭ لَا يَسْتَوٗنَ ۝١٨
اَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَاْوٰى ۭ
نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝١٩ وَاَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَاْوٰيهُمُ
النَّارُ ۭ كُلَّمَآ اَرَادُٓوا اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَآ اُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ
لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِى كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُونَ ۝٢٠

سجده

12. (Resulüm!) Mücrimlerin; **Rabb**lerinin huzurunda başlarını öne eğerek, "**Rabb**imiz! (Hakikati) Gördük ve işittik, şimdi bizi (dünyaya) geri döndür de sâlih amel(ler) işleyelim, artık biz kesin olarak (yeniden diriltilip sana hesap vereceğimize) ikna olduk" (diyecekleri) zaman onları bir görsen!

13. Eğer Biz dileseydik elbette herkese hidâyetini verirdik; fakat (herkesi kendi tercihinde serbest bırakarak) Benden, "andolsun ki cehennemi tümüyle insanlar ve cinlerle dolduracağım" sözü hak olmuştur.

14. (O gün onlara şöyle deriz) "Bugüne kavuşmayı unuttuğunuzdan dolayı (şimdi azabı) tadın (bakalım)! Çünkü (bugün) Biz de sizi unuttuk, yaptıklarınızdan ötürü tadın ebedi azabı!"

15. Bizim âyetlerimize ancak o kimseler iman ederler ki onlar, kendilerine (âyetlerimizle) nasihat edildiği zaman hemen secdeye kapanırlar ve **Rabb**lerini hamd ile tesbih ederler; çünkü onlar asla kibirlenmezler.

16. Onların yanları (vücutları geceleyin) yataklarından uzaklaşır. **Rabb**lerin(in azabın)dan korkarak ve (rahmetini) umarak O'na dua ederler ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (**Allah** yolunda) infak ederler.

17. Hiç kimse (dünyada) yaptıkları (güzel amelleri)ne karşılık mükâfat olarak (âhirette) onlar için göz aydınlığı olacak (nimetler)den nelerin gizlendiğini bilemez (bunu hayal bile edemez).

18. Hiç mü'min olan bir kimse, fâsık olan (kâfir) bir kimse gibi olur mu? (Bunlar elbette) Bir olmazlar.

19. İman edip sâlih ameller işleyenlere gelince, onlar (dünyada) yaptıklarına karşılık Cennetü'l-Me'vâ'da ağırlanırlar.

20. Fakat fâsıklık edenlere gelince, onların varacakları yer de ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde oraya geri döndürülürler ve onlara, "(haydi, dünyada) yalanlamakta olduğunuz ateş azabını (şimdi) tadın!" denir.

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنٰى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا ؕ
إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهٖ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ۚ
﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا ؕ وَكَانُوا
بِاٰيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا
مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ ؕ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ ؕ
أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ
الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ ؕ
أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿٢٨﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْأَحْزَابِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلٰثٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

ondan yiyecekleri ekinler çıkarıyoruz. Onlar hâlâ (Bizim kudretimizi ve rahmetimizi) görmeyecekler mi?

28. Hâl böyleyken onlar derler ki: "Eğer doğru söyleyenlerden iseniz (söyleyin bakalım) bu fetih (aramızda hüküm verilecek kıyamet günü) ne zaman (gerçekleşecek)?"

29. De ki: "Fetih (aramızda hüküm verilecek kıyamet) günü (vuku bulduğunda), inkârcılara ne (o gün dile getirdikleri) imanları fayda verir ne de onlara göz açtırılır."

30. (Resulüm!) Artık sen onlardan yüz çevir ve (onların başına gelecek olan azabı) bekle! Zaten onlar da beklemektedirler.

21. Biz (küfürden) belki (imana) dönerler diye büyük azap (olan âhiretteki azap)tan ayrı olarak onlara yakın azap (olan dünya azabın)dan tattıracağız.

22. Kendisine **Rabb**inin âyetleri hatırlatıldıktan sonra onlardan yüz çevirenden daha zalim kim vardır! Muhakkak ki Biz, (nefsinin hevâsına uyan) mücrimlerden (böyle) intikam alırız.

23. Andolsun ki Biz Mûsâ'ya kitabı (Tevrât'ı) verdik, (Resulüm!) sen de ona (Mûsâ'ya vahyedilen âyetlere) kavuşacağından sakın şüphe içinde olma! Biz o (Tevrât)ı İsrâîloğulları için bir hidâyet (rehberi) kıldık.

24. Ve onların içinden, sabrettikleri zaman emrimizle (insanları) hidâyete erdiren önderler çıkardık; çünkü onlar âyetlerimize kesinkes (görüyormuşçasına) iman ediyorlardı.

25. Muhakkak ki **Rabb**in, kıyamet günü (İsrâîloğulları'nın) ihtilafa düştükleri şeyler hakkında aralarını ayıracak (ve hüküm verecek)tir.

26. (Resulüm!) Yurtlarında dolaşıp durdukları, kendilerinden önceki nice nesilleri helâk etmiş olmamız onları hidâyete erdirmedi mi? Şüphesiz bunda (anlamak isteyenler için) âyetler (ibret ve dersler) vardır. Onlar hâlâ (âyetlerimizi) işitmeyecekler mi?

27. (Onlar) Görmediler mi ki Biz kupkuru yerlere suyu sevk ediyoruz da onunla hayvanlarının ve kendilerinin

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَآ اَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۙ ۝ وَاتَّبِعْ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۙ ۝ وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ۝ مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ
مِنْ قَلْبَيْنِ فِى جَوْفِهٖ ۚ وَمَا جَعَلَ اَزْوَاجَكُمُ الّٰٓئِ تُظٰهِرُونَ مِنْهُنَّ
اُمَّهٰتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَآءَكُمْ اَبْنَآءَكُمْ ؕ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ
بِاَفْوَاهِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِى السَّبِيلَ ۝
اُدْعُوهُمْ لِاٰبَآئِهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ لَّمْ تَعْلَمُٓوا اٰبَآءَهُمْ
فَاِخْوَانُكُمْ فِى الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ؕ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
فِيمَآ اَخْطَاْتُمْ بِهٖ ۙ وَلٰكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ
غَفُورًا رَحِيمًا ۝ اَلنَّبِيُّ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ
وَاَزْوَاجُهٗٓ اُمَّهٰتُهُمْ ؕ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ
فِى كِتٰبِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهٰجِرِينَ اِلَّآ اَنْ تَفْعَلُٓوا
اِلٰٓى اَوْلِيَآئِكُمْ مَعْرُوفًا ؕ كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتٰبِ مَسْطُورًا ۝

33- Ahzâb SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 73 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Ey Nebî! Allah'a karşı takvâ sahibi ol (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalış), kâfirlere ve münafıklara da asla itaat etme! Muhakkak ki Allah Alîm'dir, Hakîm'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

2. Rabbinden sana vahyedilene tabi ol! Muhakkak ki Allah, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

3. (Sen sadece) Allah'a tevekkül et (O'na güvenip dayan), çünkü Vekîl olarak Allah yeter.

4. Allah, bir adamın (göğüs) boşluğunda iki kalp yaratmadı. Kendileriyle zıhâr yaptığınız (vücudunu annenizin vücudu gibi kendinize haram kıldığınız) eşlerinizi, sizin anneleriniz saymadı ve evlatlıklarınızı da (öz) oğullarınız olarak tanımadı. Bunlar sizin ağızlarınızla söylediğiniz (fakat gerçekliği olmayan boş ve anlamsız) sözlerden ibarettir. Allah ise hakkı söyler ve (kullarını doğru) yola O, hidâyet eder.

5. (Şu hâlde evlatlıklarınızı kendi) Babalarına nispet ederek çağırın! Bu, Allah katında daha (doğru ve) adaletlidir. Eğer babalarını bilmiyorsanız, o takdirde (bilin ki) onlar, sizin din kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Bununla beraber hata ederek yaptıklarınızda size bir günah (ve vebal) yoktur, fakat kalplerinizin bile bile yaptığında (günah) vardır. Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

6. Nebî(miz olan Muhammed), mü'minlere kendi canlarından daha evlâdır (daha önemli ve yakındır). Onun eşleri de mü'minlerin anneleridir. Akraba olanlar Allah'ın Kitâb'ına göre birbirlerine (diğer) mü'minlerden ve muhacirlerden (vâris olmaya) daha uygundurlar. Ancak (vasiyetinizde) dostlarınıza bir iyilik yapmanız başkadır (bunu yapabilirsiniz). Zaten bunlar (da bu) Kitâb'ta yazılmıştır.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَاِبْرٰهِيمَ
وَمُوسٰى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۪ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۙ ۷
لِيَسْـَٔلَ الصّٰدِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ ۚ وَاَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا اَلِيمًا ۸
يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَٓاءَتْكُمْ
جُنُودٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا ۬ وَكَانَ اللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۚ ۹ اِذْ جَٓاؤُكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ
مِنْكُمْ وَاِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ
بِاللّٰهِ الظُّنُونَا ۱۰ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا
شَدِيدًا ۱۱ وَاِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهٗٓ اِلَّا غُرُورًا ۱۲ وَاِذْ قَالَتْ طَّٓائِفَةٌ مِنْهُمْ
يٰٓاَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۚ وَيَسْتَاْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ
يَقُولُونَ اِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۛ اِنْ يُرِيدُونَ اِلَّا
فِرَارًا ۱۳ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ
لَاٰتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَٓا اِلَّا يَسِيرًا ۱۴ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا
اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْاَدْبَارَ ۭ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْـُٔولًا ۱۵

değil, haydi geri dönün!" Onlardan (başka) bir grup da, "gerçekten evlerimiz (saldırılara) açık durumda" diyerek nebîden izin istiyordu; hâlbuki onlar(ın evleri saldırıya) açık değildi, onlar sadece kaçmak istiyorlardı.

14. Eğer onlara (Medine'nin) her yanından saldırılsaydı sonra da (müşrikler tarafından) kendilerinden (mü'minler arasında) fitne (çıkarmaları) istenseydi, mutlaka bunu yaparlardı ve bunda fazla gecikmezlerdi.

15. Andolsun ki onlar daha önce (herhangi bir savaş durumu karşısında) arkalarına dön(üp kaç)mayacaklarına dair **Allah**'a söz vermişlerdi. **Allah**'a verilen söz ise mesuliyeti gerektirir!

7. Hani Biz nebîlerden, senden, Nûh'tan, İbrâhîm'den, Mûsâ'dan ve Meryem oğlu Îsâ'dan (resul olmalarının gereğini yerine getireceklerine, insanları **Allah**'a imana ve âbd olmaya davet edeceklerine dair) sağlam bir söz almıştık. (Evet) Biz onlardan pek sağlam bir söz aldık.

8. (**Allah** bu sözü, âhiret günü) Sadıklara sadakatlerinden sormak için (almıştır). Kâfirler için ise (o gün) elem verici (iç yakan) bir azap hazırlamıştır.

9. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah**'ın size olan nimetini hatırlayın; hani (Hendek Harbi'nde) size ordular gelmişti de Biz onların üzerine bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. **Allah**, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

10. Hani onlar size hem üst tarafınızdan hem alt tarafınızdan gelmişlerdi. O vakit gözler (şaşkınlıktan ötürü) kaymış, (korkudan) yürekler ağızlara gelmişti. Siz de **Allah** hakkında çeşitli zanlarda bulunuyordunuz.

11. İşte orada mü'minler imtihan edilmiş ve şiddetli bir sarsıntıyla sarsılmışlardı.

12. Ve o zaman, münafıklarla kalplerinde (şeytanın verdiği vesveseyle) bir hastalık bulunanlar, "**Allah** ve resulü bize ancak aldatmak için vaadde bulunmuş" diyorlardı.

13. Yine o vakit onlardan bir grup demişti ki: "Ey Yesrib (Medine) halkı! Artık (burası) sizin için durulacak yer

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا
لَا تُمَتَّعُونَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللّٰهِ
اِنْ اَرَادَ بِكُمْ سُوٓءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۜ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ
وَالْقَآئِلِينَ لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا ۚ وَلَا يَاْتُونَ الْبَاْسَ اِلَّا قَلِيلًا ۝١٨
اَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۚ فَاِذَا جَآءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ تَدُورُ
اَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ
سَلَقُوكُمْ بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ ۭ اُولٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا
فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ
الْاَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا ۚ وَاِنْ يَّاْتِ الْاَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُونَ
فِي الْاَعْرَابِ يَسْـَٔلُونَ عَنْ اَنْۢبَآئِكُمْ ۭ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوٓا
اِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ
كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيرًا ۭ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا
رَاَ الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزَابَ ۙ قَالُوا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهٗ
وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهٗ ۡ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّآ اِيمَانًا وَّتَسْلِيمًا ۭ ﴿٢٢﴾

16. (Resulüm!) De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçmak size asla fayda vermez! Şayet o takdirde (eceliniz gelmediği için ölümden kaçmış gözükseniz) bile (dünyada yaşatılarak) istifade ettirileceğiniz süre çok değildir."

17. De ki: "Eğer (**Allah**) size bir kötülük dilerse, sizi **Allah**'tan koruyacak kimdir? Yahut size bir rahmet dilerse (buna engel olacak kimdir)?" Onlar kendileri için **Allah**'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı bulurlar.

18. **Allah**, içinizden (savaştan) alıkoyanları ve kardeşlerine, "gelin bize (katılın)" diyenleri elbette biliyor. Zaten onların pek azı savaşa gelir.

19. (Hem savaşa gelseler dahi) Size karşı pek (kıskanç ve) cimri olarak (gelirler). Hele korku(lu bir hâl) geldiği zaman onların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş kimse gibi gözleri dönerek sana baktıklarını görürsün. (Savaştan sonra) Korku (hâli) gid(ip de sıra ganimetleri paylaşmaya gel)ince ise (kendileri için) hayır (gördükleri mal)a karşı düşkünlük göstererek sizi sivri dilleriyle incitirler. İşte onlar iman etmemişlerdir, bu yüzden de **Allah**, onların amellerini boşa çıkarmıştır. Bu ise **Allah**'a göre pek kolaydır.

20. (Onlar korkaklıklarından dolayı düşman) Orduların(ın Medine'den) gitmediklerini sanıyorlardı. Eğer o ordular (ikinci kez yine) gelecek olsalar isterler ki çölde bedevi Araplar içinde bulunsunlar da sizin haberlerinizi (uzaktan) sorsunlar. Zaten (onlar) içinizde bulunsalardı bile pek az savaşırlardı.

21. Andolsun ki **Allah**'ın resulünde sizin için-(izden), **Allah**'a ve âhiret gününe kavuşmayı umanlar ve **Allah**'ı çokça zikredenler için güzel bir örnek vardır.

22. (Hendek Harbi'nde) Mü'minler ise (düşman) ordularını gördüklerinde, "işte bu, **Allah** ve resulünün bize vaad ettiği şeydir! **Allah** ve resulü doğru söylemiştir" dediler. (Bu vaad olundukları şeyi görmeleri) Onların ancak imanlarını ve teslimiyetlerini arttırdı.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ ۖ فَمِنْهُمْ
مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾
لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ
أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا ۚ وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
الْقِتَالَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ
وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَئُوهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ
سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ
الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾
يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ
لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

23. Mü'minlerden öyle (yiğit) adamlar vardır ki (o gün) **Allah**'a (âbd olacaklarına ve resulüne her anda itaat edeceklerine dair) verdikleri söze sadakat gösterdiler. Onlardan kimi (**Allah** yolunda şehid edilerek) adağını yerine getirdi, kimi de (**Allah**'ın kendileri için takdirini) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (**Allah**'a ve resulüne verdikleri sözü) değiştirmediler.

24. Çünkü **Allah**, sadakat gösterenleri sadakatleri sebebiyle mükâfatlandıracak, münafıklara da dilerse azap edecek yahut da (tövbe ederlerse) tövbelerini kabul edecektir. Muhakkak ki **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

25. **Allah**, (o savaşta) kâfirleri hiçbir fayda elde edemeden öfkeleriyle geri çevirdi. **Allah**(ın yardımı) savaşta mü'minlere yetti. **Allah Kaviyy**'dir, **Azîz**'dir (güçlü, kuvvetli, kudretlidir ve bütün şerefin, kudretin kendisine ait olduğu tek zattır).

26. Ve (**Allah** o gün) ehl-i kitaptan, onlara arka çık(ıp yardım ed)en (Kurayza Yahudi)lerini de kalelerinden indirdi ve (onların) kalplerine korku düşürdü. Siz (onlardan) bir kısmını öldürüyordunuz, bir kısmını ise esir alıyordunuz.

27. (**Allah**) Onların yerlerine, yurtlarına, mallarına ve henüz ayak basmadığınız bir yer (olan Hayber')e sizi vâris kıldı. Çünkü **Allah** her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

28. Ey Nebî! Eşlerine de ki: "Eğer dünya hayatını ve ziynetini (süsünü) istiyorsanız, gelin size mut'a (olarak boşanma bedellerinizi) vereyim ve sizi güzellikle salıver(ip boşay)ayım."

29. "Yok eğer siz, **Allah**'ı, resulünü ve âhiret yurdunu istiyorsanız bilin ki **Allah**, içinizden muhsinlere (güzellik yapıp güzel olanlara) büyük bir mükâfat hazırlamıştır."

30. Ey nebînin hanımları! Sizden kim apaçık bir hayâsızlık yaparsa (kıyamet günü) onun azabı (diğer günahkârların azabından) iki kat arttırılır. Bu ise **Allah**'a göre kolaydır.

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُّؤْتِهَآ
اَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۙ وَاَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۝٣١ يَا نِسَآءَ
النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَاَحَدٍ مِّنَ النِّسَآءِ اِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ
بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهٖ مَرَضٌ وَّقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۚ
۝٣٢ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْاُولٰى
وَاَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاٰتِينَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ ؕ
اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۚ ۝٣٣ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلٰى فِي بُيُوتِكُنَّ
مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۚ ۝٣٤
اِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ
وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ
وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّآئِمِينَ وَالصَّآئِمَاتِ
وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللّٰهَ كَثِيرًا
وَالذَّاكِرَاتِ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيمًا ۝٣٥

31. Sizden kim de **Allah**'a ve resulüne (gönülden) itaat eder ve sâlih amel işlerse ona da mükâfatını iki misli veririz ve ona (cennette) kerim (olan şerefli ve bitmez, tükenmez) bir rızık hazırlamışızdır.

32. Ey nebînin hanımları! Siz kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer takvâ sahibi oluyorsanız (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışıyorsanız, yabancı erkeklere karşı) çekici bir eda ile konuşmayın sonra kalbinde (şeytanın verdiği vesveseyle) hastalık bulunan kimse ümide kapılır. Siz (daima ciddi ve ağır başlı bir tarzda) iyilikle söz söyleyin.

33. Evlerinizde (dahi ağırbaşlı olarak) oturun, önceki cahiliye (kadınları) gibi açılıp saçılmayın! Namazı ikâme ed(erek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)ın, zekâtı ver(erek nefsinizin cimriliğini temizley)in, **Allah**'a ve resulüne itaat edin! Ey ehl-i beyt! **Allah** sizden ancak (şirk ve küfür) pisliği(ni) gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor.

34. Bir de evlerinizde **Allah**'ın âyetlerinden ve hikmetten (size) okunanları hatırlayın. Muhakkak ki **Allah Latîf**'tir, **Habîr**'dir (her şeye nûruyla tecelli eden, lütufta bulunan ve her şeyden, herkesten haberdar olandır).

35. Şüphesiz Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, (**Allah**'a ve resulüne gönülden) itaat eden erkekler ve itaat eden kadınlar, (**Rabb**lerine âbd olacaklarına dair verdikleri söze) sadakat gösteren erkekler ve sadakat gösteren kadınlar, (başlarına gelen imtihanlara) sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, (rızasını kaybetmekten korkarak **Rabb**lerine karşı derin bir) saygı duyan erkekler ve saygı duyan kadınlar, (sadakatını ispatlamak için **Allah** yolunda) sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, (**Rabb**lerine şükretmek için) oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, iffetlerini koruyan erkekler ve (iffetlerini) koruyan kadınlar, **Allah**'ı çokça zikreden erkekler ve zikreden kadınlar var ya, (işte) **Allah**, onlar için (âhirette geniş) bir mağfiret ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَّلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ اَمْرًا
اَنْ يَّكُوْنَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلٰلًا مُّبِيْنًا ﴿٣٦﴾ وَاِذْ تَقُوْلُ لِلَّذِيْٓ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاَنْعَمْتَ
عَلَيْهِ اَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِيْ فِيْ نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ
مُبْدِيْهِ وَتَخْشَى النَّاسَ ۚ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشٰىهُ ۗ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ
مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنٰكَهَا لِكَيْ لَا يَكُوْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ حَرَجٌ
فِيْٓ اَزْوَاجِ اَدْعِيَآئِهِمْ اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا ۗ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا
﴿٣٧﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيْمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهٗ ۗ سُنَّةَ اللّٰهِ
فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۗ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا مَّقْدُوْرًا ۙ ﴿٣٨﴾ اَلَّذِيْنَ
يُبَلِّغُوْنَ رِسٰلٰتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهٗ وَلَا يَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ ۗ
وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَآ اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ
وَلٰكِنْ رَّسُوْلَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ۚ ﴿٤٠﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيْرًا ۙ ﴿٤١﴾ وَّسَبِّحُوْهُ
بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِيْ يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ لِيُخْرِجَكُمْ
مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۗ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَحِيْمًا ﴿٤٣﴾

36. **Allah** ve resulü bir işe hükmettiği zaman, mü'min olan bir erkek ve mü'min olan bir kadın için o işte kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Her kim de (bu hakkı kendinde görerek) **Allah**'a ve resulüne isyan ederse şüphesiz ki o, apaçık bir dalâlet ile (sırât-ı mustakîmden) sapmış olur.

37. (Resulüm!) Hani **Allah**'ın nimet verdiği, senin de kendisine nimet verdiğin kimseye (Zeyd'e), "eşini (nikâhın) üzerinde tut (onu boşama) ve **Allah**'a karşı takvâ sahibi ol (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalış)!" diyordun ve **Allah**'ın açığa vuracağı şeyi insanlar(ın ne söyleyeceklerin)den çekinerek içinde gizliyordun. Oysa **Allah**, çekinmene daha layık (değil miy)di! Zeyd, o (eşi)nden ilişiğini kesince Biz onu sana nikâhladık ki evlatlıkları eşlerinden ilişkilerini kestiklerinde (o kadınlarla evlenmek isterlerse) mü'minlere bir güçlük olmasın. Ve **Allah**'ın emri (böylece) yerine getirilmiş oldu.

38. **Allah**'ın, kendisine farz kıldığı bir şey(i yerine getirmesin)de nebîye herhangi bir güçlük (ve vebal) yoktur. Daha önce gelip geçen (nebi)ler hakkında da **Allah**'ın kanunu (böyle)dir ve **Allah**'ın emri, takdir edilmiş bir kaderdir.

39. O (nebî)ler ki **Allah**'ın (vahiy olarak) gönderdiklerini tebliğ ederler, O'ndan haşyet duyarlar ve **Allah**'tan başka hiç kimseden korkmazlar. **Hasîb** (mahlûkata muamele ederken onun kazanması için her şeyi bir hesapla yapan ve her şeyin hesabını soran) olarak **Allah** yeter.

40. Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir; fakat o, **Allah**'ın resulü ve nebîlerin sonuncusudur. **Allah**, her şeyi (en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

41. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah**'ı (dilinizle ve kalbinizle) hatırlay(ıp an)arak çokça zikredin!

42. Ve O'nu sabah akşam tesbih edin!

43. Sizi (nefsani) karanlıklardan nûra çıkarmak için melekleriyle destekleyen, üzerinize (rahmetini indiren) O'dur. Çünkü (**Allah**) mü'minlere karşı çok **Rahîm**'dir (isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۚ وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَآ اَيُّهَا
النَّبِيُّ اِنَّآ اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۙ ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا
اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِاَنَّ لَهُمْ
مِنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَدَعْ اَذٰيهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾
يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ
مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا ۚ
فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَآ اَيُّهَا النَّبِيُّ
اِنَّآ اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰتِي اٰتَيْتَ اُجُورَهُنَّ وَمَا
مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ
عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ الّٰتِي هَاجَرْنَ
مَعَكَ ۖ وَامْرَاَةً مُؤْمِنَةً اِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ
النَّبِيُّ اَنْ يَسْتَنْكِحَهَا ۗ خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ قَدْ
عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِيٓ اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ
لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

44. O'na kavuştukları gün (**Allah**'ın) onlara iltifatı, "selam"dır. (**Allah**) Onlara (cennette) kerim (olan şerefli ve bitmez, tükenmez) bir mükâfat hazırlamıştır.

45. Ey nebî! Muhakkak ki Biz seni (ancak insanlar için) bir şahid, bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

46. Ayrıca O'nun izni ile (insanları) **Allah**'a (çağıran) bir davetçi ve nûr saçan bir kandil olarak (gönderdik).

47. O hâlde **Allah**'tan büyük bir fazilete (kurtuluş ve saadete) ereceklerini (sana böyle bakan ve sana iman eden) mü'minlere müjdele!

48. Kâfirlere ve münafıklara ise itaat etme! Onların eziyetlerine aldırma! (Sen sadece) **Allah**'a tevekkül et (O'na güvenip dayan)! Çünkü **Vekîl** olarak **Allah** (sana) yeter.

49. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Mü'min kadınları nikâhlayıp da sonra kendilerine el sürmeden onları boşarsanız, bu durumda sizin için onların üzerinde sayacağınız bir iddet (süresi bekletme hakkınız) yoktur. Hemen onları (nikâhta mehir belirtmişseniz mehrin yarısıyla, mehir belirtmemişseniz hediye cinsinden bir şeyle) faydalandırın ve onları güzelce bir bırakmayla (incitmeden) salıver(ip boşay)ın!

50. Ey nebî! Ücret (olarak mehir)lerini verdiğin hanımlarını, **Allah**'ın sana ganimet olarak verdiğ(i savaş esir)lerinden elinin altında bulunan (cariye)leri, seninle beraber hicret eden; amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını (istersen nikâhlamayı) Biz sana helâl kıldık. Bir de kendisini nebîye (mehir istemeden) hibe eden mü'min bir kadını, eğer nebî de kendisiyle evlenmek isterse, diğer mü'minlere değil sadece sana mahsus olmak üzere (onu mehirsiz olarak nikâhlamayı sana helâl kıldık). Kuşkusuz Biz, hanımları ve ellerinin altında bulunan (cariye)leri hakkında mü'minlere neyi farz kıldığımızı biliriz. (Bu hususta ne yapmaları gerektiğini onlara daha önce açıkladık) Ki sana bir güçlük olmasın. Çünkü **Allah** **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

تُرْجِی مَنْ تَشَآءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِیْٓ اِلَیْكَ مَنْ تَشَآءُ ؕ وَمَنِ
ابْتَغَیْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَیْكَ ؕ ذٰلِكَ اَدْنٰٓی اَنْ تَقَرَّ
اَعْیُنُهُنَّ وَلَا یَحْزَنَّ وَیَرْضَیْنَ بِمَآ اٰتَیْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ؕ وَاللّٰهُ
یَعْلَمُ مَا فِیْ قُلُوْبِكُمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِیْمًا حَلِیْمًا ﴿٥١﴾ لَا یَحِلُّ لَكَ
النِّسَآءُ مِنْۢ بَعْدُ وَلَآ اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ اَزْوَاجٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكَ
حُسْنُهُنَّ اِلَّا مَا مَلَكَتْ یَمِیْنُكَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ
رَّقِیْبًا ﴿٥٢﴾ یٰٓاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُیُوْتَ النَّبِیِّ اِلَّآ
اَنْ یُّؤْذَنَ لَكُمْ اِلٰی طَعَامٍ غَیْرَ نٰظِرِیْنَ اِنٰىهُ وَلٰكِنْ اِذَا
دُعِیْتُمْ فَادْخُلُوْا فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوْا وَلَا مُسْتَاْنِسِیْنَ
لِحَدِیْثٍ ؕ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ یُؤْذِی النَّبِیَّ فَیَسْتَحْیٖ مِنْكُمْ ۫ وَاللّٰهُ
لَا یَسْتَحْیٖ مِنَ الْحَقِّ ؕ وَاِذَا سَاَلْتُمُوْهُنَّ مَتَاعًا فَسْـَٔلُوْهُنَّ
مِنْ وَّرَآءِ حِجَابٍ ؕ ذٰلِكُمْ اَطْهَرُ لِقُلُوْبِكُمْ وَقُلُوْبِهِنَّ ؕ
وَمَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُؤْذُوْا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَلَآ اَنْ تَنْكِحُوْٓا اَزْوَاجَهٗ
مِنْۢ بَعْدِهٖٓ اَبَدًا ؕ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِیْمًا ﴿٥٣﴾ اِنْ
تُبْدُوْا شَیْـًٔا اَوْ تُخْفُوْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمًا ﴿٥٤﴾

mek)ten çekinmez. (Nebînin hanımlarına nasıl davranacağınız hususuna gelince) Onlardan bir şey istediğiniz zaman perde arkasından isteyin! Bu hem sizin kalpleriniz hem de onların kalpleri için daha temiz (bir davranış)tır. Sizin **Allah**'ın resulünü üzmeniz ve kendisinden sonra onun hanımlarını nikâhlamanız ebediyen (size helâl) olmaz; çünkü bu, **Allah** katında çok büyük (bir günah)tır.

54. Şayet siz bir şeyi açığa vursanız da gizleseniz de şüphesiz ki **Allah** her şeyi (en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

51. (Ey nebî!) Onlardan (eşlerinden) dilediğini(n sırasını) bekletir, dilediğini yanına alırsın. Uzak durduklarından arzu ettiğini (ise tekrar yanına almanda) sana bir günah yoktur. Böyle yapman onların gözleri aydın olup üzülmemelerine ve hepsinin, senin verdiklerine razı olmalarına daha uygundur. **Allah**, kalplerinizde olanı (en ince ayrıntısına kadar) bilir. Çünkü **Allah** **Alîm**'dir, **Halîm**'dir (her şeyi, herkesi bilen ve kullarına hilm sahibi olarak yumuşak muamele edendir).

52. Bundan sonra artık sana başka kadınlarla evlenmen, bunları başka eşlerle değiştirmen, güzellikleri hoşuna gitse bile sana helâl değildir. Ancak sahip olduğun cariyeler müstesna. **Allah** her şey üzerine **Rakîb**'dir (yarattıklarına rahmet etmek ve ikram etmek için onları koruyup gözetendir).

53. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Size izin verilmedikçe nebînin evlerine girmeyin! Bununla beraber (sizi yemeğe davet ederse de erkenden gidip) yemeğin pişmesini beklemeyin! Fakat davet edildiğiniz vakit (o evlere) girin! Yemeği yediğinizde hemen dağılın, sohbete dalanlardan olmayın; çünkü bu hareketiniz nebîyi üzmekte; fakat o (size bunu söylemekten) hayâ etmektedir. Ama **Allah**, hak(kı söyle-

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي اٰبَآئِهِنَّ وَلَآ اَبْنَآئِهِنَّ وَلَآ اِخْوَانِهِنَّ
وَلَآ اَبْنَآءِ اِخْوَانِهِنَّ وَلَآ اَبْنَآءِ اَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا مَا
مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ ۚ وَاتَّقِينَ اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ ۗ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ لَهُمْ
عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٨﴾
يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ۗ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يُعْرَفْنَ
فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ
لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَآ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾
مَلْعُونِينَ ۚ اَيْنَمَا ثُقِفُوٓا اُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ
فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

55. (Nebînin hanımlarının) Babalarına, oğullarına, kardeşlerine, erkek kardeşlerinin oğullarına, kız kardeşlerinin oğullarına, (mü'min) kadınlara ve ellerinin altında bulunan (cariye)lere (perdesiz, serbestçe görünmelerinden) dolayı bir günah yoktur. (Ey nebînin hanımları!) **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! Çünkü **Allah Şehîd** (ismiyle) her şeye (en ince ayrıntısına kadar) şahiddir.

56. Muhakkak ki **Allah** ve melekleri, nebîye salât ed(ip dinine yardım ederek onu destekl)erler. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Siz de ona salât ed(ip dine yardım ederek onu destekley)in ve tam bir teslimiyetle (onun örnekliğine) teslim olun!

57. Şüphesiz **Allah** ve resulünü incitenlere, **Allah** dünyada da âhirette de lanet etmiş ve onlar için (âhirette) aşağılayıcı bir azap hazırlamıştır.

58. Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara yapmadıkları bir şeyden dolayı eziyet edenler de şüphesiz bir iftira(da bulunmuş) ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.

59. Ey nebî! Hanımlarına, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına (dışarı çıktıkları zaman vücut hatlarını belli etmeyen) dış örtülerini üstlerine almalarını söyle! Onların tanınması ve incitilmemesi için en uygun davranış budur. Bununla beraber **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

60. Andolsun ki eğer münafıklar ve kalplerinde (şeytanın verdiği vesveseyle) bir hastalık bulunanlar ve Medine'de kötü haber yay(ıp dedikodu yap)anlar (bu hâllerinden) vazgeçmezlerse seni onlara musallat ederiz (onlarla savaşmanı ve onları şehirden sürüp çıkarmanı sana emrederiz) de sonra orada ancak pek az (bir süre) sana komşu kalabilirler!

61. (Onlar) Lanetlenmiş kimseler olarak nerede bulunurlarsa yakalanırlar ve mutlak bir ölümle öldürülürler.

62. Bundan önce gelip geçen (ümmet)ler hakkında da **Allah**'ın kanunu (böyle)dir. Ve **Allah**'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın.

يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۖ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ ۖ وَمَا
يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ
وَاَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۙ ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا ۚ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا
وَلَا نَصِيرًا ۚ ﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِى النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَآ
اَطَعْنَا اللّٰهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُولَا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَآ اِنَّآ اَطَعْنَا
سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا فَاَضَلُّونَا السَّبِيلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَآ اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ
مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ۧ ﴿٦٨﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ اٰذَوْا مُوسٰى فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوا ۚ وَكَانَ عِنْدَ
اللّٰهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۙ
﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ
عَلَى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ
مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْاِنْسَانُ ۖ اِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۙ ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللّٰهُ
الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ
اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

lip yerine getirmeye çalışma) emaneti(ni) göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler, (bu sorumluluk karşısında haşyet ve) korkuya kapıldılar; ama insan onu yüklendi. Çünkü o (nefsine karşı) çok zalim, (Rabbine karşı ise) çok cahildir (O'nun vahyine ve resulüne her anda itaat edip boyun bükmeye muktedirdir).

73. (Allah bu emaneti insana verdikten sonra kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışmayan) Münafık erkeklere ve münafık kadınlara, müşrik erkeklere ve müşrik kadınlara azap edecek, (Allah ve resulüne) iman eden erkeklerin ve iman eden kadınların da tövbesini kabul buyuracaktır. Çünkü Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

63. (Resulüm!) İnsanlar sana o (kıyamet) saati(nin ne zaman geleceğini) soruyorlar. De ki: "Onun ilmi ancak Allah katındadır." Ne bilirsin, belki de o (kıyamet) saat(i çok) yakındır.

64. Şu muhakkak ki Allah, kâfirlere lanet etmiş ve (kıyamet günü) onlar için alev alev yanan bir ateş hazırlamıştır.

65. (Onlar) Orada ebedi olarak kalacaklardır. (O gün kendilerini koruyacak) Ne bir dost ne de bir yardımcı bulacaklardır.

66. O gün, yüzleri ateşin içinde (bir taraftan diğer bir tarafa) çevrilirken, "keşke Allah'a itaat etseydik, (O'nun bize gönderdiği) resule de itaat etseydik!" derler.

67. Ve (yine) derler ki: "Rabbimiz! Şüphesiz biz, efendilerimize (tabi olduğumuz önderlerimize) ve büyüklerimize uyduk da onlar bizi (hak) yoldan saptırdılar."

68. "Rabbimiz! Onlara azaptan iki kat ver ve onlara büyük bir lanetle lanet et!"

69. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Siz (Allah'ın resulüne itaat edin ve onu üzmeyin) de Mûsâ'ya eziyet eden kimseler gibi olmayın! Nihayet Allah onu, dedikleri şeyden temize çıkardı. Çünkü (o) Allah katında itibarlı (ve şerefli) idi.

70. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Allah'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve (her zaman, hak olan Allah'ın âyetleriyle) sağlam söz söyleyin!

71. (Böyle yaparsanız Allah) Sizin işlerinizi düzeltir ve günahlarınızı mağfiret eder. Kim Allah ve resulüne itaat ederse muhakkak büyük bir kurtuluşa (ve saadete) ermiş olur.

72. Biz (Allah'ın, rûhundan nefhedip kendisine halife olarak kulluk sorumluluğunu bi-

34- Sebe SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 54 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Hamd, göklerde olanların ve yerde bulunanların (hepsinin) sahibi olan Allah'a mahsustur. Hamd, âhirette de O'na mahsustur. O, Hakîm'dir, Habîr'dir (her işinde hikmet ve hayır olan, her şeyden ve herkesten haberdar olandır).

2. O, yerin içine gireni de ondan çıkanı da gökten ineni de oraya yükseleni de (en ince ayrıntısına kadar) bilir. O, Rahîm'dir, Ğafûr'dur (isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden ve her türlü günahı mağfiret edendir).

3. Kâfirler dediler ki: "(Kıyamet) Saat(i) bize gelmeyecek." De ki: "Hayır (öyle değil)! Gaybı bilen Rabbim hakkı için o, mutlaka size gelecektir. Gökte, yerde zerre ağırlığınca bir şey O'ndan gizli kalmaz. Bundan daha küçüğü ve daha büyüğü de yoktur ki apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) bulunmasın."

4. İman edip sâlih ameller işleyenleri mükâfatlandırmak için (o kıyamet saati elbette gelecektir). İşte onlar için (büyük) bir mağfiret ve kerim (şerefli, bereketli) bir rızık vardır.

5. Âyetlerimizi âciz (ve hükümsüz) bırakmak için çalışanlara gelince, işte onlar için de en kötüsünden, elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

سُورَةُ سَبَإٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
فِي الْاٰخِرَةِ ۭ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۭ وَهُوَ
الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَاْتِينَا السَّاعَةُ ۭ قُلْ
بَلٰى وَرَبِّي لَتَاْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ ۚ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ
فِي السَّمٰوَاتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَلَآ اَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرُ
اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۙ ۝ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۭ
اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ سَعَوْ فِيْٓ اٰيَاتِنَا
مُعٰجِزِينَ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ اَلِيمٌ ۝ وَيَرَى الَّذِينَ
اُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِيٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّ ۙ وَيَهْدِيٓ
اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ
عَلٰى رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ اِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۙ اِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝

6. Kendilerine ilim verilen (ehl-i kitabın mü'min)ler(i), Rabbinden sana indirilen (bu Kur'ân)ın hak olduğunu ve onun Azîz, Hamîd (bütün şerefin, kudretin, hamdların ve övgülerin kendisine ait olduğu tek zat) olan (Allah)ın yoluna hidâyet ettiğini görürler.

7. Hâl böyleyken kâfirler dediler ki: "(Size, öldükten sonra çürüyüp) Tamamen paramparça dağıldığınız vakit yeni bir yaratılışla (tekrar diriltileceğinizi) haber veren bir adam gösterelim mi?"

أَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا أَمْ بِهٖ جِنَّةٌ ۗ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ۝٨ أَفَلَمْ يَرَوْا
إِلٰى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنْ نَشَأْ
نَخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ
إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ۝٩ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا ۖ
يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ ۚ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ۝١٠ أَنِ اعْمَلْ
سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ۖ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ۝١١ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۚ
وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ ۖ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
رَبِّهٖ ۖ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝١٢
يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ
وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ ۖ اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا ۖ وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ
الشَّكُورُ ۝١٣ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى مَوْتِهٖ
إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ ۚ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَنْ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۝١٤

kadar (geniş) çanaklardan, sabit kazanlardan ne dilerse yaparlardı. (Bu nimetlerimizden sonra onlara buyurduk ki) "Ey Dâvûd ailesi! (Bana) Şükrederek amel işleyin; zira kullarımdan şükreden pek azdır!"

14. Süleymân'ın ölümüne hükmettiğimiz zaman, onun öldüğünü ancak değneğini yiyen bir yer canlısı (olan ağaç kurdu) gösterdi. (Kurdun yemesiyle değneği çürüyüp uzunca bir zamandır ona dayalı ayakta duran Süleymân yere) Yıkılınca (cinler, onun öldüğünü o zaman fark ettiler. Bunun sonucunda) anlaşıldı ki cinler eğer gaybı bilmiş olsalardı, (Süleymân'ın emri altında uzunca bir zaman zahmet çekerek çalışıp) o aşağılayıcı azap içinde kalmazlardı.

8. "(Acaba o) **Allah** hakkında yalan uydurup (O'na) iftira mı etti, yoksa onda bir delilik mi var?" Hayır (öyle değil)! Âhirete iman etmeyenler azaptadırlar ve (haktan) uzak (derin) bir dalâlet içindedirler.

9. Onlar, (gerek) gökten ve (gerekse) yerden, önlerinde ve arkalarında olanı görmüyorlar mı? Eğer Biz dilersek onları yere batırırız ya da üzerlerine gökten parçalar düşürürüz. Muhakkak ki bunda (**Rabb**ine) yönelen her bir kul için bir âyet (**Allah**'ın kudretine bir delil ve ibret) vardır.

10. Andolsun ki Biz Dâvûd'a katımızdan bir fazilet (üstünlük ve şeref) verdik. "Ey dağlar ve kuşlar! Onunla beraber evvâb olun (**Allah**'a yönelerek O'nu tesbih edin)" (dedik) ve on(un mizacın)daki (bütün) sertliği (ve katılığı) yumuşattık.

11. (Ve ona) "Çokça (güzel işler) yap, (bu işleri yaparken de) en ince ayrıntısına kadar ölç biç ve (hepiniz) sâlih amel-ler işleyin. Kuşkusuz Ben, yaptıklarınızı görmekteyim" diye (vahyettik).

12. Süleymân'a da sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü de bir ay(lık mesafe) olan rüzgârı (boyun eğdirdik) ve katran (hâline gelen erimiş bakır)ı kaynağından onun için (sel gibi) akıttık. **Rabb**inin izniyle onun önünde çalışan bir kısım cinler de vardı. Onlardan kim emrimizden sapsa, ona alevli ateş azabından tattırırdık.

13. (O cinler) Ona mihraplardan (mescidlerden, saraylardan, yüksek binalardan), timsallerden (üzerlerinde nakış ve figürler bulunan şeylerden), havuzlar

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ ۚ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ ۖ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهٗ ۚ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ
﴿١٥﴾ فَاَعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَاَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾
ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا ۖ وَهَلْ نُجَازِيْٓ اِلَّا الْكَفُورَ
﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى
ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ ۖ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَاَيَّامًا اٰمِنِينَ ﴿١٨﴾
فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوٓا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
اَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۚ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِبْلِيسُ ظَنَّهٗ فَاتَّبَعُوهُ اِلَّا
فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهٗ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ
اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ ۚ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ
وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهٗ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

15. Andolsun, Sebe (kavmi) için de oturdukları yerde (büyük) bir ibret vardı. (Onların) Sağdan ve soldan (olmak üzere yurtlarını çepeçevre kuşatan) iki bahçeleri vardı. (Onlara gelen resulümüz dedi ki) "**Rabb**inizin rızkından yiyin ve O'na şükredin. (İşte) Temiz (hoş ve güzel) bir memleket ve **Ğafûr** (her türlü günahı mağfiret eden) bir **Rabb**!"

16. Fakat onlar (resulümüzden) yüz çevirdiler. Bu sebeple Biz de üzerlerine Arim selini gönderdik. Onların (o) iki bahçesini, acı yemişli, ılgınlı ve içinde biraz da sidir ağacı bulunan iki (harab) bahçeye çevirdik.

17. (Resulümüzü) İnkâr ettikleri (ve nimetlerimize karşı nankörlük yaptıkları) için onları böyle cezalandırdık. Biz (hiç) kâfirlerden başkasını cezalandırır mıyız!

18. Biz, onlar(ın yurdu) ile kendilerini (mübarek ve) bereketli kıldığımız memleketler arasında, (her biri diğerinden) görünen (nice) kasabalar var ettik ve bunlar arasında (kolayca) seyahat etmelerini takdir ettik. (Ve onlara dedik ki) "Oralarda (hem) geceleri (hem de) gündüzleri güven içinde seyahat edin."

19. Fakat onlar, "(ey) **Rabb**imiz! Seyahatlerimizin (aralarında yolculuk yaptığımız şehirlerin) arasını uzaklaştır" dediler ve (böylece bencillik yaparak) kendilerine zulmettiler. Biz de onları, (ibret) kıssalar(ı) hâline getirdik ve onları paramparça edip dağıttık. Muhakkak ki bunda sabreden (ve) şükreden herkes için âyetler (ibret ve dersler) vardır.

20. Andolsun iblis, onlar hakkındaki (çoğunu azdırıp ihlâslı kulları ise kandıramayacağına dair) zannını doğru çıkardı; çünkü mü'minlerden bir zümrenin dışında (hepsi) ona tabi oldular.

21. Hâlbuki iblisin onlar üzerinde hiçbir hakimiyeti (zorlayıcı hiçbir gücü) yoktu, ancak âhirete iman edeni ondan şüphe içinde kalan o kimseden (ayırt edip) bilelim diye (iblise bu fırsatı verdik). (Unutma!) Senin **Rabb**in her şey üzerinde **Hafîz**'dir (her şeyin yönetimini elinde bulundurandır).

22. (Resulüm! Müşriklere) De ki: "**Allah**'tan başka (ilâh) zannettiklerinize (haydi) yalvarın! Onlar ne göklerde ne de yerde zerre ağırlığınca (bir şeye) sahip değillerdir. Onların bu ikisi(nin yaratılmasında ve hükmü)nde hiçbir ortaklığı yoktur ve **Allah**'ın onlardan bir destekçisi de yoktur."

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهٗٓ اِلَّا لِمَنْ اَذِنَ لَهٗ ؕ حَتّٰٓى اِذَا فُزِّعَ
عَنْ قُلُوْبِهِمْ قَالُوْا مَاذَا ۙ قَالَ رَبُّكُمْ ؕ قَالُوا الْحَقَّ ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيْرُ ﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ قُلِ
اللّٰهُ ۙ وَاِنَّآ اَوْ اِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى اَوْ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٤﴾ قُلْ
لَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّآ اَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٥﴾ قُلْ
يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ ؕ وَهُوَ الْفَتَّاحُ
الْعَلِيْمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ اَرُوْنِىَ الَّذِيْنَ اَلْحَقْتُمْ بِهٖ شُرَكَآءَ كَلَّا ؕ
بَلْ هُوَ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٧﴾ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا كَآفَّةً
لِّلنَّاسِ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨﴾
وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لَّكُمْ
مِّيْعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَاْخِرُوْنَ عَنْهُ سَاعَةً وَّلَا تَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٣٠﴾
وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ بِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَلَا بِالَّذِىْ
بَيْنَ يَدَيْهِ ؕ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ مَوْقُوْفُوْنَ عِنْدَ
رَبِّهِمْ ۚ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضِ ِۨالْقَوْلَ ۚ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ
اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا لَوْلَآ اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٣١﴾

23. (Dikkat edin! Kıyamet günü) **Allah**'ın huzurunda kendisinin izin verdiği kimselerden başkasının şefâati fayda vermez. Nihayet (insanların) kalplerinden korku giderilince (onlara), "**Rabb**iniz ne buyurdu?" derler. Onlar da, "hakkı (buyurdu)" derler; çünkü O, **Âliyy**'dir, **Kebîr**'dir (anlaşılamayacak kadar yüceliğe, azamete ve büyüklüğe sahip olandır).

24. (Resulüm!) De ki: "Göklerden ve yerden size rızık veren kimdir?" De ki: "**Allah**! O hâlde ya biz yahut siz, (ikimizden biri) mutlaka ya hidâyet üzerinde veya apaçık bir dalâlet içindedir."

25. De ki: "(Siz) Bizim işlediğimiz suçlardan sorguya çekilecek değilsiniz, biz de sizin yaptıklarınızdan sorguya çekilecek değiliz."

26. De ki: "**Rabb**imiz (kıyamet günü) hepimizi bir araya toplayacak sonra hak ile (hükmünü verip) aramızı açacaktır; çünkü O, **Fettâh**'tır, **Alîm**'dir (hak ile bâtılın arasını açan ve her şeyi, herkesi hakkıyla bilendir)."

27. De ki: "**Allah**'a (şirk koşarak onun mülküne ve hükmüne) dâhil ettiğiniz ortaklarınızı bana gösterin!" Asla (hiçbir şey gösteremezler)! Bilakis O, **Azîz**, **Hakîm** (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır) olan **Allah**'tır.

28. (Resulüm!) Biz seni bütün insanlara ancak bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik; fakat insanların çoğu (bunu) bil(ip idrak et)mezler.

29. Onlar (bir de) "eğer doğru söyleyenlerden iseniz (söyleyin bakalım) bu vaad (ettiğiniz kıyamet) ne zaman (gerçekleşecek)?" derler.

30. De ki: "Sizin için belirlenmiş öyle bir gün vardır ki ondan ne bir saat geri kalabilirsiniz ne de ileri geçebilirsiniz."

31. Ama kâfirler dediler ki: "Biz ne bu Kur'ân'a ne de ondan önceki (kitap)lara asla iman etmeyiz." (Resulüm!) Sen (kıyamet günü), **Rabb**lerinin huzurunda tutuklanmış, birbirlerine laf at(ıp birbirlerini suçl)arlarken o zalimleri bir görsen! (O gün) Zayıf düşürülenler, büyüklük taslayanlara, "siz olmasaydınız biz mutlaka iman eden kimseler olurduk" derler.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوٓا اَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ اِذْ جَٓاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ
تَاْمُرُونَنَٓا اَنْ نَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهٗٓ اَنْدَادًا ؕ وَاَسَرُّوا
النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ؕ وَجَعَلْنَا الْاَغْلٰلَ فِٓى اَعْنَاقِ الَّذِينَ
كَفَرُوا ؕ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَا
فِى قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَٓا ۙ اِنَّا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ
﴿٣٤﴾ وَقَالُوا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ۙ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ
﴿٣٥﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّى يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَٓاءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَٓا اَمْوَالُكُمْ وَلَٓا اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِى
تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفٰٓى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۖ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ
جَزَٓاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِى الْغُرُفَاتِ اٰمِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ
يَسْعَوْنَ فِٓى اٰيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ اُولٰٓئِكَ فِى الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ
﴿٣٨﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّى يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗ ؕ
وَمَٓا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَىْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِينَ ﴿٣٩﴾

32. Büyüklük taslayanlar da zayıf düşürülenlere, "size hidâyet geldikten sonra biz mi sizi ondan alıkoyduk? Bilakis, siz mücrim (nefsinin hevâsına uyan suçlu) kimselerdiniz" derler.

33. Zayıf düşürülenler de büyüklük taslayanlara, "hayır! Gece gündüz (kurduğunuz) tuzak(lar bizi hidâyetten alıkoydu), çünkü siz bize (daima) **Allah**'ı inkâr etmemizi, O'na (mülkünde ortak olan) eşler koşmamızı emrediyordunuz" derler. (Onlar kendileri için hazırlanan) Azabı gördükleri zaman da için için pişmanlık duyarlar. Sonra Biz o kâfirlerin boyunlarına (demir) halkalar takarız. Onlar, yaptıklarından başka bir şeyle mi cezalandırılacaklardı!

34. Biz, hangi ülkeye bir uyarıcı göndermişsek mutlaka oranın (varlık içinde) sefahate dalmış olanları (resullerimize), "biz (sizi ve) sizinle gönderilen şeyi inkâr ediyoruz" dediler.

35. Bir de, "biz malca ve evlatça daha çoğuz, biz azaba uğratılacak da değiliz" dediler.

36. (Resulüm!) De ki: "Muhakkak ki **Rabb**im rızkı dilediğine açar, (dilediğine) daraltır; fakat insanların çoğu (bunu) bil(ip idrak et)mezler."

37. Bizim katımızda sizi (Bize) yaklaştıracak olan ne mallarınız ne de evlatlarınızdır. Ancak iman edip sâlih amel işleyenler başka, işte onlara işledikleri ameller sebebiyle kat kat mükâfat vardır ve onlar (cennet) köşklerinde güven içindedirler.

38. Âyetlerimizi âciz (ve hükümsüz) bırakmak için çalışanlara gelince, işte onlar da (cehennemde) azap için hazır bulundurulacaklardır.

39. (Resulüm!) De ki: "Muhakkak ki **Rabb**im, kullarından rızkı dilediğine açar, (dilediğine) daraltır. Siz (**Allah** yolunda) her neyden infak ederseniz, **Allah** onun yerine (size daha hayırlısını) verir; çünkü O, rızık verenlerin hayırlısıdır."

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَآءِ اِيَّاكُمْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ ۚ بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ۚ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۭ وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا
عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ
اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوا مَا هٰذَآ اِلَّا رَجُلٌ يُّرِيدُ اَنْ يَّصُدَّكُمْ عَمَّا
كَانَ يَعْبُدُ اٰبَاۗؤُكُمْ ۚ وَقَالُوا مَا هٰذَآ اِلَّآ اِفْكٌ مُّفْتَرًى ۭ وَقَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاۗءَهُمْ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٣﴾ وَمَآ اٰتَيْنٰهُمْ
مِّنْ كُتُبٍ يَّدْرُسُونَهَا وَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيرٍ ۭ ﴿٤٤﴾
وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۙ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَآ اٰتَيْنٰهُمْ فَكَذَّبُوا
رُسُلِيْ ۣ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ اِنَّمَآ اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۚ
اَنْ تَقُومُوا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا ۣ مَا بِصَاحِبِكُمْ
مِّنْ جِنَّةٍ ۭ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ
مَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۭ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ ۚ وَهُوَ
عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَقْذِفُ بِالْحَقِّ ۚ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

40. (**Allah**) O gün, onların hepsini bir araya toplar sonra da meleklere, "bunlar size mi âbd ol(up kulluk ed)iyorlardı?" buyurur.

41. (Melekler) "Sen **Subhân**'sın (her türlü noksanlıktan münezzehsin), bizim **Veliyy**'miz (gerçek ve hakiki dostumuz) onlar değil (sadece) Sensin. Bilakis, onlar cinler(den olan şeytanlar)a âbd ol(up kulluk ed)iyorlardı. Onların çoğu buna iman etmiş kimselerdi" derler.

42. (**Allah** da şeytana âbd olup kulluk edenlere buyurur ki) "Bugün birbirinize ne fayda ne de zarar vermeye gücünüz yeter." (O gün) Biz (âyetlerimizi yalanlayıp kendilerine) zulmedenlere, "(haydi) yalanlamakta olduğunuz ateş azabını tadın!" deriz.

43. Çünkü onlara apaçık âyetlerimiz okunduğu zaman onlar, "bu sadece, atalarınızın tapmakta olduğu şeylerden sizi alıkoymak isteyen bir adamdır" dediler. Bir de, "bu (kıyamet hakkında söyledikleri), uydurulmuş bir yalandan başka bir şey değildir" dediler. (Resulüm!) Hak (olan bu Kur'ân) kendilerine geldiği zaman kâfirler de, "bu, apaçık bir sihirden başka bir şey değildir" dediler.

44. Hâlbuki Biz onlara (okuyup) ders alacakları kitaplardan vermediğimiz gibi senden önce onlara bir uyarıcı (resul de) göndermemiştik.

45. Onlardan öncekiler de (resullerini) yalanlamıştı. (Bunlar, servet ve saltanatça) Onlara verdiklerimizin onda birine bile erişmediler. (Onlara o kadar nimet verdiğim hâlde onlar, yine de) Resullerimi yalanladılar; ama Beni inkâr (etmenin sonucu) nasılmış (gördüler)!

46. (Resulüm!) De ki: "Size tek bir nasihatim var; (ister) ikişer ikişer (başkalarıyla), (ister) teker teker (yalnız başınızayken, her zaman **Allah**'ın huzurunda bulunduğunuzun farkında olarak) **Allah** için ayağa kalk(ıp çaba, gayret sarf ed)in! Sonra düşünün, (**Allah**'ın resul olarak gönderdiği) arkadaşınızda hiçbir delilik yoktur! O ancak şiddetli bir azap gelip çatmadan evvel sizin için bir uyarıcıdır."

47. De ki: "Ben sizden herhangi bir ücret istemişsem, o sizin olsun. Benim ecrim ancak **Allah**'a aittir ve O, **Şehîd** (ismiyle) her şeye (en ince ayrıntısına kadar) şahiddir."

48. De ki: "Muhakkak ki benim **Rabb**im (her zaman) hakkı ortaya koyar; çünkü (O), gaybları (gizli olan her şeyi) en iyi bilendir."

قُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ فَاِنَّمَآ
اَضِلُّ عَلٰى نَفْسِى ۚ وَاِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِٓى اِلَىَّ رَبِّى ۭ اِنَّهٗ سَمِيعٌ
قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَاُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۙ ﴿٥١﴾
وَقَالُٓوا اٰمَنَّا بِهٖ ۚ وَاَنّٰى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۚ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهٖ
مِنْ قَبْلُ ۚ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ
مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِاَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوا فِى شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿٥٤﴾

سُورَةُ فَاطِرٍ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ خَمْسٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا
اُولِٓى اَجْنِحَةٍ مَّثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۭ يَزِيدُ فِى الْخَلْقِ مَا يَشَآءُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ
عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ
لَهَا ۚ وَمَا يُمْسِكْ ۙ فَلَا مُرْسِلَ لَهٗ مِنْ بَعْدِهٖ ۭ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾
يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ۭ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ
يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۭ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

49. De ki: "Hak geldi, artık (hakkın karşısında) bâtıl ne (bir şeyi) başlatabilir ne de geri döndürebilir."

50. De ki: "Eğer ben dalâlette isem kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer hidâyette isem bu da **Rabb**imin bana vahyettiği (Kur'ân) sayesindedir. Muhakkak ki O, **Semî**'dir, **Karîb**'tir (her şeyi ve herkesi işiten, her şeye ve herkese kendisinden daha yakın olandır)."

51. (Resulüm!) Sen onları, (kıyamet günü büyük bir korkuya kapılıp) dehşete düştükleri zaman bir görsen! Artık (onlar için) kaçış yoktur, (onlar) yakın bir yerden yakalanmışlardır.

52. Onlar (iş işten geçtikten sonra), "biz o (**Allah**'ın resulüne ve onun getirdiğin)e iman ettik" dediler; ama uzak bir yer (olan âhiret âlemin)den (dünyada olması gereken imanı) elde etmek, onlar için nasıl (mümkün) olur?

53. Andolsun daha önce (dünyadayken) onu inkâr etmişlerdi. Uzak bir yerden (bilgisizce onlar için) gayb (olan âhiret) hakkında atıp tutuyorlardı.

54. Artık bundan önce benzerlerine yapıldığı gibi kendileriyle arzu ettikleri şeyler arasına (bir) engel konulmuştur; çünkü onlar (bugünün geleceğine dair) derin bir şüphe içindeydiler.

35- Fâtır SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 45 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Hamd, göklerin ve yerin **Fâtır**'ı (yoktan yaratanı), melekleri ikişer, üçer ve dörder kanatlı resuller yapan **Allah**'a mahsustur. O, yaratmada dilediğini arttırır. Muhakkak ki **Allah** her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

2. **Allah**, insanlar için ne rahmet açarsa onu tut(up engelley)ecek yoktur. Neyi de tut(up engell)erse bundan sonra onu (salıverip) gönderecek yoktur. O, **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şerefin ve kudretin kendisine ait olduğu, her işinde hikmet ve hayır olan tek zattır).

3. Ey insanlar! **Allah**'ın size olan nimetini hatırlayın! **Allah**'tan başka size gökten ve yerden rızık veren bir yaratıcı mı var? O'ndan başka **İlâh** yoktur. O hâlde nasıl (oluyor da **Allah**'a kulluktan) döndürülüyorsunuz?

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُوْرُ ۝١ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا ۪ وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ۝٢ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ
فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا ؕ اِنَّمَا يَدْعُوْا حِزْبَهٗ لِيَكُوْنُوْا مِنْ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ؕ
۝٣ اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝٤ اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ
فَرَاٰهُ حَسَنًا ؕ فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ۪ فَلَا تَذْهَبْ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرٰتٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ۝٥ وَاللّٰهُ الَّذِيْٓ
اَرْسَلَ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَسُقْنٰهُ اِلٰى بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا بِهِ
الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ كَذٰلِكَ النُّشُوْرُ ۝٦ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ
الْعِزَّةُ جَمِيْعًا ؕ اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهٗ ؕ
وَالَّذِيْنَ يَمْكُرُوْنَ السَّيِّاٰتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ؕ وَمَكْرُ اُولٰٓئِكَ هُوَ
يَبُوْرُ ۝١٠ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
اَزْوَاجًا ؕ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ ؕ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ
وَّلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهٖۤ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝١١

aittir. O'na ancak temiz (ve güzel) sözler yükselir, onları da sâlih amel yükseltir. (İnsanlara) Kötülüklerle tuzak kuranlara gelince, onlar için (kıyamet günü) şiddetli bir azap vardır ve onların o tuzak(lar)ı (hep) darmadağın olur.

11. **Allah** sizi (önce) topraktan, sonra bir nutfeden (dökülen bir damla sudan) yarattı, sonra sizi (erkek ve dişi olmak üzere) çiftler kıldı. O'nun bilgisi olmadan hiçbir dişi ne gebe kalır ne de doğurur. Herhangi bir kimseye de (uzun) ömür verilmez yahut onun ömrü kısaltılmaz ki (bunların hepsi) bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da yazılı) olmasın. Muhakkak ki bu, **Allah**'a göre kolaydır.

4. (Resulüm!) Eğer o (kâfir)ler seni yalanlıyorlarsa (üzülme), andolsun senden önceki nice resuller de yalanlanmıştı. Bütün işler ancak **Allah**'a döndürülür (her konuda en son hükmü verecek olan sadece **Allah**'tır).

5. Ey insanlar! Muhakkak ki **Allah**'ın (dünya ve ahiretle ilgili her türlü) vaadi haktır, sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve sakın o aldatıcı (şeytan) sizi **Allah**(ın affına güvendirmek suretiy)le kandırmasın!

6. Muhakkak ki şeytan sizin için (apaçık) bir düşmandır. Artık (siz de) onu düşman olarak bilin! O ancak kendi taraftarlarını alevli ateşin halkından olmaya davet eder.

7. (Kıyamet günü) Kâfirler için şiddetli bir azap vardır. İman edip sâlih amel işleyenler için ise (geniş) bir mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.

8. Kötü ameli kendisine süslü gösterilip de onu güzel gören kimse (hiç güzel amel işleyen kimse gibi) olur mu! Şüphesiz ki **Allah** dilediğini (küfründe inat edeni) dalâlette bırakır ve dilediğini (hidâyeti isteyeni) de hidâyete erdirir. O hâlde (resulüm!) onlar için üzüntülere gark olma! Muhakkak ki **Allah** onların yaptıklarını hakkıyla bilendir.

9. **Allah** O'dur ki rüzgârları gönderip (onlarla) bulut(lar)ı harekete geçirir. Sonra Biz onu (toprağı) ölü bir beldeye süreriz de ölümünden sonra o yere onunla (tekrar) hayat veririz. İşte, (öldükten sonra) diriliş de böyledir.

10. Kim izzet (şeref ve üstünlük) istiyorsa (bilsin ki) bütün izzet **Allah**'a

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ ۖ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ شَرَابُهُ وَهٰذَا
مِلْحٌ اُجَاجٌ ؕ وَمِنْ كُلٍّ تَاْكُلُوْنَ لَحْمًا طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوْنَ
حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ فِيْهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٢﴾ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ
النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۙ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۙ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ
مُّسَمًّى ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ؕ وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ
مِنْ دُوْنِهٖ مَا يَمْلِكُوْنَ مِنْ قِطْمِيْرٍ ؕ ﴿١٣﴾ اِنْ تَدْعُوْهُمْ
لَا يَسْمَعُوْا دُعَآءَكُمْ ۚ وَلَوْ سَمِعُوْا مَا اسْتَجَابُوْا لَكُمْ ؕ
وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُوْنَ بِشِرْكِكُمْ ؕ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيْرٍ ۚ
﴿١٤﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيْدُ ﴿١٥﴾ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ۚ ﴿١٦﴾
وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ؕ وَاِنْ
تَدْعُ مُثْقَلَةٌ اِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ؕ
اِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ؕ
وَمَنْ تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهٖ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿١٨﴾

12. Dahası iki deniz de bir olmaz. Bu tatlıdır, susuzluğu giderir ve içimi kolaydır. Şu da tuzludur, acıdır (ve boğazı yakar). Bununla beraber (siz) hepsinden taze et (balık) yersiniz ve (inci, mercan gibi) kendisini takınacağınız bir süs eşyası çıkarırsınız. Ayrıca (sen), gemilerin orada (suları) yara yara gittiklerini görürsün. (Bütün bunlar) O'nun fazlından (rızkınızı) aramanız ve (nimetlerine) şükretmeniz içindir.

13. (O) Geceyi gündüzün içine katar, gündüzü de gecenin içine katar. Güneş ve Ay (O'nun) emrindedir. Her biri belirlenmiş bir vakte (kıyamete) kadar (yörüngesinde) akıp gider. İşte (bütün) bu(nları yapan) **Rabb**iniz **Allah**'tır. Mülk O'nundur. O'nu bırakıp da (kendilerine yalvarıp) dua ettikleriniz ise bir çekirdek kabuğuna bile sahip değildir.

14. Eğer onlara (yalvarıp) dua edersenız sizin duanızı işitmezler. Şayet (sizin dediğiniz gibi) işitseler bile size cevap veremezler. Kıyamet günü de sizin (onları **Allah**'a) şirk koşmanızı reddederler. (Bunları) Sana **Habîr** (her şey ve herkesten haberdar olan **Allah**) gibi hiç kimse haber veremez.

15. Ey insanlar! Siz (maddi ve manevi her türlü konuda) **Allah**'a (O'nun esmâsının tecellisine) muhtaçsınız. O **Allah** ise **Ğaniyy**'dir, **Hamîd**'dir (zengin, kerim ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu, bütün hamdların ve övgülerin sadece kendisine ait olduğu tek zattır).

16. Eğer (**Allah**) dilerse sizi (bu dünyadan) giderir de (sizin yerinize) yeni bir halk getirir.

17. Ve bu, **Allah**'a göre zor bir şey değildir (O, sizi seçip yaratarak size şeref vermiştir).

18. (Kıyamet günü) Hiçbir günahkâr başkasının (günah) yükünü yüklenmez. (O gün günah) Yükü ağır gelen kimse onu taşımaya (başkasını) çağırsa ve (bu çağırdığı onun) yakını bile olsa, o (günahın)dan bir şey yüklenmez. (Resulüm!) Sen ancak gıyâben **Rabb**lerinden haşyet duyanları ve namazı ikâme ed(ip her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)anları uyarabilirsin. Kim (nefsinin küfründen ve şirkinden) temizlenirse o ancak kendisi için temizlenmiş olur ve dönüş ancak **Allah**'adır.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمٰى وَالْبَصِيرُ ۙ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ۙ
﴿٢٠﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ۚ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا
الْأَمْوَاتُ ۗ إِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ
فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا
وَنَذِيرًا ۚ وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ
فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً ۚ فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا ۚ وَمِنَ الْجِبَالِ
جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾
وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذٰلِكَ ۗ
إِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰؤُا ۗ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ
﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللّٰهِ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَأَنْفَقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ ۙ ﴿٢٩﴾
لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

len) âlimler **Allah**'tan haşyet duyarlar. Muhakkak ki **Allah Azîz**'dir, **Ğafûr**'dur (bütün şeref ve kudretin sahibi olan ve her türlü günahı mağfiret edendir).

29. Şüphesiz ki **Allah**'ın kitabını okuyanlar, namazı ikâme edenler (her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalışanlar) ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden (**Allah** yolunda) gizli, açık infak edenler, asla zarara uğramayacak bir ticaret umabilirler.

30. Ki (**Allah**) onların mükâfatlarını tastamam olarak verir ve kendi fazlından onlara (lütuf ve ihsanını) arttırır. Çünkü O, **Ğafûr**'dur, **Şekûr**'dur (her türlü günahı mağfiret eden ve şükrün karşılığını verendir).

19. (Hakikate karşı) Körle gören bir olmaz.

20. Karanlıkla nûr (bâtıl ile hak bir olmaz).

21. Gölgeyle sıcaklık (cennet ile cehennem bir olmaz).

22. Dirilerle ölüler (kâfir ile mü'min) de bir olmaz. Muhakkak ki **Allah**, (hakkı) dilediğine (duymak isteyene) işittirir. (Resulüm!) Sen kabirdekilere (manen ölmüş olanlara hakkı) işittiremezsin!

23. Sen ancak bir uyarıcısın.

24. Şüphesiz ki Biz seni bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak hak ile gönderdik. Hiçbir ümmet yoktur ki içlerinde(n) bir uyarıcı gelip geçmiş olmasın.

25. (Resulüm!) Eğer o (kâfir)ler seni yalanlıyorlarsa (üzülme), andolsun onlardan öncekiler de (kendilerine gelen resullerini) yalanlamışlardı. (Oysa) Onlara da resulleri apaçık deliller, (kutsal) sahifeler ve nûrlandırıcı (bir) kitapla gelmişlerdi.

26. Sonra Ben, o kâfirleri yakaladım ve Beni inkâr (etmenin sonucu) nasılmış (gördüler)!

27. Görmedin mi **Allah** gökten bir su indirdi de Biz onunla (yerden) renkleri çeşit çeşit mahsuller çıkardık. Dağlardan da beyaz, kırmızı (birbirinden farklı) çeşitli renklerde ve siyahın her tonunda yollar (yaptık).

28. İnsanlardan, (yeryüzünde) hareket eden (bütün) canlılardan ve hayvanlardan da yine böyle türlü renkte olanlar vardır. Kulları içinden ancak (O'nu bi-

وَالَّذِيٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهٖ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ۝٣١ ثُمَّ اَوْرَثْنَا
الْكِتَابَ الَّذِيْنَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ۚ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهٖ ۚ
وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ ۚ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرٰتِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ
هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ؕ ۝٣٢ جَنّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُوْنَهَا يُحَلَّوْنَ
فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۚ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا حَرِيرٌ ۝٣٣
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ ؕ اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
شَكُورٌ ۝٣٤ اَلَّذِيْٓ اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ لَا يَمَسُّنَا
فِيْهَا نَصَبٌ وَّلَا يَمَسُّنَا فِيْهَا لُغُوبٌ ۝٣٥ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ
نَارُ جَهَنَّمَ ۚ لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ فَيَمُوْتُوْا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ
مِنْ عَذَابِهَا ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِيْ كُلَّ كَفُوْرٍ ۚ ۝٣٦ وَهُمْ يَصْطَرِخُوْنَ
فِيْهَا ۚ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ ؕ
اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيْهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَآءَكُمُ النَّذِيْرُ ؕ
فَذُوْقُوْا فَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ نَّصِيْرٍ ۝٣٧ اِنَّ اللّٰهَ عَالِمُ غَيْبِ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝٣٨

31. (Resulüm!) Sana bu Kitâb'ta vahyettiğimiz (şeyler), kendisinden önceki (kitap)ları tasdik eden bir hakikattir. Muhakkak ki **Allah**, kulların(ın her hâlin)den haberdardır, (onları) hakkıyla görendir.

32. Sonra Biz, kullarımızdan seçtiğimiz kimseleri kitaba vâris kıldık. Onlardan kimi nefsine zulmeder, kimi orta yoldadır, kimi de **Allah**'ın izniyle (öne geçmek için) hayırlarda yarışır. İşte büyük fazilet (lütuf ve ihsan) budur.

33. (Onların mükâfatı) Adn cennetleridir, oraya girerler. Onlar orada altın bilezikler ve inciler takınırlar. Oradaki elbiseleri de ipektir.

34. Ve onlar şöyle derler: "Bizden hüznü (ve endişeyi) gideren **Allah**'a hamdolsun. Muhakkak ki **Rabb**imiz **Ğafûr**'dur, **Şekûr**'dur (her türlü günahı mağfiret eden ve şükrün karşılığını verendir)."

35. "O ki lütfundan bizi kalınacak (bu cennet) yurd(un)a yerleştirdi. (Artık) Burada bize ne bir yorgunluk dokunur ne de burada bize bir usanç dokunur."

36. Kâfirler için ise cehennem ateşi vardır. Onlara ne (ölüp yok olmaları için) hüküm verilir ki ölsünler (de kurtulsunlar) ne de onlardan o (cehennem ateşinin) azabı hafifletilir (ki biraz olsun rahat etsinler). İşte Biz, bütün kâfirleri böyle cezalandırırız.

37. Onlar orada şöyle feryat ederler: "**Rabb**imiz! Bizi (bu cehennemden) çıkar(ıp dünyaya geri gönder) ki (daha önce) yapmakta olduğumuz (ameller)den başka, sâlih bir amel yapalım!" (Onlara şöyle nidâ edilir) "Biz size orada (düşünüp) öğüt alabilecek birinin (anlayıp) öğüt alacağı kadar bir ömür vermedik mi? Size (bugünü haber veren bir) uyarıcı da gelmişti. Şimdi tadın (azabı)! Çünkü (bugün) zalimler için hiçbir yardımcı yoktur."

38. Muhakkak ki **Allah**, göklerin ve yerin gaybını (size görünmeyen tüm sırlarını) bilendir. Şüphesiz O, göğüslerin içinde (gizli) olanı (dahi en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَٰٓئِفَ فِي الْأَرْضِ ۚ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُۥ ۗ
وَلَا يَزِيدُ الْكَٰفِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا ۖ وَلَا يَزِيدُ
الْكَٰفِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَءَيْتُمْ شُرَكَآءَكُمُ الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا۟ مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ
شِرْكٌ فِي السَّمَٰوَٰتِ ۚ أَمْ ءَاتَيْنَٰهُمْ كِتَٰبًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِّنْهُ ۚ بَلْ
إِن يَعِدُ الظَّٰلِمُونَ بَعْضُهُم بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ
السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضَ أَن تَزُولَا ۚ وَلَئِن زَالَتَآ إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ
مِّنۢ بَعْدِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَأَقْسَمُوا۟ بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَٰنِهِمْ
لَئِن جَآءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ ۖ فَلَمَّا جَآءَهُمْ
نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾ ٱسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ
السَّيِّئِ ۚ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِۦ ۚ فَهَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا
سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ ۚ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ
تَحْوِيلًا ﴿٤٣﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوٓا۟ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُۥ
مِن شَىْءٍ فِي السَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

ran, kendi tuzağına düşer). Onlar (kendilerinden) önceki (ümmet)lere uygulanan kanundan başkasını mı bekliyorlar? **Allah**'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın ve **Allah**'ın kanununda bir değişme de bulamazsın.

44. Bunlar yeryüzünde gezip de kendilerinden öncekilerin âkıbetinin nasıl olduğuna bakmadılar mı? Hâlbuki onlar, kendilerinden kuvvet bakımından daha güçlü idiler. Ne göklerdeki ne de yerdeki hiçbir şey **Allah**'ı âciz bırakacak değildir. Muhakkak ki O, **Alîm**'dir, **Kadîr**'dir (her şeyi, herkesi bilendir ve kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

39. O, sizi yeryüzünde halifeler kılandır. Artık kim (bunu unutup) kâfir olursa küfrü kendi aleyhinedir. Zira kâfirlerin küfrü, **Rabb**leri katında ancak (onlar için) gazabı arttırır ve (elbette) kâfirlerin küfrü (kendileri için) hüsrandan başka bir şeyi arttırmaz.

40. (Resulüm!) De ki: "**Allah**'tan başka (O'na) şirk koşup yalvardığınız şeyleri(n nasıl bir hâlde olduklarını hiç) gördünüz mü! Gösterin bana, (onlar) yeryüzünden neyi yaratmışlardır? Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var? Yahut Biz onlara bir kitap verdik de onlar, o (kitap)tan bir delil üzerinde midirler?" Hayır! O zalimler birbirlerine aldatmadan başka bir şey vaad etmezler.

41. Muhakkak ki **Allah**, gökleri ve yeri nizamları bozulmasın diye (her an kudreti altında) tutar. Andolsun eğer onların nizamı bozulursa bundan sonra (**Allah**'tan başka) hiç kimse onları (dengede) tutamaz. Gerçekten O, **Halîm**'dir, **Ğafûr**'dur (kullarına hilm sahibi olarak yumuşak muamele eden ve her türlü günahı mağfiret edendir).

42. (Müşrikler) Kendilerine bir uyarıcı (resul) gelirse herhangi bir ümmetten daha çok hidâyette olacaklarına dair bütün çaba ve gayretleriyle **Allah**'a yemin ettiler. Fakat onlara uyarıcı (olan resulümüz) gelince (bu) onlarda nefretten başka bir şey arttırmadı.

43. (Onlar) Yeryüzünde büyüklük taslamak ve kötü tuzak(lar) kurmak (için böyle söylüyorlardı). Hâlbuki kötü tuzak ancak sahibini kuşatır (tuzak ku-

45. Eğer **Allah**, kazandıkları (günahları) yüzünden insanları (hemen) cezalandırsaydı (yerkürenin) sırtında hiçbir canlı bırakmazdı; fakat (**Allah**), onları(n cezasını) belirlenmiş bir süreye kadar erteler. Nihayet ecelleri geldiği zaman (gereğini yapar). Muhakkak ki **Allah**, kullarını(n her hâlini) görendir.

36- Yâsîn SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 83 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Yâ, Sîn (resulüm)!

2. Hikmet dolu Kur'ân'a andolsun ki,

3. Muhakkak sen elbette resullerdensin.

4. (Ve) Sırât-ı mustakîm (dosdoğru bir yol) üzere(sin).

5. (Bu Kur'ân da) **Azîz**, **Rahîm** (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden **Allah**)ın indirmesidir.

6. (O) Atalarının (daha önce) uyarıldıkları (vahiy) ile gâfil bir kavmi uyarman için (sana) indirilmiştir.

7. Andolsun ki onların çoğu üzerine o (azap) söz(ü) hak olmuştur; çünkü onlar iman etmiyorlar.

8. Şüphesiz Biz, onların (kibirlerinden dolayı) boyunlarına çenelerine dayanacak şekilde (manevi) halkalar geçirdik. Bu yüzden onların başları yukarı kalkıktır.

9. Biz, (gelecekte hesap vereceklerini unuttuklarından) hem önlerinden bir set hem de (geçmişlerinden ibret almamalarından dolayı) arkalarından bir set çekerek onları perdeledik. Artık onlar (hakkı) göremezler.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَلٰكِنْ
يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

سُورَةُ يٰسٓ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلٰثٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يٰسٓ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾
عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ
عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ اِنَّا جَعَلْنَا فِٓى اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا
فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ
سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾
وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾
اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ ۚ فَبَشِّرْهُ
بِمَغْفِرَةٍ وَاَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ
مَا قَدَّمُوا وَاٰثَارَهُمْ ۗ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ فِٓى اِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾

10. (Resulüm! Sen) Onları (âyetlerle) uyarsan da uyarmasan da onlar için birdir, onlar iman etmezler.

11. Sen ancak (mü'minler için bir) Zikir (öğüt ve hatırlatma olan bu Kur'ân)a tabi olan ve gıyâben **Rahmân**'dan haşyet duyan kimseyi uyarabilirsin. İşte böylesini bir mağfiret ve (**Allah** tarafından kendisine ikram edilecek) güzel bir mükâfatla müjdele!

12. Muhakkak ki ölüleri Biz diriltiriz. Onların önden takdim ed(ip âhirete gönder)diklerini, (dünyada iyi, kötü her ne bırakmışlarsa o) eserlerini de yazarız. Biz her şeyi İmam-ı Mübin (apaçık ana kitap olan Levh-i Mahfuz)da hesap ed(ip yaz)mışızdır.

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ ۘ اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ ۚ
﴿١٣﴾ اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوْهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُوْٓا اِنَّآ اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ ﴿١٤﴾ قَالُوْا مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۙ
وَمَآ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ ۙ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ ﴿١٥﴾
قَالُوْا رَبُّنَا يَعْلَمُ اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا
الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٧﴾ قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ ۚ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا
لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوْا طَآئِرُكُمْ
مَّعَكُمْ ۭ اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ ۭ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ﴿١٩﴾ وَجَآءَ
مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ يَّسْعٰى قَالَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ۙ ﴿٢٠﴾
اِتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ
لَآ اَعْبُدُ الَّذِيْ فَطَرَنِيْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٢﴾ ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ
اٰلِهَةً اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا
وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ۚ ﴿٢٣﴾ اِنِّيْٓ اِذًا لَّفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٤﴾ اِنِّيْٓ اٰمَنْتُ
بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُوْنِ ۭ ﴿٢٥﴾ قِيْلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ۭ قَالَ يٰلَيْتَ قَوْمِيْ
يَعْلَمُوْنَ ۙ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِيْ رَبِّيْ وَجَعَلَنِيْ مِنَ الْمُكْرَمِيْنَ ﴿٢٧﴾

13. (Resulüm! Sen) Onlara şu şehir halkının misalini ver! Hani oraya resuller gelmişti.

14. O vakit onlara iki (resul) göndermiştik de onları yalanlamışlardı. Bunun üzerine Biz de onları bir üçüncüsüyle desteklemiştik. Onlar dediler ki: "Şüphesiz biz size gönderilmiş (resul)leriz."

15. (O şehir halkı ise resullere) Dediler ki: "Siz de ancak bizim gibi bir(er) beşersiniz. **Rahmân** (size) herhangi bir şey indirmedi. Siz sadece yalan söylüyorsunuz."

16. (Resuller) Dediler ki: "**Rabb**imiz biliyor, şüphesiz biz, gerçekten size gönderilmiş (resul)leriz."

17. "Bize düşen ancak (size) apaçık bir tebliğdir."

18. (Bunun üzerine şehir halkı) Dediler ki: "Doğrusu biz, sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık. Yemin olsun ki eğer (bu davetten) vazgeçmezseniz sizi mutlaka taşlarız ve bizden size gerçekten elem verici (iç yakan) bir azap dokunur."

19. (Resuller de) "Uğursuzluğunuz kendinizdendir. Size (**Allah**'a kul olmanız gerektiği) hatırlatıldığı için mi (uğursuzluğa uğradınız)? Bilakis siz, (dünya menfaati uğruna hayatını) israf eden bir kavimsiniz" dediler.

20. Derken şehrin öbür ucundan bir adam koşarak geldi (ve şöyle) dedi: "Ey kavmim! (Bu) Resullere tabi olun!"

21. "Sizden hiçbir ücret istemeyen (bu) kimselere uyun! Onlar hidâyette olan kimselerdir."

22. "Ben niçin beni (âbd olma fıtratı üzere) yaratana âbd olmayayım? Siz de O'na döndürüleceksiniz."

23. "Ben hiç O'ndan başka ilâhlar edinir miyim? Eğer **Rahmân** bana bir zarar vermek istese o (şirk koştuk)ların(ızın) şefâati bana hiçbir fayda sağlayamaz ve onlar beni kurtaracak da değillerdir."

24. "Şüphesiz o zaman ben elbette apaçık bir dalâlet içinde olurum."

25. "Muhakkak ki ben, sizin **Rabb**inize iman ettim. Gelin, beni dinleyin!"

26-27. (Bunun üzerine kavmi onu öldürdü. Sonrasında ise kendisine) "Cennete gir!" denildi. (O da) "Keşke kavmim, **Rabb**imin beni mağfiret ettiğini ve beni ikrama nail olanlardan kıldığını bilseydi!" dedi.

وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِهٖ مِنْ بَعْدِهٖ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَآءِ
وَمَا كُنَّا مُنْزِلِيْنَ ۝٢٨ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ
خَامِدُوْنَ ۝٢٩ يٰحَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ ۚ مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ
اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝٣٠ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
مِّنَ الْقُرُوْنِ اَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ۝٣١ وَاِنْ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيْعٌ
لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ۝٣٢ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ ۚ اَحْيَيْنٰهَا
وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَاْكُلُوْنَ ۝٣٣ وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ
مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ وَّفَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ۙ ۝٣٤ لِيَاْكُلُوْا
مِنْ ثَمَرِهٖ ۙ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ ۭ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ۝٣٥ سُبْحٰنَ الَّذِيْ
خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا
لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٣٦ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ ۚ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ
مُّظْلِمُوْنَ ۝٣٧ وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۭ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ
الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ۝٣٨ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ حَتّٰى عَادَ
كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ ۝٣٩ لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَآ اَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ۭ وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ۝٤٠

28. Biz onun ardından kavminin üzerine (onları helâk etmesi için) gökten herhangi bir ordu indirmedik ve indirecek de değildik.

29. (Onları helâk eden) Sadece tek bir sayha oldu. Akabinde onlar bir anda (üflenen mum gibi hemen) sönüverdiler.

30. Yazıklar olsun o kullara ki onlara bir resul gelmeyegörsün, mutlaka onunla alay ederlerdi.

31. Onlardan önce nice kavimleri helâk ettiğimizi, onların artık (bir daha) kendilerine dönemeyeceklerini onlar görmediler mi?

32. Elbette onların hepsi (kıyamet gününde bir araya) toplanıp (hesap için) huzurumuzda hazır bulunacaklardır.

33. Hâlbuki o ölü yeryüzü (öldükten sonra tekrar dirilme hususunda) onlar için bir âyettir. Biz, ona hayat verir ve ondan daneler çıkarırız da onlardan yerler.

34. Hem orada hurmalıklardan ve üzüm bağlarından nice bahçeler yaptık. İçlerinde (coşkun) kaynaklar akıttıkça akıttık.

35. (Bunu) Onun meyvelerinden yesinler diye (böyle yaptık). Hâlbuki o (mahsul)ü elleriyle yapmamışlardı. Hâlâ şükretmeyecekler mi?

36. Yerin bitirdiklerinden, (insanların) kendi nefislerinden ve (daha) bilmedikleri (nice) şeylerden bütün çiftleri yaratan (**Allah**) **Subhân**'dır (her türlü noksanlıktan münezzehtir).

37. Gece de onlar için bir âyettir. Biz ondan gündüzü sıyır(ıp çıkar)ırız da onlar birden karanlıkta kalıverirler.

38. Güneş de kendisi için belirlenen bir yörüngede akıp gitmektedir. İşte bu, **Azîz**, **Alîm** (bütün şerefin ve kudretin sahibi olan, her şeyi ve herkesi bilen **Allah**)ın takdiridir.

39. Ay'a da (kendi yörüngesinde birtakım) menziller tayin ettik. Nihayet o, (hilal şekline benzer) eğrilmiş kuru hurma dalı gibi olur.

40. Ne Güneş Ay'a yetişebilir ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede akıp giderler.

وَاٰيَةٌ لَّهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا
لَهُمْ مِنْ مِثْلِهٖ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ
لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِينٍ ﴿٤٤﴾
وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَاْتِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا
عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ قَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَٓاءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهُٓ
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَاْخُذُهُمْ
وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِى الصُّورِ فَاِذَا هُمْ مِنَ الْاَجْدَاثِ
اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يٰوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هٰذَا
مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا
صَيْحَةً وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ
لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

41. Yine onların zürriyetlerin(den olan Nûh)u (akıp giden) dolu bir gemide taşımamız da onlar için bir âyettir.

42. Biz onlar için o gemi gibi binecekleri (daha nice nakil vasıtası olacak) şeyler yarattık.

43. Eğer Biz dilesek onları (suda) boğarız da ne onların imdatlarına koşan olur ne de kurtulabilirler.

44. Ancak tarafımızdan bir rahmet ve (imtihan gereği belli) bir süreye kadar (onları kurtarıp dünyada) faydalandırmak başkadır.

45. Hâl böyle iken onlara, "önünüzde ve arkanızda olan (yaptığınız ve yapmayıp geride bıraktığınız) şeylere karşı takvâ sahibi olun (**Allah**'ın ve âhiretin hesabını yaparak, kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ki size merhamet edilsin" denildiği zaman (bu nasihati dinlemezler).

46. Ve onlara **Rabb**lerinin âyetlerinden bir âyet gelmeyegörsün, mutlaka ondan yüz çevirirler.

47. Bir de onlara, "**Allah**'ın size rızık olarak verdiklerinden (**Allah** yolunda) infak edin!" denildiği zaman kâfirler iman edenlere derler ki: "**Allah**'ın dilediği takdirde doyuracağı kimseyi biz mi doyuracağız? Siz ancak apaçık bir dalâlet içindesiniz."

48. "Eğer doğru söyleyenlerden iseniz (söyleyin bakalım) bu vaad (ettiğiniz kıyamet) ne zaman (gerçekleşecek)?" derler.

49. (Resulüm!) Onlar ancak (seninle ve **Allah**'ın âyetleriyle) çekişip dururken kendilerini (ansızın) yakalay(ıp helâk ed)ecek tek bir sayha bekliyorlar.

50. (İşte, o anda) Onlar, (birbirlerine) ne bir tavsiyede bulunabilirler ne de ailelerine (geri) dönebilirler.

51. Nihayet Sûr'a (ikinci defa) üfürülür. Bir de bakarsın ki onlar, kabirlerinden (kalkıp akın akın) **Rabb**lerin(in huzuruna doğr)u koşarlar.

52. (İşte o zaman) Derler ki: "Yazıklar olsun bize! Bizi yattığımız yerden kim kaldırdı? Bu, **Rahmân**'ın vaad ettiği şeydir. Demek ki (bize gelen) resuller doğruyu söylemişler."

53. (Resulüm! Onları helâk eden) Sadece tek bir sayha oldu. Akabinde onların hepsi (bir araya) toplanıp (hesap için) huzurumuzda hazır bulundular.

54. Artık o gün hiç kimseye hiçbir şekilde zulmedilmez. Size ancak yaptıklarınızın karşılığı verilir.

اِنَّ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِى شُغُلٍ فٰكِهُونَ ۚ ﴿٥٥﴾ هُمْ
وَاَزْوَاجُهُمْ فِى ظِلٰلٍ عَلَى الْاَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا
فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ۚ ﴿٥٧﴾ سَلٰمٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾
وَامْتَازُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يَا
بَنِىٓ اٰدَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ ۚ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۙ ﴿٦٠﴾
وَاَنِ اعْبُدُونِى ۜ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ
جِبِلًّا كَثِيرًا ۜ اَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِى
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
﴿٦٤﴾ اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰٓى اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَآ اَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ
اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا
عَلٰٓى اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَاَنّٰى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ
نَشَآءُ لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا
وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ ۜ اَفَلَا يَعْقِلُونَ
﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْۢبَغِى لَهُ ۜ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْاٰنٌ
مُبِينٌ ۙ ﴿٦٩﴾ لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٧٠﴾

55. Muhakkak ki o gün (dünyadayken cennete koşan) cennet ehli (tatlı) bir uğraş içinde mutlu ve sevinçlidirler.

56. Onlar ve eşleri gölge(lik)lerde tahtlar üzerine yaslanıp kurulurlar.

57. Orada onlar için (çeşit çeşit) meyveler ve istedikleri (her) şey vardır.

58. (Bir de onlara) **Rahîm** olan (isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Rabb**(lerin)den "selam" hitâbı vardır.

59. (**Allah** kıyamet günü suçlulara şöyle buyurur) "Ey mücrimler! Bugün (iman edenlerden) ayrılın!"

60. "Ey Âdemoğulları! Ben size şeytana âbd olmayın; çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır, diye sizden ahid almamış mıydım?"

61. "Bana âbd olun! İşte bu, sırât-ı mustakîm (Bana dosdoğru varan yol)dur (dememiş miydim)?"

62. Andolsun ki (o şeytan), sizden pek çok nesli dalâlete düşürmüştür. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

63. (**Allah**, aklını kullanmayıp ahdini bozanlara o gün buyurur ki) "İşte bu, size vaad edilen cehennemdir."

64. "(Âyetlerimi ve resulümü) İnkâr ettiğinizden dolayı bugün oraya girin!"

65. O gün onların ağızlarını mühürleriz de neler kazandıklarını elleri bize söyler, ayakları da (buna) şahidlik eder.

66. Eğer Biz dileseydik, onların gözlerini tamamen kör ederdik de böylece onlar, (bir ışık bulabilmek için) yol(a dökülüp ne yapacaklarını bilemez bir hâl)de koşuşurlardı; fakat nasıl görecekler ki!

67. Yine Biz dileseydik, onları(n durumunu) oldukları yerde (çok kötü bir hâle) dönüştürürdük de (bundan kurtulmak için) ne ileri gitmeye güçleri yeter ne de geri dönebilirlerdi.

68. Biz kime (uzun) ömür verirsek onu yaratılış itibariyle tersine çevirir (gücünü azaltır ve hafızasını zayıflatır)ız. Onlar hâlâ (ibret alıp) akıllarını kullanmayacaklar mı?

69. Biz o (resulümüz)e şiir öğretmedik. (Zaten bu) Ona yaraşmazdı da. O(nun getirdiği) ancak (tüm âlemler için) bir zikir (öğüt ve hatırlatma) ve apaçık (hakkı beyan eden) bir Kur'ân'dır.

70. (Bu Kur'ân manen) Diri olanları uyarması ve kâfirlerin üzerine o (azap) sözün(ün) hak olması için (ona indirilmiş)tir.

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ اَيْدِينَآ اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا
مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُونَ ﴿٧٢﴾
وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ ۭ اَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا
مِنْ دُونِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٧٤﴾ ۭ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ ۙ وَهُمْ
لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا
هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ ۭ قَالَ مَنْ
يُّحْيِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِيْٓ اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۭ
وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ۙ ﴿٧٩﴾ اَلَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ
نَارًا فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوقِدُوْنَ ﴿٨٠﴾ اَوَلَيْسَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ ۭ بَلٰى وَهُوَ الْخَلَّاقُ
الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾ اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَيْـــًٔا اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ
﴿٨٢﴾ فَسُبْحٰنَ الَّذِيْ بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٣﴾

سُورَةُ الصَّافَّاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاثْنَتَانِ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

71. Onlar görmediler mi ki şüphesiz Biz onlar için kudretimizin eseri olan nice hayvanlar yarattık da onlar bu hayvanlara sahip olmuşlardır.

72. Biz, o (hayvan)ları onlara boyun eğdirdik. Onlardan bir kısmına binerler, bir kısmını da yerler.

73. Onlarda kendileri için (daha nice) menfaatler ve içecekler(i süt) vardır. Onlar hâlâ şükretmeyecekler mi?

74. (Fakat tam tersine) Onlar, yardım göreceklerini umarak **Allah**'tan başka ilâhlar edindiler.

75. Hâlbuki (o ilâh edindiklerinin) onlara yardım etmeye güçleri yetmez. Kendileri ise onlar(a hizmet etmek) için hazır askerlerdir.

76. (Resulüm!) Onların sözleri seni üzmesin. Şüphesiz ki Biz, onların gizlediklerini de açığa vurduklarını da biliriz.

77. İnsan, gerçekten Bizim kendisini bir nutfeden (dökülen bir damla sudan) yarattığımızı görmedi mi? Buna rağmen bir de bakarsın ki o (nefsini şirk koşarak Bize) apaçık bir hasım kesilmiştir!

78. Bir de kendi yaratılışını unutarak Bize bir misal getirdi. Dedi ki: "Şu çürümüş kemikleri kim diriltecek?"

79. De ki: "(Tecelli edip) Onları ilk defa inşâ ed(ip yarat)an onu (tekrar) diriltecek; çünkü O, her türlü yaratmayı bilendir."

80. O, sizin için yeşil ağaçtan bir ateş var edendir. Şimdi siz ondan (kendiniz için ateş) yakıyorsunuz.

81. Gökleri ve yeri yaratan, onların benzerini de yaratmaya kâdir değil midir? Elbette (kâdirdir)! Ve O, **Hallâk**'tır, **Alîm**'dir (yarattığını yok edip yeni bir yaratılışla tekrar yaratan, her şeyi ve herkesi de bilendir).

82. Bir şeyi(n olmasını) dilediği zaman O'nun emri ona sadece "Ol" demektir. O da hemen oluverir.

83. Her şeyin melekûtu (mülkiyet ve idaresi kudret) elinde olan (**Allah**), **Subhân**'dır (her türlü noksanlıktan münezzehtir). Siz de (yalnız) O'na döndürüleceksiniz.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالصّٰٓفّٰتِ صَفًّا ۝١ فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا ۝٢ فَالتّٰلِيٰتِ ذِكْرًا ۝٣
اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝٤ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
الْمَشَارِقِ ۝٥ اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ اِلْكَوَاكِبِ ۝٦ وَحِفْظًا
مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ۝٧ لَا يَسَّمَّعُونَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَيُقْذَفُونَ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝٨ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۝٩ اِلَّا مَنْ خَطِفَ
الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۝١٠ فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ
مَنْ خَلَقْنَا اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ۝١١ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ
۝١٢ وَاِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۝١٣ وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ۝١٤
وَقَالُٓوا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝١٥ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ ۝١٦ اَوَاٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُونَ ۝١٧ قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ دَاخِرُونَ
۝١٨ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝١٩ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا
هٰذَا يَوْمُ الدِّينِ ۝٢٠ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝٢١
اُحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝٢٢ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ فَاهْدُوهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۝٢٣ وَقِفُوهُمْ اِنَّهُمْ مَسْؤُلُونَ ۝٢٤

37- Sâffât SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 182 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Allah'ın rızası için) Saf saf dizilenlere,

2. (Tüm çabası ve gayretiyle) Haykırarak (insanları Allah'ın yoluna) sevk edenlere,

3. (Bu sevk ve idareyi yaparken) Zikir (olan Allah'ın kelamını) okuyanlara (andolsun ki)!

4. Muhakkak ki sizin İlâh'ınız, elbette Vâhid (sıfatlarında ve isimlerinde tek olan Allah)tır.

5. O, hem göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbi hem de doğuların (ve bâtıların, doğanın da ölenin de görünenin de görünmeyenin de) Rabbidir.

6. Muhakkak ki Biz, dünya semasını bir süsle, yıldızlarla süsledik.

7. Ve (onu) itaat dışına çıkan (inatçı ve isyankâr) her şeytandan koruduk.

8. Onlar, artık Mele-i A'lâ'yı (ileri gelen melekler topluluğunu) dinleyemezler. (Dinlemeye kalkarlarsa) Her taraftan (yakıcı bir ışıkla) taşlanırlar.

9. Kovulup atılırlar ve onlar için daimi bir azap vardır.

10. Ancak (o meleklerin konuşmalarından) bir söz kapan olursa, onu da delip geçen yakıcı bir ışık takip eder.

11. (Resulüm!) Şimdi sor onlara! "Yaratılış bakımından onlar(ı yaratmak) mı daha zor, yoksa Bizim (semalarda) yarattıklarımız(ı yaratmak) mı?" Şüphesiz Biz kendilerini yapışkan bir çamurdan yarattık.

12. (Ama) Hayır, sen (bu olağanüstü kudretimizi) hayret (ve hayranlık) verici buldun, onlar (ise seninle) alay ediyorlar.

13. (Onlar) Kendilerine nasihat edildiği vakit (düşünüp) öğüt almazlar.

14. Bir mucize görseler (hemen onunla) alay ederler.

15. Derler ki: "Bu, apaçık bir sihirden başka bir şey değildir."

16. "Gerçekten biz öldükten, toprak ve kemik hâline geldikten sonra, biz mi bir daha diriltileceğiz?"

17. "Önceki atalarımız da mı (diriltilecek)?"

18. (Resulüm!) De ki: "Evet hem de hor ve hakir olarak (diriltileceksiniz)!"

19. O (diriltme için Sûr'a üfürülüş, çok şiddetli bir sayha ve) tek bir haykırıştan ibarettir. O anda hemen onlar(ın gözleri açılır, etraflarına) bakınırlar.

20. Ve Derler ki: "Yazıklar olsun bize! Bu, (herkesin hesaba çekileceği) din günüdür."

21. (Melekler onlara der ki) "(Evet) İşte bu, yalanladığınız ayrım (ve hüküm) günüdür."

22-23. (Meleklere ise o gün şöyle denilir) "Zalimleri, (onlarla aynı yolda giderek onlar gibi olan) eşlerini (yoldaşlarını) ve Allah'tan başka âbd oldukları şeyleri (hepsini bir araya) toplayın. Onları cehennemin yoluna sevk edin!"

24. "Ve onları (orada) durdurun; çünkü onlar (orada) sorguya çekilecekler!"

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا
عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ
مِنْ سُلْطَانٍ ۚ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۖ
إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿٣١﴾ فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ
فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾
إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ
أَئِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ
مَعْلُومٌ ﴿٤١﴾ فَوَاكِهُ ۖ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾
عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَاءَ
لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ
قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

44. (Onlar) Tahtlar üzerinde karşılıklı otururlar.

45. (Onların aralarında) Kaynağından (doldurulmuş) kadehler dolaştırılır.

46. (O içecek) Bembeyazdır; içenler için (tarifi imkânsız şekilde) lezzetlidir.

47. O içecek baş döndürmez ve (içenler) onunla sarhoş olmaz.

48. (Onların) Yanlarında, bakışlarını (eşlerinden) ayırmayan iri gözlü (güzel bakışlı hûri)ler vardır.

49. Sanki onlar, saklı yumurta(dan çıkmış ve gün yüzü görmemiş) gibidirler.

50. (O gün) Onlardan bir kısmı diğer bir kısmına dönerek (sohbet edip birbirlerine sorular) sorarlar.

51. Sohbet edenlerden biri, "doğrusu benim bir arkadaşım vardı" der.

25. (Melekler o zalimlere derler ki) "Size ne oldu ki (bugün) birbirinize yardım etmiyorsunuz?"

26. Hayır, onlar o gün (zilletle boyun bükerek Rabblerine) teslim olmuşlardır.

27. (O gün) Onlardan bir kısmı diğer bir kısmına dönerek (hesap) sorar.

28. (Uyanlar, tabi olduklarına) "Siz bize sağdan gelirdiniz (de bize haktan yana görünürdünüz)" derler.

29. (Tâbi oldukları da) Derler ki: "Hayır, siz zaten (Allah'a) iman eden kimseler değildiniz."

30. "Hem bizim, sizin üzerinizde hiçbir gücümüz de yoktu; bilakis siz azgın bir kavimdiniz."

31. "Fakat (bugün) Rabbimizin (azap) sözü hepimizin üzerine hak oldu. Muhakkak ki biz (hak ettiğimiz cezayı) tadacağız."

32. "Evet, biz sizi azdırdık; çünkü kendimiz de azmıştık."

33. Şüphesiz o gün onlar azapta ortaktırlar.

34. İşte muhakkak ki Biz, suçlulara böyle yaparız.

35. Çünkü onlara, "Allah'tan başka İlâh yoktur" denildiği zaman (onlar kibirlenerek) büyüklük taslıyorlardı.

36. "Biz, mecnun bir şair için ilâhlarımızı mı bırakacağız" diyorlardı.

37. Bilakis! O (resulümüz), Hak (olan Kur'ân) ile (onlara) geldi ve (kendinden önceki) resulleri(mizi) tasdik etti.

38. Muhakkak ki siz, (kıyamet günü o) elem verici (iç yakan) azabı tadacaksınız.

39. Ve siz sadece yaptıklarınızın karşılığını göreceksiniz.

40. Ancak Allah'ın ihlâslı kulları müstesna.

41. İşte onlar için (bir kısmı bu dünyada da) bilinen bir rızık,

42. (Türlü) Meyveler vardır. Onlar ikram görenlerdir.

43. Naîm cennetlerinde.

يَقُولُ اَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ
فَرَاٰهُ فِى سَوَآءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ ﴿٥٦﴾
وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّى لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ اَفَمَا نَحْنُ
بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾ اِلَّا مَوْتَتَنَا الْاُولٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ اِنَّ
هٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ
﴿٦١﴾ اَذٰلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً
لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِى اَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا
كَاَنَّهُ رُؤُسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾ فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِـُٔونَ
مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ
اِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَاِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَآءَهُمْ ضَآلِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ
عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٧١﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادٰيَنَا نُوحٌ
فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

52. (O bana) Derdi ki: "Sen de (dirilmeyi) tasdik edenlerden misin?"

53. "Biz öldükten, toprak ve kemik hâline geldikten sonra, biz mi bir daha (diriltilip) hesap vereceğiz?"

54. (O zat, yaşadığı bu hadiseyi anlattıktan sonra Allah orada bulunanlara) "Siz (işin gerçeğine) vakıf mısınız?" buyurdu.

55. Derken, (konuşan) baktı ve arkadaşını cehennemin ortasında gördü.

56. (Ona) Dedi ki: "Allah'a yemin ederim ki sen az daha beni de (cehenneme yuvarlayıp) mahvedecektin."

57. "Eğer Rabbimin nimeti olmasaydı, şimdi ben de (sizinle beraber orada) bulunanlardan olacaktım."

58-59. "Peki (nasılmış), biz (dünyada) ilk ölümümüzden başka bir daha ölmeyecek (cennette ebedi olarak kalacak) ve biz (imanımızdan dolayı) azap görmeyecek kimseler değil miymişiz?"

60. Şüphesiz bu, azîm kurtuluşun (ve saadetin) ta kendisidir.

61. Çalışanlar böylesi (bir kurtuluş ve saadet) için çalışsınlar.

62. Şimdi, böyle (bir nimetle) ağırlanmak mı daha hayırlı, yoksa zakkum ağacı mı?

63. Şüphesiz Biz o (zakkum ağacın)ı zalimler için bir imtihan (vesilesi) kıldık.

64. Elbette o, cehennemin dibinde (bitip) çıkan bir ağaçtır.

65. Onun tomurcukları sanki şeytanların başları gibi (içi boş ve acı)dır.

66. Cehennemdekiler ondan yerler ve karınlarını onunla doldururlar.

67. Sonra onlar için bunun üstüne (içlerini yakan) kaynar sudan bir içecek vardır.

68. (Bütün bunlardan) Sonra onların dönüşleri elbette cehennemedir.

69. Çünkü onlar babalarını dalâlette buldular.

70. Ama onların izlerinde koşuşturmaya (onların yaptıkları yanlışı yapmaya) devam ettiler.

71. Andolsun, onlardan önceki (ümmet)lerin çoğu da dalâlete düşmüştü.

72. (Yine) Andolsun ki Biz onlara da uyarıcılar göndermiştik.

73. Bak, uyarılanların âkıbeti nasıl oldu!

74. Ancak Allah'ın ihlâslı kulları müstesna. (Onlar o gün kurtuluş ve saadete erenlerdir)

75. Andolsun ki Nûh, (kavminden ümidini kesince) Bize (yalvararak dua edip) nidâ etmişti. Biz de (duaya) ne güzel icabet edeniz!

76. Onu ve ehlini o büyük sıkıntıdan kurtardık.

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾
سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٢﴾ وَإِنَّ
مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ
﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾
فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ
فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا
بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ
﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ
فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ
إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ
﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ
إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَا
أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

97. (Onlar ise) Dediler ki: "Onun için (yüksekçe) bir bina yapın ve (içinde bir ateş yakıp) derhal onu ateşe atın."

98. Böylece ona bir tuzak kur(up onu alçalt)mak istediler; fakat Biz onları en alçak kimseler kıldık.

99. Nihayet (Biz kendisini ateşten kurtardıktan sonra İbrâhîm, kavmine) Dedi ki: "Muhakkak ki ben Rabbime gidiyorum, (O) bana doğru yolu gösterecektir."

100. (Ve Bize de dua edip dedi ki) "Rabbim! Bana sâlihlerden (olacak bir evlat) hibe (edip ihsan) et."

101. Bunun üzerine (Biz de) onu halîm (yumuşak huylu) bir oğul (olan İsmâîl) ile müjdeledik.

102. Ne zaman ki (çocuk) onunla beraber yürüyecek çağa erişince (İbrâhîm ona), "yavrucuğum! Ben uykumda seni kes(ip Allah'a kurban et)tiğimi görüyorum, bir bak (düşün), sen ne görüyorsun (ne düşünüyorsun)?" dedi. (O da cevaben) "Babacığım! Emrolunduğun şeyi yap. İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın" dedi.

77. Biz (yeryüzünde yalnız) Nûh'un zürriyetini kalıcı kıldık.

78. Sonradan gelenler içinde ona (hayırlı ve şerefli bir nam) bıraktık.

79. (Bütün) Âlemlerde Nûh'a selam olsun!

80. İşte Biz, muhsinleri (güzellik yapıp güzel olanları) böyle mükâfatlandırırız.

81. Çünkü o, Bizim mü'min kullarımızdandı.

82. Sonra Biz, (Nûh'u yalanlamalarından dolayı) diğerlerini (suda) boğduk.

83. Şüphesiz İbrâhîm de onun yolundan gidenlerdendi.

84. (Muhakkak ki) O, Rabbine selim bir kalp ile geldi.

85. Hani o (bir bayram gecesi), babasına ve kavmine şöyle demişti: "Siz kime âbd ol(up kulluk ed)iyorsunuz?"

86. "Allah'tan başka bir takım uydurma ilâhlar(a) mı (tapmak) istiyorsunuz?"

87. "Peki, âlemlerin Rabbi hakkındaki zannınız nedir?"

88. Derken (Onların Allah'a iman etmeyeceklerini anladığında başını kaldırıp onların taptıkları) yıldızlara (şöyle) bir nazar edip baktı.

89. Ve "ben hastayım" dedi.

90. Bunun üzerine (kavmi onu orada bırakıp) arkalarını dönüp (bayram yerine) gittiler.

91. Sonra (İbrâhîm) gizlice onların (uydurma) ilâhlarının yanına vardı. (Oraya konmuş yemekleri görünce o putlara) Dedi ki: "(Size sunulan bu yemekleri) Yemiyor musunuz?"

92. "Neden konuşmuyorsunuz (yoksa konuşamıyor musunuz)?"

93. Derken sağ eliyle (kuvvetli) bir darbe indirmek üzere gizlice onların üzerlerine vardı (da onları kırıp parçaladı).

94. Akabinde (kavmi) koşarak ona geldiler.

95. (İbrâhîm) Dedi ki: "Yonttuğunuz şeylere mi âbd ol(up kulluk ed)iyorsunuz?"

96. "Oysa ki sizi de yaptığınız (bu) şeyleri de Allah yaratmıştır."

فَلَمَّآ اَسْلَمَا وَتَلَّهٗ لِلْجَبِيْنِ ۚ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنٰهُ اَنْ يّٰٓاِبْرٰهِيْمُ ۙ ﴿١٠٤﴾
قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا ۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٠٥﴾ اِنَّ هٰذَا
لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُبِيْنُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنٰهُ بِذِبْحٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا
عَلَيْهِ فِى الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٠٨﴾ سَلٰمٌ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ﴿١٠٩﴾ كَذٰلِكَ
نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١٠﴾ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١١﴾
وَبَشَّرْنٰهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٢﴾ وَبٰرَكْنَا عَلَيْهِ
وَعَلٰٓى اِسْحٰقَ ۭ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَّظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ مُبِيْنٌ ۚ ﴿١١٣﴾
وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ۚ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا
مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ۚ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنٰهُمْ فَكَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ۚ
﴿١١٦﴾ وَاٰتَيْنٰهُمَا الْكِتٰبَ الْمُسْتَبِيْنَ ۚ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنٰهُمَا الصِّرَاطَ
الْمُسْتَقِيْمَ ۚ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِى الْاٰخِرِيْنَ ﴿١١٩﴾ سَلٰمٌ
عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٢١﴾
اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢٢﴾ وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ؕ
﴿١٢٣﴾ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٢٤﴾ اَتَدْعُوْنَ بَعْلًا وَّتَذَرُوْنَ
اَحْسَنَ الْخَالِقِيْنَ ۙ ﴿١٢٥﴾ اَللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٢٦﴾

103. Her ikisi de (Allah'ın emrine) teslim olup (İbrâhîm kurban etmek için) onu alnının bir tarafı (yere gelecek şekilde, yanı) üzerine yatırınca,

104. Biz, "ey İbrâhîm!" diye ona nidâ ettik.

105. "Andolsun sen (bir resul olarak Allah'ın muradını anladın ve gördüğün) rüyanı gerçekleştirdin. İşte Biz, muhsinleri (güzellik yapıp güzel olanları) böyle mükâfatlandırırız."

106. "Muhakkak ki bu, apaçık bir imtihandı."

107. Ve Biz ona, büyük bir kurbanı fidye olarak verdik.

108. Sonradan gelenler içinde ona (hayırlı ve şerefli bir nam) bıraktık.

109. İbrâhîm'e selam olsun.

110. İşte Biz, muhsinleri (güzellik yapıp güzel olanları) böyle mükâfatlandırırız.

111. Çünkü o, Bizim mü'min kullarımızdandı.

112. Bir de onu sâlihlerden bir nebî olan İshâk ile müjdeledik.

113. O (İsmâîl)i de İshâk'ı da mübarek (kutlu ve şerefli) kıldık. Lakin her ikisinin neslinden güzellik yapanlar da vardır, nefsine apaçık zulmedenler de.

114. Andolsun ki Biz Mûsâ'ya ve Hârûn'a da lütufta bulunduk.

115. Onları ve kavimlerini o büyük sıkıntı (olan Firavun'un zulmün)den kurtardık.

116. Onlara yardım ettik de galip gelen onlar oldular.

117. Biz onlara apaçık anlaşılan bir kitap (olan Tevrât)ı verdik.

118. Her ikisini de sırât-ı mustakîme (dosdoğru yola) hidâyet ettik.

119. Sonradan gelenler içinde onlara (hayırlı ve şerefli bir nam) bıraktık.

120. Mûsâ ve Hârûn'a selam olsun.

121. İşte Biz, muhsinleri (güzellik yapıp güzel olanları) böyle mükâfatlandırırız.

122. Çünkü ikisi de Bizim mü'min kullarımızdandı.

123. Muhakkak ki İlyâs da (gönderdiğimiz) resullerdendi.

124. Hani o, kavmine şöyle demişti: "(Siz hâlâ) Takvâ sahibi olmuyor (Allah'a karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışmıyor) musunuz?"

125-126. "Yarat(ıp biçim vererek düzenley)enlerin en güzeli olan, sizin de Rabbiniz, sizden önceki atalarınızın da Rabbi olan Allah'ı bırakıp da (taştan yontulmuş bir put olan) Ba'l'e mi (dua edip) yalvarıyorsunuz."

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ إِلْ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا
كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾
وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾
إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنَّكُمْ
لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِم مُّصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِنَّ
يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ
﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ
مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ
إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾
وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ
أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ
أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا
وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّهُم مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَدَ
اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

127. Fakat onlar, onu yalanladılar. Bu sebeple muhakkak ki onlar, elbette (cehennemde) hazır bulundurulacak olanlardır.

128. Ancak Allah'ın ihlâslı kulları müstesna.

129. Sonradan gelenler içinde ona (hayırlı ve şerefli bir nam) bıraktık.

130. İlyâs'a selam olsun.

131. İşte Biz, muhsinleri (güzellik yapıp güzel olanları) böyle mükâfatlandırırız.

132. Çünkü o, Bizim mü'min kullarımızdandı.

133. Muhakkak ki Lût da (gönderdiğimiz) resullerdendi.

134. Hani Biz, onu ve bütün ailesini (kavminin işlediği hayâsızlıktan dolayı onlarla beraber helâk olmaktan) kurtarmıştık.

135. Ancak bir kocakarı (olan karısı) müstesna. O, geride (azaba uğrayacaklarla beraber) kalanlardan oldu.

136. Sonra diğerlerini darmadağın ettik.

137-138. (Ey insanlar!) Elbette siz, sabah ve akşam onların (harab olmuş yurtlarının) yanından geçip gidiyorsunuz. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

139. Muhakkak ki Yûnus da (gönderdiğimiz) resullerdendi.

140. Hani o, (kavminden hiç kimse ona iman etmedi diye) dolu bir gemiye (binip kavminden) kaçmıştı.

141. (Gemi denizin ortasında fırtınaya yakalandı. Gemidekiler "içimizde uğursuz biri var" dediler ve onu gemiden atmak için aralarında) Kur'a çektiler, (Yûnus, kur'ayı) kaybedenlerden oldu (ve onu denize attılar).

142. (Yûnus, Rabbinden izinsiz olarak kavminden ayrıldığı için denizin ortasında) Kendini kınayıp dururken onu bir balık yuttu.

143. Eğer o, (tövbe ve istiğfar edip Allah'ı) tesbih edenlerden olmasaydı,

144. (İnsanların) Tekrar dirilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı.

145. Derken Biz onu (balığın karnından çıkarıp) hasta bir vaziyette ıssız bir yere bıraktık.

146. Ve üzerine (gölge yapması için geniş yapraklı) kabak türünden bir ağaç bitirdik.

147. Daha sonra onu, yüz bin veya daha fazla insana (resul olarak) gönderdik.

148. Sonunda (kavmi) ona iman ettiler. Bunun üzerine Biz de onları belli bir süreye kadar (dünya nimetlerinden) faydalandırdık.

149. (Resulüm!) Şimdi sor onlara! "Kızlar Rabbinin de erkekler onların mı?"

150. Yoksa Biz melekleri dişi olarak yarattık da onlar (buna) şahid mi oldular?

151-152. Dikkat edin! Muhakkak ki onlar iftira edip, "Allah çocuk sahibi oldu" diyorlar. Şüphesiz onlar yalancıdırlar.

153. (Allah) Kızları oğullara tercih mi etti!

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ اَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿١٥٦﴾
فَاْتُوا بِكِتَابِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا
وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾
اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾ مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ
بِفَاتِنِينَ ﴿١٦٢﴾ اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّا اِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ
﴿١٦٤﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ﴿١٦٥﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾ وَاِنْ كَانُوا
لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْاَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ
﴿١٦٩﴾ فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا
الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾ وَاِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَاَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾ اَفَبِعَذَابِنَا
يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ
حَتّٰى حِينٍ ﴿١٧٨﴾ وَاَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

سُورَةُ صٓ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

154. Size ne oluyor, nasıl (böyle) hüküm veriyorsunuz?

155. Hiç tezekkür ed(erek düşünüp ibret al)mıyor musunuz?

156. Yoksa sizin apaçık bir deliliniz mi var?

157. Eğer doğru sözlülerden iseniz (bu iddianızı doğrulayacak) kitabınızı getirin!

158. Bir de onlar, melekler ve cinler arasında bir neseb (bağı) uydurdular. Andolsun ki cinler de (kıyamet günü huzurumuzda hesap vermek için) hazır bulunacaklarını bilirler.

159. (Dikkat edin!) **Allah Subhân**'dır, onların vasıflandırmalarından (ve her türlü noksanlıktan münezzehtir. Onlar **Allah**'a iftira ettikleri için cehenneme gireceklerdir).

160. Ancak **Allah**'ın ihlâslı kulları müstesna.

161-163. (Ey kâfirler!) Ne siz ne de âbd ol(up kulluk yap)tıklarınız, cehenneme girecek kimseden başkasını fitneye düşür(üp **Allah**'a karşı azdırıp saptıra)mazsınız.

164. (**Allah**'ın rızası için saf bağlayanlar şöyle derler) "Bizden her birimizin (sadece **Allah** tarafından) bilinen bir makamı vardır."

165. "Muhakkak ki biz, (**Allah**'ın rızası için) saf saf dizilenleriz."

166. "Muhakkak ki biz, (**Allah**'ı) tesbih edenleriz."

167-169. (Müşrikler daha önce) Şöyle diyorlardı, "eğer bizim yanımızda da öncekiler(e verilenler)den bir zikir (olan kitap) bulunmuş olsaydı, muhakkak ki biz de **Allah**'ın ihlâslı kulları olurduk!"

170. Fakat (Kur'ân kendilerine gelince) onu inkâr ettiler; ama yakında (onlar, hak ettikleri cezanın ne olduğunu) bil(ip gör)ecekler!

171. Andolsun, (resul olarak) gönderilen kullarımız hakkında (şu) sözümüz geçmiştir:

172. "Şüphe yok ki onlara mutlaka yardım edilecektir."

173. "Ve şüphesiz Bizim ordumuz galip gelecektir."

174. (Resulüm!) O hâlde (sen) bir süreye kadar onlardan yüz çevir!

175. Ve onları gözetle! Yakında (karşılaşacakları azabı) onlar da görecekler.

176. Yoksa onlar azabımızı acele mi istiyorlar?

177. (Azap) Onların sahasına indiğinde uyarılanların (fakat iman etmeyenlerin) sabahı ne kötüdür!

178. (Resulüm!) Bu sebeple (sen) bir süreye kadar onlardan yüz çevir!

179. Ve onları gözetle, yakında (karşılaşacakları azabı) onlar da görecekler.

180. Senin **Rabb**in, izzet sahibi olan **Rabb**dır ki **Subhân**'dır (her türlü noksanlıktan ve) onların vasıflandırmalarından münezzehtir.

181. (Gönderilen bütün) Resullere selam olsun!

182. Ve âlemlerin **Rabb**i olan **Allah**'a hamd olsun.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِى الذِّكْرِ ۝١ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِى عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ
۝٢ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَّلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ
۝٣ وَعَجِبُٓوا اَنْ جَآءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هٰذَا سَاحِرٌ
كَذَّابٌ ۝٤ اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَاحِدًا اِنَّ هٰذَا لَشَىْءٌ عُجَابٌ ۝٥
وَانْطَلَقَ الْمَلَاُ مِنْهُمْ اَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْ اِنَّ هٰذَا
لَشَىْءٌ يُرَادُ ۝٦ مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِى الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ اِنْ هٰذَآ اِلَّا اخْتِلَاقٌ
۝٧ ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِى شَكٍّ مِنْ ذِكْرِى بَلْ
لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ۝٨ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ
۝٩ اَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا
فِى الْاَسْبَابِ ۝١٠ جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْاَحْزَابِ ۝١١ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ ۝١٢ وَثَمُودُ وَقَوْمُ
لُوطٍ وَاَصْحٰبُ لْـَٔيْكَةِ اُولٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ ۝١٣ اِنْ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ
الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ۝١٤ وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا
مِنْ فَوَاقٍ ۝١٥ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝١٦

38- Sâd SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 88 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Sâd. (Şan, şeref ve) Zikir sahibi (hatırlatmalar ve öğütler içeren) Kur'ân'a andolsun ki,

2. İnkâr edenler (sahte) bir gurur ve (haktan) ayrılık içindedirler.

3. Biz, onlardan önce nice nesilleri helâk ettik. Onlar da feryat ettiler. Oysa artık kurtuluş vakti değildi!

4. Kâfirler, kendilerine içlerinden bir uyarıcı (resulün) gelmesine şaştılar ve şöyle dediler: "Bu, yalancı bir sihirbazdır."

5. "(O, bütün) İlâhları bir tek ilâh mı yaptı (ve Allah'tan başka ilâh yok mu diyor)? Doğrusu bu gerçekten şaşılacak bir şeydir!"

6. Onlardan ileri gelenler öne atılıp, "yürüyün ve ilâhlarınıza bağlılıkta sabredin (dininizden taviz vermeyin)! Elbette (sizden) istenen şey de budur."

7. "Biz son din (olan Îsâ'nın dininde) de bunu işitmedik. Bu, uydurmadan başka bir şey değildir!"

8. "Zikir (olan Kur'ân) aramızdan ona mı indirildi?" (dediler.) Hayır! Onlar Benim Zikrim (olan bu Kur'ân) hakkında şüphe içindedirler. Doğrusu onlar, henüz Benim azabımı tatmadılar!

9. Yoksa Azîz (ve) Vehhâb (bütün şeref ve kudretin sahibi olan ve karşılıksız hibe eden) Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mıdır?

10. Yahut göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü (hakimiyet ve hükümranlığı) onların mıdır? Öyle ise (ellerinden geleni yapıp) sebeplerle (göğe) yükselsinler (de kâinata hükümran olsunlar bakalım)!

11. Onlar, çeşitli taraftarlardan (oluşmuş ve) işte şurada (Mekke'de) bozguna uğratılacak (derme çatma) bir ordudur.

12-13. Onlardan önce de Nûh kavmi, Âd (kavmi), sütunlar (üzerine kurulu saraylar) sahibi Firavun, Semûd (kavmi), Lût kavmi ve Eyke halkı da (resullerimizi ve âyetlerimizi) yalanlamışlardı. İşte onlar da (böyle) taraftarları olan (kavimlerdi).

14. (Onlardan) Her biri resulleri(ni) yalanladı da bu yüzden (onlara) azabım hak oldu.

15. Bu (Mekkeli müşrik)ler de ancak bir an gecikmesi olmayan (ve onları helâk edecek olan) tek bir sayha (mı) bekliyorlar!

16. Üstelik onlar, (Bizim azabımızla alay ederek) şöyle dediler: "Rabbimiz! Bizim (azaptan) payımızı hesap gününden önce hemen (şimdi) ver!"

اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْاَيْدِ ۚ اِنَّهٗۤ اَوَّابٌ ﴿١٧﴾
اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهٗ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ
مَحْشُورَةً ؕ كُلٌّ لَّهٗۤ اَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهٗ وَاٰتَيْنٰهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ
الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ اَتٰىكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ ۘ اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۙ
﴿٢١﴾ اِذْ دَخَلُوا عَلٰى دَاوٗدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ ؕ قَالُوا لَا تَخَفْ ۚ خَصْمٰنِ بَغٰى
بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَاۤ
اِلٰى سَوَآءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ هٰذَاۤ اَخِىْ لَهٗ تِسْعٌ وَّتِسْعُوْنَ نَعْجَةً وَّلِىَ
نَعْجَةٌ وَّاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفِلْنِيْهَا وَعَزَّنِىْ فِى الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ
ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِهٖ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْخُلَطَآءِ
لَيَبْغِىْ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
وَقَلِيْلٌ مَّا هُمْ ؕ وَظَنَّ دَاوٗدُ اَنَّمَا فَتَنّٰهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهٗ وَخَرَّ رَاكِعًا
وَّاَنَابَ ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهٗ ذٰلِكَ ؕ وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ
﴿٢٥﴾ يٰدَاوٗدُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِيْفَةً فِى الْاَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ
بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۢ بِمَا نَسُوْا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

سَجْدَه

17. (Resulüm! Sen) O (müşrik)lerin söylediklerine sabret ve kuvvet sahibi kulumuz Dâvûd'u hatırla; çünkü o, evvâb (daima **Allah**'a yönelen, bağrı yanık ve çokça tövbe eden biri) idi.

18. Şüphesiz Biz, akşam sabah onunla beraber tesbih eden dağları onun emrine vermiştik.

19. Toplanıp gelen kuşları (da onun emrine vermiştik). Hepsi onunla beraber evvâb (**Allah**'a yönelir, O'nu tesbih eder ve çokça tövbe ederler) idi.

20. Ve Biz, onun mülkünü güçlendirdik, ona hikmet ve (hak ile bâtılı) ayırt edici (güzel) konuşma (kabiliyeti) verdik.

21. (Resulüm!) Sana o davacıların haberi geldi mi? Hani onlar mâbed(in duvarın)a tırmanmışlardı.

22. Onlar Dâvûd'un yanına girince, (Dâvûd) onlardan ürkmüştü. Onlar, "korkma! Biz, birimiz diğerine haksızlık etmiş iki davacıyız. Şimdi sen aramızda hak ile hüküm ver ve bize haksızlık etme de bizi dümdüz (ve Hakk'a dosdoğru varan) yola hidâyet et!" dediler.

23. (Onlardan biri şöyle dedi) "İşte bu, benim kardeşimdir. Onun doksan dokuz koyunu var. Benim ise tek bir koyunum var. Hâl böyle iken 'onu da bana ver' dedi ve tartışmada beni yendi."

24. (Dâvûd ona) Dedi ki: "Andolsun (kardeşin), senin koyununu kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmiştir. Zaten ortakların pek çoğu birbirine gerçekten haksızlık eder; ancak iman edip sâlih ameller işleyenler müstesna! Fakat onlar da pek azdır." Akabinde Dâvûd, Bizim kendisini imtihan ettiğimizi anladı ve **Rabb**inden mağfiret dileyerek (öyle bir iki büklüm olarak) rükûya kapandı ve (Bize) yöneldi (ki onun bu istiğfar ve tesbihine dağlar ve kuşlar da iştirak etti).

25. Bunun üzerine Biz de bu konuda (yaptığı hatadan dolayı) onu mağfiret ettik. Muhakkak ki Bizim katımızda onun için elbette bir yakınlık ve varılacak güzel bir yer vardır.

26. (Bir de ona dedik ki) "Ey Dâvûd! Şüphesiz Biz seni yeryüzünde bir halife yaptık. O hâlde insanlar arasında hak ile hüküm ver! (Nefsinin) Hevâ(sına arzu ve istekleri)ne de tabi olma, yoksa o seni **Allah**'ın yolundan saptırır. Doğrusu **Allah**'ın yolundan sapanlara hesap gününü unuttukları (ve böyle yaşadıkları) için (çok) şiddetli bir azap vardır."

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۭ ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنَ النَّارِ ۝٢٧ اَمْ نَجْعَلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كَالْمُفْسِدِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۡ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِيْنَ
كَالْفُجَّارِ ۝٢٨ كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ مُبٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوْٓا اٰيٰتِهٖ وَلِيَتَذَكَّرَ
اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝٢٩ وَوَهَبْنَا لِدَاوٗدَ سُلَيْمٰنَ ۭ نِعْمَ الْعَبْدُ ۭ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ۭ ۝٣٠
اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصّٰفِنٰتُ الْجِيَادُ ۙ ۝٣١ فَقَالَ اِنِّيْٓ اَحْبَبْتُ
حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّيْ ۚ حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝٣٢ قف رُدُّوْهَا
عَلَيَّ ۭ فَطَفِقَ مَسْحًۢا بِالسُّوْقِ وَالْاَعْنَاقِ ۝٣٣ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَاَلْقَيْنَا
عَلٰي كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ۝٣٤ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَهَبْ لِيْ مُلْكًا
لَّا يَنْۢبَغِيْ لِاَحَدٍ مِّنْۢ بَعْدِيْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ۝٣٥ فَسَخَّرْنَا لَهُ
الرِّيْحَ تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖ رُخَاۗءً حَيْثُ اَصَابَ ۙ ۝٣٦ وَالشَّيٰطِيْنَ كُلَّ بَنَّاۗءٍ
وَّغَوَّاصٍ ۙ ۝٣٧ وَّاٰخَرِيْنَ مُقَرَّنِيْنَ فِي الْاَصْفَادِ ۝٣٨ هٰذَا عَطَاۗؤُنَا فَامْنُنْ
اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝٣٩ وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ۝٤٠
وَاذْكُرْ عَبْدَنَآ اَيُّوْبَ ۘ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗٓ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الشَّيْطٰنُ بِنُصْبٍ
وَّعَذَابٍ ۭ ۝٤١ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۚ هٰذَا مُغْتَسَلٌۢ بَارِدٌ وَّشَرَابٌ ۝٤٢

37. Bina ustası olan ve dalgıçlık yapan (cinlerden) her bir şeytanı,

38. (Ayrıca) Zincirlerle bağlı olarak diğerlerini de (onun emrine verdik).

39. (Ve ona şöyle dedik) "İşte bu, Bizim (sana) ihsanımızdır. Artık (sen dilersen başkalarına) ver veya verme (sen ne yapacağını bizim ihsanımızla biliyorsun). (Ve sen bundan dolayı) Hesaba çekilmeyeceksin."

40. Muhakkak ki Bizim katımızda onun için elbette bir yakınlık ve varılacak güzel bir yer vardır.

41. (Resulüm!) Kulumuz Eyyûb'u da an! Hani o, Rabbine, "doğrusu şeytan (bana verdiğin imtihanlar üzerinden benimle alay ederek) bana bir eziyet ve azap dokundurdu" diye nidâ etmişti.

42. (Biz de ona) "Ayağınla (yere) vur! İşte (sana şifa olması için) yıkanılacak ve içilecek serin (bir su)" (buyurduk).

27. Biz göğü, yeri ve ikisi arasındakileri boş yere yaratmadık. Bu, kâfirlerin zannıdır. Artık (kıyamet günü atılacakları cehennem) ateş-(in)den dolayı yazıklar olsun o kâfirlere!

28. Yoksa Biz, iman edip sâlih ameller işleyenleri yeryüzünde bozgunculuk yapanlarla bir mi tutacağız? Veya muttakileri (Allah'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanları haktan sapan suçlu) fâcirler gibi mi sayacağız?

29. (Resulüm! Bu Kur'ân, iman edenler) Âyetlerini tedebbür etsinler (arkasındaki manayı tefekkür edip düşünsünler) ve (Rabbine yönelen) gönül (ve akıl) sahipleri öğüt al(ıp Allah'ın muradını anla)sınlar diye sana indirdiğimiz mübarek (şanı yüce ve insanı yücelten) bir Kitâb'tır.

30. Bir de Biz Dâvûd'a (oğlu) Süleymân'ı bahşettik. O ne güzel kuldu; çünkü o da evvâb (daima Allah'a yönelen, bağrı yanık ve çokça tövbe eden biri) idi.

31. Hani ona bir akşamüstü, bir ayağını tırnağı üstüne dikip üç ayağının üzerinde duran (çalımlı) ve soylu atlar arz edilmişti.

32. O da, "gerçekten ben, (maddi ve manevi her türlü) hayırlı sevgiyi Rabbimi bana zikrettirdiğinden (ve şükrettirdiğinden) dolayı sevdim" dedi. Nihayet (o atlar) gözden kaybolup gittikleri zaman,

33. (Süleymân, adamlarına) "Onları bana geri getirin!" dedi. (Atlar gelince de onların) Bacaklarını ve boyunlarını sıvazlamaya başladı (onları sevdi).

34. Andolsun ki Biz, Süleymân'ı imtihan ettik ve tahtının üstüne bir ceset bıraktık. Sonra (o, tövbe edip Bize) yöneldi.

35. (Süleymân) "Rabbim! Beni mağfiret et ve bana benden sonra hiç kimseye nasip olmayacak bir mülk (ve hükümranlık) ikram et!* Muhakkak ki Sen Vehhâb'sın (karşılıksız veren ve hibe edensin)" dedi.

**Hz. Süleymân insanların büyük iktidar ve servetle imtihan edilip kaybetmemeleri için böyle dua etmiştir.*

36. Biz de rüzgârı onun emrine amade kıldık. Rüzgâr, onun emriyle dilediği yere (dilediği şeyi ulaştırmak için süratli; fakat) yumuşak olarak eserdi.

وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرٰى لِاُولِى
الْاَلْبَابِ ﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِّهٖ وَلَا تَحْنَثْ ؕ اِنَّا
وَجَدْنٰهُ صَابِرًا ؕ نِعْمَ الْعَبْدُ ؕ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَاذْكُرْ عِبٰدَنَآ اِبْرٰهِيمَ
وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ اُولِى الْاَيْدِىْ وَالْاَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ اِنَّآ اَخْلَصْنٰهُمْ
بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيَارِ ﴿٤٧﴾
وَاذْكُرْ اِسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ؕ وَكُلٌّ مِّنَ الْاَخْيَارِ ؕ ﴿٤٨﴾ هٰذَا
ذِكْرٌ ؕ وَاِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٤٩﴾ جَنّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً
لَّهُمُ الْاَبْوَابُ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِـِٕينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ
وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هٰذَا مَا
تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهٗ مِنْ نَّفَادٍ ﴿٥٤﴾
هٰذَا ؕ وَاِنَّ لِلطّٰغِينَ لَشَرَّ مَاٰبٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ فَبِئْسَ الْمِهَادُ
﴿٥٦﴾ هٰذَا ۙ فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَّغَسَّاقٌ ۙ ﴿٥٧﴾ وَاٰخَرُ مِنْ شَكْلِهٖٓ اَزْوَاجٌ ؕ
﴿٥٨﴾ هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۚ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ؕ اِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾
قَالُوا بَلْ اَنْتُمْ ۖ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ ؕ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا ۚ فَبِئْسَ الْقَرَارُ
﴿٦٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِى النَّارِ ﴿٦١﴾

43. Biz ona tarafımızdan bir rahmet ve (**Rabb**ine yönelen) gönül (ve akıl) sahipleri için bir öğüt (ve örnek) olmak üzere hem ailesini hem de onlarla beraber bir mislini daha bahşettik.

44. (Akabinde, hastalığı esnasında hanımının yaptığı bir hatadan dolayı, eğer sağlığı yerine gelirse ona yüz değnek vuracağına yemin eden Eyyûb'a şöyle buyurduk) "Eline bir demet sap al ve onunla (hanımına) vur, yeminini bozma!" Hakikaten Biz onu sabreden (bir kul) olarak bulduk. O ne güzel kuldu; çünkü o da evvâb (daima **Allah**'a yönelen, bağrı yanık ve çokça tövbe eden biri) idi.

45. (Resulüm!) Kuvvet ve basiret sahibi olan kullarımız İbrâhîm, İshâk ve Yakûb'u da an!

46. Şüphesiz Biz onları samimi bir şekilde (asıl varılacak yer olan âhiret) yurdu(nu) zikreden (ve onun hesabını yapan) ihlâslı (kullar) kıldık.

47. Muhakkak ki onlar, Bizim katımızda elbette seçkin, hayırlı kimselerdendir.

48. İsmâîl'i, Elyesa'yı, Zülkifl'i de an! Hepsi de (seçkin ve) hayırlı kimselerdendi.

49. İşte bu (mü'minler için) bir hatırlatmadır! Şüphesiz ki muttakiler (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için (âhiret günü) varılacak güzel bir yer vardır.

50. Kapıları kendilerine açılmış olan Adn cennetleri!

51. Onlar orada (tahtlar üzerine) yaslanıp kurulurlar, orada (onlara hizmet için hazır bekleyenlerden) birçok meyveler ve içecekler isterler.

52. Yanlarında da bakışlarını (eşlerinden) ayırmayan yaşıt güzeller vardır.

53. İşte bu(nlar), hesap günü için size vaad olunmuş şeylerdir.

54. Muhakkak ki bu, Bizim (sizin için âhirette hazırladığımız) rızkımızdır, onun bitip tükenmesi de yoktur.

55. İşte bu(nlar muttakiler için hazırlanmış nimetlerdir)! Fakat (haddini bilmez) azgınlar için (âhiret günü) varılacak kötü bir yer vardır.

56. (O yer de) Cehennem(dir)! Onlar oraya yaslanırlar. Orası ne kötü (ateşten) bir döşektir!

57. (Cehennemdekilerin durumu) İşte budur. (Bir de onlar için) Kaynar su ve irin vardır. Onu tatsınlar!

58. Ve ona daha başka benzer çeşitli (azaplar da) vardır.

59. (O gün, kendilerine azgınlıkta tabi olunanlara melekler şöyle derler) "İşte bu(nlar), sizinle beraber (cehenneme) tıkılacak bir grup." (Tabi olunanlar da derler ki) "(Küfürde bizi öne sürdükleri için) Onlara merhaba (rahat ve huzur) olmasın! Şüphesiz (burada olmaları bizim yüzümüzden değil) onlar (da bizim gibi) ateşe yaslanacaklardır."

60. (Onlara tabi olanlar ise) "Hayır! Asıl size merhaba (rahat ve huzur) olmasın. (Dünyada iken) Bu (cehennem)i bize siz sundunuz. Orası ne kötü varılacak yerdir!" derler.

61. (Devamında) "**Rabb**imiz! (Dünyada iken) Bu (cehennem)i bize kim sundu ise onun ateşteki azabını kat be kat arttır!" derler.

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْاَشْرَارِ ۝٦٢ اَتَّخَذْنٰهُمْ
سِخْرِيًّا اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ۝٦٣ اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ
النَّارِ ۝٦٤ قُلْ اِنَّمَآ اَنَا مُنْذِرٌ ۖ وَّمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝٦٥
رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيْزُ الْغَفَّارُ ۝٦٦ قُلْ هُوَ
نَبَؤٌا عَظِيْمٌ ۝٦٧ اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُوْنَ ۝٦٨ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَاِ
الْاَعْلٰٓى اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ۝٦٩ اِنْ يُّوْحٰٓى اِلَيَّ اِلَّآ اَنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ
۝٧٠ اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ خَالِقٌۢ بَشَرًا مِّنْ طِيْنٍ ۝٧١ فَاِذَا سَوَّيْتُهٗ
وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِيْنَ ۝٧٢ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ
كُلُّهُمْ اَجْمَعُوْنَ ۝٧٣ اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۖ اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ۝٧٤
قَالَ يٰٓاِبْلِيْسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ ۖ اَسْتَكْبَرْتَ
اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِيْنَ ۝٧٥ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ۖ خَلَقْتَنِيْ مِنْ نَّارٍ وَّخَلَقْتَهٗ
مِنْ طِيْنٍ ۝٧٦ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ۝٧٧ وَّاِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِيْٓ
اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ ۝٧٨ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِيْٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ۝٧٩
قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ۝٨٠ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ۝٨١ قَالَ
فَبِعِزَّتِكَ لَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝٨٢ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِيْنَ ۝٨٣

62. Yine onlar derler ki: "Bize ne oluyor da (dünyada) kendilerini kötülerden saydığımız adamları (acaba neden burada) göremiyoruz?"

63. "Hani onlarla alay ediyorduk. (Onlar hakkında yanıldık mı) Yoksa gözler(imiz) onlardan (başka tarafa) kaydı (da onları gözden) mi (kaçırdık)?"

64. Şüphesiz ki işte bu ateş ehlinin (birbirleriyle) tartışması elbette haktır.

65. (Resulüm!) De ki: "Ben ancak bir uyarıcıyım ve **Vâhid**, **Kahhâr** (sıfatlarında, isimlerinde tek olan ve nefsi kahredip temizleyen, uyaran, ikaz eden) **Allah**'tan başka **İlâh** yoktur."

66. "(O) Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların **Rabb**idir. **Azîz**'dir, **Ğaffâr**'dır (bütün şeref, kudret kendisine ait olan ve tekrar tekrar işlenen günahları mağfiret edendir)."

67. (Resulüm!) De ki: "Bu (Kur'ân'da size anlattıklarım), büyük bir haberdir."

68. "(Ama) Siz ondan yüz çeviriyorsunuz."

69. "(İleri gelen melekler topluluğu olan) Mele-i A'lâ'da (melekler, insanın yaratılışı üzerine) tartışıp dururken benim (aralarında neler geçtiği) hakkında bir bilgim yoktur."

70. "Doğrusu bana yalnızca apaçık bir uyarıcı olduğum vahyediliyor."

71. (Resulüm! Hani) **Rabb**in o zaman meleklere buyurmuştu: "Muhakkak ki Ben, çamurdan bir beşer yaratacağım."

72. "Nihayet onu (bir insan suretinde yaratarak ona bir şekil verip) düzenlediğim ve ona rûhumdan nefhettiğim (üflediğim) zaman hemen onun için secdeye kapanın!"

73. Bunun üzerine bütün melekler (**Allah**'ın, rûhundan nefhettiği insana) topluca secde ettiler.

74. Ancak (cinlerden olan) iblis hariç. O, kibirlendi ve (**Allah**'ın insana nefhettiği rûhu görmezden gelip secde etmediği için) kâfirlerden oldu.

75. (**Allah**) "Ey iblis! (Celâl ve cemâl tecellim olarak) İki elimle yarattığıma seni secde etmekten men eden nedir? Kibirlendin mi, yoksa yücelerden mi oldu(ğunu sanıyorsu)n" buyurdu.

76. (iblis) "Ben ondan daha hayırlıyım! Beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın" dedi.

77. (**Allah**) Buyurdu ki: "Öyle ise çık oradan; çünkü sen kovulmuş olanlardansın."

78. "Şüphesiz (herkesin hesaba çekileceği) din gününe kadar lanetim senin üzerinedir."

79. (iblis) "**Rabb**im! O hâlde (insanların secdeye layık olmadıklarını ispatlamam için) tekrar diriltilecekleri güne kadar bana mühlet ver!" dedi.

80-81. (**Allah**) "Haydi, sen vakti (sadece Bizim tarafımızdan) bilinen (kıyamet) gün(ün)e kadar mühlet verilenlerdensin" buyurdu.

82. (iblis) Dedi ki: "Senin izzetine yemin ederim ki mutlaka onların hepsini (şaşırtıp yoldan çıkararak) azdıracağım."

83. "Ancak onlardan (hiçbir şeyi Sana şirk koşmayan ve gönülden bağlanan) ihlâslı kulların müstesna."

قَالَ فَالْحَقُّ ۖ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ
﴿٨٦﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ
الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا
لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ
أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ سُبْحَانَهُ ۖ هُوَ اللَّهُ
الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ يُكَوِّرُ
اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

84. (**Allah**) Buyurdu ki: "İşte bu haktır ve Ben, hakkı söylerim."

85. "Andolsun cehennemi seninle (olan cinlerle) ve o (insa)nlardan sana tabi olanların hepsiyle dolduracağım!"

86. (Resulüm!) De ki: "Ben bu (Kur'ân'ı size tebliğ etmem)e karşılık sizden herhangi bir ücret istemiyorum ve ben kendiliğinden bir şey iddia eden kimselerden de değilim."

87. "Bu (Kur'ân) ancak âlemler için bir zikir (öğüt ve hatırlatma)dır."

88. "Ve onun haber(ler)ini(n doğruluğunu kısa) bir zaman sonra mutlaka (hepiniz) bil(ip öğren)eceksiniz!"

39- Zumer SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 75 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. (Bu) Kitâb'ın indirilmesi, **Azîz**, **Hakîm** (bütün şeref ve kudretin sahibi olan ve her işinde hikmetle hayır olan) **Allah** tarafındandır.

2. (Resulüm!) Muhakkak ki Biz, sana bu Kitâb'ı hak ile indirdik. O hâlde (sen de) dini (yalnız) **Allah**'a has kılarak O'na (ihlâs ile) âbd ol(up kulluk et)!

3. Dikkat edin! (Şirk bulaşmamış) Hâlis din yalnız(ca) **Allah**(a âbd olup kulluk yapılan d)indir. O'ndan başka (ayrıca kendilerine birtakım) dostlar edinenler, "onlara, bizi sadece **Allah**'a yaklaştırsınlar diye âbd ol(up kulluk ed)iyoruz" (derler). Muhakkak ki **Allah**, ayrılığa düştükleri şeyler konusunda (kıyamette) aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz **Allah**, (kendi kendine böylesine) yalan söyleyen kâfir kimseyi hidâyete erdirmez.

4. Eğer **Allah** bir çocuk edinmek isteseydi, yarattıklarından dilediğini seçerdi. O **Subhân**'dır (bundan münezzehtir). O **Vâhid**, **Kahhâr** (sıfatlarında, isimlerinde tek olan ve böyle söyleyen herkesi kahredecek) olan **Allah**'tır.

5. (O) Gökleri ve yeri (şaşmaz bir düzen ve değişmez bir) hakikat ile yaratmıştır. Geceyi gündüzün üzerine (örtüp) sarar, gündüzü de gecenin üzerine (örtüp) sarar. Güneş ve Ay (O'nun) emrindedir. Her biri belirlenmiş bir vak(it olan kıyame)te kadar (yörüngesinde) akıp gider. Dikkat edin! O **Azîz**'dir, **Ğaffâr**'dır (bütün şeref ve kudretin sahibi olan ve tekrar tekrar işlenen günahları mağfiret edendir).

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَاَنْزَلَ لَكُمْ
مِنَ الْاَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍ ؕ يَخْلُقُكُمْ فِى بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا
مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِى ظُلُمَاتٍ ثَلٰثٍ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ؕ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ ۝٦ اِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِىٌّ
عَنْكُمْ وَلَا يَرْضٰى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۚ وَاِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ ؕ
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى ؕ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ؕ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝٧ وَاِذَا مَسَّ
الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ
نَسِىَ مَا كَانَ يَدْعُٓوا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِيُضِلَّ
عَنْ سَبِيلِهٖ ؕ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا ۖ اِنَّكَ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ
۝٨ اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ اٰنَآءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَقَآئِمًا يَحْذَرُ الْاٰخِرَةَ
وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهٖ ؕ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ ؕ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝٩ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ
اٰمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ ؕ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا فِى هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ؕ وَاَرْضُ
اللّٰهِ وَاسِعَةٌ ؕ اِنَّمَا يُوَفَّى الصّٰبِرُونَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝١٠

6. O, sizi bir tek nefisten (Âdem'den) yarattı sonra da ondan eşini var etti ve sizin için hayvanlardan (erkek ve dişi olmak üzere; koyun, keçi, deve ve sığırdan) sekiz eş (yaratıp katından bir nimet olarak size) indirdi. Ayrıca sizi annelerinizin karınlarında, üç (katlı) karanlık içinde, yaratılıştan yaratılışa (geçirerek) yaratmaktadır. İşte bu, sizin **Rabb**iniz olan **Allah**'tır. Mülk O'nundur. O'ndan başka **İlâh** yoktur. Hâl böyleyken nasıl oluyor da (O'na kulluktan) döndürülüyorsunuz?

7. Eğer (kâfir olup bunları) inkâr ederseniz, muhakkak ki **Allah** sizden **Ğaniyy**'dir (hiçbir şeye muhtaç olmayan, herkesin ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu zattır). Bununla beraber O, kullarının küfrüne razı olmaz. Yok eğer şükrederseniz, sizin için buna razı olur. Hiçbir günahkâr başkasının (günah) yükünü yüklenmez. Sonra dönüşünüz **Rabb**inizedir ve O, yaptıklarınızı size (tek tek) haber verecektir; çünkü O, göğüslerin içinde (gizli) olanı (dahi en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

8. İnsana bir zarar (bir sıkıntı) dokunduğu zaman (hemen) **Rabb**ine yönelerek O'na (yalvarıp) dua eder. Sonra (**Allah**) kendinden ona bir nimet verince, önceden O'na (yalvararak) dua ettiğini unutur ve (insanları) **Allah**'ın yolundan saptırmak için O'na (mülkünde ortak olan) eşler koşar. (Resulüm! Böyle olanlara) De ki: "Sen küfrünle biraz eğlenedur; çünkü sen muhakkak ateş ehlindensin!"

9. Hiç o (kâfir olan kimse), geceleyin secde ederek ve kıyamda durarak iba-

det eden, âhirete hazırlanan ve **Rabb**inin rahmetini uman kimse gibi olur mu? (Resulüm!) De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Doğrusu ancak gönül (ve aklı selim) sahipleri (bunları tefekkür edip düşünür) anlar."

10. (Resulüm!) De ki: "(**Rabb**iniz buyuruyor ki) Ey iman eden kullarım! **Rabb**inize karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! Bu dünyada (**Allah**'ın istediği şekilde) güzel davrananlara (âhirette de) güzellik vardır. **Allah**'ın arzı geniştir (nerede iman edip güzel işler yapabiliyorsanız oraya gidin)! (Kıyamet günü) Yalnız sabredenlere mükâfatları hesapsız ödenir."

قُلْ اِنِّیٓ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّیْنَ ۙ﴿۱۱﴾ وَاُمِرْتُ
لِاَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِیْنَ ﴿۱۲﴾ قُلْ اِنِّیْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَیْتُ رَبِّیْ عَذَابَ
یَوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿۱۳﴾ قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهٗ دِیْنِیْ ۙ﴿۱۴﴾ فَاعْبُدُوْا مَا شِئْتُمْ
مِّنْ دُوْنِهٖ ؕ قُلْ اِنَّ الْخٰسِرِیْنَ الَّذِیْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِیْهِمْ
یَوْمَ الْقِیٰمَةِ ؕ اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِیْنُ ﴿۱۵﴾ لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ
ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ؕ ذٰلِكَ یُخَوِّفُ اللّٰهُ بِهٖ عِبَادَهٗ ؕ
یٰعِبَادِ فَاتَّقُوْنِ ﴿۱۶﴾ وَالَّذِیْنَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوْتَ اَنْ یَّعْبُدُوْهَا
وَاَنَابُوْٓا اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰی ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ۙ﴿۱۷﴾ الَّذِیْنَ یَسْتَمِعُوْنَ
الْقَوْلَ فَیَتَّبِعُوْنَ اَحْسَنَهٗ ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ هَدٰىهُمُ اللّٰهُ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ
اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿۱۸﴾ اَفَمَنْ حَقَّ عَلَیْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ؕ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ
مَنْ فِی النَّارِ ۚ﴿۱۹﴾ لٰكِنِ الَّذِیْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا
غُرَفٌ مَّبْنِیَّةٌ ۙ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ وَعْدَ اللّٰهِ ؕ لَا یُخْلِفُ اللّٰهُ
الْمِیْعَادَ ﴿۲۰﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهٗ یَنَابِیْعَ
فِی الْاَرْضِ ثُمَّ یُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ثُمَّ یَهِیْجُ فَتَرٰىهُ
مُصْفَرًّا ثُمَّ یَجْعَلُهٗ حُطَامًا ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰی لِاُولِی الْاَلْبَابِ ﴿۲۱﴾

11. (Resulüm!) De ki: "Şüphesiz ben, dini (yalnız) **Allah**'a has kılarak O'na (ihlâs ile) âbd ol(up kulluk et)mekle emrolundum."

12. "Ve bana Müslümanların (her şeyiyle **Allah**'a ve onun vahyine teslim olanların) ilki (ve önderi) olmam emredildi."

13. De ki: "Eğer ben **Rabb**ime isyan edersem elbette büyük bir günün azabından korkarım."

14. De ki: "Ben dinimi (yalnız) **Allah**'a has kılarak O'na (ihlâs ile) âbd ol(up kulluk ed)erim."

15. "(Ey müşrikler!) Artık siz de O'ndan başka dilediğinize âbd ol(up kulluk ed)in!" De ki: "Muhakkak ki kıyamet günü (en çok) hüsrana uğrayanlar hem kendilerini hem de ehlini (ve gittiği yolda onu takip edip izinden gidenleri) hüsrana uğratanlardır." Dikkat edin! İşte bu apaçık hüsrandır.

16. (Cehennemde) Onların üstlerinde ateşten gölgelikler, altlarında da (ateşten) gölgelikler vardır. İşte, **Allah**, kullarını bununla korkutur. Ey kullarım! Öyleyse Bana karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)!

17. Tâğuta (**Allah**'tan başka herhangi bir varlığa) âbd ol(up kulluk et)mekten kaçınıp **Allah**'a yönelenlere ise müjde(ler) vardır. (Resulüm!) O hâlde, kullarımı müjdele!

18. Onlar ki sözü dinlerler ve sözün en güzeli (olan âyetleri)me tabi olurlar. İşte onlar, **Allah**'ın hidâyete erdirdiği kimselerdir ve yine onlar (**Rabb**ine yönelen) gönül (ve akıl) sahipleridir.

19. (Resulüm!) O hâlde üzerine azap sözü hak olmuş kimseyi ve (gönül itibariyle) ateşte olanı sen mi kurtaracaksın!

20. Öte yandan **Rabb**lerine karşı takvâ sahibi olanlar (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için (cennette) üst üste bina edilmiş, altlarından ırmaklar akan köşkler vardır. Bu, **Allah**'ın vaadidir (ve) **Allah**, vaadinden (asla) dönmez.

21. Görmedin mi, **Allah** gökten bir su indirdi de onu yerdeki kaynaklara yerleştirdi, sonra onunla (yeryüzünde) türlü türlü renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra (o ekinler) kurur da onların sapsarı olduklarını görürsün. Sonra da onu kuru bir çer çöp yapar. Şüphesiz bunda (dünya hayatını anlamada) gönül (ve akıl) sahipleri için bir zikir (öğüt ve ibret) vardır.

اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُوْرٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ
فَوَيْلٌ لِّلْقٰسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ
۲۲ اَللّٰهُ نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَدِيْثِ كِتٰبًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِىَ ۖ تَقْشَعِرُّ
مِنْهُ جُلُوْدُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۚ ثُمَّ تَلِيْنُ جُلُوْدُهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ
اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِىْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ
اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ۲۳ اَفَمَنْ يَّتَّقِىْ بِوَجْهِهٖ سُوْٓءَ الْعَذَابِ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ وَقِيْلَ لِلظّٰلِمِيْنَ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ
۲۴ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
لَا يَشْعُرُوْنَ ۲۵ فَاَذَاقَهُمُ اللّٰهُ الْخِزْىَ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَلَعَذَابُ
الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۲۶ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ
فِىْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۚ ۲۷ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا
غَيْرَ ذِىْ عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ۲۸ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيْهِ
شُرَكَآءُ مُتَشٰكِسُوْنَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ ؕ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا ؕ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ۚ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۲۹ اِنَّكَ مَيِّتٌ وَّاِنَّهُمْ
مَّيِّتُوْنَ ۙ ۳۰ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُوْنَ ۧ ۳۱

22. **Allah**'ın, göğsünü İslâm'a açıp da **Rabb**inden bir nûr (ve bir hidâyet) üzere olan kimse (hiç küfründe inat edip karanlıklar içinde kalan kimse gibi) olur mu? **Allah**'ın zikri (olan âyetleri)ne karşı kalpleri katılaşmış olanlara yazıklar olsun! İşte onlar apaçık bir dalâlet içindedirler.

23. **Allah**, sözün en güzeli (olan âyetleri)ni birbiriyle uyumlu ve (bıkılmadan) tekrar tekrar okunan bir Kitâb olarak indirdi. **Rabb**lerinden haşyet duyanların, onun etkisinden tenleri ürperir, derken hem bedenleri ve hem de gönülleri **Allah**'ın zikrine (ısınıp) yumuşar. İşte bu (Kitâb), **Allah**'ın hidâyetidir (ve **Allah**) bununla dilediğini (hidâyeti isteyeni) hidâyete erdirir. **Allah** kimi de dalâlette bırakırsa artık onun için hiçbir hidâyetçi (ve hidâyet) yoktur.

24. Kıyamet günü, yüzünü azabın en kötüsünden korumaya çalışan kimse (hiç ondan emin olan kimse gibi) olur mu? (O gün) Zalimlere, "(dünyadayken) kazandıklarınızı (şimdi) tadın!" denilir.

25. Onlardan öncekiler de (resullerimizi ve âyetlerimizi) yalanlamışlardı ve böylece farkına varmadıkları bir yerden azap kendilerine geliverdi.

26. Böylece **Allah**, dünya hayatında onlara rezilliği tattırdı. Âhiret azabı ise pek büyük (ve sürekli)dir. Ne olurdu (bunu anlaya)bilselerdi!

27. Andolsun ki Biz, tezekkür ed(erek, düşünüp anla)sınlar diye, bu Kur'ân'da insanlara her türlü misali verdik.

28. Umulur ki takvâ sahibi olurlar (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluklarını bilip yerine getirmeye çalışırlar) diye, hiçbir eğriliği bulunmayan Arapça bir Kur'ân indirdik.

29. (Resulüm! De ki) "**Allah** (mülkünde hiçbir ortağı olmadığına dair), çekişip duran birçok ortakların sahip olduğu (köle) bir adam ile yalnız bir kişiye bağlı olan bir adamı misal verdi. (Bu iki) Misal(deki adamların durumu) hiçbir olur mu? Hamd, **Allah**'a mahsustur; fakat onların çoğu (bunu) bilmezler.

30. Muhakkak ki sen de öleceksin, onlar da öleceklerler.

31. Sonra şüphesiz sizler, kıyamet günü **Rabb**inizin huzurunda davalaşacaksınız.

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ اِذْ
جَآءَهٗ ؕ اَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِىْ
جَآءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴿٣٣﴾
لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الْمُحْسِنِيْنَ ۙ ﴿٣٤﴾
لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذِىْ عَمِلُوْا وَيَجْزِيَهُمْ اَجْرَهُمْ
بِاَحْسَنِ الَّذِىْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٥﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهٗ ؕ
وَيُخَوِّفُوْنَكَ بِالَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ
فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ۙ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّضِلٍّ ؕ اَلَيْسَ اللّٰهُ
بِعَزِيْزٍ ذِى انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ؕ قُلْ اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِىَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كٰشِفٰتُ ضُرِّهٖٓ اَوْ
اَرَادَنِىْ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكٰتُ رَحْمَتِهٖ ؕ قُلْ حَسْبِىَ
اللّٰهُ ؕ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا
عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ ﴿٣٩﴾ مَنْ
يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٤٠﴾

32. **Allah** hakkında yalan uydurandan ve kendisine geldiği zaman doğruyu (apaçık beyan eden bu Kur'ân'ı) yalanlayandan daha zalim kim vardır! Kâfirlere cehennemde yer mi yok!

33. Ama doğruyu (apaçık beyan eden bu Kur'ân'ı) getiren ve onu tasdik edenler var ya, işte onlar takvâ sahibi olanlar (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar)dır.

34. Onlar için **Rabb**lerinin yanında diledikleri her şey vardır. İşte bu, muhsinlerin (güzellik yapıp güzel olanların) mükâfatıdır.

35. **Allah**, onların (dünyada) yaptıkları en kötü amelleri (dahi) örtmek ve yaptıklarının en güzeli ile onlara mükâfatlarını vermek için (böyle yapar).

36. (Resulüm!) **Allah**, kuluna **Kâfi** değil midir? Seni O'ndan başkalarıyla korkut(maya çalış)ıyorlar. (Unutma!) **Allah** kimi dalâlette bırakırsa artık onun için hiçbir hidâyetçi (ve hidâyet) yoktur.

37. **Allah** kimi de hidâyete erdirirse artık onu da dalâlete düşürecek hiç kimse yoktur. **Allah Azîz**, **Muntakim** (bütün şeref ve kudretin sahibi olan ve kimsenin yaptığını yanına kâr bırakmayan intikam sahibi) değil midir?

38. Andolsun ki eğer onlara, "gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, hiç şüphesiz "**Allah**" derler. De ki: "Öyleyse bana söyleyin? **Allah** bana bir zarar vermek isterse **Allah**'tan başka (dua edip) yalvardıklarınız, O'nun (bana) vereceği zararı giderebilir mi? Yahut bana bir rahmet dilerse O'nun rahmetini tutabilir mi?" De ki: "**Allah** bana yeter. Tevekkül edenler de ancak O'na (güvenip) tevekkül etsinler!"

39-40. De ki: "Ey kavmim! Elinizden geleni yapın. Şüphesiz ben de (elimden geleni) yapacağım! Artık (dünyada) rezil edici bir azabın kime geleceğini ve (âhirette de) devamlı bir azabın kime ineceğini yakında bileceksiniz!"

إِنَّآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ لِلنَّاسِ بِٱلْحَقِّ ۖ فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ
فَلِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم
بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ ٱللَّهُ يَتَوَفَّى ٱلْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَٱلَّتِى
لَمْ تَمُتْ فِى مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ ٱلَّتِى قَضَىٰ عَلَيْهَا ٱلْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ ٱلْأُخْرَىٰٓ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ
لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمِ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ شُفَعَآءَ ۚ قُلْ
أَوَلَوْ كَانُوا۟ لَا يَمْلِكُونَ شَيْـًٔا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُل لِّلَّهِ
ٱلشَّفَٰعَةُ جَمِيعًا ۖ لَّهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَحْدَهُ ٱشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ ٱلَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ ٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦٓ إِذَا هُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلِ ٱللَّٰهُمَّ فَاطِرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ عَٰلِمَ
ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ أَنتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِى مَا كَانُوا۟
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مَا فِى ٱلْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُۥ مَعَهُۥ لَٱفْتَدَوْا۟ بِهِۦ مِن سُوٓءِ ٱلْعَذَابِ يَوْمَ
ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ وَبَدَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا۟ يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

41. (Resulüm!) Şüphesiz Biz (bu) Kitâb'ı sana insanlar için (hakikati beyan etmek üzere bir) hak ile indirdik. Artık kim hidâyete ererse (ancak) kendisi için (hidâyete ermiş) olur, kim de dalâlete düşerse ancak kendi aleyhine dalâlete düşmüş olur ve sen onların üzerine vekil değilsin.

42. Allah, (ölüm vakti gelenlerin) canlarını ölüm anında, ölmeyenlerinkini de uykularında alır. Sonra ölümüne hükmettiği (ca)nı (yanında) tutar, ötekilerini ise (ecellerinin geleceği) belirli bir vakte kadar (bedenlerine geri) gönderir. Muhakkak ki bunda (enine boyuna düşünüp) tefekkür eden bir kavim için âyetler (ibret ve dersler) vardır.

43. Yoksa onlar **Allah**'tan başkasını şefâatçiler mi edindiler? De ki: "Onlar hiçbir şeye güç yetiremezlerse ve akıl erdiremezlerse de mi (onları şefâatçi edineceksiniz)?"

44. De ki: "Şefâat tümüyle **Allah**'a aittir. Göklerin ve yerin mülkü (hakimiyet ve hükümranlığı) O'nundur. Sonra O'na döndürüleceksiniz."

45. Allah tek olarak anıldığı zaman, âhirete iman etmeyenlerin kalplerini sıkıntı basar; ama **Allah**'tan başkası anıldığı zaman hemen sevinirler (ve yüzleri güler).

46. (Resulüm!) De ki: "Ey göklerin ve yerin **Fâtır**'ı (yoktan yaratanı), gaybı da aşikârı da bilen **Allah**'ım! Ayrılığa düştükleri şeyler konusunda kulların arasında ancak Sen hüküm vereceksin."

47. Eğer yeryüzünde bulunanların hepsi ve onunla beraber bir misli daha gerçekten o zulmedenlerin olsaydı, kıyamet gününde (o) kötü azaptan (kurtulmak için) elbette onları feda ederlerdi. Çünkü (o gün) hiç hesap etmedikleri şeyler **Allah** tarafından karşılarına çıkarılmıştır.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ
نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ ۚ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا ۚ
وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا
وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾
قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا
أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً
وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَىٰ عَلَىٰ مَا
فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ ﴿٥٦﴾

48. (O gün) Kazandıkları şeylerin kötülükleri onlara görünmüş ve kendisiyle alay etmekte oldukları şey (olan o azap) onları kuşatmıştır.

49. İnsana bir zarar (bir sıkıntı) dokunduğu zaman (o sıkıntının giderilmesi için) Bize (yalvarıp) dua eder sonra kendisine tarafımızdan bir nimet verdiğimiz vakit, "bu bana ancak bilgimden dolayı verildi" der. Hayır (öyle değil)! O bir imtihandır; fakat onların çoğu (bunu) bil(ip idrak et)mezler.

50. Andolsun onlardan öncekiler de bunu söylemişlerdi; ama kazandıkları şeyler kendilerine fayda vermedi.

51. Sonunda kazandıkları şeylerin kötülükleri kendilerine isabet etti. Şunlardan zulmedenlerin de kazandıkları şeylerin kötülükleri yakında kendilerine isabet edecektir ve onlar (**Allah**'ı) âciz bırakacak değillerdir.

52. Onlar bilmiyorlar mı ki şüphesiz **Allah** rızkı dilediğine açar, (dilediğine de) kısar. Muhakkak ki bunda iman eden (ve iman etmek isteyen her) bir kavim için âyetler (delil ve ibretler) vardır.

53. (Resulüm!) De ki: "(**Rabb**iniz buyuruyor ki) Ey nefisleri aleyhine (günah işlemekle ömürlerini) israf eden kullarım! (Günahlara bulaştık diye) **Allah**'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Şüphesiz ki **Allah** bütün günahları mağfiret eder (bağışlar). Muhakkak ki O, **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir)."

54. Size azap gelip çatmadan önce **Rabb**inize yönelin ve O'na teslim olun sonra (o kıyamet gününde) size yardım edilmez.

55. Siz farkında değilken o azabın size ansızın gelmesinden önce **Rabb**inizden size indirilenin en güzeli (olan Kur'ân)a tabi olun!

56. Kişinin (yana yakıla), "**Allah**'a yakınlık konusunda yaptığım kusurlardan dolayı yazıklar olsun bana! Gerçekten ben (**Allah**'ın resulleriyle ve âyetlerle) alay edenlerdendim" diyeceği,

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾
أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلَى قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا
وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ
فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا
بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِّي أَعْبُدُ أَيُّهَا
الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ
﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ
حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

57. Veya "**Allah** bana hidâyet verseydi, elbette (ben de) muttakilerden (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlardan) olurdum" diyeceği,

58. Yahut azabı gördüğü zaman, "keşke benim için bir kez daha (dünyaya dönmeye imkân) bulunsa da muhsinlerden (güzellik yapıp güzel olanlardan) olsaydım" diyeceği (o günden sakınıp Kur'ân'a tabi olun)!

59. (Onlara o gün, şöyle diyeceğiz) "Hayır (dönemeyeceksin)! Andolsun âyetlerim sana gelmişti de sen onları yalanlamış, (onlara karşı kibirlenip) büyüklük taslamış ve kâfirlerden olmuştun."

60. (Resulüm!) Kıyamet gününde **Allah** hakkında yalan söyleyenlerin yüzlerinin kapkara olduğunu görürsün. (**Allah**'a karşı büyüklük taslayıp) Kibirlenenlere cehennemde yer mi yok!

61. Ama **Allah** (o gün), takvâ sahiplerini (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanları) kurtuluş vesileleri (olan imanları ve amelleri) sebebiyle kurtuluşa erdirir. Onlara hiçbir kötülük dokunmaz ve onlar mahzun da olmazlar.

62. **Allah** her şeyin (yoktan yaratıcısı) **Hâlık**'ıdır ve O, her şeye **Vekîl**'dir (her konuda güvenilmesi gereken tek zattır).

63. Göklerin ve yerin anahtarları (mutlak hükümranlığı) O'nundur. **Allah**'ın âyetlerini inkâr edenler var ya, işte onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

64. De ki: "Ey cahiller! Bana **Allah**'tan başkasına âbd ol(up kulluk et)memi mi emrediyorsunuz?"

65. (Resulüm!) Andolsun sana ve senden önceki (resul)lere şöyle vahyedildi: "Eğer (**Allah**'a) şirk koşarsan amelin mutlaka boşa gider ve elbette hüsrana uğrayanlardan olursun!"

66. Hayır (asla böyle yapma)! Yalnız **Allah**'a âbd ol(up kulluk et) ve şükredenlerden ol!

67. O (kâfir)ler **Allah**'ın hakkını takdir edemediler. Fakat kıyamet günü (onlar görecekler ki), yer tamamen O'nun avucunda (mülkü ve tasarrufunda)dır, gökler de O'nun sağ eli (olan kudreti)yle dürülmüştür. O (**Allah**) **Subhân**'dır (her türlü noksanlıktan münezzehtir) ve onların şirk koştuklarından yücedir.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ
اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ۚ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ
يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ
وَجِآءَ بِالنَّبِيّٖنَ وَالشُّهَدَآءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا
يَفْعَلُونَ ۚ ﴿٧٠﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُٓوا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتّٰٓى
اِذَا جَآؤُهَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَٓا اَلَمْ يَاْتِكُمْ
رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ
لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۖ قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ
فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ
اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتّٰٓى اِذَا جَآؤُهَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ
لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ
﴿٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ
نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ ۚ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ
﴿٧٤﴾

68. Sûr'a (ilk kez) üflenince **Allah**'ın dilediklerı müstesna, göklerde ve yerde ne varsa hepsi ölecektir. Sonra ona bir daha üflenince bir de bakarsın ki onlar ayağa kalkmış (etraflarına) bakınıp duruyorlar.

69. (O gün) Yeryüzü, **Rabb**inin nûru ile aydınlanmıştır. Kitap (amel defteri ortaya) konulmuş, nebîler ve şahidler getirilmiş ve aralarında hak ile hüküm verilmiştir. Onlar (o gün) haksızlığa da uğratılmazlar.

70. (O gün) Herkese yaptığı(nın karşılığı) tam olarak verilir. **Allah**, onların yaptıklarını en iyi bilendir.

71. (O gün) Kâfirler, bölük bölük cehenneme sürülür. Oraya vardıkları zaman (cehennemin) kapıları açılır ve (cehennemin) bekçileri onlara, "size içinizden, **Rabb**inizin âyetlerini size okuyan ve bu (hesap vereceğiniz) güne kavuşacağınıza dair sizi uyaran resuller gelmedi mi?" derler. Onlar da, "evet (geldi), lakin (bugün) kâfirler üzerine azap sözü hak olmuştur" derler.

72. Onlara, "içinde ebedi kalacağınız cehennemin kapılarından girin!" denilir. (**Rabb**ine karşı) Kibirlenenlerin yeri ne kötüdür!

73. **Rabb**lerine karşı takvâlı olanlar (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) ise bölük bölük cennete sevk edilir. Oraya vardıkları zaman (cennetin) kapıları açılır ve (cennetin) bekçileri onlara, "selamun aleykum (selam sizin üzerinize olsun)! Tertemiz geldiniz. Artık ebedi kalmak üzere girin buraya" derler.

74. Onlar, "hamd, bize olan vaadini gerçekleştiren ve bizi dilediğimiz yerinde oturacağımız bu cennet yurduna vâris kılan **Allah**'a mahsustur" derler. (**Allah**'ın emrettiği şekilde) Amel işleyenlerin mükâfatı ne güzeldir!

وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّيْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ ۚ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيْلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ۝٧٥

سُورَةُ الْمُؤْمِنِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حٰمٓ ۝١ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ۝٢ غَافِرِ الذَّنْبِ
وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيْدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ ۭ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ اِلَيْهِ
الْمَصِيْرُ ۝٣ مَا يُجَادِلُ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَا يَغْرُرْكَ
تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ۝٤ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّالْاَحْزَابُ
مِنْ بَعْدِهِمْ ۠ وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍ بِرَسُوْلِهِمْ لِيَاْخُذُوْهُ وَجٰدَلُوْا بِالْبَاطِلِ
لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ ۠ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝٥ وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ
كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ۝٦ اَلَّذِيْنَ
يَحْمِلُوْنَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهٗ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُوْنَ بِهٖ
وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَّعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ۝٧

75. (O gün bir de) Melekleri, Rabblerini hamd ile tesbih ederek Arş'ın etrafını kuşatmış (bir) hâlde görürsün. Artık (onların da tüm mahlûkatın da) aralarında adaletle hüküm verilmiş ve "hamd (övme ve övülme), âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur" denilmiştir.

40- Mu'min SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 85 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Hâ. Mîm.

2. (Bu) Kitâb'ın indirilmesi, Azîz, Alîm (bütün şeref ve kudretin sahibi olan ve her şeyi, herkesi bilen) Allah tarafındandır.

3. (O) Günahı mağfiret eden, tövbeyi kabul eden, azabı şiddetli olan, (tüm mahlûkatı muhabbetiyle çepeçevre kuşatan) cazibe sahibidir. O'ndan başka İlâh yoktur, dönüş ancak O'nadır.

4. (Resulüm!) Kâfirlerden başkası Allah'ın âyetleri hakkında mücadele etmez. Onların şehirlerde (rahatlıkla) gezip dolaşması seni aldatmasın! (Muhakkak ki onların varacakları yer cehennemdir!)

5. Onlardan önce Nûh kavmi ve onların ardından (Âd ve Semûd gibi çeşitli) topluluklar (da) yalanlamışlardı. Her ümmet kendi resulünü yakala(yıp onu ölümle cezalandır)maya azmetmiş ve hakkı ortadan kaldırmak için bâtıl şeyler ileri sürerek onunla mücadele etmişti. Bunun

üzerine Ben onları (ansızın) yakaladım ve Benim cezalandırmam nasılmış, (gördüler!)

6. İşte böylece Rabbinin kâfirler üzerine, "muhakkak ki onlar, ateş ehlidirler" sözü gerçekleşmiş oldu.

7. Arşı taşıyan ve onun etrafında bulunan (melek)ler, Rabblerini hamd ile tesbih ederler ve O'na iman ederler. Bir de iman eden kimseler için mağfiret dilerler. (Derler ki) "Rabbimiz! Senin rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. O hâlde tövbe ed(ip sana dön)en ve Senin yoluna tabi olanları mağfiret eyle ve onları cehennem azabından koru!"

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنِ ِالَّتِى وَعَدْتَّهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ ؕ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ۚ ۞ وَقِهِمُ السَّيِّـَٔاتِ ؕ وَمَنْ تَقِ السَّيِّـَٔاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَحِمْتَهٗ ؕ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۚ ۞ اِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ
اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ۞ قَالُوا رَبَّنَآ اَمَتَّنَا
اثْنَتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوجٍ
مِنْ سَبِيلٍ ۞ ذٰلِكُمْ بِاَنَّهٗٓ اِذَا دُعِىَ اللّٰهُ وَحْدَهٗ كَفَرْتُمْ ۚ
وَاِنْ يُشْرَكْ بِهٖ تُؤْمِنُوا ؕ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِىِّ الْكَبِيرِ ۞
هُوَ الَّذِى يُرِيكُمْ اٰيَاتِهٖ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَآءِ رِزْقًا ؕ
وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ يُنِيبُ ۞ فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۞ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ ۚ
يُلْقِى الرُّوحَ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ لِيُنْذِرَ يَوْمَ
التَّلَاقِ ۙ ۞ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ ۚ لَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ شَىْءٌ ؕ
لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ؕ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۞

8. "**Rabb**imiz! Onları da onların babalarından, zevcelerinden, nesillerinden sâlih olanları da kendilerine vaad ettiğin Adn cennetlerine koy! Muhakkak ki Sen **Azîz**'sin, **Hakîm**'sin (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olansın)!"

9. "Bir de onları, her türlü kötü işleri yapmaktan koru! O (kıyamet) gün(ü ki) sen kimi kötülüklerden korumuşsan, muhakkak ki ona rahmetinle muamele etmişsindir. İşte azîm kurtuluş (ve saadet) budur."

10. (O gün) Muhakkak ki kâfirlere şöyle seslenilir: "(Bugün) **Allah**'ın gazabı sizin kendinize olan kızgınlığınızdan elbette daha büyüktür. Zira siz imana davet ediliyor; fakat inkâr ediyordunuz."

11. Onlar (da şöyle) derler: "**Rabb**imiz, bizi iki defa öldürdün ve iki defa diriltin. Şimdi biz günahlarımızı itiraf ediyoruz. (Bu ateşten) Bir çıkış yolu var mı?"

12. (Onlara şöyle denir) "Bu duruma düşmenizin sebebi şudur: Bir (ve tek) olan **Allah**'a (iman etmeye) çağırıldığınız zaman inkâr ettiniz. O'na şirk koşulduğunda ise (hemen o söylenenlere) iman ettiniz. Artık hüküm, **Âliyy**, **Kebîr** (anlaşılamayacak kadar yüceliğe, azamete ve büyüklüğe sahip olan) **Allah**'a aittir."

13. Size âyetlerini gösteren, sizin için gökten rızık indiren O'dur. Fakat (**Allah**'a) yönelenden (O'nu bilmek ve tanımak isteyenden) başkası (bunları düşünüp) öğüt almaz.

14. O hâlde, kâfirlerin hoşuna gitmese de dini yalnız O'na has kıl(ıp O'na hiçbir şeyi şirk koşmay)arak **Allah**'a dua edin.

15. (O) **Rafî**'dir, (ihlâslı kullarının) dereceleri(ni) yükseltendir, Arş'ın sahibidir. Buluşma günü hakkında (insanları) uyarmak için kendi emrinden olan rûhu, kullarından dilediği kimseye ilka eder.

16. O gün onlar (kabirlerinden) çıkarlar. Onların hiçbir şeyi **Allah**'a gizli kalmaz. (**Allah** onlara) "Bugün mülk (hakimiyet ve hükümranlık) kimindir?" (Diye sorar ve yine **Allah** buyurur ki: Bugün mülk) "**Vâhid**, **Kahhâr** (sıfatlarında ve isimlerinde tek olan ve dünyadayken O'nun sıfatlarına, isimlerine sahip çıkanları bugün kahredecek) olan **Allah**'ındır."

اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ؕ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوبُ
لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ ؕ مَا لِلظّٰلِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ
يُطَاعُ ؕ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَآئِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِى الصُّدُورُ ﴿١٩﴾
وَاللّٰهُ يَقْضِى بِالْحَقِّ ؕ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهٖ لَا يَقْضُونَ
بِشَىْءٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ اَوَلَمْ يَسِيرُوا
فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا
مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَانُوا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاٰثَارًا فِى الْاَرْضِ
فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ
﴿٢١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَاْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا
فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ ؕ اِنَّهُ قَوِىٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا
مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۙ ﴿٢٣﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ
مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوٓا اَبْنَآءَ الَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهٗ وَاسْتَحْيُوا
نِسَآءَهُمْ ؕ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ اِلَّا فِى ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

Kaviyy'dir (güçlü, kuvvetli ve kudretlidir), azabı (da) pek şiddetli olandır.

23-24. Andolsun ki Biz Mûsâ'yı mucizelerimiz ve apaçık bir delille Firavun, Hâmân ve Kârûn'a gönderdik. Onlar, "bu, çok yalancı bir sihirbazdır" dediler.

25. (Mûsâ) Onlara tarafımızdan hakkı getirince, "onunla beraber iman edenlerin (yeni doğan) oğullarını öldürün, kadınlarını (yani kızlarını) ise sağ bırakın!" dediler; fakat kâfirlerin hilesi dalâletten başka bir şey değildir (ve hep boşa çıkar).

17. Bugün herkese kazandığının karşılığı verilir. Bugün haksızlık yoktur. Muhakkak ki **Allah**, hesabı süratlice görendir.

18. (Resulüm! Sen) Yaklaşan gün hususunda onları uyar! Çünkü (o gün, dehşet içinde) yürekleri ağızlarına gelir (ve korkudan) yutkunur dururlar. (O gün) Zalimlerin ne candan bir dostu ne de sözü makbul bir şefâatçisi vardır.

19. **Allah**, gözlerin hain bakışını ve sinelerde gizlenenleri bilir.

20. **Allah**, hak ile hükmeder. (Kâfirlerin) O'ndan başka yalvarmakta oldukları (ilâhlar) ise hiçbir şeye hükmedemezler. Muhakkak ki **Allah**, (evet) O, **Semî**'dir, **Basîr**'dir (her şeyi, herkesi işiten ve gizli, açık her şeyi görendir).

21. Onlar, yeryüzünde gezip de kendilerinden öncekilerin âkıbetinin nasıl olduğuna bakmadılar mı? Onlar, kuvvet ve yeryüzündeki eserleri bakımından kendilerinden daha üstündüler. Hâl böyleyken **Allah** onları günahları yüzünden yakaladı. Onları **Allah**(ın gazabın)dan koruyan hiç kimse de olmadı.

22. Bunun sebebi; resulleri onlara apaçık deliller (âyetler ve mucizeler) getirdikleri hâlde inkâr etmeleri idi. **Allah** da onları (ansızın azapla) yakalayıverdi. Muhakkak ki O,

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِيٓ اَقْتُلْ مُوسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهٗ ۚ اِنِّيٓ اَخَافُ
اَنْ يُّبَدِّلَ دِيْنَكُمْ اَوْ اَنْ يُّظْهِرَ فِي الْاَرْضِ الْفَسَادَ ۝٢٦ وَقَالَ
مُوْسٰٓى اِنِّيْ عُذْتُ بِرَبِّيْ وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ
بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝٢٧ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ
اِيْمَانَهٗٓ اَتَقْتُلُوْنَ رَجُلًا اَنْ يَّقُوْلَ رَبِّيَ اللّٰهُ وَقَدْ جَاۤءَكُمْ
بِالْبَيِّنٰتِ مِنْ رَّبِّكُمْ ۭ وَاِنْ يَّكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهٗ ۚ وَاِنْ يَّكُ
صَادِقًا يُّصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِيْ يَعِدُكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ
هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ۝٢٨ يٰقَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظٰهِرِيْنَ
فِي الْاَرْضِ ۡ فَمَنْ يَّنْصُرُنَا مِنْۢ بَاْسِ اللّٰهِ اِنْ جَاۗءَنَا ۭ قَالَ
فِرْعَوْنُ مَآ اُرِيْكُمْ اِلَّا مَآ اَرٰى وَمَآ اَهْدِيْكُمْ اِلَّا سَبِيْلَ
الرَّشَادِ ۝٢٩ وَقَالَ الَّذِيْٓ اٰمَنَ يٰقَوْمِ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ
مِّثْلَ يَوْمِ الْاَحْزَابِ ۝٣٠ ۙ مِثْلَ دَاْبِ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ
وَالَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۭ وَمَا اللّٰهُ يُرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ۝٣١ وَيٰقَوْمِ
اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ۝٣٢ ۙ يَوْمَ تُوَلُّوْنَ مُدْبِرِيْنَ ۚ
مَا لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ۝٣٣

26. Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Mûsâ'yı öldüreyim, (kurtulmak için iddia ettiği) Rabbine (dua edip) yalvarsın! Çünkü ben onun, dininizi değiştireceğinden yahut yeryüzünde fesad çıkaracağından korkuyorum."

27. Mûsâ da: "Ben, (Allah'a karşı büyüklük taslayarak) hesap gününe iman etmeyen her kibirliden, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz (olan Allah)a sığınırım" dedi.

28. Derken Firavun ailesinden olup imanını gizleyen mü'min bir adam şöyle dedi: "Siz bir adamı (sırf) 'Rabbim Allah'tır' diyor diye öldürecek misiniz? Hâlbuki o, size Rabbinizden apaçık deliller (âyetler ve mucizeler) getirmiştir. Eğer o bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir. Eğer doğru söylüyorsa sizi tehdit ettiği şeylerin bir kısmı başınıza gelir. Muhakkak ki Allah, (dünya menfaati uğruna hayatını) israf eden yalancı kimseyi hidâyete erdirmez."

29. "Ey kavmim! Bugün (bu) yerde hâkim kimseler olarak mülk (ve iktidar) sizindir; fakat bize (Mûsâ'nın vaad ettiği azap) gelecek olursa Allah'ın azabından (korumak üzere) kim bize yardım edebilir?" Firavun dedi ki: "Ben size kendi gördüğümden başkasını göstermiyorum ve sizi ancak (manevi olarak kemale ereceğiniz) rüşd yoluna hidâyet ediyorum."

30. İman etmiş olan (adam) dedi ki: "Ey kavmim! Doğrusu ben sizin üzerinize (resullerini yalanlayan) o toplulukların (uğradıkları o dehşetli azap) günü gibi (bir günün) gelmesinden korkuyorum."

31. "Nûh kavminin, Âd ve Semûd'un ve onlardan sonrakilerin durumu gibi (bir durumla karşılaşmanızdan endişe duyuyorum). Hâlbuki Allah, kullar(ın)a (asla) zulmetmeyi murad etmez."

32. "Ey kavmim! Doğrusu ben sizin için o feryat (edeceğiniz kıyamet) gününden korkuyorum."

33. O gün, arkanızı dönüp kaçarsınız; ama sizi Allah'tan (ve O'nun azabından) koruyacak hiç kimse yoktur. Bununla beraber Allah kimi (küfründeki inadı yüzünden) dalâlette bırakırsa artık onu hidâyete erdirecek hiç kimse yoktur.

وَلَقَدْ جَآءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ
فِي شَكٍّ مِمَّا جَآءَكُمْ بِهٖ ؕ حَتّٰٓى اِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ
اللّٰهُ مِنْ بَعْدِهٖ رَسُولًا ؕ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابُ ۚ ﴿٣٤﴾ اَلَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
اَتٰىهُمْ ؕ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ كَذٰلِكَ
يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ
فِرْعَوْنُ يٰهَامٰنُ ابْنِ لِيْ صَرْحًا لَّعَلِّيْٓ اَبْلُغُ الْاَسْبَابَ ۙ
﴿٣٦﴾ اَسْبَابَ السَّمٰوٰتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى وَاِنِّيْ
لَاَظُنُّهٗ كَاذِبًا ؕ وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ وَصُدَّ
عَنِ السَّبِيْلِ ؕ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِيْ تَبَابٍ ۧ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ
الَّذِيْٓ اٰمَنَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوْنِ اَهْدِكُمْ سَبِيْلَ الرَّشَادِ ۚ ﴿٣٨﴾
يٰقَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ۫ وَاِنَّ الْاٰخِرَةَ
هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا
مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

34. Andolsun ki daha önce Yûsuf da size apaçık deliller (âyetler ve mucizeler) getirmişti de siz onun getirdiği şeyler hakkında şüphe edip durmuştunuz. Daha sonra o vefat edince, "**Allah** ondan sonra asla bir resul göndermez" dediniz. İşte **Allah** (dünya menfaati uğruna hayatını) israf eden şüpheci kimseleri böyle dalâlette bırakır.

35. Onlar ki kendilerine gelmiş bir delil olmaksızın **Allah**'ın âyetleri hakkında mücadele ederler. (Bu durum) **Allah** katında da iman edenlerin yanında da büyük bir gazabı gerektirir. **Allah**, büyüklük taslayan her zorbanın kalbini işte böyle mühürler.

36. Firavun dedi ki: "Ey Hâmân, bana yüksek bir kule yap, belki sebeplere (vasıta ve yollara) erişirim,"

37. "Göklerin sebeplerine (kapılarına varırım da) Mûsâ'nın ilâhına muttali ol(up onunla karşılaş)ırım! Doğrusu ben, onun bir yalancı olduğunu zannediyorum." Böylece Firavun'a, yaptığı kötü iş süslü gösterildi ve (o, hak) yoldan alıkondu. (Sonuçta) Firavun'un tuzağı (kendisine) hüsrandan başka bir şey getirmedi.

38. İman etmiş olan (adam) dedi ki: "Ey kavmim! Siz bana tabi olun, (ben de) sizi (manevi olarak kemale ereceğiniz) rüşd yoluna hidâyet edeyim."

39. "Ey kavmim! Şüphesiz bu dünya hayatı ancak (geçici) bir yararlanmadır. Ama âhiret, asıl kalınacak yer (işte) orasıdır."

40. Kim bir kötülük yaparsa ancak onun kadar ceza görür. Kim de kadın veya erkek, mü'min olarak sâlih bir amel işlerse işte onlar, cennete girecek, orada onlara hesapsız rızık verilecektir.

وَيَا قَوْمِ مَا لِيٓ اَدْعُوكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُونَنِيٓ
اِلَى النَّارِ ۝٤١ تَدْعُونَنِي لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهٖ مَا
لَيْسَ لِي بِهٖ عِلْمٌ ۖ وَاَنَا اَدْعُوكُمْ اِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ۝٤٢
لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُونَنِيٓ اِلَيْهِ لَيْسَ لَهٗ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا
وَلَا فِي الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ مَرَدَّنَآ اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ
اَصْحٰبُ النَّارِ ۝٤٣ فَسَتَذْكُرُونَ مَآ اَقُولُ لَكُمْ ۚ وَاُفَوِّضُ
اَمْرِيٓ اِلَى اللّٰهِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝٤٤ فَوَقٰىهُ اللّٰهُ
سَيِّاٰتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوٓءُ الْعَذَابِ ۝٤٥
اَلنَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ۚ وَيَوْمَ تَقُومُ
السَّاعَةُ ۖ اَدْخِلُوٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ۝٤٦ وَاِذْ
يَتَحَآجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا
اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا
مِنَ النَّارِ ۝٤٧ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنَّا كُلٌّ فِيهَآ اِنَّ اللّٰهَ
قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۝٤٨ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ
جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ۝٤٩

41. "Ey kavmim! Bana (reva gördüğünüz bu eziyet) nedir? Ben sizi (hem dünyada hem de âhirette) kurtuluşa davet ediyorum, siz ise beni ateşe çağırıyorsunuz."

42. "Siz beni; **Allah**'ı inkâr etmeye ve hakkında hiçbir bilgi sahibi olmadığım şeyleri O'na şirk koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi **Azîz**, **Ğaffâr** (bütün şeref ve kudretin sahibi olan ve tekrar tekrar işlenen tüm günahları mağfiret eden **Allah**)a davet ediyorum.

43. "Hiç şüphe yok ki sizin beni (tapmaya) çağırdığınız şeyin dünyada da âhirette de çağırılmaya layık bir tarafı yoktur. Kuşkusuz dönüşümüz **Allah**'adır ve muhakkak (dünya menfaati uğruna hayatını) israf edenler, (işte) onlar ateş ehlidirler."

44. "Size söylediklerimi yakında hatırlayacaksınız. Ben işimi **Allah**'a havale ediyorum. Muhakkak ki **Allah**, kulları(nı) hakkıyla görendir."

45. Nihayet **Allah** onu, (kavminin) kurdukları tuzakların kötülüklerinden korudu. Firavun'un ailesini (ve onun yolundan gidenleri) ise azabın en kötüsü kuşatıverdi.

46. (O öyle şiddetli bir) Ateştir (ki onlar kabirde) sabah akşam ona arz olunurlar. (Kıyamet) Saatin(in) gelip çattığı gün ise, "Firavun ailesini (ve onun yolundan gidenleri) azabın en şiddetlisine sokun" (denilecektir)!

47. (Kâfirler cehennemdeki) Ateşin içinde birbirleriyle tartışırlarken zayıf olanlar, o büyüklük taslayanlara: "Şüphesiz biz (dünyada iken) size tabi olmuştuk. Şimdi siz ateşin birazını bizden savabilir misiniz?" derler.

48. O büyüklük taslayanlar ise, "doğrusu hepimiz bunun içindeyiz. Şüphe yok ki **Allah**, kulları arasında kat'i hükmü vermiştir" derler.

49. (O gün) Ateşte bulunanlar cehennem bekçilerine, "**Rabb**inize dua edin de (hiç değilse) bir gün (olsun) bizden azabı hafifletsin!" derler.

قَالُوٓا۟ أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ ۖ قَالُوا۟ بَلَىٰ ۖ
قَالُوا۟ فَٱدْعُوا۟ ۗ وَمَا دُعَٰٓؤُا۟ ٱلْكَٰفِرِينَ إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ ۝٥٠
إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ ٱلْأَشْهَٰدُ ۝٥١ يَوْمَ لَا يَنفَعُ ٱلظَّٰلِمِينَ
مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ ٱللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوٓءُ ٱلدَّارِ ۝٥٢ وَلَقَدْ
ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ
ٱلْكِتَٰبَ ۝٥٣ هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ۝٥٤ فَٱصْبِرْ
إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَٱسْتَغْفِرْ لِذَنۢبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ بِٱلْعَشِىِّ وَٱلْإِبْكَٰرِ ۝٥٥ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ
فِىٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَٰنٍ أَتَىٰهُمْ ۙ إِن فِى صُدُورِهِمْ إِلَّا
كِبْرٌ مَّا هُم بِبَٰلِغِيهِ ۚ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ
ٱلْبَصِيرُ ۝٥٦ لَخَلْقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ أَكْبَرُ
مِنْ خَلْقِ ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝٥٧
وَمَا يَسْتَوِى ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟
ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَلَا ٱلْمُسِىٓءُ ۚ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ۝٥٨

asla erişemeyecekleri bir kibirden (büyüklük hevesinden) başka bir şey yoktur. Sen **Allah**'a sığın! Muhakkak ki O, **Semî**'dir, **Basîr**'dir (her şeyi, herkesi işiten ve gizli, açık her şeyi görendir).

57. Elbette göklerin ve yerin yaratılması, insanların yaratılmasından daha büyük (bir şey)dir. Fakat insanların çoğu (bunu) bil(ip idrak et)mezler.

58. Kör ile gören, iman edip sâlih ameller işleyenler ile kötülük yapan(lar) bir olmaz. Ne kadar da az düşün(üp öğüt al)ıyorsunuz!

50. (Cehennemin bekçileri ise) "Size resulleriniz apaçık deliller (ve âyetler) getirmediler mi?" derler. Onlar da derler ki: "Evet (getirdiler)." (Bunun üzerine bekçiler) Şöyle derler: "Öyleyse kendiniz (dua edip) yalvarın." Hâlbuki kâfirlerin duası dalâletten başka bir şey değildir.

51. Muhakkak ki Biz, resullerimize ve iman edenlere hem dünya hayatında hem de şahidlerin (şahidlik etmek üzere) ayağa kalkacakları gün (olan kıyamet)te yardım ederiz.

52. O gün (nefsine zulmeden) zalimlere mazeretleri fayda vermez. Artık onlar için lanet vardır ve yurdun (en) kötüsü onlarındır.

53. Andolsun ki Biz Mûsâ'ya hidâyet verdik ve İsrâîloğulları'na kitabı (Tevrât'ı) miras bıraktık.

54. (O) Gönül (ve akıl) sahipleri için bir hidâyet ve zikirdir (öğüt ve hatırlatmadır).

55. (Resulüm!) Şimdi sen sabret! Muhakkak ki **Allah**'ın vaadi haktır. Günahın için de istiğfar et ve akşam sabah **Rabb**ini hamd ile tesbih et!

56. Kendilerine gelmiş kesin bir delil olmaksızın **Allah**'ın âyetleri hakkında mücadele edenler var ya, hiç şüphe yok ki onların sinelerinde

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِيٓ أَسْتَجِبْ لَكُمْ ۚ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ ۞ اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ
رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنّٰى تُؤْفَكُونَ
﴿٦٢﴾ كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ
﴿٦٣﴾ اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَآءَ بِنَآءً
وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۚ
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۖ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ
الْحَيُّ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَمَّا جَآءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ
مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

59. (Kıyamet) Saat(i) mutlaka gelecektir, bunda hiç şüphe yoktur. Fakat insanların çoğu (buna) iman etmezler.

60. (Ey insanlar!) **Rabb**iniz şöyle buyurdu: "Bana dua edin, size icabet (edip duanızı kabul) edeyim. Çünkü Bana ibadet ed(erek kulluk et)meyi kibirlerine yediremeyenler aşağılanarak cehenneme gireceklerdir."

61. Allah, geceyi içinde dinlenesiniz diye (karanlık), gündüzü ise (çalışıp kazanmanız için) aydınlık kılandır. Muhakkak ki **Allah**, insanlara karşı lütuf sahibidir. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

62. İşte her şeyin **Hâlık**'ı (yoktan yaratıcısı) olan **Rabb**iniz **Allah** budur. O'ndan başka **İlâh** yoktur. O hâlde nasıl oluyor da (haktan) döndürülüyorsunuz!

63. Allah'ın âyetlerini inkâr edenler işte (haktan) böyle döndürülür.

64. Allah, yeryüzünü sizin için yerleşmeye elverişli bir yer, göğü ise (üstünüze) bir bina (tavan) kılandır. Hem size şekil verip şekillerinizi güzel kılan hem de sizi temiz şeylerle rızıklandırandır. İşte, **Rabb**iniz olan **Allah** budur. Âlemlerin **Rabb**i olan **Allah** mübarek (ve şanı yüce)dir.

65. O **Hayy**'dır (diridir ve her şey onunla diridir), O'ndan başka **İlâh** yoktur. O hâlde dini yalnız O'na has kılarak (ve O'na hiçbir şeyi şirk koşmayarak) O'na dua edin. (Unutmayın!) Hamd, âlemlerin **Rabb**i olan **Allah**'a mahsustur.

66. (Resulüm!) De ki: "Bana **Rabb**imden apaçık deliller (âyetler ve mucizeler) gelince, sizin **Allah**'tan başka (dua edip) yalvardıklarınıza âbd ol(up kulluk et)mekten kesin olarak men edildim ve bana, âlemlerin **Rabb**ine teslim olmam emredildi."

هُوَ الَّذِى خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا
شُيُوخًا ۚ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوٓا اَجَلًا مُسَمًّى
وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِى يُحْيٖ وَيُمِيتُ ۚ فَاِذَا قَضٰٓى
اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ
يُجَادِلُونَ فِٓى اٰيَاتِ اللّٰهِ ۜ اَنّٰى يُصْرَفُونَ ۚ ﴿٦٩﴾ اَلَّذِينَ كَذَّبُوا
بِالْكِتَابِ وَبِمَٓا اَرْسَلْنَا بِهٖ رُسُلَنَا ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۙ ﴿٧٠﴾ اِذِ
الْاَغْلَالُ فِٓى اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ ۜ يُسْحَبُونَ ۙ ﴿٧١﴾ فِى الْحَمِيمِ
ثُمَّ فِى النَّارِ يُسْجَرُونَ ۚ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ
تُشْرِكُونَ ۙ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۜ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ
نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْـًٔا ۜ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ ذٰلِكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَمْرَحُونَ ۚ ﴿٧٥﴾ اُدْخُلُوٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ
بَعْضَ الَّذِى نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

67. O, sizi (önce) topraktan, sonra bir nutfeden (dökülen bir damla sudan), sonra alakadan (bir kan pıhtısından) yaratan, sonra sizi bir bebek olarak (anne karnından) çıkaran, sonra güçlü (kuvvetli bir) çağa erişmeniz, sonra da ihtiyarlamanız için (sizi yaşatandır). İçinizden daha önce vefat edenler de vardır. (**Allah** bunları) Belli bir zamana erişmeniz ve düşünüp akıl erdirmeniz için (yapar).

68. O, hayat veren ve öldürendir. O, bir işe hükmettiği zaman ona sadece "ol!" der ve o da hemen oluverir.

69. (Resulüm!) **Allah**'ın âyetleri hakkında mücadele edenleri görmedin mi? (Haktan) Nasıl da döndürülüyorlar?

70. Onlar, kitabı ve resullerimize gönderdiklerimizi yalanlayanlardır, artık onlar yakında (gerçeği) bil(ip anlay)acaklar!

71-72. O zaman onların boyunlarında (demir) halkalar ve zincirler bulunur. (Onlar) Kaynar suda sürüklenecekler sonra da ateşte yakılacaklardır.

73. Sonra onlara denilir: "Şirk koştuklarınız (hani) nerede?"

74. "**Allah**'tan başka (sığındıklarınız)?" Onlar, "(bizi yüzüstü bırakıp) bizden kayboldular, daha doğrusu biz önceden (nefsimizden başka) hiçbir şeye tapmıyormuşuz" derler. İşte **Allah**, kâfirleri böyle dalâlette bırakır.

75. (Devamında onlara denir ki) "Bu (azap), sizin yeryüzünde haksız yere şımarmanızdan ve böbürlenmenizden ötürüdür."

76. "İçinde ebedi kalmak üzere cehennemin kapılarından girin. Büyüklük taslayanların yeri ne kötüdür!"

77. (Onun için Resulüm!) Sen sabret! Muhakkak ki **Allah**'ın vaadi haktır. Onlara vaad ettiğimiz (azab)ın bir kısmını sana (dünyada iken onları helâk ederek) göstersek veya seni (daha önce) vefat ettirsek de sonunda (onlar) bize döndürüleceklerdir.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ؕ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ اَنْ يَّاْتِيَ
بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ فَاِذَا جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْمُبْطِلُوْنَ ۧ ﴿٧٨﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ
لِتَرْكَبُوْا مِنْهَا وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۫ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ
وَلِتَبْلُغُوْا عَلَيْهَا حَاجَةً فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ
تُحْمَلُوْنَ ؕ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ ۫ فَاَيَّ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُنْكِرُوْنَ
﴿٨١﴾ اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَانُوْٓا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَّاٰثَارًا
فِي الْاَرْضِ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا
جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرِحُوْا بِمَا عِنْدَهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا
قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهٗ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهٖ مُشْرِكِيْنَ
﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ اِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا ؕ سُنَّتَ اللّٰهِ
الَّتِيْ قَدْ خَلَتْ فِيْ عِبَادِهٖ ۚ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٥﴾

78. Andolsun ki Biz, senden önce de resuller gönderdik. Onlardan sana kıssalarını anlattığımız kimseler de var, durumlarını sana bildirmediğimiz kimseler de var. Nitekim **Allah**'ın izni olmadan hiçbir resulün bir âyet (ve bir mucize) getirmesi mümkün değildir. **Allah**'ın emri gelince de hak yerine getirilir (ve mucize gerçekleşir), o zaman da bunu bâtıl sayanlar hüsrana uğrar.

79. **Allah**, kimine binesiniz, kimini de yiyesiniz diye sizin için hayvanları (nimet) kılandır.

80. Onlarda sizin için (daha nice) faydalar vardır. Gönüllerinizdeki bir arzuya, onlara binerek ulaşırsınız. Hem onlar üzerinde hem de gemiler üzerinde taşınırsınız.

81. Böylece (**Allah**) size âyetlerini gösterir. Şimdi, **Allah**'ın âyetlerinden hangisini inkâr edersiniz?

82. (Resulüm!) Onlar yeryüzünde gezip de kendilerinden öncekilerin âkıbetinin nasıl olduğuna bakmadılar mı? Hâlbuki onlar, kendilerinden daha çok, kuvvet ve yeryüzündeki eserleri bakımından da daha şiddetli idiler; fakat kazandıkları şeyler onlara hiçbir fayda sağlamadı.

83. Öyle ki resulleri onlara apaçık deliller (âyetler ve mucizeler) getirince, onlar kendilerinde bulunan (beşerî) bilgiden dolayı şımardılar da (azabımızı alaya aldılar). Sonunda alaya aldıkları (azap) onları kuşatıverdi.

84. (Onlar, o çetin) Azabımızı gördükleri zaman, "tek olan **Allah**'a iman ettik ve O'na şirk koştuğumuz şeyleri de inkâr ettik" dediler.

85. Fakat azabımızı gördükleri zaman (kâfirlerin) imanları kendilerine fayda vermez. **Allah**'ın, kulları hakkında süregelen sünneti (kanunu ve âdeti) budur. İşte orada kâfirler hüsrana uğramışlardır.

سُورَةُ فُصِّلَتْ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ۝١ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝٢ كِتَابٌ فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُ قُرْاٰنًا
عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝٣ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ۝٤ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِٓي اَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَآ اِلَيْهِ وَفِٓي اٰذَانِنَا
وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنَا عَامِلُونَ ۝٥ قُلْ
اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوٓا
اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ ۝٦ اَلَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ
وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝٧ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝٨ قُلْ اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْاَرْضَ
فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُٓ اَنْدَادًا ذٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝٩ وَجَعَلَ
فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَآ اَقْوَاتَهَا فِٓي اَرْبَعَةِ
اَيَّامٍ سَوَآءً لِلسَّآئِلِينَ ۝١٠ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَآءِ وَهِيَ دُخَانٌ
فَقَالَ لَهَا وَلِلْاَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا قَالَتَآ اَتَيْنَا طَآئِعِينَ ۝١١

41- Fussilet SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 54 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Hâ. Mîm.

2. (Bu Kur'ân) **Rahmân, Rahîm** (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden **Allah**) katından indirilmiştir.

3. (Bu) Bilen (anlayıp idrak eden) bir kavim için Arapça bir Kur'ân olarak âyetleri ayrıntılı olarak açıklanmış bir kitaptır.

4. Bir müjdeci ve uyarıcıdır; fakat (insanların) çoğu yüz çevirdiler. Artık onlar (âyetlerimizi) işitmezler.

5. (Resulüm!) Onlar (sana) dediler ki: "Bizi davet ettiğin şeye karşı kalplerimiz kapalıdır (sana asla iman etmeyeceğiz). Kulaklarımızda bir ağırlık vardır (seni asla dinlemeyeceğiz) ve seninle bizim aramızda bir perde vardır (senin gösterdiğin hakikate asla bakmayacağız). Onun için sen (istediğini) yap, şüphesiz biz de (istediğimizi) yapanlarız!"

6. (Resulüm!) De ki: "Ben de ancak sizin gibi bir beşerim. Fakat bana ilâhınızın **Vâhid** (sıfatlarında ve isimlerinde tek) olan **İlâh** olduğu vahyediliyor. Artık O'na (iman edip) dosdoğru (yolda) olun ve O'ndan mağfiret dileyin. (Böyle yapmazsanız müşrik olursunuz ve) Müşriklerin vay hâline!"

7. Onlar ki zekâtı ver(ip nefislerinin cimriliğini temizlemeye çalış)mazlar ve onlar âhireti (yok sayıp o gün hiç gelmeyecekmiş gibi yaşayan ve onu) inkâr edenlerin ta kendileridir.

8. İman edip sâlih ameller işleyenlere gelince, onlar için kesintisiz bir mükâfat vardır.

9. De ki: "Gerçekten siz, arzı iki günde (safhada) yaratanı inkâr edip O'na (mülkünde ortak olan) eşler mi koşuyorsunuz? O, âlemlerin **Rabb**idir."

10. O, yeryüzüne sabit dağlar yerleştirdi, orada bereketler meydana getirdi ve dört günde (dört safhada) orada (rızık) arayanlar için ihtiyaçlarına uygun gıdalar takdir etti.

11. Sonra duman hâlinde bulunan göğe yöneldi, ona ve yeryüzüne, "isteyerek veya istemeyerek, gelin!" buyurdu. İkisi de "isteyerek geldik" dediler.

فَقَضٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ فِى يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى فِى كُلِّ سَمَآءٍ
اَمْرَهَا ؕ وَزَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ ۖ وَحِفْظًا ؕ ذٰلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ
صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾ اِذْ جَآءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ
وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا تَعْبُدُوٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ قَالُوا لَوْ شَآءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ
مَلٰٓئِكَةً فَاِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا
فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ؕ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ
اللّٰهَ الَّذِى خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ؕ وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
﴿١٥﴾ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِٓى اَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ لِّنُذِيقَهُمْ
عَذَابَ الْخِزْيِ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ
لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٦﴾ وَاَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى
عَلَى الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۚ
﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۚ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ
اَعْدَآءُ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا مَا جَآؤُهَا شَهِدَ
عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

12. Böylece onları, iki günde (safhada) yedi gök olarak (yaratmayı) takdir etti ve her göğe görevini vahyetti. Biz, dünya semâsını kandillerle (yıldızlarla) süsledik ve onu (yıkılmaktan) koruyarak (muhafaza ettik). İşte bu, **Azîz**, **Alîm** (bütün şerefin ve kudretin sahibi olan, her şeyi ve herkesi bilen **Allah**)ın takdiridir.

13. (Resulüm!) Buna rağmen onlar (yine de) yüz çevirirlerse (onlara) de ki: "Ben sizi Âd ve Semûd'un (başına gelen) yıldırım gibi bir yıldırım (azabın)a karşı uyardım!"

14. Hani resulleri onlara, önlerinden ve arkalarından gelerek (her türlü delili ve mucizeyi getirerek), "**Allah**'tan başkasına âbd ol(up kulluk et)meyin" (demişlerdi de) onlar, "eğer **Rabb**imiz dileseydi (resul olarak) elbette melekler indirirdi. Onun için biz sizinle gönderilenleri inkâr ediyoruz" demişlerdi.

15. Âd (kavmi) ise yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladı ve "bizden daha kuvvetli kim var?" dediler. Onlar kendilerini yaratan **Allah**'ın onlardan daha kuvvetli olduğunu görmediler mi? Bir de onlar Bizim âyetlerimizi inkâr ediyorlardı.

16. Bundan dolayı Biz de onlara dünya hayatında rezillik azabını tattırmak için o (azabı) aralıksız kara bir günde dehşetli bir kasırga gönderdik. Âhiret azabı ise elbette daha rezil (ve rüsva) edicidir. (O gün) Onlara yardım da edilmez.

17. Semûd (kavmin)e gelince, Biz onlara hidâyet vermiştik; ama onlar hidâyete karşı körlüğü sev(ip tercih et)tiler. Böylece kazanmakta oldukları (günahlar) yüzünden aşağılayıcı (ve alçaltıcı) azabın yıldırımı onları yakalayıverdi.

18. İman edenleri ve takvâ sahibi olanları (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanları) ise (o azaptan) kurtardık.

19. **Allah**'ın düşmanları ateşe sevk edilmek üzere toplandıkları gün, hepsi bir araya getirilirler.

20. Nihayet oraya geldikleri zaman kulakları, gözleri ve derileri yaptıkları şeyler hakkında onların aleyhine şahidlik eder.

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُّمْ عَلَيْنَا ۖ قَالُوٓا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذِىٓ
اَنْطَقَ كُلَّ شَىْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾
وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ اَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَآ اَبْصَارُكُمْ
وَلَا جُلُودُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ
﴿٢٢﴾ وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِى ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرْدٰيكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ۚ وَاِنْ يَسْتَعْتِبُوا
فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا
بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِىٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۚ اِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ
تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا ۙ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
اَسْوَاَ الَّذِى كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ جَزَآءُ اَعْدَآءِ اللّٰهِ النَّارُ ۚ
لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ ۖ جَزَآءً بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَآ اَرِنَا الَّذَيْنِ اَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ اَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْاَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

21. Derilerine, "niçin aleyhimize şahidlik ettiniz?" derler. Onlar da derler ki: "Bizi her şeyi konuşturan **Allah** konuşturdu. Sizi ilk defa yaratan O'dur ve siz yine O'na döndürülüyorsunuz."

22. "Siz (günah işlerken) kulaklarınızın, gözlerinizin ve derilerinizin aleyhinize şahidlik etmesinden sakınmıyordunuz, aksine yaptıklarınızdan çoğunu **Allah**'ın bilmediğini zannediyordunuz."

23. "İşte bu sizin, **Rabb**iniz hakkındaki zannınızdı, o zan sizi mahvetti ve (bugün) hüsrana uğrayanlar olarak (kabirlerinizden dirilip) sabahladınız."

24. (Resulüm!) Şimdi eğer dayanabilirlerse onların yeri ateştir. Ve eğer (yaptıklarından dolayı) hoş görülmek isterlerse onların özürleri de kabul edilecek değildir.

25. Ayrıca (küfürlerinde inat etmelerinden dolayı dünyada) Biz onlara (birtakım kötü) arkadaşlar musallat ettik de onlar önlerinde ve arkalarında bulunan şeyleri kendilerine süslü gösterdiler. Böylece kendilerinden önce gelip geçmiş olan cin ve insan toplulukları ile ilgili o (azap) söz(ü), onlar için de hak oldu. Kuşkusuz onlar hüsrana uğrayanlardır.

26. Bir de kâfirler: "Bu Kur'ân'ı dinlemeyin, o (okunduğu)nda boş sözler söyley(erek gürültü yap)ın! Belki ona galip gelirsiniz" dediler.

27. Biz (âhiret günü) o kâfirlere mutlaka şiddetli bir azap tattıracağız ve onları yaptıklarının en kötüsüyle cezalandıracağız.

28. İşte bu, **Allah**'ın düşmanlarının cezası olan ateştir. Bizim âyetlerimizi inkâr ettiklerinden dolayı orada onlara ceza olarak ebedi kalacakları yurt (olan cehennem) vardır.

29. Kâfirler (o cehennemde) derler ki: "**Rabb**imiz! Cinlerden ve insanlardan bizi dalâlete düşürenleri bize göster de onları ayaklarımızın altına alalım, böylece onlar aşağılıklardan olsunlar!"

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِى
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۝٣٠ نَحْنُ اَوْلِيٰٓؤُكُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَفِى الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِى اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا
مَا تَدَّعُونَ ۝٣١ نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ۝٣٢ وَمَنْ اَحْسَنُ
قَوْلًا مِمَّنْ دَعَآ اِلَى اللهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ اِنَّنِى
مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝٣٣ وَلَا تَسْتَوِى الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۭ اِدْفَعْ
بِالَّتِى هِىَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِى بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ
كَاَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ۝٣٤ وَمَا يُلَقّٰىهَآ اِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا ۚ
وَمَا يُلَقّٰىهَآ اِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۝٣٥ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ
مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللهِ ۭ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
۝٣٦ وَمِنْ اٰيَاتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۭ
لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلّٰهِ الَّذِى خَلَقَهُنَّ
اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝٣٧ فَاِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ
رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُونَ ۝٣٨

سَجْدَه

30. Öte yandan (o gün), "**Rabb**imiz **Allah**'tır" deyip sonra (ihlâs ile) dosdoğru olanların üzerine melekler iner ve onlara (derler ki), "korkmayın, üzülmeyin ve size vaad olunan cennetle sevinin!"

31. "Biz dünya hayatında (olduğu gibi), âhirette de sizin dostlarınızız. Hem orada sizin için canlarınızın çektiği her şey vardır ve istediğiniz her şey orada sizin için hazırdır."

32. "(Bu) **Ğafûr** (ve) **Rahîm** (olan; her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden **Allah**) tarafından bir ağırlamadır!"

33. **Allah**'a davet eden, sâlih amel işleyen ve "ben Müslümanlardanım" diyenden daha güzel sözlü kim vardır?

34. (Resulüm!) İyilikle kötülük bir olmaz. Sen (kötülüğü, sana yakışan) en güzel şekilde sav. Sonra bir de bakarsın ki seninle arasında düşmanlık bulunan kimse sanki candan bir dost(un) oluvermiş.

35. Bu (güzel davranış)a ancak sabredenler kavuşturulur, yine buna ancak (hayırdan) büyük nasibi olanlar kavuşturulur.

36. (Resulüm!) Eğer şeytan bir kışkırtma ile seni dürtecek olursa hemen **Allah**'a sığın (O seni korur). Çünkü O, **Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi, herkesi işiten ve bilendir).

37. Gece ve gündüz, Güneş ve Ay O'nun âyetlerindendir. Eğer siz O'na âbd ol(up kulluk ed)iyorsanız, Güneş'e de Ay'a da secde etmeyin. Onları yaratan **Allah**'a secde edin!

38. Eğer onlar (buna rağmen yine de) büyüklük taslarlarsa (bilsinler ki) **Rabb**inin yanında bulunan (melek)ler gece gündüz hiç usanmadan O'nu tesbih ederler.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ؕ اِنَّ الَّذِيْٓ اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتٰى ؕ
اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٣٩ اِنَّ الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا
لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا ؕ اَفَمَنْ يُّلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَّنْ يَّاْتِيْٓ اٰمِنًا
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِعْمَلُوْا مَا شِئْتُمْ ۙ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝٤٠ اِنَّ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَآءَهُمْ ۚ وَاِنَّهٗ لَكِتٰبٌ عَزِيْزٌ ۙ ۝٤١
لَّا يَاْتِيْهِ الْبَاطِلُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهٖ ؕ تَنْزِيْلٌ مِّنْ حَكِيْمٍ
حَمِيْدٍ ۝٤٢ مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قِيْلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ؕ اِنَّ
رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ وَّذُوْ عِقَابٍ اَلِيْمٍ ۝٤٣ وَلَوْ جَعَلْنٰهُ قُرْاٰنًا
اَعْجَمِيًّا لَّقَالُوْا لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ ؕ ءَاَعْجَمِيٌّ وَّعَرَبِيٌّ ؕ قُلْ هُوَ
لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هُدًى وَّشِفَآءٌ ؕ وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ
وَّهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ؕ اُولٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ ۝٤٤ وَلَقَدْ
اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ
لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّهُمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ۝٤٥ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ۝٤٦

nülleri için) bir şifadır. İman etmeyenlere gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır ve o (Kur'ân) onlara bir körlüktür (tamamen kapalıdır). (Sanki) Onlar uzak bir yerden çağrılıyorlar (da Kur'ân'da ne söylendiğini anlamıyorlar)."

45. Andolsun Biz Mûsâ'ya kitabı (Tevrât'ı) verdik; fakat onda ihtilafa düşüldü (bazısı iman etti, bazısı etmedi). Eğer **Rabb**in tarafından daha önce söylenmiş bir söz (hüküm) olmasaydı, elbette (ihtilafa düştükleri konuda) onların arasında (hemen) hüküm verilirdi. Muhakkak ki o (kâfir)ler de bu (Kur'ân hakkın)da derin bir şüphe içindedirler.

46. Kim sâlih bir amel işlerse (bu) kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa (o da) kendi aleyhinedir. Senin **Rabb**in kullar(ın)a asla zulmedici değildir.

39. Senin yeryüzünü boynu bükük (kupkuru) görmen de O'nun âyetlerindendir. Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman harekete geçip kabarır. Ona hayat veren, elbette ölüleri de **Muhyî** (ismiyle) diriltir. Muhakkak ki O (**Allah**), her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

40. Şüphesiz âyetlerimiz hakkında ilhad edenler (doğruluktan ayrılıp eğriliğe sapanlar, zalimler) Bize gizli kalmaz. O hâlde, kıyamet gününde ateşe atılan mı daha hayırlıdır, yoksa (oraya) güven içinde (**Rabb**inden emin olarak) gelen mi? Siz (dünyada) dilediğinizi yapın! Muhakkak ki O, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

41. Şüphesiz (o gün) kendilerine zikir (olan bu Kur'ân) geldiğinde onu inkâr edenler (bunun sonucuna katlanacaklardır). Hâlbuki o, elbette azîz (şerefli ve insanı şereflendiren) bir Kitâb'tır.

42. Ona önünden de ardından da bâtıl gelemez. O, **Hakîm**, **Hamîd** (her işinde hikmet ve hayır olan ve bütün hamdların, övgülerin kendisine ait olduğu **Allah**) tarafından indirilmiştir.

43. (Resulüm!) Sana söylenen, senden önceki resullere söylenmiş olandan başka bir şey değildir. Şüphesiz ki senin **Rabb**in, hem mağfiret sahibi hem de elem verici (iç yakan) bir azap sahibidir.

44. Eğer Biz onu, yabancı (dilde) bir Kur'ân kılsaydık, "onun âyetleri (anlayacağımız bir dilde olmalı ve ayrıntılı bir biçimde) açıklanmalı değil miydi? Arap olana yabancı (dilden Kitâb) olur mu?" diyeceklerdi. De ki: "O, (sadece) iman edenler için bir hidâyet ve (onların gö-

اِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ؕ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ اَكْمَامِهَا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ ؕ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
اَيْنَ شُرَكَآءِىْ ۙ قَالُوْٓا اٰذَنّٰكَ ۙ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ۚ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوْا يَدْعُوْنَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوْا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ
﴿٤٨﴾ لَا يَسْـَٔمُ الْاِنْسَانُ مِنْ دُعَآءِ الْخَيْرِ ۫ وَاِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ
فَيَؤُسٌ قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ اَذَقْنٰهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّآءَ
مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ هٰذَا لِىْ ۙ وَمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً ۙ وَّلَئِنْ
رُجِعْتُ اِلٰى رَبِّىْٓ اِنَّ لِىْ عِنْدَهُ لَلْحُسْنٰى ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا بِمَا عَمِلُوْا ۫ وَلَنُذِيْقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَاِذَآ
اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ وَاِذَا مَسَّهُ
الشَّرُّ فَذُوْ دُعَآءٍ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ
اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهٖ مَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِىْ شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾
سَنُرِيْهِمْ اٰيَاتِنَا فِى الْاٰفَاقِ وَفِىْٓ اَنْفُسِهِمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ
اَنَّهُ الْحَقُّ ؕ اَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾
اَلَآ اِنَّهُمْ فِىْ مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَآءِ رَبِّهِمْ ؕ اَلَآ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَىْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

47. (Kıyamet) Saatin(in ne zaman kopacağı) bilgisi O'na havale edilir (bu bilgi sadece O'na aittir). O'nun bilgisi dışında meyveler tomurcuklarından çıkamaz, hiçbir dişi, gebe kalamaz ve doğuramaz. (**Allah**) Onlara, "(Bana şirk koştuğunuz) ortaklarım (hani) nerede!" diye seslendiği gün (onlar), "(senin ortağın olduğuna dair) bizden hiçbir şahid olmadığını sana arz ederiz" derler.

48. Böylece önceden (kendisine) yalvarıp durdukları şeyler onlardan sapmış (kaybolup gitmiş)tir ve kendileri için kaçacak bir yer olmadığını (kesin olarak) anlamışlardır.

49. İnsan (kendisi için) hayır (gördüğünü) istemekten (asla) usanmaz; fakat kendisine (şer zannettiği) bir kötülük dokunursa hemen umutsuzluğa düşer, ümidini yitirir.

50. Ve eğer kendisine dokunan bir zarardan sonra Biz ona bir rahmet tattırırsak da muhakkak, "bu benim (hakkım)dır, (kıyamet) saatin(in) geleceğini de zannetmiyorum, hem **Rabb**ime döndürülecek olsam dahi muhakkak O'nun katında benim için daha güzel şeyler vardır" der. Biz, (o gün) kâfirlere yaptıklarını mutlaka haber vereceğiz ve şüphesiz onlara sağlam (kurtuluşu imkânsız) bir azaptan tattıracağız.

51. Biz insana (dünyevi bir) nimet verdiğimiz zaman (Bizi unutur ve Bizden) yüz çevirip yan çizer. Ona (fakirlik ve hastalık gibi bir) şer dokunduğu zaman da (hemen menfaati için) çokça dua sahibi ol(up Bize yalvarır dur)ur.

52. (Resulüm!) De ki: "Hiç düşündünüz mü? Eğer o (Kur'ân), **Allah** katındansa ve siz onu inkâr etmişseniz (o zaman haktan) uzak bir ayrılığa düşen o kimseden daha dalâlette kim vardır?"

53. Biz onlara, afakta (tüm kâinatta) ve enfüste (kendi nefislerinde) âyetlerimizi göstereceğiz ki o (Kur'ân)ın hak olduğu onlara (iyice) belli olsun. Hâlbuki **Rabb**inin **Şehîd** (ismiyle) her şeye şahid olması kâfi değil midir?

54. Dikkat edin! Onlar, **Rabb**lerine kavuşma konusunda şüphe içindedirler. (Yine) Dikkat edin! O (**Allah**), her şeyle (onu rahmeti, kudreti ve ilmiyle çepeçevre kuşatarak) **Muhît**'tir.

سُورَةُ الشُّورٰى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ وَثَلٰثٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ۝١ عٓسٓقٓ ۝٢ كَذٰلِكَ يُوحِيٓ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ ۙ اللّٰهُ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٣ لَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۭ وَهُوَ الْعَلِىُّ
الْعَظِيمُ ۝٤ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰٓئِكَةُ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِى الْاَرْضِ ۭ اَلَآ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝٥ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَآءَ اللّٰهُ حَفِيظٌ
عَلَيْهِمْ ۘ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝٦ وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ قُرْاٰنًا
عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ
فِيهِ ۭ فَرِيقٌ فِى الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِى السَّعِيرِ ۝٧ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ
اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَآءُ فِى رَحْمَتِهٖ ۭ وَالظّٰلِمُونَ مَا لَهُمْ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝٨ اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۚ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِىُّ
وَهُوَ يُحْىِ الْمَوْتٰى ۡ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ۝٩ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ
مِنْ شَىْءٍ فَحُكْمُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبِّى عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۭ وَاِلَيْهِ اُنِيبُ ۝١٠

42- Şûrâ SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 53 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Hâ. Mîm. **2.** Ayn. Sîn. Kaf.

3. (Resulüm!) **Azîz**, **Hakîm** (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır) olan **Allah**, sana ve senden öncekilere işte böyle vahyeder.

4. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. O, **Âliyy**'dir, **Azîm**'dir (anlaşılamayacak kadar yüceliğe, azamete ve büyüklüğe sahip olandır).

5. (İnsanların, **Rabb**lerine şirk koşup başka dostlar edinmeleri ve resulü yalanlamalarından ötürü) Neredeyse üstlerinden gökler (çatlayıp) parçalanacak! (Unutmayın!) Melekler **Rabb**lerini hamd ile tesbih ederler ve yeryüzündekiler(in yaptıklarından dolayı bağışlanması) için mağfiret dilerler. Dikkat edin! Muhakkak ki **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

6. **Allah**'tan başka dostlar edinenleri **Allah** daima gözetlemededir. (Resulüm!) Sen onlara vekil (onların yaptıklarından sorumlu) değilsin.

7. Biz, şehirlerin anası (olan Mekke halkı)nı ve onun çevresinde bulunanları uyarman ve asla şüphe olmayan toplanma günü (olan kıyamet) ile onları ikaz etmen için sana böyle Arapça bir Kur'ân vahyettik. (O gün) Bir kısım (insanlar) cennette, bir kısım (insanlar) da alevli ateştedir.

8. Eğer **Allah** dileseydi onları (iman eden) tek bir ümmet yapardı; fakat O, dilediğini (**Allah**'ın rahmetiyle hem kendine hem de başkalarına merhamet edenleri) rahmetinin içine alır. (O gün) Zalimlerin ne bir dostu ne de bir yardımcısı vardır.

9. Yoksa onlar **Allah**'tan başka dostlar mı edindiler? Hâlbuki **Veliyy** (gerçek ve hakiki dost) yalnız **Allah**'tır. O, ölüleri diriltir ve O, her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

10. Hakkında ayrılığa düştüğünüz herhangi bir şeyin hükmü **Allah**'a aittir. (Resulüm! Onlara de ki) "İşte bu, benim **Rabb**im **Allah**'tır. Ben O'na tevekkül ettim ve ancak O'na yönelirim."

فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
وَمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا ۚ يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ ؕ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهٗ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ؕ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ شَرَعَ لَكُمْ
مِنَ الدِّينِ مَا وَصّٰى بِهٖ نُوحًا وَّالَّذِيٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَمَا
وَصَّيْنَا بِهٖٓ اِبْرٰهِيمَ وَمُوسٰى وَعِيسٰٓى اَنْ اَقِيمُوا الدِّينَ
وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ؕ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ اِلَيْهِ ؕ
اَللّٰهُ يَجْتَبِيٓ اِلَيْهِ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيٓ اِلَيْهِ مَنْ يُّنِيبُ ﴿١٣﴾
وَمَا تَفَرَّقُٓوا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ؕ
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ
وَاِنَّ الَّذِينَ اُورِثُوا الْكِتٰبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ
﴿١٤﴾ فَلِذٰلِكَ فَادْعُ ۚ وَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ ۚ
وَقُلْ اٰمَنْتُ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتٰبٍ ۚ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمْ ؕ
اَللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ؕ لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ؕ لَا حُجَّةَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ؕ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۚ وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ؕ ﴿١٥﴾

11. O, göklerin ve yerin **Fâtır**'ı (yoktan yaratanı)dır. Size kendi cinsinizden eşler, hayvanlardan da (kendilerine) eşler yaratmıştır. Bu suretle çoğalmanızı sağlamıştır. (Unutmayın!) O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O, **Semî**'dir, **Basîr**'dir (her şeyi, herkesi işiten ve gizli, açık her şeyi görendir).

12. Göklerin ve yerin anahtarları (mutlak hükümranlığı) O'nundur. O, rızkı dilediğine açar, (dilediğine) daraltır. Muhakkak ki O, her şeyi (en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

13. (**Allah**) "Dini (hayatınızın her anında yaşayarak) ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye Nûh'a vasiyet ettiğini, sana vahyettiğimizi, İbrâhîm'e, Mûsâ'ya ve Îsâ'ya da vasiyet ettiğimizi size de din kıldı; fakat kendilerini çağırdığın bu (din), müşriklere ağır geldi. **Allah** dilediğini (hidâyeti isteyeni) kendisine (kul olarak) seçer ve kendisine yöneleni hidâyete erdirir.

14. (Ehl-i kitab) Kendilerine ilim (olarak vahyimiz) geldikten sonra sadece aralarındaki kıskançlık yüzünden ayrılığa düştüler. Eğer belli bir süreye kadar **Rabb**inden bir (erteleme) söz(ü) geçmiş olmasaydı aralarında hemen hüküm verilirdi. Doğrusu onlardan sonra kitaba vâris kılınanlar da onun hakkında derin bir şüphe içindedirler.

15. (Resulüm!) İşte bundan dolayı sen (tevhide) davet et ve emrolunduğun gibi dosdoğru ol! Onların hevâlarına (nefsani istek ve arzularına) tabi olma ve de ki: "Ben, **Allah**'ın (her) kitaptan indirdiğine iman ettim ve aranızda adaleti tesis etmekle emrolundum. **Allah** bizim de **Rabb**imiz, sizin de **Rabb**inizdir. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de sizedir. Bizimle sizin aranızda tartışılacak bir konu yoktur. **Allah** (kıyamet günü) hepimizi bir araya toplayacaktır ve dönüş ancak O'nadır.

وَالَّذِينَ يُحَآجُّونَ فِى اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ
دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ ۝١٦ اَللّٰهُ الَّذِىٓ اَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ ؕ
وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۝١٧ يَسْتَعْجِلُ بِهَا
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا ۚ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا ۙ
وَيَعْلَمُونَ اَنَّهَا الْحَقُّ ؕ اَلَآ اِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِى السَّاعَةِ
لَفِى ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝١٨ اَللّٰهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَآءُ ۚ
وَهُوَ الْقَوِىُّ الْعَزِيزُ ۝١٩ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ
نَزِدْ لَهُ فِى حَرْثِهٖ ۚ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ
مِنْهَا وَمَا لَهُ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ۝٢٠ اَمْ لَهُمْ شُرَكٰٓؤُا
شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَاْذَنْ بِهِ اللّٰهُ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةُ
الْفَصْلِ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّ الظّٰلِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝٢١
تَرَى الظّٰلِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ ؕ
وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحَاتِ فِى رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ ۚ
لَهُمْ مَا يَشَآءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝٢٢

ortakları mı var? Eğer ayrım (günü olan kıyamet için aralarında hüküm verileceğine dair Rabbinin erteleme) sözü olmasaydı, aralarında derhal hüküm verilirdi. Muhakkak ki (o gün) zalimlere elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

22. (O gün) Zalimlerin (dünyadayken yapıp) kazandıkları şeyler başlarına gelirken korkudan titrediklerini görürsün. İman edip sâlih ameller işleyenler ise cennet bahçelerindedirler. Rabblerinin yanında onlar için diledikleri her şey vardır. İşte büyük fazilet (lütuf ve ihsan) budur.

16. (İnsanlar tarafından bu din) Kabul edildikten sonra (hâlâ) Allah hakkında tartışanların delilleri ise Rabbleri katında boştur. (Bu dünyada) Onların üzerine bir gazap ve (âhirette) onlar için şiddetli bir azap vardır.

17. Kitâb'ı ve mizanı (adaleti) hak olarak indiren Allah'tır. Ne biliyorsun, belki de (kıyamet) saat(i çok) yakındır!

18. Ona iman etmeyenler, onun aceleyle gelmesini isterler. İman edenler ise ondan korku ile titrerler ve onun hak olduğunu bilirler. Dikkat edin! (Kıyamet) Saat(i) hakkında tartışanlar şüphesiz (haktan) uzak (derin) bir dalâlet içindedirler.

19. Allah, kullarına (karşı çok) lütufkârdır, dilediğini (dilediği şekilde) rızıklandırır. O Kaviyy'dir, Azîz'dir (güçlü, kuvvetli, kudretlidir ve bütün şerefin, kudretin kendisine ait olduğu tek zattır).

20. Kim âhiret (için) ekin (eker gibi dünyada sâlih ameller ekip onun kazanc)ını isterse, onun ekinini(n kazancını âhirette) onun için arttırırız. Kim de dünya ekinini (kazancını) isterse ona da ondan (bir şeyler) veririz. Fakat onun âhirette hiçbir nasibi yoktur.

21. Yoksa onların, dinden Allah'ın izin vermediklerini kendilerine meşru kılan (Allah'a şirk koştukları)

ذٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۗ
قُلْ لَّآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰى ۗ وَمَنْ يَقْتَرِفْ
حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا ۚ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ اَمْ يَقُولُونَ
افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۖ فَاِنْ يَشَاِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ ۗ وَيَمْحُ اللّٰهُ
الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ ۗ اِنَّهٗ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾ وَهُوَ
الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّـَٔاتِ وَيَعْلَمُ
مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهٖ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ
بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغَوْا فِي الْاَرْضِ وَلٰكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ
مَا يَشَٓاءُ ۗ اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ
مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهٗ ۗ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾
وَمِنْ اٰيَاتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَآبَّةٍ ۗ
وَهُوَ عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَٓاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَآ اَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ
فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۗ ﴿٣٠﴾ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
فِي الْاَرْضِ ۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

23. İşte bu, iman edip sâlih ameller işleyen kullarına **Allah**'ın müjdelediği (nimet)tir. (Resulüm!) De ki: "Ben buna (**Allah**'ın âyetlerini size tebliğ etmeme) karşılık sizden (herhangi) bir ücret istemiyorum. Ancak (**Allah**'a) yaklaşmayı (O'nun rızasını, yakınlığını ve) muhabbetini (arzu ediyorum)." Kim bir güzellik yaparsa Biz onun güzelliğini (katımızdan bir güzellik vererek daha da) artırırız. Muhakkak ki **Allah**, **Ğafûr**'dur, **Şekûr**'dur (her türlü günahı mağfiret eden ve şükrün karşılığını verendir).

24. Yoksa onlar, (senin için), "**Allah** hakkında yalan uydurup iftira etti" mi diyorlar? Eğer (böyle bir şey olsaydı) **Allah** dilerse senin kalbini de mühürler (idi). **Allah** bâtılı yok eder ve sözleriyle hakkı gerçekleştirir. Muhakkak ki O, göğüslerin içinde (gizli) olanı (dahi en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

25. O, kullarının tövbesini kabul eden, kötülükleri affeden ve yaptıklarınızı bilendir.

26. O, iman edip sâlih ameller işleyenlerin (dualarına) icabet eder ve kendi fazlından onlara (lütuf ve ihsanını) arttırır. Kâfirlere gelince, onlara şiddetli bir azap vardır.

27. Eğer **Allah**, kullarına rızkı bol bol verseydi, yeryüzünde mutlaka azgınlık ederlerdi. Fakat O, (rızkı dilediğine) dilediği ölçüde indirir. Muhakkak ki O, kulların(ın her hâlin)den haberdardır, onları görendir.

28. O, (insanlar) umutlarını kestikten sonra yağmuru indiren ve rahmetini (her tarafa) yayandır. (Muhakkak) Ki O, **Veliyy**'dir, **Hamîd**'dir (gerçek ve hakiki tek dost, bütün hamdların ve övgülerin sadece kendisine ait olduğu tek zattır).

29. Gökleri, yeri ve onların içine yaydığı hareket eden her canlıyı yaratması da O'nun âyetlerindendir. O, dilediği zaman onları bir araya toplamaya da **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

30. Başınıza gelen herhangi bir musibet kendi ellerinizle (yapıp) kazandığınız yüzündendir. Bununla beraber (**Allah**, onların) birçoğunu affeder.

31. Siz yeryüzünde (O'nu) âciz bırakacak değilsiniz! Sizin için **Allah**'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.

وَمِنْ اٰيَاتِهِ الْجَوَارِ فِى الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ اِنْ يَّشَاْ يُسْكِنِ الرِّيحَ
فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِهٖ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ۙ
﴿٣٣﴾ اَوْ يُوْبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوْا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيْرٍ ۙ ﴿٣٤﴾ وَّيَعْلَمَ الَّذِيْنَ
يُجَادِلُوْنَ فِىْٓ اٰيَاتِنَا ؕ مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيْصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَىْءٍ
فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۚ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ
وَاِذَا مَا غَضِبُوْا هُمْ يَغْفِرُوْنَ ۚ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا
الصَّلٰوةَ ۪ وَاَمْرُهُمْ شُوْرٰى بَيْنَهُمْ ۪ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۚ ﴿٣٨﴾
وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَصَابَهُمُ الْبَغْىُ هُمْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴿٣٩﴾ وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ
مِّثْلُهَا ۚ فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ
﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهٖ فَاُولٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيْلٍ ؕ ﴿٤١﴾ اِنَّمَا
السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَظْلِمُوْنَ النَّاسَ وَيَبْغُوْنَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ
لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ۚ ﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ وَّلِىٍّ مِّنْ بَعْدِهٖ ؕ
وَتَرَى الظّٰلِمِيْنَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُوْلُوْنَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيْلٍ ۚ ﴿٤٤﴾

32. Denizde dağlar gibi akıp giden (gemi)ler de O'nun âyetlerinden (kudretinin delillerinden)dir.

33. Eğer O dilerse (onlara hareket veren) rüzgârı durdurur da (o gemiler denizin) üstünde hareketsiz kalakalırlar. Elbette bunda sabreden (ve) şükreden herkes için âyetler (ibret ve deliller) vardır.

34. Yahut (yapıp) kazandıkları yüzünden (rüzgârı şiddetli estirir de) onları (batırır) mahveder ve birçoğunu da (boğulmaktan kurtarıp) affeder.

35. (**Allah** böyle yapar ki) Âyetlerimiz hakkında mücadele edenler kendileri için kaçacak bir yer olmadığını bil(ip öğren)sinler.

36. Size verilen şeyler yalnızca dünya hayatının geçimliğidir. **Allah** katında bulunanlar ise iman edip **Rabb**lerine tevekkül edenler için hem daha hayırlı hem de bâkidir.

37. Onlar ki büyük günahlardan ve fuhşiyattan (aşırılıktan) kaçınırlar, öfkelendikleri zaman da (karşıdakinin hatalarını) bağışlarlar.

38. Yine onlar, **Rabb**lerin(in davetin)e icabet ederler ve namazı ikâme ed(erek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)ırlar. Onların işleri, aralarında istişare iledir. Onlar kendilerine rızık olarak verdiklerimizden de (**Allah** yolunda) infak ederler.

39. Bir zulüm (ve saldırıy)a uğradıkları zaman da (aralarında) yardımlaşırlar.

40. Bir kötülüğün cezası, ona denk bir kötülüktür. Kim (kendine yapılan kötülüğü) affeder ve ıslah ed(ip arayı düzelt)irse, onun mükâfatı **Allah**'a aittir. Muhakkak ki O, (hem kendine hem de başkalarına zulmeden) zalimleri sevmez.

41. Kim zulme uğradıktan sonra hakkını alırsa, onların aleyhinde (ceza vermek için) herhangi bir yol yoktur.

42. Ancak insanlara zulmedenlere ve yeryüzünde haksız yere taşkınlık edenlere (ceza) yol(u) vardır. İşte onlar için elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

43. Her kim de sabreder ve (kendisine yapılan kötülüğü) bağışlarsa şüphesiz, işte bu (hareketi) azmedilmeye değer işlerdendir.

44. **Allah** kimi (küfründeki inadı yüzünden) dalâlette bırakırsa bundan sonra artık onun hiçbir dostu yoktur. Azabı gördüklerinde ise o zalimlerin, "(dünyaya) geri dönecek bir yol var mı?" dediklerini görürsün.

وَتَرٰىهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ
خَفِيٍّ ۗ وَقَالَ الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوٓا
اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ اَلَآ اِنَّ الظّٰلِمِينَ فِى عَذَابٍ
مُقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ اَوْلِيَآءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ ۗ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۗ ﴿٤٦﴾ اِسْتَجِيبُوا
لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِىَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ ۗ مَا لَكُمْ
مِنْ مَلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوا
فَمَآ اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۗ اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلَاغُ ۗ وَاِنَّآ
اِذَآ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۗ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا
قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ ۗ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۗ يَهَبُ لِمَنْ يَشَآءُ اِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ
يَشَآءُ الذُّكُورَ ۙ ﴿٤٩﴾ اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَاِنَاثًا ۚ وَيَجْعَلُ
مَنْ يَشَآءُ عَقِيمًا ۗ اِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ
اَنْ يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ
رَسُولًا فَيُوحِىَ بِاِذْنِهِ مَا يَشَآءُ ۗ اِنَّهُ عَلِىٌّ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

45. Ateşe arz olunurlarken yine onların, zilletten başlarını öne eğmiş, göz ucuyla gizli gizli (etrafa) baktıklarını görürsün. (Bu durumu gören) İman edenler ise der ki: "İşte asıl hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini hem de ehlini (ve gittiği yolda onu takip edip izinden gidenleri) hüsrana uğratanlardır." Dikkat edin! Şüphesiz ki zalimler, sürekli bir azap içindedirler.

46. (O gün) Onların **Allah**'tan başka kendilerine yardım edecek bir dostları yoktur. **Allah** kimi (küfründeki inadı yüzünden) dalâlette bırakırsa artık onun (kurtulması) için hiçbir yol yoktur.

47. **Allah**'tan geri çevrilmesi imkânsız bir gün (olan kıyamet) gelmeden önce **Rabb**iniz(in davetin)e icabet edin; çünkü o gün sizin için ne sığınacak bir yer vardır ne de sizin için (işlediğiniz günahlarınızı) inkâr (etmeye bir imkân) vardır.

48. (Resulüm! Bu anlatılanlardan sonra) Eğer onlar (yine de) yüz çevirirlerse (bilesin ki), Biz seni onların üzerine bekçi göndermedik. Sana düşen sadece (hakkı) tebliğdir. Biz insana katımızdan bir rahmet tattırdığımız zaman ona sevinir (ve şımarır), ama elleriyle yaptıkları (işler) yüzünden onlara bir kötülük dokunursa, işte o zaman insan pek nankör olur!

49. Göklerin ve yerin mülkü **Allah**'a aittir. O, dilediğini yaratır. Dilediğine kız (çocuk)lar ihsan eder ve dilediğine erkek (çocuk)lar bahşeder.

50. Yahut onları hem erkek hem de kız çocukları olmak üzere çift olarak verir. Kimini de kısır kılar. Çünkü O, **Alîm**'dir, **Kadîr**'dir (her şeyi, herkesi bilen ve kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

51. **Allah** bir insanla ancak vahiy yoluyla veya perde arkasından konuşur, yahut bir resul (elçi) gönderip izniyle ona dilediğini vahyeder. Muhakkak ki O, **Âliyy**'dir, **Hakîm**'dir (anlaşılamayacak kadar yüceliğe, hikmete ve hayra sahip olandır).

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ رُوحًا مِنْ اَمْرِنَا ؕ مَا كُنْتَ تَدْرِى مَا الْكِتَابُ
وَلَا الْاِيمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِى بِهٖ مَنْ نَشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا ؕ
وَاِنَّكَ لَتَهْدِٓى اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۙ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِى لَهٗ
مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ اَلَآ اِلَى اللّٰهِ تَصِيرُ الْاُمُورُ ﴿٥٣﴾

سُورَةُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ تِسْعٌ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۙ ﴿٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۚ ﴿٣﴾ وَاِنَّهٗ فِٓى اُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِىٌّ حَكِيمٌ ؕ
﴿٤﴾ اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ
﴿٥﴾ وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَبِىٍّ فِى الْاَوَّلِينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَاْتِيهِمْ مِنْ نَبِىٍّ
اِلَّا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٧﴾ فَاَهْلَكْنَآ اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا
وَمَضٰى مَثَلُ الْاَوَّلِينَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۙ ﴿٩﴾ اَلَّذِى جَعَلَ
لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۚ ﴿١٠﴾

52. (Resulüm!) İşte böylece sana da emrimizden bir Rûh (olan bu Kur'ân'ı) vahyettik. (Bundan önce sen) Kitâb nedir, iman nedir bilmezdin; fakat Biz o (Kur'ân)ı kullarımızdan dilediğimizi kendisiyle hidâyete erdirdiğimiz bir nûr kıldık. Şüphesiz ki sen (de bu Kur'ân ile insanları) dosdoğru bir yola hidâyet etmektesin.

53. Göklerdeki ve yerdeki her şeyin sahibi olan **Allah**'ın yoluna. Dikkat edin! (Bütün) İşler sonunda **Allah**'a döner (her konuda en son hükmü verecek olan yalnız **Allah**'tır).

43- Zuhrûf SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 89 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Hâ. Mîm.

2. (Hakikati) Apaçık (beyan eden bu) Kitâb'a andolsun ki,

3. Muhakkak Biz, aklınızı kullan(ır, düşünüp anl)arsınız diye onu Arapça bir Kur'ân kıldık.

4. Şüphe yok ki o, katımızda bulunan ana kitap (olan Levh-i Mahfuz)da mevcuttur. Gerçekten (o) çok yücedir, hikmetlerle doludur.

5. (Şimdi) Siz, haddi aşan bir kavim oldunuz diye sizi zikir (hatırlatma ve öğüt olan bu Kur'ân) ile uyarmaktan vaz mı geçelim?

6. (Resulüm! Senden) Önceki nice (kavim)lere de nebîler göndermiştik.

7. Onlara bir nebî gelmeyegörsün, mutlaka onunla alay ederlerdi.

8. Biz onlardan daha güçlü olanlarını da helâk ettik. Nitekim öncekilerin misali (Kur'ân'da) geçmiştir.

9. Andolsun ki eğer onlara, "gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan mutlaka, "onları **Azîz**, **Alîm** (bütün şerefin ve kudretin sahibi olan, her şeyi ve herkesi bilen **Allah**) yarattı" derler.

10. O, yeryüzünü size bir döşek yapan ve (varmak istediğiniz yere) gidesiniz diye sizin için orada yollar var edendir.

وَالَّذِى نَزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً بِقَدَرٍ ۚ فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلْدَةً
مَيْتًا ۚ كَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ۝١١ وَالَّذِى خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا
وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُوْنَ ۙ ۝١٢ لِتَسْتَوٗا
عَلٰى ظُهُوْرِهٖ ثُمَّ تَذْكُرُوْا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ
وَتَقُوْلُوْا سُبْحٰنَ الَّذِى سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهٗ مُقْرِنِيْنَ ۙ
۝١٣ وَاِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ ۝١٤ وَجَعَلُوْا لَهٗ مِنْ عِبَادِهٖ
جُزْءًا ۭ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ مُّبِيْنٌ ۝١٥ اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ
بَنٰتٍ وَّاَصْفٰىكُمْ بِالْبَنِيْنَ ۝١٦ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ
لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيْمٌ ۝١٧ اَوَمَنْ
يُّنَشَّؤُا فِى الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِى الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِيْنٍ ۝١٨ وَجَعَلُوا
الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذِيْنَ هُمْ عِبٰدُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًا ۭ اَشَهِدُوْا خَلْقَهُمْ ۭ
سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُوْنَ ۝١٩ وَقَالُوْا لَوْ شَآءَ الرَّحْمٰنُ
مَا عَبَدْنٰهُمْ ۭ مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۭ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ۭ ۝٢٠
اَمْ اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا مِّنْ قَبْلِهٖ فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُوْنَ ۝٢١ بَلْ قَالُوْٓا
اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُّهْتَدُوْنَ ۝٢٢

11. Gökten bir ölçüye göre suyu indiren de O'dur. Biz onunla (kupkuru) ölü bir memlekete hayat veririz. İşte (siz de kabirlerinizden) böyle çıkarılacaksınız!

12-14. O, bütün çiftleri yaratan, sırtlarına kurulasınız sonra da üzerlerine yerleştiğiniz zaman **Rabb**inizin nimetini (hatırlayıp) zikredesiniz ve, "bunu bizim hizmetimize veren (**Allah**) **Subhân**'dır (her türlü noksanlıktan münezzehtir), yoksa biz bunlara güç yetiremezdik. Şüphesiz biz **Rabb**imize döneceğiz" diyesiniz diye sizin için bindiğiniz gemileri ve hayvanları yaratandır.

15. Hâl böyle iken (müşrikler "kızlar **Allah**'a aittir," Yahudiler "Üzeyir," Hristiyanlar ise, "Îsâ O'nun oğludur" demek suretiyle) kullarından bir kısmını O'nun bir cüzü saydılar. Gerçekten insan apaçık bir nankördür (şirk ve küfür içindedir).

16. Yoksa (**Allah**), yarattıklarından kızları kendisine aldı da oğulları size mi ayırdı?

17. Onlardan biri, **Rahmân**'a (isnad etmekle) misal getirdiği (kız çocuğu) ile müjdelendiği zaman yüzü kapkara kesilir de kahrından yutkunur durur.

18. O (müşrik)ler, süs içinde yetiştirilip mücadelede (erkek gibi kendisini) savunamayan (kız çocukların)ı mı (istemeyip onları **Allah**'a isnad ediyorlar)?

19. Onlar, **Rahmân**'ın kulları olan melekleri de dişi saydılar. (Acaba) Onların yaratılışlarına şahid mi oldular? Onların (bu yalancı) şahidlikleri yazılacak ve (bu hususta) sorguya çekileceklerdir.

20. Bir de onlar, dediler ki: "**Rahmân** dileseydi biz o (taptığımız put)lara âbd ol(up kulluk et)mezdik." Onların bu hususta (**Allah**'ın neyi takdir edip etmediği hakkında) hiçbir bilgileri yoktur. Onlar (böyle demekle) sadece yalan söylüyorlar.

21. Yoksa bundan önce onlara bir kitap verdik de onlar, ona mı tutunuyorlar?

22. Hayır! Onlar dediler ki: "Şüphesiz biz, babalarımızı bir din üzerinde bulduk ve elbette biz, onların izlerinde olmakla hidâyeti bulanlarız."

وَكَذٰلِكَ مَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِى قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ اِلَّا قَالَ
مُتْرَفُوهَآ ۙ اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ
مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُّمْ عَلَيْهِ
اٰبَآءَكُمْ ۭ قَالُوٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ لِاَبِيهِ
وَقَوْمِهٖٓ اِنَّنِى بَرَآءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ۙ ﴿٢٦﴾ اِلَّا الَّذِى فَطَرَنِى فَاِنَّهٗ
سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةًۢ بَاقِيَةً فِى عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾
بَلْ مَتَّعْتُ هٰٓؤُلَآءِ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى جَآءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ
﴿٢٩﴾ وَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَّاِنَّا بِهٖ كٰفِرُونَ ﴿٣٠﴾
وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ
﴿٣١﴾ اَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۭ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ
فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا ۭ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ
﴿٣٢﴾ وَلَوْلَآ اَنْ يَّكُونَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَّكْفُرُ
بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَّمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ۙ ﴿٣٣﴾

23. İşte böyle, Biz hangi ülkeye bir uyarıcı göndermişsek mutlaka oranın (varlık içinde) sefahate dalmış olanları (resullerimize), "şüphesiz biz, babalarımızı bir din üzerinde bulduk ve elbette biz, onların izlerine uymaktayız" demiş olmasınlar.

24. (Resulleri onlara) "Ben size, babalarınızı üzerinde bulduğunuz şeyden daha doğrusunu (asıl hidâyeti) getirmiş olsam da mı?" dedi. (Onlar da) "Doğrusu biz sizinle gönderilen şeyi inkâr ediyoruz" dediler.

25. Biz de onlardan intikam aldık. İşte bak, (âyetlerimi ve resullerimi) yalanlayanların âkıbeti nasıl oldu!

26. Hani bir zamanlar İbrâhîm, babasına ve kavmine demişti ki: "Şüphesiz ben, sizin taptığınız şeylerden uzağım."

27. "Ben yalnız beni (âbd olma fıtratı üzere) yaratana (taparım), çünkü O, beni hidâyete erdirecektir."

28. (İbrâhîm) Bu sözü, belki (küfürlerinden) dönerler diye ardından gelenler için kalıcı bir kelime kıldı.

29. (Resulüm!) Doğrusu Ben, bunları da (şu Mekkeli müşrikleri de) atalarını da kendilerine Hakk (olarak gelen Kur'ân) ve onu açıklayan bir resul gelinceye kadar (faydalandırıp) geçindirdim.

30. Fakat kendilerine Hakk (olan Kur'ân) gelince, "bu bir sihirdir ve biz onu kesinlikle inkâr ediyoruz" dediler.

31. Ve (yine) dediler ki: "Bu Kur'ân iki şehirden (birinde bulunan ileri gelen) büyük bir adama indirilmeli değil miydi?"

32. (Resulüm!) **Rabb**inin rahmetini onlar mı bölüştürüyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında Biz paylaştırdık. Birbirlerine iş gördürmeleri için (çeşitli alanlarda) kimini ötekine derecelerle üstün kıldık. **Rabb**inin rahmeti ise onların (toplayıp) biriktirdikleri (dünyalık) şeylerden daha hayırlıdır.

33. Şayet insanların (kâfirlere verdiğimiz nimetlere bakıp küfürde birleşen) tek bir ümmet olma (tehlikesi) bulunmasaydı, **Rahmân** (olan **Allah**)ı inkâr edenlerin evlerinin tavanlarını ve çıkacakları merdivenleri gümüşten yapardık.

وَلِبُيُوتِهِمْ اَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِؤُنَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا ؕ وَاِنْ كُلُّ
ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ۧ
﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهٗ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهٗ
قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَنَا قَالَ يٰلَيْتَ بَيْنِى وَبَيْنَكَ بُعْدَ
الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ ظَلَمْتُمْ
اَنَّكُمْ فِى الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ اَوْ
تَهْدِى الْعُمْىَ وَمَنْ كَانَ فِى ضَلٰلٍ مُبِينٍ ﴿٤٠﴾ فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ
بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾ اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِى وَعَدْنٰهُمْ
فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِى اُوحِىَ اِلَيْكَ ۚ
اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَاِنَّهٗ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ ۚ
وَسَوْفَ تُسْـَٔلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسْـَٔلْ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَآ ۗ
اَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُعْبَدُونَ ۚ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا
مُوسٰى بِاٰيَاتِنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَقَالَ اِنِّى رَسُولُ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِاٰيَاتِنَآ اِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

34. Evlerinin kapılarını ve üzerine yaslanacakları koltukları da (hep gümüşten yapardık).

35. Ve (onlara daha) nice altın ziynetler (verirdik). Bütün bunlar dünya hayatının (geçici) menfaatinden başka bir şey değildir. Âhiret ise **Rabb**inin katında muttakiler (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) içindir.

36. Kim **Rahmân**'ın zikri (olan Kur'ân)ı görmezlikten gelirse, Biz ona bir şeytanı musallat ederiz de o, ona karîn olur (uydu gibi onun etrafında dolanıp ona en yakın dost olur).

37. Şüphesiz bu şeytanlar onları (hak) yoldan alıkoyarlar. Onlar ise kendilerinin hidâyette olduklarını sanırlar.

38. Nihayet (o kimse şeytanıyla beraber hesap günü) Bize geldiğinde (arkadaşına), "keşke benimle senin aranda iki doğu (doğu ile batı) arası kadar uzaklık olsaydı, (meğer sen) ne kötü arkadaşmış(sın)!" der.

39. Onlara, "(böyle demeniz) bugün size asla fayda vermez. Çünkü (dünyada **Allah**'ın âyetlerini görmezden gelip onları hafife aldığınız için kendi kendinize) zulmettiniz, artık hepiniz azapta ortaksınız" (denir).

40. (Resulüm! Hakka olan bu daveti duymak istemeyen) Sağırlara sen mi işittireceksin yahut (hakkı görmek istemeyen) körleri ve apaçık bir dalâlet içinde bulunanları (sen mi) hidâyete erdireceksin?

41. Şimdi (onlara azap etmeden) seni (bu dünyadan) götür(üp vefat ettir)sek bile muhakkak Biz onlardan yine intikam alırız.

42. Yahut onlara vaad ettiğimiz (azab)ı sana (dünyadayken) gösteririz. Şüphesiz Biz, (hem) onların üzerine (azap indirmeye hem de bu söylediklerimizi yapmaya) **Muktedir**'iz.

43. (Resulüm!) Sen, sana vahyedilene sımsıkı sarıl! Şüphesiz sen, sırât-ı mustakîm (dosdoğru bir yol) üzeresin.

44. Muhakkak ki bu (Kur'ân), sana ve kavmine bir zikir (bir öğüt, hatırlatma ve büyük bir şeref)tir. Yakında (hepiniz ondan) hesaba çekileceksiniz.

45. Senden önce gönderdiğimiz resullerimizden (veya onların ümmetlerinden dilediğine) sor! **Rahmân**'dan başka kulluk edilecek ilâhlar var etmiş miyiz?

46. Andolsun Biz Mûsâ'yı âyetlerimizle Firavun'a ve onun (kavminin) ileri gelenlerine göndermiştik de o, "muhakkak ki ben, âlemlerin **Rabb**inin resulüyüm" demişti.

47. Fakat (Mûsâ) onlara âyetlerimizi (ve mucizelerimizi) getirdiğinde, o vakit onlar bu (âyetlerimizle alay edip o)nlara gülmeye başladılar.

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِيَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا ۖ وَاَخَذْنَاهُمْ
بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا اَيُّهَ السَّاحِرُ
ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ اِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا
كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادٰى فِرْعَوْنُ
فِي قَوْمِهٖ قَالَ يَا قَوْمِ اَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ الْاَنْهَارُ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِي ۚ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ۖ ﴿٥١﴾ اَمْ اَنَا خَيْرٌ مِنْ هٰذَا
الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا اُلْقِيَ عَلَيْهِ اَسْوِرَةٌ
مِنْ ذَهَبٍ اَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ
قَوْمَهُ فَاَطَاعُوهُ ۚ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا اٰسَفُونَا
انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَ ۙ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا
وَمَثَلًا لِلْاٰخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا
قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَ ۚ
مَا ضَرَبُوهُ لَكَ اِلَّا جَدَلًا ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ اِنْ هُوَ
اِلَّا عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي اِسْرَآئِيلَ ۚ ﴿٥٩﴾
وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلٰٓئِكَةً فِي الْاَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

senin kavmin (Hristiyanların onu **Allah**'ın oğlu olan bir ilâh zannetmesi sebebiyle senin de onu ilâh kabul ettiğini varsayarak) hemen şamata etmeye başladılar.

58. Ve "bizim ilâhlarımız mı hayırlı, yoksa o mu?" dediler. Bunu sana ancak tartışmak için söylediler. Doğrusu onlar (tartışmayı seven) kavgacı bir toplumdur.

59. O (Meryem oğlu Îsâ), sadece kendisine nimet verdiğimiz ve İsrâîloğulları'na (resul olarak) örnek kıldığımız bir kuldur.

60. (O, **Allah**'ın oğlu veya bir melek değildir; fakat) Eğer Biz dileseydik, sizden yeryüzünde yerinize geçecek melekler yaratırdık.

48. Onlara gösterdiğimiz her bir âyet (ve mucize) diğerinden daha büyüktü. Biz belki (doğru yola) dönerler diye onları (çeşitli) azap(lar)a uğrattık.

49. Bunun üzerine onlar dediler ki: "Ey sihirbaz! (Duanı kabul edeceğine dair) Sana verdiği ahid hürmetine bizim için **Rabb**ine dua et; çünkü biz artık doğru yola gireceğiz."

50. Fakat Biz onlardan azabı kaldırınca hemen sözlerinden dönüverdiler.

51. Firavun ise kavmine seslenerek dedi ki: "Ey kavmim! Mısır'ın hakimiyeti ve altımdan akıp giden şu ırmaklar benim değil mi? (Mûsâ'nın anlattığı görünmeyen ilâhına karşılık benim bu saltanatımı) Görmüyor musunuz?"

52. "Yoksa ben, kendisi değersiz, neredeyse söz anlatamayacak durumda bulunan şu adamdan daha hayırlı değil miyim?"

53. "(Eğer dedikleri doğruysa) Ona altın bilezikler bahşedilmeli veya yanında ona yardımcı melekler gelmeli değil miydi?"

54. Böylelikle (Firavun, ona verdiğimiz nimetlerle kibirlenerek) kavmini aşağıladı. Buna rağmen ona itaat ettiler. Çünkü onlar fâsık bir kavimdi.

55. Onlar Bizi bu şekilde eseflen(dirip kız)dırınca Biz de onlardan intikam aldık ve hepsini (denizde) boğduk.

56. Onları sonradan gelenler için (ders alınacak) bir geçmiş ve bir ibret örneği kıldık.

57. (Resulüm!) Meryem oğlu (Îsâ) da (Kur'ân'da) bir misal olarak anlatılınca

وَاِنَّهٗ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُوْنِ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيْمٌ ۝٦١ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُّبِيْنٌ ۝٦٢ وَلَمَّا جَآءَ عِيْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِالْحِكْمَةِ وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِىْ تَخْتَلِفُوْنَ فِيْهِ ۚ فَاتَّقُوا
اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ۝٦٣ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبِّىْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ هٰذَا
صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ۝٦٤ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَيْنِهِمْ ۚ فَوَيْلٌ
لِّلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ۝٦٥ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا
السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝٦٦ اَلْاَخِلَّآءُ
يَوْمَئِذٍۢ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا الْمُتَّقِيْنَ ۝٦٧ يٰعِبَادِ
لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ۚ ۝٦٨ اَلَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ۚ ۝٦٩ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ
وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُوْنَ ۝٧٠ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ
وَّاَكْوَابٍ ۚ وَفِيْهَا مَا تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ ۚ وَاَنْتُمْ
فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۚ ۝٧١ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِىْۤ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٧٢ لَكُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ كَثِيْرَةٌ مِّنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۝٧٣

61. Şüphesiz ki o (Îsâ'nın doğumu), (kıyamet) saati için (onun yaklaştığını gösteren) kesin bir bilgidir. Artık onun hakkında asla şüphe etmeyin ve bana tabi olun! Çünkü bu, sırât-ı mustakîm (dosdoğru bir yol)dur.

62. Sakın şeytan sizi (iman etmekten) alıkoymasın! Çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır.

63. Îsâ, apaçık mucizelerle geldiği zaman (onlara) demişti ki: "Ben size hikmet getirdim ve ayrılığa düştüğünüz şeylerden bir kısmını size açıklamak için (geldim). Öyleyse **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve bana itaat edin!"

64. "Muhakkak ki **Allah**, benim de **Rabb**im, sizin de **Rabb**inizdir. O hâlde (yalnızca) O'na âbd ol(up kulluk ed)in! İşte bu, sırât-ı mustakîm (dosdoğru **Allah**'a varan yol)dur."

65. Ama aralarından çıkan (bazı) gruplar ihtilafa düştüler. Elem verici (iç yakan) bir gün (olan kıyamet)in azabı karşısında o zulmedenlerin vay hâline!

66. Onlar (bu tavırlarıyla) farkında olmadan ancak (kıyamet) saatin(in) kendilerine ansızın gelmesini beklemektedirler.

67. O gün, muttakiler (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) dışında, (dünyada candan) dost olanlar (dahi) birbirlerine düşman olurlar.

68-69. (O gün **Allah** muttakilere şöyle buyurur) "Ey âyetlerimize iman eden ve Müslüman olan kullarım! Bugün size korku yoktur ve sizler mahzun da olmayacaksınız."

70. "Siz ve eşleriniz sevinç ve mutluluk içinde cennete giriniz."

71. (Cennette, onların aralarında) Altından tepsiler ve (kaynağından doldurulmuş) testiler dolaştırılır. Orada canlarının istediği, gözlerinin hoşlandığı her şey vardır. Ve onlara (denir ki), "artık siz orada ebedi kalacaksınız."

72. "İşte bu, yaptıklarınıza karşılık vâris kılındığınız cennettir."

73. "Orada sizin için her çeşit meyve vardır, onlardan yersiniz."

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ
فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾
وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُم مَّاكِثُونَ ﴿٧٧﴾
لَقَدْ جِئْنَاكُم بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ
أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوَاهُم بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِن كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ
وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ
يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَٰهٌ
وَفِي الْأَرْضِ إِلَٰهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِندَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفَاعَةَ
إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ
لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

74. Ne var ki mücrimler (nefsinin hevâsına uyan suçlular da) cehennem azabında ebedi olarak kalacaklardır.

75. Onlardan (azap) hafifletilmeyecektir ve onlar orada (kurtuluştan) ümit kesmişlerdir.

76. Biz onlara zulmetmedik; fakat onlar (âyetlerimizi inkâr ederek ve resullerimizi yalanlayarak kendi nefislerine) zulmettiler.

77. (Bir de onlar cehennemde azap görürken cehennemin bekçisine) "Ey Mâlik! Rabbin(e dua et, hükmümüzü verip) bizim işimizi bitirsin" diye seslenirler. (Mâlik de) "Siz (ebediyen) böyle kalacaksınız" der.

78. Andolsun ki Biz size hakkı getirdik; fakat çoğunuz hakkı kerih gör(üp ondan hoşlanm)ıyorsunuz.

79. Yoksa onlar (hakka karşı gelmek için) bir işe karar mı verdiler? Muhakkak Biz de (onları cezalandırmakta) kararlıyız.

80. Yahut onlar, Bizim kendilerinin sırlarını ve gizli konuşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır (öyle değil)! Yanlarındaki resullerimiz (olan yazıcı melekler onların her söylediğini) yazmaktadırlar.

81. (Resulüm!) De ki: "Eğer Rahmân'ın bir çocuğu olsaydı, ben (ona) kulluk edenlerin ilki olurdum!"

82. Göklerin ve yerin Rabbi, Arş'ın da Rabbi (olan Allah) Subhân'dır, onların vasıflandırmalarından (ve her türlü noksanlıktan) münezzehtir.

83. (Resulüm! Sen) Bırak onları, kendilerine vaad edilen (hesap) gü(nü)ne kavuşuncaya kadar (bâtıla) dalsınlar (ve boş şeylerle) oynayadursunlar.

84. Gökteki İlâh da yerdeki İlâh da O'dur. O, Hakîm'dir, Alîm'dir (her işinde hikmet ve hayır olan, her şeyi ve herkesi bilendir).

85. Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin mülkü kendisine ait olan (Allah) odur ki mübarek (ve şanı yüce)dir. (Kıyamet) Saatin(in) bilgisi de (yalnız) onun yanındadır. Ve (hepiniz sonunda) ancak O'na döndürüleceksiniz.

86. (Onların, dünyadayken) Allah'ı bırakıp da (kendisine dua edip) yalvardıkları şeyler, (kıyamet günü) şefâate malik değildir; ancak (Allah'ı) bilerek (hakkı üzerinde gösterip) hakka şahidlik edenler müstesna.

87. (Resulüm!) Andolsun, eğer onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan elbette "Allah" derler. O hâlde nasıl (oluyor da Allah'a kulluktan) döndürülüyorlar?

88. (Resulullah'ın) "Ya Rabbi!" demesine andolsun ki şüphesiz bunlar iman etmeyen bir kavimdir.

89. (Resulüm!) Şimdilik sen onlara en güzel şekilde muamele et ve "(size) selam olsun" de! Onlar yakında (hakikati) bil(ip gör)ecekler!

44- Duhân SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 59 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

سُورَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ۝١ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝٢ اِنَّآ اَنْزَلْنَاهُ فِى لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ اِنَّا
كُنَّا مُنْذِرِينَ ۝٣ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِيمٍ ۝٤ اَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا
اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۝٥ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
۝٦ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝٧
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِ وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِينَ ۝٨ بَلْ
هُمْ فِى شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۝٩ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَاْتِى السَّمَآءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ
۝١٠ يَغْشَى النَّاسَ هٰذَا عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝١١ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ
اِنَّا مُؤْمِنُونَ ۝١٢ اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ۝١٣
ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ۝١٤ اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ
قَلِيلًا اِنَّكُمْ عَآئِدُونَ ۝١٥ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى اِنَّا
مُنْتَقِمُونَ ۝١٦ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُولٌ
كَرِيمٌ ۝١٧ اَنْ اَدُّوٓا اِلَىَّ عِبَادَ اللّٰهِ اِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ۝١٨

1. Hâ. Mîm.

2. (Hakikati) Apaçık (beyan eden bu) Kitâb'a andolsun ki,

3. Şüphesiz Biz onu mübarek bir gecede indirdik. Muhakkak ki Biz, (onunla insanları) uyarmaktayız.

4-6. Katımızdan bir emirle her hikmetli iş o (Kadir) gece(sin)de ayırt edilir; çünkü Biz Rabbinden bir rahmet olarak (o gecede melekleri ve rûhu yeryüzüne) göndeririz. Muhakkak ki O, Semî'dir, Alîm'dir (her şeyi, herkesi işiten ve bilendir).

7. Eğer kesin olarak ikna olu(p iman edi)yorsanız (bilin ki Allah) göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir.

8. O'ndan başka İlâh (mabûd, sevilen ve âbd olunmaya layık hiç kimse ve hiçbir şey) yoktur. O, hayat veren ve öldürendir. (O) Sizin de Rabbiniz, önceki atalarınızın da Rabbidir.

9. Fakat o (kâfir)ler, şüphe içinde (boş şeylerle) eğlenip duruyorlar.

10. (Resulüm!) Şimdi sen, göğün apaçık (felaket taşıyan) bir duman getireceği günü gözetle!

11. (O duman tüm) İnsanları bürür. Bu, elem verici (iç yakan) bir azaptır.

12. (İşte o zaman insanlar) "Rabbimiz! Bizden (bu) azabı kaldır. Artık biz (senin gönderdiğin resule ve âyetlerine) iman ediyoruz" (derler).

13. (Ama bu) Hatırlamanın onlara ne (faydası) var? Oysa kendilerine apaçık (hakkı ortaya koyan) bir resul gelmişti.

14. Sonra ondan yüz çevirdiler ve "(bu kendisine bir şeyler) öğretilmiş bir mecnundur!" dediler.

15. Şüphesiz Biz (dilersek, bu felaket taşıyan duman) azabı(nı sizden) kısa bir süre kaldırırız; ama siz yine (eski hâlinize) dönersiniz.

16. O gün Biz şiddetli bir tutuşla yakalarız, kesinlikle Biz (resullerimizi inkâr eden ve âyetlerimizi alaya alanlardan) intikamımızı alırız.

17. Andolsun Biz, onlardan önce Firavun'un kavmini de imtihan etmiştik. Onlara da kerim (Allah'ın katında ikrama nail olmuş) bir resul (olan Mûsâ) gelmişti.

18. (Mûsâ onlara) "Allah'ın kulları! Bana gelin; çünkü ben sizin için (gönderilmiş) güvenilir bir resulüm" diye (davette bulundu).

وَاَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللّٰهِ ۚ اِنِّٓى اٰتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۚ ﴿١٩﴾ وَاِنِّى عُذْتُ
بِرَبِّى وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُونِ ۝ ﴿٢٠﴾ وَاِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوا لِى فَاعْتَزِلُونِ
﴿٢١﴾ فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَاَسْرِ بِعِبَادِى لَيْلًا
اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُونَ ۙ ﴿٢٣﴾ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ۖ اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ
﴿٢٤﴾ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُونٍ ۙ ﴿٢٥﴾ وَّزُرُوعٍ وَّمَقَامٍ كَرِيمٍ ۙ ﴿٢٦﴾
وَّنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فٰكِهِينَ ۙ ﴿٢٧﴾ كَذٰلِكَ ۖ وَاَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا اٰخَرِينَ
﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٢٩﴾
وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِٓى اِسْرَآئِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۙ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ
اِنَّهٗ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اخْتَرْنٰهُمْ عَلٰى عِلْمٍ
عَلَى الْعٰلَمِينَ ۚ ﴿٣٢﴾ وَاٰتَيْنٰهُمْ مِّنَ الْاٰيٰتِ مَا فِيهِ بَلٰٓؤٌا مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾
اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَيَقُولُونَ ۙ ﴿٣٤﴾ اِنْ هِىَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُولٰى وَمَا نَحْنُ
بِمُنْشَرِينَ ﴿٣٥﴾ فَاْتُوا بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٣٦﴾ اَهُمْ خَيْرٌ اَمْ
قَوْمُ تُبَّعٍ ۙ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ اَهْلَكْنٰهُمْ ۖ اِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ
﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِينَ ﴿٣٨﴾
مَا خَلَقْنٰهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

19. "**Allah**'a karşı büyüklük taslamayın. Çünkü ben size apaçık bir delil (ve mucize) getiriyorum."

20. "Muhakkak ki ben, beni taşlamanızdan, benim de **Rabb**im sizin de **Rabb**iniz (olan **Allah**)a sığındım."

21. "Eğer bana iman etmiyorsanız, hiç değilse benden uzak durun."

22. Sonra (Mûsâ), "gerçekten bunlar, mücrim bir kavimdir (beni ve İsrâîloğulları'nı bunlardan kurtar)" diye **Rabb**ine dua etti.

23. (**Allah** da şöyle buyurdu) "O hâlde kullarımı geceleyin yola çıkar; çünkü siz takip edileceksiniz."

24. (Firavun, ordusuyla onlara yetişince; **Allah**, Mûsâ'ya, "asanı denize vur" diye vahyetti. Mûsâ, asasını denize vurunca deniz ikiye yarıldı ve İsrâîloğulları o yoldan karşıya geçtiler. Sonra **Allah**) "Denizi açık hâlde bırak; çünkü onlar (açık görecekleri bu yola girip) boğulacak bir ordudur" (buyurdu).

25-27. Onlar geride nice bahçeler, pınarlar, ekinler, güzel konaklar, zevk ve sefasını sürdükleri nice nimetler bıraktılar.

28. İşte böylece Biz de onları başka bir kavme miras bıraktık.

29. Onlar için ne gök ne de yer ağladı, onlara mühlet de verilmedi.

30. Andolsun Biz, İsrâîloğulları'nı o aşağılayıcı azaptan kurtardık.

31. (Yani) Firavun'dan; çünkü o, üstünlük taslayan müsriflerden (dünya menfaati için hayatını israf edenlerden biri) idi.

32. Andolsun Biz onları (İsrâîloğulları'nı, katımızdan) bir bilgiyle (kendi zamanlarında) âlemler üzerine hayırlı kıldık.

33. Onlara, içinde apaçık bir imtihan bulunan âyetlerden (işaret ve mucizelerden) de verdik.

34. (Resulüm! Bütün bu anlatılanlardan sonra Mekke müşrikleri olan) Şunlar diyorlar ki:

35. "İlk ölümümüzden başka bir ölüm yoktur. Biz (ondan sonra) diriltilecek de değiliz."

36. "Eğer doğru söyleyenlerden iseniz o hâlde atalarımızı (diriltip geri) getirin!"

37. (Resulüm!) Bunlar mı hayırlı, yoksa Tubba' kavmi ile onlardan öncekiler mi? Biz onları helâk ettik; çünkü onlar (nefsinin hevâsına uyan) mücrim kimselerdi.

38. Biz gökleri, yeri ve bunlar arasında bulunanları oyun (ve eğlence) olsun diye yaratmadık.

39. Onları ancak (bir hikmete binaen) hak ile yarattık. Fakat onların çoğu (bunu) bilmezler.

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ اَجْمَعِينَ ۙ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِى مَوْلًى
عَنْ مَوْلًى شَيْـًٔا وَّلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۙ ﴿٤١﴾ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ
هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۧ ﴿٤٢﴾ اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ۙ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ الْاَثِيمِ ۖ
﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ ۚ يَغْلِى فِى الْبُطُونِ ۙ ﴿٤٥﴾ كَغَلْىِ الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾
خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ اِلٰى سَوَآءِ الْجَحِيمِ ۚ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَاْسِهٖ
مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ؕ ﴿٤٨﴾ ذُقْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ اِنَّ
هٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهٖ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِى مَقَامٍ اَمِينٍ ۙ
﴿٥١﴾ فِى جَنَّاتٍ وَّعُيُونٍ ۚ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَّاِسْتَبْرَقٍ
مُّتَقَابِلِينَ ۚ ﴿٥٣﴾ كَذٰلِكَ ۛ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ؕ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ
فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اٰمِنِينَ ۙ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ اِلَّا
الْمَوْتَةَ الْاُولٰى ۚ وَوَقٰيهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۙ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكَ ؕ
ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَاِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ سَبْعٌ وَثَلٰثُونَ اٰيَةً

40. Şüphesiz (mü'minlerle kâfirlerin birbirinden ayrılarak hüküm verileceği) ayrım günü, onların hepsinin bir arada bulunacağı vakittir.

41. O gün dostun dosta hiçbir faydası olmaz, kendilerine yardım da edilmez.

42. Ancak **Allah**'ın merhamet ettiği kimseler müstesna; çünkü O, **Azîz**'dir, **Rahîm**'dir (bütün şerefin ve kudretin sahibi olan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

43. Şüphesiz zakkum ağacı,

44. Günahkârların yemeğidir.

45. O, karınlarda erimiş maden gibi kaynar.

46. Kaynar suyun kaynaması gibi.

47. (Derken zebânilere şöyle emredilir) "Tutun onu! Ve cehennemin ortasına sürükleyin!"

48. "Sonra başına azap olarak (bir de) kaynar su dökün!"

49. (Ve ona deyin ki) "Tat bakalım! Hani sen şerefli (kudretli) ve üstündün!"

50. İşte bu (azap), sizin şüphelenip durduğunuz şeydir.

51. Öte yandan (o gün) muttakiler (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) güvenli bir yerdedirler.

52. Bahçelerde ve pınar başlarındadırlar.

53. İnce ipekten ve parlak atlastan (elbiseler) giyerek karşılıklı otururlar.

54. İşte böyle. Bunun yanı sıra Biz onları iri gözlü (güzel bakışlı) hûrilerle evlendirmişizdir.

55. Orada güven içinde (canlarının çektiği) her türlü meyveyi isterler.

56. İlk tattıkları ölüm dışında orada artık ölüm tatmazlar. (**Allah**) Onları cehennem azabından korumuştur.

57. (Bunlar) **Rabb**inden bir lütuf olarak (onlara verilmiştir). İşte büyük kurtuluş (ve saadet) budur.

58. (Resulüm!) Biz o (Kur'ân)ı, belki tezekkür ederler (düşünüp öğüt alırlar) diye, senin dilinle (Arapça olarak indirip) kolaylaştırdık.

59. Artık (bu anlatılanlardan sonra yine de seni dinlemezlerse onların başlarına gelecek olanları) gözetle; çünkü onlar da (senin sözlerin ne zaman boşa çıkacak diye) gözetlemektedirler.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ۝١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝٢ اِنَّ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝٣ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَآبَّةٍ
اٰيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝٤ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ
مِنَ السَّمَآءِ مِنْ رِزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ
اٰيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝٥ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِاَيِّ
حَدِيثٍ بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ۝٦ وَيْلٌ لِكُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيمٍ ۝٧ يَسْمَعُ
اٰيَاتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ
بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ۝٨ وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيَاتِنَا شَيْـًٔا اتَّخَذَهَا هُزُوًا اُولٰٓئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝٩ مِنْ وَرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا
شَيْـًٔا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝١٠
هٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ اَلِيمٌ
۝١١ اَللّٰهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِاَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝١٢ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا
فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝١٣

45- Câsiye SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 37 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Hâ. Mîm.

2. (Bu) Kitâb'ın indirilmesi, **Azîz**, **Hakîm** (bütün şeref ve kudretin sahibi olan ve her işinde hikmetle hayır olan) **Allah** tarafındandır.

3. Şüphesiz, göklerde ve yerde mü'minler için birçok âyetler vardır.

4. Sizin yaratılışınızda ve (**Allah**'ın yeryüzünde) yaydığı hareket eden her bir canlıda kesin olarak iman eden bir toplum için (nice) âyetler (ibret ve deliller) vardır.

5. Gecenin ve gündüzün birbiri ardınca gelmesinde, **Allah**'ın gökten indirmiş olduğu rızıkta (yağmurda), ölümünden sonra yeri onunla diriltmesinde ve rüzgârları (değişik yönlerden) estirmesinde de aklını kullanan bir toplum için âyetler (ibret ve deliller) vardır.

6. İşte bunlar, **Allah**'ın âyetleridir. (Resulüm!) Biz onları sana hak ile okuyoruz. Artık (onlar), **Allah**'tan ve O'nun âyetlerinden sonra hangi söze iman edecekler?

7. Yazıklar olsun! Her bir iftiracı günahkâra!

8. O, **Allah**'ın kendisine okunan âyetlerini işitir de sonra (büyüklük taslayarak) kibirlenir, sanki hiç onları duymamış gibi (küfründe) ısrar eder. (Sen) Onu elem verici (iç yakan) bir azap ile müjdele.

9. (O) Âyetlerimizden bir şey öğrendiği zaman (hemen) onları alaya alır. İşte onlar için (hesap günü) aşağılayıcı bir azap vardır!

10. Arkasından cehennem (vardır). (O gün) Kazandıkları şeyler de **Allah**'ı bırakıp edindikleri dostlar da onlara hiçbir fayda vermez. Artık onlar için büyük bir azap vardır.

11. Bu (Kur'ân), bir hidâyettir. **Rabb**lerinin âyetlerini inkâr edenlere gelince, onlara da en kötüsünden elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

12. **Allah**, emri ile içinde gemilerin akıp gitmesi ve lütfundan (rızkınızı) aramanız için denizi sizin hizmetinize verendir. Umulur ki şükredersiniz.

13. O, göklerde ve yerde ne varsa hepsini kendi katından (bir lütuf olmak üzere) sizin hizmetinize vermiştir. Elbette bunda (enine boyuna düşünüp) tefekkür eden bir kavim için âyetler (ibret ve deliller) vardır.

قُلْ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَغْفِرُوْا لِلَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ
قَوْمًا بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ ۚ
وَمَنْ اَسَاۗءَ فَعَلَيْهَا ۭ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنٰهُمْ
مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۚ ﴿١٦﴾ وَاٰتَيْنٰهُمْ بَيِّنٰتٍ
مِّنَ الْاَمْرِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْٓا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاۗءَهُمُ الْعِلْمُ ۢ بَغْيًۢا
بَيْنَهُمْ ۭ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ
يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنٰكَ عَلٰي شَرِيْعَةٍ مِّنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا
وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَاۗءَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨﴾ اِنَّهُمْ لَنْ يُّغْنُوْا
عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْـــًٔا ۭ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاۗءُ بَعْضٍ ۚ
وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٩﴾ هٰذَا بَصَاۗىِٕرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ
لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿٢٠﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ اجْتَرَحُوا السَّيِّاٰتِ
اَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ سَوَاۗءً مَّحْيَاهُمْ
وَمَمَاتُهُمْ ۭ سَاۗءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۢ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٢﴾

14. (Resulüm!) İman edenlere söyle, (**Allah**'ın) her bir kavmi (yapıp) kazandıkları sebebiyle cezalandırması için **Allah**'ın (vaad edilen) günlerine kavuşmayı ummayanları bağışla(yıp onlara aldırma)sınlar! (Çünkü onları cezalandırmak **Allah**'a aittir.)

15. Kim sâlih bir amel işlerse kendi lehine işlemiş olur. Kim de kötülük yaparsa kendi aleyhine yapmış olur. Sonra (hepiniz) **Rabb**inize döndürüleceksiniz.

16. Andolsun ki Biz, İsrâîloğulları'na kitap, hüküm ve nübüvvet verdik. Onları temiz şeylerden rızıklandırdık ve (yine) onları (kendi zamanlarında) âlemler üzerine faziletli kıldık.

17. Onlara emirden (olan dini konularda) apaçık deliller verdik; ama onlar kendilerine ilim (olarak vahyimiz) geldikten sonra sadece aralarındaki kıskançlık yüzünden ayrılığa düştüler. Şüphesiz **Rabb**in ayrılığa düştükleri şeyler hakkında kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

18. Sonra da seni emirden (olan dini konularda) bir şeriat sahibi kıldık. Sen ona tabi ol, bilmeyenlerin hevâlarına (nefsani arzu ve isteklerine) uyma!

19. Çünkü onlar, **Allah**'tan (gelecek) hiçbir şeyi senden savamazlar. Şüphesiz zalimler birbirlerinin dostlarıdır. **Allah** da muttakilerin (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanların) **Veliyy**'si (gerçek ve hakiki dostu)dur.

20. Bu (Kur'ân), insanlar için basiretler (hakkı gösteren bir nûr)dur. Kesin olarak iman eden bir toplum için de bir hidâyet ve bir rahmettir.

21. Yoksa kötülük işleyenler, hayatlarında ve ölümlerinde kendilerini iman edip sâlih ameller işleyen kimselerle bir tutacağımızı mı sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar!

22. **Allah**, gökleri ve yeri (her şeyi yerli yerinde) hak (ve hikmet) ile yaratmıştır. Böylece (kıyamet günü) herkes kazancına göre karşılık görür ve onlara asla zulmedilmez.

اَفَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَّخَتَمَ
عَلٰى سَمْعِهٖ وَقَلْبِهٖ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهٖ غِشٰوَةً ؕ فَمَنْ يَّهْدِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ اللّٰهِ ؕ
اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوْا مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا
وَمَا يُهْلِكُنَآ اِلَّا الدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۚ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ
﴿٢٤﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتُوْا
بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ
يَجْمَعُكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۚ ﴿٢٦﴾
وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّخْسَرُ
الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً ۛ كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰٓى اِلٰى كِتٰبِهَا ؕ
اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٨﴾ هٰذَا كِتٰبُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ
بِالْحَقِّ ؕ اِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٩﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِيْ رَحْمَتِهٖ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ﴿٣٠﴾
وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۣ اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِيْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ
قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿٣١﴾ وَاِذَا قِيْلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيْهَا
قُلْتُمْ مَّا نَدْرِيْ مَا السَّاعَةُ ۙ اِنْ نَّظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَّمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِيْنَ ﴿٣٢﴾

29. "Bu, size karşı hakkı söyleyen kitabımızdır; çünkü Biz, yaptıklarınızı kaydediyorduk."

30. İman edip sâlih ameller işleyenlere gelince, **Rabb**leri onları rahmetinin içine alır. İşte, apaçık kurtuluş (ve saadet) budur.

31. (Ama) Kâfirlere gelince (onlara da şöyle denir), "size âyetlerim okunmadı mı? Fakat siz kibirlenip (büyüklük taslayarak nefsinin hevâsına uyan) mücrim bir kavim oldunuz."

32. (Size) "**Allah**'ın vaadi haktır, (kıyamet) saat(inin geleceğiy)le ilgili hiçbir şüphe yoktur" dendiği zaman ise, "(kıyamet) saatin(in) ne olduğunu bilmiyoruz, onun bir zan(dan ibaret) olduğunu sanıyoruz ve biz (onun hakkında) kesin bir bilgi elde etmiş değiliz" demiştiniz.

23. (Resulüm! Nefsinin) Hevâsını (arzu ve isteklerini) kendisine ilâh edinen ve **Allah**'ın (ezeli olan) bir ilim üzere (küfürdeki inadı yüzünden) dalâlette bıraktığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünün üstüne de bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu **Allah**'tan başka kim hidâyete erdirebilir? Hâlâ (bunu) tezekkür ed(erek düşünüp ibret al)maz mısınız!

24. Fakat (kâfirler) Dediler ki: "Hayat sadece dünya hayatımızdan ibarettir. (Burada) Ölürüz ve (burada) yaşarız. Bizi ancak zaman helâk eder." Hâlbuki onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur. Onlar sadece zanda bulunuyorlar.

25. Onlara apaçık âyetlerimiz okunduğu zaman onların, "eğer doğru söyleyenlerden iseniz, o hâlde atalarımızı (diriltip geri) getirin" demelerinden başka bir delilleri yoktur.

26. (Resulüm!) De ki: "**Allah** size hayat verir, sonra öldürür. Sonra sizi hakkında hiçbir şüphe olmayan kıyamet gününde bir araya toplar; fakat insanların çoğu (bunu) bil(ip idrak et)mezler.

27. Göklerin ve yerin mülkü (hakimiyet ve hükümranlığı yalnız) **Allah**'ındır. (Kıyamet) Saatin(in) gelip çattığı gün (var ya), işte o gün (âyetlerimizin hükmünü iptal etmeye çalışarak) bâtıla sapanlar (büyük bir) hüsrana uğrayacaklardır.

28. (O gün) Her ümmeti diz üstü çökmüş olarak görürsün. Her ümmet kendi kitabına çağırılır (onlara şöyle denilir), "bugün, yaptıklarınızın karşılığını göreceksiniz!"

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٣﴾ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسَىٰكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَىٰكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَٰلِكُم بِأَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ ءَايَٰتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَٰوَٰتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَٰلَمِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ الْكِبْرِيَآءُ فِى السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

سُورَةُ الْاَحْقَافِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَثَلٰثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنزِيلُ الْكِتَٰبِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّآ أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ أَرَءَيْتُم مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَرُونِى مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِى السَّمَٰوَٰتِ ۖ ائْتُونِى بِكِتَٰبٍ مِّن قَبْلِ هَٰذَآ أَوْ أَثَٰرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُۥٓ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَٰمَةِ وَهُمْ عَن دُعَآئِهِمْ غَٰفِلُونَ ﴿٥﴾

33. (O gün) Yaptıkları şeylerin kötülükleri onlara görünmüş ve kendisiyle alay edip durdukları (azap) onları kuşatıvermiştir.

34. Ve (onlara) denilir ki: "Bugüne kavuşacağınızı unuttuğunuz gibi biz de bugün sizi unuturuz (ve azabın içinde bırakırız). Sizin yeriniz ateştir ve size yardım edecek hiç kimse yoktur!"

35. "Bunun böyle olmasının sebebi; siz, **Allah**'ın âyetlerini alaya aldınız ve dünya hayatı sizi aldattı." Artık bugün onlar ne ateşten çıkarılır ne de özür dilemeleri kabul edilir.

36. Hamd, göklerin **Rabb**i ve yerin **Rabb**i, (bütün) âlemlerin **Rabb**i olan **Allah**'a mahsustur.

37. Göklerde ve yerde büyüklük (azamet) yalnız O'na aittir. O **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şerefin ve kudretin kendisine ait olduğu, her işinde hikmet ve hayır olan tek zattır).

46- Ahkâf SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 35 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Hâ. Mîm.

2. (Bu) Kitâb'ın indirilmesi, **Azîz**, **Hakîm** (bütün şeref ve kudretin sahibi olan ve her işinde hikmetle hayır olan) **Allah** tarafındandır.

3. Biz, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları ancak hak (ve hikmet) ile (yerli yerinde) ve belli bir süre için yarattık. İnkâr edenler ise uyarıldıkları şey (olan kıyamet günün)den yüz çevirmektedirler.

4. (Resulüm!) De ki: "**Allah**'tan başka (dua edip) yalvardığınız şeyleri(n nasıl bir hâlde olduklarını hiç) gördünüz mü! Gösterin bana, (onlar) yeryüzünden neyi yaratmışlardır? Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var? Eğer doğru söyleyenlerden iseniz, bu (Kur'ân)dan önce (size indirilmiş) bir kitap yahut bir bilgi kalıntısı varsa (onu) bana getirin!"

5. **Allah**'ı bırakıp da kıyamet gününe kadar kendisine cevap veremeyecek şeylere (dua edip) yalvarandan daha dalâlette kim vardır! Oysa onlar, bunların (dua edip) yalvarmalarından (dahi) habersizdirler.

وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ اَعْدَآءً وَّكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ ۝٦ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٧ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَلَا تَمْلِكُوْنَ لِيْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ ؕ كَفٰى بِهٖ شَهِيْدًا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ؕ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝٨ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَآ اَدْرِيْ مَا يُفْعَلُ بِيْ وَلَا بِكُمْ ؕ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰۤى اِلَيَّ وَمَآ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٩ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَكَفَرْتُمْ بِهٖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْۢ بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ عَلٰى مِثْلِهٖ فَاٰمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝١٠ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُوْنَاۤ اِلَيْهِ ؕ وَاِذْ لَمْ يَهْتَدُوْا بِهٖ فَسَيَقُوْلُوْنَ هٰذَاۤ اِفْكٌ قَدِيْمٌ ۝١١ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰۤى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ؕ وَهٰذَا كِتٰبٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۖ وَبُشْرٰى لِلْمُحْسِنِيْنَ ۝١٢ اِنَّ الَّذِيْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۚ ۝١٣ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ جَزَآءً بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝١٤

6. İnsanlar (kıyamet günü) bir araya toplandıkları zaman (bu taptıkları şeyler) onlara düşman kesilirler ve onların ibadetlerini (de kulluklarını da) inkâr ederler.

7. (Resulüm!) Âyetlerimiz onlara açıkça okunduğu zaman inkâr edenler kendilerine gelen Hakk (kelamımız olan bu Kur'ân) için dediler ki: "Bu, apaçık bir sihirdir."

8. Yoksa, "onu (Kur'ân'ı, Muhammed) uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer ben onu uydurmuşsam, **Allah** tarafından bana gelecek şeyi savmaya gücünüz yetmez. O, (sizin) onun hakkında (Kur'ân'ın aleyhinde) daldığınız şeyleri (ve yaptığınız iftiraları) en iyi bilendir. Benimle sizin aranızda şahid olarak O yeter. O, **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

9. De ki: "Ben (şimdiye kadar gelen resullerden farklı bir şey söyleyen) türedi bir resul değilim. (Kıyamet günü de) Bana ve size ne yapılacağını bilmem. Ben ancak bana vahyedilene tabi olurum ve ben sadece apaçık bir uyarıcıyım."

10. De ki: "Şayet (bu Kur'ân) **Allah** katından ise ve siz onu inkâr etmişseniz, İsrâîloğulları'ndan bir şahid de bunun benzerini (Tevrât'ta görerek) şahidlik edip iman ettiği hâlde siz yine de (kibirlenip) büyüklük taslamışsanız (hâliniz nice olur) hiç düşündünüz mü? Muhakkak ki **Allah**, (hem kendine hem de başkalarına zulmeden) zalim kavmi hidâyete erdirmez."

11. Buna rağmen kâfirler, iman edenler için dediler ki: "Eğer (bu Kur'ân'da) bir hayır olsaydı (Muhammed'in etrafındaki şu âciz insanlar) ona (uymada) bizi geçemezlerdi." Ve onlar bununla (Kur'ân ile) hidâyete ermedikleri vakit de hemen diyeceklerdir ki: "Bu (Muhammed'in uydurduğu) eski bir yalandır."

12. Bu (Kur'ân)dan önce (onların yanında) bir imam ve bir rahmet olarak Mûsâ'nın kitabı (olan Tevrât) vardır. Bu (Kur'ân) ise zulmedenleri uyarmak ve muhsinlere (güzellik yapıp güzel olanlara) müjde olmak üzere Arap lisanıyla (indirilmiş, kendinden öncekileri) tasdik edici bir Kitâb'tır.

13. Şüphesiz, "**Rabb**imiz **Allah**'tır" deyip sonra da istikamet üzere olanlara (**Allah**'ın rızasına varan yolda bütün çabası ve gayretiyle yürüyenlere bu dünyada da âhirette de hiçbir) korku yoktur ve onlar mahzun da olmazlar.

14. İşte onlar cennet ehlidirler. (Dünyada) Yaptıklarına karşılık (**Rabb**lerinden bir mükâfat) olarak orada ebedi kalacaklardır.

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسَانًا ؕ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ كُرْهًا وَّوَضَعَتْهُ
كُرْهًا ؕ وَحَمْلُهٗ وَفِصَالُهٗ ثَلٰثُوْنَ شَهْرًا ؕ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَبَلَغَ
اَرْبَعِيْنَ سَنَةً ۙ قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِٓىْ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِىْٓ اَنْعَمْتَ
عَلَىَّ وَعَلٰى وَالِدَىَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَصْلِحْ لِىْ
فِىْ ذُرِّيَّتِىْ ۚ اِنِّىْ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاِنِّىْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ۝١٥ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ
نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّاٰتِهِمْ
فِىْٓ اَصْحٰبِ الْجَنَّةِ ؕ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِىْ كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ۝١٦ وَالَّذِىْ
قَالَ لِوَالِدَيْهِ اُفٍّ لَّكُمَآ اَتَعِدٰنِنِىْٓ اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُوْنُ
مِنْ قَبْلِىْ وَهُمَا يَسْتَغِيْثٰنِ اللّٰهَ وَيْلَكَ اٰمِنْ ۖ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَيَقُوْلُ
مَا هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝١٧ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِىْٓ اُمَمٍ
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ۝١٨
وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۚ وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ
۝١٩ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَى النَّارِ ؕ اَذْهَبْتُمْ طَيِّبٰتِكُمْ
فِىْ حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا ۚ فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ
بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُوْنَ ۝٢٠

15. Biz insana, ana, babasına ihsanda bulunmasını tavsiye ettik. Annesi onu (nice sıkıntılara katlanarak) zahmetle (karnında) taşıdı ve zahmetle doğurdu. Onun (anne karnında) taşınması ve (sütten) ayrılması otuz ay sürer. Nihayet (insan) güçlü çağına erip kırk yaşına varınca der ki: "**Rabb**im! Beni, bana ve ana babama verdiğin nimetlere şükretmeye ve razı olacağın sâlih ameller işlemeye sevk et ve benim için zürriyetimden gelenleri ıslah ed(ip sâlih kimseler kıl). Şüphesiz ben (tövbe edip) Sana yöneldim; çünkü ben (Sana) teslim olanlardanım."

16. İşte, yaptıklarının en güzelini kabul edeceğimiz ve kötülüklerinden vazgeçeceğimiz bu kimseler cennet ehli arasındadırlar. (Bu) Onlara vaad edilen dosdoğru bir sözdür.

17. Fakat o kimse(nin de vay hâline! O ki) Ana ve babasına, "öf be size! Benden önce nice nesiller gelip geçmişken, (siz) beni (kabirden) çıkarılmakla mı tehdit ediyorsunuz?" dedi. Onlar ise **Allah**'ın yardımına sığınarak, "yazıklar olsun sana! İman et! **Allah**'ın vaadi haktır!" (dedikleri hâlde, o) diyordu ki: "Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir."

18. İşte onlar, kendilerinden önce cin(ler)den ve insan(lar)dan gelip geçmiş topluluklar içinde üzerlerine (azap) söz(ü) hak olmuş kimselerdir. Kuşkusuz onlar hüsrana uğrayanlardır.

19. Her birinin yaptıklarına göre dereceleri vardır. (Bu da **Allah**'ın) Onlara, yaptıklarının karşılığını tastamam vermesi içindir ve onlara asla zulmedilmez.

20. İnkâr edenler ateşe arz olunacakları gün (onlara şöyle denir), "dünya hayatınızdaki (bütün) güzelliklerinizi (nefsiniz için) hebâ ettiniz, onlarla sefa sürdünüz. Bugün ise yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamanızdan ve fâsıklık etmenizden ötürü aşağılayıcı (ve alçaltıcı bir) azapla cezalandırılacaksınız."

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍ ؕ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهٗ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ
مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖۤ اَلَّا تَعْبُدُوْۤا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنِّيْۤ اَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوْۤا اَجِئْتَنَا لِتَاْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا ۚ فَاْتِنَا
بِمَا تَعِدُنَاۤ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ
اللّٰهِ ۫ وَاُبَلِّغُكُمْ مَّاۤ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَلٰكِنِّيْۤ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ
﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْ ۙ قَالُوْا هٰذَا عَارِضٌ
مُّمْطِرُنَا ؕ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ ؕ رِيْحٌ فِيْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙ ﴿٢٤﴾
تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا لَا يُرٰۤى اِلَّا مَسٰكِنُهُمْ ؕ
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنّٰهُمْ فِيْمَاۤ
اِنْ مَّكَّنّٰكُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَّاَبْصَارًا وَّاَفْـِٕدَةً ۫ فَمَاۤ اَغْنٰى
عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَاۤ اَبْصَارُهُمْ وَلَاۤ اَفْـِٕدَتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوْا
يَجْحَدُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۗ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۧ ﴿٢٦﴾
وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُوْنَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُرْبَانًا
اٰلِهَةً ؕ بَلْ ضَلُّوْا عَنْهُمْ ۚ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٨﴾

Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlardı ve (sonunda) kendisiyle alay etmekte oldukları (azap) onları kuşatıverdi.

27. Andolsun Biz, çevrenizdeki (birçok) memleketleri de (resullerimizi ve âyetlerimizi yalanladıkları için) helâk ettik. Belki (küfürlerinden) dönerler diye âyetleri (türlü biçimlerde) tekrar tekrar açıkladık.

28. Allah'tan başka kendilerine yakınlık sağlamak için ilâh edindikleri şeyler, (o gün) kendilerine yardım etselerdi ya! Aksine (onları yüzüstü bırakıp) onlardan kaybolup gittiler. İşte bu (edindikleri ilâhlar ve onlara yükledikleri sorumluluklar), onların yalanı ve uydurup durdukları şeydir.

21. (Resulüm! Kur'ân'da) Âd (kavmin)in kardeşi (Hûd)u da an! Hani o, kendinden önce ve sonra uyarıcıların gelip geçtiği Ahkâf (bölgesin)deki kavmini, "Allah'tan başkasına âbd ol(up kulluk et)meyin! Çünkü ben, sizin üzerinize azametli bir günün azabının çökmesinden korkuyorum" diye uyarmıştı.

22. Onlar ise, "sen bizi ilâhlarımız(a tapmak)dan döndürmek için mi geldin? Eğer doğru söyleyenlerden isen bizi tehdit ettiğin (azab)ı bize getir!" dediler.

23. (Hûd da) "(Azabın sizin üzerinize ne zaman geleceğine dair) Bilgi ancak Allah'ın katındadır. Ben size, bana gönderilen (vahy)i tebliğ ediyorum. Fakat ben sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum" dedi.

24. Nihayet o (azab)ı, vadilerine doğru yayılan bir bulut şeklinde görünce, "bu bize yağmur getiren (bereketli) bir buluttur" dediler. (Hûd dedi ki) "Hayır! O, sizin acele gelmesini istediğiniz şeydir. İçinde elem dolu (iç yakan) azabın bulunduğu bir rüzgârdır!"

25. "O (rüzgâr), Rabbisinin emriyle her şeyi yerle bir eder." Nitekim (o kasırga gelince) onların evleri(nin harabeleri)nden başka bir şey görünmez oldu (yeryüzünden silinip gittiler). İşte, Biz (Allah'a karşı suç işleyen) mücrim kavmi böyle cezalandırırız!

26. Andolsun ki Biz size vermediğimiz imkân (ve iktidar)ı onlara vermiştik. Onlara da kulaklar, gözler ve gönüller vermiştik; fakat ne kulakları ne gözleri ne de gönülleri kendilerine hiçbir şekilde bir fayda sağlamadı. Zira onlar

٥٠٥ اَلْجُزْءُ السَّادِسُ وَالْعِشْرُونَ

وَاِذْ صَرَفْنَآ اِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْاٰنَ ۚ فَلَمَّا حَضَرُوهُ
قَالُٓوا اَنْصِتُوا ۚ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا اِلٰى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ۝٢٩ قَالُوا يَا قَوْمَنَآ
اِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا اُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِٓى
اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ۝٣٠ يَا قَوْمَنَآ اَجِيبُوا دَاعِيَ اللّٰهِ وَاٰمِنُوا
بِهٖ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ۝٣١ وَمَنْ
لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِى الْاَرْضِ وَلَيْسَ لَهٗ مِنْ دُونِهٖٓ
اَوْلِيَآءُ ۭ اُولٰٓئِكَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝٣٢ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِى خَلَقَ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَعْىَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُّحْيِىَ
الْمَوْتٰى ۭ بَلٰٓى اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ۝٣٣ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ
كَفَرُوا عَلَى النَّارِ ۭ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ ۭ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَا ۭ قَالَ فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝٣٤ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ اُولُوا الْعَزْمِ
مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ ۭ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ ۙ لَمْ يَلْبَثُٓوا
اِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ ۭ بَلٰغٌ ۚ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ۝٣٥

سُورَةُ مُحَمَّدٍ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَثَلٰثُونَ اٰيَةً

29. (Resulüm!) Hani cinlerden bir topluluğu Kur'ân'ı dinlemeleri için sana yöneltmiştik. Onlar (Kur'ân'ı dinlemek için) hazır bulundukları zaman (birbirlerine) dediler ki: "Susun (ve bu vahyi sessizce dinleyin)!" Sonra (Kur'ân'ın okunması) bitirilince de (iman etmiş) uyarıcılar olarak kavimlerine döndüler.

30. (Onlar) Dediler ki: "Ey kavmimiz! Şüphesiz biz Mûsâ'dan sonra indirilen, kendinden önceki (kitap)ları tasdik eden, hakka ve dosdoğru bir yola hidâyet eden bir kitap dinledik."

31. "Ey kavmimiz! (Sizi hakka davet eden) **Allah**'ın davetçisin(in çağrısın)a icabet edin. Ona iman edin ki (**Allah** da) sizin günahlarınızdan (dilediğini) bağışlasın ve sizi elem verici (iç yakan) bir azaptan kurtarsın."

32. Her kim **Allah**'ın davetçisine icabet etmezse, bilsin ki yeryüzünde **Allah**'ı âciz bırakacak değildir. (Kıyamet günü) Kendisi için **Allah**'tan başka dostlar da bulunmaz. İşte onlar apaçık bir dalâlet içinde (olanlar)dır.

33. (Onlar) Görmüyorlar mı ki gökleri ve yeri yaratan ve bunları yaratmakla yorulmayan **Allah**, ölüleri diriltmeye de **Kâdir**'dir. Evet! Muhakkak ki O, her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

34. İnkâr edenler ateşe arz olunacakları gün (onlara şöyle denir), "(nasıl) bu (azap) gerçek değil miymiş?" (Onlar da) "Evet, **Rabb**imize andolsun (ki gerçekmiş)" derler. (**Rabb**leri de) "Öyle ise inkâr ettiğinizden dolayı tadın azabı!" buyurur.

35. (Resulüm!) O hâlde, resullerden ulu'l azm (büyük azim sahibi) olanların sabrettiği gibi (sen de) sabret! Ve o (seni yalanlaya)nlar hakkında acele etme, onlar vaad edildikleri (azab)ı görecekleri gün sanki (dünyada sadece) gündüzün bir saati kadar kalmış gibidirler. (Bu Kur'ân, iman etmek isteyen herkes için apaçık) Bir tebliğdir. Fâsıklar topluluğundan başkası helâk edilir mi hiç!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ۝١ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاٰمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۙ
كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ۝٢ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا
الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ
لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ۝٣ فَاِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ ۖ حَتّٰٓى
اِذَٓا اَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ ۙ فَاِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَاِمَّا فِدَٓاءً حَتّٰى تَضَعَ
الْحَرْبُ اَوْزَارَهَا ۚ ذٰلِكَ ۖ وَلَوْ يَشَٓاءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ ۙ وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَا
بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِى سَبِيلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُضِلَّ اَعْمَالَهُمْ
۝٤ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۝٥ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ۝٦
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تَنْصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ۝٧
وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ۝٨ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوا
مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ۝٩ اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۖ وَلِلْكَافِرِينَ اَمْثَالُهَا
۝١٠ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَاَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلٰى لَهُمْ ۧ ۝١١

47- Muhammed SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 38 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Resulümüzü ve âyetlerimizi) İnkâr edip (insanları) Allah yolundan alıkoyanlar var ya, (Allah) onların amellerini boşa çıkarmıştır.

2. İman edip sâlih ameller işleyenlere ve Rabbleri tarafından hak olarak Muhammed'e indirilen (Kur'ân)a iman edenlere gelince, (Allah) onların günahlarını kendilerinden (dahi) örtmüş ve hâllerini düzeltmiştir.

3. Bunun sebebi; inkâr edenlerin bâtıla uymaları, iman edenlerin ise Rabblerinden (gelen) hakka tabi olmalarıdır. İşte Allah, onların (örnek teşkil eden) durumlarını insanlara böyle anlatır.

4. (Savaşta) İnkâr edenlerle karşılaştığınız zaman (onlar sizi öldürmeden siz onların) boyunlarını vurun! Nihayet onları iyice bozguna uğratıp zafer kazanınca da (sağ kalanları esir alın ve onların) bağ(ların)ı sıkıca bağlayın! Sonra da ya lütfederek (karşılıksız) ya da fidye alarak (onları salıverin)! Ve savaş ağırlıklarını bırakıncaya (onlar savaştan tamamen vazgeçinceye) kadar (böyle yapın)! İşte (yapılması gereken) budur! Eğer Allah dileseydi, onlardan intikam alırdı. Fakat (O) sizi birbirinizle imtihan etmek için (böyle yaptı). Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların amellerini asla boşa çıkarmayacaktır.

5. Onları hidâyete erdirecek ve hâllerini düzeltecektir.*

**Resulullah (s.a.v) Efendimiz bir hadis-i şerifinde, "insanlardan öylesi vardır ki cahil olarak ölür, âlim olarak dirilir" buyurmuşlardır.*

6. Ve (sonunda) onları, kendilerine tarif ettiği cennete koyacaktır.

7. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Eğer siz Allah'a (ve O'nun resulüne dinini destekle-

yerek) yardım ederseniz, (O da) size yardım eder ve ayaklarınızı (sırât-ı mustakîmde) sabit kılar.

8. İnkâr edenlere gelince, onların hakkı, yüzükoyun (cehenneme sürülerek) yıkımdır; çünkü (Allah) onların amellerini boşa çıkarmıştır.

9. Bunun sebebi; Allah'ın indirdiğini onların kerih gör(üp beğenme)meleridir. Bu yüzden (Allah da) onların amellerini boşa çıkarmıştır.

10. Onlar yeryüzünde gezip de kendilerinden öncekilerin âkıbetinin nasıl olduğuna bakmadılar mı? Allah onları darmadağın etmiştir. (Bu) Kâfirlere de onların benzeri vardır.

11. Bunun sebebi, Allah'ın; iman edenlerin Mevlâ'sı (sahibi, dostu ve yardımcısı) olmasıdır. Kâfirlere gelince, onların mevlâsı (dostu ve yardımcısı) yoktur.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَاْكُلُونَ كَمَا تَاْكُلُ
الْاَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ اَشَدُّ قُوَّةً
مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي اَخْرَجَتْكَ ۚ اَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ اَفَمَنْ كَانَ
عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهٖ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوٓءُ عَمَلِهٖ وَاتَّبَعُوٓا اَهْوَٓاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ
الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ فِيهَا اَنْهَارٌ مِنْ مَٓاءٍ غَيْرِ اٰسِنٍ ۚ وَاَنْهَارٌ
مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ ۚ وَاَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ۚ وَاَنْهَارٌ
مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى ۖ وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ ۖ
كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَٓاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ اَمْعَٓاءَهُمْ ﴿١٥﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ حَتّٰٓى اِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ
اُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ اٰنِفًا ۖ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ
وَاتَّبَعُوٓا اَهْوَٓاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَاٰتٰىهُمْ تَقْوٰيهُمْ
﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً ۚ فَقَدْ جَٓاءَ اَشْرَاطُهَا ۚ
فَاَنّٰى لَهُمْ اِذَا جَٓاءَتْهُمْ ذِكْرٰيهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ
لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰيكُمْ ﴿١٩﴾

12. Muhakkak ki **Allah**, iman edip sâlih ameller işleyenleri, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Kâfirler ise (dünyada biraz) faydalanırlar ve hayvanların yediği gibi yerler (niçin yaratıldıklarına bakmadan sadece dünyanın hesabını yaparak yaşarlar). (İşte) Onların yeri ateştir.

13. (Resulüm!) Biz, seni (yurdundan) çıkar(arak hicrete zorlay)an şehrin(in halkın)dan kuvvetçe daha güçlü nice memleketleri helâk ettik, onların hiçbir yardımcısı da olmadı.

14. Hiç, **Rabb**inden apaçık bir delil (olan vahiy) üzerinde bulunan kimse, kötü ameli kendisine süslü görünen ve (nefislerinin) hevâlarına (arzu ve isteklerine) tabi olan kimseler gibi olur mu?

15. Muttakilere (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlara) vaad edilen cennetin misali (şöyledir), orada (zamanla hiçbir vasfı) bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenler için (tarifi imkânsız şekilde) lezzetli şaraptan ırmaklar ve saf (süzme) baldan ırmaklar vardır. Ayrıca orada onlar için meyvelerin her çeşidi ve **Rabb**lerinden bir mağfiret vardır. (Hiç bu kimselerin durumu) Ateşte ebedi kalacak olan ve bağırsaklarını parça parça edecek kaynar su içirilen kimselerin durumu gibi olur mu?

16. (Resulüm!) Onlardan seni dinlemeye gelenler de vardır. Fakat onlar senin yanından çıktıkları zaman kendilerine ilim verilmiş olanlara (alaylı bir şekilde), "az önce ne dedi?" derler. İşte onlar, **Allah**'ın, kalplerini mühürlediği ve (nefislerinin) hevâlarına tabi olan kimselerdir.

17. Hidâyete erenlere gelince, **Allah** onların hidâyetlerini arttırır ve onlara takvâlarını (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluklarını bilip yerine getirmeleri için manen bir güç, kuvvet) verir.

18. O (nefislerinin arzu ve isteklerine tabi ola)nlar, (kıyamet) saatin(in) ansızın kendilerine gelip çatmasından başka bir şey mi bekliyorlar? Andolsun ki onun alâmetleri (belirmeye başlayıp) gelmiştir. Fakat (ölüm) kendilerine geldiği zaman (bu uyarı ve ikazlarımızı) hatırlamaları neye yarar!

19. (Ey insan!) Bil ki şüphesiz, **Allah**'tan başka **İlâh** yoktur. (Sen) Hem kendi günahın için hem de mü'min erkeklerle mü'min kadınlar(ın günahları) için (**Allah**'tan) mağfiret dile! Çünkü **Allah**, (dünyada) gezip dolaştığınız yeri de (âhirette) varacağınız yeri de bilir.

وَيَقُولُ الَّذِينَ اٰمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ ۚ فَاِذَآ اُنْزِلَتْ
سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ ۙ رَاَيْتَ الَّذِينَ
فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِىِّ عَلَيْهِ
مِنَ الْمَوْتِ ۖ فَاَوْلٰى لَهُمْ ۚ ﴿٢٠﴾ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ ۖ فَاِذَا عَزَمَ
الْاَمْرُ ۖ فَلَوْ صَدَقُوا اللّٰهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۚ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ
اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوا فِى الْاَرْضِ وَتُقَطِّعُٓوا اَرْحَامَكُمْ
﴿٢٢﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ وَاَعْمٰٓى اَبْصَارَهُمْ
﴿٢٣﴾ اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَ اَمْ عَلٰى قُلُوبٍ اَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ اِنَّ
الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى ۙ
الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ ۖ وَاَمْلٰى لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ
كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ سَنُطِيعُكُمْ فِى بَعْضِ الْاَمْرِ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
اِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَآ اَسْخَطَ
اللّٰهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ۚ ﴿٢٨﴾ اَمْ حَسِبَ
الَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللّٰهُ اَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

20. İman (ettiğini iddia) edenler, "keşke (müşriklerle savaşmamız için) bir sûre indirilseydi!" derler. Ama hükmü açık bir sûre indirilip de onda savaştan söz edilince, kalplerinde (şeytanın verdiği vesveseyle) bir hastalık bulunanların üzerine ölüm baygınlığı çökmüş gibi bir bakışla sana baktıklarını görürsün. (Bu) Onlara müstahaktır!

21. (Mü'min olduğunu iddia eden kişiye düşen; **Allah**'a ve resulüne) İtaat etmek ve güzel (söz) söylemektir. Onlar, iş ciddileşince **Allah**'a (verdikleri söze) sadık kalsalardı, elbette kendileri için (bu) daha hayırlı olurdu.

22. (Ey münafıklar!) Demek iş başına geçecek olursanız, yeryüzünde fesad çıkaracak ve akrabalık bağlarını koparacaksınız, öyle mi?

23. İşte bunlar, **Allah**'ın lanetlediği, (hakka olan daveti duymak ve görmek istemediklerinden kulaklarını) sağır ve gözlerini kör ettiği kimselerdir.

24. Onlar hâlâ Kur'ân'ı tedebbür etmeyecekler mi (akıllarını kullanıp bu Kitâb'ın **Allah** katından olduğunu düşünmeyecekler mi)? Yoksa onların kalpleri üzerinde kilitler mi var (ki hiçbir hakikat gönüllerine girmiyor)?

25. Şüphesiz ki kendilerine hidâyet apaçık belli olduktan sonra gerisin geri dönenleri şeytan (böyle bir) işe sevk etmiş ve onları (uzunca boş) ümitlere düşürmüştür.

26. Bunun sebebi; onların **Allah**'ın indirdiğini kerih gör(üp beğenmey)enlere, "bazı işlerde size itaat edeceğiz" demeleridir. **Allah**, onların (hem söy-

lediklerini hem de içlerinde) gizlediklerini (çok iyi) bilir.

27. (Resulüm!) Melekler onların yüzlerine ve sırtlarına vurarak canlarını alırken (onların) hâlleri nice olur?

28. Bunun sebebi; onların **Allah**'ı gazaplandıran şeylere tabi olmaları ve O'nu razı edecek şeyleri kerih gör(üp beğenme)meleridir. Bu yüzden (**Allah** da) onların amellerini boşa çıkarmıştır.

29. Yoksa kalplerinde (şeytanın verdiği vesveseyle) bir hastalık bulunanlar **Allah**'ın, (içlerindeki iman edenler için besledikleri) kinlerini ortaya çıkarmayacağını mı sandılar?

وَلَوْ نَشَآءُ لَاَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمٰىهُمْ ؕ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ
فِىْ لَحْنِ الْقَوْلِ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ۝٣٠ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى نَعْلَمَ
الْمُجَاهِدِيْنَ مِنْكُمْ وَالصّٰبِرِيْنَ ۙ وَنَبْلُوَا۟ اَخْبَارَكُمْ ۝٣١ اِنَّ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَشَآقُّوا الرَّسُوْلَ مِنْ بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى ۙ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ؕ وَسَيُحْبِطُ اَعْمَالَهُمْ ۝٣٢
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَلَا تُبْطِلُوْۤا
اَعْمَالَكُمْ ۝٣٣ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ
مَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ۝٣٤ فَلَا تَهِنُوْا وَتَدْعُوْۤا
اِلَى السَّلْمِ ۖ وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ ۚ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَّتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ
۝٣٥ اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ؕ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا
يُؤْتِكُمْ اُجُوْرَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ۝٣٦ اِنْ يَّسْـَٔلْكُمُوْهَا
فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوْا وَيُخْرِجْ اَضْغَانَكُمْ ۝٣٧ هَآ اَنْتُمْ هٰۤؤُلَآءِ
تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَّبْخَلُ ۚ وَمَنْ يَّبْخَلْ
فَاِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَّفْسِهٖ ؕ وَاللّٰهُ الْغَنِىُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ ۚ وَاِنْ
تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۙ ثُمَّ لَا يَكُوْنُوْۤا اَمْثَالَكُمْ ۝٣٨

30. (Resulüm!) Şayet Biz dileseydik o (münafık)ları(n iç yüzlerini) sana gösterirdik de sen onları (gerçek) yüzleriyle tanırdın. Andolsun ki sen, onları (şimdi dahi) konuşma tarzlarından tanırsın. (Unutmayın!) **Allah**, (işlediğiniz tüm) amellerinizi bilir.

31. Andolsun ki içinizden cihad edenleri ve sabredenleri (ayırt edip) bilinceye (insanlar da bunu görüp bilinceye) kadar sizi imtihan edeceğiz; çünkü Biz, sizin (bütün) iddialarınızı(n doğruluğunu) test edeceğiz.

32. Şüphesiz ki (resulümüzü ve âyetlerimizi) inkâr edip (insanları) **Allah** yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidâyet apaçık belli olduktan sonra resule karşı gelenler, **Allah**'a hiçbir şekilde zarar veremezler. (Ama) Bu yüzden (**Allah**) onların yaptıklarını boşa çıkaracaktır.

33. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah**'a itaat edin, resul(ün)e de itaat edin! Böylece amellerinizi boşa çıkarmayın!

34. Muhakkak ki (resulümüzü ve âyetlerimizi) inkâr edip (insanları) **Allah** yolundan alıkoyanlar ve sonra da kâfir olarak ölenler var ya, işte **Allah** onları asla bağışlamayacaktır!

35. (Savaşta) Üstün durumda iken gevşeklik gösterip (kâfirleri) barışa davet etmeyin! **Allah** sizinle beraberdir ve sizin amellerinizi asla eksiltmeyecektir.

36. Dünya hayatı ancak bir oyun ve eğlencedir. Eğer iman eder ve takvâ sahibi olursanız (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışırsanız, O) size mükâfatınızı verir. Bir de (**Allah**) sizden, mallarınızı (tamamen infak etmenizi) istemez.

37. Eğer sizden onları(n hepsini) isteseydi ve sizi zorlasaydı cimrilik ederdiniz. Bu da sizin (mal sevgisini gönlünüzde biriktirdiğinizden dolayı bütün) kininizi ortaya çıkarırdı.

38. İşte siz böyle kimselersiniz! (Size verilenlerin bir kısmını) **Allah** yolunda infak etmeye çağrılıyorsunuz da içinizden bazıları cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse (bilsin ki), ancak kendi nefsine karşı cimrilik etmiş (**Allah**'ın ona lütfundan vereceği hayırlı nimeti kabul etmemiş) olur. **Allah Ğaniyy**'dir (hiçbir şeye muhtaç olmayan, herkesin ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu zattır), siz ise fakirsiniz. Eğer siz (resulümüzden ve âyetlerimizden) yüz çevirirseniz, (**Allah**) yerinize sizden başka bir kavmi getirir sonra onlar sizin gibi (nefsine zulmeden kimseler) de olmazlar.

سُورَةُ الْفَتْحِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۙ ۝ لِيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْۢبِكَ وَمَا
تَاَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ۙ ۝ وَّيَنْصُرَكَ
اللّٰهُ نَصْرًا عَزِيزًا ۝ هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ فِيْ قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ
لِيَزْدَادُوْٓا اِيْمَانًا مَّعَ اِيْمَانِهِمْ ۗ وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۙ ۝ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ
سَيِّاٰتِهِمْ ۗ وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا عَظِيْمًا ۙ ۝ وَّيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ
وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكٰتِ الظَّاۤنِّيْنَ بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِ ۗ
عَلَيْهِمْ دَاۤئِرَةُ السَّوْءِ ۚ وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۗ
وَسَاۤءَتْ مَصِيْرًا ۝ وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ
عَزِيْزًا حَكِيْمًا ۝ اِنَّاۤ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ۙ ۝ لِّتُؤْمِنُوْا
بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتُعَزِّرُوْهُ وَتُوَقِّرُوْهُ ۗ وَتُسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ۝

ret günü) onlar için cehennemi hazırlamıştır. (Orası) Ne kötü bir varış yeridir!

7. Göklerin ve yerin orduları **Allah**'ındır. **Allah Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

8. (Resulüm!) Muhakkak ki Biz seni, (insanlar için ancak) bir şahid, bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

9. Ta ki (ey insanlar!) **Allah**'a ve resulüne iman edesiniz, O'na saygı gösteresiniz, O'nu vakar (ve izzet) sahibi bilesiniz ve O'nu sabah akşam tesbih edesiniz.

48- Fetih SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 29 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. (Resulüm!) Muhakkak ki Biz sana (Hudeybiye Antlaşması'yla) apaçık bir fetih (ihsan edip zaferin önünü) açtık.

2. Böylece **Allah**, senin geçmiş ve gelecek günahlarını mağfiret etsin, sana olan nimetini tamamlasın ve seni sırât-ı mustakîme (**Allah**'a dosdoğru varan yola) hidâyet etsin.

3. Ve **Allah** sana azîz (şerefli ve seni şerefli kılacak) bir yardımla yardım etsin.

4. Mü'minlerin kalplerine imanlarını (yine) imanla arttırsınlar diye sekîneti indiren de O'dur. Göklerin ve yerin orduları **Allah**'ındır. **Allah Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

5. (Bütün bu lütuflar) Mü'min erkeklerle mü'min kadınları, içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyması, onların kötülüklerini örtmesi içindir. İşte bu, **Allah** katında büyük bir kurtuluş (ve saadet)tir.

6. (Bir de bunlar) **Allah** hakkında kötü zan ile zanda bulunan münafık erkeklere ve münafık kadınlara, müşrik erkeklere ve müşrik kadınlara azap etmesi içindir. Kötülük onları çepeçevre kuşatsın! **Allah** onlara gazap etmiş, onları lanetlemiş ve (âhi-

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ ۚ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْ ۚ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا
عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۞ سَيَقُولُ لَكَ
الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ
لَنَا ۚ يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ
لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ۚ بَلْ
كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۞ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ
الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ
وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ ۖ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ۞ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۞ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَكَانَ
اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۞ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ
إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ ۖ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا
كَلَامَ اللَّهِ ۚ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ۖ
فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۚ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۞

10. (Resulüm!) Muhakkak ki sana biat edenler ancak **Allah**'a biat etmektedirler. **Allah**'ın (kudret) eli onların (sana biat eden) ellerinin üzerindedir. Artık kim (biatını) bozarsa ancak kendi aleyhine bozmuş olur. Kim de **Allah** ile olan ahdine vefa gösterirse, **Allah** ona yakında büyük bir mükâfat verecektir.

11. Bedevi Araplardan (senin umre davetine icabet etmeyerek) geride kalanlar ise sana diyecekler ki: "Mallarımız ve ailelerimiz bizi meşgul etti. Bu yüzden bizim için (**Allah**'tan) mağfiret dile!" (Resulüm!) Onlar kalplerinde olmayanı dilleriyle söylüyorlar. De ki: "**Allah** size bir zarar gelmesini dilerse veya bir fayda elde etmenizi isterse O'na karşı kimin bir şeye gücü yetebilir? Kaldı ki **Allah**, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır."

12. Bilakis siz, resulün ve mü'minlerin bir daha ailelerine asla dönmeyeceklerini zannetmiştiniz. Bu sizin kalplerinize süslü gösterildi de (onlar hakkında) kötü zan ile zanda bulundunuz ve helâkı hak eden bir kavim oldunuz.

13. Kim **Allah**'a ve resulüne iman etmezse bilsin ki Biz, kâfirler için (kıyamet günü) alevli bir ateş hazırlamışızdır.

14. Göklerin ve yerin mülkü (hakimiyet ve hükümranlığı) **Allah**'a aittir. (O) Dilediği kimseyi (rahmetinden dolayı) mağfiret eder, dilediği kimseye de (hak ettiği için) azap eder. **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

15. Siz ganimetleri almak için gittiğiniz zaman (senin umre davetine icabet etmeyerek) geride kalanlar, "bırakın, biz de size tabi ol(up sizinle gel)elim" diyecekler. Onlar, **Allah**'ın kelamını değiştirmek isterler. De ki: "Siz asla bize tabi ol(up bizimle gel)emezsiniz! **Allah**, (hakkınızda) daha önce böyle buyurmuştur." Bunun üzerine onlar, "hayır! (Siz) Bizi kıskanıyorsunuz" diyeceklerdir. Bilâkis onlar, pek azı müstesna fıkhetmezler (apaçık ortada olan hakikati düşünüp idrak etmezler).

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُولِى بَاْسٍ
شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ اَوْ يُسْلِمُونَ ۚ فَاِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا
حَسَنًا ۚ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
اَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ ۗ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيمًا ۚ ﴿١٧﴾
لَقَدْ رَضِىَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ اِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ
فَعَلِمَ مَا فِى قُلُوبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا
قَرِيبًا ۙ ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَاْخُذُونَهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَاْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهِ
وَكَفَّ اَيْدِىَ النَّاسِ عَنْكُمْ ۚ وَلِتَكُونَ اٰيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ
صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۙ ﴿٢٠﴾ وَاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ
اللّٰهُ بِهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ
اللّٰهِ الَّتِى قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

hidâyet etsin (siz de insanları hidâyete erdiresiniz).

21. Henüz elde edemediğiniz başka (ganimetler) de vardır ki onları **Allah** (ilim ve kudretiyle çepeçevre) kuşatmıştır. **Allah** her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

22. Eğer kâfirler sizinle savaşsalardı, arkalarına dönüp kaçarlardı. Sonra da ne bir dost ne de bir yardımcı bulabilirlerdi.

23. **Allah**'ın öteden beri süregelen kanunu (böyle)dir. Ve **Allah**'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın.

16. Bedevi Araplardan (senin umre davetine icabet etmeyerek) geride kalanlara de ki: "Siz yakında çok kuvvetli, savaş erbabı bir kavme (karşı savaşmaya) çağrılacaksınız. Ya onlarla (sonuna dek) savaşacaksınız ya da onlar teslim olacaklar. Eğer (siz bu emre) itaat ederseniz **Allah** size güzel bir mükâfat verir. Ama önceden döndüğünüz gibi yine (sözünüzden) dönecek olursanız size elem verici (iç yakan) bir azap ile azap eder."

17. (Bu hususta) Âmâya güçlük yoktur, topala güçlük yoktur, hastaya da güçlük yoktur (bunlar savaşa katılmak zorunda değillerdir). Kim **Allah**'a ve resulüne itaat ederse (**Allah**) onu altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Kim de yüz çevirirse ona elem verici (iç yakan) bir azap ile azap eder.

18. (Resulüm!) Andolsun ki o ağacın altında sana biat ettikleri sırada **Allah** o mü'minlerden razı oldu. Onların kalplerinde olan (iman)ı bildi, bunun üzerine onlar(ın gönüllerin)e (huzur vermesi için) sekînet (nûrun)u indirdi ve onlara yakın bir fetih nasip etti.

19. Ve onları elde edecekleri birçok ganimetlerle (mükâfatlandırdı). Çünkü **Allah Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

20. **Allah**, size elde edeceğiniz birçok ganimetler vaad etmiştir. (Bu ganimetlerden) İşte bu (Hudeybiye Antlaşması)nı hemen vermiş ve (bu antlaşmayla) insanların ellerini sizden çekmiştir ki (bu), mü'minlere bir âyet (ve işaret) olsun ve sizi sırât-ı mustakîme (**Allah**'a dosdoğru varan yola)

وَهُوَ الَّذِى كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ
مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
بَصِيرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَالْهَدْىَ مَعْكُوفًا اَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهٗ ؕ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُوْنَ
وَنِسَآءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوْهُمْ اَنْ تَطَـَٔوْهُمْ فَتُصِيْبَكُمْ مِّنْهُمْ
مَّعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فِىْ رَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوْا
لَعَذَّبْنَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٢٥﴾ اِذْ جَعَلَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا فِىْ قُلُوْبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ
سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ
التَّقْوٰى وَكَانُوْٓا اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ
عَلِيْمًا ۚ ﴿٢٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُوْلَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ ۚ لَتَدْخُلُنَّ
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ۙ مُحَلِّقِيْنَ رُءُوْسَكُمْ
وَمُقَصِّرِيْنَ ۙ لَا تَخَافُوْنَ ؕ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوْا فَجَعَلَ مِنْ دُوْنِ
ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِىْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ؕ ﴿٢٨﴾

24. O, sizi onlara karşı muzaffer kıldıktan sonra Mekke'nin ortasında onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan çekendir. **Allah**, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

25. Onlar öyle kimselerdir ki (**Allah**'ı ve resulünü) inkâr ettiler ve sizi Mescid-i Harâm'dan, bekletilen kurbanları da yerlerine ulaşmaktan alıkoydular. Eğer (Mekke'de) kendilerini henüz tanımadığınız mü'min erkeklerle mü'min kadınları bilmeyerek çiğnemeniz sebebiyle üzüntüye kapılmanız ihtimali olmasaydı (**Allah**, Mekke'ye girmenize izin verirdi). (Ama böyle yaptı) Ki, **Allah** dilediğini rahmetinin içine koysun. Eğer (o mü'minler, kâfirlerden) ayrılmış olsalardı elbette onlardan kâfir olanlara elem verici (iç yakan) bir azap ile azap ederdik.

26. O zaman kâfirler, kalplerine hamiyeti, cahiliye hamiyetini (yani öfkeyle ırkçılığı) yerleştirmişlerdi. **Allah** da resulünün ve mü'minlerin üzerine (huzur vermesi için) sekînet (nûr)unu indirdi, onların takvâ kelimesine (kulluk sorumluluklarına) tutunmalarını sağladı. Zaten onlar buna layık ve ehildiler. **Allah** her şeyi (en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

27. Andolsun ki **Allah**, resulünün rüyasını hak ile tasdik etmiştir. Eğer **Allah** dilerse siz güven içinde başlarınızı tıraş etmiş ve kısaltmış olarak korkmadan Mescid-i Harâm'a gireceksiniz. **Allah** sizin bilmediğiniz şeyleri bildiği için (Mekke'nin fethinden) önce daha yakın bir fetih (olan Hudeybiye Antlaşması'nı size) nasip etti.

28. O, resulünü hidâyet ve hak din ile (vahyini) dinlerin (ve hayat tarzlarının) hepsine üstün kılmak için gönderendir. (Buna) **Şehîd** (ismiyle şahid) olarak da **Allah** yeter.

مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗۤ اَشِدَّآءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ
تَرٰىهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَّبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا ۫ سِيْمَاهُمْ
فِىْ وُجُوْهِهِمْ مِّنْ اَثَرِ السُّجُوْدِ ؕ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِى التَّوْرٰىةِ ۚۖ وَمَثَلُهُمْ
فِى الْاِنْجِيْلِ ۚۛ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْـَٔهٗ فَاٰزَرَهٗ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى
عَلٰى سُوْقِهٖ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ؕ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ۝٢٩

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَىِ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝١ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَرْفَعُوْۤا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
النَّبِىِّ وَلَا تَجْهَرُوْا لَهٗ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ
وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ۝٢ اِنَّ الَّذِيْنَ يَغُضُّوْنَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ
اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ لِلتَّقْوٰى ؕ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ
۝٣ اِنَّ الَّذِيْنَ يُنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَآءِ الْحُجُرٰتِ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ۝٤

birbirinizle bağıra çağıra konuştuğunuz gibi ona yüksek sesle söylemeyin! Yoksa siz farkına varmadan amelleriniz boşa gider!

3. **Allah**'ın resulünün huzurunda (fikir beyan etmeyip) seslerini kısanlar var ya, işte onlar **Allah**'ın, kalplerini takvâ ile imtihan ettiği (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışan) kimselerdir. Onlar için (**Rabb**leri katında geniş) bir mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.

4. (Resulüm!) Sana (evinin) odaların(ın) ardından (bağırarak) seslenenler var ya, onların çoğu akıllarını kullanmayan kimselerdir.

29. Muhammed, **Allah**'ın resulüdür ve onunla beraber olanlar da (onlar) kâfirlere karşı çok (sert ve) şiddetli, kendi aralarında ise çok merhametlidirler. (Sen) Onları (her zaman) **Allah**'ın lütuf ve rızasını arayarak rükûda (**Allah**'ın hükmü karşısında eğilir ve âcizliklerini bilerek **Rabb**lerine) secde hâlinde görürsün. Onların alâmetleri yüzlerindeki secde izleridir. Bu, onların Tevrât'taki vasıflarıdır. İncîl'deki vasıfları ise filizini çıkarmış bir ekin gibidir ki sonra onu kuvvetlendirmiş, sonra kalınlaşmış da gövdesi üzerine dikilmiştir. (Bu hâl) Ekincilerin hoşuna gider. (Mü'minler hakkındaki bu benzetme) Kâfirleri onlarla öfkelendirmek içindir. **Allah** onlardan iman edip sâlih ameller işleyenlere (katından geniş) bir mağfiret ve büyük bir mükâfat vaad etmiştir.

49- Hucurât SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 18 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! (Kendi arzu ve düşüncelerinize uyarak) **Allah**'ın ve resulünün önüne geçmeyin! **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! Çünkü **Allah Semî**'dir, **Alîm**'dir (her şeyi ve herkesi işiten ve bilendir).

2. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Seslerinizi (ve fikirlerinizi), nebînin sesinin üstüne çıkarmayın! Ve sözü

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ۝ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ جَآءَكُمْ فَاسِقٌۢ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوْۤا
اَنْ تُصِيْبُوْا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوْا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِيْنَ ۝
وَاعْلَمُوْۤا اَنَّ فِيْكُمْ رَسُوْلَ اللّٰهِ ؕ لَوْ يُطِيْعُكُمْ فِىْ كَثِيْرٍ مِّنَ الْاَمْرِ
لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيْمَانَ وَزَيَّنَهٗ فِىْ قُلُوْبِكُمْ وَكَرَّهَ
اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الرّٰشِدُوْنَ ۙ ۝
فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝ وَاِنْ طَآئِفَتٰنِ
مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اقْتَتَلُوْا فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا ۚ فَاِنْۢ بَغَتْ اِحْدٰىهُمَا
عَلَى الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِىْ تَبْغِىْ حَتّٰى تَفِيْٓءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ فَآءَتْ
فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝
اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُوْنَ ۚ ۝ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسٰۤى
اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَآءٌ مِّنْ نِّسَآءٍ عَسٰۤى اَنْ يَّكُنَّ خَيْرًا
مِّنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوْۤا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوْا بِالْاَلْقَابِ ؕ بِئْسَ الِاسْمُ
الْفُسُوْقُ بَعْدَ الْاِيْمَانِ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝

5. Eğer onlar, sen kendilerin(in yanın)a çıkıncaya kadar sabretselerdi, elbette (bu) kendileri için daha hayırlı olurdu. Bununla beraber **Allah** **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

6. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Eğer bir fâsık size bir haber getirirse onu(n doğruluğunu iyice) araştırın! Yoksa cahillikle bir topluluğa sataş(ıp iftira ed)ersiniz de sonra yaptığınıza pişman olursunuz.

7. Hem bilin ki şüphesiz içinizde **Allah**'ın resulü vardır. Şayet o, birçok işte size uysaydı, gerçekten (türlü) zahmet ve meşakkat(ler) çekerdiniz. Fakat **Allah**, size (yaratılıştaki fıtratınız gereği) imanı sevdirdi ve onu kalplerinizde süsledi. Küfrü, fıskı ve isyanı da size çirkin gösterdi. İşte (**Allah**'ın resulüne itaat ederek) rüşdüne er(ip kâmil insan ol)anlar bunlardır.

8. (Bu) **Allah**'tan bir lütuf ve nimettir. **Allah** **Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

9. (Ey mü'minler!) Eğer mü'minlerden iki grup birbirleriyle savaşırlarsa aralarını düzeltin. Şayet onlardan biri (aralarında hüküm verildikten sonra yine) ötekine saldırırsa, **Allah**'ın buyruğuna dönünceye kadar saldıran (taraf)la savaşın. Eğer (onlar, **Allah**'ın buyruğuna) dönerse artık onların arasını adaletle düzeltin ve adil olun; çünkü **Allah**, adil olanları sever.

10. Mü'minler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ki rahmete eresiniz.

11. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! (Sizden) Bir topluluk, (başka) bir topluluğu alaya almasın! Belki onlar, kendilerinden daha hayırlıdırlar. Kadınlar da (başka) kadınları (alaya almasınlar)! Belki onlar, kendilerinden daha hayırlıdırlar. Kendinizi de (önceden yaptıklarınızdan dolayı) kınamayın ve birbirinizi (kötü) lakaplarla çağırmayın! İmandan sonra fâsıklık ne kötü bir isimdir! Artık kim (bunlardan vazgeçerek) tövbe etmezse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir!

يَآ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوْا كَثِيْرًا مِّنَ الظَّنِّ ۫ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ
اِثْمٌ وَّلَا تَجَسَّسُوْا وَلَا يَغْتَبْ بَّعْضُكُمْ بَعْضًا ؕ اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ
اَنْ يَّاْكُلَ لَحْمَ اَخِيْهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوْهُ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
تَوَّابٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَّاُنْثٰى
وَجَعَلْنٰكُمْ شُعُوْبًا وَّقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوْا ؕ اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ
اَتْقٰىكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّا ؕ قُلْ
لَّمْ تُؤْمِنُوْا وَلٰكِنْ قُوْلُوْٓا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْاِيْمَانُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ ؕ
وَاِنْ تُطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ
لَمْ يَرْتَابُوْا وَجٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ
هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ﴿١٥﴾ قُلْ اَتُعَلِّمُوْنَ اللّٰهَ بِدِيْنِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا
فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُّوْنَ
عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُوْا ؕ قُلْ لَّا تَمُنُّوْا عَلَيَّ اِسْلَامَكُمْ ۚ بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ
عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰىكُمْ لِلْاِيْمَانِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٨﴾

12. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Zannın çoğundan kaçının; çünkü zannın bazısı (yani kötü zan) günahtır. (Birbirinizin kusurlarını ve günahlarını) Araştır(ıp casusluk yap)mayın! Birbirinizin gıybetini de yapmayın! Sizden biriniz, ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? Bundan tiksindiniz (değil mi)! O hâlde **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! Muhakkak ki **Allah Tevvâb**'tır, **Rahîm**'dir (tövbeleri, kendisine dönenlerin dönüşünü kabul eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

13. Ey insanlar! Şüphesiz ki Biz, sizi bir erkekle bir dişiden yarattık ve (birbirinize karşı soy ve renginizle övünesiniz diye değil, bilakis) birbirinizle tanışmanız için sizi milletlere ve kabilelere ayırdık (ki **Allah**'ın kudretine şahid olasınız). Muhakkak ki **Allah** katında ikrama en nail olanınız, O'na karşı (en çok) takvâ sahibi olanınız (yani kulluk sorumluluğunu bilip en çok yerine getirmeye çalışanınız)dır. Muhakkak ki **Allah Alîm**'dir, **Habîr**'dir (her şeyi, herkesi bilen ve her şeyden, herkesten haberdar olandır).

14. (Resulüm! Sana biat etmek için gelen) Bedevi Araplar(dan bir topluluk), "biz iman ettik" dediler. De ki: "Siz iman etmediniz; fakat 'biz (**Allah** ve resulüne) teslim ol(arak Müslüman ol)duk' deyin; çünkü iman sizin kalplerinize henüz dâhil olmadı. Eğer **Allah**'a ve resulüne itaat ederseniz (**Allah**) amellerinizden hiçbir şeyi eksiltmez (ve buna karşılık size iman verir). Muhakkak ki **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir)."

15. Mü'minler ancak o kimselerdir ki; **Allah**'a ve resulüne iman ederler (**Allah**'ı ve resulünü canlarından çok severler), (böyle bir imandan) sonra asla şüpheye düşmezler ve **Allah** yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad ederler. İşte onlar (**Rabb**lerine âbd olacaklarına dair verdikleri söze) sadık olanlardır.

16. (Resulüm! O iman ettiklerini iddia edenlere) De ki: "Siz dininizi **Allah**'a mı öğretiyorsunuz (sadece 'inandık' demekle mü'min olacağınızı mı sanıyorsunuz)? Hâlbuki **Allah** göklerde olanları da yerde olanları da bilir. Çünkü **Allah**, her şeyi (en ince ayrıntısına kadar) bilendir."

17. (Resulüm! Onlar bir de Müslüman olup **Allah**'a) Teslim olmalarını senin başına kakıyorlar. De ki: "Müslümanlığınızı benim başıma kakmayın. Eğer (**Rabb**ine âbd olacağına dair verdiği söze) sadık olanlardansanız, aksine sizi imana (ulaştırıp hidâyete) erdirdiği için **Allah** size minnet eder (sizden kulluk ister)."

18. Muhakkak ki **Allah**, göklerin ve yerin gaybını bilir. Ve **Allah**, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

50- Kaf SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 45 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Kaf. (Bu) Şerefli Kur'ân'a andolsun ki,

2. Doğrusu kâfirler, içlerinden bir uyarıcının (Kur'ân ile) kendilerine gelmesine şaştılar ve dediler ki: "Bu, tuhaf bir şeydir."

3. "(Şimdi biz) Öldüğümüz ve bir toprak (yığını) olduğumuz zaman mı (tekrar dirilecekmişiz)? Bu, (akla) uzak bir dönüştür."

4. (Resulüm!) Biz, yeryüzünün onlardan (zahiri ve manevi) neleri eksilttiğini elbette bilmekteyiz; çünkü yanımızda (her şeyi kudretimizle) muhafaza eden bir kitap (olan Levh-i Mahfûz) vardır.

5. Fakat onlar, hak kendilerine gelince (onu) yalanladılar. Artık onlar karmakarışık bir iş içinde (ve şaşırmış bir hâlde)dirler.

6. Onlar üzerlerindeki göğe (hiç) bakmadılar mı? Biz onu nasıl bina etmiş ve (yıldızlarla) süslemişiz, onun hiçbir çatlağı (ve eksiği de) yoktur.

7. Ve yeryüzüne (de hiç bakmadılar mı ki), Biz onu (nasıl) yaydık ve orada sabit dağlar yerleştirdik. Üstelik orada her türden güzel (göz alıcı ve iç açıcı) çift(ten bitki)ler bitirdik.

8. (Bütün bunlar, Allah'a) Yönelen (O'nu bilmek ve tanımak isteyen) her bir kul için bir basiret (O'nun sevgisine, rahmet ve kudretine kulun şahid olması) ve zikirdir.

9-11. Yine Biz, gökten de bereketli bir su indirip onunla kullar için rızık olarak bahçeler, biçilecek tane(li ekin)ler ve birbirine geçmiş kat kat tomurcukları olan yük-

سُورَةُ قٓ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قٓ ۚ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيدِ ۝١ بَلْ عَجِبُوٓا اَنْ جَٓاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ
الْكَافِرُونَ هٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ۝٢ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِكَ رَجْعٌ
بَعِيدٌ ۝٣ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ ۚ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ
۝٤ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْ فَهُمْ فِيٓ اَمْرٍ مَرِيجٍ ۝٥ اَفَلَمْ يَنْظُرُوٓا
اِلَى السَّمَٓاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ۝٦
وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَاَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَاَنْۢبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
بَهِيجٍ ۝٧ تَبْصِرَةً وَذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ۝٨ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ
مَٓاءً مُبٰرَكًا فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ جَنّٰتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ۝٩ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا
طَلْعٌ نَضِيدٌ ۝١٠ رِزْقًا لِلْعِبَادِ ۙ وَاَحْيَيْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَيْتًا ۚ كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ
۝١١ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَاَصْحٰبُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ۙ ۝١٢ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
وَاِخْوَانُ لُوطٍ ۙ ۝١٣ وَاَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ ۚ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
وَعِيدِ ۝١٤ اَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ ۚ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝١٥

sek hurma ağaçları bitirdik ve böylece onunla ölü bir beldeye hayat verdik. İşte, (dirilip kabirlerden) çıkış da böyledir.

12. (Resulüm!) Bu (müşrik)lerden önce Nûh kavmi, Ress halkı ve Semûd (kavmi) de yalanladı.

13. Âd (kavmi), Firavun ve Lût'un hemşehrileri (olan kavimler) de (yalanladılar).

14. Eyke halkı ve Tubba kavmi de (yalanladı). Bütün bunlar (kendilerine gönderilen) resulleri yalanladılar, böylece (kendilerine) vaad ettiğim (azap tehdidim)i hak ettiler.

15. Biz (sizi) ilk yaratmada âcizlik mi gösterdik (ki sizi tekrar yaratmada âciz kalalım)? (Resulüm!) Doğrusu onlar, yeniden yaratılış konusunda (iblisin verdiği vesveseden dolayı) şüphe içindedirler.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ نَفْسُهٗ ۚ وَنَحْنُ اَقْرَبُ
اِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ
وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾
وَجَٓاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ۗ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ
فِى الصُّورِ ۗ ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَٓاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَٓائِقٌ وَشَهِيدٌ
﴿٢١﴾ لَقَدْ كُنْتَ فِى غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَٓاءَكَ فَبَصَرُكَ
الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَرِينُهٗ هٰذَا مَا لَدَىَّ عَتِيدٌ ۖ ﴿٢٣﴾ اَلْقِيَا فِى جَهَنَّمَ
كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ۙ ﴿٢٤﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ ۙ ﴿٢٥﴾ اَلَّذِى جَعَلَ مَعَ
اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَاَلْقِيَاهُ فِى الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَرِينُهٗ رَبَّنَا مَٓا اَطْغَيْتُهٗ
وَلٰكِنْ كَانَ فِى ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَىَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ
اِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَىَّ وَمَٓا اَنَا بِظَلَّٓامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾
يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَاْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَاُزْلِفَتِ
الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَفِيظٍ
﴿٣٢﴾ مَنْ خَشِىَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَٓاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾ اُدْخُلُوهَا
بِسَلَامٍ ۖ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَٓاؤُنَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

30. Biz o gün cehenneme, "doldun mu?" deriz. O da, "daha var mı?" der.

31. (O gün) Cennet, muttakilere (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlara) uzak olmayacak bir şekilde yaklaştırılır.

32-33. (Onlara şöyle denir) "İşte, size vaad edilen (cennet) budur! (Burası) Daima (**Allah**'a) yönelen, (kendi nefsini **Allah**'ın yasaklarına karşı) muhafaza eden, gıyâben **Rahmân**'dan haşyet duyan ve (O'na) yönelmiş bir kalp ile gelenler içindir."

34. "Oraya selam (ve selamet)le girin! İşte bu, ebedi (hayatın başladığı) gündür."

35. Orada onlar için diledikleri her şey vardır. Ayrıca katımızda (onların henüz bilmedikleri zahiri ve manevi nimetlerden) daha fazlası da vardır.

16. Andolsun ki insanı Biz yarattık ve nefsinin ona ne vesvese verdiğini biliriz; çünkü Biz ona (hayat veren) şah damarından (ve kendi varlığından) daha yakınız.

17. (Bir de) İki kaydedici (melek), (insanın) sağında ve solunda oturup (daima onunla beraber olarak yaptıklarını) kaydetmektedir.

18. (İnsan) Hiçbir söz söylemez ki onun yanında hazır bulunup (yaptıklarını) gözetleyen (ve kaydeden bir melek) bulunmasın!

19. Derken ölüm sarhoşluğu hak olarak (insana) gelir (de ona), "işte bu, senin (öteden beri) kaçıp durduğun şeydir" (denir).

20. (İnsanlar öldükten sonra tekrar dirilmeleri için o gün) Sûr'a üfürülmüştür. İşte bu, vaad edilen gündür.

21. (O gün) Herkes beraberinde bir sevk edici (melek) ve bir de şahidle beraber (hesap vermek için huzura) gelir.

22. (Ona şöyle denir) "Andolsun ki sen (dünyada iken) bundan gaflette idin. Şimdi senden (gaflet) perdeni (kaldırıp) açtık, artık bugün gözün keskin görür."

23. Beraberindeki (melek) şöyle der: "İşte, bu yanımdaki hazır."

24. (**Allah**, şöyle buyurur) "Atın cehenneme her (hakka karşı) inatçı kâfiri!"

25. "Hayra mâni olan, haddi aşan (ve) şüpheciyi."

26. "O ki **Allah** ile beraber başka bir ilâh edindi, bu yüzden onu şiddetli azabın içine atın!"

27. (Onun) Arkadaşı (olan şeytan) der ki: "**Rabb**imiz! Onu ben azdırmadım, zaten (kendisi haktan) uzak (derin) bir dalâlet içinde idi."

28. (**Allah**) Buyurur: "Benim huzurumda çekişmeyin! Çünkü Ben size daha önce (dünyada iken azap) vaadimi (bildirip bunun için resulümü) göndermiştim."

29. "Benim katımda söz değiştirilmez ve Ben kullar(ım)a asla zulmedici değilim!"

36. Biz onlardan önce nice nesilleri helâk ettik de onlar kendilerinden kuvvetçe daha güçlü idiler ve beldelerde (azabımızdan kurtulmak için kaçacak) bir delik aradılar. (Allah'ın gazabından) Kaçacak bir yer mi var?

37. Şüphesiz ki bunda, kalbi ol(up anlay)an veya (Allah'ın kudretine) şahid olarak (âyetlerine) kulak veren kimseler için elbette bir öğüt vardır.

38. Andolsun, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde (safhada) Biz yarattık. Bize bir yorgunluk da dokunmadı.

39. (Resulüm!) Sen onların söylediklerine sabret ve Güneşin doğuşundan önce de batışından önce de Rabbini hamd ile tesbih et!

40. Gecenin bir bölümünde ve secdelerin ardından da O'nu tesbih et!

41. Ve kulak ver o güne ki nidâ eden yakın bir yerden nidâ eder.

42. O gün (bütün insanlar, İsrafil'in Sûr'a ikinci üfleyişiyle duyulan) bu sayhayı hak olarak işitirler. İşte bu, (dirilip kabirlerden) çıkış günüdür.

43. Muhakkak ki hayat veren de öldüren de Biziz. Dönüş de ancak Bizedir.

44. O gün yer yarılır ve onlar (kabirlerinden çıkarak) süratle koşarlar. Bu (hesap vermeleri için insanları bir araya) toplamadır ve Bize göre çok kolaydır.

45. (Resulüm!) Biz onların ne söylediklerini çok iyi biliriz. Sen ise onların üzerinde bir zorlayıcı değilsin. O hâlde sen (kendilerine) vaad ettiğim (azap tehdidim)den korkanlara (bu) Kur'ân ile öğüt ver!

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِى الْبِلَادِ ۟
هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهٗ قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى
السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ۖ وَّمَا مَسَّنَا مِنْ لُّغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ۚ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ الَّيْلِ
فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ
قَرِيبٍ ۙ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ۭ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾
اِنَّا نَحْنُ نُحْيٖ وَنُمِيتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيرُ ۙ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ
عَنْهُمْ سِرَاعًا ۭ ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الذّٰرِيَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالذّٰرِيَاتِ ذَرْوًا ۙ ﴿١﴾ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ۙ ﴿٢﴾ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ۙ ﴿٣﴾
فَالْمُقَسِّمَاتِ اَمْرًا ۙ ﴿٤﴾ اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ۙ ﴿٥﴾ وَاِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ۟ ﴿٦﴾

51- Zâriyât SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 60 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Gönüllerindeki iman nûrunu) Saçıp dağıtanlara,

2. (Kulluk sorumluğunun) Ağırlığını yüklenenlere,

3. (Sözleri gönüllerde) Kolaylıkla akıp gidenlere,

4. (Hayatı yaşarken bütün) İşleri(n nasıl yapılması gerektiğini Allah'ın vahyine göre) taksim edenlere andolsun ki,

5. Şüphesiz size vaad olunan (o dehşetli gün) kesinlikle doğrudur.

6. Ve din (günü; amellerinize mükâfat veya ceza verilecek o gün) mutlaka vuku bulacaktır.

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ۝٧ اِنَّكُمْ لَفِى قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ۝٨ يُّؤْفَكُ
عَنْهُ مَنْ اُفِكَ ۝٩ قُتِلَ الْخَرّٰصُونَ ۝١٠ الَّذِينَ هُمْ فِى غَمْرَةٍ سَاهُونَ
۝١١ يَسْـَٔلُونَ اَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ۝١٢ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۝١٣
ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هٰذَا الَّذِى كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُونَ ۝١٤ اِنَّ الْمُتَّقِينَ
فِى جَنّٰتٍ وَعُيُونٍ ۝١٥ اٰخِذِينَ مَآ اٰتٰيهُمْ رَبُّهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ
مُحْسِنِينَ ۝١٦ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ الَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۝١٧ وَبِالْاَسْحَارِ
هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝١٨ وَفِى اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝١٩
وَفِى الْاَرْضِ اٰيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ۝٢٠ وَفِى اَنْفُسِكُمْ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝٢١
وَفِى السَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ۝٢٢ فَوَرَبِّ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ
اِنَّهٗ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَآ اَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ۝٢٣ هَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ ضَيْفِ
اِبْرٰهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ۝٢٤ اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلٰمًا قَالَ سَلٰمٌ قَوْمٌ
مُّنْكَرُونَ ۝٢٥ فَرَاغَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۝٢٦ فَقَرَّبَهٗٓ اِلَيْهِمْ
قَالَ اَلَا تَاْكُلُونَ ۝٢٧ فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ
بِغُلٰمٍ عَلِيمٍ ۝٢٨ فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهٗ فِى صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ
عَجُوزٌ عَقِيمٌ ۝٢٩ قَالُوا كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ اِنَّهٗ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۝٣٠

25. Hani onlar (İbrâhîm'in) yanına girdiklerinde, "selam (senin üzerine olsun)" demişlerdi. O da "(size de) selam (olsun)" demişti, (içinden de) "bunlar tanınmamış (yabancı) kimselerdir" (diye geçirmişti).

26. Sonra usulca ailesinin yanına gitti ve hemen (onlara, kızartılmış) semiz bir buzağı getirdi.

27. Sonra onu kendilerine yaklaştırdı, "yemez misiniz?" dedi.

28. Ama (onların ellerini yemeğe uzatmadıklarını görünce bir fenalık için geldiklerini düşündü ve) onlardan dolayı içine bir korku düştü. Onlar, "korkma" dediler ve onu bilgin bir oğul ile müjdelediler.

29. Bunun üzerine karısı çığlık atarak (misafirlerin yanına) geldi ve (şaşkınlık içinde) elini yüzüne çarparak, "(ben) kısır bir kocakarı(yım, benim nasıl çocuğum olabilir)?" dedi.

30. Onlar, "öyledir, (ama bunu) **Rabb**in buyurdu. Muhakkak ki O, **Hakîm**'dir, **Alîm**'dir (her işinde hikmet ve hayır olan, her şeyi ve herkesi bilendir)" dediler.

7. (Çeşitli yörüngelere ve) Yollara sahip göğe andolsun ki,

8. (Ey kâfirler!) Gerçekten siz, (insanları imandan döndürmek için) çelişkili sözler içindesiniz.

9. O (resulümüzden yüz çeviren ve iman)dan dönen döndürülür (ona engel olunmaz).

10. Kahrolsun o yalancılar!

11. Onlar ki (derin) bir cehalet içinde bulunan gâfillerdir.

12. "(Herkesin hesaba çekileceği o) Din günü ne zaman?" diye sorarlar.

13. O gün onlar, ateşte yakılacaklardır.

14. (Ve cehennemdeki görevli melekler onlara der ki) "(İnsanları imandan döndürmek için kurduğunuz) Fitnenizi(n ve yalanladığınız azabın cezasını artık bugün) tadın! Acele (gelmesini) isteyip durduğunuz şey (işte) budur!"

15. Muhakkak ki (o gün) muttakiler (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) ise cennetlerde ve pınar başlarındadırlar.

16. **Rabb**lerinin kendilerine (dünya hayatında yaptıklarına karşılık) verdiğini almış olarak. Çünkü onlar, bundan önce (dünyada) muhsin (güzellik yapıp güzel olan) kimselerdi.

17. (Onlar) Geceleri pek az uyurlardı.

18. Seher vakitlerinde ise istiğfar ederlerdi.

19. Onların mallarında, (yardım) isteyen ve (iffetinden dolayı isteyemeyen) muhtaçlar için bir hak vardı.

20. Kesin olarak iman edecekler için yeryüzünde nice âyetler (ibret ve deliller) vardır.

21. Kendi nefislerinizde de (âyetler vardır). Hâlâ (bu âyetleri) görmüyor musunuz?

22. Semada da (maddi ve manevi) rızkınız ve size vaad edilen (daha nice) şeyler vardır.

23. Göğün ve yerin **Rabb**ine andolsun ki şüphesiz o (size vaad olunanlar), sizin konuşmanız gibi kesin ve gerçektir.

24. (Resulüm!) İbrâhîm'in ikrama nail olmuş (meleklerden olan) misafirlerinin haberi sana geldi mi?

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمٍ
مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا
فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَآ اٰيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ
الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِى مُوسٰٓى اِذْ اَرْسَلْنَاهُ اِلٰى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ
مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهٖ وَقَالَ سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَاَخَذْنَاهُ
وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِى الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِى عَادٍ اِذْ اَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَىْءٍ اَتَتْ عَلَيْهِ اِلَّا جَعَلَتْهُ
كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾ وَفِى ثَمُودَ اِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتّٰى حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا
عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوا
مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَآءَ بَنَيْنَاهَا بِاَيْدٍ وَاِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾
وَالْاَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَىْءٍ خَلَقْنَا
زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّٓوا اِلَى اللّٰهِ اِنِّى لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ اِنِّى لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

31. (İbrâhîm) "O hâlde ey resuller (**Allah**'ın elçileri)! (Başka) Ne göreviniz var?" dedi.

32. (Onlar) Dediler ki: "Doğrusu biz, suçlu bir kavme (Lût kavmine, onları helâk etmek üzere) gönderildik."

33. "Üzerlerine çamurdan (iyice sertleşip kaskatı kesilmiş) taşlar yağdırmaya (geldik)."

34. "(Ki bu taşlar) Müsrifler (dünya menfaati uğruna hayatını israf edenler) için **Rabb**inin katında (kime isabet edeceği) işaretlenmiş (taşlardır)."

35. Nihayet Biz, (elçilerimizi Lût'un kavmine gönderdik ve) orada bulunan mü'minleri (helâktan kurtarmak için o şehirden) çıkardık.

36. Zaten orada Müslümanlardan bir ev (halkın)ın dışında (başka kimseyi) bulamadık.

37. Ve orada elem verici (iç yakan) azaptan korkanlar için bir âyet (işaret ve delil) bıraktık.

38. (Anlamak isteyenler için) Mûsâ(nın kıssasın)da da (ibretler vardır). Hani Biz onu apaçık bir delil ile Firavun'a göndermiştik.

39. Ama (Firavun kibirlenerek) yanında bulunanlarla birlikte (apaçık âyetlerimizden) yüz çevirdi ve (Mûsâ için), "(o) ya bir sihirbazdır ya da bir mecnundur" dedi.

40. Bunun üzerine Biz de onu ve ordusunu yakaladık ve onları denize attık. O ise (bu sırada pişman olmuş) kendini kınayıp duruyordu.

41. Âd (kavmin)de de (ibretler vardır). Hani Biz, onların üzerine (köklerini kurutan o) kısır rüzgârı göndermiştik.

42. (O) Üzerinden geçtiği hiçbir şeyi (canlı) bırakmıyor, onu kül edip savuruyordu.

43. Semûd (kavmin)de de (ibretler vardır). Hani onlara, "(dünyada belli) bir süreye kadar faydalanın" denilmişti.

44. Derken onlar, **Rabb**lerinin emrine karşı geldiler. Bu yüzden bakıp dururlarken onları (helâk edecek bir) yıldırım yakalayıverdi.

45. (Onlar o gün) Ne ayağa kalkmaya güç yetirebildiler ne de (başkasından) yardım görebildiler.

46. Bunlardan önce de Nûh kavmini (helâk etmiştik). Çünkü onlar fâsık (yoldan çıkmış) bir kavim idiler.

47. Göğü ellerimizle (sınırsız güç ve kudretimizle) Biz bina ettik ve (onu sürekli) genişleten de elbette Biziz.

48. Yeri de Biz (her türlü ihtiyaca göre) döşedik. (Bak, Biz nimetleri) Ne güzel döşeyiciyiz!

49. Umulur ki tezekkür edersiniz (bunları düşünüp öğüt alırsınız) diye her şeyden de (erkek ve dişi olmak üzere) çift çift yarattık.

50. O hâlde (cin ve insan şeytanlarından ve nefsinizin azgınlığından) **Allah**'a firar edin. (Resulüm! De ki) "Muhakkak ki ben, O'nun tarafından size (gönderilmiş) apaçık bir uyarıcıyım."

51. "**Allah** ile beraber başka bir ilâh edinmeyin! Zira ben, O'nun tarafından size (gönderilmiş) apaçık bir uyarıcıyım."

كَذٰلِكَ مَآ اَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ اَوْ
مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾ اَتَوَاصَوْا بِهٖ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ
فَمَآ اَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾
وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَآ اُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ
وَمَآ اُرِيدُ اَنْ يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾
فَاِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ اَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ
﴿٥٩﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِى يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

سُورَةُ الطُّورِ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ تِسْعٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ فِى رَقٍّ مَنْشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ
﴿٤﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ
﴿٧﴾ مَا لَهٗ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَآءُ مَوْرًا ﴿٩﴾ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا
﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾ اَلَّذِينَ هُمْ فِى خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ
يُدَعُّونَ اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾ هٰذِهِ النَّارُ الَّتِى كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

6. Kaynatılmış denize andolsun ki,

7. (Resulüm!) Muhakkak **Rabb**inin azabı (kıyamet günü kâfirler için) vuku bulacaktır.

8. Ona engel olacak hiçbir şey yoktur.

9. O gün gökyüzü (büyük) bir sarsıntıyla sarsılır,

10. Dağlar bir yürüyüşle (oldukları yerden hareket edip) yürür.

11. O gün (**Allah**'ın resulünü ve âyetlerini) yalanlayanların vay hâline!

12. Onlar ki daldıkları (küfür) bataklığında oyalanıp dururlar.

13. O gün onlar, cehennem ateşine itilip atılırlar!

14. (Onlara denir ki) "İşte (dünyadayken) yalanlayıp durduğunuz ateş budur!"

52. (Resulüm!) İşte böyle! Onlardan öncekilere de (ne zaman) bir resul geldiyse, onlar mutlaka, "(o) ya bir sihirbazdır ya da bir mecnundur" dediler.

53. Onlar bunu (nesilden nesile) birbirlerine vasiyet mi ettiler (ki hep aynı şeyleri söylüyorlar)? Bilakis! Onlar, azgın bir kavimdir.

54. (Resulüm!) Artık (sen) onlardan yüz çevir! (Onların iman etmemesinden dolayı) Sen kınanacak değilsin.

55. Sen (seni dinleyenlere âyetlerimi) hatırlat; çünkü hatırlatmak mü'minlere fayda verir.

56. Ben cinleri ve insanları ancak Bana âbd olsunlar (hiçbir şeyi Bana şirk koşmayarak aşkla, muhabbetle kulluk etsinler) diye yarattım.

57. Ben onlardan bir rızık istemiyorum. Beni doyurmalarını da istemiyorum.

58. Muhakkak ki **Rezzâk** (maddi ve manevi rızık veren), **Metîn** (asla sarsılmaz, sapasağlam) güç (ve kuvvet) sahibi olan ancak **Allah**'tır.

59. Şüphesiz (hem kendilerine hem de başkalarına) zulmeden (zalim)lerin (geçmişte helâk olmuş) arkadaşlarının payı gibi (onların da azaptan) bir payı vardır! Şu hâlde (o azabı) acele istemesinler!

60. Uyarıldıkları (fakat iman etmedikleri, küfür içinde geçen) günlerinden dolayı o kâfirlerin vay hâline!

52- Tûr SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 49 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Andolsun (vahyin indiği) Tûr (Dağı'n)a,

2. Satır satır yazılmış (bu) Kitâb'a,

3. (Ki o) Yayılmış ince deri üzerine (kaydedilmiştir).

4. (Gökteki meleklerin tavaf ettiği) Beyt-i Ma'mûr'a,

5. Yükseltilmiş tavana (yedi kat semaya),

اَفَسِحْرٌ هٰذَآ اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوٓا اَوْ
لَا تَصْبِرُوا ۚ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ ۭ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ
﴿١٦﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّنَعِيْمٍ ۙ﴿١٧﴾ فٰكِهِيْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمْ رَبُّهُمْ ۚ
وَوَقٰىهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿١٨﴾ كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْۗـــًٔا
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۙ﴿١٩﴾ مُتَّكِـــِٕيْنَ عَلٰي سُرُرٍ مَّصْفُوْفَةٍ ۚ وَزَوَّجْنٰهُمْ
بِحُوْرٍ عِيْنٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِاِيْمَانٍ اَلْحَقْنَا
بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَآ اَلَتْنٰهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ ۭ كُلُّ امْرِئٍۢ بِمَا
كَسَبَ رَهِيْنٌ ﴿٢١﴾ وَاَمْدَدْنٰهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَّلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُوْنَ
﴿٢٢﴾ يَتَنَازَعُوْنَ فِيْهَا كَاْسًا لَّا لَغْوٌ فِيْهَا وَلَا تَاْثِيْمٌ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوْفُ
عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُوْنٌ ﴿٢٤﴾ وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلٰي بَعْضٍ يَّتَسَاۗءَلُوْنَ ﴿٢٥﴾ قَالُوْٓا اِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِيْٓ اَهْلِنَا مُشْفِقِيْنَ ﴿٢٦﴾
فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَوَقٰىنَا عَذَابَ السَّمُوْمِ ﴿٢٧﴾ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
نَدْعُوْهُ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيْمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَآ اَنْتَ بِنِعْمَتِ
رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَّلَا مَجْنُوْنٍ ﴿٢٩﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهٖ
رَيْبَ الْمَنُوْنِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوْا فَاِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُتَرَبِّصِيْنَ ﴿٣١﴾

15. "(Kur'ân hakkında iddia ettiğiniz gibi) Bu da mı bir sihir. Yoksa siz (sizi kahredecek olan bu ateşi) görmüyor musunuz?"

16. "Girin oraya! Artık sabretseniz de sabretmeseniz de sizin için birdir. Siz ancak (bugün dünyada) yaptıklarınızın karşılığını göreceksiniz!"

17. Muhakkak ki (o gün) takvâ sahipleri ise cennetlerde ve nimetler içindedirler.

18. **Rabb**lerinin kendilerine verdikleriyle mutlu ve sevinçlidirler. Çünkü **Rabb**leri onları (dünyada yaptıklarına karşılık) cehennem azabından korumuştur.

19. (Onlara orada) "Yaptıklarınıza karşılık afiyetle yiyin ve için" (denir).

20. (Bir de orada) Sıra sıra dizilmiş tahtlara (oturup) yaslanırlar. Ayrıca Biz onları, iri gözlü (güzel bakışlı) hûrilerle evlendirmişizdir.

21. Biz, iman eden ve soylarından onlara imanda tabi olanları amellerinden hiçbir şey eksiltmeden, onların soylarını da kendilerine kattık (cennette de onlar beraberdirler). Herkes (dünyada) kazandığının (âhirette) rehinidir.

22. Onlara (orada) canlarının çektiği (her çeşit) meyve ve etten bol bol veririz.

23. Orada karşılıklı kadeh alıp verirler; ama orada (içtikleri şarap ile) ne (sarhoş olup) saçmalarlar ne de günaha girerler.

24. Etraflarında onlar(a hizmet etmek) için (ölümsüz) gençler dolaşır, onlar sanki saklı inci gibi (pırıl pırıl, saf ve temiz)dirler.

25. Onlardan bir kısmı, diğer bir kısmına dönerek (dünyadayken nasıl bir hâlde olduklarını) sorar.

26. (Onlar da) Derler ki: "Gerçekten biz daha önce ailemizle beraberken (dahi âhiret azabından) korkup titrerdik."

27. "**Allah** bize lütfetti de bizi (vücudun her zerresine) nüfuz eden (cehennem) azab(ın)dan korudu."

28. "Zaten biz bundan önce (dünyadayken sadece) O'na (yalvarıp) dua ediyorduk. (Şimdi de müşahede ettik ki) Şüphesiz O, **Berr**'dir, **Rahîm**'dir (mutlak iyi olan, kullarını iyiliğe davet eden ve isimlerinde, fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir)."

29. (Resulüm!) Sen (kullarıma âyetlerimi hatırlat ve) öğüt ver. Çünkü **Rabb**inin lütfuyla sen ne bir kâhinsin ne de bir mecnun!

30. Yoksa onlar (sana), "(o) bir şairdir. (Biz) Onun, zamanın felâketlerine uğramasını bekliyoruz" mu diyorlar?

31. (Onlara) De ki: "Bekleyin. Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim."

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَٰذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ ۚ بَل
لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾ أَمْ خُلِقُوا
مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ۚ بَل
لَّا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِندَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ ﴿٣٧﴾ أَمْ
لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ ۚ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَهُ
الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾
أَمْ عِندَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا
هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾
وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرْهُمْ
حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

سُورَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَسِتُّونَ اٰيَةً

45. (Resulüm!) Artık (kendilerine vaad edilen azaba) çarpılacakları günlerine kavuşuncaya kadar onları (kendi hâllerine) bırak!

46. O gün (dünyadayken düşünüp kurdukları) hileleri kendilerine hiçbir fayda vermez ve onlara (o gün) yardım da edilmez.

47. Şüphesiz ki zulmedenlere (orada) bundan başka bir azap daha vardır; fakat onların çoğu (bunu) bilmezler.

48. (Resulüm!) Sen **Rabb**inin hükmünü sabırla bekle; çünkü sen Bizim nezaretimizde (korumamız altında)sın. (Uykudan) Kalktığın zaman da **Rabb**ini hamd ile tesbih et!

49. Gecenin bir bölümünde ve yıldızların batmasının ardında da O'nu tesbih et!

32. Yoksa onlara (nefsani) hayalleri mi bunu emrediyor? Ya da onlar, azgın bir topluluk mudur?

33. Yahut, "Onu (Kur'ân'ı, Muhammed kendisi uydurup) söyledi!" mi diyorlar? Hayır! Onlar (nefislerinden dolayı) iman etmezler.

34. Eğer (iddialarında) doğru kimseler ise haydi onun benzeri bir söz getirsinler!

35. Yoksa onlar hiçbir şey (yani bir yaratıcı) olmadan mı yaratıldılar? Yoksa kendi kendilerinin mi yaratıcılarıdırlar?

36. Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattılar? Hayır! Onlar (küfürleri yüzünden bu okunan âyetlerle) ikna olmazlar.

37. Yoksa **Rabb**inin (rahmet) hazineleri onların yanında mıdır? Ya da (her şeyi) hükmü altında tutan onlar mıdır?

38. Yoksa onların, (göğe çıkıp melekleri ve onlara vahyedileni) dinledikleri bir merdivenleri mi var? Öyleyse dinleyenleri, (orada söylenenlere dair) apaçık bir delil getirsinler!

39. (Resulüm! Sor onlara) "Yoksa (doğum müjdesiyle kahroldukları) kızlar **Allah**'ın da erkekler sizin mi?"

40. Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da onlar ağır bir borç yükünün altında mı eziliyorlar?

41. Yoksa gayb(ın bilgisi) onların yanında da onlar mı (hükümleri istedikleri gibi) yazıyorlar?

42. (Resulüm!) Yoksa (sana) bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Ama asıl tuzağa düşecek olanlar kâfirlerdir.

43. Yoksa onların **Allah**'tan başka bir ilâhı mı var? (Dikkat edin!) **Allah Subhân**'dır, onların şirk koştuklarından (ve her türlü noksanlıktan münezzehtir).

44. Onlar gökten bir parçanın (üzerlerine) düştüğünü görseler, "(bunlar) üst üste yığılmış bulutlardır" derler.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى ۝١ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰى ۝٢ وَمَا يَنْطِقُ
عَنِ الْهَوٰى ۝٣ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحٰى ۝٤ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوٰى ۝٥
ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوٰى ۝٦ وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰى ۝٧ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰى ۝٨
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰى ۝٩ فَاَوْحٰى اِلٰى عَبْدِهٖ مَا اَوْحٰى ۝١٠
مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰى ۝١١ اَفَتُمَارُونَهُ عَلٰى مَا يَرٰى ۝١٢ وَلَقَدْ
رَاٰهُ نَزْلَةً اُخْرٰى ۝١٣ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ۝١٤ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰى ۝١٥
اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى ۝١٦ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ۝١٧
لَقَدْ رَاٰى مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ۝١٨ اَفَرَاَيْتُمُ اللّٰتَ وَالْعُزّٰى ۝١٩
وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ۝٢٠ اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ۝٢١ تِلْكَ اِذًا
قِسْمَةٌ ضِيزٰى ۝٢٢ اِنْ هِيَ اِلَّا اَسْمَاۤءٌ سَمَّيْتُمُوهَاۤ اَنْتُمْ وَاٰبَاۤؤُكُمْ
مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى
الْاَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاۤءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدٰى ۝٢٣ اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰى
۝٢٤ فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰى ۝٢٥ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمٰوَاتِ لَا تُغْنِي
شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَاْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَشَاۤءُ وَيَرْضٰى ۝٢٦

53- Necm SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 62 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Parıldadığı zaman yıldıza (ve nûr saçan âyetlere) andolsun ki,

2. Arkadaşınız (Muhammed) dalâlete düşmedi ve (bâtıla uyup) azmadı.

3. O, (nefsinin) hevâsından da konuşmaz.

4. O(nun söyledikleri Allah tarafından ona) vahyedilen bir vahiyden başkası değildir.

5. (Bu âyetleri) Ona, üstün bir güç sahibi (olan Allah) öğretti.

6-7. (Resulü için) Tecelli sahibi olan Allah yüce ufuğu istiva ed(ip orada tecelli et)ti.

8. Sonra yaklaştı ve (onu muhatap alıp onun idrak edebileceği seviyeye) indi.

9. Sonra (ikisi arasındaki uzaklık) kâbe kavseyn (bir yayın iki ucu kadar) hatta daha yakın oldu.

10. Sonra (Allah) kuluna vahyedeceğini vahyetti.

11. (Daha önce kalp gözüyle) Gördüğü (Allah'ın tecellisi)ni kalb(i) yalanlamadı.

12. Şimdi (siz onun) gördükleri hakkında kendisiyle tartışıyor musunuz?

13. Andolsun ki onu (daha önce) başka bir (tecelliyle) inerken de görmüştü.

14. Sidretü'l-Müntehâ'nın* yanında.

*Sidretü'l-Müntehâ; varlık âleminin bittiği yer.

15. Cennetü'l-Me'vâ da onun yanındadır.

16. O zaman Sidre'yi bürüyen bürüyordu.

17. (Önceden gördüğünden dolayı resulümüzün) Göz(ü) ne kaydı ne de haddini aştı.

18. Andolsun ki o, Rabbinin âyetlerinden en büyüğü (olan Allah isminin tecellisi)ni gördü.

19. Hâl böyleyken (neden taptığınızı) hiç düşündünüz mü Lât ve Uzzâ'ya?

20. Ve diğer üçüncüsü Menât'a?

21. Erkek (çocuklar) sizin de kızlar O'nun mu?

22. Öyle ise bu çok (kötü ve) saygısızca bir paylaştırmadır.

23. (Hâlbuki) O (put)lar hiçbir şey değil, sırf sizin ve babalarınızın (uydurarak taşlara) taktığı isimlerdir. Allah onlar hakkında hiçbir hüccet indirmemiş (ve onlara hiçbir güç vermemiştir). Onlar yalnız zanna ve nefislerinin hevâlarına uyuyorlar. Andolsun ki Rabblerinden onlara (bir hidâyetçi ve) hidâyet gelmiştir.

24. Yoksa insan her arzu ettiğine sahip mi olacaktır (Biz ona böyle bir vaad de mi bulunduk)?

25. (Unutmayın!) Son da ilk de (âhiret de dünya da) Allah'ındır.

26. Semalarda nice melekler vardır ki onların şefâati Allah'ın dilediği ve razı olup izin verdikleri müstesna, hiç kimseye fayda vermez.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَٰئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَىٰ ﴿٢٧﴾ وَمَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۖ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٨﴾ فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ الْعِلْمِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ۚ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ ۖ فَلَا تُزَكُّوا أَنفُسَكُمْ ۚ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ ﴿٣٢﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ﴿٣٣﴾ وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ ﴿٣٤﴾ أَعِندَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰ ﴿٣٥﴾ أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ﴿٣٧﴾ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾ وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ﴿٤١﴾ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ ﴿٤٢﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٤٣﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

36-37. Yoksa Mûsâ'nın ve (ahdine) vefa gösteren İbrâhîm'in sahifelerinde olanlar (ona) haber verilmedi mi?

38. Dikkat edin! Hiçbir günahkâr, başkasının (günah) yükünü yüklenmez.

39. Doğrusu insana, çalışmasından başka bir şey yoktur.

40. Muhakkak ki bu çalışması(nın, çaba ve gayretinin hesabı) da yakında görülecektir.

41. Sonra ona (çalışmasının) karşılığı tastamam verilecektir.

42. Şüphesiz ki en son varış Rabbinedir.

43. Şüphesiz ki güldüren de ağlatan da O'dur.

44. Yine şüphesiz ki öldüren de dirilten de O'dur.

27. Şüphesiz ki âhirete iman etmeyenler, melekleri dişi isimleriyle isimlendirir.

28. Hâlbuki onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur, onlar sadece zanna uyuyorlar. Zan ise hiç şüphesiz, haktan (ve hakikatten yana insana) hiçbir şey kazandırmaz.

29. Öyle ise (resulüm!) Bizim zikrimiz (olan Kur'ân'dan ve Allah'ın hesabını yapmak)tan yüz çeviren ve dünya hayatından başka bir şey istemeyen kimselerden (sen) yüz çevir!

30. İşte onların, ilimden erişebilecekleri (son noktaları) budur (bu da sadece zandan ibarettir)! Muhakkak ki senin Rabbin, evet O, yolundan sapanı da en iyi bilendir. Yine O, hidâyette olanı da en iyi bilendir.

31. Göklerdeki her şey ve yerdeki her şey Allah'ındır. (Bütün bunlar) Kötülük edenleri yaptıklarıyla cezalandırması, güzel davrananları da daha güzeliyle mükâfatlandırması içindir.

32. (O mükâfatlandırılacak olanlar) Onlardır ki küçük günahlar müstesna, büyük günahlardan, fuhşiyat (ve aşırılık)tan kaçınırlar. Muhakkak ki Rabbin, mağfireti çok geniş olandır. Sizi, yerden (topraktan) yarattığında da analarınızın karnında ceninler iken de en iyi bilen sadece O'dur. Öyleyse nefislerinizi temize çıkarmayın. O, takvâ sahibi olanları (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanları) çok iyi bilendir.

33. (Resulüm!) Gördün mü, o (haktan) yüz çevireni?

34. (Malından ihtiyaç sahiplerine) Pek az verip (gerisini cimrilikle) sımsıkı tutanı!

35. Gaybın ilmi kendi yanındadır da o (doğru yaptığını biliyor ve bunu) görüyor mu?

وَاَنَّهٗ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٤٥﴾ مِنْ نُّطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ﴿٤٦﴾
وَاَنَّ عَلَيْهِ النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ﴿٤٧﴾ وَاَنَّهٗ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ﴿٤٨﴾ وَاَنَّهٗ هُوَ
رَبُّ الشِّعْرٰى ﴿٤٩﴾ وَاَنَّهٗۤ اَهْلَكَ عَادَا الْاُوْلٰى ﴿٥٠﴾ وَثَمُوْدَا فَمَاۤ اَبْقٰى ﴿٥١﴾
وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوْا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغٰى ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ
اَهْوٰى ﴿٥٣﴾ فَغَشّٰىهَا مَا غَشّٰى ﴿٥٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ﴿٥٥﴾
هٰذَا نَذِيْرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْاُوْلٰى ﴿٥٦﴾ اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيْثِ تَعْجَبُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُوْنَ
وَلَا تَبْكُوْنَ ﴿٦٠﴾ وَاَنْتُمْ سَامِدُوْنَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوْا ﴿٦٢﴾

سَجْدَه

سُوْرَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَخَمْسُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَاِنْ يَّرَوْا اٰيَةً يُّعْرِضُوْا
وَيَقُوْلُوْا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوْا وَاتَّبَعُوْۤا اَهْوَآءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ
مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣﴾ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنَ الْاَنْۢبَآءِ مَا فِيْهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌۢ بَالِغَةٌ
فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُّكُرٍ ﴿٦﴾

45-46. Muhakkak ki (rahime) atıldığı zaman nutfeden erkeği ve dişiyi çiftler hâlinde yaratan da O'dur.

47. Şüphesiz (insanı, öldükten sonra) tekrar diriltmek de O'na aittir.

48. Muhakkak (zahiri olarak) zengin eden de (manevi olarak) memnun eden de O'dur.

49. Doğrusu O, Şi'râ'nın (imanı ve marifetiyle bir yıdız gibi parlayan mukarrebunun) Rabbidir.

50-51. Şüphesiz O, önce gelen Âd ve Semûd (kavmin)i de helâk etti de (onlardan hiç kimseyi sağ) bırakmadı.

52. Daha önce Nûh'un kavmini de (helâk etmişti). Şüphesiz onlar daha zalim ve daha azgındı.

53. (Lût kavmine ait) Altüst olan (şehirler)i de O, yerin dibine geçirdi.

54. Onlar(ın başların)a (azap olarak) sardırdığını sardırdı.

55. O hâlde Rabbinin nimetlerinin hangisinden şüphe ediyorsun!

56. İşte bu (resul de sizin için gelen) önceki uyarıcılar gibi bir uyarıcıdır.

57. Yaklaşmakta olan (kıyamet saati iyice) yaklaştı.

58. Onu Allah'tan başka açığa çıkaracak (geldiği zaman vaktini erteleyecek veya onun ne zaman geleceğini belirleyecek hiç kimse) yoktur.

59. Şimdi siz, (vahyimiz olan) bu söze mi şaşırıyorsunuz?

60. Ve (ağlanacak hâlinize) gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz!

61. Ve siz (hiç düşünmeden Allah'a ve resulüne mi) baş kaldırıyorsunuz!

62. Artık (tövbe edip hemen) Allah'a secde edin ve ona âbd olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)!

54- Kamer SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 55 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Kıyamet) Saat(i) yaklaştı ve Ay yarıldı.

2. Fakat onlar (ne zaman) bir âyet (ve mucize) görseler hemen yüz çevirirler ve, "(bu) süregelen bir sihirdir" derler.

3. (Onlar resullerimizi ve âyetlerimizi) Yalanladılar ve kendi (nefislerinin) hevâlarına uydular. Ama tüm işler (Allah'ın takdir ettiği şekilde) kararlaştırılmıştır.

4. Andolsun ki onlara (bu Kur'ân ile kendilerini küfürden ve şirkten) men eden nice önemli haberler geldi.

5. (Bu Kur'ân, iman etmek isteyenler için) Kâmil bir hikmettir; fakat (kâfirlere) uyarılar fayda vermiyor!

6. (Resulüm!) Sen de onlardan yüz çevir! (Ta ki kıyamet gününe kadar.) O gün davetçi hiç görülmemiş bir şeye davet eder.

خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ۝٧
مُهْطِعِينَ اِلَى الدَّاعِ ؕ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۝٨ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَّازْدُجِرَ ۝٩ فَدَعَا
رَبَّهٗٓ اَنِّى مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ۝١٠ فَفَتَحْنَآ اَبْوَابَ السَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ
۝١١ وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَآءُ عَلٰٓى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ۚ ۝١٢
وَحَمَلْنٰهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَّدُسُرٍ ۙ ۝١٣ تَجْرِى بِاَعْيُنِنَا ۚ جَزَآءً لِّمَنْ
كَانَ كُفِرَ ۝١٤ وَلَقَدْ تَّرَكْنٰهَآ اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ۝١٥ فَكَيْفَ كَانَ
عَذَابِى وَنُذُرِ ۝١٦ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ۝١٧
كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ۝١٨ اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا
صَرْصَرًا فِى يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ۙ ۝١٩ تَنْزِعُ النَّاسَ ۙ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ
نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ۝٢٠ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ۝٢١ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ۚ ۝٢٢ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝٢٣ فَقَالُٓوا اَبَشَرًا
مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهٗٓ ۙ اِنَّآ اِذًا لَّفِى ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ۝٢٤ ءَاُلْقِىَ الذِّكْرُ
عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ۝٢٥ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَّنِ الْكَذَّابُ
الْاَشِرُ ۝٢٦ اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ۝٢٧

7. (O gün) Onlar, etrafa saçılmış çekirge sürüleri gibi gözleri öne düşmüş (korku ve dehşetli) bir hâlde kabirlerinden kalkarlar.

8. Ve davetçiye (doğru) koşarlar. (O esnada) Kâfirler, "bu, (çok) zor bir gündür!" derler.

9. Onlardan önce Nûh'un kavmi de (resulümüzü ve âyetlerimizi) yalanlamıştı. Onlar kulumuzu yalanlayıp "bu bir mecnundur" dediler ve onu (davetten) men ed(ip incit)tiler.

10. Bunun üzerine o, Rabbine, "(Rabbim) gerçekten ben, (kavmimin Sana iman etmemesine artık dayanamayıp) mağlup oldum, bana yardım et!" diyerek yalvar(ıp dua et)ti.

11. Biz de derhal, sağanak hâlinde boşanan bir su ile göğün kapılarını açtık.

12. Ve yerden de (coşkun) kaynaklar fışkırttık. Derken o su(lar) takdir edilmiş bir iş (olan tufan) için birleşti.

13. Nûh'u da çivilerle çakılmış tahta(dan oluşan bir gemi) üzerinde taşıdık.

14. İnkâr edilmiş olan (Nûh)a bir mükâfat olarak (gemi) Bizim nezaretimizde (o suda) akıp gidiyordu.

15. Andolsun ki Biz, (Nûh ve kavminin) bu (kıssası)nı (insanlara) bir âyet (öğüt ve ibret vesilesi) olarak bıraktık. Öğüt alan var mı?

16. Nitekim (onlar), Benim azabım ve uyarılarım nasılmış (gördüler)!

17. Andolsun ki Biz, Kur'ân'ı (üzerinde düşünüp) öğüt alınsın diye kolaylaştırdık. Öğüt alan var mı?

18. Âd (kavmi de resulümüzü ve âyetlerimizi) yalanladı. Nitekim (onlar da), Benim azabım ve uyarılarım nasılmış (gördüler)!

19. Şüphesiz Biz onların üstüne (azabı) aralıksız kara bir günde (uğultusu) dehşetli bir kasırga gönderdik.

20. (O kasırga sanki) İnsanları, köklerinden sökülmüş hurma kütükleri gibi (havaya kaldırıp) savuruyordu.

21. Sonunda (onlar), Benim azabım ve uyarılarım nasılmış (gördüler)!

22. Andolsun ki Biz, Kur'ân'ı (üzerinde düşünüp) öğüt alınsın diye kolaylaştırdık. Öğüt alan var mı?

23. Semûd (kavmi de onlara resulümüz ve âyetlerimizle gönderdiğimiz) uyarılarımızı yalanladı.

24. Ve dediler ki: "Biz içimizden bir beşere mi tabi olacağız? Şüphesiz ki o zaman biz apaçık bir dalâlet ve çılgınlık içine düşmüş oluruz."

25. "(Biz dururken) İçimizden zikir (olan vahiy) ona mı indirildi? Hayır! O, mağrur bir yalancıdır."

26. Onlar yarın (âhirette) kimin mağrur bir yalancı olduğunu (görüp) bilecekler.

27. (Akabinde Sâlih'e şöyle buyurduk) "Şüphesiz ki bir imtihan olmak üzere onlara dişi deveyi gönderen Biziz. Şimdi sen onları(n yaptıklarını) gözetle ve sabret!"

وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَآءَ قِسْمَةٌۢ بَيْنَهُمْ ۚ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا
صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِىْ وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾ اِنَّآ
اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَكَانُوْا كَهَشِيْمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ
يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطٍۭ بِالنُّذُرِ
﴿٣٣﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ ۗ نَجَّيْنٰهُمْ بِسَحَرٍ ۙ﴿٣٤﴾ نِّعْمَةً
مِّنْ عِنْدِنَا ۗ كَذٰلِكَ نَجْزِىْ مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا
فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاوَدُوْهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَآ اَعْيُنَهُمْ
فَذُوْقُوْا عَذَابِىْ وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ۚ
﴿٣٨﴾ فَذُوْقُوْا عَذَابِىْ وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِنْ مُّدَّكِرٍ ۧ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَآءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ۚ﴿٤١﴾ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا
كُلِّهَا فَاَخَذْنٰهُمْ اَخْذَ عَزِيْزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ اَمْ
لَكُمْ بَرَآءَةٌ فِى الزُّبُرِ ۚ﴿٤٣﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ نَحْنُ جَمِيْعٌ مُّنْتَصِرٌ ﴿٤٤﴾ سَيُهْزَمُ
الْجَمْعُ وَيُوَلُّوْنَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰى
وَاَمَرُّ ﴿٤٦﴾ اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِىْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ۘ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُوْنَ فِى النَّارِ
عَلٰى وُجُوْهِهِمْ ۗ ذُوْقُوْا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ اِنَّا كُلَّ شَىْءٍ خَلَقْنٰهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

28. "Ve onlara, suyun kendi aralarında (bir gün kendilerine, bir gün deveye olmak üzere) kesin olarak taksim edildiğini haber ver! Her (kiminse su) içme sırası (orada) hazır bulunsun."

29. Sonunda (buna dayanamayıp deveyi öldürmeye karar verdiler ve kavmin en azgını olan) arkadaşlarını çağırdılar. Bunun üzerine (o da kılıcını) çekti ve (deveyi vahşice biçip) kesti.

30. Sonunda (onlar), Benim azabım ve uyarılarım nasılmış (gördüler)!

31. Muhakkak ki Biz, onların üzerine (helâk edici) tek bir sayha gönderdik de onlar, ağıldaki (hayvan)ların (çiğneyip ufaladıkları) kuru otlar gibi oldular.

32. Andolsun ki Biz, Kur'ân'ı (üzerinde düşünüp) öğüt alınsın diye kolaylaştırdık. Öğüt alan var mı?

33. Lût'un kavmi (de onlara resulümüz ve âyetlerimizle gönderdiğimiz) uyarılarımızı yalanladı.

34. Şüphesiz Biz de onların üzerlerine (taş yağdıran) bir fırtına gönderdik; ancak Lût ailesini (karısı müstesna) bir seher vakti kurtardık.

35. Katımızdan bir nimet olarak. İşte Biz, şükreden(ler)i böyle mükâfatlandırırız.

36. Andolsun ki (Lût) onları bizim (azapla) yakalamamıza karşı uyarmıştı; fakat onlar (resulümüze inanmadılar ve) bu uyarıları kuşkuyla karşıladılar.

37. Yine andolsun ki onlar, (Lût'un meleklerden olan) misafirlerinden (bir hayâsızlık olan nefislerinin istediğini) almayı murad ettiler. Bunun üzerine Biz de onların gözlerini tamamen kör ettik, sonra da, "haydi azabımı ve uyarılarımı tadın!" (dedik)

38. Andolsun, onları sabahın erken vakitlerinde kalıcı bir azap yakalayıverdi.

39. Onlara, "haydi, azabımı ve uyarılarımı tadın!" (dedik).

40. Andolsun ki Biz, Kur'ân'ı (üzerinde düşünüp) öğüt alınsın diye kolaylaştırdık. Öğüt alan var mı?

41. Andolsun, Firavun ailesine (ve onun yolundan gidenlere) de uyarıcılarımız gelmişti.

42. Fakat onlar bütün âyetlerimizi yalanladılar. Biz de onları **Azîz**, **Muktedir** (bütün kudret kendisine ait olan ve dilediği gibi yapan olarak kesin bir) yakalayışıyla (tutup) yakaladık.

43. Şimdi sizin kâfirleriniz onlardan daha mı hayırlı? Yoksa (onlara gelen azabın size de uğramayacağına dair) sizin için kitaplarda bir berat mı var?

44. Yoksa onlar, "biz yardımlaşan (güçlü ve yenilmez) bir topluluğuz" mu diyorlar?

45. O topluluk (yakında) hezimete uğrayacak ve arkalarını dönüp kaçacaklar.

46. Asıl onlara vaad edilen (kıyamet) saat(i onlar için büyük hezimet)tir. Ve o saat çok dehşetli ve çok acıdır.

47. Muhakkak ki mücrimler (nefsinin hevâsına uyan suçlular, apaçık) bir dalâlet ve çılgınlık içindedirler.

48. O gün yüzüstü ateşe sürüklendiklerinde onlara, "tadın Sekar'ın (alevli cehennem ateşinin acı) dokunuşunu!" (denir)

49. Şüphesiz ki Biz her şeyi bir takdir ile yarattık.

وَمَآ اَمْرُنَآ اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَآ
اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَىْءٍ فَعَلُوهُ فِى الزُّبُرِ
﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ
فِى جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِى مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ ثَمَانٍ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلرَّحْمٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾
اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾
وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾ اَلَّا تَطْغَوْا فِى الْمِيزَانِ ﴿٨﴾
وَاَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْاَرْضَ
وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ﴿١٠﴾ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ
﴿١١﴾ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ
الْجَآنَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

9. Ölçüyü adaletle tutun ve ölçüyü eksik tutmayın (gönlünüzdeki ölçüye de dikkat edin; **Allah**'a, insanlara ve varlığa gerektiği kadar kıymet verin)!

10. (O) Yeryüzünü de canlılar(ın yaşaması) için hazır hâle getirdi.

11. Orada (çeşit çeşit) meyveler ve tomurcuklu hurma ağaçları,

12. (Türlü türlü) Daneler ve hoş kokulu bitkiler (var etti).

13. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

14. **Allah**, insanı tuğla gibi (pişmiş ve ses çıkaran) kuru bir çamurdan yarattı.

15. Cin(ler)i ise ateşin dumansız alevinden yarattı.

16. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

50. Bizim emrimiz gözü sadece tek bir sefer açıp kapama gibidir (anında gerçekleşir).

51. Andolsun ki Biz, sizin gibi olanları(n hepsini) helâk ettik. Öğüt alan var mı?

52. Onların yaptıkları her şey (kendi amel) kitaplar(ın)da mevcuttur.

53. Küçük, büyük her şey (orada) satır satır yazılıdır.

54. Şüphesiz ki muttakiler (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar, âhiret günü nûrlar içinde) cennetlerde ve ırmak (başların)dadırlar.

55. **Muktedir** bir **Melîk**'in (dilediğini yaratan, dilediğini yok eden, dilediği gibi yapan ve melekût âleminin sahibi olan **Allah**'ın) yanında sadakat(ini ispatlayanların) makamındadırlar.

55- Rahmân SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 78 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. **Rahmân** (herkesi ve her şeyi rahmetiyle kuşatan **Allah** odur ki),

2. (Size) Kur'ân'ı (indirip resulüyle talim ettirdi) öğretti.

3. (O) İnsanı (alakasından ve sevgisinden) yarattı.

4. Ona (idrak etmeyi, **Allah**'ın âyetlerini okuyup anlayıp üzerinde ahlaka dönüştürmeyi ve anladığını başka insanlara) açıklamayı öğretti.

5. Güneş ve Ay (O'nun belirlediği) bir hesaba göre (hareket etmekte)dir.

6. Yıldızlar, bitkiler ve ağaçlar (hepsi O'na) secde ederler. (Hâl böyleyken insanın da **Rahmân**'a secde etmesi ve yaratılışının gereği olarak O'na âbd olmaya çalışması gerekmez mi!)

7. Göğü de O yükseltti, (her şeye bir denge ve) ölçü koydu. (İnsana da onu yaratılmış en şerefli varlık kılarak **Allah**'a âbd olma ölçüsünü koydu.)

8. Sakın (yaratılıştaki bu denge ve) ölçüde haddi(nizi) aş(arak onu bozmaya kalkış)mayın!

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۚ ﴿١٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿١٨﴾ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۙ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ۚ ﴿٢٠﴾ فَبِاَيِّ
اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۚ ﴿٢٢﴾
فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَاٰتُ فِى الْبَحْرِ
كَالْاَعْلَامِ ۚ ﴿٢٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۚ
﴿٢٦﴾ وَّيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ۚ ﴿٢٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾ يَسْـَٔلُهٗ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ
فِى شَاْنٍ ۚ ﴿٢٩﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ
الثَّقَلَانِ ۚ ﴿٣١﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
اِنِ اسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوْا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوْا ؕ
لَا تَنْفُذُوْنَ اِلَّا بِسُلْطَانٍ ۚ ﴿٣٣﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ
عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ ۙ وَّنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ۚ ﴿٣٥﴾ فَبِاَيِّ
اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً
كَالدِّهَانِ ۚ ﴿٣٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْـَٔلُ
عَنْ ذَنْۢبِهٖٓ اِنْسٌ وَّلَا جَآنٌّ ۚ ﴿٣٩﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

17. (O, zahiri ve manevi olmak üzere) İki doğunun Rabbi ve iki batının Rabbidir.

18. O hâlde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

19. (O, suları acı ve tatlı olan) İki denizi birbirine kavuşmak üzere salıvermiştir.

20. (Onlar birbirlerine kavuşurlar; ama) Aralarında (görülmeyen) bir engel vardır, (bu yüzden de) birbirine geçip karışmazlar.

21. O hâlde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

22. İkisinden de inci ve mercan çıkar.

23. O hâlde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

24. Denizde dağlar gibi akıp giden yükseltilmiş (yelkenli) gemiler de O'nundur.

25. O hâlde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

26. O (gökyüzü ve yeryüzü) üzerinde bulunan her şey fânidir (ve yok olacaktır).

27. Ancak Zûl Celâli vel İkrâm (celal ve ikram sahibi ve celaliyle tecelli ettiği her muamelesinde mutlaka kuluna bir ikramı) olan Rabbinin vechi (zatı ve zatından tecelli eden El Esmâu'l Husnâ'sı) bâki kalacaktır.

28. O hâlde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

29. Göklerde ve yerde bulunanlar, (hepsi ihtiyaçlarını) O'ndan ister. O (da rahmetiyle onların ihtiyaçlarını karşılamak için) her gün (ve her an, her şeye müdâhil olup tecelli ederek yeni) bir yaratmadadır.

30. O hâlde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

31. Ey (Allah'a âbd olma sorumluluğu gibi) ağır (bir) yük sahibi (olan) iki topluluk (insanlar ve cinler)! Yakında (tüm yaptıklarınıza hesap sormak için) sizinle ilgileneceğiz!

32. O hâlde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

33. Ey cin ve insan toplulukları! Eğer göklerin ve yerin sınırlarından çıkıp gitmeye gücünüz yetiyorsa, haydi çıkıp gidin (bakalım)! (Siz) Bir sultan olmadan (Allah'ın kendisine katından manen büyük bir güç verdiği bir kimse olmadan oradan) asla çıkıp gidemezsiniz.

34. O hâlde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

35. (Eğer Allah'ın kendisine katından manen büyük güç verdiği bir kimse olmadan oradan çıkıp gitmeye kalkışırsanız, Allah tarafından) Üzerinize ateşten bir alev ve yakıcı bir duman gönderilir de (ondan) asla kurtulamazsınız.

36. O hâlde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

37. Gökyüzü yarıl(ıp dökül)düğü, kızarmış yağ renginde (kıpkırmızı) bir gül gibi olduğu zaman (hâliniz nice olur)!

38. O hâlde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

39. İşte o gün insana da cine de günahı(nın) sorul(masına gerek kal)maz.

40. O hâlde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمٰهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا
الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ﴿٤٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٤٩﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾
فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾
مُتَّكِئِينَ عَلٰى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ
﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ
لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٥٧﴾ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ مُدْهَامَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾
فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

60. (Dünyada yapılan) İhsanın (ve güzelliğin) karşılığı (âhirette) ihsandan başka bir şey midir?

61. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

62. Bu ikisinden başka (iman edip sâlih ameller işleyenler için Firdevs ve Me'vâ cenneti olmak üzere) iki cennet daha vardır.

63. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

64. (Bu cennetlerin her ikisi de) Yemyeşildir!

65. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

66. İkisinde de durmaksızın çağlayan iki pınar vardır.

67. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

41. (Çünkü o gün nefsinin hevâsına uyan) Mücrimler, simalarından tanınır da perçemlerinden ve ayaklarından yakalanı(p ateşe atılı)rlar.

42. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

43. İşte bu, mücrimlerin yalanladıkları cehennemdir.

44. Onlar (o gün), o (ateş)le kaynar su arasında gidip gelirler.

45. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

46. Fakat (hesap vermek için geleceği) **Rabb**inin makamından korkan (**Allah**'a karşı takvâ sahibi olan) kimseler için (o gün, Adn ve Naîm cenneti olmak üzere) iki cennet vardır.

47. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

48. (O iki cennet de kendine has) Çeşit çeşit (güzelliklere) sahiptir.

49. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

50. İkisinde de akıp giden iki pınar vardır.

51. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

52. İkisinde de her türlü meyveden (kuru ve yaş olmak üzere) çift çift vardır.

53. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

54. (O cennettekiler orada) Astarları parlak atlastan döşekler üzerine yaslanırlar. İki cennetin de meyveleri (zahmetsizce alınacak kadar onlara) yakındır.

55. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

56. Bu (cennet)lerin içinde bakışlarını (eşlerinden) ayırmayan (iri gözlü güzel)ler de vardır ki daha önceden onlara ne bir insan ne de bir cin dokunmuştur.

57. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

58. Sanki onlar yakut ve mercandırlar.

59. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٧٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾ مُتَّكِـِٔينَ عَلٰى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَتِسْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾ اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًّا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَآءً مُنْبَثًّا ﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ﴿٧﴾ فَاَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ مَآ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ وَاَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ مَآ اَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ ﴿٩﴾ وَالسّٰبِقُونَ السّٰبِقُونَ ﴿١٠﴾ اُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾ فِي جَنّٰتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْاَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِنَ الْاٰخِرِينَ ﴿١٤﴾ عَلٰى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِـِٔينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

68. İkisinde de (çeşit çeşit) meyve, hurma ve nar vardır.

69. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

70. Bu (cennet)lerin içinde (bakışlarını eşlerinden ayırmayan) iyi huylu, güzel yüzlü (yaşıt güzel)ler de vardır.

71. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

72. (Onlar, harikulade) Çadırlarda ikamet eden hûrilerdir.

73. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

74. Daha önceden onlara ne bir insan ne de bir cin dokunmuştur.

75. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

76. (O cennettekiler orada) Yeşil yastıklara ve (işlemeli) güzel döşeklere yaslanırlar.

77. O hâlde **Rabb**inizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

78. Zûl Celâli vel İkrâm (celal ve ikram sahibi ve celaliyle tecelli ettiği her muamelesinde mutlaka kuluna bir ikramı) olan **Rabb**inin (**Rahmân** olan) adı mübarek (ve şanı yüce)dir.

56- Vâkıa SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 96 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. (Büyük bir) Vakıa (olan kıyamet) gerçekleştiği zaman,

2. Onun meydana gelişini yalanlayacak hiç kimse yoktur.

3. (O kıyamet günü kimini) Alçaltıcıdır, (kimini) yükseltici.

4. O zaman yeryüzü (şiddetli) bir sarsıntıyla sarsılır.

5. Dağlar darmadağın olup ufalanır.

6. Ve dağılıp toz duman hâline gelir.

7. Sizler de üç gruba ayrılırsınız.

8. (Bunlardan bir kısmı) Sağdakiler (maddi, manevi her türlü nimeti **Allah**'tan bilenler ve bunu ikram edenlerdir), ne (mutlu o) sağdakilere!

9. (Bir kısmı) Soldakiler (maddi, manevi her türlü nimeti kendinden bilenler ve bunu başkalarına ikram etmeyenlerdir), ne (yazık o) soldakilere!

10. (Bir kısmı da) Öndekiler (imanda, amelde ve hayırda yarışanlardır. Onlar âhirette de) öndedirler.

11. İşte onlar mukarrebun (**Allah**'a en yakın) olanlardır.

12. Onlar, (tüm cennetlerdeki maddi ve manevi her türlü nimetin kaynağı olan) Naîm cennetlerindedirler.

13. (Onların) Çoğu önceki (ümmet)lerden,

14. Birazı da sonrakilerdendir.

15. (Onlar) Mücevherlerle işlenmiş tahtlar üzerindedirler.

16. Onların üzerine karşılıklı olarak (oturup) yaslanırlar.

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ۙ ﴿١٧﴾ بِاَكْوَابٍ وَاَبَارِيقَ وَكَاْسٍ
مِنْ مَعِينٍ ۙ ﴿١٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ۙ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا
يَتَخَيَّرُونَ ۙ ﴿٢٠﴾ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۭ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ۙ ﴿٢٢﴾ كَاَمْثَالِ
اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۚ ﴿٢٣﴾ جَزَاۗءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ
فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَاْثِيمًا ۙ ﴿٢٥﴾ اِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَاَصْحٰبُ
الْيَمِينِ ۙ مَآ اَصْحٰبُ الْيَمِينِ ۭ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۙ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ۙ
﴿٢٩﴾ وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ ۙ ﴿٣٠﴾ وَّمَاۗءٍ مَّسْكُوبٍ ۙ ﴿٣١﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۙ ﴿٣٢﴾
لَّا مَقْطُوعَةٍ وَّلَا مَمْنُوعَةٍ ۙ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ۭ ﴿٣٤﴾ اِنَّآ اَنْشَاْنٰهُنَّ
اِنْشَاۗءً ۙ ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنٰهُنَّ اَبْكَارًا ۙ ﴿٣٦﴾ عُرُبًا اَتْرَابًا ۙ ﴿٣٧﴾ لِّاَصْحٰبِ
الْيَمِينِ ۭ ﴿٣٨﴾ ثُلَّةٌ مِّنَ الْاَوَّلِينَ ۙ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِّنَ الْاٰخِرِينَ ۭ ﴿٤٠﴾ وَاَصْحٰبُ
الشِّمَالِ ۙ مَآ اَصْحٰبُ الشِّمَالِ ۭ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَّحَمِيمٍ ۙ ﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ
مِّنْ يَّحْمُومٍ ۙ ﴿٤٣﴾ لَّا بَارِدٍ وَّلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَفِينَ ۚ
﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ ۚ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ اَئِذَا مِتْنَا
وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۙ ﴿٤٧﴾ اَوَاٰبَاۗؤُنَا الْاَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ
اِنَّ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ ۙ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ اِلٰى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

17. Etraflarında (onlara hizmet etmek için) ölümsüz gençler dolaşır.

18. Kaynağından (doldurulmuş) testiler, ibrikler ve kadehlerle.

19. (Onlar) O (şarap)tan (içince) ne başları ağrır ne de sarhoş olurlar!

20. (Onlara) Beğendikleri her çeşit meyveler,

21. Canlarının çektiği kuş etleri,

22-23. Saklı inciler gibi iri gözlü (güzel bakışlı) hûriler,

24. (Dünyada) Yaptıklarına karşılık onlara bir mükâfat olarak (verilir).

25. Orada ne boş bir söz ne de günaha ait bir laf işitirler.

26. (Onlara) Söylenen yalnızca (Allah'tan, meleklerden ve birbirlerinden) "selam, selam" dır.

27. Sağdakiler (maddi, manevi her türlü nimeti Allah'tan bilenler ve bunu ikram edenler), ne (mutlu o) sağdakilere!

28. (Onlar) Dikensiz sidir ağaçları içinde,

29. Ve (salkımları) dizili muz ağaçları (arasında),

30. Yayılmış bir gölgede,

31. Çağlayan su (kenarların)da,

32. Pek çok meyveler (arasında),

33. Tükenmeyen ve yasaklanmayan,

34. Kabartılmış döşeklerdedirler.

35. Şüphesiz ki Biz, o (cennetteki hûri)leri yeni bir yaratılışla (yeniden inşâ edip) yarattık.

36. Ve onları (yaşıt) bakireler kıldık.

37. Eşlerine âşık.

38. (Bütün bunlar) Sağdakiler içindir.

39. (Onların) Birçoğu önceki (ümmet)lerden,

40. Birçoğu da sonrakilerdendir.

41. Soldakiler (maddi, manevi her türlü nimeti kendinden bilenler ve bunu başkalarına ikram etmeyenler), ne (yazık o) soldakilere!

42. (Onlar, vücudun her zerresine) Nüfuz eden bir ateş ve kaynar su içinde,

43. (Boğucu) Kapkara dumandan bir gölge (altındadırlar).

44. (O gölge) Ne serinletici ne de ferahlatıcıdır.

45. Çünkü onlar bundan önce (dünyada varlık içinde) sefahate dalmışlardı.

46. Büyük yemin (olan Allah'a âbd olup kulluk etme sözlerini inkâr) üzerinde de ısrar ediyorlardı.

47. Ve diyorlardı ki: "(Şimdi) Biz öldükten, toprak ve kemik hâline geldikten sonra gerçekten biz mi bir daha diriltileceğiz?"

48. "Önceki atalarımız da mı (diriltilecek)?"

49. (Resulüm!) De ki: "Hem öncekiler hem de sonrakiler,"

50. "(Sadece Allah tarafından bilinen) Belli bir günün kararlaştırılmış vakti (olan kıyamet günü)nde mutlaka (diriltilip bir araya) toplanacaklardır!"

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّآلُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَاٰكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ
مِنْ زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾ فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ
﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ﴿٥٥﴾ هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ
خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ ءَاَنْتُمْ
تَخْلُقُونَهٗٓ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِى مَا
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُولٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾
اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُونَهٗٓ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ
﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَٓاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ اِنَّا لَمُغْرَمُونَ
﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ اَفَرَاَيْتُمُ الْمَٓاءَ الَّذِى تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ ءَاَنْتُمْ
اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَٓاءُ جَعَلْنَاهُ
اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ اَفَرَاَيْتُمُ النَّارَ الَّتِى تُورُونَ ﴿٧١﴾
ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَآ اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِـُٔونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا
تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِّلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ فَلَآ
اُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهٗ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

جزء ٤

51. Sonra (onlara denilecektir ki), "şüphesiz siz, ey dalâlette olan (hakkı) yalanlayıcılar!"

52. "Elbette (bugün siz) bir ağaçtan, zakkumdan yiyeceksiniz."

53. "Karınları(nızı) ondan dolduracaksınız."

54. "Onun üzerine de kaynar sudan içeceksiniz."

55. "Susamış develerin (suya saldırıp onu) içişi gibi (o kaynar sudan) içeceksiniz."

56. (Resulüm!) İşte (herkesin hesaba çekileceği o) din gününde onların ağırlanışı böyledir!

57. (Ey insanlar!) Sizi Biz yarattık. Hâlâ (bunu kabul edip) tasdik etmeyecek misiniz?

58. Peki, (rahimlere) akıttığınız (meniy)i hiç düşündünüz mü?

59. Onu (ve ondan meydana gelen çocuğu) siz mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratan Biz miyiz?

60-61. Aranızda ölümü(n ne zaman gerçekleşeceğini) takdir eden de Biziz ve Biz, sizin (yerinize) benzerlerinizi getirmeye ve sizi bilemeyeceğiniz (başka) bir şekilde (yeniden) yaratmaya (da kâdiriz). (Bu konuda) Önümüze (asla) geçilemez (takdirimize mâni olunamaz).

62. Andolsun ki siz, (şimdi) ilk yaratılışı (insanın nasıl dünyaya geldiğini) bildiniz. O hâlde düşün(üp bundan ibret al)manız gerekmez mi?

63. Peki, ektiğiniz şeyleri hiç düşündünüz mü?

64. Onu siz mi (yerden yeşertip) bitiriyorsunuz, yoksa (onu yeşertip) bitiren Biz miyiz?

65. Eğer Biz dileseydik, elbette onu kuru bir çerçöp yapardık da sonra sızlanıp dururdunuz.

66. (Derdiniz ki) "Doğrusu biz borca battık (emeğimiz boşa gitti)."

67. "Daha doğrusu biz mahrum kaldık."

68. Peki, içmekte olduğunuz suyu hiç düşündünüz mü?

69. Buluttan onu siz mi indiriyorsunuz, yoksa indiren Biz miyiz?

70. Eğer Biz dileseydik, onu tuzlu yapardık. O hâlde şükretmeniz gerekmez mi?

71. Peki, yakmakta olduğunuz ateşi hiç düşündünüz mü?

72. Onun ağacını siz mi inşâ ed(ip yarat)tınız, yoksa onu inşâ ed(ip yarat)an Biz miyiz?

73. Biz onu (kudretimize bir delil ve) bir hatırlatma (olarak) bir de çölden gelip geçenlerin istifadesi için yarattık.

74. Şu hâlde **Azîm** olan **Rabb**inin ismiyle (El Esmâu'l Husnâ'sıyla "Subhâne Rabbiyel Azîm" diyerek onu) tesbih et!

75. Dikkat edin! Yıldızların mevkilerine (ve manen vahyin indiği ana kitaba) yemin ederim ki,

76. Eğer bilirseniz gerçekten bu, pek büyük bir yemindir.

إِنَّهُ لَقُرْاٰنٌ كَرِيمٌ ۝٧٧ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ۝٧٨ لَا يَمَسُّهُۤ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۝٧٩
تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٨٠ أَفَبِهٰذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ۝٨١
وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ۝٨٢ فَلَوْلَآ إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ۝٨٣
وَأَنْتُمْ حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ ۝٨٤ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُبْصِرُونَ
فَلَوْلَآ إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ۝٨٦ تَرْجِعُونَهَآ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝٨٧
فَأَمَّآ إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝٨٨ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ۝٨٩ وَأَمَّآ
إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝٩٠ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝٩١
وَأَمَّآ إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّآلِّينَ ۝٩٢ فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ۝٩٣ وَتَصْلِيَةُ
جَحِيمٍ ۝٩٤ إِنَّ هٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ۝٩٥ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝٩٦

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝١ لَهُ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝٢
هُوَ الْأَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝٣

77. Muhakkak ki bu (Kitâb da), elbette çok kerim (değerli ve şerefli) bir Kur'ân'dır.

78. (Onun aslı) Korunmuş bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da)dır.

79. O (Levh-i Mahfuz)a ancak (gönül itibariyle) tertemiz olanlar dokunabilir.

80. (Ve bu Kur'ân) Âlemlerin Rabbi (Allah) tarafından bir indirilmedir.

81. Şimdi siz, bu sözü mü (hafife alıp) küçümsüyorsunuz?

82. Size verdiği (bu) rızka (karşılık, şükrünüzü onu) yalanlamakla mı yerine getiriyorsunuz?

83. O hâlde (can) boğaza dayandığı zaman,

84. Ki siz, o zaman (çaresizce ölmek üzere olan o kişiye) bakar durursunuz.

85. Biz ise ona sizden daha yakınız; fakat siz (ne Bizi ne de onun ne hâlde olduğunu) göremezsiniz.

86. Eğer siz hesaba çekilmeyecekseniz,

87. (Ve) Eğer doğru söyleyenler iseniz o (can)ı geri döndürsenize!

88. Fakat (ölen kişi Allah'a) yakın olanlardan ise,

89. Ona (Allah tarafından cemâlini müşahede etmek gibi büyük) bir lütuf, güzel koku(lu bir rızık) ve Naîm cenneti vardır.

90. Eğer o, sağdakilerden (kitabını sağından alanlardan) ise,

91. (Ona) "(Ey) Sağdakilerden (olan)! Sana selam olsun" (denir).

92. Ama o, dalâlette olan (hakkı) yalanlayıcılardan ise,

93. İşte (ona da) kaynar sudan bir ziyafet vardır.

94. Bir de (ona) cehennem (ateşine) yaslanma vardır.

95. Muhakkak ki bu (kıyamet günü hakkında anlatılanlar), hak olan kesin (bir) gerçektir.

96. (Ey insan!) Şu hâlde (sen), Azîm olan Rabbinin ismiyle (El Esmâu'l Husnâ'sıyla "Subhâne Rabbiyel Azîm" diyerek onu) tesbih et!

57- Hadîd SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 29 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ı tesbih etmektedir; çünkü O, Azîz'dir, Hakîm'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

2. Göklerin ve yerin mülkü (hakimiyet ve hükümranlığı yalnız) O'nundur. (O) Hayat verir ve öldürür. O, her şeye Kadîr'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

3. O, Evvel'dir, Ahir'dir (başlangıcı ve sonu olmayandır), Zâhir'dir, Bâtın'dır (zatıyla ve sıfatlarıyla sürekli zuhur edip tecelli eden; fakat zuhurunun şiddetinden dolayı gizli olandır). Ve O, her şeyi (en ince ayrıntısına kadar bilen) Alîm'dir.

هُوَ الَّذِی خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِی سِتَّةِ اَیَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰی
عَلَی الْعَرْشِ ؕ یَعْلَمُ مَا یَلِجُ فِی الْاَرْضِ وَمَا یَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا یَنْزِلُ
مِنَ السَّمَآءِ وَمَا یَعْرُجُ فِیهَا ؕ وَهُوَ مَعَكُمْ اَیْنَ مَا كُنْتُمْ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ بَصِیرٌ ۝٤ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَاِلَی اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُوْرُ ۝٥ یُوْلِجُ الَّیْلَ فِی النَّهَارِ وَیُوْلِجُ النَّهَارَ فِی الَّیْلِ ؕ وَهُوَ عَلِیمٌ
بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝٦ اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُّسْتَخْلَفِیْنَ فِیْهِ ؕ فَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوْا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِیرٌ ۝٧
وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ۚ وَالرَّسُوْلُ یَدْعُوْكُمْ لِتُؤْمِنُوْا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ
اَخَذَ مِیْثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ۝٨ هُوَ الَّذِیْ یُنَزِّلُ عَلٰی عَبْدِهٖٓ
اٰیٰتٍ بَیِّنٰتٍ لِّیُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَی النُّوْرِ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ
لَرَءُوْفٌ رَّحِیمٌ ۝٩ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوْا فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِیْرَاثُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ لَا یَسْتَوِیْ مِنْكُمْ مَّنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
وَقٰتَلَ ؕ اُولٰٓئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِیْنَ اَنْفَقُوْا مِنْۢ بَعْدُ وَقٰتَلُوْا ؕ
وَكُلًّا وَّعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰی ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِیرٌ ۝١٠ مَنْ ذَا الَّذِیْ
یُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَیُضٰعِفَهٗ لَهٗ وَلَهٗٓ اَجْرٌ كَرِیمٌ ۝١١

4. O, gökleri ve yeri altı günde (safhada) yaratan sonra Arş'a hükümran olandır. O, yerin içine gireni de ondan çıkanı da gökten ineni de oraya yükseleni de (en ince ayrıntısına kadar) bilir. Nerede ol(ur)sanız (olun), O sizinle beraberdir. Ve **Allah**, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

5. Göklerin ve yerin mülkü (hakimiyet ve hükümranlığı yalnız) O'nundur. Bütün işler ancak **Allah**'a döndürülür (her konuda en son hükmü verecek olan sadece O'dur).

6. (O) Geceyi gündüzün içine katar, gündüzü de gecenin içine katar. Ve O, göğüslerin içinde (gizli) olanı (dahi en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

7. (Ey insanlar!) **Allah**'a ve resulüne iman edin ve sizi halifeler kıl(ıp üzerinde tasarrufa yetki ver)diği şeylerden (**Allah** yolunda) infak edin! İçinizden iman edip de infak edenler var ya, (işte) onlar için (**Rabb**leri katında) büyük bir mükâfat vardır.

8. Size ne oluyor da resul sizi, **Rabb**inize iman etmeye davet ettiği hâlde **Allah**'a iman etmiyorsunuz? Hâlbuki (**Allah**, sizden Kendisine iman edip âbd olacağınıza dair) sağlam bir söz almıştı. Eğer mü'min iseniz (sözünüzü yerine getirerek **Rabb**inize iman edip âbd olun).

9. O, sizi (cehalet ve nefsani) karanlıklardan nûra çıkarmak için kuluna apaçık âyetler indirendir. Muhakkak ki **Allah**, size karşı çok **Raûf**'tur, **Rahîm**'dir (kullarına karşı şefkatle muamele eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

10. Size ne oluyor da (mallarınızı) **Allah** yolunda infak etmiyorsunuz? Hâlbuki göklerin ve yerin mirası **Allah**'ındır. İçinizden fetihten önce (mallarını **Allah** yolunda) infak edenler ve savaşanlar, (diğerleriyle) bir olmazlar! Onların derecesi sonradan infak eden ve savaşanlardan daha büyüktür. Gerçi **Allah** hepsine (âhiret günü) güzellik (ve cenneti) vaad etmiştir. **Allah**, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

11. (Ey iman ettiğini iddia edenler!) Verdiğini kendisine arttır(arak öde)mesi için (karşılığını sadece **Allah**'tan almak üzere malından infak edip) **Allah**'a güzel bir borç verecek kimdir? Onun için (âhiret günü) kerim (olan şerefli ve bitmez, tükenmez) bir mükâfat vardır.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعٰى نُورُهُمْ بَيْنَ اَيْدِيهِمْ
وَبِاَيْمَانِهِمْ بُشْرٰيكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۚ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ
وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ
ارْجِعُوا وَرَٓاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا ؕ فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ ؕ
بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ؕ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ
اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ؕ قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِىُّ حَتّٰى جَٓاءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ بِاللّٰهِ
الْغَرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ؕ
مَاْوٰيكُمُ النَّارُ ؕ هِىَ مَوْلٰيكُمْ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ اَلَمْ يَاْنِ لِلَّذِينَ
اٰمَنُٓوا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ ۙ وَلَا يَكُونُوا
كَالَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ؕ
وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ اِعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ يُحْىِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ
قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ اِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ
وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

verilenler gibi olmasınlar. Onların üzerinden uzun zaman geçti de kalpleri katılaştı. Onların birçoğu (yoldan çıkmış) fâsıklardır.

17. Bilin ki yeryüzünü ölümünden sonra şüphesiz **Allah** diriltir. Umulur ki aklınızı kullanır (düşünüp anlar)sınız diye Biz size âyetleri iyice açıkladık.

18. (**Allah**'a olan sadâkatlarını ispatlamak için O'nun yolunda) Sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar ve **Allah**'a güzel bir borç verenler var ya, onlara (verdiklerinin karşılığı âhiret günü) kat kat ödenir. Ayrıca onlar için kerim (olan şerefli ve bitmez, tükenmez) bir mükâfat vardır.

12. O gün mü'min erkeklerle mü'min kadınları önlerinden ve sağlarından (amellerinin) nûrları aydınlatıp hızla giderken görürsün (onlara şöyle denir), "bugün sizin müjdeniz, içinde ebedi kalacağınız, altlarından ırmaklar akan cennetlerdir." İşte büyük kurtuluş (ve saadet) budur.

13. O gün münafık erkeklerle münafık kadınlar, iman edenlere derler ki: "Bize bakın da nûrunuzdan (biz de biraz) faydalanalım." (Onlara) "Arkanıza dönün de bir nûr arayın!" denilir. Derken onların arasına içinde rahmet, dış tarafında azap bulunan kapılı bir sur çekilir.

14. (O münafıklar) Onlara, "biz (dünyada) sizinle beraber değil miydik?" diye seslenirler. (Mü'minler de) Derler ki: "Evet (beraberdiniz), fakat siz kendinize yazık ettiniz, (bizim başımıza her zaman bir musibet ve bela gelmesini) beklediniz, (üstelik siz **Allah**'ın âyetlerinden de resulünden de sürekli) şüphe ettiniz ve (dünyaya dair) boş temenniler sizi aldattı. Hatta **Allah**'ın emri (olan ölüm) gelip çatıncaya kadar o aldatıcı (şeytan), sizi **Allah**(ın affı ve rahmeti) ile aldattı."

15. (Ey münafıklar!) Artık bugün ne sizden (kurtuluşunuz için) bir fidye alınır ne de kâfirlerden! Sizin varacağınız yer ateştir. Sizin layığınız budur. O, ne kötü varılacak yerdir!

16. İman (ettiğini iddia) edenlerin, **Allah**'ın zikrine ve Hakk'tan inen (Kur'ân)a karşı kalplerinin saygı (ile ürperme) zamanı hâlâ gelmedi mi? Onlar da daha önce kendilerine kitap

٥٣٩ اَلْجُزْءُ السَّابِعُ وَالْعِشْرُونَ

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ ۖ
وَالشُّهَدَآءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ؕ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيمِ ۧ ﴿١٩﴾ اِعْلَمُوٓا
اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ
فِى الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ ؕ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهٗ ثُمَّ
يَهِيجُ فَتَرٰيهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا ؕ وَفِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ
شَدِيدٌ ۙ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ؕ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ
اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ سَابِقُوٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۙ اُعِدَّتْ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ
وَرُسُلِهٖ ؕ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَآ اَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِٓى اَنْفُسِكُمْ
اِلَّا فِى كِتٰبٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَبْرَاَهَا ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ۚ ﴿٢٢﴾
لِكَيْلَا تَاْسَوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَآ اٰتٰيكُمْ ؕ وَاللّٰهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۙ ﴿٢٣﴾ اَلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَاْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبُخْلِ ؕ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِىُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

19. **Allah**'a ve resullerine iman edenlere gelince, işte onlar **Rabb**leri katında (O'na âbd olacaklarına dair verdikleri söze sadakat gösteren) sıddıklar ve (her anda **Allah**'ın esmâsına şahidlik eden, canlarıyla ve mallarıyla **Allah** yolunda cihad eden) şahidlerdir. Onların (orada vasıl olacağı) mükâfatları ve nûrları vardır. İnkâr edip de âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar da cehennemliklerdir.

20. Bilin ki dünya hayatı ancak bir oyun, bir eğlence, bir süs, aranızda bir övünme ve daha çok mal ve evlat sahibi olma yarışından ibarettir. (Bu dünya) Bir yağmura benzer ki o (yağmur)un bitirdiği (bitkiler), çiftçilerin hoşuna gider. Sonra (o bitkiler) kurur da sen onu sararmış görürsün, sonra da (onlar) bir çerçöp oluverir (dünya hayatı için çalışanların sonu da işte böyle olur). Âhirette ise (onlara) şiddetli bir azap vardır, (**Allah**'a iman edip O'na âbd olanlara gelince, onlar için âhirette) **Allah**'tan bir mağfiret ve (**Allah**'ın) rıza(sı) vardır. (Unutmayın! Bu) Dünya hayatı aldatıcı bir metadan başka bir şey değildir.

21. (Bu nedenle siz) **Rabb**inizden bir mağfirete ve genişliği gökle yerin genişliği kadar olan, **Allah**'a ve resullerine iman edenler için hazırlanan cennete koşun (bu uğurda birbirinizle yarışın)! İşte bu, **Allah**'ın dilediğine (hidâyeti isteyene) vereceği lütfu (ve ihsanı)dır. **Allah** büyük lütuf sahibidir.

22. Yeryüzünde (gerçekleşen) ve sizin başınıza gelen hiçbir musibet yoktur ki Biz onu yaratmadan önce (o) bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da yazılmış) olmasın. Muhakkak ki bu, **Allah**'a göre kolaydır.

23. (**Allah**) Elinizden gidene üzülmeyesiniz ve size verdiği (nimetler)le de şımarmayasınız diye (böyle yapar). Çünkü **Allah**, kendini beğenmiş, övünüp duran kimselerin hiçbirini sevmez.

24. Bunlar cimrilik eden, insanlara da cimriliği emreden kimselerdir. Kim (malını **Allah** yolunda infak etmekten) yüz çevirirse bilsin ki **Allah**, (evet) O, **Ğaniyy**'dir, **Hamîd**'dir (zengin, kerim ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu, bütün hamdların ve övgülerin sadece kendisine ait olduğu tek zattır).

لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۚ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ
بَاْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ
وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۚ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا
وَاِبْرٰهِيمَ وَجَعَلْنَا فِى ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ
مُهْتَدٍ ۚ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ
بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ
وَجَعَلْنَا فِى قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَاْفَةً وَرَحْمَةً ۗ وَرَهْبَانِيَّةً ۟
ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ اِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ
فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا ۚ فَاٰتَيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْ ۚ
وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ
وَاٰمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ
نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۟ ﴿٢٨﴾
لِئَلَّا يَعْلَمَ اَهْلُ الْكِتَابِ اَلَّا يَقْدِرُونَ عَلٰى شَىْءٍ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ
الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَٓاءُ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

meye çalışın) ve resulüne iman edin ki (O), size rahmetinden iki kat versin ve size onunla yürüyeceğiniz bir (iman) nûr(u) bahşetsin, bir de sizi(n günahlarınızı) mağfiret etsin; çünkü **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

29. (Biz bu Kitâb'ta her şeyi apaçık beyan ettik ki) Böylece kitap ehli, **Allah**'ın fazlından (lütuf ve ihsanından) hiçbir şey(i kendilerine has kılmay)a güç yetiremeyeceklerini bilsin; çünkü fazilet (lütuf ve ihsan sadece) **Allah**'ın elindedir ve (**Allah**) onu dilediğine (hidâyeti isteyene) verir. **Allah** büyük fazilet sahibidir.

25. Andolsun Biz resullerimizi apaçık delillerle gönderdik ve onlarla beraber kitabı ve mizanı (adaleti) indirdik ki insanlar adaleti ayakta tutsun (ve yaşatsınlar). Biz demiri de indirdik ki onda büyük bir kuvvet ve insanlar için (birçok) faydalar vardır. Böylece **Allah**, kendine ve resullerine gıyâben kimin (iman ederek) yardım edeceğini bilsin (ve ortaya çıkarsın). Muhakkak ki **Allah Kaviyy**'dir, **Azîz**'dir (güçlü, kuvvetli, kudretlidir ve bütün şerefin, kudretin kendisine ait olduğu tek zattır).

26. Andolsun ki Biz, Nûh'u ve İbrâhîm'i (nebî olarak kavimlerine) gönderdik ve onların zürriyeti içinden (dilediğimize) nübüvvet ve kitap verdik. Onlardan hidâyete erenler vardır; fakat onlardan çoğu (yoldan çıkmış) fâsık kimselerdir.

27. Sonra onların izinden ard arda resullerimizi gönderdik. (Onların) Ardından da Meryem oğlu Îsâ'yı gönderdik, ona İncîl'i verdik ve ona tabi olanların kalplerine şefkat ve merhamet bahşettik. Uydurdukları ruhbânlığa gelince, onu Biz onların üzerine (farz olarak) yazmadık. Fakat kendileri **Allah**'ın rızasını kazanmak için (böyle) yaptılar; ama buna da hakkıyla uymadılar. Biz onlardan iman edenlere mükâfatlarını verdik; fakat onlardan çoğu da (yoldan çıkmış) fâsık kimselerdir.

28. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getir-

سُورَةُ الْمُجَادَلَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي اِلَى اللّٰهِ ۖ وَاللّٰهُ
يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۚ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ اَلَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ
مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ اُمَّهَاتِهِمْ ۚ اِنْ اُمَّهَاتُهُمْ اِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ ۗ وَاِنَّهُمْ
لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا ۗ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝
وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَاسَّا ۚ ذٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝
فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَاسَّا ۚ فَمَنْ
لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ۚ ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَتِلْكَ
حُدُودُ اللّٰهِ ۚ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝ اِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَا اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۚ
وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ
بِمَا عَمِلُوا ۚ اَحْصٰيهُ اللّٰهُ وَنَسُوهُ ۚ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

58- Mucâdele SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 22 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. (Resulüm!) Andolsun ki kocası hakkında seninle tartışan (ona bir hüküm vermen için direnen) ve **Allah**'a şikayette bulunan (kadın)ın sözünü **Allah** işitmiştir; çünkü **Allah** sizin birbirinizle konuşmanızı işitir. Muhakkak ki **Allah Semî**'dir, **Basîr**'dir (her şeyi ve herkesi işiten, gizli ve açık her şeyi görendir).

2. İçinizden kadınlarına zıhâr yapanlar (vücudunu annesinin vücudu gibi kendisine haram kılanlar bilmelidir) ki o kadınlar onların anaları değildir. Onların anaları ancak kendilerini doğuran kadınlardır. Gerçekten onlar çok edepsizce (boş) ve yalan bir söz söylüyorlar. Fakat **Allah** muhakkak ki **Afuvv**'dur, **Ğafûr**'dur (affı sonsuz ve sınırsız olan ve her türlü günahı mağfiret edendir).

3. Kadınlarına zıhâr yapıp da sonra söylediklerinden dönenlerin, (eşleriyle) temas etmeden önce bir köleyi hürriyete kavuşturmaları gerekir. İşte, size bununla nasihat edilmektedir. **Allah**, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

4. Fakat kim (buna imkân) bulamazsa (eşiyle) temas etmeden önce ard arda iki ay oruç tutar. (Buna da) Gücü yetmeyen kişi altmış fakiri doyurur. Bu (hafifletme), **Allah**'a ve resulüne iman etmeniz içindir. Bunlar **Allah**'ın koyduğu sınırlardır. (Bu hükümleri inkâr eden) Kâfirler için ise elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

5. Muhakkak ki **Allah**'a ve resulüne karşı gel(erek koydukları sınırları çiğney)enler, kendilerinden öncekilerin (alçaltılıp) perişan edildiği gibi (alçaltılıp) perişan edileceklerdir. Çünkü Biz, apaçık âyetler indirmişizdir. Kâfirler için (âhiret günü) aşağılayıcı bir azap vardır.

6. O gün **Allah**, onların hepsini diriltecek ve yaptıklarını kendilerine haber verecektir. **Allah** o (yaptıkları)nı bir bir saymış, onlarsa bunları unutmuşlardır. Zira **Allah**, **Şehîd** (ismiyle) her şeye (en ince ayrıntısına kadar) şahiddir.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۗ مَا يَكُوْنُ
مِنْ نَّجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
وَلَآ اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُوْا ۚ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ
بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ ۝٧ اَلَمْ تَرَ
اِلَى الَّذِيْنَ نُهُوْا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ
بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ ۖ وَاِذَا جَآءُوْكَ حَيَّوْكَ بِمَا
لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ ۙ وَيَقُوْلُوْنَ فِىْٓ اَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُوْلُ ۗ
حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ فَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝٨ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا
اِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ
وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِىْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝٩
اِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطٰنِ لِيَحْزُنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيْسَ بِضَآرِّهِمْ
شَيْـًٔا اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝١٠ يٰٓاَيُّهَا
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قِيْلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوْا فِى الْمَجٰلِسِ فَافْسَحُوْا يَفْسَحِ
اللّٰهُ لَكُمْ ۚ وَاِذَا قِيْلَ انْشُزُوْا فَانْشُزُوْا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ۙ
وَالَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝١١

leri üzmek içindir. Oysa (şeytan), **Allah**'ın izni olmadıkça mü'minlere hiçbir zarar veremez. O hâlde mü'minler ancak **Allah**'a (güvenip) tevekkül etsinler.

11. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Size meclislerde, "yer açın" denildiği zaman yer açın (ve **Allah** yolunda kazanmak isteyenlere imkân verin) ki **Allah** da size (kendi yolunda kazanma imkânı verip) yer açsın. Bir de size, "kalkın (ve **Allah** yolunda bir şeyler yapın)" denildiği vakit kalkın ki **Allah** sizden iman edenleri ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. **Allah**, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

7. Göklerde olanları da yerde olanları da **Allah**'ın bildiğini görmüyor musun? Üç kişinin gizli konuştuğu yerde dördüncüsü mutlaka O'dur. Beş kişinin (gizli konuştuğu yerde) altıncısı mutlaka O'dur. Bundan daha az veya daha çok olsunlar (ve her) nerede bulunurlarsa (bulunsunlar) mutlaka O, onlarla beraberdir. Sonra da onlara kıyamet günü yaptıklarını (bir bir) haber verecektir. Muhakkak ki **Allah** her şeyi (en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

8. (Resulüm!) Gizli konuşmaktan men edildikten sonra o kendisinden yasaklandıkları şeye dönenleri görmedin mi? Onlar yine günah, düşmanlık ve resule isyan hususunda gizli gizli konuşuyorlar. Onlar sana geldikleri zaman, seni **Allah**'ın selamlamadığı bir şekilde selamlıyorlar. Kendi içlerinden de, "(bu) söylediğimizden dolayı **Allah**'ın bize azap etmesi gerekmez miydi?" diyorlar. Cehennem onlara yeter! Onlar oraya gireceklerdir. O, ne kötü varılacak yerdir!

9. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Siz aranızda gizli konuşacağınız zaman günah, düşmanlık ve resule isyan hususunda gizli gizli konuşmayın; fakat (konuşacaksanız) iyilik ve takvâ hakkında sessizce konuşun! Ve huzuruna toplanacağınız **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın).

10. (Günah, düşmanlık ve resule isyan hususundaki) Gizli konuşmalar, ancak şeytandandır. (Bu) İman eden-

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَىْ نَجْوٰيكُمْ
صَدَقَةً ۭ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاَطْهَرُ ۭ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾ ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَىْ نَجْوٰيكُمْ صَدَقٰتٍ ۭ فَاِذْ
لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا
اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۭ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا
قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۭ مَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۙ وَيَحْلِفُوْنَ
عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۭ اِنَّهُمْ
سَاۗءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾ اِتَّخَذُوْٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿١٦﴾ لَنْ تُغْنِىَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ
مِّنَ اللّٰهِ شَيْـــًٔا ۭ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ
يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهٗ كَمَا يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ
عَلٰى شَيْءٍ ۭ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿١٨﴾ اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ
فَاَنْسٰىهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ۭ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ
هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَاۗدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗٓ اُولٰۗىِٕكَ
فِي الْاَذَلِّيْنَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِىْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٢١﴾

12. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Resulle gizli olarak konuşacağınız zaman bu gizli konuşmanızdan önce bir sadaka verin. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Şayet (sadaka verecek bir şey) bulamazsanız bilin ki **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

13. (Resulle) Gizli bir şey konuşmanızdan önce sadakalar verme(niz size bildirildiği için bu emir)den çekindiniz mi? Çünkü (bunu) yapmadınız. (Öyleyse **Allah**'a samimi olarak yönelip tövbe edin; zira) **Allah** size yönel(erek tövbenizi kabul et)ti. Şu hâlde namazı ikâme ed(erek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)ın, zekâtı ver(erek nefsinizin cimriliğini temizley)in, **Allah**'a ve (içinizde bulunan) resule itaat edin! **Allah**, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

14. (Resulüm!) **Allah**'ın, kendilerine gazap ettiği bir topluluğu dost (ve müttefik) edinen o (münafık)ları görmedin mi? Onlar ne sizdendir ne de onlardandır. Onlar (bir de) bile bile yalan yere yemin ediyorlar.

15. **Allah**, onlar için (cehennemde) şiddetli bir azap hazırlamıştır. Gerçekten onların yaptıkları şey ne kötüdür!

16. (Resulüm!) Onlar (senin **Allah**'ın resulü olduğuna dair) yeminlerini (kendilerine) bir kalkan yaptılar da (insanları) **Allah** yolundan alıkoydular. Bu yüzden onlara (âhiret günü) aşağılayıcı bir azap vardır.

17. (O gün) Onların malları da evlatları da **Allah**'a karşı kendilerine hiçbir fayda sağlamaz. İşte onlar ateş ehlidir. Onlar orada ebedi kalacaklardır!

18. O gün **Allah**, o (münafık)ların hepsini diriltecek, onlar da (dünyada) size (mü'min olduklarına dair) yemin ettikleri gibi O'na da yemin edecekler ve kendilerinin (hakikat namına) bir şey üzerinde olduklarını sanacaklardır. Dikkat edin! Şüphesiz onlar yalancıların ta kendileridir.

19. şeytan onlar üzerinde üstünlük sağlayıp kendilerine **Allah**'ı zikretmeyi unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın taraftarları (dost ve yoldaşları)dır. Dikkat edin! şeytanın taraftarları hüsrana uğrayanların ta kendileridir!

20. Muhakkak ki **Allah**'a ve resulüne karşı gelenler var ya, işte onlar en zelil (ve aşağılık) kimseler arasındadırlar.

21. **Allah** (Levh-i Mahfuz'da), "Ben ve resullerim mutlaka galip geleceğiz" diye yazmıştır. Çünkü **Allah Kaviyy**'dir, **Azîz**'dir (güçlü, kuvvetli, kudretlidir ve bütün şerefin, kudretin kendisine ait olduğu tek zattır).

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُّؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَآدُّونَ مَنْ حَآدَّ اللّٰهَ
وَرَسُولَهٗ وَلَوْ كَانُوٓا اٰبَآءَهُمْ اَوْ اَبْنَآءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيرَتَهُمْ ؕ
اُولٰٓئِكَ كَتَبَ فِى قُلُوبِهِمُ الْاِيمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ ؕ وَيُدْخِلُهُمْ
جَنّٰتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خَالِدِينَ فِيهَا ؕ رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ ؕ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ ؕ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝٢٢

سُورَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِىَ اَرْبَعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
۝١ هُوَ الَّذِىٓ اَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ دِيَارِهِمْ
لِاَوَّلِ الْحَشْرِ ؕ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّخْرُجُوا وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ مَّانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَاَتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا ۗ وَقَذَفَ
فِى قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِاَيْدِيهِمْ وَاَيْدِى الْمُؤْمِنِينَ
فَاعْتَبِرُوا يٰٓاُولِى الْاَبْصَارِ ۝٢ وَلَوْلَآ اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ
الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِى الدُّنْيَا ؕ وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ۝٣

22. (Resulüm!) **Allah**'a ve âhiret gününe iman eden bir topluluğun; babaları veya oğulları yahut kardeşleri ya da aşiretleri (ve akrabaları) bile olsalar, **Allah**'a ve resulüne karşı gelenlere sevgi beslediklerini (asla göremez, onları o hâlde) bulamazsın! İşte (**Allah**) onların kalplerine imanı yazmış ve kendinden bir rûh ile onları desteklemiştir. Ayrıca onları (âhiret günü) içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. **Allah** onlardan razı olmuş, (onlar da) O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, **Allah**'ın taraftarlarıdır. Dikkat edin! (Her iki dünyada da asıl) Felaha (kurtuluş ve saadete) erenler, (sadece) **Allah**'ın taraftarlarıdır.

59- Haşr SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 24 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Göklerdeki her şey ve yerdeki her şey **Allah**'ı tesbih eder. O **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

2. Ehl-i kitaptan kâfir olan (Yahudi)leri, daha (mü'minlere karşı savaşmak için) ilk toplanmalarında yurtlarından çıkaran O'dur. Siz onların (oradan kolayca) çıkacak-

larını sanmamıştınız. Onlar da kalelerinin, kendilerini **Allah**'tan koruyacağını sanmışlardı. Fakat **Allah**(ın azabı) onlara (hiç) hesap etmedikleri (bir) yerden geldi ve kalplerine korku düşürdü. (Öyle ki) Evlerini hem kendi elleriyle hem de mü'minlerin elleriyle harab ettiler. Ey (hakkı görmek isteyen) basiret sahipleri! İbret alın!

3. Eğer **Allah** onlara sürgünü yazmamış olsaydı, elbette onlara dünyada (başka bir şekilde) azap ederdi. Âhirette ise onlar için (cehennemdeki) ateş azabı vardır.

٥٤٥ اَلْجُزْءُ الثَّامِنُ وَالْعِشْرُونَ

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ ۚ وَمَنْ يُّشَآقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ۝ مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّينَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَآئِمَةً
عَلٰٓى اُصُولِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ۝ وَمَآ اَفَآءَ
اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِهٖ مِنْهُمْ فَمَآ اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ
وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهٗ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
۝ مَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِهٖ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۙ كَيْ لَا يَكُونَ
دُولَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَآءِ مِنْكُمْ ۭ وَمَآ اٰتٰىكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ ۗ وَمَا
نَهٰىكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۘ ۝
لِلْفُقَرَآءِ الْمُهٰجِرِينَ الَّذِينَ اُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَّيَنْصُرُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ ۭ اُولٰٓئِكَ
هُمُ الصّٰدِقُونَ ۚ ۝ وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ وَالْاِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ
يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً
مِّمَّآ اُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۭ
وَمَنْ يُّوقَ شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ ۝

4. Bu, onların **Allah**'a ve resulüne karşı gelmelerinden dolayıdır. Kim **Allah**'a karşı gelirse bilsin ki **Allah**, cezası pek şiddetli olandır.

5. (Resulün emriyle savaş gereği) Hurma ağaçlarından herhangi birini kesmeniz veya onu kökleri üzerinde dikili bırakmanız hep **Allah**'ın izniyledir. (Bu vahiy, resulün emrini sorgulayan) Fâsıkları rezil etmek içindir.

6. **Allah**'ın, onlar(ın malların)dan resulüne (savaşmaksızın) verdiği ganimete gelince, siz onun üzerine ne at sürdünüz ne de deve! Fakat **Allah**, resullerini dilediği kimselere musallat eder. **Allah**, her şeye **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

7. **Allah**'ın, (fethedilen) memleketler halkından resulüne verdiği ganimetler; **Allah**'a, resul(ün)e, yakınlar-(ın)a, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (o mallar ve servet), içinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir şey olmasın! Resul size ne verdiyse onu alın, size ne yasakladıysa ondan da sakının! **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! Çünkü **Allah**, cezası pek şiddetli olandır.

8. (Bu ganimetler) Yurtlarından çıkarılan ve mallarından (uzaklaştırılmış) olan, **Allah**'tan bir lütuf ve rıza dileyen, **Allah**'a (O'nun dinine) ve resulüne yardım eden fakir muhacirlerindir. İşte onlar (**Rabb**lerine âbd olacaklarına dair verdikleri söze) sadık olanlardır.

9. Onlardan önce o yurda (Medine'ye) yerleşmiş ve (gönüllerine) imanı yerleştirmiş olanlar (yani ensar), kendilerine hicret ed(ip gel)en (muhacir)leri severler ve onlara verilenlerden dolayı sinelerinde bir ihtiyaç (ve rahatsızlık) duymazlar. Kendilerinin bir sıkıntıları (ve ihtiyaçları) olsa bile onları kendi nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin kıskanç(lık ve cimri)liğinden korunursa işte onlar felaha (kurtuluş ve saadete) erenlerdir.

وَالَّذِينَ جَآءُو مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْاِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِى قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
اٰمَنُوا رَبَّنَآ اِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝١٠ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا
يَقُولُونَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ
اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ اَحَدًا اَبَدًا
وَاِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝١١
لَئِنْ اُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ
وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ۝١٢ لَاَنْتُمْ
اَشَدُّ رَهْبَةً فِى صُدُورِهِمْ مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ
۝١٣ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا اِلَّا فِى قُرًى مُحَصَّنَةٍ اَوْ
مِنْ وَرَآءِ جُدُرٍ بَاْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا
وَقُلُوبُهُمْ شَتّٰى ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۝١٤ كَمَثَلِ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ
۝١٥ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ اِنِّى بَرِىٓءٌ مِنْكَ اِنِّى اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝١٦

10. Bunların ardından gelen (mü'min)ler ise (şöyle) derler: "**Rabb**imiz! Bizi ve bizden önce gelip geçmiş olan iman eden kardeşlerimizi mağfiret eyle ve kalplerimizde iman edenlere karşı (hiçbir) kin bırakma! **Rabb**imiz! Muhakkak ki Sen **Raûf**'sun, **Rahîm**'sin (kullarına karşı şefkatle muamele eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edensin)!"

11. (Resulüm! O ikiyüzlü) Münafıkları görmedin mi? Onlar ehl-i kitaptan kâfir olan kardeşlerine, "eğer siz (yurdunuzdan) çıkarılırsanız, mutlaka (biz de) sizinle beraber çıkarız ve sizin aleyhinizde hiç kimseye asla itaat etmeyiz. Eğer sizinle savaşılırsa mutlaka size yardım ederiz" diyorlar. Hâlbuki **Allah**, onların kesinlikle yalancı olduklarına şahidlik eder.

12. Andolsun, eğer onlar (yurtlarından) çıkarılsalar, (bu münafıklar) onlarla beraber çıkmazlar ve onlarla savaşılırsa (bunlar) onlara yardım da etmezler. Hem onlara yardım etseler bile şüphesiz (en ufak bir zorlukta) arkalarını dönüp kaçarlar sonra kendilerine de yardım edilmez.

13. Onların sinelerinde size karşı duydukları korku, **Allah**(a olan korkuların)dan daha şiddetlidir. Bu, şüphesiz onların fıkhetmeyen (apaçık ortada olan hakikati düşünüp idrak etmeyen) bir kavim olmaları sebebiyledir.

14. Onlar, korunaklı şehirlerde veya duvarların arkasında bulunmaksızın sizinle toplu hâlde savaşamazlar. Kendi aralarındaki çekişmeleri ise şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın; ama

kalpleri darmadağınıktır. Bu, şüphesiz onların akıllarını kullanmayan bir kavim olmalarındandır.

15. (Onların durumu) Kendilerinden yakın zaman önce yaptıklarının vebalini tatmış (Mekkeli müşrik)lerin durumu gibidir. Onlar için (âhirette de) elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

16. (Münafıkların durumu ise tıpkı) şeytanın durumuna benzer. Çünkü şeytan, insana "(**Allah**'ın âyetlerini ve resulünü) inkâr et" der. (İnsan) İnkâr edince de, "şüphesiz ben senden uzağım; çünkü ben âlemlerin **Rabb**i olan **Allah**'tan korkarım" der.

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَآ اَنَّهُمَا فِى النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا ؕ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا
الظّٰلِمِينَ ۚ ﴿١٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ
مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰيهُمْ اَنْفُسَهُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوٖٓى اَصْحَابُ النَّارِ وَاَصْحَابُ الْجَنَّةِ ؕ
اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ
عَلٰى جَبَلٍ لَرَاَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ؕ وَتِلْكَ
الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذِى
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾
هُوَ اللّٰهُ الَّذِى لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ؕ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
﴿٢٣﴾ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ؕ
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

سُورَةُ الْمُمْتَحِنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ اٰيَةً

17. Sonunda ikisinin de âkıbeti, içinde ebedi kalacakları (cehennem) ateş(i) olacaktır. İşte (hem kendine hem de başkalarına zulmeden) zalimlerin cezası budur!

18. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve herkes yarın (kıyamet günü) için ne(yi yapıp âhirete) gönderdiğine baksın! **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! Çünkü **Allah**, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

19. **Allah**'ı unutan ve bu yüzden (**Allah**'ın da) onlara kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın! İşte onlar fâsıkların ta kendileridir.

20. Ateş ehli, cennet ehli ile bir olmaz. Cennet ehli gerçek kurtuluşa (ve saadete) erenlerdir.

21. Eğer Biz, bu Kur'ân'ı bir dağa indirseydik, muhakkak ki onu **Allah**'ın haşyetinden (vahyinin azamet ve büyüklüğünden bir de **Allah**'a olan saygı ve edebinden dolayı) başını eğerek paramparça olmuş görürdün. İşte Biz, bu misalleri insanlara, umulur ki tefekkür ederler (enine boyuna düşünürler) diye anlatıyoruz.

22. O, öyle bir **Allah**'tır ki O'ndan başka **İlâh** yoktur. O, gaybı da şehadeti de (görünmeyeni de görüneni de en ince ayrıntısına kadar) bilendir. O, **Rahmân**'dır, **Rahîm**dir (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

23. O, öyle bir **Allah**'tır ki O'ndan başka **İlâh** yoktur. O, **Melik**'dir (mülkündeki herkesi ve her şeyi idare edendir), **Kuddûs**'tür (mukaddes, tertemiz ve her türlü eksiklikten münezzeh olandır), **Selâm**'dır (selamet veren ve insanları selamet yurdu olan cennete davet edendir), **Mu'min**'dir (güvenilen, emin olunan, iman veren, seven ve sevilmeye layık olandır), **Muheymin**'dir (bütün varlığı kontrolü altında tutan ve kulunu gözetip gözetleyendir), **Azîz**'dir (bütün şerefin ve kudretin kendisine ait olduğu zattır), **Cebbâr**'dır (dilediğini zorla yaptırandır), **Mutekebbir**'dir (azamet ve kibriyasını her anda izhar edendir). **Allah Subhân**'dır, (onların) şirk koştuklarından (ve her türlü noksanlıktan münezzeh olandır).

24. O, **Hâlık**'tır (her şeyi yoktan yaratan ve tek yaratıcıdır), **Bârî**'dir (her şeyi birbirine uygun olarak vücuda getirendir ve) **Musavvir** olan (her şeyi tasvir edip onlara suret veren) **Allah**'tır. El Esmâu'l Husnâ (en güzel isimler) O'na aittir. Göklerdeki ve yerdeki her şey de O'nu tesbih eder. O, **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şerefin ve kudretin kendisine ait olduğu, her işinde hikmet ve hayır olan tek zattır).

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّى وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَآءَ تُلْقُونَ
اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَآءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَاِيَّاكُمْ اَنْ تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِى سَبِيلِى
وَابْتِغَآءَ مَرْضَاتِى تُسِرُّونَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَاَنَا اَعْلَمُ بِمَآ اَخْفَيْتُمْ وَمَآ
اَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ ۝ اِنْ يَثْقَفُوكُمْ
يَكُونُوا لَكُمْ اَعْدَآءً وَيَبْسُطُوٓا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ وَاَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّٓوءِ
وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝ لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ
اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِى اِبْرٰهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ اِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ اِنَّا بُرَءٰٓؤُا
مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ
الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَآءُ اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَحْدَهٗٓ اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهِيمَ
لِاَبِيهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَآ اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَىْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ
تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً
لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَآ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

ebediyen sürecek bir düşmanlık ve nefret belirmiştir." Ancak İbrâhîm'in babasına olan (şu) sözü müstesna, "(**Allah**'tan) senin için mutlaka mağfiret dileyeceğim; fakat **Allah**'tan sana (gelecek) herhangi bir şeyi (önlemeye) gücüm yetmez." (O mü'minler şöyle dediler) "**Rabb**imiz! Biz (ancak) Sana (dayanıp güvenerek) tevekkül ettik, Sana yöneldik. Dönüş de (ancak) Sanadır."

5. "**Rabb**imiz! Bizi, inkâr edenler için bir imtihan (vesilesi) kıl(arak onları bize musallat et)me ve bizi mağfiret et! **Rabb**imiz! Muhakkak ki Sen **Azîz**'sin, **Hakîm**'sin (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olansın)."

60- Mumtehine SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 13 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dostlar edinmeyin! Siz onlara karşı sevgi besliyorsunuz; oysa onlar **Hakk**'tan size geleni inkâr etmişler, **Rabb**iniz olan **Allah**'a iman ettiğinizden dolayı resulü de sizi de (yurtlarınızdan sürüp) çıkarmışlardır. Eğer Benim yolumda cihad etmek ve rızamı kazanmak için (evlerinizden) çıkmışsanız, (nasıl olur da) onlara karşı (içinizde bir) sevgi (besliyor ve bunu) gizliyorsunuz. Hâlbuki Ben, sizin gizlediğinizi de açığa vurduğunuzu da en iyi bilenim. Sizden kim bunu yaparsa (onlara sevgi besleyip onları dost edinirse) şüphesiz (o), dümdüz (ve Hakk'a dosdoğru varan) yoldan sapmış olur.

2. Eğer (onlar) sizi ele geçirirlerse size düşman kesilirler, ellerini ve dillerini size kötülükle uzatırlar ve (sizin) kâfir olmanızı arzu ederler.

3. Kıyamet günü yakınlarınız ve çocuklarınız size asla fayda veremez; çünkü (o gün **Allah**) aranızı ayıracaktır. **Allah**, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

4. İbrâhîm'de ve onunla beraber (iman eden) kimselerde sizin için gerçekten güzel bir örnek vardır. Hani onlar kavimlerine demişlerdi ki: "Biz sizden ve **Allah**'ı bırakıp taptıklarınızdan uzağız. Sizi (de taptıklarınızı da) tanımıyoruz. Siz bir tek **Allah**'a iman edinceye kadar sizinle bizim aramızda

٥٤٩ اَلْجُزْءُ الثَّامِنُ وَالْعِشْرُونَ

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ ۭ
وَمَنْ يَّتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۝٦ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّجْعَلَ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَ الَّذِيْنَ عَادَيْتُمْ مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً ۭ وَاللّٰهُ قَدِيْرٌ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٧
لَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ لَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ
مِّنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْهُمْ وَتُقْسِطُوْٓا اِلَيْهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ
۝٨ اِنَّمَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ قٰتَلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ وَاَخْرَجُوْكُمْ
مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظٰهَرُوْا عَلٰٓى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ
فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝٩ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا جَاۗءَكُمُ الْمُؤْمِنٰتُ
مُهٰجِرٰتٍ فَامْتَحِنُوْهُنَّ ۭ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِهِنَّ ۚ فَاِنْ عَلِمْتُمُوْهُنَّ مُؤْمِنٰتٍ
فَلَا تَرْجِعُوْهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِ ۭ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّوْنَ لَهُنَّ ۭ
وَاٰتُوْهُمْ مَّآ اَنْفَقُوْا ۭ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ
اُجُوْرَهُنَّ ۭ وَلَا تُمْسِكُوْا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْـَٔـلُوْا مَآ اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔـلُوْا
مَآ اَنْفَقُوْا ۭ ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ ۭ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝١٠
وَاِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا الَّذِيْنَ ذَهَبَتْ
اَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَآ اَنْفَقُوْا ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ۝١١

6. Andolsun ki onlarda (İbrâhîm ve beraberindekilerde), sizin için(izden) **Allah**'a ve âhiret gününe kavuşmayı umanlar için güzel bir örnek vardır. Kim de yüz çevirirse bilsin ki **Allah**, (evet) O, **Ğaniyy**'dir, **Hamîd**'dir (zengin, kerim ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu, bütün hamdların ve övgülerin sadece kendisine ait olduğu tek zattır).

7. (Ey mü'minler! Şunu da unutmayın) Belki **Allah** (ileride, onlara hidâyet vererek) sizinle o (iman etmeyen)lerden düşman olduklarınız arasında bir sevgi (ve bir dostluk) meydana getirir. Çünkü **Allah** (buna) **Kadîr**'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır), ayrıca **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

8. **Allah**, din hususunda sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayan kimselere iyilik etmekten ve onlara karşı adil davranmaktan sizi men etmez; çünkü **Allah**, (adaletle davranıp) adil olanları sever.

9. **Allah** sizi ancak, din hususunda sizinle savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran ve çıkarılmanıza yardım eden kimselere dostluk etmekten men eder. Kim onları dost edinirse işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

10. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman (imanları konusunda) onları imtihan edin! (Ancak unutmayın!) **Allah** onların imanlarını daha iyi bilir. Eğer siz onların mü'min kadınlar olduklarını bil(ip anl)arsanız, artık onları kâfirlere geri göndermeyin! Çünkü ne bu (kadı)nlar o (kâfir)lere helâldir ne de o (kâfir)ler bu (kadı)nlara helâl olurlar. (O müşrik kocalarının onlar için mehir olarak) Harcadıklarını da onlar(ın kocaların)a geri verin! (Kendileriyle anlaştığınız ve) Mehirlerini kendilerine verdiğiniz takdirde onlarla evlenmenizde size bir günah yoktur. Bununla beraber kâfir kadınları nikâhınızda tutmayın, (onlara) infak ettiğiniz (mehr)i (onların evlendikleri kâfir kocalarından) isteyin, (onlar da) infak ettikleri (mehirleri)ni (sizden) istesinler! (İşte) Bu, **Allah**'ın hükmüdür. Aranızda O hükmeder. Çünkü **Allah Alîm**'dir, **Hakîm**'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

11. Eğer eşlerinizden biri (sizi bırakıp) kâfirlere giderse sonra (onlardan da size kaçan kadınlar olur ve bu kez mehir ödeme) sıra(sı) size gelirse, eşleri giden (mü'min)lere harcadıkları (mehir) kadarını verin. Siz, kendisine iman ettiğiniz **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın).

يَآ اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَآءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ لَّا يُشْرِكْنَ
بِاللّٰهِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِيْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ
وَلَا يَاْتِيْنَ بِبُهْتَانٍ يَّفْتَرِيْنَهٗ بَيْنَ اَيْدِيْهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ
فِيْ مَعْرُوْفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ
۝١٢ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ قَدْ
يَئِسُوْا مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحٰبِ الْقُبُوْرِ ۝١٣

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ
۝١ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ۝٢ كَبُرَ مَقْتًا
عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ۝٣ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَ
فِيْ سَبِيْلِهٖ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُوْصٌ ۝٤ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى
لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ لِمَ تُؤْذُوْنَنِيْ وَقَدْ تَّعْلَمُوْنَ اَنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ ؕ
فَلَمَّا زَاغُوْٓا اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝

12. Ey nebî! Mü'min kadınlar; **Allah**'a hiçbir şeyi şirk koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurmamak (gayrimeşru olan bir çocuğu, kendi kocasına isnat etmemek) ve (hiçbir) iyi işte sana karşı gelmemek hususunda sana biat etmeye geldikleri zaman onların biatlarını kabul et ve onlar için **Allah**'tan mağfiret dile! Muhakkak ki **Allah** **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

13. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Kendilerine **Allah**'ın gazap ettiği bir kavmi dost edinmeyin. Zira onlar, kâfirlerin kabir ehlinden ümitlerini kestiği (onların tekrar diriltileceklerine inanmadıkları) gibi âhiretten ümitlerini kesmişlerdir.

61- Saff SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 14 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Göklerdeki her şey ve yerdeki her şey **Allah**'ı tesbih eder. O, **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şerefin ve kudretin kendisine ait olduğu, her işinde hikmet ve hayır olan tek zattır).

2. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz?

3. Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz **Allah** katında büyük bir gazab(a sebep) olur.

4. Muhakkak ki **Allah** kendi yolunda (birbirine) kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak savaşanları sever.

5. Hani bir zamanlar Mûsâ, kavmine, "ey kavmim! Şüphesiz benim, **Allah**'ın size (gönderdiği) resulü olduğumu bildiğiniz hâlde niçin bana eziyet ediyorsunuz?" demişti. Onlar (haktan) sapınca, **Allah** da onların kalplerini eğriltti. Çünkü **Allah**, fâsıklar topluluğunu hidâyete erdirmez.

وَاِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِى اِسْرَآئِيلَ اِنِّى رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَىَّ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَاْتِى مِنْ بَعْدِى اسْمُهٗٓ اَحْمَدُ ؕ
فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝٦ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ
افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعٰٓى اِلَى الْاِسْلَامِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ
الظّٰلِمِينَ ۝٧ يُرِيدُونَ لِيُطْفِـُٔوا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهٖ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ۝٨ هُوَ الَّذِٓى اَرْسَلَ رَسُولَهٗ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝٩ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا هَلْ اَدُلُّكُمْ
عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ۝١٠ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ
وَتُجَاهِدُونَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ۝١١ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِى جَنّٰتِ عَدْنٍ ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝١٢ وَاُخْرٰى
تُحِبُّونَهَا ؕ نَصْرٌ مِنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ؕ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝١٣ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا كُونُٓوا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيّٖنَ مَنْ اَنْصَارِٓى
اِلَى اللّٰهِ ؕ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَّآئِفَةٌ مِنْ بَنِى اِسْرَآئِيلَ
وَكَفَرَتْ طَّآئِفَةٌ ۚ فَاَيَّدْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوا ظٰهِرِينَ ۝١٤

6. Hani bir vakit de Meryem oğlu Îsâ, "ey İsrâîloğulları! Şüphesiz ben, **Allah**'ın size (gönderdiği) resulüyüm, benden önce gelen Tevrât'ı tasdik edici ve benden sonra gelecek Ahmed adında bir resulü müjdeleyici olarak (geldim)" demişti. Ancak (Îsâ) onlara apaçık mucizelerle geldiği hâlde onlar, "bu, apaçık bir sihirdir" dediler.

7. İslam'a (her iki dünyada da selamet ve kurtuluşa) davet edildiği hâlde **Allah** hakkında yalan uydurup iftira edenden daha zalim kim vardır! **Allah**, zalimler topluluğunu hidâyete erdirmez.

8. Onlar ağızlarıyla (kötü söz ve iftiralar ederek) **Allah**'ın nûrunu söndürmek istiyorlar; ama kâfirlerin hoşuna gitmese de **Allah** nûrunu tamamlayacaktır.

9. O, müşriklerin hoşuna gitmese de resulünü hidâyet ve hak din ile (vahyini) dinlerin (ve hayat tarzlarının) hepsine üstün kılmak için gönderendir.

10. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Sizi elem verici (iç yakan) bir azaptan kurtaracak ticareti size göstereyim mi?

11. **Allah**'a ve resulüne iman edip mallarınızla ve canlarınızla **Allah** yolunda cihad (etmek). Eğer (bunu idrak ede)bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

12. (Böyle yaparsanız, **Allah**) Sizin günahlarınızı mağfiret eder, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere, Adn cennetlerindeki temiz (ve güzel) meskenlere koyar. İşte büyük kurtuluş (ve saadet) budur.

13. Seveceğiniz başka bir şey daha var; (o da dünyada) **Allah**'tan bir yardım ve yakın bir fetih. (Resulüm!) Mü'minleri (bunlarla) müjdele!

14. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! **Allah**'ın (O'nun dininin ve resulünün) yardımcıları olun. Nitekim Meryem oğlu Îsâ, havarilere, "**Allah**'a (varan yolda) benim yardımcılarım kimdir?" demişti. Havariler de, "**Allah**'ın (O'nun dininin ve resulünün) yardımcıları bizleriz" demişlerdi. Böylece İsrâîloğulları'ndan bir zümre iman etti, bir zümre de inkâr etti. Nihayet Biz, iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik de sonunda galip gelenler onlar oldular.

سُوْرَةُ الْجُمُعَةِ ٥٥٢

سُوْرَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوْسِ
الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ۝١ هُوَ الَّذِىْ بَعَثَ فِى الْاُمِّيّٖنَ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا
عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۗ وَاِنْ كَانُوْا
مِنْ قَبْلُ لَفِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝٢ وَّاٰخَرِيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوْا بِهِمْ ؕ وَهُوَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٣ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيْمِ ۝٤ مَثَلُ الَّذِيْنَ حُمِّلُوا التَّوْرٰىةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوْهَا كَمَثَلِ
الْحِمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا ؕ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ
اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝٥ قُلْ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادُوْٓا
اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ اَوْلِيَآءُ لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ
كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝٦ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهٗٓ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ
بِالظّٰلِمِيْنَ ۝٧ قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِىْ تَفِرُّوْنَ مِنْهُ فَاِنَّهٗ مُلٰقِيْكُمْ ثُمَّ
تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٨

62- Cuma SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 11 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Göklerdeki her şey ve yerdeki her şey, **Melik** (mülkündeki herkesi ve her şeyi idare eden), **Kuddûs** (mukaddes, tertemiz ve her türlü eksiklikten münezzeh olan), **Azîz** (bütün şerefin ve kudretin sahibi), **Hakîm** (her işinde hikmet ve hayır) olan **Allah**'ı tesbih eder.

2. O, (âyetlerinden habersiz) ümmilere, içlerinden kendilerine âyetlerini okuyan, onları(n nefislerini) temizleyen, onlara kitap ve hikmeti öğreten bir resul gönderendir. Çünkü onlar daha önce apaçık bir dalâlet içindeydiler.

3. (**Allah**, o resulü) Onlardan henüz kendilerine katılmamış bulunan (bütün cin ve insan topluluklarına da göndermiştir). O, **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır).

4. Bu, **Allah**'ın dilediğine (hidâyeti isteyene) vereceği lütfu (ve ihsanı)dır. **Allah**, büyük lütuf sahibidir.

5. (Kendilerine) Tevrât yükletilip de sonra onu (okuyanların; fakat ahlaka dönüştürerek üzerinde) taşı(mayıp onunla amel et)meyenlerin durumu, (sırtında) kitaplar taşıyan eşeğin durumu gibidir. **Allah**'ın âyetlerini yalanlayan kavmin durumu ne kötüdür! **Allah**, zalimler topluluğunu hidâyete erdirmez.

6. (Resulüm!) De ki: "Ey Yahudiler! Şayet diğer insanlar değil de sadece siz **Allah**'ın velileri (dost ve sevgilileri) olduğunuzu öne sürüyorsanız (ve bu iddianızda) doğru sözlü kimseler iseniz, haydi ölümü temenni edin (bakalım)!"

7. Fakat onlar, kendi elleriyle yaptıkları (şirk ve küfürleri) yüzünden hiçbir zaman onu temenni etmezler. **Allah**, zalimleri en iyi bilendir.

8. De ki: "Hiç şüphesiz sizin kendisinden kaçtığınız ölüm muhakkak sizi bulacaktır. Sonra gaybı da şehadeti de (görünmeyeni de görüneni de en ince ayrıntısına kadar) bilen (**Allah**)a döndürüleceksiniz. Ve O, yaptıklarınızı size (tek tek) haber verecektir."

9. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Cuma günü namaz için (ezan okunup) çağrı yapıldığı zaman hemen **Allah**'ın zikrine koşun ve alışverişi bırakın! Eğer (idrak ede)bilirseniz, elbette bu sizin için daha hayırlıdır.

10. Namazı (kılıp) bitirince de artık yeryüzüne dağılın ve **Allah**'ın fazlından (lütuf ve ihsanından nasibinizi) arayın! (Unutmayın!) **Allah**'ı çokça zikredin ki felaha (kurtuluş ve saadete) eresiniz.

11. (Resulüm! Hâl böyleyken) Onlar bir ticaret veya bir eğlence gördükleri zaman hemen dağılıp ona gittiler ve seni (hutbede) ayakta bıraktılar. De ki: "**Allah**'ın katında bulunan (mükâfat, dünyadaki) eğlenceden de ticaretten de daha hayırlıdır. **Allah**, rızık verenlerin hayırlısıdır."

63- Munâfikûn SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 11 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. (Resulüm!) Münafıklar sana geldiklerinde, "biz şehadet ederiz ki sen kesinlikle **Allah**'ın resulüsün" derler. **Allah** da biliyor ki şüphesiz sen, O'nun resulüsün. Bununla beraber **Allah** şahidlik eder ki münafıklar kesinlikle yalancıdırlar.

2. Onlar (senin **Allah**'ın resulü olduğuna dair) yeminlerini (kendilerine) bir kalkan yaptılar da (insanları) **Allah** yolundan alıkoydular. Gerçekten onların yaptıkları şey ne kötüdür!

3. Bunun sebebi; onların önce iman edip sonra kâfir olmalarıdır. Bu yüzden onların kalpleri mühürlenmiştir.

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نُودِىَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ
فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ۝ فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوا فِى الْاَرْضِ وَابْتَغُوا
مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَاِذَا
رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوًا انْفَضُّوٓا اِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَآئِمًا ۭ قُلْ مَا
عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ ۭ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرّٰزِقِينَ ۝

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ مَدَنِيَّةٌ وَهِىَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا جَآءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُولُ اللّٰهِ ۘ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ
لَرَسُولُهٗ ۭ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنٰفِقِينَ لَكٰذِبُونَ ۝ اِتَّخَذُٓوا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً
فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ۭ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوا
ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۝ وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ
اَجْسَامُهُمْ ۭ وَاِنْ يَّقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ ۭ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ ۭ يَحْسَبُونَ
كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ۭ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ۭ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ۝

Artık onlar fıkhed(erek apaçık ortada olan hakikati düşünüp idrak ed)emezler.

4. Sen onları gördüğün zaman kalıpları hoşuna gider. Eğer konuşurlarsa (öyle bir üslûpla konuşurlar ki) onların sözlerine kulak verirsin. Onlar sanki (köklerinden kesilip duvara) dayanmış kütükler gibidir (hakikatle bağları kopmuş sadece cehennem ateşinde yanmaya yarayan odunlardır). (Onlar bir de hain oldukları için hep korku içinde yaşarlar ve bu sebeple duydukları) Her sayha (ve gürültü)yü kendi aleyhlerine sanırlar. (İşte asıl) Düşman onlardır. Kendini onlardan koru! **Allah** onları kahretsin! Nasıl da (haktan) döndürülüyorlar!

وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللّٰهِ لَوَّوْا رُؤُسَهُمْ
وَرَاَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۝ سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ
اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا
عَلٰى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوا وَلِلّٰهِ خَزَآئِنُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ۝ يَقُولُونَ لَئِنْ
رَجَعْنَآ اِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ
وَلِرَسُولِهٖ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝
يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ
اللّٰهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ وَاَنْفِقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِىَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَآ
اَخَّرْتَنِىٓ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيبٍ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِنَ الصّٰلِحِينَ ۝
وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَآءَ اَجَلُهَا وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

سُورَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ وَهِىَ ثَمَانِىَ عَشْرَةَ اٰيَةً

Kim bunu yaparsa işte onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

10. Sizden birinize ölüm gelip de, "**Rabb**-im! Beni(m ecelimi) yakın bir vakte (kadar) erteleseydin de sadaka verip sâlihlerden olsaydım!" demesinden önce sizi rızıklandırdığımız şeylerden (**Allah** yolunda) infak edin!

11. Çünkü **Allah**, eceli geldiğinde hiç kimse(nin ölümün)ü asla ertelemez. Ve **Allah**, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

5. Onlara, "gelin, **Allah**'ın resulü sizin için (**Allah**'tan bir bağışlama ve) mağfiret dilesin" denildiği zaman başlarını çevirirler ve sen onların, kibirlen(ip büyüklük taslay)arak (haktan) yüz çevirdiklerini görürsün.

6. (Resulüm! Sen) Onlar için mağfiret dilesen de dilemesen de onlar için birdir. **Allah** onları asla mağfiret ed(ip bağışla)mayacaktır. Çünkü **Allah**, fâsıklar topluluğunu hidâyete erdirmez.

7. Onlar öyle kimselerdir ki, "**Allah**'ın resulünün yanında bulunanlara hiçbir şey vermeyin ki (onun etrafından) dağılıp gitsinler" derler. Oysa göklerin ve yerin hazineleri **Allah**'a aittir; fakat münafıklar fıkhed(erek apaçık ortada olan bu hakikati düşünüp idrak ed)emezler.

8. (Onlar bir de) "Andolsun ki eğer Medine'ye dönersek, şerefli olan (bizler), zelil olan (sizler)i kesinlikle oradan çıkaracaktır" derler. Hâlbuki asıl izzet (şeref ve üstünlük) **Allah**'a, O'nun resulüne ve mü'minlere aittir. Fakat münafıklar (bunu) bil(ip idrak ede)mezler.

9. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Mallarınız ve çocuklarınız sizi **Allah**'ı zikretmekten alıkoymasın!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ۖ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ
مُؤْمِنٌ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۚ وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ يَعْلَمُ مَا
فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ ۖ فَذَاقُوا
وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝ ذٰلِكَ بِاَنَّهُ كَانَتْ تَاْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا اَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا ۖ فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللّٰهُ ۗ
وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا اَنْ لَنْ يُبْعَثُوا ۗ قُلْ بَلٰى
وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۗ وَذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ۝
فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي اَنْزَلْنَا ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ۝ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ۖ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۗ وَمَنْ
يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا ۗ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

64- Tegâbun SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 18 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Göklerdeki her şey ve yerdeki her şey Allah'ı tesbih eder. Mülk (hakimiyet ve hükümranlık tamamen) O'nundur ve hamd O'na mahsustur. O, her şeye Kadîr'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

2. Sizi yaratan O'dur. Hâl böyleyken kiminiz kâfir, kiminiz mü'mindir. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

3. O, gökleri ve yeri (şaşmaz bir düzen ve değişmez bir) hak ile yarattı. Sizi şekillendirdi ve şekillerinizi de güzel yaptı. Dönüş de ancak O'nadır.

4. O, göklerdeki ve yerdeki her şeyi bilir. Gizlediklerinizi de açığa vurduklarınızı da bilir. Allah, göğüslerin içinde (gizli) olanı (dahi en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

5. (Ey kâfirler!) Daha önce (âyetlerimi ve resullerimi) inkâr edenlerin haberi size gelmedi mi? Onlar yaptıklarının vebalini (dünyada kısmen) tattılar ve (âhirette) onlar için elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

6. Bunun sebebi; resulleri onlara apaçık mucizeler getirdikleri hâlde (onların), "bir beşer mi bizi hidâyete erdirecek?" demeleriydi. Böylece kâfir oldular ve (haktan) yüz çevirdiler. Allah da (hiçbir şeye) muhtaç olmadığını (onlara) gösterdi. Allah Ğaniyy'dir, Hamîd'dir (zengin, kerim ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu, bütün hamdların ve övgülerin sadece kendisine ait olduğu tek zattır).

7. (Resulüm!) Kâfirler, kesinlikle diriltilmeyeceklerini ileri sürdüler. De ki: "Hayır! Rabbime andolsun ki mutlaka diriltileceksiniz sonra yaptıklarınız size (bir bir) haber verilecek. Ve bu, Allah'a göre çok kolaydır."

8. Şu hâlde Allah'a, resulüne ve (katımızdan) indirdiğimiz (tüm âleme) Nûr (olan bu Kur'ân)a iman edin. Allah, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

9. Toplanma gününde sizi bir araya getireceği gün, işte o (dünyada iken herkesin kendini ne ile aldattığını apaçık göreceği) aldanma günüdür. Ancak kim Allah'a iman edip sâlih amel işlerse (Allah o gün) onun kötülüklerini örter ve onu içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. İşte büyük kurtuluş (ve saadet) budur.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝١٠ مَآ اَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ
اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهٗ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ
عَلِيمٌ ۝١١ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَاِنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝١٢ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ
وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝١٣ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا
اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ۚ
وَاِنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝١٤
اِنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ؕ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيمٌ ۝١٥
فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَاَطِيعُوا وَاَنْفِقُوا خَيْرًا
لِاَنْفُسِكُمْ ؕ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝١٦
اِنْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ
شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝١٧ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝١٨

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

(emirlerine) itaat edin ve kendiniz için bir hayır olarak (**Allah** yolunda mallarınızı ve canlarınızı) infak edin! Kim nefsinin kıskanç(lık ve cimri)liğinden korunursa işte onlar felaha (kurtuluş ve saadete) erenlerdir.

17. Eğer (karşılığını sadece **Allah**'tan almak üzere malınızdan infak edip) **Allah**'a güzel bir borç verirseniz, (**Allah**) onu size (kat kat) arttırır ve size mağfiret eder. Çünkü **Allah Şekûr**'dur, **Halîm**'dir (şükrün karşılığını veren ve kullarına hilm sahibi olarak yumuşak muamele edendir).

18. O, gaybı da şehadeti de (görünmeyeni de görüneni de en ince ayrıntısına kadar) bilen **Azîz**'dir, **Hakîm**'dir (bütün şerefin ve kudretin kendisine ait olduğu, her işinde hikmet ve hayır olan tek zattır).

10. (Resulümüzü) İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar da ateş ehlidirler ve onlar orada ebedi olarak kalacaklardır. O, ne kötü varılacak yerdir!

11. **Allah**'ın izni olmaksızın (hiç kimseye) hiçbir musibet isabet etmez. O hâlde kim **Allah**'a iman ederse (**Allah**) onun kalbine hidâyet (nûrunu indirir ve tevekkülü) ihsan eder. Çünkü **Allah**, her şeyi (en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

12. (Ey iman ettiğini iddia edenler!) **Allah**'a itaat edin, resule de itaat edin! Buna rağmen (haktan yine) yüz çevirirseniz bilin ki resulümüze düşen ancak apaçık bir tebliğdir.

13. **Allah**, kendisinden başka **İlâh** olmayandır (mabûd, sevilen ve âbd olunmaya layık tek zattır). O hâlde Mü'minler ancak **Allah**'a (güvenip) tevekkül etsinler.

14. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan (bilerek veya bilmeyerek) size düşmanlık edenler vardır. Onlara karşı dikkatli olun! Fakat onları affeder, (onlara en güzel şekilde) muamele eder ve onları mağfiret ederseniz (bilin ki **Allah** da sizi mağfiret eder). Çünkü **Allah Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

15. Mallarınız ve çocuklarınız (sizin için) ancak birer imtihandır. Mükâfatın büyüğü ise **Allah**'ın katındadır.

16. O hâlde gücünüz yettiğince **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın), (O'nun âyetlerini ve resulünü) dinleyin,

65- Talâk SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 12 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَآ اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَاَحْصُوا
الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ ۚ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ
وَلَا يَخْرُجْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۭ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ ۭ وَمَنْ
يَّتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهٗ ۭ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللّٰهَ يُحْدِثُ
بَعْدَ ذٰلِكَ اَمْرًا ۝ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
اَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَّاَشْهِدُوا ذَوَيْ عَدْلٍ مِّنْكُمْ وَاَقِيمُوا
الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ۭ ذٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ ۭ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مَخْرَجًا ۙ ۝ وَّيَرْزُقْهُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۭ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهٗ ۭ اِنَّ اللّٰهَ
بَالِغُ اَمْرِهٖ ۭ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۝ وَالّٰٓـِٔيْ يَئِسْنَ
مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِّسَآئِكُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍ ۙ وَّالّٰٓـِٔيْ
لَمْ يَحِضْنَ ۭ وَاُولَاتُ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَّضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۭ وَمَنْ
يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ اَمْرِهٖ يُسْرًا ۝ ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهٗٓ
اِلَيْكُمْ ۭ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ وَيُعْظِمْ لَهٗٓ اَجْرًا ۝

1. Ey nebî! Kadınları boşa(mak iste)diğinizde, onları iddet (süre)lerini gözeterek (âdetten temiz oldukları sırada) boşayın ve iddeti sayın! Rabbiniz olan Allah'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! Apaçık bir hayâsızlık yapmadıkça onları evlerinden çıkarmayın, (kendileri de) çıkmasınlar! Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa muhakkak ki kendi (nefsi)ne zulmetmiş olur. Bilemezsin, belki Allah bundan sonra (farklı) bir durum ortaya çıkarıverir (ve onlar barışırlar).

2. O kadınlar bekleme müddetlerinin sonuna geldiklerinde ya onları iyilikle tutun yahut onlardan iyilikle ayrılın! İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de (buna) şahid tutun ve (hepiniz) şahidliği Allah için yapın! İşte bununla Allah'a ve âhiret gününe iman eden kimselere nasihat edilmektedir. Kim Allah'a karşı takvâ sahibi olur (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışır)sa (Allah da) ona (her darlıktan) bir çıkış (yolu) ihsan eder.

3. Ve onu (hiç) hesap etmediği (bir) yerden rızıklandırır. Kim Allah'a tevekkül eder (güvenip dayanır)sa, O, ona yeter. Şüphesiz ki Allah, emrini yerine getirendir. Allah her şey için bir kader (belirli bir ölçü ve vakit) takdir etmiştir.

4. Kadınlarınızdan âdetten kesilmiş olanlarla (herhangi bir rahatsızlıktan dolayı) âdet görmeyenler(in bekleme süreleri) hususunda şüpheye düşerseniz, (bilin ki) onların bekleme süresi üç aydır. Hamile olanların bekleme süresi ise yüklerini bırakmalarına (yani doğum yapmalarına) kadardır. Kim Allah'a karşı takvâ sahibi olur (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışır)sa (Allah da) ona (her) işinde bir kolaylık verir.

5. İşte bu, Allah'ın size indirdiği buyruğudur. Kim Allah'a karşı takvâ sahibi olur (kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışır)sa (Allah da) onun kötülüklerini örter ve onun mükâfatını büyütür.

اَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَآرُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا
عَلَيْهِنَّ ؕ وَاِنْ كُنَّ اُولَاتِ حَمْلٍ فَاَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ
فَاِنْ اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ ۚ وَاْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ ۚ
وَاِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهٗۤ اُخْرٰى ۝٦ لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهٖ ؕ
وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهٗ فَلْيُنْفِقْ مِمَّاۤ اٰتٰىهُ اللّٰهُ ؕ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا
مَاۤ اٰتٰىهَا ؕ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۝٧ وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ
عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهٖ فَحَاسَبْنٰهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنٰهَا عَذَابًا
نُكْرًا ۝٨ فَذَاقَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ اَمْرِهَا خُسْرًا ۝٩ اَعَدَّ
اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰۤاُولِى الْاَلْبَابِ ۚ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ قَدْ
اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝١٠ رَسُوْلًا يَّتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ مُبَيِّنٰتٍ
لِّيُخْرِجَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ؕ
وَمَنْ يُّؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَاۤ اَبَدًا ؕ قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ۝١١ اَللّٰهُ الَّذِىْ خَلَقَ
سَبْعَ سَمٰوٰتٍ وَّمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ ؕ يَتَنَزَّلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوْۤا
اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَىْءٍ عِلْمًا ۝١٢

6. (Boşandığınız) O kadınları gücünüz nisbetinde oturduğunuz yerin bir bölümünde oturtun, onları sıkıştır(ıp bir an önce gitmelerini sağla)mak için onlara zarar verme(ye kalkışma)yın! Eğer hamile iseler yüklerini bırakıncaya (yani doğum yapıncaya) kadar onlara nafakalarını verin! Sonra sizin için (çocuğunuzu) emzirirlerse onlara ücretlerini de verin, aranızda iyilikle anlaşın! Eğer (anlaşmakta) zorluk çekerseniz, o zaman (çocuğu) başka bir kadın emzirecektir.

7. İmkânı geniş olan kimse, (çocuğu için) nafakayı genişliğine göre versin, rızkı daraltılmış olan kimse de **Allah**'ın kendisine verdiğinden (bu nafakayı) versin! **Allah** hiç kimseyi ona takdir ettiğinden fazlasıyla sorumlu tutmaz. **Allah**, bir zorluktan sonra (mutlaka) bir kolaylık verecektir.

8. (Resulüm!) **Rabb**inin ve O'nun resullerinin buyruğuna isyan ed(erek az)an nice memleketler vardır ki Biz on(lar)ı şiddetli bir hesapla hesaba çektik ve onları görülmemiş bir azapla cezalandırdık.

9. Böylece onlar yaptıklarının vebalini tattılar ve işlerinin sonu (tam bir) hüsran oldu!

10. Allah onlara (âhiret günü) şiddetli bir azap hazırlamıştır. Ey iman etmiş olan gönül (ve aklı selim) sahipleri! **Allah**'a karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın)! Andolsun ki **Allah**, size bir zikir (öğüt ve nasihat olması için Kur'ân'ı) indirmiştir.

11. Ve iman edip sâlih ameller işleyenleri, (cehalet ve nefsani) karanlıklardan nûra çıkarmak için size **Allah**'ın apaçık âyetlerini okuyan bir resul (göndermiştir). Artık kim **Allah**'a iman edip sâlih amel işlerse (**Allah**) onu (mü'minlerin) içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. (Böylece) **Allah** ona, gerçekten güzel bir rızık vermiş olur.

12. Allah, yedi (kat) göğü ve yerden de bir o kadarını yaratandır. (**Allah**'ın) Emr(i) bunlar arasından inip durmaktadır ki böylece **Allah**'ın her şeye **Kadîr** olduğunu (kudretiyle her şeyi hükmü altında tuttuğunu) ve her şeyi ilmiyle kuşattığını bilesiniz.

سُورَةُ التَّحْرِيمِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَآ اَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ ۚ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ اَزْوَاجِكَ ۗ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْ ۚ وَاللّٰهُ مَوْلٰيكُمْ ۚ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِهٖ حَدِيثًا ۚ
فَلَمَّا نَبَّاَتْ بِهٖ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَاَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۚ
فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِهٖ قَالَتْ مَنْ اَنْبَاَكَ هٰذَا ۖ قَالَ نَبَّاَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ۝ اِنْ
تَتُوبَآ اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۚ وَاِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰيهُ
وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظَهِيرٌ ۝ عَسٰى رَبُّهٗٓ
اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُبْدِلَهٗٓ اَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ
تَآئِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَآئِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَاَبْكَارًا ۝ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا قُوٓا
اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ
غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللّٰهَ مَآ اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۝ يَآ اَيُّهَا
الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ ۖ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

66- Tahrîm SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 12 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Ey nebî! Eşlerinin rızasını gözeterek Allah'ın sana helâl kıldığı şeyi niçin (kendine) haram kılıyorsun? Fakat Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

2. Allah, (gerektiğinde) yeminlerinizi (kefaretini vererek) bozmanızı size meşru kılmıştır. Sizin Mevlâ'nız (sahibiniz, dostunuz ve yardımcınız) Allah'tır. O, Alîm'dir, Hakîm'dir (her şeyi, herkesi bilen ve her işinde hikmet ve hayır olandır).

3. Hani nebî, eşlerinden birine gizlice bir söz söylemişti; fakat (eşi), o sözü (başkalarına) haber verip Allah da bunu (nebîye) açıklayınca, (o) bunun bir kısmını (eşine) bildirmiş, bir kısmından da (bahsetmeyerek) vazgeçmişti. (Nebî) Bunu ona haber verince (eşi), "bunu sana kim haber verdi?" dedi. (Nebî) "Alîm (ve) Habîr olan (her şeyi, herkesi bilen ve her şeyden haberdar olan) Allah bana haber verdi" dedi.

4. (Ey nebînin hanımları!) Eğer ikiniz de Allah'a tövbe ederseniz (O sizi mağfiret eder). Çünkü kalpleriniz (nebînin hoşlanmayacağı bir şeye) meyletmişti. Eğer o (nebîy)e karşı birbirinize arka çıkarsanız biliniz ki onun dostu (ve yardımcısı) Allah, Cebrail ve sâlih mü'minlerdir. Bunlardan sonra melekler de ona arka çık(ıp onu destekl)erler.

5. Eğer o sizi boşarsa belki Rabbi ona sizin yerinize sizden daha hayırlı, Müslüman, mü'min, itaat eden, tövbe eden, ibadet eden, oruç tutan, dul ve bâkire eşler verir.

6. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Kendinizi ve (bütün) ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan (cehennem) ateş(in)den koruyun! O (ateş)in başında (gayet) sert, şiddetli, Allah'ın kendilerine emrettiği şeye asla karşı gelmeyen ve emredildikleri şeyi yapan melekler vardır.

7. (O melekler, cehennemliklere derler ki) "Ey kâfirler! Bugün (boşuna) mazeret beyan etmeyin! Siz ancak (dünyada) yaptıklarınızın karşılığını görüyorsunuz."

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا تُوبُٓوا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَصُوحًا ؕ عَسٰى
رَبُّكُمْ اَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِى
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ يَوْمَ لَا يُخْزِى اللّٰهُ النَّبِىَّ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا
مَعَهٗ ۚ نُورُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ
رَبَّنَآ اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا ۚ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ
قَدِيرٌ ۝ يَآ اَيُّهَا النَّبِىُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ ؕ وَمَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ ضَرَبَ اللّٰهُ
مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَاَتَ نُوحٍ وَامْرَاَتَ لُوطٍ ؕ كَانَتَا
تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا
عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدّٰخِلِينَ ۝
وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ اٰمَنُوا امْرَاَتَ فِرْعَوْنَ ۘ اِذْ قَالَتْ
رَبِّ ابْنِ لِى عِنْدَكَ بَيْتًا فِى الْجَنَّةِ وَنَجِّنِى مِنْ فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهٖ وَنَجِّنِى مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ۙ ۝ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ
عِمْرٰنَ الَّتِى اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا
وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهٖ وَكَانَتْ مِنَ الْقٰنِتِينَ ۝

8. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Samimi bir tövbe ile **Allah**'a (yönelip) tövbe edin. Umulur ki **Rabb**iniz (kıyamet günü) sizin kötülüklerinizi örter ve **Allah** sizi, nebîyi ve onunla beraber iman edenleri utandırmayacağı (o) günde, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Onları önlerinden ve sağlarından (amellerinin) nûrları aydınlatıp hızla giderken onlar (şöyle) derler, "**Rabb**imiz! Nûrumuzu bizim için tamamla ve bizi mağfiret et! Çünkü Sen her şeye **Kadîr**'sin (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutansın)."

9. Ey nebî! Kâfirlerle ve münafıklarla cihad et, onlara karşı sert davran! Onların varacakları yer cehennemdir. O, ne kötü varılacak yerdir!

10. (Resulüm!) **Allah**, (akrabalık bağının kendini kurtaracağını zanneden) Kâfirler için Nûh'un karısı ile Lût'un karısını misal verdi. Bu ikisi, kullarımızdan iki sâlih kulun (nikâhı) altında idiler de onlara hainlik ettiler. (Kocaları) **Allah**'tan (gelen) hiçbir şeyi onlardan savamadı. Onlara, "(haydi ateşe) girenlerle beraber siz de ateşe girin!" denildi.

11. **Allah**, iman edenler için de Firavun'un karısını misal verdi. Hani o, "**Rabb**im! Bana katında, cennette bir ev yap, beni Firavun'dan ve onun (kötü) amelinden kurtar ve beni (şu) zalimler topluluğundan da kurtar!" demişti.

12. Irzını (iffetle) korumuş olan İmran kızı Meryem'i de (misal verdi). Biz ona rûhumuzdan nefhed(erek bir oğul ihsan et)tik, (o) **Rabb**inin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti ve o, (**Rabb**ine gönülden) itaat edenlerdendi.

67- Mulk SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 30 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Mutlak) Hükümranlık (kudret) elinde olan Allah odur ki mübarek (ve şanı yüce)dir ve O, her şeye Kadîr'dir (kudretiyle her şeyi hükmü altında tutandır).

2. O, hanginizin daha güzel amel edeceğini imtihan etmek için ölümü ve hayatı yaratmıştır. O, Azîz'dir, Ğafûr'dur (bütün şeref ve kudretin sahibi olan ve her türlü günahı mağfiret edendir).

3. O ki yedi (kat) göğü tabaka tabaka (birbiriyle uyumlu olarak) yaratmıştır. Rahmân (olan Allah)ın yaratışında hiçbir uygunsuzluk göremezsin. Haydi gözü(nü) çevir (de bir bak), bir çatlaklık (bozukluk) görebiliyor musun?

4. Sonra gözü(nü) tekrar tekrar çevir (bak), göz(ün aradığı bozukluğu bulmaktan) âciz ve bitkin bir hâlde sana dönecektir.

5. Andolsun ki Biz dünya semâsını kandillerle (yıldızlarla) süsledik. Onları (gökteki gayb haberlerini dinlemek isteyen) şeytanlar için (atılacak) taşlar yaptık ve o (şeytan)lara (kıyamet günü) alevli ateş azabını hazırladık.

6. Zira Rabblerini inkâr edenler için cehennem azabı vardır. O, ne kötü varılacak yerdir!

7. Onlar, oraya atıldıkları zaman onun (öfkeli) uğultusunu işitirler; çünkü o kaynıyordur.

8. (Cehennem) Neredeyse öfkesinden patlayacak (gibidir)! Her ne zaman oraya bir topluluk atılsa (cehennemin) bekçileri onlara, "size, (bugüne ulaşacağınızı haber veren) bir uyarıcı gelmedi mi?" diye sorarlar.

سُورَةُ الْمُلْكِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلٰثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝١ الَّذِي خَلَقَ
الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ
۝٢ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرٰى فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍ
فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُورٍ ۝٣ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ
اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ۝٤ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ
وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ۝٥ وَلِلَّذِينَ
كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝٦ اِذَا اُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا
شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ۝٧ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا اُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ
خَزَنَتُهَا اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝٨ قَالُوا بَلٰى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا
مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۝٩ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ
نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي اَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝١٠ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِاَصْحَابِ
السَّعِيرِ ۝١١ اِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَبِيرٌ ۝١٢

9. (Onlar da) Derler ki: "Evet, andolsun, bize (bugüne ulaşacağımızı haber veren) bir uyarıcı geldi; fakat biz (onu) yalanladık ve, 'Allah'ın hiçbir şey indirdiği yok, siz ancak büyük bir dalâlet içindesiniz!' dedik."

10. Yine şöyle derler: "Eğer biz, (onlara) kulak vermiş veya (Allah'ın afaktaki ya da enfüsteki âyetlerini düşünüp) akletmiş olsaydık, (şimdi şu) alevli ateşin halkı arasında bulunmazdık!"

11. Böylece günahlarını itiraf ederler. Artık (Allah'ın rahmetinden) uzak olsun o alevli ateşin halkı!

12. Fakat gıyâben Rabblerinden haşyet duyanlara gelince, (o gün) onlar için (geniş) bir mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.

وَاَسِرُّوا قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوا بِهٖ ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿١٣﴾
اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ؕ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِىْ جَعَلَ لَكُمُ
الْاَرْضَ ذَلُوْلًا فَامْشُوْا فِىْ مَنَاكِبِهَا وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِهٖ ؕ وَاِلَيْهِ النُّشُوْرُ
﴿١٥﴾ ءَاَمِنْتُمْ مَّنْ فِى السَّمَآءِ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا هِىَ تَمُوْرُ
﴿١٦﴾ اَمْ اَمِنْتُمْ مَّنْ فِى السَّمَآءِ اَنْ يُّرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ؕ فَسَتَعْلَمُوْنَ
كَيْفَ نَذِيْرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ
﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صٰٓفّٰتٍ وَّيَقْبِضْنَ ۛ مَا يُمْسِكُهُنَّ
اِلَّا الرَّحْمٰنُ ؕ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَىْءٍۢ بَصِيْرٌ ﴿١٩﴾ اَمَّنْ هٰذَا الَّذِىْ هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ
يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ ؕ اِنِ الْكٰفِرُوْنَ اِلَّا فِىْ غُرُوْرٍ ﴿٢٠﴾ اَمَّنْ
هٰذَا الَّذِىْ يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهٗ ۚ بَلْ لَّجُّوْا فِىْ عُتُوٍّ وَّنُفُوْرٍ
﴿٢١﴾ اَفَمَنْ يَّمْشِىْ مُكِبًّا عَلٰى وَجْهِهٖٓ اَهْدٰٓى اَمَّنْ يَّمْشِىْ سَوِيًّا
عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِىْٓ اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِىْ ذَرَاَكُمْ
فِى الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿٢٥﴾ قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۖ وَاِنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٢٦﴾

22. Şimdi (düşünün bakalım), yüz üstü (yere) kapanarak sürünen mi (gideceği yere varıp) hidâyete erer, yoksa sırât-ı mustakîmde (dosdoğru bir yolda) dimdik (ve düzgün) yürüyen mi?

23. (Resulüm!) De ki: "Sizi yaratan, size kulaklar, gözler ve kalpler veren O'dur. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!"

24. De ki: "Sizi yeryüzünde (yaratıp) çoğaltan O'dur. (Kıyamet gününde ise hepiniz) O'nun huzurunda toplanacaksınız."

25. Onlar (bir de) "eğer doğru söyleyenlerden iseniz (söyleyin bakalım) bu vaad (ettiğiniz kıyamet) ne zaman (gerçekleşecek)?" derler.

26. De ki: "O bilgi, ancak **Allah**'ın katındadır. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım."

13. Sözünüzü (ister) gizleyin veya (ister) açığa vurun (fark etmez). Çünkü **Allah**, göğüslerin içinde (gizli) olanı (dahi en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

14. (Hiç) Yaratan (yarattığını) bilmez mi? O, **Latîf**'tir, **Habîr**'dir (her şeye nûruyla tecelli eden, lütufta bulunan ve her şeyden, herkesten haberdar olandır).

15. O, yeryüzünü size boyun eğdirendir. Şu hâlde onun omuzları (üzerin)de yürüyün ve (**Allah**'ın) rızkından yiyin. Ve (unutmayın ki sonunda kabirlerden) diriliş (ve dönüş) ancak O'nadır.

16. Gökte olan (**Allah**)ın sizi yerin dibine geçirmeyeceğinden emin mi oldunuz? (Kıyamet günü) Bir de bakarsınız ki o (yer, büyük bir sarsıntıyla) sarsılır.

17. Yahut gökte olan (**Allah**)ın üzerinize (taş yağdıran) bir fırtına göndermeyeceğinden emin mi oldunuz? İşte (bu) uyarı (ve tehdidi)min ne demek olduğunu yakında bil(ip anlay)acaksınız!

18. Andolsun ki onlardan öncekiler de (uyarılarımı) yalanladılar; ama Beni inkâr (etmenin sonucu) nasılmış (gördüler)!

19. Onlar üstlerinde (kanatlarını) açıp kapata uçan kuşları görmediler mi? Onları (havada) **Rahmân** (olan **Allah**)tan başkası tutmuyor. Muhakkak ki O, her şeyi (her şey ile) görendir.

20. Yahut **Rahmân** (olan **Allah**)a karşı şu size yardım edecek ordunuz (taraftarlarınız) hani kimlerdir? (Hayır! Onlar kimseyi bulamazlar; çünkü) Kâfirler ancak bir aldanma içindedirler.

21. Yahut (**Allah**, size verdiği) rızkını kesiverse size rızık verebilecek olan kimdir? Hayır! (Onlar kimseyi yine bulamazlar; ama) Onlar azgınlık ve nefrette direnip durmaktadırlar.

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيٓـَٔتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هٰذَا الَّذِى
كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ۝٢٧ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِىَ اللّٰهُ وَمَنْ مَعِىَ اَوْ
رَحِمَنَا ۙ فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ۝٢٨ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ
اٰمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۚ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝٢٩
قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَاْتِيكُمْ بِمَآءٍ مَعِينٍ ۝٣٠

سُورَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

نٓ ۚ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۙ ۝١ مَآ اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ۚ ۝٢ وَاِنَّ
لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ۚ ۝٣ وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝٤ فَسَتُبْصِرُ
وَيُبْصِرُونَ ۙ ۝٥ بِاَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ۝٦ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
عَنْ سَبِيلِهٖ ۖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝٧ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ۝٨ وَدُّوا
لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ۝٩ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ۙ ۝١٠ هَمَّازٍ مَشَّآءٍ
بِنَمِيمٍ ۙ ۝١١ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اَثِيمٍ ۙ ۝١٢ عُتُلٍّ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنِيمٍ ۙ ۝١٣
اَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ۘ ۝١٤ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ۝١٥

27. Ama o (kıyamet)i yakından gördükleri zaman inkâr edenlerin yüzleri kötüleşir (ümitsizce kararır) ve (kendilerine), "işte sizin (alay ederek acele gelmesini) isteyip durduğunuz (gün) budur!" denilir.

28. (Resulüm!) De ki: "Hiç düşündünüz mü? Allah beni ve beraberimdekileri (sizin istediğiniz gibi) helâk ed(ip hepimizi öldür)se veya (öyle yapmayıp da) bize rahmet ed(ip ecelimizi ertele)se (bile, o gün) kâfirleri elem verici (iç yakan) bir azaptan kurtaracak kimdir?"

29. De ki: "O, Rahmân (olan Allah)tır. Biz, O'na iman ettik ve yalnızca O'na tevekkül ettik. Artık kimin apaçık bir dalâlet içinde olduğunu yakında bil(ip anlay)acaksınız!"

30. De ki: "Hiç düşündünüz mü? Eğer (Allah, sizin yaşam kaynağınız olan) suyunuzu (tamamen yerin dibine) çekiverse artık size kim bir su kaynağı getirebilir?" (Elbette ki sadece Rahmân olan Allah. O hâlde nasıl O'na şirk koşarsınız!)

68- Kalem SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 52 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Nûn. Kaleme ve (onunla) satır satır yazılan (bu âyet)lere andolsun ki,

2. (Resulüm!) Sen, Rabbinin (nübüvvet ve vahiy) nimeti sayesinde bir mecnun değilsin.

3. Şüphesiz ki senin için (Bizim katımızda) elbette kesintisiz bir mükâfat vardır.

4. Muhakkak ki sen, (Rabbinin isimlerinin üzerinde tecelli etmesiyle) elbette azim (ve yüce) bir ahlak üzeresin.

5. Yakında sen de göreceksin, onlar da görecekler.

6. Hanginizin fitneye tutulmuş (bir mecnun) olduğunu.

7. Muhakkak ki senin Rabbin, (evet) O, yolundan sapanı en iyi bilendir. Yine O, hidâyette olanı da en iyi bilendir.

8. O hâlde (sen, hakkı) yalanlayan (inkârcı)lara boyun eğme!

9. Onlar arzu ederler ki (sen onlara taviz verip) yumuşak davranasın, böylece onlar da (sana taviz verip) yumuşak davransınlar.

10. (Resulüm! Sen şunların) Hiçbirine itaat etme; (yalan yere) çokça yemin edip duran, aşağılık,

11. (İnsanları) Arkasından (dedikodu yaparak) çekiştiren, hep söz taşıyan,

12. Hayra mâni olan, haddi aşan, günahkâr,

13. Kaba (ve saygısız), bütün bunlardan sonra (bir de) insanlığından yüz çevirmiş (kimselere),

14. Mal ve oğulları vardır diye (boyun eğme)!

15. Kendisine âyetlerimiz okunduğu zaman o, "(bunlar) öncekilerin masallarıdır" der!

سَنَسِمُهٗ عَلَى الْخُرْطُوْمِ ﴿١٦﴾ اِنَّا بَلَوْنٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ ۚ اِذْ اَقْسَمُوْا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِيْنَ ۙ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَثْنُوْنَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّنْ رَّبِّكَ
وَهُمْ نَآئِمُوْنَ ﴿١٩﴾ فَاَصْبَحَتْ كَالصَّرِيْمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِيْنَ ۙ﴿٢١﴾
اَنِ اغْدُوْا عَلٰى حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰرِمِيْنَ ﴿٢٢﴾ فَانْطَلَقُوْا وَهُمْ يَتَخَافَتُوْنَ ۙ
﴿٢٣﴾ اَنْ لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِّسْكِيْنٌ ﴿٢٤﴾ وَّغَدَوْا عَلٰى حَرْدٍ قٰدِرِيْنَ
﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَاَوْهَا قَالُوْٓا اِنَّا لَضَآلُّوْنَ ۙ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُوْمُوْنَ ﴿٢٧﴾ قَالَ اَوْسَطُهُمْ
اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُوْنَ ﴿٢٨﴾ قَالُوْا سُبْحٰنَ رَبِّنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٢٩﴾ فَاَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَلَاوَمُوْنَ ﴿٣٠﴾ قَالُوْا يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا طٰغِيْنَ ﴿٣١﴾ عَسٰى
رَبُّنَآ اَنْ يُّبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَآ اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا رٰغِبُوْنَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ الْعَذَابُ ؕ وَلَعَذَابُ
الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٣﴾ اِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ
﴿٣٤﴾ اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِيْنَ كَالْمُجْرِمِيْنَ ؕ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ ۫ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ۚ
﴿٣٦﴾ اَمْ لَكُمْ كِتٰبٌ فِيْهِ تَدْرُسُوْنَ ۙ﴿٣٧﴾ اِنَّ لَكُمْ فِيْهِ لَمَا تَخَيَّرُوْنَ ۚ﴿٣٨﴾ اَمْ
لَكُمْ اَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۙ اِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُوْنَ ۚ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ
اَيُّهُمْ بِذٰلِكَ زَعِيْمٌ ۚ﴿٤٠﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ ۚ فَلْيَاْتُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ اِنْ كَانُوْا صٰدِقِيْنَ
﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَّيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُوْدِ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ۙ﴿٤٢﴾

35. Biz hiç, (**Allah**'a teslim olan) Müslümanları (nefsinin hevâsına uyan) mücrimlerle bir tutar mıyız?

36. Size ne oluyor, nasıl (böyle) hüküm veriyorsunuz?

37. Yoksa sizin (**Allah**'ın gönderdikleri dışında) bir kitabınız var da (bu yanlış hükümleri) ondan mı okuyorsunuz?

38. Onda, "muhakkak ki kendiniz için hayırlı gör(üp istediğiniz ve beğen)diğiniz her şey mutlaka sizindir" (diye mi yazılı)!

39. Yoksa siz, "ne hükmederseniz mutlaka sizindir" diye tarafımızdan verilmiş, kıyamet gününe kadar geçerli (Bizden) bir ahid mi aldınız?

40. (Resulüm!) Sor onlara, bu iddiayı onların hangisi savunacak?

41. Yoksa onların (**Allah**'a) şirk koştukları (başka hüküm sahibi ilâhları) mı var? Eğer (bu iddialarında) doğru kimseler ise haydi (**Allah**'a) şirk koştukları (ilâhları)nı getirsinler!

42. (Hesaba çekilecekleri) O (kıyamet) gün(ü) bacaklar sıvanır (onlar secde etmeye hazırlanır) ve secdeye davet edilirler; fakat (dünyada **Allah**'ın hükmünü kabul etmeyip O'na secde etmedikleri için o gün de secde etmeye) güç yetiremezler.

16. Biz yakında onun burnunu (yere) sürteceğiz (de onun kibrini kırıp onu rezil edeceğiz).

17. Şüphesiz Biz, bahçe sahiplerine bela verdiğimiz gibi bu (Mekkeli)lere de bela verdik. Hani (o bahçe sahipleri), sabah olunca (mahsulleri) hasat edeceklerine yemin etmişlerdi.

18. (Bunu söylerken onlar) İstisna da yapmıyor ("inşallah; **Allah** izin verirse" demiyor)lardı.

19. Fakat onlar uyurlarken **Rabb**inden bir sarıcı (bela), o (bahçey)i sarıverdi.

20. Böylece sabaha kadar (bahçe, altı üstüne getirilerek) kapkara kesildi.

21-22. Nihayet sabah olunca onlar, "eğer (mahsulünüzü) hasat edecekseniz, ekininizin başına erkenden gidin" diye birbirlerine seslendiler.

23-24. Derken onlar (kendi aralarında), "bugün orada hiçbir yoksul yanınıza sokulmasın" diye fısıldaşarak yürüdüler.

25. (Yoksullara yardım etmeye) Güçleri yettiği hâlde onları (kendi mallarından) mahrum etmek üzere erkenden gittiler.

26. Fakat o (bahçey)i gördüklerinde (gözlerine inanamadılar ve), "mutlaka biz (yolumuzu) şaşırmış olmalıyız (bu bizim bahçemiz olamaz)!" dediler.

27. (Bahçenin kendi bahçeleri olduğunu anladıklarında) "Hayır! (Biz yoksulları kendi mallarımızdan mahrum etmek istediğimiz için asıl) Biz mahrum bırakılmışız" (dediler)!

28. İçlerinden en makul olanı (şöyle) dedi: "Ben size, 'keşke (**Rabb**inizi) tesbih etseydiniz' demedim mi?"

29. Onlar da, "**Subhân** olan **Rabb**imizi tesbih ederiz, doğrusu biz (yoksulları kendi mallarımızdan mahrum etmekle) zalimlerden olmuşuz" dediler.

30. Bunun ardından bir kısmı bir kısmını kınamaya başladı.

31. (Sonunda şöyle) Dediler: "Yazıklar olsun bize! Gerçekten biz, (**Rabb**imizin bizi nimetlendirdiğinden gâfil olan) azgın kimselermişiz."

32. "Belki **Rabb**imiz bize bunun yerine bundan daha hayırlısını verir; çünkü biz, (artık) **Rabb**imize (yönelerek rızasını isteyen ve yalnız O'na) rağbet edenleriz" (dediler).

33. İşte (yoksulları mahrum bırakanların) azab(ı) böyledir. Âhiret azabı ise elbette daha büyük (ve sürekli)dir. Ne olurdu (ölüm gelip çatmadan bunu anlaya)bilselerdi!

34. Muhakkak ki muttakiler (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için **Rabb**leri katında Naîm cennetleri vardır.

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ؕ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ وَهُمْ
سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِى وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهٰذَا الْحَدِيثِ ؕ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَاُمْلِى لَهُمْ ؕ اِنَّ كَيْدِى مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ
مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾ فَاصْبِرْ
لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ ۘ اِذْ نَادٰى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَوْلَآ
اَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبٰيهُ رَبُّهُ
فَجَعَلَهُ مِنَ الصّٰلِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِاَبْصَارِهِمْ
لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ اِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ الْحَآقَّةِ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَآقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَآقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا الْحَآقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ
بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَاَمَّا ثَمُودُ فَاُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَاَمَّا عَادٌ فَاُهْلِكُوا بِرِيحٍ
صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ اَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى
الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعٰى كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

43. (O gün) Onların gözleri (**Rabb**lerinin azameti karşısında) öne düşmüş, kendilerini de zillet kaplamıştır. (O gün onların secde edememelerinin sebebi) Onlar, (dünyada) sapasağlam iken secdeye davet ediliyorlardı (fakat secde etmiyorlardı).

44. (Resulüm!) Sen bu sözü (Kur'ân'ı) yalan sayan kimseyi Bana bırak! Biz onları, bilemeyecekleri bir yerden tedrici olarak (yavaş yavaş, hak ettikleri azaba) yaklaştıracağız.

45. Ben onlara mühlet veriyorum. Muhakkak ki Benim (onlara mal ve servet vererek azgınlıklarına müsaade edip kurduğum) tuzağım çok sağlamdır.

46. Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da onlar ağır bir borç yükünün altında mı eziliyorlar?

47. Yahut gayb(ın bilgisi) onların yanında da onlar mı (hükümleri istedikleri gibi) yazıyorlar?

48. Sen, **Rabb**inin hükmünü sabırla bekle ve balık sahibi (Yûnus) gibi olma. Hani o, (pişmanlık içinde) içi yanarak (**Rabb**ine yalvarıp) nidâ etmişti.

49. Şayet **Rabb**inden ona (tövbe edip mağfiret dileme nimeti gibi büyük) bir nimet yetişmiş olmasaydı, o mutlaka kınanmış bir hâlde ıssız bir yere atılacaktı.

50. Fakat **Rabb**i onu (kavmine resul olarak göndermek için bir daha) seçti ve onu sâlihlerden kıldı.

51. (Resulüm!) O kâfirler, (insanlar için bir öğüt ve hatırlatma olan bu) Zikri işittikleri zaman (hasetlerinden) neredeyse seni gözleriyle devirecekler ve (senin için), "hiç şüphe yok ki kesinlikle o bir mecnundur" diyorlar.

52. Oysa bu (Kur'ân), âlemler(de yaratılmış her bir varlık) için ancak bir Zikir (**Allah**'ın kendini tanıttığı, ayrıca her bir varlığa kendi kendini ve sorumluluğunu bildirdiği bir öğüt ve hatırlatma)dır.

69- Hâkka SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 52 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Hakk (ve gerçekleşecek) olan,

2. Nedir o hakk (ve gerçekleşecek) olan?

3. Hakk (ve gerçekleşecek) olan (kıyamet)in ne olduğunu sen biliyor musun?

4. Semûd ve Âd (kavimleri) de Kâria'yı (dehşeti her yanı saran kıyamet gününü) yalanladılar.

5. Semûd kavmi, (azgınlıkları sebebiyle) tahammülü imkânsız (tek bir sayha) ile helâk edildi.

6. Âd (kavmi) ise uğultulu, dehşetli bir kasırga ile helâk edildi.

7. (**Allah** o kasırgayı) Ardı ardına yedi gece, sekiz gün onların üzerine musallat etti. Öyle ki (eğer sen orada olsaydın) o kavmi, içi boş hurma kütükleri gibi (havada savrulduktan sonra) oracıkta yere serilmiş (bir hâlde) görürdün.

8. Şimdi onlardan geriye kalan bir şey görüyor musun?

وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ۝٩ فَعَصَوْا رَسُولَ
رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً رَابِيَةً ۝١٠ اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَآءُ حَمَلْنَاكُمْ فِى الْجَارِيَةِ
۝١١ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَآ اُذُنٌ وَاعِيَةٌ ۝١٢ فَاِذَا نُفِخَ فِى الصُّورِ
نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ۝١٣ وَحُمِلَتِ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۝١٤
فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝١٥ وَانْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَهِىَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ۝١٦
وَالْمَلَكُ عَلٰٓى اَرْجَآئِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ۝١٧
يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفٰى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۝١٨ فَاَمَّا مَنْ اُوتِىَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ
فَيَقُولُ هَآؤُمُ اقْرَؤُا كِتَابِيَهْ ۝١٩ اِنِّى ظَنَنْتُ اَنِّى مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ ۝٢٠
فَهُوَ فِى عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝٢١ فِى جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝٢٢ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۝٢٣
كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيٓـًٔا بِمَآ اَسْلَفْتُمْ فِى الْاَيَّامِ الْخَالِيَةِ ۝٢٤ وَاَمَّا مَنْ
اُوتِىَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِى لَمْ اُوتَ كِتَابِيَهْ ۝٢٥ وَلَمْ اَدْرِ مَا
حِسَابِيَهْ ۝٢٦ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ۝٢٧ مَآ اَغْنٰى عَنِّى مَالِيَهْ ۝٢٨
هَلَكَ عَنِّى سُلْطَانِيَهْ ۝٢٩ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ۝٣٠ ثُمَّ الْجَحِيمَ
صَلُّوهُ ۝٣١ ثُمَّ فِى سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۝٣٢ اِنَّهُ
كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيمِ ۝٣٣ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝٣٤

9. Firavun, ondan öncekiler ve altüst olan (şehir)ler(in halkı olan Lût kavmi) de hep o (şirk) günah(ı) ile (huzurumuza) geldi(ler).

10. Böylece **Rabb**lerinin resul(ler)ine (ve onlarla gönderilen âyetlerine) asi oldular. Bunun üzerine (**Allah** da) onları (şiddeti gittikçe) artan bir yakalayışla yakalayıverdi.

11. Şüphesiz (Nûh zamanında da her tarafı) su bastığında Biz sizi akıp giden (gemi)de taşıdık.

12. Biz onu, sizin için bir zikir (ibret ve öğüt) yapalım ve (hakkı) belley(ip kavray)abilen kulaklar onu belle(yip kavra)sın diye (böyle yaptık).

13. Sûr'a tek bir üfleyişle üflendiği zaman,

14. Yeryüzü ve dağlar kaldırılıp tek bir çarpma ile paramparça edil(ip darmadağın ol)duğu zaman,

15. İşte o gün (büyük bir) Vakıa (olan kıyamet) vuku bulur.

16. Gökyüzü yarılır ve artık o gün o da çökmeye yüz tutar.

17. Melek(ler) onun etrafındadır. O gün **Rabb**inin Arş'ını onların üstünde olan sekiz (melek) taşır.

18. O gün (hesap için **Rabb**inize) arz olunursunuz. Size ait hiçbir sır gizli kalmaz (her şey ortaya dökülür).

19. İşte o vakit, (amel) kitabı sağ tarafından verilen (sevinçle) der ki: "Alın, kitabımı okuyun."

20. "Çünkü ben, hesabımla karşılaşacağımı zaten biliyordum."

21. Artık o, razı olacağı bir hayat içindedir.

22. Yüce bir cennette.

23. (Ki o cennetin) Meyveleri (o kadar güzel ve büyüktür ki dallarından) sarkmıştır.

24. (Onlara orada) "Geçmiş günlerde (dünyada) işlediğiniz (sâlih ve güzel amelleriniz)e karşılık afiyetle yiyin, için" (denir).

25. (Amel) Kitabı sol tarafından verilen ise (ah çekerek) der ki: "Yazıklar olsun bana, keşke kitabım verilmeseydi!"

26. "Hesabımın ne olduğunu da bilmeseydim!"

27. "Keşke o (ölüm, mutlak bir yok oluşla) işimi bitirmiş olsaydı!"

28. "Malım bana hiçbir fayda sağlamadı."

29. "(Dünyadaki) Saltanatım da benden (ayrılıp) yok olup gitti."

30. (Sonra **Allah**, görevli meleklere buyurur) "Onu yakalayın ve bağlayın."

31. "Sonra onu cehenneme atın!"

32. "Sonra da onu yetmiş arşın uzunluğunda bir zincire vurun!"

33. "Çünkü o (dünyadayken), **Azîm** (anlaşılamayacak kadar azamete ve büyüklüğe sahip) olan **Allah**'a iman etmiyordu."

34. "Yoksulu (doyurmuyor ve) doyurmaya da teşvik etmiyordu."

٥٦٧ اَلْجُزْءُ التَّاسِعُ وَالْعِشْرُونَ

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيمٌ ۙ﴿٣٥﴾ وَّلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْلِيْنٍ ۙ﴿٣٦﴾
لَّا يَاْكُلُهٗۤ اِلَّا الْخَاطِـُٔوْنَ ﴿٣٧﴾ فَلَاۤ اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُوْنَ ۙ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُوْنَ ۙ
﴿٣٩﴾ اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ ۚ﴿٤٠﴾ وَّمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ؕ قَلِيْلًا مَّا تُؤْمِنُوْنَ ۙ
﴿٤١﴾ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ؕ﴿٤٢﴾ تَنْزِيْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ
﴿٤٣﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْاَقَاوِيْلِ ۙ﴿٤٤﴾ لَاَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِيْنِ ۙ﴿٤٥﴾
ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِيْنَ ۚ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ عَنْهُ حٰجِزِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَاِنَّهٗ
لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٨﴾ وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِيْنَ ﴿٤٩﴾ وَاِنَّهٗ لَحَسْرَةٌ
عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٥٠﴾ وَاِنَّهٗ لَحَقُّ الْيَقِيْنِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ﴿٥٢﴾

سُوْرَةُ الْمَعَارِجِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سَاَلَ سَآئِلٌۢ بِعَذَابٍ وَّاقِعٍ ۙ﴿١﴾ لِّلْكٰفِرِيْنَ لَيْسَ لَهٗ دَافِعٌ ۙ﴿٢﴾ مِّنَ اللّٰهِ ذِى الْمَعَارِجِ ؕ
﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ اِلَيْهِ فِىْ يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهٗ خَمْسِيْنَ اَلْفَ سَنَةٍ ۚ﴿٤﴾
فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيْلًا ﴿٥﴾ اِنَّهُمْ يَرَوْنَهٗ بَعِيْدًا ۙ﴿٦﴾ وَّنَرٰىهُ قَرِيْبًا ؕ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُوْنُ
السَّمَآءُ كَالْمُهْلِ ۙ﴿٨﴾ وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۙ﴿٩﴾ وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيْمٌ حَمِيْمًا ۚ﴿١٠﴾

35. "Bu sebeple bugün burada onun candan bir dostu yoktur."

36. "Yiyeceği de kanlı irinden başkası değildir."

37. Onu (Allah'a karşı bile bile şirk ve küfür olarak) hata işleyenlerden başkası yemez.

38-39. Dikkat edin! Gördüğünüz ve göremediğiniz her şeye yemin ederim ki,

40. Muhakkak ki bu (Kur'ân, Allah'ın katında ikrama nail olmuş) kerim bir resul(e vahyedilen Allah)ın sözüdür.

41. O, bir şair sözü değildir. Ne de az iman ediyorsunuz!

42. (O) Bir kâhin sözü de değildir. Ne de az tezekkür ed(erek düşünüp anl)ıyorsunuz!

43. (O), Âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir.

44. Eğer (o resul) Bize isnat ederek bazı sözler uydurmuş olsaydı,

45. Elbette onu kudretimizle (kıskıvrak) yakalardık.

46. Sonra da onun can damarını koparır (onu yaşatmaz)dık.

47. Sizden hiçbir kimse de buna mâni olamazdı.

48. Muhakkak ki bu (Kur'ân, ancak) muttakiler (Allah'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için bir zikir (öğüt ve nasihat)tir.

49. Şüphesiz Biz, içinizden (Kur'ân'ı) yalanlayanların olduğunu elbette biliyoruz.

50. Hiç şüphesiz o, (kıyamet günü) kâfirler için mutlaka bir hasret (ve pişmanlık sebebi)dir.

51. Ve muhakkak ki o, hak olan kesin (bir) gerçektir.

52. O hâlde Azîm olan Rabbinin ismiyle (El Esmâu'l Husnâ'sıyla "Subhâne Rabbiyel Azîm" diyerek onu) tesbih et!

70- Meâric SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 44 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Birisi, vuku bulacak (kıyamet) azabı(nı) sordu!

2. (O azab) Kâfirler içindir (ve) ona engel olabilecek (hiç kimse) yoktur.

3. (O, semaya) Yükselen basamakların sahibi Allah'tandır.

4. Melekler ve Rûh ona miktarı (dünya senesi ile) elli bin yıl olan bir günde (yükselip) çıkar.

5. (Resulüm!) Şimdi sen, güzel bir sabırla (müşriklerin söylediklerine ve yaptıklarına) sabret!

6. Doğrusu onlar, o (başlarına gelecek kıyamet)i uzak görüyorlar.

7. Biz ise onu yakın görüyoruz.

8. O gün gökyüzü erimiş maden gibi olur.

9. Dağlar da (etrafa saçılmış) renkli yünlere benzer.

10. (O gün) Hiçbir candan dost, dostu(nun hâlini) sormaz.

يُبَصَّرُونَهُمْ ۚ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾
وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُئْوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا ۖ إِنَّهَا لَظَىٰ ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ ﴿١٦﴾ تَدْعُوا
مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿١٨﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾
إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا الْمُصَلِّينَ
﴿٢٢﴾ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ
مَعْلُومٌ ﴿٢٤﴾ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ
﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ
مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ
أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ
﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا
قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ
امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا ۖ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

31. Fakat kim bundan ötesini ararsa, işte onlar gerçekten haddi aşanlardır.

32. Yine onlar ki emanetlerine ve (öncelikle **Allah** ile olan sonra da başkalarıyla yaptıkları) ahidlerine sadakat gösterirler.

33. Onlar ki şahidliklerini dosdoğru yaparlar.

34. Onlar ki salâtlarını (namaz ve ibadetlerini) muhafaza ederler.

35. İşte onlar, cennetlerde ikrama nail olanlardır.

36-37. (Resulüm!) O kâfirlere ne oluyor ki (o gün) gruplar hâlinde sağından ve solundan sana doğru koşuyorlar.

38. Onlardan her biri Naîm cennetine konulacağını mı umuyor?

39. Hayır (hiç bunu ummasınlar)! Şüphesiz Biz onları, kendilerinin de bildikleri şeyden (bir damla sudan) yarattık (fakat ibret almadılar ve iman etmediler).

11. Onlar birbirlerine gösterilirler (fakat o gün herkesin kendine yetecek derdi vardır). (Nefsinin hevâsına uyan) Mücrim kimse o günün azabından (kurtulmak için) ister ki fidye olarak; oğullarını,

12. Eşini, kardeşini,

13. Kendisini koruyup barındıran tüm akrabalarını,

14. Ve yeryüzünde kim varsa hepsini (fidye olarak versin de), kendisini kurtarsın.

15. (Ama) Hayır (bu mümkün değildir)! Şüphesiz ki o (cehennem, alev saçan) halis bir ateştir.

16. (O) Derileri kavurup soyar.

17-18. (O, resulümüze ve âyetlerimize) Arkasını dönüp (imandan) yüz çeviren, (mal ve servet) toplayıp yığan kimseyi (kendine) çağırır.

19. Gerçekten insan, pek hırslı (ve aceleci) yaratılmıştır.

20. Kendisine (fakirlik ve hastalık gibi bir) şer dokunduğunda (hemen) sızlan(ıp feryat ed)er.

21. Kendisine (bir) hayır dokunduğunda ise cimrilik ed(ip insanları ondan mahrum ed)er.

22. Ancak musallîn olanlar (**Allah**'ın resulünü ve getirdiği dini kabul edip destekleyenler) başka,

23. Onlar, salâtlarında (namaz ve ibadetlerinde) daimidirler.

24. Onların mallarında belli bir hak vardır.

25. İsteyene de (isteyemediği için) mahrum kalmışa da.

26. Onlar ki (her şeyin hesabının sorulacağı) din gününü(n vuku bulacağına iman ederler ve onu) tasdik ederler.

27. Yine onlar, **Rabb**lerinin azabından (haşyet duyarak) tir tir titrerler.

28. Çünkü (onlar bilirler ki) **Rabb**lerinin azabı(na karşı) emin olunamaz.

29. Onlar ki iffetlerini korurlar.

30. Ancak eşleri ve ellerinin altında bulunan (cariyeleri) müstesna. (Bunlarla münasebetlerinden dolayı da) Elbette onlar, kınanacak değillerdir.

٥٦٩ اَلْجُزْءُ التَّاسِعُ وَالْعِشْرُونَ

فَلَآ اُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ اِنَّا لَقَادِرُونَ ۙ﴿٤٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِيْنَ ﴿٤١﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى يُلٰقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِى
يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُّوفِضُونَ
﴿٤٣﴾ خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِى كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سُورَةُ نُوحٍ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ ثَمَانٍ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّآ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَهُمْ عَذَابٌ
اَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّى لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۙ﴿٢﴾ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ
وَاَطِيعُونِ ۙ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ اِنَّ
اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُ ۘ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّى دَعَوْتُ
قَوْمِى لَيْلًا وَّنَهَارًا ۙ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَآءِىٓ اِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَاِنِّى كُلَّمَا
دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوٓا اَصَابِعَهُمْ فِٓى اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصَرُّوا
وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ۚ﴿٧﴾ ثُمَّ اِنِّى دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ۙ﴿٨﴾ ثُمَّ اِنِّٓى اَعْلَنْتُ لَهُمْ
وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًا ۙ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ اِنَّهٗ كَانَ غَفَّارًا ۙ﴿١٠﴾

40-41. Şu hâlde (işin gerçeği) öyle (umdukları gibi) değil! Doğuların ve batıların **Rabb**-ine yemin ederim ki şüphesiz onların yerine onlardan daha hayırlılarını getirmeye Bizim gücümüz yeter ve kimse Bizim önümüze geçemez (takdirimize mâni olamaz).

42. (Resulüm! Sen) Bırak onları, kendilerine vaad edilen (hesap) gü(nü)ne kavuşuncaya kadar (bâtıla) dalsınlar (ve boş şeylerle) oynayadursunlar.

43. O gün onlar (korku ve dehşet içinde) kabirlerinden süratle çıkarlar. Onlar (bir kurtuluş umarlar, bu sebeple) sanki dikili taşlara koşuyor gibidirler.

44. (O gün) Onların gözleri (**Rabb**inin azameti karşısında) öne düşmüş, kendilerini de zillet kaplamıştır. İşte bu, onlara vaad edilen (kıyamet) gün(ü)dür!

71- Nûh SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 28 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Şüphesiz ki Biz Nûh'u kavmine, "kendilerine elem verici (iç yakan) bir azap gelmeden önce kavmini uyar" diye (resul olarak) gönderdik.

2. (Nûh onlara) Dedi ki: "Ey kavmim! Şüphesiz ben, sizin için apaçık bir uyarıcıyım."

3. "**Allah**'a âbd olun, O'na karşı takvâ sahibi olun (kulluk sorumluluğunuzu bilip yerine getirmeye çalışın) ve bana itaat edin."

4. "(Ki **Allah**) Günahlarınızdan (bir kısmını) bağışlasın ve sizi(n ecelinizi) belli bir vakte kadar ertelesin. Muhakkak ki **Allah**'ın tayin ettiği vakit geldiği zaman artık o ertelenmez. Ne olurdu (bunu anlayıp idrak ede)bilseydiniz!"

5. (Asırlar süren tebliğin ardından Nûh) Dedi ki: "**Rabb**im! Doğrusu ben kavmimi gece gündüz (imana) davet ettim."

6. "Fakat benim davetim onların sadece (imandan) kaçışlarını arttırdı."

7. "Kuşkusuz ben, onları mağfiret etmen için kendilerini ne zaman (imana) davet ettiysem, parmaklarıyla kulaklarını tıkadılar, (küfür) elbiselerine büründüler ve (küfürlerinde) ısrar edip kibirlendikçe kibirlendiler."

8. "Sonra ben kendilerine açıkça (haykırarak) davette bulundum."

9. "Sonra onlarla hem açıktan açığa hem de gizliden gizliye konuştum."

10. Onlara dedim ki: "**Rabb**inizden mağfiret dileyin; çünkü O, **Ğaffâr**'dır (tekrar tekrar işlenen günahları mağfiret edendir)."

يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۙ ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِاَمْوَالٍ وَّبَنِيْنَ
وَيَجْعَلْ لَّكُمْ جَنّٰتٍ وَّيَجْعَلْ لَّكُمْ اَنْهٰرًا ؕ ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُوْنَ
لِلّٰهِ وَقَارًا ۚ ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ اَطْوَارًا ﴿١٤﴾ اَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللّٰهُ
سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ۙ ﴿١٥﴾ وَّجَعَلَ الْقَمَرَ فِيْهِنَّ نُوْرًا وَّجَعَلَ الشَّمْسَ
سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللّٰهُ اَنْۢبَتَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا ۙ ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيْدُكُمْ فِيْهَا
وَيُخْرِجُكُمْ اِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ بِسَاطًا ۙ ﴿١٩﴾
لِّتَسْلُكُوْا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۚ ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوْحٌ رَّبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنِىْ
وَاتَّبَعُوْا مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهٗ وَوَلَدُهٗۤ اِلَّا خَسَارًا ۚ ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوْا مَكْرًا
كُبَّارًا ۚ ﴿٢٢﴾ وَقَالُوْا لَا تَذَرُنَّ اٰلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَّلَا سُوَاعًا ۙ
وَّلَا يَغُوْثَ وَيَعُوْقَ وَنَسْرًا ۚ ﴿٢٣﴾ وَقَدْ اَضَلُّوْا كَثِيْرًا ۚ وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِيْنَ
اِلَّا ضَلٰلًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا خَطِيْٓـٰتِهِمْ اُغْرِقُوْا فَاُدْخِلُوْا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوْا
لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوْحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْاَرْضِ
مِنَ الْكٰفِرِيْنَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ اِنَّكَ اِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوْا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْٓا
اِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِىْ وَلِوَالِدَىَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِىَ
مُؤْمِنًا وَّلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ؕ وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

11. "(Mağfiret dileyin ki) Gökten üzerinize bol bol (yağmur) göndersin,"

12. "Sizi mallarla ve oğullarla desteklesin, sizin için (yeryüzünde) bahçeler var etsin, sizin için ırmaklar meydana getirsin."

13. "Size ne oluyor ki **Allah**'a vakarı (azamet, izzet ve büyüklüğü) yakıştıramıyorsunuz?"

14. "Oysa sizi türlü merhalelerden geçirerek O yarattı."

15. "Görmediniz mi, **Allah** yedi (kat) göğü tabaka tabaka (birbiriyle uyumlu olarak) nasıl yaratmıştır!"

16. "Onların içinde Ay'ı bir nûr kılmış, Güneş'i de (ışık saçan) bir kandil yapmıştır."

17. "Ve **Allah** sizi yerden bir bitki (bitirir gibi) bitirmiştir."

18. "Sonra sizi (öldürüp) yine oraya döndürecek ve sizi (kıyamet günü) bir çıkarışla (oradan tekrar) çıkaracaktır."

19. "Bir de **Allah**, sizin için yeryüzünü genişçe yaymıştır."

20. "Ki onda, geniş yollar edinip dolaşabilesiniz."

21. (Öğütlerinin fayda vermemesi üzerine) Nûh dedi ki: "**Rabb**im! Doğrusu bunlar bana isyan ettiler de malı ve çocuğu ancak kendi hüsranını artıran kimselere tabi oldular."

22. "Ve (bana) büyük hilelerle tuzaklar kurdular!"

23. Ve dediler ki: "Sakın ilâhlarınızı bırakmayın. (Hele hele büyük putlardan) Vedd'i, Suvâ'ı, Yeğûs'u, Yeûk'u ve Nesr'i asla bırakmayın!"

24. "Böylece onlar gerçekten birçoklarını dalâlete düşürdüler. (**Rabb**im!) Sen de bu zalimlerin ancak dalâletlerini arttır!"

25. Onlar, hataları (küfür ve isyanları) yüzünden (suda) boğuldular, ardından da (kabirde) ateşe sokuldular ve kendilerine **Allah**'tan başka yardımcılar da bulamadılar.

26. Nûh dedi ki: "**Rabb**im! Yeryüzünde kâfirlerden hiç kimseyi (sağ) bırakma."

27. "Çünkü Sen onları bırakırsan, kullarını dalâlete düşürürler, fâcirden (ahlaksızlıkta sınır tanımayandan ve) kâfirden başkasını da doğurtmazlar (çocuklarını öyle yetiştirirler)."

28. "**Rabb**im! Beni, ana babamı, iman etmiş olarak evime girenleri, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları mağfiret et! Zalimlerin de ancak helâkını arttır!"

72- Cinn SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 28 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Resulüm!) De ki: Cinlerden bir topluluğun (Kur'ân'ı) dinleyip şöyle dedikleri bana vahyolundu: "Gerçekten biz, hayret verici bir Kur'ân dinledik."

2. "(O Kur'ân, onu dinleyen herkesi manevi olarak kemale erdirecek) Rüşde hidâyet eder. Artık biz ona iman ettik ve asla hiç kimseyi Rabbimize şirk koşmayacağız."

3. "Muhakkak ki Rabbimizin şanı çok yücedir. (O) Ne bir eş ne de bir çocuk edinmiştir."

4. "Meğer bizim beyinsiz olanımız (iblis), Allah hakkında saçma sapan şeyler söylüyormuş."

5. "Hâlbuki biz, insanların ve cinlerin Allah hakkında asla yalan söylemeyeceklerini zannediyorduk."

6. "Gerçi insanlardan bazı adamlar, cinlerden bazı adamlara sığınırlardı. Öyle ki onların azgınlıklarını arttırırlardı."

7. "Gerçekten o (cin)ler de sizin sandığınız gibi, Allah'ın hiç kimseyi (resul olarak seçip göndererek manen) diriltmeyeceğini sanmışlardı."

8. "Doğrusu biz, (gayb haberlerini dinlemek için) göğü yokladık; fakat onu kuvvetli bekçiler ve yakıcı ışıklarla doldurulmuş bulduk."

9. "Hâlbuki biz (bu nebîden önce), o (göğ)ün bazı yerlerinde (o haberleri) dinlemek için otururduk. Fakat şimdi kim dinlemek isterse, (karşısında) kendisini (helâk etmek üzere) gözetleyen yakıcı bir ışık bulur."

سُورَةُ الْجِنِّ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اُوحِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًا ۙ
۝١ يَهْدِي اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِهٖ ؕ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا اَحَدًا ۙ ۝٢ وَاَنَّهُ
تَعَالٰى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا ۙ ۝٣ وَاَنَّهُ كَانَ يَقُولُ
سَفِيهُنَا عَلَى اللّٰهِ شَطَطًا ۙ ۝٤ وَاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَّنْ تَقُولَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ
عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۝٥ وَاَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ
فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝٦ وَاَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًا
۝٧ وَاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَآءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَّشُهُبًا ۝٨
وَاَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ؕ فَمَنْ يَّسْتَمِعِ الْاٰنَ يَجِدْ لَهٗ شِهَابًا رَّصَدًا
۝٩ وَاَنَّا لَا نَدْرِي اَشَرٌّ اُرِيدَ بِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا
۝١٠ وَاَنَّا مِنَّا الصّٰلِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذٰلِكَ ؕ كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدًا ۝١١ وَاَنَّا
ظَنَنَّآ اَنْ لَّنْ نُّعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ وَلَنْ نُّعْجِزَهٗ هَرَبًا ۝١٢ وَاَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا
الْهُدٰٓى اٰمَنَّا بِهٖ ؕ فَمَنْ يُّؤْمِنْ بِرَبِّهٖ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَّلَا رَهَقًا ۝١٣

10. "Gerçekten biz bilmiyoruz, (bunu engelleyerek) Rabbleri yeryüzünde olanlar için bir şer mi diledi, yoksa onları (manevi olarak kemale erdirecek) rüşdlerine erdirmeyi mi diledi?"

11. "Şüphesiz ki bizim içimizde sâlih olanlar da vardır, bundan başka olanlar da. Bizler farklı farklı yollarda (olan topluluklar) olduk."

12. "Doğrusu biz, Allah'ı yeryüzünde âciz bırakamayacağımızı, kaçarak da (ondan kurtulamayacağımızı ve) onu asla âciz bırakamayacağımızı (iyice) anladık."

13. "Bu nedenle ne zaman ki biz, o hidâyet (kaynağı olan Kur'ân)ı işittik, hemen ona iman ettik. Kim onun Rabbine iman ederse ne (ecrinin) eksileceğinden ne de (haksızlığa) uğrayacağından korkar."

وَاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُوْنَ وَمِنَّا الْقَاسِطُوْنَ ؕ فَمَنْ اَسْلَمَ فَاُولٰٓئِكَ
تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَاَمَّا الْقَاسِطُوْنَ فَكَانُوْا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَاَنْ
لَّوِ اسْتَقَامُوْا عَلَى الطَّرِيْقَةِ لَاَسْقَيْنٰهُمْ مَّآءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِّنَفْتِنَهُمْ
فِيْهِ ؕ وَمَنْ يُّعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهٖ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَاَنَّ
الْمَسٰجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوْا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ﴿١٨﴾ وَّاَنَّهٗ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ
يَدْعُوْهُ كَادُوْا يَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ اِنَّمَآ اَدْعُوْا رَبِّىْ
وَلَآ اُشْرِكُ بِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ اِنِّىْ لَآ اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ
اِنِّىْ لَنْ يُّجِيْرَنِىْ مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ ۙ وَّلَنْ اَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾
اِلَّا بَلٰغًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِسٰلٰتِهٖ ؕ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَاِنَّ لَهٗ
نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ ﴿٢٣﴾ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ
فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ اَضْعَفُ نَاصِرًا وَّاَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ اِنْ اَدْرِىْٓ
اَقَرِيْبٌ مَّا تُوْعَدُوْنَ اَمْ يَجْعَلُ لَهٗ رَبِّىْٓ اَمَدًا ﴿٢٥﴾ عٰلِمُ الْغَيْبِ
فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَّسُوْلٍ فَاِنَّهٗ
يَسْلُكُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِّيَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوْا
رِسٰلٰتِ رَبِّهِمْ وَاَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَاَحْصٰى كُلَّ شَىْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

14. "Elbette bizden Müslüman olanlar da vardır, (kendine) zulmedenler de vardır. Fakat kim (**Allah**'a) teslim olursa işte onlar (manevi olarak kemale erecekleri) rüşd (yolun)u arayanlardır."

15. "(Kendilerine) Zulmedenlere gelince, artık onlar cehenneme odun olmuşlardır."

16. (Resulüm!) Şayet o (âyetlerimizi inkâr eden)ler istikamet üzere (**Allah**'ın rızasına varan) yolda gitselerdi, Biz onları bol bir su ile sular (onların rızıklarını bollaştırır)dık.

17. Ta ki onları, o (bolluk için)de imtihan edelim. Kim **Rabb**inin zikri (olan Kur'ân)dan yüz çevirirse (**Rabb**in) onu (gittikçe şiddeti) artan bir azaba sokar!

18. Muhakkak ki mescidler **Allah**'ındır. O hâlde **Allah** ile birlikte (başka hiçbir şeye ve) hiç kimseye dua ed(ip ona kulluk et)meyin!

19. **Allah**'ın kulu (olan Muhammed) O'na dua etmek (ve Kur'ân okumak) üzere kalkınca (cinler onu dinlemek için) neredeyse (üst üste birikip) onun etrafında birbirlerine geçiyorlardı.

20. (Resulüm!) De ki: "Ben ancak **Rabb**ime dua ederim ve O'na (hiçbir şeyi ve) hiç kimseyi şirk koşmam!"

21. De ki: "Şüphesiz ki ben, size ne bir zarar verme ne de sizi rüşdünüze eriştir(ip kemale erdir)me gücüne sahibim."

22. De ki: "Doğrusu (ben, O'na isyan edersem) **Allah**'a karşı hiç kimse beni asla koruyamaz, O'ndan başka sığınılacak bir kimse de asla bulamam."

23. "(Benim yapabileceğim) Ancak **Allah**'tan ve O'nun (vahiy olarak bana) gönderdiklerinden bir tebliğdir." O hâlde kim **Allah** ve resulüne karşı gelirse, şüphesiz ona içinde ebedi kalacağı cehennem ateşi vardır.

24. (Resulüm!) Ne zaman ki onlar, kendilerine vaad edilen (kıyamet azabın)ı gördüklerinde kimin yardımcısının daha zayıf ve sayıca daha az olduğunu bil(ip anlay)acaklar.

25. De ki: "(O size) Vaad edilen (kıyamet azabı) yakın mı, yoksa **Rabb**im onun için uzun bir süre mi belirler, ben bilemem."

26. O, gaybı bilendir; fakat gaybını hiç kimseye (bildirip) açmaz.

27. Ancak resul(lerin)den razı olduğu kimseler müstesna; çünkü O, bunun önünden ve ardından (onlara indirilen vahyi ve onları korumaları için) gözcüler sevk eder.

28. Ki (o resuller), **Rabb**lerinin (vahiy olarak onlara) gönderdiklerini tebliğ ettiklerini kesin olarak bilsin(ler). **Allah**, onlarda bulunan (her hâl)i kuşatmış ve (onlara verdiği) her şeyi bir bir say(ıp kaydet)miştir.

73- Muzzemmil SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 20 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Ey (vahyin) örtüsüne bürünen (resul)!

2. (Nebîliğin ve resullüğün gereği olan vahyi almaya hazırlanmak için) Birazı hariç, geceleyin kalk!

3-4. (Gecenin) Yarısında yahut ondan biraz azalt ya da çoğalt ve Kur'ân'ı tertil üzere (anlayarak tane tane) oku!

5. Çünkü Biz, sana (sorumluluğu) ağır bir söz ilka (edip vahy)edeceğiz.

6. Muhakkak ki o gece kalkışı (âyetleri tefekkür ederek anlama ve onunla dirilme açısından) çok daha tesirli ve söz (kavrayış) bakımından daha sağlamdır.

7. Zira gündüz vakti sana uzun uzadıya bir meşguliyet vardır.

8. (Geceleyin) Rabbinin ismini zikret ve (her şeyden sıyrılarak) bütün varlığınla O'na yönel!

9. O, doğunun da batının da (doğanın da ölenin de görünenin de görünmeyenin de) Rabbidir, O'ndan başka İlâh yoktur. Öyleyse (yalnız O'na güvenip teslim olarak) O'nu Vekîl edin!

10. (Resulüm! Sen) O (müşrik)lerin söylediklerine sabret ve onlardan güzel bir hicretle (sana yakışır şekilde güzellikle ve vakarla ayrılıp) hicret et!

11. Nimet sahibi (olup refah içinde yüzen ve âyetlerimi) yalanlayanları ise Bana bırak ve onlara biraz mühlet ver!

12. Çünkü (kıyamet günü) Bizim yanımızda (onlar için hazırlanmış) prangalar, (zorlu) bir cehennem,

13. Boğazı tıkay(ıp dur)an bir yiyecek (olan zakkum) ve elem verici (iç yakan) bir azap vardır.

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ عِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا اَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ۝١ قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَلِيلًا ۝٢ نِصْفَهٗٓ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝٣
اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْتِيلًا ۝٤ اِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۝٥
اِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِيَ اَشَدُّ وَطْـًٔا وَاَقْوَمُ قِيلًا ۝٦ اِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا
طَوِيلًا ۝٧ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْتِيلًا ۝٨ رَبُّ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۝٩ وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ
وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۝١٠ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ اُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ
قَلِيلًا ۝١١ اِنَّ لَدَيْنَآ اَنْكَالًا وَجَحِيمًا ۝١٢ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا اَلِيمًا
۝١٣ يَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَهِيلًا ۝١٤
اِنَّآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ
رَسُولًا ۝١٥ فَعَصٰى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَاَخَذْنَاهُ اَخْذًا وَبِيلًا ۝١٦ فَكَيْفَ
تَتَّقُونَ اِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ۝١٧ اَلسَّمَآءُ مُنْفَطِرٌ بِهٖ كَانَ
وَعْدُهٗ مَفْعُولًا ۝١٨ اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيلًا ۝١٩

14. O gün yeryüzü ve dağlar (müthiş bir sarsıntıyla) sarsılır ve dağlar akıp giden bir kum yığını hâline gelir.

15. (Ey insanlar!) Şüphesiz ki Biz, Firavun'a bir resul gönderdiğimiz gibi size de (kıyamet günü) hakkınızda şahidlik edecek bir resul gönderdik.

16. Firavun o resule isyan etti, bunun üzerine Biz de onu ağır (ve kahredici) bir yakalayışla yakaladık.

17. Hâl böyle iken (size gönderilen resulü siz de) inkâr ederseniz, çocukları (ak saçlı) ihtiyarlara çeviren o günden kendinizi nasıl koruyacaksınız?

18. Gökyüzü o (gü)nün (dehşetiy)le yarıl(ıp bambaşka bir hâl al)ır. (Böylece) Allah'ın vaadi gerçekleşmiş olur.

19. Muhakkak ki bu (Kur'ân, mü'minler için ancak) bir zikir (öğüt ve hatırlatma)dır. Artık kim dilerse Rabbine (varan) bir yol tutar.

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَآئِفَةٌ
مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۚ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصُوهُ فَتَابَ
عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ ۙ
وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ۙ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ
اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾ وَالرُّجْزَ
فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾ فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ﴿٨﴾
فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ
وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا
﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا ۖ إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾

20. (Resulüm!) Senin; gecenin üçte ikisinden azında, (bazen) yarısında, (bazen de) üçte birinde kalktığını (Kur'ân'ı tertil üzere okuduğunu, **Rabb**ini zikrettiğini) ve seninle beraber olan bir topluluğun da (böyle yaptığını) muhakkak ki **Rabb**in biliyor. **Allah** gece ve gündüzü takdir ed(ip düzenl)er. O, sizin bunu hesap edemeyeceğinizi (gecenin tümünde yahut çoğunda ibadete dayanamayacağınızı) bildiği için sizin tövbe (edip O'na dönüşü)nüzü (rahmetiyle) kabul etti. Artık Kur'ân'dan kolayınıza geleni okuyu(p hayatınıza geçiri)n! (**Allah**) İçinizde hastaların bulunacağını, bir kısmınızın **Allah**'ın fazlından (lütuf ve ihsanından rızık) aramak üzere yeryüzünde dolaşacağını, diğer bir kısmınızın ise **Allah** yolunda savaşacağını bilmektedir. O hâlde o (Kur'ân)dan kolayınıza geleni okuyu(p hayatınıza geçiri)n! Namazı ikâme ed(erek her anda **Allah**'ın huzurunda durmaya çalış)ın, zekâtı ver(erek nefsinizin cimriliğini temizley)in ve (karşılığını sadece **Allah**'tan almak üzere malınızdan infak ederek) **Allah**'a güzel bir borç verin! (**Allah**'ın rızasını gözeterek) Hayır namına kendiniz için her neyi (âhirete gönderip huzura) takdim ederseniz **Allah** katında onu bulursunuz. Hem o, (dünya malından) daha hayırlı ve mükâfatça çok daha büyüktür. **Allah**'tan mağfiret dileyin; çünkü **Allah** **Ğafûr**'dur, **Rahîm**'dir (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir).

74- Muddessir SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 56 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Ey (vahyin) örtüsüne bürünen (ve nübüvvetini gizleyen resul)!

2. (Nebîliğin ve resullüğün gereği olarak) Kalk ve (insanları) uyar!

3. Ve **Rabb**ini tekbir et (**Rabb**inin büyüklük ve azametini anlat)!

4. (Bir de takvâ) Elbiseni tertemiz tut!

5. Temiz olmayan (maddi, manevi) her şeyden de hicret et (uzak dur)!

6. Daha çoğunu bekleyerek (insanlara) iyilik yapma!

7. Ve **Rabb**in için (sana gelen her musibet ve belaya) sabret!

8. Sûr'a üfürüldüğü zaman var ya,

9. İşte o gün, pek çetin bir gündür.

10. Kâfirler için (o gün hiç de) kolay değildir.

11. (Resulüm!) Tek olarak yarattığım o kimseyi (sen) Bana bırak!

12-13. Ki Ben ona, genişleyen bir mal, gözü önünde duran oğullar verdim.

14. Ve (dünya nimetlerini) on(un önün)e serdikçe serdim.

15. Sonra o, hırsla (bu nimetleri) daha da arttırmamı arzu eder.

16. Hayır (bunu asla ummasın)! Çünkü o, Bizim âyetlerimize karşı (olabildiğince inkârcı ve) inatçıdır.

17. (Bu nedenle) Ben, onu yakında sarp bir yokuşa sardıracağım (asla rahat edemeyeceği meşakkatli bir azaba uğratacağım).

اِنَّهٗ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ
نَظَرَ ﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ اَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ اِنْ هٰذَآ
اِلَّا سِحْرٌ يُّؤْثَرُ ﴿٢٤﴾ اِنْ هٰذَآ اِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَاُصْلِيْهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَآ
اَدْرٰىكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تُبْقِيْ وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا
تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَآ اَصْحٰبَ النَّارِ اِلَّا مَلٰٓئِكَةً ۙ وَّمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ
اِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۙ لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَيَزْدَادَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا
اِيْمَانًا وَّلَا يَرْتَابَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ ۙ وَلِيَقُوْلَ الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ
مَّرَضٌ وَّالْكٰفِرُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۭ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَآءُ
وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ۭ وَمَا يَعْلَمُ جُنُوْدَ رَبِّكَ اِلَّا هُوَ ۭ وَمَا هِيَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾
كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَالَّيْلِ اِذْ اَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ اِذَآ اَسْفَرَ ﴿٣٤﴾ اِنَّهَا لَاِحْدَى
الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيْرًا لِّلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ اَنْ يَّتَقَدَّمَ اَوْ يَتَاَخَّرَ ﴿٣٧﴾
كُلُّ نَفْسٍۢ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ﴿٣٨﴾ اِلَّآ اَصْحٰبَ الْيَمِيْنِ ﴿٣٩﴾ فِيْ جَنّٰتٍ ۛ
يَتَسَآءَلُوْنَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِيْ سَقَرَ ﴿٤٢﴾ قَالُوْا
لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّيْنَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِيْنَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوْضُ
مَعَ الْخَآئِضِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿٤٦﴾ حَتّٰٓى اَتٰىنَا الْيَقِيْنُ ﴿٤٧﴾

18. Zira o, (vahyimiz hakkında) tefekkür etti (enine boyuna düşündü) ve ölçtü, biçti.

19. Kahrolası nasıl da ölçtü, biçti!

20. Sonra kahrolası (tekrar) ne biçim ölçtü, biçti!

21. Sonra nazar etti (eğer iman ederse insanların ona ne diyeceğine baktı).

22. Sonra yüzünü ekşitti, kaşlarını çattı.

23. Sonra (vahyimizden yüz çevirip) kibirlenerek arkasını döndü.

24. Ve dedi ki: "Bu (Kur'ân) ancak (öteden beri) süregelen bir sihirden başka bir şey değildir."

25. "Bu ancak (bir) beşer sözüdür."

26. Ben onu Sekar'a (alevli cehennem ateşine) yaslayacağım.

27. Sekar'ın ne olduğunu biliyor musun?

28. O, (azap etmeyi) bırakmaz ve (azap etmekten) vazgeçmez.

29. O, beşere (nefsinin arzusunu ilâh edinenlere) susamıştır.

30. Onun üzerinde on dokuz (muhafız melek) vardır.

31. Biz, (cehennem) ateşin(in) muhafızlarını ancak meleklerden kıldık. Onların sayısını kâfirler için bir imtihan vesilesi yaptık ki kendilerine kitap verilenler (daha önce onlara indirdiğimiz kitapta olan bu bilgiye) kesin olarak ikna olsunlar, iman edenlerin imanı artsın, kendilerine kitap verilenler ve mü'minler şüpheye düşmesin, kalplerinde bir hastalık bulunanlar ile kâfirler de "Allah bu misalle neyi (anlatmayı) murad etti" desinler. İşte böyle, Allah, dilediğini (küfründe inat edeni) dalâlette bırakır, dilediğini (hidâyeti isteyeni) de hidâyete erdirir. Rabbinin ordularını O'ndan başkası bilmez. Bu, insanlık için ancak bir (hatırlatma ve) uyarıdır.

32-37. Hayır! Ay'a, dönüp gitmekte olan geceye, ağarmakta olan sabaha andolsun ki o (Sekar), sizden (hayırda) ileri gitmek ya da geri kalmak isteyen insanları uyarmak için en büyük (ikazlardan) biridir.

38. Her nefis, (dünyada) kazandığının (âhirette) rehinidir.

39. Ancak sağın arkadaşları (olan cennetlikler başka).

40-42. (Onlar) Cennetlerdedir ve mücrimlere, "sizi Sekar'a sokan şey nedir" diye sorarlar.

43. Onlar (da cevap vererek şöyle) derler: "Biz (Allah'ın resulünü ve getirdiği dini kabul edip) destekleyenlerden değildik."

44. "Biz yoksulu da doyurmuyorduk."

45. "Ve (bâtıla) dalanlarla birlikte biz de dalıyorduk."

46. "Biz din (hesap) gününü de yalan sayıyorduk."

47. "Ta ki bize yakîn (ölüm) gelinceye kadar."

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَأَنَّهُمْ
حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ
صُحُفًا مُنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا ۖ بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ
ذَكَرَهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ الْقِيَامَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ
أَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ
الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ
﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ
يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾
يُنَبَّأُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ
﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا
جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

9. Ve Güneş'le Ay bir araya getirildiği (zaman)!

10. İşte o gün insan, "kaçacak yer neresi?" der!

11. Hayır! (O günün dehşetinden) Sığınacak (bir) yer yoktur!

12. O gün varılıp durulacak yer sadece **Rabb**in(in huzur)udur.

13. O gün insana (yapıp) önden gönderdiği ve (**Allah**'ın yap dediği; fakat onun yapmayıp) geri bıraktığı şeyler (tek tek) haber verilir.

14-15. Hatta mazeretlerini ortaya atsa da (o gün) insan kendi nefsini(n aleyhine şahidlik yaptığını) görür.

16. (Resulüm!) O (sana inen vahy)i (ezberlemek için) acele ederek dilini onunla (hareket ettirip) kımıldatma!

17. Muhakkak ki onu (senin kalbine yerleştirerek) toplamak ve onu (hem sana okumak hem de) okutmak Bize aittir.

18. O hâlde Biz onu (sana) okuduğumuz zaman (sen) onun okunuşuna tabi ol!

19. Sonra onu şüphesiz (sana) açıklamak da Bize aittir.

48. Artık (o gün) şefâatçilerin şefâati onlara fayda vermez.

49-51. Hâl böyle iken onlara ne oluyor da aslandan ürküp kaçan yaban eşekleri gibi (insanlık için ancak bir) Zikir (öğüt ve hatırlatma olan bu Kur'ân)dan yüz çevirip kaçıyorlar?

52. Üstelik onlardan her biri (yaptıklarına rağmen) kendisine açılmış sahifeler (vahiy) verilmesini ister.

53. Hayır! Bilakis onlar âhiretten korkmuyorlar.

54. Hayır (onların zannettikleri gibi değil)! Muhakkak ki bu (Kur'ân insanlık için ancak) bir zikir (öğüt ve hatırlatma)dır.

55. Dileyen onu tezekkür eder (**Allah**'a âbd olmak için yaratıldığını hatırlar ve onunla küfürden, şirkten temizlenir).

56. Bununla beraber **Allah** dilemedikçe (ve onlar da **Allah**'ın kendileri için dilediğini istemedikçe) öğüt alamazlar. O (**Allah**), takvâ ehlidir (kuluna karşı **Rabb**lik sorumluluğunu yerine getirendir) ve mağfiret sahibidir (kulluk sorumluluğunu yerine getirmeyenleri dahi tövbe edip istiğfar ettikten sonra mağfiret edendir).

75- Kıyâme SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 40 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Hayır (hakikat sizin zannettiğiniz gibi değil)! Kıyamet gününe yemin ederim!

2. Yine hayır! (Kendini kınayan) Nefs-i levvameye yemin ederim (ki öldükten sonra tekrar diriltilip hesaba çekileceksiniz)!

3. İnsan, (ölüp bir kemik yığını olduktan sonra Bizim) kendisinin kemiklerini asla bir araya toplayamayacağımızı mı sanıyor?

4. Bilakis, Biz onun parmak uçlarını dahi düzenle(yerek yeniden yarat)maya **Kâdir**'iz.

5. Fakat insan, (işlediği günahların hesabını vermemek için karşılaşacağı) önündeki (kıyamet günü)nü yalanlamak ister.

6. (Bu yüzden alay ederek) "O kıyamet günü ne zaman?" diye sorar.

7. Fakat göz (şimşek çakar gibi) kamaştığı zaman!

8. Ay karardığı,

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۝٢٠ وَتَذَرُونَ الْاٰخِرَةَ ۝٢١ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ
۝٢٢ اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۝٢٣ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ۝٢٤ تَظُنُّ اَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ
۝٢٥ كَلَّآ اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ۝٢٦ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ۝٢٧ وَظَنَّ اَنَّهُ الْفِرَاقُ ۝٢٨
وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ۝٢٩ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذِ ِۨالْمَسَاقُ ۝٣٠ فَلَا صَدَّقَ
وَلَا صَلّٰى ۝٣١ وَلٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۝٣٢ ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ يَتَمَطّٰى ۝٣٣ اَوْلٰى لَكَ
فَاَوْلٰى ۝٣٤ ثُمَّ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ۝٣٥ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُّتْرَكَ سُدًى ۝٣٦
اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّنْ مَّنِيٍّ يُّمْنٰى ۝٣٧ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّٰى ۝٣٨ فَجَعَلَ مِنْهُ
الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ۝٣٩ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُّحْيِۦَ الْمَوْتٰى ۝٤٠

سُورَةُ الْاِنْسَانِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اِحْدٰى وَثَلٰثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِيْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْـًٔا مَّذْكُورًا ۝١ اِنَّا خَلَقْنَا
الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ اَمْشَاجٍ ۖ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنٰهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝٢ اِنَّا هَدَيْنٰهُ
السَّبِيلَ اِمَّا شَاكِرًا وَّاِمَّا كَفُورًا ۝٣ اِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِينَ سَلٰسِلَا وَاَغْلٰلًا
وَسَعِيرًا ۝٤ اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَاْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۝٥

76- İnsân SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 31 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

20. (Ey insanlar!) Ne var ki siz (nimetlerini) hemen (göreceğiniz dünya hayatın)ı seviyorsunuz.

21. Âhireti ise (göz ardı edip geriye) bırakıyorsunuz.

22. O gün birtakım yüzler (cennetle müjdelendikleri için nûrdan) ışıl ışıl parıldar.

23. (Muhabbetle) Rabblerine nazar eder (ve bakar)lar.

24. O gün birtakım yüzler de vardır ki (dünyanın geçiciliğine aldandıkları için ümitsizce kararmış ve) asıktır.

25. (Çünkü onlar) Bel kemiklerini kıran bir felakete uğratılacaklarını (iyice) anlarlar.

26. Hayır! (Can) Köprücük kemiklerine (gelerek boğaza) dayandığında,

27. Ve "kimdir (bu hastaya) okuya(rak onu tedavi ede)cek?" dendiğinde,

28. Ve (ölmek üzere olanın da) şüphesiz bunun (son) ayrılış olduğunu bildiğinde,

29. Artık (onun) bacakları birbirine dolanır.

30. İşte o gün sevk (olunacak tek yer) Rabbin(in huzur)udur.

31. Çünkü o, (âyetlerimizi ve resulümüzü) ne tasdik etti ne de destekledi.

32. Aksine yalanladı ve yüz çevirdi.

33. Sonra da (böbürlenip) çalım satarak ailesine (ve aşiretine) gitti.

34. Layıktır (bu azap) sana layık!

35. Sonra (tekrar tekrar) layıktır (bu azap) sana layık!

36. İnsan (yaptıklarının hesabını vermeyeceğini ve) başıboş bırakılacağını mı zannediyor?

37. O, (bir zamanlar sadece) dökülen bir meniden bir nutfe (bir damla su) değil miydi?

38. Sonra o, bir kan pıhtısı oldu, derken (Allah) onu yarattı ve (ona suret verip bir) düzene koydu.

39. Böylece ondan erkek ve dişi (olmak üzere) çiftler var etti.

40. (Şimdi söyleyin bakalım, bütün) Bu(nları yapan), ölüleri de diriltmeye Kâdir değil midir?

1. İnsanın üzerinden uzunca bir süre geçmedi mi? (Üstelik o, bu süre zarfında) Anılmaya değer bir varlık bile değildi.

2. Muhakkak ki (daha sonra) Biz, insanı imtihan edelim diye onu karışık bir nutfeden (dökülen bir damla sudan) yarattık ve onu (imtihana elverişli olması için akıl ve gönül sahibi olarak hem zahiren hem de manen) işitir ve görür kıldık.

3. Şüphesiz ki Biz, ona (hidâyet) yolu(nu da) gösterdik. (O artık, ona ikram ettiğimiz maddi ve manevi tüm nimetlerimize) İster şükreder (mü'min olur) ister inkâr eder (kâfir olur).

4. Fakat Biz, (inkârı tercih eden) kâfirler için (kıyamet günü) zincirler, (demir) halkalar ve alevli bir ateş hazırladık.

5. (O gün) Ebrâr olanlar (iyi amel işleyen ve insanları buna sevk edenler) ise (içerisine saf aşk olan) kâfûr karıştırılmış bir kadehten (cennet şarabı) içerler.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۝٦ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۝٧ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا
وَأَسِيرًا ۝٨ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا
۝٩ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ۝١٠ فَوَقَاهُمُ اللهُ شَرَّ ذَٰلِكَ
الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ۝١١ وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا
۝١٢ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ۝١٣
وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ۝١٤ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ
مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا ۝١٥ قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا
۝١٦ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝١٧ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى
سَلْسَبِيلًا ۝١٨ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ
لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا ۝١٩ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ۝٢٠ عَالِيَهُمْ
ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ
شَرَابًا طَهُورًا ۝٢١ إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ۝٢٢
إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝٢٣ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ
وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ۝٢٤ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝٢٥

19. Ve etraflarında (onlara hizmet etmek için) ölümsüz gençler dolaşır, sen onları gördüğün zaman kendilerini (etrafa) saçılmış (birer) inci sanırsın.

20. Ne yana bakarsan bak, (tarifi mümkün olmayan) bir nimet ve büyük bir saltanat görürsün.

21. Üzerlerinde yeşil ince ipekten ve parlak atlastan elbiseler vardır. Gümüş bilezikler takınmışlardır ve **Rabb**leri onlara (tarifi imkânsız) tertemiz (ve özel) bir şarap içirir.

22. (Ve onlara şöyle denir) "Bu (nimetler), sizin için bir mükâfattır. (Dünyadaki) Çaba ve gayretleriniz (burada) teşekküre layık görülmüştür."

23. (Resulüm!) Muhakkak ki Kur'ân'ı Biz, sana (takdirimize uygun) bir indirme ile (safha safha) indirdik.

24. O hâlde sen, **Rabb**inin hükmüne sabret ve onlardan hiçbir günahkâr veya kâfire itaat etme!

25. Sen, sabah akşam **Rabb**inin ismini zikret!

6. (Bu kâfûr, Naîm cennetinde bulunan) Bir pınardır ki **Allah**'a (gerçek manada) âbd ol(up mukarrebun ol)anlar ondan (saf olarak) içerler ve onu (diledikleri kişilere ikram edip onlara) akıttıkça akıtırlar.

7. (Çünkü onlar dünyadayken mallarını ve canlarını **Allah** yolunda kurban edip) Adaklarını yerine getirirler(di) ve şerri(nin şiddeti her gönüle) yayılmış bir gün (olan kıyamet günün)den korkarlar(dı).

8. Yine onlar, (**Allah**'ı sevdikleri ve rızasını kazanmak istedikleri için) o (malları)nı sevmelerine rağmen (mallarını ve) yemek(ler)ini yoksul(lar)a, yetim(ler)e ve esir(ler)e yedirirler(di).

9. (Doyurdukları kimselere ise şöyle derlerdi) "Biz sizi ancak **Allah**'ın vechi(ni, rızası ve cemâlini kazanmak) için doyuruyoruz. (Ayrıca) Biz sizden ne bir karşılık ne de bir teşekkür bekliyoruz."

10. "Çünkü biz, yüzleri as(ıp kaşları çat)an ve çok zor geçen bir gün (olan kıyamet günün)de **Rabb**imizden korkarız."

11. Bu yüzden **Allah** da onları o günün şerrinden korudu ve (o gün) onlar(ın yüzlerin)e bir parlaklık ve (gönüllerine) bir sevinç verdi.

12. (Dünyadaki imtihanlara) Sabretmelerine karşılık ise onların mükâfatı (girecekleri) cennet ve (orada giyecekleri) ipektir!

13. Onlar orada tahtlar üzerine yaslanıp kurulurlar. Orada ne (yakıcı) bir güneş (sıcağı) ne de (dondurucu) bir zemheri (soğuğu) görürler!

14. (Cennet ağaçlarının) Gölgeleri, onların üzerlerine düşmüş, meyveleri de (kolayca koparta-bilmeleri için) aşağıya sarkıtılmıştır.

15. Çevrelerinde de gümüş kaplar ve şeffaf kadehler dolaştırılır.

16. Gümüşten (öyle) şeffaf (kaplar) ki (cennet ehli) onu(n içindekini ve miktarını istedikleri herhangi) bir ölçüye göre (kendileri) belirlemişlerdir.

17. Ayrıca orada onlara, (içerisine) zencefil karıştırılmış (cennet şarabı dolu) bir kadehten içirilir.

18. (Bu zencefil) Orada bir pınar(dan çıkar) ki (onun) adına selsebîl denir.

وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ
وَيَذَرُونَ وَرَآءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَآ اَسْرَهُمْ ۚ
وَاِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَآ اَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾ اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ
اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَآؤُنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۙ
﴿٣٠﴾ يُدْخِلُ مَنْ يَّشَآءُ فِىْ رَحْمَتِهٖ ۭ وَالظّٰلِمِيْنَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿٣١﴾

سُوْرَةُ الْمُرْسَلَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۙ ﴿١﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ۙ ﴿٢﴾ وَّالنّٰشِرَاتِ نَشْرًا ۙ
﴿٣﴾ فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ۙ ﴿٤﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ۙ ﴿٥﴾ عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ۙ ﴿٦﴾
اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَوَاقِعٌ ۭ ﴿٧﴾ فَاِذَا النُّجُوْمُ طُمِسَتْ ۙ ﴿٨﴾ وَاِذَا السَّمَآءُ
فُرِجَتْ ۙ ﴿٩﴾ وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ۙ ﴿١٠﴾ وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ۭ ﴿١١﴾ لِاَيِّ
يَوْمٍ اُجِّلَتْ ۭ ﴿١٢﴾ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۚ ﴿١٣﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۭ ﴿١٤﴾
وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١٥﴾ اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِيْنَ ۭ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ
الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٧﴾ كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٨﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١٩﴾

26. Gecenin bir bölümünde de O'na secde et ve gecenin uzunca bir bölümünde O'nu tesbih et!

27. Gerçek şu ki bu (kâfir)ler, acele olan (dünyayı ve nimetlerin)i seviyorlar da önlerindeki ağır bir gün (olan kıyamet)i ihmal ediyorlar.

28. Onları Biz yarattık ve (bütün) eklemlerini (birbirine) sıkıca bağladık. Dilediğimiz zaman da (o insanları yok eder) yerlerine benzerlerini getiririz.

29. Muhakkak ki bu (Kur'ân) bir zikirdir (insanlara bir öğüt ve hatırlatmadır). Artık kim dilerse Rabbine (varan) bir yol tutar.

30. Bununla beraber Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz (ve Allah sizin için sadece hayrı diler). Çünkü Allah Alîm'dir, Hakîm'dir (her şeyi ve herkesi bilen, her işinde hikmet ve hayır olandır).

31. O, dilediğini (Allah'ın rahmetiyle hem kendine hem de başkalarına merhamet edenleri) rahmetinin içine alır. Zalimlere gelince, (Allah) onlar için (kıyamet günü) elem verici (iç yakan) bir azap hazırlamıştır.

77- Murselât SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 50 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Andolsun, birbiri ardınca gönderilen (resul)lere,

2. (Hidâyetle) Esip (küfrü) savuranlara,

3. (Allah'ın vahyini) Yaydıkça yayanlara,

4. (Hakkı bâtıldan) Ayırdıkça ayıranlara,

5-6. (Kıyamet günü insanların) Özür (mazeretini ortadan kaldırmak) ya da uyarı olmak üzere (Allah'ın) Zikri (olan âyetlerini gönüllere) ilka edenlere andolsun ki,

7. Size vaad edilen (kıyamet saati) mutlaka vuku bulacaktır.

8. Yıldızlar(ın ışığı) söndürüldüğü zaman,

9. Gök (parça parça) yarıldığı zaman,

10. Dağlar (paramparça edilip) savrulduğu zaman,

11. Resullere (ümmetlerine şahidlik etmek üzere) vakit belirlendiği zaman (kıyamet gerçekleşir).

12. (Peki, bu şahidlik) Hangi güne ertelenmiştir?

13. (İnsanlar arasındaki) Ayrım (ve hüküm) gününe!

14. (Resulüm!) Ayrım gününün ne olduğunu biliyor musun?

15. O gün (Allah'ın âyetlerini ve resulünü) yalanlayanların vay hâline!

16. Biz (bu müşrikler gibi âyetlerimizi ve resulümüzü yalanlayan) önceki (kavim)leri helâk etmedik mi?

17. Sonra (yaptıklarıyla onlara tabi olup) ardından gelenleri de onların peşine takarız.

18. İşte Biz, mücrimlere (nefsinin hevâsına uyan suçlulara) böyle yaparız.

19. O gün (Allah'ın âyetlerini ve resulünü) yalanlayanların vay hâline!

اَلَمْ نَخْلُقْكُّمْ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ۙ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنٰهُ فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ۙ ﴿٢١﴾ اِلٰى قَدَرٍ
مَّعْلُوْمٍ ۙ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا ۟ فَنِعْمَ الْقٰدِرُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ
﴿٢٤﴾ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًا ۙ ﴿٢٥﴾ اَحْيَآءً وَّاَمْوَاتًا ۙ ﴿٢٦﴾ وَّجَعَلْنَا
فِيْهَا رَوَاسِيَ شٰمِخٰتٍ وَّاَسْقَيْنٰكُمْ مَّآءً فُرَاتًا ؕ ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٢٨﴾ اِنْطَلِقُوْٓا اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ۚ ﴿٢٩﴾ اِنْطَلِقُوْٓا
اِلٰى ظِلٍّ ذِيْ ثَلٰثِ شُعَبٍ ۙ ﴿٣٠﴾ لَّا ظَلِيْلٍ وَّلَا يُغْنِيْ مِنَ اللَّهَبِ ؕ ﴿٣١﴾
اِنَّهَا تَرْمِيْ بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ۚ ﴿٣٢﴾ كَاَنَّهٗ جِمٰلَتٌ صُفْرٌ ؕ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٣٤﴾ هٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُوْنَ ۙ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُوْنَ
﴿٣٦﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٣٧﴾ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۚ جَمَعْنٰكُمْ وَالْاَوَّلِيْنَ
﴿٣٨﴾ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيْدُوْنِ ﴿٣٩﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۚ ﴿٤٠﴾
اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ ظِلٰلٍ وَّعُيُوْنٍ ۙ ﴿٤١﴾ وَّفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُوْنَ ؕ ﴿٤٢﴾ كُلُوْا
وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓـًٔا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٣﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ
﴿٤٤﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٤٥﴾ كُلُوْا وَتَمَتَّعُوْا قَلِيْلًا اِنَّكُمْ مُّجْرِمُوْنَ
﴿٤٦﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ ارْكَعُوْا لَا يَرْكَعُوْنَ
﴿٤٨﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٤٩﴾ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٠﴾

43. (Onlara) "(Dünyada) Yapmakta olduğunuz (sâlih ve güzel amel-ler)e karşılık (bugün) afiyetle yiyin, için" (denilir).

44. İşte Biz, muhsinleri (güzellik yapıp güzel olanları) böyle mükâfat-landırırız.

45. O gün (**Allah**'ın âyetlerini ve resulünü) yalanlayanların vay hâli-ne!

46. (Ey **Allah**'ın âyetlerini ve resulünü yalanlayanlar! Siz de dünya-da) Az bir müddet yiyin ve yararlanın! Çünkü sizler (nefsinin hevâsı-na uyan) mücrim (ve suçlu) kimselersiniz.

47. O gün (**Allah**'ın âyetlerini ve resulünü) yalanlayanların vay hâli-ne!

48. Bir de onlara, "rükû edin (**Allah**'ın hükmü karşısında eğilin ve ki-birlenmeyin)" dendiği zaman rükû etmezler.

49. O gün (**Allah**'ın âyetlerini ve resulünü) yalanlayanların vay hâli-ne!

50. (Onlar) Artık bu (Kur'ân)dan sonra hangi söze iman edecekler!

20. (Ey insanlar!) Biz sizi basit bir sudan yaratmadık mı?

21-22. Sonra onu belli bir süreye kadar (anne rahmi gi-bi) sağlam bir yere yerleştirdik.

23. Ve (bunu) Biz takdir ettik, Biz ne güzel takdir edici-yiz.

24. O gün (**Allah**'ın âyetlerini ve resulünü) yalanlayan-ların vay hâline!

25-26. Biz, yeryüzünü dirilere ve ölülere bir toplanma yeri kılmadık mı?

27. Orada sabit yüce dağlar meydana getirmedik mi ve (orada) size tatlı bir su içirmedik mi?

28. O gün (**Allah**'ın âyetlerini ve resulünü) yalanlayan-ların vay hâline!

29. (Âhireti yalanlayanlara o gün şöyle denilir) "(Dün-yada iken) Yalanlamakta olduğunuz (cehennem ate-şin)e (haydi şimdi) varın!"

30. Üç kola ayrılmış gölgeye (cehennemdeki o üç yer-den birine) varın ki,

31. (O sizi) Ne gölgelendirir ne de alevden korur.

32. Muhakkak ki o (ateş), saray gibi (çok büyük) kıvıl-cımlar saçar.

33. Sanki o (kıvılcımlar), sapsarı deve sürüleri gibidir.

34. O gün (**Allah**'ın âyetlerini ve resulünü) yalanlayan-ların vay hâline!

35. Bu, (**Allah**'ın âyetlerini ve resulünü yalanlayanların) konuşamayacakları gündür.

36. (O gün) Onlara izin de verilmez ki özür beyan etsin-ler.

37. O gün (**Allah**'ın âyetlerini ve resulünü) yalanlayan-ların vay hâline!

38. (Onlara şöyle denir) "Bu, (insanlar arasındaki) ay-rım (ve hüküm) günüdür. (Bugün) Sizi ve sizden önceki-leri bir araya topladık."

39. "Eğer (bu azaptan kurtulmak için) bir hileniz varsa haydi hilenizi uygulayın!"

40. O gün (**Allah**'ın âyetlerini ve resulünü) yalanlayan-ların vay hâline!

41. Fakat (o gün) takvâ sahipleri (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) gölge-liklerde ve pınar başlarındadırlar.

42. Canlarının çektiği meyveler (ve nimetler) arasında-dırlar.

78- Nebe SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 40 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Resulüm! Onlar) Birbirlerine neyi soruyorlar?

2-3. İhtilafa düştükleri büyük haber (olan kıyameti m)i?

4. Hayır! (Şüphesiz) Onlar yakında bilecekler!

5. Yine hayır! Onlar yakında (kesinlikle) bilecekler!

6-7. Biz yeryüzünü bir döşek, dağları da (onu sabit tutması için) birer kazık yapmadık mı?

8. Ve Biz sizi (eşler hâlinde) çift olarak yarattık.

9. Uykunuzu bir dinlenme (vasıtası) kıldık.

10. Geceyi bir örtü yaptık.

11. Gündüzü ise çalışıp kazanma vakti kıldık.

12. Üstünüzde yedi (kat) sağlam (göğü) bina ettik.

13. (Orada) Alev alev yanan bir kandil (olarak Güneş'i) var ettik.

14-16. Size taneler, bitkiler, (ağaçları) sarmaş dolaş olmuş (bağlar) bahçeler (bitirip) çıkarmak için üst üste yığılıp sıkışan (bulut)lardan şarıl şarıl (akan) sular indirdik.

17. (Ey insanlar!) Muhakkak ki ayrım (ve hüküm) günü (olan kıyamet Rabbiniz tarafından kesin olarak) belirlenmiş bir vakittir.

18. O gün Sûr'a (ikinci kez) üflenir de siz bölük bölük (hesap yerine) gelirsiniz.

19. (O gün) Gökyüzü açılır ve orada pek çok kapılar oluşur.

20. Dağlar yürütülür, serap hâline gelir.

21. Şüphesiz (o gün) cehennem (kâfirlerin yolunu) gözlemektedir.

22. (O) Azgınların varacağı yerdir.

سُورَةُ النَّبَإِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعِينَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَآءَلُونَ ۝١ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ۝٢ اَلَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ۝٣
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝٤ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝٥ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهَادًا ۝٦
وَالْجِبَالَ اَوْتَادًا ۝٧ وَخَلَقْنَاكُمْ اَزْوَاجًا ۝٨ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۝٩
وَجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًا ۝١٠ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۝١١ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ
سَبْعًا شِدَادًا ۝١٢ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۝١٣ وَاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ
مَآءً ثَجَّاجًا ۝١٤ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۝١٥ وَجَنَّاتٍ اَلْفَافًا ۝١٦ اِنَّ يَوْمَ
الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۝١٧ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَاْتُونَ اَفْوَاجًا ۝١٨
وَفُتِحَتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ۝١٩ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝٢٠
اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝٢١ لِلطَّاغِينَ مَاٰبًا ۝٢٢ لَابِثِينَ فِيهَآ اَحْقَابًا ۝٢٣
لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝٢٤ اِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ۝٢٥ جَزَآءً
وِفَاقًا ۝٢٦ اِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝٢٧ وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا كِذَّابًا ۝٢٨
وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝٢٩ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ۝٣٠

23. (Onlar) Orada çağlar boyu kalırlar.

24. Ve orada ne bir serinlik ne de (susuzluk gideren) bir içecek tadarlar.

25-26. Ancak (dünyada yaptıklarına) uygun bir karşılık olarak kaynar su ve irin (tadarlar).

27. Çünkü onlar (dünyada iken kendilerinin) hesab(a çekileceğin)i ummuyorlardı.

28. Bu yüzden de Bizim âyetlerimizi yalanladıkça yalanlamışlardı.

29. Biz ise her şeyi bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) sayıp yazmışızdır.

30. (Kâfirlere o gün şöyle denilir) "(Dünyada iken yalanladığınız azabı) Şimdi tadın! Artık Biz yalnızca sizin azabınızı arttıracağız."

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾
وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿٣٥﴾ جَزَاءً
مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ
لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا
لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ
فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ﴿٣﴾
فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾
تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾
يَقُولُونَ أَإِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً ﴿١١﴾ قَالُوا
تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

6. O gün (Sûr'a ilk üfürülüşle kâinat) müthiş bir sarsıntıyla sarsılır.

7. Onu, ardından (ikinci üfleme) takip eder.

8. O gün kalpler (dehşet içinde) şiddetle çarpar.

9. (Korkudan kâfirlerin) Gözleri (**Rabb**inin azameti karşısında) öne düşmüştür.

10. (Hâl böyleyken) Onlar derler ki: "Gerçekten biz (öldükten sonra yine) eski hâlimize mi döndürüleceğiz."

11. "(Hem de) Çürüyüp dağılmış kemikler hâline geldikten sonra mı?"

12. "O takdirde bu, hüsranlı bir dönüş olur" dediler.

13. Hâlbuki o (dönüş), ancak tek bir haykırış (Sûr'a ikinci defa üfürülmesin)den ibarettir.

14. (İşte o zaman) Birdenbire kendilerini (mahşer) meydan(ın)da buluverirler.

31. Şüphesiz (o gün) muttakiler (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için (büyük) bir kurtuluş (ve saadet) vardır.

32. (Bunlar) Bahçeler, üzüm bağları,

33. Göz alıcı yaşıt güzeller,

34. Ve (içi) dolu kâseler(dir).

35. Onlar orada ne boş bir söz işitirler ne de yalan.

36. (Onlar, iman edip sâlih amel işledikleri için) Hesaplarına karşılık bir lütuf, **Rabb**inden bir mükâfat (verilenler)dir.

37. O; göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların **Rabb**idir. O, **Rahmân**'dır (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatandır). (O gün) O'nun huzurunda (kimse) konuşmaya güç yetiremez.

38. O gün rûh ve melekler saf saf kıyamda durur, **Rahmân**'ın izin verdiklerinden başkası konuşamaz, (konuşan da ancak) doğruyu söyler.

39. İşte bu, hakk (ve gerçekleşecek) olan (kıyamet) gün(ü)dür. O hâlde dileyen, **Rabb**ine varan bir yol tutar.

40. Muhakkak ki Biz, yakın bir azap ile sizi uyardık. O gün kişi kendi elleriyle yaptıklarına (dünyada işlediği amellerine) bakacak ve kâfir diyecek ki: "Ah! (Bugün) Keşke ben toprak olsaydım (da hesaba çekilip bu azaba uğramasaydım)!"

79- Nâziât SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 46 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Andolsun (âyetlerle insanın kalbindeki putları ve küfrü) şiddetle söküp çıkaran (resul)lere,

2. Kolaylıkla (**Allah** sevgisi ve muhabbetini gönüllere) bırakanlara,

3. (**Allah**'ı) Tesbih ettikçe tesbih edenlere (ve tesbih ettirenlere),

4. (**Allah**'ın rızasını kazanmak için) Yarıştıkça yarışanlara,

5. Ve (**Allah**'ın) işi(ni, âyetlerini) tedbir edenlere (âyetleri hayatına geçirip yaşayan ve yaşatmaya çalışanlara) andolsun ki!

هَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ مُوسٰى ﴿١٥﴾ اِذْ نَادٰيهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾
اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰى ﴿١٨﴾
وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ﴿١٩﴾ فَاَرٰيهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ
وَعَصٰى ﴿٢١﴾ ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰى ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادٰى ﴿٢٣﴾ فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ
الْاَعْلٰى ﴿٢٤﴾ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَالْاُولٰى ﴿٢٥﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَعِبْرَةً
لِمَنْ يَخْشٰى ﴿٢٦﴾ ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَٓاءُ بَنٰيهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمْكَهَا
فَسَوّٰيهَا ﴿٢٨﴾ وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰيهَا ﴿٢٩﴾ وَالْاَرْضَ بَعْدَ
ذٰلِكَ دَحٰيهَا ﴿٣٠﴾ اَخْرَجَ مِنْهَا مَٓاءَهَا وَمَرْعٰيهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ اَرْسٰيهَا
﴿٣٢﴾ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾ فَاِذَا جَٓاءَتِ الطَّآمَّةُ الْكُبْرٰى ﴿٣٤﴾
يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرٰى ﴿٣٦﴾
فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ﴿٣٧﴾ وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَاِنَّ الْجَحِيمَ هِىَ الْمَاْوٰى
﴿٣٩﴾ وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ﴿٤٠﴾ فَاِنَّ
الْجَنَّةَ هِىَ الْمَاْوٰى ﴿٤١﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰيهَا ﴿٤٢﴾
فِيمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰيهَا ﴿٤٣﴾ اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰيهَا ﴿٤٤﴾ اِنَّمَٓا اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ
يَخْشٰيهَا ﴿٤٥﴾ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰيهَا ﴿٤٦﴾

15. (Resulüm!) Mûsâ'nın haberi sana geldi mi?

16. Hani **Rabb**i ona mukaddes vadi Tuvâ'da (şöyle) nidâ etmişti.

17. "Firavun'a git; çünkü o, azdı."

18. (Ona) De ki: "(Küfür ve şirkinden) Arınmak ister misin?"

19. "Ve seni **Rabb**ine (varan dosdoğru bir yola) hidâyet edeyim de böylece ondan haşyet duy(up kurtuluşa er)esin!"

20. Bunun üzerine (Mûsâ, Firavun'a gitti ve) ona (Bizim tarafımızdan verilmiş olan) büyük mucizeyi gösterdi.

21. (O ise Mûsâ'yı) Hemen yalanladı ve isyan etti.

22. Sonra (gördüğü mucizeyi inkâr etmek için var gücüyle) çabasını gösterdi, (apaçık ortada olan hakikate) sırtını döndü.

23. Derken (kavmini) topladı ve (onlara) seslendi.

24. (Onlara) "Ben, sizin e'âla (en yüce) olan rabbinizim!" dedi.

25. Bunun üzerine **Allah** da onu, (herkese ibret olması için) sonun ve ilkin (âhiretin ve dünyanın) azabıyla yakalayıverdi.

26. Şüphesiz ki bunda, (**Allah**'tan) haşyet duyan kimseler için elbette bir ibret vardır.

27. (Düşünün!) Sizi yaratmak mı daha güç, yoksa gökyüzü(nü yaratmak) mı? Onu (**Allah**) bina etti.

28. Onun boyunu (aklınızın alamayacağı kadar) yükseltti ve ona belli bir düzen verdi.

29. Gecesini karartti, (gündüzün de) aydınlığını açığa çıkardı.

30. Ondan sonra da yeryüzünü döşedi.

31. Ondan suyunu ve otlağını çıkardı.

32. Dağları da sağlam bir şekilde (yeryüzüne) yerleştirdi.

33. (Bunları) Sizin ve hayvanlarınız için bir geçimlik yaptı.

34. Fakat (her şeyi altüst eden) o büyük felâket (olan kıyamet) geldiği zaman,

35. O gün insan, (hayatı boyunca) ne için çalışıp çabaladığını hatırlar.

36. Cehennem de (dünyada manen kör olan; ama bugün hakikati apaçık) gören (azgın) kimselerin karşısına çıkarılır.

37. Artık kim (dünyada) azmışsa,

38. Ve dünya hayatını (âhirete) tercih etmişse,

39. Muhakkak ki onun varacağı yer cehennemdir.

40. Kim de (hesap vermek için geleceği) **Rabb**inin makamından korkmuş ve nefsi(ni kötü arzu ve) heveslerden sakındırmışsa,

41. Muhakkak ki onun varacağı yer de cennettir.

42. (Resulüm!) Sana (kıyamet) saatin(in) ne zaman gelip çatacağını sorarlar.

43. Sen onu nereden bilip bildireceksin!

44. Onun nihai bilgisi yalnız **Rabb**ine aittir.

45. Sen ancak ondan haşyet duyanları uyarabilirsin.

46. (Kâfirler) Kıyamet gününü gördüklerinde sanki (dünyada) ancak bir akşam yahut bir kuşluk vakti kadar kalmış gibidirler.

سُورَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلّٰى ۝١ اَنْ جَاءَهُ الْاَعْمٰى ۝٢ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكّٰى ۝٣
اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ۝٤ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ۝٥ فَاَنْتَ
لَهُ تَصَدّٰى ۝٦ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ۝٧ وَاَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعٰى
۝٨ وَهُوَ يَخْشٰى ۝٩ فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ۝١٠ كَلَّآ اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۝١١
فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ۝١٢ فِى صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ۝١٣ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ۝١٤
بِاَيْدِى سَفَرَةٍ ۝١٥ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝١٦ قُتِلَ الْاِنْسَانُ مَآ اَكْفَرَهُ ۝١٧
مِنْ اَىِّ شَىْءٍ خَلَقَهُ ۝١٨ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۝١٩ ثُمَّ السَّبِيلَ
يَسَّرَهُ ۝٢٠ ثُمَّ اَمَاتَهُ فَاَقْبَرَهُ ۝٢١ ثُمَّ اِذَا شَآءَ اَنْشَرَهُ ۝٢٢ كَلَّا
لَمَّا يَقْضِ مَآ اَمَرَهُ ۝٢٣ فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِهِ ۝٢٤ اَنَّا صَبَبْنَا
الْمَآءَ صَبًّا ۝٢٥ ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا ۝٢٦ فَاَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝٢٧
وَعِنَبًا وَقَضْبًا ۝٢٨ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝٢٩ وَحَدَآئِقَ غُلْبًا ۝٣٠ وَفَاكِهَةً
وَاَبًّا ۝٣١ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ۝٣٢ فَاِذَا جَآءَتِ الصَّآخَّةُ ۝٣٣

22. Daha sonra da dilediği vakit onu (tekrar vücuda getirip) diriltir.

23. (Fakat) Hayır! (İnsan, Allah'ın) Kendisine emrettiğini yerine getirmedi.

24. Şimdi insan, yiyeceğine (bir) baksın!

25. Çünkü suyu (buluttan onun için) Biz akıttıkça akıt(ıp bol bol yağdır)dık,

26. Sonra Biz yeri (her türlü nebattan bitirsin diye) yardıkça yardık!

27-32. Böylece sizin ve hayvanlarınızın yararlanması için orada taneler, üzümler, yoncalar, zeytinler, hurmalıklar, iri ve sık ağaçlı bahçeler, meyveler ve çayırlar ortaya çıkardık.

33. Derken (kulakları sağır edecek derecede) şiddetli o (ikinci Sûr'a üfürülüş) ses(i) geldiği zaman,

80- Abese SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 42 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1-2. (Kavminin ileri gelenlerinin hidâyete ermesi için uğraştığı bir sırada) Kendisine (o) âmâ (kimse) geldi diye (resul) yüzünü ekşitti ve yüz çevirdi.

3. (Resulüm!) Ne bilirsin, belki de o (seni dinleyip) arınacak?

4. Yahut (âyetlerimizden) öğüt alacak da o öğüt kendisine fayda verecek.

5-6. Kendini (Allah'a karşı) ihtiyaçsız görene gelince, sen (imana gelir de İslam dini kuvvetlenir diye) ona yöneliyorsun.

7. (Eğer o istemiyorsa) Onun arınmamasından sana ne!

8. Fakat sana koşarak gelen,

9. Ve (Allah'tan) haşyet duyan (o âmâ dururken).

10. Sen onu bırakıp (imana gelmeyecek başkasıyla) oyalanıyorsun.

11. Hayır (böyle yapma)! Muhakkak ki o (sana inen âyetler herkes için) bir zikir (öğüt ve nasihat)tir.

12. Dileyen ondan öğüt alır (ve küfründen, şirkinden temizlenir).

13-16. (Bu Kur'ân hiç şüphesiz şerefli) İyilik ve ikrama nail olmuş elçilerin ellerindeki şerefli, yüceltilmiş ve tertemiz sahifelerde(ki âyetler)dir.

17. Kahrolası insan! Ne kadar da nankör (ve hakkı, hakikati örtücü)dür!

18. (Acaba hiç düşündü mü, Allah) Onu hangi şeyden yarattı?

19. Onu bir nutfeden (dökülen bir damla sudan) yarattı da ona (kul olma kaderini) takdir etti.

20. Sonra ona (hidâyete erme) yolu(nu) kolaylaştırdı.

21. Sonra (ona bir ömür takdir etti, daha sonra) onun canını aldı ve onu kabre koydu.

34-36. O gün kişi; kardeşinden, annesinden, babasından, eşinden ve çocuklarından kaçar.

37. Onlardan her birinin o gün (kendinden başka kimseyi göremeyecek kadar) kendine yet(ip art)acak bir işi (ve derdi) vardır.

38. O gün birtakım yüzler (cennetle müjdelendikleri için nûrdan) parıldar,

39. Güleç (ve) sevinçlidir.

40. Yine o gün birtakım yüzler de vardır ki (dünyanın geçiciliğine aldandıkları için) toz toprak içindedir.

41. Onları(n yüzlerini) katran (gibi bir siyahlık) bürümüştür.

42. İşte onlar; kâfirler, (haktan sapan suçlu) fâcirlerdir.

81- Tekvîr SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 29 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Güneş dürül(üp ışığı gideril)diği (ve âyetlerin nûru artık insana fayda vermediği) zaman,

2. Yıldızlar (kararıp) döküldüğü (insanın büyük zannettikleri, onun için hiçbir mana ifade etmediği) zaman,

3. Dağlar yürütüldüğü (insanın yüce zannettikleri, ondan uzaklaştığı) zaman,

4. Gebe develer başıboş salıverildiği (herkesin sevdiği malını bırakıp kendi derdine düştüğü) zaman,

5. Vahşi hayvanlar (ve kendini başkalarına karşı ihtiyaçsız gören insanlar korkudan bir araya) toplandığı zaman,

6. Denizler kaynatıldığı (insan, için için yandığı) zaman,

7. (Yeniden diriliş günü) Nefisler (bedenle rûh tekrar) birleştirildiği zaman,

8-9. Diri diri gömülen kız çocuğuna hangi günahından dolayı öldürüldüğü sorulduğu zaman,

10. (Amellerin yazılı olduğu) Sayfalar (hesap görülmesi için) açıldığı zaman,

11. Gökyüzü soyul(up hakikati ortaya çıkarıl)dığı zaman,

12. Cehennem (kâfirler ve zalimler için) kızıştırıldığı zaman,

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيهِ ﴿٣٤﴾ وَاُمِّهٖ وَاَبِيهِ ﴿٣٥﴾ وَصَاحِبَتِهٖ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

سُورَةُ التَّكْوِيرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَاِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾ وَاِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَاِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَاِذَا الْمَوْءُدَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِاَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَاِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾ وَاِذَا السَّمَاۤءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَاِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا اَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ فَلَآ اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٥﴾ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَالَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾ اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾

13. Cennet (mü'minler için) yaklaştırıldığı zaman,

14. (İşte o gün) Her nefis (dünyada kendi namına) neler hazırla(yıp âhirete gönder)diğini bilir.

15. Hayır! Yemin olsun, (insanlara hakkı söyleyen sonra) geri çekilenlere,

16. (Hakkı söyleyerek insanların gönlünde) Akıp gidip (sonra susarak) gizlenenlere,

17. Kararmaya başladığı zaman geceye (insanların, hakkı sevmeyerek ondan yüz çevirmesinden dolayı gönlü geceye dönene),

18. Nefes al(arak ağar)dığı zaman sabaha (gönlündeki iman nûrunu teneffüs edip o nûru insanlara saçana yemin olsun) ki,

19. Muhakkak bu (Kur'ân, **Allah**'ın katında ikrama nail olmuş) kerim bir resulün sözüdür.

20. (O, kendisine ihsan edilmiş) Bir kuvvet (şan ve şeref) sahibidir, Arş'ın sahibi (olan **Allah**'ın) katında ise çok itibarlıdır.

مُطَاعٍ ثَمَّ اَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ بِالْاُفُقِ
الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ
رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾ فَاَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَآءَ
مِنْكُمْ اَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَآؤُنَ اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا السَّمَآءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ
﴿٣﴾ وَاِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَاَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يَآ اَيُّهَا
الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ الَّذِى خَلَقَكَ فَسَوّٰيكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾
فِى اَىِّ صُورَةٍ مَا شَآءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ﴿٩﴾ وَاِنَّ عَلَيْكُمْ
لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَاتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ
لَفِى نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَاِنَّ الْفُجَّارَ لَفِى جَحِيمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾ وَمَا
هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِينَ ﴿١٦﴾ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَآ اَدْرٰيكَ مَا
يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْـًٔا وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ ﴿١٩﴾

12. (Onlar) Her ne yaparsanız bilirler (ve kaydederler).

13. Muhakkak ki (kıyamet günü hesap görüldükten sonra) ebrâr olanlar (iyi amel işleyen ve insanları buna sevk edenler) Naîm (cennetin)dedirler.

14. Şüphesiz (haktan sapan suçlu) fâcirler de cehennemdedirler.

15. Onlar, (herkesin hesaba çekileceği) din günü oraya yaslanacaklardır.

16. Ve onlar, o (cehennem)den gizlenebilecek değillerdir.

17. (Resulüm! Sen) Din gününün ne olduğunu biliyor musun?

18. Evet, (gerçekten sen) din gününün ne olduğunu biliyor musun?

19. O (gün), hiç kimsenin başka birisi için bir şey yapamayacağı (bir) gündür. Ve o gün emir (ve hüküm) yalnız **Allah**'a aittir.

21. Orada (kendisine melekler tarafından) itaat edilir ve güvenilir.

22. Arkadaşınız (Muhammed asla) bir mecnun değildir.

23. Andolsun ki o, O'nu apaçık ufukta görmüştür.

24. O, gayb hakkında (gördüklerini sizden gizleyici, kıskanıp) saklayıcı da değildir.

25. O (Kur'ân) da kovulmuş şeytanın sözü değildir.

26. Hâl böyle iken (ondan yüz çevirip) nereye gidiyorsunuz?

27-28. O (Kur'ân) ancak âlemler için (ve) sizden (**Allah**'a varan yolda) istikamet üzere olmak isteyenler için bir zikir (hatırlatma ve öğüt)tür.

29. (Şunu da unutmayın!) Âlemlerin **Rabb**i **Allah** dilemedikçe siz dileyemezsiniz (ve **Allah** sizin için sadece hayrı diler).

82- İnfitâr SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 19 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Gökyüzü yarıldığı zaman,

2. Yıldızlar (darmadağın olup etrafa) saçıldığı zaman,

3. Denizler kaynayıp fokurdadığı zaman,

4. Kabirlerin içinde bulunanlar (diriltilip) dışarı atıldığı zaman,

5. (O gün) Her nefis, neyi (yapıp âhirete) gönderdiğini ve (yapmayıp) geride bıraktığını bil(ip anl)ar.

6. Ey insan! Seni (her türlü ikrama layık görüp yaratan) **Kerîm Rabb**ine karşı aldatan nedir?

7. O ki seni (yoktan) yarattı, seni (en güzel şekilde) düzenledi ve sana ölçülü (dengeli) bir biçim verdi.

8. Hangi surette dilemişse seni öyle terkib etti.

9. (Fakat) Hayır! Bütün bunlara rağmen (yine de) siz, (hesap vereceğiniz) din (günün)ü yalanlıyorsunuz.

10. Şunu iyi bilin ki sizin üzerinizde muhafızlar (koruyucu ve denetleyici melekler) vardır.

11. (Onlar) Değerli yazıcılardır.

83- Mutaffifîn SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 36 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Yazıklar olsun! Ölçüde ve tartıda hile yapanlara.

2. Onlar ki insanlardan (bir şey) ölçüp aldıkları zaman tam ölçerler.

3. Fakat onlara (bir şey vermek üzere) ölçtükleri veya tarttıkları zaman (ölçüyü) eksiltirler.

4. Yoksa onlar tekrar diriltileceklerini sanmıyorlar mı?

5. Azametli bir gün (olan kıyamet günü) için,

6. O gün (tüm) insanlar, âlemlerin Rabbi(ne hesap vermek) için kıyamda dururlar!

7. Doğrusu, (haktan sapan suçlu) fâcirlerin (amel) kitabı muhakkak Siccîn'dedir.

8. Siccîn'in ne olduğunu sen biliyor musun?

9. (O, tüm fâcirlerin amellerinin) Yazıl(dığ)ı bir kitaptır.

10. O gün (Allah'ın resulünü ve âyetlerini) yalanlayanların vay hâline!

11. Onlar ki (herkesin hesaba çekileceği) din gününü yalanlamaktadırlar.

12. Onu ancak (Allah'a karşı) haddi aşan ve günahkâr kimseler yalanlar.

13. Ona âyetlerimiz okunduğu zaman, "(bunlar) öncekilerin masallarıdır" der!

14. Hayır! Doğrusu onların kazanmakta oldukları (günahlar) kalpleri üzerinde pas tutmuştur.

15. (Yine) Hayır! (Bundan daha dehşetli olanı ise) Onlar şüphesiz o gün Rabblerinden (yani O'nu görmekten) perdelenmişlerdir.

16. Sonra onlar muhakkak cehenneme yaslanacaklardır.

17. Sonra da onlara, "işte sizin (dünyada iken) yalanlayıp durduğunuz (cehennem azabı) budur" denilecektir.

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَثَلٰثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝١ اَلَّذِينَ اِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝٢ وَاِذَا
كَالُوهُمْ اَوْ وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝٣ اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ مَّبْعُوثُونَ
۝٤ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝٥ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٦ كَلَّآ اِنَّ كِتَابَ
الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ۝٧ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا سِجِّينٌ ۝٨ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝٩ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝١٠ اَلَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝١١ وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖٓ اِلَّا
كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيمٍ ۝١٢ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ۝١٣ كَلَّا بَلْ
رَانَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝١٤ كَلَّآ اِنَّهُمْ عَنْ رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ
لَّمَحْجُوبُونَ ۝١٥ ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝١٦ ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ
تُكَذِّبُونَ ۝١٧ كَلَّآ اِنَّ كِتَابَ الْاَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ۝١٨ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا عِلِّيُّونَ
۝١٩ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝٢٠ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۝٢١ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝٢٢ عَلَى
الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ۝٢٣ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝٢٤ يُسْقَوْنَ
مِنْ رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ ۝٢٥ خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ۝٢٦

18. (Fakat) Hayır! Ebrârın (iyi amel işleyen ve insanları buna sevk edenlerin amel) kitabı, muhakkak İlliyyûn'dadır.

19. İlliyyûn'un ne olduğunu sen biliyor musun?

20. (O, iyilerin amellerinin) Yazıl(dığ)ı bir kitaptır.

21. Ona, mukarrebun (Allah'a en yakın) olanlar şahid olurlar.

22. Muhakkak ki ebrâr olanlar (o gün cennette) nimet içindedirler!

23. (Onlar orada) Tahtlar üzerinde (etrafı) seyrederler.

24. (O cennetteki) Nimetlerin (sevinç ve) parıltısını onların yüzlerinde okursun.

25. (Orada) Onlara, mühürlü (sadece onlara has) hâlis bir şarap sunulur.

26. Onun (içiminin) sonu(nda ağızdan) misk (kokusu gel)ir. İşte (dünyada) yarışanlar, bunun için yarışsınlar.

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۝٢٧ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝٢٨ إِنَّ الَّذِينَ
أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ۝٢٩ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ
يَتَغَامَزُونَ ۝٣٠ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۝٣١
وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۝٣٢ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ
حَافِظِينَ ۝٣٣ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۝٣٤
عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝٣٥ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝٣٦

سُورَةُ الْإِنشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۝١ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝٢ وَإِذَا الْأَرْضُ
مُدَّتْ ۝٣ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝٤ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝٥
يَا أَيُّهَا الْإِنسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ۝٦ فَأَمَّا مَنْ
أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۝٧ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۝٨ وَيَنقَلِبُ
إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝٩ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۝١٠ فَسَوْفَ
يَدْعُو ثُبُورًا ۝١١ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝١٢ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝١٣

6. Ey insan! Şüphesiz ki sen **Rabb**ine (kavuşuncaya kadar) çaba üstüne çaba göstermektesin ve sonunda O'na kavuşacaksın.

7. (O hesap günü) Kimin (amel) kitabı sağından verilirse,

8. Kolay bir hesapla hesaba çekilecek,

9. Ve sevinçli olarak ehline (ve mü'min kardeşlerine) dönecektir.

10. Kimin de (amel) kitabı arkasından verilirse,

11. (O da) Yok olmayı isteyecek,

12. Ama alev alev yanan bir ateşe yaslanacaktır.

13. Oysa o, (dünyada) ehli içinde (beraber yaşadığı toplum içinde kendisinin doğru yaptığını zannederek) sevinçli idi.

27. Ona Tesnîm karıştırılmıştır.

28. (O Tesnîm ise) Mukarrebun (sadece **Allah**'a yakın) olanların içecekleri (aşk şarabından) bir kaynaktır.

29. Şüphesiz ki (nefsinin hevâsına uyarak) suç işleyenler, (dünyada) iman edenlere gülüyorlardı.

30. Onların yanından geçtikleri zaman birbirlerine kaş göz ed(erek onlarla alay ed)iyorlardı.

31. Kendi ailelerine (yandaş ve taraftarlarının yanına) döndüklerinde ise (yaptıklarıyla övünüp) sevinç ve neşeyle dönüyorlardı.

32. O (mü'mi)nleri gördükleri vakit, "şüphesiz bunlar dalâlette kalmış (yolunu şaşırmış, şaşkın) kimselerdir" diyorlardı.

33. Hâlbuki onlar, o (mü'mi)nleri denetleyici olarak gönderilmemişlerdi.

34. İşte o gün (âhirette) de iman edenler kâfirlere gülerler.

35. Tahtlar üzerinde (onların hâlini) seyrederler.

36. (Bak!) Kâfirler (dünyada) yaptıklarının karşılığını (kıyamet günü) buldular mı (elbette buldular)!

84- İnşikak SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 25 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Gökyüzü yarıl(ıp dökül)düğü zaman,

2. **Rabb**i(nin emri)ni dinleyip (yaratılışının) hakkını verdiği (zaman),

3. Yer (dümdüz edilip boylu boyunca) uzatıldığı zaman,

4. Ve içindeki her şeyi dışarı atıp boşaldığı zaman,

5. **Rabb**i(nin emri)ni dinleyip (yaratılışının) hakkını verdiği (zaman insan yaptıklarıyla karşı karşıya gelir).

اِنَّهٗ ظَنَّ اَنْ لَّنْ يَّحُوْرَ ۝١٤ بَلٰى ۚ اِنَّ رَبَّهٗ كَانَ بِهٖ بَصِيْرًا ۝١٥ فَلَآ اُقْسِمُ بِالشَّفَقِ
۝١٦ وَالَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝١٧ وَالْقَمَرِ اِذَا اتَّسَقَ ۝١٨ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ
۝١٩ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝٢٠ وَاِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْاٰنُ لَا يَسْجُدُوْنَ ۝٢١
بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُكَذِّبُوْنَ ۝٢٢ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُوْعُوْنَ ۝٢٣ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
اَلِيْمٍ ۝٢٤ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ۝٢٥

سَجْدَه

سُوْرَةُ الْبُرُوْجِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ اثْنَتَانِ وَعِشْرُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوْجِ ۝١ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُوْدِ ۝٢ وَشَاهِدٍ وَّمَشْهُوْدٍ ۝٣
قُتِلَ اَصْحٰبُ الْاُخْدُوْدِ ۝٤ اَلنَّارِ ذَاتِ الْوَقُوْدِ ۝٥ اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُوْدٌ
۝٦ وَّهُمْ عَلٰى مَا يَفْعَلُوْنَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُوْدٌ ۝٧ وَمَا نَقَمُوْا مِنْهُمْ اِلَّآ
اَنْ يُّؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ۝٨ الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ۝٩ اِنَّ الَّذِيْنَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ
لَمْ يَتُوْبُوْا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيْقِ ۝١٠ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيْرُ ۝١١

14. Çünkü o, asla (**Rabb**ine) dönmeyeceğini sanmıştı.

15. Hâlbuki **Rabb**i onu muhakkak görmekte idi.

16. Dikkat edin! Yemin ederim şafağa (vahyin insanın gönlünü aydınlatmasına),

17. Geceye ve (içinde) barındırdığı şeylere (yıldızlara, bir de geceleyin kalkıp **Allah**'a taat ve ibadette bulunanlara),

18. (Nurunu) Barındırdığı (dolunay olduğu) zaman Ay'a (ve **Allah**'ın âyetlerini üzerinde göstererek kararmış gönülleri aydınlatan mü'minlere) yemin ederim ki,

19. Siz mutlaka (bu duruma gelmek için) tabakadan tabakaya binecek (nefsinize binip nefis mertebelerini bir bir geçecek)siniz!

20. Hâl böyleyken o (kâfir)lere ne oluyor da iman etmiyorlar?

21. Onlar kendilerine Kur'ân okunduğu zaman secde de etmezler.

22. Aksine o kâfirler (resulümüzü ve âyetlerimizi) yalanlarlar.

23. Hâlbuki **Allah**, onların (kalplerinde) yığdıkları (küfrü, şirki ve gizledikleri her) şeyi (en ince ayrıntısına kadar) bilendir.

24. (Resulüm!) Sen onlara elem verici (iç yakan) bir azabı müjdele!

25. Ancak iman edip sâlih ameller işleyenler müstesna, onlar için (Bizim katımızda) kesintisiz bir ecir (ve tükenmez bir mükâfat) vardır.

85- Burûc SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 22 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Burçlara sahip gökyüzüne (ve gönlünde iman nûru parıldayana) andolsun,

2. (Geleceği kesin olarak) Vaad edilmiş (kıyamet) gü(nü)ne andolsun,

3. (O güne) Şahidlik edene ve (o günde) şahidlik edilene andolsun ki,

4-5. (Mü'minleri yakmak için bir hendek kazıp onları içi) Alev dolu (o ateşe atan) hendek sahipleri kahrolsun!

6. Hani onlar, o (ateş)in etrafında oturmuş,

7. Mü'minlere reva gördükleri şeyi (keyifle) seyrediyorlardı.

8. Onlar o (mü'min)lerden, sırf **Azîz**, **Hamîd** (bütün şerefin, kudretin, hamdların ve övgülerin sadece kendisine ait olduğu tek zat) olan **Allah**'a iman ettikleri için intikam alıyorlardı.*

**Onlar kendilerinin şerefli, kudretli ve övülmeye layık olduğunu söyleyerek Allah'a ait olan bu isimleri, sıfatları kendilerine veriyorlardı. Bu yüzden bu isimleri sadece Allah'a ait gören mü'minlerden intikam alıyorlardı.*

9. O (**Allah**) ki göklerin ve yerin mülkü (hakimiyet ve hükümranlığı yalnız) O'nundur. Ve **Allah Şehîd** (ismiyle) her şeye (en ince ayrıntısına kadar) şahiddir.

10. Şüphesiz ki mü'min erkekler ve mü'min kadınlara (imanlarından vazgeçmeleri için) işkence edip sonra da tövbe etmeyenlere (kıyamet günü) cehennem azabı vardır, bir de onlar için (kahreden) yakıcı (bir) azap vardır.

11. Fakat (kıyamet günü) iman edip sâlih ameller işleyenlere altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük kurtuluş (ve saadet) budur.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ
الْوَدُودُ ﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أَتَاكَ
حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾
وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٣﴾ إِنْ
كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِنْ مَاءٍ
دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾ إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾
يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ
﴿١١﴾ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿١٤﴾ إِنَّهُمْ
يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾ وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٧﴾

سُورَةُ الْأَعْلَى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً

8. Hiç şüphesiz ki O (**Allah**), onu (öldükten sonra) geri döndür(üp tekrar dirilt)meye de **Kâdir**'dir.

9. (Tüm) Sırların ortaya çıkacağı o gün,

10. Artık (insanın) ne bir kuvveti vardır ne de bir yardımcısı.

11. Dönüş sahibi olan göğe andolsun,

12. Ve (bitkiler bitirmek için çatlayıp) yarılan yere andolsun ki,

13. Muhakkak bu (Kur'ân), (hak ile bâtılı birbirinden) ayıran kesin bir sözdür.

14. Ve bu, (sıradan bir söz ve) şaka değildir!

15. (Resulüm!) Muhakkak ki o (kâfir)ler, (sana) bir tuzak kurarlar,

16. Ben de (onlara) bir tuzak kurarım.

17. O hâlde sen, (yaptıklarının hesabını soracağımız vakte kadar) kâfirlere zaman tanı ve onlara biraz mühlet ver!

12. (Resulüm!) Muhakkak ki **Rabb**inin (kıyamet gününü inkâr edenleri azapla) yakalaması elbette çok şiddetlidir.

13. Şüphesiz (varlığı) ilk olarak (tecelli edip) yaratan sonra (o yaratmayı kıyamet günü tekrar) iade eden (yine) O'dur.

14. Ve O, **Ğafûr**'dur, **Vedûd**'dur (kulunu sevdiği için onun her türlü günahını mağfiret eden, hakiki aşkın ve muhabbetin kendisinde tecelli ettiği tek zattır).

15. (O) Şerefli Arş'ın sahibidir.

16. (O) **Fââl**'dır, (her anda hükmünü icra edip) dilediği her şeyi yapandır.

17-18. (Resulüm!) Firavun ve Semûd ordularının (helâk) haber(ler)i sana geldi mi?

19. Fakat o kâfirler, hâlâ bir yalanlama içindedirler.

20. Oysa **Allah**, o (kâfir)leri arkalarından (geri dönüşleri olmaksızın ve yardım görmeksizin kıyamet günü çepeçevre) kuşatıcıdır.

21. Hakikatte bu (yalanlamakta oldukları Kitâb) şerefli bir Kur'ân'dır.

22. (Onun aslı **Allah** katında) Korunmuş bir levhada (Levh-i Mahfuz'da saklı)dır.

86- Târık SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 17 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. Göğe ve Târık'a andolsun!

2. Târık'ın ne olduğunu biliyor musun?

3. O, (zahiren parlaklığıyla karanlığı) delen yıldız (manen de insanın gönlüne inen, nûruyla nefsin karanlığını delip aydınlatan ve insanı yücelten **Allah**'ın vahyi)dir.

4. Hiçbir kimse yoktur ki onun üzerinde (koruyucu ve denetleyici olmak üzere) muhafız (melekler) bulunmasın!

5. O hâlde insan hangi şeyden yaratıldığına bir baksın!

6. (O) Atılan bir sudan yaratıldı.

7. (Bu su) Bel ile kaburga kemikleri arasından çıkar.

87- A'lâ SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 19 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Resulüm! Sen) E'Âlâ (yüceliği anlaşılamayacak kadar büyük) olan Rabbinin ismini tesbih et!

2. O ki (her şeyi) yarattı ve (bir) düzene koydu.

3. O ki (her şeye yaratılışına uygun) takdiri(ni) yaptı ve hidâyeti verdi.

4. O ki (yeryüzünde) yeşil bitki örtüsünü çıkardı.

5. Sonra onu kapkara (ve kupkuru) bir çer çöp (yığını) hâline getirdi.

6. (Resulüm!) Biz sana (Kur'ân'ı okuyup) okutacağız ve sen onu unutmayacaksın.

7. Ancak Allah'ın dilediği müstesna. Muhakkak ki Allah, açığı da gizli olanı da bilir.

8. (Resulüm!) Biz sana (anlaşılması ve amel edilmesi) kolay olan (bu Kur'ân)ı (daha da) kolaylaştıracağız.

9. O hâlde eğer öğüt fayda verirse sen (onlara) öğüt ver!

10. Kim (Allah'tan) haşyet duyuyorsa (o seni dinleyip) öğüt alacaktır.

11. (Allah'a karşı) İsyankâr olan ise ondan kaçınır.

12. O, (kıyamet günü) en büyük ateşe yaslanacaktır.

13. Sonra o, orada ne ölür (ki bu azaptan kurtulmuş olsun) ne de (bir hayat) yaşar.

14. (Kıyamet günü, nefsini tezkiye edip günahlarından) Temizlenen kimse ise muhakkak ki felah bulmuş (kurtuluş ve saadete ermiş)tir.

15. Rabbinin ismini zikreden ve (Allah'ın resulünü, dinini) destekleyen (kimse) de (kurtuluş ve saadete ermiştir).

16. Fakat siz dünya hayatını tercih ed(ip bunda ısrar ed)iyorsunuz.

17. Oysa (asıl) hayırlı ve bâki olan, âhiret (hayatı)dır.

18. Şüphesiz ki bu (anlatılanlar), önceki sahifelerde (de) vardır.

19. İbrâhîm ve Mûsâ'nın sahifelerinde.

88- Gâşiye SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 26 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَى ۝١ الَّذِي خَلَقَ فَسَوّٰى ۝٢ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدٰى ۝٣
وَالَّذِي اَخْرَجَ الْمَرْعٰى ۝٤ فَجَعَلَهُ غُثَآءً اَحْوٰى ۝٥ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰى ۝٦
اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ اِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰى ۝٧ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى ۝٨ فَذَكِّرْ
اِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرٰى ۝٩ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَخْشٰى ۝١٠ وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ۝١١ الَّذِي
يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى ۝١٢ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيٰى ۝١٣ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى ۝١٤
وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلّٰى ۝١٥ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝١٦ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ
وَاَبْقٰى ۝١٧ اِنَّ هٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْاُولٰى ۝١٨ صُحُفِ اِبْرٰهِيمَ وَمُوسٰى ۝١٩

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

هَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝١ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝٢ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ
۝٣ تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةً ۝٤ تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ۝٥ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ
اِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۝٦ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝٧ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ
نَاعِمَةٌ ۝٨ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۝٩ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝١٠ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ۝١١

1. (Resulüm!) Ğaşiye'nin (dehşeti her şeyi kaplayan kıyametin) haberi sana geldi mi?

2. O gün birtakım yüzler (Rabbinin azabının hak olduğunu gördüklerinde bir haşyete ve zillete bürünerek) öne eğilir.

3. (Onlar) Durmadan çalışmış, (fakat boşuna) yorulmuştur.

4. (Onlar o gün) Kızgın bir ateşe girer!

5. (Ve) Son derece kızgın bir kaynaktan içirilirler.

6. Onlar için (iç organları parçalayan) kuru bir dikenden başka bir yiyecek yoktur!

7. (O) Ne besler ne de açlığı giderir.

8. O gün birtakım yüzler de vardır ki nimette (sonsuz bir mutluluk içinde)dirler.

9. (Dünyadaki) Çaba ve gayretlerinden dolayı (Rabblerinin kendilerine olan ikramlarından) razı olmuşlardır.

10. (Onlar) Yüce bir cennettedirler.

11. Orada boş bir söz işitmezler.

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝١٢ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۝١٣ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۝١٤
وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝١٥ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ۝١٦ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ
كَيْفَ خُلِقَتْ ۝١٧ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝١٨ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ
نُصِبَتْ ۝١٩ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝٢٠ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ
مُذَكِّرٌ ۝٢١ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ۝٢٢ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۝٢٣ فَيُعَذِّبُهُ
اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝٢٤ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝٢٥ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝٢٦

سُورَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ۝١ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۝٢ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝٣ وَاللَّيْلِ إِذَا
يَسْرِ ۝٤ هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ ۝٥ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ
بِعَادٍ ۝٦ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝٧ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ
۝٨ وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝٩ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ
۝١٠ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝١١ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۝١٢
فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝١٣ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝١٤

12. Orada (devamlı) akan bir (çok) pınar(lar),

13. Ve orada yükseltilmiş tahtlar,

14. (Önlerine) Konulmuş kadehler,

15. Sıra sıra dizilmiş yastıklar,

16. Ve (boydan boya) serilmiş (gösterişli) halılar vardır.

17. Peki, (inkâr edenler) devenin nasıl yaratıldığına bakmazlar mı?

18. Ve göğün nasıl yükseltildiğine?

19. Ve dağların nasıl dikildiğine?

20. Ve yeryüzünün nasıl yayılıp döşendiğine (bakmazlar mı)?

21. O hâlde (resulüm! Sen, seni dinleyenlere âyetlerimi) hatırlat; çünkü sen, ancak bir müzekkirsin (âyetlerimi hatırlatıcı ve öğüt vericisin).

22. Sen, onlara (imanı dayatan) bir zorba değilsin.

23. Ancak kim (de senden ve sana indirdiğimiz vahiyden) yüz çevirip (onu) inkâr ederse,

24. İşte, Allah ona en büyük azap ile azap eder.

25. Muhakkak ki onların dönüşü ancak Bizedir.

26. Sonra onların hesaba çekilmesi de sadece Bize aittir.

89- Fecr SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 30 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Şafak vaktine,

2. (Hacdaki) On geceye,

3. Çifte ve teke,

4. Geçip giderken geceye andolsun ki,

5. Akıl sahipleri için bunlarda bir yemin (değeri) vardır, değil mi?

6. (Resulüm!) Görmedin mi Rabbin ne yaptı (Hûd'un kavmi) Âd'a,

7. Sütunlar sahibi İrem'e,

8. Ki ülkeler içinde onun benzeri yaratılmamıştı.

9. Vadide kayaları yontan (Sâlih'in kavmi) Semûd'a,

10. Ve kazıklar (piramitlerin) sahibi Firavun'a?

11. Onlar ki ülkeler(in)de azgınlık ettiler.

12. Ve orada fesadı çoğalttılar.

13. Bu yüzden Rabbin, onların üzerine (dehşet verici bir) azap kamçısı yağdırdı.

14. Çünkü senin Rabbin elbette (kullarının yaptıklarını her an görüp) gözetlemededir.

15. Fakat insan, ne zaman Rabbi kendisini imtihan edip böylece ona ikramda bulunsa ve ona nimet verse, "Rabbim bana ikram etti" der.

16. Ne zaman da onu imtihan edip rızkını daraltsa, "Rabbim (beni önemsemedi ve) bana ihanet etti" der.

17. Hayır (öyle değil)! Doğrusu siz (Allah'tan ikram bekliyorsunuz ama kendiniz) yetime ikram etmiyorsunuz.

18. Yoksulu (doyurmuyor ve) doyurmaya da teşvik etmiyorsunuz.

19. Mirası da hırslı bir yiyişle yiyorsunuz.

20. Malı da aşırı bir sevgiyle (toplayıp) seviyorsunuz.

21. Hayır (yapmanız gereken bu değildir)! Yeryüzü paramparça olup dümdüz edildiği zaman!

22. Rabbin (tecelli edip) geldiği ve melekler saf saf dizildiği (zaman)!

23. O gün cehennem getirilir, insan o gün (yaptığı ve yapması gerektiği hâlde yapmadığı her şeyi) hatırlar; fakat (bu) hatırlama(nın) ona ne (faydası) var!

24. (İşte o zaman insan) "Yazıklar olsun bana, (keşke ben bu) hayatım için (dünyada iken bir şeyler) yapıp gönderseydim" der.

25. Artık o gün hiç kimse O'nun azabı gibi azap edemez.

26. Ve hiç kimse O'nun vuracağı bağ gibi (prangalar, zincirler ve kelepçelerle) bağ vuramaz.

27. Ey (Allah'ın zikri, muhabbeti ve yakınlığıyla mutmain olup) itminana ermiş nefis!

28. Sen O'ndan razı, O da senden razı (ve O'nun tecellisine mazhar) olarak dön Rabbin-(in huzurun)a!

29. Ve gir (veli) kullarımın arasına!

30. Gir, (marifetullah) cennetime!*

**Resulullah (s.a.v) Efendimiz bir hadis-i şerifinde, "dünyada da muhakkak bir cennet vardır. Onu bulan kimsede cennet arzusu kalmaz. O cennet marifetullah cennetidir" buyurmuşlardır.*

فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْتَلٰيهُ رَبُّهٗ فَاَكْرَمَهٗ وَنَعَّمَهٗ فَيَقُولُ رَبِّيٓ اَكْرَمَنِ ۝١٥
وَاَمَّٓا اِذَا مَا ابْتَلٰيهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهٗ فَيَقُولُ رَبِّيٓ اَهَانَنِ ۝١٦ كَلَّا بَلْ
لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ۝١٧ وَلَا تَحٰٓضُّونَ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝١٨
وَتَاْكُلُونَ التُّرَاثَ اَكْلًا لَّمًّا ۝١٩ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۝٢٠ كَلَّآ
اِذَا دُكَّتِ الْاَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝٢١ وَجَٓاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝٢٢
وَجِاْيٓءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ وَاَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰى ۝٢٣ يَقُولُ
يَا لَيْتَنِى قَدَّمْتُ لِحَيَاتِى ۝٢٤ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهٗٓ اَحَدٌ ۝٢٥
وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهٗٓ اَحَدٌ ۝٢٦ يَٓا اَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝٢٧ اِرْجِعِىٓ اِلٰى رَبِّكِ
رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۝٢٨ فَادْخُلِى فِى عِبَادِى ۝٢٩ وَادْخُلِى جَنَّتِى ۝٣٠

سُورَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ عِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لَآ اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ۝١ وَاَنْتَ حِلٌّۢ بِهٰذَا الْبَلَدِ ۝٢ وَوَالِدٍ وَّمَا وَلَدَ
۝٣ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِى كَبَدٍ ۝٤ اَيَحْسَبُ اَنْ لَّنْ يَّقْدِرَ عَلَيْهِ
اَحَدٌ ۝٥ يَقُولُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ۝٦ اَيَحْسَبُ اَنْ لَّمْ يَرَهٗٓ اَحَدٌ ۝٧

90- Beled SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 20 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Hayır (hakikat sizin zannettiğiniz gibi değil)! Bu beldeye (Mekke'ye) yemin ederim!

2. Ki sen (resulüm), bu beldede oturmaktasın.

3. Babaya ve ondan meydana gelen çocuğa da (yemin ederim ki),

4. Hakikaten Biz insanı (imtihanlara göğüs gerecek şekilde) bir meşakkat içinde yarattık.

5. (İnsan) Hiç kimsenin kendisine asla güç yetiremeyeceğini mi sanıyor?

6. (Üstelik kibirlenerek) "Yığınla mal harcadım" diyor.

7. Kendisini kimsenin görmediğini mi sanıyor?

سُورَةُ الْبَلَدِ ٥٩٤

اَلَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ عَيْنَيْنِ ۙ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَّشَفَتَيْنِ ۙ﴿٩﴾ وَهَدَيْنٰهُ النَّجْدَيْنِ ۚ﴿١٠﴾ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۚ﴿١١﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْعَقَبَةُ ؕ﴿١٢﴾ فَكُّ رَقَبَةٍ ۙ﴿١٣﴾ اَوْ اِطْعٰمٌ فِيْ يَوْمٍ ذِيْ مَسْغَبَةٍ ۙ﴿١٤﴾ يَّتِيْمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۙ﴿١٥﴾ اَوْ مِسْكِيْنًا ذَا مَتْرَبَةٍ ؕ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ؕ﴿١٧﴾ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ؕ﴿١٨﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا هُمْ اَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ؕ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحٰىهَا ۙ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰىهَا ۙ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا جَلّٰىهَا ۙ﴿٣﴾ وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰىهَا ۙ﴿٤﴾ وَالسَّمَآءِ وَمَا بَنٰىهَا ۙ﴿٥﴾ وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰىهَا ۙ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ وَّمَا سَوّٰىهَا ۙ﴿٧﴾ فَاَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَتَقْوٰىهَا ۙ﴿٨﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰىهَا ۙ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰىهَا ؕ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِطَغْوٰىهَا ۙ﴿١١﴾ اِذِ انْۢبَعَثَ اَشْقٰىهَا ۙ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰىهَا ؕ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَعَقَرُوْهَا ۫ فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْۢبِهِمْ فَسَوّٰىهَا ۖ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبٰىهَا ﴿١٥﴾

8. Sonra da ona (seçim yapması için) fücuru (hak yoldan sapmayı) ve takvâyı (hak yolda olmayı) ilham edene (andolsun ki),

9. Muhakkak (nefsini) temizleyen kimse (kurtuluşa erip) felah bulmuştur.

10. Fakat onu (kötülüğe) gömen (ve bu kötülüğü örtmeye çalışarak kendini temize çıkaran) kimse ise (hüsrana uğrayarak) harab olmuştur.

11. Semûd (kavmi), azgınlığı sebebiyle (şeytana uyup hakkı) yalanladı.

12. Hani onların en azgın olanı (deveyi kesmek için) ileri atılmıştı.

13. Allah'ın resulü (olan Hz. Sâlih) de onlara şöyle demişti: "Allah'ın devesine ve onun su içme hakkına (dokunmayın)."

14. Fakat onlar, onu yalanladılar ve (deveyi vahşice biçip) kestiler. Bunun üzerine Rabbleri onların günahlarını başlarına geçir(ip onları helâk et)ti ve orayı (yerle bir ederek) dümdüz etti.

15. Ve (onlar) bunun sonucundan da korkmuyor(lar)dı.

8-9. Biz ona iki göz, bir dil ve iki dudak vermedik mi?

10. Biz onu (hayırlı olanı takip edip şerli olandan kaçınması için hayır ve şer yolu olmak üzere) iki yola hidâyet etmedik mi?

11. Fakat o, sarp yokuşu (geçmek için çabasını ve gayretini sarf etmeyip bu yokuşu) aşamadı.

12. O sarp yokuşun ne olduğunu biliyor musun?

13. O, (başkalarının ve nefsinin) esaret(i) altında olanı* kurtarmaktır.

**Esaret altında olanlar; esirler, köleler, mahkûmlar, bir de nefsine ve şeytana esir olanlardır.*

14-16. Yahut bir açlık gününde (ister akrabası olsun ister olmasın insan kardeşini ya da) yakını olan bir yetimi veya yerde sürünen bir yoksulu doyurmaktır.

17. Daha sonra iman edenlerden, (sabırlı olup) sabrı (birbirlerine) tavsiye edenlerden ve (merhametli olup) merhameti (birbirlerine) tavsiye edenlerden olmaktır.

18. İşte, onlar (amel defterlerini sağdan almayı hak eden ve) sağın arkadaşları (olan cennetlikler)dir.

19. Âyetlerimizi inkâr edenler ise (işte) onlar (amel defterlerini solundan alan ve) solun arkadaşları (olan cehennemlikler)dir.

20. Onların üzerlerinde (kapıları sımsıkı) kapatılmış bir ateş vardır.

91- Şems SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 15 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Güneş'e ve onun aydınlığına (âyetlerin manen gönülleri aydınlatmasına) andolsun,

2. Onu takip ed(ip oku)duğu zaman Ay'a (ve nûrunu Allah'ın âyetlerinden alıp diğer insanlara o nûru saçana) andolsun,

3. Ve o (Güneş) tecelli ettiğinde gündüze (Allah'ın âyetlerinin aydınlattığı gönüle) andolsun,

4. Onu bürüdüğünde geceye (âyetlerin, nefsi tamamen bürümesine) andolsun,

5. Ve göğe (gönülleri bürümesine) ve onu bina edene (bütün bunları yapan Allah'a) andolsun,

6. Yere (insanın bedenine) ve onu yayıp döşeyene (bir düzene koyana) andolsun,

7. (Nefis, rûh ve bedenden oluşan insanın hakiki benliğine) Nefse ve onu (güzel bir şekilde yaratıp) düzenleyene andolsun,

سُورَةُ الَّيْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اِحْدٰى وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ۝١ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ۝٢ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ۝٣
اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ۝٤ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰى ۝٥ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ۝٦
فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرٰى ۝٧ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ۝٨ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى ۝٩
فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرٰى ۝١٠ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهٗٓ اِذَا تَرَدّٰى ۝١١ اِنَّ
عَلَيْنَا لَلْهُدٰى ۝١٢ وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُولٰى ۝١٣ فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰى ۝١٤
لَا يَصْلٰيهَآ اِلَّا الْاَشْقَى ۝١٥ اَلَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۝١٦ وَسَيُجَنَّبُهَا
الْاَتْقَى ۝١٧ اَلَّذِي يُؤْتِي مَالَهٗ يَتَزَكّٰى ۝١٨ وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهٗ مِنْ نِعْمَةٍ
تُجْزٰى ۝١٩ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰى ۝٢٠ وَلَسَوْفَ يَرْضٰى ۝٢١

سُورَةُ الضُّحٰى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحٰى ۝١ وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ۝٢ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ۝٣

92- Leyl SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 21 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Karanlığı ile her şeyi örtüp) Bürüdüğü zaman geceye,

2. Tecelli ed(ip her şeyi aydınlat)tığı zaman gündüze,

3. Erkeği ve dişiyi yaratana andolsun ki,

4. Gerçekten sizin (maddi, manevi) çabalarınız başka başkadır.

5. Fakat kim (Allah'ın kendisine ikram ettiğinden) verir, takvâ sahibi olursa (Allah'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışırsa),

6. Ve en güzeli (Allah'ın âyetlerini) tasdik ederse,

7. Biz de ona (yapılması) kolay olan (Allah'a kulluğ)u kolaylaştıracağız.

8. Fakat kim de kendini (Allah'a karşı) ihtiyaçsız görüp cimrilik ederse,

9. Ve en güzeli (Allah'ın âyetlerini) yalanlarsa,

10. Biz de ona (yapılması çok) zor olan (insan olmaktan çıkmay)ı kolaylaştıracağız.

11. (Âhiret günü cehennem ateşine) Düşüp yuvarlandığında malı ona (hiçbir) fayda vermez.

12. Muhakkak ki hidâyet elbette Bize aittir.

13. Ve muhakkak ki son da ilk de (âhiret de dünya da) kesinlikle Bizimdir.

14. İşte Ben sizi, alev alev yanan bir ateşle uyardım.

15. Ona, (Allah'a karşı) isyankâr olandan başkası girmez.

16. O ki (Allah'ın âyetlerini) yalanladı ve yüz çevirdi.

17. (O gün) Takvâ sahibi (Allah'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışan kimse) ise ondan uzaklaştırılır.

18. O ki (nefsinin cimriliğinden kurtulmak için) malını verir, temizlenir.

19. (O gün) Onun (Allah'ın) yanında hiçbir kimseye verilecek bir nimet yoktur.

20. E'Âlâ (yüceliği anlaşılamayacak kadar büyük) olan Rabbinin vechini (cemâlini ve rızasını) isteye(rek gerekeni yapa)n müstesna!

21. Elbette yakında (Allah ona istediğini verecek, o da Rabbinden) razı olacaktır.

93- Duhâ SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 11 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Duhâ'ya (Güneş'in Dünya'yı, âyetlerin de gönülleri aydınlatmaya başladığı an'a) andolsun,

2. Ve (karanlığı çöküp) sükûna erdiğinde geceye (imtihanlar karşısında sekinete eren gönüle) andolsun ki,

3. (Resulüm!) Rabbin seni terk etmedi ve (sana) darılmadı.

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰى ۝ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
فَتَرْضٰى ۝ اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَاٰوٰى ۝ وَوَجَدَكَ ضَآلًّا
فَهَدٰى ۝ وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَاَغْنٰى ۝ فَاَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ
۝ وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝

سُورَةُ الْاِنْشِرَاحِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝ اَلَّذِي اَنْقَضَ
ظَهْرَكَ ۝ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ اِنَّ
مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝

سُورَةُ التِّينِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ۝ وَطُورِ سِينِينَ ۝ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِينِ ۝ لَقَدْ
خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِي اَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝

95- Tîn SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 8 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Vahyin indiği) İncir ve Zeytin (Dağı'n)a andolsun,

2. Ve Sina Dağı'na andolsun,

3. Ve bu emin beldeye (Mekke'ye) andolsun ki,

4. Gerçekten Biz insanı en güzel kıvamda yarattık.

5. Sonra onu aşağıların aşağısına (hiçbir şeyi olmadan sefil bir hâlde dünyaya) indirdik.

4. Muhakkak ki senin için son olan, ilk olandan (âhiret, dünyadan) daha hayırlıdır.

5. Şüphesiz yakında, Rabbin sana verecek ve sen razı olacaksın.

6. (O) Seni (kimsesiz) bir yetim olarak bulup (rahmetiyle) barındırmadı mı?

7. Ve seni şaşırmış (bir hâlde) bulup hidâyete erdirmedi mi?

8. Seni (manevi olarak) fakir bulup zengin etmedi mi?

9. Öyleyse yetimi sakın (üzüp) kahretme!

10. Senden (sual edip bir şey) isteyeni de sakın azarlama!

11. Ve Rabbinin (sana olan) nimetini (hamd ve şükürle) anlat!

94- İnşirâh SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 8 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Biz senin göğsünü aç(ıp iman ve hikmetle genişlet)medik mi?

2. Ve senden (nefis ve cahiliye) yükünü kaldırmadık mı?

3. O ki senin belini bükmüştü.

4. Senin zikrini (şanını ve şerefini de tüm âlemlerde) yüceltmedik mi?

5. Muhakkak ki (her) zorlukla beraber bir kolaylık vardır.

6. Mutlaka (her) zorlukla beraber bir kolaylık (daha) vardır.

7. O hâlde (bir işi bitirip) boş kaldığın zaman hemen (başka bir işe) koyul!

8. Ve (rızasını, cemâlini isteyerek her anda) Rabbine rağbet et!

٥٩٧ اَلْجُزْءُ الثَّلٰثُونَ

إِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝٦
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ۝٧ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ۝٨

سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝١ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٢ اِقْرَاْ
وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ۝٣ اَلَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝٤ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا
لَمْ يَعْلَمْ ۝٥ كَلَّا اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰى ۝٦ اَنْ رَاٰهُ اسْتَغْنٰى ۝٧ اِنَّ
اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰى ۝٨ اَرَاَيْتَ الَّذِي يَنْهٰى ۝٩ عَبْدًا اِذَا صَلّٰى ۝١٠
اَرَاَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰى ۝١١ اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى ۝١٢ اَرَاَيْتَ
اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۝١٣ اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ۝١٤ كَلَّا لَئِنْ
لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۝١٥ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝١٦ فَلْيَدْعُ
نَادِيَهُ ۝١٧ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۝١٨ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝١٩

سَجْدَة

سُورَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

6. Ancak (bu dünyada) iman edip sâlih ameller işleyenler, (işte) onlar için kesintisiz bir mükâfat vardır.

7. O hâlde (ey insan! Bütün) bu (gerçekler)den sonra sana dini (hesap gününü ve hesabı) yalanlatan nedir?

8. **Allah**, hakîmlerin hakîmi (olarak her konuda en güzel hükmü veren) değil midir?

96- Alak SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 19 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. (Zatıyla ve sıfatlarıyla tecelli edip tüm mevcudatı) Yaratan **Rabb**inin adıyla (kendini ve tüm mahlûkatı) oku (anla, idrak et)!

2. (O) İnsanı alaktan (zahiren bir kan pıhtısından, manen de alakasından ve sevgisinden) yarattı.

3. Oku (anla, idrak et ki)! Senin **Rabb**in **Ekrem**'dir (zatında kerim olan ve kullarına kerim olmayı ikram edendir).

4. O ki (kulluğu, insanın fıtratına kudret) kalem(iy)le (yazıp) öğretti (ve talim ettirdi).

5. İnsana (daha önce kendini, **Rabb**ini ve hiçbir şey bilmezken) bilmediklerini öğretti.

6-7. Hayır (sizin zannettiğiniz gibi değil)! Muhakkak ki insan, kendini müstağni (kendi kendine yeterli ve **Allah**'a karşı ihtiyaçsız) gördüğü için gerçekten (haddini aşarak) azar.

8. Kesinlikle dönüş, **Rabb**inedir (insan, O'nun huzurunda bu azgınlığının hesabını verecektir).

9-10. Bir kulu(muz olan resulümüzü iman edip) desteklediği zaman (mü'minleri bundan) men eden (müşrikler)i gördün mü?

11-12. Hiç düşündün mü, ya o (resulümüz) hidâyet üzereyse veya takvâyı (**Allah**'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışmayı) emrediyorsa?

13. Hiç düşündün mü, ya (bu men eden, âyetlerimizi) yalanlıyor ve (resulümüzden) yüz çeviriyorsa? (Hâli nice olur!)

14. O, şüphesiz **Allah**'ın (onun yaptıklarını ve her şeyi) gördüğünü bilmiyor mu?

15-16. Hayır (sizin zannettiğiniz gibi değil)! Andolsun ki eğer (o, bu yaptıklarından) vazgeçmezse onu alnından; o yalancı (ve) günahkâr perçeminden mutlaka yakalarız (ve onu cehenneme atarız).

17. O zaman davet etsin (bakalım) sesini duyanları.

18. Biz de davet edeceğiz zebânileri.

19. Hayır (hakikat onların zannettiği gibi değil)! (Bu yüzden) Sen o (kâfirler)e itaat etme! (Sadece **Rabb**ine itaat ederek O'na) Secde et ve (O'na) yaklaş!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّآ اَنْزَلْنَاهُ فِى لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝١ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝٢
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ ۝٣ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا
بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ۝٤ سَلَامٌ هِىَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝٥

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِىَ ثَمَانِى اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ
الْبَيِّنَةُ ۝١ رَسُولٌ مِنَ اللّٰهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً ۝٢ فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ۝٣ وَمَا
تَفَرَّقَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝٤ وَمَآ اُمِرُوٓا اِلَّا
لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَآءَ وَيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ
دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝٥ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِى نَارِ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَآ اُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝٦ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
اُولٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝٧ جَزَآؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِىَ رَبَّهُ ۝٨

97- Kadir SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 5 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Şüphesiz ki Biz, bu (Kur'ân)ı Kadir Gecesi'nde indirdik.

2. Kadir Gecesi'nin ne olduğunu sen biliyor musun?

3. Kadir Gecesi bin aydan daha hayırlıdır.

4. O (gece)de melekler ve rûh, Rabblerinin izniyle her bir iş (ve her bir kişi) için inerler.

5. (Mü'minler için) O (gece) fecrin doğuşuna (gün ağarana ve kıyamet gününde her şey gün yüzüne çıkana) kadar selamet vardır.

98- Beyyine SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 8 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Ehl-i kitaptan ve müşriklerden kâfir olanlar, kendilerine apaçık bir delil gelinceye kadar (küfürden) ayrılacak değillerdi.

2. (İstedikleri bu apaçık delil de) Allah tarafından (gönderilen ve onlara) tertemiz sahifeleri (yani âyetleri) okuyan bir resuldür.

3. (Hiç kuşkusuz o resul onlara gelmiştir ve ona inen) O (sahifeler)de dosdoğru (olan ilâhi) kitaplar(ın apaçık hükümleri) vardır.

4. Hâl böyleyken kendilerine kitap verilenler, apaçık deliller onlara geldikten sonra (yine) ayrılığa düştüler.

5. Hâlbuki onlara, dini yalnız O'na has kılan (hakka yönelmiş) hanîfler olarak Allah'a (hiçbir şeyi şirk koşmadan O'na

âbd olup) kulluk etmeleri, namazı ikâme ed(erek her anda Allah'ın huzurunda durmaya çalış)maları, zekâtı ver(erek nefislerinin cimriliğini temizle)meleri emrolunmuştu. İşte dosdoğru din de budur.

6. Ehl-i kitaptan ve müşriklerden kâfir olanlar, (âhirette) içinde ebedi kalacakları cehennem ateşindedirler. İşte yaratılmışların en şerlileri onlardır.

7. İman edip sâlih ameller işleyenlere gelince, işte yaratılmışların hayırlıları da onlardır.

8. Onların Rabbleri katındaki mükâfatları, içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah onlardan razı olmuştur, (onlar da) O'ndan razı olmuşlardır. İşte bu (mükâfat), Rabbinden haşyet duy(up onun sevgisini kaybetmekten kork)an kimseler içindir.

سُوْرَةُ الزِّلْزَالِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَا ۝٢
وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ۝٣ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَا ۝٤ بِاَنَّ رَبَّكَ
اَوْحٰى لَهَا ۝٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا لِيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ ۝٦ فَمَنْ
يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝٧ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝٨

سُوْرَةُ الْعٰدِيٰتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا ۝١ فَالْمُوْرِيٰتِ قَدْحًا ۝٢ فَالْمُغِيْرٰتِ
صُبْحًا ۝٣ فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ۝٤ فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ۝٥ اِنَّ
الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَكَنُوْدٌ ۝٦ وَاِنَّهٗ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ ۝٧ وَاِنَّهٗ
لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيْدٌ ۝٨ اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُوْرِ ۝٩
وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُوْرِ ۝١٠ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيْرٌ ۝١١

99- Zilzâl SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 8 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Yer şiddetli bir sarsıntıyla sarsıldığı (ve ölüm anında insan hâlden hâle geçtiği) zaman,

2. Yeryüzü, ağırlıklarını (dışarı) çıkardığı (o anda insanın gönlündeki şirk ve küfür dışarı çıktığı zaman),

3. Ve insan, "buna ne oluyor!" dediği (ve kendi hâline şaşırdığı zaman),

4. İşte o gün (yeryüzü ve insanın bedeni, bütün) haberlerini anlatır.

5. Çünkü Rabbin ona vahyetmiştir.

6. O gün insanlar amelleri(nin karşılığı) kendilerine gösterilmesi için bölük bölük (Rabblerine) döner(ler).

7. Artık kim zerre kadar bir hayır yapmışsa (o gün) onu görür.

8. Kim de zerre kadar bir şer işlemişse (o gün) onu görür.

100- Âdiyât SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 11 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Allah'ın vahyini taşırken) Nefes nefese koşanlara,

2. (Vahiy nûrunun) Kıvılcımı(nı saçtıkça) saçanlara,

3. Sabah (akşam vahyi taşımak için) akına çıkanlara,

4. (Bu uğurda) Tozu dumana katanlara,

5. Ve bir topluluğun ortasına onunla (kendilerindeki imanla Allah'a davet etmek için) dalanlara (andolsun ki),

6. Muhakkak insan, Rabbine karşı gerçekten pek nankördür.

7. Hiç şüphesiz buna gerçekten kendisi de şahiddir.

8. Çünkü o, (kendi) hayrı(nı, nefsinin isteklerini ve dünya malını çok) sevdiği için gerçekten (onun kalbi) çok katıdır.

9. Fakat o bilmiyor mu ki kabirlerin içinde bulunanlar (diriltilip) dışarı atıldığı zaman,

10. Göğüslerin içinde bulunan (tüm sır)lar ortaya konulduğu (zaman),

11. Muhakkak onların Rabbi, o gün kendilerin(in gizli ve aşikâr bütün yaptıkların)dan tamamen haberdardır.

سُورَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْقَارِعَةُ ۝١ مَا الْقَارِعَةُ ۝٢ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝٣ يَوْمَ يَكُونُ
النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝٤ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ
۝٥ فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝٦ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝٧ وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ
مَوَازِينُهُ ۝٨ فَاُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝٩ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا هِيَهْ ۝١٠ نَارٌ حَامِيَةٌ ۝١١

سُورَةُ التَّكَاثُرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْهٰيكُمُ التَّكَاثُرُ ۝١ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝٢ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝٣ ثُمَّ
كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝٤ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝٥ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ
۝٦ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝٧ ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝٨

سُورَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلٰثُ اٰيَاتٍ

101- Kâria SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 11 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Kâria! **2.** Nedir o Kâria!

3. Kâria'nın ne olduğunu biliyor musun?

4. (Kâria; dehşeti her yanı saran kıyamet günüdür) O gün insanlar (her yana) uçuşan kelebekler gibi olurlar.

5. Dağlar da (etrafa saçılarak) atılmış renkli yünler gibi olur.

6. Artık (o gün) kimin (hayırda) tartıları ağır gelirse,

7. O, razı olacağı bir hayat içindedir.

8. Fakat kimin de (hayırda) tartıları hafif gelirse,

9. Onun anası (varacağı yer ve sığınağı) Hâviye'dir.

10. Hâviye'nin ne olduğunu biliyor musun?

11. O, kızgın bir ateştir.

102- Tekâsur SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 8 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Malınızın ve soyunuzun) Çoklu(ğuy)la övünmek sizi oyaladı.

2. Ta ki kabirler(i ziyaret)e varıncaya (ve ölünceye) kadar.

3. Hayır (şeref sizin zannettiğiniz gibi malca ve soyca değildir)! Yakında (bunu) bileceksiniz!

4. Yine hayır! (Kesinlikle bunu) Yakında bileceksiniz!

5. Dikkat edin! Eğer siz kesin bir bilgiyle bilmiş olsaydınız.

6. Gerçekten (övündüğünüz kişilerin) cehennem (ateşinde yandığın)ı görürdünüz.

7. Fakat (kıyamet günü), muhakkak onu gözünüzle kesin olarak göreceksiniz!

8. Sonra o gün, (size verilen bütün) nimetlerden elbette (tek tek) hesaba çekileceksiniz!

103- Asr SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 3 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. Asr'a (zamana ve insana takdir edilen ömre) andolsun ki,

2. Muhakkak insan (ömrünü boşa harcadığı için) gerçekten hüsrandadır.

3. Ancak iman edip sâlih ameller işleyenler, (hakta olup) hakkı (birbirlerine) tavsiye edenler ve (sabırlı olup) sabrı (birbirlerine) tavsiye edenler müstesna.

104- Humeze SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 9 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (İnsanları dedikodu yaparak) Arkasından çekiştiren (ve önünden alaya alıp küçümseyerek) kınayan herkese yazıklar olsun!

2. O ki malı toplar ve onu sayıp durur.

3. O, malının gerçekten kendisini ebedi kılacağını sanır!

4. Hayır! Andolsun ki o, Hutame'ye atılacaktır!

5. Hutame'nin ne olduğunu biliyor musun?

6. (O) Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir.

7. (O) Öyle (bir ateştir) ki (insanın nankörlüğünden ve kendine yaptığı zulmünden dolayı Rabbini kaybetmesi sonucu) yüreklerin üstüne tırmanıp çıkmaktadır.

8-9. Muhakkak ki o (ateşin kapıları), onların üzerine uzatılmış direklerle kapatılmıştır!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ۝ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِى خُسْرٍ ۝ اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝

سُورَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ تِسْعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ ۝ اَلَّذِى جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝ يَحْسَبُ اَنَّ مَالَهُ اَخْلَدَهُ ۝ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِى الْحُطَمَةِ ۝ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝ نَارُ اللّٰهِ الْمُوقَدَةُ ۝ اَلَّتِى تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٔدَةِ ۝ اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ ۝ فِى عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ۝

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفِيلِ ۝ اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِى تَضْلِيلٍ ۝ وَاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيلَ ۝ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ۝ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَاْكُولٍ ۝

105- Fîl SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 5 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Resulüm!) Görmedin mi, Rabbin (Kâbe'yi yıkmaya gelen) fil sahiplerine ne yaptı?

2. Onların (Kâbe'yi yıkma) tuzaklarını boşa çıkarmadı mı?

3. Onların üzerine (sürü sürü) ebabil kuşlarını gönderdi.

4. Onlara pişmiş çamurdan taşlar at(ıp onları taşl)ıyorlardı.

5. Sonunda (Rabbin) onları yenilmiş bir ekine (çer çöp yığını hâline) getirdi!

سُورَةُ قُرَيْشٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لِاِيلٰفِ قُرَيْشٍ ۝١ اٖيلٰفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيْفِ ۝٢ فَلْيَعْبُدُوا
رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ۝٣ اَلَّذِىٓ اَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَّاٰمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝٤

سُورَةُ الْمَاعُونِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَرَاَيْتَ الَّذِى يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ۝١ فَذٰلِكَ الَّذِى يَدُعُّ الْيَتِيمَ ۝٢
وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝٣ فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ۝٤ اَلَّذِينَ هُمْ
عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝٥ اَلَّذِينَ هُمْ يُرَآؤُنَ ۝٦ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۝٧

سُورَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلٰثُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّآ اَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ۝١ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝٢ اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ۝٣

106- Kureyş SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 4 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Kâbe'yi ziyarete gelenlere yardım ettiklerinden dolayı) Kureyş'e (başka kabileler tarafından sevilmeyi ve) ülfeti ikram ettiği için,

2. (Ayrıca) Onları (ticaret yapsınlar diye) kış ve yaz yolculuğuna (ısındırıp) alıştırdığı için,

3. Onlar da bu Beyt'in (Kâbe'nin) Rabbine âbd ol(up kulluk et)sinler.

4. O (Beytullah'ın sahibi olan Allah) ki onları açlıktan (kurtarıp) doyurdu ve onları (rahmetinden dolayı başka kabilelerin saldırılarından koruyarak) korkudan emin kıldı.

107- Mâûn SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 7 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Resulüm! O, herkesin ve her şeyin kendisine verilenlerden hesaba çekileceği) Din (günün)ü yalanlayan kimseyi gördün mü?

2. İşte o, yetimi (ve dayanağını kaybetmiş kimseleri) itip kakar,

3. Yoksulu (doyurmaz ve) doyurmaya da teşvik etmez.

4. Yazıklar olsun (şu) namaz kıl(ıp ibadet ed)enlere,

5. Ki onlar namazlarından (ve ibadetlerinden) gâfildirler (ona ihtimam göstermezler).

6. Onlar (iman etmediklerinden dolayı ibadetleriyle sadece) gösteriş yaparlar.

7. Bir de onlar (yapılan) en ufak bir yardıma (dahi) mâni olurlar.

108- Kevser SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 3 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Resulüm!) Muhakkak ki Biz sana (ve sana tabi olanlara ebedi nimetleri kazandıran bu) Kevser'i (Kur'ân'ı) verdik.

2. Bundan dolayı Rabbin için salât et (bir kul olarak yalnızca O'na itaat et) ve (Rabbinin sana verdiklerini onun yolunda) kurban et!

3. Şüphesiz ki (ebedi hayatını kaybeden) ebter*, (sana verilen bu Kur'ân'dan dolayı) sana buğz edendir.

**Ebter; soyu kesik, adı anılmayan, kesilmiş, koparılmış manalarına gelir. Kur'ân-ı Kerim'de bu kelime sadece bu âyette geçmektedir ve buradaki manası "ebedi hayatını kaybeden" demektir; çünkü Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'e buğz edenler zahiri olarak değil manevi olarak ebediyen kaybetmişlerdir.*

سُورَةُ الْكَافِرُونَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَآ اَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝ لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝ وَلَآ اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَآ اَعْبُدُ ۝
وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُّمْ ۝ وَلَآ اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَآ اَعْبُدُ ۝ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝

سُورَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلٰثُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ۝ وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ
اللّٰهِ اَفْوَاجًا ۝ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ اِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝

سُورَةُ تَبَّتْ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَآ اَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝ مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝ سَيَصْلٰى نَارًا
ذَاتَ لَهَبٍ ۝ وَامْرَاَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ۝

109- Kâfirûn SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 6 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Resulüm!) De ki: "Ey kâfirler!"

2. "Ben sizin kulluk yaptıklarınıza âbd ol(up kulluk yap)mam."

3. "Siz de benim kulluk yaptığıma âbd ol(up kulluk yap)acak değilsiniz."

4. "(Zaten siz biliyorsunuz ki) Ben sizin kulluk ettiklerinize (asla) âbd ol(up kulluk ed)ecek değilim."

5. "Siz de benim kulluk ettiğime (asla) âbd ol(up kulluk ed)ecek değilsiniz."

6. "Sizin dininiz size, benim dinim de banadır."

110- Nasr SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur, 3 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Resulüm!) Allah'ın yardımı ve fetih geldiği zaman!

2. İnsanların Allah'ın dinine bölük bölük girdiğini gördüğün (zaman)!

3. Rabbini hamd ederek O'nu tesbih et ve O'ndan mağfiret dile! Çünkü O, Tevvâb'tır (tövbeleri, kendisine dönenlerin dönüşünü kabul edendir).

111- Tebbet SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 5 ayettir.

Rahmân ve Rahîm olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) Allah'ın adıyla (Allah adına)

1. (Resulümüze yaptıkları yüzünden) Ebu Leheb'in elleri kurusun (ve helâk olsun). Zaten kurudu da.

2. Malı da kazandığı da ona fayda vermedi.

3. (O, âhiret günü) Alevli bir ateşe yaslanacaktır.

4-5. (Küfründe ona yardım ettiği için) Karısı da! (Ve karısı) Boynunda hurma lifinden bir iple odun hamalı olarak (onun ateşine odun taşıyacaktır).

1. (Resulüm!) De ki: "Sığınırım insanların **Rabb**ine."

2. "İnsanların **Melik**'ine (mülkündeki herkesi ve her şeyi idare edene),"

3. "İnsanların **İlâh**'ına (mabûd, sevilen ve âbd olunmaya layık tek zata),"

4. "(İnsanları haktan ayırmaya çalışan her) Sinsi vesvesecinin şerrinden,"

5. "O ki insanların sinelerin(deki kalplerin)e vesvese verir,"

6. "Cin ve insanlardan olan (o vesveseci şeytanlardan, insanların **Rabb**ine, **Melik**'ine ve **İlâh**'ına sığınırım)."

112- İhlâs SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 4 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. (Resulüm!) De ki: "O **Allah Ehad**'dır (zatında tek olandır)."

2. "**Allah Samed**'dir (kendisinden bir şey artıp eksilmeyen, kendisinin hiç-bir şeye muhtaç olmadığı, herkesin ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu tek zattır)."

3. "(O) Doğurtmamış (kimsenin babası değil)dir ve doğmamıştır."

4. "Ve hiçbir şey O'na denk değildir (O, yarattığı hiçbir şeye benzemez, hiçbir şey de O'na benzemez)."

113- Felak SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 5 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

1. (Resulüm!) De ki: "Sığınırım (karanlığı yarıp sabahı ortaya çıkaran) Felak'ın **Rabb**ine."

2. "Yarattığı şeylerin şerrinden,"

3. "Karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden,"

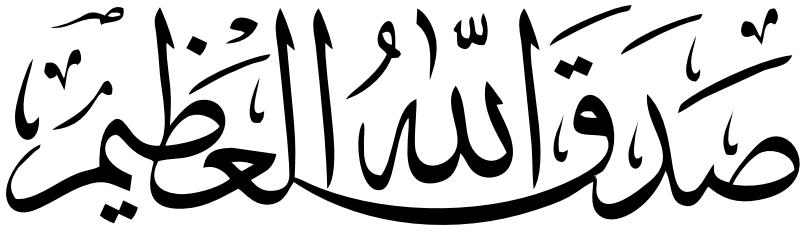
4. "Düğümlere üfleyenlerin (ve bâtılı hak gibi gösterenlerin) şerrinden,"

5. "Hased ettiği (ve bunu fiile döktüğü) zaman hasetçinin şerrinden (Felak'ın **Rabb**ine sığınırım)."

114- Nâs SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur, 6 ayettir.

Rahmân ve **Rahîm** olan (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah**'ın adıyla (**Allah** adına)

صدق الله العظيم

دُعَاءُ خَتْمِ الْقُرْاٰنِ الْكَرِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ۝ وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ عَلٰى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ اَجْمَعِينَ ۝ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝
وَتُبْ عَلَيْنَا يَا مَوْلٰينَا اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ وَاهْدِنَا وَوَفِّقْنَا اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ۝
بِبَرَكَةِ الْقُرْاٰنِ الْعَظِيمِ ۝ وَبِحُرْمَةِ مَنْ اَرْسَلْتَهٗ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ ۝ وَاعْفُ عَنَّا يَا كَرِيمُ ۝ وَاعْفُ عَنَّا
يَارَحِيمُ ۝ وَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا بِفَضْلِكَ وَكَرَمِكَ يَآ اَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ ۝ اَللّٰهُمَّ زَيِّنَّا بِزِينَةِ الْقُرْاٰنِ ۝
وَاَكْرِمْنَا بِكَرَامَةِ الْقُرْاٰنِ ۝ وَشَرِّفْنَا بِشَرَافَةِ الْقُرْاٰنِ ۝ وَاَلْبِسْنَا بِخِلْعَةِ الْقُرْاٰنِ ۝ وَاَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ
بِشَفَاعَةِ الْقُرْاٰنِ ۝ وَعَافِنَا مِنْ كُلِّ بَلَآءِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْاٰخِرَةِ بِحُرْمَةِ الْقُرْاٰنِ ۝ وَارْحَمْ جَمِيعَ اُمَّةِ
مُحَمَّدٍ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمٰنُ ۝ اَللّٰهُمَّ اجْعَلِ الْقُرْاٰنَ لَنَا فِى الدُّنْيَا قَرِينًا وَفِى الْقَبْرِ مُونِسًا وَفِى الْقِيٰمَةِ
شَفِيعًا وَعَلَى الصِّرَاطِ نُورًا ۝ وَاِلَى الْجَنَّةِ رَفِيقًا ۝ وَمِنَ النَّارِ سِتْرًا وَحِجَابًا ۝ وَاِلَى الْخَيْرَاتِ
كُلِّهَا دَلِيلًا وَاِمَامًا بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ يَاكَرِيمُ ۝ اَللّٰهُمَّ اهْدِنَا بِهِدَايَةِ الْقُرْاٰنِ ۝ وَنَجِّنَا مِنَ
النِّيرَانِ بِكَرَامَةِ الْقُرْاٰنِ ۝ وَارْفَعْ دَرَجَاتِنَا بِفَضِيلَةِ الْقُرْاٰنِ ۝ وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا بِتِلَاوَةِ الْقُرْاٰنِ ۝ يَا
ذَا الْفَضْلِ وَالْاِحْسَانِ ۝ اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ قُلُوبَنَا ۝ وَاسْتُرْ عُيُوبَنَا ۝ وَاشْفِ مَرْضٰينَا ۝ وَاقْضِ دُيُونَنَا ۝
وَبَيِّضْ وُجُوهَنَا ۝ وَارْفَعْ دَرَجَاتِنَا ۝ وَارْحَمْ اٰبَآءَنَا ۝ وَاغْفِرْ اُمَّهَاتِنَا ۝ وَاَصْلِحْ دِينَنَا وَدُنْيَانَا ۝
وَشَتِّتْ شَمْلَ اَعْدَآئِنَا ۝ وَاحْفَظْ اَهْلَنَا وَاَمْوَالَنَا وَبِلَادَنَا مِنْ جَمِيعِ الْاٰفَاتِ وَالْاَمْرَاضِ وَالْبَلَايَا ۝
وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝ بِحُرْمَةِ الْقُرْاٰنِ الْعَظِيمِ ۝ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ ثَوَابَ مَا قَرَاْنَاهُ
۝ وَنُورَ مَا تَلَوْنَاهُ اِلٰى رُوحِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ۝ وَاِلٰى اَرْوَاحِ جَمِيعِ اِخْوَانِهٖ
مِنَ الْاَنْبِيَآءِ وَالْمُرْسَلِينَ ۝ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهٗ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ ۝ وَاِلٰى اَرْوَاحِ اٰلِهٖ وَاَوْلَادِهٖ
وَاَزْوَاجِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَاَتْبَاعِهٖ وَجَمِيعِ ذُرِّيَّاتِهٖ رِضْوَانُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ ۝ وَاِلٰى اَرْوَاحِ اٰبَآئِنَا
وَاُمَّهَاتِنَا وَاِخْوَانِنَا وَاَخَوَاتِنَا وَاَوْلَادِنَا وَاَقْرِبَآئِنَا وَاَحِبَّآئِنَا وَاَصْدِقَآئِنَا ۝ وَاَسَاتِيذِنَا ۝ وَمَشَايِخِنَا ۝
وَلِمَنْ كَانَ لَهٗ حَقٌّ عَلَيْنَا ۝ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۝ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ ۝ اَلْاَحْيَآءِ
مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ ۝ يَا قَاضِىَ الْحَاجَاتِ ۝ وَيَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ ۝ اِسْتَجِبْ دُعَآءَنَا بِرَحْمَتِكَ
يَآاَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ۝ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ۝ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ اَلْفَاتِحَةَ

Hatim Duası

Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur. (En hayırlı) Akıbet muttakilerindir. Zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur. Salât ve selam, resulümüz Hz. Muhammed (s.a.v)'e, onun bütün ehl-i beytine ve ashâbınadır.

Rabbimiz! Bizden (bütün hayırlı amellerimizi) kabul buyur! Şüphesiz ki Sen Semî''sin, Alîm'sin (her şeyi, herkesi işiten ve bilensin).

Ey Mevlâmız! Bizim tövbelerimizi kabul eyle! Şüphesiz ki Sen Tevvâb'sın, Rahîm'sin (Sana dönenlerin dönüşünü kabul eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edensin).

Bize hidâyet ver! Hakka ve dosdoğru bir yola ulaşmayı bize nasip et! Yüce Kur'ân'ın hürmetine, âlemlere rahmet olarak gönderdiğin kimsenin hürmetine.

Ey Kerîm olan! Bizi affet! Ey Rahîm olan! Bizi bağışla! Ey ikram edenlerin en keremlisi olan! Lütfunla ve ihsanınla bizim günahlarımızı mağfiret et!

Allah'ım! Bizi Kur'ân'ın süsü ile süsle! Bize Kur'ân'ın kerimliğiyle ikram et! Bizi Kur'ân'ın şerefiyle şereflendir! Bize Kur'ân elbisesini giydir! Kur'ân'ın şefaatiyle bizi cennete koy! Kur'ân hürmetine, dünyadaki belalardan ve âhiret azabından bizi koru! Ey Rahîm, Ey Rahmân! Ümmet-i Muhammed'in tamamına merhamet et!

Allah'ım! Kur'ân'ı bize dünyada yoldaş, kabirde dost, kıyamette şefaatçi ve Sırat (Köprüsü'n)de nûr, cennete götüren yol arkadaşı, ateşe karşı örtü ve perde, bütün hayırları gösteren rehber ve önder yap! Ey Kerîm! Senin lütfun ve cömertliğinle...

Allah'ım! Bizi Kur'ân'ın hidâyetiyle hidâyete erdir! Kur'ân'ın lütfuyla bizi ateşten kurtar! Kur'ân'ın faziletiyle derecelerimizi yükselt! Kur'ân'ın tilavet edilmesiyle günahlarımızı bağışla! Ey lütuf ve ihsan sahibi!

Allah'ım! Kalplerimizi temizle! Kusurlarımızı ört! Hastalarımıza şifa ver! Borçlarımızı öde! Yüzlerimizi ağart! Derecemizi yükselt! Babalarımıza merhamet et! Annelerimizi mağfiret et! Dinimizi ve dünyamızı ıslah et! Düşmanlarımızı darmadağın et! Ailemizi, mallarımızı ve memleketlerimizi her türlü afet, hastalık ve belâdan koru! Ayaklarımızı sabit kıl ve kâfir kavme karşı bize yardım et! Yüce Kur'ân hürmetine...

Allah'ım! Okuduğumuz ve tilavet ettiğimiz (Kur'ân)ın sevabını ve nûrunu efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v)'in rûhuna ve onun kardeşleri olan tüm nebîlerin ve resullerin rûhlarına, (Resulullah Efendimiz'in) ehlinin, çocuklarının, hanımlarının, ashabının, tabiinin ve bütün zürriyetinin rûhlarına ulaştır.

Ve bizim hayatta olan veya vefat etmiş babalarımızın, annelerimizin, kardeşlerimizin, çocuklarımızın, akrabalarımızın, sevdiklerimizin, dostlarımızın, hocalarımızın, üzerimizde hakkı olan herkesin ve Müslüman olan bütün kadın ve erkeğin rûhlarına ulaştır.

Ey ihtiyaçları gideren! Ey dualara icabet eden! Ey merhametlilerin merhametlisi! Dualarımızı kabul et! Tüm resullere selam olsun. Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. El fatiha.

Alfabetik İndeks

	Sûre Adı	Sayfa No	Cüz No	Nüzul Sırası	Resmi Sırası	Âyet Sayısı	Nüzul Yeri
L	Leyl	595	30	9	92	21	Mekke
	Lokmân	410	21	57	31	34	Mekke
M	Mâide	105	6 - 7	112	5	120	Medine
	Mâûn	602	30	17	107	7	Mekke
	Meâric	567	29	79	70	44	Mekke
	Meryem	304	16	44	19	98	Mekke
	Mucâdele	541	28	105	58	22	Medine
	Muddessir	574	29	5	74	56	Mekke
	Muhammed	506	26	95	47	38	Medine
	Mulk	561	29	77	67	30	Mekke
	Mu'min	466	24	60	40	85	Mekke
	Mu'minûn	341	18	74	23	118	Mekke
	Mumtehine	548	28	91	60	13	Medine
	Munâfikûn	553	28	104	63	11	Medine
	Murselât	579	29	33	77	50	Mekke
	Mutaffifîn	587	30	86	83	36	Mekke
	Muzzemmil	573	29	4	73	20	Mekke
N	Nahl	266	14	70	16	128	Mekke
	Nâs	604	30	21	114	6	Mekke
	Nasr	603	30	114	110	3	Medine
	Nâziât	582	30	81	79	46	Mekke
	Nebe	581	30	80	78	40	Mekke
	Necm	525	27	23	53	62	Mekke
	Neml	376	19	48	27	93	Mekke
	Nisâ	76	4 - 5 - 6	92	4	176	Medine
	Nûh	569	29	71	71	28	Mekke
	Nûr	349	18	102	24	64	Medine
R	Ra'd	248	13	96	13	43	Medine
	Rahmân	530	27	97	55	78	Medine
	Rûm	403	21	84	30	60	Mekke
S	Sâd	452	23	38	38	88	Mekke
	Saff	550	28	109	61	14	Medine
	Sâffât	445	23	56	37	182	Mekke
	Sebe	427	22	58	34	54	Mekke
	Secde	414	21	75	32	30	Mekke
Ş	Şems	594	30	26	91	15	Mekke
	Şuarâ	366	19	47	26	227	Mekke
	Şûrâ	482	25	62	42	53	Mekke
T	Tâhâ	311	16	45	20	135	Mekke
	Tahrîm	559	28	107	66	12	Medine
	Talâk	557	28	99	65	12	Medine
	Târık	590	30	36	86	17	Mekke
	Tebbet	603	30	6	111	5	Mekke
	Tegâbun	555	28	108	64	18	Medine
	Tekâsur	600	30	16	102	8	Mekke
	Tekvîr	585	30	7	81	29	Mekke
	Tevbe	186	10 - 11	113	9	129	Medine
	Tîn	596	30	28	95	8	Mekke
	Tûr	522	27	76	52	49	Mekke
V	Vâkıa	533	27	46	56	96	Mekke
Y	Yâsîn	439	22 - 23	41	36	83	Mekke
	Yûnus	207	11	51	10	109	Mekke
	Yûsuf	234	12	53	12	111	Mekke
Z	Zâriyât	519	26 - 27	67	51	60	Mekke
	Zilzâl	599	30	93	99	8	Medine
	Zuhrûf	488	25	63	43	89	Mekke
	Zumer	457	23 - 24	59	39	75	Mekke

Alfabetik İndeks

	Sûre Adı	Sayfa No	Cüz No	Nüzul Sırası	Resmi Sırası	Âyet Sayısı	Nüzul Yeri
A	Abese	584	30	24	80	42	Mekke
	Âdiyât	599	30	14	100	11	Mekke
	Ahkâf	501	26	66	46	35	Mekke
	Ahzâb	417	21	90	33	73	Medine
	A'lâ	591	30	8	87	19	Mekke
	Alak	597	30	2	96	19	Mekke
	Âli İmrân	49	3 - 4	89	3	200	Medine
	Ankebût	395	20	85	29	69	Mekke
	A'râf	150	8 - 9	39	7	206	Mekke
	Asr	601	30	13	103	3	Mekke
B	Bakara	1	1 - 2 - 3	87	2	286	Medine
	Beled	593	30	35	90	20	Mekke
	Beyyine	598	30	100	98	8	Medine
	Burûc	589	30	27	85	22	Mekke
C	Câsiye	498	25 - 26	65	45	37	Mekke
	Cinn	571	29	40	72	28	Mekke
	Cuma	552	28	110	62	11	Medine
D	Duhâ	595	30	11	93	11	Mekke
	Duhân	495	25	64	44	59	Mekke
E	En'âm	127	7 - 8	55	6	165	Mekke
	Enbiyâ	321	17	73	21	112	Mekke
	Enfâl	176	9 - 10	88	8	75	Medine
F	Fâtır	433	22	43	35	45	Mekke
	Fâtiha	1	1	1	1	7	Mekke
	Fecr	592	30	10	89	30	Mekke
	Felak	604	30	20	113	5	Mekke
	Fetih	510	26	111	48	29	Medine
	Fîl	601	30	19	105	5	Mekke
	Furkân	358	18	42	25	77	Mekke
	Fussilet	476	24 - 25	61	41	54	Mekke
G	Gâşiye	591	30	68	88	26	Mekke
H	Hacc	331	17	103	22	78	Medine
	Hadîd	536	27	94	57	29	Medine
	Hâkka	565	29	78	69	52	Mekke
	Haşr	544	28	101	59	24	Medine
	Hicr	261	14	54	15	99	Mekke
	Hucurât	514	26	106	49	18	Medine
	Hûd	220	11	52	11	123	Mekke
	Humeze	601	30	32	104	9	Mekke
İ	İbrâhîm	254	13	72	14	52	Mekke
	İhlâs	604	30	22	112	4	Mekke
	İnfitâr	586	30	82	82	19	Mekke
	İnsân	577	29	98	76	31	Medine
	İnşikak	588	30	83	84	25	Mekke
	İnşirâh	596	30	12	94	8	Mekke
	İsrâ	281	15	50	17	111	Mekke
K	Kadir	598	30	25	97	5	Mekke
	Kaf	517	26	34	50	45	Mekke
	Kâfirûn	603	30	18	109	6	Mekke
	Kalem	563	29	3	68	52	Mekke
	Kamer	527	27	37	54	55	Mekke
	Kâria	600	30	30	101	11	Mekke
	Kasas	384	20	49	28	88	Mekke
	Kehf	292	15 - 16	69	18	110	Mekke
	Kevser	602	30	15	108	3	Mekke
	Kıyâme	576	29	31	75	40	Mekke
	Kureyş	602	30	29	106	4	Mekke

Nüzul Sırasına Göre İndeks

Nüzul No	Sûre Adı	Sayfa No	Nüzul No	Sûre Adı	Sayfa No
1	Fâtiha	1	58	Sebe	427
2	Alak	597	59	Zumer	457
3	Kalem	563	60	Mu'min	466
4	Muzzemmil	573	61	Fussilet	476
5	Muddessir	574	62	Şûrâ	482
6	Tebbet	603	63	Zuhrûf	488
7	Tekvîr	585	64	Duhân	495
8	A'lâ	591	65	Câsiye	498
9	Leyl	595	66	Ahkâf	501
10	Fecr	592	67	Zâriyât	519
11	Duhâ	595	68	Gâşiye	591
12	İnşirâh	596	69	Kehf	292
13	Asr	601	70	Nahl	266
14	Âdiyât	599	71	Nûh	569
15	Kevser	602	72	İbrâhîm	254
16	Tekâsur	600	73	Enbiyâ	321
17	Mâûn	602	74	Mu'minûn	341
18	Kâfirûn	603	75	Secde	414
19	Fîl	601	76	Tûr	522
20	Felak	604	77	Mulk	561
21	Nâs	604	78	Hâkka	565
22	İhlâs	604	79	Meâric	567
23	Necm	525	80	Nebe	581
24	Abese	584	81	Nâziât	582
25	Kadir	598	82	İnfitâr	586
26	Şems	594	83	İnşikak	588
27	Burûc	589	84	Rûm	403
28	Tîn	596	85	Ankebût	395
29	Kureyş	602	86	Mutaffifîn	587
30	Kâria	600	87	Bakara	1
31	Kıyâme	576	88	Enfâl	176
32	Humeze	601	89	Âli İmrân	49
33	Murselât	579	90	Ahzâb	417
34	Kaf	517	91	Mumtehine	548
35	Beled	593	92	Nisâ	76
36	Târık	590	93	Zilzâl	599
37	Kamer	527	94	Hadîd	536
38	Sâd	452	95	Muhammed	506
39	A'râf	150	96	Ra'd	248
40	Cinn	571	97	Rahmân	530
41	Yâsîn	439	98	İnsân	577
42	Furkân	358	99	Talâk	557
43	Fâtır	433	100	Beyyine	598
44	Meryem	304	101	Haşr	544
45	Tâhâ	311	102	Nûr	349
46	Vâkıa	533	103	Hacc	331
47	Şuarâ	366	104	Munâfikûn	553
48	Neml	376	105	Mucâdele	541
49	Kasas	384	106	Hucurât	514
50	İsrâ	281	107	Tahrîm	559
51	Yûnus	207	108	Tegâbun	555
52	Hûd	220	109	Saff	550
53	Yûsuf	234	110	Cuma	552
54	Hicr	261	111	Fetih	510
55	En'âm	127	112	Mâide	105
56	Sâffât	445	113	Tevbe	186
57	Lokmân	410	114	Nasr	603

Resmi Sıraya Göre İndeks

Sıra No	Sûre Adı	Sayfa No	Sıra No	Sûre Adı	Sayfa No
1	Fâtiha	1	58	Mucâdele	541
2	Bakara	1	59	Haşr	544
3	Âli İmrân	49	60	Mumtehine	548
4	Nisâ	76	61	Saff	550
5	Mâide	105	62	Cuma	552
6	En'âm	127	63	Munâfikûn	553
7	A'râf	150	64	Tegâbun	555
8	Enfâl	176	65	Talâk	557
9	Tevbe	186	66	Tahrîm	559
10	Yûnus	207	67	Mulk	561
11	Hûd	220	68	Kalem	563
12	Yûsuf	234	69	Hâkka	565
13	Ra'd	248	70	Meâric	567
14	İbrâhîm	254	71	Nûh	569
15	Hicr	261	72	Cinn	571
16	Nahl	266	73	Muzzemmil	573
17	İsrâ	281	74	Muddessir	574
18	Kehf	292	75	Kıyâme	576
19	Meryem	304	76	İnsân	577
20	Tâhâ	311	77	Murselât	579
21	Enbiyâ	321	78	Nebe	581
22	Hacc	331	79	Nâziât	582
23	Mu'minûn	341	80	Abese	584
24	Nûr	349	81	Tekvîr	585
25	Furkân	358	82	İnfitâr	586
26	Şuarâ	366	83	Mutaffifîn	587
27	Neml	376	84	İnşikak	588
28	Kasas	384	85	Burûc	589
29	Ankebût	395	86	Târık	590
30	Rûm	403	87	A'lâ	591
31	Lokmân	410	88	Gâşiye	591
32	Secde	414	89	Fecr	592
33	Ahzâb	417	90	Beled	593
34	Sebe	427	91	Şems	594
35	Fâtır	433	92	Leyl	595
36	Yâsîn	439	93	Duhâ	595
37	Sâffât	445	94	İnşirâh	596
38	Sâd	452	95	Tîn	596
39	Zumer	457	96	Alak	597
40	Mu'min	466	97	Kadir	598
41	Fussilet	476	98	Beyyine	598
42	Şûrâ	482	99	Zilzâl	599
43	Zuhrûf	488	100	Âdiyât	599
44	Duhân	495	101	Kâria	600
45	Câsiye	498	102	Tekâsur	600
46	Ahkâf	501	103	Asr	601
47	Muhammed	506	104	Humeze	601
48	Fetih	510	105	Fîl	601
49	Hucurât	514	106	Kureyş	602
50	Kaf	517	107	Mâûn	602
51	Zâriyât	519	108	Kevser	602
52	Tûr	522	109	Kâfirûn	603
53	Necm	525	110	Nasr	603
54	Kamer	527	111	Tebbet	603
55	Rahmân	530	112	İhlâs	604
56	Vâkıa	533	113	Felak	604
57	Hadîd	536	114	Nâs	604

İndeksler

EL-HASÎB

Kur'ân'da 3 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Ahzâb /39, Nisâ /6, Nisâ /86

Manası; Her şeyi bir hesapla yapan, kuluna muamele ederken kulunun kazanması için onun hesabını yapan.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Hasîb isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul öncelikle rabbinin hesabını yapar; çünkü rabbi onu alakasından, sevgisinden yaratmıştır. O kul da Allah'ın sevgisini kazanmak için devamlı hesap yapar. Bu aynı şekilde kulun kendi hesabını yapmasıdır.

Ayrıca bu kul, Allah'ın her şeyi bir hesapla, hikmetle yaptığını, başına her ne gelirse gelsin mutlaka kazanması için Allah'ın kendisine muamele ettiğini bilir; çünkü Allah, kulu kazansın diye devamlı kulunun hesabını yapar.

Aynı şekilde Hasîb isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul insanlar kazansın, güzel olsun, Hz. İnsan olsun diye insanların da hesabını yapar.

Dua; Sen hasîbsin Allah'ım! Her şeyi bir hesapla yapansın Allah'ım! Hesabımızı kolay eyle Allah'ım! Bize Hasîb isminle tecelli eyle ve bizi hesabını dünyadayken verenlerden eyle Allah'ım!

SUBHÂNALLÂHİ
AMMÂ YUŞRİKÛN

Kur'ân'da 41 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Kalem /29, A'râf /143, Yâsîn /36, ...

Manası; Allah'ın Subhân sıfatı bütün isimlerle beraber gelir ve subhân; bütün eksiklerden, yanlışlardan, kusurlardan beri' olan bununla beraber kâmil ve mükemmel olan demektir.

Allah bütün isimleriyle, her bir isminde ve her bir ismiyle subhân olandır.

İnsandaki tecellisi; Rabbini subhân olarak gören bir kul, Allah'a hiç kimseyi ve hiçbir şeyi hiçbir esmâsında ve hiçbir sıfatında şirk, ortak koşmaz. Allah'ın herhangi bir vasfını ne kendine ne de başkalarına verir. Her anda rabbini hem tenzih, hem teşbih hem de ta'zim eder.

Dua; Sen subhânsın Allah'ım! Subhânallahi ammâ yuşrikûn! En güzel isimler sana aittir Allah'ım! Bütün güzellikler sana aittir Allah'ım! Sen subhânsın, bütün isimlerinde subhân olansın, düşünceden, hayalden münezzeh olansın Allah'ım! Sen zandan münezzehsin Allah'ım! Sen kendini anlattığın gibi yüceler yücesi, subhân olan rabbimizsin Allah'ım! Sen rahmân ve rahîm olan, kuddûs olan, subhân olan rabbimizsin Allah'ım! İstediğimizi senden isteriz Allah'ım! Bizim rabbimiz sensin, mucîbimiz sensin, dualarımıza icabet eyle Allah'ım!

EL-MUSAVVİR

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Haşr /24

Manası; Tasvir eden, suret veren.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın yaratmadaki Bâri' isminden sonra Musavvir ismi gelir. Bu esmâ yaratılışın son safhasıdır.

Yaratılan her şeye suretini veren Allah'tır. Allah'ın Musavvir isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul da bundan dolayı hiçbir varlığı küçümsemez ve Allah'ın o varlıktaki tasvirini beğenmezlik etmez. O hiçbir varlığın ne kendini ne de başka bir varlığı yaratamayacağını, bütün varlığın hâlıkının da, hallâkının da, bâri'sinin de, musavvirinin de Allah olduğunu bilir.

Böyle bir kul aynı zamanda kendine bakar ve nefsindeki kötü huyları, çirkinliği Allah'ın tasviriyle değiştirip güzelleştirir.

Dua; Sen musavvirsin Allah'ım! Sen suret verensin Allah'ım! Bizi de Musavvir isminin tecellisine mazhar eyle Allah'ım! Bizi de güzelliğinle güzel eyle Allah'ım!

EL-MUKÎT

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Nisâ /85

Manası; Her şeye karşılığını veren, gereken anda gerektiği gibi kuluna muamele eden.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Mukît isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul her ne yaparsa yapsın yaptığının karşılığını rabbinden ister.

Bir şeyi yapmayı isteyip de elinde olmayan sebeplerden dolayı yapamasa da Allah'ın kendisine yine rahmetiyle muamele edeceğini, kendisine rahmetiyle ve Mukît ismiyle muamele edip yardım edeceğini, gönlünden hayrı, iyiliği geçirdiği için Allah'ın kendisine yine bu iyiliğinin karşılığını vereceğini bilir.

Böyle bir kul insanların iyiliğini ister, selamette olmasını ister, insanların kötü taraflarına değil güzel ve iyi taraflarına bakar.

Dua; Sen mukîtsin Allah'ım! Sen her şeyin karşılığını verensin Allah'ım! Bizi Mukît isminin tecellisine mazhar eyle! Bizi hayatının hesabını en ince ayrıntısına kadar yapanlardan eyle Allah'ım!

EL-MUTEKEBBİR

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Haşr /23

Manası; Azamet ve kibriyasını izhar eden.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Kebîr ismi tek büyük, gerçek manadaki büyük demektir. Mutekebbir ismi ise hem tek büyük hem de büyüklük veren demektir.

Allah'ın Mutekebbir isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul, Esmâu'l Husna'nın üzerinde tecelli etmesiyle mütekebbir sıfatına bürünür; yani Allah'ın güzelliğiyle güzel, büyüklüğüyle büyük olur.

Unutmamak lazım ki bu kul kimseye karşı büyüklenmez; yani kendini müstekbir zannedip "ben kebirim, mütekebbirim" diyerek büyüklük taslamaz. Allah onu yücelttikçe o, rabbine daha fazla boyun büker. Boynunu büktükçe de rabbi onu daha fazla yüceltir.

Dua; Sen mutekebbirsin Allah'ım! Azamet ve kibriya sana aittir Allah'ım! Büyüklüğünle bizi büyük yap Allah'ım! Kul olarak bizi büyük yap Allah'ım!

EL-BÂRİ'

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Haşr /24

Manası; Her şeyi birbirine uygun yaratan.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Hâlık, Bâri' ve Musavvir isimleri yaratılışla alakalı isimlerdir.

Allah'ın Hâlık isminden sonra Bâri' ismi gelir. Bâri' ismi Allah'ın yarattığını safha safha, birbirine uygun olarak yaratmasıdır.

Allah, insanı da farklı farklı bölümlerden, safhalardan yaratmıştır; yani insanda can (nefis), beden ve rûh vardır. Bunların her birinin de kendi içinde farklı özellikleri vardır. Allah'ın Bâri' isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul bu şekilde yaratıldığının farkındadır. Kendi yaratılışında hiçbir uygunsuzluk görmediği gibi hiçbir varlıkta da uygunsuzluk ve kusur görmez, göremez.

Dua; Sen bâri'sin Allah'ım! Her şeyi birbirine uygun yaratansın Allah'ım! Bâri' isminle bize tecelli et Allah'ım! Her bir esmân tek tek, birbirine uygun olarak gönlümüzde tecelli etsin Allah'ım!

EL-MUHEYMİN

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Haşr /23

Manası; Bütün varlığın kontrolünde olduğu ve kulunu gözetip gözetleyen zat.

İnsandaki tecellisi; Allah, kuluna ikram etmek için kulu kazansın ve Hz. İnsan olsun diye onu gözetler ve ona muamelede bulunur.

Allah'ın Muheymin isminin üzerinde tecelli ettiği kul da Allah'ın kendisini yaratmasındaki muradının üzerinde gerçekleşmesi için nefsini gözetler.

Bu kul hayr olanı, rahmet olanı öğrenmek ve hikmete sahip olmak için gerekeni yapar. Ayrıca her anda kendini hesaba çeker, öyle ki kendi kontrolünü şeytanın, nefsinin eline vermiş olmasın.

Bir de bu kul insanları gözetler; ama insanların hatalarını, kusurlarını görmek için değil insanlara ikram etmek ve onlara hidâyet olmak için onları gözetler.

Dua; Sen muheyminsin Allah'ım! Sen bütün varlığı gözetensin Allah'ım! Varlığı kontrolünde tutansın Allah'ım! Bizi de nefsini, hayatını kontrol altında tutanlardan eyle Allah'ım!

EL-CEBBÂR

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Haşr /23

Manası; Dilediğini zorla yaptıran.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Cebbâr isminin tecellisinin dışına çıkmak hiçbir varlık için mümkün değildir; çünkü mülk onundur, varlık onundur, hüküm onundur. Allah'ın Cebbâr isminin üzerinde tecelli ettiği kul da rabbi kendisini hangi konuda imtihana tabi tutarsa tutsun, zorlarsa zorlasın, mutlaka bir güzelliğini, esmâsını ikram etmek için kendisini bu imtihanlara tabi tuttuğunu bilir.

O da bütün gönlüyle rabbine dönüp rabbi hangi ismi üzerinde görmek istiyor, hangi esmâ ile güzel olmasını istiyorsa o esmâyı almaya çalışır ve o ismin güzelliğiyle güzel olmaya gayret gösterir.

Böyle bir kul nefsine karşı cebbardır ve hoşuna gitmese, nefsine ağır gelse bile bütün dünya bir araya gelse de yine rabbinin emrini kendine zorla yaptırır.

Dua; Sen cebbârsın Allah'ım! Dilediğini zorla yaptıransın Allah'ım! Bize de Cebbâr isminle tecelli edip bizi cebbar eyle Allah'ım! Nefsimize, düşmanlara, şeytana karşı bizi cebbar eyle Allah'ım!

ES-SELÂM

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Haşr /23

Manası; Selamet veren, selam yurdu olan cennete davet eden.

İnsandaki tecellisi; Allah selamdır, selamet verendir ve kullarını selamete; barışa, mutluluğa, sevmeye davet edendir.

Selâm isminin üzerinde tecelli ettiği kul da selamete erebilmek için Allah'a teslim olması gerektiğini bilir ve Allah'a teslim olmazsa şeytana teslim olacağının farkındadır.

Allah bir de cennete selam yurdu demiştir. Selâm isminin üzerinde tecelli ettiği kul selam yurdu olan cennete gidebilmek için Allah'ın selamıyla insanları selamlaması gerektiğini; yani insanları selamete, barışa, sevmeye davet etmesi gerektiğini bilir ve her anda Allah'ın Selâm isminin tecellisini üzerinde artırmaya çalışır.

Dua; Sen Selâmsın Allah'ım! Selameti verensin Allah'ım! Selamet yurdu olan cenneti mü'minler için hazırlayansın Allah'ım! Bize selam et Allah'ım! Bizi selamete erdir Allah'ım!

EL-MU'MİN

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Haşr /23

Manası; Emin olunan, iman veren, güvenilen, sevilen ve sevilmeye layık olan.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Mu'min isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul öncelikle Allah'ı mu'min olarak kabul edip ona iman eder ve Allah'a her konuda güvenir; çünkü Allah'a her konuda güvenmeyen birinin imanının olmayacağını bilir.

Allah iman edilmeye, aynı zamanda sevilmeye layık olan zattır. Böyle bir kul rabbini sever, rabbine iman eder ve rabbi yarattığı için bütün insanları ve mahlukatı rabbinden dolayı sever. İnsanlar da ona güvenirler; çünkü Allah'ın Mu'min ismi onun üzerinde tecelli etmiştir.

Bu yüzden onun hiç kimseye zulmetmeyeceğine ve her konuda Allah'ın hükmüyle hükmedeceğine bütün varlık şahiddir.

Dua; Sen mu'minsin Allah'ım! İman verensin Allah'ım! Emin olunansın Allah'ım! Bizi mü'minlerden eyle Allah'ım! İnsanların, elinden fayda umduğu mü'min kullarından eyle Allah'ım! Senden emin olanlardan eyle Allah'ım!

EL-CÂMİ’

Kur'ân'da **1** yerde geçer. Geçtiği âyetler: Âli İmrân /9

Manası; Cem eden, toplayan ve bir araya getiren.

İnsandaki tecellisi; Allah câmi’dir. Bütün güzellikleri kendisinde toplayandır; yani El Esmâu’l Husna ve bütün güzellikler Allah’a aittir.

Allah, zatıyla ve sıfatlarıyla, isimleriyle tecelli edip Hz. İnsanı yaratmış, terkip etmiştir. İnsan ise dünyaya geldikten sonra kendisini kirletip, rabbinden yüz çevirerek karanlıkta kalabilir. Karanlıkta kalınca da kâfir, müşrik veya münafık olur.

Allah’ın Câmi’ isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul ise bütün güzelliklerin Allah’a, bütün kötülüklerin de kendi nefsine ait olduğunun farkındadır ve Allah’ın ona ikram etmiş olduğu isimleri; yani El Esmâu’l Husna’yı kendi üzerinde toplayıp birleştirmeye, kemale ermeye çalışır.

Dua; Sen câmi’sin Allah’ım! Toplayansın, bir araya getirensin Allah’ım! Bize de Câmi’ isminle tecelli et Allah’ım! Bizi de toplayanlardan eyle Allah’ım! Parçayı gören değil bütünü görenlerden eyle Allah’ım! Bizi kesrette vahdeti, vahdette kesreti müşahede edenlerden eyle Allah’ım!

EL-KUDDÛS

Kur'ân'da **2** yerde geçer. Geçtiği âyetler: Haşr /23, Cuma /1

Manası; Mukaddes, tertemiz, dokunulmaz ve her türlü eksiklikten münezzeh olan tek zat.

İnsandaki tecellisi; Her zaman için Kuddûs olan sadece Allah’tır. İnsan ya da başka herhangi bir varlık kuddûs olamaz; ama Allah’ı takdis eden, Allah’ı her şeyin üzerinde ve üstünde görüp bilen, buna iman eden Allah’ın vahyiyle dirilip peygamberinin gittiği yoldan giden kişi Allah’ın kutsiyetiyle mukaddes olur.

Allah’ın Kuddûs isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul da rabbinden başka hiçbir şeyi kuddûs olarak görmez. Mukaddes olanın, dokunulmaz ve tertemiz olanın bütün eksikliklerden münezzeh olanın sadece rabbi olduğunu bilir.

Aynı şekilde bu kul, rabbini her anda takdis ve ta’zim eder.

Dua; Sen kuddûssun Allah’ım! Mukaddes olan, münezzeh olan sensin Allah’ım! Bizi sana karşı su-i zandan muhafaza eyle Allah’ım! Bizi her anda seni takdis eden ve esmân ile mukaddes olan kullarından eyle Allah’ım!

EL-MUBÎN

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Nûr /25

Manası; Her bir esmâsıyla, güzelliğiyle apaçık ortada olan, gerçek olan, bu şekilde zuhur eden.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın kelamı olan Kur'ân mubîndir. Allah'ın Kur'ân-ı Kerim'de beyan ettiği her bir emri, hükmü mubîndir, apaçıktır. Allah, kulundan hiçbir şey gizlemez; çünkü kul bilmediği, anlamadığı bir dini yaşayamaz, tanımadığı bir rabbi sevemez, onun terbiyesine mazhar olamaz, ona halife olup isimlerini, güzelliğini üzerinde gösteremez.

Allah'ın Mubîn isminin üzerinde tecelli ettiği kul ise Allah'ın Rahmân, Rahîm, Kerîm, Rezzâk, Vehhâb ve Alîm isimlerini kısacası Allah'ın bütün isimlerini apaçık bir şekilde ayan, beyan olarak hayatının her anında ve her yerinde görür. İnsanların da bunu görmesi için çabasını, gayretini sarf eder.

Dua; Sen mubînsin Allah'ım! Sen apaçık tecelli edensin Allah'ım! Sen zuhur edensin Allah'ım! Zatınla, sıfatlarınla bize zuhur et Allah'ım! Bizde mubîn olarak zuhur et Allah'ım!

EN-NÛR

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Nûr /35

Manası; Bütün varlığın, nûrundan tecelli ettiği zat.

İnsandaki tecellisi; Allah Nûr ismiyle bütün varlığa tecelli etmiştir. Allah'ın Nûr ismi iki kısımdan oluşur. Bunlardan biri zahiri nûr diğeri ise manevi; yani batını nûrdur. Allah'ın Zâhir isminin tecellisiyle beraber tecelli eden Nûr ismi zahiri olarak görünen nûrdur. Örnek vermek gerekirse; Güneş zahiri nûrdur, ışıktır. Güneş; yani ışık olmayınca her yer karanlıkta kalır, dolayısıyla bir şey göremeyiz.

Manevi; yani batını nûr ise hakikatin, imanın nûrudur. Mesela; iyilik bir nûrdur, dolayısıyla iyiliğin olduğu yerde aydınlık, iyiliğin olmadığı yerde ise kötülük, karanlık vardır.

İnsanın görmesi için sadece ışığın olması yetmez, bir de onu gören gözlere ihtiyaç vardır. Gözün kapalı ya da kör olması durumunda insanın bir şeyi göremeyeceği gibi Allah'a, hakikate gözünü kapatanlar da Allah her ne kadar isimleriyle her anda tecelli etse bile bu tecelliyi göremezler. Allah'ın Nûr isminin üzerinde tecelli ettiği kullar ise bu tecelliye her anda şahiddirler.

Dua; Sen nûrsun Allah'ım! Sen yerlerin ve göklerin nûrusun Allah'ım! Sen bütün varlığın nûrusun Allah'ım! Bize de nûrunla tecelli et ve bizi nûrlandır Allah'ım!

EZ-ZÂHİR

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Hadîd /3

Manası; Zatıyla ve sıfatlarıyla zuhur eden.

İnsandaki tecellisi; Her şeyin hem zahiri hem de batını tarafı vardır. Misal; insanın bir bedeni, bir de rûhu vardır, aynı şekilde ibadetlerin görünen şekli zahiri tarafı, manevi olarak tecelli eden nûru ise batını tarafıdır. İmanın zahiri tarafı salih amel, manevi tarafı ise muhabbettir, aşktır. Her şeyin bu şekilde bir zahiri bir de batını tarafı vardır.

Allah'ın Zâhir isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul, Allah'ın Muhît ismiyle bütün varlığı ihata edip El Esmâu'l Husna'sıyla varlığı kapladığına ve Allah'ın her varlıkta isimlerinin zuhur ettiğine şahid olur.

Allah'ın Zâhir ismi varlık üzerinde o kadar şiddetli tecelli etmiştir ki bu ismin tecellisine mazhar olmayan insan, zuhurunun şiddetinden dolayı bunu göremez; ama Allah'ın Zâhir isminin üzerinde tecelli ettiği kul bu tecelliyi görür, bilir ve buna iman eder.

Dua; Sen zâhirsin, sen bâtınsın Allah'ım! Bizim zahirimiz de batınımız da seninledir Allah'ım! Bizi bu tecelliye mazhar olanlardan eyle Allah'ım! Bizi zahirini de batınını da seninle bilenlerden eyle Allah'ım! Bunu seninle tadanlardan eyle Allah'ım!

EL-BÂTIN

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Hadîd /3

Manası; Zuhurunun şiddetinden dolayı gizli olan.

İnsandaki tecellisi; Allah bâtındır; ama Allah'ın bâtın oluşu gizli olduğu manasına gelmez. Allah görünmeyen zâhir ve gizlenmeyen bâtındır; yani Allah hem apaçıktır hem de gözle görünmez.

Allah'ın Bâtın isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul, rabbinin her anda onunla beraber olduğunu, zahiri olarak yaptığı her şeyin batını olarak bir karşılığı olduğunu bilir. Bu karşılık Allah'ın aşkıdır, muhabbetidir, sevgisidir.

Böyle bir kul, Allah'ın isimlerini sadece ezberleyerek ya da okuyarak bir şey kazanamayacağının farkındadır; çünkü kendini, rabbini Allah'ın esmâsıyla bilmesi, tanıması, tanıdıkça da Allah'ı sevmesi, âşık olması, Allah'a âbd olması gerektiğinin farkındadır. Kendi yaratılışının gayesinin de bu olduğunu çok iyi bilir.

Dua; Sen bâtınsın Allah'ım! Bizi Zâhir ve Bâtın ismine iman edenlerden eyle Allah'ım! Bizi sadece zahire bakıp Bâtın ismini, batını yok sayanlardan eyleme! Aynı şekilde sadece Bâtın ismine bakıp Zâhir ismini, zahiri yok sayanlardan eyleme Allah'ım! Bizi; seni kaybedenlerden eyleme Allah'ım!

EL-EVVEL

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Hadîd /3

Manası; Başlangıcı olmayan.

İnsandaki tecellisi; Yaratılmış tüm varlığın bir başlangıcı ve sonu vardır. Allah'ın evvel ve ahir olması ise Allah'ın başlangıcının ve sonunun olmamasıdır.

İnsan, Allah'ın evvel ve ahir oluşunu asla bilemez, anlayamaz; çünkü aklına her ne gelirse gelsin Allah aklına gelen o şeyden münezzehtir, beridir.

Peki, Allah'ın Evvel isminin üzerinde tecelli ettiği kul, rabbini nasıl tanıyıp bilir ve bu isim onun üzerinde nasıl tecelli eder?

Böyle bir kul, rabbini bilemeyeceğini bilir. Kendine bakıp kendisinin bir başlangıcı; yani evveli olduğunu görür. Rabbinin ona Hz. İnsan olması için rûhundan nefhettiğini ve bütün El Esmâu'l Husna'yı Allah'ın ona ilk yaratılışında ikram ettiğini bilir ve Esmâu'l Husna'nın nûrunu üzerinde artırmış, rabbinin huzuruna nûrlanmış bir kul olarak çıkmak için çabasını, gayretini sarf eder.

Dua; Sen evvelsin, ahirsin Allah'ım! Sen başlangıcı ve sonu olmayansın Allah'ım! Bizim evvelimiz de ahirimiz de seninledir Allah'ım! Bizi bunun idrakinde olanlardan eyle Allah'ım! Bu tecelliyi yaşayanlardan eyle Allah'ım! Varlığını seninle bilenlerden eyle Allah'ım!

EL-AHİR

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Hadîd /3

Manası; Sonu olmayan.

İnsandaki tecellisi; Ahir isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul hayatı yaşarken Allah'a döneceğini bilir ve her gün bir adım dünyadan ahirete doğru yol aldığının farkındadır.

Allah âyet-i kerimede bu kulları için buyurur. Ellezîne izâ esâbethum musibet: "O kimseler ki kendilerine bir musibet isabet ettiğinde." Kâlû innâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn: "Derler ki: Biz Allah'tan geldik ve yine ona döneceğiz."

Böyle bir kul, rabbinin bir sonu olmadığının; ama kendisinin bir sonu olduğunun ve sona varıp rabbine hesap vereceğinin şu'urundadır. Bu yüzden hayatı yaşarken de ahirete göre yaşar. Rabbinin huzuruna gidip ona hesap vereceğini çok iyi bilir. Dünyadaki hiçbir sıkıntı veya nimet ona ahirete gideceğini asla unutturmaz ve onun bu bakışını perdelemez.

Dua; Sen ahirsin Allah'ım! Bizim evvelimizi de ahirimizi de hayr eyle Allah'ım! Bizi ahirette bir dost gibi, bir sevgili gibi sana kavuşan kullarından eyle Allah'ım! Bizden bütünüyle razı olmadan, bizi bütünüyle sevmeden huzuruna alma Allah'ım!

EL-VÂSİ’

Kur'ân'da 8 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Bakara /115, Bakara /247, Bakara /261, ...

Manası; İlmi ve rahmeti her şeyi kuşatan.

İnsandaki tecellisi; Allah’ın rahmeti, ilmi, mağfireti, affı kısacası Allah’ın bütün esmâsı geniştir ve her şeyi kaplamış durumdadır.

Allah’ın Vâsi’ isminin üzerinden tecelli ettiği kul da Vâsi’ ismine iman eder ve gönlünü, aklını, ilmini, rahmetini genişletmeye çalışır. “Benim yaptıklarım yeterlidir” demez, Allah’ın her bir isminin tecellisinin üzerinde artması, genişlemesi için bir çaba ve gayret içinde olur. Böyle bir kulun gönlü o kadar genişler ki onun gönlünde tüm mahlukâta yer vardır, hepsini sever.

Dua; Sen vâsi’sin Allah’ım! Senin ilmin, rahmetin her şeyi kuşatmıştır Allah’ım! Vâsi’ isminle bize de tecelli edip ilmimizi, rahmetimizi arttır Allah’ım! Gönlümüzü genişlet Allah’ım! Zatınla, sıfatlarınla bize tecelli edinceye kadar Vâsi’ isminin tecellisiyle gönlümüzü genişlet Allah’ım!

EŞ-ŞÂKİR

Kur'ân'da 2 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Bakara /158, Nisâ /147

Manası; Şükredilmeye layık hakiki zat.

İnsandaki tecellisi; Allah’ın bir Şekûr ismi bir de Şâkir ismi vardır. Birinin herhangi bir musibet, bela ya da nimet karşısında hamd edip sabretmesi Allah’ın Şekûr isminin tecelli etmesidir. Böyle bir kul bazen nefsine yenilip isyan edebilir; ama Allah’ın Şâkir isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul her anda şekûrdur; çünkü şükretme hali her anda onda bizatihi mevcuttur, bu yüzden böyle bir kul nefsine yenilip isyan etmez. O her an şakirlerdendir.

Bir de Allah Şâkir ismiyle tecelli ettiği kuluna teşekkür eder; böyle bir kul âbd olmanın gereğini yerine getirip insanları da âbd olmaya davet ettiğinden dolayı Allah’ın teşekkürüne layık olur.

Dua; Sen şâkirsin Allah’ım! Şükredilmeye layıksın Allah’ım! Bizi de şükredenlerden eyle Allah’ım! Şâkir isminle tecelli edip bizi şükre layık eyle Allah’ım! Şükredilmeye layık eyle Allah’ım!

EL-AFUVV

Kur'ân'da 5 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Nisâ /43, Nisâ /99, Nisâ /149, ...

Manası; Affı sonsuz ve sınırsız olan, af dileyenleri affeden.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Afuvv isminin üzerinde tecelli ettiği kul affı sever, affetmeyi sever; çünkü affı sevmezse Allah'ın Afuvv ismine iman etmemiş olacağını bilir.

İnsanları affetmeyen, başkalarında hata, kusur, yanlış, eksik arayan, birinde bir hata gördüğünde sanki hazine bulmuş gibi sevinen insanların affa layık olmayacağını; çünkü onların Allah'ın Afuvv ismine iman etmediklerini bilir.

Böyle bir kul her ne hata yaparsa yapsın, günah işlerse işlesin yanlışa düşerse düşsün rabbinin kendisini sevdiğinden, Hz. insan olmak için kendisini yarattığından dolayı affedeceğini bilir ve Afuvv ismine iman eder.

Bu onun yanlış yapacağı ya da günah işleyeceği manasına gelmez. Aksine böyle bir kul, rabbinin sevgisine ihanet etmemek için cehenneme düşmekten korkar gibi günaha düşmekten korkar.

Dua; Sen afuvvsun Allah'ım! Sen affedensin Allah'ım, bizi de affet Allah'ım! Bize Afuvv isminle tecelli et ve bizi de kullarını affedenlerden eyle Allah'ım!

ET-TEVVÂB

Kur'ân'da 11 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Bakara /37, Bakara /54, Bakara /128, ...

Manası; Tövbeleri ve kendisine dönenlerin dönüşünü kabul eden.

İnsandaki tecellisi; Allah insana en büyük emaneti verip ona rûhundan nefhetmiştir. İnsan bu emaneti koruyup kemale erdirebilmek için yaratılışının gayesi olarak Allah'a âbd olup El Esmâu'l Husna'yı üzerinde göstermek zorundadır.

Bu emanetten mahrum kalmak kul için en büyük azaptır. İşte, Allah'n Tevvâb ismine iman eden bir kul küfründen imana, günahından hayra dönmüştür ve bu emaneti taşıyabilmek için rabbine dönüp niyazda bulunur, tövbe eder, bir daha emanete ihanet ve nankörlük yapmamak için Allah'a sığınır.

Dua; Sen tevvâbsın, sana dönenlerin dönüşünü, tövbesini kabul edensin Allah'ım! Bize de Tevvâb isminle tecelli edip özrünü kabul ettiklerinden eyle! Bizim de tövbemizi kabul eyle! Bizim de sana dönüşümüzü kabul eyle Allah'ım! Bizi senden başka tarafa dönenlerden eyleme Allah'ım!

EL-METÎN

Kur'ân'da **1** yerde geçer. Geçtiği âyetler: Zâriyât /58

Manası; Gücüne karşı koyulamayan, kendisine karşı gelinemeyen zat.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Metîn isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul hiçbir zaman aciz ve zayıf olmaz. Hiçbir şeyin ve hiç kimsenin kölesi olmaz. Bütün dünya bir araya gelse bile onu yolundan döndüremez; çünkü iman ettikten sonra İman İslam ve İhsanda; yani Allah'a teslim olmada, muhabbette ve samimiyette metanetli olur ve hiçbir şey onun metanetini bozamaz.

Böyle bir kul ayrıca nefsine güç yetirir. Nefsinin onu yoldan çıkarması mümkün değildir. Şeytan onun karşısında duramaz. Şeytan ona her ne vesvese verirse versin o kul metanetini bozmaz ve sapasağlam durur, dolayısıyla "ben yapamam, ben edemem" gibi sözler söylemez; çünkü Allah'ın Metîn ismine iman etmiştir ve bu gücü ondan alır.

Dua; Sen metînsin Allah'ım! Sen kendisine karşı gelinemeyensin Allah'ım! Güç yetirilemeyensin Allah'ım! Bize de Metîn isminle tecelli eyle ve nefsimizin bize güç yettirmesine karşı bizi metin olanlardan eyle Allah'ım!

EL-HÂDÎ

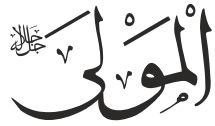
Kur'ân'da **1** yerde geçer. Geçtiği âyetler: Furkân /31

Manası; Hidâyete erdiren, hidâyet yolunu gösteren.

İnsandaki tecellisi; Allah hidâyeti kelamı olan Kur'ân'la, peygamberleriyle ve peygamber vârisi olan Mürşid-i kâmillerle verir. Allah'ın Hâdî isminin üzerinde tecelli ettiği kullar hidâyetçiyle beraber olmadan hidayette olunamayacağını bilir. Allah'ın sırat-el müstakimine, dosdoğru olan yoluna girer ve bu yolun Allah'ın nimet verdiği kulların yolu olduğunu bilir. Bu yol; nebilerin, sıddıkların, şehidlerin (şahidlerin), salihlerin yoludur. O da bu yolda onlarla beraber yürüyüp Allah'ın hidâyetiyle hidâyet bulur. Bu, Allah'ın Hâdî isminin kula tecellisidir.

Hâdî ismi bir de kulun üzerinden tecelli eder. Üzerinden tecelli ettiği o kul da insanları Allah'ın vahyi ve Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'in sünnetiyle hidâyete erdirir.

Dua; Sen hâdîsin Allah'ım! Hidâyeti verensin Allah'ım! Hidâyete erdirensin Allah'ım! Hidâyet yolunu gösterensin Allah'ım! Bize de hidâyetini ihsan eyle, ikram eyle Allah'ım! Bize de Hâdî isminle tecelli et ve bizi kullarını hidâyete erdirenlerden eyle Allah'ım! Bizi kullarına yolunu, hidâyeti gösterenlerden eyle Allah'ım!

EL-MEVLÂ

Kur'ân'da 11 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Yûnus /30, En'âm /62, Bakara /286, ...

Manası; Sahip, yardım eden dost.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Veliyy ismi manevi olarak kuluna yardım eden manevi dost manasına gelirken Mevlâ ismi ise kulun, Allah'ın dostluğunu kazanması için çabasını, gayretini sarf ettiğinde Allah'ın ona zahiri olarak yardım etmesidir.

Allah'ın Mevlâ isminin üzerinde tecelli ettiği kul da bütün insanlara Allah'a kul olma yolunda yardım eder. Ayrıca zahiri olarak her türlü işlerinde elinden gelen bütün yardımı onlara yapmaya çalışır. Böyle yapmasıyla Allah'ın Mevlâ ismi onun üzerinde artar.

Biri insanlara ne kadar yardım ediyor, destek oluyorsa Mevlâ ismi onda o kadar tecelli etmiştir. Aynı şekilde bir kulda Allah'ın Mevlâ ismi ne kadar çoksa Allah da onun o kadar mevlâsı yardımcısı ve dostudur.

Dua; Sen mevlâsın Allah'ım! Sen hakiki dostsun Allah'ım! Yardım edensin Allah'ım! Dostluğun yolunda yardım edensin Allah'ım! Bize de yardım et Allah'ım! Bize Mevlâ isminle tecelli et ve bizi dostluğunun yolunda çalışanlardan ve bu yolda çalışanlara yardım edenlerden eyle Allah'ım!

ER-REZZÂK

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Zâriyât /58

Manası; Maddi ve manevi rızık veren.

İnsandaki tecellisi; Rızık, varlığın ihtiyacı olduğu şey demektir. İnsan her neye ihtiyaç duyuyorsa onun rızkı odur. Bu yüzden rızkı sadece boğazdan geçen bir lokma ekmek olarak anlamak doğru değildir.

Hem maddi hem de manevi rızık vardır. Allah'ın Rezzâk isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul öncelikle iman nimetini, Allah'ı sevmek, muhabbetullah, takvâ, ibadet nimetlerini rızık olarak görür ve Allah'tan en başta bunları ister. Dünyevi rızıklar onun için bunlardan sonra gelir.

Aynı şekilde Allah'ın Rezzâk isminin üzerinde tecelli ettiği kul, Allah'ın ona ikram ettiği maddi ve manevi bütün nimetleri başkalarına da ikram eder; çünkü böyle yaparak Allah'ın kendisindeki manevi rızkını artıracağını; yani Allah'ın, Rezzâk ismiyle kendisine bir daha tecelli edeceğini bilir.

Dua; Sen rezzâksın Allah'ım! Sen rızkı verensin Allah'ım! Maddi, manevi rızkı veren sensin Allah'ım! Bize de maddi, manevi rızık ihsan eyle Allah'ım! Rızkı bizim elimizle kullarına ihsan etmeyi bize nasip et Allah'ım! Bize Rezzâk isminle tecelli edip rızkı elimizle dağıt Allah'ım!

EL-MUHYÎ

Kur'ân'da 2 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Fussilet /39, Rûm /50

Manası; Dirilten ve diri tutan.

İnsandaki tecellisi; Allah âyet-i kerimede "resulüm! Ölülere sen mi işittireceksin! Onlar ölüdür, hayvan gibidir" buyurmuştur. İnsan çift yönlü bir varlıktır. Zahiri ve manevi olarak iki hayatı vardır ve Allah âyet-i kerimede manevi olarak ölenler için zahiren diri olmalarının bir ehemmiyetinin olmadığını ve onların hayvan gibi olduğunu buyurmuştur.

Nasıl ki hayvanlar çobanın bağırdığını duyuyor; ama çobanın ne dediğini anlamıyorsa manen ölü olanlar da aynı şekilde Allah'ın âyetlerini işitir; ama Allah'ın âyetlerini anlamaz, anlamak istemezler.

Allah'ın Muhyî isminin üzerlerinde tecelli ettiği kullar Allah'ın âyetleriyle dirilir ve hayatı böyle yaşar.

Dua; Sen muhyîsin Allah'ım! Sen diriltensin Allah'ım! Bizi de güzelliğinle dirilt Allah'ım! Zatınla, sıfatlarınla tecelli edip bizi dirilt Allah'ım! Bizi yaşayan ölülerden eyleme Allah'ım! Seninle olmayanlar ölüdür, bizi onlardan eyleme Allah'ım! Bizi seninle, vahyinle dirilenlerden eyle Allah'ım!

EL-VELİYY

Kur'ân'da 10 yerde geçer. Geçtiği âyetler: A'râf /155, A'râf /196, Yûsuf /101, ...

Manası; Dost, yakın sevgili.

İnsandaki tecellisi; Allah âyet-i kerimede "Allah mü'minlerin velisidir" ve "Allah muttakilerin velisidir" buyurup onların velisi, dostu olduğunu beyan etmiştir.

Mü'minler Allah'a iman edenler, muttakiler ise takvâ sahibi olanlardır. Her muttaki mü'mindir, her mü'min ise muttaki adayıdır. İmanın dereceleri olduğu gibi muttaki olmanın da dereceleri vardır.

Allah'ın Veliyy isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul da takvâ sahibi olur, imanını ispatlar, Allah'ın onu yaratmasındaki muradının üzerinde gerçekleşmesi; yani Hz. İnsan olabilmek için bütün hayatını bu uğurda sarf eder.

Dua; Sen veliyysin Allah'ım! Sen gerçek dostsun Allah'ım! Hakiki dost sensin Allah'ım! Bizi de dostluğuna kabul eyle Allah'ım! Bizi dostluğunu ikram ettiklerinden, velayeti ihsan ettiklerinden eyle Allah'ım!

EL-KÂFÎ

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Zumer /36

Manası; Her şeye ve herkese yeten, kâfi olan.

İnsandaki tecellisi; İnsan her anda ve her durumda rabbinden bir şeyler ister. Rabbi onun için hayırlı olmayanı ona ihsan etmediğinde ise rabbine karşı asi olur.

Allah'ın Kâfî ismine iman eden bir kul ise Allah'ı her zaman kâfî olarak görür, bilir. Allah'ın sevgisi, muhabbeti, aşkı onun için nimet olarak yeterlidir.

Birileri bir işte çabasını, gayretini sarf edip bir şeyler yapmaya çalışınca işi kendilerinin halledeceğini zannederler. Sanki onlar yapmazsa işin yürümesinin mümkün olmadığının zannına kapılırlar. Oysaki Allah her anda kâfî olandır ve işi yapandır.

Allah'ın Kâfî ismine iman eden bir kul yeterli bir kul olur. Yeterli bir ana, yeterli bir baba, yeterli bir eş, yeterli bir evlat, yeterli bir komşu, yeterli bir arkadaş olur.

Dua; Sen kâfîsin Allah'ım! Her şeye yetensin Allah'ım! Her şeye yeterli olansın Allah'ım! Bizi de seni kâfî olarak görenlerden, kâfî olarak kabul edenlerden eyle Allah'ım!

ER-RÂFİ'

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Mu'min /15

Manası; Ref eden, yükselten.

İnsandaki tecellisi; Bir kulun ref olması, yücelmesi için öncelikle yüce olan Allah'ın âyetlerinin her birine tek tek iman etmesi ve Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'in yolunda yürümesi gerekir.

Ref olmayı, yüce olmayı bu şekilde anlamayanlar, başka şeylere ya da başkalarına yücelik verenler imandan yoksun oldukları için asla yücelemezler.

Allah'ın Râfi' ismine iman eden bir kul, rabbine doğru yürür, rabbinin âyetlerini öğrenir. Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'in ve sahabelerin yaşadığı bir hayat tarzını yaşar. Sahabelerin giyimleri, kuşamlarıyla değil gönülleri ve ahlakları itibariyle onlara benzemeye çalışır; çünkü yüce olmanın, ref olmanın sadece bununla olacağını bilir.

Böyle bir kul, Allah yolunda sadece çalışmakla kalmaz. Nasıl ki sekiz kat cennet, onun üzerinde de Allah'ın rızası varsa o kul da en yüce olan makamı; yani Allah'ın rızasını ister. Allah yolunda biraz çalışıp "bu bana yeterlidir" demez. Her anda daha fazla çalışıp Allah'a daha fazla ref olmak ister.

Dua; Sen râfi'sin Allah'ım! Sen ref edensin, yükseltensin Allah'ım! Bizi de ref ettiğin kullarından eyle Allah'ım!

EL-ÂLİYY

Kur'ân'da 8 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Lokmân /30, Sebe /23, Mu'min /12, ...

Manası; Yaratılmış bir varlığın anlayamayacağı kadar zatında ve sıfatlarında yüceliğe sahip olan zat.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Âliyy isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul, Âliyy olmanın, yüce olmanın sadece Allah'ın isimlerinin kendi üzerinde tecelli etmesiyle mümkün olacağını bilir ve Allah'ın Âliyy ismine daha çok mazhar olmak için de Allah'ın esmâsını üzerinde göstermeye daha fazla gayret gösterir. En yüksek makam alay-ı iliyindir, alay-ı iliyine erebilmek de Allah'ın isimleriyle mümkündür. Yoksa insan esfel-i safiline; yani hayvandan da daha aşağı bir makama düşer.

Sahabeler, Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'e iman etmeden önce müşrikti, ne zamanki Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'e iman edip Allah'ın âyetleriyle hayatlarını yaşamaya başladılar Allah da Âliyy ismiyle tecelli edip onları en yüksek makama, alay-ı iliyine çıkardı.

Bir kul da Allah'ın Âliyy ismine iman eder ve sahabenin yaptığı gibi yapmaya çalışırsa Allah ona da Âliyy ismiyle tecelli eder ve onu en yüksek makama çıkarır.

Dua; Sen âliyysin Allah'ım! Sen yüceler yücesisin Allah'ım! Âliyy isminle bize tecelli edip bizi de yücelt Allah'ım! Güzelliğinle bizi güzelleştir Allah'ım!

EL-FETTÂH

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Sebe /26

Manası; Açan, fetih ihsan eden, perdeleri açan.

İnsandaki tecellisi; Allah Fettâh'tır, gönülleri İslam'a, kendisine açandır. Aynı şekilde mağfiret kapısını, isimlerinin tecellisinin kapısını açandır. Allah'ın Fettâh isminin kendisinde tecelli ettiği bir kul da gönüllerin İslam'a açılmasına vesile olur; yani Allah insanların gönül kapısını onunla açar.

Fettâh ismi bir de ayıran manasına gelir. Allah'ın Fettâh isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul da doğruyu yanlıştan, hakkı batıldan, güzeli çirkinden ayırır.

Bir de Allah Kıyamet günü için "ayrım günü" buyurmuştur. Fettâh isminin üzerinde tecelli ettiği kul Kıyamet gününün ayrım günü olduğuna iman etmiştir, mü'minlerle, kâfirlerin ve münafıkların o günde birbirlerinden ayrılacaklarını bilir.

Dua; Sen fettâhsın Allah'ım! Sen kapıları açansın Allah'ım! Gönülleri açansın Allah'ım! Perdeleri açansın Allah'ım! Fettâh isminle tecelli edip bize de kapıları aç Allah'ım! Gönlümüzü aç Allah'ım! Perdeleri aç Allah'ım! Fettâh isminle tecelli edip bizi de fettâh eyle Allah'ım! Kapıları, gönülleri, perdeleri bize de açmayı nasip eyle Allah'ım!

ER-RAÛF

Kur'ân'da 10 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Nahl /7, Nahl /47, Bakara /143, ...

Manası; Kulunu ref etmek, yüceltmek için ona şefkatle ve rahmetle muamele eden.

İnsandaki tecellisi; Raûf, acımak demek değildir. Acımak; birinin eksiğini görüp ona karşı kibirlenmek ve ona üzülmektir.

Allah'ın Raûf isminin üzerinde tecelli ettiği kul ise karşıdaki yücelsin, güzel olsun, iman etsin, büyük olsun diye ona elinden gelen yardımı yapar ve ona şefkatle, rahmetle muamele eder.

Allah, Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'in sahabeye olan halini âyet-i kerimede beyan ederken "o size karşı raûf ve rahîmdir" buyurmuştur; yani raûf olmak Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'in en öndeki vasıflarındandır.

Bir kul da raûf olur, Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'e benzerse ona layık bir ümmet, Allah'a layık bir kul olmuş olur.

Dua; Sen raûfsun Allah'ım! Şefkatle, rahmetle muamele edensin Allah'ım! Bize de şefkatinle, rahmetinle muamele et Allah'ım! Raûf isminle bize tecelli edip bizi de rauf eyle Allah'ım! Bizi kendine, varlığa, mahlûkata, şefkatle, merhametle muamele edenlerden eyle Allah'ım!

EL-KEFÎL

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Nahl /91

Manası; Va'dettiği her şeye kefil olan.

İnsandaki tecellisi; Herhangi birine kefil olmak ona yüzde yüz güvenmeyi gerektirir. Allah'ın Kefîl ismi; kulunu Hz. İnsan fıtratı üzere yaratıp kulu çalıştığı takdirde ona va'dettiği bu şerefi bahşedeceğinin kesin kanıtıdır. Allah'ın Kefîl ismine iman eden bir kul da rabbine bu şekilde iman eder ve rabbine güvenir.

Allah âyet-i kerimede "Allah bütün canlıların rızkını üzerine almıştır" buyurur. Böyle bir kul bu âyete iman eder ve rızkından dolayı endişe edip "çalışmasam aç kalırım" demez; çünkü rabbinin rızkına kefil olduğuna iman etmiştir. Bu, kulun çalışmaması ve tembellik yapması demek değil; rabbine her anda güvenmesi ve iman etmesi demektir.

Dua; Sen kefîlsin Allah'ım! Sen kullarının bütün işlerine hem dünyasına, hem ahretine, hem de varlığına kefil olansın Allah'ım! Bizi seni kefil olarak kabul edenlerden eyle Allah'ım! Kefaletini yeterli görenlerden eyle Allah'ım! Bizi Kefîl isminin tecellisine mazhar eyle Allah'ım! Bizi de kullarının ebedi hayatına kefil olanlardan eyle Allah'ım!

EL-HAKEM

Kur'ân'da **1** yerde geçer. Geçtiği âyetler: En'âm /114

Manası; Hüküm veren, hükmeden.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Hakîm ismi, hikmetle muamele eden, hükmedip yaratan Hakem ismi ise kimin doğru, kimin yanlış, yaptığına kimin haklı veya kimin haksız olduğuna hüküm veren demektir.

Allah'ın Hakem isminin üzerinde tecelli ettiği kul da Allah'ın hükmüyle hükmeder. Doğruyu, yanlışı, haklıyı, haksızı Allah'ın kitabında buyurup beyan ettiği gibi bilir. Kendine, ailesine, çevresine ve bütün insanlara Allah'ın kelamında buyurduğu gibi doğru olarak, güzel olarak hükmeder.

Böyle bir kul Furkan sahibidir; çünkü Allah'ın âyetlerini biliyordur, neyin doğru, neyin yanlış olduğunun farkındadır ve her anda Allah'ın hükmüyle hükmeder.

Dua; Sen hakemsin Allah'ım! Sen hüküm verensin, hükmedensin Allah'ım! Bize Hakem isminle tecelli et Allah'ım! Bizi doğru hüküm verenlerden eyle Allah'ım! Nefsimize, insanlara, bütün varlığa senin hükmünle hükmedenlerden eyle Allah'ım!

ES-SÂDIK

Kur'ân'da **2** yerde geçer. Geçtiği âyetler: Nisâ /87, Nisâ /122

Manası; Va'dinde sadık olan, va'dini yerine getiren.

İnsandaki tecellisi; Allah Elest Bezmi'nde bütün rûhlara "ben sizin rabbiniz değil miyim" diye sormuş, rûhlar da "bela şehidna: Evet şahidiz (sen bizim rabbimizsin)" demişlerdir.

Allah'ın Sâdık isminin üzerinde tecelli ettiği kul bu şehadeti, Allah'a verdiği bu sözü unutmayıp sözüne sadık olan kuldur. Allah'ı rabbi, mürebbisi olarak görür ve rabbinin her andaki terbiyesini kabul eder. Allah'ın kendisini yaratmasındaki muradının üzerinde gerçekleşmesi için; yani Hz. İnsan olmak için çalışır, Allah'a karşı sadıktır ve sadakatini asla bozmaz.

Dua; Sen sâdıksın Allah'ım! Va'dinde sâdık olansın Allah'ım! Sâdık isminle bize tecelli et Allah'ım! Bizi sadıklardan eyle Allah'ım! Va'dine sadakat gösterenlerden eyle Allah'ım! Bizi hainlerden eyleme Allah'ım! Va'dinden dönenlerden eyleme Allah'ım! Sana verdiği sözden cayanlardan eyleme Allah'ım! Bizi vahyine, peygamberine, sana olan kulluğuna sâdık olanlardan eyle Allah'ım!

EL-FÂLİK

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: En'âm /95

Manası; Yarıp ortaya çıkaran, bir varlığı yok edip onu yeni bir yaratılışla tekrar yaratan.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Fâtır ismi yarattığına fıtratı koyan, Fâlik ismi ise yarattığının üzerindeki bu fıtratın ortaya çıkması için onu yeni bir yaratılışla tekrar yaratan demektir.

Daha iyi anlaşılması için örnek vermek gerekirse; Allah bir çekirdeğe ağaç olup meyve verme fıtratını koymuştur. Bu, Allah'ın Fâtır ismidir. Çekirdeğin çatlayıp yeni bir yaratılışla ağaç olması ise Fâlik isminin tecellisidir. Allah insanı da beşer olarak yaratmış ve rûhuna Hz. İnsan olma nimetini bahşetmiştir. Allah'ın Fâlik ismine iman eden kul rûhundaki bu nimeti görüp Hz. İnsan olmak için çalışandır.

Bu nimeti görmeyip rûhunu susturan, onu dinlemeyen kul ise rûhunu kaybetmeye mahkumdur.

Dua; Sen fâliksin Allah'ım! Yarıp ortaya çıkaransın Allah'ım! Yarattığın bir varlığı yeni bir yaratışla tekrar yaratansın Allah'ım! O varlıktan yeni bir varlık yaratansın Allah'ım! Bizim de beşerî tarafımızdan Hz. İnsanı çıkar Allah'ım!

EL-BEDÎ'

Kur'ân'da 2 yerde geçer. Geçtiği âyetler: En'âm /101, Bakara /117

Manası; Örneksiz, eşsiz ve benzersiz yaratan.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın ilk yarattığı ve yaratmadan önce tasavvur ettiği ilk şey Hz.İnsandır, bu da Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'in nûrudur. Allah sonra onun nûrundan; yani Hz. İnsanın nûrundan bütün varlığı yaratmıştır ve bu yaratması eşsiz ve benzersizdir.

Allah'ın Bedî' isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul, insanın DNA'sının, parmak izinin birbirine benzememesi gibi insandaki her bir zerrenin bile başka bir insandakine benzemediğini bilir; çünkü rabbinin yaratmasının eşi, benzeri olmadığına ve yaratmasında kopya çekmediğine iman etmiştir.

Böyle bir kul rabbinin azameti karşısında boynunu büker.

Dua; Sen bedî'sin Allah'ım! Eşsiz ve benzersiz yaratansın Allah'ım! Bizi hakikati idrak edenlerden, bizi yaratırkenki muradının üzerinde gerçekleştiği kullarından eyle Allah'ım! Bizi zatına seç Allah'ım! Bizi sana koşanlardan, vasıl olanlardan eyle Allah'ım! Bizi ilk yaratmış olduğun gibi Hz. İnsan halimize döndür Allah'ım!

EL-HAFÎZ

Kur'ân'da 2 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Hûd /57, Sebe /21

Manası; Koruyan, gözeten, muhafaza eden.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Hafîz isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul öncelikle rûhunu muhafaza eder, korur. Bir de Allah'a verdiği va'di, ahdi korur, muhafaza eder.

İnsan, Allah'a nasıl bir söz vermiştir?

Allah'a âbd olacağına, iman edeceğine ve Allah'ın isimlerinin üzerinde tecelli edip kendisine nefhetmiş olduğu rûhun gereği olarak Hz. İnsan olacağına dair Allah'a söz vermiştir. Hafîz ismine iman eden bir kul bu sözünü unutmaz. Bu sözü, bu va'di yerine getirmek için de imanını, Allah'a olan aşkını, muhabbetini, sevgisini, ibadetlerini, aynı şekilde Allah'ın kendisine emanet olarak verdiği eşinin, çocuklarının imanını muhafaza eder.

Dua; Sen hafîzsin Allah'ım! Sen koruyansın, gözetensin Allah'ım! Bizi de Hafîz isminle tecelli ettiklerinden eyle Allah'ım! Bizi nefhettiğin rûhu koruyanlardan, muhafaza edenlerden eyle Allah'ım! Bizi va'dini, peygamberini, vahyini koruyanlardan, muhafaza edenlerden, gözetenlerden eyle Allah'ım!

EL-KÂHİR

Kur'ân'da 2 yerde geçer. Geçtiği âyetler: En'âm /18, En'âm /61

Manası; Hükmünden dışarı çıkma imkânı olunmayan, özel olarak insana boyun eğdiren.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Kahhâr ismi bütün mahlukâtı hükmü altında tutan ve onlara boyun eğdiren manasındayken Kâhir ismi özel olarak insana boyun eğdiren demektir.

Kâhir isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul da rabbine boyun bükmüştür. Başına gelen her şeyi rabbinden bilir ve "şu şöyle yaptığı için böyle oldu" deyip suçu başkalarına atmaz. Her anda Allah'ın huzurunda olduğunu bilir. Allah'ın Hz. İnsan olsun diye kendisine muamele ettiğinin farkındadır.

Allah'ın Kâhir isminin üzerinde en çok tecelli ettiği insanlar; peygamberler ve peygambere tabi olanlardır. Yanlış yaptıkları için değil en yüksek makama çıksınlar diye Allah onlara böyle muamele etmiştir.

Allah'ın Kâhir isminin üzerinde tecelli ettiği kul da bunun nasıl bir nimet olduğunu bilir ve Kâhir ismiyle kendisine tecelli ettiği için her anda Allah'a hamd halindedir.

Dua; Sen kâhirsin Allah'ım! Sen hükmünden çıkma imkânı olmayansın Allah'ım! Bizi de nefsimiz üzerinde kahir eyle Allah'ım!

EL-MUSTEÂN

Kur'ân'da 2 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Yûsuf /18, Enbiyâ /112

Manası; Sevildiği için aşkla, muhabbetle istenilen ve kendisinden istenen zat.

İnsandaki tecellisi; El Esmâu'l Husna'daki ismi mef'ul olan isim sadece Allah'ın El Musteân ismidir; yani kul, istemeden Allah tecelli etmez. Allah'ın tecelli etmesi ve fail olması için kulun mutlaka istemesi gerekir.

Allah'ın Musteân isminin üzerinde tecelli ettiği kul da ilk olarak Allah'ı, Allah'ın sevgisini, rızasını istemesi gerektiğini bilir ve bunu Allah'tan ister. Bu isteğini de her fiiliyle haliyle, işiyle, gönlüyle ortaya koyar.

Dua; Sen musteânsın Allah'ım! Sen kendisine sığınılansın Allah'ım! Biz de sana sığınıyoruz Allah'ım! Nefsimizin, şeytanın, dünyanın şerrinden sana sığınıyoruz Allah'ım! Bizi de Musteân isminin tecellisine mazhar eyle Allah'ım! Sıkıntıda olup bize sığınanları korumamızı ve onlara ikram etmemizi bize nasip eyle Allah'ım! Bizi gerçek manada "iyyâke na'budu ve iyyâke nestaîn" diyen kullarından eyle Allah'ım!

EL-ĞÂLİB

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Yûsuf /21

Manası; Her şeye galip olan ve galibiyet veren.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Ğâlib isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul öncelikle kendi nefsine, isteklerine, kendisini yoldan çıkarmaya çalışan şeytana ve şeytanlaşmış insanlara karşı galip olur.

Bu kul elbette ki sorun sıkıntı yaşayabilir; ama Allah'ın Ğâlib ismine iman ettiği için mutlaka galip geleceğini bilir ve asla mağlup olmaz, düşmez, herhangi bir sorun, sıkıntıda feryad etmez; çünkü rabbiyle beraber olduğu, rabbinin isteklerini yaptığı takdirde Allah'ın kendisine nefhettiği rûhun her zaman galip geleceğine iman etmiştir.

Aynı şekilde bu kul zahiri olarak kaybetmiş görünse bile Allah katında her zaman galiptir; çünkü Allah'ın esması onun üzerinde galip olmuştur. Böyle bir kul ayrıca ailesinin içinde, çevresinde, hak ile, adaletle, rahmetle, güzellikle işlerini yapmaya çalışır; yani işlerinde hak galip olur. Bu yüzden asla zalimlik yapmaz, zalimden, zulümden ve şeytandan yana olmaz.

Dua; Sen ğâlibsin Allah'ım! Her şeye galip olan sensin Allah'ım! Bize de Ğalib isminle tecelli eyle ve bizi nefsimize ve şeytana galip eyle Allah'ım!

EL-KAVİYY

Kur'ân'da **9** yerde geçer. Geçtiği âyetler: Hûd /66, Mu'min /22, Şûrâ /19, ...

Manası; Güçlü, kuvvetli, kudretli, gücünün bir sınırı olmayan.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Kaviyy isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul nefsine, şeytana, hayata ve insanlara karşı güçlüdür ve bu gücünü hiçbir zaman kaybetmez, hiçbir şeyden de endişe duymaz. Böyle biri asla korkak olmaz; çünkü kaviyy olan rabbine güvenmiştir.

Bir şeyden korkmak başka, korkak olmak başka bir şeydir. Allah, insan tehlikelerden korunsun diye insanın fıtratına korkuyu yazmıştır. Korkaklık ise insanın fıtratının ve dengesinin bozulmasının sonucudur.

Korkak insan, Allah'ın Kaviyy ismine iman etmeyen, imanının gücünü bilmeyen ve Allah'ın kendisine yardım edeceğine güvenmeyen insandır.

Bir de Allah'ın Kaviyy ismine iman eden kul hiçbir şekilde umutsuzluğa kapılmaz, nefsine ve şeytana taviz vermez; çünkü rabbinin Kaviyy olduğuna iman etmiştir.

Dua; Sen kaviyysin Allah'ım! Sen güçlü olansın Allah'ım! Kuvvetli, kudretli olansın Allah'ım! Bizi de nefse, şeytana, dünyaya karşı güçlü kıl Allah'ım!

EL-MECÎD

Kur'ân'da **1** yerde geçer. Geçtiği âyetler: Hûd /73

Manası; Şerefli olan, şereflendiren, kerem ve ihsan sahibi.

İnsandaki tecellisi; Allah Kur'ân-ı Kerim'de kendi kelamı için mecîd demiş, aynı şekilde arş için de mecîd buyurmuştur. Allah'ın Mecîd isminin üzerinde tecelli ettiği kul da Allah'ın kelamını mecîd ve şerefli olarak görür. Kur'ân'ı şereflenmek için okur, hayatına geçirir ve Kur'ân'ın ahlakına bürünür.

Aynı şekilde Allah'ın tecelligâhı olan gönül arşını mecîd olarak bilip Allah'ın istemediği bir şeyin gönlüne girmesine müsaade etmez. Gönlünü Allah'ın âyetleriyle, Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'in ahlakıyla, zikirle ve tefekkürle doldurur. Böyle yapmaya devam ettikçe de onun üzerinde Allah'ın Mecîd ismi artmaya devam eder, böylelikle o da şerefini artırmış olur.

Dua; Sen mecîdsin Allah'ım! Şeref sahibi olan sensin Allah'ım! Şereflendiren sensin Allah'ım! Arşa tecelli edip şereflendirdiğin gibi bizim de gönlümüze, gönül arşımıza tecelli et Allah'ım! Gönül arşımızı şereflendir Allah'ım!

EL-KARÎB

Kur'ân'da 3 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Hûd /61, Sebe /50, Bakara /186

Manası; Her şeye ve herkese kendisinden daha yakın olan. Kulunu sevdiği için kuluna yakın olan.

İnsandaki tecellisi; Kurb; yakınlık, akraba yakın olan, kurban ise yakınlığı kazanmak için feda edilen şey demektir. İnsanların anladığının aksine kurban etmek; bir hayvanı kesmek veya öldürmek değildir.

Kurban olmak ve kurban etmek Allah'ın rızasını, ebedi hayatını kazanmak için malını ve kendini Allah yoluna adamak, feda etmek demektir. Allah'ın Karîb isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul da rabbinin kendisine şah damarından daha yakın olduğunu ve sırf kazansın diye rabbinin her anda kendisine yardım ettiğini bilir. Bu yakınlığı tadınca rabbiyle ünsiyet kurmak ve yakın olmak için rabbinin istediği her şeyi yaparak rabbine daha çok yaklaşmaya ve ebedi hayatını kazanmaya çalışır.

Dua; Sen karîbsin, her şeye her şeyden daha yakın olansın Allah'ım! Bize de yakınlığını tattır Allah'ım! Bizi de kendine, resulüne yakın olanlardan eyle Allah'ım!

EL-MUCÎB

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Hûd /61

Manası; Duaya, davete icabet eden, dileyeni dilediği amacına, gayesine ulaştıran.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Mucîb isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul her ne isterse istesin rabbinden ister; çünkü rabbinin mucîb olduğuna, davetine, duasına icabet edeceğine iman etmiştir.

Böyle bir kul, rabbine hizmetçi muamelesi yapmaz. Duasını fiili olarak ortaya koymadan "ben şunu istiyorum, bunu istiyorum, bana bunları ver ya rabbi" demez; çünkü böyle söylemek rabbini hizmetçi gibi görmektir.

Mucîb ismine iman eden bir kul rabbine iman ettiği ve her duasına rabbinin icabet edeceğini bildiği için bu yakınlık ve tevazu karşısında "emret ya rabbi! Sen benden ne istiyorsun, buyur, emret" der ve rabbini dinler. Böylelikle rabbinin onu görmek istediği yerde; yani kulluk makamında durmaya çalışır.

Dua; Sen mucîbsin Allah'ım! Sen duaya icabet edensin Allah'ım! Bizim de duamıza icabet et Allah'ım! Bizi de mucib eyle Allah'ım! Dualara, isteklere, hayra icabet etmeyi bize nasip eyle Allah'ım!

EL-LATÎF

Kur'ân'da 5 yerde geçer. Geçtiği âyetler: En'âm /103, Lokmân /16, Mulk /14, ...

Manası; Nazik, zarif, nezaket ve incelik sahibi olan. Her işini zarafetle yapan ve her şeye nûruyla tecelli eden, lütufta bulunan.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Latîf isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul öncelikle kendine karşı latefet ve nezaket sahibidir. Allah'tan dolayı kendini sever ve Allah'ın ona vermiş olduğu kıymeti, değeri, şerefi kendisine verir. Bunu yapabilmesi için de rabbinin onu koyduğu yerde durması gerektiğini bilip bu şerefi üzerinde taşımaya çalışır.

Bir de insanları Allah'ın istediği ve sevdiği şekilde Allah'ın yoluna davet edip onlara yardım etmeye çalışır. Bunu yaparken de letafetle, nezaketle, en güzel şekilde hikmetle yapar. İnsanları kendi zannına göre hakka davet etmez.

Örnek vermek gerekirse; hiç kimseye "hepiniz imansızsınız, Allah'a iman edin, benim yaptığım gibi yapın" demez. İnsanları kırmadan, incitmeden Hz. Musa (a.s.)'ın Firavun'u davet ettiği gibi nezaket ve hikmetle hakka davet etmeye çalışır.

Dua; Sen latîfsin Allah'ım! Sen her şeye nûruyla tecelli edip lütfuna erdirensin Allah'ım! Bize de Latîf isminle tecelli edip lütfunu ihsan eyle, ikram eyle Allah'ım! Bizi de latif eyle Allah'ım!

EL-VÂRİS

Kur'ân'da 3 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Meryem /40, Meryem /80, Hicr /23

Manası; Her şeyin ve herkesin mutlak vârisi, her şeyin sadece kendisine ait olduğu zat.

İnsandaki tecellisi; İnsan gerçek manada hiçbir şeye vâris olmaz, olamaz; çünkü insan neye sahip olursa olsun onu bırakıp gidecektir. Bu yüzden her şeyin mutlak vârisi sadece Allah'tır. Allah'ın Vâris isminin üzerinde tecelli ettiği kul da işte bu bakışa sahiptir ve Allah kazanması için kendisine her neyi ikram etmişse onu Allah yolunda, ebedi hayatını kazanmak için harcar.

Allah, kullarını kitabına vâris kılmıştır; ama insanın kitaba vâris olabilmesi için Allah'ın kelamını bilip öyle yaşaması gerekir. Hayatını Allah'ın kelamına göre yaşayan biri de bunun karşılığında cennetin vârisi olur.

Dua; Sen vârissin Allah'ım! Her şeyin kendisine ait olduğu zatsın Allah'ım! Bizi de cennetine vâris eyle Allah'ım! Bizi kitabına vârisliğinde müsabaka edenlerden, yarışanlardan o büyük saadete büyük fazl'a nail olanlardan eyle! Bizi rabbine, kitabına, vahyine, peygamberine, kendi rûhuna ihanet edenlerden, hainlerden eyleme Allah'ım!

EŞ-ŞEHÎD

Kur'ân'da 12 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Burûc /9, Yûnus /46, Sebe /47, ...

Manası; Herkese ve her şeye şahid olan ve şahid kılan.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Şehîd isminin üzerinde tecelli ettiği kul, gerçek manada kelime-i şehadeti getirir. Hayatıyla ve ameliyle de bu şehadetini ispatlamaya, her neye bakarsa baksın orada Allah'ın esmâsını müşahade etmeye çalışır. Böyle bir kulun başına bir olay geldiğinde "bunda mutlaka bir hikmet vardır. Allah'ın burada bir muradı vardır. Acaba Allah bu olayda bana ne öğretmek istiyor" ya da "acaba bu olay hangi yanlışımdan dolayı başıma geldi" der ve olaylara hikmetle bakmaya çalışır. Aklını ve gönlünü Allah'ın şehadetiyle olaylara şahid eder. Böyle biri yaptıklarını, hayatını imanına şahid kılar.

Dua; Sen şehîdsin Allah'ım! Her şeyin şahidi olan sensin Allah'ım! Her şeye şahid olan, gören sensin Allah'ım! Bizi de şahidlerden eyle Allah'ım! Sana, cemaline şahid olanlardan eyle Allah'ım! Bizi tecelline, El Esmâu'l Husna'na, güzelliğine şahid olanlardan eyle Allah'ım! Bizi kendi gönlünde, gönül arşında sana şahid olanlardan eyle Allah'ım!

EL-BERR

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Tûr /28

Manası; Mutlak iyi olan, iyilik yapan, iyilik yaptıran ve iyiliğe davet eden.

İnsandaki tecellisi; Gerçek birr; yani iyilik, insanların Allah'ın rızasını kazanmaları için onlara maddi ve manevi olarak yardım etmektir.

Allah'ın Berr isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul da Allah'ı bilmeleri, iman etmeleri ve Allah'ın rızasını kazanmaları için çaba, gayret sarf etmeleri yolunda insanlara yardım eder. Böyle yaparak da ebrar olanlardan olmayı umar; çünkü ebrar olanlar tekrar tekrar bu şekilde iyilikte bulunanlardır, iyiliği ahlak edinenlerdir.

Böyle bir kul bir de rabbine, doğru bakar. Rabbi onu kendi nûrundan yaratmış, kendinden ona hayat vermiştir. Hz. İnsan olması için onu dünyaya gönderip ona kazanma sahnesi hazırlamıştır. İşte, bu Allah'ın mutlak berr olmasıdır.

Dua; Sen berrsin, sen iyilik edensin Allah'ım! Bize Berr isminle tecelli edip bizi de iyilik edenlerden, va'dini yerine getirenlerden eyle Allah'ım! Bizi sana karşı sadıklardan eyle, va'dinden dönenlerden eyleme, bizi ebrar olanlardan eyle Allah'ım!

EL-MUTEÂL

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Ra'd /9

Manası; Yüce olan ve yücelten.

İnsandaki tecellisi; Allah kebîrdir, büyük olandır. Bir de Allah muteâldir; anlaşılamayacak kadar kebir ve yüce olandır.

Allah'ın bütün esmâsı teşbihtir; ama Muteâl ismi tenzihtir. Bu yüzden Allah'ın Muteâl ismi her bir isimle beraber tecelli ederek o ismin mutlak olarak anlaşılamayacağını insanın aklının o ismi alamayacağını ifade eder.

Allah bir kuluna hangi esmâyı ne kadar ikram etmişse o kul o esmâyı o kadar anlayabilir ve Allah'ı o kadar tanıyabilir; ama sonuç olarak Allah her zaman muteâldir; yüceler yücesidir ve anlaşılamayacak kadar yüce ve muteâl olandır.

Allah'ın Muteâl isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul, rabbini bütün esmâsıyla teşbih ederek tefekkür edip anlamaya çalışırken bir de Allah'ı tenzih edip hiçbir şeyin Allah'a benzemediğini, Allah'ın her şeyden beri' ve uzak olduğunu bilir ve buna böyle iman eder.

Dua; Sen muteâlsın Allah'ım! Sen yüceler yücesisin Allah'ım! Sen yüceltensin Allah'ım! Bize de Muteâl isminle tecelli edip bizi yücelt Allah'ım! Bizi alay-ı iliyine çıkar Allah'ım!

EL-KÂİM

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Ra'd /33

Manası; Bütün işleri tedbir edip ayakta tutan.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Kâim isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul, Allah'ın her anda kâim olduğunu, kâmil insan, Hz. İnsan olsun diye Allah'ın her anda tecelli edip kendisini varlıkta, kıyamda tuttuğunu bilir. Aynı şekilde nasıl yaşaması, neyi kazanması ve nasıl kazanması gerektiğini de Allah'ın kendisine öğrettiğini bilir.

Biri Allah'ın Kâim ismiyle ayağa kalksa; ama ne yapacağını bilmese nefsine ve şeytana uyar veya başkalarına uyup onların peşinden gider. Allah'ın Kâim ismine iman eden biri ise öncelikle Allah'ın vahyine, peygamberine bakar, Allah'ın vahyini öğrenip peygamberinin uygulamalarıyla kıyamda durur, hayatı peygamberinin yaşadığı gibi yaşamaya çalışır; çünkü böyle yapmazsa peygamberini kendi gönlünde öldürdüğünü, onunla kıyamda durmadığını bilir.

Dua; Sen kâimsin Allah'ım! Bütün varlığı, bütün işleri ayakta tutansın Allah'ım! Bizi de işlerini, kulluğunu, maneviyatını ayakta tutanlardan eyle Allah'ım!

EL-MUNTAKİM

Kur'ân'da 4 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Zumer /37, İbrâhîm /47, Âli İmrân /4, ...

Manası; Zalimlere hak ettiği muameleyi yapan ve zalimlerden mazlumların intikamını alan.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Muntakim isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul; nefsinden, şeytandan, iç güdülerinden, arzularından, isteklerinden intikam alır. Allah'ın beğenmediği ve sevmediği şeyleri yaptığı ya da yapmayı istediği için rabbine karşı boynunu büker.

En büyük zulüm insanın kendine zulmetmesidir. Biri başkalarına zulmetse de aslında kendine zulmetmiştir. Muntakim ismine iman eden bir kul ise öncelikle Allah'ın kendisini yarattığı yerde durur ve kendine zulmetmez, sonra da hiçbir mahlukâta zulmetmez; çünkü zulmederse Kıyamet günü Allah'ın ondan intikam alacağını bilir. Zaten cehennem Allah'ın Muntakim isminin tecelli ettiği yerdir.

Dua; Sen muntakimsin; zalimlerden mazlumların intikamını alansın Allah'ım! Bizim de nefsimiz bize zulmetti, şeytan bize zulmetti, onlara karşı muntakim ol Allah'ım! Bizi de muntakim olup nefsinden, şeytandan intikam alanlardan eyle Allah'ım! Nefsini sana boyun büktürenlerden, sana secde ettirenlerden eyle Allah'ım!

EL-KEBÎR

Kur'ân'da 6 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Lokmân /30, Sebe /23, Mu'min /12, ...

Manası; Zatı ve sıfatları anlaşılamayacak kadar yüce, büyük ve ekber olan.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Kebîr isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul, Allah'ı tekbir eder ve sadece dil ile Allah u ekber demenin Allah'ı tekbir etmek olmadığını bilip Allah'ın büyüklüğünü kendi üzerinde gösterir; çünkü Allah'a iman ederse, Allah'ın hükmünü kendi üzerinde uygularsa, Allah'a teslim olursa, Allah'ın güzelliğiyle güzel olursa Allah'ı tekbir etmiş olacağının şuurundadır.

Bir de gönlün Allah'ı tekbir etmesi vardır. Gönlün Allah'ı tekbir etmesi için Allah'ın gönlü ihata etmesi, güzelliğiyle ve El Esmâu'l Husna'sıyla gönüle tecelli etmesi gerekir.

Aynı şekilde aklın tekbir etmesi vardır. Allah'ın âyetlerini öğrenip anlarsak onun hükmüyle hükmedersek aklımız Allah'ı tekbir etmiş olur.

Dua; Sen kebîrsin Allah'ım! Büyük olan sensin Allah'ım! Büyüklüğü anlaşılamayacak kadar âliyy olan, kebîr olan sensin Allah'ım! Bizi; seni tek büyük olarak bilenlerden, seni tekbir edenlerden, kullukla, âbdiyetle büyük olanlardan eyle! Bizi büyüklenenlerden, kibirlenenlerden, âyetlerini yalan sayıp yok sayanlardan eyleme Allah'ım!

EL-VÂHİD

Kur'ân'da 21 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Sâd /65, Yûsuf /39, En'âm /19, ...

Manası; Sıfatlarında, isimlerinde tek olan.

İnsandaki tecellisi; Şirk, Allah'ın esmâsını başkalarına vermektir. Allah'ın Vâhid isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul, Allah'ın hiçbir ismini hiç kimseye vermez; yani Allah'a hiçbir isminde şirk koşmaz.

Misal; insan bilebilir; ama Allah'ın bildirdiği kadarıyla bilebilir, yoksa Allah'ın Âlim ismini alıp mutlak âlim olamaz. Bir insan merhamet edebilir; ama yaptığı merhamet sonsuz bir deryadan bir damla misalidir, yoksa mutlak rahmet sahibi olamaz. Bu durum, Allah'ın bütün isimleri için böyledir.

Allah'ın Vâhid isminin üzerinde tecelli ettiği kul da her anda hüküm sahibi olarak, işi yapan ve idare eden olarak öncelikle Allah'ı görür sonra başkalarını görür. Allah kendisinden nasıl bir muamele yapmasını istiyorsa insanlara öyle muamelede bulunur. Allah'ın hiçbir isminde hiçbir şekilde nefsini ve hiç kimseyi Allah'a şirk koşmaz.

Dua; Sen vâhidsin, sıfatlarında tek olansın Allah'ım! El Esmâu'l Husna sana aittir! El Esmâu'l Husna'nla, zatınla, sıfatınla bize tecelli edip yeryüzünde bizi de kendine halife eyle, ayna eyle Allah'ım!

EL-KAHHÂR

Kur'ân'da 6 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Sâd /65, Yûsuf /39, Zumer /4, ...

Manası; Hz. İnsan olsun diye insanın nefsini kahreden, nefsi temizleyen, uyaran, ikaz eden.

İnsandaki tecellisi; Bütün varlık, Allah'ın Kahhâr isminin tecellisine mazhardır ve hepsi Allah'a boyun bükmüştür, itaat halindedir. İradeli varlıklar ise bunun dışındadır; çünkü Allah onlara tercih etme hakkını vermiştir.

Kahhâr isminin kendisinde tecelli ettiği mü'min bir kul da Allah'ın kendisine verdiği bu iradeyi kullanır. Rûhuna, Allah'ın vahyine, resulüne karşı nefsine boyun büktürür. Yapabildiğini yapar, yapamadıkları için de Allah'tan Kahhâr ismiyle kendisine tecelli etmesini ister. Allah da onun kazanması için bu isminin tecellisiyle ona yapamadıklarını yaptırır, geçemediği yerden onu geçirir ve nefsine boyun büktürür.

Dua; Sen kahhârsın Allah'ım! Sen kahredensin Allah'ım! Bizi de nefsimiz üzerinde kahhar eyle Allah'ım! Şeytana karşı kahhar eyle Allah'ım! Müşriklere karşı kahhar eyle Allah'ım! Seni sevmeyenlere, düşmanlarına karşı bizi kahhar eyle Allah'ım!

EL-MELÎK

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Kamer /55

Manası; Bütün mahlukâtın tek hükümdarı, melekût aleminin meliki.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Muktedir isminin insandaki tecellisi zahiri olarak kişinin kendisini ve başkalarını idare etmesidir, Melîk isminin tecellisi ise kişinin kendini, gönül âlemini Allah'ın emrettiği şekilde sevk ve idare etmesidir.

Allah'ın Melîk isminin üzerinde tecelli ettiği kul gönül âleminin meliki olur. Biri gönül âleminin meliki olursa; yani gönül âlemine Allah'ın hükmüyle hükmederse muttakilerden, takvâ sahiplerinden olur.

Biri takvâ sahibiyse rabbine sıdkiyetini, sadakatini ispatlamıştır. İşte, bu kulun gönlü cennete dönmüş, nûrlanmış Allah'ın bütün isimleri onda tecelli etmiş, o da Allah'ın kendisine nefhettiği rûhla beraber olmuştur.

Dua; Sen melîksin Allah'ım! Bütün mahlûkatı idare edensin Allah'ım! Bizi de nefsini idare edenlerden ve nefsine melik olanlardan eyle Allah'ım! Bizi muttakilerden, gönlü nûrlanmış olanlardan, nûr saçanlardan, sadıklardan, sıdkiyet makamında duranlardan eyle Allah'ım! Bizi huzuruna kabul edip huzurunda durdurduklarından eyle Allah'ım!

EL-VEHHÂB

Kur'ân'da 3 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Sâd /9, Sâd /35, Âli İmrân /8

Manası; Karşılıksız veren, hibe eden.

İnsandaki tecellisi; Bir, kulun çalışıp Allah'tan bir şey talep etmesi vardır, bir de kulun çalışmadan Allah'ın ona hibe etmesi vardır. Allah'ın Vehhâb olması kulun hiçbir çabası olmadan Allah'ın ona ikram etmesidir. Örnek vermek gerekirse; Allah'ın gönderdiği bütün peygamberleri, kelamı olan kitapları, vahyi, insana verdiği aklı, gönlü ve iradesi kuluna yaptığı hibedir. Ayrıca Allah'ın bütün isimleri Vehhâb isminden tecelli eder; çünkü Allah bütün isimlerini kulunu yaratırken ona hibe etmiştir.

Hibe etmek bir şeyi boşuna vermek değildir. Allah'ın hibe etmesinde mutlaka bir muradı, sebebi vardır ve bu muradı haktır. Allah'ın Vehhâb isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul, Allah'ın kendisine neleri hibe ettiğini bilir ve Allah'ın muradının kendi üzerinde gerçekleşmesi için de çabasını, gayretini sarf eder.

Dua; Sen vehhâbsın Allah'ım! Karşılıksız hibe edensin Allah'ım! Bizi de nimetlerini hiçbir menfaat gözetmeden başkalarına hibe edenlerden eyle Allah'ım!

ES-SEMÎ’

Kur'ân'da 45 yerde geçer. Geçtiği âyetler: A'râf /200, Şuarâ /220, İsrâ /1, ...

Manası; Her şeyi ve herkesi işiten.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Semî' isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul öncelikle Allah'ı, Allah'ın kelamını işitir; çünkü biri Allah'ın vahyini işitmemişse Allah'ı işitmemiştir.

Semî' ismine iman eden biri "mü'minler 'işittik ve itaat ettik' derler" âyetine göre yaşayıp Kur'ân'ı okur ve hayatının her safhasında rabbine "işittik ve itaat ettik" der.

Böyle bir kul, rabbini dinlediği için ne yapması, nasıl yapması, ne zaman yapması gerektiğini her anda bilir. Nefsini, aklını, hayalini, düşüncesini, dünyayı ve dünyanın içindekileri susturur; çünkü Allah'ı dinlemeyen birinin hiçbir şey bilemeyeceğinin ve anlayamayacağının farkındadır.

Dua; Sen semi'sin Allah'ım! Her şeyi işitensin Allah'ım! Bizi de seni işitenlerden eyle Allah'ım! Vahyini işitenlerden, işittirenlerden eyle Allah'ım! Bizi senin vahyine göre yaşayıp "her anda işittik ve itaat ettik" diyenlerden eyle Allah'ım!

EL-MUKTEDİR

Kur'ân'da 4 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Kamer /42, Kamer /55, Zuhrûf /42, ...

Manası; Mutlak iktidar sahibi, iktidarı sonsuz ve sınırsız, eşsiz ve benzersiz olan. Dilediğini yaratan, dilediğini yok eden, dilediği gibi yapan.

İnsandaki tecellisi; Allah Muktedir ismiyle kuluna tecelli edip ona irade vermiştir. Bu yüzden kul önce kendine muktedir olmalıdır; yani kendi üzerinde iktidar sahibi olup kendi kendini Allah'ın emrettiği gibi yönetmeli, idare etmelidir. Şayet kul kendini yönetmez, kendi kendini Allah ile idare etmezse bu durumda şeytan onu idare eder, dolayısıyla onun muktediri şeytan olur.

Allah'ın Muktedir isminin üzerinde tecelli ettiği kul "şeytana ve nefsime güç yetiremiyorum" gibi sözler kullanmaz; çünkü o, nefsine karşı muktedirdir. Nefsine, bedenine, gönlüne, hayatına Allah ile, Allah'ın isimleriyle, El Esmâu'l Husna'sıyla iktidar sahibidir ve kendini böyle idare eder.

Dua; Sen muktedirsin Allah'ım! Dilediğine güç yetirensin Allah'ım! Dilediğini yaratan, dilediğini yok edensin Allah'ım! Bizi de muktedir eyle Allah'ım! Nefsimize karşı bizi muktedir eyle Allah'ım! Bizi nefsine güç yetirenlerden eyle Allah'ım! Nefsimizin iktidarı bizde olsun Allah'ım! Gönlümüzün iktidarı rûhumuzda olsun Allah'ım!

EL-AZÎM

Kur'ân'da 6 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Vâkıa /74, Vâkıa /96, Şûrâ /4, ...

Manası; Azamet ve büyüklük sahibi, azameti anlaşılamayacak kadar büyük olan tek zat.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Azîm isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul dünya karşısında azîm olur, büyük durur, üç kuruşluk dünyaya mağlup olmaz, onun karşısında küçülmez, dünyanın kölesi olmaz, mevkinin, makamın büyüklüğü onun azametinin karşısında küçülür; çünkü o, nefsinin isteklerine, arzularına karşı azim sahibidir.

Böyle bir kul azmeder; yani çabasını, gayretini sarf eder. Çabasını, gayretini ne için sarf eder? - Elbette ki Allah'a âbd olmak, Allah'ın kendisine takdir ettiklerini kazanmak için sarf eder. Aklını, fikrini, gönlünü sonuna kadar kullanır ve bu gayretinden asla vazgeçmez; çünkü azim sahibidir, bunu kazanmaya azmetmiştir.

Dua; Sen azîmsin Allah'ım! Sen azamet sahibisin Allah'ım! Sen "azîm olan rabbinin ismini tesbih et" buyurdun; biz de azîm olan rabbimizin ismini tesbih ediyoruz Allah'ım! Subhane rabbiyel azîm; bütün azamet sana aittir Allah'ım! Bizi de azametinin karşısında eğilenlerden eyle Allah'ım! Bizi azmeden, azimliğini, büyüklüğünü, şerefini senden alan kullarından eyle Allah'ım!

EL-KERÎM

Kur'ân'da 2 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Neml /40, İnfitâr /6

Manası; Bütün ikramları yapan, değerli, şerefli, ve üstün olan.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Kerîm ismi bir kul üzerinde tecelli edince başkalarına ikram etmeye başlar. Bu ikramı yaparken de karşısından herhangi bir teşekkür beklemez. Aynı şekilde gönlünde bu ikramdan dolayı bir ağırlık da duymaz aksine ikram ettiğinden dolayı muhabbet alır; çünkü ikram edince rabbinin ikramına nail olacağını bilir.

İnsanlara zahiri olarak ikramda bulunduğu gibi manevi olarak da ikramda bulunur. Örneğin; imanından, Allah'a olan aşkından, muhabbetinden, sevgisinden insanlara ikram eder. İnsanlara ikram ettikçe de Allah'ın Kerîm ismi onun üzerinde bir daha tecelli eder.

Nasıl ki Allah arşa "kerîm arş" demişse onun gönül arşı da kerim olur ve kerim olan gönlünden verdiği her hüküm Allah'ın vermiş olduğu hükme uyar.

Dua; Sen kerîmsin Allah'ım! Sen ikram edensin Allah'ım! Bizi de ikram edenlerden eyle Allah'ım! Kerîm isminle bize ikram et Allah'ım! Bize Kerîm isminle tecelli edip bizi de kerim olanlardan eyle Allah'ım!

EL-KAYYÛM

Kur'ân'da 3 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Tâhâ /111, Bakara /255, Âli İmrân /2

Manası; Kıyamda olan, kıyamda tutan ve varlığı varlıkta tutan zat, ayrıca kıymet ve değer veren.

İnsandaki tecellisi; İnsanın Allah ile kayyum olup kıyamda durduğunun bilincinde olması ve "ben Allah ile varım, Allah ile diriyim, Allah ile görüyorum, Allah ile işitiyorum, Allah ile biliyorum, bendeki bütün güzellikler Allah'a aittir" demesi gerekir.

Allah'ın Kayyûm isminin üzerinde tecelli ettiği bir kulun bakışı böyledir. Böyle baktığı için de işi Allah adına Allah'ın istediği ve sevdiği şekilde yapar ki Allah'ın muradı onun üzerinde gerçekleşmiş olsun.

Bir de Allah'ın Kayyûm isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul her zaman kıyamdadır, her anda Allah için bir şeyler yapmaya çalışır. "Ben iman etmişim, Allah'ı seviyorum" deyip yerinde oturmaz, aksine her an bir işte, bir şe'endedir.

Dua; Sen kayyûm olansın Allah'ım! Varlığı varlıkta tutansın Allah'ım! Bizi de varlığınla varlıkta durduğunun şu'urunda olanlardan eyle! Bizi her anda senin kayyûm olduğunu ve seninle varlıkta durduğunu tadanlardan eyle! Bizi de kıyamda duranlardan eyle Allah'ım!

EL-HAKK

Kur'ân'da 3 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Kehf /44, Mumtehine /1, Nûr /25

Manası; Gerçek varlığa sahip olan tek zat. Ayrıca yaptığını hakk ile yapan; anlamsız, amaçsız, gayesiz hiçbir iş yapmayan.

İnsandaki tecellisi; Her zaman için birinci derecede hak sahibi olan Allah'tır. Allah hakktır, haklıdır ve kula hakkı, hakikati öğretmek için muamele yapandır. Allah'ın Hakk isminin üzerinde tecelli ettiği kul da gerçek hak sahibi olarak ilk önce rabbini bilir. Allah Kur'ân-ı Kerim'de ne buyurmuşsa, Resulullah (s.a.v.) Efendimiz Allah'ın âyetlerini nasıl uygulamışsa gerçek hak olarak, doğru olarak onları kabul eder.

Ayrıca başkalarının söylediği gibi kul hakkı her şeyin üzerindeymiş gibi insanlara muamele etmez; çünkü o, kul hakkını çiğnerken öncelikle rabbinin insan üzerindeki hakkını çiğnediğini bilir. Bu yüzden rabbine ihanet etmemek için rabbinin insana verdiği hakkı insana verir.

Dua; Sen hakksın Allah'ım! Gerçek varlık sensin Allah'ım! Bizi de Hakk isminin tecellisine mazhar eyle Allah'ım! Bizi vehmi olan varlığından kurtulup hak olan varlığınla var olanlardan eyle Allah'ım!

EL-ĞAFFÂR

Kur'ân'da 5 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Sâd /66, Tâhâ /82, Zumer /5, ...

Manası; Tekrar tekrar işlenen günahları mağfiret eden.

İnsandaki tecellisi; Ğafur bin türlü günah işlesek de Allah'ın affetmesidir. Allah'ın Ğaffâr ismi ise tekrar tekrar işlenen aynı günahı mağfiret etmesidir; yani biri bir günahı günde bin defa da işlese Allah onu yine mağfiret eder.

Bu yüzden Allah'ın Ğaffâr isminin üzerinde tecelli ettiği kul "ben bu günahı bin sefer işliyorum artık Allah beni affetmez" demez; çünkü rabbinin ğaffâr olduğunu bilir. Aynı şekilde insanlara karşı da ğaffar olur. İnsanlar aynı hatayı bin sefer işlese de onları affetmeyi, mağfiret etmeyi bilir, dolayısıyla insanları mağfiret ederek Allah'ın Ğaffâr isminin üzerinde bir daha tecelli etmesini sağlar ve bu tecelliyi artırır.

Böyle bir kul, Allah'ın mağfiretinden asla umudunu kesmez, umutsuzluğun şeytandan olduğunu bilir ve rabbinin ğaffâr oluşuna iman eder.

Dua; Sen tekrar tekrar mağfiret edensin Allah'ım! Bizi de kendisine karşı yanlış yapanları tekrar tekrar mağfiret edenlerden eyle Allah'ım!

EL-HAYY

Kur'ân'da 5 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Furkân /58, Tâhâ /111, Mu'min /65, ...

Manası; Diri ve her şeyin kendisiyle diri olduğu zat (dirilten).

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Hayy ismine iman eden bir kul mahlukâta bakarken her şeyin diri olduğunu, akıl sahibi, iman sahibi olduğunu ve rabbini hamd ile tesbih ettiğini bilir.

Allah, insana da Hayy ismiyle tecelli edip onu diriltmiştir. Bir de insana rûhundan nefhedip, onu rûhuyla diriltmiştir. Allah'ın, kuluna rûhundan nefhetmesinin içerisinde El Esmâu'l Husna'sının tecellisi vardır.

Kul, Allah'ın esmâsını üzerinde taşır, Allah'a Allah ile iman eder, Allah'ın âyetlerine iman ederse gerçek manada Hz. İnsan olarak diri olur ve insana bakarken de El Esmâu'l Husna'yı onun üzerinde görüp insana öyle muamele eder.

Dua; Sen hayy olansın, bütün varlığın kendisiyle diri olduğu zatsın Allah'ım! Bizi de seninle dirilenlerden eyle! Bizi her anda senin hayy olduğunu ve seninle diri olduğunu tadanlardan eyle! Sen hayâ sahibisin! Bizi de kullarına karşı hayâ sahibi olanlardan eyle! Sana karşı hayâ etmeyip şirk koşanlardan eyleme Allah'ım!

EL-HAFİYY

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Meryem /47

Manası; Gizli olan, gizliyi bilen ve gizli lütuflarda bulunan, bir de kuluna ikram etmek, ihsan etmek için her anda onu izleyen.

İnsandaki tecellisi; Hafiyy ismi bir kulda tecelli ederse o kul bütün çabasını gayretini, Allah'ın ilk emri olan "oku, yaratan rabbinin ismiyle" âyetini okumak, anlamak, rabbini, kendini tanımak, kendini hesaba çekmek ve Allah'ın isimlerinin kendi üzerinde ne kadar tecelli ettiğini anlamak için kullanır.

Böyle bir kul okur, inceler ve izler. İzledikçe ve inceledikçe rabbini bilmeye, tanımaya başlar, marifetullah sahibi olur ve kendindeki bu marifetullah ile sevinir. Allah'ı sevenlere karşı dostluk ve arkadaşlık etmeye başlar, onlara sıcak davranır, ilgi gösterir.

Böyle biri bir de Resulullah (s.a.v.) Efendimiz "bir saatlik tefekkür bin yıllık ibadetten eftaldir" buyurduğu için Allah'ın afaktaki ve enfüsteki âyetlerini tefekkür eder.

Dua; Sen hafiyysin Allah'ım! Sen gizlisin Allah'ım! Gizliyi bilensin Allah'ım! Sen lütufkârsın Allah'ım! Bize lütfunla muamele et Allah'ım! Bizi de lütufkâr eyle Allah'ım! Bizi kendini, gönlünü takip edenlerden, nefsini tanıyanlardan ve nefsini terbiye etmiş kullarından eyle Allah'ım!

EL-HAYR

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Tâhâ /73

Manası; Zatıyla ve sıfatlarıyla mutlak hayr olan, hayrı baki olan.

İnsandaki tecellisi; Hayrı istemek bizatihi hayırdır; ama insanın hayrı isteyebilmesi için öncelikle hayrı ve şerri birbirinden ayırt edebilmesi gerekir.

Allah hayrı ve şerri birbirinden ayırmaya takvâ demiştir. Takvâ sahibi olanlar da muttakilerdir ve muttakiler Allah'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip bunu yerine getirenlerdir.

Allah'ın Hayr isminin üzerinde tecelli ettiği kul her zaman için mutlak hayr olarak rabbini bilir ve rabbinin onun için takdir ettiği her şeyin hayr olduğunu bilir.

Böyle bir kul, rabbinden kendisi için hayır gördüğü şeyleri ister. Duasının kabul olmasının ve Allah'ın ona ikram etmesinin ya da duasında istediği şeyi Allah'ın kendisine vermemesinin mutlak hayr olduğunu ve istediğini vermeyerek Allah'ın kendisini istediği o şeyden koruduğunu bilir.

Dua; Sen hayrsın Allah'ım! Her işin, her muamelen saf hayırdır Allah'ım! Bizi de her muamelenin, gönderdiğin her imtihanın kulların için mutlak hayr olduğunu bilenlerden eyle Allah'ım!

EŞ-ŞEKÛR

Kur'ân'da 4 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Fâtır /30, Fâtır /34, Şûrâ /23, ...

Manası; Şükrün karşılığını veren.

İnsandaki tecellisi; Şükretmenin üç şartı vardır. Birinci şartı; nimeti vereni inkâr etmemektir; yani nimetin sahibi olarak sadece Allah'ı görmektir. İkinci şartı; Allah'ın ikram ettiği nimeti Allah yolunda kullanmaktır. Üçüncü şartı; nimete vesile olana teşekkür etmektir.

Allah'ın Şekûr ismine iman eden bir kul bu üç şartı da yerine getirir.

Her nimetin şükrü ayniyle, cinsiyle yapılır. Mesela; ilmin şükrü öğretmekle, malın şükrü ikram etmekle, imanın şükrü de onu insanlara verip imanı sevdirmekledir.

Allah'ın Şekûr isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul da Allah'ın kendisine verdiği bütün nimetlere şükredebilmesi için başkalarına ikram etmesi gerektiğini bilir ve Allah'ın kendisine ikram ettiklerini insanlara ikram eder.

Dua; Sen şekûrsun Allah'ım! Şükrün karşılığını verensin Allah'ım! Bizi şükreden kullarından eyle Allah'ım! Sana karşı nankörlük yapanlardan, senin hakkında su-i zanda bulunanlardan eyleme! Bizi şükrederken nimetin karşılığını veren kullarından eyle! Verdiğin nimetleri razı olacağın şekilde razı olduğun yerde kullananlardan eyle Allah'ım!

EL-HALÎM

Kur'ân'da 11 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Fâtır /41, İsrâ /44, Bakara /225, ...

Manası; Hilm sahibi, yumuşak muamele eden.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın her bir ismi insan üzerinde Halîm ismiyle beraber tecelli etmek zorundadır. Misal; bir insan kerim olabilir ve insanlara ikramda bulunabilir; ama kendisinde Kerîm ismiyle beraber Halîm ismi de tecelli etmezse bu durumda karşısındakini "ben sana ikram ettim" deyip rencide eder ve yaptığı iyiliği onun başına kakar. Bu durumda da yaptığı iyilik boşa gider. İşte, Kerîm isminde olduğu gibi kulda Allah'ın her bir ismiyle beraber bir de Halîm ismi tecelli etmelidir.

Peki, Allah'ın Halîm isminin tecelli ettiği bir kul nasıl olur?

O kul, nasıl ki Allah rahmetinden muhabbetinden dolayı kullarına yumuşak davranıyor, kullarını hoşgörüyor, müsamaha edip kullarını hemen cezalandırmıyorsa o da insanlara karşı böyle bir hal içinde olur.

Dua; Sen halîmsin Allah'ım! Kullarına, mahlûkata hilm ile yumuşak şekilde muamele edensin Allah'ım! Bize hilminle muamele et Allah'ım! Halîm isminle bize tecelli et Allah'ım! Bizi halim eyle Allah'ım!

EL-HÂLIK

Kur'ân'da 5 yerde geçer. Geçtiği âyetler: En'âm /102, Zumer /62, Mu'min /62, ...

Manası; Yoktan yaratan, tek yaratıcı.

İnsandaki tecellisi; Bir varlığın ilah olabilmesi için mutlaka her şeyi yaratmaya gücünün olması gerekir. Yaratmayan hâlık hiç ilah olur mu! Allah'ın Hâlık isminin üzerinde tecelli ettiği kul da tek yaratıcının Allah olduğunu bilir. Ondan başka hiç kimsenin ve hiçbir şeyin hiçbir şeyi yaratmadığını bilir. Bir de kendi yaratılışına bakıp acziyetini, rabbinin onu bedenden, candan (nefisten) ve rûhtan yarattığını bilir.

Rabbini tefekkür ederken rabbine zahiri olarak herhangi bir vehimle bakmaz ve "beni yaratan rabbim" deyip Allah'ı tefekkür eder. Böyle bir kul bilir ki yaratılan bir varlık yaratanını asla tamamıyla anlayamaz ve bilemez. Sadece rabbinin kendisini tanıttığı ve Allah'ın mahlukattaki tecellisine şahid olduğu kadarıyla onu tanıyıp bilebilir.

Bu yüzden böyle bir kul rabbine hiçbir şeyi şirk koşmaz; çünkü rabbinin hiçbir şeye benzemediğini bilir. Rabbinin kudreti karşısında boynunu büker, kendi küçüklüğünü ve güçsüzlüğünü tadar.

Dua; Sen hâlıksın, sen yaratansın Allah'ım! Tek yaratansın Allah'ım! Bize rûhundan nefhedip esmânı ve güzelliklerini ikram ettiğin gibi bizi o güzelliklere layık eyle! Güzelliğini kaybedenlerden eyleme! Bizi huzurunda mahcup eyleme Allah'ım!

EL-ĞANİYY

Kur'ân'da 16 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Fâtır /15, Neml /40, Yûnus /68, ...

Manası; Hakiki zengin, kerim ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu zat.

İnsandaki tecellisi; Gerçek zenginlik Allah'ın esmâsının insan üzerinde tecelli etmesiyle olur. Allah'ın Ğaniyy ismine iman edip bunu üzerinde gösteren bir kul, insanın malla, mevkiyle ğaniyy olamayacağını sadece Allah ile ğaniyy olacağını, zengin olacağını bilir. Allah isimleriyle, güzelliğiyle ona tecelli ederse, onu severse o kişi bununla zengin olacağını, ğaniyy olacağını bilir.

Allah bir kulunu seviyor, kul da Allah'ı seviyorsa o kul ğaniyydir, zengindir. Hatta en zengin olandır; çünkü o kul, rabbiyle zengindir. Zenginliği dışarda aramaz, insanların mal, mülk dediği zenginlik dediği şeylere takılmaz; çünkü bunların hepsinin fani olduğunu bilir. Böyle biri yalnızca rabbinin vechinin baki olduğuna iman etmiştir. Hiç bundan daha ğaniyy, daha zengin bir kul olabilir mi!

Dua; Sen ğaniyysin, zengin olansın, her şeyin kendisine muhtaç olduğu zatsın Allah'ım! Bizi kendinden başkasına muhtaç eyleme Allah'ım! Bizi zatınla, sıfatlarınla, isimlerinle, ğaniyy olanlardan eyle! Bizi imanla, ibadetle, hikmetle, ilimle zengin olan kullarından eyle Allah'ım! Bizi aşkınla, muhabbetinle zengin eyle Allah'ım!

ZUL CELÂLİ VEL İKRÂM

Kur'ân'da 2 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Rahmân /27, Rahmân /78

Manası; Celal ve ikram sahibi, celaliyle tecelli ettiği her muamelesinde mutlaka bir ikramı olan. Celali, ikramı için tecelli eden.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Zul Celâli vel İkrâm isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul, Allah'ın celalinde mutlak ikramının olduğuna iman eder; yani kendisine nasıl bir musibet, bela, yokluk, kısacası nasıl bir imtihan gelirse gelsin bunun kesinlikle Allah'ın ikramı olduğuna, Allah'ın ona ikram etmeyi dilediğine iman eder; çünkü böyle iman etmezse müşrik olacağını bilir.

Böyle bir kul, rabbine hiçbir şekilde itiraz etmez. "Şunu niye şöyle yaptın, bunu niye böyle yaptın" demez. Hatta böyle bir düşüncede bile bulunmaz; çünkü imanı buna mâni olur.

Kul, rabbini bilmez, tanımaz, anlamazsa şeytanın bu tür vesveselerine kulak verir ve "şu niye şöyle oldu, böyle olsa daha iyi olmaz mıydı" deyip Allah'ı hesaba çekmeye kalkar. Böylelikle şeytana, nefsine uyup rabbine karşı su-i zanda bulunmuş olur, dolayısıyla Allah'ın gazabına, lanetine uğrar.

Dua; Sen zul celâli vel ikrâmsın, azamet ve kibriya sahibisin, ikram sahibisin Allah'ım! Bizi ikram sahibi olanlardan, cemaline mazhar olanlardan ve celalinde ikramını, cemalini görenlerden eyle Allah'ım!

EL-FÂTIR

Kur'ân'da 6 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Fâtır /1, Yûsuf /101, En'âm /14, ...

Manası; Gökleri, yeri ve her şeyi yoktan yaratan. Yarattığını yok edip onu yeni bir yaratılışla tekrar yaratan ve yarattığı her şeye fıtratını koyan.

İnsandaki tecellisi; Fâtır ismi biri üzerinde tecelli ederse bu insan sadece bir beşer olma halinden kurtulup Hz. İnsan olur. Nasıl ki Allah bir ağacın çekirdeğine ağaç olma fıtratını koymuşsa beşer olan insana da Hz. İnsan olma fıtratını, özelliğini koymuştur. Allah'ın Fâtır isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul, kendindeki beşeriyet çekirdeğini çatlatıp Hz. İnsan olma, Allah'a dost olma, halife olma, Allah'ın cemalini müşahade etme yolunda çalışan yeni bir insan olur.

Nasıl ki bu isim sahabelerin üzerinde tecelli edip onları müşrik olan insanlardan alay-ı iliyine çıkmış Hz. İnsanlara çevirmişse bu ismin üzerinde tecelli ettiği bir kul da sahabe gibi olma yolundadır ve o yolda ilerliyordur.

Dua; Sen fâtırsın Allah'ım! Sen yoktan yaratansın Allah'ım! Yarattığını yeni bir yaratılışla tekrar yaratansın Allah'ım! Bizi de nefsin mertebelerinden geçerek, beşeriyetinden kurtulup Hz. İnsan olanlardan eyle Allah'ım! Bizi nefsine vehmine kapılanlardan ve nefhettiğin rûh olamayanlardan eyleme Allah'ım!

EN-NASÎR

Kur'ân'da **4** yerde geçer. Geçtiği âyetler: Furkân /31, Enfâl /40, Nisâ /45, ...

Manası; Hayırda kuluna sınırsız ve gerektiği gibi yardım eden, kulundan yana olan.

İnsandaki tecellisi; Mutlak nasir olan sadece Allah'tır. İnsanda da Allah'ın Nasîr ismi tecelli edebilir; ama insan mutlak nasir olmaz sadece yardıma vesile olur.

Allah'ın Nasîr isminin üzerinde tecelli ettiği kul da insanlara yardım eder; ama kendini yardım edici olarak görmez. Kendini bu yardıma vesile olarak görür. İnsanlardan yardım gördüğünde de bu yardımı Allah'ın kendisine yaptığını bilir, bu yardımından dolayı da Allah'ı hamd ile tesbih eder ve yardıma vesile olana da teşekkür eder.

Böyle bir kul, insanlara yardım ettiği kadarıyla Allah'ın Nasîr ismine mazhar olacağını, yardım ettikçe de Nasîr isminin kendisinde artmaya devam edeceğini bilir. Aynı şekilde Allah'tan başka hiç kimseye güvenmez. Hiç kimsenin malına, mevkisine makamına teveccüh etmez ve onları Allah'ın Nasîr ismine şirk koşmaz.

Dua; Sen nasîrsin Allah'ım! Sen hayırda kuluna yardım edensin Allah'ım! Bize yardım et Allah'ım! Bizi de Nasîr isminin tecellisine mazhar eyle Allah'ım! Bizi kullarına, varlığa, mahlûkata yardım edenlerden eyle Allah'ım!

EL-KADÎR

Kur'ân'da **45** yerde geçer. Geçtiği âyetler: Furkân /54, Fâtır /1, Fâtır /44, ...

Manası; Kudretiyle her şeyi hükmü altında tutan.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Kadîr isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul yaptıklarının sorumluluğunu alır ve bir yanlış yaptığında "bu yanlışı ben yaptım" der. Yanlışını düzeltmek için de elinden gelen çaba ve gayreti gösterir. Bütün iyiliklerin Allah'tan, bütün kötülüklerin de kendi nefsinden olduğunu bilir ve buna iman eder. Allah'ın âyet-i kerimede beyan ettiği gibi "beni sen saptırdın" deyip iblisin durumuna düşmez.

Bu kul, Allah'ın onun için takdir etmiş olduğu Hz. İnsan kaderini kabul eder ve Hz. İnsan olmaya, insanın kader ve hesap kitabı olan Kur'ân'ı hayatına geçirip öyle bir hayat yaşamaya çalışır.

Dua; Sen kadîrsin Allah'ım! Sen hükmünü icra edensin Allah'ım! Dilediğini takdir edip gereğini yerine getirensin Allah'ım! Kudretin her şeye yeter Allah'ım! Bizi de Kadîr isminin tecellisine mazhar eyle Allah'ım! Bizi nefsine kadîr olanlardan, nefsine güç yettirenlerden eyle Allah'ım!

ER-RAKÎB

Kur'ân'da 2 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Ahzâb /52, Nisâ /1

Manası; Yarattıklarına rahmet etmek, ikram etmek için onları gözeten, koruyan.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Rakîb ismi bir kulda tecelli ederse o kul murakabe sahibi olur ve rabbinin kendisini her anda murakabe ettiğini, gözetlediğini unutmaz. Dolayısıyla nerde olursa olsun; ister tek başına, ister başkalarıyla beraber olsun Allah'ın huzurunda olduğunu bilir.

Rabbinin ona ceza vermek için değil ona rahmet etmek, ona ikram etmek ve onu affetmek için onu gözetlediğini, murakabe altında tuttuğunu bilir.

Allah'ın Rakîb olması Allah'ın kulundan asla vazgeçmemesidir. Allah'ın Rakîb isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul da rabbinden; rabbinin sevgisinden, aşkından muhabbetinden asla vazgeçmez ve her işinde rabbini murakabe eder.

Dua; Sen rakîbsin Allah'ım! Yarattıklarını koruyansın, gözetensin, onlarla beraber olansın Allah'ım! Bizi de koru, muhafaza et Allah'ım! Bizi nefsini, kendi kendini murakabe eden kullarından eyle Allah'ım! Murakabeyi, müşahadeyi ikram ettiğin kullarından eyle Allah'ım!

EL-HALLÂK

Kur'ân'da 2 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Yâsîn /81, Hicr /86

Manası; Yarattığını yok edip yeni bir yaratılışla tekrar yaratan.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Hallâk isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul manevi olarak her anda büyümeye, değişmeye ve olgunlaşmaya çalışır. Böyle biri "ben kendime yeterim, kendimden böyle razıyım" demez ve kâmil insan olmak için var gücüyle çalışır.

Bir de Hallâk ismine iman eden biri asla umutsuz olmaz. İnsanın umutsuz olması; içinde bulunduğu durumun değişmeyeceğini zannetmesi; yani Allah'ın Hallâk ismine iman etmeyişinden dolayıdır. Allah'ın Hallâk ismine iman etmeyen biri içerisinde bulunduğu anın esiri olur. Mü'min ise bulunduğu zamanın ve durumun asla esiri olmaz. Mü'min bilir ki rabbi her anda her şeyi yok edip yeni bir yaratılışla onu yeniden yaratır ve bu yeni yarattığı da kul için her zaman hayırdır.

Dua; Sen hallâksın Allah'ım! Sen yaratmayı her an tekrar edensin Allah'ım! Her an bir işte olansın, her an yeniden yaratansın, bizi de yeniden yarat Allah'ım! Hakikatinle yarat Allah'ım! Bize zatınla, sıfatınla tecelli edip bizi beşeriyetimizden kurtar ve bizi Hz. İnsan eyle Allah'ım!

EL-HAKÎM

Kur'ân'da 89 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Fâtır /2, Neml /6, Neml /9, ...

Manası; Her işinde bir amacı, muradı olan, hikmet ve hayır olan.

İnsandaki tecellisi; Allah hükmünde tam isabet edendir. Her işinde hikmetle hükmeden, her şeyi yerli yerinde yaratan, işini eksiksiz, hatasız ve kusursuz yapandır. Allah'ın Hakîm isminin üzerinde tecelli ettiği kul da rabbini böyle bilir ve tanır. Öncelikle Allah'ın onu yaratmasındaki muradını bilir. Şayet biri bunu bilmiyorsa durması gereken yeri bilmiyordur, dolayısıyla Allah'ın Hakîm isminden nasibini de alamaz.

Allah'ın, insan üzerindeki muradı nedir?

Allah, insanı kendisine âbd olsun, halife olsun diye yaratmıştır. Kul, kendine Allah'ın hükmüyle hükmetmez, Allah'ın onu yarattığı yerde durmazsa zalimlerden olur; çünkü Allah'ın Hakîm isminin üzerinde tecelli etmediği bir kul zalimdir.

Allah'ın Hakîm ismiyle tecelli ettiği bir kul ise Allah'ın her işinde mutlaka bir hayır olduğunu ve rabbinin her muameleyi sevgisinden ve rahmetinden dolayı yaptığını bilir.

Dua; Sen hakîmsin, Her işinde mutlaka bir hikmetin, muradın vardır! Hakîm isminle bize tecelli et ve bizi hakimlerden, hikmet ehlinden eyle Allah'ım! Bizi senin muradını anlayanlardan eyle Allah'ım!

EL-KÂDİR

Kur'ân'da 9 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Kıyâme /4, Kıyâme /40, Târık /8, ...

Manası; Her şeye kudreti yeten, dilediğini dilediği gibi yapan.

İnsandaki tecellisi; Allah, kuluna kudretinden kudret, iradesinden de irade vermiştir ve kulundan da bunları kullanmasını ister.

Peki, kul bunları nasıl kullanmalıdır?

Tabi ki Allah'ın istediği şekilde kullanmalıdır. Allah'ın Kâdir isminin üzerinde tecelli ettiği kul da Allah'ın ona ikram ettiği bu kudreti ve iradeyi Allah'ın istediği şekilde kullanır. Hayatını Allah'ın istediği şekilde çizer ve ebedi hayatını kazanmak için nefsine karşı güç yettirerek Allah'ın ona takdir ettiği imtihanları kazanmaya muktedir olur.

Kâdir aynı zamanda her şeye kaderini koyan, her şeyi bir ölçü, bir miktarla takdir ve tayin eden demektir.

Her şeyin bir kaderi var ise insanın kaderi de Allah'a âbd olmaktır. Allah'ın Kâdir isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul bu kaderi bilir ve bu kaderin üzerinde gerçekleşmesi için çaba, gayret gösterir.

Dua; Sen kâdirsin, mutlak güç ve kudret sahibisin aynı zamanda her şeye kaderini, takdirini koyansın Allah'ım! Bizi de nefsimize, imtihanlara karşı güçlü eyle ve bizi kaderini senin razı olduğun gibi ebedi hayatını kazanmak için yaşayanlardan eyle Allah'ım!

EL-BASÎR

Kur'ân'da 10 yerde geçer. Geçtiği âyetler: İsrâ /1, Lokmân /28, Mu'min /20, ...

Manası; Gizli, açık her şeyden haberdar olan ve her şeyle, her şeyi gören.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Basîr isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul, Allah'ın kendisini her anda gördüğünü bilir ve Allah'ı unutmaz. Böyle bakan bir kul muhsin olur ve her an Allah'ın huzurundaymış gibi bir hayat yaşar.

Bu bakışa sahip olan bir kul hiç kimseden ve hiçbir şeyden korkmaz, endişe etmez. O bilir ki her anda rabbi onu görüyor ve kazanması için kendisine ne gerekiyorsa öyle muamele ediyordur.

Allah Şurâ Suresi 27. Âyet-i kerimede "o (kullarından) haberdardır ve onları görendir" buyurur. Böyle bir kul ayrıca başkalarının dediği gibi "Allah neden rızkı kullarına bol vermiyor, Allah neden kulları hastalıkla imtihan ediyor" demez; çünkü o, Allah'ın yaptığı her şeyin bir hikmeti olduğunu, Allah'ın, kullarını her anda gördüğünü ve kullarından haberdar olduğunu, kullarının kazanması için nasıl bir muamele gerekiyorsa muameleyi onlara öyle takdir ettiğini bilir.

Dua; Sen basîrsin Allah'ım! Gizliyi de, aşikâr olanı da görensin Allah'ım! Bize de basireti ihsan et Allah'ım! Hakkı, hakikati görmeyi nasip et Allah'ım!

EL-ALÎM

Kur'ân'da 98 yerde geçer. Geçtiği âyetler: A'râf /200, Yâsîn /38, Yâsîn /81, ...

Manası; Her şeyi ve herkesi bilen.

İnsandaki tecellisi; Mutlak âlim sadece Allah'tır. Kul, asla mutlak âlim olamaz, sadece Allah'ın ona öğrettiği kadarıyla âlim olur. Kul, rabbinden ne kadar öğrenmişse o kadar âlimdir; çünkü en büyük ilim, en büyüğün ilmi, en büyüğe ait olan ilimdir. En güzel ilim de en güzele, Allah'a ait olan ilimdir.

En büyük ve en güzel olan Allah olduğuna göre bir kul da rabbinin ona öğretmek istediğini öğrenmeye çalışır, bunun için bir çaba, gayret sarf ederse Allah'ın resulüne tabi olup vahyine uyarsa Allah'ın ona Alîm ismiyle tecelli edeceğini bilir.

Resulullah (s.a.v.) Efendimiz "insanlar iki kısımdır; biri cahiller, diğeri ise iman edenlerdir" buyurmuştur. Allah'ın Alîm ismine iman eden biri âlim olmanın sadece iman ile olacağını bilir ve buna iman eder. İnsanları da buna davet eder.

Dua; Sen âlimsin Allah'ım! Her şeyi bilensin Allah'ım! Alîm isminle bize tecelli edip bizi de âlimlerden eyle Allah'ım! Bizi, seni bilenlerden eyle Allah'ım! Hakkı, hakikati anlayanlardan eyle Allah'ım!

EL-FÂÂL

Kur'ân'da 2 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Burûc /16, Hûd /107

Manası; Her anda dilediği gibi hükmünü icra eden.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Fââl isminin tecelli etmediği ne bir an, ne bir alan, ne de bir yer vardır. Allah'ın Fââl isminin üzerinde tecelli ettiği kul da bakarken Allah ile bakar, dinlerken Allah ile dinler, düşünürken Allah ile düşünür, konuşurken Allah ile konuşur ve her ne iş yaparsa yapsın Allah'ın hesabını yapar.

Böyle bir kul, Allah'ın Fââl isminin tecellisinin üzerinde artması için nasıl ki Allah her bir esmâsıyla hükmünü icra ediyorsa o kul da Allah'ın esmâsıyla her anda faal olmaya çalışır. İşlerini, fiilini Allah'ın esmâsıyla görür. Hayatının her alanında faal olarak Allah'ın emrettiği gibi hareket eder.

Dua; Sen fââlsın Allah'ım! Sen her anda bir şe'ende olansın, her anda hükmünü icra edensin Allah'ım! Bizi de bunu görenlerden, bunun farkında olanlardan eyle Allah'ım! Bizi de Fââl isminin tecellisine mazhar eyle Allah'ım! Bizi de her an bir işte eyle Allah'ım! Bizi her anda yolunda hizmet edenlerden ve kullarını yaratmandaki muradının kendisi üzerinde gerçekleşmesi için her anda faaliyette olanlardan eyle Allah'ım!

EL-MUHÎT

Kur'ân'da 2 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Fussilet /54, Nisâ /126

Manası; Sonsuz, sınırsız, eşsiz, benzersiz, maddi, manevi, zahiri, batını, içerden ve dışardan bütün varlığı ihata eden, kuşatan.

İnsandaki tecellisi; Allah, insanı sevip yaratmış sonra El Esmâu'l Husna'sıyla ve muhabbetiyle ihata etmiştir. Muhît isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul da rabbinin ihatasını görür. Rabbinin onu hiçbir zaman başıboş bırakmadığını, ona şahdamarından daha yakın olduğunu, her anda Allah'ın El Esmâu'l Husna'sının, muhabbetinin içinde olduğunu bilir, görür ve tadar.

Muhatap olduğu herhangi biriyle bir iş yaparken rabbinin onu ihata ettiğini bilir. Rabbi ondan nasıl muamele etmesini istiyorsa o da bütün mahlukâta rabbinin istediği gibi muamele eder.

Her anda rabbinin yakınlığını tadar, onun muhabbetinin içinde olduğunu bilir, insanlara da rabbinin bu yakınlığını, muhabbetini tattırmak için tüm gayretini sarf eder.

Dua; Sen muhitsin, her şeyi ihata eden ve çepeçevre kuşatansın Allah'ım! Bizi de gördüğü her şeyin senin isimlerinin tecellisi olduğunu bilenlerden, buna şahid olanlardan eyle! Bizi, kendisine şah damarından daha yakın olduğunu tadanlardan eyle Allah'ım!

EL-HAMÎD

Kur'ân'da 17 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Burûc /8, Fâtır /15, Hûd /73, ...

Manası; Bütün hamdlerin (övgülerin) kendisine ait olduğu tek zat.

İnsandaki tecellisi; Hamd; Allah'ı sevenin yaptığı bir fiildir, söylediği bir kelimedir, tattığı ve yaşadığıdır. Bir de hamd; bütün varlığı Allah'ın yarattığını bilerek "Allah ne güzel yaratmış" deyip varlık üzerinden Allah'ı övmektir.

Hamîd isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul her anda diliyle, haliyle, fiiliyle, gönlüyle, her zerresiyle Allah'ı över. Başkaları ona bakınca "bu, Allah'ın yeryüzündeki halifesidir, Allah'a ayna olmuş bir kuldur" der.

Kul, Allah'ı övünce Allah'ın da övgüsüne layık olur. Böyle birinin hayatı baştan sona hamddır. Her şey ile rabbini över; çünkü rabbini seviyordur ve onun sevgisini kazanmak için de koşturuyordur. İnsan neyi seviyorsa onun sevgisini kazanmak için onun peşinden koşar.

Dua; Sen hamîdsin Allah'ım! Sen hamda, övgüye layık olansın, bizi de sana hamd edenlerden eyle Allah'ım! Bizi seni övenlerden eyle Allah'ım! Övdüklerini övenlerden eyle Allah'ım! Bizi de övdüklerinden eyle Allah'ım!

EL-VEDÛD

Kur'ân'da 2 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Burûc /14, Hûd /90

Manası; Aşkın ve muhabbetin kendisinden tecelli ettiği tek zat (seven, sevilen). Sevdiği için kullarını mağfiret edip tekrar tekrar yaratan ve kullarına kazanma imkanı veren.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın bütün isimleri sadece kul içindir, kula, mahlukâta aittir. Sadece Vedûd ismi çift taraflıdır. Örnek vermek gerekirse; Allah rabdır, terbiye eder; ama terbiyeyi istemez. Rahmân ve rahîmdir, merhamet eder; ama merhameti istemez. Allah'ın bütün isimleri böyledir. Sadece Allah'ın Vedud ismi farklıdır; yani Allah, kulunu sever ve kulu tarafından da sevilmeyi ister.

Allah'ın Vedûd isminin tecelli ettiği bir kul hiç kimseyi ve hiçbir şeyi Allah'ı sever gibi sevmez; çünkü Allah'ın bunu yasakladığını bilir. Bütün mahlukâtı Allah yarattığı için sever ve bu sevgisinde Allah'a asla şirk koşmaz.

Dua; Sen vedûdsun Allah'ım! Sen karşılıksız sevensin, o muhabbeti, vuddu verensin, bizi de sevdiklerinden eyle Allah'ım! Bizi Vedûd isminin tecellisine mazhar eyle, bize seninle sevmeyi ikram eyle, bize seni sevmeyi, sevdiklerinin sevgisini ikram eyle Allah'ım! Bize sevdiğin amellerin sevgisini ikram et Allah'ım!

ES-SAMED

Kur'ân'da **1** yerde geçer. Geçtiği âyetler: İhlâs /2

Manası; Kendisinden bir şey artıp eksilmeyen, hiçbir şeye muhtaç olmayan, herkesin ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu zat.

İnsandaki tecellisi; Kul, Allah'ın Samed ismini bildiği, tanıdığı zaman Allah'ın mecbur olmadığı, ihtiyacı olmadığı halde severek ve isteyerek bütün mahlukâtın ihtiyacını gördüğüne şahid olur. Böylelikle rabbini sever ve ona âşık olur. Rabbinin, kulu Hz. İnsan olup kemale ersin, güzel olsun diye bunları yaptığını bilir.

Allah âyet-i kerimede "malca, mevkice kiminizi kiminizden üstün kıldık ki birbirinizle kaynaşasınız diye" buyurmuştur.

Allah'ın Samed isminin üzerinde tecelli ettiği kul da insanlarla ünsiyet kurmak için Allah'ın kendisine ikram ettiklerini başkalarına da ikram eder; çünkü insanlara ne kadar ikramda bulunursa Allah'ın da kendisine esmâsını o kadar ikram edeceğini bilir. Bir de kimden bir ikram görürse görsün bu ikramın aslında rabbinden olduğunu bilir ve rabbine hamd edip şükreder, bu ikrama vesile olana da teşekkür eder.

Dua; Sen samedsin, her şeyin kendisine muhtaç olduğu zatsın ve hiçbir şeye muhtaç olmayansın Allah'ım! Bizi de sana muhtaçlığını bilenlerden eyle! Bizi senden başkasına muhtaç olduğunu zannedenlerden eyleme Allah'ım!

EL-AZÎZ

Kur'ân'da **79** yerde geçer. Geçtiği âyetler: Burûc /8, Kamer /42, Sâd /9, ...

Manası; Bütün şerefin ve kudretin kendisine ait olduğu ve her gerçek izzet sahibinin şerefini kendisinden aldığı zat.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın Azîz isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul bilir ki gerçek şeref sahibi sadece Allah'tır. O da şeref arıyorsa şerefini Allah'a kulluktan alır ve rabbine kul olmaya çalışır; çünkü en büyük şerefin Allah'a âbd olmak olduğunu bilir.

Allah, kitabına azîz demiştir. Allah kitabına aziz demişse o kul da izzet sahibi olan rabbinin adını yüceltmek için âyetleri okur, anlar ve hayatına geçirir, çünkü başka hiçbir şekilde izzet sahibi ve şeref sahibi olamayacağını bilir.

Bununla beraber böyle bir kul hiç kimsenin izzeti ve şerefiyle de oynamaz, insanları küçümsemez, aşağılamaz; çünkü Allah'ın insana vahyini, izzetini indirip kullarını şerefli kıldığını bilir.

Dua; Sen azîzsin Allah'ım! Bütün şeref sana aittir Allah'ım! Bizi de azizliğinle aziz eyle Allah'ım! Azizliğinle şereflendir Allah'ım! Bizi şerefini senden, vahyinden alanlardan eyle Allah'ım!

EL-MELİK

Kur'ân'da 5 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Nâs /2, Tâhâ /114, Mu'minûn /116, ...

Manası; Mülkündeki herkesi ve her şeyi fıtratına göre idare eden, onlara doğru yolu gösteren.

İnsandaki tecellisi; İnsan önce kendine melik olmak zorundadır; ama bu melikliği, kendini idare etmeyi kafasına göre yada başkalarına göre yapamaz. Allah insanı, kendisine halife ve ayna olsun diye yaratmıştır, insan da Allah'ın Melik ismiyle kendisini idare eder, Allah'a halife olmaya çalışırsa, Allah'a göre düşünür, konuşur Allah'a göre sever, Allah'a göre hareket ederse Allah'ın melikliğini kabul etmiş ve Allah'ın Melik ismi onda tecelli etmiş olur. Yok, Allah'a göre değil de şeytana göre hareket eder, düşünür, konuşur veya ona göre severse, bu durumda şeytan onun meliki olmuş olur.

Melik isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul kendini hiçbir şeyin asıl sahibi olarak görmez, o bilir ki kendisinin ve her şeyin asıl sahibi ve idare edicisi sadece Allah'tır.

Dua; Sen meliksin, mülkün meliki, bizim melikimiz sensin Allah'ım! Bizi iradesini sana teslim edenlerden eyle Allah'ım! Bizi de kendi nefsimize seninle melik eyle Allah'ım! Bizi emanet olarak verdiklerine melik eyle Allah'ım! Senin melikliğinle onları idare edelim, nefsimizi idare edelim Allah'ım!

EL-EHAD

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: İhlâs /1

Manası; Zatında tek olan. Ayrıca mutlak ve sonsuz tek, eşsiz ve benzersiz tek, sınıfsız ve sınırsız tek, sayısız ve rakamsız tek, hadsiz ve hudutsuz tek olan.

İnsandaki tecellisi; Allah İhlas Suresi'nde "de ki: Allah ehaddır" dediği için Allah'ın Ehad isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul da "rabbim ehaddır" der ve bunu haykırır, ikrar eder.

Bunu nasıl haykırır ve ikrar eder?

"Hiç kimse ehad (tek) olan Allah'a kulluk yapmasa da, ben tek olsam da tek olan Allah'a kul olacağım" der ve "benim rabbim ehaddır" deyip Allah'ın ehadiyetini, tekliğini, birliğini bütün hamdlerin ve övgülerin sadece ona ait olduğunu kendi üzerinden herkese gösterir.

Sadece Allah'ın sınırsız olarak sevilmesi gerektiğini bilir ve onu sever. Bir de herkesin ona âbd olması, âşık olması için sürekli Allah'ın yolunda çalışır ve hâliyle Allah'ın ehadiyetini haykırır. Bunu sadece belirli zamanlarda, hallerde yapmaz, sürekli olarak tekrar tekrar hayatının her anında yapar ki rabbinin ehadiyetini ikrar etmiş olsun.

Dua; Sen ehadsın Allah'ım! Sen zatında tek olansın Allah'ım! Bizi murad ettiğin şekilde seni ehad olarak tanıyanlardan, ehadiyetine hiçbir şeyi şirk koşmayanlardan eyle! Bizi haddini bilenlerden eyle Allah'ım!

EL-E'ALÂ

Kur'ân'da 4 yerde geçer. Geçtiği âyetler: A'lâ /1, Leyl /20, Nahl /60, ...

Manası; Yüceliği anlaşılamayacak kadar yüce olan.

İnsandaki tecellisi; İnsan neyi yüce görüyorsa, büyük görüyorsa onu ve onun sevgisini kazanmak için çalışır ve hayatını onun uğrunda harcar.

Allah'ın E'alâ isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul en yüce, e'alâ olarak Allah'ı bilir. Allah onun için nasıl bir hayat takdir etmişse, nasıl yapmasını emretmişse, nasıl yaşamasını istiyorsa öyle hareket eder ve öyle yaşar, dolayısıyla Allah'ın yolunda yürür ve bu yolda yürüyenlere yardım eder.

Aynı şekilde e'alâ olarak, yüce olarak bir tek rabbini bilir. Başka hiç kimseyi veya hiçbir makamı, mevkiyi, dünyalığı yüce olarak görmez. Hepsinin geçici ve fani olduğunu bilir. Böyle bir kula Allah E'alâ ismiyle bir daha tecelli eder ve onu kendi katında yüceltir.

Dua; Sen e'alâsın Allah'ım! Sen yüceler yücesisin, anlaşılamayacak kadar yücesin Allah'ım! Yüceliğin önünde secde ediyoruz Allah'ım! Başımızı yere koyuyoruz Allah'ım! E'alâ olan sensin! Sen bize "e'alâ olan rabbinin ismini tesbih et" buyurdun, biz de seni tesbih ediyoruz ve her secdede "subhane rabbiyel e'alâ" diyoruz Allah'ım!

EL-HABÎR

Kur'ân'da 14 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Fâtır /14, Hûd /1, En'âm /18, ...

Manası; Her şey ve herkesten haberdar olan. Her şeyi her şey ile bilen ve kullarına vahyini indirip kendinden haberdar eden, kullarına haber veren.

Allah'ın Alîm ismi ile Habîr ismi arasındaki fark; Alîm bir şeyi daha yaratmadan bilen, Habîr ise o şeyi yarattıktan sonra meydana gelmiş haliyle bilen ve ondan haber veren demektir.

İnsandaki tecellisi; Habîr isminin üzerinde tecelli ettiği bir kul; rabbinden, kendisinden, rabbinin kendisini neden yarattığından haberdardır. Bu yüzden yaptığı her şeyi rabbinin sevgisini, rızasını, yakınlığını, dostluğunu ve ebedi hayatını kazanmak için yapar.

Aynı şekilde böyle biri rabbinin âyetlerinde kendisine ne vahyettiğinden haberdardır, peygamberinden haberdardır ve âyetlerin ışığında peygamberinin yolunda yürümeye çalışır.

Dua; Sen habîrsin Allah'ım! Sen her şeyden haberdar olansın Allah'ım! Bizi de bizden haberdar et Allah'ım! Nefsimizden haberdar et Allah'ım! Rûhumuzdan haberdar et Allah'ım! Güzelliğinden haberdar et Allah'ım!

EL-VEKÎL

Kur'ân'da 14 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Muzzemmil /9, Kasas /28, İsrâ /2, ...

Manası; Güvenilmeye layık, güveni boşa çıkarmayan.

İnsandaki tecellisi; Bir kulda Allah'ın Vekîl ismi tecelli ederse o kul her konuda Allah'a bütünüyle güvenir ve tevekkül eder, böylece büyük günahlardan kaçınır, fuhşiyattan (aşırılıktan) uzak durur, bir de kızdığında, öfkelendiğinde bu kızgınlığını, öfkesini yener ve kızdığı kişinin hatasını mağfiret eder; yani onun yanlışını affettiği gibi üstüne üstlük onun bu yanlışını hiç yapmamış gibi siler. Böyle bir kul, Allah'ı vekil olarak biliyordur; çünkü rabbine güvenmiştir.

Allah insan için ebedi yurt olarak ahireti tercih etmiş ve "ahiret hayatı, dünya hayatından daha hayırlıdır" buyurmuştur. Allah'ı vekil olarak kabul eden bir kul da Allah'a güvenir ve ahiret hayatını kazanabilmek için elinden geleni yapar. Allah'ın kullarına da Allah'ın istediği gibi davranır; onları af ve mağfiret eder.

Dua; Sen vekilsin, güvenilmeye layık olansın, güvenilmesi gerekensin, güvenilmeyi hak edensin. Bizi de sana tevekkül edenlerden, sana güvenenlerden eyle! Sana şüphe duyanlardan, "acaba" diyenlerden eyleme! Bizi de Vekîl isminin tecellisine mazhar eyle! Bizi de güvenilir kıl, kullarının güvenine mazhar eyle Allah'ım!

EL-ĞAFÛR

Kur'ân'da 91 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Muzzemmil /20, Burûc /14, A'râf /153, ...

Manası; Her türlü günahı sınırsız olarak mağfiret eden.

İnsandaki tecellisi; Her insan yaratılış itibariyle günah işlemeye, hata yapmaya meyillidir ve günah da işler, hata da yapar. Allah ise Ğafûr ismiyle her türlü günahı mağfiret edeceğini beyan etmiştir. Yeter ki kul, rabbine dönsün ve ondan mağfiret dilesin.

Bir insanda Allah'ın Ğafûr ismi tecelli ederse o da kendisine karşı hata işleyen, yanlış yapan insanları, hataları her ne olursa olsun af ve mağfiret eder; çünkü o bilir ki başkasının hatasını mağfiret etmeyen biri Allah'tan da mağfireti umamaz. Başkalarını af ve mağfiret ederse yarın Kıyamet günü Allah'ın da onu günahlarından, hatalarından, yanlışlarından dolayı hesaba çekmeyeceğini hatta yanlışlarını sanki hiç yanlış işlememiş gibi sileceğini bilir ve buna iman eder.

Dua; Sen ğafûrsun Allah'ım! Bütün günahları mağfiret edensin Allah'ım! Günahlarımızı mağfiret eyle Allah'ım! Aynı şekilde Ğafûr isminle bize tecelli edip bizi insanların hatasını, kusurunu mağfiret edenlerden, affedenlerden eyle Allah'ım!

EL-EKREM

Kur'ân'da 1 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Alak /3

Manası; Zatında kerim olan ve kullarını kerim kılan.

İnsandaki tecellisi; İnsan herhangi bir şeyi bir başkasına verirse ona ikram etmiş olur; yani Allah'ın Kerim ismi onda tecelli etmiş olur. Cimri biri de bir başkasına ikramda bulunabilir; ama bu onun kerim olduğunu göstermez, çünkü kerim bir kul verirken sıkıntı duymaz, cimri ise verirken sıkıntı duyar.

Peki, Allah'ın Ekrem ismine mazhar olmuş bir kul verirken nasıl bir hâldedir?

Herhangi bir şeyi başkalarına verdiğinde sıkıntı duymadığı gibi onu kendisi için, ebedi hayatı için verdiğini bilir ve üstüne üstlük ikram ettiği kişiye bir de teşekkür eder; çünkü verdikçe Allah'ın Ekrem esmâsıyla ona tecelli ettiğini, kendisini kerim kıldığını görür ve bunu bilir.

Dua; Sen ekremsin Allah'ım! Sen zatında kerîm olansın Allah'ım! Bize de Ekrem isminle tecelli edip bizi zatında ekrem olanlardan eyle! Senin yolunda infak edip verirken kerim olarak verenlerden, verirken severek verenlerden, muhabbet duyanlardan eyle! Bizi ekrem olanlardan eyle Allah'ım!

EL-İLAH

Kur'ân'da 68 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Muzzemmil /9, Nâs /3, Sâd /65, ...

Manası; Mabud, her şeyden çok sevilen ve âbd olunmaya layık, eşi, benzeri olmayan tek zat.

İnsandaki tecellisi; Allah'ın bütün isimleri kulun üzerinde tecelli eder; ama Allah'ın İlah ismi tecelli etmez. Buna rağmen nefsin en çok sahip çıktığı isim de budur.

İlah ismi kulun gönlünde tecelli eder ve Allah'ın kibriyası, azameti, kulun gönlünde tecelli ettikçe kul acziyetini, zayıflığını görür, Allah'a âbd (kul) olur. Bir kula Kerim, Afuvv, Şekûr, Rauf bir kul denilebilir; ama ilah bir kul denilemez.

Allah'ın İlah isminin kuldaki tecellisi kulun Allah'a âbd olmasıdır. Bu isim onda ne kadar tecelli etmişse o, Allah'a o kadar âbd olabilir, kul olabilir.

Dua; Sen ilahsın Allah'ım! Sen tek mabudsun, sevilmeye, kendisine secde edilmeye layık olansın. Bütün sevgiler, muhabbetler senin hakkındır Allah'ım; çünkü ilah sensin, mabud sensin, sevilmeye, âşık olunmaya layık olan sensin Allah'ım! Bizi sana âşık olanlardan, seni sevenlerden eyle! Bizi senin sevgine ihanet edenlerden, hainlik edenlerden eyleme! Bizi gönlünü sana açanlardan, İlah isminin tecellisine, aşkına, muhabbetine mazhar olanlardan eyle! Bizi de sevdiklerinden eyle Allah'ım!

ER-RAHÎM

Kur'ân'da 107 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Fâtiha /1, Fâtiha /3, Muzzemmil /20, ...

Manası; Sıfatları ve isimlerinde her zaman rahmeti tecelli eden. Yaratılışının gayesi olarak Allah'ın esmâsını üzerinde göstermek isteyen her bir mü'mine, her bir esmâsıyla birlikte rahmetini tecelli ettiren.

İnsandaki tecellisi; Birinde Allah'ın rahîm ismi tecelli ederse o kişi ilk önce kendisine karşı merhamet sahibi olur. Allah onun için insan olmayı murad etmişse o da kendisi için bunu murad eder ve Hz. İnsan olmaya çalışır.

Bununla beraber ailesine, yakınlarına, mü'min kardeşlerine ve tüm mahlukâta karşı merhamet sahibi olup onların da Allah'ın esmâsıyla isimlenmeleri için elinden gelen bütün çabayı, gayreti gösterir; çünkü Resulullah (s.a.v.) Efendimiz "rahmet etmeyen kimseye merhamet olunmaz" buyurmuştur.

Dua; Sen rahîmsin Allah'ım! Sen kullarına merhamet edensin, mü'minlere özel olarak Rahîm isminle tecelli edip merhamet edensin! Seni, cennetini, ahiretini isteyeni rahmetinin içine alansın ya rabbi! Bizi de rahmetinin içine aldıklarından eyle! Bizi de kullarına merhamet edenlerden ve onları cennete davet edenlerden eyle Allah'ım!

EL-MÂLİK

Kur'ân'da 2 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Fâtiha /4, Âli İmrân /26

Manası; Yaratılmış olan her şey; dünya da ahiret de Allah'ındır, Allah'ın mülküdür, dolayısıyla insan da Allah'ın mülküdür ve Allah tüm bu mülkün tek sahibidir.

İnsandaki tecellisi; İnsan kendini Allah'ın mülkü olarak görürse mâlikine; yani sahibine asla isyan edemez. Kendini böyle gördüğü için bütün mahlukâtı da onun mülkü olarak görür ve rabbinin sevmediği bir muameleyi hiçbir mahlukâta yapamaz.

Kendini bu şekilde Allah'ın kudretinin içinde görmeyen bir kul, Allah'ın hakkını takdir etmemiş olur.

Dua; Sen mâliksin Allah'ım! Mülkün sahibi sensin. Biz de senin mülkünüz, biz de sana aidiz. Bizi, mülkünden emanet olarak verdiklerini senin yolunda harcayıp kazananlardan eyle! Bizi kendini senin mülküne malik görenlerden eyleme! Kendini emanetçi görenlerden eyle! Emaneti ehline teslim edenlerden eyle! Emaneti yerli yerinde kullananlardan, harcayanlardan eyle! Bizi mülküne sahip çıkıp kendini sana şirk koşanlardan eyleme ya rabbi!

ER-RABB

Kur'ân'da 926 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Fâtiha /2, Alak /1, Alak /3, ...

Manası; Her şeye hilkatini veren, fıtratı üzere terbiye eden, öğreten. Ayrıca; yarattığı tüm varlığı ve insanı yaratılış gayesini yerine getirmesi için yola yönelten, hidâyet eden.

İnsandaki tecellisi; Resulullah (s.a.v.) Efendimiz; "Allah beni muallim olarak gönderdi" ve "beni rabbim terbiye etti, ne güzel terbiye etti" buyurmuştur. Allah Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'i terbiye etmiş, o da sahabeyi terbiye etmiştir.

Kul, Rab isminin tecellisiyle Resulullah (s.a.v.) Efendimiz gibi mürebbi olursa, kendi ailesine, çevresine ve tüm insanlara Allah'ın hükmüyle hükmeder ve bir de onları Allah'ın âyetleriyle terbiye etmeye çalışırsa Allah'ın muradı onun üzerinde gerçekleşmiş olur.

Dua; Sen rabbsın Allah'ım. Sen bizim rabbimizsin; bizi terbiye eden, bize yolu gösterensin. Bizi terbiyenle terbiye olanlardan, gösterdiğin yolda yürüyenlerden, seninle büyüyenlerden, irşad olanlardan eyle ya rabbi!

ER-RAHMÂN

Kur'ân'da 57 yerde geçer. Geçtiği âyetler: Fâtiha /1, Fâtiha /3, Kaf /32, ...

Manası; Rahmeti her şeyi ve herkesi kuşatan. Rahmetinin dışına çıkılması mümkün olunmayan zat.

Allah zatı için isimlerinden sadece "Rahmân" ismini zatına isim olarak izafe etmiştir, dolayısıyla Allah isminin yerine zat ismi olarak bir tek "Rahmân" ismi kullanılabilir.

İnsandaki tecellisi; Kul, Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'e ne kadar benzerse, herkesin cennete gitmesi için ne kadar çaba sarf ederse, insanlar ona zulmettiği halde onların arkasından elini açıp "ya rabbi! Onlar bilmiyor, sen onları affet, sen onlara rahmet et" derse Allah'ın Rahmân ismi onda o kadar tecelli etmiş "ve seni alemlere rahmet olarak gönderdik" âyeti onun üzerinde o kadar görünmüş olur.

Yoksa biri içinden beddua ediyorsa, kendisine en ufak bir yanlış yapan kişinin hemen helak olmasını istiyorsa o Allah'ın Rahmân isminden nasibini almamıştır.

Dua; Sen rahmânsın Allah'ım! Sen zatında rahmân olansın, rahmetini zatına yazansın! Sen rahmetinle kullarına muamele edensin, bize de rahmetinle muamele et! Bizi de Rahmân isminin tecellisine mazhar eyle! Kendine, kullarına merhamet edenlerden eyle Allah'ım!

Bilmemiz lazım ki Allah'ı, Allah'tan başka hiç kimse tanıtamaz, anlatamaz. Bu yüzden Allah kendini nasıl tanıtmışsa Allah'ı öyle tanımaya, bir de Allah'ın isimlerinin üzerimizde nasıl tecelli edeceğini anlamaya çalışmalıyız.

Allah'ın isimlerini anlamazsak kendimizi tanımamız ve anlamamız mümkün olmaz. Onun için de Allah'ın ilk emri "oku"dur. İkra bismi rabbikellezi: "Oku! (Rabbinin ismine) Rabbinin ismiyle oku." Rabbinin ismini oku, rabbini oku; yani rabbini tanı.

Peki, rabbimizi nasıl tanıyacağız?

Rabbikellezi halak: "O senin rabbindir, o yaratandır." Yarattığı her mahlûkatta onun rabliğini oku! Halakal insane min alak: "O, insanı alakadan yaratmıştır." Alakasından; yakınlığından, muhabbetinden, sevdiğinden, sevgisinden yaratmıştır. İkra ve rabbukel ekrem: "Oku! rabbin kerem sahibidir." Rabbin ikram edendir.

Rabbimiz neyi ikram ediyor?

İsimlerini ikram ediyor; çünkü Allah isimleriyle insana tecelli edip insanı yaratmış, kendi güzelliğini insan aynasında göstermiştir. Bu yüzden kul, Allah'a ne kadar dönerse Allah'ın güzelliğini de üzerinde o kadar gösterir ve tadar.

Resulullah (s.a.v.) Efendimiz "Allah'ın 99 ismi vardır. Kim bunları tahsil ederse cennettedir" buyurmuştur. Tahsil etmek; Allah'ın esmâsını öğrenip üzerinde göstermek ve ahlaka dönüştürmektir. İşte, Allah'ın isimleri bu şekilde üzerinde tecelli etmiş kişi Hz. İnsan olur ve hayatı yaşarken de gönlü cennet olduğu için cennetin içinde olur; çünkü o her anda rabbiyle beraberdir.

ALLAH

Kur'ân'da **2704** yerde geçer. Geçtiği âyetler: Fâtiha /1, Fâtiha /2, Alak /14, ...

Manası; Allah lafzı rabbimizin zat ismidir ve "Allah" dediğimizde rabbimizin 99 esmâsını birden zikretmiş, anmış, hatırlamış oluruz.

İnsandaki tecellisi; Resulullah (s.a.v.) Efendimiz buyurmuştur; "Allah'ın zatı üzerinde tefekkür etmeyin." Allah'ın zatı hakkında tefekkür edilemez; çünkü yaratılan bir mahluk kendi yaratanını anlayamaz. Eğer "aklımız Allah'ı tanıyıp, anlayabilir" dersek hâşâ! Aklımız Allah'tan büyüktür demiş oluruz.

Peki, Allah'ı nasıl tanıyıp, bilebiliriz?

Allah'ın 99 esmâsını bildiğimizde, anladığımızda ve bu esmâlarla terbiye olup bu esmâları üzerimizde ahlaka dönüştürdüğümüzde o zaman rabbimizi tanımış, bilmiş ve iman etmiş oluruz.

Dua; Allah hepimizi "Allah" lafzını zikrettiğinde 99 esmâyı birden hatırlayanlardan eylesin! Allah bizi hayali olarak rabbine bir varlık verenlerden, Allah'ı onun kendisini isimlendirmediği gibi zannedenlerden ve onu kendi zannına göre hayal edenlerden eylemesin! Allah bizi "Allah" lafzını zikrederken "beni yaratan rabbim" deyip bu şuurda kendine bakan kullarından eylesin inşallah!

Resulullah (s.a.v.) Efendimiz; “inne lillahi tis’un ve tis’ine ismen, femen ehsaha, fekad dahelel cenneh: Allah’ın 99 ismi vardır. Kim onları tahsil ederse cennete girdi” buyurmuştur.

Resulullah (s.a.v.) Efendimiz Allah’ın bizim bu dünyada anlayabileceğimiz 99 esması olduğunu belirtmiştir; ancak bu isimlerin neler olduğunu söylememiştir. Yukarıdaki bu Hadis’e istinaden Tirmizi ve İbn-i Mace bir Esmâu’l Husna listesi düzenlemiştir; fakat ikisinin listesinde de farklılıklar mevcuttur. 26 isim Kur’ân’da olduğu halde her iki listede de yoktur. Bir listede bulunan bazı isimler de diğer listede yoktur.

Peki, onların rivayet ettikleri farklı 26 isim hangileridir?

Fiilden türetilmiş isimlerdir. Örnek vermek gerekirse “El Adl, El Mûmit” bunlar fiilden türetilmiş isimlerdir; ancak fiilden isim türetilip isim olarak Allah’a verilemez; çünkü fiilden isim türetecek olursak Allah’ın bir isminin de “El Muazzip” olması gerekirdi; çünkü Allah âyet-i kerimede “Allah kâfirlere azap eder” buyurmuştur.

Bu liste, Esmâ listesinin Kur’ân’a göre düzenlenmiş ve nüzul sırasına göre yazılmış hali olan 7 ciltlik “Kur’ân-ı Kerimdeki Nüzul Sırasına göre El Esmâu’l Husna” eserinden yararlanılarak oluşturulmuştur.

İnsanın yaratılış gayesi Allah’a âbd (kul) olmaktır. Allah’a âbd olabilmek için de rabbimizi tanımamız, bilmemiz ve anlamamız gerekmektedir. Peki, insan rabbini nasıl tanır? -Elbette ki rabbini, Kur’ân-ı Kerim’de onun kendisini anlattığı ve tanıttığı gibi anlarsa; yani Allah’ın isimlerini, “El Esmâu’l Husna’sını” kullarına vahyinde bildirdiği gibi öğrenip iman ederse rabbini tanır.

Rabbini tanımayan her insan Allah’ı bir şekilde hayal eder. Hâlbuki Allah hayale gelmekten münezzehtir. İnsan rabbini El Esmâu’l Husna’sından tanımadığı için böyle hayaller kurar “Allah bence böyledir veya bence şöyledir, onun rahmeti çoktur, herkesi affeder, benim gönlüm temizdir, ne kadar günah işlersem işleyeyim sorun olmaz, insan kul hakkını yemedikten sonra kesin cennete gider” der ve Allah’ı öyle hayal eder.

Oysaki bu dinin bir kitabı vardır o da Kur’ân-ı Kerim’dir ve Allah kendini Kur’ân-ı Kerim’de en güzel şekilde anlatıp tanıtmıştır. Bize düşen de rabbimiz kendini kelamında nasıl tanıtıp, anlatmışsa ve kendini nasıl isimlendirmişse rabbimizi öyle tanıyıp, öyle anlamaktır.

Kul, Allah’ı ne kadar tanır, ona yaklaşırsa, isimleriyle isimlenirse o kadar kâmil insan, Hz. İnsan olur ve Allah’a, resulüne, cennete yakın olur. Allah’ın isimlerinden ne kadar mahrum kalırsa da kendi insanlığından, Allah’tan, Allah’ın isimlerinden, Allah’ın güzelliğinden, dolayısıyla cennetten mahrum kalır.

En büyük ilim, en büyük bilgi; en büyüğe ait olan ilimdir, en büyüğe ait olan bilgidir. En büyük Allah ise bu durumda Esmâu’l Husna da en büyük ilim, en büyük bilgidir. İnsan Allah’ı tanıdığı kadarıyla marifetullahı kazanır ve insandaki bu marifetullah da; insanda imana, Allah’a karşı aşka, muhabbete dönüşür.

Takdir: Bir şeyin değerini, önemini, gerekliliğini anlama, idrak etme.

Takvâ: Allah'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip bunu yerine getirmeye çalışma.

Tebliğ: Bildirme, haber verme, ulaştırma.

Tecelli: Görünme, bilinme, zuhur etme, meydana çıkma. Allah'ın her bir ismini icra etmesi; Allah'ın Rezzak ismiyle rızık vermesi, Muhyî ismiyle diriltmesi gibi.

Tesbih: Allah'ı övmek, yüceltmek.

Tevil: Yorumlama, açıklama, beyan etme.

Tezekkür: Bir konuyu idrak edebilmek için sürekli tekrara dayanan düşünce faaliyeti. Aklını kullanmak.

Tövbe: Yaptıklarından pişmanlık duyup bir daha yapmayacağını belirtmek, buna karar vermek, günahtan dönerek hayra yönelmek.

Tuzak: Birini güç ve tehlikeli bir duruma düşürmek için kurulan düzen, komplo.

Türedi: Kendisinden umulmayan bir biçimde sivrilmiş ve hakkı olmayan bir duruma gelmiş kimse, yerden bitme, zıpçıktı.

Ümmet: Cemaat, toplum, kavim, taife.

Ümmi: Okuma, yazma bilmeyen veya tahsil görmemiş kimse. Allah bu kelimeyi Resulullah (s.a.v.) Efendimiz için kullandığında; herhangi bir ilimle kirlenmemiş kimse manasına gelir.

Vaad: Söz verme, söz verilen şey, bir kimsenin yapacağına veya yapmayacağına dair söz vermiş olduğu husus.

Vaaz: Bir kimseye kalbini yumuşatacak, kendisini doğruluğa, iyiliğe götürecek biçimde söz söyleme, nasihat etme.

Veli: Dost, Allah'ın rızasına ermiş kimse.

Yalanlamak: Bir haber veya sözün gerçek olmadığını bildirmek, yalan olduğunu açıklamak, tekzip etmek.

Yoksul: Geçinmekte sıkıntı çeken, geçimini güçlükle sağlamaya çalışan kimse.

Zan: Sanma, herhangi bir konuda bilgisizce fikir yürütme.

Zayi: Yok olmuş, elden çıkmış, mahvolmuş, heba olmuş, işe yaramayan, yararsız, boş.

Zikir: Anma, söyleme, öğüt, hatırlama, Allah'ın isimlerini art arda tekrar edip söyleme.

Zillet: Hor görülme, aşağılanma.

Ziyade: Çok, daha çok, daha fazla, çoğaltma, arttırma.

Mürşid: İrşad eden, doğru yolu gösteren, gafletten uyandıran, Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'in vârisi, kılavuz, rehber.

Müşrik: Allah'tan başka herhangi bir şeyi veya kimseyi ilah olarak tanıyan, Allah'a ortak koşan kimse.

Nail olmak: Erişmek, ulaşmak, kavuşmak.

Nebî: İnsanlar için en büyük haber olan âyetleri Allah'ın kendisine vahyettiği kimse, nübüvvet sahibi kişi.

Nidâ: Çağırma, bağırma, seslenme.

Nutfe: Dökülen bir damla su, erkek ve dişi üreme hücrelerinin birleşmiş şekli; zigot.

Resul: Gönderilen elçi, haberci. Kendisinden önceki nebînin şeriatını takip edip insanlara aktaran kimse.

Rûhu'l-Kudüs: Kutsal rûh, Cebrail (a.s.)

Rüşd: Büluğa, belirli bir olgunluğa erişmek, irşad olmak.

Saat: Allah bu kelimeyi Kur'ân-ı Kerim'de kıyamet vakti için kullanmıştır ve ona son saat demiştir.

Sâbiî: Bir dinden çıkıp başka bir dine giren kimse, bazı tefsir bilginlerine göre, Yahudilik ile Hıristiyanlık arasında bulunan ve tevhid inancına dayanan bir dinin mensuplarıdır. İslâm âlimlerinin çoğunluğu ise bunların, kitap ehlinden olmadığını söylemektedirler. İslâmiyet, hristiyanlık ve yahudiliğin dışında bulunan bütün din mensublarına denir.

Sadık: Doğru, gerçek, dostluğu içten olan, verdiği sözü yerine getiren.

Salât: Dua, destek, tebrik, tezkiye, istiğfar, namaz, rahmet, ulvî münasebet, ulvî bağlılık, ulvî irtibat, hareket, bağlılık, yöneliş, hakkı tefekkür etmek, okumak, buluşmak, ulaşmak, vasıl olmak, birleşmek.

Sâlih: Dine uygun, hayırlı fiil, iyi iş, işe yarar, uygun, elverişli, iyi, itikatlı, dini emirlere uyan, nefsini ıslah etmiş, kurtuluş ve saadete ermiş kimse.

Sayha: Yüksek sesle haykırış. Kur'ân-ı Kerim'deki manası; helâkı hak eden kavimlerin, çok yüksek bir ses neticesinde yok edilmesi.

Sefahat: Zevk ve eğlenceye düşkünlük, uçarılık.

Sırât-ı Mustakîm: Allah'a varan dosdoğru yol.

Subhân: Her türlü noksanlıktan münezzeh olan. Bu sadece Allah'a ait bir sıfattır.

Şahid: Tanık olan, gören.

Şaki: Başkaldıran, itaatten çıkan.

Şe'n: İş, hâl, yaratma.

Şehid: El Esmâu'l Husnâ'dandır. Gören, şahid olan manasına gelir.

Şirk: Allah'tan başka herhangi bir şeyi veya kimseyi ilah olarak tanıma, Allah'a ortak koşma.

Tabi olmak: Bir şeye veya bir kimseye bağlanmak, onun yolunu takip etmek.

Hisar: Bir şehrin veya önemli bir yerin korunması için taştan yapılmış, yüksek duvarlı kale.

Hüccet: Bir iddianın doğruluğunu ispat için gösterilen delil, kanıt.

Hz. İnsan: Yaratılış gayesini bilip buna göre yaşayan ve Allah'ın güzelliğinin üzerinde tecelli ettiği insan.

Ilgın: Gövdesi dik, dalları boğumlu, yaprakları ince, meyveleri kızıl taneler hâlinde olan uzun ağaç. Bu ağacın meyveleri yenilmez.

Islah: İyileştirme, kötülüklerini giderme, düzeltme.

İğva: Kandırma, yoldan çıkarma.

İhata: Bir şeyin etrafını çevirme, kuşatma, kavrama.

İhsan: Karşılık beklemeden yapılan yardım, iyilik. Bağışlama, bağışta bulunma.

İkâme: Ayağa kaldırma, ayakta durdurma.

İlka: Koymak, bırakmak, atmak, nakşetmek.

İnşa: Yaratma, yapma, vücuda getirme, terkib etme.

İsyan: İtaatsizlik, emre karşı gelme, ayaklanma, başkaldırı.

İtaat: Söz dinleme, boyun eğme, buyruğa uyma.

Kâfir: Hakkı bilen; ama görmek istemeyerek onu örten. İyilik bilmeyen. Allah'ı veya âyetlerini inkâr eden.

Kâmil: Gerekli olgunluğa erişmiş, yetkin, olgun kimse. Kemâl ve fazilet sahibi olan.

Kerih: Tiksindirici, iğrenç.

Kibir: Kendini başkasından üstün görme, büyüklük taslama hâli.

Mağfiret: Af, bağışlama.

Mecnun: Aklı perdelenmiş, cinlenmiş, kendini kaybetmiş.

Mecûsi: Zerdüştlük dinine mensup ateşe tapanlar.

Men etmek: Yasaklamak, engel olmak.

Menfaat: Fayda, kâr, gelir, ihtiyaç karşılığı olan şey.

Miskin: Yoksulluğun en alt sınırında bulunan kimse.

Muhacir: Allah yolunda hicret eden, bulunduğu yerden başka bir yere göç eden.

Muhsin: İhsan eden, iyilik eden, kerim, cömert. Allah'ın rızasını kazanmak için tüm mahlukata karşı güzellik yapıp güzel olan kimse.

Mukarrebun: Allah'a en yakın olanlar.

Muttaki: Takvâ sahibi, Allah'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip bunu yerine getirmeye çalışan kimse.

Mübarek: İlâhi hayrın bulunduğu şey, çoğalmış, bereketli, hayırlı olan.

Mücrim: Cürüm ve kabahat işlemiş olan, suçlu.

Müfsid: İfsad eden, fenalaştıran, bozan, karıştıran.

Münezzeh: Pâk, hiç bir şeye muhtaç olmayan, kötülükten, kusurdan ve noksanlıktan uzak olan.

Sözlük

Âbd: Bir şeyin peşine takılıp onun peşinden sürüklenen demektir. Allah, insanı kendisine âbd olsun diye yaratmıştır, bu yüzden insanın yaratılış amacı; Allah'a âbd olup O'nun sevgisi, rızası, aşkı ve muhabbeti peşinde koşmaktır. Eğer insan, Allah'a âbd olmazsa mutlaka âbd olacağı başka bir şey bulur; çünkü insan bunun için yaratılmıştır.

Ahid: Herhangi bir konuda anlaşıp söz verme.

Âkıbet: Bir iş veya durumun sonu veya sonucu.

Âlem: Dünya, evren, kâinat, insan ve yaratılmış tüm mahlukat.

Basiret: Allah'ın nuruyla bakıp yanılmadan hakikati görebilmek.

Beri: Süregelen, uzak.

Beşer: İnsan, insanoğlu, insanın beden tarafı.

Cahil: Öğrenim görmemiş, okumamış, bilgisiz ve Allah'ı bilmeyen, tanımayan kişi.

Dalâlet: Hak yoldan ayrılma, sapma, hak yol üzere olmama.

Dane: Kuş yemi, tohum, çekirdek, tane.

Ebrâr: İyi ameller işleyen ve insanları iyi ameller işlemeye sevk eden iyi kimse.

Ecir: Mükâfat, ücret, karşılık, sevap, ikram.

Elem: İç yakan, keder.

Fâcir: Haktan sapan, haram ve günaha dalmış kötü insan, günah işleyen.

Fâsık: Allah'ın emirlerini tanımayan, günah işlemekten korkmayan kimse.

Felah: Kurtuluş, saadet, mutluluk.

Fesad: Bozukluk, fenalık, karışıklık. Haddi tecavüz edip zulmetmek.

Fıtrat: Yaratılış, hilkat, huy, tabiat.

Gayb: Gizli olan, görünmeyen, hislerle veya akıl ile bilinmeyen şey.

Gönül Sahipleri: Allah'ın ayetleriyle gönlü nurlanmış kimseler.

Hak: Doğru, gerçek, pay, emek karşılığı ücret.

Halife: Birinin adına, namına herhangi bir işi yapan veya birilerinin yerine gelen kimse. Allah'ın halifesi ise; Allah'ın hükümleriyle hükmeden, resulünün gösterdiği yolda yürüyen ve insanları buna sevk eden kimse demektir.

Hamd: Övme, övülme, yüceltme, şükretme.

Hanîf: Allah'a teslim olmuş, hakka yönelmiş ve Allah'a hiçbir şeyi şirk koşmayan kimse.

Haşyet: Sevdiğinin sevgisini kaybetme korkusu, Allah'ın azameti karşısında ürperme.

Hayr, Hayır: İyilik, karşılık beklenmeden yapılan yardım.

Hevâ: Heves, istek, arzu.

Hısım: Aralarında kan bağı bulunan ya da evlilik yoluyla aralarında bağ oluşmuş olanlardan her biri, soydaş.

Hidâyet: Allah'ın vahyine ve resulüne tabi olmak, Allah'a vasıl edip ulaştıran yol üzere olmak.

Örnek: Yâsîn /49

Mealde geçtiği şekilde: "(Resulüm!) Onlar ancak (seninle ve Allah'ın âyetleriyle) çekişip dururken kendilerini (ansızın) yakalay(ıp helâk ed)ecek tek bir sayha bekliyorlar."

Parantezler çıkarılınca okunması gereken şekilde: "Onlar ancak çekişip dururken kendilerini yakalayacak tek bir sayha bekliyorlar."

Örnek: Munâfikûn /5

Mealde geçtiği şekilde: "Onlara, 'gelin, Allah'ın resulü sizin için (Allah'tan bir bağışlama ve) mağfiret dilesin' denildiği zaman başlarını çevirirler ve sen onların, kibirlen(ip büyüklük taslay)arak (haktan) yüz çevirdiklerini görürsün."

Parantezler çıkarılınca okunması gereken şekilde: "Onlara, 'gelin, Allah'ın resulü sizin için mağfiret dilesin' denildiği zaman başlarını çevirirler ve sen onların, kibirlenerek yüz çevirdiklerini görürsün."

Kardeşlerimizin genişletilmiş mealden daha iyi bir şekilde istifade edebilmesi için meali en az üç defa okumasını tavsiye ederiz. İnşallah kardeşlerimiz genişletilmiş meali birkaç defa okuduklarında Allah'ın vahyini ayet ya da sûre bazlı değil bir bütün olarak öğrenmiş, anlamış olacaklar.

Mealimiz ümmet-i Muhammed'e canlı Kur'ân olması için bir vesile olsun. Allah bizi ayetlerine iman eden ve her bir ayetini ahlaka dönüştüren kullarından eylesin inşallah.

metotta herhangi bir kafa karışıklığı yaşamadan âyetleri nasıl okuyabileceğimizi hep beraber inceleyelim.

Örnek: Kadir /1

Mealde geçtiği şekilde: "Şüphesiz ki Biz, bu (Kur'ân)ı Kadir Gecesi'nde indirdik."

Parantezler çıkarılınca okunması gereken şekilde: "Şüphesiz ki Biz, bunu Kadir Gecesi'nde indirdik."

Örnek: Meryem /59

Mealde geçtiği şekilde: "Derken onların ardından öyle bir nesil geldi ki salâtı zayi ettiler ve şehvetlerine tabi oldular. Yakında onlar, (bu yaptıklarından dolayı cehennemdeki) Ğayya (Çukuru'n)u boylayacaklar."

Parantezler çıkarılınca okunması gereken şekilde: "Derken onların ardından öyle bir nesil geldi ki salâtı zayi ettiler ve şehvetlerine tabi oldular. Yakında onlar, Ğayya'yı boylayacaklar."

Örnek: Tâhâ /56

Mealde geçtiği şekilde: "Andolsun ki Biz o (Firavun)a, (iman etmesine yetecek) âyetlerimizin hepsini gösterdik; fakat o yalanladı ve (iman etmemekte) diretti."

Parantezler çıkarılınca okunması gereken şekilde: "Andolsun ki Biz ona, âyetlerimizin hepsini gösterdik; fakat o yalanladı ve diretti."

Örnek: Tâhâ /110

Mealde geçtiği şekilde: "(Allah, insanların) Önlerindeki (âhirette nasıl bir hâlde olacakları)nı ve arkalarındaki (dünyada neler yaptıkları)nı (çok iyi) bilir. Onlar ise O (Rahmân)ı ilmen asla kavrayamazlar."

Parantezler çıkarılınca okunması gereken şekilde: "(Allah, insanların) Önlerindekini ve arkalarındakini (çok iyi) bilir. Onlar ise O'nu ilmen asla kavrayamazlar."

Örnek: Şuarâ /71

Mealde geçtiği şekilde: "(Onlar da) 'Putlara âbd ol(up kulluk ed)iyoruz ve onlara ibadet etmeye de devam edeceğiz' demişlerdi."

Parantezler çıkarılınca okunması gereken şekilde: "Putlara âbd oluyoruz ve onlara ibadet etmeye de devam edeceğiz" demişlerdi."

alındığında doğru bir mana değildir; çünkü bu, asanın hem ejderhaya hem de yılana dönüştüğü manasına gelir ki bu da sadece kafa karışıklığına sebebiyet verir. İşte, bu kafa karışıklığının önüne geçmek için biz âyetlerin genelini dikkate alarak âyette geçen kelimeleri gerçek anlamında yılan şeklinde meallendirdik. Ayrıca mealde kullandığımız her bir kelimeyi, Kur'ân'ın bütününe uyması için özellikle her âyeti tek tek inceleyerek seçtik; yani kelimeleri yerine göre terim manasında yerine göre de âyetin bütününü ifade eden manada kullandık.

Bunun yanı sıra klasik meal metodu anlayışından farklı olarak meal okunuşunun daha kolay ve anlaşılır hâle gelmesi için kelime eksenli parantez motoduna başvurduk; ancak kullandığımız bu parantez metodunda üslubun akıcılığını en önde tutarak parantezlerin kalkması sonucunda ortaya çıkacak olan Türk dil bilgisi kurallarıyla ilgili sorunları göz ardı ettik. Bunun sebebi, kardeşlerimizin meali okurken zorlanmamasıdır; ancak mealdeki âyetleri Arapça kelime manasıyla okumak isteyenler parantez içerisinde yer alan kelimeleri çıkarak okuyabilirler; çünkü parantezler çıkarıldığında o âyette geçen Arapça kelimeler neyse geriye sadece o kelimelerin manaları kalır.

Kardeşlerimiz, aşağıda Türk dil bilgisi kurallarına göre örneklerle beraber verdiğimiz âyetleri okuduğu ve meali okurken gösterdiğimiz yolu takip ettiği takdirde okuduğu hiçbir âyette telaffuz sorunu yaşamayacak ve bu metodun kendisi için âyetleri daha kolay yoldan anlayacağı metod olduğunu görecektir.

Meali, parantezdeki kelimeleri çıkararak okumak isteyen kardeşlerimiz, cümleyi doğru telaffuz edebilmek için kırmızı harflerle belirtilen kelimeleri parantez içinde değilmiş gibi; yani parantez başı ve sonundaki Türkçe ekleri kaynaştırma ve ünlü uyumu kuralına göre okumalıdır.

Şimdi de âyet meallerinin cümlesini oluştururken parantezler çıkacağı takdirde dil bilgisi kurallarına uymadan kullandığımız

Ayrıca teslim olan kelimesi genel bir mana olduğundan bâtıl dinlere yahut başka kişi ve yollara kendini adayan insanlar için de kullanılabilir. Oysaki Allah'ın âyet-i kerimelerde özellikle bahsettiği teslim olmuş kullar, Allah'ın vahyine teslim olanlardır ve Allah "teslim olun" derken sadece kendi vahyine teslim olunmasını emretmiştir. İşte, bu tip anlam karmaşasının önüne geçebilmek için Türkçe'ye "teslim olan" şeklinde çevrilen müslim kelimesi olduğu gibi Müslüman olarak çevrilmiştir.

Bunun yanı sıra dünyadaki en zengin dillerden biri olan Arapçada bazen bir kelime birden farklı manaya gelebilir yahut birbirinden farklı kelimeler aynı manada kullanılabilir. Âyet-i kerimelerde Allah yeri geldiğinde bir kelimeyi birden fazla farklı manada kullanırken yeri geldiğinde ise tam tersi olarak farklı kelimeleri aynı manada kullanmıştır. Örnek vermek gerekirse;

Örnek: A'râf /107

فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِىَ ثُعْبَانٌ مُّبِيْنٌ

"Bunun üzerine (Mûsâ) asasını (yere) attı, o da hemen apaçık (kocaman) bir yılan (oluverdi)."

Örnek: Neml /10

وَاَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوْسٰى لَا تَخَفْ اِنِّىْ لَا يَخَافُ لَدَىَّ الْمُرْسَلُوْنَ

"Asanı at!" Ne zaman ki (Mûsâ asasını atıp) onu (kocaman) bir yılan gibi hareket eder görünce dönüp arkasına bakmadan kaçtı. (Allah buyurdu ki) "Ey Mûsâ! Korkma; çünkü benim huzurumda resuller korkmaz."

Âyetlerinde Allah Hz. Mûsâ (a.s.)'ın asasının yılana dönüşmesini anlatırken su'bân ve cânn gibi iki farklı kelimeyi de yılan manasında kullanmıştır. Her ne kadar bazı meallerde su'bân kelimesi ejderha olarak çevrilmişse de bu mana âyetlerin bütünü ele

Yahudi'ydik" ya da "Hristiyan'dık" demeleri gerekirdi ki âyete göre böyle bir durum söz konusu değildir.

Örnek: Yûnus /72

فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ ۭ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ ۙ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ

"Bununla beraber eğer (benden) yüz çevirirseniz (çevirin), zaten ben sizden bir ücret de istemedim. Benim ücretim (mükâfatım) ancak Allah'a aittir ve ben Müslümanlardan olmakla emrolundum."

Okuduğumuz bu âyette Allah Hz. Nûh (a.s.)'ın kendi kavmine verdiği cevabı bizlere öğretir. Görüldüğü gibi; Hz. Nûh (a.s.) kendi kavmine "ben Müslümanlardan olmakla emrolundum" buyuruyor. Bu âyet, Hz. Âdem (a.s.) ile Resulullah (s.a.v.) Efendimiz arasında gelen bütün nebî ve resullerin İslam dini üzere geldiğini gösteren en açık âyetlerden biridir.

Örnek: Yûnus /84

وَقَالَ مُوْسٰى يٰقَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِيْنَ

"Mûsâ dedi ki: "Ey kavmim! Eğer Allah'a iman ettiyseniz ve eğer (O'na teslim olmuş) Müslümanlarsanız o hâlde sadece O'na tevekkül edin (güvenip dayanın)!"

Son olarak okuduğumuz bu âyette Hz. Musa (a.s.) kendi kavmine Müslüman oldukları takdirde sadece Allah'a tevekkül etmeleri gerektiğini buyuruyor ki bu da Hz. Musa (a.s.)'a verilen dinin de İslamiyet ve ona tabi olanların da Müslüman olduğunu gösterir.

Biz de sırf bu hususa dikkat çekmek için müslim kelimelerini teslim olan anlamında meallendirmek yerine direkt olarak Müslüman şeklinde meallendirdik ki kardeşlerimiz meali okuduğunda Müslüman kavramının Hz. Âdem (a.s.)'dan itibaren bütün mü'minleri kapsadığını bilsin.

Zaten âyetleri incelediğimizde Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'den önceki nebîlerin ve resullerin getirdiği ve davet ettiği dinin İslam, onlara iman edenlerin de mü'min ve Müslüman olduklarını net bir şekilde görürüz.

Örnek: A'râf /126

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا ۗ رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّتَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ

"Sen sadece Rabbimizin âyetleri bize geldiğinde onlara iman ettiğimiz (senin rablik iddianı da kabul etmediğimiz) için bizden intikam alıyorsun." (Sonra dediler ki) "Rabbimiz! Üstümüze sabır yağdır ve bizi Müslümanlar olarak vefat ettir."

Allah bu âyetle Hz. Musa (a.s.) ile Hz. Hârun (a.s.)'a iman eden sihirbazların, bu imanlarından dolayı Firavun tarafından tehdit edilmelerinden sonra Firavun'a verdikleri cevabı beyan eder. Görüldüğü üzere sihirbazlar "bizi Yahudiler" veya "Museviler olarak vefat ettir" demiyor, bunun yerine "bizi Müslümanlar olarak vefat ettir" diyorlar. Bu da Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'den önce de Allah'ın, kullarına seçtiği dinin İslam ve İslam'a girenlerin de Müslüman olduğunu gösterir.

Örnek: Kasas /53

وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِهٖٓ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّنَآ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِيْنَ

"Ve onlara (Kur'ân) okunduğu zaman derler ki: Biz ona iman ettik. Muhakkak ki o, Rabbimizden (gelen) haktır; zaten biz ondan önce de Müslüman kimseler idik."

Allah bu âyette ise ehl-i kitap arasından iman eden kullarının hâlini beyan eder. Şayet Allah Yahudilik veya Hristiyanlık diye bir din indirmiş olsaydı, bu durumda onların "zaten biz ondan önce de Müslüman kimseler idik" demek yerine "ondan önce de

"Allah ve resulü bir işe hükmettiği zaman, mü'min olan bir erkek ve mü'min olan bir kadın için o işte kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur."

Bu âyetlerde görüldüğü gibi Allah "yâ eyyuhellezîne âmenu" kalıbını farklı "mü'min" kelimesini ise farklı kullanmıştır. Bu yüzden "yâ eyyuhellezîne âmenu" kalıbı meallendirilirken parantez içinde "ey iman (ettiğini iddia) edenler" şeklinde yazıldı ki meali okuyan her kardeşimiz, imanın anne, babadan miras kalacak bir şey olmadığını yahut yaşadığı memleketten dolayı mü'min sayılmayacağını; imanın ancak Allah'ın "yâ eyyuhellezîne âmenu" hitabıyla başlayan ayetlerin devamında buyrulan emirleri yerine getirmekle kazanılacak bir nimet olduğunu bilsin. Bunun sonucunda elinden gelen bütün çabasını göstererek iman nimetini kazanabilsin.

Bilmemiz lazım ki tahkiki imanla iman etmediğini bilenler mutlaka bu nimeti kazanmak için gerekeni yapar ve Allah da yaptıklarının karşılığı olarak onlara imanı ikram eder. İman ettiğini zannedenler ise kendini müstağni gördüğünden zaten iman ettiğini düşünür, böylelikle Allah yolunda cehd etmez, neticede ise tahkiki imana hiçbir zaman kavuşamaz. Kardeşlerimiz hazırlanan meali bu tefekkür ile her okuyuşunda, tefekkürleri kendileri için imanlarının bir derece daha artmasına vesile olur inşallah.

Günümüzde doğru sanılan yanlışlardan biri de İslam'ın Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'e inen din olduğu ve Müslümanların da sadece Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'e tabi olanlar olduğudur. Bu yanlış bilginin sebebi de yine ilmin Kur'ân'dan alınmamasından kaynaklanmaktadır; çünkü Allah'ın kitabına baktığımızda "muhakkak ki Allah katında (yegâne) din İslâm'dır" aynı şekilde "kim, İslâm'dan başka bir din (hayat tarzı yaşayıp) ararsa (bilsin ki o din) ondan asla kabul edilmeyecek ve o, âhirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır" âyetlerinde Allah, kulları için din olarak İslam'ı seçtiğini açıkça beyan etmiştir. Hâl böyleyken İslam'ın sadece Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'e indiğini düşünmek Allah'ın, Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'den önceki nebîlerine, resullerine ve mü'minlere başka bir din seçtiğini iddia etmek olur ki bu da Allah'ın vahyine ters düşer.

Ayrıca parantez içine alınan âyetlerden örnekler;

Örnek: A'râf /204

"(Ey iman ettiğini iddia edenler!) Kur'ân okunduğu zaman susun ve onu dinleyin (anlamaya çalışın, nefsinizi ve şeytanı susturun, bir de ön yargıda bulunmayın) ki rahmete eresiniz."

Örnek: Enfâl /67

"Siz (ey iman ettiğini iddia edenler) geçici (dünya) menfaatini istiyorsunuz, Allah ise (sizin için) âhireti istiyor. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir (bütün şeref ve kudretin sahibi olan, her işinde hikmet ve hayır olandır)."

Okuduğumuz bu âyetlerde "yâ eyyuhellezîne âmenu" kalıbıyla gelen ayetlerde iman ettiğini iddia edenlerin yapması gerekenler belirtilmiştir, Allah'ın mü'minlere yaptığı hitaplarda ise Allah direkt olarak "mü'minler" buyurmuş ya da mü'minleri cümle içerisinde anmıştır.

Örnek: Burûc /10

اِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ

"Şüphesiz ki mü'min erkekler ve mü'min kadınlara (imanlarından vazgeçmeleri için) işkence edip sonra da tövbe etmeyenlere (kıyamet günü) cehennem azabı vardır, bir de onlar için (kahreden) yakıcı (bir) azap vardır."

Örnek: Secde /18

اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُۥنَ

"Hiç mü'min olan bir kimse, fâsık olan (kâfir) bir kimse gibi olur mu? (Bunlar elbette) Bir olmazlar."

Örnek: Ahzâb /36

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُولُهٗٓ اَمْرًا اَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ

Zaten âyetlere baktığımızda Allah, mü'min ve Müslümanı bir birinden ayırmıştır.

Örnek: Ahzâb /35

اِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ

"Şüphesiz Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar , (Allah'a ve resulüne gönülden) itaat eden erkekler ve itaat eden kadınlar…"

Örnek: Tahrîm /5

عَسٰى رَبُّهٗٓ اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُّبْدِلَهٗٓ اَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَآئِبَاتٍ

عَابِدَاتٍ سَآئِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَّاَبْكَارًا

"Eğer o sizi boşarsa belki Rabbi ona sizin yerinize sizden daha hayırlı, Müslüman, mü'min, itaat eden, tövbe eden, ibadet eden, oruç tutan, dul ve bâkire eşler verir."

Bir de âyetlerin geneline baktığımızda "yâ eyyuhellezîne âmenu: "Ey iman (ettiğini iddia) edenler" hitabıyla başlayan bütün âyetlerde Allah mutlaka âyetin muhataplarına bir emri yerine getirmeleri gerektiğini emretmiş ve öyle yapacakları takdirde kendilerini müjdelediğini, yapmadıklarında ise kaybedeceklerini beyan etmiştir; yani aslında yâ eyyuhellezîne âmenu: "Ey iman (ettiğini iddia) edenler" derken bu hitabı anladığımız manada mü'minlere değil iman ettiğini iddia edenlere yapmıştır.

Örnek: Enfâl /20

"Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Allah'a ve resulüne itaat edin ve (ayetleri size talim ettiren resulümüzü) işittiğiniz hâlde O'ndan yüz çevirmeyin!"

Örnek: Ahzâb /56

"Muhakkak ki Allah ve melekleri, nebîye salât ed(ip dinine yardım ederek onu destekl)erler. Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Siz de ona salât ed(ip dine yardım ederek onu destekley)in ve tam bir teslimiyetle (onun örnekliğine) teslim olun!"

olarak Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'e hitap etse de **"sakın o (kâfir)lerden bazı zümreleri faydalandırdığımız şeylere (mal ve servete) gözlerini dikme, onlar(ın yaptıkların)dan dolayı üzülme ve mü'minlere (rahmet) kanadını ger!"**[7] gibi âyetlerde hitap aynı zamanda bütün mü'minleredir.

İşte, bu hakikate binaen parantez içine muhatabın apaçık belli olması adına "(Resulüm!)" hitabı eklendi ki meali okuyan her kul, âyetleri okurken Allah'ın sadece Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'e değil aslında kendisine de hitap ettiğini bilsin, dolayısıyla Kur'ân'ı sanki "Allah bunları bin dört yüz yıl önce Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'e hitap etmiş, ben de Allah'ın ona ne vahyettiğine bakıyorum" gibi bir düşünceyle okumasın. Kur'ân'ı okurken Allah'ın kendisiyle konuştuğunu ve vahyini ona indirdiğini bilerek, buna iman ederek okusun.

Kur'ân, bütün insanlar için hidâyet kaynağıdır ve insana imanı kazandıracak tek vesiledir. Yalnız iman nimetini kazanabilmek için âyetleri öncelikle "Allah ne söylediyse doğru olan odur" deyip kabul etmek sonra da o âyetlere iman etmeye çalışıp Allah'ın emrini hayata geçirmek lazımdır. Bu yüzden Allah'ın vahyini kabul edip Müslüman olmak ile Allah'ın vahyine, resulüne iman edip mü'min olmak birbirinden farklıdır. **"(Resulüm! Sana biat etmek için gelen) Bedevi Araplar(dan bir topluluk), 'biz iman ettik' dediler. De ki: Siz iman etmediniz; fakat 'biz (Allah ve resulüne) teslim ol(arak Müslüman ol)duk' deyin; çünkü iman sizin kalplerinize henüz dâhil olmadı"**[8] âyetinde Allah'ın beyan ettiği üzere imanın kalbe dahil olması için bir sürecin yaşanması gerekmektedir. Bu süreç de ancak Allah'ın yolunda cehd edip çaba, gayret sarf etmekle mümkündür. Öyle ki bu çaba kulun duası olsun ve Mucîb olan Allah bu çabası neticesinde kulunun duasını kabul edip iman nûrunu onun kalbine dahil etsin. İşte, insan o zaman mü'min olur. Yoksa, iman nûru birinin kalbine dahil olmamışsa o kişi sadece Müslüman olmuş ve İslam dairesi içerisine girmiştir. Çabasını göstermediği takdirde ise İslam dairesini geçip iman dairesi içine giremez.

---

[7] Hicr /88

[8] Hucurât /14

Allah'ın resullerinin vahiy almadığı manasına gelmez. Allah her birine vahyini yapmıştır; ama bu vahiy şeriat değil, özel vahiydir.

Peygamber; Farsça "haber, ileti" manasına gelen paygam پیغام veya payām پیام kelimesi ile bar بر "getiren, taşıyan" edatlarının bileşiminden oluşan bir sözcüktür ve "haber getiren, taşıyan" manasına gelir. Kur'ân'da geçmeyen ve Allah'ın da o vasıfla kullarını nitelemediği bir sıfatla nebîleri isimlendirmek doğru değildir. Zira Allah, vahyini inzal ettiği kullarını nasıl isimlendirmişse en güzeli odur. İşte, âyetleri meallendirirken peygamber kelimesi özellikle kullanılmadı ve nebî, resul kavramları orijinalinde olduğu şekliyle direkt olarak yazıldı ki meali okuyan bütün Müslüman kardeşlerimiz nebî ve resul kelimelerine aşina olsun ve Allah'ın nebilerini ve resullerini Allah'ın vasıflandırdığı gibi vasıflandırmış olsun.

Bu husus doğrultusunda unutulmaması gereken önemli bir durum vardır ki; "lâ ilahe illallah Muhammedun resulullah" diyen her bir kul bütün âyetlere iman etmiş ve Allah'ın vahyini taşıma sorumluluğunu üzerine almıştır. Nitekim Resulullah (s.a.v.) Efendimiz, sahabeden Muaz Bin Cebel (r.a.)'ı Yemen'e gönderirken ona *"oraya gittiğinde kendini nasıl tanıtacaksın"* diye sormuş, Muaz Bin Cebel de *"ben Allah'ın resulünün resulüyüm, diyeceğim"* şeklinde cevap vermiştir. Bu kıssadan anladığımız üzere her mü'min mutlaka Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'in resulüdür, elçisidir ve başta kendi ailesine sonra da ulaşabildiği her yere Allah'ın vahyini taşımakla yükümlüdür. **"Ey iman (ettiğini iddia) edenler! Kendinizi ve (bütün) ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan (cehennem) ateş(in)den koruyun!"**[5] âyet-i kerimesiyle bu vazifeyi kullarına Allah vermiştir.

Aynı şekilde her ne kadar **"(Resulüm!) O kâfirler, (insanlar için bir öğüt ve hatırlatma olan bu) Zikri işittikleri zaman (hasetlerinden) neredeyse seni gözleriyle devirecekler ve (senin için), 'hiç şüphe yok ki kesinlikle o bir mecnundur' diyorlar"**[6] gibi bazı âyetler direkt

[5] Tahrîm /6
[6] Kalem /51

"Nihayet (İbrahîm) onlardan ve Allah'tan başka âbd ol(up kulluk et)tikleri şeylerden (hicret edip) uzaklaştı, Biz de ona İshak'ı ve (torunu) Yakûb'u hibe ettik, her birini de nebî kıldık."

Örnek: Meryem /51

وَاذْكُرْ فِى الْكِتَابِ مُوسٰى اِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

"(Resulüm!) Kitâb'ta Mûsâ'yı da an! Gerçekten o, (dini yalnız Allah'a) hâlis kıl(arak O'na ihlâs ile kulluk ed)en bir kimse idi ve bir resul, bir nebî idi."

Allah, kendisine Tevrat'ı inzal ettiği Hz. Musa (a.s.) için de bu âyette nebî ifadesini kullanmaktadır.

Örnek: Meryem /56

وَاذْكُرْ فِى الْكِتَابِ اِدْرِيسَ اِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

"(Resulüm!) Kitâb'ta İdrîs'i de an! Hakikaten o, sıdkı bütün (özü, sözü doğru) bir nebî idi."

Okuduğumuz bu âyetlerde görüldüğü gibi Allah resul kelimesini hem hükümdarları tarafından vazifelendirilen elçiler hem de melekleri için kullanırken nebî kelimesini ise sadece büyük haberi; yani vahyini inzal ettiği kulları için kullanmıştır. Bu da bize resul ve nebî ifadelerinin günümüzde tam ters bir manada anlaşıldığını gösterir.

Bu yanlış anlaşılmanın alt nedenlerinden biri de peygamber kelimesinin insanda oluşturduğu bir kafa karışıklığıdır; çünkü peygamber kelimesi genel itibariyle nebî ve resul için Allah'ın kendisine Cebrail (a.s.) aracılığıyla vahyini indirdiği elçisi manasında kullanıldığından bu da bütün resullerin nübüvvet sahibi nebîler gibi bir vazifesi olduğu yanlışını doğurmuştur. Hakikatte nebî, Allah'tan aldığı büyük haberi insanlara taşırken resul de insanları sadece kendisine tabi olduğu yahut kendisinden önce gelen nebînin yoluna, şeriatine davet etmekle yükümlü olan kuldur. Bu,

Bu âyetlerde Allah, Hz. Şuayb (a.s.) ile Hz. Hûd (a.s.)'ın, kavimlerine kendilerini resul olarak tanıttığını beyan eder ki bu âyetler de resullerin kendisine kitap verilenler demek olmadığını net biçimde ifade eden başka delillerdir.

Nebî kelimesi "n-b-e" ا ب ن kökünden türemiş bir isimdir ve bu kelimenin kök manası "büyük haber" demektir. Nebî, ism-i fâil babında; haber getiren, ism-i mef'ûl babında ise kendisine haber verilen, haberi alan manasındadır. Bildiğimiz manasıyla "nebî" kelimesi ise; kendisine inzal edilen büyük haberi, Allah'ın vahyini alan ve insanlara taşıyan manasına gelir.

Şimdi de Allah'ın kimlere nebî dediğini örneklerle anlamaya çalışalım.

Örnek: Meryem /30

قَالَ اِنِّی عَبْدُ اللّٰهِ اٰتَانِیَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِی نَبِیًّا

"(O sırada çocuk) Şöyle dedi: "Şüphesiz ki ben, Allah'ın kuluyum. (O) Bana kitap verdi ve beni nebî yaptı."

İsrailoğulları Hz. Meryem Annemizi iffetsizlikle suçladığı sırada Meryem Annemiz susma orucu tuttuğu için masum olduğunu belirtmek adına insanlara kucağındaki bebekle konuşmalarını söylemiş, bunun üzerine Hz. İsa (a.s.) onlara kendini tanıtarak "(O) bana kitap verdi ve beni nebî yaptı" demiştir. Bu âyet nebîlerin kendisine kitap verilen elçi oldukları manasını vermesi açısından oldukça önemlidir; zirâ sanıldığı gibi resul kendisine kitap verilen demek olsaydı bu durumda Hz. İsa (a.s.)'ın "(O) bana kitap verdi ve beni resul yaptı" demesi gerekirdi ki Allah öyle beyan etmemiştir.

Örnek: Meryem /49

فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ ؕ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِیًّا

"Resullerimiz (olan melekler) Lût'a gelince (Lût, kavminin onlara bir şey yapmasından korktu) onlar için endişeye kapıldı ve onlardan dolayı içi daraldı (ne yapacağını bilemedi). Bunun üzerine (melekler ona), "korkma ve üzülme! Çünkü Biz seni de aileni de kurtaracağız. (Yalnız) Karın müstesna; o, geride (azaba uğrayacaklarla beraber) kalanlardan olacak" dediler."

Örnek: Meryem /19

قَالَ اِنَّمَآ اَنَا۠ رَسُوْلُ رَبِّكِ لِاَهَبَ لَكِ غُلٰمًا زَكِيًّا

"(Cebrail) "(Benden korkma) Ben sadece sana tertemiz bir çocuk hibe ed(ip müjdele)mek için Rabbinin (gönderdiği) resulüyüm " dedi."

Kırmızı harflerle belirtilen âyetlerde görüldüğü üzere Allah hem Hz. Lût (a.s.)'a gönderilen melekler için hem de Cebrail (a.s.) için resul ifadesini kullanarak resullerin sadece insanlardan olmadığını da bize öğretmiş, beyan etmiştir.

Okuduğumuz bu âyetlerden anlaşıldığı gibi; sanılanın aksine resul kelimesi "kendisine kitap verilen elçi" manasına gelmemiş olup yalnızca "elçi" manasına gelmektedir ve bu manasından ötürü Allah tarafından halkını hidâyete davet etme vazifesi verilen ilahi elçiler için de kullanılmıştır.

Örnek: Şuarâ /178

اِنِّى لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌۙ

"(Şuayb dedi ki) Muhakkak ki ben sizin için (gönderilmiş) güvenilir bir resulüm."

Örnek: A'râf /67

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِى سَفَاهَةٌ وَلٰكِنِّى رَسُوْلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

"(Hûd) Dedi ki: "Ey kavmim! Bende (aklı kıt) bir aptallık yoktur. Aksine ben, âlemlerin Rabbi tarafından (size gönderilmiş) bir resulüm."

Kırmızı işaretle gösterilen kısımda Allah Sebe melikesinin gönderdiği elçiler için resul kelimesinin ismi mef'ulü olan mürsel kelimesini kullanmıştır ki mürsel ifadesini aynı zamanda Yâsîn Sûresi 3. Âyet'te Allah'ın Resulullah (s.a.v.) Efendimiz için kullandığını rahatlıkla görebiliriz.

Örnek: Yâsîn /3

اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَۙ

"Muhakkak sen elbette resullerdensin."

Âyetinden anlaşıldığı üzere resul, mürsel gibi kelimeler sadece Allah'ın vahyini taşımakla yükümlü olan elçiler için kullanılmamıştır.

Örnek: Yûsuf /50

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِى بِهٖۚ فَلَمَّا جَآءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الّٰتِى قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّۜ اِنَّ رَبِّى بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ

"(Yûsuf'un bu yorumunu duyan) Kral dedi ki: "Onu bana getirin!" Nihayet resul (elçi) ona gelince, (Yûsuf, hakkındaki iftiraları ortaya çıkarmak için elçiye) dedi ki: "Efendine dön de ona, ellerini kesen o kadınların maksadı neydi, diye sor. Muhakkak ki benim Rabbim onların hilesini hakkıyla bilendir."

Bu âyette de Allah, Mısır kralı tarafından Hz. Yûsuf (a.s.)'a gönderilen elçi için resul ifadesini kullanmıştır.

Örnek: Ankebût/ 33

وَلَمَّٓا اَنْ جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِىٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْۖ اِنَّا مُنَجُّوكَ وَاَهْلَكَ اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

Bütün âlimler ilmini Allah'ın vahyinden alır. Allah bir şeyi nasıl vahyetmişse o öyledir; çünkü Furkân aynı zamanda hak ve bâtılı kesin bir çizgiyle ayıran Allah'ın vahyidir, dolayısıyla Allah bir konuyu yahut kelimeyi nasıl beyan etmişse bizim de onu öyle bilip anlamamız gerekir. Aksi hâlde işi daha temelden yanlış öğrenmiş oluruz ki imanımız da anlayışımız da tefekkürümüz de ona göre yanlış olur.

Allah vahyinde yaş, kuru hiçbir şey bırakmadığı ve her şeyi apaçık beyan ettiği hâlde genel olarak bakıldığında kardeşlerimiz arasında bazı konuların yanlış bilindiği görülmektedir. Bu konulardan biri de nebî ve resul kelimelerine yüklenen manalardır. Bu yanlış bilmenin altında elbette ki insanlarımızın nebî ve resul kelimelerini Allah'ın vahyine göre kullanmıyor oluşu yatmaktadır. Genel olarak "resul, kendisine kitap verilen elçi" nebî ise "kendisine kitap verilmeyen elçi" olarak anlatılmaktadır ki hakikat bunun tam tersidir; çünkü Allah'ın vahyine baktığımızda Allah resul kelimesini hem kendi kavmine vahyi tebliğ etmekle yükümlü kıldığı elçileri için hem Hz. Yusuf (a.s.)'a Mısır kralının gönderdiği elçi ile Sebe melikesinin elçileri için hem Hz. Lût (a.s.)'ın kavmini helak etmek için görevlendirilen melekler için hem de Hz. Meryem Annemize Hz. İsa (a.s.)'ı müjdelemek üzere giden Cebrail (a.s.) için kullanırken nebî kelimesini ise kendilerine kitap ve şeriat verilen resulleri için kullanmıştır.

Resul kelimesi, Arapçada "r-s-l" ر س ل kökünden gelir ve "bir görevi yerine getirmek üzere gönderilen" manasındadır. Bu yönüyle sadece Allah'ın vahyini taşıyan elçiler için kullanılmamaktadır.

Örnek: Neml /35

وَاِنّى مُرْسِلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ

"(Bu nedenle şimdi) Ben onlara bir hediye gönderip elçilerin ne (gibi bir sonuç) ile döneceklerine bakacağım."

Alfabetik sırayla Hurûf-u mukattaa'nın geçtiği sûreler

Sıra	Okunuş	Arapça	Sûre
1	Elif. Lâm. Mîm.	الٓمٓ	Bakara Sûresi
2	Elif. Lâm. Mîm.	الٓمٓ	Âli İmrân Sûresi
3	Elif. Lâm. Mîm.	الٓمٓ	Ankebût Sûresi
4	Elif. Lâm. Mîm.	الٓمٓ	Rûm Sûresi
5	Elif. Lâm. Mîm.	الٓمٓ	Lokmân Sûresi
6	Elif. Lâm. Mîm.	الٓمٓ	Secde Sûresi
7	Elif. Lâm. Mîm. Râ.	الٓمٓرٰ	Ra'd Sûresi
8	Elif. Lâm. Mîm. Sâd.	الٓمٓصٓ	A'râf Sûresi
9	Elif. Lâm. Râ.	الٓرٰ	Yûnus Sûresi
10	Elif. Lâm. Râ.	الٓرٰ	Hûd Sûresi
11	Elif. Lâm. Râ.	الٓرٰ	Yûsuf Sûresi
12	Elif. Lâm. Râ.	الٓرٰ	İbrâhîm Sûresi
13	Elif. Lâm. Râ.	الٓرٰ	Hicr Sûresi
14	Hâ. Mîm.	حٰمٓ	Mu'min Sûresi
15	Hâ. Mîm.	حٰمٓ	Fussilet Sûresi
16	Hâ. Mîm.	حٰمٓ	Zuhrûf Sûresi
17	Hâ. Mîm.	حٰمٓ	Duhân Sûresi
18	Hâ. Mîm.	حٰمٓ	Câsiye Sûresi
19	Hâ. Mîm.	حٰمٓ	Ahkâf Sûresi
20	Hâ. Mîm. Ayn. Sîn. Kaf.	حٰمٓ عٓسٓقٓ	Şûrâ Sûresi
21	Kaf.	قٓ	Kaf Sûresi
22	Kâf. Hâ. Yâ. Ayn. Sâd.	كٓهٰيٰعٓصٓ	Meryem Sûresi
23	Nûn.	نٓ	Kalem Sûresi
24	Sâd.	صٓ	Sâd Sûresi
25	Tâ. Hâ.	طٰهٰ	Tâhâ Sûresi
26	Tâ. Sîn.	طٰسٓ	Neml Sûresi
27	Tâ. Sîn. Mîm.	طٰسٓمٓ	Şuarâ Sûresi
28	Tâ. Sîn. Mîm.	طٰسٓمٓ	Kasas Sûresi
29	Yâ. Sîn.	يٰسٓ	Yâsîn Sûresi

Hurûf-ı mukattaa Arap alfabesindeki on dört harften (ا، ح، ر، س، ص، ط، ع، ق، ك، ل، م، ن، هـ، ى) oluşup bunların üçü tek, dördü iki, üçü üç, ikisi dört, ikisi de beş harflidir ve ikisi Medenî olmak üzere toplam yirmi dokuz sûrenin başında yer alır.

Her ne kadar Hurûf-ı mukattaa'nın hikmetini açık bir dille beyan eden âyet ya da hadis olmadığı için bazı âlimlerimiz Hurûf-ı mukattaa'nın hikmetini sadece Allah'ın bildiğini söylemişse de apaçık bir kitap olan Kur'ân'ın müteşabîh dahi olsa âyetlerinin insanlardan tamamen gizli kaldığını düşünmek başta Kur'ân'ın kolay ve anlaşılır olması özelliğine ters düştüğü için doğru bir anlama değildir.

Hurûf-ı mukattaa'nın her biri, harfine göre Allah'ın El Esmau'l Husna'sını, Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'i, Kur'ân'ı, bir de insanları niteler. Örneğin; Yâsin Sûresi 1. Ayet'te geçen "yâ, sîn" hurûfu, Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'i niteler, Elif'le başlayan hurûf da Allah'ın elif harfiyle başlayan; Evvel, Ahir, E'Âlâ, Ehad gibi isimlerini beyan eder ki hangi sûrenin başında hangi hurûf varsa sûreyi o hurûfa; yani onun beyan ettiği esmaya göre okumak gerekir. Bununla beraber Hurûf-ı mukattaa genel olarak da Kur'ân'ı niteler ki Allah hangi sûrede hangi hurûfu zikretmişse o sûreyi de zikrettiği hurûf-ı mukattaanın içine sıkıştırmıştır. Diğer bir tabirle Hurûf-ı mukattaa bütün Kur'ân'ı içinde saklar ve bulunduğu sûreye göre de Kur'ân'ı tefsir eder. Hurûf-ı mukattaa'nın işte bu özel hikmetinden dolayı meal hazırlanırken her biri olduğu gibi yazılmış ve hiçbirine açıklama yapılmamış, bunu tefekkür etmek de her bir kula bırakılmıştır.

Örnek: Kalem /29

"Onlar da, "Subhân olan Rabbimizi tesbih ederiz, doğrusu biz (yoksulları kendi mallarımızdan mahrum etmekle) zalimlerden olmuşuz" dediler."

Örnek: Kalem /23-24

"Derken onlar (kendi aralarında), 'bugün orada hiçbir yoksul yanınıza sokulmasın' diye fısıldaşarak yürüdüler."

Kalem Sûresi 29. Âyet'te parantez içine eklenen "yoksulları kendi mallarımızdan mahrum etmekle…" cümlesi, yine aynı sûrenin 23 ve 24. Âyetlerinde geçen "bugün orada hiçbir yoksul yanınıza sokulmasın" âyeti göz önünde bulundurularak ilave edilmiştir. Bunlar gibi parantez içinde görülen cümleler yine başka âyetlere ait kelimeler olup bizim şahsi fikirlerimiz değildir. Allah'ın vahyini yine en güzel şekilde Allah'ın vahyi açıklayacağından bir başkasının Allah'ın âyetlerine kendi görüş veya sözlerini eklemesi, bunu da meal olarak insanlara sunması hesabını veremeyecek kadar ağır bir sorumluluk olur. Bu sorumluluğun ağırlığından kaçındığımız ve Allah'tan daha güzel ve daha doğru sözlü kimse yoktur, hakikatine sığındığımız için kullandığımız her paranteze yine Allah'ın vahyini ekledik ki meali okuyan herkes Allah'ın kendisine yaptığı vahyi genel itibariyle bilsin, üzerinde rahat rahat tefekkür edip Allah'ın kendisinden ne istediğini bütün olarak anlayabilsin. Aynı şekilde Rabbinin, kendisine yaptığı vahyi yine Allah'ın istediği, öğrettiği şekilde bilsin, anlasın.

Türkçe'ye çevirmediğimiz kelimelerden bir tanesi de hurûf-ı mukattaa harfleridir. Hurûf-ı mukattaa; harf kelimesinin çoğulu manasındaki hurûf ile "kesilmiş, ayrılmış" anlamına gelen mukattaa sözcüğünün yan yana gelmesiyle oluşan bir isim tamlamasıdır. Mukattaa, "kesmek, bir şeyi bütününden ayırmak" mânasına gelen kat'a kökünden türemiş bir sıfat olup bu harfler kelimeyi oluştururken okundukları gibi değil de kendi isimleriyle telaffuz edildiği için "bağımsız ve ayrı harfler" anlamında "hurûf-ı mukattaa" diye adlandırılmıştır.

zamanda o ismin ne manaya geldiğini öğrenip Rabbinin kendisine olan vahyini de o isme göre doğru bir şekilde anlayıp idrak edecek. Böylelikle Rabbini yine Rabbinin kendisini tanıttığı gibi tanımış olacak ve Rabbine olan imanı, aşkı ve muhabbeti artacak ve "onlara ayetlerimiz okunduğunda imanlarını arttırırlar"[4] âyetini tatmış olacaklar inşallah.

Sadece Allah'ın isimleri âyetleri tefsir etmez, aynı zamanda âyetler de birbirlerini tefsir eder ki bu da Allah'ın Kur'ân'ı nasıl bir intizam ve uyumluluk içinde inzal ettiğinin bir başka delilidir. O yüzden Kur'ân'da geçen bir âyetin mutlaka başka bir sûrede cevabı vardır yahut o âyetin daha iyi anlaşılabilmesi için o konuyla ilgili olan diğer âyetlerin de okunması ve bilinmesi gerekmektedir. Bu bağlamda meal hazırlanırken âyetlerin birbirini tefsir ettiği hakikatinden yola çıkarak âyetlerin daha rahat anlaşılmasına yardımcı olmak adına o âyeti tefsir eden kelimeler parantez içine eklendi. İstisnasız olarak eklenen her kelime mutlaka başka bir âyette geçmektedir, dolayısıyla parantezler de yine âyetlerdeki manaya göre oluşturulmuştur.

Örnek: Fâtiha /6

"Bizi sırât-ı mustakîme (Sana gelen dosdoğru yola hidâyetçinle**) hidâyet et!"**

Örnek: Kasas /50

"Eğer sana cevap veremezlerse bil ki onlar ancak (nefislerinin) hevâlarına tabi olurlar. Allah'tan bir hidâyetçi(si) olmaksızın **kendi (nefsinin) hevâsına tabi olandan daha dalâlette kim vardır!"**

Fâtiha Sûresi 1. Âyet'te kırmızı harflerle parantez içinde geçen "Sana gelen dosdoğru yola hidâyetçinle" kelimesi Kasas Sûresi 50. Âyet'te geçen "Allah'tan bir hidâyetçi(si) olmaksızın kendi (nefsinin) hevâsına tabi olandan daha dalâlette kim vardır" âyetine binaen eklenmiştir.

[4] Enfâl /2

Allah'ın isimlerini daha iyi anlayabilmek için de isimlerin geçtiği âyetler direkt olarak Türkçe meallendirilmek yerine her biri, El Esmau'l Husna'dan olduklarını belirten renklerle olduğu gibi yazılmış ve parantez içerisinde o isimlerin ne manaya geldiği belirtilmiştir.

Örnek: Fâtiha /1

بِسْمِ اللَّهِ اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

"**Rahmân ve Rahîm olan** (rahmeti herkesi ve her şeyi kuşatan, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli eden) **Allah'ın adıyla (Allah adına)**."

Örnek: Burûc /8

وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ اِلَّآ اَنْ يُؤْمِنُوا بِاللهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِۙ

"**Onlar o (mü'min)lerden, sırf Azîz, Hamîd** (bütün şerefin, kudretin, hamdların ve övgülerin sadece kendisine ait olduğu tek zat) **olan Allah'a iman ettikleri için intikam alıyorlardı.**"

Örnek: Muzzemil /20

وَاسْتَغْفِرُوا اللهَۜ اِنَّ اللهَ غَفُورٌ رَحِيم

"**Allah'tan mağfiret dileyin; çünkü Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir** (her türlü günahı mağfiret eden, isimlerinde ve fiillerinde her zaman rahmeti tecelli edendir)."

Bu âyetlerdeki kırmızı kısımlarda görüldüğü üzere Allah'ın isimlerini Türkçe'ye çevirip özel isim olma özelliklerini kaybettirmek yerine onları olduğu gibi yazıp her birinin esmay-ı ilahiye olduğunun özellikle anlaşılmasını istedik ve manalarını parantez içerisine ekledik. Bu özelliğinden ötürü "genişletilmiş meal" çalışması sadece âyetlerin değil aynı zamanda El Esmau'l Husna'nın da mealidir ve bu yönüyle şimdiye kadar yapılan ilk meal çalışmasıdır. Bu vesileyle kardeşlerimiz okudukları âyetin sonunda Allah'ın kendisini hangi esmasıyla tanıttığını bilecek, aynı

Örnek: Burûc /21

"Hakikatte bu (yalanlamakta oldukları Kitâb) şerefli bir Kur'ân'dır."

Mecîd ismi âyetlerde tamlama cümlesiyle geldiğinden dolayı istisna olarak okunduğu gibi değil "şerefli bir Kur'ân'dır" diye yazılarak meallendirilmiştir.

İşte, genişletilmiş meal hazırlanırken Kur'ân'ın isim ve sıfatlarını birbirinden ayırmak için Kur'ân'ın isim olarak zikredildiği kelimeler büyük harfle, sıfat olarak zikredildiği kelimeler ise küçük harfle yazıldı ki meali okuyan bütün kardeşlerimiz kendi hayat kitaplarıyla tanışsın ve Kur'ân'ı bir tarih kitabı olarak görmeyip Kur'ân'ın kendisi için nûr olduğuna, rûh olduğuna şehadet etsin.

Kur'ân-ı Kerim'in en büyük nimet olmasının sebebi; insana Rabbini tanıtmasıdır; çünkü kendini yine en güzel şekilde ancak Allah tanıtabilir. Allah da indirdiği vahiyle hem hayat üzerindeki muradını beyan etmiş hem de kendini bu dünyada onu tanıyabileceğimiz kadarıyla isimleri ve fiilleri üzerinden tanıtmıştır. Kendini tanıtırken aynı zamanda hangi âyette hangi ismini beyan etmişse o isim üzerinden de âyetlerini tefsir etmiştir; yani Allah'ın her ismi aynı zamanda geçtiği o âyetin ve sûrenin tefsir edilmesini sağlayan açık bir kapıdır. Öyleyse Rabbimizi onun kendisini tanıttığı şekilde tanıyabilmek ve o isimlerle âyetleri tefekkür edebilmek için Allah'ın isimlerinin ne manaya geldiğini de bilmemiz şarttır.

Hazırlanan bu Kur'ân mealinde isim olarak geçen esmalar ile şu anki mevcut El Esmâu'l Husna listesi arasında bir fark vardır. Günümüzdeki esma listesi Tirmizi'nin rivayet ettiği liste ile İbni Mace'nin rivayet ettiği listedir ve bu iki liste de birbirine uymamaktadır; yani hem Kur'ân'da geçen yirmi altı isim iki listede yokken hem de bir listede bulunan bazı isimler de bir diğer listede bulunmamaktadır.

Bu yüzden mealde isim olarak belirtilmiş esmalar yazılırken herhangi bir listeye göre değil; tamamen âyetteki cümle içerisinde Allah'ın kendisine bizzat vasfettiği isimler kaynak alınmıştır.

isimler vermiştir. Her ne kadar âlimlerimiz Kur'ân'a bu isimler haricinde âyetlerde geçen hitaplara dayanarak "Aceb, Adl, Ahsenü'l-Hadis, Alî, Arabî, Azîm, Belağ, Besair, Beşîr, Beyân gibi isimler verse de bunlar Kur'ân'ın isimleri değil, Kur'ân'ı niteleyen sıfatlardır.

Örnek: Yâsîn /11

"Sen ancak (mü'minler için bir) Zikir (öğüt ve hatırlatma olan bu Kur'ân)a tabi olan ve gıyâben Rahmân'dan haşyet duyan kimseyi uyarabilirsin."

Örnek: Furkân /1

"Âlemlere bir uyarıcı olsun diye kuluna Furkân'ı (hakla bâtılı birbirinden ayıran Kur'ân'ı) indiren (Allah) odur ki mübarek (ve şanı yüce olan)dır."

Örnek: A'râf /52

"Andolsun ki Biz onlara (resulümüz aracılığıyla) bir Kitâb da getirdik ve iman eden bir toplum için bir yol gösterici ve bir rahmet olarak (kesin) bir ilim üzere onu ayrıntılı olarak açıkladık."

Örnek: Zuhrûf /30

"Fakat kendilerine Hakk (olan Kur'ân) gelince, "bu bir sihirdir ve biz onu kesinlikle inkâr ediyoruz" dediler."

Örnek: Tegâbun /8

"Şu hâlde Allah'a, resulüne ve (katımızdan) indirdiğimiz (tüm âleme) Nûr (olan bu Kur'ân)a iman edin. Allah, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır."

Örnek: Şûrâ /52

"(Resulüm!) İşte böylece sana da emrimizden bir Rûh (olan bu Kur'ân'ı) vahyettik. (Bundan önce sen) Kitâb nedir, iman nedir bilmezdin; fakat Biz o (Kur'ân)ı kullarımızdan dilediğimizi kendisiyle hidâyete erdirdiğimiz bir nûr kıldık."

Not: Allah, âyetin son kısmında nûr kelimesini Kur'ân'a isim olarak değil sıfat olarak zikrettiği için bu âyetteki nûr kelimesi küçük harfle yazılmıştır.

Örnek: Muddessir /16, Tekâsur /5

كَلَّآ ۖ اِنَّهٗ كَانَ لِاٰيٰتِنَا عَنِيدًا ۗ

"Hayır **(bunu asla ummasın)! Çünkü o, Bizim âyetlerimize karşı (olabildiğince inkârcı ve) inatçıdır.**" Âyetinde kellâ sözcüğü "hayır" anlamında kullanılırken;

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ عِلْمَ الْيَقِيْنِ ۙ

"Dikkat edin**! Eğer siz kesin bir bilgiyle bilmiş olsaydınız.**" Âyetinde ise "dikkat edin" olarak anlamlandırılmıştır.

Örnek: A'lâ /13, Tekâsur /4

ثُمَّ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ۗ

"Sonra **o, orada ne ölür (ki bu azaptan kurtulmuş olsun) ne de (bir hayat) yaşar.**" Âyetinde "sonra" olarak kullanılan sümme

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ

"Yine **hayır! (Kesinlikle bunu) Yakında bileceksiniz!**" Âyetinde ise "yine" sözcüğü olarak meallendirilmiştir.

Allah, vahyini indirmişse bütün kulları anlasın diyedir. O hâlde yapılması gereken de Kur'ân'ın her kesimdeki insanların rahat anlayabilmesini sağlamaktır; çünkü Allah, Resulullah (s.a.v.) Efendimiz üzerinden bütün insanlara Kur'ân'dan daha büyük bir nimet indirmemiştir; zirâ Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'i sorumlu tuttuğu Kur'ân'la insanları sorumlu tutarak her bir kulunu muhatap almıştır, dolayısıyla Kur'ân'ı, kovulmuş şeytandan Allah'a sığınarak ihlas ve tefekkürle okuyan herkes Allah'ı Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'in tanıdığı şekilde tanır. Bu nedenle Kur'ân, baştan sona marifetullah kitabıdır, kelimey-i ilâhidir, her olay ve varlıkta insana Rabbinin güzelliğini müşahade ettiren kutsi bir aynadır. Bu yönleriyle Kur'ân, insanların her anında her sorununa cevap veren canlı bir kitaptır. Böyle olduğu için Allah Kur'ân'a âyet-i kerimelerde "Furkân, Kitab, Zikir, Nûr, Rûh, Hakk, Mecîd" gibi

Örnek: Alak /9-12

اَرَاَيْتَ الَّذِى يَنْهٰىۙ عَبْدًا اِذَا صَلّٰىؕ

"Bir kulu(muz olan resulümüzü iman edip) desteklediği zaman (mü'minleri bundan) men eden (müşrikler)i gördün mü?" Âyetinde Türkçe'de görmek manasına gelen "ر ا ي" reeye sözcüğü,

اَرَاَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰىۙ اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰىؕ

"Hiç düşündün mü, ya o (resulümüz) hidâyet üzereyse veya takvâyı (Allah'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışmayı) emrediyorsa?" Âyetinde "düşündün mü" olarak anlamlandırılmıştır; yani kelimeler sadece terim manasıyla değil âyetin verdiği manaya göre oluşturulmuştur.

Ayrıca Arapça'daki edatlar, bağlaçlar, işaret isimleri ve zarflar yerine göre bağımsız, yerine göre de kendinden önceki ve sonraki kelimeler dikkate alınarak meallendirilmiştir. Bu yüzden bağlaç olan bir sözcük âyetteki manasına göre değerelendirilmiş, böylelikle mealde okunuşun rahat olması ve sürekli tekrarlanan sözcüklerle okuyucuların zorlanmaması amaçlanmıştır.

Örnek: Alak /8, Kalem /3

اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰىؕ

"Kesinlikle dönüş, Rabbinedir (insan, O'nun huzurunda bu azgınlığının hesabını verecektir)." Bu ayette kırmızı harflerle gösterilen inne sözcüğü "kesinlikle" anlamında kullanılırken;

وَ اِنَّ لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُوْنٍۚ

"Şüphesiz ki senin için (Bizim katımızda) elbette kesintisiz bir mükâfat vardır." Âyetinde ise şüphesiz olarak anlamlandırılmıştır.

Allah, yüklemi veya özneyi ilk ayette belirtmişken sonraki ayetlerde vahyini yüklem veya özne olmadan beyan ettiği için ayet Türkçe'ye meallendirildiğinde bu defa mealin her kesim tarafından anlaşılmasında zorluk yaşanır.

Aslında Kur'ân'ın hiçbir dile tam olarak çevrilemeyeceği konusunda bütün müfessir âlimlerin söz birliği bulunmaktadır. Bunun sebebi de; âyetlerin bir kelimeyle çok şeyi üstelik kendine has bir üslupla anlatmasından kaynaklanır. Kur'ân'ın yaş ve kuru hiçbir şeyi eksik bırakmadan her şeyi anlatan bir sıkıştırılmış metin olması ve ayetlerde verilen mananın, başka dillerde ek açıklama ve sözcük getirilmeden verilmesinin mümkün olmaması sebebiyle Kur'ân'ın çevirisi hiçbir dilde mümkün değildir. Zaten âyetler indiğinde bazı müşriklerin "bunlar şair sözü olamaz" deyip iman etmesinin sebebi de âyetlerin bu özelliğinden kaynaklanmaktadır.

Hazırlanılan bu mealde ise hiç kimsenin herhangi bir zorluk çekmeden Allah'ın vahyini detaylı bir şekilde anlayabilmesi için klasik meal metodundan farklı bir yöntem kullanılmıştır. Bu yöntem, kelime kapsamlı parantezlerle ayetleri birbirine bağlama metodudur.

Âyette geçen kelimeler meallendirilirken dört farklı aşama kullanılmıştır. Birincisi; meallendirilen her bir kelime, Kur'ân'da kaç yerde ve hangi şekillerde geçmişse o kelimelerin hepsi tek tek incelenmiş ve hepsinin genel ortalaması dikkate alınmıştır. İkincisi; âyette geçen bir kelime terimsel anlamının yanı sıra o âyette hangi manada kullanılmışsa meallendirilirken de o anlamda kullanılmıştır. Üçüncüsü; meallendirilen kelimeler sadece bulunduğu âyet dikkate alınarak değil aynı zamanda geçtiği sûre göz önüne alınarak anlamlandırılmıştır. Son olarak; incelenen bütün kelimeler Kur'ân'ın bütününe uyum sağlayacak ve Allah'ın verdiği genel mesajla örtüşecek şekilde değerlendirilmiş ve kelime manası bazında hiçbir çelişkinin doğmamasına bilhassa özen gösterilmiştir.

Kur'ân zaten okunan demektir. Bir metnin okunması o metnin yazıldığı harflerin zaten bilindiğini gösterir ki buradan bile Kur'ân'ı öğretmenin harfleri öğretmek demek olmadığı anlaşılır; çünkü okumak, anlamak demektir. Anlamadığımız bir cümleyi veya bir şeyi de okumuş olmayız.

"(Andolsun ki Biz, bu Kur'ân nimetini size) Gönderdiğimiz gibi kendi içinizden size (afaktaki ve enfüsteki) âyetlerimizi okuyan, sizi (en derin nefsani istek ve arzularınızdan) temizleyen, size (bu) Kitâb'ı ve (onun içindeki) hikmeti talim ettiren (âyetleri size yaşatıp üzerinizde ahlaka dönüştüren) ve size (manevi olarak) bilmediklerinizi (ve dünyevi ilimle hiçbir zaman da bilemeyeceklerinizi) öğreten bir resul (gönderdik)."[3] Âyet-i kerimede de gördüğümüz üzere; Kur'ân'ı öğretme, okuyup açıklama vazifesi Allah'ın resulüne verdiği bir vazifedir. Hâl böyleyken Kur'ân'ı öğretmeyi onun Arapça'sını öğretmek olarak anlarsak bu düşüncemiz, Resulullah (s.a.v.) Efendimiz sahabelere sanki elif-ba dersi veriyormuş gibi bir manaya gelir ki böyle bir durum da söz konusu değildir.

Kur'ân'ı öğretmek; Allah'ın hangi âyeti niçin beyan ettiğini ve o âyetlerdeki Allah'ın hikmetini, muradını insanlara okumak, açıklamaktır. Aynı zamanda âyetlere nasıl iman edeceklerini ve âyetleri nasıl hayata geçireceklerini; yani nasıl canlı Kur'ân olacaklarını insanlara talim ettirmektir. Ancak böyle olduğu zaman Kur'ân öğretilmiş olunur ve o zaman bu dersi alanlar da Kur'ân'ı öğrenenler zümresine dahil olmuş olur. Aksi takdirde Kur'ân'ı öğrenmek elif-ba dersinden öteye geçmediği gibi insana Kur'ân'dan bir marifetullah da kazandırmaz.

Kur'ân'ı doğru öğretebilmek için öncelikle onu; yaşı ve ilmi seviyesi her ne olursa olsun herkese sade ve anlaşılır şekilde anlatabilmek şarttır. Normalde meallerde kullanılan klasik yöntemde ayet cümlesi olduğu gibi meallendirilir. Bu da özellikle yüklem ve öznelerde Türkçe olarak eksiklik meydana getirir; çünkü

[3] Bakara /151

"Bu (Kur'ân), âlemler(de yaratılmış her bir varlık) için ancak bir Zikir (Allah'ın kendini tanıttığı, ayrıca her bir varlığa kendi kendini ve sorumluluğunu bildirdiği bir öğüt ve hatırlatma)dır."[1]

Hikmetin ve Furkân'ın sahibi olan, kullarına bir imtihan sahnesi olarak yarattığı bu dünya hayatında onlara yollarını bulmaları için Levh-i Mahfuz'dan kitabını indiren, âyetleriyle gönüllere şifa olan, dalâlette olanları kendisine dosdoğru varan yola, sırat-el mustakime hidâyet edip her iki cihanda da onları selamete erdiren Allah'a hamd olsun; çünkü o Rahmân'dır, Rahîm'dir, Hâdî'dir, Ekrem'dir, Selâm'dır.

Allah'ın salât ve selamı; Allah'ın nebîlerinin, resullerinin, Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.) Efendimiz'in, onun ehl-i beytinin, ashabının, Mürşid-i kâmillerin, bütün irşad ehlinin, mü'min ve mü'minatın, müslim ve müslimatın üzerine olsun.

"Sizin en hayırlınız Kur'ân'ı öğrenen ve öğretendir."[2]

Kur'ân, insanın hayatı doğru anlama, yaşama ve Allah'ın kendisine ikram ettiği emanetini doğru bir şekilde kullanma kılavuzudur. Kur'ân'ı öğrenmek ve öğretmek ise bu kullanma kılavuzunun yaratan Rabbinin ismiyle nasıl okunacağını öğrenmek ve öğretmektir; fakat "sizin en hayırlınız Kur'ân'ı öğrenen ve öğretendir" hadisi genel olarak elif-ba'yı öğrenme ve öğretme şeklinde anlaşılmışsa da bu doğru bir anlama değildir; çünkü elif-ba'yı öğrenmek Kur'ân'ı değil Arap alfabesini öğrenmek demektir. Eğer Arap alfabesini öğrenmek Kur'ân'ı öğrenmek olsaydı günümüzde Arap alfabesinin kullanıldığı toplumlardaki her bireyin Kur'ân âlimi olması gerekirdi, oysa ki sonuç maalesef ortadadır.

Zaten Kur'ân sözcüğü Arapçada "okudu" anlamındaki karâe (قرأ) sözcüğünün üç harfli mastarıdır ve bu da kelime anlamı bakımından "okunan şey" veya "okumak" anlamına gelir; yani

[1] Kalem /52

[2] Tirmizî, Fedâilü'l-Kur'ân, 15

Duamız; meali okuyan cümle mü'min ve mü'minatın, müslim ve müslimatın, Rabbini tanıması, hayatını Allah'ın vahyine göre yaşaması ve her biri ahir zamanın küfrünü aydınlatan nûr saçan kandiller, canlı âyetler, Kur'ân'lar hâline gelmesidir.

"İman (ettiğini iddia) edenlerin, Allah'ın zikrine ve Hakk'tan inen (Kur'ân)a karşı kalplerinin saygı (ile ürperme) zamanı hâlâ gelmedi mi? Onlar da daha önce kendilerine kitap verilenler gibi olmasınlar. Onların üzerinden uzun zaman geçti de kalpleri katılaştı. Onların birçoğu (yoldan çıkmış) fâsıklardır."

Hadîd Sûresi 16.Ayet

"YA RABBİ! SEN ŞAHİD OL Kİ BİZ, BİZE İNDİRDİĞİN KUR'ÂN'I TERK EDİP MUHACİR BIRAKMADIK! SEN ŞAHİDSİN Kİ BİZ SENİN VAHYİNİ ULAŞTIRABİLECEĞİMİZ HER YERE ULAŞTIRMAYA ÇALIŞTIK. HİDÂYET ANCAK SENDENDİR. HAYIRLI ÂKIBET MUTTAKİLERİNDİR."

Kur'ân'a bu gözle bakılmadığı takdirde Kur'ân sadece geçmiş kavimlerin hayatının anlatıldığı bir tarih kitabıymış şeklinde anlaşılır ki bu da Kur'ân'dan hiçbir nasip alınmaması demektir. Eğer insan, Kur'ân'ı kendisine Rabbinden gelen mukaddes bir tevdi olarak görürse Kur'ânsız bir hayat düşünemez, hayatını yaşarken Allah'ın vahyine göre bir hayat yaşar, işte o zaman Rabbine varan dosdoğru yola hidâyet olur ve canlı Kur'ân olur.

"Siz(in içiniz)den (her zaman) hayra davet eden, iyiliği emredip kötülükten men eden bir topluluk bulunsun. İşte onlar felaha (kurtuluş ve saadete) erenlerdir."[8]

Allah'a hamd u senalar olsun ki Allah bize vahyini taşıma hizmetini ikram ederek Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'in bize emanet olarak bıraktığı Kur'ân'ı her yere ulaştırma şerefini bahşetti. Eğer hayatın gayesi Allah'a âbd olmaksa bu durumda insanların âbd olabilmesi için gereken yegâne ölçüyü insanlara ulaştırmak, insanlığa olan en büyük hizmet, en büyük yardımdır; çünkü ahiret dünyadan hem daha hayırlı hem de bakidir. İnsanlara Allah'ın vahyini taşıyanlar da onların ebedi hayatlarının kurtulmasına yardım ettiklerinden insanlara en büyük hizmeti yapmıştır.

İnşallah Kur'ân-ı Kerim'in bu genişletilmiş mealini okuyan her bir kul, eğitim durumu fark etmeksizin Rabbinin kendisine ne vahyettiğini bilecek, ayrıca âyetlere konu itibariyle açılan parantezler vesilesiyle Allah'ın vahyini ayet ve sûre eksenli değil bir bütün olarak öğrenecektir.

Hazırladığımız meal, Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'in sahabelere kitabı öğrettiği, okuyup açıkladığı şekilde hazırlanmış ve bilhassa ilmi seviyesi her ne olursa olsun yediden yetmişe herkesin anlayacağı açıklıkta olmasına titizlikle dikkat edilmiştir. O yüzden bu meal sadece bir kesime yahut mezhebe ait olmayıp "lâ ilahe illallah Muhammedun Resulullah" diyen bütün mü'min ve Müslüman kardeşlerimizin kendi ortak mealidir.

---

8 Al-i İmran /104

eden vuslat yolu rehberleridir; ancak ümmetler, kendilerine ikram edilen bu vuslat yolu rehberini daha sonra tahrif etmiş, bu tahrifattan dolayı da insanlar hakikatlerine ulaşamaz, âlayı illiyine çıkamaz hâle gelmiştir.

Bunun neticesinde Allah Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'i bütün âlemlere rahmet olarak göndermiş ve ona Kur'ân-ı Azîmüşşan'ı vahyetmiştir. Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'in yetiştirdiği her biri gökteki yıldız mesabesinde olan sahabeler de gittikleri yerlerde insanların nefislerini tezkiye etmiş, onlara kitabı okuyup açıklamış, hikmeti ve bilmediklerini öğretmiştir ki bu da kıyamete kadar böyle devam eder.

İşte, Kevser Sûresi'nde Allah'ın beyan ettiği Kevser; bitmez, tükenmez bir nimet olan Kur'ân'dır, aynı şekilde Kur'ân vasıtasıyla Allah'ın Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'in mübarek gönlünden bütün insanlara açtığı vuslat yoludur ve bu yol ebter değildir, kesik değildir, dolayısıyla kıyamete kadar bütün insanlar ardı arkası kesilmeksizin Mürşid-i kâmiller üzerinden bu yolla Allah'a vasıl olacak, Allah'ın likasına kavuşacaktır. Bu nedenle Kur'ân, gelmiş ve gelecek olan tüm Mürşid-i kâmillerin irşadıyla Allah tarafından muhafaza altındadır. Öyle ki günümüzde bile mü'minler Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'in mübarek gönlünden tecelli eden vuslat yolunda yürüyerek Allah'a dost olmakta, arif olup âşık olmaktadır.

"(O gün) Resul der ki: "Ya Rabbi! Muhakkak ki benim kavmim (nefislerinin hevâsını ilâh edinerek) bu Kur'ân'ı (terk edip) muhacir bıraktı."[7]

İnsanın Kur'ân'la yolunu bulabilmesi için her bir âyete iman edip sarılması elzemdir; çünkü Kur'ân, insanın hayat kitabıdır ve kendisi için doğruyu yanlıştan, hakkı batıldan ayıran furkanıdır. Hepsinden öte insanın, Rabbinden ayrı kaldığı bu hicran yurdunda Rabbiyle konuşup ona olan özlemini dindirebileceği ilahi mektubudur, Rabbi tarafından kendisine arştan indirdiği kutsi bir nişanedir.

[7] Furkân /30

Yeryüzündeki bütün insanlar ve cinler bir araya gelse ve bu konuda birbirine yardım etse bile Allah'ın vahyinden başka hiçbir söz ve yolla tek bir insanı dahi Allah'a vasıl edemez, yaratıldığı makama çıkaramaz. Bilakis bir araya getirdikleri bütün güzel sözler ve yollar farkında olmasalar da mutlaka bir âyetin tefsiri olur; çünkü Allah'tan daha güzel sözlü hiç kimse yoktur ve bütün yollar, hikmetler, ilimler ancak Allah'a aittir. Bu yüzden insanlar için tek bir hidâyet kaynağı vardır; o da sadece Allah'ın vahyidir, Kur'ân'dır. Kur'ân'dan başka hidâyet kaynağı arayanların ise yolu ebterdir, kesiktir.

"Andolsun ki Biz, Kur'ân'ı (üzerinde düşünüp) öğüt alınsın diye kolaylaştırdık"[6] yani sizi; vahyimizi idrak edebilmeniz için bizimle muhatap olma mertebesinde yarattık. Bununla beraber size yaptığımız bütün vahyi, iyice anlayın diye her manevi hâl ve mertebede yolunuzu bulabileceğiniz seviyede inzal ettik. Öyle ki sizin için takdir ettiğimiz hidâyet yoluna varıp Rabbinizin rızasını kazanabilesiniz, Rabbinize âbd, âşık, veli ve halife olabilesiniz.

Allah, bütün kullarıyla bir anda hepsinin anlayacağı şekilde konuşmuş ve vahyini anlaşılır bir şekilde inzal etmiştir. Aksini düşünmek, kelimelerin sahibi olan Allah'ın, muradını yeterince ifade edemediği manasına gelir ki Allah da bundan münezzehtir. Kur'ân'ı okuyan herkesin âyetlerden farklı manalar çıkarması ise âyetlerin kapalı yahut anlaşılmaz olduğunu değil; aynı âyetin ayrı insanlarda onların ilmi ve manevi mertebelerine göre farklı manalarda açıldığını gösterir ki bu da Kur'ân'ın ayrı bir mucizesidir. Kur'ân'ın nûr saçan bir Kitab olmasındandır. Öyle bir nûr ki kimin karanlığı nasıl ve ne kadarsa onu o kadar aydınlatır ve kim rüşdüne nasıl erecekse onu öyle rüştüne hidâyet eder.

Zaten esas itibariyle kitap demek; Allah'ın nebîlere, kullarını kendisine taşıması için açtığı yol demektir; yani Tevrat, İncil, Zebur, diğer nebîlere verilenler ve Kur'ân, içerisinde sadece zahiri hükümlerin bulunduğu bir fıkıh kitabı değil; insanları Allah'a vasıl

[6] Kamer /17

Eğer Allah, vahyini indirip kendisine dosdoğru varan yolu kullarına göstermeseydi, insanlar, rabbini tanıyamaz, bilemezdi, dolayısıyla elest bezminde **"şahidiz ki sen bizim Rabbimizsin"**[3] sözüne binaen Rabbine verdiği âbd olma ahdini yerine getirmekte zorlanırdı. Bunun sonucunda yeryüzünde hakikatini kaybetmiş bir şekilde, Allah'ın kendisine verdiği şereften bihaber olarak yaşar, ahirete de Rabbiyle beraber olma nimetinden mahrum kalarak giderdi; ama Allah, kullarının zayıflığını bilmiş, Hz. Âdem (a.s.)'dan Resulullah (s.a.v.) Efendimiz'e kadar gönderdiği bütün enbiya ve mürsel ile vahyini inzal ederek, **"hepiniz oradan (cennetten) inin! Eğer Benden size bir hidâyet gelir de her kim Benim hidâyetime tabi olursa onlara (dünyada da âhirette de hiçbir) korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır"**[4] âyet-i kerimesindeki muradı üzerine bütün kullarına hidâyet yolunu açmıştır. Kıyamete kadar da resulünün varisleriyle bu hidâyeti kullarına ulaştırmaya devam eder. Allah'ın hidâyetini kabul edenler de Allah katında âbd olma şerefini kazanırken kabul etmeyenler ise Allah'ın kendisi için takdir ettiği Hz. İnsan olma şerefini kaybederler.

"Eğer siz, kulumuz (Muhammed)e indirdiğimiz (Kur'ân) hakkında (herhangi bir) şüphe içindeyseniz ve eğer (iddianızda) doğru kimseler iseniz, haydi Allah'tan başka (yardım için) şahidlerinizi de çağırın ve (hep beraber) onun benzeri bir sûre getirin!"[5]

Kur'ân'ın en büyük mucizesi; insanı hiçbir şey bilmez iken hakikati bilir hâle getirmesi ve marifetullahı öğreterek Allah ile muhatap olacak seviyeye taşımasıdır. Bu yönüyle Kur'ân dışında yeryüzündeki hiçbir bilgi ve yol, insana nefs-i emmareden kemalata doğru giden bu hakikat yolculuğunu yaptıramaz ve Allah'ın doksan dokuz isminin insanda kemaliyle zuhur etmesini sağlayarak insanı yeryüzünde Allah'a halife olan, ayna olan bir kul hâline getiremez.

---

[3] A'râf /172
[4] Bakara /38
[5] Bakara /23

"Bu, kendisinde asla şüphe olmayan (Allah tarafından indirilen bir) Kitâb'tır. (O ancak) Muttakiler (Allah'a karşı kulluk sorumluluğunu bilip yerine getirmeye çalışanlar) için bir hidâyettir."[1]

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur ki; Allah, bütün azameti ve kibriyasıyla tüm mevcudat üzerinde hükümranken, kullarına olan rahmeti ve şefkati neticesinde cümle mükevvenatı aşk-ı ilahiyesiyle çepeçevre ihata edip kullarıyla konuşan, kendine davet eden ve hepsine bir dost olarak sevgili gibi muamelede bulunandır. Tahmid, Tesbih, Tekbir ve Tevhid ona aittir; çünkü O, İlah'tır, Rahmân'dır, Veliyy'dir, Subhândır.

Allah'ın salât ve selamı; Allah'ın nebîlerinin, resullerinin, Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.) Efendimiz'in, onun ehl-i beytinin, ashabının, Mürşid-i kâmillerin, bütün irşad ehlinin, mü'min ve mü'minatın, müslim ve müslimatın üzerine olsun.

"(Ey insanlar!) Andolsun ki size içinde zikriniz (şeref ve şanınız) bulunan bir Kitâb (olan Kur'ân'ı) indirdik."[2]

Kur'ân, insanın hayat kitabı ve şeref kitabıdır; çünkü insana kendisini yaratan Rabbini tanıtır ve ona hayatı nasıl yaşayacağını, Allah'ın esma ve efâl tecellileriyle kıyamda duran bu kesret âleminde karşılaştığı herkes ve her olayda rabbiyle nasıl muhatap olacağını, varlık üzerinden rabbiyle nasıl bağ kurup tevhidde duracağını öğretir. Bununla beraber Rabbine nasıl âbd olacağını, El Esmau'l Husnâ'nın nurunu üzerinde gösterip yeryüzünde Rabbini nasıl temsil edeceğini öğretir. Onu anılmaya değer olmayan beşeriyet mertebesinden kurtarıp rabbaniyun kılar, Hz. İnsan olma mertebesine çıkarır. Tek bir âyeti ve sûresiyle dahi insanı Allah katında şerefli bir kul, bir dost hâline getirir.

[1] Bakara /2
[2] Enbiya /10

İçindekiler

(Soldan başlayan kısım)

Önsöz 3
Takdim 9
Sözlük 37
El Esmâu'l Husnâ 41
Resmi Sıraya Göre İndeks 94
Nüzul sırasına Göre İndeks 95
Alfabetik İndeks 96

İçindekiler

(Sağdan başlayan kısım)

Kur'ân-ı Kerim ve Meali 1
Kur'ân-ı Kerim Hatim Duası 606

İSBN: 978-605-69892-5-4

Pir Muhammed Hüseyin Vakfı'nın
HEDİYESİDİR
Para ile SATILAMAZ

İKRA YAYIN
www.ikrayayin.com

2024

İKRA TV ve ERDEMLİ İNSAN YETİŞTİRME DERNEĞİ İLETİŞİM

Galaba Mahallesi Çubuk Cad. No: 89 Kat:1
Akyurt / ANKARA
Tel: 0850 304 55 64 - 0312 336 70 48
Web: www.ikratv.com - www.erdemliinsan.org.tr

BİLGİSAYAR HATLI - KOLAY OKUNUŞLU

KUR'ÂN-I KERİM

VE ÂYETLERE GÖRE

GENİŞLETİLMİŞ MEALİ

Not: Bu mealden daha iyi istifade edebilmeniz için
Takdimden sonra gelen sözlükteki kelimelerin manasını
bilmeniz gerekmektedir.

MUHAMMED HÜSEYİN (R.A.)